

Hof van cassatie - Cour de cassation

TRADCAS

2011

(Vertaalde) samenvattingen van arresten van het hof van cassatie, geordend volgens rolnummer.

Résumés (traduits) des arrêts de la Cour de cassation, classés en fonction de numéro de rôle.

Het begrip "gebruik" in de zin van artikel 9.1.a) en 9.2.d) van verordening (E.G.) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk heeft betrekking op een situatie waarin een handelstussenpersoon die optreedt in eigen naam maar voor rekening van de verkoper, en derhalve geen belanghebbende is bij een verkoop van waren waarin hij zelf wel verbonden partij is, in zijn stukken voor zakelijk gebruik een teken dat gelijk is aan een gemeenschapsmerk, gebruikt voor dezelfde waren of diensten als die waarvoor het merk is (1). (1) H.v.J. 29 feb. 2009, in deze zaak C-62/08, www.curia.europa.eu/jurisp.

MERKEN - Gemeenschapsmerk - Recht van houder - Bezwaar tegen gebruik - Begrip 'gebruik' - Gebruik door handelstussenpersoon - In eigen naam maar voor rekening van verkoper

- Artt. 9.1.a) en 9.2.d) EEG-Verordening nr 40/94 van de Raad van 20 dec. 1993 inzake het Gemeenschapsmerk

La notion d'"usage", au sens de l'article 9.1.a) paragraphes 1, et 9.2.d) du règlement (CE) n° 40/94 du Conseil, du 20 décembre 1993, sur la marque communautaire vise une situation dans laquelle un intermédiaire commercial, agissant en son nom propre mais pour le compte du vendeur et n'étant pas, dès lors, une partie intéressée dans une vente de marchandises dans laquelle il est toutefois lui-même une partie liée, utilise, dans ses papiers d'affaires, un signe identique à une marque communautaire pour des produits ou des services identiques à ceux pour lesquels celle-ci est enregistrée (1). (1) C.J.U.E., 29 février 2009, dans la cause C-62/08, ww.curia.europa.eu/jurisp.

MARQUES - Marque communautaire - Droit du titulaire - Opposition à l'usage - Notion d'usage - Usage par un intermédiaire commercial - En nom propre mais pour le compte du vendeur

- Art. 9.1.a) et 9.2.d) Règlement (C.E.E.) n° 40/94 du Conseil du 20 décembre 1993 sur la marque communautaire

De aannemer moet beschikken over de volledige termijn van vijftien kalenderdagen volgend op de postdatum van het toezenden van een proces-verbaal dat een tekortkoming op de bepalingen van het contract vaststelt, vooraleer de administratie een of meer overeenkomsten voor rekening met andere aannemers kan aangaan; een proces-verbaal kan slechts de grondslag van die maatregel vormen, indien hij ten minste vijftien dagen na de toezending van dat proces-verbaal aan de aannemer wordt getroffen (1). (1) Art. 47, tweede lid, M.B. 10 aug. 1977 vóór de opheffing ervan bij W. 24 dec. 1993.

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) - Aannemer miskent de bepalingen van het contract - Toezenden van het proces-verbaal door de administratie - Aangaan van een opdracht voor rekening met een andere aannemer - Tijdstip

- Art. 47, tweede lid MB 10 aug. 1977

L'entrepreneur doit disposer de l'entier délai de quinze jours de calendrier suivant le jour déterminé par la date postale de la transmission d'un procès-verbal constatant un manquement aux clauses du contrat avant que l'administration ne puisse conclure un ou plusieurs marchés pour compte avec d'autres entrepreneurs; un procès-verbal ne peut fonder cette mesure que si le recours à celle-ci suit de quinze jours au moins la transmission de ce procès-verbal à l'entrepreneur (1). (1) A.M. du 10 août 1977, article 47, al. 2, avant son abrogation par la loi du 24 décembre 1993.

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Manquement de l'entrepreneur aux clauses du contrat - Transmission d'un procès-verbal par l'administration - Conclusion d'un marché pour compte avec un autre entrepreneur - Moment

- Art. 47, al. 2 A.M. du 10 août 1977

Ook al kan de betaling leiden tot de afstand van de verkregen verjaring in de zin van artikel 2220 van het Burgerlijk Wetboek, kan zij evenwel, aangezien zij de verbintenis doet tenietgaan, onmogelijk het aanvangspunt vormen van een verjaring die op die verbintenis niet meer van toepassing is.

VERBINTENIS - Tenietgaan van de verbintenis - Verbintenis die bestaat in het betalen van een bepaalde geldsom - Afstand van de verkregen verjaring - Betaling

Dès lors que le paiement éteint l'obligation, s'il peut emporter renonciation à la prescription acquise au sens de l'article 2220 du Code civil, il ne saurait constituer le point de départ d'une prescription à laquelle cette obligation n'est plus exposée.

OBLIGATION - Extinction de l'obligation - Obligation consistant au paiement d'une certaine somme - Renonciation à la prescription acquise - Paiement

- Art. 2220 Burgerlijk Wetboek

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Tenietgaan van de verbintenis - Verbintenis die bestaat in het betalen van een bepaalde geldsom - Afstand van de verkregen verjaring - Betaling - Verbintenis

- Art. 2220 Burgerlijk Wetboek

Hoewel de erkenning door de schuldenaar of de bezitter van het recht van hem tegen wie de verjaring loopt, slechts betrekking kan hebben op het bestaan van het recht waarop de verjaring van toepassing is, en hoewel die stilzwijgende erkenning kan worden afgeleid uit elke handeling of uit elk feit dat de afstand van het voordeel van de verjaring impliceert, moet zij vaststaan (1). (1) Cass. 18 nov. 1996, AR S.95.0129.F, AC, 1996, nr. 439.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Erkenning van het recht van hem tegen wie de verjaring loopt - Stilzwijgende erkenning

- Art. 2248 Burgerlijk Wetboek

Hoewel een betaling slechts gedeeltelijk kan zijn en de verbintenis alleen maar tot beloop van het bedrag van die betaling kan tenietdoen, volgt noch uit artikel 1235, eerste lid, noch uit artikel 2220 van het Burgerlijk Wetboek dat een niet onverschuldigde gedeeltelijke betaling noodzakelijkerwijs leidt tot de erkenning van het bestaan van een schuld die het betaalde bedrag overstijgt.

VERBINTENIS - Verbintenis die bestaat in het betalen van een bepaalde geldsom - Niet onverschuldigde gedeeltelijke betaling - Tenietgaan van de verbintenis tot beloop van hetzelfde bedrag - Geen erkenning van het bestaan van een schuld tot beloop van een hoger bedrag

- Artt. 1235 en 2220 Burgerlijk Wetboek

- Art. 2220 Code civil

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Extinction de l'obligation - Obligation consistant au paiement d'une certaine somme - Renonciation à la prescription acquise - Paiement - Obligation

- Art. 2220 Code civil

Si la reconnaissance que le débiteur ou le possesseur fait du droit de celui contre lequel il prescrivait peut ne porter que sur le principe du droit exposé à la prescription et si, tacite, elle peut se déduire de tout acte ou de tout fait impliquant renonciation aux avantages de la prescription, elle doit être certaine (1). (1) Cass. 18 novembre 1996, RG S.95.0129.F, Pas., 1996, n° 439.

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Reconnaissance du droit de celui contre qui on prescrit - Reconnaissance tacite

- Art. 2248 Code civil

Si un paiement peut n'être que partiel et n'éteindre l'obligation que jusqu'à concurrence de son montant, il ne suit ni de l'article 1235, alinéa 1er, ni de l'article 2220 du Code civil qu'un paiement partiel qui n'est pas indu emporte nécessairement reconnaissance du principe d'une dette dont le montant pourrait être supérieur à ce qui a été payé.

OBLIGATION - Obligation consistant au paiement d'une certaine somme - Paiement partiel non indu - Extinction de l'obligation à due concurrence - Absence de reconnaissance d'une dette d'un montant supérieur

- Art. 1235 et 2220 Code civil

C.06.0639.N

17 juni 2011

AC nr. 785

De respijtermijn geeft de schuldenaar nog enige tijd de veroordeling na te komen, zonder dat de niet-nakoming de dwangsom verbeurt; voor die respijtermijn geldt art. 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

DWANGSOM - Toepasselijkheid - Hoofdveroordeling - Verbeurte - Artikel 1385bis, vierde lid, Ger.W. - Respijtermijn - Begrip

- Art. 1385bis, derde en vierde lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1, derde en vierde lid Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom

Le délai de répit accorde encore au débiteur un peu de temps pour exécuter la condamnation sans que l'astreinte soit encourue en cas de non-respect; l'article 1385bis du Code judiciaire s'applique à ce délai de répit (1). (1) Voir C.J. Benelux, 11 février 2011 (6 arrêts), n° 2010/1 à 2010/6 inclus, www.courbeneluxhof.be, et les conclusions de Monsieur l'avocat général suppléant Dubrulle, et Cass. 15 mars 2011, RG P.10.1282.N, Pas., 2011, n° 200.

ASTREINTE - Applicabilité - Condamnation principale - Astreinte encourue - Article 1385bis, al. 4 du Code judiciaire - Délai de répit - Notion

- Art. 1385bis, al. 3 et 4 Code judiciaire

- Art. 1er, al. 3 et 4 L. du 26 novembre 1973

De uitvoeringstermijn geeft de schuldenaar de gelegenheid de veroordeling uit te voeren; gedurende die termijn kan hij geen dwangsom verbeuren, daar de dwangsom slechts verschuldigd is indien de hoofdveroordeling niet of niet tijdig is uitgevoerd; art. 1385bis, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt niet de voorwaarden voor het verlenen van die uitvoeringstermijn (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

DWANGSOM - Toepasselijkheid - Hoofdveroordeling - Uitvoeringstermijn - Verbeurte - Artikel 1385bis, vierde lid, Ger.W. - Begrip

- Art. 1385bis, derde en vierde lid Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1, derde en vierde lid Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom

Het staat aan de rechter te bepalen of hij naast de uitvoeringstermijn ook een respijttermijn toekent (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

DWANGSOM - Hoofdveroordeling - Taak van de rechter - Uitvoeringstermijn - Verbeurte - Respijttermijn

- Art. 1385bis, derde en vierde lid Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1, derde en vierde lid Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom

Wanneer de rechter enkel beslist dat de uitgesproken veroordeling moet uitgevoerd zijn binnen een bepaalde termijn, dit onder verbeurte van een dwangsom, dan verleent hij de schuldenaar uitsluitend een uitvoeringstermijn en geen respijttermijn; daaruit volgt dat na het verstrijken van de uitvoeringstermijn niet nog bijkomend eenzelfde respijttermijn begint te lopen vanaf de betekening (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

DWANGSOM - Draagwijdte - Hoofdveroordeling - Verbeurte - Uit te voeren binnen bepaalde termijn

- Art. 1385bis, derde en vierde lid Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1, derde en vierde lid Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom

Le délai d'exécution permet au débiteur d'exécuter la condamnation; il ne peut encourir d'astreinte pendant ce délai dès lors que celle-ci n'est due que si la condamnation principale n'est pas exécutée ou ne l'est pas en temps utile; l'article 1385bis, alinéa 4, du Code judiciaire ne prévoit pas les conditions d'octroi de ce délai d'exécution (1). (1) Voir C.J. Benelux, 11 février 2011 (6 arrêts), n° 2010/1 à 2010/6 inclus, www.courbeneluxhof.be, et les conclusions de Monsieur l'avocat général suppléant Dubrulle, et Cass. 15 mars 2011, RG P.10.1282.N, Pas., 2011, n° 200.

ASTREINTE - Applicabilité - Condamnation principale - Délai d'exécution - Astreinte encourue - Article 1385bis, al. 4 du Code judiciaire - Notion

- Art. 1385bis, al. 3 et 4 Code judiciaire
- Art. 1er, al. 3 et 4 L. du 26 novembre 1973

Il appartient au juge de décider s'il accorde un délai de répit en plus du délai d'exécution (1). (1) Voir C.J. Benelux, 11 février 2011 (6 arrêts), n° 2010/1 à 2010/6 inclus, www.courbeneluxhof.be, et les conclusions de Monsieur l'avocat général suppléant Dubrulle, et Cass. 15 mars 2011, RG P.10.1282.N, Pas., 2011, n° 200.

ASTREINTE - Condamnation principale - Mission du juge - Délai d'exécution - Astreinte encourue - Délai de répit

- Art. 1385bis, al. 3 et 4 Code judiciaire
- Art. 1er, al. 3 et 4 L. du 26 novembre 1973

Lorsque le juge se borne à décider que la condamnation prononcée doit être exécutée dans un délai déterminé, sous peine d'astreinte, il accorde au débiteur exclusivement un délai d'exécution et pas un délai de répit; il s'ensuit qu'après l'expiration du délai d'exécution ne commence pas à courir complémentirement un même délai de répit à compter de la signification (1). (1) Voir C.J. Benelux, 11 février 2011 (6 arrêts), n° 2010/1 à 2010/6 inclus, www.courbeneluxhof.be, et les conclusions de Monsieur l'avocat général suppléant Dubrulle, et Cass. 15 mars 2011, RG P.10.1282.N, Pas., 2011, n° 200.

ASTREINTE - Portée - Condamnation principale - Astreinte encourue - A exécuter dans un certain délai

- Art. 1385bis, al. 3 et 4 Code judiciaire
- Art. 1er, al. 3 et 4 L. du 26 novembre 1973

Wanneer de rechter enkel een uitvoeringstermijn verleent, kan de dwangsom verbeurd worden vanaf het verstrijken van die termijn op voorwaarde dat de uitspraak die de dwangsom bepaalt, aan de schuldenaar is betekend (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

DWANGSOM - Hoofdveroordeling - Aanvang - Verbeurde - Enkel uitvoeringstermijn - Gevolg

- Art. 1385bis, derde en vierde lid *Gerechtigd Wetboek*

- Art. 1, derde en vierde lid *Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom*

Lorsque le juge accorde uniquement un délai d'exécution l'astreinte peut être encourue à compter de l'expiration de ce délai, sous réserve que la décision qui fixe l'astreinte ait été signifiée au débiteur (1). (1) Voir C.J. Benelux, 11 février 2011 (6 arrêts), n° 2010/1 à 2010/6 inclus, www.courbeneluxhof.be, et les conclusions de Monsieur l'avocat général suppléant Dubrulle, et Cass. 15 mars 2011, RG P.10.1282.N, Pas., 2011, n° 200.

ASTREINTE - Condamnation principale - Point de départ - Astreinte encourue - Délai d'exécution unique - Conséquence

- Art. 1385bis, al. 3 et 4 *Code judiciaire*

- Art. 1er, al. 3 et 4 L. du 26 novembre 1973

C.07.0282.F

5 mei 2011

AC nr. 195

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

BENELUX - Verdragbepalingen - Beslagrechter - Bevoegdheid - Eenvormige wet op de dwangsom - Titel waarbij de dwangsom is opgelegd - Nieuw gegeven - Doeltreffendheid en uitvoerbaarheid van de titel - Gerechtigd Wetboek

BESLAG - Algemeen - Beslagrechter - Bevoegdheid - Titel waarbij de dwangsom is opgelegd - Nieuw gegeven - Doeltreffendheid en uitvoerbaarheid van de titel

BESLAG - Algemeen - Toezicht door de beslagrechter - Dwangsom - Tenuitvoerlegging - Criteria - Grenzen - Omvang

BESLAG - Algemeen - Beslagrechter - Voorwaarden - Beoordeling - Bevoegdheid - Zwarigheden - Dwangsom - Tenuitvoerlegging

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Beslagrechter - Toezicht door de beslagrechter - Dwangsom - Tenuitvoerlegging - Criteria - Grenzen - Omvang

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Beslagrechter - Voorwaarden - Beoordeling - Bevoegdheid - Zwarigheden - Dwangsom - Tenuitvoerlegging

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Beslagrechter - Bevoegdheid - Titel waarbij de dwangsom is opgelegd - Nieuw gegeven - Doeltreffendheid en uitvoerbaarheid van de titel - Dwangsom

DWANGSOM - Toezicht door de beslagrechter - Tenuitvoerlegging - Criteria - Grenzen - Omvang

DWANGSOM - Beslagrechter - Bevoegdheid - Titel waarbij de dwangsom is opgelegd - Nieuw gegeven - Doeltreffendheid en uitvoerbaarheid van de titel

DWANGSOM - Beslagrechter - Voorwaarden - Beoordeling - Bevoegdheid - Zwarigheden - Tenuitvoerlegging

In geval van zwarigheden bij de tenuitvoerlegging van een vonnis dat een veroordeling tot een dwangsom bevat, staat het aan de beslagrechter om op grond van artikel 1498 van het *Gerechtigd Wetboek* te bepalen of de voor een dwangsom gestelde voorwaarden vervuld zijn (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.07.0282.F, Pas., 2011, nr. ...

BESLAG - Algemeen - Beslagrechter - Voorwaarden - Beoordeling -

Conclusions de l'avocat général Henkes.

BENELUX - Droit matériel - Juge des saisies - Compétence - Loi uniforme relative à l'astreinte - Titre ordonnant l'astreinte - Événement nouveau - Efficacité et actualité du titre - Code judiciaire

SAISIE - Généralités - Juge des saisies - Compétence - Titre ordonnant l'astreinte - Événement nouveau - Efficacité et actualité du titre

SAISIE - Généralités - Contrôle par le juge des saisies - Astreinte - Exécution - Critères - Limites - Etendue

SAISIE - Généralités - Juge des saisies - Conditions - Appréciation - Compétence - Difficultés - Astreinte - Exécution

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Juge des saisies - Contrôle par le juge des saisies - Astreinte - Exécution - Critères - Limites - Etendue

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Juge des saisies - Conditions - Appréciation - Compétence - Difficultés - Astreinte - Exécution

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Juge des saisies - Compétence - Titre ordonnant l'astreinte - Événement nouveau - Efficacité et actualité du titre - Astreinte

ASTREINTE - Contrôle par le juge des saisies - Exécution - Critères - Limites - Etendue

ASTREINTE - Juge des saisies - Compétence - Titre ordonnant l'astreinte - Événement nouveau - Efficacité et actualité du titre

ASTREINTE - Juge des saisies - Conditions - Appréciation - Compétence - Difficultés - Exécution

En cas de difficultés d'exécution d'un jugement comportant une condamnation à une astreinte, il appartient au juge des saisies de déterminer, sur la base de l'article 1498 du *Code judiciaire*, si les conditions requises pour l'astreinte sont réunies (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

SAISIE - Généralités - Juge des saisies - Conditions - Appréciation -

Bevoegdheid - Zwarigheden - Dwangsom - Tenuitvoerlegging

- Art. 1498 Gerechtelijk Wetboek

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Beslagrechter - Voorwaarden - Beoordeling - Bevoegdheid - Zwarigheden - Dwangsom - Tenuitvoerlegging

- Art. 1498 Gerechtelijk Wetboek

DWANGSOM - Beslagrechter - Voorwaarden - Beoordeling - Bevoegdheid - Zwarigheden - Tenuitvoerlegging

- Art. 1498 Gerechtelijk Wetboek

De artikelen 1384quater en 1385quinquies, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek die overeenstemmen met de artikelen 3 en 4, eerste lid, van de Bijlage bij het Benelux-Verdrag van 26 november 1973 houdende eenvormige wet betreffende de dwangsom staan niet eraan in de weg dat de executierechter, gelet op het feit dat zich een nieuwe, geen overmacht opleverende omstandigheid heeft voorgedaan, kan toetsen of de titel waarbij de dwangsom is opgelegd, nog doeltreffend en uitvoerbaar is (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.07.0282.F, Pas., 2011, nr. ...

DWANGSOM - Beslagrechter - Bevoegdheid - Titel waarbij de dwangsom is opgelegd - Nieuw gegeven - Doeltreffendheid en uitvoerbaarheid van de titel

- Artt. 1384quater en 1385quinquies, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

BENELUX - Verdragbepalingen - Beslagrechter - Bevoegdheid - Eenvormige wet op de dwangsom - Titel waarbij de dwangsom is opgelegd - Nieuw gegeven - Doeltreffendheid en uitvoerbaarheid van de titel - Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 1384quater en 1385quinquies, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Beslagrechter - Bevoegdheid - Titel waarbij de dwangsom is opgelegd - Nieuw gegeven - Doeltreffendheid en uitvoerbaarheid van de titel - Dwangsom

- Artt. 1384quater en 1385quinquies, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

BESLAG - Algemeen - Beslagrechter - Bevoegdheid - Titel waarbij de dwangsom is opgelegd - Nieuw gegeven - Doeltreffendheid en uitvoerbaarheid van de titel

- Artt. 1384quater en 1385quinquies, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Hoewel de beslagrechter in de regel geen uitspraak kan doen over de zaak zelf en de rechten van de partijen die zijn vastgelegd in de titel waarvan de tenuitvoerlegging wordt gevorderd, niet kan wijzigen, is hij evenwel bevoegd om na te gaan of die titel nog geldig en derhalve uitvoerbaar is; op dat punt dient de rechter acht te slaan op het doel en de strekking van de veroordeling waarvan de tenuitvoerlegging wordt gevorderd in de wetenschap dat die veroordeling niet verder mag gaan dan het bereiken van het ermee beoogde doel (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.07.0282.F, Pas., 2011, nr. ...

Compétence - Difficultés - Astreinte - Exécution

- Art. 1498 Code judiciaire

COMPÉTENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Juge des saisies - Conditions - Appréciation - Compétence - Difficultés - Astreinte - Exécution

- Art. 1498 Code judiciaire

ASTREINTE - Juge des saisies - Conditions - Appréciation - Compétence - Difficultés - Exécution

- Art. 1498 Code judiciaire

Les articles 1384quater et 1385quinquies, alinéa premier, du Code judiciaire, qui correspondent aux articles 3 et 4, alinéa 1er, de l'Annexe de la Convention Benelux du 26 novembre 1973 portant loi uniforme relative à l'astreinte, ne font pas obstacle à ce que le juge de l'exécution puisse apprécier, compte tenu de la survenance d'un événement nouveau, non constitutif de force majeure, si le titre qui a ordonné l'astreinte conserve son efficacité et son actualité exécutoire (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

ASTREINTE - Juge des saisies - Compétence - Titre ordonnant l'astreinte - Événement nouveau - Efficacité et actualité du titre

- Art. 1384quater et 1385quinquies, al. 1er Code judiciaire

BENELUX - Droit matériel - Juge des saisies - Compétence - Loi uniforme relative à l'astreinte - Titre ordonnant l'astreinte - Événement nouveau - Efficacité et actualité du titre - Code judiciaire

- Art. 1384quater et 1385quinquies, al. 1er Code judiciaire

COMPÉTENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Juge des saisies - Compétence - Titre ordonnant l'astreinte - Événement nouveau - Efficacité et actualité du titre - Astreinte

- Art. 1384quater et 1385quinquies, al. 1er Code judiciaire

SAISIE - Généralités - Juge des saisies - Compétence - Titre ordonnant l'astreinte - Événement nouveau - Efficacité et actualité du titre

- Art. 1384quater et 1385quinquies, al. 1er Code judiciaire

Si, en règle, le juge des saisies ne peut statuer sur la cause elle-même ni modifier les droits des parties qui ont été fixés dans le titre dont l'exécution est poursuivie, il est toutefois en son pouvoir d'examiner si ce titre a conservé son actualité et, partant, sa force exécutoire; à cet égard, le juge est tenu de prendre en considération le but et la portée de la condamnation dont l'exécution est poursuivie, sachant que cette condamnation ne peut tendre au-delà de la réalisation du but qu'elle vise (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

DWANGSOM - Toezicht door de beslagrechter - Tenuitvoerlegging - Criteria - Grenzen - Omvang

BESLAG - Algemeen - Toezicht door de beslagrechter - Dwangsom - Tenuitvoerlegging - Criteria - Grenzen - Omvang

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstrekte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Beslagrechter - Toezicht door de beslagrechter - Dwangsom - Tenuitvoerlegging - Criteria - Grenzen - Omvang

ASTREINTE - Contrôle par le juge des saisies - Exécution - Critères - Limites - Etendue

SAISIE - Généralités - Contrôle par le juge des saisies - Astreinte - Exécution - Critères - Limites - Etendue

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Juge des saisies - Contrôle par le juge des saisies - Astreinte - Exécution - Critères - Limites - Etendue

C.07.0312.F

3 maart 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Uitsluiting - "Fraus omnia corruptit" - Opzettelijke fout - Onrechtstreeks voordeel - Begrip

Het algemeen rechtsbeginsel Fraus omnia corruptit verbiedt elk bedrog of elke oneerlijkheid met het oogmerk om te schaden of winst te behalen; het sluit niet in alle gevallen uit dat degene die een opzettelijke fout begaat uit die fout onrechtstreeks voordeel kan halen op grond van de wet of van clausules in de overeenkomst (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2011, AR C.07.0312.F, nr. ...

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Uitsluiting - "Fraus omnia corruptit" - Opzettelijke fout - Onrechtstreeks voordeel - Begrip

Conclusions de l'avocat général Henkes.

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Exclusion - "Fraus omnia corruptit" - Faute intentionnelle - Profit indirect - Notion

Le principe général du droit Fraus omnia corruptit prohibe toute tromperie ou déloyauté dans le but de nuire ou de réaliser un gain; il n'exclut pas de façon générale que l'auteur d'une faute intentionnelle puisse tirer indirectement profit de cette faute en application de la loi ou de dispositions contractuelles (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Exclusion - "Fraus omnia corruptit" - Faute intentionnelle - Profit indirect - Notion

C.07.0423.N

17 juni 2011

AC nr. 177

Indien de rechter in hoger beroep de in eerste aanleg uitgesproken hoofdveroordeling gedeeltelijk bekrachtigt en de in eerste aanleg opgelegde dwangsom wijzigt en aldus heeft te gelden als de rechter die de dwangsom heeft opgelegd, kan een dwangsom worden verbeurd in de periode tussen de betekening van de uitvoerbare beslissing van de rechter in eerste aanleg en de betekening van de beslissing in hoger beroep, mits onmiskenbaar duidelijk is dat de rechter in hoger beroep een dwangsom in stand heeft gehouden voor dit gedeelte van de in eerste aanleg uitgesproken hoofdveroordeling (1). (1) Beneluxhof, 20 april 2010, nr. A 2009/1, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle.

DWANGSOM - Betekening - Rechter in hoger beroep - Tussenperiode - Verbeurte - Dwangsomrechter - In hoger beroep - Beslissingen - In eerste aanleg

*- Artt. 1 en 3 Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom
- Artt. 1385bis en 1385quater Gerechtelijk Wetboek*

Lorsque le juge d'appel confirme partiellement la condamnation principale prononcée en première instance et modifie l'astreinte ordonnée en première instance et doit ainsi être considéré comme étant le juge qui a ordonné l'astreinte, celle-ci peut être encourue au cours de la période située entre la signification de la décision exécutoire du juge de première instance et la signification de la décision d'appel, à condition qu'il apparaisse sans ambiguïté que le juge d'appel a confirmé que cette partie de la condamnation principale rendue en première instance devait être assortie d'une astreinte (1). (1) C.J.Benelux, 20 avril 2010, n° A.2009/1, www.courbeneluxhof.be, et les conclusions de Monsieur l'avocat général Dubrulle.

ASTREINTE - Signification - Juge d'appel - Période intérimaire - Astreinte encourue - Juge de l'astreinte - En appel - Décisions - En première instance

*- Art. 1er et 3 L. du 26 novembre 1973
- Art. 1385bis et 1385quater Code judiciaire*

C.07.0447.N

15 september 2011

AC nr. 235

Artikel 12 B.M.W., enerzijds, artikel 2.19.1 B.V.I.E, anderzijds, in samenhang gelezen met artikel 4.8 B.V.I.E. moeten zo worden uitgelegd dat de houder van een merk dat op grond van het eenvormige Beneluxrecht vervallen is, geen bescherming kan verlangen tegen het gebruik van dat teken ten aanzien van een onderneming die verwarring sticht door datzelfde teken te gebruiken (1). (1) BenGH, 23 dec. 2010, zaak A 2009/3, met conclusie van advocaat-generaal J.-F. LECLERCQ, www.courbeneluxhof.be.

BENELUX - Verdragbepalingen - Tekens - Mogelijkheid - Verval - Benelux-Merk - Benelux-Verdrag intellectuele eigendom - Bescherming - Benelux Merkenwet - Gebruik

- Art. 12 Benelux Merkenwet
- Artt. 4.8 en 2.19.1 Wet 22 maart 2006 houdende instemming met het Benelux-Verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), gedaan te Den Haag op 25 feb. 2005

- Art. 10bis, 3°, 1 Verdrag van Parijs van 20 maart 1883 tot bescherming van de industriële eigendom

MERKEN - Benelux-merk - Tekens - Mogelijkheid - Verval - Benelux-Verdrag intellectuele eigendom - Bescherming - Benelux Merkenwet - Gebruik

- Art. 12 Benelux Merkenwet
- Artt. 4.8 en 2.19.1 Wet 22 maart 2006 houdende instemming met het Benelux-Verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), gedaan te Den Haag op 25 feb. 2005

- Art. 10bis, 3°, 1 Verdrag van Parijs van 20 maart 1883 tot bescherming van de industriële eigendom

L'article 12 de la loi uniforme Benelux sur les marques, d'une part, l'article 2.19, aliéna 1er, de la Convention Benelux en matière de propriété intellectuelle, d'autre part, lus en combinaison avec l'article 4.8 de ladite convention, doivent être interprétés en ce sens que le titulaire d'une marque, éteinte en vertu du droit uniforme Benelux, ne peut pas revendiquer une protection contre le seul usage de ce signe par une entreprise qui crée une confusion en utilisant ce même signe (1). (1) C.J.Benelux, 23 décembre 2010, affaire A 2009/3, avec les conclusions de l'avocat général J.-F. LECLERCQ, www.courbeneluxhof.be.

BENELUX - Droit matériel - Signe - Possibilité - Déchéance - Marque Benelux - Convention Benelux en matière de propriété intellectuelle - Protection - Loi uniforme Benelux sur les marques - Usage

- Art. 12 L. uniforme Benelux
- Art. 4.8 et 2.19.1 L. du 22 mars 2006 portant assentiment à la Convention Benelux en matière de propriété intellectuelle (marques et dessins ou modèles), faite à La Haye le 25 février 2005

- Art. 10bis, 3°, 1 Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle du 20 mars 1883

MARQUES - Marque Benelux - Signe - Possibilité - Déchéance - Convention Benelux en matière de propriété intellectuelle - Protection - Loi uniforme Benelux sur les marques - Usage

- Art. 12 L. uniforme Benelux
- Art. 4.8 et 2.19.1 L. du 22 mars 2006 portant assentiment à la Convention Benelux en matière de propriété intellectuelle (marques et dessins ou modèles), faite à La Haye le 25 février 2005

- Art. 10bis, 3°, 1 Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle du 20 mars 1883

C.07.0460.F

7 april 2011

AC nr. ...

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Beslissing vatbaar voor hoger beroep - Rechtbank van eerste aanleg zitting houdende in hoger beroep - Geschil over haar bevoegdheid in eerste aanleg - Beslissing over de zaak zelf - Cassatieberoep

- Artt. 1070 en 1097 Gerechtelijk Wetboek

N'est pas recevable le pourvoi dirigé contre le jugement du tribunal de première instance, qui sur appel d'un jugement rendu par un juge de paix décide que cette juridiction n'est pas compétente pour connaître du litige, que celui-ci est de sa propre compétence et qui statue au fond, dès lors que c'est une décision non définitive susceptible d'appel.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Recevabilité - Décision susceptible d'appel - Tribunal de première instance siégeant en degré d'appel - Litige de sa compétence en premier degré - Décision au fond - Pourvoi

- Art. 1070 et 1097 Code judiciaire

C.07.0478.F

14 oktober 2011

AC nr. 58

Het Unierecht moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een nationale regeling waarbij de in een andere lidstaat gevestigde aannemer om een opdracht in de lidstaat van de aanbestedende dienst toegewezen te kunnen krijgen aldaar geregistreerd moet zijn als niet vallende onder de uitsluitingsgronden die zijn opgesomd in artikel 24, eerste alinea, van richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken, op voorwaarde dat een dergelijke verplichting de deelneming van de aannemer aan de betrokken overheidsopdracht belemmert noch vertraagt, en evenmin buitensporige administratieve lasten meebrengt, en dat zij uitsluitend ertoe strekt na te gaan of betrokkene professioneel geschikt is in de zin van deze bepaling (1). (1) HvJ, 15 juli 2007, in de zaak C-74/09.

EUROPESE UNIE - Allerlei - Registratieverplichting voor aannemers - Buitenlandse inschrijver-aannemer - Beginsel van vrij verkeer binnen de Europese Unie - Overheidsopdrachten

- Art. 24, tweede lid EEG-Richtlijn 93/37 van de Raad van 14 juni 1993

- Art. 15, § 7, vóór de wijziging ervan bij K.B. 29 jan. 1997 KB 22 april 1977

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) - Registratieverplichting voor aannemers - Buitenlandse inschrijver-aannemer - Beginsel van vrij verkeer binnen de Europese Unie

- Art. 24, tweede lid EEG-Richtlijn 93/37 van de Raad van 14 juni 1993

- Art. 15, § 7, vóór de wijziging ervan bij K.B. 29 jan. 1997 KB 22 april 1977

Het Unierecht moet aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling op grond waarvan het onderzoek van de aan een aannemer van een andere lidstaat door de fiscale en sociale autoriteiten van die lidstaat afgegeven getuigschriften, aan een andere instantie dan de aanbestedende dienst wordt opgedragen wanneer die instantie grotendeels bestaat uit personen die worden benoemd door de werkgevers- en werknemersorganisaties uit het bouwbedrijf in de provincie waar de betrokken overheidsopdracht wordt uitgevoerd, en die bevoegdheid zich uitstrekt tot een inhoudelijke toetsing van de geldigheid van deze getuigschriften (1). (1) HvJ, 15 juli 2007, in de zaak C-74/09.

EUROPESE UNIE - Allerlei - Buitenlandse inschrijver-aannemer - Voorlegging van fiscale en sociale attesten - Beginsel van vrij verkeer binnen de Europese Unie - Overheidsopdrachten

- Art. 24, tweede lid EEG-Richtlijn 93/37 van de Raad van 14 juni 1993

Le droit de l'Union doit être interprété en ce sens qu'il ne s'oppose pas à une réglementation nationale qui impose à l'entrepreneur établi dans un autre État membre, aux fins de l'attribution d'un marché dans l'État membre du pouvoir adjudicateur, l'obligation d'être titulaire, dans ce dernier État membre, d'un enregistrement relatif à l'absence des causes d'exclusion énumérées à l'article 24, premier alinéa, de la directive 93/37/CEE du Conseil du 14 juin 1993 portant coordination des procédures de passation des marchés publics de travaux, à condition qu'une telle obligation n'entrave ni ne retarde la participation de l'entrepreneur au marché public en cause, ni n'engendre de charges administratives excessives, et qu'elle ait uniquement pour objet la vérification des qualités professionnelles de l'intéressé, au sens de cette disposition (1). (1) C.J.U.E., 15 juillet 2010, dans la cause C-74/09.

UNION EUROPEENNE - Divers - Obligation d'enregistrement comme entrepreneur - Soumissionnaire entrepreneur étranger - Principe de libre circulation au sein de l'Union européenne - Marchés publics

- Art. 24, al. 2 Directive C.E.E. 93/37 du Conseil du 14 juin 1993

- Art. 15, § 7, avant sa mod. par l'A.R. du 29 janvier 1997 A.R. du 22 avril 1977

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Obligation d'enregistrement comme entrepreneur - Soumissionnaire entrepreneur étranger - Principe de libre circulation au sein de l'Union européenne

- Art. 24, al. 2 Directive C.E.E. 93/37 du Conseil du 14 juin 1993

- Art. 15, § 7, avant sa mod. par l'A.R. du 29 janvier 1997 A.R. du 22 avril 1977

Le droit de l'Union doit être interprété en ce sens qu'il s'oppose à une réglementation nationale en vertu de laquelle la vérification des certificats délivrés à un entrepreneur d'un autre État membre par les autorités fiscales et sociales de ce dernier État membre est confiée à une instance autre que le pouvoir adjudicateur lorsque cette instance est composée majoritairement de personnes nommées par les organisations des employeurs et des travailleurs du secteur de la construction de la province dans laquelle se déroule le marché public en cause, et que ce pouvoir s'étend à un contrôle au fond de la validité desdits certificats (1). (1) C.J.U.E., 15 juillet 2010, dans la cause C-74/09.

UNION EUROPEENNE - Divers - Soumissionnaire entrepreneur étranger - Production d'attestations fiscales et sociales - Principe de libre circulation au sein de l'Union européenne - Marchés publics

- Art. 24, al. 2 Directive C.E.E. 93/37 du Conseil du 14 juin 1993

- Art. 15, § 7, vóór de wijziging ervan bij K.B. 29 jan. 1997 KB 22 april 1977

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) - Buitenlandse inschrijver-aannemer - Voorlegging van fiscale en sociale attesten - Beginsel van vrij verkeer binnen de Europese Unie

- Art. 24, tweede lid EEG-Richtlijn 93/37 van de Raad van 14 juni 1993

- Art. 15, § 7, vóór de wijziging ervan bij K.B. 29 jan. 1997 KB 22 april 1977

- Art. 15, § 7, avant sa mod. par l'A.R. du 29 janvier 1997 A.R. du 22 avril 1977

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Soumissionnaire entrepreneur étranger - Production d'attestations fiscales et sociales - Principe de libre circulation au sein de l'Union européenne

- Art. 24, al. 2 Directive C.E.E. 93/37 du Conseil du 14 juin 1993

- Art. 15, § 7, avant sa mod. par l'A.R. du 29 janvier 1997 A.R. du 22 avril 1977

C.08.0073.N

17 juni 2011

AC nr. 786

De respijtermijn geeft de schuldenaar nog enige tijd de veroordeling na te komen, zonder dat de niet-nakoming de dwangsom verbeurt; voor die respijtermijn geldt art. 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

DWANGSOM - Toepasselijkheid - Hoofdveroordeling - Verbeurte - Artikel 1385bis, vierde lid, Ger.W. - Respijtermijn - Begrip

- Art. 1385bis, derde en vierde lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1, derde en vierde lid Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom

Le délai de répit accorde encore au débiteur un peu de temps pour exécuter la condamnation sans que l'astreinte soit encourue en cas de non-respect; l'article 1385bis du Code judiciaire s'applique à ce délai de répit (1). (1) Voir C.J. Benelux, 11 février 2011 (6 arrêts), n° A 2010/1 à A 2010/6 inclus, [www.courbeneluxhof](http://www.courbeneluxhof.be), et les conclusions de Monsieur l'avocat général suppléant Dubrulle et Cass. 15 mars 2011, RG P.10.1282.N, Pas., 2011, n° 200.

ASTREINTE - Applicabilité - Condamnation principale - Astreinte encourue - Article 1385bis, al. 4 du Code judiciaire - Délai de répit - Notion

- Art. 1385bis, al. 3 et 4 Code judiciaire

- Art. 1er, al. 3 et 4 L. du 26 novembre 1973

De uitvoeringstermijn geeft de schuldenaar de gelegenheid de veroordeling uit te voeren; gedurende die termijn kan hij geen dwangsom verbeuren, daar de dwangsom slechts verschuldigd is indien de hoofdveroordeling niet of niet tijdig is uitgevoerd; art. 1385bis, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt niet de voorwaarden voor het verlenen van die uitvoeringstermijn (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

DWANGSOM - Toepasselijkheid - Hoofdveroordeling - Uitvoeringstermijn - Verbeurte - Artikel 1385bis, vierde lid, Ger.W. - Begrip

- Art. 1385bis, derde en vierde lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1, derde en vierde lid Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom

Le délai d'exécution permet au débiteur d'exécuter la condamnation; il ne peut encourir d'astreinte pendant ce délai dès lors que celle-ci n'est due que si la condamnation principale n'est pas exécutée ou ne l'est pas en temps utile; l'article 1385bis, alinéa 4, du Code judiciaire ne prévoit pas les conditions d'octroi de ce délai d'exécution (1). (1) Voir C.J. Benelux, 11 février 2011 (6 arrêts), n° A 2010/1 à A 2010/6 inclus, [www.courbeneluxhof](http://www.courbeneluxhof.be), et les conclusions de Monsieur l'avocat général suppléant Dubrulle et Cass. 15 mars 2011, RG P.10.1282.N, Pas., 2011, n° 200.

ASTREINTE - Applicabilité - Condamnation principale - Délai d'exécution - Astreinte encourue - Article 1385bis, al. 4 du Code judiciaire - Notion

- Art. 1385bis, al. 3 et 4 Code judiciaire

- Art. 1er, al. 3 et 4 L. du 26 novembre 1973

Het staat aan de rechter te bepalen of hij naast de uitvoeringstermijn ook een respijtermijn toekent (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

DWANGSOM - Hoofdveroordeling - Taak van de rechter -

Il appartient au juge de décider s'il accorde un délai de répit en plus du délai d'exécution (1). (1) Voir C.J. Benelux, 11 février 2011 (6 arrêts), n° A 2010/1 à A 2010/6 inclus, [www.courbeneluxhof](http://www.courbeneluxhof.be), et les conclusions de Monsieur l'avocat général suppléant Dubrulle et Cass. 15 mars 2011, RG P.10.1282.N, Pas., 2011, n° 200.

ASTREINTE - Condamnation principale - Mission du juge - Délai

Uitvoeringstermijn - Verbeurte - Respijttermijn

- Art. 1385bis, derde en vierde lid *Gerechtelijk Wetboek*
- Art. 1, derde en vierde lid *Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom*

Wanneer de rechter enkel beslist dat de uitgesproken veroordeling moet uitgevoerd zijn binnen een bepaalde termijn, dit onder verbeurte van een dwangsom, dan verleent hij de schuldenaar uitsluitend een uitvoeringstermijn en geen respijttermijn; daaruit volgt dat na het verstrijken van de uitvoeringstermijn niet nog bijkomend eenzelfde respijttermijn begint te lopen vanaf de betekening (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

DWANGSOM - Draagwijdte - Hoofdveroordeling - Verbeurte - Uit te voeren binnen bepaalde termijn

- Art. 1385bis, derde en vierde lid *Gerechtelijk Wetboek*
- Art. 1, derde en vierde lid *Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom*

Wanneer de rechter enkel een uitvoeringstermijn verleent, kan de dwangsom verbeurd worden vanaf het verstrijken van die termijn op voorwaarde dat de uitspraak die de dwangsom bepaalt, aan de schuldenaar is betekend (1). (1) Zie Beneluxhof, 11 feb. 2011 (6 arresten), nrs. A 2010/1 t.e.m. A 2010/6, www.courbeneluxhof.be, met concl. van plv. advocaat-generaal Dubrulle, en Cass. 15 maart 2011, AR P.10.1282.N, AC, 2011, nr. ...

DWANGSOM - Hoofdveroordeling - Aanvang - Verbeurte - Enkel uitvoeringstermijn - Gevolg

- Art. 1385bis, derde en vierde lid *Gerechtelijk Wetboek*
- Art. 1, derde en vierde lid *Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom*

d'exécution - Astreinte encourue - Délai de répit

- Art. 1385bis, al. 3 et 4 *Code judiciaire*
- Art. 1er, al. 3 et 4 L. du 26 novembre 1973

Lorsque le juge se borne à décider que la condamnation prononcée doit être exécutée dans un délai déterminé, sous peine d'astreinte, il accorde au débiteur exclusivement un délai d'exécution et pas un délai de répit; il s'ensuit qu'après l'expiration du délai d'exécution ne commence pas à courir complémentaiement un même délai de répit à compter de la signification (1). (1) Voir C.J. Benelux, 11 février 2011 (6 arrêts), n° A 2010/1 à A 2010/6 inclus, www.courbeneluxhof.be, et les conclusions de Monsieur l'avocat général suppléant Dubrulle et Cass. 15 mars 2011, RG P.10.1282.N, Pas., 2011, n° 200.

ASTREINTE - Portée - Condamnation principale - Astreinte encourue - A exécuter dans un certain délai

- Art. 1385bis, al. 3 et 4 *Code judiciaire*
- Art. 1er, al. 3 et 4 L. du 26 novembre 1973

Lorsque le juge accorde uniquement un délai d'exécution l'astreinte peut être encourue à compter de l'expiration de ce délai, sous réserve que la décision qui fixe l'astreinte ait été signifiée au débiteur (1). (1) Voir C.J. Benelux, 11 février 2011 (6 arrêts), n° A 2010/1 à A 2010/6 inclus, www.courbeneluxhof.be, et les conclusions de Monsieur l'avocat général suppléant Dubrulle et Cass., 15 mars 2011, RG P.10.1282.N, Pas., 2011, n° 200.

ASTREINTE - Condamnation principale - Point de départ - Astreinte encourue - Délai d'exécution unique - Conséquence

- Art. 1385bis, al. 3 et 4 *Code judiciaire*
- Art. 1er, al. 3 et 4 L. du 26 novembre 1973

L'article 1274 du Code judiciaire, tel qu'il a été modifié par la loi du 27 avril 2007, ainsi que l'article 42, §2, de celle-ci, en vertu duquel les anciens articles 229, 231 et 232 du Code civil restent applicables aux procédures en divorce ou de séparation de corps introduites avant l'entrée en vigueur de ladite loi pour lesquels un jugement définitif n'a pas été prononcé, et l'article 42, § 6, susdit n'instituent pas une discrimination entre l'époux défendeur au fond qui dispose d'un délai d'un mois pour se pourvoir contre une décision prononçant le divorce à ses torts et l'époux demandeur au fond qui dispose du délai de droit commun de trois mois pour se pourvoir contre une décision refusant de prononcer le divorce aux torts de l'autre époux (1). (1) Article 1274 du Code judiciaire, dans sa version modifiée par la loi du 27 avril 2007.

GRONDWET - Art. 11 - Cassatieberoep - Hoger beroep - Echtscheiding en scheiding van tafel en bed - Hoofdvordering tot echtscheiding gegrond - Tegenvordering tot echtscheiding niet gegrond - Echtscheiding uitgesproken tegen beide echtgenoten - Termijnen voor cassatieberoep - Cassatieberoep van de echtgenoot die verweerder is ten gronde tegen de beslissing die de echtscheiding tegen hem uitsprekt - Cassatieberoep van de echtgenoot-eiser tegen de beslissing die weigert de echtscheiding tegen de andere echtgenoot uit te spreken - Verschillende termijnen voor cassatieberoep - Echtscheidingsprocedure - Grondwettelijkheid

- Art. 1274 Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 42, §§ 2 en 6 Wet 27 april 2007

GRONDWET - Art. 10 - Cassatieberoep - Hoger beroep - Echtscheiding en scheiding van tafel en bed - Hoofdvordering tot echtscheiding gegrond - Tegenvordering tot echtscheiding niet gegrond - Echtscheiding uitgesproken tegen beide echtgenoten - Termijnen voor cassatieberoep - Cassatieberoep van de echtgenoot die verweerder is ten gronde tegen de beslissing die de echtscheiding tegen hem uitsprekt - Cassatieberoep van de echtgenoot-eiser tegen de beslissing die weigert de echtscheiding tegen de andere echtgenoot uit te spreken - Verschillende termijnen voor cassatieberoep - Echtscheidingsprocedure - Grondwettelijkheid

- Art. 1274 Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 42, §§ 2 en 6 Wet 27 april 2007

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten - Cassatieberoep - Hoger beroep - Hoofdvordering tot echtscheiding gegrond - Tegenvordering tot echtscheiding niet gegrond - Echtscheiding uitgesproken tegen beide echtgenoten - Termijnen voor cassatieberoep - Cassatieberoep van de echtgenoot die verweerder is ten gronde tegen de beslissing die de echtscheiding tegen hem uitsprekt - Cassatieberoep van de echtgenoot-eiser tegen de beslissing die weigert de echtscheiding tegen de andere echtgenoot uit te spreken - Verschillende termijnen voor cassatieberoep - Grondwettelijkheid

- Art. 1274 Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 42, §§ 2 en 6 Wet 27 april 2007

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Pourvoi en cassation - Appel - Divorce et séparation de corps - Demande principale en divorce fondée - Demande reconventionnelle en divorce non fondée - Divorce aux torts réciproques des époux - Délais dans lesquels il faut se pourvoir - Pourvoi en cassation de l'époux défendeur au fond contre la décision prononçant le divorce à ses torts - Pourvoi en cassation de l'époux demandeur contre la décision refusant de prononcer le divorce aux torts de l'autre époux - Délais différents pour se pourvoir - Procédure en divorce - Constitutionnalité

- Art. 1274 Code judiciaire
- Art. 42, § 2 et 6 L. du 27 avril 2007

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Pourvoi en cassation - Appel - Divorce et séparation de corps - Demande principale en divorce fondée - Demande reconventionnelle en divorce non fondée - Divorce aux torts réciproques des époux - Délais dans lesquels il faut se pourvoir - Pourvoi en cassation de l'époux défendeur au fond contre la décision prononçant le divorce à ses torts - Pourvoi en cassation de l'époux demandeur contre la décision refusant de prononcer le divorce aux torts de l'autre époux - Délais différents pour se pourvoir - Procédure en divorce - Constitutionnalité

- Art. 1274 Code judiciaire
- Art. 42, § 2 et 6 L. du 27 avril 2007

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Procédure en divorce - Divorce pour cause déterminée - Pourvoi en cassation - Appel - Demande principale en divorce fondée - Demande reconventionnelle en divorce non fondée - Divorce aux torts réciproques des époux - Délais dans lesquels il faut se pourvoir - Pourvoi en cassation de l'époux défendeur au fond contre la décision prononçant le divorce à ses torts - Pourvoi en cassation de l'époux demandeur contre la décision refusant de prononcer le divorce aux torts de l'autre époux - Délais différents pour se pourvoir - Constitutionnalité

- Art. 1274 Code judiciaire
- Art. 42, § 2 et 6 L. du 27 avril 2007

Wanneer een middel betoogt dat artikel 1274, Ger. W., zoals het is gewijzigd bij Wet 27 april 2007, alsook artikel 42, § 2, van die wet, krachtens hetwelk de vroegere artikelen 229, 231 en 232 B.W. van toepassing blijven op de procedures tot echtscheiding of scheiding van tafel en bed die zijn ingeleid vóór de inwerkingtreding van deze wet en waarvoor geen eindvonnis is uitgesproken, en voormeld artikel 42, § 6, de artikelen 10 en 11 Gw. schenden, apart dan wel samen beschouwd met artikel 6 E.V.R.M. en artikel 1, Eerste aanvullend protocol bij dat verdrag, in zoverre zij een discriminatie invoeren tussen de echtgenoot die ten gronde verweerder is, die over een termijn van een maand beschikt om cassatieberoep in te stellen tegen een beslissing die de echtscheiding tegen hem uitspreekt, en de echtgenoot-eiser, die over een gemeenrechtelijke termijn van drie maanden beschikt om cassatieberoep in te stellen tegen een beslissing die weigert om de echtscheiding tegen de andere echtgenoot uit te spreken, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten - Hoofdvordering tot echtscheiding gegrond - Tegenvordering tot echtscheiding niet gegrond - Hoger beroep - Echtscheiding uitgesproken tegen beide echtgenoten - Cassatieberoep - Termijnen voor cassatieberoep - Cassatieberoep van de echtgenoot die verweerder is ten gronde tegen de beslissing die de echtscheiding tegen hem uitspreekt - Cassatieberoep van de echtgenoot-eiser tegen de beslissing die weigert de echtscheiding tegen de andere echtgenoot uit te spreken - Verschillende termijnen voor cassatieberoep - Middel dat een discriminatie tussen de echtgenoten aanvoert - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof - Verplichting voor het Hof van Cassatie

- Art. 26, § 1, 3° Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Echtscheiding en scheiding van tafel en bed - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten - Hoofdvordering tot echtscheiding gegrond - Tegenvordering tot echtscheiding niet gegrond - Hoger beroep - Echtscheiding uitgesproken tegen beide echtgenoten - Cassatieberoep - Termijnen voor cassatieberoep - Cassatieberoep van de echtgenoot die verweerder is ten gronde tegen de beslissing die de echtscheiding tegen hem uitspreekt - Cassatieberoep van de echtgenoot-eiser tegen de beslissing die weigert de echtscheiding tegen de andere echtgenoot uit te spreken - Verschillende termijnen voor cassatieberoep - Middel dat een discriminatie tussen de echtgenoten aanvoert - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof - Verplichting voor het Hof van Cassatie

- Art. 26, § 1, 3° Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Echtscheiding en scheiding van tafel en bed - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten - Hoofdvordering tot echtscheiding gegrond - Tegenvordering tot echtscheiding niet gegrond - Hoger beroep - Echtscheiding uitgesproken tegen beide echtgenoten - Cassatieberoep - Termijnen voor cassatieberoep - Cassatieberoep van de echtgenoot die verweerder is ten gronde tegen de beslissing

Lorsqu'un moyen fait valoir que l'article 1274 du Code judiciaire, tel qu'il a été modifié par la loi du 27 avril 2007, ainsi que l'article 42, § 2, de celle-ci, en vertu duquel les anciens articles 229, 231 et 232 du Code civil restent applicables aux procédures en divorce ou de séparation de corps introduites avant l'entrée en vigueur de ladite loi pour lesquels un jugement définitif n'a pas été prononcé, et l'article 42, § 6, susdit violent les articles 10 et 11 de la Constitution, considérés isolément ou en combinaison avec l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et l'article 1er du premier Protocole additionnel à cette convention, en ce qu'ils instaurent une discrimination entre l'époux défendeur au fond qui dispose d'un délai d'un mois pour se pourvoir contre une décision prononçant le divorce à ses torts et l'époux demandeur au fond qui dispose du délai de droit commun de trois mois pour se pourvoir contre une décision refusant de prononcer le divorce aux torts de l'autre époux, la Cour pose à la Cour constitutionnelle une question préjudicielle.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Procédure en divorce - Divorce pour cause déterminée - Demande principale en divorce fondée - Demande reconventionnelle en divorce non fondée - Appel - Divorce aux torts réciproques des époux - Pourvoi en cassation - Délais dans lesquels il faut se pourvoir - Pourvoi en cassation de l'époux défendeur au fond contre la décision prononçant le divorce à ses torts - Pourvoi en cassation de l'époux demandeur contre la décision refusant de prononcer le divorce aux torts de l'autre époux - Délais différents pour se pourvoir - Moyen invoquant une discrimination entre les époux - Question préjudicielle à la Cour constitutionnelle - Obligation de la Cour de cassation

- Art. 26, § 1er, 3° Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

COUR CONSTITUTIONNELLE - Question préjudicielle - Divorce et séparation de corps - Procédure en divorce - Divorce pour cause déterminée - Demande principale en divorce fondée - Demande reconventionnelle en divorce non fondée - Appel - Divorce aux torts réciproques des époux - Pourvoi en cassation - Délais dans lesquels il faut se pourvoir - Pourvoi en cassation de l'époux défendeur au fond contre la décision prononçant le divorce à ses torts - Pourvoi en cassation de l'époux demandeur contre la décision refusant de prononcer le divorce aux torts de l'autre époux - Délais différents pour se pourvoir - Moyen invoquant une discrimination entre les époux - Question préjudicielle à la Cour constitutionnelle - Obligation de la Cour de cassation

- Art. 26, § 1er, 3° Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour constitutionnelle - Divorce et séparation de corps - Procédure en divorce - Divorce pour cause déterminée - Demande principale en divorce fondée - Demande reconventionnelle en divorce non fondée - Appel - Divorce aux torts réciproques des époux - Pourvoi en cassation - Délais dans lesquels il faut se pourvoir - Pourvoi en

die de echtscheiding tegen hem uitspreekt - Cassatieberoep van de echtgenoot-eiser tegen de beslissing die weigert de echtscheiding tegen de andere echtgenoot uit te spreken - Verschillende termijnen voor cassatieberoep - Middel dat een discriminatie tussen de echtgenoten aanvoert - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof - Verplichting voor het Hof van Cassatie

- Art. 26, § 1, 3° Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

cassation de l'époux défendeur au fond contre la décision prononçant le divorce à ses torts - Pourvoi en cassation de l'époux demandeur contre la décision refusant de prononcer le divorce aux torts de l'autre époux - Délais différents pour se pourvoir - Moyen invoquant une discrimination entre les époux - Question préjudicielle à la Cour constitutionnelle - Obligation de la Cour de cassation

- Art. 26, § 1er, 3° Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

C.08.0287.F

14 oktober 2011

AC nr. ...

De richtlijn 82/891/EEG van de Raad van 17 december 1982 legt de Lidstaten niet op dat zij moeten voorzien in een mechanisme van hoofdelijkheid van de verkrijgende vennootschappen voor de niet-vervallen verbintenissen van de gesplitste vennootschap; zij kan dus niet verantwoord worden dat aan de bewoordingen "zekere en opeisbare" die door artikel 174/38, §3, van de Vennootschapswet worden gebruikt, een uitlegging wordt gegeven die afwijkt van het gemeen recht, meer bepaald dat ze worden begrepen in de betekenis die ze hebben in artikel 1415 van het Gerechtelijk Wetboek dat, aangezien het enkel de mogelijkheid van een bewarende maatregel biedt, een ruimere draagwijdte kan krijgen.

EUROPESE UNIE - Allerlei - Splitsing - Schuld ontstaan vóór de bekendmaking van het ontwerp van splitsing - Bescherming van de belangen van de schuldeisers - Nog niet vervallen schuld - Regeling - Geen mechanisme van hoofdelijkheid - Begrip van zekere en opeisbare schulden - Naamloze vennootschap - Handelsvennootschappen - Gevolg

- Artt. 174/38, § 3 en 174/40 Wet van 30 nov. 1935 houdende samengeschakelde wetten op de handelsvennootschappen

- Art. 12 EEG-Richtlijn 82/891 van 17 dec. 1982

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen - Splitsing - Schuld ontstaan vóór de bekendmaking van het ontwerp van splitsing - Bescherming van de belangen van de schuldeisers - Nog niet vervallen schuld - Regeling - Geen mechanisme van hoofdelijkheid - Begrip van zekere en opeisbare schulden - Naamloze vennootschap - Gevolg

- Artt. 174/38, § 3 en 174/40 Wet van 30 nov. 1935 houdende samengeschakelde wetten op de handelsvennootschappen

- Art. 12 EEG-Richtlijn 82/891 van 17 dec. 1982

De bescherming van de schuldeisers die houder zijn van een schuldvordering die bestond vóór de bekendmaking van het ontwerp van splitsing, wordt gewaarborgd, indien die schuldvordering nog niet vervallen is, door de mogelijkheid om een zekerheid te bewarende titel te verkrijgen, en, zodra zij vervallen is, door een hoofdelijkheid die de tenuitvoerlegging ervan verzekert.

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen - Splitsing - Schuld ontstaan vóór de bekendmaking van het ontwerp van splitsing - Bescherming van de belangen van de schuldeisers - Nog niet vervallen schuld - Vervallen schuld - Naamloze vennootschap

La directive 82/891/CEE du Conseil du 17 décembre 1982 n'impose pas aux États membres de prévoir un mécanisme de solidarité des sociétés bénéficiaires pour les obligations de la société scindée qui ne sont pas échues; elle ne saurait, dès lors, justifier de donner des termes "certaines et exigibles" dont use l'article 174/38, §3, des lois sur les sociétés commerciales, une interprétation s'écartant du droit commun et, en particulier, de les entendre au sens qu'ils ont dans l'article 1415 du Code judiciaire qui, ne permettant d'obtenir que le bénéfice d'une mesure conservatoire, peut recevoir une plus large portée.

UNION EUROPEENNE - Divers - Scission - Dette née antérieurement à la publication du projet de scission - Protection des intérêts des créanciers - Dette non encore échue - Modalités - Pas de mécanisme de solidarité - Notion de dettes certaines et exigibles - Société anonyme - Sociétés commerciales - Conséquence

- Art. 174/38, § 3 et 174/40 Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935

- Art. 12 Directive C.E.E. 82/891 du 17 décembre 1982

SOCIETES - Sociétés commerciales - Généralités - Scission - Dette née antérieurement à la publication du projet de scission - Protection des intérêts des créanciers - Dette non encore échue - Modalités - Pas de mécanisme de solidarité - Notion de dettes certaines et exigibles - Société anonyme - Conséquence

- Art. 174/38, § 3 et 174/40 Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935

- Art. 12 Directive C.E.E. 82/891 du 17 décembre 1982

La protection des créanciers titulaires d'une créance antérieure à la publication du projet de scission est assurée, si cette créance n'est pas échue, par la possibilité d'obtenir une sûreté à titre conservatoire et, une fois échue, par un mécanisme de solidarité qui en assure l'exécution.

SOCIETES - Sociétés commerciales - Généralités - Scission - Dette née antérieurement à la publication du projet de scission - Protection des intérêts des créanciers - Dette non encore échue - Dette échue - Société anonyme

- Artt. 174/38, § 3 en 174/40 Wet van 30 nov. 1935 houdende samengeschakelde wetten op de handelsvennootschappen

- Art. 12 EEG-Richtlijn 82/891 van 17 dec. 1982

EUROPESE UNIE - Allerlei - Splitsing - Schuld ontstaan vóór de bekendmaking van het ontwerp van splitsing - Bescherming van de belangen van de schuldeisers - Nog niet vervallen schuld - Vervallen schuld - Naamloze vennootschap - Handelsvennootschappen

- Artt. 174/38, § 3 en 174/40 Wet van 30 nov. 1935 houdende samengeschakelde wetten op de handelsvennootschappen

- Art. 12 EEG-Richtlijn 82/891 van 17 dec. 1982

Een verbintenis die voortvloeit uit een voor hoger beroep vatbaar vonnis dat niet voorlopig uitvoerbaar verklaard is, kan niet worden aangemerkt als een zekere en opeisbare schuld in de zin van artikel 174/38, §3, van de Vennootschapswet.

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen - Splitsing - Bescherming van de belangen van de schuldeisers - Nog niet vervallen schuld ontstaan vóór de bekendmaking van het ontwerp van splitsing - Verplichting voortvloeiend uit een voor hoger beroep vatbaar vonnis dat niet voorlopig uitvoerbaar is verklaard - Aard van de schuld - Naamloze vennootschap

- Art. 174/38, § 3 Wet van 30 nov. 1935 houdende samengeschakelde wetten op de handelsvennootschappen

- Art. 174/38, § 3 et 174/40 Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935

- Art. 12 Directive C.E.E. 82/891 du 17 décembre 1982

UNION EUROPEENNE - Divers - Scission - Dette née antérieurement à la publication du projet de scission - Protection des intérêts des créanciers - Dette non encore échue - Dette échue - Société anonyme - Sociétés commerciales

- Art. 174/38, § 3 et 174/40 Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935

- Art. 12 Directive C.E.E. 82/891 du 17 décembre 1982

Une obligation qui résulte d'un jugement susceptible d'appel et non assorti de l'exécution provisoire ne peut être considérée comme certaine et exigible au sens de l'article 174/38, §3, des lois sur les sociétés commerciales.

SOCIETES - Sociétés commerciales - Généralités - Scission - Protection des intérêts des créanciers - Dette non encore échue née antérieurement à la publication du projet de scission - Obligation résultant d'un jugement susceptible d'appel et non assorti de l'exécution provisoire - Caractère de la dette - Société anonyme

- Art. 174/38, § 3 Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935

C.08.0303.F

17 januari 2011

AC nr. ...

Uit artikel 41, eerste lid, van de wet van 25 juni op de landverzekering, volgt dat de subrogatie van de verzekeraar met wie de gemeente een verzekeringsovereenkomst is aangegaan krachtens artikel 27 van het koninklijk besluit van 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding ten gunste van sommige personeelsleden van provincies, gemeenten, agglomeraties en federaties van gemeenten, verenigingen van gemeenten, openbare centra voor maatschappelijk welzijn, diensten, instellingen en verenigingen voor maatschappelijk welzijn, diensten van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en diensten van het College van de Franse Gemeenschapscommissie en openbare kassen van lening, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, niet beperkt is tot de subrogatoire vordering die de gemeente is toegekend bij artikel 14, §3, van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector, maar zich uitstrekt tot de andere rechten en rechtsvorderingen van de gemeente tegen de schadeveroorzaker.

ARBEIDSONGEVAL - Verzekering - Gemeente - Overheid - Personeel - Arbeidsongevallenverzekering - Overheidssector - Vergoeding door de verzekeraar - Subrogatie

Il s'agit de l'article 41, alinéa 1er, de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, que la subrogation de l'assureur avec qui une commune a conclu un contrat d'assurance en vertu de l'article 27 de l'arrêté royal du 13 juillet 1970 relatif à la réparation, en faveur de certains membres du personnel des provinces, des communes, des agglomérations et des fédérations de communes, des associations de communes, des centres publics d'aide sociale, des services, établissements et associations d'aide sociale, des services du collège de la commission communautaire française et de ceux du collège de la commission communautaire flamande et des caisses publiques de prêts, des dommages résultant des accidents du travail et des accidents sur le chemin du travail n'est pas limitée à l'action subrogatoire qu'accorde à cette commune l'article 14, §3, de la loi du 3 juillet 1967 sur la prévention ou la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public mais s'étend aux autres droits et actions de la commune contre l'auteur du dommage.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Assurance - Commune - Pouvoirs publics - Personnel - Assurance contre les accidents du travail - Secteur public - Indemnisation par l'assureur - Subrogation

- Art. 41, eerste lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

- Art. 14, § 3 Wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

- Art. 27 KB 13 juli 1970

VERZEKERING - Landverzekering - Gemeente - Overheid - Personeel - Arbeidsongevallenverzekering - Overheidssector - Vergoeding door de verzekeraar - Subrogatie

- Art. 41, eerste lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

- Art. 14, § 3 Wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

- Art. 27 KB 13 juli 1970

- Art. 41, al. 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

- Art. 14, § 3 L. du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public

- Art. 27 A.R. du 13 juillet 1970

ASSURANCES - Assurances terrestres - Commune - Pouvoirs publics - Personnel - Assurance contre les accidents du travail - Secteur public - Indemnisation par l'assureur - Subrogation

- Art. 41, al. 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

- Art. 14, § 3 L. du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public

- Art. 27 A.R. du 13 juillet 1970

C.08.0332.F

28 april 2011

AC nr. 680

HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.) - Herziening - Huurovereenkomst van onbepaalde duur - Mogelijkheid - Huurprijs

- Artt. 6 en 14, derde lid Wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten met het oog op de bescherming van het handelsfonds

Si le preneur, forclos du droit au renouvellement, est, après l'expiration du bail, laissé en possession des lieux loués, il s'opère un nouveau bail d'une durée indéterminée; dès lors que les parties peuvent y mettre fin moyennant un congé relativement court, la faculté de révision du loyer n'appartient pas aux parties se trouvant dans les liens de ce nouveau bail.

LOUAGE DE CHOSSES - Bail commercial - Fin (congé. renouvellement. etc) - Révision - Bail à durée indéterminée - Faculté - Loyer

- Art. 6 et 14, al. 3 L. du 30 avril 1951 sur les baux commerciaux, en vue de la protection du fonds de commerce

C.08.0345.N

7 januari 2011

AC nr. ...

De sanctie van het verval van rechten wegens het niet verrichten, binnen drie maanden na verzending van het bericht door de vereffenaar, van de aangifte bij hem van het bedrag of van de voorlopige raming van hun schuldvordering door de schuldeisers, is verbonden aan het niet-tijdig verrichten van die aangifte, met inachtneming van de voorgeschreven inhoud daarvan, niet aan de wijze waarop zij moet gebeuren.

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Uitvoerend beslag op schip - Evenredige verdeling en rangregeling - Schuldeiser - Aangifte van schuldvordering - Termijn - Sanctie

- Art. 1661 Gerechtelijk Wetboek

SCHIP, SCHEEPVAART - Uitvoerend beslag op schip - Evenredige verdeling en rangregeling - Schuldeiser - Aangifte van schuldvordering - Termijn - Sanctie

- Art. 1661 Gerechtelijk Wetboek

La sanction de déchéance du chef d'inexécution, dans les trois mois de l'envoi de l'avis du liquidateur, de la déclaration faite par les créanciers auprès de celui-ci du montant de leur créance ou de son estimation provisoire, est liée au défaut de déclaration en temps utile compte tenu de son contenu prescrit, et pas à la manière dont elle doit avoir lieu.

SAISIE - Saisie exécution - Saisie-exécution sur un navire - Distribution par contribution et ordre - Créancier - Déclaration de créance - Délai - Sanction

- Art. 1661 Code judiciaire

NAVIRE. NAVIGATION - Saisie-exécution sur un navire - Distribution par contribution et ordre - Créancier - Déclaration de créance - Délai - Sanction

- Art. 1661 Code judiciaire

C.08.0364.N

21 januari 2011

AC nr. 565

Het cassatieberoep tegen de uitspraak over de wijziging van de taal van de rechtspleging moet worden ingesteld binnen de drie maanden te rekenen vanaf die uitspraak.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde - Taalgebruik - Verzoek tot taalwijziging - Uitspraak - Cassatieberoep - Termijn - Begin

- Artt. 4, § 1, derde lid, en § 2, en 6, § 2 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

- Art. 1073, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken - Verzoek om taalwijziging - Uitspraak van de beslissing die geldt als betekening - Cassatieberoep - Termijn

- Artt. 4, § 1, derde lid, en § 2, en 6, § 2 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

- Art. 1073, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Durée, point de départ et fin - Emploi des langues - Demande de changement de langue - Décision - Pourvoi en cassation - Délai - Point de départ

- Art. 4, § 1er, al. 3, et § 2, et 6, § 2 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

- Art. 1073, al. 1er Code judiciaire

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En première instance - Matière civile - Demande de changement de langue - Prononcé de la décision qui vaut signification - Pourvoi en cassation - Délai

- Art. 4, § 1er, al. 3, et § 2, et 6, § 2 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

- Art. 1073, al. 1er Code judiciaire

Uit de tekst van de artikelen 4 en 6 van de Taalwet gerechtszaken volgt dat de hierin uitgewerkte versnelde en bijzondere procedure van toepassing is op de afhandeling van de incidenten van taalwijziging aldaar opgenomen (1). (1) In de geannoteerde zaak, waarin eiseres opkwam tegen de afwijzing van haar verzoek tot taalwijziging door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, heeft het O.M. overeenkomstig artikel 1097 Ger.W. ambtshalve een middel van niet-ontvankelijkheid opgeworpen wegens laattijdigheid van het cassatieberoep op grond van artikel 1073 Ger.W.. Waar m.b.t. de vraag om de rechtspleging in een andere taal voort te zetten de artikelen 4, § 2, en 6, § 2, van de taalwet gerechtszaken bepalen dat de rechter daaromtrent op staande voet uitspraak doet en dat de uitspraak van de beslissing, zelfs in afwezigheid van de partijen, geldt als betekening, dateerde het bestreden vonnis in deze van 28 april 2008, terwijl de voorziening in cassatie werd neergelegd ter griffie op 12 augustus 2008 (met betekening aan de andere partijen op 31 juli 2008). In haar memorie van wederantwoord voerde eiseres hiertegen aan dat voormelde bepalingen van de taalwet gerechtszaken afwijken van het gemeen recht, zodat ze op beperkende wijze moeten worden uitgelegd, waarbij een onderscheid dient te worden gemaakt naargelang de grond van de weigering tot taalwijziging, meer bepaald op basis van de al dan niet voldoende of toereikende kennis van de taal door verweerders. In zover dit niet het geval zou zijn, wierp eiseres op dat deze wetsbepalingen (juncto artikel 1073 Ger.W.) leiden tot discriminatie doordat ze, bij de bepaling van de cassatietermijn, het gelijkheidsbeginsel evenals de rechten van verdediging schenden, waarbij de betekening (bij deurwaardersexploot) of de kennisgeving (bij gerechtsbrief) onmiskenbaar een informatiewaARBORG en een rechtswaARBORG bieden die niet bestaat bij de gewone uitspraak van de beslissing. Vanuit voormelde benadering, hierin ondersteund door het standpunt en de conclusie ter zitting van het O.M., heeft het Hof, alvorens recht te doen, geoordeeld een prejudiciële vraag hierover aan het Grondwettelijk Hof te moeten overleggen.

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken - Rechtbank van het arrondissement Brussel - Verzoek tot taalwijziging - Versnelde en bijzondere procedure - Toepasselijkheid
- Artt. 4, § 2, en 6, § 2 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Il résulte du texte des articles 4 et 6 de la loi du 15 juin 1935 que la procédure accélérée et particulière qu'ils prévoient s'applique au traitement des incidents concernant le changement de langue qu'ils reprennent (1). (1) Dans l'affaire annotée, dans laquelle la demanderesse a critiqué le rejet de sa demande de changement de langue par le tribunal de première instance de Bruxelles, le M.P., conformément à l'article 1097 du Code judiciaire, a opposé d'office une fin de non-recevoir du chef de tardiveté du pourvoi en cassation sur la base de l'article 1073 du Code judiciaire. Si, en ce qui concerne la demande de poursuivre la procédure dans une autre langue, les articles 4, § 2 et 6, § 2, de la loi du 15 juin 1935 disposent que le juge statue sur-le-champ et que le prononcé de la décision, même en l'absence des parties, vaut signification, le jugement attaqué datait en l'espèce du 28 avril 2008, alors que le pourvoi en cassation a été déposé au greffe le 12 août 2008 (signification aux autres parties le 31 juillet 2008). Dans son mémoire en réplique, la demanderesse a invoqué que lesdites dispositions de la loi du 15 juin 1935 dérogent au droit commun de sorte qu'il y a lieu de les interpréter de manière restrictive, en faisant une distinction selon le motif justifiant le refus de changer de langue, plus particulièrement sur la base de la connaissance suffisante ou non de la langue par les défendeurs. Dans la mesure où cela ne serait pas le cas, la demanderesse a invoqué que ces dispositions légales (juncto article 1073 du Code judiciaire) donnent lieu à discrimination dès lors que lors de la détermination du délai de cassation, elles violent le principe d'égalité ainsi que les droits de défense, la signification (par exploit d'huissier de justice) ou la notification (par pli judiciaire) offrant incontestablement une garantie d'information et une garantie juridique qui n'existent pas en cas de prononcé ordinaire de la décision. Selon cette approche, confirmée par le point de vue et les conclusions à l'audience du M.P., la Cour a considéré, avant dire droit, devoir poser à ce propos une question préjudicielle à la Cour constitutionnelle.

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En première instance - Matière civile - Tribunal de l'arrondissement de Bruxelles - Demande de changement de langue - Procédure accélérée et particulière - Applicabilité
- Art. 4, § 2 et 6, § 2 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

Wanneer de vraag rijst voor het Hof van Cassatie of de regeling van artikel 4, § 2, en 6, § 2, van de Taalwet gerechtszaken de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt doordat zij de termijn voor het instellen van een cassatieberoep doet ingaan vanaf het ogenblik van de uitspraak, zelfs in afwezigheid van de partijen, terwijl in civiele procedures de termijn van het cassatieberoep in de regel ingaat vanaf de betekening of de kennisgeving van de beslissing, stelt het Hof die vraag aan het Grondwettelijk Hof (1). (1) In de geannoteerde zaak, waarin eiseres opkwam tegen de afwijzing van haar verzoek tot taalwijziging door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, heeft het O.M. overeenkomstig artikel 1097 Ger.W. ambtshalve een middel van niet-ontvankelijkheid opgeworpen wegens laattijdigheid van het cassatieberoep op grond van artikel 1073 Ger.W.. Waar m.b.t. de vraag om de rechtspleging in een andere taal voort te zetten de artikelen 4, § 2, en 6, § 2, van de taalwet gerechtszaken bepalen dat de rechter daaromtrent op staande voet uitspraak doet en dat de uitspraak van de beslissing, zelfs in afwezigheid van de partijen, geldt als betekening, dateerde het bestreden vonnis in deze van 28 april 2008, terwijl de voorziening in cassatie werd neergelegd ter griffie op 12 augustus 2008 (met betekening aan de andere partijen op 31 juli 2008). In haar memorie van wederantwoord voerde eiseres hiertegen aan dat voormelde bepalingen van de taalwet gerechtszaken afwijken van het gemeen recht, zodat ze op beperkende wijze moeten worden uitgelegd, waarbij een onderscheid dient te worden gemaakt naargelang de grond van de weigering tot taalwijziging, meer bepaald op basis van de al dan niet voldoende of toereikende kennis van de taal door verweerders. In zover dit niet het geval zou zijn, wierp eiseres op dat deze wetsbepalingen (juncto artikel 1073 Ger.W.) leiden tot discriminatie doordat ze, bij de bepaling van de cassatietermijn, het gelijkheidsbeginsel evenals de rechten van verdediging schenden, waarbij de betekening (bij deurwaardersexploot) of de kennisgeving (bij gerechtsbrief) onmiskenbaar een informatiewaARBorg en een rechtswaarborg bieden die niet bestaat bij de gewone uitspraak van de beslissing. Vanuit voormelde benadering, hierin ondersteund door het standpunt en de conclusie ter zitting van het O.M., heeft het Hof, alvorens recht te doen, geoordeeld een prejudiciële vraag hierover aan het Grondwettelijk Hof te moeten overleggen.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde - Taalgebruik - Gerechtszaken (Wet 15 juni 1935) - Rechtbank van het arrondissement Brussel - Verzoek tot taalwijziging - Uitspraak van de beslissing die geldt als betekening - Termijn - Cassatieberoep - Gelijkheid - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Verplichting

Lorsque, devant la Cour de cassation, se pose la question de savoir si le régime de l'article 4, § 2 et 6, § 2, de la loi du 15 juin 1935 viole les articles 10 et 11 de la Constitution en ce qu'ils font courir le délai pour se pourvoir en cassation en matière civile à partir du moment du prononcé, même en l'absence des parties, alors que dans les procédures civiles, le délai du pourvoi en cassation prend cours, en règle générale, à partir de la signification ou de la notification de la décision, la Cour pose cette question, à la Cour constitutionnelle (1). (1) Dans l'affaire annotée, dans laquelle la demanderesse a critiqué le rejet de sa demande de changement de langue par le tribunal de première instance de Bruxelles, le M.P., conformément à l'article 1097 du Code judiciaire, a opposé d'office une fin de non-recevoir du chef de tardiveté du pourvoi en cassation sur la base de l'article 1073 du Code judiciaire. Si, en ce qui concerne la demande de poursuivre la procédure dans une autre langue, les articles 4, § 2 et 6, § 2, de la loi du 15 juin 1935 disposent que le juge statue sur-le-champ et que le prononcé de la décision, même en l'absence des parties, vaut signification, le jugement attaqué datait en l'espèce du 28 avril 2008, alors que le pourvoi en cassation a été déposé au greffe le 12 août 2008 (signification aux autres parties le 31 juillet 2008). Dans son mémoire en réplique, la demanderesse a invoqué que lesdites dispositions de la loi du 15 juin 1935 dérogent au droit commun de sorte qu'il y a lieu de les interpréter de manière restrictive, en faisant une distinction selon le motif justifiant le refus de changer de langue, plus particulièrement sur la base de la connaissance suffisante ou non de la langue par les défendeurs. Dans la mesure où cela ne serait pas le cas, la demanderesse a invoqué que ces dispositions légales (juncto article 1073 du Code judiciaire) donnent lieu à discrimination dès lors que lors de la détermination du délai de cassation, elles violent le principe d'égalité ainsi que les droits de défense, la signification (par exploit d'huissier de justice) ou la notification (par pli judiciaire) offrant incontestablement une garantie d'information et une garantie juridique qui n'existent pas en cas de prononcé ordinaire de la décision. Selon cette approche, confirmée par le point de vue et les conclusions à l'audience du M.P., la Cour a considéré, avant dire droit, devoir poser à ce propos une question préjudicielle à la Cour constitutionnelle.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Durée, point de départ et fin - Emploi des langues - Matière judiciaire (Loi du 15 juin 1935) - Tribunal de l'arrondissement de Bruxelles - Demande de changement de langue - Prononcé de la décision qui vaut signification - Délai - Pourvoi en cassation - Egalité - Question préjudicielle posée à la Cour constitutionnelle - Cour de cassation -

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994
- Artt. 4, § 2, en 6, § 2 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken
GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Burgerlijke zaken - Taalgebruik - Gerechtszaken (Wet 15 juni 1935) - Rechtbank van het arrondissement Brussel - Verzoek tot taalwijziging - Uitspraak van de beslissing die geldt als betekening - Termijn van cassatieberoep - Gelijkheid - Hof van Cassatie - Verplichting

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994
- Artt. 4, § 2, en 6, § 2 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken
PREJUDICIEEL GESCHIL - Burgerlijke zaken - Taalgebruik - Gerechtszaken (Wet 15 juni 1935) - Rechtbank van het arrondissement Brussel - Verzoek tot taalwijziging - Uitspraak van de beslissing die geldt als betekening - Termijn van cassatieberoep - Gelijkheid - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Verplichting

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994
- Artt. 4, § 2, en 6, § 2 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken
TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Burgerlijke zaken - Rechtbank van het arrondissement Brussel - Verzoek tot taalwijziging - Uitspraak van de beslissing die geldt als betekening - Termijn - Cassatieberoep - Gelijkheid - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie - Verplichting

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994
- Artt. 4, § 2, en 6, § 2 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Obligation

- Art. 10 et 11 Constitution 1994
- Art. 4, § 2 et 6, § 2 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

COUR CONSTITUTIONNELLE - Question préjudicielle - Matière civile - Emploi des langues - Matière judiciaire (Loi du 15 juin 1935) - Tribunal de l'arrondissement de Bruxelles - Demande de changement de langue - Prononcé de la décision qui vaut signification - Délai pour se pourvoir - Egalité - Cour de cassation - Obligation

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

- Art. 4, § 2 et 6, § 2 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Matière civile - Emploi des langues - Matière judiciaire (Loi du 15 juin 1935) - Tribunal de l'arrondissement de Bruxelles - Demande de changement de langue - Prononcé de la décision qui vaut signification - Délai pour se pourvoir - Egalité - Question préjudicielle posée à la Cour constitutionnelle - Cour de cassation - Obligation

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

- Art. 4, § 2 et 6, § 2 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En première instance - Matière civile - Tribunal de l'arrondissement de Bruxelles - Demande de changement de langue - Prononcé de la décision qui vaut signification - Délai - Pourvoi en cassation - Egalité - Question préjudicielle à la Cour constitutionnelle - Cour de cassation - Obligation

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

- Art. 4, § 2 et 6, § 2 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

C.08.0452.F

21 april 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Stedenbouw - Bevoegdheid - Stadsvernieuwing - Stadsheroplevering - Gewestbevoegdheid - Wijze van uitoefening - Regeling - Ruimtelijke ordening - Gewest

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Stedenbouw - Bevoegdheid - Stadsheroplevering - Gewestbevoegdheid - Wijze van uitoefening - Niet-naleving van de regels - Regeling - Ruimtelijke ordening - Gewest

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Stedenbouw - Bevoegdheid - Stadsheroplevering - Gewestbevoegdheid - Wijze van uitoefening - Niet-naleving van de regels - Regeling - Ruimtelijke ordening - Gewest

MACHTEN - Rechterlijke macht - Stedenbouw - Bevoegdheid - Stadsheroplevering - Gewestbevoegdheid - Wijze van uitoefening - Niet-naleving van de regels - Regeling - Ruimtelijke ordening - Gewest

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Stedenbouw - Stadsheroplevering - Gewestbevoegdheid - Wijze van uitoefening - Niet-naleving van de regels - Regeling - Ruimtelijke ordening - Gewest - Rechtsmacht

STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Bevoegdheid - Stadsvernieuwing - Stadsheroplevering - Gewestbevoegdheid - Wijze van uitoefening - Regeling

STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Bevoegdheid - Stadsheroplevering - Gewestbevoegdheid - Wijze van

Conclusions de l'avocat général Werquin.

COMMUNAUTE ET REGION - Urbanisme - Compétence - Rénovation urbaine - Revitalisation urbaine - Compétence régionale - Mode d'exercice - Réglementation - Aménagement du territoire - Région

COMMUNAUTE ET REGION - Urbanisme - Compétence - Revitalisation urbaine - Compétence régionale - Mode d'exercice - Non respect des règles - Réglementation - Aménagement du territoire - Région

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 159 - Urbanisme - Compétence - Revitalisation urbaine - Compétence régionale - Mode d'exercice - Non respect des règles - Réglementation - Aménagement du territoire - Région

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Urbanisme - Compétence - Revitalisation urbaine - Compétence régionale - Mode d'exercice - Non respect des règles - Réglementation - Aménagement du territoire - Région

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Urbanisme - Revitalisation urbaine - Compétence régionale - Mode d'exercice - Non respect des règles - Réglementation - Aménagement du territoire - Région - Compétence

URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement - Compétence - Rénovation urbaine - Revitalisation urbaine - Compétence régionale - Mode d'exercice - Réglementation

URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement - Compétence - Revitalisation urbaine - Compétence régionale - Mode

uitoefening - Niet-naleving van de regels - Regeling
STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg -
Stadsvernieuwing - Stadsheroplevering - Verband tussen die
begrippen

d'exercice - Non respect des règles - Réglementation
URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement -
Rénovation urbaine - Revitalisation urbaine - Rapport entre ces
notions

Krachtens het legaliteitsbeginsel en het algemeen rechtsbeginsel van de normenhiërarchie, die grondwettelijke waarde hebben en waarvan artikel 159 een bijzondere verwoording vormt, dienen de hoven en rechtbanken de toepassing te weren van de artikelen 471 tot 474 van het Waals Wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium in zoverre ze met schending van de artikelen 68 en 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, de bevoegdheid inzake stadsheropleving toevertrouwen aan de minister van het Waalse Gewest die bevoegd is voor de ruimtelijke ordening (1). (1) Zie concl. o.m. in Pas., 2011, nr. ...

En vertu du principe général du droit de valeur constitutionnelle de la légalité et de la hiérarchie des normes, dont l'article 159 de la Constitution constitue une expression particulière, les cours et tribunaux sont tenus d'écarter l'application des articles 471 à 474 du Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine en tant qu'ils confient, en violation des articles 68 et 69 de la loi spéciale du 8 août 1980, la compétence en matière de revitalisation urbaine au ministre de la Région wallonne qui a l'aménagement du territoire dans ses attributions (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Stedenbouw - Bevoegdheid -
Stadsheroplevering - Gewestbevoegdheid - Wijze van uitoefening -
Niet-naleving van de regels - Regeling - Ruimtelijke ordening -
Gewest

- Artt. 68 en 69 Bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980, gew. bij de wet van 8 aug. 1988

- Art. 159 Grondwet 1994

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 -
Stedenbouw - Bevoegdheid - Stadsheroplevering -
Gewestbevoegdheid - Wijze van uitoefening - Niet-naleving van de
regels - Regeling - Ruimtelijke ordening - Gewest

- Artt. 68 en 69 Bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980, gew. bij de wet van 8 aug. 1988

- Art. 159 Grondwet 1994

MACHTEN - Rechterlijke macht - Stedenbouw - Bevoegdheid -
Stadsheroplevering - Gewestbevoegdheid - Wijze van uitoefening -
Niet-naleving van de regels - Regeling - Ruimtelijke ordening -
Gewest

- Artt. 68 en 69 Bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980, gew. bij de wet van 8 aug. 1988

- Art. 159 Grondwet 1994

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Stedenbouw - Bevoegdheid -
Stadsheroplevering - Gewestbevoegdheid - Wijze van uitoefening -
Niet-naleving van de regels - Regeling - Ruimtelijke ordening -
Gewest

- Artt. 68 en 69 Bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980, gew. bij de wet van 8 aug. 1988

- Art. 159 Grondwet 1994

STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg -
Bevoegdheid - Stadsheroplevering - Gewestbevoegdheid - Wijze van
uitoefening - Niet-naleving van de regels - Regeling

- Artt. 68 en 69 Bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980, gew. bij de wet van 8 aug. 1988

- Art. 159 Grondwet 1994

COMMUNAUTE ET REGION - Urbanisme - Compétence -
Revitalisation urbaine - Compétence régionale - Mode d'exercice -
Non respect des règles - Réglementation - Aménagement du
territoire - Région

- Art. 68 et 69 Loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, modifiée par la loi du 8 août 1988

- Art. 159 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 159 -
Urbanisme - Compétence - Revitalisation urbaine - Compétence
régionale - Mode d'exercice - Non respect des règles -
Réglementation - Aménagement du territoire - Région

- Art. 68 et 69 Loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, modifiée par la loi du 8 août 1988

- Art. 159 Constitution 1994

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Urbanisme - Compétence -
Revitalisation urbaine - Compétence régionale - Mode d'exercice -
Non respect des règles - Réglementation - Aménagement du
territoire - Région

- Art. 68 et 69 Loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, modifiée par la loi du 8 août 1988

- Art. 159 Constitution 1994

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT -
Urbanisme - Compétence - Revitalisation urbaine - Compétence
régionale - Mode d'exercice - Non respect des règles -
Réglementation - Aménagement du territoire - Région

- Art. 68 et 69 Loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, modifiée par la loi du 8 août 1988

- Art. 159 Constitution 1994

URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement -
Compétence - Revitalisation urbaine - Compétence régionale - Mode
d'exercice - Non respect des règles - Réglementation

- Art. 68 et 69 Loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, modifiée par la loi du 8 août 1988

- Art. 159 Constitution 1994

Uit de artikelen 68 en 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen blijkt dat het niet aan de decretale wetgever staat een delegatie van bevoegdheid van de regering rechtstreeks te verlenen aan een van de leden ervan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

Il ressort des articles 68 et 69 de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles qu'il n'appartient pas au législateur décretaal d'attribuer directement une délégation de compétence du gouvernement à l'un de ses membres (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Stedenbouw - Bevoegdheid - Stadsvernieuwing - Stadsheroplevering - Gewestbevoegdheid - Wijze van uitoefening - Regeling - Ruimtelijke ordening - Gewest

- Artt. 68 en 69 Bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980, gew. bij de wet van 8 aug. 1988

MACHTEN - Uitvoerende macht - Bevoegdheid - Regering - Gewest

- Artt. 68 en 69 Bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980, gew. bij de wet van 8 aug. 1988

STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Bevoegdheid - Stadsvernieuwing - Stadsheroplevering - Gewestbevoegdheid - Wijze van uitoefening - Regeling

- Artt. 68 en 69 Bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980, gew. bij de wet van 8 aug. 1988

Blijkens de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en van het decreet van 27 november 1977 past de stadsheropleving, die wordt opgevat als een bijzondere manier om de stadsvernieuwing te realiseren, binnen het in die bijzondere wet bedoelde begrip stadsvernieuwing (1). (1) Zie concl. o.m. in Pas., 2011, nr. ...

STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Stadsvernieuwing - Stadsheroplevering - Verband tussen die begrippen

- Artt. 172, §§ 1 en 2 en 173, §1, 1e en 2e lid, en §2, 1e lid Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium

- Art. 6, § 1, I Bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 aug. 1980, gew. bij de wet van 8 aug. 1988

COMMUNAUTE ET REGION - Urbanisme - Compétence - Rénovation urbaine - Revitalisation urbaine - Compétence régionale - Mode d'exercice - Réglementation - Aménagement du territoire - Région

- Art. 68 et 69 Loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, modifiée par la loi du 8 août 1988

POUVOIRS - Pouvoir exécutif - Compétence - Gouvernement - Région

- Art. 68 et 69 Loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, modifiée par la loi du 8 août 1988

URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement - Compétence - Rénovation urbaine - Revitalisation urbaine - Compétence régionale - Mode d'exercice - Réglementation

- Art. 68 et 69 Loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, modifiée par la loi du 8 août 1988

Il ressort des travaux préparatoires de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles et du décret du 27 novembre 1997 que la revitalisation urbaine, conçue comme un mode particulier de réalisation de rénovation urbaine, s'insère dans la notion de rénovation urbaine visée dans cette loi spéciale (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement - Rénovation urbaine - Revitalisation urbaine - Rapport entre ces notions

- Art. 172, § 1er et 2, et 173, §1er, al.1er et 2, et §2, al.1er Arrêté de l'Exécutif régional wallon du 14 mai 1984, Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine

- Art. 6, § 1er, I Loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, modifiée par la loi du 8 août 1988

C.08.0477.F

17 maart 2011

AC nr. ...

Voor schuldvernieuwing volstaat niet dat de schuldenaar, in de overeenkomst, een persoon aanwijst die in zijn plaats moet betalen; in dat geval is er sprake van een lastgeving tot betaling; de aangewezen persoon is de lasthebber van de schuldenaar; hij verbindt zich niet in eigen naam, in plaats van de schuldenaar (1). (1) Het O.M. was van oordeel dat het bestreden arrest stelde dat de tweede verweerster, in haar hoedanigheid van opdrachtgever, die niet uit de overeenkomst van 19 dec. 1966 maar wel uit de bijzondere aannemingsvoorwaarden blijkt, waarin een aanwijzing van solvens voorkomt in de zin van artikel 1277 B.W., jegens de aannemer tot betaling van het werk gehouden was, en dat het onderdeel dat berust op de bewering dat het bestreden arrest geoordeeld heeft dat de overeenkomst van 19 dec. 1966 tussen de tweede verweerster en de Belgische Staat aangemerkt moet worden als een aanwijzing van solvens in de zin van artikel 1277 B.W. feitelijke grondslag mist.

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Allerlei - Schuldvernieuwing

La simple indication faite par le débiteur, dans la convention, d'une personne qui doit payer à sa place n'opère point novation; il y a, dans ce cas, mandat aux fins de payer; la personne désignée est le mandataire du débiteur; elle ne s'engage pas en son nom personnel, aux lieu et place du débiteur (1). (1) Le M.P. était d'avis que l'arrêt attaqué a considéré que c'est au titre de maître de l'ouvrage, qui résulte non de la convention passée le 19 décembre 1966 mais du cahier spécial des charges, lequel comporte une indication de solvens au sens de l'article 1277 du Code civil, que la seconde défenderesse était tenue envers l'entrepreneur du coût des travaux et que le moyen qui, en cette branche, repose sur l'affirmation que l'arrêt attaqué a considéré que la convention passée le 19 décembre 1966 entre la seconde défenderesse et l'Etat belge s'analyse en une indication de solvens au sens de l'article 1277 du Code civil, manquait en fait.

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Divers - Novation

- Art. 1277 Burgerlijk Wetboek

SCHULDVERNIEUWING - Stedenbouw - Bevoegdheid -
Stadsheroplevering - Gewestbevoegdheid - Wijze van uitoefening -
Niet-naleving van de regels - Regeling - Ruimtelijke ordening -
Gewest

- Art. 1277 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1277 Code civil

NOVATION - Urbanisme - Compétence - Revitalisation urbaine -
Compétence régionale - Mode d'exercice - Non respect des règles -
Réglementation - Aménagement du territoire - Région

- Art. 1277 Code civil

C.08.0496.N

3 november 2011

AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling voorziet in de
mogelijkheid in antwoord op een memorie van
antwoord een "anticipatieve pleitnota" in te dienen (1).
(1) Zie Cass. 22 sept. 2011, AR C.10.0003.N, nr. ...,
www.cass.be.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn
voor memories en stukken - Ontvankelijkheid - Anticipatieve
pleitnota - Memorie van antwoord

- Artt. 1092, 1093 en 1094 Gerechtelijk Wetboek

Aucune disposition légale ne prévoit la possibilité de
déposer une "note de plaidoirie anticipative" en
réponse à un mémoire en réponse (1). (1) Voir Cass. 22
septembre 2011, RG C.10.0003.N, Pas., 2011, n° ...

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Formes - Forme et délai
prévus pour le dépôt des mémoires et des pièces - Recevabilité -
Note de plaidoirie anticipative - Mémoire en réponse

- Art. 1092, 1093 et 1094 Code judiciaire

Het middel dat ervan uitgaat dat het gezag van gewijsde
van een rechterlijke beslissing niet enkel wordt
ongedaan gemaakt door een vernietiging of hervorming
van deze beslissing, maar ook door een rechtsmiddel
dat ertegen werd ingesteld en dat op de rechter
ambtshalve de verplichting rust om, wanneer een van
de partijen melding maakt van een rechtsmiddel tegen
een rechterlijke beslissing, vast te stellen of op dit
rechtsmiddel een beslissing werd gewezen die de
eerdere beslissing ongedaan maakt, berust op een
onjuiste rechtsopvatting.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken -
Beoordeling door de rechter - Rechterlijke beslissing - Rechtsmiddel

- Artt. 26 en 27, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

Le moyen qui est fondé sur l'hypothèse que l'autorité
de chose jugée de la décision judiciaire n'est pas
uniquement infirmée par une annulation ou une
réformation de cette décision, mais aussi par une voie
de recours formée contre cette décision et qu'il
incombe au juge de constater d'office, lorsqu'une des
parties fait état d'une voie de recours formée contre
une décision judiciaire, de constater si une décision a
été rendue sur cette voie de recours infirmant la
décision antérieure, repose sur un soutènement
juridique erroné.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière civile -
Appréciation par le juge - Décision judiciaire - Voie de recours

- Art. 26 et 27, al. 2 Code judiciaire

C.08.0607.N

28 januari 2011

AC nr. ...

Wanneer in het kader van een oppositieprocedure het Benelux-Bureau voor intellectuele eigendom, dat overeenkomstig artikel 1.2.2.c van het Benelux-verdrag inzake intellectuele eigendom een orgaan is van de Benelux-Organisatie voor de intellectuele eigendom, een beslissing neemt overeenkomstig artikel 2.16 van voormeld verdrag, kadert dergelijke beslissing in de officiële werkzaamheden van de Benelux-Organisatie voor de intellectuele eigendom, ondermeer, de bescherming van merken en tekeningen of modellen in Benelux-landen; wanneer dergelijke beslissing het voorwerp uitmaakt van een beroep op grond van artikel 2.17 van het verdrag, geniet de Benelux-Organisatie voor de intellectuele eigendom derhalve de in artikel 3.1 van het Protocol inzake voorrechten en immuniteiten van de Benelux-Organisatie voor de intellectuele eigendom bepaalde immuniteit van rechtsmacht en kan zij op grond hiervan niet in de beroepsprocedure betrokken worden, in welke hoedanigheid ook (1). (1) Het O.M. had dezelfde opvatting over de immuniteit van de BOIE, doch was van mening dat het onderdeel feitelijke grondslag mistte, daar het verkeerdelijk ervan uitging dat het bestreden arrest de exceptie van de eiseres in het kader van de oppositieprocedure verwierp, terwijl het de beslissing schorst in afwachting van het antwoord van het Benelux-Gerechtshof dat inmiddels zijn (in voetnoot 1 vermeld) arrest had uitgesproken, waarbij het O.M. zich uiteraard aansloot. BenGH, 26 juni 2009, zaak A 2008/1, www.courbeneluxhof.be, met concl. van advocaat-generaal LECLERCQ.

BENELUX - Verdragsbepalingen - Benelux-Verdrag intellectuele eigendom - Merk - Depot - Benelux-Bureau voor de intellectuele eigendom - Oppositieprocedure - Beslissing - Aard - Beroep - Benelux-Organisatie voor de intellectuele eigendom - Immuniteit - Beroepsprocedure

- Artt. 1.1 en 3.1 Protocol 25 feb. 2005

- Artt. 1.2.2.c, 1.3, 1.6.1, 2.16 en 2.17 Wet 22 maart 2006 houdende instemming met het Benelux-Verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), gedaan te Den Haag op 25 feb. 2005

MARQUES - Benelux-merk - Benelux-Verdrag intellectuele eigendom - Merk - Depot - Benelux-Bureau voor de intellectuele eigendom - Beslissing - Aard - Beroep - Benelux-Organisatie voor de intellectuele eigendom - Immuniteit - Beroepsprocedure

- Artt. 1.1 en 3.1 Protocol 25 feb. 2005

- Artt. 1.2.2.c, 1.3, 1.6.1, 2.16 en 2.17 Wet 22 maart 2006 houdende instemming met het Benelux-Verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), gedaan te Den Haag op 25 feb. 2005

Lorsque l'Office Benelux de la propriété intellectuelle, qui conformément à l'article 1.2.2.c de la Convention Benelux en matière de propriété intellectuelle est un organe de l'Organisation Benelux de la propriété intellectuelle, prend, dans le cadre d'une procédure d'opposition, une décision conformément à l'article 2.16 de ladite convention, une telle décision cadre dans les activités officielles de l'Organisation Benelux de la propriété intellectuelle, qui consistent notamment en la protection des marques et dessins ou modèles dans les pays Benelux; lorsqu'une telle décision fait l'objet d'un recours fondé sur l'article 2.17 de la convention, l'Organisation Benelux de la propriété intellectuelle jouit de l'immunité de juridiction prévue à l'article 3.1 du Protocole sur les privilèges et immunités de l'organisation Benelux en matière de propriété intellectuelle et en vertu de cet article elle ne peut pas être impliquée dans la procédure de recours, en quelle que qualité que ce soit (1). (1) C.J. Benelux, 26 juin 2009, affaire A 2008/1, www.courbeneluxhof.be, avec les conclusions de l'avocat général LECLERCQ. Le M.P. partageait l'opinion sur l'immunité de l'O.B.P.I., mais estimait que le moyen, en cette branche, manquait en fait, dès lors qu'il supposait à tort que l'arrêt attaqué rejetait l'exception de la demanderesse dans le cadre de la procédure d'opposition, alors qu'il suspend la décision dans l'attente de la réponse de la Cour de justice Benelux (qui avait entre-temps prononcé son arrêt, cité dans la note n° 1), à laquelle se ralliait, évidemment, le M.P.

BENELUX - Droit matériel - Convention Benelux en matière de propriété intellectuelle - Marque - Dépôt - Office Benelux de la propriété intellectuelle - Procédure d'opposition - Décision - Nature - Recours - Organisation Benelux de la propriété intellectuelle - Immunité - Procédure d'appel

- Art. 1.1 et 3.1 Protocole du 25 février 2005

- Art. 1.2.2.c, 1.3, 1.6.1, 2.16 et 2.17 L. du 22 mars 2006 portant assentiment à la Convention Benelux en matière de propriété intellectuelle (marques et dessins ou modèles), faite à La Haye le 25 février 2005

MARQUES - Marque Benelux - Convention Benelux en matière de propriété intellectuelle - Marque - Dépôt - Office Benelux de la propriété intellectuelle - Décision - Nature - Recours - Organisation Benelux de la propriété intellectuelle - Immunité - Procédure d'appel

- Art. 1.1 et 3.1 Protocole du 25 février 2005

- Art. 1.2.2.c, 1.3, 1.6.1, 2.16 et 2.17 L. du 22 mars 2006 portant assentiment à la Convention Benelux en matière de propriété intellectuelle (marques et dessins ou modèles), faite à La Haye le 25 février 2005

C.09.0014.N

29 september 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

VERZEKERING - Landverzekering - Verzekerde - Opeisbaarheid -

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Assuré - Exigibilité - Demande

De verzekerde heeft wegens het voorvallen van de schade die in de overeenkomst is beschreven jegens zijn verzekeraar een vordering tot dekking van zodra de benadeelde aanspraak maakt op schadevergoeding en kan de vergoeding die hijzelf aan de benadeelde heeft betaald terugvorderen van zijn verzekeraar tot beloop van het verzekerde bedrag; de vordering van de verzekerde tot terugbetaling is pas opeisbaar vanaf de datum waarop de verzekerde de benadeelde heeft betaald (1). (1) Zie de concl. van het OM.

En raison de la survenance du dommage prévu au contrat, l'assuré dispose d'une demande en garantie contre son assureur dès que la personne préjudiciée réclame des dommages et intérêts et que l'assuré peut réclamer à l'assureur le remboursement de l'indemnité qu'il a lui-même payée à la personne préjudiciée, à concurrence du montant assuré; la demande en remboursement de l'assuré n'est exigible qu'à partir de la date à laquelle l'assuré a payé la personne préjudiciée (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

VERZEKERING - Landverzekering - Verzekerde - Opeisbaarheid - Vordering tot terugbetaling - Vordering tot dekking - Betaling aan de benadeelde - Verzekeraar - Ogenblik

ASSURANCES - Assurances terrestres - Assuré - Exigibilité - Demande en remboursement - Demande en garantie - Paiement à la personne préjudiciée - Assureur - Moment

- Art. 77 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

- Art. 77 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

C.09.0039.F

3 februari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Een enkel bestreden arrest - Drie partijen - Eerste cassatieberoep, door een van de partijen ingesteld tegen een andere - Tweede cassatieberoep, door een andere partij ingesteld tegen de twee andere - Identiek middel van de eisers - Behandeling van het eerste cassatieberoep - Vernietiging van de bekritiseerde beslissing - Behandeling van het tweede cassatieberoep - Verplichting van het Hof

Conclusions de l'avocat général Werquin.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Un seul arrêt attaqué - Trois parties - Premier pourvoi introduit par une partie contre une autre - Deuxième pourvoi introduit par une autre partie contre les deux autres - Moyen identique des parties demandereses - Examen du premier pourvoi - Cassation de la décision critiquée - Examen du deuxième pourvoi - Obligation de la Cour

De verplichting tot terugbetaling van de waarde van de materialen en het arbeidsloon ontstaat voor de eigenaar van het erf op het ogenblik dat hij ervoor kiest de gebouwen voor zich te behouden en bijgevolg zijn recht van natrekking uit te oefenen.

L'obligation de rembourser la valeur des matériaux et le prix de la main d'œuvre naît à charge du propriétaire du fonds au moment où il manifeste son choix de maintenir les constructions et d'exercer par conséquent son droit d'accession.

EIGENDOM - Gebouwen, opgetrokken op andermans erf door een derde die geen bezitter te goeder trouw is - Keuzemogelijkheid van de eigenaar om de gebouwen voor zich te behouden - Verplichting tot terugbetaling van de waarde van de materialen en het arbeidsloon - Tijdstip waarop de verplichting tot terugbetaling ontstaat

PROPRIETE - Constructions sur le fonds d'autrui par un tiers non-possesseur de bonne foi - Option du propriétaire de conservation des constructions - Obligation de rembourser la valeur des matériaux et le prix de la main-d'oeuvre - Moment de naissance de l'obligation de remboursement

- Art. 555 Burgerlijk Wetboek

- Art. 555 Code civil

Wanneer een derde die geen bezitter te goeder trouw is gebouwen heeft opgetrokken op andermans erf, heeft de eigenaar van het erf in de regel de keuze ofwel om de derde ertoe te verplichten de gebouwen op zijn kosten weg te nemen, ofwel ze voor zich te behouden mits hij de waarde van de materialen en het arbeidsloon terugbetaalt.

Lorsque des constructions ont été faites sur le fonds d'autrui par un tiers qui n'est pas un possesseur de bonne foi, le propriétaire du fonds dispose, en règle, de l'option, soit d'obliger le tiers à enlever les constructions à ses frais, soit de conserver les constructions en remboursant la valeur des matériaux et le prix de la main d'œuvre.

EIGENDOM - Gebouwen, opgetrokken op andermans erf door een derde die geen bezitter te goeder trouw is - Keuzemogelijkheden voor de eigenaar

PROPRIETE - Constructions sur le fonds d'autrui par un tiers non-possesseur de bonne foi - Options du propriétaire

- Art. 555 Burgerlijk Wetboek

- Art. 555 Code civil

Wanneer, enerzijds, een arrest door verschillende partijen door twee opeenvolgende cassatieberoepen van verschillende partijen bestreden wordt en, anderzijds het door die partijen tot staving van hun cassatieberoep aangevoerde middel dat tegen dezelfde beslissing gericht is, identiek is, dient het Hof, dat op het tot staving van het eerste cassatieberoep aangevoerde middel, de bestreden beslissing vernietigt, bij de behandeling van het tweede cassatieberoep, te antwoorden op het tegen die beslissing aangevoerde middel (1). (Impliciet). (1) Zie de concl. van het O.M.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Een enkel bestreden arrest - Drie partijen - Eerste cassatieberoep, door een van de partijen ingesteld tegen een andere - Tweede cassatieberoep, door een andere partij ingesteld tegen de twee andere - Identiek middel van de eisers - Behandeling van het eerste cassatieberoep - Vernietiging van de bekritiseerde beslissing - Behandeling van het tweede cassatieberoep - Verplichting van het Hof

Lorsque, d'une part, un arrêt est attaqué par deux pourvois successifs introduits par des parties différentes et que, d'autre part, le moyen présenté à l'appui de leur pourvoi par ces parties et dirigé contre la même décision, est identique, la Cour qui, sur le moyen présenté à l'appui du premier pourvoi, casse la décision attaquée, est tenue, lors de l'examen du deuxième pourvoi, de répondre au moyen dirigé contre cette décision (1). (Solution implicite). (1) Voir les concl. du M.P.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Un seul arrêt attaqué - Trois parties - Premier pourvoi introduit par une partie contre une autre - Deuxième pourvoi introduit par une autre partie contre les deux autres - Moyen identique des parties demanderesses - Examen du premier pourvoi - Cassation de la décision critiquée - Examen du deuxième pourvoi - Obligation de la Cour

C.09.0092.F

24 februari 2011

AC nr. ...

Het arrest, dat erop wijst dat de overeenkomst volgens de eiser niet voldoet aan de essentiële verplichtingen, met name de vermelding van de beheersdoelstelling van de cliënt, en dat hij de bank verwijt dat de overeenkomst, onder de titel "Beheersdoelstelling van de cliënt" slechts "aandelen" vermeldt, zonder meer, en vervolgens beslist dat er geen enkele wettelijke omschrijving bestaat van het begrip doelstelling van de cliënt en dat het gaat om de keuze van de cliënt betreffende het risico dat hij bereid is te nemen, miskent het onder - scheid tussen de begrippen "doelstelling van de cliënt" en "financieel risico". (Artt. 8, §1, 2° en 4°, en 19, KB 5 aug. 1991)

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Algemeen - Schriftelijke overeenkomst - Overeenkomst van vermogensbeheer - Voorafgaande voorwaarde - Doelstelling van de cliënt - Aanvaard financieel risico
- Artt. 8, § 1, 2° en 4°, en 19 KB 5 aug. 1991 over het vermogensbeheer en het beleggingsadvies

Méconnaît la distinction entre les notions d'objectifs du client et de risque financier l'arrêt qui, après avoir relevé que, pour le demandeur, la convention ne respecte pas les obligations essentielles consistant à préciser les objectifs de gestion du client et qu'il reproche à la banque le fait que la convention se borne à mentionner, sous le titre 'Objectifs de gestion du client': 'actions', sans autre précision, considère qu'aucune définition légale n'existe de la notion d'objectifs du client et qu'il s'agit de l'option du client en matière de risques qu'il est prêt à assumer.

BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Généralités - Convention écrite - Convention de gestion de fortune - Condition préalable - Objectifs du client - Risque financier admis
- Art. 8, § 1er, 2° et 4, et 19 AR du 5 août 1991 relatif à la gestion de fortune et au conseil en placements

C.09.0104.N

21 februari 2011

AC nr. 664

Het Hof is krachtens artikel 26, § 2, van de Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof gehouden de opgeworpen prejudiciële vraag te stellen wanneer aangevoerd wordt dat het legaliteitsbeginsel vervat in de artikelen 12, tweede lid en 14, Gw. en artikel 7, E.V.R.M. zou miskend zijn nu nergens in de Voetbalwet of in enige andere wettelijke bepaling nader wordt gepreciseerd wat dient begrepen te worden onder de in artikel 23 van de Voetbalwet vermelde "verstoring van een voetbalwedstrijd" en "aanzetting tot slagen en verwondingen, haat of woede", terwijl de legaliteit van een strafbepaling vereist dat zij op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële bevoegdheid - Voetbalwet - Verstoren van een voetbalwedstrijd - Aanzetten tot slagen en verwondingen, haat of woede - Legaliteitsbeginsel - Prejudiciële vraag

- Art. 7 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 26, § 2 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

- Artt. 12, tweede lid, en 14 Grondwet 1994

- Art. 23 Wet 21 dec. 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden

- zoals van toepassing voor de wijziging door art. 27 Wet 25 april 2007

PREJUDICIEEL GESCHIL - Voetbalwet - Verstoren van een voetbalwedstrijd - Aanzetten tot slagen en verwondingen, haat of woede - Legaliteitsbeginsel - Grondwettelijk Hof - Prejudiciële bevoegdheid - Prejudiciële vraag

- Art. 7 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 26, § 2 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

- Artt. 12, tweede lid, en 14 Grondwet 1994

- Art. 23 Wet 21 dec. 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden

- zoals van toepassing voor de wijziging door art. 27 Wet 25 april 2007

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Legaliteitsbeginsel - Artikel 7, E.V.R.M. - Artikelen 12 en 14, Gw.

- Art. 7 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 26, § 2 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

- Artt. 12, tweede lid, en 14 Grondwet 1994

- Art. 23 Wet 21 dec. 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden

- zoals van toepassing voor de wijziging door art. 27 Wet 25 april 2007

Conformément à l'article 26, § 2, de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, la Cour est tenue de poser la question préjudicielle soulevée quant à l'éventuelle méconnaissance du principe de la légalité consacré aux articles 12, alinéa 2, 14 de la Constitution et 7 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, en ce que ni la loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football ni aucune autre disposition légale ne précisent ce qu'il y a lieu d'entendre par "le trouble du déroulement d'un match de football" et par "l'incitation à porter des coups et blessures, à la haine ou à l'emportement" au sens de l'article 23 de la loi du 21 décembre 1998 précitée, alors que le principe de la légalité d'une disposition pénale requiert que, en soi ou lue conjointement avec d'autres dispositions, cette disposition définisse de manière suffisante le comportement punissable.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Compétence préjudicielle - Loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football - Trouble du déroulement d'un match de football - Incitation à porter des coups et blessures, à la haine ou à l'emportement - Principe de légalité - Question préjudicielle

- Art. 7 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 26, § 2 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

- Art. 12, al. 2, et 14 Constitution 1994

- Art. 23 L. du 21 décembre 1998

- dans la version applicable avant sa mod. par l'art. 27 L. du 25 avril 2007

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football - Trouble du déroulement d'un match de football - Incitation à porter des coups et blessures, à la haine ou à l'emportement - Principe de légalité - Cour constitutionnelle - Compétence préjudicielle - Question préjudicielle

- Art. 7 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 26, § 2 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

- Art. 12, al. 2, et 14 Constitution 1994

- Art. 23 L. du 21 décembre 1998

- dans la version applicable avant sa mod. par l'art. 27 L. du 25 avril 2007

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Principe de légalité - Conv. D.H., article 7 - Const., articles 12 et 14

- Art. 7 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 26, § 2 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

- Art. 12, al. 2, et 14 Constitution 1994

- Art. 23 L. du 21 décembre 1998

- dans la version applicable avant sa mod. par l'art. 27 L. du 25 avril 2007

Voor de inbreuk bepaald in artikel 23 van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden is niet vereist dat omwille van het bedoelde gedrag het spel zelf moet worden stilgelegd, maar volstaat het dat dit gedrag het verloop van de wedstrijd, waartoe ook de beleving van de toeschouwers behoort, op enige wijze hindert (1). (1) Zie: Cass., 16 nov. 2009, AR C.09.0104.N, Pas., 2009, n° 664.

SPORT - Voetbalwet - Veiligheid bij voetbalwedstrijden - Het door zijn gedrag verstoren van een wedstrijd

- Art. 23 Wet 21 dec. 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden

- zoals van toepassing voor de wijziging door art. 27 Wet 25 april 2007

SPORT - Loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football - Sécurité lors des matches de football - Déroulement du match troublé en raison d'un comportement

- Art. 23 L. du 21 décembre 1998

- dans la version applicable avant sa mod. par l'art. 27 L. du 25 avril 2007

C.09.0130.F

4 november 2011

AC nr. ...

Het middel dat opkomt tegen een reden die een grond van de bestreden beslissing vormt, is ontvankelijk (1). (1) Cass. 23 sept. 2010, AR C.08.0424.F, AC, 2010, nr. 543.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Ontvankelijkheid - Middel komt op tegen een reden die een grond van de beslissing vormt

Est recevable un moyen qui critique un motif qui constitue un fondement de la décision attaquée (1). (1) Cass. 23 septembre 2010, RG C.08.0424.F, Pas., 2010, n° 543.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Recevabilité - Moyen critiquant un motif qui constitue un fondement de la décision

Ieder met de eigenlijke rechtspraak belast rechtscollege heeft de bevoegdheid en de plicht om de interne en externe wettigheid te onderzoeken van elke bestuurshandeling waarop een aanspraak, een verweer of een exceptie gegrond is; die wettigheidstoetsing blijft niet beperkt tot de eventuele kennelijke onregelmatigheden van die handeling (1). (1) Cass. 4 dec. 2006, AR S.06.0066.F, AC, 2006, nr. 620.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Bevoegdheid en plicht van het met de eigenlijke rechtspraak belast gerecht - Wettigheidstoetsing

- Art. 159 Grondwet 1994

MACHTEN - Rechterlijke macht - Grondwet (1994) - Bevoegdheid en plicht van het met de eigenlijke rechtspraak belast gerecht - Wettigheidstoetsing - Artikel 159

- Art. 159 Grondwet 1994

Toute juridiction contentieuse a le pouvoir et le devoir de vérifier la légalité interne et la légalité externe de tout acte administratif sur lequel est fondée une demande, une défense ou une exception; ce contrôle de légalité n'est pas limité aux irrégularités manifestes dont cet acte pourrait être affecté (1). (1) Cass. 4 décembre 2006, RG S.06.0066.F, Pas., 2006, n° 620.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 159 - Pouvoir et devoir de la juridiction contentieuse - Contrôle de légalité

- Art. 159 Constitution 1994

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Constitution (1994) - Pouvoir et devoir de la juridiction contentieuse - Contrôle de légalité - Article 159

- Art. 159 Constitution 1994

C.09.0160.F

30 juni 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Sociale reclassering - Vlaams agentschap voor personen met een handicap - Deskundigencommissie - Toetsing door de feitenrechter - Bepalen van categorie permanente - Vlaamse Gemeenschap - Toepassing - Omvang - Discretionaire bevoegdheid

Conclusions de l'avocat général Henkes.

CHOSE JUGÉE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Reclassement social - Vlaams agentschap voor personen met een handicap - Commission d'experts - Contrôle du juge du fond - Détermination de la catégorie de permanence - Communauté flamande - Application - Etendue - Pouvoir discrétionnaire

Het gezag van gewijsde op de strafvordering is beperkt tot hetgeen zeker en noodzakelijk door de strafrechter is beslist m.b.t. het bestaan van de aan beklaagde ten laste gelegde feiten en rekening houdende met de motieven die de noodzakelijke grondslag van de beslissing uitmaken (1). (1) Zie (andersl.) concl. O.M. in Pas., 2011, AR C.09.0160.F, nr. ...

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Sociale reclassering - Vlaams agentschap voor personen met een handicap - Deskundigencommissie - Toetsing door de feitenrechter - Bepalen van categorie permanentie - Vlaamse Gemeenschap - Toepassing - Omvang - Discretionaire bevoegdheid

L'autorité de la chose jugée sur l'action publique est limitée à ce qui a été certainement et nécessairement jugé par le juge pénal concernant l'existence des faits mis à charge du prévenu et en prenant en compte les motifs qui sont le soutien nécessaire de la décision (1). (1) Voir les concl.(contraires) du M.P.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Reclassement social - Vlaams agentschap voor personen met een handicap - Commission d'experts - Contrôle du juge du fond - Détermination de la catégorie de permanence - Communauté flamande - Application - Etendue - Pouvoir discrétionnaire

C.09.0208.N

7 januari 2011

AC nr. ...

Aan de regel dat de cognossementhouder zijn rechten uit het cognossement put, wordt geen afbreuk gedaan doordat wordt nagegaan wie het cognossement heeft uitgegeven (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

SCHIP, SCHEEPVAART - Goederenvervoer - Zeevervoer - Cognossement - Rechten van de cognossementhouder - Uitgever - Nazicht

- Art. 91, A, § 1 Zeewet

VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer - Zeevervoer - Rechten van de cognossementhouder - Uitgever - Nazicht

- Art. 91, A, § 1 Zeewet

Il n'est pas dérogé à la règle que le porteur du connaissance puise ses droits dans le connaissance par le contrôle de la personne qui a émis le connaissance (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

NAVIRE. NAVIGATION - Transport de biens - Transport maritime - Connaissance - Droits du porteur de connaissance - Emetteur - Contrôle

- Art. 91, A, 1er L. du 5 mai 1936

TRANSPORT - Transport de biens - Transport fluvial et maritime - Transport maritime - Droits du porteur de connaissance - Emetteur - Contrôle

- Art. 91, A, 1er L. du 5 mai 1936

Conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

SCHIP, SCHEEPVAART - Goederenvervoer - Zeevervoer - Cognossement - Rechten van de cognossementhouder - Uitgever - Nazicht

VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer - Zeevervoer - Rechten van de cognossementhouder - Uitgever - Nazicht

VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer - Zeevervoer - Cognossement - Uitgever - Derde-houder - Bewijsvoering

Conclusions de l'avocat général Dubrulle.

NAVIRE. NAVIGATION - Transport de biens - Transport maritime - Connaissance - Droits du porteur de connaissance - Emetteur - Contrôle

TRANSPORT - Transport de biens - Transport fluvial et maritime - Transport maritime - Droits du porteur de connaissance - Emetteur - Contrôle

TRANSPORT - Transport de biens - Transport fluvial et maritime - Transport maritime - Connaissance - Emetteur - Tiers-porteur - Administration de la preuve

De derde-cognossementhouder kan met alle middelen van recht bewijzen wie de bevrachter of de uitgever van het cognossement was, indien zulks niet blijkt uit het cognossement; wanneer de identiteit van de vervoerder uit het cognossement blijkt, dient niet te worden onderzocht wie het cognossement heeft uitgegeven (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

SCHIP, SCHEEPVAART - Goederenvervoer - Zeevervoer - Cognossement - Uitgever - Derde-houder - Bewijsvoering

- Art. 91, A, § 1 Zeewet

VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer - Zeevervoer - Cognossement - Uitgever - Derde-houder - Bewijsvoering

- Art. 91, A, § 1 Zeewet

Le tiers porteur du connaissance peut prouver par toutes voies de droit qui était l'affréteur ou l'émetteur du connaissance, si cela ne ressort pas du connaissance; lorsque l'identité du transporteur ressort du connaissance il n'y a pas lieu d'examiner qui l'a émis (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

NAVIRE. NAVIGATION - Transport de biens - Transport maritime - Connaissance - Emetteur - Tiers-porteur - Administration de la preuve

- Art. 91, A, 1er L. du 5 mai 1936

TRANSPORT - Transport de biens - Transport fluvial et maritime - Transport maritime - Connaissance - Emetteur - Tiers-porteur - Administration de la preuve

- Art. 91, A, 1er L. du 5 mai 1936

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10 - Vrijheid van meningsuiting - Beperking

De beperking van de vrijheid van meningsuiting is nodig in een democratische samenleving wanneer zij beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke noodwendigheid, op voorwaarde dat de evenredigheid tussen het aangewende middel en het beoogde doel wordt geëerbiedigd en de beperking door steekhoudende en afdoende redenen verantwoord wordt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 10 - Vrijheid van meningsuiting - Beperking

- Art. 10.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Conclusions du procureur général Leclercq.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 10 - Liberté d'expression - Restriction

La restriction de l'exercice de la liberté d'expression est nécessaire dans une société démocratique, lorsqu'elle répond à une nécessité sociale impérieuse à la condition que la proportionnalité soit respectée entre le moyen utilisé et l'objectif poursuivi et que la restriction soit justifiée par des motifs pertinents et suffisants (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 10 - Liberté d'expression - Restriction

- Art. 10, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

De circulaire van de minister van Lokale Besturen, Gesubsidieerde Werken en Watervoorziening voor het Waalse gewest over de instellingen voor distributie van drinkbaar water wat betreft de algemene modelvoorwaarden voor de distributie van drinkbaar water in het Waalse Gewest van 16 december 1988, die is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 1 maart 1989 en waarvan de bepalingen een normatief karakter hebben, heeft de waarde van een verordening; de minister was dus, buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid, ertoe verplicht haar te onderwerpen aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen - Circulaire van de minister van Lokale Besturen, Gesubsidieerde Werken en Watervoorziening voor het Waalse Gewest - Aard - Advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State - Verplichting van de minister

- Art. 3, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

Artikel 3, §1, van de Wet Raad van State is van openbare orde.

OPENBARE ORDE - Artikel 3, § 1 van de Wet Raad van State - Aard

- Art. 3, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

RAAD VAN STATE - Artikel 3, § 1 van de Wet Raad van State - Aard

La circulaire du ministre des Pouvoirs locaux, des Travaux subsidiés et de l'Eau pour la Région wallonne aux organismes de distribution d'eau alimentaire concernant les conditions générales types de distribution d'eau alimentaire en région wallonne du 16 décembre 1988, publiée au Moniteur belge du 1er mars 1989, dont les dispositions ont un caractère normatif, a une portée réglementaire; le ministre était, dès lors, tenu, hors le cas d'urgence spécialement motivé, de la soumettre à l'avis de la section de législation du Conseil d'État.

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Légalité des arrêtes et règlements - Circulaire du ministre des Pouvoirs locaux, des travaux subsidiés et de l'Eau pour la Région wallonne - Nature - Avis de la section de législation du Conseil d'Etat - Obligation du ministre

- Art. 3, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

L'article 3, §1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973 est d'ordre public.

ORDRE PUBLIC - Lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, article 3, § 1er - Nature

- Art. 3, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

CONSEIL D'ETAT - Lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, article 3, § 1er - Nature

- Art. 3, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

- Art. 3, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

De omstandigheid dat de Raad van State niet om advies is gevraagd, hoewel dat een substantiële rechtsvorm is en er geen met bijzondere redenen omklede hoogdringendheid is aangevoerd, heeft de onwettigheid tot gevolg van de circulaire die de waarde heeft van een verordening.

L'inobservation de la formalité substantielle que constitue la demande d'avis au Conseil d'État, sans que l'urgence spécialement motivée soit invoquée, entraîne l'illégalité de la circulaire à portée réglementaire.

WATERS - Circulaire van de minister van Lokale Besturen, Gesubsidieerde Werken en Watervoorziening voor het Waalse Gewest - Circulaire met de draagwijdte van een verordening - Advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State - Substantiële rechtsvorm - Niet-inachtneming

EAUX - Circulaire du ministre des Pouvoirs locaux, des travaux subsidiés et de l'Eau pour la Région wallonne - Circulaire ayant une portée réglementaire - Avis de la section de législation du Conseil d'Etat - Formalité substantielle - Inobservation

- Art. 3, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

- Art. 3, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen - Circulaire van de minister van Lokale Besturen, Gesubsidieerde Werken en Watervoorziening voor het Waalse Gewest - Circulaire met de draagwijdte van een verordening - Advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State - Substantiële rechtsvorm - Niet-inachtneming

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Légalité des arrêtes et règlements - Circulaire du ministre des Pouvoirs locaux, des travaux subsidiés et de l'Eau pour la Région wallonne - Circulaire ayant une portée réglementaire - Avis de la section de législation du Conseil d'Etat - Formalité substantielle - Inobservation

- Art. 3, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

- Art. 3, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

Het middel dat tot staving van een cassatieberoep aangevoerd wordt is niet nieuw wanneer het gegrond is op de schending van een wettelijke bepaling die de essentiële belangen van de Staat raakt en dus van openbare orde is (1). (1) Cass., 3 juni 1996, AR S.95.0102.N, AC, 1996, nr. 204.

N'est pas nouveau, le moyen invoqué à l'appui d'un pourvoi et fondé sur la violation d'une disposition légale qui est relative aux intérêts essentiels de l'État et qui est, dès lors, d'ordre public (1). (1) Cass., 3 juin 1996, RG S.95.0102.N, Pas., 1996, n° 204.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel - Begrip - Middel afgeleid uit het ontbreken van redenen die het Hof in staat stellen zijn wettigheidstoetsing uit te oefenen

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Moyen nouveau - Notion - Moyen déduit du défaut de motifs permettant à la Cour d'exercer son contrôle de légalité

C.09.0227.N

3 juni 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

ECONOMIE - Hoger beroep - Draagwijdte - Hof van beroep te Brussel - Mededinging - Volle rechtsmacht - Restrictieve mededingingspraktijk - Opdracht van de rechter - Raad voor de mededinging - Beslissingen - Gevolg

ECONOMIE - Appel - Portée - Cour d'appel de Bruxelles - Concurrence - Pleine juridiction - Pratiques restrictives de concurrence - Mission du juge - Conseil de la concurrence - Décisions - Conséquence

ECONOMIE - Hoger beroep - Hof van beroep te Brussel - Mededinging - Concentraties - Volle rechtsmacht - Raad voor de mededinging - Restrictieve mededingingspraktijken - Beslissingen

ECONOMIE - Appel - Cour d'appel de Bruxelles - Concurrence - Concentrations - Pleine juridiction - Conseil de la concurrence - Pratiques restrictives de concurrence - Décisions

Het hof van beroep te Brussel kan, op hoger beroep tegen de beslissingen van de Raad voor de Mededinging, zijn eigen beslissing in de plaats stellen van de beslissing van die Raad, zowel inzake restrictieve mededingingspraktijken als inzake concentraties, en kan rekening houden met de ontwikkelingen die zich hebben voorgedaan sedert de aangevochten beslissing van de Raad; in beginsel kan het hof van beroep zijn beoordeling volledig in de plaats stellen van deze van de Raad van de Mededinging en kan het de beslissing waartegen hoger beroep werd ingesteld niet alleen vernietigen maar ook hervormen en een beslissing nemen die de aangevochten beslissing vervangt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ECONOMIE - Hoger beroep - Hof van beroep te Brussel - Mededinging - Concentraties - Volle rechtsmacht - Raad voor de mededinging - Restrictieve mededingingspraktijken - Beslissingen

- Art. 75 Wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 15 sept. 2006

Wanneer een onbeperkt hoger beroep wordt ingesteld tegen een beslissing van de Raad voor de Mededinging over een restrictieve mededingingspraktijk waarbij een restrictieve praktijk wordt vastgesteld en een boete wordt opgelegd, is het hof van beroep te Brussel niet verplicht een nieuw onderzoek te voeren of te beslissen om uit eigen beweging elementen uit het onderzoek aan een debat te onderwerpen met het oog op de vaststelling van de inbreuk; het mag, wat de rechtspleging betreft, de toetsing beperken tot onder meer de vragen of de procedurevoorschriften en de motiveringsvereiste in acht zijn genomen en mag ook, wat de grond van de zaak betreft, de toetsing beperken tot de vraag of de feiten juist zijn weergegeven, of er geen sprake is van een kennelijke onjuiste beoordeling van de feiten en of de juridische kwalificatie van de feiten juist is, waarbij het hof van beroep beoordeelt of de aangevoerde bewijsstukken het relevante feitenkader vormen voor de beoordeling van de inbreuk en de daaruit getrokken conclusies kunnen dragen; het moet op grond van de door het hof van beroep zelf of door de Raad als vaststaande aangenomen feiten oordelen of de restrictieve praktijk vaststaat of niet en moet zelf bepalen of op grond van de aangehouden gegevens een eventuele geldboete verschuldigd is en van welke omvang (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ECONOMIE - Hoger beroep - Draagwijdte - Hof van beroep te Brussel - Mededinging - Volle rechtsmacht - Restrictieve mededingingspraktijk - Opdracht van de rechter - Raad voor de mededinging - Beslissingen - Gevolg

- Art. 75 Wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 15 sept. 2006

La cour d'appel de Bruxelles peut, sur l'appel dirigé contre les décisions du Conseil de la concurrence, substituer sa propre décision à la décision du Conseil de la concurrence, tant en matière de pratiques restrictives de concurrence qu'en matière de concentrations et elle peut tenir compte des développements survenus depuis la décision attaquée du Conseil; la cour d'appel peut, en principe, substituer entièrement son appréciation à celle du Conseil de la concurrence et peut non seulement annuler mais aussi réformer la décision faisant l'objet de l'appel et rendre une décision remplaçant la décision attaquée (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

ECONOMIE - Appel - Cour d'appel de Bruxelles - Concurrence - Concentrations - Pleine juridiction - Conseil de la concurrence - Pratiques restrictives de concurrence - Décisions

- Art. 75 L. sur la protection de la concurrence économique, coordonnée le 15 septembre 2006

Lorsqu'un appel illimité est formé contre une décision du Conseil de la concurrence à propos d'une pratique restrictive de concurrence et qu'une pratique restrictive est constatée et qu'une amende est infligée, la cour d'appel de Bruxelles n'est pas obligée de procéder à une nouvelle instruction ou de décider de soumettre de son propre chef des éléments de l'instruction aux débats en vue de la constatation de l'infraction; en ce qui concerne la procédure, elle peut limiter le contrôle notamment aux questions de savoir si les prescriptions de la procédure et l'obligation de motivation est respectée et quant au fond de la cause, elle peut aussi limiter le contrôle à la question de savoir si les faits sont reproduits de manière exacte et si l'appréciation des faits n'est pas manifestement inexacte et si la qualification juridique des faits est exacte, la cour d'appel appréciant si les preuves apportées constituent le cadre de faits pertinents en vue de l'appréciation de l'infraction et peuvent servir de base aux conclusions qui en sont tirées; elle doit décider sur la base des faits certains admis par la cour d'appel elle-même ou par le conseil si les pratiques restrictives sont établies ou non et elle doit déterminer elle-même si une amende éventuelle est due et quel est son montant, sur la base des éléments retenus.

ECONOMIE - Appel - Portée - Cour d'appel de Bruxelles - Concurrence - Pleine juridiction - Pratiques restrictives de concurrence - Mission du juge - Conseil de la concurrence - Décisions - Conséquence

- Art. 75 L. sur la protection de la concurrence économique, coordonnée le 15 septembre 2006

L'article 23, §3, de l'arrêté royal du 6 décembre 1978 relatif à la lutte contre la brucellose bovine, qui dispose que, sans préjudice de l'application des dispositions pénales, l'ayant droit perd tout bénéfice de l'indemnité s'il enfreint les dispositions de l'arrêté ou s'il enfreint les instructions données par l'inspecteur vétérinaire en exécution de l'arrêté n'est, sur le principe, pas incompatible avec l'article 1er du Premier protocole additionnel à la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales.

DROITS DE L'HOMME - Divers - Premier protocole additionnel à la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 1er - Privation de la propriété d'un bien - Principe de l'indemnisation - Exception - Article 23, § 3, de l'arrêté royal du 6 décembre 1978 - Compatibilité

- Art. 23, § 3 A.R. du 6 décembre 1978

- Art. 1er Protocole additionnel n° 1 à la Conv. D.H., signé à Paris le 20 mars 1952, approuvé par la L. du 13 mai 1955

POLICE SANITAIRE - Police sanitaire des animaux - Premier protocole additionnel à la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 1er - Privation de la propriété d'un bien - Principe de l'indemnisation - Exception - Article 23, § 3, de l'arrêté royal du 6 décembre 1978 - Compatibilité

- Art. 23, § 3 A.R. du 6 décembre 1978

- Art. 1er Protocole additionnel n° 1 à la Conv. D.H., signé à Paris le 20 mars 1952, approuvé par la L. du 13 mai 1955

RECHTEN VAN DE MENS - Allerlei - Eerste aanvullend protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden - Artikel 1 - Beroving van de eigendom van een goed - Beginsel van de schadeloosstelling - Uitzondering - Artikel 23, § 3, van het koninklijk besluit van 6 december 1978 - Verenigbaarheid

- Art. 23, § 3 K.B. 6 dec. 1978

- Art. 1 Aanvullend Protocol nr. 1 bij het E.V.R.M., ondertekend te Parijs op 20 maart 1952, goedgekeurd bij Wet 13 mei 1955

GEZONDHEIDSPOLITIE - Over dieren - Eerste aanvullend protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden - Artikel 1 - Beroving van de eigendom van een goed - Beginsel van de schadeloosstelling - Uitzondering - Artikel 23, § 3, van het koninklijk besluit van 6 december 1978 - Verenigbaarheid

- Art. 23, § 3 K.B. 6 dec. 1978

- Art. 1 Aanvullend Protocol nr. 1 bij het E.V.R.M., ondertekend te Parijs op 20 maart 1952, goedgekeurd bij Wet 13 mei 1955

Conclusie van advocaat-generaal HENKES.

PENSIOEN - Allerlei - Gemeenten - Gewezen personeelsleden van de gewestelijke brandweerdienst - Pensioenen - Bijdrage van de werkgever - Forfaitaire en jaarlijkse bijdrage - Berekening

Voor de berekening van de bijdrage van de werkgever die de gemeente werkelijk gedragen heeft in de pensioenlast van de gewezen personeelsleden van de gewestelijke brandweerdienst, dient krachtens artikel 3 van het ministerieel besluit van 10 oktober 1977 tot vaststelling van de normen voor het bepalen van de forfaitaire en jaarlijkse bijdrage bedoeld in artikel 10 van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, als algemeen criterium te worden uitgegaan van de omslag van het aandeel van de werkgever in de pensioenen dat is vastgelegd in artikel 13 van het reglement van de pensioendienst van 1 januari 1935 van de gemeente en dat bestaat in een evenredige verdeling van die last naar rato van de gestorte pensioenen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

Conclusions de l'avocat général HENKES.

PENSION - Divers - Communes - Anciens membres du personnel du service régional d'incendie - Pensions - Cotisation patronale - Redevance forfaitaire annuelle - Calcul

Pour le calcul de la cotisation patronale réellement supportée par la commune dans la charge des pensions des anciens membres du personnel du service régional d'incendie, il convient en vertu de l'article 3 de l'arrêté ministériel du 10 octobre 1977 déterminant les normes de fixation de la redevance forfaitaire et annuelle prévue à l'article 10 de la loi du 31 décembre 1963 sur la protection civile de prendre en considération le critère général de répartition de la charge patronale des pensions qui est inscrit à l'article 13 du règlement du service des pensions du 1er janvier 1935 de la commune et qui consiste en une répartition proportionnelle de ladite charge au prorata des pensions versées (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

- Art. 3 MB 10 okt. 1977

- Art. 3 A.M. du 10 octobre 1977

C.09.0249.N

4 maart 2011

AC nr. ...

Artikel 8, §3bis, tweede lid, van de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid, dat bepaalt dat bij het uitvoeren van de activiteit bedoeld in artikel 1, §1, eerste lid, 6°, het de bewakingsagent verboden is betrokken personen, getuigen of verantwoordelijken op te sporen, de identiteit te controleren, bijkomende inlichtingen in te winnen of personen te verhoren, staat niet eraan in de weg dat een private onderneming die in opdracht van een gemeente en voor die gemeente niet-betaalde retributies int, aan die gemeente gegevens vraagt over de identiteit van degene die de retributie verschuldigd is (1). (1) Zie Cass., 5 nov. 2010, A.R. C. 09.0567.N, AC, 2010, nr. ...

L'article 8, §3bis, alinéa 2, de la loi du 10 avril 1990 réglementant la sécurité privée et particulière, qui dispose que lors de l'exercice de l'activité visée à l'article 1er, §1er, alinéa 1er, 6°, il est interdit à l'agent de gardiennage d'aller à la recherche de personnes impliquées, de témoins ou de responsables, de contrôler l'identité, de recueillir des renseignements complémentaires ou de procéder à des interrogatoires de personnes, ne fait pas obstacle à ce qu'une entreprise privée qui effectue des contrôles de stationnement à la demande d'une commune et qui perçoit des redevances non payées pour le compte de cette commune, demande à cette dernière des informations quant à l'identité de celui qui est redevable de la redevance (1). (1) Voir Cass., 5 novembre 2010, RG C.09.0567.N, Pas., 2010, n°....

GEMEENTE - Aard - Uitvoering - Parkeerheffingen op motorvoertuigen - Concessieovereenkomst - Bewakingsonderneming - Bewakingsagenten - Identificatie van de schuldenaars - Opvraging van de gegevens - Vaststellingen

COMMUNE - Nature - Exécution - Redevances de stationnement applicables aux véhicules à moteur - Contrat de concession - Entreprise de gardiennage - Agents de gardiennage - Identification des débiteurs - Demande de renseignements - Constatations

- Art. 8, § 3bis, tweede lid Wet 10 april 1990

- Art. 8, § 3bis, al. 2 L. du 10 avril 1990

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Aard - Uitvoering - Parkeerheffingen op motorvoertuigen - Concessieovereenkomst - Bewakingsonderneming - Bewakingsagenten - Identificatie van de schuldenaars - Opvraging van de gegevens - Vaststellingen

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Nature - Exécution - Redevances de stationnement applicables aux véhicules à moteur - Contrat de concession - Entreprise de gardiennage - Agents de gardiennage - Identification des débiteurs - Demande de renseignements - Constatations

- Art. 8, § 3bis, tweede lid Wet 10 april 1990

- Art. 8, § 3bis, al. 2 L. du 10 avril 1990

PRIVÉLEVEN (BESCHERMING VAN) - Aard - Gemeente - Uitvoering - Parkeerheffingen op motorvoertuigen - Concessieovereenkomst - Bewakingsonderneming - Bewakingsagenten - Identificatie van de schuldenaars - Opvraging van de gegevens - Vaststellingen

VIE PRIVÉ (PROTECTION) - Nature - Commune - Exécution - Redevances de stationnement applicables aux véhicules à moteur - Contrat de concession - Entreprise de gardiennage - Agents de gardiennage - Identification des débiteurs - Demande de renseignements - Constatations

- Art. 8, § 3bis, tweede lid Wet 10 april 1990

- Art. 8, § 3bis, al. 2 L. du 10 avril 1990

Zijn geen zelfstandige redenen die de beslissing naar recht kunnen verantwoorden, de feitelijke vaststellingen waaruit de rechter niet afleidt dat de vordering van de eiser ook op grond van die vaststellingen ongegrond is (1). (1) Het O.M. concludeerde, zoals door de verweerster opgeworpen, tot de niet-ontvankelijkheid van het middel en dus tot de verwerving van het cassatieberoep.

Ne constituent pas des motifs indépendants pouvant légalement justifier la décision, les constatations de fait desquelles le juge ne déduit pas que la demande du demandeur est également non fondée sur base de ces constatations (1). (1) Le M.P. a conclu, comme l'a soulevé la défenderesse, à l'irrecevabilité du moyen et donc au rejet du pourvoi.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Ontvankelijkheid - Zelfstandige redenen die de beslissing naar recht verantwoorden - Begrip

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Recevabilité - Motifs indépendants justifiant légalement la décision - Notion

Artikel 17, eerste lid, c, E.E.X.-verdrag richt zich tot de partijen die oorspronkelijk een bij uitsluiting bevoegd gerecht bij overeenkomst hebben aangewezen en bepaalt de toegelaten vormen bij het sluiten van deze overeenkomst; de toepasselijkheid van deze bepaling betreffende een exclusieve rechterlijke bevoegdheid dient derhalve ook te worden getoetst door de rechter die van het geschil kennisneemt in het licht van de verhouding tussen de bij dit geschil betrokken partijen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid - E.E.X.-Verdrag - Artikel 17 - Exclusief bevoegdheidsbeding - Overeenkomst - Partijen - Vormen - Toepasselijkheid - Taak van de rechter

- Art. 17, eerste lid, c Executieverdrag van 27 sept. 1968 tussen de Staten-leden van de EEG betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, goedgekeurd bij de wet van 13 jan. 1971

Conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid - E.E.X.-Verdrag - Artikel 17 - Exclusief bevoegdheidsbeding - Overeenkomst - Partijen - Vormen - Toepasselijkheid - Taak van de rechter

SCHIP, SCHEEPVAART - Goederenvervoer - Zeevervoer - Cognossement - Artikel 91, Zeewet - Aard - Toepasselijk recht

VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer - Zeevervoer - Cognossement - Artikel 91, Zeewet - Aard - Toepasselijk recht

De regels van artikel 91 Zeewet zijn van dwingend recht en van toepassing ongeacht het op het cognossement toepasselijke recht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

SCHIP, SCHEEPVAART - Goederenvervoer - Zeevervoer - Cognossement - Artikel 91, Zeewet - Aard - Toepasselijk recht

- Art. 91 Wet 21 aug. 1879 op de zee- en binnenvaart

VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer - Zeevervoer - Cognossement - Artikel 91, Zeewet - Aard - Toepasselijk recht

- Art. 91 Wet 21 aug. 1879 op de zee- en binnenvaart

L'article 17, alinéa 1er, c, de la Convention du 27 septembre 1968 concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale s'adresse aux parties qui sont convenues à l'origine d'une juridiction exclusivement compétente et fixe les formes autorisées pour conclure cette convention; l'application de cette disposition concernant une compétence judiciaire exclusive doit, dès lors, aussi être contrôlée par le juge saisi du litige à la lumière des rapports entre les parties concernées par ce litige (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

COMPETENCE ET RESSORT - Competence internationale - Convention du 27 septembre 1968 concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale - Article 17 - Clause exclusive de compétence - Convention - Parties - Formes - Application - Mission du juge

- Art. 17, al. 1er, c Convention d'exécution du 27 septembre 1968 entre les Etats membres de la C.E.E. concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, approuvée par la loi du 13 janvier 1971

Conclusions de l'avocat général Dubrulle.

COMPETENCE ET RESSORT - Competence internationale - Convention du 27 septembre 1968 concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale - Article 17 - Clause exclusive de compétence - Convention - Parties - Formes - Application - Mission du juge NAVIRE. NAVIGATION - Transport de biens - Transport maritime - Connaissance - Lois coordonnées sur la navigation maritime et la navigation intérieure, article 91 - Nature - Droit applicable

TRANSPORT - Transport de biens - Transport fluvial et maritime - Transport maritime - Connaissance - Lois coordonnées sur la navigation maritime et la navigation intérieure, article 91 - Nature - Droit applicable

Les règles de l'article 91 des lois coordonnées sur la navigation maritime et la navigation intérieure sont de droit impératif et applicables quel que soit le droit applicable au connaissance (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

NAVIRE. NAVIGATION - Transport de biens - Transport maritime - Connaissance - Lois coordonnées sur la navigation maritime et la navigation intérieure, article 91 - Nature - Droit applicable

- Art. 91 L. du 21 août 1879 relative à la navigation maritime et à la navigation intérieure

TRANSPORT - Transport de biens - Transport fluvial et maritime - Transport maritime - Connaissance - Lois coordonnées sur la navigation maritime et la navigation intérieure, article 91 - Nature - Droit applicable

- Art. 91 L. du 21 août 1879 relative à la navigation maritime et à la navigation intérieure

Hoewel de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen inzake ter beurze genoteerde vennootschappen, reglementering van de openbare overnameaanbiedingen en wijzigingen in de controle op vennootschappen niet zelf de prijs van het uitkoopbod mag bepalen, onderzoekt zij niettemin of de door de bieder geboden prijs de belangen van de effectenhouders veiligstelt.

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen - Belangen - Toezicht - Ter beurze genoteerde vennootschappen - Openbare overnameaanbiedingen - Bankcommissie - Effectenhouders

- Art. 57 KB 8 nov. 1989 op de openbare overnameaanbiedingen en de wijzigingen in de controle op vennootschappen

En matière de sociétés cotées en bourse, de réglementation des offres publiques d'acquisition et de modifications du contrôle des sociétés, s'il n'appartient pas à la Commission bancaire, financière et des assurances de fixer elle-même le prix de l'offre de reprise, elle contrôle néanmoins si le prix offert par l'offrant est tel qu'il sauvegarde les intérêts des porteurs de titres.

SOCIETES - Sociétés commerciales - Généralités - Intérêts - Contrôle - Sociétés cotées en bourse - Offres publiques d'acquisition - Commission bancaire - Porteurs de titres

- Art. 57 A.R. du 8 novembre 1989

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Duur - Burenhinder - Herstel - Rechtsvordering

- Artt. 544 en 2262bis, § 1, tweede lid Burgerlijk Wetboek

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Burenhinder - Herstel - Rechtsvordering - Verjaring - Termijn

- Artt. 544 en 2262bis, § 1, tweede lid Burgerlijk Wetboek

L'action de la victime d'un trouble excédant les inconvénients ordinaires du voisinage tendant à obtenir une juste et adéquate compensation est une action fondée sur une responsabilité extracontractuelle au sens de l'article 2262bis, §1er, alinéa 2, du Code civil.

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départikel fin) - Durée - Troubles de voisinage - Réparation - Action

- Art. 544 et 2262bis, § 1er, al. 2 Code civil

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Responsabilités particulières - Troubles de voisinage - Réparation - Action - Prescription - Délai

- Art. 544 et 2262bis, § 1er, al. 2 Code civil

Zodra de bodemrechter een andersluidende beslissing omtrent de betwiste rechten heeft genomen, houdt de beslissing in kort geding van rechtswege op uitwerking te hebben, dit ongeacht wat de kortgedingrechter heeft beslist omtrent de looptijd van de door hem bevolen maatregel.

KORT GEDING - Beslissing - Uitwerking - Maatregel - Looptijd - Beslissing van de bodemrechter

- Artt. 584, eerste lid en 1039, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Dès que le juge du fond a pris une décision contraire relativement aux droits contestés, la décision en référé cesse de plein droit de produire des effets et ce indépendamment de ce que le juge des référés a décidé quant à la durée de la mesure qu'il a ordonnée.

REFERE - Décision - Effet - Mesure - Durée - Décision du juge de fond

- Art. 584, al. 1er et 1039, al. 1er Code judiciaire

Uit de vaststellingen dat de bestuurder van een voertuig de gelijkgrondse berm heeft moeten oprijden, dat er een groot hoogteverschil tussen de rijbaan en die berm bestond en dat het ongeval zich heeft voorgedaan op het ogenblik dat die bestuurder de rijbaan opnieuw heeft willen oprijden, heeft de rechter niet wettig kunnen afleiden dat dit grote hoogteverschil niet in een oorzakelijk verband stond tot het ongeval (1). (1) Zie Cass. 9 okt. 1967, AC, 1968, 194.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Gemeente - Wegen

- Art. 135, § 2 Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988

- Artt. 1382, 1383 en 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

GEMEENTE - Beoordeling door de rechter - Wegen - Begrip - Oorzaak - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst

- Art. 135, § 2 Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988

- Artt. 1382, 1383 en 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

WEGEN - Gemeente - Beoordeling door de rechter - Begrip - Oorzaak - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst

- Art. 135, § 2 Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988

- Artt. 1382, 1383 en 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

Des constatations que le conducteur d'une automobile a dû emprunter l'accotement de plain-pied de la voirie, qu'il existait un fort dénivelé entre la chaussée et cet accotement et que l'accident s'est produit lorsque ce conducteur a voulu remonter sur la chaussée, le juge n'a pu légalement déduire que cette forte dénivellation était sans relation causale avec l'accident (1). (1) Voir Cass. 9 octobre 1967, (Bull. et Pas., 1968, I, 174).

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Commune - Voirie

- Art. 135, § 2 Nouvelle L. communale du 24 juin 1988

- Art. 1382, 1383 et 1384, al. 1er Code civil

COMMUNE - Appréciation par le juge - Voirie - Notion - Cause - Responsabilité hors contrat

- Art. 135, § 2 Nouvelle L. communale du 24 juin 1988

- Art. 1382, 1383 et 1384, al. 1er Code civil

VOIRIE - Commune - Appréciation par le juge - Notion - Cause - Responsabilité hors contrat

- Art. 135, § 2 Nouvelle L. communale du 24 juin 1988

- Art. 1382, 1383 et 1384, al. 1er Code civil

C.09.0396.F

28 april 2011

AC nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Laattijdige conclusie

- Art. 747, § 2 Gerechtelijk Wetboek

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Laattijdige conclusie

- Art. 747, § 2 Gerechtelijk Wetboek

La partie qui néglige de déposer des conclusions dans un délai fixé ne perd le droit de déposer des conclusions dans un délai ultérieur que lorsqu'il en résulte une atteinte au droit de défense de la partie adverse (1). (1) Voir Cass., 4 décembre 2008, RG C.07.0364.F, Pas., 2008, n°697.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Conclusions tardives

- Art. 747, § 2 Code judiciaire

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Conclusions tardives

- Art. 747, § 2 Code judiciaire

C.09.0406.F

10 februari 2011

AC nr. ...

ONDERWIJS - Geldelijke bepalingen - Anticumulatieregeling - Niet-uitsluitend ambt - Begeleider in conservatorium - Bijkomende opdrachten in andere instellingen - Ambt met voltijdse prestaties - Volledig uurrooster

Conclusions de l'avocat général Henkes.

ENSEIGNEMENT - Dispositions pécuniaires - Règle anti-cumul - Fonction non exclusive - Accompagnatrice de conservatoire - Charges concomitantes dans d'autres établissements - Emploi à prestations complètes - Horaire complet

Justifie légalement sa décision de condamner une partie au paiement des traitements et subventions-traitements dus à une autre partie, accompagnatrice dans un conservatoire royal, pour ses prestations relevant de l'enseignement de promotion sociale ou à horaire réduit dans deux académies de musique et à la restitution d'une somme d'argent à cette dernière, l'arrêt qui considère que le Roi n'a pas, en adoptant les arrêtés royaux des 9 novembre 1978 et 25 juin 1973, défini la notion d'emploi à prestations complètes requises pour la mise en œuvre de l'article 77, §1er, de la loi du 24 décembre 1976 et que cette notion ne peut être confondue avec celle d'horaire complet au sens des arrêtés royaux précités (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

ENSEIGNEMENT - Dispositions pécuniaires - Règle anti-cumul - Fonction non exclusive - Accompagnatrice de conservatoire - Charges concomitantes dans d'autres établissements - Emploi à prestations complètes - Horaire complet
- Art. 77, § 1er L. du 24 septembre 1976

ONDERWIJS - Geldelijke bepalingen - Anticumulatieregeling - Niet-uitsluitend ambt - Begeleider in conservatorium - Bijkomende opdrachten in andere instellingen - Ambt met voltijdse prestaties - Volledig uurrooster
- Art. 77, § 1 Wet 24 sept. 1976

C.09.0415.F

25 november 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Dieren - Macht van leiding, toezicht en gebruik - Bewaarder

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Dieren - Wettelijk begrip - Begrip - Bewaarder - Toezicht van het Hof

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Herstelplicht - Wettelijk begrip - Dieren - Bewaarder - Toezicht van het Hof - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst

Artikel 1385 van het Burgerlijk Wetboek impliceert dat de bewaarder van het dier ten tijde van het schadelijke feit niet alleen het meesterschap erover heeft, maar daarop ook een onverminderd recht van leiding en toezicht, zonder medewerking van de eigenaar, alsmede van gebruik, zoals de eigenaar (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas. 2011, AR C.09.0415.F, nr. ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Dieren - Macht van leiding, toezicht en gebruik - Bewaarder

- Art. 1385 Burgerlijk Wetboek

Hoewel de bodemrechter in feite oordeelt of de persoon de bewaarder van een dier is, moet het Hof evenwel nagaan of die rechter uit de vastgestelde feiten het bestaan van de bewaring naar recht heeft kunnen afleiden (1). (1) Zie andersl. concl. O.M. in Pas. 2011, AR C.09.0415.F, nr. ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Dieren - Wettelijk begrip - Begrip - Bewaarder - Toezicht van het Hof

Conclusions de l'avocat général Genicot.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Animaux - Pouvoir de surveillance, de direction et d'usage - Gardien

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Animaux - Notion légale - Notion - Gardien - Contrôle de la Cour

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Obligation de réparer - Notion légale - Animaux - Gardien - Contrôle de la Cour - Responsabilité hors contrat

L'article 1385 du Code civil implique qu'au moment des faits dommageables, le gardien de l'animal ait la maîtrise de celui-ci, comportant un pouvoir de direction et de surveillance, non subordonné, sans intervention du propriétaire, et un pouvoir d'usage égal à celui du propriétaire (1). (1) Voir les concl. contr. du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Animaux - Pouvoir de surveillance, de direction et d'usage - Gardien

- Art. 1385 Code civil

Si le juge du fond apprécie en fait si une personne a la garde d'un animal, il appartient toutefois à la Cour de vérifier si ce juge a légalement pu déduire des faits constatés l'existence d'une garde (1). (1) Voir les concl. contr. du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Animaux - Notion légale - Notion - Gardien - Contrôle de la Cour

- Art. 1385 Burgerlijk Wetboek

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Herstelplicht - Wettelijk begrip - Dieren - Bewaarder - Toezicht van het Hof - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst

- Art. 1385 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1385 Code civil

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Obligation de réparer - Notion légale - Animaux - Gardien - Contrôle de la Cour - Responsabilité hors contrat

- Art. 1385 Code civil

C.09.0420.N

4 februari 2011

AC nr. ...

De curator, die namens de boedel de gemeenschappelijke rechten van de schuldeisers uitoefent, is bevoegd om op te komen voor vergoeding van de collectieve schade ten gevolge van de fout van wie ook, waardoor het passief van het faillissement wordt vermeerderd of het actief wordt verminderd(1); dat een bepaalde schuld op het tijdstip van het faillissement onbetaald is gebleven, doet nog geen collectieve schade ontstaan waarvoor de curator bevoegd is om voor de vergoeding ervan op te komen. (1) Zie Cass. 24 okt. 2002, AR C.00.0476.N, AC 2002, nr. 564, met concl. van advocaat-generaal DUBRULLE; Cass. 17 jan. 2008, AR F.06.0079.N, AC 2008, nr. 33.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging - Curator - Vordering in rechte - Fout van een derde - Vergoeding van collectieve schade - Begrip - Schuld - Tijdstip

FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Curateur - Action en justice - Faute d'un tiers - Indemnisation du dommage collectif - Notion - Faute - Moment

De vraag of de curator van een faillissement aanspraak kan maken op de vergoeding van de collectieve schade geleden door de boedel heeft betrekking op een subjectief recht; het onderzoek naar het bestaan en de draagwijdte van dit subjectief recht betreft niet de ontvankelijkheid, maar de gegrondheid van de vordering (1). (1) Zie Cass. 26 feb. 2004, AR C.01.0402.N, AC 2004, nr. 106.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging - Curator - Vordering in rechte - Vergoeding van collectieve schade - Aard
- Artt. 17 en 18 Gerechtelijk Wetboek
VORDERING IN RECHTE - Burgerlijke zaken - Faillissement - Curator - Vergoeding van collectieve schade - Aard
- Artt. 17 en 18 Gerechtelijk Wetboek

FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Curateur - Action en justice - Indemnisation du dommage collectif - Nature
- Art. 17 et 18 Code judiciaire
DEMANDE EN JUSTICE - Matière civile - Faillite - Curateur - Indemnisation du dommage collectif - Nature
- Art. 17 et 18 Code judiciaire

C.09.0422.F

14 maart 2011

AC nr. ...

Zie conclusie van procureur-generaal LECLERCQ.

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Gemeenschap - Onderwijs - Onderwijzend personeel - Franse Gemeenschap - Inkomsten - Geldelijk statuut - Schepen - Ambt
GEMEENTE - Onderwijs - Onderwijzend personeel - Inkomsten - Geldelijk statuut - Schepen - Ambt - Gevolg
ONDERWIJS - Onderwijzend personeel - Inkomsten - Geldelijk statuut - Schepen - Ambt
PENSIOEN - Burgerlijk pensioen - Onderwijs - Onderwijzend personeel - Inkomsten - Geldelijk statuut - Schepen - Ambt - Berekening

Conclusions du procureur général LECLERCQ.

COMMUNAUTE ET REGION - Communauté - Enseignement - Personnel enseignant - Communauté française - Revenus - Statut pécuniaire - Echevin - Fonction
COMMUNE - Enseignement - Personnel enseignant - Revenus - Statut pécuniaire - Echevin - Fonction - Conséquence
ENSEIGNEMENT - Personnel enseignant - Revenus - Statut pécuniaire - Echevin - Fonction
PENSION - Pension civile - Enseignement - Personnel enseignant - Revenus - Statut pécuniaire - Echevin - Fonction - Calcul

Artikel 5 van het koninklijk besluit van 15 april 1958, zoals het van kracht was vóór de wijziging ervan bij het besluit van 2 juni 1995 van de Regering van de Franse Gemeenschap, sluit de inkomsten uit de uitoefening van een mandaat van schepen niet uit om te bepalen of een personeelslid van het onderwijs van de Franse Gemeenschap een ambt in bijberoep heeft uitgeoefend (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Gemeenschap - Onderwijs - Onderwijzend personeel - Franse Gemeenschap - Inkomsten - Geldelijk statuut - Schepen - Ambt

- Art. 5 KB 15 april 1958

PENSIOEN - Burgerlijk pensioen - Onderwijs - Onderwijzend personeel - Inkomsten - Geldelijk statuut - Schepen - Ambt - Berekening

- Art. 5 KB 15 april 1958

GEMEENTE - Onderwijs - Onderwijzend personeel - Inkomsten - Geldelijk statuut - Schepen - Ambt - Gevolg

- Art. 5 KB 15 april 1958

ONDERWIJS - Onderwijzend personeel - Inkomsten - Geldelijk statuut - Schepen - Ambt

- Art. 5 KB 15 april 1958

L'article 5 de l'arrêté royal du 15 avril 1958, dans sa version antérieure à l'arrêté du gouvernement de la Communauté française du 2 juin 1995, n'exclut pas les revenus qui proviennent de l'exercice d'un mandat d'échevin pour déterminer le caractère accessoire de la fonction exercée par le membre du personnel dans l'enseignement de la Communauté française (1). (1) Voir les concl. du M.P

COMMUNAUTE ET REGION - Communauté - Enseignement - Personnel enseignant - Communauté française - Revenus - Statut pécuniaire - Echevin - Fonction

- Art. 5 A.R. du 15 avril 1958

PENSION - Pension civile - Enseignement - Personnel enseignant - Revenus - Statut pécuniaire - Echevin - Fonction - Calcul

- Art. 5 A.R. du 15 avril 1958

COMMUNE - Enseignement - Personnel enseignant - Revenus - Statut pécuniaire - Echevin - Fonction - Conséquence

- Art. 5 A.R. du 15 avril 1958

ENSEIGNEMENT - Personnel enseignant - Revenus - Statut pécuniaire - Echevin - Fonction

- Art. 5 A.R. du 15 avril 1958

C.09.0436.N

21 februari 2011

AC nr. ...

HANDELSPRAKTIJK - Uitlegging - Handelspraktijkenwet 1991 - Richtlijn 2005/29 - Oneerlijke handelspraktijken - Artikelen 1, 2-d, 3.1 en 5 - Artikel 53, § 1, eerste en derde lid - Prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie

- Artt. 1, 2, d), 3.1 en 5 Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 juni 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken

- Art. 53, § 1, eerste en derde lid Wet 14 juli 1991

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Van Ingelgem.

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen - Artikel 5 - Oneerlijke handelspraktijken - Oneerlijke handelspraktijken jegens de consument - Richtlijn 2005/29

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Uitlegging - Handelspraktijkenwet 1991 - Oneerlijke handelspraktijken - Artikelen 1, 2-d, 3.1 en 5 - Artikel 53, § 1, eerste en derde lid - Prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie - Richtlijn 2005/29

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen - Oneerlijke handelspraktijken - Richtlijn 2005/29

HANDELSPRAKTIJK - Artikel 5 - Oneerlijke handelspraktijken - Oneerlijke handelspraktijken jegens de consument - Richtlijn 2005/29

HANDELSPRAKTIJK - Uitlegging - Handelspraktijkenwet 1991 -

PRATIQUES DU COMMERCE - Interprétation - Loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur - Directive 2005/29/CE du Parlement européen et du Conseil du 11 mai 2005 - Pratiques commerciales déloyales - Articles 1er, 2-d, 3.1 et 5 - Article 53, § 1er, al. 1er et 3 - Question préjudicielle posée à la Cour de Justice de l'Union européenne

- Art. 1er, 2, d), 3.1 et 5 Directive 2005/29/CE du Parlement Européen et du Conseil du 11 juin 2005 relative aux pratiques commerciales déloyales

- Art. 53, § 1er, al. 1er et 3 L. du 14 juillet 1991

Conclusions de l'avocat général dél. Van Ingelgem.

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Principes - Article 5 - Pratiques commerciales déloyales - Pratiques commerciales déloyales vis-à-vis du consommateur - Directive 2005/29/CE, dite directive sur les pratiques commerciales déloyales

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Interprétation - Loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur - Pratiques commerciales déloyales - Articles 1er, 2-d, 3.1 et 5 - Article 53, § 1er, al. 1er et 3 - Question préjudicielle posée à la Cour de Justice de l'Union européenne - Directive 2005/29/CE, dite directive sur les pratiques commerciales déloyales

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Principes - Pratiques commerciales déloyales - Directive 2005/29/CE, dite directive sur les pratiques commerciales déloyales

PRATIQUES DU COMMERCE - Article 5 - Pratiques commerciales déloyales - Pratiques commerciales déloyales vis-à-vis du consommateur - Directive 2005/29/CE, dite directive sur les pratiques commerciales déloyales

PRATIQUES DU COMMERCE - Interprétation - Loi du 14 juillet 1991

Oneerlijke handelspraktijken - Artikelen 1, 2-d, 3.1 en 5 - Artikel 53, § 1, eerste en derde lid - Prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie - Richtlijn 2005/29

HANDELSPRAKTIJK - Oneerlijke handelspraktijken - Richtlijn 2005/29

PREJUDICIEEL GESCHIL - Uitlegging - Handelspraktijkenwet 1991 - Europese Unie - Oneerlijke handelspraktijken - Artikelen 1, 2-d, 3.1 en 5 - Artikel 53, § 1, eerste en derde lid - Prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie - Richtlijn 2005/29

Enkel de handelspraktijken geïdendeerd in artikel 5 van de richtlijn 2005/29 zijn als jegens de consument oneerlijke handelspraktijken te beschouwen; handelspraktijken ten aanzien van de consument, die enkel de economische belangen van concurrenten schaden, zijn daarentegen niet te beschouwen als oneerlijke handelspraktijken jegens de consument in de zin van de richtlijn (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen - Artikel 5 - Richtlijn 2005/29 - Oneerlijke handelspraktijken - Oneerlijke handelspraktijken jegens de consument

- Artt. 3.1, 5.2, a) en b), 5.4, a) en b), 5.5 en considerans 6 Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 juni 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken

HANDELSPRAKTIJK - Artikel 5 - Richtlijn 2005/29 - Oneerlijke handelspraktijken - Oneerlijke handelspraktijken jegens de consument

- Artt. 3.1, 5.2, a) en b), 5.4, a) en b), 5.5 en considerans 6 Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 juni 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken

Richtlijn 2005/29 onderscheidt zich door een bijzonder ruime materiële werkingsfeer die zich uitstrekt tot elke handelspraktijk die rechtsreeks verband houdt met de verkoopbevordering, de verkoop of de levering van een product aan consumenten; zoals blijkt uit punt 6 van de considerans van de richtlijn, zijn dus enkel nationale wetten betreffende oneerlijke handelspraktijken die "alleen" de economische belangen van concurrenten schaden of betrekking hebben op transacties tussen handelaren, van de werkingsfeer van deze richtlijn uitgesloten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beginselen - Richtlijn 2005/29 - Oneerlijke handelspraktijken

- Considerans nr. 6 Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 juni 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken

sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur - Pratiques commerciales déloyales - Articles 1er, 2-d, 3.1 et 5 - Article 53, § 1er, al. 1er et 3 - Question préjudicielle posée à la Cour de Justice de l'Union européenne - Directive 2005/29/CE, dite directive sur les pratiques commerciales déloyales

PRATIQUES DU COMMERCE - Pratiques commerciales déloyales - Directive 2005/29/CE, dite directive sur les pratiques commerciales déloyales

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Interprétation - Loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur - Union européenne - Pratiques commerciales déloyales - Articles 1er, 2-d, 3.1 et 5 - Article 53, § 1er, al. 1er et 3 - Question préjudicielle posée à la Cour de Justice de l'Union européenne - Directive 2005/29/CE, dite directive sur les pratiques commerciales déloyales

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Principes - Article 5 - Directive 2005/29/CE du Parlement européen et du Conseil du 11 mai 2005 - Pratiques commerciales déloyales - Pratiques commerciales déloyales vis-à-vis du consommateur

- Art. 3.1, 5.2, a) et b), 5.4, a) et b), 5.5 et considérant 6 Directive 2005/29/CE du Parlement Européen et du Conseil du 11 juin 2005 relative aux pratiques commerciales déloyales

PRATIQUES DU COMMERCE - Article 5 - Directive 2005/29/CE du Parlement européen et du Conseil du 11 mai 2005 - Pratiques commerciales déloyales - Pratiques commerciales déloyales vis-à-vis du consommateur

- Art. 3.1, 5.2, a) et b), 5.4, a) et b), 5.5 et considérant 6 Directive 2005/29/CE du Parlement Européen et du Conseil du 11 juin 2005 relative aux pratiques commerciales déloyales

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Principes - Directive 2005/29/CE du Parlement européen et du Conseil du 11 mai 2005 - Pratiques commerciales déloyales

- Considérant 6 Directive 2005/29/CE du Parlement Européen et du Conseil du 11 juin 2005 relative aux pratiques commerciales déloyales

- Considerans nr. 6 Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 juni 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken

Wanneer de vraag rijst voor het Hof van Cassatie of de richtlijn 2005/29 en in het bijzonder de artikelen 1, 2-d, 3.1. en 5 ervan, aldus moet worden uitgelegd dat deze artikelen zich verzetten tegen een nationale wetgeving, zoals artikel 53, §1, eerste en derde lid, van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument, die, voor de sectoren vermeld in artikel 52, §1, van die wet, handelaars verbiedt om, gedurende de sperperiodes van 15 november tot en met 2 januari en van 15 mei tot en met 30 juni en ongeacht de plaats of de aangewende communicatiemiddelen, aankondigingen van prijsverminderingen te verrichten, evenals aankondigingen die een prijsvermindering suggereren, zoals bedoeld in artikel 42 van die wet, alsmede vóór een sperperiode aankondigingen evenals suggesties van prijsverminderingen te verrichten, die uitwerking hebben gedurende deze sperperiode, ook zo de bedoelde maatregel, ondanks de door de nationale wetgever aangevoerde dubbele doelstelling, te weten, enerzijds, de belangen van de consumenten te beschermen en, anderzijds, de concurrentiële relaties tussen de handelaars te regelen, er in werkelijkheid toe strekt de concurrentiële relaties tussen de handelaars te regelen en, gelet op de overige garanties door de wet geboden, niet effectief bijdraagt tot de consumentenbescherming, stelt het Hof die vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Uitlegging - Handelspraktijkenwet 1991 - Oneerlijke handelspraktijken - Artikelen 1, 2-d, 3.1 en 5 - Artikel 53, § 1, eerste en derde lid - Prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie - Richtlijn 2005/29

- Artt. 1, 2, d), 3.1 en 5 Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 juni 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken

- Art. 53, § 1, eerste en derde lid Wet 14 juli 1991

PREJUDICIEEL GESCHIL - Uitlegging - Handelspraktijkenwet 1991 - Europese Unie - Oneerlijke handelspraktijken - Artikelen 1, 2-d, 3.1 en 5 - Artikel 53, § 1, eerste en derde lid - Prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie - Richtlijn 2005/29

- Artt. 1, 2, d), 3.1 en 5 Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 juni 2005 betreffende oneerlijke

- Considérant 6 Directive 2005/29/CE du Parlement Européen et du Conseil du 11 juin 2005 relative aux pratiques commerciales déloyales

La Cour de cassation est tenue de poser à la Cour de Justice de l'Union européenne la question soulevée devant elle de savoir si la directive 2005/29/CE, dite directive sur les pratiques commerciales déloyales, et plus spécialement ses articles 1er, 2-d, 3.1 et 5 doivent être interprétés en ce sens qu'ils s'opposent à toute législation nationale, tel l'article 53, §1er, alinéas 1er et 3, de la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur, qui, durant les périodes d'attente du 15 novembre au 2 janvier inclus et du 15 mai au 30 juin inclus, interdit aux commerçants dans les secteurs visés à l'article 52, §1er, quels que soient le lieu ou les moyens de communication mis en œuvre, d'effectuer des annonces de réduction de prix et des annonces suggérant une réduction de prix visées à l'article 42 et d'effectuer des annonces de réduction de prix et des annonces suggérant une réduction de prix avant les périodes d'attente, même lorsque, nonobstant le double but visé par le législateur national, à savoir, d'une part, la protection du consommateur et, d'autre part, la régulation de la concurrence entre commerçants, la mesure imposée tend en réalité à régler la concurrence entre commerçants et, eu égard aux autres garanties visées par la loi, ne contribue pas réellement à protéger les consommateurs (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans AC

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Interprétation - Loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur - Pratiques commerciales déloyales - Articles 1er, 2-d, 3.1 et 5 - Article 53, § 1er, al. 1er et 3 - Question préjudicielle posée à la Cour de Justice de l'Union européenne - Directive 2005/29/CE, dite directive sur les pratiques commerciales déloyales

- Art. 1er, 2, d), 3.1 et 5 Directive 2005/29/CE du Parlement Européen et du Conseil du 11 juin 2005 relative aux pratiques commerciales déloyales

- Art. 53, § 1er, al. 1er et 3 L. du 14 juillet 1991

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Interprétation - Loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur - Union européenne - Pratiques commerciales déloyales - Articles 1er, 2-d, 3.1 et 5 - Article 53, § 1er, al. 1er et 3 - Question préjudicielle posée à la Cour de Justice de l'Union européenne - Directive 2005/29/CE, dite directive sur les pratiques commerciales déloyales

- Art. 1er, 2, d), 3.1 et 5 Directive 2005/29/CE du Parlement Européen et du Conseil du 11 juin 2005 relative aux pratiques

C.09.0446.N

24 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Ontbindende voorwaarde - Koopovereenkomst - Vervulling van de ontbindende voorwaarde - Verkochte zaak

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden - Koopovereenkomst - Vervulling van de ontbindende voorwaarde - Beschikkingsdaden van de koper

VERBINTENIS - Ontbindende voorwaarde - Koopovereenkomst - Vervulling van de ontbindende voorwaarde - Verkochte zaak

VERBINTENIS - Ontbindende voorwaarde - Koopovereenkomst - Vervulling van de ontbindende voorwaarde - Beschikkingsdaden van de koper

Uit artikel 1183 B.W. volgt dat de koper bij het tenietgaan van de koopovereenkomst wegens de vervulling van een ontbindende voorwaarde, gehouden is tot teruggave van de verkochte zaak aan de verkoper, hetzij in natura, hetzij bij equivalent indien de teruggave in natura niet of niet meer mogelijk is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Ontbindende voorwaarde - Koopovereenkomst - Vervulling van de ontbindende voorwaarde - Verkochte zaak

- Art. 1183 Burgerlijk Wetboek

VERBINTENIS - Ontbindende voorwaarde - Koopovereenkomst - Vervulling van de ontbindende voorwaarde - Verkochte zaak

- Art. 1183 Burgerlijk Wetboek

Uit de artikelen 1179 en 1183 B.W. volgt dat indien de koopovereenkomst ingevolge de vervulling van de ontbindende voorwaarde teniet gaat, de verkoper geacht wordt steeds eigenaar te zijn gebleven en, onder voorbehoud van de regels ter bescherming van derden, de beschikkingsdaden die de koper onder ontbindende voorwaarde heeft gesteld vervallen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden - Koopovereenkomst - Vervulling van de ontbindende voorwaarde - Beschikkingsdaden van de koper

- Artt. 1179 en 1183 Burgerlijk Wetboek

VERBINTENIS - Ontbindende voorwaarde - Koopovereenkomst - Vervulling van de ontbindende voorwaarde - Beschikkingsdaden van de koper

- Artt. 1179 en 1183 Burgerlijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Mortier.

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Condition résolutoire - Cession - Accomplissement de la condition résolutoire - Chose cédée

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Envers les tiers - Cession - Accomplissement de la condition résolutoire - Actes de disposition du cessionnaire

OBLIGATION - Condition résolutoire - Cession - Accomplissement de la condition résolutoire - Chose cédée

OBLIGATION - Condition résolutoire - Cession - Accomplissement de la condition résolutoire - Actes de disposition du cessionnaire

Il suit de l'article 1183 du Code civil qu'en cas de révocation d'une cession en raison de l'accomplissement d'une condition résolutoire, le cessionnaire est tenu de restituer la chose achetée au cédant, soit en nature, soit par équivalent si la restitution en nature n'est pas ou n'est plus possible (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans A.C

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Condition résolutoire - Cession - Accomplissement de la condition résolutoire - Chose cédée

- Art. 1183 Code civil

OBLIGATION - Condition résolutoire - Cession - Accomplissement de la condition résolutoire - Chose cédée

- Art. 1183 Code civil

Il suit des articles 1179 et 1183 du Code civil que, lorsque la cession est résolue en raison de l'accomplissement de la condition résolutoire, le cédant est réputé être resté propriétaire de la chose et que, sous la réserve des dispositions visant la protection des tiers, les actes de disposition effectués par le cessionnaire alors qu'ils étaient affectés de la condition résolutoire, sont caduques (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans AC

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Envers les tiers - Cession - Accomplissement de la condition résolutoire - Actes de disposition du cessionnaire

- Art. 1179 et 1183 Code civil

OBLIGATION - Condition résolutoire - Cession - Accomplissement de la condition résolutoire - Actes de disposition du cessionnaire

- Art. 1179 et 1183 Code civil

C.09.0453.F

5 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen -
Wettigheid - Vonnis - Samenstelling van het rechtcollege - Uitspraak

Wanneer onder de gelding van de vroegere artikelen 779 en 782 van het Gerechtelijk Wetboek een vonnis werd ondertekend door de drie rechters die het regelmatig hebben gewezen en dat vonnis op de openbare rechtszitting werd uitgesproken door de voorzitter, bijgestaan door de griffier, maakt het feit alleen dat de twee andere rechters die het hebben gewezen de uitspraak niet hebben bijgewoond dat vonnis niet onwettig (1) (2). (1) Art. 779, tweede lid, Ger.W., voor de opheffing ervan door de wet van 26 april 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op het bestrijden van de gerechtelijke achterstand en 782, voor de vervanging ervan door dezelfde wet. (2) Zie concl. O.M., AR. C.09.0453.F, Pas., 2011, nr....

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen -
Wettigheid - Vonnis - Samenstelling van het rechtcollege - Uitspraak

- Artt. 779 en 782 Gerechtelijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Henkes.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Légalité -
Jugement - Composition de la juridiction - Prononcé

Lorsque, sous l'empire des articles 779 et 782 anciens du Code judiciaire, un jugement a été signé par les trois juges qui l'ont régulièrement rendu et que ce jugement a été prononcé en audience publique par le président, assisté du greffier, la seule circonstance que les deux autres juges qui l'ont rendu n'ont pas assisté à sa prononciation n'affecte pas sa légalité (1) (2). (1) C. jud., article 779, al. 2, avant son abrogation par la loi du 26 avril 2007 modifiant le Code judiciaire en vue de lutter contre l'arriéré judiciaire et 782 avant son remplacement par la même loi. (2) Voir les conclusions du ministère public.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Légalité -
Jugement - Composition de la juridiction - Prononcé

- Art. 779 et 782 Code judiciaire

C.09.0456.N

10 januari 2011

AC nr. ...

Uit het geheel van de artikelen 1017, eerste en vierde lid, 1018, eerste lid, 6° en 1022, eerste lid Ger.W. en de artikelen 1, tweede lid en 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007, volgt dat de in het gelijk gestelde partij slechts recht heeft op één rechtsplegingsvergoeding per aanleg, die berekend wordt op basis van het bedrag van de hoofdvordering.

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de
feitenrechter - Rechtsplegingsvergoeding

- Art. 1017, eerste en vierde lid Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 1018, eerste lid, 6°, en 1022, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 1, tweede lid, en 2, tweede lid KB 26 okt. 2007

Il s'agit du rapprochement des articles 1017, alinéas 1er et 4, 1018, alinéa 1er, 6°, 1022, alinéa 1er, du Code judiciaire, 1er, alinéa 2, et 2, alinéa 2, de l'arrêté royal du 26 octobre 2007 fixant le tarif des indemnités de procédure visées à l'article 1022 du Code judiciaire et fixant la date d'entrée en vigueur des articles 1er à 13 de la loi du 21 avril 2007 relative à la répétibilité des honoraires et des frais d'avocat, que la partie qui a obtenu gain de cause n'a droit qu'à une seule indemnité de procédure par instance, calculée en fonction du montant de la demande principale.

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Procédure devant le juge du
fond - Indemnité de procédure

- Art. 1017, al. 1er et 4 Code judiciaire

- Art. 1018, al. 1er, 6°, et 1022, al. 1er Code judiciaire

- Art. 1er, al. 2, et 2, al. 2 A.R. du 26 octobre 2007

C.09.0463.F

21 oktober 2011

AC nr. ...

Krachtens artikel 1022, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, kan de rechter een partij niet veroordelen om aan de tegenpartij een rechtsplegingsvergoeding te betalen die hoger is dan het door de Koning vastgestelde basisbedrag, zonder die beslissing met bijzondere redenen te omkleden, zelfs als de veroordeelde partij het door de tegenpartij gevorderde bedrag van de vergoeding niet heeft betwist en voor zichzelf een rechtsplegingsvergoeding heeft gevorderd die hoger is dan het basisbedrag (1). (1) Het O.M. had in zijn gedeeltelijke andersluidende conclusie aangevoerd dat het middel niet ontvankelijk was en baseerde zich hiervoor op het arrest van het Hof van 18 nov. 2008, AR P.08.0768.N, AC, 2008, nr. 642.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Basisbedrag - Gerechtskosten - Hoger bedrag - Motivering - Rechtsplegingsvergoeding

- Art. 1022, derde lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 2 KB 26 okt. 2007

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Basisbedrag - Motivering - Hoger bedrag - Rechtsplegingsvergoeding

- Art. 1022, derde lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 2 KB 26 okt. 2007

En vertu de l'article 1022, al. 3, du Code judiciaire, le juge ne peut condamner une partie à payer à la partie adverse une indemnité de procédure supérieure au montant de base fixée par le Roi sans motiver spécialement cette décision même si la partie condamnée n'a pas contesté le montant de l'indemnité réclamée par la partie adverse et a demandé pour elle-même une indemnité de procédure supérieure au montant de base (1). (1) Dans ses conclusions partiellement contraires, le ministère public avait soutenu l'irrecevabilité du moyen en se fondant sur l'arrêt de la Cour du 18 novembre 2008, RG P.08.0768.N, Pas., 2008, n° 642.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Montant de base - Frais et dépens - Montant supérieur - Motivation - Indemnité de procédure

- Art. 1022, al. 3 Code judiciaire

- Art. 2 A.R. du 26 octobre 2007

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Procédure devant le juge du fond - Montant de base - Motivation - Montant supérieur - Indemnité de procédure

- Art. 1022, al. 3 Code judiciaire

- Art. 2 A.R. du 26 octobre 2007

C.09.0468.F

23 juni 2011

AC nr. ...

Het arrest dat oordeelt dat de doelstelling van de cliënt bestaat in de keuze van het financiële risico dat hij wil dragen, dat de doelstelling inzake het beleggingsadvies, zoals die in de overeenkomst is vermeld, bestaat in het verkrijgen van advies met betrekking tot een voor honderd percent uit aandelen samengestelde portefeuille, wat een zeer hoog risico oplevert, en dat de cliënt, door de keuze van de samenstelling van de portefeuille, een adviesdoelstelling heeft omschreven in het kader van erg risicovolle beleggingen, zonder dat enige bijzondere wens betreffende het soort beheer of bewarende maatregelen werd geuit, verwacht het begrip doelstellingen van de cliënt inzake het advies met dat van de beleggingsinstrumenten die hij kiest en het financiële risico dat hij wil dragen (1). (1) Zie Cass. 24 feb. 2011, AR C.09.0092.F, AC, 2011, nr. ...

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Algemeen - Schriftelijke overeenkomst - Voorafgaande voorwaarde - Doelstellingen van de cliënt - Aanvaard financieel risico - Beleggingsadviesovereenkomst

- Art. 8, § 2, tweede lid, 2° KB 5 aug. 1991 tot uitvoering van art. 127bis van de Programmawet 30 dec. 1988

Confond la notion d'objectifs du client en matière de conseil avec celle des instruments de placement qu'il choisit et de risque financier qu'il est prêt à assumer, l'arrêt qui considère que l'objectif du client consiste dans l'option en matière de risques qu'il est prêt à assumer, que l'objectif en matière de conseil en placements, exprimé dans le contrat, est d'obtenir des conseils dans le cadre d'un portefeuille composé d'actions jusqu'à cent pour cent, ce qui présente un risque très élevé, et que le client a, par le choix de la composition du portefeuille, défini un objectif de conseil dans le cadre de placements très risqués, sans qu'aucun desideratum particulier concernant le type de gestion ou des mesures conservatoires n'ait été exprimé (1). (1) Voir Cass. 24 février 2011, RG C.09.0092.F, Pas. 2011, n°...

BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Généralités - Convention écrite - Condition préalable - Objectifs du client - Risque financier admis - Convention de conseils en placement

- Art. 8, § 2, al. 1er, 2° A.R. 5 août 1991 portant exécution de l'art. 127bis de la loi-programme du 30 décembre 1988

C.09.0487.N

28 januari 2011

AC nr. ...

De vordering tot nietigverklaring van de toewijzing van het in beslag onroerend goed moet tevens gericht zijn tegen de koper van het goed.

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Uitvoerend beslag op onroerend goed - Toewijzing - Vordering tot nietigverklaring - Koper

- Artt. 1598 en 1622, derde lid *Gerechtelijk Wetboek*

La demande en nullité de l'adjudication de l'immeuble saisi doit aussi être dirigée contre l'adjudicataire.

SAISIE - Saisie exécution - Saisie-exécution immobilière - Adjudication - Demande en nullité - Acheteur

- Art. 1598 et 1622, al. 3 *Code judiciaire*

C.09.0488.N

7 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

*CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken - Omvang
FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK
AKKOORD - Rechtspleging - Vonnis ter zake van faillissement - Hoger
beroep - Termijn - Toepasselijkheid*

*FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK
AKKOORD - Rechtspleging - Vonnis ter zake van faillissement*

De korte termijn voor hoger beroep bij een vonnis dat ter zake van faillissement is gewezen, is niet van toepassing op de vonnissen die uitspraak doen over een vraag die, ook al belangt ze de gezamenlijke schuldeisers aan, een andere oorzaak heeft dan het faillissement, zodat zij geen enkel juridisch gevolg heeft voor de oplossing van het geschil (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

*FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK
AKKOORD - Rechtspleging - Vonnis ter zake van faillissement - Hoger
beroep - Termijn - Toepasselijkheid*

- Art. 465, eerste lid *Wet 18 april 1851*

Een vonnis dat ter zake van faillissement is gewezen, is ieder vonnis dat uitspraak doet over rechtsvorderingen en geschillen rechtstreeks ontstaan uit faillissementen en waarvan de gegevens voor de oplossing zich bevinden in het bijzonder recht dat het stelsel van het faillissement beheerst (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

*FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK
AKKOORD - Rechtspleging - Vonnis ter zake van faillissement*

- Art. 465, eerste lid *Wet 18 april 1851*

In de regel is de cassatie beperkt tot de draagwijdte van het middel dat eraan ten grondslag ligt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken - Omvang

Conclusions de l'avocat général Dubrulle.

*CASSATION - Etendue - Matière civile - Etendue
FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Jugement rendu en matière
de faillite - Appel - Délai - Application*

*FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Jugement rendu en matière
de faillite*

Le court délai pour interjeter appel d'un jugement rendu en matière de faillite ne s'applique pas aux jugements qui statuent sur une question qui, même si elle intéresse la masse créancière, a une cause autre que la faillite, de sorte qu'elle n'a aucune conséquence juridique quant à la solution du litige (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

*FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Jugement rendu en matière
de faillite - Appel - Délai - Application*

- Art. 465, al. 1er L. du 18 avril 1851 sur les faillites, banqueroutes et sursis

Il y a lieu d'entendre par un jugement rendu en matière de faillite, tout jugement statuant sur les actions et contestations qui découlent directement des faillites et dont les éléments de solution résident dans le droit particulier réglant le régime des faillites (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

*FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Jugement rendu en matière
de faillite*

- Art. 465, al. 1er L. du 18 avril 1851 sur les faillites, banqueroutes et sursis

En principe, la cassation est limitée à la portée du moyen qui en constitue le fondement (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

CASSATION - Etendue - Matière civile - Etendue

C.09.0497.F

13 januari 2011

AC nr. ...

Artikel 95, eerste lid, Stedenbouwdecreet Wallonië 1984 steunt op overwegingen van algemeen belang en belet de verkoop per kavels van de goederen waarvan de verdeling door de vergunning is toegestaan, zolang niet voldaan is aan de verplichtingen die zij oplegt (1). (1) Art. 95, eerste lid, Stedenbouwdecreet Wallonië 1984, gewijzigd bij Decr.W. 18 juli 2002.

STEDENBOUW - Verkaveling - Waals Wetboek van ruimtelijke ordening - Toestemming tot verdeling - Opgelegde werken en lasten

- Art. 95, eerste lid Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium

Fondée sur des considérations d'intérêt général, l'article 95, alinéa 1er, du Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine fait obstacle à la vente par lots des biens dont la division est autorisée par le permis aussi longtemps qu'il n'est pas satisfait aux obligations qu'il impose (1). (1) C.W.A.T.U.P., artikel 95, al. 1er, mod. par le Décr.W. du 18 juillet 2002.

URBANISME - Permis de lotir - Code wallon de l'aménagement du territoire - Autorisation de division - Imposition de travaux et charges

- Art. 95, al. 1er Arrêté de l'Exécutif régional wallon du 14 mai 1984, Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine

C.09.0499.N

30 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen - Recht op vergoeding - Publieke werkgever - Arbeidsongeschiktheid van een personeelslid

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid - Recht op vergoeding - Publieke werkgever - Arbeidsongeschiktheid van een personeelslid

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen - Recht op vergoeding - Publieke werkgever - Arbeidsongeschiktheid van een personeelslid - Toepassing

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid - Recht op vergoeding - Publieke werkgever - Arbeidsongeschiktheid van een personeelslid - Toepassing

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Allerlei - Publieke werkgever - Arbeidsongeschiktheid van een personeelslid - Bewijs - Schade

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Bepaling van het percentage arbeidsongeschiktheid - Aard van de vaststellingen - Administratieve gezondheidsdienst

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Droit à réparation - Employeur public - Incapacité de travail d'un agent

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Etat. pouvoirs publics - Droit à réparation - Employeur public - Incapacité de travail d'un agent

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Droit à réparation - Employeur public - Incapacité de travail d'un agent - Application

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Etat. pouvoirs publics - Droit à réparation - Employeur public - Incapacité de travail d'un agent - Application

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Divers - Employeur public - Incapacité de travail d'un agent - Preuve - Dommage

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Pouvoir d'appréciation. évaluation. date à considérer - Détermination du taux de l'incapacité de travail - Nature de constatations - Service de santé administratif

De werkgever in de overheidssector die aanvoert schade te hebben geleden als gevolg van een door de fout van een derde veroorzaakt ongeval waarvan zijn personeelslid het slachtoffer werd, doordat hij de wedde en de daarop rustende lasten heeft moeten betalen zonder arbeidsprestaties te ontvangen, dient zijn schade in oorzakelijk verband met de fout te bewijzen, waarbij hij niet alleen het bedrag van de betaalde wedde dient te bewijzen, maar ook dat die wedde betaald is voor een periode tijdens dewelke het personeelslid, als gevolg van het ongeval, arbeidsongeschikt was. Hij kan daarvan het bewijs leveren met alle middelen (1). (1) Zie de (deels andersluidende) conclusie van het openbaar ministerie

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Allerlei - Publieke werkgever - Arbeidsongeschiktheid van een personeelslid - Bewijs - Schade

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Divers - Employeur public - Incapacité de travail d'un agent - Preuve - Dommage

- Art. 1382 et 1383 Code civil

De werkgever in de overheidssector die ingevolge de fout van een derde, krachtens de op hem rustende wettelijke of reglementaire verplichtingen, de wedde en de op die wedde rustende bijdragen moet doorbetalen zonder arbeidsprestaties te ontvangen, is gerechtigd op schadevergoeding voor zover hij hierdoor schade lijdt, nu het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting immers niet uitsluit dat schade, in de zin van de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek ontstaat, tenzij wanneer, blijkens de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, de te verrichten uitgave of prestatie definitief voor rekening moet blijven van diegene die zich ertoe heeft verbonden of die ze ingevolge de wet of het reglement moet verrichten (1). (1) Zie de (deels andersluidende) conclusie van het openbaar ministerie.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Staat - Overheid - Recht op vergoeding - Publieke werkgever - Arbeidsongeschiktheid van een personeelslid - Toepassing

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek
AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen - Recht op vergoeding - Publieke werkgever - Arbeidsongeschiktheid van een personeelslid - Toepassing

Het optreden van de Administratieve Gezondheidsdienst is enkel bedoeld om de verplichtingen te bepalen die overeenkomstig de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel aan de werkgever zijn opgelegd, zodat in een geschil tussen de werkgever en de verzekeraar van de voor het ongeval aansprakelijke persoon over de eigen schade van de werkgever, de vaststellingen van deze dienst aangevoerd kunnen worden als een feitelijk vermoeden waarvan de beoordeling aan de rechter is overgelaten (1). (1) Zie de (deels andersluidende) conclusie van het openbaar ministerie

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Bepaling van het percentage arbeidsongeschiktheid - Aard van de vaststellingen - Administratieve gezondheidsdienst

- Artt. 1349, 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek
- Art. 8 KB 24 jan. 1969

Het recht op vergoeding van de werkgever voor de schade die hij lijdt ingevolge de arbeidsongeschiktheid van zijn personeelslid is niet beperkt tot het bedrag van de vergoeding die aan het slachtoffer zelf verschuldigd zou zijn voor de naar gemeen recht vastgestelde arbeidsongeschiktheid (1). (1) Zie de (deels andersluidende) conclusie van het openbaar ministerie.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht -

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Etat. pouvoirs publics - Droit à réparation - Employeur public - Incapacité de travail d'un agent - Application

- Art. 1382 et 1383 Code civil
RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Droit à réparation - Employeur public - Incapacité de travail d'un agent - Application

- Art. 1382 et 1383 Code civil

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Pouvoir d'appréciation. evaluation. date à considérer - Détermination du taux del'incapacité de travail - Nature de constatations - Service de santé administratif

- Art. 1349, 1382 et 1383 Code civil
- Art. 8 A.R. du 24 janvier 1969

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Etat.

Staat - Overheid - Recht op vergoeding - Publieke werkgever - Arbeidsongeschiktheid van een personeelslid

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Begrip - Vormen - Recht op vergoeding - Publieke werkgever - Arbeidsongeschiktheid van een personeelslid

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

pouvoirs publics - Droit à réparation - Employeur public - Incapacité de travail d'un agent

- Art. 1382 et 1383 Code civil

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Droit à réparation - Employeur public - Incapacité de travail d'un agent

- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.09.0508.F

31 maart 2011

AC nr. ...

De verweerder moet terzelfder tijd in een enkele memorie van antwoord alle opmerkingen naar voren brengen die hij zinnens is in zijn antwoord op het cassatieberoep uiteen te zetten (1). (1) Cass., 29 sept. 2003, AR. S.01.0134.F, AC, 2003, nr. 460.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Memorie van antwoord - Vorm

- Art. 1092 Gerechtelijk Wetboek

Le défendeur doit faire valoir en même temps dans son unique mémoire en réponse toutes les considérations qu'il entend développer en réponse au pourvoi (1). (1) Cass. 29 septembre 2003, R.G. S.01.0134.F, Pas. 2003, n° 460.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Formes - Forme et délai prévus pour le dépôt des mémoires et des pièces - Mémoire en réponse - Forme

- Art. 1092 Code judiciaire

C.09.0510.F

31 maart 2011

AC nr. ...

Hoewel de bodemrechter in feite vaststelt of het oogmerk om te misleiden en de bedrog opleverende kunstgrepen al dan niet bestaan, alsmede wat de invloed van die kunstgrepen is geweest op de bepaling van de voorwaarden tot aanneming waarvan de wederpartij bij het sluiten van de overeenkomst is bewogen, gaat het Hof niettemin na of de rechter, uit de feiten die hij vaststelt, naar recht heeft kunnen afleiden dat er een bedrog is geweest dat die partij ertoe heeft bewogen een overeenkomst te sluiten (1). (1) Cass., 1 april 1993, AR. 9626, AC 1993, nr. 173; zie Cass. 10 nov. 2008, AR. S.08.0063.F, AC, 2008, nr. 626 met concl. O.M. in Pas. 2008, nr. 626.

OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming - Toezicht van het Hof - Bedrog - Vaststelling door feitenrechter

- Art. 1116 Burgerlijk Wetboek

S'il appartient au juge du fond de constater en fait l'existence de l'intention de tromper et des manœuvres constitutives du dol ainsi que l'influence de ces manœuvres sur les conditions auxquelles l'autre partie est amenée à contracter, il incombe à la Cour de contrôler si, des faits qu'il relève, le juge a pu légalement déduire l'existence d'un dol ayant eu pour effet d'amener cette partie à contracter (1). (1) Cass. 1er avril 1993, R.G. 9626, Pas. 1993, n° 173; voir Cass. 10 novembre 2008, R.G. S.08.0063.F, Pas. 2008, n° 626, avec concl. M.P.

CONVENTION - Éléments constitutifs - Consentement - Contrôle de la Cour - Dol - Constatation par le juge du fond

- Art. 1116 Code civil

C.09.0518.N

21 januari 2011

AC nr. ...

Er is geen enkele wettelijke bepaling die oplegt dat een deskundigenverslag "authentieke kracht" heeft, derwijze de rechter de juistheid van de technische vaststellingen niet meer zou kunnen beoordelen (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de niet-ontvankelijkheid van dit onderdeel van het eerste middel (en finaliter tot de verwerping van het cassatieberoep) op grond van eerdere rechtspraak van het Hof in toepassing van artikel 1080 Ger.W. (Cass., 14 mei 2001, AR F.99.0153.F, AC, 2001, nr. 277), doordat de eiseres de schending van artikel 962 Ger.W. opwierp in de versie ervan vóór de wet van 15 mei 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het deskundigenonderzoek (B.S. 22 aug. 2007), terwijl het lid, dat de rechter niet verplicht het advies van de deskundigen te volgen indien het strijdig is met zijn overtuiging, in dat bewuste artikel van later dateert en het artikel 986 Ger.W. betreft in de versie van vóór zijn vervanging door artikel 25 van de wet van 15 mei 2007 (en artikel 36 van de wet van 12 dec. 2009 houdende diverse bepalingen betreffende Justitie, B.S. 15 jan. 2010). Nu noch het oud artikel 986 noch artikel 962 in de versie(s) na de wetswijzigingen als geschonden werden aangeduid, was het O.M. van oordeel dat de in het onderdeel aangehaalde wetsbepaling geen betrekking had op de bewijswaarde van een deskundigenverslag waarvan de miskenning werd aangevoerd.

DESKUNDIGENONDERZOEK - Deskundigenverslag - Bewijskracht - Juistheid van de technische vaststellingen - Beoordeling door de rechter

- Artt. 962 en 986 Burgerlijk Wetboek

EXPERTISE - Rapport d'expertise - Foi due aux actes - Exactitude des constatations techniques - Appréciation par le juge

- Art. 962 et 986 Code civil

C.09.0521.F

18 november 2011

AC nr. ...

Degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, is verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklagt, niet was gesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Volledige vergoeding - Raming

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Celui qui, par sa faute, cause un dommage à autrui, est tenu de réparer intégralement ce dommage, ce qui implique le rétablissement du préjudicié dans l'état où il serait demeuré si l'acte dont il se plaint n'avait pas été commis (1). (1) Voir les concl. du MP.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Pouvoir d'appréciation. evaluation. date à considérer - Réparation intégrale - Evaluation

- Art. 1382 et 1383 Code civil

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Ongeval veroorzaakt door een derde - Getroffene - Overheidssector - Gevolg ten aanzien van derden - Administratieve gezondheidsdienst - Beslissingen - Personeelslid

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Ongeval veroorzaakt door een derde - Bewijswaarde - Getroffene - Overheidssector - Eigen schade

Conclusions de l'avocat général Werquin.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Accident causé par un tiers - Victime - Pouvoirs publics - Effet à l'égard des tiers - Service de santé administratif - Décisions - Agent

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Accident causé par un tiers - Valeur probante - Victime - Pouvoirs publics - Dommage propre de

van de werkgever - Geschil tussen de werkgever, de veroorzaker van het ongeval en diens aansprakelijkheidsverzekeraar -

Administratieve gezondheidsdienst - Beslissingen - Personeelslid

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Volledige vergoeding - Raming

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Ongeval veroorzaakt door een derde - Wettelijke en reglementaire verplichtingen - Voorwaarden - Overheidssector - Wedden en lasten - Betaling zonder tegenprestatie - Personeelslid - Vergoeding

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Getroffene - Tijdelijke ongeschiktheid - Overheidssector - Derving van prestaties - Omvang van de schade - Personeelslid

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Werkgever - Ongeval veroorzaakt door een derde - Getroffene - Overheidssector - Betaling zonder tegenprestatie - Omvang van de schade - Bewijs - Voorwerp - Personeelslid

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Ongeval veroorzaakt door een derde - Opdrachten - Getroffene - Overheidssector - Administratieve gezondheidsdienst - Personeelslid

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Ongeval veroorzaakt door een derde - Getroffene - Overheidssector - Administratieve gezondheidsdienst - Beslissingen - Personeelslid

ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Ongeval veroorzaakt door een derde - Getroffene - Gevolg ten aanzien van derden - Administratieve gezondheidsdienst - Beslissingen - Personeelslid

ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Ongeval veroorzaakt door een derde - Opdrachten - Getroffene - Administratieve gezondheidsdienst - Personeelslid

ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Ongeval veroorzaakt door een derde - Getroffene - Administratieve gezondheidsdienst - Beslissingen - Personeelslid

ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Ongeval veroorzaakt door een derde - Bewijswaarde - Getroffene - Eigen schade van de werkgever - Geschil tussen de werkgever, de veroorzaker van het ongeval en diens aansprakelijkheidsverzekeraar - Administratieve gezondheidsdienst - Beslissingen - Personeelslid

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen - Werkgever - Ongeval veroorzaakt door een derde - Getroffene - Overheidssector - Betaling zonder tegenprestatie - Omvang van de schade - Bewijs - Voorwerp - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Personeelslid

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens - Ongeval veroorzaakt door een derde - Bewijswaarde - Getroffene - Overheidssector - Eigen schade van de werkgever - Geschil tussen de werkgever, de veroorzaker van het ongeval en diens aansprakelijkheidsverzekeraar - Administratieve gezondheidsdienst - Beslissingen - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Personeelslid

l'employeur - Litige entre l'employeur, l'auteur de l'accident et l'assureur de la responsabilité de celui-ci - Service de santé administratif - Décisions - Agent

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Pouvoir d'appréciation. evaluation. date à considérer - Réparation intégrale - Evaluation

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Accident causé par un tiers - Obligations légales et réglementaires - Conditions - Pouvoirs publics - Rémunération et charges - Paiement sans contrepartie - Agent - Indemnité

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Victime - Incapacité temporaire - Pouvoirs publics - Privation de prestations - Etendue du dommage - Agent

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Employeur - Accident causé par un tiers - Victime - Pouvoirs publics - Paiement sans contrepartie - Etendue du dommage - Preuve - Objet - Agent

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Accident causé par un tiers - Missions - Victime - Pouvoirs publics - Service de santé administratif - Agent

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Accident causé par un tiers - Victime - Pouvoirs publics - Service de santé administratif - Décisions - Agent

ACCIDENT DU TRAVAIL - Secteur public. regles particulières - Accident causé par un tiers - Victime - Effet à l'égard des tiers - Service de santé administratif - Décisions - Agent

ACCIDENT DU TRAVAIL - Secteur public. regles particulières - Accident causé par un tiers - Missions - Victime - Service de santé administratif - Agent

ACCIDENT DU TRAVAIL - Secteur public. regles particulières - Accident causé par un tiers - Victime - Service de santé administratif - Décisions - Agent

ACCIDENT DU TRAVAIL - Secteur public. regles particulières - Accident causé par un tiers - Valeur probante - Victime - Dommage propre de l'employeur - Litige entre l'employeur, l'auteur de l'accident et l'assureur de la responsabilité de celui-ci - Service de santé administratif - Décisions - Agent

PREUVE - Matière civile - Généralités - Employeur - Accident causé par un tiers - Victime - Pouvoirs publics - Paiement sans contrepartie - Etendue du dommage - Preuve - Objet - Responsabilité hors contrat - Agent

PREUVE - Matière civile - Présomptions - Accident causé par un tiers - Valeur probante - Victime - Pouvoirs publics - Dommage propre de l'employeur - Litige entre l'employeur, l'auteur de l'accident et l'assureur de la responsabilité de celui-ci - Service de santé administratif - Décisions - Responsabilité hors contrat - Agent

In het geschil tussen, enerzijds, de werkgever en, anderzijds, de veroorzaker van het ongeval en diens B.A.-verzekeraar, over de eigen schade van de werkgever, gelden de beslissingen van de administratieve gezondheidsdienst, thans Medex, slechts als een feitelijk vermoeden dat de rechter beoordeelt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

Dans le litige entre, d'une part, l'employeur et, d'autre part, l'auteur de l'accident et l'assureur de la responsabilité civile de celui-ci, relatif au dommage propre de l'employeur, les décisions du service de santé administratif, devenu Medex, ne valent qu'à titre de présomptions de l'homme, laissées à l'appréciation du juge (1). (1) Voir les concl. du MP.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens - Ongeval veroorzaakt door een derde - Bewijswaarde - Getroffene - Overheidssector - Eigen schade van de werkgever - Geschil tussen de werkgever, de veroorzaker van het ongeval en diens aansprakelijkheidsverzekeraar - Administratieve gezondheidsdienst - Beslissingen - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Personeelslid

- Art. 1353 Burgerlijk Wetboek

ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Ongeval veroorzaakt door een derde - Bewijswaarde - Getroffene - Eigen schade van de werkgever - Geschil tussen de werkgever, de veroorzaker van het ongeval en diens aansprakelijkheidsverzekeraar - Administratieve gezondheidsdienst - Beslissingen - Personeelslid

- Art. 1353 Burgerlijk Wetboek

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Ongeval veroorzaakt door een derde - Bewijswaarde - Getroffene - Overheidssector - Eigen schade van de werkgever - Geschil tussen de werkgever, de veroorzaker van het ongeval en diens aansprakelijkheidsverzekeraar - Administratieve gezondheidsdienst - Beslissingen - Personeelslid

- Art. 1353 Burgerlijk Wetboek

Wanneer de publieke rechtspersoon aan het door een arbeidsongeval getroffen personeelslid de wedde en de daarop rustende lasten heeft doorbetaald, zonder arbeidsprestaties te ontvangen die daarvoor de tegenprestatie zijn, en op grond van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, van de derde die aansprakelijk is voor het ongeval de terugbetaling ervan vordert, dient hij niet alleen het bedrag te bewijzen van hetgeen hij betaald heeft, maar ook dat die bedragen betaald zijn tijdens een periode waarin zijn personeelslid, door de daad van de derde, arbeidsongeschikt was terwijl hij ze hem moest doorbetalen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen - Werkgever - Ongeval veroorzaakt door een derde - Getroffene - Overheidssector - Betaling zonder tegenprestatie - Omvang van de schade - Bewijs - Voorwerp - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Personeelslid

- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1315 Burgerlijk Wetboek

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Werkgever - Ongeval veroorzaakt door een derde - Getroffene - Overheidssector - Betaling zonder tegenprestatie - Omvang van de schade - Bewijs - Voorwerp - Personeelslid

- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1315 Burgerlijk Wetboek

Het algemeen beginsel van het recht van verdediging staat eraan in de weg dat de beslissingen van de administratieve gezondheidsdienst bindend zijn voor derden, die deze kunnen betwisten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Ongeval veroorzaakt door een

PREUVE - Matière civile - Présomptions - Accident causé par un tiers - Valeur probante - Victime - Pouvoirs publics - Dommage propre de l'employeur - Litige entre l'employeur, l'auteur de l'accident et l'assureur de la responsabilité de celui-ci - Service de santé administratif - Décisions - Responsabilité hors contrat - Agent

- Art. 1353 Code civil

ACCIDENT DU TRAVAIL - Secteur public. règles particulières - Accident causé par un tiers - Valeur probante - Victime - Dommage propre de l'employeur - Litige entre l'employeur, l'auteur de l'accident et l'assureur de la responsabilité de celui-ci - Service de santé administratif - Décisions - Agent

- Art. 1353 Code civil

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Accident causé par un tiers - Valeur probante - Victime - Pouvoirs publics - Dommage propre de l'employeur - Litige entre l'employeur, l'auteur de l'accident et l'assureur de la responsabilité de celui-ci - Service de santé administratif - Décisions - Agent

- Art. 1353 Code civil

La personne de droit public qui, ayant continué à payer la rémunération de l'agent victime d'un accident du travail et à supporter les charges grevant celle-ci, sans bénéficier des prestations de travail qui en sont la contrepartie, en réclame, sur la base de l'article 1382 du Code civil, le remboursement au tiers responsable de l'accident, doit prouver non seulement le montant des sommes qu'elle a déboursées, mais aussi que ces sommes ont été payées durant une période où, par le fait du tiers, son agent a été incapable de travailler alors qu'elle restait tenue de les lui payer (1). (1) Voir les concl. du MP.

PREUVE - Matière civile - Généralités - Employeur - Accident causé par un tiers - Victime - Pouvoirs publics - Paiement sans contrepartie - Étendue du dommage - Preuve - Objet - Responsabilité hors contrat - Agent

- Art. 870 Code judiciaire

- Art. 1315 Code civil

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Employeur - Accident causé par un tiers - Victime - Pouvoirs publics - Paiement sans contrepartie - Étendue du dommage - Preuve - Objet - Agent

- Art. 870 Code judiciaire

- Art. 1315 Code civil

Le principe général du droit relatif au respect des droits de la défense s'oppose à ce que les décisions du service de santé administratif s'imposent aux tiers, qui peuvent les contester (1). (1) Voir les concl. du MP.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Accident causé par un tiers - Victime -

derde - Getroffene - Overheidssector - Gevolg ten aanzien van derden - Administratieve gezondheidsdienst - Beslissingen - Personeelslid

ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Ongeval veroorzaakt door een derde - Getroffene - Gevolg ten aanzien van derden - Administratieve gezondheidsdienst - Beslissingen - Personeelslid

De administratieve gezondheidsdienst doet uitspraak over de toepassing van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector op het door een ongeval getroffen personeelslid, over het percentage en de duur van de tijdelijke arbeidsongeschiktheid, over de consolidatiedatum, het bestaan van blijvende letsels en over het percentage van blijvende ongeschiktheid dat eruit voortvloeit (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Ongeval veroorzaakt door een derde - Opdrachten - Getroffene - Overheidssector - Administratieve gezondheidsdienst - Personeelslid

- Artt. 2bis, 3bis en 19 Wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

- Artt. 7, 8, 9 en 32bis KB 24 jan. 1969

ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Ongeval veroorzaakt door een derde - Opdrachten - Getroffene - Administratieve gezondheidsdienst - Personeelslid

- Artt. 2bis, 3bis en 19 Wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

- Artt. 7, 8, 9 en 32bis KB 24 jan. 1969

De beslissingen van de administratieve gezondheidsdienst zijn bindend voor de werkgever in de overheidssector en het door het ongeval getroffen personeelslid dat echter tegen die beslissing beroep kan instellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Ongeval veroorzaakt door een derde - Getroffene - Overheidssector - Administratieve gezondheidsdienst - Beslissingen - Personeelslid

- Artt. 2bis, 3bis en 19 Wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

- Artt. 7, 8, 9 en 32bis KB 24 jan. 1969

ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Ongeval veroorzaakt door een derde - Getroffene - Administratieve gezondheidsdienst - Beslissingen - Personeelslid

- Artt. 2bis, 3bis en 19 Wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

- Artt. 7, 8, 9 en 32bis KB 24 jan. 1969

Pouvoirs publics - Effet à l'égard des tiers - Service de santé administratif - Décisions - Agent

ACCIDENT DU TRAVAIL - Secteur public. regles particulières - Accident causé par un tiers - Victime - Effet à l'égard des tiers - Service de santé administratif - Décisions - Agent

Le service de santé administratif se prononce sur l'application de la loi du 3 juillet 1967 sur la prévention ou la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public à l'agent victime d'un accident, sur le taux et la durée de l'incapacité temporaire de travail, sur la date de la consolidation, sur l'existence de séquelles et sur le pourcentage d'incapacité permanente qui en découle (1). (1) Voir les concl. du MP.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Accident causé par un tiers - Missions - Victime - Pouvoirs publics - Service de santé administratif - Agent

- Art. 2bis, 3bis et 19 L. du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public

- Art. 7, 8, 9 et 32bis A.R. du 24 janvier 1969

ACCIDENT DU TRAVAIL - Secteur public. regles particulières - Accident causé par un tiers - Missions - Victime - Service de santé administratif - Agent

- Art. 2bis, 3bis et 19 L. du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public

- Art. 7, 8, 9 et 32bis A.R. du 24 janvier 1969

Les décisions du service de santé administratif lient l'employeur du secteur public et l'agent victime de l'accident, ce dernier disposant toutefois d'un recours contre ces décisions (1). (1) Voir les concl. du MP.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Accident causé par un tiers - Victime - Pouvoirs publics - Service de santé administratif - Décisions - Agent

- Art. 2bis, 3bis et 19 L. du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public

- Art. 7, 8, 9 et 32bis A.R. du 24 janvier 1969

ACCIDENT DU TRAVAIL - Secteur public. regles particulières - Accident causé par un tiers - Victime - Service de santé administratif - Décisions - Agent

- Art. 2bis, 3bis et 19 L. du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public

- Art. 7, 8, 9 et 32bis A.R. du 24 janvier 1969

De overheid die ten gevolge van de fout van een derde, krachtens de op haar rustende wettelijke of reglementaire verplichtingen, de wedde en de op die wedde rustende bijdragen moet doorbetalen aan een van haar personeelsleden, zonder daarvoor arbeidsprestaties te ontvangen, heeft recht op een vergoeding die de aldus geleden schade herstelt, voor zover uit de toepasselijke wettelijke en reglementaire verplichtingen volgt dat de voornoemde betalingen waartoe zij gehouden is, niet definitief voor haar rekening moeten blijven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Ongeval veroorzaakt door een derde - Wettelijke en reglementaire verplichtingen - Voorwaarden - Overheidssector - Wedden en lasten - Betaling zonder tegenprestatie - Personeelslid - Vergoeding
- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

De schade van de werkgever, namelijk de derving van de arbeidsprestaties van het personeelslid tijdens de periodes van tijdelijke ongeschiktheid, staat gelijk met de wedde en de daarbij horende sociale en fiscale lasten die hij moet betalen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Getroffene - Tijdelijke ongeschiktheid - Overheidssector - Derving van prestaties - Omvang van de schade - Personeelslid
- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Les pouvoirs publics qui, ensuite de la faute d'un tiers, doivent continuer à payer à l'un de leurs agents la rémunération et les charges grevant la rémunération en vertu d'obligations légales ou réglementaires qui leur incombent, sans bénéficiaire de prestations de travail en contrepartie, ont droit à une indemnité réparant le dommage ainsi subi, pour autant qu'il résulte des dispositions légales et réglementaires applicables que les décaissements précités auxquels ils sont tenus ne doivent pas rester définitivement à leur charge (1). (1) Voir les concl. du MP.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Accident causé par un tiers - Obligations légales et réglementaires - Conditions - Pouvoirs publics - Rémunération et charges - Paiement sans contrepartie - Agent - Indemnité
- Art. 1382 et 1383 Code civil

Pendant les périodes d'incapacité temporaire, le dommage de l'employeur consistant dans la privation de prestations de travail de l'agent équivaut à la rémunération et aux charges fiscales et sociales y afférentes qu'il doit payer (1). (1) Voir les concl. du MP.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Victime - Incapacité temporaire - Pouvoirs publics - Privation de prestations - Étendue du dommage - Agent
- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.09.0522.N

24 januari 2011

AC nr. ...

Uit het feit dat de verweerster binnen de wettelijke termijn een memorie van antwoord heeft neergelegd door tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie en geantwoord heeft op de middelen aangevoerd in het cassatieberoep volgt dat de betekening het doel dat de wet haar toeschrijft heeft bereikt, met name aan de verwerende partij een afschrift doen toekomen van het verzoekschrift en haar toelaten haar verweermiddelen uiteen te zetten, zodat het middel van niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep waarin aangevoerd wordt dat de betekening gebeurde op de zetel van verweerster terwijl woonstkeuze werd gedaan op een ander adres, moet verworpen worden (1). (1) Zie Cass., 19 april 2002, AR C.01.0218.F, AC 2002, nr. 241.

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen - Betekening - Woonstkeuze - Onregelmatige betekening - Voorziening in cassatie - Beslissing in hoger beroep
- Art. 867 Gerechtelijk Wetboek
CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging - Woonstkeuze - Onregelmatige betekening
- Art. 867 Gerechtelijk Wetboek

Il suit du fait qu'à l'intervention d'un avocat près la Cour de cassation, la partie défenderesse a déposé un mémoire en réponse dans les délais légaux et a répondu aux moyens invoqués dans le pourvoi que la signification a réalisé le but que la loi lui assigne, à savoir faire parvenir une copie de la requête à la partie défenderesse et donner à celle-ci l'occasion d'exposer ses moyens de défense, de sorte que la fin de non-recevoir opposée au pourvoi déduite de ce que la signification a eu lieu au siège de la partie défenderesse, alors qu'elle avait fait élection de domicile à une autre adresse, ne peut être accueillie (1). (1) Voir Cass., 19 avril 2002, RG C.01.0218.F, Pas. 2002, n° 241.

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Généralités - Signification - Election de domicile - Signification irrégulière - Pourvoi en cassation - Décision d'appel
- Art. 867 Code judiciaire
POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Formes - Forme et délai de signification etou de dépôt - Election de domicile - Signification irrégulière
- Art. 867 Code judiciaire

Wanneer uit de stukken van de rechtspleging niet blijkt dat het arrest werd gewezen door de rechters die alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond, is dit arrest nietig.

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken - Onmogelijkheid tot vaststellen van de regelmatigheid - Uitspraak - Samenstelling van de zetel - Vonnis of arrest

- Artt. 779 en 780, 1° Gerechtelijk Wetboek

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Onmogelijkheid tot vaststellen van de regelmatigheid - Uitspraak - Samenstelling van de zetel - Vonnis of arrest

- Artt. 779 en 780, 1° Gerechtelijk Wetboek

Lorsqu'il ne ressort pas des pièces de la procédure qu'il a été rendu par les juges qui ont assisté à toutes les audiences de la cause, l'arrêt est entaché de nullité.

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière civile - Impossibilité de constater la régularité - Prononciation - Composition du siège - Jugement ou arrêt

- Art. 779 et 780, 1° Code judiciaire

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Impossibilité de constater la régularité - Prononciation - Composition du siège - Jugement ou arrêt

- Art. 779 et 780, 1° Code judiciaire

C.09.0548.F

17 februari 2011

AC nr. ...

Conclusies van advocaat-generaal Henkes.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Gemis aan belang of bestaansreden - Gemis aan belang - Beslissing of maatregel van inwendige aard - Veroordelingen - Ontvankelijkheid

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Beslissing of maatregel van inwendige aard - Begrip - Ontvankelijkheid

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Beslissing of maatregel van inwendige aard

Conclusions de l'avocat général Henkes.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoi - Défaut d'intérêt ou défaut d'objet - Défaut d'intérêt - Décision ou mesure d'ordre - Condamnations - Recevabilité

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Décisions et parties - Décision ou mesure d'ordre - Notion - Recevabilité

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Décision ou mesure d'ordre

Artikel 1046 van het Gerechtelijk Wetboek geldt slechts voor beslissingen waarbij de rechter geen enkel feitelijk of juridisch geschilpunt beslecht of erop vooruitloopt, zodat de beslissing geen enkele partij een onmiddellijk nadeel kan berokkenen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Beslissing of maatregel van inwendige aard

- Art. 1046 Gerechtelijk Wetboek

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Beslissing of maatregel van inwendige aard - Begrip - Ontvankelijkheid

- Art. 1046 Gerechtelijk Wetboek

L'article 1046 du Code judiciaire n'est applicable qu'aux décisions par lesquelles le juge ne tranche aucune question de fait ou de droit litigieuse ou n'en préjuge pas, de sorte que la décision ne peut infliger à aucune des parties un grief immédiat (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Décision ou mesure d'ordre

- Art. 1046 Code judiciaire

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Décisions et parties - Décision ou mesure d'ordre - Notion - Recevabilité

- Art. 1046 Code judiciaire

Het cassatieberoep dat ingesteld is tegen een arrest dat een hoger beroep niet-ontvankelijk verklaart omdat het beroepen vonnis slechts een beslissing of maatregel van inwendige aard bevat in de zin van artikel 1046 van het Gerechtelijk Wetboek en oordeelt dat voornoemd vonnis de eiser in cassatie geen enkel onmiddellijk nadeel berokkent, hem veroordeelt tot betaling van een welbepaald bedrag aan de verweester als schadevergoeding wegens tergend en roekeloos beroep en van een geldboete met toepassing van artikel 780bis van het Gerechtelijk Wetboek, en in de naar behoren vastgestelde appelkosten van de verweester, heeft wel degelijk belang en is bijgevolg ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor

N'est pas dénué d'intérêt et est dès lors recevable, le pourvoi en cassation dirigé contre un arrêt qui déclare un appel irrecevable au motif que le jugement dont appel ne contient qu'une décision ou mesure d'ordre au sens de l'article 1046 du Code judiciaire et, considérant que ce jugement n'inflige aucun grief immédiat au demandeur en cassation, condamne celui-ci à payer un montant déterminé à la défenderesse à titre de dommages et intérêts pour appel téméraire et vexatoire, une amende en application de l'article 780bis du Code judiciaire et aux dépens d'appel de la défenderesse dûment liquidés (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre

C.09.0553.F

24 februari 2011

AC nr. ...

STEDENBOUW - Verkaveling - Geen verkavelingsvergunning - Verkoop van één van de percelen die uit de verdeling van een terrein voortspruiten - Opschortende voorwaarde van het verkrijgen van een verkavelingsvergunning
- Art. 89, § 1, eerste lid Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium

La vente de l'un des lots qui seront issus de la division d'un terrain est nulle si elle est conclue, fût-ce sous la condition suspensive de l'obtention d'un permis de lotir, avant la délivrance de ce permis (1). (1) Article 89, §1er, alinéa 1er, du C.W.A.T.U.P., dans sa rédaction résultant du décret du 18 juillet 2002 et avant sa modification par le décret du 3 février 2005.

URBANISME - Permis de lotir - Pas de permis de lotir - Vente de l'un des lots issus de la division d'un terrain - Condition suspensive de l'obtention d'un permis de lotir

- Art. 89, § 1er, al. 1er Arrêté de l'Exécutif régional wallon du 14 mai 1984, Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine

OPENBARE ORDE - Aard - Verkavelingsvergunning - Stedenbouw - Wettelijke bepaling - Verbod om te verkavelen zonder voorafgaande toestemming
- Art. 89, § 1, eerste lid Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium

L'article 89, §1er, alinéa 1er, du Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine en vertu duquel nul ne peut, sans un permis préalable, écrit et exprès du collège des bourgmestre et échevins, lotir un terrain, y compris la promotion ou la publicité y afférente, est une disposition d'ordre public (1). (1) Article 89, §1er, alinéa 1er, du C.W.A.T.U.P., dans sa rédaction résultant du décret du 18 juillet 2002 et avant sa modification par le décret du 3 février 2005.

ORDRE PUBLIC - Nature - Permis de lotir - Urbanisme - Disposition légale - Interdiction de lotir sans permis préalable

- Art. 89, § 1er, al. 1er Arrêté de l'Exécutif régional wallon du 14 mai 1984, Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine

STEDENBOUW - Verkaveling - Aard - Wettelijke bepaling - Verbod om te verkavelen zonder voorafgaande toestemming
- Art. 89, § 1, eerste lid Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium

URBANISME - Permis de lotir - Nature - Disposition légale - Interdiction de lotir sans permis préalable

- Art. 89, § 1er, al. 1er Arrêté de l'Exécutif régional wallon du 14 mai 1984, Code wallon de l'aménagement du territoire, de l'urbanisme et du patrimoine

C.09.0570.N

29 september 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

GRONDWETTELIJK HOF - Gevolg - Schending van de Grondwet - Prejudicieel geschil - Beoordeling - Bepaling in de tijd - Criteria

MACHTEN - Rechterlijke macht - Gevolg - Schending van de Grondwet - Beoordeling - Uitlegging van de wet - Bepaling in de tijd - Criteria

VERZEKERING - WAM- verzekering - Gevolg - Ongrondwettigheid - Arrest van het Grondwettelijk Hof - Artikel 29bis, WAM 1989 - Aan spoorstaven gebonden voertuig - Verplichting tot schadeloosstelling - Verkeersongeval - Bekendmaking

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Effet - Violation de la Constitution - Question préjudicielle - Appréciation - Fixation dans le temps - Critères

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Effet - Violation de la Constitution - Appréciation - Interprétation de la loi - Fixation dans le temps - Critères

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Effet - Inconstitutionnalité - Arrêt de la Cour constitutionnelle - Article 29bis de la loi du 21 novembre 1989 - Véhicule lié à une voie ferrée - Obligation d'indemniser - Accident de la circulation - Publication

VERZEKERING - WAM- verzekering - Voetganger - Artikel 29bis, WAM 1989 - Trein - Spoorweg - Verkeersongeval

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Uitlegging - Ongrondwettigheid - Beoordeling - Werking in de tijd - Criteria

De eisen van het rechtmatige vertrouwen en de rechtszekerheid staan niet eraan in de weg dat de rechter oordeelt dat bij verkeersongevallen met aan spoorstaven gebonden voertuigen, die zich hebben voorgedaan voor de bekendmaking van het arrest van het Grondwettelijk Hof van 26 juni 2002, maar na de bekendmaking van het arrest van het Grondwettelijk Hof van 15 juli 1998, de verplichting tot schadeloosstelling die is bepaald bij artikel 29bis, §1, W.A.M. 1989, voor de wijziging ervan bij de wet van 19 januari 2001, op de eigenaar van die voertuigen rust (1) (2). (1) Zie de concl. van het O.M. (2) Art. 29bis, §1, W.A.M. 1989 in zijn versie voor de wijziging ervan bij wet van 19 jan. 2001.

VERZEKERING - WAM- verzekering - Gevolg - Ongrondwettigheid - Arrest van het Grondwettelijk Hof - Artikel 29bis, WAM 1989 - Aan spoorstaven gebonden voertuig - Verplichting tot schadeloosstelling - Verkeersongeval - Bekendmaking

- Art. 29bis, § 1 Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

Een ongeval dat een voetganger overkomt wanneer hij gegrepen wordt door een trein op de spoorweg, is een verkeersongeval in de zin van artikel 601bis Ger.W. (1). (1) Zie de concl. van het OM.

VERZEKERING - WAM- verzekering - Voetganger - Artikel 29bis, WAM 1989 - Trein - Spoorweg - Verkeersongeval

- Art. 601bis Gerechtelijk Wetboek

Het komt aan de rechterlijke macht toe bij de uitlegging van de wet de gevolgen van de schending van de Grondwet waartoe het Grondwettelijk Hof in een antwoord op een prejudiciële vraag besluit, in de tijd te bepalen; de rechter die aldus de werking in de tijd vaststelt van de door het Grondwettelijk Hof vastgestelde onwettigheid, dient daarbij rekening te houden met het rechtmatig vertrouwen van de maatschappij in de wettelijke bepalingen en met de dwingende eisen van de rechtszekerheid (1). (1) Zie de concl. van het OM.

GRONDWETTELIJK HOF - Gevolg - Schending van de Grondwet - Prejudicieel geschil - Beoordeling - Bepaling in de tijd - Criteria

MACHTEN - Rechterlijke macht - Gevolg - Schending van de Grondwet - Beoordeling - Uitlegging van de wet - Bepaling in de

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Piéton - Article 29bis de la loi du 21 novembre 1989 - Train - Voie ferrée - Accident de la circulation

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Interprétation - Inconstitutionnalité - Appréciation - Effet dans le temps - Critères

Les exigences de la confiance légitime et de la sécurité juridique n'empêchent pas que le juge décide que pour des accidents de la circulation impliquant des véhicules qui sont liés à une voie ferrée et qui se sont produits avant la publication de l'arrêt de la Cour constitutionnelle du 26 juin 2002, mais après la publication de l'arrêt de la Cour constitutionnelle du 15 juillet 1998, l'obligation d'indemnisation qui est prévue à l'article 29bis, §1er, de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs, avant sa modification par la loi du 19 janvier 2001, incombe aux propriétaires de ces véhicules (1) (2). Voir les conclusions du M.P. (2) Art. 29bis, §1er, de la loi du 21 novembre 1989 dans sa version antérieure à la modification par la loi du 19 janvier 2001.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Effet - Inconstitutionnalité - Arrêt de la Cour constitutionnelle - Article 29bis de la loi du 21 novembre 1989 - Véhicule lié à une voie ferrée - Obligation d'indemniser - Accident de la circulation - Publication

- Art. 29bis, § 1er L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

Un accident survenu à un piéton lorsqu'il est happé par un train circulant sur les rails, constitue un accident de la circulation au sens de l'article 601bis du Code judiciaire (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Piéton - Article 29bis de la loi du 21 novembre 1989 - Train - Voie ferrée - Accident de la circulation

- Art. 601bis Code judiciaire

Il appartient au pouvoir judiciaire, lors de l'interprétation de la loi, de déterminer les effets dans le temps de la violation de la Constitution à laquelle conclut la Cour constitutionnelle en réponse à une question préjudicielle; le juge qui constate, ainsi, l'effet dans le temps de l'illégalité constatée par la Cour constitutionnelle, doit tenir compte à cet égard de la confiance légitime de la société dans les dispositions légales et des exigences impératives de la sécurité juridique (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Effet - Violation de la Constitution - Question préjudicielle - Appréciation - Fixation dans le temps - Critères

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Effet - Violation de la Constitution - Appréciation - Interprétation de la loi - Fixation dans le temps -

C.09.0574.N

18 maart 2011

AC nr. ...

Een enkele mededeling die rechtstreeks of onrechtstreeks tot doel heeft de verkoop van producten of diensten te bevorderen, volstaat om te spreken van reclame in de zin van artikel 22 Handelspraktijkenwet 1991, zoals van toepassing vóór de opheffing ervan bij artikel 43,1°, van de wet van 5 juni 2007; dit is met name het geval voor de mededeling die het vertrouwen van de consument in de verkoper begunstigt of versterkt en aldus onrechtstreeks tot doel heeft de verkoop van diens producten of diensten te bevorderen (1). (1) Cass., 12 nov. 1999, AR C.98.0295.F, AC, 1999, nr. 602, met concl. van advocaat-generaal De Riemaecker.

*HANDELSPRAKTIJK - Artikel 22 - Handelspraktijkenwet 1991 -
Reclame*

- Art. 22 Wet 14 juli 1991

Est considérée comme publicité au sens de l'article 22 de la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur tel qu'il était applicable avant son abrogation par l'article 43, 1°, de la loi du 3 juillet 2007 toute communication ayant comme but direct ou indirect de promouvoir la vente de produits ou de services; tel est notamment le cas de la communication qui favorise ou renforce la confiance du consommateur dans le vendeur et qui a ainsi pour but indirect de promouvoir la vente de ses produits ou de ses services (1). (1) Cass., 12 novembre 1999, RG C.98.0295.F, Pas., 1999, n° 602 et les conclusions de Monsieur l'avocat général De Riemaecker.

*PRATIQUES DU COMMERCE - Article 22 - Loi du 14 juillet 1991 sur
les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du
consommateur - Publicité*

- Art. 22 L. du 14 juillet 1991

C.09.0602.N

7 januari 2011

AC nr. ...

Indien de vrederechter nalaat de provisionele vergoeding die aan de pachter toekomt, vast te stellen, verhindert dit dat de onteigenaar de pachter uit zijn bezit kan ontzetten; hieraan wordt geen afbreuk gedaan door het feit dat de onteigenaar hem sommige stukken bedoeld in artikel 11 van de Onteigeningswet 1962 heeft betekend; de onteigenaar kan dan immers geen bewijs voorleggen van de storting van de provisionele vergoeding in de Deposito- en Consignatiekas die toekomt aan de pachter omdat hierover geen uitspraak werd gedaan (1). (1) Zie Cass., 10 juni 1977, A.C., 1977, 1047.

*HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Allerlei - Onteigening ten
algemeen nutte - Rechtspleging bij hoogdringende
omstandigheden - Inbezitstelling - Voorlopige vergoeding - Pachter -
Ontstentenis*

- Artt. 7, eerste en tweede lid, 8, eerste lid en 9, eerste lid Wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake de onteigeningen ten algemene nutte

- Artt. 11, eerste en tweede lid, 14, tweede lid, en 16, tweede lid Wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake de onteigeningen ten algemene nutte

*ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE - Rechtspleging bij
hoogdringende omstandigheden - Inbezitstelling - Voorlopige
vergoeding - Pachter - Ontstentenis*

- Artt. 7, eerste en tweede lid, 8, eerste lid en 9, eerste lid Wet van 26

L'omission par le juge de paix de fixer l'indemnité provisionnelle allouée au preneur empêche l'expropriant de déposséder le preneur; il n'y est pas dérogé par le fait que l'expropriant lui ait signifié certains documents visés à l'article 11 de la loi du 26 juillet 1962; l'expropriant ne peut alors en effet pas apporter la preuve du dépôt à la Caisse des dépôts et consignations de l'indemnité provisionnelle allouée au preneur dès lors qu'il n'a pas été statué sur ce point (1). (1) Voir Cass., 10 juin 1977, Bull. et Pas. 1977, 1039.

*LOUAGE DE CHOSES - Bail a ferme - Divers - Expropriation pour
cause d'utilité publique - Procédure d'extrême urgence - Mise en
possession - Indemnité provisionnelle - Preneur - Défaut*

- Art. 7, al. 1er et 2, 8, al. 1er, et 9, al. 1er L. du 26 juillet 1962 relative à la procédure d'extrême urgence en matière d'expropriation pour cause d'utilité publique

- Art. 11, al. 1er et 2, 14, al. 2, et 16, al. 2 L. du 26 juillet 1962 relative à la procédure d'extrême urgence en matière d'expropriation pour cause d'utilité publique

*EXPROPRIATION POUR CAUSE D'UTILITE PUBLIQUE - Procédure
d'extrême urgence - Mise en possession - Indemnité provisionnelle -
Preneur - Défaut*

- Art. 7, al. 1er et 2, 8, al. 1er, et 9, al. 1er L. du 26 juillet 1962

juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake de onteigeningen ten algemene nutte
- Artt. 11, eerste en tweede lid, 14, tweede lid, en 16, tweede lid Wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake de onteigeningen ten algemene nutte

relative à la procédure d'extrême urgence en matière d'expropriation pour cause d'utilité publique
- Art. 11, al. 1er et 2, 14, al. 2, et 16, al. 2 L. du 26 juillet 1962 relative à la procédure d'extrême urgence en matière d'expropriation pour cause d'utilité publique

C.09.0603.N

18 februari 2011

AC nr. ...

De machtiging van de gemeenteraad aan het college van burgemeester en schepenen om in rechte op te treden, kan tot de sluiting van het debat worden gegeven (1); de ontstentenis van machtiging van de gemeenteraad heeft een betrekkelijke nietigheid tot gevolg en de rechter kan ze derhalve niet ambtshalve opwerpen (2); de omstandigheid dat de rechter, na sluiting van het debat, bij tussenvonnis ambtshalve de heropening van het debat gelast teneinde de gemeente toe te laten het bewijs bij te brengen van de machtiging van de gemeenteraad, belet dan ook niet dat de machtiging wordt gegeven na dit tussenvonnis en vooraleer het debat opnieuw wordt gesloten. (1) Cass., 21 nov. 2008, AR C.07.0448.N, AC, 2008, nr. 654. (2) Zie Cass., 28 nov. 1996, AR S.96.0036.F, AC, 1996, nr. 463.

GEMEENTE - College van burgemeester en schepenen - Optreden in rechte - Gemeenteraad - Machtiging - Termijn - Ontstentenis - Heropening van het debat

- Artt. 123, 8°, en 270, eerste en tweede lid Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988

VORDERING IN RECHTE - Gemeente - College van burgemeester en schepenen - Optreden in rechte - Gemeenteraad - Machtiging - Ontstentenis - Heropening van het debat - Termijn

- Artt. 123, 8°, en 270, eerste en tweede lid Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988

COMMUNE - Collège des bourgmestre et échevins - Ester en justice - Conseil communal - Autorisation - Délai - Défaut - Réouverture des débats

- Art. 123, 8°, et 270, al. 1er et 2 Nouvelle L. communale du 24 juin 1988

DEMANDE EN JUSTICE - Commune - Collège des bourgmestre et échevins - Ester en justice - Conseil communal - Autorisation - Défaut - Réouverture des débats - Délai

- Art. 123, 8°, et 270, al. 1er et 2 Nouvelle L. communale du 24 juin 1988

C.09.0611.N

7 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid - E.E.X.-Verdrag - Artikel 5.1 - Vervoerovereenkomst over zee - Begrip - Dagvaarding van de zeevervoerder - Internationale bevoegdheid

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen - E.E.X.-Verdrag - Artikel 5.1 - Vervoerovereenkomst over zee - Begrip - Dagvaarding van de zeevervoerder - Internationale bevoegdheid

SCHIP, SCHEEPVAART - Goederenvervoer - Zeevervoer - Cognossement - Rechten van de derde-houder

VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer - Zeevervoer - Vervoerovereenkomst over zee - Begrip - Dagvaarding van de zeevervoerder - Internationale bevoegdheid

VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer - Zeevervoer - Cognossement - Rechten van de derde-houder

Conclusions de l'avocat général Dubrulle.

COMPETENCE ET RESSORT - Compétence internationale - Convention du 27 septembre 1968 concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale - Article 5, § 1er - Contrat de transport maritime - Notion - Citation du transporteur maritime - Compétence internationale

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Généralités - Convention du 27 septembre 1968 concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale - Article 5, § 1er - Contrat de transport maritime - Notion - Citation du transporteur maritime - Compétence internationale

NAVIRE. NAVIGATION - Transport de biens - Transport maritime - Connaissance - Droits du tiers porteur

TRANSPORT - Transport de biens - Transport fluvial et maritime - Transport maritime - Contrat de transport maritime - Notion - Citation du transporteur maritime - Compétence internationale

TRANSPORT - Transport de biens - Transport fluvial et maritime - Transport maritime - Connaissance - Droits du tiers porteur

De derde-houder van het cognossement kan niet beschouwd worden als de rechtsoptvolger van de inlader, maar ontleent zijn rechten tegen de zeevervoerder op zelfstandige en rechtstreekse wijze uit het cognossement (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

SCHIP, SCHEEPVAART - Goederenvervoer - Zeevervoer - Cognossement - Rechten van de derde-houder

- Art. 91, A, § 1 Zeewet

VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer - Zeevervoer - Cognossement - Rechten van de derde-houder

- Art. 91, A, § 1 Zeewet

De uitvoering van een vervoerovereenkomst over zee omvat een geheel van diensten die niet kunnen worden opgesplitst, zoals onder meer het laden en het stuwen van de goederen, hun vervoer tot en met de aflevering in de bestemmingshaven, zodat zowel de plaats van inlading als de plaats van lossing gelijkelijk moeten worden beschouwd als de plaatsen waar de verbintenissen die het voorwerp zijn van het zeevervoer, worden uitgevoerd; hieruit volgt dat de eiser de zeevervoerder naar zijn keuze kan oproepen voor het gerecht in het rechtsgebied waar een van die plaatsen is gelegen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M. In zijn mondelinge conclusie verwees het O.M. naar die schriftelijke conclusie, volgens welke het eerste onderdeel o.m. om cassatietechnische redenen niet kon aangenomen worden. Het voegde daaraan als zijn mening toe dat een verwerping van het onderdeel niet kon worden verantwoord door de substitutie van een motief afgeleid uit artikel 5.1 van het E.E.X.-Verdrag, zoals door de verweersters in hun memorie van antwoord voorgesteld (en hierin door het Hof dan bijgetreden), daar, zoals de eiseres in haar antwoordnota liet gelden, het hof van beroep, in het bestreden arrest, oordeelde dat de Belgische rechter geen internationale bevoegdheid uit de bepaling kon putten, terwijl het cassatieberoep tegen dit motief niet gericht was.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Internationale bevoegdheid - E.E.X.-Verdrag - Artikel 5.1 - Vervoerovereenkomst over zee - Begrip - Dagvaarding van de zeevervoerder - Internationale bevoegdheid

- Art. 5, 1° Executieverdrag van 27 sept. 1968 tussen de Staten-leden van de EEG betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, goedgekeurd bij de wet van 13 jan. 1971

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Algemeen - E.E.X.-Verdrag - Artikel 5.1 - Vervoerovereenkomst over zee - Begrip - Dagvaarding van de zeevervoerder - Internationale bevoegdheid

Le tiers porteur du connaissement ne peut être considéré comme l'ayant-cause du chargeur mais puise ses droits contre le transporteur maritime de manière indépendante et directe dans le connaissement (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

NAVIRE. NAVIGATION - Transport de biens - Transport maritime - Connaissement - Droits du tiers porteur

- Art. 91, A, 1er L. du 5 mai 1936

TRANSPORT - Transport de biens - Transport fluvial et maritime - Transport maritime - Connaissement - Droits du tiers porteur

- Art. 91, A, 1er L. du 5 mai 1936

L'exécution d'un contrat de transport maritime comprend un ensemble de services qui ne peuvent être scindés, comme par exemple le chargement et l'arrimage des marchandises, leur transport jusques et y compris le déchargement dans le port de destination, de sorte que tant le lieu du chargement que le lieu du déchargement doivent être pareillement considérés comme les lieux où les obligations qui font l'objet du contrat de transport maritime sont exécutées; il s'ensuit que le demandeur a le choix de citer le transporteur maritime devant la juridiction du ressort dans lequel se situe un de ces lieux (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC Dans ses conclusions orales le M.P. s'est référé à ces conclusions écrites selon lesquelles le moyen en sa première branche ne pouvait être accueilli, notamment pour des motifs de technique de cassation. Il a ajouté qu'il estimait qu'un rejet du moyen, en cette branche, ne pouvait être justifié par la substitution d'un motif pris de l'article 5.1 de la Convention du 27 septembre 1968, comme l'avaient proposé les défenderesses dans leur mémoire en réponse (auxquelles la Cour s'est ralliée) dès lors que, comme l'a fait valoir la demanderesse dans sa note en réponse, la cour d'appel a considéré dans l'arrêt attaqué que le juge belge ne pouvait puiser une compétence internationale dans cette disposition, alors que le pourvoi en cassation n'était pas dirigé contre ce motif.

COMPETENCE ET RESSORT - Compétence internationale - Convention du 27 septembre 1968 concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale - Article 5, § 1er - Contrat de transport maritime - Notion - Citation du transporteur maritime - Compétence internationale

- Art. 5, 1° Convention d'exécution du 27 septembre 1968 entre les Etats membres de la C.E.E. concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, approuvée par la loi du 13 janvier 1971

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Généralités - Convention du 27 septembre 1968 concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale - Article 5,

- Art. 5, 1° Executieverdrag van 27 sept. 1968 tussen de Staten-leden van de EEG betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, goedgekeurd bij de wet van 13 jan. 1971

VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer - Zeevervoer - Vervoerovereenkomst over zee - Begrip - Dagvaarding van de zeevervoerder - Internationale bevoegdheid

- Art. 5, eerste lid Executieverdrag van 27 sept. 1968 tussen de Staten-leden van de EEG betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, goedgekeurd bij de wet van 13 jan. 1971

§ 1er - Contrat de transport maritime - Notion - Citation du transporteur maritime - Compétence internationale

- Art. 5, 1° Convention d'exécution du 27 septembre 1968 entre les Etats membres de la C.E.E. concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, approuvée par la loi du 13 janvier 1971

TRANSPORT - Transport de biens - Transport fluvial et maritime - Transport maritime - Contrat de transport maritime - Notion - Citation du transporteur maritime - Compétence internationale

- Art. 5, al. 1er Convention d'exécution du 27 septembre 1968 entre les Etats membres de la C.E.E. concernant la compétence judiciaire et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale, approuvée par la loi du 13 janvier 1971

C.09.0618.N

27 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

BELASTING - Landvervoer - Goederenvervoer - CMR-Verdrag - Waarde van de goederen - Gangbare marktprijs - Fiscale heffingen - Begrip - Artikel 23 - Internationaal vervoer - Wegvervoer

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Landvervoer - Goederenvervoer - CMR-Verdrag - Waarde van de goederen - Gangbare marktprijs - Artikel 23 - Internationaal vervoer - Wegvervoer

DOUANE EN ACCIJNZEN - Landvervoer - Accijnzen - Goederenvervoer - CMR-Verdrag - Waarde van de goederen - Gangbare marktprijs - Artikel 23 - Internationaal vervoer - Wegvervoer

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - CMR-Verdrag - Waarde van de goederen - Gangbare marktprijs - Fiscale heffingen - Begrip - Artikel 23 - Internationaal vervoer

Wanneer goederen worden vervoerd onder schorsing van de verbruiksbelastingen, maken de fiscale heffingen, zoals de rechten bij invoer, de B.T.W. en de accijnzen, op het tijdstip van de inontvangstneming door de vervoerder, nog geen deel uit van de marktprijs van deze goederen; de fiscale heffingen die aldus verschuldigd zijn naar aanleiding van het verlies van de goederen, zijn derhalve geen elementen die deel uitmaken van de waarde van de verloren goederen in de zin van artikel 23, leden 1 en 2 C.M.R. (1). (1) Zie de conclusie van het O.M., eensluitend wat dit eerste onderdeel betreft. Met betrekking tot het tweede onderdeel (dat een motiveringsgebrek aanvoerde) was het O.M. van oordeel dat het feitelijke grondslag miste.

BELASTING - Landvervoer. Wegvervoer - Goederenvervoer - CMR-Verdrag - Waarde van de goederen - Gangbare marktprijs - Fiscale heffingen - Begrip - Artikel 23 - Internationaal vervoer

- Art. 23, eerste en tweede lid Verdrag van 19 mei 1956 betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (C.M.R.)

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Landvervoer - Goederenvervoer - CMR-Verdrag - Waarde van de goederen -

Conclusions de l'avocat général Dubrulle.

IMPOT - Transport par terre - Transport de biens - Convention CMR du 19 mai 1956 - Valeur de la marchandise - Prix courant sur le marché - Redevances fiscales - Notion - Article 23 - Transport international - Transport par route

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Transport par terre - Transport de biens - Convention CMR du 19 mai 1956 - Valeur de la marchandise - Prix courant sur le marché - Article 23 - Transport international - Transport par route

DOUANES ET ACCISES - Transport par terre - Accises - Transport de biens - Convention CMR du 19 mai 1956 - Valeur de la marchandise - Prix courant sur le marché - Article 23 - Transport international - Transport par route

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - Convention CMR du 19 mai 1956 - Valeur de la marchandise - Prix courant sur le marché - Redevances fiscales - Notion - Article 23 - Transport international

Lorsque des marchandises sont transportées en suspension des taxes de consommation, les redevances fiscales, telles les droits à l'importation, la taxe sur la valeur ajoutée et les accises, ne font pas encore partie, à l'époque de la prise en charge par le transporteur, du prix du marché de ces marchandises; les redevances fiscales qui sont, ainsi, dues à l'occasion de la perte des marchandises ne constituent, dès lors, pas des éléments faisant partie de la valeur des marchandises perdues au sens de l'article 23, alinéas 1er et 2, de la Convention CMR du 19 mai 1956 (1). (1) Voir les conclusions du M.P., conformes sur ce point. Relativement à seconde branche du moyen (qui invoquait un défaut de motivation), le M.P. estimait qu'il manquait en fait.

IMPOT - Transport par terre. Transport par route - Transport de biens - Convention CMR du 19 mai 1956 - Valeur de la marchandise - Prix courant sur le marché - Redevances fiscales - Notion - Article 23 - Transport international

- Art. 23, al. 1er et 2 Convention du 19 mai 1956 relative au contrat de transport international de marchandises par route (C.M.R.)

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Transport par terre - Transport de biens - Convention CMR du 19 mai 1956 - Valeur de la marchandise -

Gangbare marktprijs - Artikel 23 - Internationaal vervoer - Wegvervoer

- Art. 23, eerste en tweede lid Verdrag van 19 mei 1956 betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (C.M.R.)

DOUANE EN ACCIJNZEN - Landvervoer - Accijnzen - Goederenvervoer - CMR-Verdrag - Waarde van de goederen - Gangbare marktprijs - Artikel 23 - Internationaal vervoer - Wegvervoer

- Art. 23, eerste en tweede lid Verdrag van 19 mei 1956 betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (C.M.R.)

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - CMR-Verdrag - Waarde van de goederen - Gangbare marktprijs - Fiscale heffingen - Begrip - Artikel 23 - Internationaal vervoer

- Art. 23, eerste en tweede lid Verdrag van 19 mei 1956 betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (C.M.R.)

Prix courant sur le marché - Article 23 - Transport international - Transport par route

- Art. 23, al. 1er et 2 Convention du 19 mai 1956 relative au contrat de transport international de marchandises par route (C.M.R.)

DOUANES ET ACCISES - Transport par terre - Accises - Transport de biens - Convention CMR du 19 mai 1956 - Valeur de la marchandise - Prix courant sur le marché - Article 23 - Transport international - Transport par route

- Art. 23, al. 1er et 2 Convention du 19 mai 1956 relative au contrat de transport international de marchandises par route (C.M.R.)

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - Convention CMR du 19 mai 1956 - Valeur de la marchandise - Prix courant sur le marché - Redevances fiscales - Notion - Article 23 - Transport international

- Art. 23, al. 1er et 2 Convention du 19 mai 1956 relative au contrat de transport international de marchandises par route (C.M.R.)

C.09.0624.F

6 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal HENKES.

RECHTSMISBRUIK - Overeenkomst - Gedwongen tenuitvoerlegging, gevorderd met misbruik van recht - Herstel - Verbeuring van het recht op de gedwongen tenuitvoerlegging

RECHTSMISBRUIK - Recht dat steunt op wettelijke bepalingen

VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Rechtsmisbruik - In het geding zijnde belangen - Afweging - Rechter - Verplichting

Misbruik van recht bestaat in de uitoefening van een recht op een wijze die de grenzen van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en bedachtzaam persoon kennelijk te buiten gaat. Dat is met name het geval wanneer de veroorzaakte schade niet in verhouding staat tot het voordeel dat de houder van het recht op het oog had of heeft verkregen. Bij de afweging van de in het geding zijnde belangen dient de rechter rekening te houden met alle omstandigheden van de zaak (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

RECHTSMISBRUIK - Recht om te concluderen - Weren van conclusie - Gevolg - Conclusie die middelen bevat - Opdracht van de rechter - Beantwoording van de middelen

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Rechtsmisbruik - In het geding zijnde belangen - Afweging - Rechter - Verplichting

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

Wanneer één van de partijen de keuze geboden bij artikel 1184 van het Burgerlijk Wetboek misbruikt om van de tegenpartij de tenuitvoerlegging van de overeenkomst af te dwingen in plaats van de ontbinding ervan met schadevergoeding te eisen of te aanvaarden, kan het herstel van dat misbruik erin bestaan dat die partij het recht verbeurt om de gedwongen tenuitvoerlegging te verkrijgen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

RECHTSMISBRUIK - Overeenkomst - Gedwongen tenuitvoerlegging,

Conclusions de l'avocat général Henkes.

ABUS DE DROIT - Convention - Exécution forcée abusive - Réparation - Privation du droit à l'exécution forcée

ABUS DE DROIT - Droit fondé sur des dispositions légales

JUGEMENTS ET ARRETS - Généralités - Abus de droit - Intérêts en présence - Appréciation - Juge - Obligation

L'abus de droit consiste à exercer un droit d'une manière qui excède manifestement les limites de l'exercice normal de ce droit par une personne prudente et diligente. Tel est le cas spécialement lorsque le préjudice causé est sans proportion avec l'avantage recherché ou obtenu par le titulaire du droit. Dans l'appréciation des intérêts en présence, le juge doit tenir compte de toutes les circonstances de la cause (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

ABUS DE DROIT - Droit de conclure - Ecarter les conclusions - Conséquence - Conclusions contenant des moyens - Mission du juge - Réponse aux moyens

- Art. 1134, al. 3 Code civil

JUGEMENTS ET ARRETS - Généralités - Abus de droit - Intérêts en présence - Appréciation - Juge - Obligation

- Art. 1134, al. 3 Code civil

Lorsque, exerçant l'option que lui confère l'article 1184 du Code civil, une partie choisit abusivement de forcer l'autre partie à l'exécution d'une convention au lieu d'en demander ou d'en accepter la résolution avec dommages et intérêts, la réparation de cet abus peut consister en la privation du droit pour cette partie d'obtenir l'exécution forcée (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

ABUS DE DROIT - Convention - Exécution forcée abusive -

gevorderd met misbruik van recht - Herstel - Verbeuring van het recht op de gedwongen tenuitvoerlegging

- Artt. 1184 en 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

Réparation - Privation du droit à l'exécution forcée

- Art. 1184 et 1134, al. 3 Code civil

C.09.0625.N

21 januari 2011

AC nr. ...

De bepalingen van artikel 1704.2.g) en 1704.4. van het Gerechtelijk Wetboek en artikel 1134, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek houden niet in dat miskenning van het recht van verdediging slechts kan worden aangevoerd voor de arbiters en niet voor de rechter die over een eventuele vordering tot vernietiging of tot uitvoerbaarverklaring moet oordelen; wanneer de scheidsrechters de zaak behandelen buiten de aanwezigheid van een partij, die niet regelmatig is opgeroepen, dan mag die partij miskenning van haar recht van verdediging voor het eerst aanvoeren voor de rechter die over de vordering tot uitvoerbaarverklaring moet oordelen (1). (1) Zie Cass., 25 mei 2007, AR C.04.0281.N, AC, 2007, nr. 272; zie ook M. Piers, De vernietiging van de arbitrale uitspraak op grond van een schending van de rechten van verdediging, P. &B./R.D.J.P., 2008, 97 e.v.

ARBITRAGE - Recht van verdediging - Behandeling van de zaak buiten de aanwezigheid van een partij - Vordering tot vernietiging of uitvoerbaarverklaring - Aanvoering van de miskenning voor de rechtbank - Mogelijkheid

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

- Artt. 1704, 2, g) en 1704, 4 Gerechtelijk Wetboek

RECHT VAN VERDEDIGING - Algemeen - Scheidsrechterlijk geding - Behandeling van de zaak buiten de aanwezigheid van een partij - Vordering tot vernietiging of uitvoerbaarverklaring - Aanvoering van de miskenning voor de rechtbank - Mogelijkheid

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

- Artt. 1704, 2, g) en 1704, 4 Gerechtelijk Wetboek

VERBINTENIS - Tenuitvoerlegging - Goede trouw - Arbitrale uitspraak - Behandeling van de zaak buiten de aanwezigheid van een partij - Vordering tot vernietiging of uitvoerbaarverklaring - Aanvoering van de miskenning voor de rechtbank - Mogelijkheid

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

- Artt. 1704, 2, g) en 1704, 4 Gerechtelijk Wetboek

ARBITRAGE - Droits de la défense - Instruction de la cause en l'absence d'une partie - Demande d'annulation ou d'exequatur - Violation invoquée devant le tribunal - Possibilité

- Art. 1134, al. 3 Code civil

- Art. 1704.2.g) et 1704.4 Code judiciaire

DROITS DE LA DEFENSE - Généralités - Instance arbitrale - Instruction de la cause en l'absence d'une partie - Demande d'annulation ou d'exequatur - Violation invoquée devant le tribunal - Possibilité

- Art. 1134, al. 3 Code civil

- Art. 1704.2.g) et 1704.4 Code judiciaire

OBLIGATION - Exécution - Bonne foi - Sentence arbitrale - Instruction de la cause en l'absence d'une partie - Demande d'annulation ou d'exequatur - Violation invoquée devant le tribunal - Possibilité

- Art. 1134, al. 3 Code civil

- Art. 1704.2.g) et 1704.4 Code judiciaire

C.09.0635.N

24 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

GRONDWETTELIJK HOF - Taak van de rechter - Prejudiciële vraagstelling - Reeds bestaand arrest met betrekking tot dezelfde wetsbepaling - Andere rechtsvraag

HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel - Groepsverzekering - Arrest van het Grondwettelijk Hof - Vereffening-verdeling - Ongrondwettelijkheid - Individuele levensverzekering - Taak van de rechter met betrekking tot het stellen van een prejudiciële vraag - Identiek onderwerp

PREJUDICIEEL GESCHIL - Taak van de rechter - Grondwettelijk Hof - Prejudiciële vraagstelling - Reeds bestaand arrest met betrekking tot

Conclusions de l'avocat général Mortier.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Mission du juge - Question préjudicielle - Arrêt préexistant concernant la même disposition légale - Autre question juridique

CONTRAT DE MARIAGE [VOIR: 413 REGIMES MATRIMONIAUX - Régime legal - Assurance groupe - Arrêt de la Cour constitutionnelle - Liquidation-Partage - Inconstitutionnalité - Assurance-vie individuelle - Mission du juge en matière de question préjudicielle - Objet identique

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Mission du

dezelfde wetsbepaling - Andere rechtsvraag

VERZEKERING - Landverzekering - Ongrondwettigheid - Groepsverzekering - Arrest van het Grondwettelijk Hof - Individuele levensverzekering - Taak van de rechter met betrekking tot het stellen van een prejudiciële vraag - Identiek onderwerp

Uit het systeem van de prejudiciële vraagstelling, zoals onder meer geregeld door de artikelen 26, §2, 2°, en 28 Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof, volgt weliswaar dat ook in andere zaken waarin een vraag wordt opgeworpen met een identiek onderwerp als een vraag waarover het Grondwettelijk Hof reeds uitspraak heeft gedaan, de rechter de wetsbepaling die het Grondwettelijk Hof ongrondwettig heeft bevonden, buiten toepassing kan laten, maar de rechter vermag evenwel niet de door het Grondwettelijk Hof vastgestelde schending bij analogie uit te breiden tot een andere rechtsvraag dan degene waarover het Grondwettelijk Hof uitspraak heeft gedaan, ook al heeft die betrekking op dezelfde wetsbepaling (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GRONDWETTELIJK HOF - Taak van de rechter - Prejudiciële vraagstelling - Reeds bestaand arrest met betrekking tot dezelfde wetsbepaling - Andere rechtsvraag

- Artt. 26, § 2, 2°, en 28 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

PREJUDICIEEL GESCHIL - Taak van de rechter - Grondwettelijk Hof - Prejudiciële vraagstelling - Reeds bestaand arrest met betrekking tot dezelfde wetsbepaling - Andere rechtsvraag

- Artt. 26, § 2, 2°, en 28 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

Wanneer het Grondwettelijk Hof in een arrest uitspraak doet over de ongrondwettigheid van de artikelen 127 en 128 van de Wet Landverzekeringsovereenkomst, met betrekking tot individuele levensverzekeringen die één van de in gemeenschap van goederen gehuwde echtgenoten heeft aangegaan en die de betaling van een kapitaal enkel aan de verzekeringnemer waarborgen, en de appelrechters oordelen dat ook wat betreft een groepsverzekering, die een specifieke verzekering betreft welke de functie heeft van een aanvullend pensioen met een meer collectief karakter dan een individuele levensverzekering, de rechter zich dient te gedragen naar voormeld arrest van het Grondwettelijk Hof, breiden zij de door het Grondwettelijk Hof vastgestelde schending uit tot een vraag die geen identiek onderwerp heeft als degene waarover het Grondwettelijk Hof uitspraak heeft gedaan (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel - Ongrondwettigheid - Groepsverzekering - Arrest

juge - Cour constitutionnelle - Question préjudicielle - Arrêt préexistant concernant la même disposition légale - Autre question juridique

ASSURANCES - Assurances terrestres - Inconstitutionnalité - Assurance groupe - Arrêt de la Cour constitutionnelle - Assurance-vie individuelle - Mission du juge en matière de question préjudicielle - Objet identique

Il suit du système des questions préjudicielles, tel qu'il est notamment réglé par les articles 26, §2, 2°, et 28 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour constitutionnelle, que s'il peut également écarter l'application d'une disposition légale déclarée inconstitutionnelle par la Cour constitutionnelle dans une cause où la question soulevée a un objet identique à celui d'une question sur laquelle la Cour constitutionnelle a déjà statué, le juge ne peut toutefois étendre par analogie la violation constatée par la Cour constitutionnelle à une question juridique autre que celle sur laquelle la Cour constitutionnelle a statué, même si celle-ci porte sur la même disposition légale (1). (1) Voir les conclusions du M. P. publiées avant cet arrêt dans AC

COUR CONSTITUTIONNELLE - Mission du juge - Question préjudicielle - Arrêt préexistant concernant la même disposition légale - Autre question juridique

- Art. 26, § 2, 2°, et 28 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Mission du juge - Cour constitutionnelle - Question préjudicielle - Arrêt préexistant concernant la même disposition légale - Autre question juridique

- Art. 26, § 2, 2°, et 28 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

Les juges d'appel qui décident relativement à une assurance-groupe, c'est-à-dire une assurance spécifique à caractère plus collectif que celui de l'assurance-vie individuelle qui fait fonction de pension complémentaire, que le juge est tenu de statuer conformément aux termes d'un arrêt antérieur de la Cour constitutionnelle par lequel celle-ci s'est prononcée sur l'inconstitutionnalité des articles 127 et 128 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre relativement à une assurance-vie individuelle souscrite par un conjoint marié sous le régime de la communauté de biens et garantissant le paiement du capital en faveur du seul preneur d'assurance, étendent la violation constatée par la Cour constitutionnelle à une question dont l'objet n'est pas identique à celui sur lequel la Cour constitutionnelle s'est prononcée (1). (1) Voir les conclusions du M. P. publiées avant cet arrêt dans AC

CONTRAT DE MARIAGE [VOIR: 413 REGIMES MATRIMONIAUX - Régime legal - Inconstitutionnalité - Assurance groupe - Arrêt de la

van het Grondwettelijk Hof - Vereffening-verdeling - Individuele levensverzekering - Taak van de rechter met betrekking tot het stellen van een prejudiciële vraag - Identiek onderwerp
- Artt. 26, § 2, 2°, en 28 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

- Artt. 127 en 128 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

VERZEKERING - Landverzekering - Ongrondwettigheid - Groepsverzekering - Arrest van het Grondwettelijk Hof - Individuele levensverzekering - Taak van de rechter met betrekking tot het stellen van een prejudiciële vraag - Identiek onderwerp

- Artt. 26, § 2, 2°, en 28 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

- Artt. 127 en 128 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

Cour constitutionnelle - Liquidation-Partage - Assurance-vie individuelle - Mission du juge en matière de question préjudicielle - Objet identique

- Art. 26, § 2, 2°, et 28 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

- Art. 127 et 128 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

ASSURANCES - Assurances terrestres - Inconstitutionnalité - Assurance groupe - Arrêt de la Cour constitutionnelle - Assurance-vie individuelle - Mission du juge en matière de question préjudicielle - Objet identique

- Art. 26, § 2, 2°, et 28 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

- Art. 127 et 128 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

C.09.0639.N

25 maart 2011

AC nr. ...

De niet-naleving van de verplichting om de verwerfer van een onroerend goed reeds in de fase van de voorafgaande onderhandelingen op de hoogte te stellen van de al dan niet verontreiniging van de gronden en om in de onderhandse akte de inhoud van het door de overdrager bij OVAM aangevraagd bodemattest op te nemen kan op vordering van de verwerfer of van OVAM worden gesanctioneerd door een nietigverklaring van de overdracht; het betreft een betrekkelijke en derhalve voor uitdrukkelijke of stilzwijgende bevestiging vatbare nietigheid; een verzaking aan de nietigheidsvordering buiten de hypothese en de vorm bepaald door artikel 36, §4, Bodemsaneringsdecreet is derhalve niet uitgesloten.

MILIEURECHT - Aard - Gevolg - Bodemsanering - Bodemattest - Verwerfer - Overdracht van gronden - Bodemverontreiniging - Voorafgaande informatie van de verwerfer - Opname in de onderhandse akte - Nietigheidsvordering - Verzaking - Sanctie - Vorm

- Art. 36 Decr. 22 feb. 1995 betreffende de bodemsanering

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABLISSEMENTS DANGEREUX ET INSALUBRES - Nature - Effet - Assainissement du sol - Attestation du sol - Acquéreur - Cession des terres - Pollution du sol - Information préalable de l'acquéreur - Mention dans l'acte sous seing privé - Demande en annulation - Désistement - Sanction - Forme

- Art. 36 Décret du 22 février 1995

C.09.0645.F

19 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

OVEREENKOMST - Einde - Terugwerkende kracht - Ontbinding - Gerechtigke ontbinding - Wederkerig contract met doorlopende prestaties

OVEREENKOMST - Einde - Ontbinding - Gerechtigke ontbinding - Wederkerig contract met doorlopende prestaties - Tijdstip - Gevolgen

OVEREENKOMST - Einde - Gerechtigke ontbinding - Wederkerig contract met doorlopende prestaties - Andere oorzaak - Gevolg voor de vordering - Vordering in rechte

Conclusions de l'avocat général Genicot.

CONVENTION - Fin - Effet rétroactif - Résolution - Résolution judiciaire - Contrat synallagmatique à prestations successives

CONVENTION - Fin - Résolution - Résolution judiciaire - Contrat synallagmatique à prestations successives - Date - Effets

CONVENTION - Fin - Résolution judiciaire - Contrat synallagmatique à prestations successives - Autre cause - Effet sur la demande - Demande en justice

De ontbinding van een wederkerig contract heeft, in beginsel, ex tunc uitwerking en heeft tot gevolg dat de partijen opnieuw in dezelfde toestand moeten worden geplaatst als die waarin zij niet hadden gecontracteerd; zij mag echter niet leiden tot vernietiging van de wederzijdse prestaties die ter uitvoering van de overeenkomst zijn verricht, wanneer ze niet kunnen worden teruggegeven (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

OVEREENKOMST - Einde - Ontbinding - Gerechtelijke ontbinding - Wederkerig contract met doorlopende prestaties - Tijdstip - Gevolgen

- Art. 1184 Burgerlijk Wetboek

De gerechtelijke ontbinding van een contract met doorlopende prestaties kan ook terugwerkende kracht hebben vanaf het ogenblik dat de uitvoering van de overeenkomst niet meer wordt nagestreefd en er bijgevolg geen reden tot teruggave is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

OVEREENKOMST - Einde - Terugwerkende kracht - Ontbinding - Gerechtelijke ontbinding - Wederkerig contract met doorlopende prestaties

- Art. 1184 Burgerlijk Wetboek

Door de beëindiging van een contract met doorlopende prestaties om een andere reden op de datum waarop de gerechtelijke ontbinding uitwerking moet hebben, verdwijnt het voorwerp van de vordering tot die ontbinding niet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

OVEREENKOMST - Einde - Gerechtelijke ontbinding - Wederkerig contract met doorlopende prestaties - Andere oorzaak - Gevolg voor de vordering - Vordering in rechte

- Art. 1184 Burgerlijk Wetboek

La résolution d'un contrat synallagmatique opère, en principe, ex tunc et a pour effet que les parties doivent être replacées dans le même état que si elles n'avaient pas contracté; elle ne peut toutefois avoir pour effet d'annuler les prestations réciproques effectuées en exécution du contrat, lorsqu'elles ne sont pas susceptibles de restitution (1). (1) Voir les concl. du M.P.

CONVENTION - Fin - Résolution - Résolution judiciaire - Contrat synallagmatique à prestations successives - Date - Effets

- Art. 1184 Code civil

La résolution judiciaire d'un contrat à prestations successives peut également avoir un effet rétroactif à partir du moment où l'exécution du contrat n'est plus poursuivie et où, dès lors, il n'y a pas lieu à restitution (1). (1) Voir les concl. du M.P.

CONVENTION - Fin - Effet rétroactif - Résolution - Résolution judiciaire - Contrat synallagmatique à prestations successives

- Art. 1184 Code civil

Le fait qu'un contrat à prestations successives prenne fin pour une autre cause à la date à laquelle la résolution judiciaire doit produire ses effets ne prive pas la demande tendant à cette résolution de son objet (1). (1) Voir les concl. du M.P.

CONVENTION - Fin - Résolution judiciaire - Contrat synallagmatique à prestations successives - Autre cause - Effet sur la demande - Demande en justice

- Art. 1184 Code civil

C.09.0646.F

17 februari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

DIEREN - Bescherming en welzijn - Wet 14 augustus 1986 - Artikel 19 - In het buitenland verrichte verboden ingreep - Toepassing

Artikel 19 van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, zoals het werd gewijzigd bij de wet van 4 mei 1995 geldt eveneens wanneer een bij artikel 17bis van de wet verboden ingreep in het buitenland is verricht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

DIEREN - Bescherming en welzijn - Wet 14 augustus 1986 - Artikel 19 - In het buitenland verrichte verboden ingreep - Toepassing

Conclusions de l'avocat général Henkes.

ANIMAUX - Protection et bien-être - Loi du 14 août 1986 - Article 19 - Intervention interdite effectuée à l'étranger - Application

L'article 19 de la loi du 14 août 1986 relative à la protection et au bien-être des animaux, modifié par la loi du 4 mai 1995, est également applicable lorsqu'une intervention interdite par l'article 17bis de la loi a été effectuée à l'étranger (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

ANIMAUX - Protection et bien-être - Loi du 14 août 1986 - Article 19 - Intervention interdite effectuée à l'étranger - Application

Het arrest dat de veroordeling van de eiser grondt op een door de partijen niet aangevoerd feitelijk middel, zonder het aan hun tegenspraak te onderwerpen, miskent het recht van verdediging van de eiser.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid van de rechter - Feitelijk middel dat door de partijen niet is aangevoerd

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Algemeen rechtsbeginsel inzake het recht van verdediging - Bevoegdheid van de rechter - Feitelijk middel dat door de partijen niet is aangevoerd

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Burgerlijke zaken - Algemeen rechtsbeginsel van de eerbiediging van het recht van verdediging - Bevoegdheid van de rechter - Feitelijk middel dat door de partijen niet is aangevoerd

L'arrêt qui fonde sa décision de condamnation du demandeur sur un moyen de fait non invoqué par les parties, sans le soumettre à la contradiction de celles-ci, méconnaît le droit de défense du demandeur.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Pouvoir du juge - Moyen de fait non invoqué par les parties

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Principe général du droit relatif aux droits de la défense - Pouvoir du juge - Moyen de fait non invoqué par les parties

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Matière civile - Principe général du droit relatif au respect des droits de la défense - Pouvoir du juge - Moyen de fait non invoqué par les parties

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Cassatieberoep - Machtiging tot verkoop uit de hand - Beslagrechter - Ontvankelijkheid - Derdenverzet - Aanleg - Gevolg - Beslissing
CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Allerlei - Machtiging tot verkoop uit de hand - Beslagrechter - Ontvankelijkheid - Derdenverzet - Aanleg - Gevolg - Beslissing

DERDENVERZET - Cassatieberoep - Machtiging tot verkoop uit de hand - Beslagrechter - Ontvankelijkheid - Beslag - Gedwongen tenuitvoerlegging - Aanleg - Beslissing op derdenverzet - Gevolg

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Cassatieberoep - Machtiging tot verkoop uit de hand - Beslagrechter - Ontvankelijkheid - Derdenverzet - Aanleg - Gevolg - Beslissing

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

SAISIE - Saisie exécution - Pourvoi en cassation - Autorisation de vente de gré à gré - Juge des saisies - Recevabilité - Tierce opposition - Ressort - Conséquence - Décision

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoi - Divers - Autorisation de vente de gré à gré - Juge des saisies - Recevabilité - Tierce opposition - Ressort - Conséquence - Décision

TIERCE OPPOSITION - Pourvoi en cassation - Autorisation de vente de gré à gré - Juge des saisies - Recevabilité - Saisie - Saisie-exécution - Ressort - Décision rendue sur la tierce opposition - Conséquence

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Décisions et parties - Pourvoi en cassation - Autorisation de vente de gré à gré - Juge des saisies - Recevabilité - Tierce opposition - Ressort - Conséquence - Décision

Geen enkele wettelijke bepaling voorziet in de mogelijkheid om in antwoord op een memorie van wederantwoord een pleitnota in te dienen; dergelijke pleitnota, waarin verder verweer wordt gevoerd over de niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep, is niet ontvankelijk.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Pleitnota - Ontvankelijkheid - Memorie van wederantwoord

- Art. 1094 Gerechtelijk Wetboek

Aucune disposition légale ne prévoit la possibilité de déposer une note de plaidoirie en réponse à un mémoire en réplique; une telle note de plaidoirie, qui contient les moyens de défense quant à l'irrecevabilité du pourvoi en cassation, est irrecevable (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Formes - Forme et délai prévus pour le dépôt des mémoires et des pièces - Note de plaidoirie - Recevabilité - Mémoire en réplique

- Art. 1094 Code judiciaire

Tegen een beslissing gewezen op derdenverzet tegen een beschikking van de beslagrechter die op vraag van de beslagleggende schuldeiser machtiging verleent om uit de hand te verkopen, staat geen hoger beroep open; dergelijke beslissing is in laatste aanleg gewezen zodat het cassatieberoep daartegen ontvankelijk is (1). (1) Zie de strijdige concl. van het OM. ...

Une décision rendue sur une tierce opposition dirigée contre une ordonnance du juge des saisies qui autorise la vente de gré à gré à la demande du créancier saisissant ne peut faire l'objet d'un appel; une telle décision est rendue en dernier ressort de sorte que le pourvoi en cassation contre cette décision est recevable (1). (1) Voir les conclusions contraires du M.P.

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Cassatieberoep -
Machtiging tot verkoop uit de hand - Beslagrechter -
Ontvankelijkheid - Derdenverzet - Aanleg - Gevolg - Beslissing

- Artt. 1131 en 1580ter Gerechtelijk Wetboek

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor
cassatieberoep - Allerlei - Machtiging tot verkoop uit de hand -
Beslagrechter - Ontvankelijkheid - Derdenverzet - Aanleg - Gevolg -
Beslissing

- Artt. 1131 en 1580ter Gerechtelijk Wetboek

DERDENVERZET - Cassatieberoep - Machtiging tot verkoop uit de
hand - Beslagrechter - Ontvankelijkheid - Beslag - Gedwongen
tenuitvoerlegging - Aanleg - Beslissing op derdenverzet - Gevolg

- Artt. 1131 en 1580ter Gerechtelijk Wetboek

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken
inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Cassatieberoep - Machtiging
tot verkoop uit de hand - Beslagrechter - Ontvankelijkheid -
Derdenverzet - Aanleg - Gevolg - Beslissing

- Artt. 1131 en 1580ter Gerechtelijk Wetboek

SAISIE - Saisie exécution - Pourvoi en cassation - Autorisation de
vente de gré à gré - Juge des saisies - Recevabilité - Tierce
opposition - Ressort - Conséquence - Décision

- Art. 1131 et 1580ter Code judiciaire

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre
lesquelles on peut se pourvoi - Divers - Autorisation de vente de gré
à gré - Juge des saisies - Recevabilité - Tierce opposition - Ressort -
Conséquence - Décision

- Art. 1131 et 1580ter Code judiciaire

TIERCE OPPOSITION - Pourvoi en cassation - Autorisation de vente
de gré à gré - Juge des saisies - Recevabilité - Saisie - Saisie-
exécution - Ressort - Décision rendue sur la tierce opposition -
Conséquence

- Art. 1131 et 1580ter Code judiciaire

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et
sociale) - Décisions et parties - Pourvoi en cassation - Autorisation de
vente de gré à gré - Juge des saisies - Recevabilité - Tierce
opposition - Ressort - Conséquence - Décision

- Art. 1131 et 1580ter Code judiciaire

C.10.0012.F

27 juni 2011

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) - Nalatenschap - Afstamming

Wanneer de vordering van de eiseres in cassatie die de dochter beweert te zijn van de vooroverleden oom van de verweersters in cassatie, ertoe strekt om haar rechten van erfgename met voorbehouden erfdeel te doen gelden op de nalatenschap van de grootouders aan vaderszijde van die laatsten, dan is dat geschil, dat onderstelt dat de kwestie van de afstamming van de eiseres is beslecht in haar relatie tot alle erfgenamen die op de voornoemde nalatenschap aanspraak kunnen maken, onsplitsbaar in de zin van de artikelen 31 en 1084 van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas., nr. ...

ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) - Nalatenschap - Afstamming

- Artt. 31 en 1084 Gerechtelijk Wetboek

Conclusions du procureur général Leclercq.

INDIVISIBILITE (LITIGE) - Succession - Filiation

Lorsque l'action de la demanderesse en cassation, qui se prétend la fille de l'oncle prédécédé des défenderesses en cassation, tend à établir ses droits d'héritière réservataire sur la succession des grands-parents paternels de celles-ci, ce litige, qui suppose que soit tranchée la question de la filiation de la demanderesse en cassation dans ses rapports avec l'ensemble des héritiers pouvant prétendre à la succession dont il s'agit, est indivisible au sens des articles 31 et 1084 du Code judiciaire (1). (1) Voir les concl. du M.P.

INDIVISIBILITE (LITIGE) - Succession - Filiation

- Art. 31 et 1084 Code judiciaire

C.10.0015.N

18 maart 2011

AC nr. ...

De wet is in beginsel niet alleen van toepassing op toestanden die na haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de toekomstige gevolgen van onder de vroegere wet ontstane toestanden die zich voordoen of zich voortzetten onder vigeur van de nieuwe wet, voor zover daardoor geen afbreuk wordt gedaan aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten; inzake overeenkomsten blijft evenwel de oude wet van toepassing, ook op de toekomstige gevolgen, tenzij de nieuwe wet van openbare orde of dwingend recht is of uitdrukkelijk de toepassing bepaalt op de lopende overeenkomsten; de eerbiedigende werking is echter niet van toepassing wanneer het gaat om de toepassing van regels die de tegenwerpbaarheid aan derden betreffen (1). (1) Cass., 28 feb. 2003, AR C.00.0603.N, AC, 2003, nr. 141.

OVEREENKOMST - Algemeen - Nieuwe wet - Wetten - Werking in de tijd - Toepassing

- Art. 2 Burgerlijk Wetboek

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Nieuwe wet - Overeenkomst - Draagwijdte - Werking in de tijd - Toepassing

- Art. 2 Burgerlijk Wetboek

Het nieuwe artikel 1690 Burgerlijk Wetboek is niet alleen van toepassing op de cessie-overeenkomsten die tot stand komen na de inwerkingtreding van deze wetsbepaling maar die bepaling beheerst vanaf haar inwerkingtreding ook de tegenwerpbaarheid van voordien tot stand gekomen overdrachten.

VERBINTENIS - Werking in de tijd - Toepassing - Overdracht van schuldvordering

- Art. 1690 Burgerlijk Wetboek

En règle, la nouvelle loi est applicable non seulement aux situations nées postérieurement à son entrée en vigueur mais aussi aux effets futurs de situations nées sous l'empire de l'ancienne loi se produisant ou perdurant sous la nouvelle loi pour autant qu'il ne soit pas ainsi porté atteinte à des droits déjà irrévocablement fixés; en matière de conventions, l'ancienne loi reste applicable, sauf si la nouvelle loi est d'ordre public ou impérative ou si elle prescrit expressément son application aux conventions en cours; l'ancienne loi ne s'applique toutefois pas lorsqu'il s'agit de l'application de règles concernant l'opposabilité aux tiers (1). (1) Cass., 28 février 2003, RG C.00.0603.N, Pas., 2003, n° 141.

CONVENTION - Généralités - Loi nouvelle - Lois - Application dans le temps - Application

- Art. 2 Code civil

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Loi nouvelle - Convention - Portée - Application dans le temps - Application

- Art. 2 Code civil

L'article 1690 nouveau du Code civil s'applique non seulement aux contrats de cession nés postérieurement à l'entrée en vigueur de cette disposition légale mais il régit aussi, à partir de son entrée en vigueur, l'opposabilité de cessions réalisées antérieurement.

OBLIGATION - Application dans le temps - Application - Cession de créance

- Art. 1690 Code civil

C.10.0016.N

25 maart 2011

AC nr. ...

Artikel 149, §1, eerste lid, van het Stedenbouwdecreet 1999 laat niet toe dat de rechter op grond van de enkele vaststelling dat de gevorderde maatregel leidt tot een onevenredige last voor de overtreder in vergelijking tot het voordeel voor de ruimtelijke ordening, oordeelt dat geen herstel van de aantasting van de goede ruimtelijke ordening noodzakelijk is; om het gevorderde herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te kunnen afwijzen, moet de rechter vaststellen dat ook met een minder ingrijpende maatregel de goede ruimtelijke ordening kan worden hersteld (1). (1) Cass., 18 maart 2008, AR P.07.1509.N, AC, 2008, nr. 187.

MACHTEN - Rechterlijke macht - Wettigheid - Stedenbouw - Artikel 149, § 1, eerste lid, Stedenbouwdecreet - Herstelvordering - Beoordeling door de rechter - Vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Légalité - Urbanisme - Décret de la Région flamande du 18 mai 1999, article 149, § 1er, alinéa 1er - Demande en réparation - Appréciation par le juge - Demande de la remise du lieu dans son pristin état

- Art. 159 Grondwet 1994

- Art. 149, § 1, eerste lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Wettigheid - Artikel 149, § 1, eerste lid, Stedenbouwdecreet - Herstelvordering - Beoordeling door de rechter - Vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand

- Art. 159 Grondwet 1994

- Art. 149, § 1, eerste lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

De rechter gaat na of de beslissing om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen; hij moet de vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten (1). (1) Cass., 18 maart 2008, AR P.07.1509.N, AC, 2008, nr. 187.

MACHTEN - Rechterlijke macht - Wettigheid - Stedenbouw - Herstelvordering - Beoordeling door de rechter

- Artt. 149, § 1, eerste lid, en 151 Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

- Art. 159 Grondwet 1994

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Wettigheid - Herstelvordering - Beoordeling door de rechter

- Artt. 149, § 1, eerste lid, en 151 Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

- Art. 159 Grondwet 1994

Het behoort de rechter de vordering van de stedenbouwkundig inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwendings berust, zonder dat hij hierbij vermog de opportuniteit van de vordering te beoordelen (1). (1) Cass., 15 juni 2004, AR P.04.0237.N, AC, 2004, nr. 323, met concl. van advocaat-generaal DE SWAEF.

MACHTEN - Rechterlijke macht - Wettigheid - Stedenbouw - Herstelvordering - Beoordeling door de rechter

- Artt. 149, § 1, eerste lid, en 151 Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

- Art. 159 Grondwet 1994

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Wettigheid - Herstelvordering - Beoordeling door de rechter

- Artt. 149, § 1, eerste lid, en 151 Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

- Art. 159 Grondwet 1994

- Art. 159 Constitution 1994

- Art. 149, § 1er, al. 1er Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Légimité - Décret de la Région flamande du 18 mai 1999, article 149, § 1er, alinéa 1er - Demande en réparation - Appréciation par le juge - Demande de la remise du lieu dans son pristin état

- Art. 159 Constitution 1994

- Art. 149, § 1er, al. 1er Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Légimité - Urbanisme - Demande en réparation - Appréciation par le juge

- Art. 149, § 1er, al. 1er, et 151 Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

- Art. 159 Constitution 1994

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Légimité - Demande en réparation - Appréciation par le juge

- Art. 149, § 1er, al. 1er, et 151 Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

- Art. 159 Constitution 1994

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Légimité - Urbanisme - Demande en réparation - Appréciation par le juge

- Art. 149, § 1er, al. 1er, et 151 Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

- Art. 159 Constitution 1994

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Légimité - Demande en réparation - Appréciation par le juge

- Art. 149, § 1er, al. 1er, et 151 Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

- Art. 159 Constitution 1994

Wanneer de wettigheid van de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand wordt aangevochten, gaat de rechter niet alleen na of de beslissing van de stedenbouwkundig inspecteur om die bepaalde herstelmaatregelen te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen, maar gaat hij bovendien en in het bijzonder na of deze vordering niet kennelijk onredelijk is; hij moet afwegen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, dit onder meer op grond van de aard van de overtreding, de omvang en de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit (1). (1) Cass., 18 maart 2008, AR P.07.1509.N, AC, 2008, nr. 187.

MACHTEN - Rechterlijke macht - Wettigheid - Stedenbouw - Herstelvordering - Beoordeling door de rechter

- Artt. 149, § 1, eerste lid, en 151 Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

- Art. 159 Grondwet 1994

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Wettigheid - Herstelvordering - Beoordeling door de rechter

- Artt. 149, § 1, eerste lid, en 151 Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

- Art. 159 Grondwet 1994

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Légalité - Urbanisme - Demande en réparation - Appréciation par le juge

- Art. 149, § 1er, al. 1er, et 151 Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

- Art. 159 Constitution 1994

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Légalité - Demande en réparation - Appréciation par le juge

- Art. 149, § 1er, al. 1er, et 151 Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

- Art. 159 Constitution 1994

C.10.0020.N

28 januari 2011

AC nr. ...

Als mede-eigenaars verzet wensen te doen tegen een pachtoverdracht waarvan hen overeenkomstig artikel 35 van de Pachtwet is kennis gegeven door een pachter die tegelijk mede-eigenaar is, dan verplichten zij deze pachter mede-eigenaar deel te nemen aan deze daad van beheer door hem te dagvaarden in verzet tegen de pachtvernieuwing; als de rechter dit verzet gegrond verklaart dan erkent hij daardoor de noodzaak van de beheersdaad gesteld op initiatief van de verzetdoende mede-eigenaars.

EIGENDOM - Medeëigendom - Daden van beheer - Pacht - Pachtoverdracht - Door pachter mede-eigenaar - Verzet - Mede-eigenaars - Wijze - Gegrondverklaring

- Art. 577-2, § 6 Burgerlijk Wetboek

- Artt. 35 en 36 Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur - Pachtoverdracht - Door pachter mede-eigenaar - Verzet - Mede-eigenaars - Wijze - Gegrondverklaring

- Art. 577-2, § 6 Burgerlijk Wetboek

Si des copropriétaires souhaitent faire opposition à une cession de bail qui leur a été notifiée conformément à l'article 35 de la loi sur les baux à ferme par un preneur qui est aussi copropriétaire, ils obligent ce preneur copropriétaire de participer à cet acte d'administration en le citant en opposition au renouvellement du bail; en déclarant cette opposition fondée, le juge reconnaît la nécessité de l'acte d'administration posé à l'initiative des copropriétaires faisant opposition.

PROPRIETE - Copropriété - Actes d'administration - Bail - Cession du bail - Faite par le bailleur copropriétaire - Opposition - Copropriétaires - Mode - Opposition déclarée fondée

- Art. 577-2, § 6 Code civil

- Art. 35 et 36 L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

LOUAGE DE CHOSES - Bail à ferme - Souslocation et cession du bail - Cession de bail - Faite par le bailleur copropriétaire - Opposition - Copropriétaires - Mode - Opposition déclarée fondée

- Art. 577-2, § 6 Code civil

- Artt. 35 en 36 Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

- Art. 35 et 36 L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

Het verzet van de verpachter tegen de pachtvernieuwing ingevolge een bevoorrechte pachtoverdracht moet betrekking hebben op het door hem verpachte goed; de onverdeeldheid waarin de verpachter zich met betrekking tot dit goed bevindt, staat er niet aan in de weg dat hij tegen deze pachtvernieuwing kan opkomen om zijn verzet geldig te horen verklaren met het oog op de exploitatie van zijn deel van het goed door zijn echtgenoot, zijn afstammelingen of aangenomen kinderen of die van zijn echtgenoot, of de echtgenoten van de voormelde afstammelingen of aangenomen kinderen (1). (1) Het O.M. concludeerde tot de niet-ontvankelijkheid van het eerste middel vermits het van oordeel was dat dit middel nieuw was nu uit de stukken waarop het Hof vermocht acht te slaan, niet bleek niet dat de partijen voor de feitenrechter enig feit hebben aangevoerd dat met de volgens het middel te onderzoeken, maar beweerd niet onderzochte gegevens verband houdt en uit de bestreden beslissing evenmin bleek dat het bestreden vonnis feitelijke gegevens vaststelt die op de als geschonden aangewezen bepaling betrekking hebben.

L'opposition du bailleur au renouvellement du bail ensuite d'une cession de bail privilégiée doit avoir trait au bien qu'il a loué; l'indivision dans laquelle se trouve le bailleur relativement à ce bien n'empêche pas qu'il puisse s'opposer à ce renouvellement de bail afin d'entendre déclarer valide son opposition en vue de l'exploitation de sa part du bien par son conjoint, ses descendants ou enfants adoptifs ou ceux de son conjoint ou par les conjoints desdits descendants ou enfants adoptifs (1). (1) Le M.P. avait conclu à l'irrecevabilité du premier moyen au motif qu'il était nouveau dès lors qu'il ne ressortait pas des pièces auxquelles la Cour pouvait avoir égard que les parties avaient invoqué devant le juge du fond un quelconque fait ayant un lien avec les éléments dont le moyen alléguait qu'ils devaient mais n'avaient pas été examinés et dès lors qu'il ne ressortait pas davantage de la décision attaquée que le jugement attaqué constate des éléments de fait qui ont trait à la disposition indiquée comme étant violée.

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Onderverhuring en overdracht van huur - Bevoorrechte pachtoverdracht - Pachtvernieuwing - Verpachter - Verzet - Voorwaarde - Mede-eigenaar

- Artt. 36, eerste lid en 37, § 1, 2° Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

- Artt. 30, eerste lid, 34, eerste lid en 35, eerste lid Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

LOUAGE DE CHOSSES - Bail à ferme - Souslocation et cession du bail - Cession privilégiée du bail - Renouvellement du bail - Bailleur - Opposition - Condition - Copropriétaire

- Art. 36, al. 1er et 37, § 1er, 2° L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

- Art. 30, al. 1er, 34, al. 1er et 35, al. 1er L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

C.10.0024.F

27 juni 2011

AC nr. ...

De grond van niet-ontvankelijkheid die de verweerder tegen het cassatiemiddel opwerpt en die hij afleidt uit het gebrek aan belang, kan niet worden aangenomen wanneer het bestreden arrest zijn beslissing grondt op een reden waarop het middel geen kritiek uitoefent en die het Hof niet door een andere reden kan vervangen zonder dat het zijn bevoegdheid overschrijdt.

Ne peut être accueillie la fin de non-recevoir opposée par le défendeur au moyen de cassation et déduite du défaut d'intérêt, lorsque l'arrêt attaqué décide par un motif que le moyen ne critique pas et auquel la Cour ne saurait en substituer un autre sans excéder ses pouvoirs.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Reden waarop het middel geen kritiek uitoefent - Bestreden arrest

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Motif que le moyen ne critique pas - Arrêt attaqué

C.10.0032.N

28 januari 2011

AC nr. ...

Aan de rechter die kennisneemt van een geschil op verwijzing na gedeeltelijke cassatie, komt slechts rechtsmacht toe binnen de grenzen van de verwijzing (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken - Gedeeltelijke vernietiging - Verwijzingsrechter - Rechtsmacht
- Art. 1110, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken - Vernietiging - Beperking - Verwijzingsrechter - Opdracht
VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken - Gedeeltelijke vernietiging - Verwijzingsrechter - Rechtsmacht
VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken - Rechtbank van eerste aanleg in hoger beroep - Verkeersongeval - Politierechtbank bevoegd - Vernietiging - Bevoegde rechtbank - Aanleg

De omvang van de vernietiging is in de regel beperkt tot de draagwijdte van het middel dat ten grondslag ligt aan de vernietiging; het staat in die stand van de rechtspleging aan de verwijzingsrechter over die omvang te beslissen ongeacht de door het Hof gebruikte bewoordingen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken - Vernietiging - Beperking - Verwijzingsrechter - Opdracht
- Art. 1110, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

In beginsel is de verwijzing beperkt tot de omvang van de vernietiging, zij het met inbegrip van onafscheidbare beslissingen en beslissingen die van de vernietigde beslissingen het gevolg zijn (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken - Cassatie - Verwijzing - Rechter op verwijzing - Taak - Kennisneming - Perken
- Art. 1110, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Le juge saisi d'un litige sur renvoi après cassation partielle n'a de pouvoir de juridiction que dans les limites du renvoi (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC

RENOI APRES CASSATION - Matière civile - Cassation partielle - Juridiction de renvoi - Pouvoir de juridiction
- Art. 1110, al. 1er Code judiciaire

Conclusions de l'avocat général Dubrulle.

CASSATION - Etendue - Matière civile - Cassation - Limitation - Juridiction de renvoi - Mission
RENOI APRES CASSATION - Matière civile - Cassation partielle - Juridiction de renvoi - Pouvoir de juridiction
RENOI APRES CASSATION - Matière civile - Tribunal de première instance en degré d'appel - Accident de la circulation - Tribunal de police compétent - Cassation - Tribunal compétent - Ressort

L'étendue de la cassation est, en règle, limitée à la portée du moyen qui fonde la cassation; dans cet état de la procédure, il appartient au juge de renvoi de décider de cette portée indépendamment des termes utilisés par la Cour (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC

CASSATION - Etendue - Matière civile - Cassation - Limitation - Juridiction de renvoi - Mission
- Art. 1110, al. 1er Code judiciaire

En principe, le renvoi est limité à l'étendue de la cassation, tout en incluant les décisions indissociables et les décisions qui sont la conséquence des décisions cassées (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC

RENOI APRES CASSATION - Matière civile - Cassation - Renvoi - Juge de renvoi - Mission - Examen - Limites
- Art. 1110, al. 1er Code judiciaire

Het middel is niet ontvankelijk wanneer het geen melding maakt van de wettelijke bepaling die het bestreden arrest geschonden zou hebben, maar het arrest verwijt dat het zich vergist omtrent de omvang van de uitgesproken vernietiging en, derhalve, omtrent de mate waarin de zaak bij de rechter op verwijzing aanhangig is gemaakt (1). (1) Het eerste middel, dat uitsluitend de schending van artikel 1138, 3°, Ger. W., aanvoert, verwijt het arrest, dat op verwijzing uitspraak doet na cassatie, dat het geen uitspraak heeft gedaan over de incidentele vordering van de eiser tot vergoeding van de morele schade. Het Hof beslist dat het bestreden arrest niet verzuimd heeft over de incidentele vordering uitspraak te doen, daar het duidelijk vermeldt dat de rechter op verwijzing, gezien de omvang van de eerste uitgesproken vernietiging, die incidentele vordering, die was verworpen door het hof van beroep, niet meer mocht onderzoeken. In zoverre het eerste middel het bestreden arrest verwijt dat het de mate waarin de zaak aanhangig is verkeerd heeft beoordeeld, had het artikel 1110 Ger. W. moeten aanvoeren, dat betrekking heeft op de rechtsmacht van de rechter naar wie een zaak verwezen wordt (Cass., 15 maart 2007, AR C.05.0571.F, AC, 2007, nr. 139). Het middel wordt niet-ontvankelijk verklaard.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen - Rechter op verwijzing - Draagwijdte - Ontvankelijkheid - Verwijzingsarrest - Geen vermelding van de geschonden wettelijke bepaling - Miskenning - Grenzen - Aanhangigmaking

- Art. 1080 Gerechtelijk Wetboek

Est irrecevable le moyen qui, sans indiquer la disposition légale que violerait l'arrêt attaqué, lui fait grief de se méprendre sur l'étendue de la cassation intervenue et, dès lors, sur les limites de la saisine du juge de renvoi (1). (1) Le premier moyen, pris de la seule violation de l'article 1138, 3°, du Code judiciaire, fait grief à l'arrêt, statuant sur renvoi après cassation, d'avoir omis de statuer sur la demande incidente du demandeur en réparation du préjudice moral. La Cour a considéré que l'arrêt attaqué n'avait pas omis de statuer sur la demande incidente puisqu'il indiquait clairement qu'étant donné l'étendue de la première cassation prononcée, le juge de renvoi ne pouvait plus examiner cette demande incidente qui avait été rejetée par la cour d'appel de Bruxelles. Dans la mesure où le premier moyen faisait grief à l'arrêt attaqué d'avoir mal apprécié sa saisine, il aurait dû viser l'article 1110 du Code judiciaire qui est relatif au pouvoir de juridiction du juge auquel une cause est renvoyée (Cass., 15 mars 2007, RG C.05.0571.F, Pas., 2007, n° 139). Le moyen est déclaré irrecevable.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Indications requises - Juge de renvoi - Portée - Recevabilité - Arrêt de renvoi - Absence d'indication de la disposition légale violée - Méconnaissance - Limites - Saisine

- Art. 1080 Code judiciaire

C.10.0045.N

13 mei 2011

AC nr. ...

Een recht van overgang over een privé-domein kan als erfdiensbaarheid tot openbaar nut ten behoeve van de inwoners van de gemeente en van alle belanghebbenden worden verkregen door een dertigjarig voortdurend en onafgebroken, openbaar en niet dubbelzinnig gebruik van een strook grond door eenieder, voor het openbaar verkeer, mits dit gebruik geschiedt met de bedoeling de strook als zodanig te gebruiken en niet berust op een enkel gedogen van de eigenaar van het goed waarop de overgang wordt uitgeoefend (1); het komt de rechter toe in feite te beoordelen of het gebruik voortdurend, onafgebroken, openbaar en niet dubbelzinnig is (2). (1) Cass. 29 nov. 1996, AR C.94.0481.N, AC, 1996, nr. 467. (2) Zie Cass. 19 juni 2009, AR C. 08.0183.N, AC, 2009, nr. 423.

ERFDIENSTBAARHEID - Gemeente - Voorwaarden - Beoordeling door de rechter - Erfdiensbaarheid tot openbaar nut - Verkrijging door gebruik

- Art. 2229 Burgerlijk Wetboek

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie -

Un droit de passage sur un domaine privé peut être obtenu en tant que servitude d'utilité publique au profit des habitants de la commune et de tous intéressés par un usage trentenaire continu et ininterrompu, public et non ambigu d'une parcelle de terrain par chacun, pour la circulation publique, à condition que cette utilisation de la parcelle se fasse dans cet objectif et ne repose pas sur une simple tolérance du propriétaire du bien sur lequel le passage est exercé (1); il appartient au juge de déterminer en fait si l'usage est continu, ininterrompu, public et non ambigu (2). (1) Cass., 29 novembre 1996, R.G. C.94.0481.N, Pas., 1996, n° 467. (2) Voir Cass., 19 juin 2009, R.G. C.08.0183.N, Pas., 2009, n° 423.

SERVITUDE - Commune - Conditions - Appréciation par le juge - Servitude d'utilité publique - Acquisition par usage

- Art. 2229 Code civil

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRESTS - En cas de dépôt de

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) -
Beoordeling door de rechter - Erfdienstbaarheid tot openbaar nut -
Verkrijging door gebruik

- Art. 2229 Burgerlijk Wetboek

WEGEN - Gemeente - Voorwaarden - Beoordeling door de rechter -
Erfdienstbaarheid tot openbaar nut - Verkrijging door gebruik

- Art. 2229 Burgerlijk Wetboek

conclusions - Matière civile (y compris les matières commerciale et
sociale) - Appréciation par le juge - Servitude d'utilité publique -
Acquisition par usage

- Art. 2229 Code civil

VOIRIE - Commune - Conditions - Appréciation par le juge - Servitude
d'utilité publique - Acquisition par usage

- Art. 2229 Code civil

C.10.0046.F**10 maart 2011****AC nr. ...**

Wanneer een koper opteert voor een actio aestimatoria teneinde een gedeelte van de koopprijs terugbetaald te krijgen, verantwoordt het arrest naar recht zijn beslissing dat het gedeelte van de aan de koper terug te betalen prijs vastgelegd moet worden op grond van de werkzaamheden die nodig zijn om de verborgen gebreken te verhelpen, zonder rekening te houden met prijs waartegen het pand achteraf werd doorverkocht.

KOOP - Actio aestimatoria - Teruggave van een gedeelte van de koopprijs - Wijze van vaststelling - Verborgen gebreken

- Artt. 1641, 1643 en 1644 Burgerlijk Wetboek

Lorsque l'acheteur opte pour l'action estimatoire ayant pour objet d'obtenir la restitution d'une partie du prix de la vente, l'arrêt justifie légalement sa décision de déterminer la partie du prix à restituer à l'acheteur sur la base du coût des travaux à exécuter pour remédier aux défauts cachés, sans tenir compte du prix de la revente de l'immeuble intervenue ultérieurement.

VENTE - Action estimatoire - Restitution d'une partie du prix de la vente - Modalités de fixation - Vices cachés

- Art. 1641, 1643 et 1644 Code civil

C.10.0053.F**13 januari 2011****AC nr. ...**

De motivering van de akte van verzet bevat de uiteenzetting van de middelen die verantwoordt dat, volgens de eiser in verzet, het beroepen vonnis moet worden tenietgedaan; zij moet, in de regel, betrekking hebben op de vordering zelf zodat de verweerder kennis kan nemen van de bezwaren van de eiser in verzet tegen het bestreden vonnis en zijn verdediging kan voorbereiden teneinde vertragingen in de rechtspleging te voorkomen; zij mag beknopt zijn (1). (1) Zie Cass., 10 okt. 1991, AR 9124, AC, 1991, nr. 78.

VERZET - Akte van verzet - Motivering - Voorwerp - Vorm

- Art. 1047, vierde lid Gerechtelijk Wetboek

La motivation de l'acte d'opposition comporte l'exposé des moyens justifiant que, selon l'opposant, le jugement entrepris doit être mis à néant; elle doit porter, en règle, sur le fond de la demande pour permettre au défendeur de connaître les griefs de l'opposant contre le jugement entrepris de manière qu'il puisse organiser sa défense afin d'éviter des retards de procédure; elle peut être succincte (1). (1) Voir Cass., 10 octobre 1991, RG 9124, Pas., 1991, n° 78.

OPPOSITION - Acte d'opposition - Motivation - Objet - Forme

- Art. 1047, al. 4 Code judiciaire

C.10.0057.F**12 mei 2011****AC nr. ...**

Sinds 1 juli 2003 bezit de vereniging zonder winstoogmerk rechtspersoonlijkheid vanaf de dag dat haar statuten, de akten betreffende de benoeming van de bestuurders en in voorkomend geval van de personen die gemachtigd zijn om de vereniging te vertegenwoordigen worden neergelegd op de griffie van de rechtbank van koophandel (1). (1) Art. 3, §1, eerste lid, en 26novies, V.Z.W.-wet, gewijzigd bij de wetten van 2 mei 2002 en 16 januari 2003.

VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK - Bezit van rechtspersoonlijkheid - Regels van toepassing vanaf 1 juli 2003

A dater du 1er juillet 2003, la personnalité juridique est acquise à l'association sans but lucratif à compter du jour où ses statuts, les actes relatifs à la nomination des administrateurs et, le cas échéant, des personnes habilitées à représenter l'association, sont déposés au greffe du tribunal de commerce (1). (1) Art. 3, §1er, al. 1er, et 26novies de la Loi du 27 juin 1921, modifiés par les lois du 2 mai 2002 et 16 janvier 2003.

ASSOCIATION SANS BUT LUCRATIF - Acquisition de la personnalité juridique - Règles applicables à dater du 1er juillet 2003

De vereniging zonder winstoogmerk die op de griffie van de rechtbank, in mei 2001, een afschrift van haar statuten alsook de geactualiseerde lijst van haar bestuurders met vermelding van hun naam, voornaam en woonplaats, en in juni 2005, een wijziging van haar statuten heeft neergelegd, heeft op de dag van de dagvaarding van 2 januari 2007 rechtspersoonlijkheid overeenkomstig de wet van 2 mei 2002 (1). (1) Art. 3, § 1, eerste lid, en 26novies, V.Z.W.-wet, gewijzigd bij de wetten van 2 mei 2002 en 16 januari 2003.

VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK - Bezit van rechtspersoonlijkheid - Neerlegging van de vereiste stukken op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg

- Artt. 3, § 1, eerste lid, en 26novies Wet 27 juni 1921

L'association sans but lucratif, qui a déposé au greffe, en mai 2001, copie de ses statuts ainsi que la liste actualisée de ses administrateurs, précisant leurs nom, prénom et domicile et, en juin 2005, une modification de ses statuts, dispose, à la date de la citation du 2 janvier 2007, de la personnalité juridique conformément à la loi du 2 mai 2002 (1). (1) Art. 3, § 1er, al. 1er, et 26novies de la Loi du 27 juin 1921, modifiés par les lois du 2 mai 2002 et 16 janvier 2003.

ASSOCIATION SANS BUT LUCRATIF - Acquisition de la personnalité juridique - Dépôt des pièces requises au greffe du tribunal de première instance

- Art. 3, § 1er, al. 1er, et 26novies L. du 27 juin 1921

C.10.0065.F

27 juni 2011

AC nr. ...

Een persoon die wettig in hechtenis werd genomen en die, derhalve, geen recht op vergoeding voor de hoven en de rechtbanken kan doen gelden, heeft via een rechtsmiddel dat hij voor de bij wet aangewezen overheid kan instellen evenwel de mogelijkheid om ten laste van de Schatkist de billijke vergoeding te verkrijgen van de schade die hij geleden heeft door een onwerkzaam gebleken hechtenis (1). (1) Art. 28, Wet Onwerkzame Hechtenis, vóór de wijziging ervan bij W. 30 dec. 2009; zie Cass. 10 april 1992, AR 7397, AC, 1991-92, nr. 431, met concl. adv.-gen. du Jardin.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Onwettige en onwerkzame hechtenis - Onwerkzame - Bij wet aangewezen overheid - Vordering - Vergoeding

- Art. 28 Wet 13 maart 1973

La personne qui a été détenue légalement et qui, dès lors, ne peut faire valoir un droit à réparation devant les cours et tribunaux, peut prétendre, mais sur la base du recours prévu devant les autorités légalement désignées, à obtenir, à charge du Trésor, l'indemnisation équitable du dommage qu'elle a subi du fait d'une détention qui s'est révélée inopérante (1). (1) L. du 13 mars 1973, art. 28 avant sa modification par la L. du 30 décembre 2009; voir Cass. 10 avril 1992, RG 7397, Pas., 1992, n° 431, avec concl. de M. du JARDIN, avocat général, publiées dans AC 1991-1992.

DETENTION PREVENTIVE - Detention illegale et inopérante - Inopérante - Autorités légalement désignées - Demande - Indemnité

- Art. 28 L. du 13 mars 1973

C.10.0087.N

18 maart 2011

AC nr. ...

Als de intrest op een eigen lening van een der echtgenoten is betaald met gemeenschapsgelden, is deze echtgenoot daarvoor geen vergoeding verschuldigd aan het gemeenschappelijk vermogen.

HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel - Ontbinding - Vergoeding ten voordele van het gemeenschappelijk vermogen - Intrest op een eigen lening betaald met gemeenschapsgelden

- Artt. 1432, 1435 aanhef, en 1408, vijfde gedachtestreepje Burgerlijk Wetboek

Si les intérêts d'un emprunt propre à un des époux ont été payés au moyen de fonds communs, cet époux n'est pas redevable de ce chef d'une récompense au patrimoine commun.

CONTRAT DE MARIAGE [VOIR: 413 REGIMES MATRIMONIAUX - Régime legal - Dissolution - Récompense au profit du patrimoine commun - Intérêts sur un emprunt propre payé au moyen de fonds communs

- Art. 1432, 1435 début, et 1408, cinquième tiret Code civil

De echtgenoot die vergoeding vordert ten voordele van het gemeenschappelijk vermogen, moet niet bewijzen dat de aangroei van het eigen vermogen van een van de echtgenoten met gelden uit het gemeenschappelijk vermogen is gefinancierd; het is aan de echtgenoot die de vordering tot betaling van een vergoeding betwist, het vermoeden van artikel 1405, vierde lid, Burgerlijk Wetboek te weerleggen en aan te tonen op welke manier hij de aangroei van zijn eigen vermogen heeft gefinancierd.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens - Ontbinding - Wettelijk stelsel - Huwelijksvermogensstelsels - Vergoeding ten voordele van het gemeenschappelijk vermogen

- Artt. 1432 en 1405, vierde lid Burgerlijk Wetboek

HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel - Ontbinding - Vergoeding ten voordele van het gemeenschappelijk vermogen - Bewijs

- Artt. 1432 en 1405, vierde lid Burgerlijk Wetboek

Het vermogen dat heeft bijgedragen tot het verkrijgen, instandhouden of verbeteren van een goed dat toebehoort aan een ander vermogen, moet kunnen meegenieten van de waardestijging die met deze bijdrage is gerealiseerd.

HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel - Ontbinding - Bijdrage tot het verkrijgen, instandhouden of verbeteren van een aan een ander vermogen toebehorend goed

- Art. 1435 Burgerlijk Wetboek

L'époux qui réclame une récompense au profit du patrimoine commun n'est pas tenu de prouver que l'accroissement du patrimoine propre d'un des époux est financé au moyen de fonds du patrimoine commun; il appartient à l'époux qui conteste la demande de paiement d'une récompense de renverser la présomption de l'article 1405, alinéa 4 précité et de démontrer de quelle manière il a financé l'accroissement de son patrimoine propre.

PREUVE - Matière civile - Présomptions - Dissolution - Régime légal - Régimes matrimoniaux - Récompense au profit du patrimoine commun

- Art. 1432 et 1405, al. 4 Code civil

CONTRAT DE MARIAGE [VOIR: 413 REGIMES MATRIMONIAUX - Régime legal - Dissolution - Récompense au profit du patrimoine commun - Preuve

- Art. 1432 et 1405, al. 4 Code civil

Le patrimoine qui a contribué à l'acquisition, à la conservation ou à l'amélioration d'un bien qui appartient à un autre patrimoine, doit pouvoir aussi bénéficier de la plus-value réalisée par cette contribution.

CONTRAT DE MARIAGE [VOIR: 413 REGIMES MATRIMONIAUX - Régime legal - Dissolution - Contribution à l'acquisition, la conservation ou l'amélioration d'un bien appartenant à un autre patrimoine

- Art. 1435 Code civil

C.10.0088.N

25 maart 2011

AC nr. ...

De op straffe van verval voorgeschreven termijn van dertig dagen geldt enkel voor de verplichting van de aannemer om de feiten en omstandigheden die de gang van het werk verstoren aan de aanbestedende overheid bekend te maken en niet voor de bondige beschrijving van de invloed die deze feiten en omstandigheden hebben of zouden kunnen hebben op de opdracht en de kosten van de aanneming (1), noch voor het indienen van een behoorlijk becijferd verzoek. (1) Cass., 21 sept. 2007, AR C.05.0590.F, AC, 2007, nr. 425.

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) - Termijn - Feiten en omstandigheden die de gang van het werk verstoren - Bekendmaking aan de overheid - Aannemer - Voorwerp

- Art. 16, § 3, 1e, 2e en 4e lid, en § 4, 1e lid, bijlage bij KB 26 sept. 1996

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Délai - Faits et circonstances perturbant l'exécution normale du marché - Dénonciation au pouvoir adjudicateur - Adjudicataire - Objet

- Art. 16, § 3, al. 1er, 2 et 4, et § 4, al. 1er, annexe à l' A.R. du 26 septembre 1996

C.10.0095.F

6 juni 2011

AC nr. ...

Uit de vaststelling dat het voertuig op zijn minst te dicht bij de tramsporen stilstond en bijgevolg de doorgang van die tram belemmerde, aangezien de tram het voertuig heeft geraakt, kan de rechter niet wettig afleiden dat de bestuurder geen fout heeft begaan, alleen op grond dat rekening moet worden gehouden met de feitelijke omstandigheden en de verplichtingen die het rijden in de stad met zich meebrengt.

*AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout -
Rechtvaardigingsgrond - Spoorvoertuig - Spoorverkeer
- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek*

Het middel is ontvankelijk, wanneer het de schending aanvoert van een opgeheven wettelijke bepaling die van kracht was op het ogenblik dat het litigieuze recht ontstond (1). (1) Cass. 20 dec. 2007, AR C.06.0574.F, AC, 2007, nr. 655.

*CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen -
Ontvankelijkheid - Opgeheven bepaling*

De rechter die niet vaststelt dat het ongeval zonder de fout van de aangestelde niettemin op dezelfde wijze zou hebben plaatsgevonden, verantwoordt niet naar recht zijn beslissing dat er geen oorzakelijk verband bestaat tussen de fout en het ongeval (1). (1) Zie Cass. 11 sept. 2006, AR C.05.0390.F, AC, 2006, nr. 400.

*AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip -
Beoordeling door de rechter - Wegverkeersongeval - Oorzakelijk
verband
- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek*

Hoewel de feitenrechter op onaantastbare wijze de feiten vaststelt waaruit hij het bestaan van een fout of van een rechtvaardigingsgrond afleidt, moet het Hof nagaan of hij uit die vaststellingen een dergelijke gevolgtrekking heeft kunnen afleiden (1). (1) Cass. 19 juni 2007, AR P.07.0201.N, AC, 2007, nr. 337.

*CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof -
Aard van het cassatiegeding - Onaantastbare beoordeling door de
rechter - Rechtvaardigingsgrond - Toezicht - Aansprakelijkheid
buiten overeenkomst - Fout
AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout -
Onaantastbare beoordeling door de rechter -
Rechtvaardigingsgrond - Toezicht*

Ayant constaté que le véhicule était à tout le moins l'arrêt, trop près des voies de tram dont il gênait le passage puisque le tram l'a heurté, le juge n'a pu légalement décider que le conducteur n'avait pas commis de faute aux seuls motifs qu'il faut tenir compte des circonstances de fait et des charges qu'impose toute conduite en ville.

*RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Cause de
justification - Véhicule sur rails - Circulation sur les voies ferrées
- Art. 1382 et 1383 Code civil*

Est recevable le moyen qui invoque la violation d'une disposition légale qui, si elle a depuis lors été abrogée, était en vigueur au moment de la naissance du droit litigieux (1). (1) Cass. 20 décembre 2007, RG C.06.0574.F, Pas., 2007, n° 655.

*MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Indications requises -
Recevabilité - Disposition abrogée*

Le juge qui ne constate pas que, sans la faute du préposé, l'accident se serait néanmoins produit tel qu'il s'est réalisé, ne justifie pas légalement sa décision qu'il n'existe pas de relation causale entre cette faute et l'accident (1). (1) Voir Cass. 11 septembre 2006, RG C.05.0390.F, Pas., 2006, n° 400.

*RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par
le juge - Accident de roulage - Lien de causalité
- Art. 1382 et 1383 Code civil*

Si le juge du fond constate souverainement les faits d'où il déduit l'existence ou l'inexistence d'une faute ou d'une cause de justification, la Cour de cassation contrôle cependant si, de ses constatations, le juge a pu légalement déduire cette décision (1). (1) Cass. 19 juin 2007, RG P.07.0201.N, Pas., 2007, n° 337.

*CASSATION - Généralités. mission et raison d'être de la cour de
cassation. nature de l'instance en cassation - Appréciation
souveraine par le juge - Cause de justification - Contrôle -
Responsabilité hors contrat - Faute
RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Appréciation
souveraine par le juge - Cause de justification - Contrôle*

C.10.0100.N

21 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Van Ingelgem.

*BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke zaken -
Tussenkost - Schuldeiser die in naam van de schuldenaar een
zijdelingse vordering instelt - Verwerping - Schuldenaar die nadien
zelf de rechtsvordering instelt - Toewijzing - In het ongelijk gestelde
partij*

*ACTION CIVILE - Matière civile - Intervention - Créancier qui introduit
une action indirecte au nom du débiteur - Rejet - Débiteur qui
introduit ensuite lui-même l'action - Action accueillie - Partie
succombante*

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Schuldeiser die in naam van de schuldenaar een zijdelingse vordering instelt - Verwerping - Schuldenaar die nadien zelf de rechtsvordering instelt - Toewijzing - In het ongelijk gestelde partij

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Beslissing - Bewijswaarde - Ten aanzien van derden

Een schuldeiser die krachtens artikel 1166 van het Burgerlijk Wetboek in naam van de schuldenaar een zijdelingse vordering heeft ingesteld die de rechter verwerpt omdat de schuldenaar nadien zelf de rechtsvordering heeft ingesteld die hij toewijst, is geen in het ongelijk gestelde partij (1). (1) Zie de concl. van het O.M.; Zie ook Cass., 26 nov. 2009, AR C.08.0377.N, AC, 2009, nr. 700, met concl. O.M.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke zaken - Tussenkost - Schuldeiser die in naam van de schuldenaar een zijdelingse vordering instelt - Verwerping - Schuldenaar die nadien zelf de rechtsvordering instelt - Toewijzing - In het ongelijk gestelde partij

- Art. 1166 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1017 Gerechtelijk Wetboek

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Schuldeiser die in naam van de schuldenaar een zijdelingse vordering instelt - Verwerping - Schuldenaar die nadien zelf de rechtsvordering instelt - Toewijzing - In het ongelijk gestelde partij

- Art. 1166 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1017 Gerechtelijk Wetboek

Hoewel het gezag van gewijsde als onweerlegbaar vermoeden betrekkelijk is, in de zin dat het slechts tussen de partijen kan worden ingeroepen, belet zulks niet dat de betrokken beslissing bewijswaarde heeft ten aanzien van derden als weerlegbaar vermoeden; dit heeft niet tot gevolg dat wanneer de beslissing wordt ingeroepen tegen een derde, deze beslissing ten aanzien van die derde een wettelijke bewijswaarde heeft die de rechter bindt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.; Zie ook: Cass., 26 nov. 2009, AR C.08.0377.N, AC, 2009, nr. 700, met concl. O.M.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Beslissing - Bewijswaarde - Ten aanzien van derden

- Artt. 23, 24 en 26 Gerechtelijk Wetboek

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Généralités - Créancier qui introduit une action indirecte au nom du débiteur - Rejet - Débiteur qui introduit ensuite lui-même l'action - Action accueillie - Partie succombante

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière civile - Décision - Valeur probante - A l'égard de tiers

ACTION CIVILE - Matière civile - Intervention - Créancier qui introduit une action indirecte au nom du débiteur - Rejet - Débiteur qui introduit ensuite lui-même l'action - Action accueillie - Partie succombante

- Art. 1166 Code civil

- Art. 1017 Code judiciaire

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Généralités - Créancier qui introduit une action indirecte au nom du débiteur - Rejet - Débiteur qui introduit ensuite lui-même l'action - Action accueillie - Partie succombante

- Art. 1166 Code civil

- Art. 1017 Code judiciaire

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière civile - Décision - Valeur probante - A l'égard de tiers

- Art. 23, 24 et 26 Code judiciaire

De voorzitter van de rechtbank van koophandel kan enkel op verzoek van de minister die voor de betrokken aangelegenheid bevoegd is, het bestaan vaststellen en de staking bevelen van de inbreuk voorzien door het artikel 97, eerste lid, 4 van de Handelspraktijkenwet 1991, d.i. de uitoefening van een andere handelsactiviteit dan die welke bij het handelsregister werd aangegeven, behoudens indien de hierbij aangevoerde feiten mede onder de toepassing vallen van de artikelen 94/3 en 95 van dezelfde wet (1). (1) A. DE CALUWE, A.C. DECORDE en X. LEURQUIN, *Pratiques du commerce*, Larcier, Deel II, nr. 37.1; P. DE VROEDE en G.L. BALLON, *Handelspraktijken*, Antwerpen, Kluwer rechtswetenschappen, 686, nr. 1353; I. FERRANT, *Les pratiques du commerce*, ed. Kluwer, 142, nr. 288; R. STEENNOT, *Handboek consumentenbescherming en handelspraktijken*, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 305, nr. 592.

HANDELSPRAKTIJK - Voorzitter van de rechtbank van koophandel - Verzoeker - Vaststelling - Stakingsbevel - Bevoegdheid - Handelsregister - Andere activiteit - Inbreuk
- Artt. 97, eerste lid, 4 en 98, § 2 Wet 14 juli 1991

HANDELSREGISTER - Voorzitter van de rechtbank van koophandel - Verzoeker - Vaststelling - Stakingsbevel - Bevoegdheid - Andere activiteit - Handelspraktijken - Inbreuk
- Artt. 97, eerste lid, 4 en 98, § 2 Wet 14 juli 1991

Niet nieuw is het middel dat de schending aanvoert van een wettelijke bepaling die de feitenrechter volgens de motieven van zijn beslissing heeft toegepast (1). (1) Cass. 12 feb. 2009, AR F.07.0063.F, AC, 2009, nr. 120.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel - Wegverkeersongeval - Oorzakelijk verband

Le président du tribunal de commerce peut, uniquement à la demande du ministre qui est compétent pour la matière concernée, constater l'existence et ordonner la cessation de l'infraction prévue à l'article 97, alinéa 1er, 4, de la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur, à savoir l'exercice d'une activité commerciale autre que celle qui a fait l'objet d'une information au registre du commerce, sauf si les faits invoqués à cet égard sont aussi soumis à l'application des articles 94/3 et 95 de la même loi (1). (1) A. DE CALUWE, A.C. DECORDE et X. LEURQUIN, *Pratiques du commerce*, Larcier, Partie II, n° 37.1; P. DE VROEDE et G.L. BALLON, *Handelspraktijken*, Anvers, Kluwer rechtswetenschappen, 686, n° 1353; I. FERRANT, *Les pratiques du commerce*, éd. Kluwer, 142, n° 288; R. STEENNOT, *Handboek consumentenbescherming en handelspraktijken*, Anvers-Oxford, Intersentia, 305, n° 592.

PRATIQUES DU COMMERCE - Président du tribunal de commerce - Requérent - Constatation - Ordre de cessation - Compétence - Registre du commerce - Autre activité - Infraction
- Art. 97, al. 1er, 4 et 98, § 2 L. du 14 juillet 1991

REGISTRE DE COMMERCE - Président du tribunal de commerce - Requérent - Constatation - Ordre de cessation - Compétence - Autre activité - Pratiques du commerce - Infraction
- Art. 97, al. 1er, 4 et 98, § 2 L. du 14 juillet 1991

N'est pas nouveau le moyen qui invoque la violation d'une disposition légale dont le juge du fond a fait application, suivant les motifs de sa décision (1). (1) Cass. 12 février 2009, RG F.07.0063.F, Pas., 2009, n° 120.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Moyen nouveau - Accident de roulage - Lien de causalité

C.10.0111.F

24 maart 2011

AC nr. ...

Indien de echtscheiding werd uitgesproken vóór de inwerkingtreding van de wet van 27 april 2007, overeenkomstig de vroegere artikelen 229, 231 en 232 van het Burgerlijk Wetboek, vallen het recht op de uitkering na de echtscheiding en de voorwaarden voor de vaststelling ervan, met inbegrip van de duur van die uitkering, nog steeds onder de toepassing van de vroegere artikelen 301, 306, 307 en 307bis van datzelfde wetboek (1). (1) Volgens het O.M. was het onderdeel niet ontvankelijk, aangezien het niet preciseerde welke wettelijke bepalingen door het arrest waren geschonden.

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de goederen - Toepasselijke bepalingen - Echtscheiding uitgesproken vóór de inwerkingtreding van de wet van 27 april 2007 - Toepassing van de vroegere artikelen 229, 231 en 232 van het Burgerlijk Wetboek - Voorwaarden voor de vaststelling van de uitkering na echtscheiding - Uitkering na echtscheiding

Lorsque le divorce a été prononcé avant l'entrée en vigueur de la loi du 27 avril 2007, en application des anciens articles 229, 231 et 232 du Code civil, le droit à la pension après divorce et les modalités de fixation de celle-ci, y compris quant à sa durée, restent régis par les dispositions des anciens articles 301, 306, 307 et 307bis du même code (1). (1) Le M.P. était d'avis que, dès lors qu'il n'indique aucune disposition légale que violerait l'arrêt attaqué, le moyen, en cette branche, était irrecevable.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux biens - Dispositions applicables - Divorce prononcé avant l'entrée en vigueur de la loi du 27 avril 2007 - Application des anciens articles 229, 231 et 232 du Code civil - Modalités de fixation de la pension après divorce - Pension après divorce

C.10.0117.F

28 april 2011

AC nr. ...

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Aard - Strafbeding - Bevoegdheid van de rechter

- Art. 1229, eerste lid Burgerlijk Wetboek

La somme stipulée à titre de clause pénale est une indemnisation forfaitaire du dommage pouvant résulter pour le créancier de l'inexécution de cette obligation; il appartient au juge du fond d'apprécier si la somme dont cet acte stipule le paiement constitue la réparation d'un dommage ou est la contrepartie d'une faculté de résiliation unilatérale (1). (1) Voir Cass., 6 septembre 2002, RG C.00.0150.N, Pas., 2002, n° 421.

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Nature - Clause pénale - Pouvoir du juge

- Art. 1229, al. 1er Code civil

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Raming door de rechter - Strafbeding - Vergoeding - Schade

- Art. 1231, § 1, eerste lid Burgerlijk Wetboek

Lorsque le juge réduit la somme stipulée à titre de clause pénale au motif qu'elle excède manifestement le montant que les parties pouvaient fixer pour réparer le dommage résultant de l'inexécution de la convention, il peut évaluer en équité le montant de ce dommage s'il constate l'impossibilité de le déterminer autrement (1). (1) Voir Cass., 9 octobre 2009, RG C.07.0545.F, Pas., 2009, n° 568.

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Evaluation par le juge - Clause pénale - Réparation - Dommage

- Art. 1231, § 1er, al. 1er Code civil

C.10.0119.N

15 april 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Verplichtingen van partijen - Gevolgen - Bodemsanering - Bodemverontreiniging - Partij die daarvoor instaat - Contractuele regeling - Kosten - Geldigheid

HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhernieuwing, enz.) - Voorwaarden - Bodemsanering - Teruggave van het goed - Overdracht

MILIEURECHT - Handelshuur - Gevolgen - Bodemsanering - Bodemverontreiniging - Partij die daarvoor instaat - Contractuele regeling - Kosten - Geldigheid

MILIEURECHT - Handelshuur - Opzegging - Bodemsanering - Overdracht van het goed

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

LOUAGE DE CHOSSES - Bail commercial - Obligations entre parties - Conséquences - Assainissement du sol - Pollution du sol - Partie qui supporte les frais - Réglementation contractuelle - Frais - Validité

LOUAGE DE CHOSSES - Bail commercial - Fin (congé. renouvellement. etc) - Conditions - Assainissement du sol - Restitution du bien - Cession

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABLISSEMENTS DANGEREUX ET INSALUBRES - Bail commercial - Conséquences - Assainissement du sol - Pollution du sol - Partie qui supporte les frais - Réglementation contractuelle - Frais - Validité

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABLISSEMENTS DANGEREUX ET INSALUBRES - Bail commercial - Congé - Assainissement du sol - Cession du bien

De huurder die opzegging geeft van een handelshuurovereenkomst in de gevallen van het Bodemsaneringsdecreet 1995, kan het huurgoed slechts overdragen aan de verhuurder en derhalve slechts aan de wettelijke teruggaveplicht voldoen, als hij vooraf en op zijn kosten een oriënterend bodemonderzoek heeft laten uitvoeren dat hij aan OVAM meedeelt en voor zover OVAM hierop binnen zestig dagen niet reageert door een beschrijvend bodemonderzoek te eisen; als OVAM een beschrijvend bodemonderzoek eist en hieruit of uit het register van de verontreinigde gronden blijkt dat de bodemsaneringsnormen overschreden zijn, kan de overdracht niet plaatsvinden vooraleer de overdrager ten opzichte van OVAM de verplichtingen heeft aangegaan bedoeld in artikel 38, § 2, van het Bodemsaneringsdecreet 1995 (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhervorming, enz.) - Voorwaarden - Bodemsanering - Teruggave van het goed - Overdracht

- Art. 1731 Burgerlijk Wetboek

- Artt. 37, §§ 1 tot 3, en 38, §§ 1 en 2 Decr. 22 feb. 1995 betreffende de bodemsanering

MILIEURECHT - Handelshuur - Opzegging - Bodemsanering - Overdracht van het goed

- Art. 1731 Burgerlijk Wetboek

- Artt. 37, §§ 1 tot 3, en 38, §§ 1 en 2 Decr. 22 feb. 1995 betreffende de bodemsanering

De verhuurder en de huurder kunnen in de huurovereenkomst bedingen wie van hen uiteindelijk zal instaan voor de gevolgen van bodemverontreiniging en voor de kosten verbonden aan de saneringswerken; de kosten die verbonden zijn aan het verkrijgen van een bodemattest en, zo nodig, van het oriënterend bodemonderzoek, ten einde de huurder in staat te stellen een pand bedoeld in het Bodemsaneringsdecreet 1995 over te dragen aan de verhuurder, zijn ten laste van de huurder, tenzij blijkt dat partijen hiervan conventioneel zijn afgeweken.

HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Verplichtingen van partijen - Gevolgen - Bodemsanering - Bodemverontreiniging - Partij die daarvoor instaat - Contractuele regeling - Kosten - Geldigheid

- Art. 1731 Burgerlijk Wetboek

- Artt. 37, §§ 1 tot 3, en 38, §§ 1 en 2 Decr. 22 feb. 1995 betreffende de bodemsanering

MILIEURECHT - Handelshuur - Gevolgen - Bodemsanering - Bodemverontreiniging - Partij die daarvoor instaat - Contractuele regeling - Kosten - Geldigheid

- Art. 1731 Burgerlijk Wetboek

- Artt. 37, §§ 1 tot 3, en 38, §§ 1 en 2 Decr. 22 feb. 1995 betreffende de bodemsanering

Le preneur qui met fin à un contrat de bail commercial dans les cas prévus par le décret du 22 février 1995 relatif à l'assainissement du sol ne peut céder le bien loué au bailleur et, dès lors, satisfaire à l'obligation légale de restitution que s'il a fait procéder préalablement et à ses frais à une reconnaissance d'orientation du sol qu'il communique à l'OVAM et pour autant que l'OVAM ne réagisse pas dans les 60 jours en exigeant une reconnaissance descriptive du sol; si l'OVAM exige une reconnaissance descriptive du sol et qu'il en ressort ou qu'il ressort du registre des sols pollués que les normes d'assainissement du sol ont été dépassées, la cession ne peut avoir lieu avant que le cédant n'ait respecté vis-à-vis de l'OVAM les obligations visées à l'article 38, § 2, du décret du 22 février 1995 (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

LOUAGE DE CHOSSES - Bail commercial - Fin (congé. renouvellement. etc) - Conditions - Assainissement du sol - Restitution du bien - Cession

- Art. 1731 Code civil

- Art. 37, § 1er à 3 et 38, § 1er et 2 Décret du 22 février 1995

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABLISSEMENTS DANGEREUX ET INSALUBRES - Bail commercial - Congé - Assainissement du sol - Cession du bien

- Art. 1731 Code civil

- Art. 37, § 1er à 3 et 38, § 1er et 2 Décret du 22 février 1995

Le bailleur et le preneur peuvent prévoir dans le contrat de bail qui supportera finalement les conséquences de la pollution du sol et les frais causés par les travaux d'assainissement; les frais causés par l'obtention d'une attestation du sol et, si nécessaire, par la reconnaissance d'orientation du sol qui permettront au preneur de céder au bailleur un fond visé par le décret du 22 février 1995 sont à charge du preneur sauf s'il apparaît que les parties y ont dérogé conventionnellement.

LOUAGE DE CHOSSES - Bail commercial - Obligations entre parties - Conséquences - Assainissement du sol - Pollution du sol - Partie qui supporte les frais - Réglementation contractuelle - Frais - Validité

- Art. 1731 Code civil

- Art. 37, § 1er à 3 et 38, § 1er et 2 Décret du 22 février 1995

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABLISSEMENTS DANGEREUX ET INSALUBRES - Bail commercial - Conséquences - Assainissement du sol - Pollution du sol - Partie qui supporte les frais - Réglementation contractuelle - Frais - Validité

- Art. 1731 Code civil

- Art. 37, § 1er à 3 et 38, § 1er et 2 Décret du 22 février 1995

Le juge est tenu d'examiner la nature juridique des faits invoqués par les parties et, quelle que soit la qualification que celles-ci leur ont donnée, peut suppléer d'office aux motifs invoqués devant lui, dès lors qu'il n'élève aucune contestation dont les parties ont exclu l'existence, qu'il se fonde uniquement sur des faits régulièrement soumis à son appréciation et qu'il ne modifie pas l'objet de la demande; il doit, ce faisant, respecter les droits de la défense (1). (1) Cass., 28 septembre 2009, RG C.04.0253.F, Pas., 2009, n° 529, avec concl. de M. GENICOT, avocat général. On observera par ailleurs que l'arrêt annoté décide que le premier moyen, en sa troisième branche non publiée, manque en fait alors que le ministère public était d'avis que le moyen, en cette branche, ne pouvait être accueilli.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Pouvoir du juge - Motif suppléé d'office - Débat contradictoire

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid van de rechter - Ambtshalve aangevulde reden - Debat op tegenspraak

Door het louter opslaan in de pakhuisen van de producent met het oog op de verkoop ervan, wordt een product niet in het verkeer gebracht.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Bijzondere aansprakelijkheid - Allerlei - Aansprakelijkheid voor gebrekkige producten - In het verkeer brengen - Opslag van een product
 - Artt. 6 en 16 Wet 25 feb. 1991 betreffende de aansprakelijkheid voor produkten met gebreken
 - Art. 11 Richtlijn 85/374/EEG van de Raad van 25 juli 1985
EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei - Aansprakelijkheid voor gebrekkige producten - Richtlijn van de Raad

- Artt. 6 en 16 Wet 25 feb. 1991 betreffende de aansprakelijkheid voor produkten met gebreken
 - Art. 11 Richtlijn 85/374/EEG van de Raad van 25 juli 1985

Le simple stockage d'un produit dans les entrepôts du producteur en vue de sa commercialisation ne constitue pas une mise en circulation.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Responsabilités particulières - Divers - Responsabilité du fait des produits défectueux - Mise en circulation - Stockage d'un produit
 - Art. 6 et 16 L. du 25 février 1991 relative à la responsabilité du fait des produits défectueux
 - Art. 11 Directive 85/374/CEE du Conseil du 25 juillet 1985
UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Divers - Responsabilité du fait des produits défectueux - Directive du Conseil

- Art. 6 et 16 L. du 25 février 1991 relative à la responsabilité du fait des produits défectueux
 - Art. 11 Directive 85/374/CEE du Conseil du 25 juillet 1985

Uit artikel 11 van het Gerechtelijk Wetboek kan niet worden afgeleid dat de rechter, inzake beschrijvend beslag, niet wettig mag beslissen om de overlegging van alle bijlagen van een deskundigenverslag te verbieden.

BESLAG - Allerlei - Beschrijvings- en beslagmaatregelen - Bijlagen bij een deskundigenverslag - Bevoegdheid van de rechter - Beslag inzake namaak

- Art. 11 Gerechtelijk Wetboek

DESKUNDIGENONDERZOEK - Beschrijvings- en beslagmaatregelen - Bijlagen bij een deskundigenverslag - Beslag - Bevoegdheid van de rechter - Beslag inzake namaak

- Art. 11 Gerechtelijk Wetboek

Il ne se déduit pas de l'article 11 du Code judiciaire qu'en matière de saisie-description, le juge ne peut légalement décider d'interdire la production de toutes les annexes d'un rapport d'expertise.

SAISIE - Divers - Mesures de description et de saisie - Annexes d'un rapport d'expertise - Pouvoir du juge - Saisie en matière de contrefaçon

- Art. 11 Code judiciaire

EXPERTISE - Mesures de description et de saisie - Annexes d'un rapport d'expertise - Saisie - Pouvoir du juge - Saisie en matière de contrefaçon

- Art. 11 Code judiciaire

De voorzitter is krachtens artikel 1369bis/8 van het Gerechtelijk Wetboek bevoegd om uitspraak te doen over alle tussengeschillen betreffende de tenuitvoerlegging van de voormelde maatregelen, met inbegrip van de tussengeschillen die n.a.v. de neerlegging van het verslag van de deskundige zijn gerezen.

BESLAG - Allerlei - Beschrijvings- en beslagmaatregelen - Tussengeschillen - Bevoegdheid van de voorzitter - Beslag inzake namaak

- Art. 1369bis/8 Gerechtelijk Wetboek

DESKUNDIGENONDERZOEK - Beschrijvings- en beslagmaatregelen - Tussengeschillen - Beslag - Bevoegdheid van de voorzitter - Beslag inzake namaak

- Art. 1369bis/8 Gerechtelijk Wetboek

Artikel 962, laatste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, als ingevoegd bij de wet van 15 mei 2007, kan niet worden toegepast op de beslagprocedure inzake namaak, in het kader waarvan de deskundige, die zich moet beperken tot materiële en objectieve vaststellingen, dat wil zeggen tot een loutere beschrijving, geen enkel advies, ook geen feitelijk advies, geeft over een aspect van het geschil.

DESKUNDIGENONDERZOEK - Opdracht van de deskundige - Beschrijvings- en beslagmaatregelen - Beslag - Beslag inzake namaak

- Art. 1369bis/1 Gerechtelijk Wetboek

BESLAG - Allerlei - Opdracht van de deskundige - Beschrijvings- en beslagmaatregelen - Beslag inzake namaak

- Art. 1369bis/1 Gerechtelijk Wetboek

De deskundige die belast is met de uitvoering van een beschrijvend beslag hoeft bij zijn verslag niet alle stukken te voegen op grond waarvan hij zijn beschrijving maakt.

BESLAG - Allerlei - Beschrijvings- en beslagmaatregelen - Verplichting van de deskundige - Beslag inzake namaak

- Art. 976, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

DESKUNDIGENONDERZOEK - Beschrijvings- en beslagmaatregelen - Verplichting van de deskundige - Beslag - Beslag inzake namaak

- Art. 976, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Onverminderd artikel 1369bis/10 van het Gerechtelijk Wetboek, zijn de artikelen 962 en volgende van dat wetboek, die de gemeenrechtelijke procedure van het deskundigenonderzoek regelen, slechts van toepassing op het beslag inzake namaak voor zover zij verenigbaar zijn met de bijzondere regeling van artikel 1369bis; dat geldt niet voor artikel 973, §2, van het Gerechtelijk Wetboek, zoals het van kracht was na de wijziging ervan bij de wet van 15 mei 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het deskundigenonderzoek.

BESLAG - Allerlei - Toepasselijkheid - Gemeen recht van het

L'article 1369bis/8 du Code judiciaire donne compétence au président pour statuer sur tous les incidents relatifs à l'exécution des mesures précitées, y compris les incidents survenus à l'occasion du dépôt du rapport de l'expert.

SAISIE - Divers - Mesures de description et de saisie - Incidents - Compétence du président - Saisie en matière de contrefaçon

- Art. 1369bis/8 Code judiciaire

EXPERTISE - Mesures de description et de saisie - Incidents - Saisie - Compétence du président - Saisie en matière de contrefaçon

- Art. 1369bis/8 Code judiciaire

L'article 962, dernier alinéa, du Code judiciaire, tel qu'il y a été inséré par la loi du 15 mai 2007, ne saurait s'appliquer à la procédure de saisie en matière de contrefaçon, dans le cadre de laquelle l'expert, qui doit se limiter à des constatations matérielles et objectives, c'est-à-dire à une simple description, ne donne pas d'avis, même factuel, sur un aspect du litige.

EXPERTISE - Mission de l'expert - Mesures de description et de saisie - Saisie - Saisie en matière de contrefaçon

- Art. 1369bis/1 Code judiciaire

SAISIE - Divers - Mission de l'expert - Mesures de description et de saisie - Saisie en matière de contrefaçon

- Art. 1369bis/1 Code judiciaire

L'expert chargé d'effectuer une saisie-description ne doit pas joindre à son rapport toutes les pièces sur lesquelles il se fonde pour établir sa description.

SAISIE - Divers - Mesures de description et de saisie - Obligation de l'expert - Saisie en matière de contrefaçon

- Art. 976, al. 1er Code judiciaire

EXPERTISE - Mesures de description et de saisie - Obligation de l'expert - Saisie - Saisie en matière de contrefaçon

- Art. 976, al. 1er Code judiciaire

Sans préjudice de l'article 1369bis/10 du Code judiciaire, les articles 962 et suivants de ce code réglant la procédure de droit commun de l'expertise ne sont applicables à la saisie en matière de contrefaçon que s'ils sont compatibles avec le régime particulier de l'article 1369bis; tel n'est pas le cas de l'article 973, §2, alinéa 1er, du Code judiciaire, dans sa version postérieure à la loi du 15 mai 2007 modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne l'expertise.

SAISIE - Divers - Applicabilité - Droit commun de l'expertise - Saisie

deskundigenonderzoek - Beslag inzake namaak

- Art. 1369bis/10 Gerechtelijk Wetboek

DESKUNDIGENONDERZOEK - Toepasselijkheid - Gemeen recht van het deskundigenonderzoek - Beslag - Beslag inzake namaak

- Art. 1369bis/10 Gerechtelijk Wetboek

en matière de contrefaçon

- Art. 1369bis/10 Code judiciaire

EXPERTISE - Applicabilité - Droit commun de l'expertise - Saisie - Saisie en matière de contrefaçon

- Art. 1369bis/10 Code judiciaire

C.10.0132.N

29 april 2011

AC nr. ...

De rechter die uitspraak doet over een geschilpunt dat bij hem niet meer aanhangig is omdat hij vroeger in dezelfde zaak tussen dezelfde partijen daarover uitspraak heeft gedaan, miskent niet het gezag van gewijsde van het vorige vonnis, maar doet uitspraak over een geschilpunt waarover hij zijn rechtsmacht reeds volledig heeft uitgeoefend (1). (1) Cass. 16 jan. 2009, A.R. C.08.0068.N, www.cass.be.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Uitspraak door de rechter over een geschilpunt dat bij hem niet meer aanhangig is

- Art. 19 Gerechtelijk Wetboek

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière civile - Décision du juge sur un point litigieux dont il n'est plus saisi

- Art. 19 Code judiciaire

De voorlopige bewindvoerder vertegenwoordigt de beschermde persoon als verweerder in alle rechtshandelingen, zonder dat hiertoe een machtiging van de vrederechter vereist is; de mogelijkheid om zonder machtiging van de vrederechter de beschermde persoon als verweerder in rechte te vertegenwoordigen, omvat de mogelijkheid tot het instellen van een tegenvordering, evenals die tot het instellen van een gewoon dan wel een buitengewoon rechtsmiddel; het cassatieberoep van de eiser in zijn hoedanigheid van voorlopige bewindvoerder is ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 15 juni 2009, A.R. C.08.0299.F, AC, 2009, nr. 405.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Beschermde persoon - Voorlopige bewindvoerder - Rechtshandelingen - Vertegenwoordiging in rechte - Machtiging van de vrederechter - Vereiste

- Art. 488bis, f), § 3, eerste en tweede lid, a Burgerlijk Wetboek

ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Beschermde persoon - Voorlopige bewindvoerder - Rechtshandelingen - Vertegenwoordiging in rechte - Machtiging van de vrederechter - Vereiste

- Art. 488bis, f), § 3, eerste en tweede lid, a Burgerlijk Wetboek

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Demandeurs et défendeurs - Pourvoi en cassation - Recevabilité - Personne protégée - Administrateur provisoire - Actes juridiques - Représentation en justice - Autorisation du juge de paix - Condition

- Art. 488bis, f), § 3, al. 1er et 2, a Code civil

INTERDICTION ET CONSEIL JUDICIAIRE - Pourvoi en cassation - Recevabilité - Personne protégée - Administrateur provisoire - Actes juridiques - Représentation en justice - Autorisation du juge de paix - Condition

- Art. 488bis, f), § 3, al. 1er et 2, a Code civil

Het begrip " onroerend goed dat het gezin tot voornaamste woning dient" in de zin van artikel 215, § 1, eerste lid, Burgerlijk Wetboek impliceert een effectieve bewoning door het gezin of een deel van het gezin.

HUWELIJK - Onroerend goed dat het gezin tot voornaamste woning dient

- Art. 215, § 1, eerste lid Burgerlijk Wetboek

MARIAGE - Immeuble servant au logement principal de la famille

- Art. 215, § 1, al. 1er Code civil

C.10.0134.N

20 juni 2011

AC nr. ...

Uit de artikelen 1017, eerste lid, 1018, 6°, en 1022, eerste lid Gerechtelijk Wetboek volgt dat de partij tegen wie meerdere partijen onderscheiden vorderingen hebben ingesteld, gerechtigd is op een rechtsplegingsvergoeding vanwege elk van de in het ongelijk gestelde partijen afzonderlijk.

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procédure voor de feitenrechter - Meerdere partijen - Onderscheiden vorderingen tegen één partij - Rechtsplegingsvergoeding
- Artt. 1017, eerste lid, 1018, 6° en 1022, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Il suit des articles 1017, alinéa 1er, 1018, 6°, et 1022, alinéa 1er, du Code judiciaire que la partie qui a fait l'objet d'actions distinctes intentées par des parties distinctes a droit à une indemnité de procédure par partie succombante.

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Procédure devant le juge du fond - Pluralité de parties - Actions distinctes intentées contre une même partie - Indemnité de procédure
- Art. 1017, al. 1er, 1018, 6°, et 1022, al. 1er Code judiciaire

C.10.0147.N

7 februari 2011

AC nr. ...

Een verkeersongeval in de zin van artikel 29bis, §1, eerste lid WAM 1989, is het ongeval dat zich voordoet op de openbare weg en op terreinen, zij het privé, die toegankelijk zijn voor een aantal personen die het recht hebben om er te komen en dat verband houdt met de risico's van het wegverkeer (1). (1) Zie Cass., 25 januari 2008, AR C.07.0261.F, AC, 2008, nr.64.

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Zwakke weggebruiker - Artikel 29bis§1, eerste lid - Verkeersongeval - Plaats
- Art. 29bis, § 1, eerste lid Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Usager faible - Article 29bis, §1er - Accident de la circulation - Lieu
- Art. 29bis, § 1er, al. 1er L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

C.10.0149.F

17 februari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

BESLAG - Allerlei - Collectieve schuldenregeling - Debiteur - Toelating - Vermogen - Samenstelling - Rechten - Schuldbemiddelaar - Latere verbintenissen en daden van de debiteur

Het vermogen van de debiteur op het ogenblik dat hij tot de collectieve schuldenregeling wordt toegelaten, bestaat in een boedel waarop de uitoefening van zijn rechten wordt overgedragen aan de schuldbemiddelaar; de daden die de debiteur na dat tijdstip stelt, mogen, behoudens toestemming van de rechter, het normale beheer van zijn vermogen niet te buiten mogen gaan, een schuldenaar niet bevoordelen noch zijn onvermogen vergroten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

BESLAG - Allerlei - Collectieve schuldenregeling - Debiteur - Toelating - Vermogen - Samenstelling - Rechten - Schuldbemiddelaar - Latere verbintenissen en daden van de debiteur

- Artt. 1675/7, § 1, eerste en tweede lid, en § 3 Gerechtelijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Henkes.

SAISIE - Divers - Règlement collectif de dettes - Débiteur - Admission - Patrimoine - Constitution - Droits - Médiateur de dettes - Engagements et actes postérieures du débiteur

Le patrimoine du débiteur, au jour de son admission au bénéfice du règlement collectif de dettes, est constitué en une masse sur laquelle l'exercice de ses droits est transféré au médiateur de dettes; les actes posés par le débiteur après ce moment, ne peuvent, en règle, sauf autorisation du juge, excéder la gestion normale de son patrimoine, favoriser un créancier ou aggraver son insolvabilité (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

SAISIE - Divers - Règlement collectif de dettes - Débiteur - Admission - Patrimoine - Constitution - Droits - Médiateur de dettes - Engagements et actes postérieures du débiteur

- Art. 1675/7, § 1er, al. 1er et 2, § 3 Code judiciaire

C.10.0151.N

21 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Van Ingelgem.

GEESTESZIEKE - Opneming ter observatie - Beslissing door het openbaar ministerie - Doel - Gerechtskosten - Rechtsplegingsvergoeding - In het (on)gelijk gestelde partij

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Geesteszieke - Opneming ter observatie - Doel - Beslissing door het openbaar ministerie - Rechtsplegingsvergoeding - In het (on)gelijk gestelde partij

OPENBAAR MINISTERIE - Geesteszieke - Beslissing tot opneming ter observatie - Doel - Gerechtskosten - Rechtsplegingsvergoeding - In het (on)gelijk gestelde partij

MALADE MENTAL - Mise en observation - Décision du ministère public - But - Frais de justice - Indemnité de procédure - Partie succombante ou pas

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Généralités - Malade mental - Mise en observation - But - Décision du ministère public - Indemnité de procédure - Partie succombante ou pas

MINISTERE PUBLIC - Malade mental - Décision de mise en observation - But - Frais de justice - Indemnité de procédure - Partie succombante ou pas

Wanneer het openbaar ministerie in spoedeisend geval beslist dat een zieke persoon ter observatie zal worden opgenomen in de psychiatrische dienst die hij aanwijst, streeft hij geen gelijk na, maar de vrijwaring van de belangen van de maatschappij en van de betrokkene zelf; deze bijzondere regeling is onverenigbaar met de toepassing van de gemeenrechtelijke bepalingen inzake de gerechtskosten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.; zie ook artikel 2 van de wet van 21 feb. 2010 (B.S. 11 maart 2010) tot wijziging van de artikelen 1022 van het *Gerechtelijk Wetboek* en 162bis van het *Wetboek van strafvordering* en tot opheffing van artikel 6 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties.

GEESTESZIEKE - Opneming ter observatie - Beslissing door het openbaar ministerie - Doel - Gerechtskosten - Rechtsplegingsvergoeding - In het (on)gelijk gestelde partij

*- Art. 1017, eerste lid *Gerechtelijk Wetboek**

*- Art. 9, eerste en tweede lid *Wet 26 juni 1990 betreffende de persoon van de geesteszieke**

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Geesteszieke - Opneming ter observatie - Doel - Beslissing door het openbaar ministerie - Rechtsplegingsvergoeding - In het (on)gelijk gestelde partij

*- Art. 1017, eerste lid *Gerechtelijk Wetboek**

*- Art. 9, eerste en tweede lid *Wet 26 juni 1990 betreffende de persoon van de geesteszieke**

OPENBAAR MINISTERIE - Geesteszieke - Beslissing tot opneming ter observatie - Doel - Gerechtskosten - Rechtsplegingsvergoeding - In het (on)gelijk gestelde partij

*- Art. 1017, eerste lid *Gerechtelijk Wetboek**

*- Art. 9, eerste en tweede lid *Wet 26 juni 1990 betreffende de persoon van de geesteszieke**

MALADE MENTAL - Mise en observation - Décision du ministère public - But - Frais de justice - Indemnité de procédure - Partie succombante ou pas

*- Art. 1017, al. 1er *Code judiciaire**

- Art. 9, al. 1er et 2 L. du 26 juin 1990 relative à la protection de la personne des malades mentaux

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Généralités - Malade mental - Mise en observation - But - Décision du ministère public - Indemnité de procédure - Partie succombante ou pas

*- Art. 1017, al. 1er *Code judiciaire**

- Art. 9, al. 1er et 2 L. du 26 juin 1990 relative à la protection de la personne des malades mentaux

MINISTERE PUBLIC - Malade mental - Décision de mise en observation - But - Frais de justice - Indemnité de procédure - Partie succombante ou pas

*- Art. 1017, al. 1er *Code judiciaire**

- Art. 9, al. 1er et 2 L. du 26 juin 1990 relative à la protection de la personne des malades mentaux

C.10.0153.F

16 juni 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

INFORMATIEMAATSCHAPPIJ - Slachtoffer - Rechten - Wet van 11 maart 2003 - Lasterlijke of beledigende uitlatingen - Gepost op de

Conclusions de l'avocat général Henkes.

SOCIETE DE L'INFORMATION - Victime - Droits - Loi du 11 mars 2003 - Propos calomnieux ou diffamatoires - Publication sur le site

website van een dienstverlener - Gerecht van de rechterlijke orde - Bevoegdheid

KORT GEDING - Hoger beroep - Voorlopige maatregelen - Verbod om gegevens in rechte te gebruiken - Grenzen van de uitspraak bij voorraad

KORT GEDING - Controle - Hoger beroep - Dringend karakter - Voorlopige maatregelen - Opdracht van de rechter in hoger beroep - Onderwerp van het hoger beroep - Devolutieve kracht

Uit de artikelen artikel 584, tweede lid, en 1068, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek volgt dat het wegvallen van het dringend karakter in hoger beroep de rechter in kort geding, bij wie regelmatig hoger beroep is ingesteld door een partij tegen wie een voorlopige maatregel is uitgesproken, niet belet na te gaan of de beslissing van de eerste rechter verantwoord was op het ogenblik dat hij uitspraak deed en, indien nodig, die beslissing teniet te doen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr.***.

KORT GEDING - Controle - Hoger beroep - Dringend karakter - Voorlopige maatregelen - Opdracht van de rechter in hoger beroep - Onderwerp van het hoger beroep - Devolutieve kracht

Artikel 21, § 2, eerste lid, van de wet van 11 maart 2003 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij verleent aan een persoon die beweert het slachtoffer te zijn van lasterlijke of beledigende uitlatingen op de website van een dienstverlener, niet het subjectief recht om van een gerecht van de rechterlijke orde te verkrijgen dat het die dienstverlener ertoe dwingt al zijn informatie over de vermeende plegers van inbreuken aan dat gerecht te verstrekken teneinde een burgerlijke herstellvordering in te stellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

INFORMATIEMAATSCHAPPIJ - Slachtoffer - Rechten - Wet van 11 maart 2003 - Lasterlijke of beledigende uitlatingen - Gepost op de website van een dienstverlener - Gerecht van de rechterlijke orde - Bevoegdheid

De appelrechter die een partij verbiedt om, op welke wijze ook, waaronder in rechte, gebruik te maken van de gegevens die zij zonder wettige grondslag verkregen heeft en die zij geacht wordt nooit in haar bezit te hebben gehad, heeft geen beslissing genomen die de bodemrechter bindt en heeft de grenzen van de uitspraak bij voorraad, die het als rechter in kort geding in acht moet nemen, niet overschreden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

KORT GEDING - Hoger beroep - Voorlopige maatregelen - Verbod om gegevens in rechte te gebruiken - Grenzen van de uitspraak bij voorraad

d'un prestataire de services - Juridiction de l'ordre judiciaire - Pouvoir

REFERE - Appel - Mesures provisoires - Interdiction d'utiliser des données en justice - Limites du provisoire

REFERE - Vérification - Appel - Urgence - Mesures provisoires - Mission du juge en degré d'appel - Objet de l'appel - Effet dévolutif

Il suit des articles 584, alinéa 2, et 1068, alinéa 1er, du Code judiciaire que la disparition de l'urgence en degré d'appel n'empêche pas le juge des référés, régulièrement saisi de l'appel d'une partie à qui une mesure provisoire a été imposée, d'examiner si la décision du premier juge était justifiée au moment où celui-ci s'est prononcé et de mettre, le cas échéant, cette décision à néant (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

REFERE - Vérification - Appel - Urgence - Mesures provisoires - Mission du juge en degré d'appel - Objet de l'appel - Effet dévolutif

L'article 21, § 2, de la loi du 11 mars 2003 sur certains aspects juridiques des services de la société de l'information ne confère pas à une personne, qui soutient être victime de propos calomnieux ou diffamatoires publiés sur le site d'un prestataire de services, le droit subjectif d'obtenir d'une juridiction de l'ordre judiciaire qu'elle ordonne à ce prestataire de lui communiquer toutes les informations dont il dispose sur les prétendus auteurs d'infractions aux fins de poursuivre une action civile en réparation (1). (1) Voir les conclusions du ministère public

SOCIETE DE L'INFORMATION - Victime - Droits - Loi du 11 mars 2003 - Propos calomnieux ou diffamatoires - Publication sur le site d'un prestataire de services - Juridiction de l'ordre judiciaire - Pouvoir

N'a pas pris de décision liant le juge du fond et n'a pas excédé les limites du provisoire s'imposant à lui comme juge des référés, le juge d'appel qui fait interdiction à une partie d'utiliser, de quelque façon que ce soit, dont en justice, des données qu'elle a obtenues sans fondement légal et dont elle est censée n'avoir pas été mise en possession (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

REFERE - Appel - Mesures provisoires - Interdiction d'utiliser des données en justice - Limites du provisoire

C.10.0154.F

16 juni 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

Conclusions de l'avocat général Henkes.

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Basisbedrag - Pachtwet - Vordering tot indeplaatsstelling van de pachter - Notaris veroordeeld tot kennisgevingen - Niet in geld waardeerbare zaken - Rechtsplegingsvergoeding

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Begrip - Aard van wetgeving - Basisbedrag - Vordering tot indeplaatsstelling van de pachter - Notaris veroordeeld tot kennisgevingen - Niet in geld waardeerbare zaken - Rechtsplegingsvergoeding

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Procédure devant le juge du fond - Montant de base - Loi sur le bail à ferme - Demande en subrogation formée par le preneur - Condamnation du notaire à procéder à des notifications - Affaires non évaluables en argent - Indemnité de procédure

LOUAGE DE CHOSES - Bail a ferme - Notion. nature de la législation - Montant de base - Demande en subrogation formée par le preneur - Condamnation du notaire à procéder à des notifications - Affaires non évaluables en argent - Indemnité de procédure

Zowel de door de pachter op grond van artikel 51 van de pachtwet ingestelde vordering tot indeplaatsstelling als de vordering die ertoe strekt de notaris te doen veroordelen om de in artikel 48 van die wet bedoelde kennisgevingen te doen, zijn niet in geld waardeerbare vorderingen in de zin van artikel 3 van het Koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

Constituent des actions portant sur des affaires non évaluables en argent au sens de l'article 3 de l'arrêté royal du 26 octobre 2007 fixant le tarif des indemnités de procédure visées à l'article 1022 du Code judiciaire et fixant la date d'entrée en vigueur des articles 1er à 13 de la loi du 21 avril 2007 relative à la répétibilité des honoraires et des frais d'avocat tant la demande en subrogation formée par le preneur sur la base de l'article 51 de la loi sur le bail à ferme que la demande tendant à la condamnation du notaire à procéder aux notifications prescrites par l'article 48 de la même loi (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Basisbedrag - Pachtwet - Vordering tot indeplaatsstelling van de pachter - Notaris veroordeeld tot kennisgevingen - Niet in geld waardeerbare zaken - Rechtsplegingsvergoeding

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Begrip - Aard van wetgeving - Basisbedrag - Vordering tot indeplaatsstelling van de pachter - Notaris veroordeeld tot kennisgevingen - Niet in geld waardeerbare zaken - Rechtsplegingsvergoeding

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Procédure devant le juge du fond - Montant de base - Loi sur le bail à ferme - Demande en subrogation formée par le preneur - Condamnation du notaire à procéder à des notifications - Affaires non évaluables en argent - Indemnité de procédure

LOUAGE DE CHOSES - Bail a ferme - Notion. nature de la législation - Montant de base - Demande en subrogation formée par le preneur - Condamnation du notaire à procéder à des notifications - Affaires non évaluables en argent - Indemnité de procédure

C.10.0158.F

9 september 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

RECHTSMISBRUIK - Op de wet steunend recht - Regelmatige rechtspleging om het recht te doen gelden

Een recht kan worden misbruikt, ook al steunt het op de wet en wordt er een regelmatige rechtspleging gevoerd om het te doen gelden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011 nr....

RECHTSMISBRUIK - Op de wet steunend recht - Regelmatige rechtspleging om het recht te doen gelden

Conclusions de l'avocat général Henkes.

ABUS DE DROIT - Droit fondé sur la loi - Procédure de réclamation régulière

L'abus de droit peut exister même lorsque ce droit est fondé sur la loi et est réclamé par une procédure régulière (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

ABUS DE DROIT - Droit fondé sur la loi - Procédure de réclamation régulière

C.10.0164.N

25 februari 2011

AC nr. ...

Het persoonlijk en werkelijk gebruik van de verhuurder die de huurhervorming heeft geweigerd op grond van artikel 16.1,1°, Handelshuurwet, moet zich uitstrekken tot het geheel van het vroeger verhuurde goed; daartoe is echter niet vereist dat alle vertrekken voortdurend en voor de volle oppervlakte worden benut, wanneer de verhuurder ook het niet onmiddellijk benutte gedeelte van het voorheen verhuurde goed voor het voorgenomen persoonlijk gebruik onder zich houdt (1). (1) Cass., 30 april 1976, AC 1976, 981; Cass., 26 april 2002, AR C.00.0618N, AC 2002, nr. 254.

HUUR VAN GOEDEREN - Handelshuur - Einde (opzegging, huurhervorming, enz.) - Weigering - Persoonlijk gebruik - Begrip - Vereiste - Huurhervorming

- Art. 16, I, 1° Wet van 30 april 1951 op de handelshuurovereenkomsten met het oog op de bescherming van het handelsfonds

L'occupation personnelle et effective du bailleur ayant refusé le renouvellement du bail en vertu de l'article 16, I, 1° de la loi du 30 avril 1951 sur les baux commerciaux, doit s'étendre à la totalité du bien loué; il n'est cependant pas requis que toutes les pièces soient "utilisées" en permanence et sur toute leur superficie par le bailleur, lorsque celui-ci détient également pour l'usage personnel qu'il s'était proposé les parties non directement utilisées du bien précédemment loué (1). (1) Cass., 30 avril 1976, Pas., 1976, 945; voir Cass., 26 avril 2002, RG C.00.0618.N, Pas., 2002, n° 254.

LOUAGE DE CHOSSES - Bail commercial - Fin (congé. renouvellement. etc) - Refus - Utilisation personnelle - Notion - Condition - Renouvellement du bail

- Art. 16, I, 1° L. du 30 avril 1951 sur les baux commerciaux, en vue de la protection du fonds de commerce

C.10.0175.F

5 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde - Overschrijving - Bankrekeninguittreksel - Werkelijke storting van een geldsom

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde - Hof van Cassatie - Rechter - Overschrijving - Bankrekeninguittreksel - Lening - Begin van bewijs door geschrift - Wettelijk begrip waarschijnlijkheid - Toetsing - Beoordeling in feite

De rechter oordeelt weliswaar in feite of de hem voorgelegde akte het beweerde feit al dan niet waarschijnlijk maakt en derhalve een begin van bewijs door geschrift uitmaakt maar het staat aan het Hof na te gaan of de rechter het wettelijk begrip waarschijnlijkheid niet heeft miskend (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.10.0175.F, Pas., 2011, nr....

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde - Hof van Cassatie - Rechter - Overschrijving - Bankrekeninguittreksel - Lening - Begin van bewijs door geschrift - Wettelijk begrip waarschijnlijkheid - Toetsing - Beoordeling in feite

- Art. 1347, tweede lid Burgerlijk Wetboek

Een bankrekeninguittreksel dat een overschrijving bevat vermeldt alleen dat er werkelijk een geldsom werd gestort (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.10.0175.F, Pas., 2011, nr....

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde - Overschrijving - Bankrekeninguittreksel - Werkelijke storting van een geldsom

- Art. 1347, tweede lid Burgerlijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Henkes.

PREUVE - Matière civile - Preuve littérale - Valeur probante - Virement - Extrait de compte bancaire - Réalité du versement d'une somme argent

PREUVE - Matière civile - Preuve littérale - Valeur probante - Cour de cassation - Juge - Virement - Extrait de compte bancaire - Prêt - Commencement de preuve par écrit - Notion légale de vraisemblance - Vérification - Appréciation en fait

Si le juge apprécie en fait si l'acte qui lui est soumis rend ou non vraisemblable le fait allégué et constitue, dès lors, un commencement de preuve par écrit, il est au pouvoir de la Cour de vérifier si le juge n'a pas méconnu la notion légale de vraisemblance (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

PREUVE - Matière civile - Preuve littérale - Valeur probante - Cour de cassation - Juge - Virement - Extrait de compte bancaire - Prêt - Commencement de preuve par écrit - Notion légale de vraisemblance - Vérification - Appréciation en fait

- Art. 1347, al. 2 Code civil

Un extrait de compte bancaire mentionnant un virement démontre seulement la réalité du versement d'une somme d'argent (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

PREUVE - Matière civile - Preuve littérale - Valeur probante - Virement - Extrait de compte bancaire - Réalité du versement d'une somme argent

- Art. 1347, al. 2 Code civil

C.10.0176.N

29 september 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken - Aanhaling in een andere taal - Akte van de rechtspleging - Taal van de rechtspleging

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken - Vereisten - Vermelding in een andere taal - Weergave van de zakelijke inhoud - Begrip - Taal van de rechtspleging

De weergave van de zakelijke inhoud van een niet in de procestaal gestelde vermelding vereist niet een volledige vertaling van de in de vreemde taal vermelde wettekst; het is ook niet vereist dat de vertaalde zakelijke inhoud zelf uitdrukkelijk aangeeft dat het een weergave is van de in een vreemde taal vermelde wettekst (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken - Vereisten - Vermelding in een andere taal - Weergave van de zakelijke inhoud - Begrip - Taal van de rechtspleging

- Artt. 2, 24 en 40 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Een akte van de rechtspleging wordt geacht in de taal van de rechtspleging te zijn gesteld wanneer alle vermeldingen vereist voor de regelmatigheid van de akte in die taal zijn gesteld of, in het geval een aanhaling in een andere taal dan die van de rechtspleging is opgenomen, wanneer in de akte tevens de vertaling of de zakelijke inhoud ervan in de taal van de rechtspleging is weergegeven (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Burgerlijke zaken - Aanhaling in een andere taal - Akte van de rechtspleging - Taal van de rechtspleging

- Artt. 2, 24 en 40 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En appel - Matière civile - Citation dans une autre langue - Acte de la procédure - Langue de la procédure

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En appel - Matière civile - Exigences - Citation dans une autre langue - Reproduction de la teneur - Notion - Langue de la procédure

La reproduction de la teneur d'une mention non rédigée dans la langue de la procédure, ne requiert pas une traduction complète du texte légal mentionné dans la langue étrangère; il n'est pas davantage requis que la traduction de cette teneur indique elle-même de manière expresse qu'elle est une reproduction d'un texte légal mentionné dans une langue étrangère (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En appel - Matière civile - Exigences - Citation dans une autre langue - Reproduction de la teneur - Notion - Langue de la procédure

- Art. 2, 24 et 40 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

Un acte de la procédure est réputé rédigé dans la langue de la procédure lorsque toutes les mentions requises en vue de sa régularité sont rédigées en cette langue ou, dans le cas d'une citation dans une langue autre que celle de la procédure, lorsque l'acte reproduit aussi la traduction ou sa teneur dans la langue de la procédure (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En appel - Matière civile - Citation dans une autre langue - Acte de la procédure - Langue de la procédure

- Art. 2, 24 et 40 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

C.10.0178.N

27 mei 2011

AC nr. ...

De korte termijn waarbinnen de verkoper de vrijwaringsvordering op grond van koopvernietigende gebreken dient in te stellen tegen diegene van wie hij de zaak heeft gekocht, begint eerst te lopen vanaf het tijdstip waarop hij zelf door zijn koper in rechte wordt aangesproken (1). (1) Cass. 29 jan. 2004, AR C.01.0491.N, AC, 2004, nr. 52, met concl. van advocaat-generaal met opdracht THIJS.

KOOP - Koopvernietigende gebreken - Aanvang - Rechtsvordering van de verkoper - Termijn waarbinnen de vrijwaringsvordering moet worden ingesteld

- Art. 1648 Burgerlijk Wetboek

Le bref délai dans lequel le vendeur doit introduire l'action en garantie des vices rédhibitoires à l'égard de la personne qui lui a vendu la chose prend cours au moment où il est lui-même appelé en justice par son acquéreur (1). (1) Cass. 29 janvier 2004, RG C.01.0491.N, Pas., 2004, n° 52, avec les conclusions de M. l'avocat général Thijs dans AC, 2004, n° 52.

VENTE - Vices rédhibitoires - Point de départ - Action du vendeur - Délai dans lequel l'action en garantie doit être introduite

- Art. 1648 Code civil

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Schulden - Vervoerovereenkomsten - Vervoerder - Borgtocht - Vervoerder in onderaanneming - Schuld van de vervoerder - Begrip - Waarborg - Wegvervoer - Gevolg

Het koninklijk besluit van 7 mei 2002 betreffende het vervoer van zaken over de weg voert een nieuwe regeling in die de vervoersovereenkomsten bepaalt die gesloten zijn door een onderneming voor vervoer van zaken over de weg waaruit gewaarborgde schulden ontstaan, waarop zij van toepassing is: zowel de hoofdovereenkomsten als de overeenkomsten van wettelijke onderaanneming; bijgevolg wordt de schuld van de vervoerder ten aanzien van de vervoerder in onderaanneming op wie hij een beroep heeft gedaan, door de borgtocht gewaarborgd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011 nr. ...

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Schulden - Vervoerovereenkomsten - Vervoerder - Borgtocht - Vervoerder in onderaanneming - Schuld van de vervoerder - Begrip - Waarborg - Wegvervoer - Gevolg

- Art. 17, § 1, eerste lid, 2° KB 7 mei 2002

Conclusions du procureur général Leclercq.

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - Dettes - Contrats de transport - Transporteur - Cautionnement - Transporteur sous-traitant - Dette du transporteur - Notion - Garantie - Transport par route - Conséquence

L'arrêté royal du 7 mai 2002 relatif au transport de choses par route élabore une nouvelle réglementation qui prévoit quels contrats de transport conclus par une entreprise de transport de choses par route donnant lieu à des dettes qui sont garanties par le cautionnement, sont visés: tant les contrats principaux que les contrats conclus en sous-traitance légale; dès lors, la dette du transporteur à l'égard du transporteur sous-traitant auquel il a fait appel est garantie par le cautionnement (1). (1) Voir les concl. du M.P.

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - Dettes - Contrats de transport - Transporteur - Cautionnement - Transporteur sous-traitant - Dette du transporteur - Notion - Garantie - Transport par route - Conséquence

- Art. 17, § 1er, al. 1er, 2° A.R. du 7 mai 2002

De in de bepalingen van titel II van het K.B. nr. 185 van 9 juli 1935 op de bankcontrole en het uitgifteregime voor titels en effecten uitgedrukte wil van de wetgever om de informatieverstrekking en de belangen van de potentiële verwervers van effecten veilig te stellen, strekken eveneens ertoe om de goede werking van de markt te verzekeren en te bevorderen en hangen nauw samen met een organisatie van de effectenmarkt die het vertrouwen van spaarders wekt; aldus betreffen zij de economische grondslagen van de maatschappij en raken zij de openbare orde (1). (1) Zie Cass. 10 maart 1994, A.R. nr. 9669, AC, 1994, nr. 114.

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Algemeen - Strekking - Bankcontrole - Effectenmarkt - Wil van de wetgever - Openbare orde

- Titel II KB nr. 185 van 9 juli 1935 op de bankcontrole en het uitgifteregime voor titels en effecten

- Art. 22 Wet 10 juni 1964 op het openbaar aantrekken van spaargelden

OPENBARE ORDE - Strekking - Bankcontrole - Effectenmarkt - Wil van de wetgever - Bankwezen. Kredietwezen. Spaarwezen

- Titel II KB nr. 185 van 9 juli 1935 op de bankcontrole en het uitgifteregime voor titels en effecten

- Art. 22 Wet 10 juni 1964 op het openbaar aantrekken van spaargelden

BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Généralités - Tendance - Contrôle des banques - Marché des valeurs - Volonté du législateur - Ordre public

- Titre II A.R. n° 185 du 9 juillet 1935 sur le contrôle des banques et le régime des émissions de titres et valeurs

- Art. 22 L. du 10 juin 1964 sur les appels publics à l'épargne

ORDRE PUBLIC - Tendance - Contrôle des banques - Marché des valeurs - Volonté du législateur - Banque. Crédit. Epargne

- Titre II A.R. n° 185 du 9 juillet 1935 sur le contrôle des banques et le régime des émissions de titres et valeurs

- Art. 22 L. du 10 juin 1964 sur les appels publics à l'épargne

De nietigheidssanctie wegens schending van een bepaling van openbare orde vermag niet slechts aangewend te worden jegens degene die die bepaling geschonden heeft.

OPENBARE ORDE - Schending van een bepaling van openbare orde - Nietigheidssanctie - Aanwending

- Art. 22 Wet 10 juni 1964 op het openbaar aantrekken van spaargelden

- Artt. 26, 27, 29 en 29ter KB nr. 185 van 9 juli 1935 op de bankcontrole en het uitgifteregime voor titels en effecten

- Art. 6 Burgerlijk Wetboek

ORDRE PUBLIC - Violation d'une disposition d'ordre public - Sanction de nullité - Application

- Art. 22 L. du 10 juin 1964 sur les appels publics à l'épargne

- Art. 26, 27, 29 et 29ter A.R. n° 185 du 9 juillet 1935 sur le contrôle des banques et le régime des émissions de titres et valeurs

- Art. 6 Code civil

De rechterlijke beslissing dat een agentuurovereenkomst die een ongeoorloofd voorwerp heeft, overeenkomstig nietig dient verklaard te worden, is naar recht verantwoord zonder dat de rechter daarenboven dient na te gaan of het doel van die agentuurovereenkomst het omzeilen van wetgeving van openbare orde beoogde (1). (1) Zie Cass. 10 maart 1994, A.R. nr. 9669, AC, 1994, nr. 114.

OPENBARE ORDE - Taak van de rechter - Agentuurovereenkomst - Ongeoorloofd voorwerp - Nietigverklaring

- Artt. 1108, 1128, 1130 en 1131 Burgerlijk Wetboek

OVEREENKOMST - Bestanddelen - Voorwerp - Taak van de rechter - Agentuurovereenkomst - Ongeoorloofd voorwerp - Nietigverklaring - Openbare orde

- Artt. 1108, 1128, 1130 en 1131 Burgerlijk Wetboek

ORDRE PUBLIC - Mission du juge - Contrat d'agence - Objet illicite - Annulation

- Art. 1108, 1128, 1130 et 1131 Code civil

CONVENTION - Eléments constitutifs - Objet - Mission du juge - Contrat d'agence - Objet illicite - Annulation - Ordre public

- Art. 1108, 1128, 1130 et 1131 Code civil

Een wet is van openbare orde als hij de essentiële belangen van de Staat of van de gemeenschap raakt of als hij in het privaatrecht de juridische grondslagen bepaalt waarop de economische of morele orde van de maatschappij rust (1). Cass. 29 november 2007, A.R. C.07.0173.N, AC, 2007, nr. 596.

OPENBARE ORDE - Wet

- Artt. 6, 1131 en 1133 Burgerlijk Wetboek

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen - Openbare orde

- Artt. 6, 1131 en 1133 Burgerlijk Wetboek

ORDRE PUBLIC - Loi

- Art. 6, 1131 et 1133 Code civil

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Généralités - Ordre public

- Art. 6, 1131 et 1133 Code civil

C.10.0185.F

2 september 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Ontbinding uitgesproken door de rechtbank van koophandel - Aanwijzing van een vereffenaar - Hoger beroep van de ontbonden vennootschap - Vereffenaar die niet in het geding is opgeroepen - Ontvankelijkheid van het hoger beroep - Handelsvennootschappen

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen - Ontbinding uitgesproken door de rechtbank van koophandel - Aanwijzing van een vereffenaar - Hoger beroep van de ontbonden

Conclusions de l'avocat général Werquin.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Décisions et parties - Dissolution prononcée par le tribunal de commerce - Désignation d'un liquidateur - Appel de la société dissoute - Liquidateur non appelé à la cause - Recevabilité de l'appel - Sociétés commerciales

SOCIETES - Sociétés commerciales - Généralités - Dissolution prononcée par le tribunal de commerce - Désignation d'un liquidateur - Appel de la société dissoute - Liquidateur non appelé à

vennootschap - Vereffenaar die niet in het geding is opgeroepen - Ontvankelijkheid van het hoger beroep

la cause - Recevabilité de l'appel

De door de rechtbank aangewezen vereffenaar die geen partij was in het geding voor de eerste rechter en die ten gevolge van zijn aanwijzing de ontbonden vennootschap vertegenwoordigt die gedagvaard was om te verschijnen naar aanleiding van een hoger beroep van de vennootschap, hoeft niet in het geding te worden opgeroepen (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2011, AR C.10.0185.F, nr. ...

Le liquidateur désigné par le tribunal, qui n'était pas partie à l'instance devant le premier juge et qui, à la suite de sa désignation, représente la société dissoute citée à comparaître dans le cadre d'un appel de la société, ne doit pas être appelé à la cause (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Ontbinding uitgesproken door de rechtbank van koophandel - Aanwijzing van een vereffenaar - Hoger beroep van de ontbonden vennootschap - Vereffenaar die niet in het geding is opgeroepen - Ontvankelijkheid van het hoger beroep - Handelsvennootschappen

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Décisions et parties - Dissolution prononcée par le tribunal de commerce - Désignation d'un liquidateur - Appel de la société dissoute - Liquidateur non appelé à la cause - Recevabilité de l'appel - Sociétés commerciales

- Artt. 61, § 1, 182, § 3, en 186 Wetboek van vennootschappen
- Artt. 31 en 1053 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 61, § 1er, 182, § 3, et 186 Code des sociétés
- Art. 31 et 1053 Code judiciaire

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen - Ontbinding uitgesproken door de rechtbank van koophandel - Aanwijzing van een vereffenaar - Hoger beroep van de ontbonden vennootschap - Vereffenaar die niet in het geding is opgeroepen - Ontvankelijkheid van het hoger beroep

SOCIETES - Sociétés commerciales - Généralités - Dissolution prononcée par le tribunal de commerce - Désignation d'un liquidateur - Appel de la société dissoute - Liquidateur non appelé à la cause - Recevabilité de l'appel

- Artt. 61, § 1, 182, § 3, en 186 Wetboek van vennootschappen
- Artt. 31 en 1053 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 61, § 1er, 182, § 3, et 186 Code des sociétés
- Art. 31 et 1053 Code judiciaire

C.10.0186.F

6 juni 2011

AC nr. ...

Uit de omstandigheden die het bestreden arrest omschrijft, kan het arrest het bestaan van een stilzwijgende bekrachtiging wettig afleiden uit het omstandig stilzwijgen van de eiser.

Des circonstances qu'il décrit l'arrêt attaqué peut légalement conclure à l'existence d'une ratification certaine résultant du silence circonstancié du demandeur.

LASTGEVING - Stilzwijgende bekrachtiging - Omstandig stilzwijgen van de lastgever - Beoordeling door de feitenrechter

MANDAT - Ratification tacite - Silence circonstancié du mandant - Appréciation par le juge du fond

Hoewel de feitenrechter m.b.t. de lastgeving op onaantastbare wijze de feiten vaststelt waaruit hij het bestaan van een stilzwijgende bekrachtiging afleidt, gaat het Hof evenwel na of hij die beslissing wettig uit zijn vaststellingen heeft kunnen afleiden (1). (1) Zie Cass. 2 nov. 2007, AR C.05.0379.F, AC, 2007, nr. 524.

En matière de mandat, si le juge du fond constate souverainement les faits dont il déduit l'existence d'une ratification tacite, la Cour contrôle cependant si, de ses constatations, le juge a pu légalement déduire cette décision (1). (1) Voir Cass. 2 novembre 2007, RG C.05.0379.F, Pas., 2007, n° 524.

CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding - Toezicht - Beoordeling door de rechter - Stilzwijgende bekrachtiging - Lastgeving - Begrip

CASSATION - Généralités. mission et raison d'être de la cour de cassation. nature de l'instance en cassation - Contrôle - Appréciation par le juge - Ratification tacite - Mandat - Notion

- Art. 1998 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1998 Code civil

LASTGEVING - Toezicht - Stilzwijgende bekrachtiging - Begrip - Beoordeling door de feitenrechter

MANDAT - Contrôle - Ratification tacite - Notion - Appréciation par le juge du fond

- Art. 1998 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1998 Code civil

C.10.0191.N

4 maart 2011

AC nr. ...

Opdat een buitenlandse rechterlijke beslissing in toepassing van artikel 25, §1, 8°, van het Wetboek IPR niet wordt erkend of uitvoerbaar verklaard, is vereist dat de Belgische rechter onderzoekt of de bevoegdheid van de buitenlandse rechter uitsluitend gegrond was op de aanwezigheid van de verweerder of van goederen zonder rechtstreeks verband met het geschil in de Staat waartoe die rechter behoort.

UITVOERBAARVERKLARING - Buitenlandse rechterlijke beslissing - Weigering - Voorwaarden - Weigeringsgronden - Artikel 25, § 1, 8°, Wetboek IPR - Opdracht van de Belgische rechter

- Art. 25, § 1, 8° Wet 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht

Pour qu'une décision judiciaire étrangère ne soit ni reconnue ni déclarée exécutoire en application de l'article 25, §1er, 8° du Code de droit international privé, il est requis que le juge belge examine si la compétence de la juridiction étrangère était exclusivement fondée sur la présence du défendeur ou de biens sans relation directe avec le litige dans l'Etat dont relève cette juridiction.

EXEQUATUR - Décision judiciaire étrangère - Refus - Conditions - Motifs de refus - Code de droit international privé, article 25, § 1er, 8° - Mission du juge belge

- Art. 25, § 1er, 8° L. du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé

C.10.0197.N

27 mei 2011

AC nr. ...

De wettelijke regels inzake de ontvankelijkheid van het hoger beroep in burgerlijke zaken raken de openbare orde (1). (1) Cass. 29 juni 1979, AC, 1978-79, 1330.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Algemeen - Ontvankelijkheid - Aard van de wettelijke regels

OPENBARE ORDE - Hoger beroep - Ontvankelijkheid - Burgerlijke zaken - Aard van de wettelijke regels

Het hof van beroep dient ambtshalve de ontvankelijkheid van de hogere beroepen te onderzoeken en met name of het als incidenteel beroep gekwalificeerde hoger beroep niet ontvankelijk is als navolgend hoofdberoep (1). (1) Cass. 2 feb. 1989, AR 6064 en 6065, AC, 1988-89, nr 324.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Ontvankelijkheid - Opdracht van het hof van beroep - Vorm

- Artt. 1050, eerste lid, 1054 en 1056, 4° Gerechtelijk Wetboek

Les règles légales en matière de recevabilité de l'appel en matière civile relèvent de l'ordre public (1). (1) Cass. 29 juin 1979, Pas., 1979, I, p. 1298.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Généralités - Recevabilité - Nature des règles légales

ORDRE PUBLIC - Appel - Recevabilité - Matière civile - Nature des règles légales

La cour d'appel est tenue d'examiner d'office la recevabilité des appels et notamment si l'appel qualifié d'appel incident est irrecevable en tant qu'appel principal consécutif (1). (1) Cass. 2 février 1989, RG 6064 et 6065, Pas., 1989, n° 324.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Appel principal. forme. délai. litige indivisible - Recevabilité - Mission de la cour d'appel - Forme

- Art. 1050, al. 1er, 1054 et 1056, 4° Code judiciaire

C.10.0199.F

19 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

ENERGIE - Gevolg - Wettigheid van besluiten en verordeningen - Koninklijk besluit van 11 juli 2002 - Bekrachtigingswet - Aard van het bekrachtigde koninklijk besluit

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen - Gevolg - Koninklijk besluit van 11 juli 2002 - Bekrachtigingswet - Aard van de bekrachtigde bepaling

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen - Terugwerkende kracht - Koninklijk besluit van 11 juli 2002 - Bekrachtigingswet

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen - Koninklijk besluit van 11 juli 2002 - Bekrachtigingswet

Conclusions de l'avocat général Genicot.

ENERGIE - Effet - Légalité des arrêtés et règlements - Arrêté royal du 11 juillet 2002 - Loi de confirmation - Nature de l'arrêté royal confirmé

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Légalité des arrêtés et règlements - Effet - Arrêté royal du 11 juillet 2002 - Loi de confirmation - Nature de la disposition confirmée

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Légalité des arrêtés et règlements - Effet rétroactif - Arrêté royal du 11 juillet 2002 - Loi de confirmation

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Légalité des arrêtés et règlements - Arrêté royal du 11 juillet 2002 - Loi de confirmation

Uit de bekrachtiging van het koninklijk besluit van 11 juli 2002 volgt dat de wetgever aan dat koninklijk besluit een wetgevende waarde heeft toegekend (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen - Koninklijk besluit van 11 juli 2002 - Bekrachtigingswet

- Art. 53 Wet 21 dec. 2007 houdende diverse bepalingen

Il suit de la confirmation de l'arrêté royal du 11 juillet 2002 que le législateur a donné à cet arrêté royal une valeur législative (1). (1) Voir les concl. du M.P.

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Légalité des arrêtés et règlements - Arrêté royal du 11 juillet 2002 - Loi de confirmation

- Art. 53 L. du 21 décembre 2007 portant des dispositions diverses

Het koninklijk besluit van 11 juli 2002, dat kracht van wet heeft, is geen uitvoeringsbesluit als bedoeld in artikel 31 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

ENERGIE - Gevolg - Wettigheid van besluiten en verordeningen - Koninklijk besluit van 11 juli 2002 - Bekrachtigingswet - Aard van het bekrachtigde koninklijk besluit

- Artt. 53 en 54 Wet 21 dec. 2007 houdende diverse bepalingen

- Art. 31 Wet 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen - Gevolg - Koninklijk besluit van 11 juli 2002 - Bekrachtigingswet - Aard van de bekrachtigde bepaling

- Artt. 53 en 54 Wet 21 dec. 2007 houdende diverse bepalingen

- Art. 31 Wet 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt

L'arrêté royal du 11 juillet 2002, qui a valeur de loi, n'est pas un arrêté d'exécution visé à l'article 31, de la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ENERGIE - Effet - Légalité des arrêtés et règlements - Arrêté royal du 11 juillet 2002 - Loi de confirmation - Nature de l'arrêté royal confirmé

- Art. 53 et 54 L. du 21 décembre 2007 portant des dispositions diverses

- Art. 31 L. du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Légalité des arrêtés et règlements - Effet - Arrêté royal du 11 juillet 2002 - Loi de confirmation - Nature de la disposition confirmée

- Art. 53 et 54 L. du 21 décembre 2007 portant des dispositions diverses

- Art. 31 L. du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité

De retroactiviteit die aan de bekrachtiging van het koninklijk besluit van 11 juli 2002 werd toegekend, heeft tot gevolg dat voornoemd koninklijk besluit geacht moet worden van meet af aan een wetgevende waarde te hebben gehad (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen - Terugwerkende kracht - Koninklijk besluit van 11 juli 2002 - Bekrachtigingswet

- Artt. 53 en 54 Wet 21 dec. 2007 houdende diverse bepalingen

L'effet rétroactif, donné à la confirmation de l'arrêté royal du 11 juillet 2002, a pour conséquence de cet arrêté royal doit être présumé avoir eu une valeur législative dès son origine (1). (1) Voir les concl. du M.P.

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Légalité des arrêtés et règlements - Effet rétroactif - Arrêté royal du 11 juillet 2002 - Loi de confirmation

- Art. 53 et 54 L. du 21 décembre 2007 portant des dispositions diverses

C.10.0201.N

29 april 2011

AC nr. ...

Artikel 88 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst is niet van toepassing op de eigen schadeverzekering die een zaakverzekeringsovereenkomst en geen aansprakelijkheidsverzekeringsovereenkomst betreft .

VERZEKERING - Landverzekering - Aard - Toepasselijkheid - Artikel 88 Landverzekeringsovereenkomst - Eigen schadeverzekering

- Art. 88, eerste en tweede lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

ASSURANCES - Assurances terrestres - Nature - Applicabilité - Article 88 de la loi du 25 juin 1992 - Assurance dommages propres

- Art. 88, al. 1er et 2 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

C.10.0202.N**8 april 2011****AC nr. ...**

De "gebonden bevoegdheid" waarin artikel 109 van de wet van 4 augustus 1986 voorziet, verplicht de belastingadministratie op grond van het fiscale legaliteitsbeginsel een geldboete op te leggen zodra de voorwaarden van de artikelen 53, §1, 3°, 70, 72 en 84 van het btw-wetboek zijn vervuld.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Belastingadministratie - Gebonden bevoegdheid - Administratieve sancties - Geldboete

- Artt. 53, § 1, 3°, 70, 72 en 84 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

- Art. 109 Wet 4 aug. 1986

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Administration fiscale - Compétence liée - Sanctions administratives - Amende

- Art. 53, § 1er, 3°, 70, 72 et 84 Code de la taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 109 L. du 4 août 1986

Wanneer de belastingadministratie een geldboete oplegt naar aanleiding van het opmaken van een bijzondere rekening, moet zij niet alleen de belastingplichtige daarvan kennis geven. Zij moet ook de feiten meedelen, die de overtreding opleveren, verwijzen naar de toegepaste wet- of verordeningsteksten, en de motieven geven die gediend hebben om het bedrag van de geldboete vast te stellen.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Bijzondere rekening - Verplichting tot kennisgeving - Administratieve sancties - Geldboete

- Art. 109 Wet 4 aug. 1986

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Compte spécial - Obligation de notification - Sanctions administratives - Amende

- Art. 109 L. du 4 août 1986

C.10.0203.F**9 juni 2011****AC nr. ...**

De regel dat het bedrag van de uitkering na echtscheiding in geen geval hoger mag zijn dan een derde van de inkomsten van de uitkeringsplichtige echtgenoot raakt de openbare orde niet, maar, aangezien hij strekt tot bescherming van de rechten van de onderhoudsplichtige echtgenoot, is hij een beschermingsmaatregel van dwingend recht die hem ten goede komt (1). (1) Zie Cass. 23 juni 2006, AR C.05.0139.F, AC, 2006, nr. 350.

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Aard - Uitkering na echtscheiding - Beperking

- Art. 301, § 4 Burgerlijk Wetboek

La règle que le montant de la pension après divorce ne peut excéder le tiers des revenus de l'époux débiteur de la pension n'est pas d'ordre public mais, ayant été instaurée en vue de la protection des droits du débiteur de la pension, elle est impérative en faveur de celui-ci (1). (1) Voir Cass. 23 juin 2006, RG C.05.0139.F, Pas., 2006, n° 350.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Nature - Pension - Limite

- Art. 301, § 4 Code civil

C.10.0206.N**15 april 2011****AC nr. ...**

De aanvaarding van het aanbod door de bestemming ervan volstaat in beginsel om de overeenkomst tot stand te brengen; zijn partijen of hun vertegenwoordigers in de tijd of in de ruimte van elkaar verwijderd, dan wordt de overeenkomst geacht tot stand te komen op het tijdstip en de plaats waarop de aanbieder van de aanvaarding door de wederpartij kennis neemt of daarvan redelijkerwijze kennis had kunnen nemen (1). (1) Zie Cass. 25 mei 1990, AR 7258, AC 1989-90, nr. 561, met concl. van advocaat-generaal D'HOORE.

OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming - Plaats en tijdstip - Totstandkoming van de overeenkomst - Partijen verwijderd in tijd of ruimte

- Artt. 1101, 1108 en 1134 Burgerlijk Wetboek

De nalatenschap, en in het bijzonder de erfgenamen die de nalatenschap alsnog aanvaarden, zijn gebonden door de handelingen die de curator over een onbeheerde nalatenschap wettig heeft verricht; een door die curator geformuleerd aanbod tot verkoop van een welbepaald goed tegen een welbepaalde prijs bindt de nalatenschap waarvoor de curator als vertegenwoordiger optrad, gedurende de in het aanbod gepreciseerde termijn, of bij gebreke daaraan, gedurende een redelijke termijn, zonder dat de omstandigheid dat de opdracht van de curator nadien werd beëindigd, tot gevolg heeft dat een door hem namens de nalatenschap geldig geformuleerd aanbod vervalt.

ERFENISSEN - Gebondenheid - Handelingen - Aanvaardende erfgenamen - Aanbod tot verkoop door de curator - Beëindiging van de opdracht van de curator - Onbeheerde nalatenschap - Curator

- Art. 813 Burgerlijk Wetboek

De omstandigheid dat de contractpartij die het aanbod van de curator aanvaardt, die aanvaarding verkeerdelijk richt aan de niet langer bevoegde curator, belet niet dat er een overeenkomst tot stand komt met de nalatenschap indien de personen die de nalatenschap op dat moment vertegenwoordigen van de aanvaarding kennis hebben genomen of hiervan redelijkerwijze kennis had kunnen nemen.

ERFENISSEN - Aanbod - Gericht aan de curator - Beëindigde opdracht van de curator - Onbeheerde nalatenschap - Curator - Aanvaarding

- Artt. 813, 1101, 1108 en 1134 Burgerlijk Wetboek

OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming - Voorwaarde - Aanbod - Totstandkoming van de overeenkomst - Gericht aan de curator - Beëindigde opdracht van de curator - Onbeheerde nalatenschap - Curator - Aanvaarding

- Artt. 813, 1101, 1108 en 1134 Burgerlijk Wetboek

L'acceptation de l'offre par son destinataire suffit, en principe, pour former la convention; si les parties ou leurs représentants sont séparés dans le temps ou dans l'espace, la convention est censée être formée au moment et au lieu où celui qui fait l'offre prend connaissance de l'acceptation par l'autre partie ou aurait raisonnablement pu en prendre connaissance (1). (1) Voir Cass. 25 mai 1990, RG 7258, Pas., 1990, n° 561 et les conclusions de Monsieur l'avocat général D'HOORE publiées à leur date dans AC

CONVENTION - Éléments constitutifs - Consentement - Lieu et moment - Formation de la convention - Parties éloignées en temps ou en espace

- Art. 1101, 1108 et 1134 Code civil

La succession, et plus particulièrement les héritiers qui acceptent actuellement la succession, sont liés par les actes légalement posés par le curateur de la succession vacante; une offre de vente d'un bien déterminé pour un prix déterminé formulée par le curateur lie la succession pour laquelle le curateur a agi en tant que représentant, pendant le délai précisé dans l'offre ou, à défaut, pendant un délai raisonnable, sans qu'il résulte de la circonstance que la mission du curateur a ensuite pris fin, qu'une offre légalement formulée par lui au nom de la succession expire.

SUCCESSION - Obligation - Actes - Héritiers acceptant la succession - Offre de vente par le curateur - Fin de la mission du curateur - Succession vacante - Curateur

- Art. 813 Code civil

La circonstance que la partie contractante qui accepte l'offre du curateur adresse erronément cette acceptation au curateur qui n'est plus compétent, n'empêche pas qu'une convention se forme avec la succession si les personnes qui représentent la succession à ce moment-là ont pris connaissance de l'acceptation ou pouvaient raisonnablement en prendre connaissance.

SUCCESSION - Offre - Adressée au curateur - Fin de la mission du curateur - Succession vacante - Curateur - Acceptation

- Art. 813, 1101, 1108 et 1134 Code civil

CONVENTION - Éléments constitutifs - Consentement - Condition - Offre - Formation de la convention - Adressée au curateur - Fin de la mission du curateur - Succession vacante - Curateur - Acceptation

- Art. 813, 1101, 1108 et 1134 Code civil

Conclusie van Advocaat-generaal Vandewal.

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) - Vereiste - Overeenkomst - Tijdstip - Tijdstip - Inschrijver - Erkenning - Totstandkoming

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) - Vereiste - Voorwaarde - Tijdstip - Mogelijkheid - Erkenning - Gunning - Aan nog niet erkende schrijver

De overeenkomst tussen de aanbestedende overheid en de aannemer komt tot stand op het tijdstip van de kennisgeving van de goedkeuring van de inschrijving; de inschrijver op een aanbesteding moet pas op het ogenblik van het sluiten van de overeenkomst beschikken over de door de Besluitwet van 3 februari 1947 vereiste erkenning (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) - Vereiste - Overeenkomst - Tijdstip - Tijdstip - Inschrijver - Erkenning - Totstandkoming

- Art. 36, eerste lid KB 22 april 1977

- Art. 1, A Besl. W. 3 feb. 1947

- Art. 12, § 1 Wet 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten

Het bestuur kan de opdracht gunnen aan de inschrijver die de laatste regelmatige inschrijving heeft ingediend, maar op datum van de beslissing tot gunning nog niet beschikt over de vereiste erkenning, mits de gunning geschiedt onder de voorwaarde dat de gekozen inschrijver aan de erkenningsvoorwaarden voldoet op het ogenblik van de kennisgeving van de goedkeuring van de inschrijving; deze mogelijkheid houdt niet in dat het bestuur, na te hebben beslist de opdracht te gunnen aan de inschrijver die, op datum van de gunning, de laagste regelmatige inschrijving uitgaande van een erkende aannemer heeft ingediend, gehouden is op die beslissing terug te komen, wanneer het op het ogenblik van de kennisgeving van de goedkeuring kennis ervan heeft dat een andere inschrijver inmiddels aan de erkenningsvoorwaarden voldoet en de offerte van die andere inschrijver gunstiger is¹ ????????

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) - Voorwaarde - Mogelijkheid - Gunning - Aan nog niet erkende inschrijver

- Art. 36, eerste lid KB 22 april 1977

- Art. 1, A Besl. W. 3 feb. 1947

- Art. 12, § 1 Wet 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Condition - Contrat - Moment - Moment - Soumissionnaire - Agréation - Formation

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Condition - Condition - Moment - Possibilité - Agréation - Attribution - A un entrepreneur non agréé

Le marché entre l'autorité adjudicatrice et l'entrepreneur est conclu au moment de la notification de l'approbation de la soumission; le soumissionnaire d'une adjudication ne doit disposer de l'agrément requis par l'arrêté-loi du 3 février 1947 qu'au moment de la conclusion du marché (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Condition - Contrat - Moment - Moment - Soumissionnaire - Agréation - Formation

- Art. 36, al. 1er A.R. du 22 avril 1977

- Art. 1, A A.-L. du 3 février 1947

- Art. 12, § 1er L. du 14 juillet 1976 relative aux marchés publics de travaux, de fournitures et de services

L'administration peut attribuer le marché au soumissionnaire qui a remis la soumission régulière la plus basse mais qui ne dispose pas encore de l'agrément requis à la date de la décision d'attribution, à la condition que cette attribution soit faite à la condition que le soumissionnaire choisi remplisse les conditions de l'agrément au moment de la notification de l'approbation de la soumission; cette possibilité n'implique pas qu'après avoir décidé d'attribuer le marché au soumissionnaire qui, à la date de l'attribution, a remis la soumission régulière la plus basse émanant d'un entrepreneur agréé l'administration est tenue de revenir sur cette décision lorsqu'au moment de la notification de l'approbation elle sait qu'un autre soumissionnaire remplit les conditions de l'agrément et que l'offre de cet autre soumissionnaire est plus favorable (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Condition - Possibilité - Attribution - A un entrepreneur non agréé

- Art. 36, al. 1er A.R. du 22 avril 1977

- Art. 1, A A.-L. du 3 février 1947

- Art. 12, § 1er L. du 14 juillet 1976 relative aux marchés publics de travaux, de fournitures et de services

Artikel 41, eerste lid van de Wet Landverzekeringsovereenkomst verzet er zich niet tegen dat de rechter onder voorwaarde van de daadwerkelijke betaling aan het slachtoffer, de vrijwaringsvordering inwilligt van de veroordeelde verwerende partij op de hoofdvordering of diens verzekeraar ten aanzien van de medeaansprakelijke.

VERZEKERING - Landverzekering - Beoordeling van de rechter - Vrijwaringsvordering ten aanzien van de medeaansprakelijke - Voorwaardelijk karakter - Verzekeraar - Subrogatie
- Art. 41, eerste lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

Het algemeen rechtsbeginsel "fraus omnia corrumpit" dat eraan in de weg staat dat het bedrog de dader voordeel verschaft, sluit niet uit dat de persoon die ten opzichte van het slachtoffer aansprakelijk is voor het opzettelijk misdrijf, begaan door een persoon voor wie hij instaat, ten aanzien van de mededader aanspraak kan maken op diens aandeel in de schade.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid - Algemeen rechtsbeginsel "fraus omnia corrumpit" - Aansprakelijke voor het misdrijf begaan door een persoon voor wie hij instaat - Aansprakelijkheid bankier - Vordering op de mededader - Toepassing

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek
RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - "Fraus omnia corrumpit" - Verscheidene daders - Aansprakelijke voor het misdrijf begaan door een persoon voor wie hij instaat - Aansprakelijkheid bankier - Vordering op de mededader - Toepassing - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst
- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

Wanneer de schade is veroorzaakt door de samenlopende fouten van verschillende personen, staat het aan de rechter om, in de verhouding tussen degenen die deze fouten hebben begaan, te oordelen in welke mate de fout van ieder van hen heeft bijgedragen tot de schade en op basis daarvan het aandeel in de schade te bepalen dat een van de daders die de schadelijder heeft vergoed, van de anderen kan terugvorderen.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid - Taak van de rechter - Aandeel in de schade
- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

L'article 41, alinéa 1er, de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre ne fait pas obstacle à ce que, sous la réserve du paiement effectif à la victime, le juge accueille l'action en garantie intentée contre la partie coresponsable par la partie défenderesse condamnée sur la demande principale ou par l'assureur de celle-ci.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Appréciation du juge - Action en garantie à l'égard du coresponsable - Caractère conditionnel - Assureur - Subrogation
- Art. 41, al. 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

Le principe général du droit "fraus omnia corrumpit" qui fait obstacle à ce que la fraude profite à l'auteur de la fraude ne s'oppose pas à ce que la personne qui est tenue à l'égard du préjudicié de répondre de l'infraction volontaire commise par la personne dont elle répond, réclame au coauteur sa part dans le préjudice.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Pluralité d'auteurs. solidarité - Principe général du droit "fraus omnia corrumpit" - Personne tenue de répondre de l'infraction commise par la personne dont elle répond - Responsabilité du banquier - Action à l'égard du coauteur - Application

- Art. 1382 Code civil
PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - "Fraus omnia corrumpit" - Pluralité d'auteurs - Personne tenue de répondre de l'infraction commise par la personne dont elle répond - Responsabilité du banquier - Action à l'égard du coauteur - Application - Responsabilité hors contrat
- Art. 1382 Code civil

Lorsque le préjudice résulte de fautes concurrentes de plusieurs personnes, le juge est tenu d'apprécier à la lumière des relations entre ces personnes, la mesure dans laquelle la faute de chacune d'entre elles a contribué au préjudice et de déterminer sur cette base la part dans le préjudice que l'auteur du préjudice qui a indemnisé le préjudicié peut réclamer aux autres auteurs du préjudice.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Pluralité d'auteurs. solidarité - Mission du juge - Contribution au préjudice
- Art. 1382 Code civil

C.10.0227.F

7 oktober 2011

AC nr. ...

ANATOCISME - Interest op vervallen interest van kapitalen - Voorwaarden - Conclusie - Vermeldingen - Gerechtelijke aanmaning

RECHTSMISBRUIK - Overeenkomst - Weigering om te contracteren - Misbruik

Conclusions de l'avocat général Henkes.

ANATOCISME - Intérêts sur les intérêts échus des capitaux - Conditions - Conclusions - Mentions - Sommation judiciaire

ABUS DE DROIT - Convention - Refus de contracter - Abus

Le dépôt de conclusions peut être considéré comme un acte équivalent à une sommation judiciaire, si ces conclusions attirent l'attention du débiteur sur la capitalisation des intérêts; l'article 1154 du Code civil n'exige pas que le montant des intérêts échus soit précisé dans la sommation ni que les intérêts dont la capitalisation est demandée aient commencé à courir à la suite d'une sommation au sens de cette disposition (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

ANATOCISME - Interest op vervallen interest van kapitalen - Voorwaarden - Conclusie - Vermeldingen - Gerechtelijke aanmaning

- Art. 1154 Burgerlijk Wetboek

ANATOCISME - Intérêts sur les intérêts échus des capitaux - Conditions - Conclusions - Mentions - Sommation judiciaire

- Art. 1154 Code civil

Le refus de contracter peut constituer un abus de droit lorsque l'usage de la liberté de ne pas contracter est exercé d'une manière qui excède manifestement les limites de l'exercice normal de cette liberté par une personne prudente et diligente (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

RECHTSMISBRUIK - Overeenkomst - Weigering om te contracteren - Misbruik

ABUS DE DROIT - Convention - Refus de contracter - Abus

C.10.0228.N

21 januari 2011

AC nr. ...

Storting van eigen gelden op een gemeenschappelijke rekening vallen, behoudens tegenbewijs, in het gemeenschappelijk vermogen: hieruit volgt dat het gemeenschappelijk vermogen vergoeding is verschuldigd, telkens als eigen gelden erin zijn terechtgekomen, ongeacht dat niet bewezen is dat het gemeenschappelijk vermogen voordeel heeft gehaald uit deze gelden.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Algemeen - Huwelijksvermogensstelsel - Wettelijk stelsel - Ontbinding - Eigen gelden - Storting op een gemeenschappelijke rekening - Vergoeding lastens het gemeenschappelijk vermogen

- Art. 1434 Burgerlijk Wetboek

HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSLS] - Wettelijk stelsel - Ontbinding - Eigen gelden - Storting op een gemeenschappelijke rekening - Vergoeding lastens het gemeenschappelijk vermogen - Bewijs

- Art. 1434 Burgerlijk Wetboek

PREUVE - Matière civile - Généralités - Régimes matrimoniaux - Régime légal - Dissolution - Fonds propres - Versement sur un compte commun - Récompense à charge du patrimoine commun

- Art. 1434 Code civil

CONTRAT DE MARIAGE [VOIR: 413 REGIMES MATRIMONIAUX - Régime legal - Dissolution - Fonds propres - Versement sur un compte commun - Récompense à charge du patrimoine commun - Preuve

- Art. 1434 Code civil

C.10.0234.F

16 september 2011

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Rechterlijk gewijsde - Tegenstelbaarheid aan derden - Strafzaken

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Tegenstelbaarheid aan derden

Conclusions du procureur général Leclercq.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Chose jugée - Opposabilité aux tiers - Matière répressive

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Opposabilité aux tiers

Het gezag van het rechterlijk gewijsde in strafzaken staat niet eraan in de weg dat een van de partijen, in een later burgerlijk proces, de mogelijkheid krijgt om elementen te betwisten die uit het strafproces zijn afgeleid, in zoverre zij geen partij was in het strafgeding of er niet vrij haar belangen heeft kunnen doen gelden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Rechterlijk gewijsde - Tegenstelbaarheid aan derden - Strafzaken

- Art. 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Tegenstelbaarheid aan derden

- Art. 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

L'autorité de la chose jugée au pénal ne fait pas obstacle à ce que, lors d'un procès civil ultérieur, une des parties ait la possibilité de contester les éléments déduits du procès pénal, dans la mesure où elle n'était pas partie à l'instance pénale ou dans la mesure où elle n'a pu librement y faire valoir ses intérêts (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Chose jugée - Opposabilité aux tiers - Matière répressive

- Art. 4 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Opposabilité aux tiers

- Art. 4 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

C.10.0236.N

4 februari 2011

AC nr. ...

De omstandigheid dat de bewaarder van een zaak op grond van artikel 1384, eerste lid, Burgerlijk Wetboek jegens de schadelijder aansprakelijk is voor een gebrek in de zaak, belet niet dat hij tegen de derde die het gebrek foutief heeft veroorzaakt, een verhaal heeft voor het bedrag van de schade die hij moet vergoeden (2). (2) Zie Cass 10 sept. 1981, AC 1981-82, nr. 26 en Cass. 4 dec. 2000, AR C.98.0330.F, AC 2000, nr. 663.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken - Gebrek van de zaak - Bewaarder van de zaak - Verhaal op een derde

- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Choses - Vice de la chose - Gardien de la chose - Recours contre un tiers

- Art. 1384, al. 1er Code civil

Het vermoeden van aansprakelijkheid van de bewaarder van zaken, ingevoerd door artikel 1384, eerste lid, Burgerlijk Wetboek, is ingegeven door de bekommernis om een efficiëntere bescherming te bieden aan hen die schade lijden door zaken die een ander onder zijn bewaring heeft; het bestaat slechts ten gunste van de personen die rechtstreeks schade lijden, en kan slechts door hen worden aangevoerd (1). (1) Zie Cass. 4 juni 2007, AR C.06.0112.F, AC 2007, nr. 291.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Zaken - Bewaarder van de zaak - Aansprakelijkheid - Vermoeden - Personen die zich daarop kunnen beroepen

- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Choses - Gardien de la chose - Responsabilité - Présomption - Personnes pouvant l'invoquer

- Art. 1384, al. 1er Code civil

C.10.0241.N

17 juni 2011

AC nr. ...

Artikel 5, vijfde en zesde lid, van de wet van 11 mei 2003 tot oprichting van federale raden van landmeters-experten preciseert niet of het cassatieberoep tegen een beslissing van de federale raad van beroep van landmeters-experten een tegenpartij veronderstelt, noch desgevallend aan wie het cassatieberoep moet worden betekend; ze vereist derhalve niet dat het cassatieberoep aan een welbepaalde partij moet worden betekend, maar belet evenmin dat het cassatieberoep, in analogie met de cassatieprocedure bij andere beroepen, aan een orde of instituut of aan de instanties die een aantal bevoegdheden van dergelijke orde of instituut uitoefenen, wordt betekend; het aan die raden betekend cassatieberoep is ontvankelijk (1). (1) Zie de (strijdige) concl. van het O.M.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders - Betekening - Verweerders - Federale Raden van landmeters-experten - Vereiste - Beslissing

- Art. 5, vijfde en zesde lid Wet 11 mei 2003

LANDMETER - Cassatieberoep - Betekening - Verweerder - Federale Raden van landmeters-experten - Vereiste - Beslissing

- Art. 5, vijfde en zesde lid Wet 11 mei 2003

Conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders - Betekening - Verweerders - Federale Raden van landmeters-experten - Vereiste - Beslissing

LANDMETER - Aard - Artikel 6.1 - Federale Raden van landmeters-experten - Tuchtstraf - Verdrag Rechten van de Mens

LANDMETER - Uitspraak - Artikel 6.1 - Openbare terechtzitting - Federale Raad van beroep van landmeters-experten - Vereiste - Verdrag Rechten van de Mens

LANDMETER - Cassatieberoep - Betekening - Verweerder - Federale Raden van landmeters-experten - Vereiste - Beslissing

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Aard - Federale Raden van landmeters-experten - Tuchtstraf

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Uitspraak - Openbare terechtzitting - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Federale Raad van beroep van landmeters-experten - Vereiste

VONNISSEN EN ARRESTEN - Tuchtzaken - Uitspraak - Artikel 6.1 - Openbare terechtzitting - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Federale Raad van beroep van landmeters-experten - Artikel 6 - Vereiste - Verdrag Rechten van de Mens

L'article 5, alinéas 5 et 6, de la loi du 11 mai 2003 créant des conseils fédéraux des géomètres-experts ne précise pas si le pourvoi en cassation dirigé contre une décision du conseil fédéral d'appel des géomètres-experts suppose qu'il y ait une partie adverse ni, le cas échéant, à qui le pourvoi doit être signifié; il ne requiert dès lors pas que le pourvoi soit signifié à une partie déterminée mais n'empêche pas davantage que le pourvoi, par analogie à la procédure en cassation dans d'autres professions, soit signifié à un ordre, un institut ou aux instances qui exercent les compétences d'un tel ordre ou institut; le pourvoi signifié à ces conseils est recevable (1). (1) Voir les conclusions (contraires) du M.P. publiées à leur date dans AC.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Demandeurs et défendeurs - Signification - Défendeurs - Conseils fédéraux des géomètres-experts - Condition - Décision

- Art. 5, al. 5 et 6 L. du 11 mai 2003

ARPEUTEUR - Pourvoi en cassation - Signification - Défendeur - Conseils fédéraux des géomètres-experts - Condition - Décision

- Art. 5, al. 5 et 6 L. du 11 mai 2003

Conclusions de l'avocat général Dubrulle.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Demandeurs et défendeurs - Signification - Défendeurs - Conseils fédéraux des géomètres-experts - Condition - Décision

ARPEUTEUR - Nature - Article 6, § 1er - Conseils fédéraux des géomètres-experts - Sanction disciplinaire - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales

ARPEUTEUR - Décision - Article 6, § 1er - Audience publique - Conseil fédéral d'appel des géomètres-experts - Condition - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales

ARPEUTEUR - Pourvoi en cassation - Signification - Défendeur - Conseils fédéraux des géomètres-experts - Condition - Décision

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Nature - Conseils fédéraux des géomètres-experts - Sanction disciplinaire

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Décision - Audience publique - Droit à un procès équitable - Conseil fédéral d'appel des géomètres-experts - Condition

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière disciplinaire - Décision - Article 6, § 1er - Audience publique - Droit à un procès équitable - Conseil fédéral d'appel des géomètres-experts - Article 6 - Condition - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales

De federale raad van beroep van landmeters-experten doet, ingeval hij een tuchtstraf uitspreekt, uitspraak over de vaststelling van burgerlijke rechten en verplichtingen in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M. (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

LANDMETER - Aard - Artikel 6.1 - Federale Raden van landmeters-experten - Tuchtstraf - Verdrag Rechten van de Mens

- Artt. 4, § 1, 5 en 8, § 2 Wet 11 mei 2003

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Aard - Federale Raden van landmeters-experten - Tuchtstraf

- Artt. 4, § 1, 5 en 8, § 2 Wet 11 mei 2003

Van de regel van de openbaarheid van de behandeling van zijn zaak en van de uitspraak zoals die is vastgesteld bij art. 6.1 E.V.R.M. kan slechts worden afgeweken indien de betrokkene daarvan vrijwillig en op ondubbelzinnige en met het nationale recht verenigbare wijze afstand doet; dat geval doet zich voor wanneer de verdachte landmeter-expert verschijnt voor de federale raad van beroep van landmeters-experten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

LANDMETER - Uitspraak - Artikel 6.1 - Openbare terechtzitting - Federale Raad van beroep van landmeters-experten - Vereiste - Verdrag Rechten van de Mens

- Artt. 4, § 1, 5 en 8, § 2 Wet 11 mei 2003

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Uitspraak - Openbare terechtzitting - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Federale Raad van beroep van landmeters-experten - Vereiste

- Artt. 4, § 1, 5 en 8, § 2 Wet 11 mei 2003

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

VONNISSEN EN ARRESTEN - Tuchtzaken - Uitspraak - Artikel 6.1 - Openbare terechtzitting - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Federale Raad van beroep van landmeters-experten - Artikel 6 - Vereiste - Verdrag Rechten van de Mens

- Artt. 4, § 1, 5 en 8, § 2 Wet 11 mei 2003

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Lorsque le conseil fédéral d'appel des géomètres-experts inflige une sanction disciplinaire il statue sur la constatation des droits et obligations civils au sens de l'article 6.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

ARPENTEUR - Nature - Article 6, § 1er - Conseils fédéraux des géomètres-experts - Sanction disciplinaire - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales

- Art. 4, § 1er, 5 et 8, § 2 L. du 11 mai 2003

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Nature - Conseils fédéraux des géomètres-experts - Sanction disciplinaire

- Art. 4, § 1er, 5 et 8, § 2 L. du 11 mai 2003

Il ne peut être dérogé à la règle de la publicité de l'instruction et de la prononciation, telle qu'elle est constatée par l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, que si l'intéressé y a renoncé volontairement et de manière non ambiguë et de manière conciliable avec le droit national; c'est le cas lorsque le géomètre-expert inculpé comparait devant le conseil fédéral d'appel des géomètres-experts (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

ARPENTEUR - Décision - Article 6, § 1er - Audience publique - Conseil fédéral d'appel des géomètres-experts - Condition - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales

- Art. 4, § 1er, 5 et 8, § 2 L. du 11 mai 2003

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Décision - Audience publique - Droit à un procès équitable - Conseil fédéral d'appel des géomètres-experts - Condition

- Art. 4, § 1er, 5 et 8, § 2 L. du 11 mai 2003

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière disciplinaire - Décision - Article 6, § 1er - Audience publique - Droit à un procès équitable - Conseil fédéral d'appel des géomètres-experts - Article 6 - Condition - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales

- Art. 4, § 1er, 5 et 8, § 2 L. du 11 mai 2003

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

De verzekeraar die een regresvordering instelt tegen een andere verzekeraar, dient aan te tonen dat het door die verzekeraar verzekerde voertuig betrokken is bij het ongeval zonder dat hij hoeft aan te tonen dat de bestuurder van dat voertuig geheel of gedeeltelijk aansprakelijk is voor het ongeval (1). (1) Zie Cass. 29 mei 2002, AR P.02.0323.F, AC, 2002, nr. 326.

VERZEKERING - WAM- verzekering - Voorwerp van het bewijs - Betrokkenheid van verschillende voertuigen - Getroffene die niet de bestuurder is - Aansprakelijkheid van zijn verzekerde en de getroffene - Grenzen van de regresvordering van de verzekeraar - Regresvordering tegen een andere verzekeraar - Vergoeding door een verzekeraar - Verkeersongeval

- Art. 29bis, § 1, eerste lid, en § 2 Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Art. 1251, 3° Burgerlijk Wetboek

Wanneer een van de verzekeraars vergoeding betaalt aan de getroffene die een zwakke weggebruiker is, en de aansprakelijkheid voor het ongeval ten dele ten laste van zijn verzekerde en ten dele ten laste van de getroffene valt, komt het gedeelte van de vergoeding dat overeenkomt met het gedeelte waarvoor zijn verzekerde aansprakelijk is definitief ten laste van de verzekeraar; voor het overige kan hij tegen iedere verzekeraar van de andere bij het ongeval betrokken voertuigen een regresvordering instellen.

VERZEKERING - WAM- verzekering - Betrokkenheid van verschillende voertuigen - Getroffene die niet de bestuurder is - Aansprakelijkheid van zijn verzekerde en de getroffene - Grenzen van de regresvordering van de verzekeraar - Vergoeding door een verzekeraar - Verkeersongeval

- Art. 29bis, § 1, eerste lid, en § 2 Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Art. 1251, 3° Burgerlijk Wetboek

Wanneer verschillende motorrijtuigen betrokken zijn bij een verkeersongeval, is iedere verzekeraar van die voertuigen gehouden tot volledige vergoeding van de schade aan het slachtoffer dat niet de bestuurder is.

VERZEKERING - WAM- verzekering - Betrokkenheid van verschillende voertuigen - Getroffene die niet de bestuurder is - Verplichting van de verzekeraars - Verkeersongeval

- Art. 29bis, § 1, eerste lid, en § 2 Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Art. 1251, 3° Burgerlijk Wetboek

L'assureur exerçant un recours subrogatoire contre un autre assureur doit établir que le véhicule assuré par cet assureur est impliqué dans l'accident, sans devoir démontrer que le conducteur de ce véhicule est en tout ou en partie responsable de l'accident (1). (1) Voir Cass. 29 mai 2002, RG P.02.0323.F, Pas., 2002, n°326.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Objet de la preuve - Implication de plusieurs véhicules - Victime non conducteur - Responsabilité de son assuré et de la victime - Limites du recours de l'assureur - Recours subrogatoire contre un autre assureur - Indemnisation par un assureur - Accident de la circulation

- Art. 29bis, § 1er, al. 1er, et, § 2 L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

- Art. 1251, 3° Code civil

Lorsque l'un des assureurs procède à l'indemnisation de la victime, usager faible, et que la responsabilité de l'accident incombe pour partie à son assuré et pour partie à cette victime, ledit assureur doit supporter définitivement la partie de l'indemnité correspondant à la part de responsabilité de son assuré; pour le surplus, il dispose d'un recours subrogatoire contre chacun des assureurs des autres véhicules impliqués dans l'accident.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Implication de plusieurs véhicules - Victime non conducteur - Responsabilité de son assuré et de la victime - Limites du recours de l'assureur - Indemnisation par un assureur - Accident de la circulation

- Art. 29bis, § 1er, al. 1er, et, § 2 L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

- Art. 1251, 3° Code civil

Lorsque plusieurs véhicules automoteurs sont impliqués dans un accident de la circulation, chacun des assureurs de ces véhicules est tenu d'indemniser la victime qui n'est pas conducteur de la totalité de son dommage.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Implication de plusieurs véhicules - Victime non conducteur - Obligation des assureurs - Accident de la circulation

- Art. 29bis, § 1er, al. 1er, et, § 2 L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

- Art. 1251, 3° Code civil

De maatregelen bepaald in artikel 149, §1, Stedenbouwdecreet 1999, hebben een civielrechtelijk karakter en strekken er als bijzondere vorm van vergoeding of teruggave toe een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Aard - Herstelmaatregelen - Ruimtelijke ordening Vlaams Gewest - Inbreuk en sancties

- Art. 149, § 1 Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Nature - Mesures de réparation - Aménagement du territoire de la Région flamande - Infractions et sanctions

- Art. 149, § 1er Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

De opheffing van het strafbare karakter van het misdrijf van instandhouding door artikel 146, derde lid, Stedenbouwdecreet 1999, heeft het verval van de op het misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg, maar deze wijziging brengt evenwel niet met zich mee dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstelvordering voor de burgerlijke rechter.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Ruimtelijke ordening Vlaams Gewest - Inbreuk en sancties - Misdrijf van instandhouding - Opheffing van het strafbare karakter

- Art. 146, derde lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Aménagement du territoire de la Région flamande - Infractions et sanctions - Infraction de la perpétuation - Abrogation du caractère punissable

- Art. 146, al. 3 Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

De vordering van de stedenbouwkundig inspecteur tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand is een burgerlijke rechtsovereenkomst zoals bedoeld in artikel 26 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering en is bijgevolg onderworpen aan de regels inzake verjaring van de burgerlijke rechtsovereenkomst volgend uit een misdrijf.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Aard - Ruimtelijke ordening Vlaams Gewest - Inbreuk en sancties - Vordering van de stedenbouwkundig inspecteur

- Art. 149, § 1 Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Nature - Aménagement du territoire de la Région flamande - Infractions et sanctions - Requête de l'inspecteur urbaniste

- Art. 149, § 1er Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

Rechtsmisbruik bestaat in het uitoefenen van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en zorgvuldig persoon; dat is inzonderheid het geval wanneer de veroorzaakte schade niet in verhouding staat tot het voordeel dat de houder van dat recht beoogt of verkregen heeft; bij de beoordeling van de voorhanden zijnde belangen, moet de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak (1). (1) Cass., 10 juni 2004, AR C.02.0039.N, AC, 2004, nr. 315; Cass., 9 maart 2009, AR C.08.0331.F, AC, 2009, nr. 182; Cass., 8 feb. 2010, AR C.09.0416.F, AC, 2010, nr. ...

RECHTSMISBRUIK - Procesmisbruik - Macht van de rechter - Rechtsvordering - Beperking

L'abus de droit consiste à exercer un droit d'une manière qui excède manifestement les limites de l'exercice normal de ce droit par une personne prudente et diligente. Tel est le cas spécialement lorsque le préjudice causé est sans proportion avec l'avantage recherché ou obtenu par le titulaire du droit. Dans l'appréciation des intérêts en présence le juge doit tenir compte de toutes les circonstances de la cause (1). (1) Cass., 10 juin 2004, RG C.02.0039.N, Pas., 2004, n° 315; Cass., 9 mars 2009, RG C.08.0331.F, Pas., 2009, n° 182; Cass., 8 février 2010, RG C.09.0416.F, Pas., 2010, n° ...

ABUS DE DROIT - Abus de la procédure - Pouvoir du juge - Action en justice - Limitation

C.10.0248.N

21 februari 2011

AC nr. ...

Artikel 45, §1 Wet Landverzekeringsovereenkomst is uitsluitend van toepassing wanneer de verscheidene verzekeraars in samenloop komen voor de dekking van dezelfde schade.

VERZEKERING - Landverzekering - Samenloop van verscheidene verzekeraars - Algemeen

- Art. 45, § 1 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

L'article 45, §1er, de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre est uniquement applicable en cas de pluralité d'assureurs pour un même dommage.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Pluralité d'assureurs - Généralités

- Art. 45, § 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

Er is geen samenloop in de zin van artikel 45 Wet Landverzekeringsovereenkomst wanneer de aangesproken verzekeraar volgens de polis slechts na toepassing en na de uitputting van een andere bestaande polis, dus in tweede rang, in aanmerking komt om de schade te dekken en de verzekering in eerste rang voor de vergoeding van de schade toereikend is.

VERZEKERING - Landverzekering - Samenloop van verscheidene verzekeraars - Dekking in tweede rang - Algemeen - Toepassing

- Art. 45, § 1 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

La pluralité au sens de l'article 45 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre est inexistante lorsque, aux termes de la police d'assurance, l'assureur sollicité n'est tenu d'intervenir en garantie qu'après application et épuisement d'une autre police existante, c'est-à-dire en second rang, et que l'assurance de premier rang suffit à indemniser le dommage.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Pluralité d'assureurs - Garantie de second rang - Généralités - Application

- Art. 45, § 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

C.10.0249.N

10 juni 2011

AC nr. ...

De verplichting tot vermelding, in het vonnis, van het advies van het openbaar ministerie is niet van toepassing wanneer het openbaar ministerie tussenkomt bij wege van rechtsvordering.

OPENBAAR MINISTERIE - Verplichting - Rechtsvordering - Vonnis - Vermelding - Toepassing - Advies

- Artt. 138bis en 780, 4° Gerechtelijk Wetboek

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Verplichting - Rechtsvordering - Vonnis - Vermelding - Toepassing - Advies - Openbaar ministerie

- Artt. 138bis en 780, 4° Gerechtelijk Wetboek

L'obligation de mentionner, dans le jugement, l'avis du ministère public, n'est pas d'application lorsque le ministère public intervient par voie d'action.

MINISTERE PUBLIC - Obligation - Action - Jugement - Mention - Application - Avis

- Art. 138bis et 780, 4° Code judiciaire

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Obligation - Action - Jugement - Mention - Application - Avis - Ministère public

- Art. 138bis et 780, 4° Code judiciaire

Wanneer het proces-verbaal van de rechtszitting waarop de zaak werd behandeld en in beraad werd genomen en de in de zaak gewezen uitspraak dezelfde namen van raadsheren vermeldt, staat vast dat het dezelfde rechters zijn die de zaak hebben behandeld en erover hebben geoordeeld en die de beslissing hebben ondertekend; hieraan doet niet af dat het proces-verbaal van de rechtszitting waarop het arrest werd uitgesproken door een andere raadsheer zou zijn ondertekend (1). (1) Zie Cass. 5 april 2005, AR P.04.1547.N, AC, 2005, nr. 196.

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken - Vermelding van dezelfde namen van raadsheren in het proces-verbaal van de rechtszitting en de in de zaak gewezen uitspraak - Samenstelling van het rechtcollege

- Art. 779 *Gerechtelijk Wetboek*

Lorsque le procès-verbal de l'audience à laquelle la cause a été instruite et prise en délibéré et la décision rendue dans la cause mentionnent les mêmes noms de conseillers, il est établi que ce sont les mêmes juges qui ont instruit la cause et qui se sont prononcés à ce propos et qui ont signé la décision; cela n'est pas contredit par le fait que le procès-verbal de l'audience à laquelle l'arrêt a été prononcé serait signé par un autre conseiller (1). (1) Voir Cass., 5 avril 2005, RG P.04.01547.N, Pas., 2005, n° 196.

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière civile - Mention des mêmes noms de conseillers dans le procès-verbal de l'audience et la décision rendue dans la cause - Composition de la juridiction

- Art. 779 *Code judiciaire*

C.10.0255.F

17 maart 2011

AC nr. ...

Het nieuwe artikel 301, §10, tweede lid, dat het recht op uitkering uitsluit bij een nieuw huwelijk van de uitkeringsgerechtigde, is niet van toepassing wanneer de echtscheiding van de partijen met toepassing van de oude artikelen 229, 231 en 232 van het Burgerlijk Wetboek uitgesproken is vóór 1 september 2007 (1). (1) Zie Cass., 12 april 2010, AR C.09.0243.F, n° 247, www.cass.be.

LEVENSONDERHOUD - Nieuwe wet - Echtscheiding en scheiding van tafel en bed - Wet in de tijd - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten uitgesproken op grond van de oude wet - Recht op uitkering tot levensonderhoud - Wijze waarop de uitkering wordt vastgesteld - Echtscheidingsprocedure - Toepasselijke wet - Overgangsbepalingen - Berekening

- Art. 301 *Burgerlijk Wetboek*

L'article 301, §10, alinéa 2, nouveau, qui exclut le droit à la pension en cas de remariage du bénéficiaire, n'est pas applicable lorsque le divorce des parties a été prononcé avant le 1er septembre 2007, en application des anciens articles 229, 231 et 232 du Code civil (1). (1) Voir Cass., 12 avril 2010, RG C.09.0243.F, n° 247.

ALIMENTS - Loi nouvelle - Divorce et séparation de corps - Loi dans le temps - Divorce pour cause déterminée prononcé sur la base de la loi ancienne - Droit à la pension alimentaire - Modalités de fixation de la pension - Procédure en divorce - Loi applicable - Dispositions transitoires - Calcul

C.10.0265.N

1 april 2011

AC nr. ...

Noch artikel 16.1 van het Verdrag voor de Rechten van het Kind, noch artikel 8 EVRM, noch artikel 29 van de Grondwet verbieden dat de regelmatige bezitter van brieven of e-mails die brieven en e-mails gebruikt als bewijsmiddel in het geding dat strekt tot voorlopige maatregelen tijdens het echtscheidingsgeding (1). (1) Het middel stelde dat hof van beroep zijn beslissing niet mocht steunen op de persoonlijke e-mailcommunicatie tussen de eiser en zijn kinderen. Zie Cass. 27 jan. 2000, A.R. C.98.0364.N & C.98.0365.N, AC 2000, nr.73.

BRIEVEN - Voorlopige maatregelen - Briefgeheim - E-Mail - Kind - Internationale verdragen - Bewijsmiddel - Echtscheidingsprocedure - Grondwet - Eerbiediging van de briefwisseling

- Art. 16.1 *Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind*

Ni l'article 16.1 de la Convention internationale des droits de l'enfant ni l'article 8 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ni l'article 29 de la Constitution n'interdisent que le détenteur régulier de lettres ou de courriels les utilise comme moyens de preuve dans un procès qui tend à faire prononcer des mesures provisoires au cours d'une procédure en divorce (1). (1) Le moyen soutenait que la cour d'appel ne pouvait fonder sa décision sur la communication personnelle de courriels entre le demandeur et ses enfants. Voir Cass. 27 janvier 2000, RG C.98.0364.N et C.98.0365.N, Pas. 2000, n° 73.

LETTRE - Mesures provisoires - Secret des lettres - Courriel - Enfant - Conventions internationales - Moyen de preuve - Procédure en divorce - Constitution - Respect de la correspondance

- Art. 16.1 *Convention internationale du 20 novembre 1989 relative*

van 20 nov. 1989

- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 29 Grondwet 1994

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED -

Echtscheidingsprocedure - Voorlopige maatregelen - E-Mail - Kind - Internationale verdragen - Bewijsmiddel - Grondwet - Eerbiediging van de briefwisseling

- Art. 16.1 Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 nov. 1989

- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 29 Grondwet 1994

GRONDWET - Art. 29 - Voorlopige maatregelen - Briefgeheim - E-Mail - Kind - Bewijsmiddel - Echtscheidingsprocedure - Eerbiediging van de briefwisseling

- Art. 16.1 Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 nov. 1989

- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 29 Grondwet 1994

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Voorlopige maatregelen - Verdrag Rechten van het Kind - E-Mail - Kind - Artikel 16.1 - Bewijsmiddel - Echtscheidingsprocedure - Eerbiediging van de briefwisseling

- Art. 16.1 Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 nov. 1989

- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 29 Grondwet 1994

KIND - Artikel 8 - Artikel 29 - Voorlopige maatregelen - Verdrag Rechten van het Kind - E-Mail - Recht op privéleven - Artikel 16.1 - Bewijsmiddel - Echtscheidingsprocedure - Grondwet - EVRM - Eerbiediging van de briefwisseling

- Art. 16.1 Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 nov. 1989

- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 29 Grondwet 1994

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Voorlopige maatregelen - E-Mail - Recht op privéleven - Kind - Bewijsmiddel - Echtscheidingsprocedure - Eerbiediging van de briefwisseling

- Art. 16.1 Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 nov. 1989

- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 29 Grondwet 1994

aux droits de l'enfant

- Art. 8 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 29 Constitution 1994

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Procédure en divorce - Mesures provisoires - Courriel - Enfant - Conventions internationales - Moyen de preuve - Constitution - Respect de la correspondance

- Art. 16.1 Convention internationale du 20 novembre 1989 relative aux droits de l'enfant

- Art. 8 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 29 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 29 - Mesures provisoires - Secret des lettres - Courriel - Enfant - Moyen de preuve - Procédure en divorce - Respect de la correspondance

- Art. 16.1 Convention internationale du 20 novembre 1989 relative aux droits de l'enfant

- Art. 8 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 29 Constitution 1994

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: 143 UNION EUROPEENNE; 364 DROITS DE L'HOMME; 544 BENELUX - Mesures provisoires - Convention relative aux droits de l'enfant - Courriel - Enfant - Article 16.1 - Moyen de preuve - Procédure en divorce - Respect de la correspondance

- Art. 16.1 Convention internationale du 20 novembre 1989 relative aux droits de l'enfant

- Art. 8 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 29 Constitution 1994

ENFANT; VOIR AUSSI: 018 FILIATION; 313 ENLEVEMENT D'ENFANT - Article 8 - Article 29 - Mesures provisoires - Convention relative aux droits de l'enfant - Courriel - Droit à la vie privée - Article 16.1 - Moyen de preuve - Procédure en divorce - Constitution - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Respect de la correspondance

- Art. 16.1 Convention internationale du 20 novembre 1989 relative aux droits de l'enfant

- Art. 8 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 29 Constitution 1994

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 8 - Mesures provisoires - Courriel - Droit à la vie privée - Enfant - Moyen de preuve - Procédure en divorce - Respect de la correspondance

- Art. 16.1 Convention internationale du 20 novembre 1989 relative aux droits de l'enfant

- Art. 8 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 29 Constitution 1994

Artikel 23, §2, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs legt de verplichting op de beslissing tot niet-heraanstelling bij aanvang van het nieuwe schooljaar te motiveren wanneer het een personeelslid betreft dat door hetzelfde lokale bestuursorgaan of, in voorkomend geval, de centrale raad vooraf eenmaal werd aangeworven bij toepassing van artikel 21, §1, 1°, maar doet geen afbreuk aan het discretionair karakter van de bevoegdheid om al dan niet tot heraanstelling te beslissen.

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Gemeenschapsonderwijs - Tijdelijk aangesteld personeel - Beslissing tot niet-heraanstelling - Bevoegdheid van het bestuursorgaan

- Artt. 21, § 1, 1°, en 23, §§ 1 en 2 Decr. Vl. R. 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs

ONDERWIJS - Statuut - Gemeenschapsonderwijs - Tijdelijk aangesteld personeel - Beslissing tot niet-heraanstelling - Bevoegdheid van het bestuursorgaan

- Artt. 21, § 1, 1°, en 23, §§ 1 en 2 Decr. Vl. R. 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs

Artikel 23, §2, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs verplicht het desbetreffende lokale bestuursorgaan of de centrale raad bij een nieuwe tijdelijke aanstelling voorrang te verlenen aan het personeelslid dat aan de gestelde voorwaarden voldoet, maar niet om dit personeelslid opnieuw aan te stellen en verleent derhalve op zich geen recht op heraanstelling.

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Gemeenschapsonderwijs - Tijdelijk aangesteld personeel - Recht op heraanstelling

- Artt. 21, § 1, 1°, en 23, §§ 1 en 2 Decr. Vl. R. 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs

ONDERWIJS - Statuut - Gemeenschapsonderwijs - Tijdelijk aangesteld personeel - Recht op heraanstelling

- Artt. 21, § 1, 1°, en 23, §§ 1 en 2 Decr. Vl. R. 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs

L'article 23, §2, du décret du Conseil flamand du 27 mars 1991 relatif au statut de certains membres du personnel de l'enseignement communautaire prévoit que la décision de non-désignation au début de la nouvelle année scolaire doit être motivée lorsque l'intéressé est un membre du personnel qui a été recruté une fois en application de l'article 21, §1er, 1°, par le même organe de direction local ou éventuellement par le conseil central, sans toutefois porter atteinte au pouvoir discrétionnaire de décision en matière de désignation.

COMMUNAUTE ET REGION - Enseignement communautaire - Membre du personnel temporairement désigné - Décision de non-désignation - Compétence de l'organe de direction

- Art. 21, § 1er, 1°, et 23, § 1er et 2 Décr. C. fl. du 27 mars 1991

ENSEIGNEMENT - Statut - Enseignement communautaire - Membre du personnel temporairement désigné - Décision de non-désignation - Compétence de l'organe de direction

- Art. 21, § 1er, 1°, et 23, § 1er et 2 Décr. C. fl. du 27 mars 1991

L'article 23, §2, du décret du Conseil flamand du 27 mars 1991 relatif au statut de certains membres du personnel de l'enseignement communautaire oblige l'organe de direction local ou le conseil central chargé de la nouvelle désignation temporaire à accorder au membre du personnel qui remplit les conditions requises la priorité pour la désignation et non la désignation même et, en conséquence, ne confère aucun droit à une nouvelle désignation.

COMMUNAUTE ET REGION - Enseignement communautaire - Membre du personnel temporairement désigné - Droit à une nouvelle désignation

- Art. 21, § 1er, 1°, et 23, § 1er et 2 Décr. C. fl. du 27 mars 1991

ENSEIGNEMENT - Statut - Enseignement communautaire - Membre du personnel temporairement désigné - Droit à une nouvelle désignation

- Art. 21, § 1er, 1°, et 23, § 1er et 2 Décr. C. fl. du 27 mars 1991

C.10.0278.N

19 september 2011

AC nr. ...

Uit artikel 577-2, §3 en 5, eerste lid, B.W. volgt dat in beginsel de deelgenoot die alleen het onverdeeld goed heeft gebruikt en het exclusief genot ervan heeft gehad, een vergoeding verschuldigd is aan de andere deelgenoten in verhouding tot hun aandeel in de opbrengstwaarde van dit goed.

EIGENDOM - Deelgenoot - Exclusief genot - Vergoeding ten aanzien

Il suit de l'article 577-2, §3 et 5, alinéa 1er, du Code civil qu'en principe, le consort qui, seul, use et jouit du bien commun, est redevable à l'égard des autres consorts d'une indemnité proportionnée à leur part respective dans la valeur de rendement du bien.

PROPRIETE - Consorts - Jouissance exclusive - Indemnité en faveur

C.10.0279.F

23 september 2011

AC nr. ...

Aangezien die rechter geen uitspraak ten gronde doet over de rechten van de partijen, schendt zijn beslissing geen enkele regel van materieel recht waarop hij zijn oordeel grondt (1). (1) Cass. 20 nov. 2003, AR C.01.0286.N, AC, 2003, nr. 582.

KORT GEDING - Bevoegdheid van de rechter in kort geding - Grenzen

- Art. 584 Gerechtelijk Wetboek

Dès lors que le juge ne statue pas au fond sur les droits des parties, sa décision n'implique aucune violation du droit matériel qu'il prend en considération pour fonder son appréciation (1). (1) Cass. 20 novembre 2003, RG C.01.0286.N, Pas., 2003, n° 582.

REFERE - Compétence du juge des référés - Limites

- Art. 584 Code judiciaire

Het middel, dat het Hof verplicht feitelijke gegevens te onderzoeken, waartoe het niet bevoegd is, is niet ontvankelijk (1). (1) Cass. 23 juni 1997, AR F.97.0029.F, AC, 1997, nr. 293.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Cassatiemiddel - Burgerlijke zaken - Feitelijke gegeven - Toezicht

- Art. 147, tweede lid Grondwet 1994

Est irrecevable le moyen qui obligerait la Cour à vérifier des éléments de fait, ce qui n'est pas en son pouvoir (1). (1) Cass. 23 juin 1997, RG F.97.0029.F, Pas., 1997, n° 293.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Moyen de cassation - Matière civile - Eléments de fait - Vérification

- Art. 147, al. 2 Constitution 1994

Er is sprake van spoed in de zin van artikel 584 van het Gerechtelijk Wetboek zodra de vrees voor schade van enig belang, of zelfs voor ernstige nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt; bijgevolg mag het kort geding worden gehanteerd wanneer het geschil niet met de gewone procedure binnen de gewenste tijdspanne opgelost kan worden, wat de rechter in kort geding een ruime feitelijke beoordelingsbevoegdheid geeft (1). (1) Cass. 13 sept. 1990, AR 8533, AC, 1990-91, nr. 22; Cass. 17 maart. 1995, AR C.93.0204.N, AC, 1995, nr. 156.

KORT GEDING - Spoed - Bevoegdheid van de rechter in kort geding

- Art. 584 Gerechtelijk Wetboek

Il y a urgence, au sens de l'article 584 du Code judiciaire, dès que la crainte d'un préjudice d'une certaine gravité, voire d'inconvénients sérieux, rend une décision immédiate souhaitable; il est permis, dès lors, de recourir au référé lorsque la procédure ordinaire serait impuissante à résoudre le différend en temps voulu, ce qui laisse au juge des référés un large pouvoir d'appréciation en fait (1). (1) Cass. 13 septembre 1990, RG 8533, Pas., 1991, n° 22; Cass. 17 mars 1995, RG C.93.0204.N, Pas., 1995, n° 156.

REFERE - Urgence - Compétence du juge des référés

- Art. 584 Code judiciaire

De rechter in kort geding kan maatregelen tot bewaring van recht bevelen, indien er een schijn van rechten is die een dergelijke beslissing verantwoordt (1). (1) Cass. 6 juni 2003, AR C.01.0503.N, AC, 2003, nr. 340.

KORT GEDING - Bevoegdheid van de rechter in kort geding

- Art. 584 Gerechtelijk Wetboek

Le juge des référés peut ordonner des mesures conservatoires s'il existe une apparence de droit justifiant pareille décision (1). (1) Cass. 6 juin 2003, RG C.01.0503.N, Pas., 2003, n° 340.

REFERE - Compétence du juge des référés

- Art. 584 Code judiciaire

De rechter die zich ertoe beperkt de schijnbare rechten van de partijen te onderzoeken, zonder enige rechtsregel toe te passen die de door hem bevolen voorlopige maatregel niet redelijkerwijs kan ondersteunen, overschrijdt zijn bevoegdheid niet (1). (1) Cass. 14 jan. 2005, AR C.03.0622.N, AC, 2005, nr. 27.

Le juge qui se borne à examiner les droits apparents des parties, sans appliquer aucune règle de droit qui ne puisse raisonnablement fonder la mesure provisoire qu'il ordonne, n'excède pas ses pouvoirs (1). (1) Cass. 14 janvier 2005, RG C.03.0622.N, Pas., 2005, n° 27.

KORT GEDING - Bevoegdheid van de rechter in kort geding
- Art. 584 *Gerechtelijk Wetboek*

REFERE - Compétence du juge des référés
- Art. 584 *Code judiciaire*

De rechterlijke macht kan een onregelmatige aantasting, door de administratie, van een subjectief recht zowel voorkomen als vergoeden (1). (1) Cass. 24 sept. 2010, AR C.08.0429.N, met concl. adv.-gen. Vandewal.

Le pouvoir judiciaire est compétent tant pour prévenir que pour réparer une atteinte irrégulière portée à un droit subjectif par l'administration (1). (1) Cass. 24 septembre 2010, RG C.08.0429.N, avec les concl. de M. l'avocat général Vandewal, Pas., 2010, n° 546.

KORT GEDING - Subjectief recht - Administratie - Bevoegdheid - Rechterlijke macht - Aantasting
- Art. 144 *Grondwet 1994*

REFERE - Droit subjectif - Administration - Compétence - Pouvoir judiciaire - Atteinte
- Art. 144 *Constitution 1994*

BURGERLIJKE RECHTEN - POLITIEKE RECHTEN - Subjectief recht - Administratie - Bevoegdheid - Rechterlijke macht - Aantasting

DROITS CIVILS. DROITS POLITIQUES; VOIR AUSSI: 364/03 DROITS DE L'HOMME - Droit subjectif - Administration - Compétence - Pouvoir judiciaire - Atteinte

- Art. 144 *Grondwet 1994*

- Art. 144 *Constitution 1994*

MACHTEN - Rechterlijke macht - Subjectief recht - Administratie - Bevoegdheid - Aantasting

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Droit subjectif - Administration - Compétence - Atteinte

- Art. 144 *Grondwet 1994*

- Art. 144 *Constitution 1994*

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 144 - Subjectief recht - Administratie - Bevoegdheid - Rechterlijke macht - Aantasting

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 144 - Droit subjectif - Administration - Compétence - Pouvoir judiciaire - Atteinte

- Art. 144 *Grondwet 1994*

- Art. 144 *Constitution 1994*

De dwingende kracht van de administratieve rechtshandeling verbiedt de rechter in kort geding niet om, krachtens dat artikel, een voorlopige maatregel te bevelen wanneer er voldoende schijn van recht is om die beslissing te onderbouwen.

Le privilège du préalable n'interdit pas au juge des référés d'ordonner, en vertu de cet article, une mesure provisoire lorsqu'une apparence de droit suffisante justifie la décision.

KORT GEDING - Dwingende kracht van de administratieve rechtshandeling - Bevoegdheid van de rechter in kort geding - Algemene rechtsbeginselen

REFERE - Privilège du préalable - Compétence du juge des référés - Principes généraux du droit

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Dwingende kracht van de administratieve rechtshandeling - Bevoegdheid van de rechter in kort geding

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Privilège du préalable - Compétence du juge des référés

C.10.0283.F

24 februari 2011

AC nr. ...

HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS] - Wettelijk stelsel - Lening aangegaan met het oog op het verkrijgen, het in stand houden of het verbeteren van een eigen onroerend goed - Afbetaling van die lening door het gemeenschappelijk vermogen - Vergoeding

CONTRAT DE MARIAGE [VOIR: 413 REGIMES MATRIMONIAUX - Régime legal - Emprunt contracté en vue de l'acquisition, de la conservation ou de l'amélioration d'un immeuble propre - Remboursement de cet emprunt par le patrimoine commun - Récompense

- Artt. 1432 en 1435 *Burgerlijk Wetboek*

- Art. 1432 et 1435 *Code civil*

La valeur des objets, qui appartenaient à l'origine au patrimoine commun et qui dépendent au moment du partage de l'indivision née entre les anciens époux ensuite de la dissolution du régime, doit être déterminée au moment du partage (1). (1) Cass., 12 septembre 2008, RG C.07.0394.N, Pas., 2008, n° 468.

HUWELIJKSCONTRACT [ZIE: 413 HUWELIJKSVERMOGENSSTELSLS] - Wettelijk stelsel - Tijdstip - Ontbinding - Huwelijksvermogensstelsel met een gemeenschap van goederen - Ontstaan van onverdeeldheid - Bepaling van de waarde van de onverdeelde goederen
- Artt. 577-2, §§ 2 en 8, en 890 Burgerlijk Wetboek

CONTRAT DE MARIAGE [VOIR: 413 REGIMES MATRIMONIAUX - Régime legal - Moment - Dissolution - Régime matrimonial de communauté de biens - Création d'une indivision - Estimation des biens indivis

- Art. 577-2, § 2 et 8, et 890 Code civil

C.10.0286.N

27 mei 2011

AC nr. ...

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of, mede in acht genomen onder meer de Europese regelgeving inzake de erkenning en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in burgerlijke en handelszaken en het in artikel 33.1 van de verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken tot uitdrukking gebrachte beginsel dat de in een lidstaat gegeven beslissingen zonder vorm van proces worden erkend in de overige lidstaten, de artikelen 1 en 17 van de verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken aldus moeten worden uitgelegd dat de rechter die een gerechtelijk deskundigenonderzoek beveelt waarvan de opdracht deels in het land van deze lidstaat waartoe de rechter behoort, maar ook deels in een andere lidstaat dient te worden uitgevoerd, voor de rechtstreekse uitvoering van dit laatste deel alleen en dus exclusief gebruik moet maken van de door laatstgenoemde verordening in het leven geroepen methode bedoeld in artikel 17, dan wel of de door dat land aangestelde gerechtsdeskundige ook buiten de bepalingen van laatstgenoemde verordening kan belast worden met een onderzoek dat gedeeltelijk in een andere lidstaat van de Europese Unie moet worden uitgevoerd, stelt het een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Lorsque, devant la Cour, la question se pose de savoir si, tenant compte notamment de la réglementation européenne en matière de reconnaissance et d'exécution des décisions judiciaires en matière civile et commerciale et du principe exprimé à l'article 33.1 du règlement (CE) n° 44/2001 du Conseil du 22 décembre 2000 concernant la compétence judiciaire, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière civile et commerciale selon lequel les décisions rendues dans un État membre sont reconnues dans les autres États membres, sans qu'il soit nécessaire de recourir à aucune procédure, il y a lieu d'interpréter les articles 1er et 17 du règlement (CE) n° 1206/2001 du Conseil du 28 mai 2001 relatif à la coopération entre les juridictions des États membres dans le domaine de l'obtention des preuves en matière civile ou commerciale en ce sens que le juge qui ordonne une expertise judiciaire qui doit être exécutée en partie sur le territoire de l'État membre dont relève le juge, mais aussi en partie dans un autre État membre, doit, pour l'exécution directe de cette dernière partie, uniquement et donc exclusivement faire usage de la méthode créée par ce dernier règlement visé à l'article 17, ou si l'expert nommé par cet État peut aussi être chargé en dehors des dispositions de dudit règlement d'une expertise qui doit en partie être exécutée dans un autre État membre de l'Union européenne, la Cour pose une question préjudicielle à la Cour de justice de l'Union européenne.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Allerlei - Procedure - Deskundigenonderzoek - Europese Unie - Uitvoering gedeeltelijk in andere lidstaat - Opdracht van de rechter
- Art. 33.1 EEG-Verordening nr 44/2001 van de Raad van 22 dec. 2000

DESKUNDIGENONDERZOEK - Procedure - Burgerlijke zaken - Europese Unie - Uitvoering gedeeltelijk in andere lidstaat - Opdracht van de rechter

PREUVE - Matière civile - Divers - Procédure - Expertise - Union européenne - Exécution en partie dans un autre Etat membre - Mission du juge

- Art. 33.1 Règlement (C.E.E.) n° 44/2001 du Conseil du 22 décembre 2000

EXPERTISE - Procédure - Matière civile - Union européenne - Exécution en partie dans un autre Etat membre - Mission du juge

- Artt. 1 en 17 Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrigging in burgerlijke en handelszaken

- Art. 33.1 EEG-Verordening nr 44/2001 van de Raad van 22 dec. 2000

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Procedure - Deskundigenonderzoek - Burgerlijke zaken - Uitvoering gedeeltelijk in andere lidstaat - Bewijs - Opdracht van de rechter

- Art. 33.1 EEG-Verordening nr 44/2001 van de Raad van 22 dec. 2000

- Artt. 1 en 17 Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrigging in burgerlijke en handelszaken

PREJUDICIEEL GESCHIL - Procedure - Deskundigenonderzoek - Burgerlijke zaken - Europese Unie - Uitvoering gedeeltelijk in andere lidstaat - Bewijs - Opdracht van de rechter

- Art. 33.1 EEG-Verordening nr 44/2001 van de Raad van 22 dec. 2000

- Artt. 1 en 17 Verordening (EG) nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrigging in burgerlijke en handelszaken

- Art. 1er et 17 Règlement (CE) n° 1206/2001 du Conseil du 28 mai 2001 relatif à la coopération entre les juridictions des Etats membres dans le domaine de l'obtention des preuves en matière civile ou commerciale

- Art. 33.1 Règlement (C.E.E.) n° 44/2001 du Conseil du 22 décembre 2000

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Procédure - Expertise - Matière civile - Exécution en partie dans un autre Etat membre - Preuve - Mission du juge

- Art. 33.1 Règlement (C.E.E.) n° 44/2001 du Conseil du 22 décembre 2000

- Art. 1er et 17 Règlement (CE) n° 1206/2001 du Conseil du 28 mai 2001 relatif à la coopération entre les juridictions des Etats membres dans le domaine de l'obtention des preuves en matière civile ou commerciale

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Procédure - Expertise - Matière civile - Union européenne - Exécution en partie dans un autre Etat membre - Preuve - Mission du juge

- Art. 33.1 Règlement (C.E.E.) n° 44/2001 du Conseil du 22 décembre 2000

- Art. 1er et 17 Règlement (CE) n° 1206/2001 du Conseil du 28 mai 2001 relatif à la coopération entre les juridictions des Etats membres dans le domaine de l'obtention des preuves en matière civile ou commerciale

C.10.0289.N

3 november 2011

AC nr. ...

De verjaringstermijn van artikel 100, eerste lid, 1°, Wet Rijkscomptabiliteit geldt voor alle schuldvorderingen die voor de Staat geen vaste uitgaven uitmaken, tenzij het gaat om vorderingen die door een afwijkende wetsbepaling aan een andere, bijzondere verjaringstermijn zijn onderworpen; dit artikel sluit de toepassing uit van de gemeenschappelijke verjaringstermijnen, waaronder deze van artikel 2262bis, §1, Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie Cass. 3 sept. 2010, AR C.09.0339.N, AC, 2010, nr. 498, met concl. O.M.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Toepasselijkheid - Schuldvordering ten laste van de Staat - Duur - Vijffjarige verjaring

- Art. 100, eerste lid, 1° KB 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de Rijkscomptabiliteit

- Art. 2262bis, § 1 Burgerlijk Wetboek

Le délai de prescription de l'article 100, al. 1er, 1°, de la loi sur la comptabilité de l'Etat s'applique à toutes les créances qui ne constituent pas des dépenses fixes pour l'Etat, à moins qu'il s'agisse de créances qui sont soumises à un délai de prescription particulier différent en application d'une disposition légale dérogatoire; cet article exclut l'application des délais de prescription de droit commun parmi lesquels celui de l'article 2262bis, § 1er, du Code civil (1). (1) Voir Cass. 3 septembre 2010, RG C.09.0339.N, Pas., 2010, n° 498, et les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Applicabilité - Créance à charge de l'Etat - Durée - Prescription quinquennale

- Art. 100, al. 1er, 1° A.R. du 17 juillet 1991 portant coordination des lois sur la comptabilité de l'Etat

- Art. 2262bis, § 1er Code civil

C.10.0290.N

6 oktober 2011

AC nr. ...

Artikel 203 Wetboek van Vennootschappen strekt ertoe te vermijden dat rechterlijke uitspraken ten aanzien van de vennoten in strijd zouden zijn met uitspraken ten aanzien van de VOF; het artikel doet geen afbreuk aan de eigen en rechtstreekse verbondenheid van de vennoten van een vennootschap onder firma en sluit niet uit dat de vennootschap onder firma en de vennoten in eenzelfde rechterlijke uitspraak worden veroordeeld; het belet evenmin de hoofdelijke veroordeling van de vennootschap samen met de vennoten (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma - Rechterlijke uitspraken t.a.v. de vennoten - Veroordeling van de vennootschap onder firma en de vennoten in eenzelfde rechterlijke uitspraak
- Art. 203 Wet van 30 nov. 1935 houdende samengeschakelde wetten op de handelsvennootschappen

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Van Ingelgem.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Verzoek door een partij - Gevolg t.a.v. de andere partij - Afwijzing - Heropening van het debat

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Recht van verdediging - Verzoek door een partij - Gevolg t.a.v. de andere partij - Afwijzing - Heropening van het debat

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma - Rechterlijke uitspraken t.a.v. de vennoten - Veroordeling van de vennootschap onder firma en de vennoten in eenzelfde rechterlijke uitspraak

Het recht van verdediging van de partij die zelf geen verzoek tot heropening van het debat heeft ingediend, is niet miskend wanneer de rechter het verzoek tot heropening van het debat dat uitgaat van een andere partij, afwijst minder dan acht dagen na dit verzoek (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Verzoek door een partij - Gevolg t.a.v. de andere partij - Afwijzing - Heropening van het debat

- Art. 773 Gerechtelijk Wetboek

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Recht van verdediging - Verzoek door een partij - Gevolg t.a.v. de andere partij - Afwijzing - Heropening van het debat

- Art. 773 Gerechtelijk Wetboek

L'article 203 du Code des sociétés tend à éviter que les décisions judiciaires rendues à l'égard des associés soient contraires aux décisions rendues à l'égard de la société en nom collectif; l'article ne déroge pas à l'engagement propre et direct des associés d'une société en nom collectif et n'exclut pas que la société en nom collectif et les associés soient condamnés par une même décision judiciaire; il n'empêche pas davantage la condamnation solidaire de la société et de ses associés (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

SOCIETES - Sociétés commerciales - Sociétés en nom collectif - Décisions judiciaires à l'égard des associés - Condamnation de la société en nom collectif et des associés dans une même décision judiciaire
- Art. 203 Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935

Conclusions de l'avocat général dél. Van Ingelgem.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Demande d'une partie - Conséquence vis-à-vis de l'autre partie - Rejet - Réouverture des débats

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Droits de la défense - Demande d'une partie - Conséquence vis-à-vis de l'autre partie - Rejet - Réouverture des débats

SOCIETES - Sociétés commerciales - Sociétés en nom collectif - Décisions judiciaires à l'égard des associés - Condamnation de la société en nom collectif et des associés dans une même décision judiciaire

Les droits de la défense de la partie qui n'a pas introduit elle-même une demande de réouverture des débats ne sont pas violés lorsque le juge rejette la demande de réouverture des débats qui émane d'une autre partie moins de huit jours après cette demande (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Demande d'une partie - Conséquence vis-à-vis de l'autre partie - Rejet - Réouverture des débats

- Art. 773 Code judiciaire

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Droits de la défense - Demande d'une partie - Conséquence vis-à-vis de l'autre partie - Rejet - Réouverture des débats

- Art. 773 Code judiciaire

C.10.0294.N

24 juni 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem m.o.

ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN - Beoordeling door de rechter - Onbekwaamverklaarde - Voordeel - Betaling - Verbintenis

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Beoordeling door de rechter - Burgerlijke zaken - Onbekwaamverklaarde - Voordeel - Betaling - Verbintenis

VERBINTENIS - Beoordeling door de rechter -

Conclusions de l'avocat général dél. Van Ingelgem.

INTERDICTION ET CONSEIL JUDICIAIRE - Appréciation par le juge - Interdit - Profit - Paiement - Obligation

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRESTS - Généralités - Appréciation par le juge - Matière civile - Interdit - Profit - Paiement - Obligation

OBLIGATION - Appréciation par le juge - Interdit - Profit - Paiement

De rechter oordeelt onaantastbaar of de minderjarige of onbekwaamverklaarde voordeel heeft getrokken uit de betaling; het Hof gaat alleen na of de rechter uit de feiten en omstandigheden die hij vaststelt, geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN - Beoordeling door de rechter - Onbekwaamverklaarde - Voordeel - Betaling - Verbintenis

- Artt. 1241 en 1312 Burgerlijk Wetboek

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Beoordeling door de rechter - Burgerlijke zaken - Onbekwaamverklaarde - Voordeel - Betaling - Verbintenis

- Artt. 1241 en 1312 Burgerlijk Wetboek

VERBINTENIS - Beoordeling door de rechter - Onbekwaamverklaarde - Voordeel - Betaling

- Artt. 1241 en 1312 Burgerlijk Wetboek

Le juge apprécie de manière souveraine si le mineur ou l'interdit a tiré profit du paiement; la Cour vérifie seulement si le juge n'a pas tiré des faits et circonstances qu'il constate des conclusions qui n'y ont pas trait ou qui ne peuvent pas être justifiées sur cette base (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

INTERDICTION ET CONSEIL JUDICIAIRE - Appréciation par le juge - Interdit - Profit - Paiement - Obligation

- Art. 1241 et 1312 Code civil

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Généralités - Appréciation par le juge - Matière civile - Interdit - Profit - Paiement - Obligation

- Art. 1241 et 1312 Code civil

OBLIGATION - Appréciation par le juge - Interdit - Profit - Paiement

- Art. 1241 et 1312 Code civil

C.10.0298.F

7 oktober 2011

AC nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid - Rechter op verwijzing - Onderzoeksmaatregel - Verwijzing na cassatie - Hof van Cassatie - Aanhangigmaking

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Wettigheid - Gedeeltelijke bevestiging van een onderzoeksmaatregel - Geen verwijzing naar de eerste rechter

VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken - Rechter op verwijzing - Onderzoeksmaatregel - Geschil inzake bevoegdheid - Verwijzing na cassatie - Hof van Cassatie - Aanhangigmaking

Conclusions de l'avocat général Henkes.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Contestations relatives à la compétence; voir aussi: 376 règlement de juges - Juge de renvoi - Mesure d'instruction - Renvoi après cassation - Cour de cassation - Saisine

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Légalité - Confirmation partielle d'une mesure d'instruction - Pas de renvoi au premier juge

RENOI APRES CASSATION - Matière civile - Juge de renvoi - Mesure d'instruction - Contestations relatives à la compétence - Renvoi après cassation - Cour de cassation - Saisine

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid - Rechter op verwijzing - Onderzoeksmaatregel - Verwijzing na cassatie - Hof van Cassatie - Aanhangigmaking

- Art. 660, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken - Rechter op verwijzing - Onderzoeksmaatregel - Geschil inzake bevoegdheid - Verwijzing na cassatie - Hof van Cassatie - Aanhangigmaking

- Art. 660, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

La Cour, qui casse la décision par laquelle le juge d'appel s'est abstenu, en violation de l'article 1068, alinéa 2, du Code judiciaire, de renvoyer la cause au premier juge, renvoie la cause à ce juge afin qu'il en poursuive le traitement (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Contestations relatives à la compétence; voir aussi: 376 règlement de juges - Juge de renvoi - Mesure d'instruction - Renvoi après cassation - Cour de cassation - Saisine

- Art. 660, al. 1er Code judiciaire

RENOI APRES CASSATION - Matière civile - Juge de renvoi - Mesure d'instruction - Contestations relatives à la compétence - Renvoi après cassation - Cour de cassation - Saisine

- Art. 660, al. 1er Code judiciaire

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Wettigheid - Gedeeltelijke bevestiging van een onderzoeksmaatregel - Geen verwijzing naar de eerste rechter
- Art. 1068, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

N'est pas légalement justifié, l'arrêt, qui sans statuer autrement que le premier juge sur un point litigieux, confirme partiellement la mesure d'instruction ordonnée par celui-ci mais ne lui renvoie pas la cause (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Légalité - Confirmation partielle d'une mesure d'instruction - Pas de renvoi au premier juge
- Art. 1068, al. 2 Code judiciaire

C.10.0302.F

13 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

ARBITRAGE - Arbitrale uitspraak - Uitlegging door de vernietigingsrechter
ARBITRAGE - Arbitrale uitspraak - Middel komt op tegen onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Ontvankelijkheid

ARBITRAGE - Arbitrale uitspraak - Vordering tot vernietiging - Opdracht van de rechter
ARBITRAGE - Arbitrale uitspraak - Vordering tot vernietiging - Tegenstrijdige redenen - Opdracht van de rechter
CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Arbitrale uitspraak - Tegenstrijdigheid tussen twee overwegingen - Ontvankelijkheid
VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Arbitrage - Arbitrale uitspraak - Vordering tot vernietiging - Tegenstrijdige redenen - Opdracht van de rechter
VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Arbitrage - Arbitrale uitspraak - Vordering tot vernietiging - Opdracht van de rechter
VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Arbitrage - Arbitrale uitspraak - Uitlegging door de vernietigingsrechter

De rechter bij wie een vordering tot vernietiging van een arbitrale uitspraak aanhangig is gemaakt, heeft, tenzij hij moet nagaan of die uitspraak strijdig is met de openbare orde, niet tot taak de wettigheid ervan te toetsen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

ARBITRAGE - Arbitrale uitspraak - Vordering tot vernietiging - Opdracht van de rechter
- Art. 1704, 2, a), i) et j) Gerechtelijk Wetboek
VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Arbitrage - Arbitrale uitspraak - Vordering tot vernietiging - Opdracht van de rechter
- Art. 1704, 2, a), i) et j) Gerechtelijk Wetboek

Het middel dat het arrest niet verwijt de bewijskracht van de arbitrale uitspraak die het vernietigt, te miskennen, en opkomt tegen de feitelijke beoordeling van het hof van beroep volgens welke twee overwegingen van die uitspraak kennelijk tegenstrijdig zijn, is niet-ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

ARBITRAGE - Arbitrale uitspraak - Middel komt op tegen onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Ontvankelijkheid

Conclusions de l'avocat général Werquin.

ARBITRAGE - Sentence arbitrale - Interprétation par le juge de l'annulation
ARBITRAGE - Sentence arbitrale - Moyen s'érigeant contre une appréciation souveraine par le juge du fond - Recevabilité
ARBITRAGE - Sentence arbitrale - Demande en annulation - Mission du juge
ARBITRAGE - Sentence arbitrale - Demande en annulation - Motifs contradictoires - Mission du juge
MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Appréciation souveraine par le juge du fond - Sentence arbitrale - Contradiction entre deux considérations - Recevabilité
JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Arbitrage - Sentence arbitrale - Demande en annulation - Motifs contradictoires - Mission du juge
JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Arbitrage - Sentence arbitrale - Demande en annulation - Mission du juge
JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Arbitrage - Sentence arbitrale - Interprétation par le juge de l'annulation

Le juge saisi d'une demande en annulation d'une sentence arbitrale n'a, hors le cas où il est amené à vérifier si cette sentence n'est pas contraire à l'ordre public, pas pour mission de contrôler sa légalité (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

ARBITRAGE - Sentence arbitrale - Demande en annulation - Mission du juge
- Art. 1704, 2, a), i) et j) Code judiciaire
JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Arbitrage - Sentence arbitrale - Demande en annulation - Mission du juge
- Art. 1704, 2, a), i) et j) Code judiciaire

Le moyen, qui, sans faire grief à l'arrêt de violer la foi due à la sentence arbitrale qu'il annule, s'érige contre l'appréciation de la cour d'appel, qui gît en fait, suivant laquelle deux considérations de cette sentence sont manifestement contradictoires, est irrecevable (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

ARBITRAGE - Sentence arbitrale - Moyen s'érigeant contre une appréciation souveraine par le juge du fond - Recevabilité

- Art. 1704, 2, j) *Gerechtelijk Wetboek*

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Arbitrale uitspraak - Tegenstrijdigheid tussen twee overwegingen - Ontvankelijkheid

- Art. 1704, 2, j) *Gerechtelijk Wetboek*

De rechter legt een arbitrale uitspraak op onaantastbare wijze uit tenzij zijn uitlegging onverenigbaar is met de bewoordingen ervan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

ARBITRAGE - Arbitrale uitspraak - Uitlegging door de vernietigingsrechter

- Art. 1704, 2, j) *Gerechtelijk Wetboek*

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Arbitrage - Arbitrale uitspraak - Uitlegging door de vernietigingsrechter

- Art. 1704, 2, j) *Gerechtelijk Wetboek*

De rechter die oordeelt dat de redenen van de arbitrale uitspraak tegenstrijdig zijn en de uitspraak vernietigt, dient daarbij niet na te gaan of zij niet om andere redenen dan die waartussen tegenstrijdigheid bestaat, gegrond blijft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

ARBITRAGE - Arbitrale uitspraak - Vordering tot vernietiging - Tegenstrijdige redenen - Opdracht van de rechter

- Art. 1704, 2, j) *Gerechtelijk Wetboek*

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Arbitrage - Arbitrale uitspraak - Vordering tot vernietiging - Tegenstrijdige redenen - Opdracht van de rechter

- Art. 1704, 2, j) *Gerechtelijk Wetboek*

- Art. 1704, 2, j) *Code judiciaire*

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Généralités - Appréciation souveraine par le juge du fond - Sentence arbitrale - Contradiction entre deux considérations - Recevabilité

- Art. 1704, 2, j) *Code judiciaire*

L'interprétation que le juge de l'annulation d'une sentence arbitrale donne de celle-ci est souveraine pourvu qu'elle ne soit pas inconciliable avec ses termes (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

ARBITRAGE - Sentence arbitrale - Interprétation par le juge de l'annulation

- Art. 1704, 2, j) *Code judiciaire*

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Arbitrage - Sentence arbitrale - Interprétation par le juge de l'annulation

- Art. 1704, 2, j) *Code judiciaire*

S'il considère que les motifs de la sentence arbitrale sont entachés de contradiction, le juge ne doit pas, pour annuler celle-ci, vérifier si elle ne demeure pas justifiée par des motifs autres que ceux entre lesquels s'observe la contradiction (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

ARBITRAGE - Sentence arbitrale - Demande en annulation - Motifs contradictoires - Mission du juge

- Art. 1704, 2, j) *Code judiciaire*

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Arbitrage - Sentence arbitrale - Demande en annulation - Motifs contradictoires - Mission du juge

- Art. 1704, 2, j) *Code judiciaire*

C.10.0307.F

9 juni 2011

AC nr. ...

Bij overheidsopdrachten volstaat de indiening van de regelmatig opgemaakte factuur die geldt als verklaring van schuldvordering voor de betaling van intrest om de termijn voor de verjaring van voornoemde schuldvordering te doen ingaan (1). (1) Artt. 68 en 100 K.B. 10 dec. 1868, zowel vóór als na de wijziging ervan bij het K.B. 19 maart 2003; art. 15, §4, eerste lid, M.B. 10 aug. 1977, gewijzigd bij het M.B. 23 april 1991.

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) - Verjaring - Aanvang - Termijnen - Verwijlintrest - Schuldvorderingen ten laste van de Staat - Overheidsopdrachten

- Art. 1, eerste lid, a), b) en c) *Wet 6 feb. 1970 betreffende de verjaring van schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën*

- Art. 15, § 4, eerste lid *MB 10 aug. 1977*

- Artt. 68 en 100 *KB 10 dec. 1868 houdende algemeen reglement op Rijkscomptabiliteit*

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Aanvang - Verwijlintrest - Schuldvorderingen ten laste van de Staat - Overheidsopdrachten

- Art. 1, eerste lid, a), b) en c) *Wet 6 feb. 1970 betreffende de verjaring van schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën*

S'agissant des marchés publics, le délai de prescription de la créance d'intérêts prend cours du seul fait de l'introduction de la facture régulièrement établie, laquelle vaut déclaration de créance desdits intérêts (1). (1) A.R. du 10 décembre 1868, art. 68 et 100, tant avant qu'après leur modification par l'arrêté royal du 19 mars 2003; A.M. du 10 août 1977, art. 15, §4, al. 1er, modifié par l'arrêté ministériel du 23 avril 1991.

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Prescription - Point de départ - Délais - Intérêts de retard - Créances à charge de l'Etat - Marchés publics

- Art. 1, al. 1er, a), b) et c) *L. du 6 février 1970 relative à la prescription des créances à charge ou au profit de l'Etat et des provinces*

- Art. 15, § 4, al. 1er *A.M. du 10 août 1977*

- Art. 68 et 100 *A.R. du 10 décembre 1868*

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Point de départ - Intérêts de retard - Créances à charge de l'Etat - Marchés publics

- Art. 1, al. 1er, a), b) et c) *L. du 6 février 1970 relative à la prescription des créances à charge ou au profit de l'Etat et des provinces*

- Art. 15, § 4, eerste lid MB 10 aug. 1977
- Artt. 68 en 100 KB 10 dec. 1868 houdende algemeen reglement op
Rijkscomptabiliteit

- Art. 15, § 4, al. 1er A.M. du 10 août 1977
- Art. 68 et 100 A.R du 10 décembre 1868

C.10.0314.F

18 november 2011

AC nr. ...

In de zin van artikel 87, §2, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst is de opzettelijke fout een feit dat aan het schadegeval voorafgaat.

Au sens de l'article 87, §2, de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, la faute intentionnelle est un fait antérieur au sinistre.

VERZEKERING - Landverzekering - Opzettelijk veroorzaakt schadegeval - Niet-verplichte burgerrechtelijke aansprakelijkheidsverzekeringen - Excepties, nietigheden en verval van recht die hun oorzaak vinden in een feit dat aan het schadegeval voorafgaat
- Art. 87, § 2 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

ASSURANCES - Assurances terrestres - Sinistre causé intentionnellement - Assurances non-obligatoires de la responsabilité civile - Exceptions, nullités et déchéances trouvant leur cause dans un fait antérieur au sinistre
- Art. 87, § 2 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

C.10.0320.F

7 oktober 2011

AC nr. ...

ERFENISSEN - Vereffening - Roerende waarden - Geringe waarde - Verblijfplaats van de overledene

Conclusions de l'avocat général Henkes.

SUCCESSION - Liquidation - Valeurs mobilières - Minime importance - Résidence du défunt

ERFENISSEN - Vereffening - Roerende waarden - Geringe waarde - Verblijfplaats van de overledene
- Art. 1154, derde lid Burgerlijk Wetboek

Sont compris dans les valeurs mobilières trouvées à la résidence du défunt les livrets d'épargne et comptes bancaires de peu d'importance dont une trace est trouvée à la résidence du défunt (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

SUCCESSION - Liquidation - Valeurs mobilières - Minime importance - Résidence du défunt
- Art. 1154, al. 3 Code civil

C.10.0322.F

24 februari 2011

AC nr. ...

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers - Verklaring van verschoonbaarheid van de gefaillieerde - Echtgenoot van de gefaillieerde persoonlijk aansprakelijk voor de schuld van zijn echtgenoot - Bevrijding van die verplichting t.g.v. de verschoonbaarheid - Echtgenoot van gefaillieerde samen met hem medeschuldenaar van schuld, door beide echtgenoten aangegeven vóór faillissement - Faillissement

Conclusions de l'avocat général Werquin.

FAILLITE ET CONCORDATS - Creanciers privilégiés et hypothécaires - Déclaration d'excusabilité du failli - Conjoint du failli personnellement obligé à la dette de son époux - Libération de cette obligation par l'effet de l'excusabilité - Conjoint du failli codébiteur avec celui-ci d'une dette contractée avant la faillite par les deux époux - Faillite

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoorrechte en hypothecaire schuldeisers - Verklaring van verschoonbaarheid van de gefaillieerde - Echtgenoot van de gefaillieerde persoonlijk aansprakelijk voor de schuld van zijn echtgenoot - Bevrijding van die verplichting t.g.v. de

Le conjoint du failli, qui est codébiteur avec celui-ci d'une dette contractée avant la faillite par les deux époux et dont le conjoint du failli est dès lors personnellement tenu, est libéré de son obligation à cette dette par l'effet de l'excusabilité (1). (1) Conclusions de l'avocat général Werquin.

FAILLITE ET CONCORDATS - Creanciers privilégiés et hypothécaires - Déclaration d'excusabilité du failli - Conjoint du failli personnellement obligé à la dette de son époux - Libération de cette obligation par l'effet de l'excusabilité - Conjoint du failli codébiteur avec celui-ci d'une dette contractée avant la faillite par les deux

verschoonbaarheid - Echtgenoot van gefailleerde samen met hem medeschuldenaar van schuld, door beide echtgenoten aangegeven vóór faillissement - Faillissement

- Art. 82, tweede lid Wet 8 aug. 1997

époux - Faillite

- Art. 82, al. 2 L. du 8 août 1997 sur les faillites

C.10.0324.N

10 juni 2011

AC nr. ...

Wanneer het bestreden vonnis niet vaststelt en uit geen enkel stuk waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat het beraad zou zijn beëindigd alvorens de benoeming tot een ander ambt van een tot dat rechtscollege behorende magistraat in werking trad, maakt het niet mogelijk de regelmatige samenstelling te toetsen van de zetel die over de zaak beraadslaagd heeft en schendt het derhalve artikel 149 Grondwet (1). (1) Cass. 15 feb. 2007, AR C.06.0020.F, AC, 2007, n. 93.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Regelmatische samenstelling van de zetel - Benoeming van een lid van de zetel tot een ander ambt - Controle van de wettelijkheid - Motiveringsplicht - Beraadslaging

- Art. 149 Grondwet 1994

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen - Regelmatische samenstelling van de zetel - Benoeming van een lid van de zetel tot een ander ambt - Controle van de wettelijkheid - Motiveringsplicht - Beraadslaging

- Art. 149 Grondwet 1994

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Regelmatische samenstelling van de zetel - Benoeming van een lid van de zetel tot een ander ambt - Controle van de wettelijkheid - Motiveringsplicht - Beraadslaging

- Art. 149 Grondwet 1994

Lorsque le jugement attaqué ne constate pas, et qu'il ne ressort d'aucune pièce à laquelle la Cour peut avoir égard, que le délibéré aurait été achevé avant que la nomination à une autre fonction d'un magistrat relevant de cette juridiction n'entre en vigueur, il ne permet pas de contrôler la régularité de la composition du siège qui a délibéré de cette cause et il viole, dès lors, l'article 149 de la Constitution (1). (1) Cass., 15 février 2007, RG C.06.0020.F, Pas., 2007, n° 93.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 149 - Composition régulière du siège - Nomination d'un membre du siège à une autre fonction - Contrôle de la légalité - Obligation de motiver - Délibéré

- Art. 149 Constitution 1994

ORGANISATION JUDICIAIRE - Généralités - Composition régulière du siège - Nomination d'un membre du siège à une autre fonction - Contrôle de la légalité - Obligation de motiver - Délibéré

- Art. 149 Constitution 1994

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Généralités - Composition régulière du siège - Nomination d'un membre du siège à une autre fonction - Contrôle de la légalité - Obligation de motiver - Délibéré

- Art. 149 Constitution 1994

C.10.0329.F

19 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

ADVOCAAT - Schending - Artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Reglement van de Ordre des barreaux francophones et germanophone - Niet-gerechtigde mandaten - Privaatrechtelijke rechtspersonen - Publiekrechtelijke rechtspersonen - Gelijkheid - Niet-discriminatie - Onderscheid

GRONDWET - Art. 10 - Schending - Artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Reglement van de Ordre des barreaux francophones et germanophone - Advocaat - Niet-gerechtigde mandaten - Privaatrechtelijke rechtspersonen - Publiekrechtelijke rechtspersonen - Gelijkheid - Onderscheid

GRONDWET - Art. 11 - Voorwaarden - Niet-discriminatie

GRONDWET - Art. 10 - Voorwaarden - Gelijkheid

GRONDWET - Art. 11 - Schending - Artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Reglement van de Ordre des barreaux francophones et germanophone - Advocaat - Niet-gerechtigde mandaten - Privaatrechtelijke rechtspersonen - Publiekrechtelijke rechtspersonen - Niet-discriminatie - Onderscheid

Conclusions de l'avocat général Genicot.

AVOCAT - Violation - Articles 10 et 11 de la Constitution - Règlement de l'Ordre des barreaux francophones et germanophone - Mandats non judiciaires - Personnes morales de droit privé - Personnes morales de droit public - Egalité - Non-discrimination - Distinction

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Violation - Articles 10 et 11 de la Constitution - Règlement de l'Ordre des barreaux francophones et germanophone - Avocat - Mandats non judiciaires - Personnes morales de droit privé - Personnes morales de droit public - Egalité - Distinction

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Conditions - Non-discrimination

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Conditions - Egalité

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Violation - Articles 10 et 11 de la Constitution - Règlement de l'Ordre des barreaux francophones et germanophone - Avocat - Mandats non judiciaires - Personnes morales de droit privé - Personnes morales de droit public - Non-discrimination - Distinction

De regel van de gelijkheid van de Belgen voor de wet die vervat is in artikel 10 van de Grondwet en die van de niet-discriminatie in het genot van de aan de Belgen erkende rechten en vrijheden die vervat is in artikel 11 van de Grondwet, impliceren dat eenieder die in dezelfde toestand verkeert op dezelfde wijze wordt behandeld maar sluiten niet uit dat een onderscheid wordt gemaakt tussen verschillende categorieën van personen, voor zover voor het criterium van onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat; het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld met betrekking tot het doel en de gevolgen van de maatregel (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

GRONDWET - Art. 11 - Voorwaarden - Niet-discriminatie

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

GRONDWET - Art. 10 - Voorwaarden - Gelijkheid

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

Het op 18 januari 2010 op de algemene vergadering van de Ordre des barreaux francophones et germanophone goedgekeurde reglement, dat een onderscheid invoert waarvoor geen objectieve en redelijke verantwoording bestaat, tussen advocaten die een niet-gerechtigd bestuurs-, beleids- en toezichtsmandaat uitoefenen in een privaatrechtelijke rechtspersoon en advocaten die een identiek mandaat uitoefenen in een publiekrechtelijke rechtspersoon, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

GRONDWET - Art. 10 - Schending - Artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Reglement van de Ordre des barreaux francophones et germanophone - Advocaat - Niet-gerechtigde mandaten - Privaatrechtelijke rechtspersonen - Publiekrechtelijke rechtspersonen - Gelijkheid - Onderscheid

- Artt. 437, 4° en 491 Gerechtigd Wetboek

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

GRONDWET - Art. 11 - Schending - Artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Reglement van de Ordre des barreaux francophones et germanophone - Advocaat - Niet-gerechtigde mandaten - Privaatrechtelijke rechtspersonen - Publiekrechtelijke rechtspersonen - Niet-discriminatie - Onderscheid

- Artt. 437, 4° en 491 Gerechtigd Wetboek

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

ADVOCAAT - Schending - Artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Reglement van de Ordre des barreaux francophones et germanophone - Niet-gerechtigde mandaten - Privaatrechtelijke rechtspersonen - Publiekrechtelijke rechtspersonen - Gelijkheid - Niet-discriminatie - Onderscheid

- Artt. 437, 4° en 491 Gerechtigd Wetboek

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

La règle de l'égalité des Belges devant la loi contenue dans l'article 10 de la Constitution et celle de la non-discrimination dans la jouissance des droits et libertés reconnus aux Belges contenue dans l'article 11 de la Constitution impliquent que tous ceux qui se trouvent dans la même situation soient traités de la même manière mais n'excluent pas qu'une distinction soit faite entre différentes catégories de personnes pour autant que le critère de distinction soit susceptible de justification objective et raisonnable; l'existence d'une telle justification doit s'apprécier par rapport au but et aux effets de la mesure prise (1). (1) Voir concl. du M.P.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Conditions - Non-discrimination

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Conditions - Egalité

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

Le règlement arrêté le 18 janvier 2010 lors de l'assemblée générale de l'Ordre des barreaux francophones et germanophone qui introduit une distinction qui n'est pas susceptible d'une justification objective et raisonnable entre les avocats exerçant un mandat non judiciaire d'administration, de gestion et de surveillance d'une personne morale de droit privé et ceux qui exercent un mandat identique au sein d'une personne morale de droit public, viole les articles 10 et 11 de la Constitution (1). (1) Voir concl. du M.P.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Violation - Articles 10 et 11 de la Constitution - Règlement de l'Ordre des barreaux francophones et germanophone - Avocat - Mandats non judiciaires - Personnes morales de droit privé - Personnes morales de droit public - Egalité - Distinction

- Art. 437, 4° et 491 Code judiciaire

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Violation - Articles 10 et 11 de la Constitution - Règlement de l'Ordre des barreaux francophones et germanophone - Avocat - Mandats non judiciaires - Personnes morales de droit privé - Personnes morales de droit public - Non-discrimination - Distinction

- Art. 437, 4° et 491 Code judiciaire

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

AVOCAT - Violation - Articles 10 et 11 de la Constitution - Règlement de l'Ordre des barreaux francophones et germanophone - Mandats non judiciaires - Personnes morales de droit privé - Personnes morales de droit public - Egalité - Non-discrimination - Distinction

- Art. 437, 4° et 491 Code judiciaire

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Zwakke weggebruiker - Rechthebbende - Artikel 29bis, § 1

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Zwakke weggebruiker - Werkgever - Rechthebbende - Artikel 29bis, § 1 - Toepassing

De werkgever die loon doorbetaalt aan zijn werknemer die het slachtoffer is van een ongeval en ingevolge de opgelopen letsels geen arbeidsprestaties verricht, lijdt schade en is hierdoor een rechthebbende in de zin van artikel 29bis, §1, eerste lid, WAM 1989 (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Zwakke weggebruiker - Werkgever - Rechthebbende - Artikel 29bis, § 1 - Toepassing

- Art. 29bis, § 1, eerste lid Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

Onder rechthebbenden in de zin van artikel 29bis, §1, eerste lid WAM 1989, dienen de personen te worden verstaan die zelf schade lijden ten gevolge van de letsels of het overlijden van het slachtoffer (1) (1) Zie de concl. van het O.M.

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Zwakke weggebruiker - Rechthebbende - Artikel 29bis, § 1

- Art. 29bis, § 1, eerste lid Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

Conclusions de l'avocat général Mortier.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Usager faible - Ayant droit - Article 29bis, § 1er

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Usager faible - Employeur - Ayant droit - Article 29bis, § 1er - Application

L'employeur qui poursuit le paiement de la rémunération d'un travailleur qui a été victime d'un accident de la circulation et ne peut plus fournir ses prestations de travail en raison de ses blessures, subit un préjudice et, en conséquence, est un ayant droit au sens de l'article 29bis, §1er, alinéa 1er, de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans AC

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Usager faible - Employeur - Ayant droit - Article 29bis, § 1er - Application

- Art. 29bis, § 1er, al. 1er L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

Il y a lieu d'entendre par les ayants droit au sens de l'article 29bis, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs, dans la version postérieure à sa modification par la loi du 13 avril 1995 et antérieure à sa modification par la loi du 19 janvier 2001, les personnes qui ont subi un préjudice personnel à la suite des blessures ou du décès de la victime (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans AC

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Usager faible - Ayant droit - Article 29bis, § 1er

- Art. 29bis, § 1er, al. 1er L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

SCHIP, SCHEEPVAART - Kanaalpand - Kanaal

VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer - Kanaal - Scheepvaart - Kanaalpand - Riviervervoer

WATERLOPEN - Scheepvaart - Kanaalpand - Kanaal

In de binnenscheepvaart wordt onder kanaalpand verstaan het gedeelte van een kanaal tussen twee sluizen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

SCHIP, SCHEEPVAART - Kanaalpand - Kanaal

VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer - Scheepvaart -

Conclusions du procureur général Leclercq.

NAVIRE. NAVIGATION - Bief - Canal

TRANSPORT - Transport de biens - Transport fluvial et maritime - Canal - Navigation - Bief - Transport fluvial

COURS D'EAU - Navigation - Bief - Canal

Dans la navigation sur les canaux, on entend par bief la partie d'un canal entre deux écluses (1). (1) Voir les concl. du M.P.

NAVIRE. NAVIGATION - Bief - Canal

TRANSPORT - Transport de biens - Transport fluvial et maritime -

C.10.0348.F

30 juni 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

GERECHTSKOSTEN - Algemeen - Advocaat - Verhaalbaarheid - Kosten en honoraria van eerste aanleg en hoger beroep - Opeenvolgende vorderingen in hoger beroep - Voorwerp en wettelijke grondslag niet identiek - Nieuw artikel 1022

Het arrest is naar recht verantwoord wanneer het de vordering tot vergoeding van de voor een raadsman in eerste aanleg en in hoger beroep betaalde kosten die de eisers hebben ingesteld op grond van het gemene aansprakelijkheidsrecht in beginsel gegrond heeft verklaard, de heropening van het debat heeft bevolen en vervolgens beslist dat de vordering die de eisers hebben ingesteld bij syntheseconclusie, neergelegd na de inwerkingtreding van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, niet langer de vergoeding van het resterende bedrag van de kosten van verdediging op grond van de gemeenschappelijke aansprakelijkheid tot voorwerp had, aangezien zij in die conclusie enkel vergoedingen voor de rechtspleging in eerste aanleg en in hoger beroep vorderden op grond van het door die wet gewijzigde artikel 1022 (1) (2). (1) Art. 1022, zoals gewijzigd bij W. 27 april 2007. (2) Zie (andersl.) concl. O.M. in Pas., 2011, AR C.10.0348.F, nr. ...

GERECHTSKOSTEN - Algemeen - Advocaat - Verhaalbaarheid - Kosten en honoraria van eerste aanleg en hoger beroep - Opeenvolgende vorderingen in hoger beroep - Voorwerp en wettelijke grondslag niet identiek - Nieuw artikel 1022 - Art. 1022 Gerechtelijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Henkes.

FRAIS ET DEPENS - Généralités - Avocat - Répétibilité - Frais et honoraires de première instance et d'appel - Demandes successives en appel - Objet et fondement légal différents - Article 1022 nouveau

Est légalement justifié l'arrêt qui, après avoir déclaré fondée dans son principe la demande d'indemnisation des frais de conseil de première instance et d'appel introduite par les demandeurs sur la base du droit commun de la responsabilité et ordonné la réouverture des débats, décide que la demande faite dans leurs conclusions de synthèse déposée après l'entrée en vigueur de la loi du 21 avril 2007 relative à la répétibilité des honoraires et des frais d'avocat n'avait plus pour objet l'indemnisation du surplus des frais de défense sur la base du droit commun de la responsabilité, dès lors que ces conclusions se bornaient à demander des indemnités de procédure de première instance et d'appel sur la base de l'article 1022 modifié par cette loi (1) (2). (1) Art. 1022 tel que modifié par la loi du 27 avril 2007. (2) Voir les concl. (contraires) du M.P.

FRAIS ET DEPENS - Généralités - Avocat - Répétibilité - Frais et honoraires de première instance et d'appel - Demandes successives en appel - Objet et fondement légal différents - Article 1022 nouveau - Art. 1022 Code judiciaire

C.10.0349.N

29 september 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Rechtspleging - Taak van de rechter - Ambtshalve aanvullen van redenen - Gerechtelijk recht

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Rechtspleging - Taak van de rechter - Verwachting van de partijen - Mogelijkheid tot tegenspraak - Redenen - Gerechtelijk recht - Beslissing

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Recht van verdediging - Taak van de rechter - Verwachting van de partijen - Mogelijkheid tot tegenspraak - Redenen - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Toepassing - Beslissing

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Recht van verdediging - Taak van de rechter - Ambtshalve aanvullen van redenen - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken)

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Procédure - Mission du juge - Suppléance d'office des motifs - Droit judiciaire

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Procédure - Mission du juge - Attente des parties - Possibilité de contredire - Motifs - Droit judiciaire - Décision

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Généralités - Droits de la défense - Mission du juge - Attente des parties - Possibilité de contredire - Motifs - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Application - Décision

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Généralités - Droits de la défense - Mission du juge - Suppléance d'office des motifs - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale)

inbegrepen)

De rechter is gehouden het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop van toepassing zijnde rechtsregels; hij moet de juridische aard van de door de partijen aangevoerde feiten en handelingen onderzoeken, en mag, ongeacht de juridische omschrijving die de partijen daaraan hebben gegeven, de door hen aangevoerde redenen ambtshalve aanvullen op voorwaarde dat hij geen betwisting opwerpt waarvan de partijen bij conclusie het bestaan hebben uitgesloten, dat hij enkel steunt op elementen die hem regelmatig zijn voorgelegd, dat hij het voorwerp van de vordering niet wijzigt en dat hij daarbij het recht van verdediging van de partijen niet miskent (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Rechtspleging - Taak van de rechter - Ambtshalve aanvullen van redenen - Gerechtelijk recht

- Art. 774 Gerechtelijk Wetboek

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Recht van verdediging - Taak van de rechter - Ambtshalve aanvullen van redenen - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen)

- Art. 774 Gerechtelijk Wetboek

Het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging wordt niet miskend wanneer een rechter zijn beslissing steunt op elementen waarvan de partijen, gelet op het verloop van het debat, mochten verwachten dat de rechter ze in zijn oordeel zou betrekken en waarover zij tegenspraak hebben kunnen voeren (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Rechtspleging - Taak van de rechter - Verwachting van de partijen - Mogelijkheid tot tegenspraak - Redenen - Gerechtelijk recht - Beslissing

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Recht van verdediging - Taak van de rechter - Verwachting van de partijen - Mogelijkheid tot tegenspraak - Redenen - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Toepassing - Beslissing

Het feit dat de partijen de toepassing van een bepaalde wetsbepaling niet hebben opgeworpen, betekent niet dat zij die mogelijkheid bij conclusie hebben uitgesloten.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Gevolg - Toepassing van een bepaalde wetsbepaling - Niet opgeworpen door partijen - Uitsluiting bij conclusie

Le juge est tenu de trancher le litige conformément aux règles juridiques qui s'y appliquent; il doit examiner la nature juridique des faits et actes invoqués par les parties et peut, indépendamment de la qualification juridique que les parties y ont attaché, suppléer d'office les motifs qu'ils ont invoqués, à la condition qu'il ne soulève pas de litige dont les parties ont exclu l'existence par conclusions, qu'il ne se fonde que sur des éléments qui lui ont été régulièrement soumis, qu'il ne modifie pas l'objet de la demande et qu'il ne viole pas, à cet égard, les droits de la défense des parties (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Procédure - Mission du juge - Suppléance d'office des motifs - Droit judiciaire

- Art. 774 Code judiciaire

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Généralités - Droits de la défense - Mission du juge - Suppléance d'office des motifs - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale)

- Art. 774 Code judiciaire

Le principe général du droit relatif au respect des droits de la défense n'est pas violé lorsqu'un juge fonde sa décision sur des éléments dont les parties pouvaient attendre, vu le déroulement des débats, que le juge les inclurait dans son jugement et qu'elles ont pu contredire (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Procédure - Mission du juge - Attente des parties - Possibilité de contredire - Motifs - Droit judiciaire - Décision

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Généralités - Droits de la défense - Mission du juge - Attente des parties - Possibilité de contredire - Motifs - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Application - Décision

Le fait que les parties n'aient pas soulevé l'application d'une disposition légale déterminée, ne signifie pas qu'elles ont exclu cette possibilité par conclusions.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Effet - Application d'une disposition légale déterminée - Non soulevée par les parties - Exclusion par conclusions

Het is de rechter niet verboden de argumenten die de procespartijen voor het eerst in pleidooien aanvoeren, in zijn beoordeling te betrekken, mits hij het recht van verdediging niet miskent.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Beoordeling door de rechter - Argumenten in pleidooien

- Artt. 744 en 756bis Gerechtelijk Wetboek

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beoordeling door de rechter - Argumenten in pleidooien

- Artt. 744 en 756bis Gerechtelijk Wetboek

Il n'est pas interdit au juge d'inclure dans son appréciation les arguments invoqués pour la première fois par les parties litigantes dans les plaidoiries, pour autant qu'il ne viole pas les droits de défense.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Appréciation par le juge - Arguments dans les plaidoiries

- Art. 744 et 756bis Code judiciaire

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRESTS - Pas de conclusions - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Appréciation par le juge - Arguments dans les plaidoiries

- Art. 744 et 756bis Code judiciaire

C.10.0385.N

6 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

BETALING - Aan een derde - Gevolg

Uit artikel 1239 Burgerlijk Wetboek volgt dat wanneer een schuldenaar niet betaalt aan zijn schuldeiser, maar aan een derde, die betaling hem toch bevrijdt, indien de schuldeiser er voordeel uit getrokken heeft (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BETALING - Aan een derde - Gevolg

- Art. 1239 Burgerlijk Wetboek

PAYEMENT - A un tiers - Conséquence

PAYEMENT - A un tiers - Conséquence

- Art. 1239 Code civil

C.10.0388.N

27 oktober 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) - Algemene aannemingsvoorwaarden - Gevolg - Mogelijkheid - Opdracht - Aanbestedende overheid - Eenzijdige verbreking - Niet rechtsgeldig verklaard door de rechter - Vordering tot gerechtelijke ontbinding

Indien de rechter de eenzijdige verbreking van de opdracht door de aanbestedende overheid niet rechtsgeldig verklaart, dan staat niets eraan in de weg dat de aanbestedende overheid alsnog de gerechtelijke ontbinding van de overeenkomst vordert krachtens artikel 1184 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie de concl. van het O.M. ...

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) - Algemene aannemingsvoorwaarden - Gevolg - Mogelijkheid - Opdracht - Aanbestedende overheid - Eenzijdige verbreking - Niet rechtsgeldig verklaard door de rechter - Vordering tot gerechtelijke ontbinding

- Artt. 20, § 6, en 48, § 1, bijlage bij KB 26 sept. 1996

- Art. 1184 Burgerlijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Cahier général des charges - Effet - Possibilité - Marché - Pouvoir adjudicateur - Résiliation unilatérale - Déclarée non valable par le juge - Action en résolution judiciaire

Si le juge déclare la résiliation unilatérale du marché par le pouvoir adjudicateur non valable, rien n'empêche que le pouvoir adjudicateur demande la résolution judiciaire du marché en vertu de l'article 1184 du Code civil (1). (1) Voir les conclusions du MP.

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Cahier général des charges - Effet - Possibilité - Marché - Pouvoir adjudicateur - Résiliation unilatérale - Déclarée non valable par le juge - Action en résolution judiciaire

- Art. 20, § 6, et 48, § 1er, annexe à l' A.R. du 26 septembre 1996

- Art. 1184 Code civil

C.10.0392.N

15 september 2011

AC nr. ...

De schuldeiser is te goeder trouw wanneer hij bij de inontvangstname van de goederen mocht aannemen dat zijn schuldenaar de eigenaar was van de goederen of althans erop mocht vertrouwen dat deze bevoegd was om ter zake van die goederen overeenkomsten te sluiten die aanleiding kunnen geven tot de uitoefening van het retentierecht op deze goederen (1). (1) Zie Cass. 27 april 2006, AR C.04.0478.N, AC, 2006, nr. 245. Het O.M. was van mening dat het middel in zijn geheel feitelijke grondslag miste.

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Retentierecht - Goederen - Schuldeiser - Goede trouw

Het retentierecht is, met betrekking tot roerende lichamelijke zaken, ook tegenwerpelijk aan de eigenaar van de teruggehouden goederen die niet de schuldenaar is, op voorwaarde van de goede trouw van de schuldeiser (1). (1). Zie Cass. 27 april 2006, AR C.04.0478.N, AC, 2006, nr. 245.

*EIGENDOM - Tegenwerpelijkheid - Retentierecht
OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden - Tegenwerpelijkheid - Retentierecht - Eigenaar*

Le créancier est de bonne foi lorsqu'il pouvait croire lors de la réception des biens que son débiteur était le propriétaire de ces biens ou, à tout le moins, pouvait avoir confiance en la compétence de celui-ci pour conclure quant à ces biens des conventions susceptibles de donner lieu à l'exercice d'un droit de rétention sur ceux-ci (1). (1) Voir Cass. 27 avril 2006, RG C.04.0478.N, Pas., 2006, n° 245. Le M.P. estimait que le moyen manquait en fait dans son ensemble.

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Droit de rétention - Marchandises - Créancier - Bonne foi

Le droit de rétention qui porte sur des biens meubles corporels est également opposable au propriétaire des biens retenus qui n'est pas le débiteur, à la condition que le créancier soit de bonne foi (1). (1) Cass. 27 avril 2006, RG C.04.0478.N, Pas., 2006, n° 245.

*PROPRIETE - Opposabilité - Droit de rétention
CONVENTION - Droits et obligations des parties - Envers les tiers - Opposabilité - Droit de rétention - Propriétaire*

C.10.0394.F

21 april 2011

AC nr. ...

Zie conclusie van advocaat-generaal Werquin.

NATIONALITEIT - Verwerving, verlies en verkrijging van de Belgische nationaliteit - Verwerving - Kongolees, geboren vóór de onafhankelijkheid van Kongo

NATIONALITEIT - Verklaring van nationaliteitskeuze - Verwerving, verlies en verkrijging van de Belgische nationaliteit - Verkrijging - Belg met Kongolees statuut - Toepassing

De in artikel 24 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit bedoelde mogelijkheid om de Belgische nationaliteit te verkrijgen geldt niet voor de Belgen met Kongolees statuut, die de Belgische nationaliteit niet op grond van de nationaliteitswetten van het moederland hadden verkregen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

NATIONALITEIT - Verklaring van nationaliteitskeuze - Verwerving, verlies en verkrijging van de Belgische nationaliteit - Verkrijging - Belg met Kongolees statuut - Toepassing

- Art. 19 Wet 14 dec. 1932
- Art. 2, § 4 Wet 22 dec. 1961
- Artt. 24, eerste lid en 28, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit

Conclusions de l'avocat général Werquin.

NATIONALITE - Acquisition, perte et recouvrement de la nationalité belge - Acquisition - Congolais, né avant l'accession du Congo à l'indépendance

NATIONALITE - Déclaration d'option - Acquisition, perte et recouvrement de la nationalité belge - Recouvrement - Belge de statut congolais - Application

La faculté de recouvrer la nationalité belge visée à l'article 24 du Code de la nationalité belge ne s'applique pas aux Belges de statut congolais, qui n'avaient pas acquis la nationalité belge en vertu des lois métropolitaines sur la nationalité (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

NATIONALITE - Déclaration d'option - Acquisition, perte et recouvrement de la nationalité belge - Recouvrement - Belge de statut congolais - Application

- Art. 19 L. du 14 décembre 1932
- Art. 2, § 4 L. du 22 décembre 1961
- Art. 24, al. 1er et 28, § 1er Code de la nationalité belge

Indien de Kongolezen, na de annexatie van Kongo bij België, de Belgische nationaliteit hebben verkregen, dan is dat niet gebeurd krachtens de nationaliteitswetten van het moederland, maar wel krachtens soortgelijke regels vervat in titel I van het boek I van het Kongolese Burgerlijk Wetboek en die, aangezien ze niet strijdig waren met de openbare orde, effect zijn blijven sorteren (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ***.

NATIONALITEIT - Verwerving, verlies en herkrijging van de Belgische nationaliteit - Verwerving - Kongolees, geboren vóór de onafhankelijkheid van Kongo

- Art. 4, eerste en vierde lid Grondwet 1831

- Art. 1, eerste en vierde lid Wet 18 okt. 1908

Si les Congolais ont, après l'annexion du Congo à la Belgique, acquis la nationalité belge, ce n'est pas en vertu des lois métropolitaines sur la nationalité mais des règles ayant cet objet contenues dans le titre Ier du livre Ier du Code civil congolais et qui, n'étant pas contraires à l'ordre public, ont continué à sortir leurs effets (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

NATIONALITE - Acquisition, perte et recouvrement de la nationalité belge - Acquisition - Congolais, né avant l'accession du Congo à l'indépendance

- Art. 4, al. 1er et 4 Constitution 1831

- Art. 1, al. 1er et 4 L. du 18 octobre 1908

C.10.0397.N

13 oktober 2011

AC nr. ...

De omstandigheid dat krachtens de artikelen 70 en 72bis Burgerlijk Wetboek de door het artikel 70 bepaalde akte van bekendheid slechts kan worden vervangen door een beëdigde verklaring van de aanstaande echtgenoot wanneer die echtgenoot in de onmogelijkheid verkeert zich een dergelijke akte te verschaffen, houdt niet in dat de rechter, van zodra die voorwaarde is vervuld, gehouden is aan de aanstaande echtgenoot verlof te verlenen om de akte van bekendheid door een beëdigde verklaring te vervangen; de rechter behoudt een beoordelingsmarge en is naargelang de omstandigheden niet gehouden op het verzoek van de aanstaande echtgenoot in te gaan; dit kan het geval zijn wanneer de verklaringen van de aanstaande echtgenoot omtrent zijn identiteit en afkomst ongeloofwaardig zijn en het verzoek derhalve niet rechtmatig lijkt (1). (1) Tussenkomst van de Heer Woeste (Kamer - zitting van 20 nov. 1907); Senaat - sessie 1907-1908 - verslag van de Commissie van Justitie. De bepaling van het artikel 72bis Burgerlijk Wetboek werd overgenomen in artikel 5, §4, W.B.N.: zie Mieke Van de Putte & Jan Clement, Nationaliteit, in A.P.R., nr. 244.

BURGERLIJKE STAAT - Onmogelijkheid - Vervanging - Beoordeling door de rechter - Akte van geboorte - Akte van bekendheid - Beëdigde verklaring

- Artt. 70 en 72bis Burgerlijk Wetboek

Het Hof slaat geen acht op de stukken die door de verweerder per post en buiten de termijn waarover hij beschikt om zijn antwoord in te dienen naar de griffie van het Hof werden toegestuurd en die ook niet beantwoorden aan de andere stukken bedoeld in artikel 1100 van het Gerechtelijk Wetboek.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie) - Ontvankelijkheid

- Art. 1100 Gerechtelijk Wetboek

La circonstance qu'en vertu des articles 70 et 72bis du Code civil, l'acte de notoriété prévu à cet article 70 ne peut être suppléé par une déclaration sous serment du futur époux que si cet époux est dans l'impossibilité de se procurer un tel acte, n'implique pas que dès que cette condition est remplie, le juge est tenu de donner l'autorisation au futur époux de suppléer l'acte de notoriété par une déclaration sous serment; le juge conserve une marge d'appréciation et selon les circonstances il n'est pas tenu d'acquiescer à la demande du futur époux; il peut en être ainsi lorsque les déclarations du futur époux sur son identité et ses origines sont invraisemblables et que la demande ne semble, dès lors, pas légitime (1). (1) Intervention de monsieur Woeste (Chambre, session du 20 novembre 1907); Sénat - session 1907-1908, rapport de la Commission de la Justice. La disposition de l'article 72bis du Code civil a été reprise à l'article 5, §4, du Code de la nationalité belge: voir Mieke Van de Putte & Jan Clement, Nationaliteit, in A.P.R., n° 244.

ETAT CIVIL - Impossibilité - Remplacement - Appréciation par le juge - Acte de naissance - Acte de notoriété - Déclaration sous serment

- Art. 70 et 72bis Code civil

La Cour n'a pas égard aux pièces que le défendeur a envoyées au greffe de la Cour par la poste et en dehors du délai dont il dispose pour remettre sa réponse et qui ne correspondent pas davantage aux autres pièces visées à l'article 1100 du Code judiciaire.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Formes - Pièces à joindre (au pourvoi ou au mémoire) - Recevabilité

- Art. 1100 Code judiciaire

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Van Ingelgem.

OPENBARE ORDE - Toepassing door de rechter - Verjaring - Burgerlijke zaken

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Toepassing door de rechter - Verjaring - Burgerlijke zaken

VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen - Toepassing door de rechter

De rechter kan het middel van de verjaring, behoudens in zaken die de openbare orde aanbelangen, slechts toepassen wanneer het door de belanghebbende wordt ingeroepen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

OPENBARE ORDE - Toepassing door de rechter - Verjaring - Burgerlijke zaken

- Art. 2223 Burgerlijk Wetboek

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Toepassing door de rechter - Verjaring - Burgerlijke zaken

- Art. 2223 Burgerlijk Wetboek

VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen - Toepassing door de rechter

- Art. 2223 Burgerlijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général dél. Van Ingelgem.

ORDRE PUBLIC - Application par le juge - Prescription - Matière civile

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Généralités - Application par le juge - Prescription - Matière civile

PRESCRIPTION - Matière civile - Généralités - Application par le juge

Le juge ne peut appliquer le moyen résultant de la prescription que lorsqu'il est invoqué par l'intéressé, sauf dans les causes intéressant l'ordre public (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

ORDRE PUBLIC - Application par le juge - Prescription - Matière civile

- Art. 2223 Code civil

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Généralités - Application par le juge - Prescription - Matière civile

- Art. 2223 Code civil

PRESCRIPTION - Matière civile - Généralités - Application par le juge

- Art. 2223 Code civil

De nietigheid van de verkoop van andermans goed volgt uit de omstandigheid dat de eigendomsoverdracht zich in beginsel niet kan verwezenlijken (1); het is een relatieve nietigheid, die enkel door de koper en niet door de verkoper kan worden ingeroepen en die voor bevestiging vatbaar is (2); dit houdt evenwel niet in dat de koper, die zich op het gebrek aan eigendomsoverdracht beroept, de mogelijkheid heeft de ontbinding van de overeenkomst te vorderen op grond van het artikel 1184 Burgerlijk Wetboek; hij kan enkel de nietigheid vorderen op grond van artikel 1599 van dit wetboek en, zo hij niet heeft geweten dat de zaak aan een ander toebehoorde, schadevergoeding. (1) Zie H. DE PAGE, *Traité*, Deel IV, volume 1, 4de ed., 1997, 65, nrs. 30 e.v. (2) Cass. 30 jan. 1941, Pas., 1941, 24; zie Cass. 6 maart 1998, AC, 1998, nr. 125.

KOOP - Aard - Mogelijkheid - Ontbinding - Recht van de koper - Gebrek aan eigendomsoverdracht - Verkoop van andermans goed - Nietigheid

- Artt. 1184 en 1599 Burgerlijk Wetboek

La nullité de la vente de la chose d'autrui découle de la circonstance que le transfert de propriété ne peut, en principe, pas se réaliser (1); il s'agit d'une nullité relative, qui ne peut être invoquée que par l'acheteur et non par le vendeur et qui est susceptible de confirmation (2); cela n'implique, toutefois, pas que l'acheteur, qui invoque l'absence de transfert de propriété, a la possibilité de demander la résolution du contrat en vertu de l'article 1184 du Code civil; il ne peut invoquer la nullité qu'en vertu de l'article 1599 de ce code et, s'il ne savait pas que la chose appartenait à autrui, demander des dommages-intérêts. (1) Voir H. DE PAGE, *Traité*, Partie IV, volume 1, 4e éd., 1997, 65, n° 30 et s. (2) Cass. 30 janvier 1941, Pas., 1941, 24; voir Cass. 6 mars 1998, Pas., 1998, n° 125.

VENTE - Nature - Possibilité - Résolution - Droit de l'acheteur - Absence de transfert de propriété - Vente de la chose d'autrui - Nullité

- Art. 1184 et 1599 Code civil

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Arrest -

Conclusions de l'avocat général Henkes.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Arrêt - Société

Door fusie overgenomen vennootschap - Opgave van de identiteit

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Vennootschappen - Fusie door overneming - De loop van het geding

Het arrest is verantwoord naar recht wanneer het dezelfde identiteitsgegevens bevat als die waaronder een door fusie overgenomen vennootschap is verschenen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas., nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Arrest - Door fusie overgenomen vennootschap - Opgave van de identiteit

- Artt. 780, eerste lid, 2°, en 703, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

De fusie van twee vennootschappen door overneming van één van beiden heeft geen invloed op het verloop van een procedure waarin de overgenomen vennootschap partij is (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas., nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Vennootschappen - Fusie door overneming - De loop van het geding

- Art. 815 Gerechtelijk Wetboek

absorbée par fusion - Indications de l'identité

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Sociétés - Fusion par absorptions - Cours de l'instance

Est légalement justifié, l'arrêt qui contient les mêmes éléments de l'identité sous l'indication de laquelle une société absorbée par fusion a comparu (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Arrêt - Société absorbée par fusion - Indications de l'identité

- Art. 780, al. 1er, 2°, et 703, al. 2 Code judiciaire

La fusion de deux sociétés par absorption de l'une d'entre elles n'affecte pas le cours d'une instance à laquelle la société absorbée est partie (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Sociétés - Fusion par absorptions - Cours de l'instance

- Art. 815 Code judiciaire

C.10.0408.F

9 december 2011

AC nr. ...

Wanneer de eiser in zijn syntheseconclusie in hoger beroep op ondubbelzinnige wijze afstand heeft gedaan van elk middel dat vervat is in zijn vorige conclusie en niet wordt herhaald, is de appelrechter niet verplicht te antwoorden op eisers appelconclusie (1). (1) Zie Cass., 28 sept. 1987, A.R. 7872, AC, 1988, nr. 64.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Taak van de rechter - Burgerlijke zaken - Aanvullende syntheseconclusie in hoger beroep - Afstand van elk vorig middel

- Art. 149 Grondwet 1994

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Taak van de rechter - Aanvullende syntheseconclusie in hoger beroep - Afstand van elk vorig middel

- Art. 149 Grondwet 1994

Lorsque, par ces conclusions d'appel de synthèse, le demandeur a renoncé de manière certaine à tout moyen contenu dans des conclusions antérieures et non réitéré, le juge d'appel n'est pas tenu de répondre aux conclusions d'appel du demandeur (1). (1) Voir Cass., 28 septembre 1987, RG 7872, (Bull.et Pas.,1988, I, n°64).

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 149 - Tâche du juge - Matière civile - Conclusions additionnelles d'appel de synthèse - Renonciation à tout moyen antérieur

- Art. 149 Constitution 1994

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Tâche du juge - Conclusions additionnelles d'appel de synthèse - Renonciation à tout moyen antérieur

- Art. 149 Constitution 1994

C.10.0412.N

4 februari 2011

AC nr. ...

Ingevolge de vernietiging door het Grondwettelijk Hof van artikel 42, §5, van de wet van 27 april 2007 betreffende de hervorming van de echtscheiding, blijft het recht op een uitkering tot levensonderhoud, verschuldigd ingevolge een echtscheiding uitgesproken voor 1 september 2007 overeenkomstig de artikelen 229, 231 en 232 Burgerlijk Wetboek, verworven of uitgesloten krachtens de vroegere wettelijke voorwaarden (1) (2) (3). (1) GwH, 3 dec. 2008, nr. 172/2008, rolr. 4374, AGwH 2008, 2683. (2) Het O.M. concludeerde eveneens tot vernietiging, doch op het eerste onderdeel, op grond van tegenstrijdigheid van beslissingen. (3) Art. 301 BW zoals van toepassing voor de wijziging ervan bij de wet van 27 april 2007.

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Levensonderhoud - Echtscheiding uitgesproken voor 1 september 2007 - Artikel 42, § 5, wet 27 april 2007 - Vernietiging door het Grondwettelijk Hof - Toepasselijke wettelijke voorwaarden

- Art. 301 Burgerlijk Wetboek

GRONDWETTELIJK HOF - Artikel 42, § 5, wet 27 april 2007 - Vernietiging - Gevolg - Echtscheiding - Levensonderhoud - Echtscheiding uitgesproken voor 1 september 2007 - Toepasselijke wettelijke voorwaarden

- Art. 301 Burgerlijk Wetboek

LEVENSONDERHOUD - T.a.v. de echtgenoten - Echtscheiding - Uitgesproken voor 1 september 2007 - Artikel 42, § 5, wet 27 april 2007 - Vernietiging door het Grondwettelijk Hof - Toepasselijke wettelijke voorwaarden

- Art. 301 Burgerlijk Wetboek

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Artikel 42, § 5, wet 27 april 2007 - Grondwettelijk Hof - Vernietiging - Gevolg - Echtscheiding - Levensonderhoud - Echtscheiding uitgesproken voor 1 september 2007 - Toepasselijke wettelijke voorwaarden

- Art. 301 Burgerlijk Wetboek

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Aliments - Divorce prononcé avant le 1er septembre 2007 - Loi du 27 avril 2007, article 42, § 5 - Annulation par la Cour constitutionnelle - Conditions légales applicables

- Art. 301 Code civil

COUR CONSTITUTIONNELLE - Loi du 27 avril 2007, article 42, § 5 - Annulation - Conséquence - Divorce - Aliments - Divorce prononcé avant le 1er septembre 2007 - Conditions légales applicables

- Art. 301 Code civil

ALIMENTS - A l'égard des époux - Divorce - Prononcé avant le 1er septembre 2007 - Loi du 27 avril 2007, article 42, § 5 - Annulation par la Cour constitutionnelle - Conditions légales applicables

- Art. 301 Code civil

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Loi du 27 avril 2007, article 42, § 5 - Cour constitutionnelle - Annulation - Conséquence - Divorce - Aliments - Divorce prononcé avant le 1er septembre 2007 - Conditions légales applicables

- Art. 301 Code civil

C.10.0413.N

6 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Cassatieberoep - Beslagrechter - Ontvankelijkheid - Moeilijkheden - In beslag genomen onroerend goed - Bevel tot verkoop uit de hand - Beschikking - Beschikking

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Beslagrechter - Moeilijkheden - In beslag genomen onroerend goed - Bevel tot verkoop uit de hand - Hoorplicht - Oproeping

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Allerlei - Beslagrechter - Ontvankelijkheid - Moeilijkheden - In beslag genomen onroerend goed - Bevel tot verkoop uit de hand - Gedwongen tenuitvoerlegging - Beschikking - Beschikking

Het rechtstreeks cassatieberoep tegen een beschikking van de beslagrechter op grond van het artikel 1580quater Ger. W. is ontvankelijk (1). (Impliciete oplossing). (1) Zie de concl. van het O.M.

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Cassatieberoep -

SAISIE - Saisie exécution - Pourvoi en cassation - Juge des saisies - Recevabilité - Difficultés - Immeuble saisi - Ordre de vente de gré à gré - Ordonnance - Ordonnance

SAISIE - Saisie exécution - Juge des saisies - Difficultés - Immeuble saisi - Ordre de vente de gré à gré - Obligation d'être entendu - Convocation

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoi - Divers - Juge des saisies - Recevabilité - Difficultés - Immeuble saisi - Ordre de vente de gré à gré - Exécution forcée - Ordonnance - Ordonnance

SAISIE - Saisie exécution - Pourvoi en cassation - Juge des saisies -

Beslagrechter - Ontvankelijkheid - Moeilijkheden - In beslag genomen onroerend goed - Bevel tot verkoop uit de hand - Beschikking - Beschikking

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Allerlei - Beslagrechter - Ontvankelijkheid - Moeilijkheden - In beslag genomen onroerend goed - Bevel tot verkoop uit de hand - Gedwongen tenuitvoerlegging - Beschikking - Beschikking

Indien, in het geval dat de beslagrechter de verkoop uit de hand beveelt van een in beslag genomen onroerend goed, de zaak, bij moeilijkheden, opnieuw voor hem wordt gebracht, dienen de ingeschreven hypothecaire of bevoorrechte schuldeisers, diegenen die een bevel of een exploit van beslaglegging hebben laten overschrijven, de beslagene en desgevallend de derde houder te worden gehoord of minstens bij gerechtsbrief behoorlijk opgeroepen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Beslagrechter - Moeilijkheden - In beslag genomen onroerend goed - Bevel tot verkoop uit de hand - Hoorplicht - Oproeping
- Art. 1580quater, eerste lid Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 1580bis, derde lid, en 1580ter, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

Recevabilité - Difficultés - Immeuble saisi - Ordre de vente de gré à gré - Ordonnance - Ordonnance

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoi - Divers - Juge des saisies - Recevabilité - Difficultés - Immeuble saisi - Ordre de vente de gré à gré - Exécution forcée - Ordonnance - Ordonnance

SAISIE - Saisie exécution - Juge des saisies - Difficultés - Immeuble saisi - Ordre de vente de gré à gré - Obligation d'être entendu - Convocation
- Art. 1580quater, al. 1er Code judiciaire
- Art. 1580bis, al. 3, et 1580ter, al. 2 Code judiciaire

C.10.0423.N

18 maart 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Van Ingelgem.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreckte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Appelrechter - Rechtsmacht - Beslagrechter - Hof van beroep
HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Appelrechter - Rechtsmacht - Beslagrechter - Hof van beroep

Het hof van beroep is zowel de appelrechter van de rechtbank van eerste aanleg als van de beslagrechter in die rechtbank, zodat, zelfs indien de eerste rechter, als beslagrechter, niet bevoegd zou zijn geweest om te oordelen over de pauliaanse vordering aangezien niet werd gehandeld overeenkomstig artikel 88, §2, Gerechtelijk Wetboek, de appelrechters hun rechtsmacht niet hebben overschreden door van het hoger beroep kennis te nemen en over deze vordering uitspraak te doen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreckte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Appelrechter - Rechtsmacht - Beslagrechter - Hof van beroep
- Art. 602, 1° Gerechtelijk Wetboek
HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Appelrechter - Rechtsmacht - Beslagrechter - Hof van beroep
- Art. 602, 1° Gerechtelijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général dél. Van Ingelgem.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Juge d'appel - Pouvoir - Juge des saisies - Cour d'appel
APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Juge d'appel - Pouvoir - Juge des saisies - Cour d'appel

La cour d'appel est le juge d'appel tant du tribunal de première instance que du juge des saisies de ce tribunal, de sorte que, même si le premier juge, en tant que juge des saisies, n'avait pas été compétent pour statuer sur l'action paulienne dès lors qu'il n'y a pas eu d'action conformément à l'article 88, §2, du Code judiciaire, les juges d'appel n'ont pas excédé leur pouvoir en connaissant de l'appel et en statuant sur cette demande (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Juge d'appel - Pouvoir - Juge des saisies - Cour d'appel
- Art. 602, 1° Code judiciaire
APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Juge d'appel - Pouvoir - Juge des saisies - Cour d'appel
- Art. 602, 1° Code judiciaire

Conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

*SCHIP, SCHEEPVAART - Verplichting - Goederenvervoer -
Verhandelbaarheid - Zeevervoer - Cognossement - Afgifte
VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer - Verplichting -
Verhandelbaarheid - Zeevervoer - Cognossement - Afgifte*

Uit de bepalingen van artikel 91.A en §3,3°, eerste lid, Zeewet volgt dat, opdat de regeling vervat in artikel 91 Zeewet toepassing zou vinden, vereist is dat het cognossement of het gelijkaardige stuk bedoeld in het artikel 91.A, §1,b), van zelfde wet, verhandelbaar is, maar dat dergelijk verhandelbaar stuk slechts verplicht dient te worden afgegeven wanneer de afzender zulks verlangt; deze bepalingen beletten dan ook niet dat, hoewel een cognossement in de regel verhandelbaar is, het met het akkoord van de afzender ingevolge een uitdrukkelijke vermelding op het stuk, niet verhandelbaar kan worden gemaakt; in dit geval is de regeling van artikel 91 Zeewet niet van toepassing (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

*SCHIP, SCHEEPVAART - Verplichting - Goederenvervoer -
Verhandelbaarheid - Zeevervoer - Cognossement - Afgifte
- Art. 91 Wet 21 aug. 1879 op de zee- en binnenvaart*

*VERVOER - Goederenvervoer - Rivier- en zeevervoer - Verplichting -
Verhandelbaarheid - Zeevervoer - Cognossement - Afgifte*

- Art. 91 Wet 21 aug. 1879 op de zee- en binnenvaart

Conclusions de l'avocat général Dubrulle.

*NAVIRE. NAVIGATION - Obligation - Transport de biens -
Négociabilité - Transport maritime - Connaissance - Délivrance
TRANSPORT - Transport de biens - Transport fluvial et maritime -
Obligation - Négociabilité - Transport maritime - Connaissance -
Délivrance*

Il suit des dispositions de l'article 91.A et §3,3°, aliéna 1er, de la loi maritime du 21 août 1879 que, pour que la règle contenue à l'article 91 de la loi maritime s'applique, il est exigé que le connaissance ou le document similaire visé à l'article 91.A, §1er, b) de cette loi, soit négociable, mais qu'un tel document négociable ne doit être obligatoirement délivré que lorsque le chargeur le demande; ces dispositions n'empêchent, dès lors, pas que bien qu'un connaissance soit en règle négociable, il peut, avec l'accord du chargeur, revêtir un caractère non négociable en portant une mention expresse sur le document; dans ce cas, la règle de l'article 91 de la loi maritime n'est pas applicable (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

*NAVIRE. NAVIGATION - Obligation - Transport de biens -
Négociabilité - Transport maritime - Connaissance - Délivrance
- Art. 91 L. du 21 août 1879 relative à la navigation maritime et à la
navigation intérieure*

*TRANSPORT - Transport de biens - Transport fluvial et maritime -
Obligation - Négociabilité - Transport maritime - Connaissance -
Délivrance*

*- Art. 91 L. du 21 août 1879 relative à la navigation maritime et à la
navigation intérieure*

Artikel 46, § 1, 5° Arbeidsongevallenwet heeft alleen betrekking op de in artikel 8 Arbeidsongevallenwet bepaalde ongevallen, zodat dit artikel, vóór de toevoeging van artikel 46, § 1, 6° geen toepassing vond ingeval het ongeval een arbeidsongeval betrof zoals bedoeld in artikel 7 Arbeidsongevallenwet, wanneer dit ongeval een verkeersongeval op de openbare weg is.

*ARBEIDSONGEVAL - Aansprakelijkheid - Algemeen - Artikel 46, § 1,
5°, Arbeidsongevallenwet - Rechtsvordering tegen de werkgever -
Toepassing*

- Artikel 46, § 1, 5° Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

*ARBEIDSONGEVAL - Weg naar en van het werk (begrip - bestaan -
bewijs) - Ongeval op de weg van en naar het werk - Artikel 46, § 1,
5°, Arbeidsongevallenwet - Toepassing*

- Artikel 46, § 1, 5° Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

L'article 46, §1er, 5°, de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail concerne uniquement les accidents visés à l'article 8 de la loi de sorte que, antérieurement à l'insertion du point 6° de l'article 46, §1er, de la loi, il n'était pas applicable à l'accident constituant un accident du travail au sens de l'article 7 de la loi qui résultait d'un accident du roulage lié à la circulation sur la voie publique.

*ACCIDENT DU TRAVAIL - Responsabilité - Généralités - Loi du 10 avril
1971 sur les accidents du travail, article 46, § 1, 5° - Action intentée
contre l'employeur - Application*

- Article 46, § 1er, 5° L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

*ACCIDENT DU TRAVAIL - Chemin du travail (notion, existence,
preuve) - Accident survenu sur le chemin du travail - Loi du 10 avril
1971 sur les accidents du travail, article 46, § 1, 5° - Application*

- Article 46, § 1er, 5° L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

De tijdsbepaling waaraan de verbintenis wordt onderworpen is een toekomstige en zekere gebeurtenis; wanneer de verwezenlijking van de toekomstige gebeurtenis die de verbintenis teniet doet onzeker is, kan die gebeurtenis niet als een uitdovende tijdsbepaling worden aangezien; de verbintenis is alsdan onder ontbindende voorwaarde en voor onbepaalde duur aangegaan (1). (1) Cass. 17 april 1975, AC 1975, 914

VERBINTENIS - Onzekerheid - Tijdsbepaling - Verwezenlijking - Duur - Begrip - Gevolg

- Art. 1185 Burgerlijk Wetboek

Le terme auquel est subordonnée l'obligation est un événement futur et certain; lorsque la réalisation d'un événement futur mettant fin à l'obligation est incertaine, cet événement ne peut être considéré comme un terme extinctif; l'obligation est ainsi contractée sous condition résolutoire et à durée indéterminée (1). (1) Cass. 17 avril 1975, Bull. et Pas., 1975, I, 826

OBLIGATION - Incertitude - Terme - Réalisation - Durée - Notion - Conséquence

- Art. 1185 Code civil

Een voorwaarde van een verbintenis is een toekomstige en onzekere gebeurtenis waarvan de contractspartijen de uitvoering of de uitdoving van de verbintenis laten afhangen.

VERBINTENIS - Voorwaarde

- Art. 1168 Burgerlijk Wetboek

Une condition d'une obligation est un événement futur et incertain duquel les parties contractantes font dépendre l'exécution ou l'extinction de l'obligation.

OBLIGATION - Condition

- Art. 1168 Code civil

In de faillissementen die op de datum van de inwerkingtreding van de wet van 20 juli 2005 tot wijziging van de faillissementswet van 8 augustus 1997 en houdende diverse bepalingen, d.i. 7 augustus 2005, nog niet waren afgesloten, hadden de schuldeisers die genoten van een persoonlijke zekerheidsstelling tot 7 november 2005 de mogelijkheid de bijkomende verklaring, waarvan sprake in artikel 10, eerste lid, 1°, van die wet, ter griffie van de rechtbank van koophandel in te dienen.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS-AKkoord EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging - Persoonlijke zekerheidsstelling - Bijkomende verklaring - Schuldeisers

- Art. 63 Wet 8 aug. 1997

Pour les faillites qui n'étaient pas encore clôturées à la date de l'entrée en vigueur de la loi du 20 juillet 2005 modifiant la loi du 8 août 1997 sur les faillites, et portant des dispositions fiscales, c'est-à-dire le 7 août 2005, les créanciers qui bénéficiaient d'une sûreté personnelle disposaient jusqu'au 7 novembre 2005 de la possibilité de déposer la déclaration complémentaire dont il est fait état à l'article 10, alinéa 1er, 1°, de cette loi, au greffe du tribunal de commerce.

FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Sûreté personnelle - Déclaration complémentaire - Créanciers

- Art. 63 L. du 8 août 1997 sur les faillites

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

Hoger beroep - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Termijn - Uit de echt gescheiden partij - Verplichtingen ontstaan uit het huwelijk of uit de afstamming - Vordering die geen aanspraak maakt op een sommandelegatie - Artikel 1253quater, b) en d), van het Gerechtelijk Wetboek - Toepassing

Conclusions de l'avocat général Henkes.

Appel - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Appel principal. forme. délai. litige indivisible - Délai - Partie divorcée - Obligations naissant du mariage ou de la filiation - Demande ne poursuivant pas une délégation de somme - Article 1253quater, b) et d), du Code judiciaire - Application

Artikel 1253quater, b) en d), van het Gerechtelijk Wetboek geldt, naar luid van zijn inleidende bepaling, slechts voor vorderingen van echtgenoten betreffende hun wederzijdse rechten en verplichtingen en hun huwelijksvermogensstelsel, alsook, krachtens artikel 203bis, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, voor vorderingen betreffende verplichtingen die uit het huwelijk of uit de afstamming ontstaan wanneer die schuldeiser de machtiging vordert om, met uitsluiting van de schuldenaar, de inkomsten van laatstgenoemde of iedere andere hem door een derde verschuldigde geldsom te ontvangen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Termijn - Uit de echt gescheiden partij - Verplichtingen ontstaan uit het huwelijk of uit de afstamming - Vordering die geen aanspraak maakt op een sommendelegatie - Artikel 1253quater, b) en d), van het Gerechtelijk Wetboek - Toepassing

- Art. 203bis, eerste lid Burgerlijk Wetboek
- Art. 1253quater, b en d Gerechtelijk Wetboek

L'article 1253quater, b) et d), du Code judiciaire ne s'applique, suivant sa disposition liminaire, qu'aux demandes des époux relatives à leurs droits et devoirs respectifs et à leur régime matrimonial ainsi que, en vertu de l'article 203bis, alinéa 1er, du Code civil, aux demandes relatives aux obligations qui naissent du mariage ou de la filiation lorsque ce créancier poursuit l'autorisation de percevoir, à l'exclusion du débiteur, les revenus de celui-ci ou toute autre somme qui lui est due par un tiers (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Appel principal. forme. délai. litige indivisible - Délai - Partie divorcée - Obligations naissant du mariage ou de la filiation - Demande ne poursuivant pas une délégation de somme - Article 1253quater, b) et d), du Code judiciaire - Application

- Art. 203bis, al. 1er Code civil
- Art. 1253quater, b et d Code judiciaire

C.10.0443.N

4 februari 2011

AC nr. ...

Bij wederkerige overeenkomsten zijn de exceptie van niet-uitvoering, het ontbindingsrecht in geval van wanprestatie krachtens artikel 1184 Burgerlijk Wetboek en de daarop gesteunde vordering tot schadevergoeding inherent aan de rechtsverhouding en worden zij geacht van bij de aanvang te bestaan ongeacht het tijdstip waarop de contractspartij er een beroep op doet (2). (Art. 1102, 1134 en 1184 BW; Algemeen rechtsbeginsel van de exceptie van niet-uitvoering van een verbintenis in een wederkerige overeenkomst). (2) Zie Cass., 28 jan. 2005, A.R. C.04.0035.N, AC 2005, nr. 59.

OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Exceptie van niet-uitvoering - Ontbinding - Vordering tot schadevergoeding - Aard - Bestaan - Tijdstip

- Artt. 1102, 1134 en 1184 Burgerlijk Wetboek

VERBINTENIS - Wederkerige overeenkomst - Exceptie van niet-uitvoering - Ontbinding - Vordering tot schadevergoeding - Aard - Bestaan - Tijdstip

- Artt. 1102, 1134 en 1184 Burgerlijk Wetboek

Het faillissement heeft de vorming van een boedel en een samenloop tussen de schuldeisers van de gefailleerde tot gevolg, zodat tussen deze schuldeisers, de schuldeisers in de boedel, het gelijkheidsbeginsel van toepassing is (1). (1) Cass. 24 juni 2010, AR C.09.0365.N, AC 2010, nr., met concl. van advocaat-generaal THIJIS.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) -

CONVENTION - Force obligatoire (inexécution) - Exception d'inexécution - Résolution - Action en indemnisation - Nature - Existence - Moment

- Art. 1102, 1134 et 1184 Code civil

OBLIGATION - Contrat synallagmatique - Exception d'inexécution - Résolution - Action en indemnisation - Nature - Existence - Moment

- Art. 1102, 1134 et 1184 Code civil

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Constitution de la masse - Concours

Schuldvergelijking blijft in beginsel uitgesloten tussen schulden en schuldvorderingen ontstaan voor het faillissement en schuldvorderingen en schulden ontstaan na het faillissement (1). (1) Cass. 24 juni 2010, AR C.09.0365.N, AC 2010, nr., met concl. van advocaat-generaal THIJIS.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Schuldvergelijking - Mogelijkheid - Schuldvorderingen en schulden ontstaan voor en na faillissement

- Artt. 1289 en 1298 Burgerlijk Wetboek

- Art. 17, 2° Wet 8 aug. 1997

SCHULDVERGELIJKING - Mogelijkheid - Faillissement - Schuldvorderingen en schulden ontstaan voor en na faillissement

- Artt. 1289 en 1298 Burgerlijk Wetboek

- Art. 17, 2° Wet 8 aug. 1997

Uit de regels die een toepassing zijn van het beginsel van de gelijkheid van de schuldeisers na samenloop en van het fixatiebeginsel vloeit voort dat schuldvergelijking na faillissement in beginsel uitgesloten is; het erkennen van schuldvergelijking in de gevallen waar er een nauwe band bestaat tussen de schuldvorderingen tast de regel van de gelijkheid van de schuldeisers bij faillissement niet aan; aldus is in die omstandigheden de schuldvergelijking mogelijk is ook al zijn de voorwaarden voor schuldvergelijking eerst na het faillissement in vervulling gegaan (1). (1) Cass. 24 juni 2010, AR C.09.0365.N, AC 2010, nr., met concl. van advocaat-generaal THIJIS.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Schuldvergelijking - Mogelijkheid - Voorwaarden - vervulling - Tijdstip

- Artt. 1289 en 1298 Burgerlijk Wetboek

- Art. 17, 2° Wet 8 aug. 1997

SCHULDVERGELIJKING - Mogelijkheid - Faillissement - Voorwaarden - vervulling - Tijdstip

- Artt. 1289 en 1298 Burgerlijk Wetboek

- Art. 17, 2° Wet 8 aug. 1997

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Compensation - Possibilité - Créances et dettes nées avant et après la faillite

- Art. 1289 et 1298 Code civil

- Art. 17, 2° L. du 8 août 1997 sur les faillites

COMPENSATION - Possibilité - Faillite - Créances et dettes nées avant et après la faillite

- Art. 1289 et 1298 Code civil

- Art. 17, 2° L. du 8 août 1997 sur les faillites

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Compensation - Possibilité - Conditions - respect - Moment

- Art. 1289 et 1298 Code civil

- Art. 17, 2° L. du 8 août 1997 sur les faillites

COMPENSATION - Possibilité - Faillite - Conditions - respect - Moment

- Art. 1289 et 1298 Code civil

- Art. 17, 2° L. du 8 août 1997 sur les faillites

C.10.0453.N

17 november 2011

AC nr. ...

De partijen kunnen door het hoger beroep en het incidenteel beroep de grenzen bepalen waarbinnen de appelrechter uitspraak moet doen over de betwisting die aan de eerste rechter is voorgelegd (1). (1) Zie Cass. 28 sept. 2009, AR S.09.0012.F, AC, 2009, nr. 532.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Draagwijdte - Devolutieve kracht - Beperking

- Art. 1068, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Les parties peuvent, par l'appel principal et incident, fixer les limites dans lesquelles le juge d'appel doit statuer sur les contestations dont le premier juge a été saisi (1). (1) Voir Cass. 28 septembre 2009, RG S.09.0012.F, n° 532.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Portée - Effet dévolutif - Limitation

- Art. 1068, al. 1er Code judiciaire

De rechter die uitspraak moet doen over het hoger beroep tegen een vonnis dat een vordering ontvankelijk verklaart en vooraleer te oordelen over de grond het debat heropent, en die dit hoger beroep niet gegrond verklaart, moet zelf oordelen over de grond van het geschil.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Gevolg - Beoordeling - Rechter in hoger beroep - Vonnis dat een vordering ontvankelijk verklaart - Voor het oordeel over de grond van de zaak - Hoger beroep niet gegrond verklaard - Devolutieve kracht - Heropening van het debat

- Art. 1068, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Le juge qui doit se prononcer sur l'appel dirigé contre un jugement déclarant une demande recevable et qui ordonne la réouverture des débats avant de statuer sur le fond de la cause, et qui déclare cet appel non fondé, est tenu de statuer lui-même sur le fond du litige.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Effet - Appréciation - Juge d'appel - Jugement déclarant une demande recevable - Afin de statuer sur le fond de la cause - Appel déclaré non fondé - Effet dévolutif - Réouverture des débats

- Art. 1068, al. 1er Code judiciaire

Ingeval van een onbeperkt hoger beroep is de zaak in haar geheel aanhangig bij de rechter in hoger beroep; hij moet er dan ook uitspraak over doen (1). (1) Zie Cass. 10 jan. 2003, AR C.01.0546.N, AC, 2003, nr. 24.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Onbeperkt hoger beroep - Devolutieve kracht

- Art. 1068, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

En cas d'appel illimité le juge d'appel est saisi de la cause dans son ensemble; il est, dès lors, tenu de statuer sur celle-ci (1). (1) Voir Cass. 10 janvier 2003, RG C.01.0546.N, Pas. 2003, n° 24.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Appel illimité - Effet dévolutif

- Art. 1068, al. 1er Code judiciaire

C.10.0456.N

15 september 2011

AC nr. ...

Het recht op vrijwaring dat de eerste koper bezit tegen zijn verkoper is een toebehoren van de zaak dat samen met de zaak wordt doorverkocht aan de opeenvolgende kopers; de omstandigheid dat de gebrekkige zaak door een aannemer is geleverd aan zijn opdrachtgever ontslaat de oorspronkelijke verkopers niet van hun vrijwaringplicht tegenover deze eindgebruiker (1); dit houdt evenwel niet in dat de artikelen 1641 en volgende Burgerlijk Wetboek toepassing vinden in de onderlinge verhouding tussen de opdrachtgever en de aannemer of nog tussen de opdrachtgever en een onderaannemer. (1) Cass. 18 mei 2006, AR C.05.0097.N, AC, 2006, nr. 279, met concl. O.M.

HUUR VAN DIENSTEN - Toepasselijkheid - Vrijwaringplicht - Verkoop - Verhouding tussen de opdrachtgever en de aannemer of een onderaannemer - Aannemingsovereenkomst - Verborgen gebreken - Verkoper - Opdrachtgever

- Artt. 1615, 1641 en 1648 Burgerlijk Wetboek

KOOP - Toepasselijkheid - Vrijwaringplicht - Verkoop - Verhouding tussen de opdrachtgever en de aannemer of een onderaannemer - Aannemingsovereenkomst - Verborgen gebreken - Verkoper - Opdrachtgever

- Artt. 1615, 1641 en 1648 Burgerlijk Wetboek

Le droit à garantie de l'acquéreur initial à l'égard du vendeur constitue un accessoire de la chose qui est vendu avec la chose aux acheteurs successifs; la circonstance que la chose viciée est livrée par un entrepreneur à son commettant ne dispense pas les vendeurs initiaux de leur obligation de garantie à l'égard de cet usager final (1); cela n'implique toutefois pas que les articles 1641 et suivants du Code civil s'appliquent dans les rapports mutuels entre le commettant et l'entrepreneur ou encore entre le commettant et un sous-traitant. (1) Cass. 18 mai 2006, RG C.05.0097.N, Pas., 2006, et les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

LOUAGE D'INDUSTRIE - Applicabilité - Obligation de garantie - Vente - Rapport entre le commettant et l'entrepreneur ou un sous-traitant - Contrat d'entreprise - Vices cachés - Vendeur - Commettant

- Art. 1615, 1641 et 1648 Code civil

VENTE - Applicabilité - Obligation de garantie - Vente - Rapport entre le commettant et l'entrepreneur ou un sous-traitant - Contrat d'entreprise - Vices cachés - Vendeur - Commettant

- Art. 1615, 1641 et 1648 Code civil

C.10.0457.N

7 februari 2011

AC nr. ...

Een beding dat aan de verzekeringsmaatschappij een recht van verhaal verleent voor bedragen waarvoor de verzekerde niet aansprakelijk is, wijkt af van de modelovereenkomst gevoegd bij het koninklijk besluit van 14 december 1992 ten nadele van de verzekeringnemer en is bijgevolg op grond van artikel 1 van dit besluit niet toegelaten.

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Zwakke weggebruiker - Regres - Contractueel recht van verhaal - Beding ten nadele van de verzekeringnemer

- Art. 29bis, § 1, eerste en laatste lid Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Artt. 24 en 25 KB 14 dec. 1992 betreffende de modelovereenkomst voor de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Art. 1 KB 14 dec. 1992 betreffende de modelovereenkomst voor de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Art. 88, eerste lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

Uit het geheel van de bepalingen van artikel 88, eerste lid, Wet Landverzekeringsovereenkomst, Artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 december 1992, de artikelen 24 en 25 van de modelovereenkomst gevoegd bij het koninklijk besluit van 14 december 1992, en artikel 29 bis, §1, eerste en laatste lid WAM 1989, volgt dat het de verzekeringsmaatschappij die de slachtoffers van een verkeersongeval heeft vergoed op grond van artikel 29bis WAM 1989, is toegelaten een contractueel recht van verhaal uit te oefenen op de verzekerde of de verzekeringnemer, zij het beperkt tot het bedrag waartoe de verzekeraar op grond van de aansprakelijkheid van zijn verzekerde zou zijn gehouden (1). (1) Zie Cass., 7 juni 2010, AR C.09.0352.N, AC 2010; nr....

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Zwakke weggebruiker - Regres - Contractueel recht van verhaal

- Art. 29bis, § 1, eerste en laatste lid Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Artt. 24 en 25 KB 14 dec. 1992 betreffende de modelovereenkomst voor de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Art. 1 KB 14 dec. 1992 betreffende de modelovereenkomst voor de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Art. 88, eerste lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Usager faible - Recours - Droit contractuel de recours - Cause défavorable au preneur d'assurance

- Art. 29bis, § 1er, al. 1er et dernier L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

- Art. 24 et 25 A.R. du 14 décembre 1992 relatif au contrat type d'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

- Art. 1er A.R. du 14 décembre 1992 relatif au contrat type d'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

- Art. 88, al. 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Usager faible - Recours - Droit contractuel de recours

- Art. 29bis, § 1er, al. 1er et dernier L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

- Art. 24 et 25 A.R. du 14 décembre 1992 relatif au contrat type d'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

- Art. 1er A.R. du 14 décembre 1992 relatif au contrat type d'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

- Art. 88, al. 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

Uit de devolutieve werking van het hoger beroep volgt dat de rechter die in hoger beroep kennisneemt van het hoger beroep tegen een beslissing die de maatregelen in kort geding heeft gewezen, de wettigheid van de beroepen kortgedingmaatregelen moet onderzoeken (1) (2). (1) Zie Cass. 17 april 2009, AR C.08.0329.N, AC 2009, nr. 255. (2) Het O.M. concludeerde tot verwerping; het was o.m. van mening dat het eerste onderdeel niet ontvankelijk was nu het ter zake ging om een beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, zetelend in kort geding, en artikel 584, eerste lid, Ger.W. niet als geschonden was aangewezen.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Kort geding - Voorlopige maatregelen - Devolutieve werking - Taak van de rechter in hoger beroep - Voorwerp van het hoger beroep

- Artt. 584, eerste lid, en 1068, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

KORT GEDING - Voorlopige maatregelen - Hoger beroep - Devolutieve werking - Taak van de rechter in hoger beroep - Voorwerp van het hoger beroep

- Artt. 584, eerste lid, en 1068, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Référé - Mesures provisoires - Effet dévolutif - Mission du juge en degré d'appel - Objet de l'appel

- Art. 584, al. 1er, et 1068, al. 1er Code judiciaire

REFERE - Mesures provisoires - Appel - Effet dévolutif - Mission du juge en degré d'appel - Objet de l'appel

- Art. 584, al. 1er, et 1068, al. 1er Code judiciaire

C.10.0465.N

10 juni 2011

AC nr. ...

De uitoefening van de rechtstreekse vordering van de onderaannemer tegen de bouwheer is niet aan vormvoorschriften onderworpen (1). (1) Cass. 25 maart 2005, AR C.04.0126.N, AC, 2005, nr. 192.

HUUR VAN DIENSTEN - Rechtstreekse vordering tegen de bouwheer - Onderaanneming - Vorm - Aannemingsovereenkomst

- Art. 1798, eerste lid Burgerlijk Wetboek

L'exercice de l'action directe du sous-traitant contre le maître de l'ouvrage n'est soumis à aucune formalité (1). (1) Cass., 25 mars 2005, RG C.04.0126.N, Pas., 2005, n° 192.

LOUAGE D'INDUSTRIE - Action directe contre le maître de l'ouvrage - Sous-traitance - Forme - Contrat d'entreprise

- Art. 1798, al. 1er Code civil

C.10.0470.N

25 februari 2011

AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep tegen een beslissing in laatste aanleg gewezen op eenzijdig verzoekschrift in een geding waarbij de eiser in cassatie geen partij, noch tussenkomende partij was (1). (1) Hoewel het bestreden arrest werd gewezen in toepassing van artikel 387ter, §3, Burgerlijk Wetboek, op het eenzijdig verzoekschrift van de verweerder in cassatie, strekkend tot dwangmaatregelen, wegens miskennis, door de eiseres in cassatie, van de rechterlijke beslissing met betrekking tot de omgangsregeling met een kind en waartegen zij ook derdenverzet heeft aangetekend, heeft het Hof de regel niet beperkt tot die toepassing doch, volgens zijn algemene formulering, voor alle geschillen bedoeld.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Algemeen - Ontvankelijkheid - Beslissing in laatste aanleg op eenzijdig verzoekschrift - Eiser geen partij - Geding

Est irrecevable, le pourvoi en cassation contre une décision rendue en dernier ressort sur requête unilatérale dans une instance à laquelle le demandeur en cassation n'était ni une partie, ni une partie intervenante (1). (1) Alors que l'arrêt attaqué a été rendu en application de l'article 387ter, §3, du Code civil, sur la requête unilatérale du défendeur en cassation, tendant à des mesures de contrainte, en raison de la violation par la demanderesse en cassation de la décision judiciaire relative aux modalités d'hébergement d'un enfant et contre laquelle elle a aussi formé une tierce opposition, la Cour n'a pas limité la règle à cette application, mais, suivant sa formulation générale, l'a entendue applicable à tous litiges.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoi - Généralités - Recevabilité - Décision rendue en dernier ressort sur requête unilatérale - Demandeur non

C.10.0471.N

25 februari 2011

AC nr. ...

De rechter aan wie artikel 387ter, §3, Burgerlijk Wetboek de mogelijkheid geeft, in geval van absolute noodzaak en onverminderd de mogelijkheid een beroep te doen op artikel 584 Gerechtelijk Wetboek, bij eenzijdig verzoekschrift de toestemming te verlenen een beroep te doen op dwangmaatregelen, is daarbij niet gebonden door eerdere rechterlijke beslissingen over dwangmaatregelen voor de uitvoering van beslissingen met betrekking tot het recht op persoonlijk contact met de kinderen.

DWANGSOM - Dwangmaatregelen - Verzoekschrift - Miskenning - Rechtsmacht - Kind - Recht op persoonlijk contact - Ouder

- Art. 387ter, § 3 Burgerlijk Wetboek

- Art. 584 Gerechtelijk Wetboek

KIND - Dwangmaatregelen - Verzoekschrift - Miskenning - Rechtsmacht - Recht op persoonlijk contact - Ouder

- Art. 387ter, § 3 Burgerlijk Wetboek

- Art. 584 Gerechtelijk Wetboek

Le juge auquel l'article 387ter, §3, du Code judiciaire, offre la possibilité, en cas d'absolue nécessité et sans préjudice du recours à l'article 584 du Code judiciaire, d'autoriser de recourir à des mesures de contrainte sur requête unilatérale, n'est pas lié à cet égard par des décisions judiciaires antérieures sur les mesures de contrainte pour l'exécution des décisions relatives au droit au contact personnel avec les enfants.

ASTREINTE - Mesures de contrainte - Requête - Violation - Pouvoir de juridiction - Enfant - Droit au contact personnel - Parent

- Art. 387ter, § 3 Code civil

- Art. 584 Code judiciaire

ENFANT; VOIR AUSSI: 018 FILIATION; 313 ENLEVEMENT D'ENFANT - Mesures de contrainte - Requête - Violation - Pouvoir de juridiction - Droit au contact personnel - Parent

- Art. 387ter, § 3 Code civil

- Art. 584 Code judiciaire

C.10.0472.F

10 maart 2011

AC nr. ...

De wijze waarop de in de Wet Landverzekeringsovereenkomst bedoelde regresvordering wordt uitgeoefend is slechts van toepassing op de datum waarop de rechtsvordering is ontstaan, mits die wetsbepalingen op die datum van kracht zijn (1). (1) Cass., 2 sept. 2005, A.R. C.04.0143.F, AC, 2005, nr. 405, met concl. adv.-gen. m.o. Ph. de Koster, in Pas. 2005

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Regresvordering - Werking van de wet in de tijd - Verzekeraar - Voorafgaande kennisgeving

- Art. 3 KB 24 aug. 1992 tot vaststelling van de datum van de inwerkingtreding van de bepalingen van de Wet 25 juni 1992 op landverzekeringsovereenkomst

- Art. 88 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

Les modalités d'exercice de l'action récursoire prévues par la loi du 25 juin 1992 ne s'appliquent à la date où l'action est née que pour autant que ces dispositions soient entrées en vigueur à cette date (1). (1) Cass., 2 septembre 2005, RG C.04.0143.F, Pas., 2005, n°405, avec concl. de M. de Koster, avocat général délégué.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Action en répétition - Application de la loi dans le temps - Assureur - Notification préalable

- Art. 3 A.R. du 24 août 1992

- Art. 88 L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

C.10.0479.N

13 mei 2011

AC nr. ...

De partij die de goede trouw betwist van degene die beweert zijn eigendom te hebben verkregen door verjaring, moet de kwade trouw bewijzen; als degene die beweert eigenaar te zijn door verjaring, hiertoe bij zijn eigen bezit dat voegt van zijn rechtsvoorganger teneinde op die wijze de termijn te verkrijgen waarvan sprake in artikel 2265 Burgerlijk Wetboek, dan geldt het vermoeden van goede trouw eveneens voor die rechtsvoorganger; de partij die de goede trouw van de rechtsvoorganger betwist, moet diens kwade trouw bewijzen.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Vermoedens - Termijn - Onroerend goed - Goede trouw - Eigendom

- Artt. 2265 en 2268 Burgerlijk Wetboek

VERJARING - Burgerlijke zaken - Algemeen - Termijn - Onroerend goed - Bewijs - Eigendom

- Artt. 2265 en 2268 Burgerlijk Wetboek

La partie qui conteste la bonne foi de celui qui prétend avoir obtenu sa propriété par la prescription, doit prouver la mauvaise foi ; si celui qui prétend être propriétaire par prescription, joint à cet effet à sa propre possession celle de son auteur afin d'obtenir ainsi le délai dont il est question à l'article 2265 du Code civil, la présomption de bonne foi vaut aussi pour cet auteur ; la partie qui conteste la bonne foi de l'auteur, doit prouver la mauvaise foi de celui-ci.

PREUVE - Matière civile - Présomptions - Délai - Immeuble - Bonne foi - Propriété

- Art. 2265 et 2268 Code civil

PRESCRIPTION - Matière civile - Généralités - Délai - Immeuble - Preuve - Propriété

- Art. 2265 et 2268 Code civil

C.10.0489.N

8 september 2011

AC nr. ...

De artikelen 217 en 301 van het Burgerlijk Wetboek verbieden niet dat de rechter de levensstandaard mede bepaalt op grond van feitelijke elementen zoals de inkomsten, de uitgaven en de vermogenstoestand van een vennootschap waarin de echtgenoten in belangrijke mate participeren (1). (1) Artikel 301 B.W. vóór het gewijzigd werd bij wet van 27 april 2007, art. 7.

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Levensstandaard - Bepaling door de rechter - Vennootschap - Criteria - Uitkering na echtscheiding

- Artt. 217 en 301 Burgerlijk Wetboek

Les articles 217 et 301 du Code civil n'interdisent pas que le juge détermine le niveau de vie notamment sur la base d'éléments de fait tels que les revenus, les dépenses et la situation patrimoniale d'une société à laquelle les époux participent de manière importante (1). (1) Art. 301 du Code civil avant sa modification par l'article 7 de la loi du 27 avril 2007.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Niveau de vie - Détermination par le juge - Société - Critères - Pension après divorce

- Art. 217 et 301 Code civil

In de regel is een nieuwe wet overeenkomstig artikel 2 Burgerlijk Wetboek onmiddellijk van toepassing, niet alleen op de toestanden die ontstaan vanaf de inwerkingtreding ervan, maar ook op de toekomstige gevolgen van de toestanden die onder de gelding van de vroegere wet zijn ontstaan en die zich voordoen of blijven voortduren onder de gelding van de nieuwe wet, voor zover die toepassing geen afbreuk doet aan onherroepelijk vastgestelde rechten (1); krachtens die regel is een wet die de uitkering tot levensonderhoud wijzigt, bij ontstentenis van een uitdrukkelijke uitzonderingsbepaling, vanaf de inwerkingtreding ervan van toepassing op elke vordering strekkende tot een dergelijke uitkering, die aanhangig is bij de hoven en rechtbanken; uit de overgangsbepalingen van artikel 42, § 2, tweede lid, en artikel 42, § 3, van de wet van 27 april 2007 volgt dat voor de lopende procedures wordt afgeweken van het beginsel van de onmiddellijke toepassing van de gewijzigde bepalingen van artikel 301 Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie Cass. 11 sept. 2008, AR C.08.0088.F, AC, 2008, nr. 466.

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Echtscheidingsprocedure - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten - Nieuwe wet - Toepassing van de nieuwe wet - Wet die de uitkering tot levensonderhoud na echtscheiding wijzigt - Overgangsbepalingen

- Artt. 2 en 301, § 4 Burgerlijk Wetboek

- Art. 42, § 2, tweede lid, en § 3 Wet 27 april 2007

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Nieuwe wet - Toepassing van de nieuwe wet - Wet die de uitkering tot levensonderhoud na echtscheiding wijzigt - Werking in de tijd - Echtscheiding op grond van bepaalde feiten - Overgangsbepalingen

- Artt. 2 en 301, § 4 Burgerlijk Wetboek

- Art. 42, § 2, tweede lid, en § 3 Wet 27 april 2007

Conformément à l'article 2 du Code civil, une loi nouvelle est, en principe, directement applicable, non seulement à des situations nées à partir de son entrée en vigueur mais aussi aux effets futurs de situations nées sous l'empire de la loi ancienne et qui se produisent ou se poursuivent sous l'empire de la loi nouvelle, dans la mesure où cette application ne déroge pas à des droits irrévocablement fixés (1); en vertu de cette règle, une loi qui modifie la pension alimentaire après divorce est applicable à partir de son entrée en vigueur, sauf disposition expresse contraire, à toute demande tendant à obtenir une telle pension, dont sont saisis les cours et tribunaux; il ressort des dispositions transitoires des articles 42, §2, alinéa 2 et 42, §3 de la loi du 27 avril 2007 qu'il est dérogé au principe de l'application directe des dispositions modifiées de l'article 301 du Code civil pour les procédures en cours. (1) Voir Cass. 11 septembre 2008, RG C.08.0088.F, Pas., 2008, n° 466.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Procédure en divorce - Divorce pour cause déterminée - Loi nouvelle - Application de la loi nouvelle - Loi modifiant la pension après divorce - Dispositions transitoires

- Art. 2 et 301, § 4 Code civil

- Art. 42, § 2, al. 2, et § 3 L. du 27 avril 2007

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Loi nouvelle - Application de la loi nouvelle - Loi modifiant la pension après divorce - Application dans le temps - Divorce pour cause déterminée - Dispositions transitoires

- Art. 2 et 301, § 4 Code civil

- Art. 42, § 2, al. 2, et § 3 L. du 27 avril 2007

C.10.0490.F

30 juni 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie) - Ontvankelijkheid - Machtiging van de gemeenteraad niet gevoegd bij het cassatieberoep - Cassatieberoep - Gemeenteraad

GEMEENTE - Invordering - Hoedanigheid om op te treden - Beheer van parkeerplaatsen - Concessie door de gemeente - Rechtsvordering - Onbetaald parkeergeld

GEMEENTE - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Machtiging van de gemeenteraad niet gevoegd bij het cassatieberoep - Gemeenteraad

VORDERING IN RECHTE - Invordering - Hoedanigheid om op te treden - Beheer van parkeerplaatsen - Concessie door de gemeente - Onbetaald parkeergeld - Rechtsvordering

Conclusions de l'avocat général Henkes.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Formes - Pièces à joindre (au pourvoi ou au mémoire) - Recevabilité - Autorisation du conseil communal pas jointe au pourvoi - Pourvoi - Conseil communal

COMMUNE - Recouvrement - Qualité pour agir - Gestion d'emplacements de stationnement - Concession par la commune - Action en justice - Redevances de stationnement impayées

COMMUNE - Pourvoi en cassation - Recevabilité - Autorisation du conseil communal pas jointe au pourvoi - Conseil communal

DEMANDE EN JUSTICE - Recouvrement - Qualité pour agir - Gestion d'emplacements de stationnement - Concession par la commune - Redevances de stationnement impayées - Action en justice

Het ontbreken van de machtiging om cassatieberoep in te stellen kan door de gemeenteraad worden gedekt tot de sluiting van het debat voor het Hof (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, AR C.10.0490.F, nr. ... Het Hof heeft diezelfde dag een tweede arrest in die zin gewezen (AR C.10.0491.F).

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie) - Ontvankelijkheid - Machtiging van de gemeenteraad niet gevoegd bij het cassatieberoep - Cassatieberoep - Gemeenteraad

- Art. L 1242-1 Waals Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie

GEMEENTE - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Machtiging van de gemeenteraad niet gevoegd bij het cassatieberoep - Gemeenteraad

- Art. L 1242-1 Waals Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie

Het arrest is niet naar recht verantwoord wanneer het heeft vastgesteld dat een gemeente het beheer van de parkeerplaatsen via parkeermeters in concessie heeft gegeven bij een overeenkomst die bepaalt dat de concessiehouder de parkeermeters beheert, het parkeergeld int en gemachtigd wordt dat parkeergeld in te vorderen, en vervolgens beslist dat de gemeente niet de hoedanigheid heeft om in rechte op te treden teneinde het onbetaalde parkeergeld in te vorderen en haar vordering niet-ontvankelijk verklaart, aangezien uit die vaststellingen niet volgt dat de concessiehouder de enige is die hoedanigheid heeft om op te treden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, AR C.10.0490.F, nr. ... Het Hof heeft diezelfde dag een tweede arrest in die zin gewezen (AR C.10.0491.F).

VORDERING IN RECHTE - Invordering - Hoedanigheid om op te treden - Beheer van parkeerplaatsen - Concessie door de gemeente - Onbetaald parkeergeld - Rechtsvordering

- Art. 17 Gerechtelijk Wetboek

GEMEENTE - Invordering - Hoedanigheid om op te treden - Beheer van parkeerplaatsen - Concessie door de gemeente - Onbetaald parkeergeld - Rechtsvordering

- Art. 17 Gerechtelijk Wetboek

Le défaut d'autorisation d'introduire un pourvoi en cassation peut être couvert par le conseil communal jusqu'à la clôture des débats devant la Cour (1). (1) Voir les concl. du M.P. La Cour a rendu le même jour un second arrêt en ce sens (RG C.10.0491.F).

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Formes - Pièces à joindre (au pourvoi ou au mémoire) - Recevabilité - Autorisation du conseil communal pas jointe au pourvoi - Pourvoi - Conseil communal

- Art. L 1242-1 Code wallon de la démocratie locale et de la décentralisation

COMMUNE - Pourvoi en cassation - Recevabilité - Autorisation du conseil communal pas jointe au pourvoi - Conseil communal

- Art. L 1242-1 Code wallon de la démocratie locale et de la décentralisation

N'est pas légalement justifié l'arrêt qui, après avoir constaté qu'une commune a concédé la gestion d'emplacements de stationnement par horodateurs par une convention prévoyant que le concessionnaire assume la gestion des horodateurs, perçoit les redevances de stationnement et est autorisé à faire procéder au recouvrement de celles-ci, décide qu'elle n'a pas qualité pour agir en justice en vue du recouvrement des redevances impayées et déclare sa demande irrecevable, dès lors qu'il ne résulte pas de ces constatations que le concessionnaire a seul qualité pour agir (1). (1) Voir les concl. du M.P. La Cour a rendu le même jour un second arrêt en ce sens (RG C.10.0491.F).

DEMANDE EN JUSTICE - Recouvrement - Qualité pour agir - Gestion d'emplacements de stationnement - Concession par la commune - Redevances de stationnement impayées - Action en justice

- Art. 17 Code judiciaire

COMMUNE - Recouvrement - Qualité pour agir - Gestion d'emplacements de stationnement - Concession par la commune - Redevances de stationnement impayées - Action en justice

- Art. 17 Code judiciaire

C.10.0492.F

28 april 2011

AC nr. ...

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Betrokkenheid - Vergoedingsplicht - Lichamelijke schade - Verkeersongeval - Motorrijtuig

Un véhicule est impliqué dans un accident de la circulation lorsqu'il existe un lien quelconque entre le véhicule et l'accident; il n'est pas requis que le véhicule ait joué un rôle dans la survenance de l'accident; le lien existe dès qu'il y a eu un contact entre ce véhicule et la victime (1). (1) Voir Cass., 3 octobre 2008, RG C.07.0130.N, Pas., 2008, n°524.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Implication - Obligation d'indemnisation - Lésions corporelles - Accident de la circulation - Véhicule automoteur

C.10.0493.N

10 november 2011

AC nr. ...

Artikel 1022, vierde lid, Gerechtelijk Wetboek verhindert niet dat de rechter voor de bijzondere motivering van zijn beslissing over de minimum rechtsplegingsvergoeding, verwijst naar de motivering over de veroordeling wegens tergend en roekeloos geding.

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Bijzondere motivering - Minimum - Vorm - Rechtsplegingsvergoeding

- Art. 1022, vierde lid Gerechtelijk Wetboek

L'article 1022, alinéa 4, du Code judiciaire n'empêche pas que dans la motivation spéciale de sa décision relative à l'indemnité de procédure minimum, le juge se réfère à la motivation de la condamnation du chef d'action téméraire et vexatoire.

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Procédure devant le juge du fond - Motivation spéciale - Minimum - Forme - Indemnité de procédure

- Art. 1022, al. 4 Code judiciaire

C.10.0494.N

6 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Collectieve schuldenregeling - Uitvoerend beslag op onroerend goed - Schorsing van de middelen van tenuitvoerlegging - Zakelijke zekerheid - Persoonlijke zekerheid - Toelaatbaarheid - Gelding

BORGTOCHT - Collectieve schuldenregeling - Uitvoerend beslag op onroerend goed - Schorsing van de middelen van tenuitvoerlegging - Zakelijke zekerheid - Persoonlijke zekerheid - Toelaatbaarheid - Gelding - Gedwongen tenuitvoerlegging

COLLECTIEVE SCHULDENREGELING - Uitvoerend beslag op onroerend goed - Schorsing van de middelen van tenuitvoerlegging - Zakelijke zekerheid - Persoonlijke zekerheid - Toelaatbaarheid - Gelding - Gedwongen tenuitvoerlegging

Uit artikel 1675/7, §2, eerste, derde en vierde leden, Gerechtelijk Wetboek kan niet afgeleid worden dat de middelen van tenuitvoerlegging ook worden geschorst ten aanzien van personen die een zakelijke zekerheid hebben gesteld om een schuld van de tot de procedure van collectieve schuldenregeling toegelaten verzoeker te waarborgen; de erin bedoelde schorsingsgronden gelden evenmin wanneer deze zakelijke zekerheidsteller tevens een persoonlijke zekerheid heeft gesteld ten behoeve van de verzoeker en de tenuitvoerlegging het goed of de goederen betreffen die het voorwerp zijn van de zakelijke zekerheid (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BESLAG - Gedwongen tenuitvoerlegging - Collectieve schuldenregeling - Uitvoerend beslag op onroerend goed - Schorsing van de middelen van tenuitvoerlegging - Zakelijke zekerheid - Persoonlijke zekerheid - Toelaatbaarheid - Gelding

- Art. 1675/7, § 2, eerste, derde en vierde lid Gerechtelijk Wetboek

BORGTOCHT - Collectieve schuldenregeling - Uitvoerend beslag op onroerend goed - Schorsing van de middelen van tenuitvoerlegging - Zakelijke zekerheid - Persoonlijke zekerheid - Toelaatbaarheid -

SAISIE - Saisie exécution - Règlement collectif de dettes - Saisie exécution sur immeuble - Suspension des voies d'exécution - Sûreté réelle - Sûreté personnelle - Admissibilité - Validité

CAUTIONNEMENT - Règlement collectif de dettes - Saisie exécution sur immeuble - Suspension des voies d'exécution - Sûreté réelle - Sûreté personnelle - Admissibilité - Validité - Exécution forcée

REGLEMENT COLLECTIF DE DETTES - Saisie exécution sur immeuble - Suspension des voies d'exécution - Sûreté réelle - Sûreté personnelle - Admissibilité - Validité - Exécution forcée

SAISIE - Saisie exécution - Règlement collectif de dettes - Saisie exécution sur immeuble - Suspension des voies d'exécution - Sûreté réelle - Sûreté personnelle - Admissibilité - Validité

- Art. 1675/7, § 2, al. 1er, 3 et 4 Code judiciaire

CAUTIONNEMENT - Règlement collectif de dettes - Saisie exécution sur immeuble - Suspension des voies d'exécution - Sûreté réelle - Sûreté personnelle - Admissibilité - Validité - Exécution forcée

Gelding - Gedwongen tenuitvoerlegging

- Art. 1675/7, § 2, eerste, derde en vierde lid *Gerechtelijk Wetboek*

COLLECTIEVE SCHULDENREGELING - Uitvoerend beslag op onroerend goed - Schorsing van de middelen van tenuitvoerlegging - Zakelijke zekerheid - Persoonlijke zekerheid - Toelaatbaarheid - Gelding - Gedwongen tenuitvoerlegging

- Art. 1675/7, § 2, eerste, derde en vierde lid *Gerechtelijk Wetboek*

- Art. 1675/7, § 2, al. 1er, 3 et 4 *Code judiciaire*

REGLEMENT COLLECTIF DE DETTES - Saisie exécution sur immeuble - Suspension des voies d'exécution - Sûreté réelle - Sûreté personnelle - Admissibilité - Validité - Exécution forcée

- Art. 1675/7, § 2, al. 1er, 3 et 4 *Code judiciaire*

C.10.0496.F

5 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen - Aantasting - Vergoeding - Moreel recht - Auteursrecht - Grondslag

AUTEURSRECHT - Aantasting - Vergoeding - Moreel recht - Grondslag

Elke aantasting van de rechten van een auteur, met name van zijn moreel recht op een werk, kan aanleiding geven tot vergoeding overeenkomstig de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. O.M., AR. C.10.0496.F, Pas., 2011, nr....

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen - Aantasting - Vergoeding - Moreel recht - Auteursrecht - Grondslag

- Artt. 1382 en 1383 *Burgerlijk Wetboek*

AUTEURSRECHT - Vergoeding - Moreel recht - Aantasting - Grondslag

- Artt. 1382 en 1383 *Burgerlijk Wetboek*

Conclusions de l'avocat général Henkes.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Généralités - Atteinte - Réparation - Droit moral - Droits d'auteur - Fondement

DROITS D'AUTEUR - Atteinte - Réparation - Droit moral - Fondement

Toute atteinte aux droits d'un auteur, notamment à son droit moral sur une œuvre, peut donner lieu à réparation conformément aux articles 1382 et 1383 du Code civil (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Généralités - Atteinte - Réparation - Droit moral - Droits d'auteur - Fondement

- Art. 1382 et 1383 *Code civil*

DROITS D'AUTEUR - Réparation - Droit moral - Atteinte - Fondement

- Art. 1382 et 1383 *Code civil*

C.10.0497.N

17 november 2011

AC nr. ...

Ingeval van wijziging van de vordering in de loop van het geding wordt het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding bepaald door het bedrag van de vordering zoals dit in de laatste conclusie in die aanleg wordt gevorderd.

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter - Basisbedrag - Wijziging in de loop van het geding - Bedrag van de vordering - Begrip - Bepaling - Rechtsplegingsvergoeding

- Artt. 557, 618, 1017, eerste lid, 1018, eerste lid, 6° en 1022 *Gerechtelijk Wetboek*

- Artt. 1, tweede lid, en 2, eerste en tweede lid *KB 26 okt. 2007*

En cas de modification de la demande en cours d'instance le montant de base de l'indemnité de procédure est déterminé par la somme demandée dans les dernières conclusions dans cette instance.

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Procédure devant le juge du fond - Montant de base - Modification en cours d'instance - Montant de la demande - Notion - Détermination - Indemnité de procédure

- Art. 557, 618, 1017, al. 1er, 1018, al. 1er, 6°, et 1022 *Code judiciaire*

- Art. 1er, al. 2, et 2, al. 1er et 2 *A.R. du 26 octobre 2007*

C.10.0503.N

13 oktober 2011

AC nr. ...

De datum van opeisbaarheid van de schuldvordering ten aanzien van de onderneming is bepalend om de naleving van de termijn van 365 dagen, binnen welke de aanspraak van de schuldeiser op de door vervoeronderneming gestelde borgtocht moet worden gemaakt, te beoordelen.

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Termijn - Borgtocht van de vervoerder - Aanspraak van de schuldeiser - Datum - Wegvervoer - Aanvang

- Art. 17, § 1, eerste lid, § 2, eerste, tweede en derde lid KB 7 mei 2002

- Art. 18, § 1 KB 7 mei 2002

La date de l'exigibilité de la créance contre l'entreprise est déterminante pour apprécier le respect du délai de 365 jours dans lequel doit être fait l'appel par le créancier au cautionnement donné par l'entreprise de transport.

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - Délai - Cautionnement donné par le transporteur - Appel au cautionnement par le créancier - Date - Transport par route - Prise de cours

- Art. 17, § 1er, al. 1er, § 2, al. 1er, 2 et 3 A.R. du 7 mai 2002

- Art. 18, § 1er A.R. du 7 mai 2002

C.10.0506.N

22 september 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

DADING - Douane en accijnzen

DOUANE EN ACCIJNZEN - Transactie

VERBINTENIS - Tijdstip - Beoordeling - Oorzaak

Het voorhanden zijn van een rechtsgeldige oorzaak is een ontstaansvoorwaarde van de overeenkomst en dient derhalve te worden beoordeeld bij de totstandkoming ervan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

VERBINTENIS - Tijdstip - Beoordeling - Oorzaak

- Artt. 1108 en 1131 Burgerlijk Wetboek

Wanneer het bestuur transigeert in de door artikel 263 A.W.D.A. bepaalde omstandigheden, is deze overeenkomst een dading zoals bedoeld in artikel 2044 B.W. die, in zoverre zij rechtmatig is aangegaan, een einde stelt aan de betwisting (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

DADING - Douane en accijnzen

- Art. 263 Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

- Art. 2044 Burgerlijk Wetboek

DOUANE EN ACCIJNZEN - Transactie

- Art. 263 Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

- Art. 2044 Burgerlijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Thijs.

TRANSACTION - Douanes et accises

DOUANES ET ACCISES - Transaction

OBLIGATION - Moment - Appréciation - Cause

L'existence d'une cause licite est une condition de création de la convention et doit, dès lors, être appréciée lors de sa conclusion (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

OBLIGATION - Moment - Appréciation - Cause

- Art. 1108 et 1131 Code civil

Lorsque l'administration transige dans les circonstances prévues par l'article 263 de la Loi générale sur les douanes et accises, cette convention constitue une transaction visée à l'article 2044 du Code civil qui, dans la mesure où elle est régulièrement conclue, met fin au litige (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

TRANSACTION - Douanes et accises

- Art. 263 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

- Art. 2044 Code civil

DOUANES ET ACCISES - Transaction

- Art. 263 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

- Art. 2044 Code civil

C.10.0508.N

30 mei 2011

AC nr. ...

Bij cassatie van een arrest van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, waarin hij beslist dat hij bevoegd is inzake een annulatieberoep, verwijst het Hof de zaak naar de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, uitsluitend om uitspraak te doen over de kosten van de rechtspleging voor de Raad van State (1). (1) Door de wijziging van artikel 33, lid 3, Wet Raad van State bij artikel 11 W. 25 mei 1999 (BS 22 juni 1999) werd de (bindende) verwijzing na cassatie beperkt tot het geval dat het bestreden arrest beslist van de vordering geen kennis te kunnen nemen omdat de kennisneming tot de bevoegdheid van de rechterlijke overheden behoort, dus tot het geval dat de afdeling "administratie" zich ten onrechte onbevoegd verklaart. De verwijzing in het geval dat de afdeling zich bevoegd verklaart was niet gerechtvaardigd (Gedrukt Stuk Kamer, 1960/1 - 98/99, 7). De ratio legis was dus de zaak niet te verwijzen enkel om de afdeling toe te laten vast te stellen dat zij, om zich te schikken naar de beslissing van het Hof, ervan geen kennis kon nemen. De tekst bleef evenwel vragen van uitlegging oproepen, o.m. na de arresten van het Hof van 20 december 2007 (Ver. K., AR C.06.0574.F, AC, 2007, nr. 655, met concl. van advocaat-generaal Werquin in Pas.; C.06.0596.F, ibid., nr. 656; R.C.J.B., 2009, 401, noot B. Blero, La théorie de l'objet véritable du recours n'est-elle pas véritablement devenue sans objet?, 420.), die verwijzen na cassatie van arresten van de afdeling "administratie" die afwijzend beschikken op excepties van onbevoegdheid. Thans is de verwijzing uitdrukkelijk beperkt tot de kosten.

RAAD VAN STATE - Arrest - Afdeling bestuursrechtspraak - Beslissing van bevoegdheid - Verwijzing na cassatie

VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken - Arrest van Raad van State - Afdeling bestuursrechtspraak - Beslissing van bevoegdheid

- Art. 33, derde lid Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

Conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

CASSATIE - Bindendverklaring - Ontvankelijkheid - Burgerlijke zaken

CONFLICT VAN ATTRIBUTIE - Raad van State - Bevoegdheid - Afdeling bestuursrechtspraak - Beroep tot nietigverklaring - Beslissingen bindend voor derden - Vereniging zonder winststoelmerk - Administratieve overheid

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Tuchtprocedure - Aard - Sportvereniging - Dopingpraktijken - Elitesporters

RAAD VAN STATE - Afdeling bestuursrechtspraak - Instelling die voor derden bindende beslissingen kan nemen - Administratieve overheid

RAAD VAN STATE - Bevoegdheid - Afdeling bestuursrechtspraak - Beroep tot nietigverklaring - Akten en reglementen van administratieve overheden - Administratieve overheid

En cas de cassation d'un arrêt du Conseil d'Etat, section du contentieux administratif, dans laquelle il décide qu'il est compétent pour connaître d'un recours en annulation, la Cour renvoie la cause devant le Conseil d'Etat, section du contentieux administratif, afin de statuer exclusivement sur les dépens de la procédure devant le Conseil d'Etat (1). (1) Ensuite de la modification de l'article 33, alinéa 3, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat par l'article 11 de la loi du 25 mai 1999 (MB 22 juin 1999) le renvoi (obligatoire) après cassation est limité au cas dans lequel l'arrêt attaqué décide ne pouvoir connaître de la demande dès lors que la connaissance relève de la compétence des autorités judiciaires, c'est-à-dire au cas où la section "d'administration" se déclare, à tort, incompétente. Le renvoi dans le cas où la section se déclare compétente n'était pas justifiée (Doc. Parl. Chambre, 1960/1 - 98/99,7). La ratio legis était donc de ne pas renvoyer la cause uniquement pour permettre à la section de constater que, pour se conformer à la décision de la Cour, elle ne pouvait en connaître. Le texte laisse toutefois subsister des demandes d'interprétation not. après les arrêts de la Cour du 20 décembre 2007 (Ch. Réunion, RG C.06.0574.F, Pas., 2007, n° 655 et les conclusions de M. l'avocat général Werquin; C.06.0596.F, ibid., n° 656; RCJB, 2009, 401 et la note signée B. Blero, La théorie de l'objet véritable du recours n'est-elle pas véritablement devenue sans objet?, 420), qui renvoient devant le Conseil d'Etat, après cassation, les arrêts de la section "administration" qui rejettent les déclinatoires de compétence. Actuellement le renvoi est expressément limité aux dépens.

CONSEIL D'ETAT - Arrêt - Section du contentieux administratif - Décision de compétence - Renvoi après cassation

RENOI APRES CASSATION - Matière civile - Arrêt du Conseil d'Etat - Section du contentieux administratif - Décision de compétence

- Art. 33, al. 3 Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

Conclusions de l'avocat général Dubrulle.

CASSATION - Appel en déclaration d'arrêt commun - Recevabilité - Matière civile

CONFLIT D'ATTRIBUTION - Conseil d'Etat - Compétence - Section du contentieux administratif - Recours en annulation - Décisions obligatoires à l'égard des tiers - Association sans but lucratif - Autorité administrative

ART DE GUERIR - Médicaments (y compris stupefiants) - Procédure disciplinaire - Nature - Association sportive - Pratiques de dopage - Sportifs d'élite

CONSEIL D'ETAT - Section du contentieux administratif - Institution pouvant prendre des décisions obligatoires à l'égard des tiers - Autorité administrative

CONSEIL D'ETAT - Compétence - Section du contentieux administratif - Recours en annulation - Actes et règlements des autorités administratives - Autorité administrative

RAAD VAN STATE - Arrest - Afdeling bestuursrechtspraak - Beslissing van bevoegdheid - Verwijzing na cassatie

RAAD VAN STATE - Bevoegdheid - Afdeling bestuursrechtspraak - Beroep tot nietigverklaring - Beslissingen bindend voor derden - Vereniging zonder winstoogmerk - Administratieve overheid

SPORT - Tuchtprocedure - Aard - Sportvereniging - Dopingpraktijken - Elitesporters

VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK - Raad van State - Bevoegdheid - Afdeling bestuursrechtspraak - Beroep tot nietigverklaring - Begrip - Beslissingen bindend voor derden - Administratieve overheid

VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK - Tuchtprocedure - Aard - Sportvereniging - Dopingpraktijken - Elitesporters

VERWIJZING NA CASSATIE - Burgerlijke zaken - Arrest van Raad van State - Afdeling bestuursrechtspraak - Beslissing van bevoegdheid

CONSEIL D'ETAT - Arrêt - Section du contentieux administratif - Décision de compétence - Renvoi après cassation

CONSEIL D'ETAT - Compétence - Section du contentieux administratif - Recours en annulation - Décisions obligatoires à l'égard des tiers - Association sans but lucratif - Autorité administrative

SPORT - Procédure disciplinaire - Nature - Association sportive - Pratiques de dopage - Sportifs d'élite

ASSOCIATION SANS BUT LUCRATIF - Conseil d'Etat - Compétence - Section du contentieux administratif - Recours en annulation - Notion - Décisions obligatoires à l'égard des tiers - Autorité administrative

ASSOCIATION SANS BUT LUCRATIF - Procédure disciplinaire - Nature - Association sportive - Pratiques de dopage - Sportifs d'élite

RENVOI APRES CASSATION - Matière civile - Arrêt du Conseil d'Etat - Section du contentieux administratif - Décision de compétence

De decreetgever heeft niet zelf een juridictioneel orgaan opgericht, maar heeft wel met respect voor de vrijheid van vereniging een verplichting opgelegd aan de sportverenigingen om te voorzien in een interne tuchtprocedure die aan bepaalde wettelijke voorwaarden moet voldoen; de decreetgever had aldus de bedoeling om de procedure voor de tuchtrechtelijke bestraffing van dopingpraktijken voor elitesporters binnen de sfeer van de privaatrechtelijke betrekkingen tussen de sporter en zijn sportbond te brengen (1). (1) Zie de concl. van het O.M. Het Hof nam dezelfde dag dezelfde beslissingen in de zaak AR C.10.0509.

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Tuchtprocedure - Aard - Sportvereniging - Dopingpraktijken - Elitesporters

- Artt. 34 en 35 Decr. VI. R. 13 juli 2007 inzake medisch [en ethisch] verantwoorde sportbeoefening

SPORT - Tuchtprocedure - Aard - Sportvereniging - Dopingpraktijken - Elitesporters

- Artt. 34 en 35 Decr. VI. R. 13 juli 2007 inzake medisch [en ethisch] verantwoorde sportbeoefening

VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK - Tuchtprocedure - Aard - Sportvereniging - Dopingpraktijken - Elitesporters

- Artt. 34 en 35 Decr. VI. R. 13 juli 2007 inzake medisch [en ethisch] verantwoorde sportbeoefening

De instellingen opgericht of erkend door de federale overheid, de overheid van de gemeenschappen en gewesten, de provincies of gemeenten, die belast zijn met een openbare dienst en niet behoren tot de rechterlijke of wetgevende macht, zijn in beginsel administratieve overheden, in zoverre hun werking door de overheid wordt bepaald en gecontroleerd en zij beslissingen kunnen nemen die derden binden (1). (1) Zie de concl. van het O.M. Het Hof nam dezelfde dag dezelfde beslissingen in de zaak AR C.10.0509.N.

RAAD VAN STATE - Bevoegdheid - Afdeling bestuursrechtspraak -

Le législateur décretaal n'a pas créé lui-même un organe juridictionnel mais a imposé aux associations sportives une obligation de prévoir une procédure disciplinaire interne qui doit répondre à certaines conditions légales, dans le respect de la liberté d'association; le législateur décretaal avait ainsi l'intention de situer la sanction disciplinaire concernant les pratiques de dopage utilisées par les sportifs d'élite dans la sphère des relations de droit privé entre le sportif et sa fédération sportive (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC. Le même jour, la Cour a rendu la même décision dans la cause RG C.10.0509.N.

ART DE GUERIR - Médicaments (y compris stupéfiants) - Procédure disciplinaire - Nature - Association sportive - Pratiques de dopage - Sportifs d'élite

- Art. 34 et 35 Décr. C. fl. du 13 juillet 2007 relatif à la pratique du sport dans le respect des impératifs de santé et d'éthique

SPORT - Procédure disciplinaire - Nature - Association sportive - Pratiques de dopage - Sportifs d'élite

- Art. 34 et 35 Décr. C. fl. du 13 juillet 2007 relatif à la pratique du sport dans le respect des impératifs de santé et d'éthique

ASSOCIATION SANS BUT LUCRATIF - Procédure disciplinaire - Nature - Association sportive - Pratiques de dopage - Sportifs d'élite

- Art. 34 et 35 Décr. C. fl. du 13 juillet 2007 relatif à la pratique du sport dans le respect des impératifs de santé et d'éthique

Les institutions créées ou reconnues par l'autorité fédérale, l'autorité des communautés et des régions, des provinces ou des communes qui sont chargées d'un service public et qui ne relèvent pas du pouvoir judiciaire ou législatif, constituent en principe des autorités administratives, dans la mesure où leur fonctionnement est déterminé et contrôlé par l'autorité et qu'elles peuvent prendre des décisions obligatoires à l'égard des tiers (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC. Le même jour, la Cour a rendu la même décision dans la cause RG C.10.0509.N.

CONSEIL D'ETAT - Compétence - Section du contentieux

Beroep tot nietigverklaring - Akten en reglementen van administratieve overheden - Administratieve overheid
- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

Een door de eiser ingestelde vordering in bindendverklaring is slechts ontvankelijk als blijkt dat hij er belang bij heeft dat de in bindendverklaring opgeroepen partij het bestaan van de bestreden beslissing ingeval van vernietiging niet meer zou kunnen inroepen (1). (1) Zie Cass. 8 okt. 2007, AR S.07.0012.F, AC, 2007, nr. 461. In zijn mondelinge conclusie nodigde het O.M. het Hof uit het belang van de eiseressen bij hun vordering tot bindendverklaring te onderzoeken, inz. het belang het W.A.D.A. (World Antidoping Agency) bij het debat voor het Hof te betrekken, dat zou dienen te resulteren in de vaststelling dat, hoewel de door de W.A.D.A.-code voorziene T.A.S. (Tribunal Arbitral du Sport te Lausanne) een internationale beroepsinstantie is, naar intern recht, uitsluitend de hoven en rechtbanken en niet een instantie buiten de rechterlijke organisatie bevoegd zijn.

CASSATIE - Bindendverklaring - Ontvankelijkheid - Burgerlijke zaken

Een instelling kan beslissingen nemen die derden binden indien zij de eigen verplichtingen tegenover anderen eenzijdig kan bepalen of verplichtingen van die anderen eenzijdig kan vaststellen (1). (1) Zie de concl. van het O.M. Het Hof nam dezelfde dag dezelfde beslissingen in de zaak AR C.10.0509.N.

RAAD VAN STATE - Afdeling bestuursrechtspraak - Instelling die voor derden bindende beslissingen kan nemen - Administratieve overheid

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

Een vereniging van privaatrechtelijke aard, die, ook al is zij opgericht of erkend door een administratieve overheid en ook al is zij onderworpen aan de controle van de overheid, geen beslissingen kan nemen die derden kunnen binden, heeft niet de aard van een administratieve overheid; hiervoor doet niet ter zake dat haar een taak van algemeen belang wordt toevertrouwd (1). (1) Zie de concl. van het O.M. Het Hof nam dezelfde dag dezelfde beslissingen in de zaak AR C.10.0509.N.

CONFLICT VAN ATTRIBUTIE - Raad van State - Bevoegdheid - Afdeling bestuursrechtspraak - Beroep tot nietigverklaring - Beslissingen bindend voor derden - Vereniging zonder winstoogmerk - Administratieve overheid

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

administratif - Recours en annulation - Actes et règlements des autorités administratives - Autorité administrative
- Art. 14, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

Une demande en déclaration d'arrêt commun introduite par le demandeur n'est recevable que s'il apparaît qu'il a un intérêt à ce que la partie appelée en déclaration d'arrêt commun ne puisse plus invoquer l'existence de la décision attaquée en cas de cassation (1). (1) Voir Cass. 8 octobre 2007, RG S.07.0012.F, Pas., 2007, n° 461. Dans ses conclusions orales, le M.P. a invité la Cour à examiner quel était l'intérêt des demanderessees lorsqu'elles ont introduit leur demande en déclaration d'arrêt commun, spécialement l'intérêt d'impliquer la W.A.D.A. (World Antidoping Agency) dans les débats devant la Cour, qui devrait résulter dans la constatation que, bien que le TAS (Tribunal Arbitral du Sport à Lausanne) prévu par le Code W.A.D.A. soit une instance d'appel internationale, seuls les cours et tribunaux et pas une instance extérieure à l'organisation judiciaire sont compétentes selon le droit interne.

CASSATION - Appel en declaration d'arrêt commun - Recevabilité - Matière civile

Une institution peut prendre des décisions obligatoires à l'égard des tiers si elle peut déterminer unilatéralement les propres obligations vis-à-vis des tiers ou constater unilatéralement les obligations de ces tiers (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC. Le même jour, la Cour a rendu la même décision dans la cause RG C.10.0509.N.

CONSEIL D'ETAT - Section du contentieux administratif - Institution pouvant prendre des décisions obligatoires à l'égard des tiers - Autorité administrative

- Art. 14, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

Une association de droit privé, fût-elle créée ou agréée par une autorité administrative et fût-elle soumise au contrôle de l'autorité, qui ne peut prendre de décisions obligatoires à l'égard des tiers, n'a pas la nature d'une autorité administrative; le fait qu'une tâche d'intérêt général lui soit confiée est sans intérêt, à cet égard (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC. Le même jour, la Cour a rendu la même décision dans la cause RG C.10.0509.N.

CONFLIT D'ATTRIBUTION - Conseil d'Etat - Compétence - Section du contentieux administratif - Recours en annulation - Décisions obligatoires à l'égard des tiers - Association sans but lucratif - Autorité administrative

- Art. 14, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

RAAD VAN STATE - Bevoegdheid - Afdeling bestuursrechtspraak - Beroep tot nietigverklaring - Beslissingen bindend voor derden - Vereniging zonder winstoogmerk - Administratieve overheid

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK - Raad van State - Bevoegdheid - Afdeling bestuursrechtspraak - Beroep tot nietigverklaring - Begrip - Beslissingen bindend voor derden - Administratieve overheid

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

CONSEIL D'ETAT - Compétence - Section du contentieux administratif - Recours en annulation - Décisions obligatoires à l'égard des tiers - Association sans but lucratif - Autorité administrative

- Art. 14, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

ASSOCIATION SANS BUT LUCRATIF - Conseil d'Etat - Compétence - Section du contentieux administratif - Recours en annulation - Notion - Décisions obligatoires à l'égard des tiers - Autorité administrative

- Art. 14, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

C.10.0516.N

17 november 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Onsplitsbare zaken - Hoofdelijkheid - Gevolg

ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) - Hoofdelijkheid - Gevolg

VERVOER - Personenvervoer - Toepasselijkheid - Belgisch grondgebied - Luchtvervoer - Verdrag van Warschau van 12 oktober 1929 - Parachutespringen

De omstandigheid dat de eiseres en de verweerder hoofdelijk werden veroordeeld tot het vergoeden van de schade van de verweester en tot het betalen van de kosten, heeft niet tot gevolg dat het geschil onsplitsbaar is, daar, bij behoud van de veroordeling van de ene en hervorming van de veroordeling van de andere, de gezamenlijke tenuitvoerlegging van die onderscheiden beslissingen materieel niet onmogelijk is (1). (1) Zie de concl. van het OM.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Onsplitsbare zaken - Hoofdelijkheid - Gevolg

- Artt. 31 en 1084 Gerechtelijk Wetboek

ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) - Hoofdelijkheid - Gevolg

- Artt. 31 en 1084 Gerechtelijk Wetboek

Een vervoer tegen betaling van personen met luchtvaartuigen op het Belgisch grondgebied valt onder de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Warschau ongeacht wanneer de passagier het luchtvaartuig verlaat (1). (1) Zie de (strijdige) concl. van het OM.

VERVOER - Personenvervoer - Toepasselijkheid - Belgisch grondgebied - Luchtvervoer - Verdrag van Warschau van 12 oktober 1929 - Parachutespringen

- Artt. 1 en 2 Internationaal Verdrag 12 okt. 1929 tot het brengen van eenheid in enige bepalinge inzake het internationaal luchtvervoer, getekend te Warschau

Conclusions de l'avocat général Dubrulle.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Formes - Causes indivisibles - Solidarité - Conséquence

INDIVISIBILITE (LITIGE) - Solidarité - Conséquence

TRANSPORT - Transport de personnes - Applicabilité - Territoire belge - Transport aérien - Convention de Varsovie du 12 octobre 1929 - Sauts en parachute

Il ne résulte pas de la circonstance que la demanderesse et le défendeur ont été condamnés solidairement à indemniser le dommage de la défenderesse et au paiement des frais, que le litige est indivisible dès lors qu'en cas de maintien de la condamnation de l'un et de réformation de la condamnation de l'autre, l'exécution conjointe de ces décisions distinctes n'est pas impossible (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Formes - Causes indivisibles - Solidarité - Conséquence

- Art. 31 et 1084 Code judiciaire

INDIVISIBILITE (LITIGE) - Solidarité - Conséquence

- Art. 31 et 1084 Code judiciaire

Un transport de personnes effectué par aéronef, contre rémunération, sur le territoire belge est soumis à l'application des dispositions de la Convention de Varsovie du 12 octobre 1929 indépendamment du moment où le passager quitte l'aéronef (1). (1) Voir les conclusions (contraires) du M.P. publiées à leur date dans AC.

TRANSPORT - Transport de personnes - Applicabilité - Territoire belge - Transport aérien - Convention de Varsovie du 12 octobre 1929 - Sauts en parachute

- Art. 1er et 2 Convention international pour l'unification de certaines règles relatives au transport aérien international, signée à Varsovie, le 12 octobre 1929

C.10.0518.N

10 november 2011

AC nr. ...

Een gedinghervatting is mogelijk in zaken waarin het debat nog niet gesloten is verklaard; dit geldt ook wanneer het debat heropend is.

VORDERING IN RECHTE - Mogelijkheid - Gedinghervatting - Heropend debat

- Art. 815 Gerechtelijk Wetboek

La reprise d'instance est possible dans les causes où les débats n'ont pas encore été déclarés clos; cela vaut aussi lorsque la réouverture des débats a été ordonnée.

DEMANDE EN JUSTICE - Possibilité - Reprise d'instance - Réouverture des débats

- Art. 815 Code judiciaire

C.10.0520.N

21 februari 2011

AC nr. ...

Artikel 47 Arbeidsongevallenwet houdt in dat de arbeidsongevallenverzekeraar die aan de getroffene de wettelijke vergoedingen heeft betaald wegens tijdelijke of blijvende, gehele of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid, van de aansprakelijke de betaling kan vorderen van het bedrag van die vergoedingen, met inbegrip van de daarop rustende lasten, tot beloop van de gemeenrechtelijke vergoeding die de getroffene had kunnen verkrijgen voor dezelfde schade.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling - Indeplaatsstelling - Vordering tegen de aansprakelijke - Arbeidsongevallenverzekeraar

- Art. 47 Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

ARBEIDSONGEVAL - Verzekering - Subrogatoire vordering - Vordering tegen de aansprakelijke - Wetsverzekeraar

- Art. 47 Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

Die gemeenrechtelijke vergoeding mag alleen op basis van het brutoloon berekend worden indien de rechter vaststelt dat de lasten die erop zouden rusten, overeenstemmen met de lasten op het loon dat het slachtoffer ingevolge het ongeval heeft moeten derven.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling - Vordering tegen de aansprakelijke - Gemeenrechtelijke vergoeding - Arbeidsongevallenverzekeraar - Berekening

- Art. 47 Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

ARBEIDSONGEVAL - Verzekering - Subrogatoire vordering - Vordering tegen de aansprakelijke - Wetsverzekeraar - Gemeenrechtelijke vergoeding - Berekening

- Art. 47 Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

L'article 47 de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail implique que l'assureur-loi qui a payé à la victime les indemnités prévues par la loi en matière d'incapacité de travail, temporaire ou permanente, partielle ou totale, peut réclamer à la partie responsable le remboursement de ces indemnités, charges incluses, à concurrence de l'indemnité que la victime aurait pu obtenir en droit commun pour le même dommage.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Conventions. recours - Assurances. subrogation - Subrogation - Recours envers la partie responsable - Assureur-loi

- Art. 47 L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

ACCIDENT DU TRAVAIL - Assurance - Action subrogatoire - Recours envers la partie responsable - Assureur-loi

- Art. 47 L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

L'indemnité de droit commun est calculée sur la base de la rémunération brute uniquement lorsque le juge constate que les charges grevant celle-ci coïncident avec les charges grevant la rémunération dont la victime a été privée à la suite de l'accident.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Conventions. recours - Assurances. subrogation - Recours envers la partie responsable - Indemnité de droit commun - Assureur-loi - Calcul

- Art. 47 L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

ACCIDENT DU TRAVAIL - Assurance - Action subrogatoire - Recours envers la partie responsable - Assureur-loi - Indemnité de droit commun - Calcul

- Art. 47 L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

C.10.0521.N

8 december 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Gemeente - Vaststelling - Politierglement - Proces-verbaal - Inbreuk

GEMEENTE - Bewijswaarde - Vaststelling - Politierglement - Proces-verbaal - Inbreuk

Conclusions de l'avocat général Dubrulle.

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Valeur probante - Commune - Constatation - Règlement de police - Procès-verbal - Infraction

COMMUNE - Valeur probante - Constatation - Règlement de police - Procès-verbal - Infraction

De wetgever kent aan het in artikel 119bis, §6, eerste lid, van de Nieuwe Gemeentewet bedoelde proces-verbaal geen bewijswaarde tot bewijs van het tegendeel toe; de vaststellingen opgenomen in zulk proces-verbaal gelden slechts als loutere inlichting voor de rechter, zodat hij de bewijswaarde ervan vrij kan beoordelen.

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Gemeente - Vaststelling - Politierglement - Proces-verbaal - Inbreuk

- Art. 119bis, § 6, eerste lid Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988

GEMEENTE - Bewijswaarde - Vaststelling - Politierglement - Proces-verbaal - Inbreuk

- Art. 119bis, § 6, eerste lid Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988

Le législateur n'attache pas au procès-verbal visé à l'article 119bis, §6, alinéa 1er, de la Nouvelle loi communale de valeur probante à titre de preuve du contraire; les constatations reprises dans un tel procès-verbal ne valent qu'à titre de simple renseignement pour le juge, de sorte qu'il peut librement en apprécier la valeur probante (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Valeur probante - Commune - Constatation - Règlement de police - Procès-verbal - Infraction

- Art. 119bis, § 6, al. 1er Nouvelle L. communale du 24 juin 1988

COMMUNE - Valeur probante - Constatation - Règlement de police - Procès-verbal - Infraction

- Art. 119bis, § 6, al. 1er Nouvelle L. communale du 24 juin 1988

C.10.0528.F

28 maart 2011

AC nr. ...

De grond van niet-ontvankelijkheid waarin betoogd wordt dat de beslissing waartegen het middel gericht is, naar recht zou zijn verantwoord door een reden van het arrest die de eiser niet bekritiseert, heeft geen weerslag op de ontvankelijkheid van het middel, in zoverre het middel het gebrek aan antwoord op eisers conclusie aanklaagt (1). (1) Cass. 24 nov. 2008, A.R. C.06.0490.F, AC, 2008, nr. 657; Cass. 11 sept. 2000, A.R. C.98.0514.F, AC, 2000, nr. 456 en noot 1, p. 1335.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Middel uit niet-beantwoording van conclusie - Niet bekritiseerde reden - Grond van niet-ontvankelijkheid

La fin de non-recevoir qui soutient que la décision contre laquelle le moyen est dirigé serait légalement justifiée par des motifs que celui-ci ne critique pas est sans incidence sur la recevabilité du moyen en tant qu'il dénonce un défaut de réponse aux conclusions du demandeur (1). (1) Cass. 24 novembre 2008, RG C.06.0490.F, Pas., 2008, n° 657; Cass. 11 septembre 2000, RG C.98.0514.F, Pas., 2000, n° 456 et la note 1, p. 1310.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Moyen pris du défaut de réponse aux conclusions - Motif non critiqué - Fin de non-recevoir

C.10.0531.F

24 maart 2011

AC nr. ...

De door de verweerder tegen het middel opgeworpen grond van niet-ontvankelijkheid volgens welke het middel zonder belang is, die het Hof verplicht een feit te onderzoeken, waartoe het niet bevoegd is, kan niet worden aangenomen (1). (1) Zie Cass., 31 mei 2010, AR S.09.0067.F, AC, 2010, nr. 380.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Feitelijke gegeven - Ontvankelijkheid

La fin de non-recevoir opposée au moyen par le défendeur et déduite du défaut d'intérêt, qui oblige la Cour à vérifier un élément de fait, ce qui n'est pas en son pouvoir, ne peut être accueillie (1). (1) Voir Cass., 31 mai 2010, RG S.09.0067.F, Pas., 2010, n° 380.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Élément de fait - Recevabilité

Eenieder die op grond van artikel 1231-10, eerste lid, 4°, van het Gerechtelijk Wetboek, is opgeroepen, en die een ongunstig advies over de adoptie heeft uitgebracht en op de rechtszitting is verschenen, kan in de zaak tussenkomen bij eenvoudige akte, die opgenomen wordt in het proces-verbaal van de rechtszitting en waaruit met zekerheid blijkt dat hij in het geding heeft willen tussenkomen.

ADOPTIE - Rechtspleging - Verschijning - Verzoek tot adoptie - Ongunstig advies van een persoon - Oproeping voor verhoor door de rechtbank - Tussenkomst in de zaak

- Art. 1231-10, eerste lid, 4° Gerechtelijk Wetboek

Toute personne convoquée sur la base de l'article 1231-10, alinéa 1er, 4°, dont l'avis est défavorable à l'adoption et ayant comparu à l'audience, peut intervenir à la cause par une simple déclaration, reproduite au procès-verbal de l'audience, d'où résulte de manière certaine son intention d'intervenir à la cause (1). (1) Voir Cass., 31 mai 2010, RG S.09.0067.F, Pas., 2010, n° 380.

ADOPTION - Procédure - Comparution - Demande d'adoption - Avis défavorable d'une personne - Convocation pour audition par le tribunal - Intervention à la cause

- Art. 1231-10, al. 1er, 4° Code judiciaire

C.10.0538.N

6 mei 2011

AC nr. ...

Wanneer een vonnis, dat gewezen is door een meervoudige kamer van de rechtbank van eerste aanleg, enkel is ondertekend door de voorzitter en de griffier, zonder dat de onmogelijkheid waarin één van de rechters zou hebben verkeerd om het vonnis te ondertekenen, verantwoord is overeenkomstig artikel 785 van het Gerechtelijk Wetboek, heeft het ontbreken van de handtekening van die rechter de nietigheid van dat vonnis tot gevolg (1). (1) Cass., 5 feb. 2010, AR C.09.0377.F, met conclusie van advocaat-generaal met opdracht de Koster in Pas., 2010, nr. 85.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Ontbreken - Ontbreken - Onmogelijkheid te tekenen - Geldigheid van de beslissing - Ondertekening van het vonnis door de rechters die het hebben gewezen - Verantwoording

- Artt. 782, eerste lid, 782bis en 785, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Absence - Absence - Impossibilité de signer - Validité de la décision - Signature du jugement par les juges qui l'ont rendu - Justification

- Art. 782, al. 1er, 782bis et 785, al. 1er Code judiciaire

C.10.0543.N

17 november 2011

AC nr. ...

De sanctie van het ambtshalve weren uit het debat van een conclusie die na het verstrijken van de termijnen ter griffie werd neergelegd of aan de tegenpartij gezonden, betekent dat de rechter de beslissing kan nemen zonder dat hij daartoe door partijen is gevorderd, maar stelt hem niet vrij partijen ter zake te horen.

RECHT VAN VERDEDIGING - Burgerlijke zaken - Behandeling en berechting van de vordering - Conclusietermijn - Ambtshalve weren uit het debat - Begrip - Sanctie - Laattijdige conclusie - Opdracht van de rechter

- Art. 747, § 2, zesde lid Gerechtelijk Wetboek

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Recht van verdediging - Behandeling en berechting van de vordering - Conclusietermijn - Ambtshalve weren uit het debat - Begrip - Sanctie - Laattijdige conclusie - Opdracht van de rechter

- Art. 747, § 2, zesde lid Gerechtelijk Wetboek

La sanction consistant à écarter d'office des débats les conclusions qui ont été déposées au greffe ou envoyées à la partie adverse après l'expiration des délais signifie que le juge peut prendre la décision sans qu'il en soit requis pas les parties, mais ne le dispense pas d'entendre les parties à ce propos.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière civile - Instruction et jugement de la demande - Délai de conclusions - Ecartement d'office des débats - Notion - Sanction - Conclusions tardives - Mission du juge

- Art. 747, § 2, al. 6 Code judiciaire

TRIBUNAUDS - Matière civile - Généralités - Droits de la défense - Instruction et jugement de la demande - Délai de conclusions - Ecartement d'office des débats - Notion - Sanction - Conclusions tardives - Mission du juge

- Art. 747, § 2, al. 6 Code judiciaire

De vordering tot faillietverklaring van een vennootschap onder firma en van haar vennoten is een onsplitsbaar geschil; het derdenverzet tegen de faillietverklaring van de vennootschap dient derhalve gericht te zijn tegen de curator en tegen zowel de vennootschap als de vennoten (1). (1) Zie Cass. 15 dec. 1995, AR C.94.0382.F, AC 1995, nr. 552.

DERDENVERZET - Aard - Vennoten - Geschil - Vordering tot faillietverklaring - Personen tegen wie het derdenverzet moet worden gericht - Vennootschap onder firma - Gevolg

- Artt. 31, 1122 en 1125 Gerechtelijk Wetboek

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS AKKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging - Vennoten - Derdenverzet - Vordering tot faillietverklaring - Aard van het geschil - Personen tegen wie het derdenverzet moet worden gericht - Vennootschap onder firma - Gevolg

- Artt. 31, 1122 en 1125 Gerechtelijk Wetboek

ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) - Vennoten - Derdenverzet - Vordering tot faillietverklaring - Personen tegen wie het derdenverzet moet worden gericht - Vennootschap onder firma - Gevolg

- Artt. 31, 1122 en 1125 Gerechtelijk Wetboek

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Vennootschappen onder firma - Aard - Vennoten - Geschil - Derdenverzet - Vordering tot faillietverklaring - Personen tegen wie het derdenverzet moet worden gericht - Gevolg

- Artt. 31, 1122 en 1125 Gerechtelijk Wetboek

La demande en déclaration de faillite d'une société en nom collectif et de ses associés constitue un litige indivisible; la tierce opposition formée contre la déclaration de faillite de la société doit, dès lors, être dirigée contre le curateur et contre la société et les associés (1). (1) Voir Cass. 15 décembre 1995, RG C.94.0382.F, Pas., 1995, n° 552.

TIERCE OPPOSITION - Nature - Associés - Litige - Demande en déclaration de faillite - Personnes contre lesquelles la tierce opposition doit être dirigée - Société en nom collectif - Conséquence

- Art. 31, 1122 et 1125 Code judiciaire

FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Associés - Tierce opposition - Demande en déclaration de faillite - Nature du litige - Personnes contre lesquelles la tierce opposition doit être dirigée - Société en nom collectif - Conséquence

- Art. 31, 1122 et 1125 Code judiciaire

INDIVISIBILITE (LITIGE) - Associés - Tierce opposition - Demande en déclaration de faillite - Personnes contre lesquelles la tierce opposition doit être dirigée - Société en nom collectif - Conséquence

- Art. 31, 1122 et 1125 Code judiciaire

SOCIETES - Sociétés commerciales - Sociétés en nom collectif - Nature - Associés - Litige - Tierce opposition - Demande en déclaration de faillite - Personnes contre lesquelles la tierce opposition doit être dirigée - Conséquence

- Art. 31, 1122 et 1125 Code judiciaire

De feitenrechter kan het bedrag van de vergoeding tot herstel van de door een onrechtmatige daad veroorzaakte schade ex æquo et bono ramen, mits hij de reden aangeeft waarom hij de door de getroffen voorgestelde berekeningswijze niet kan aannemen en tevens vaststelt dat het niet mogelijk is om de schade, zoals hij die heeft omschreven, anders te bepalen (1). (1) Cass., 11 sept. 2009, AR C.08.0031.F, AC, 2009, nr. 490.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Forfaitaire raming - Verwerping van de voorgestelde berekeningswijze - Verantwoording

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Le juge du fond peut recourir à une évaluation ex æquo et bono du montant de l'indemnité du dommage destiné à réparer le dommage causé par un acte illicite s'il indique les motifs pour lesquels il ne peut admettre le mode de calcul proposé par la victime et constate en outre l'impossibilité de déterminer autrement le dommage tel qu'il l'a caractérisé (1). (1) Cass., 11 septembre 2009, RG C.08.0031.F, Pas., 2009, n° 490.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Pouvoir d'appréciation. evaluation. date à considérer - Evaluation forfaitaire - Rejet du mode de calcul proposé - Justification

- Art. 1382 et 1383 Code civil

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) - Betekening - Voorlopige oplevering - Algemene aannemingsvoorwaarden - Termijn - Prijsherzieningen - Verrekeningen - Indiening - Proces-verbaal

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Notification - Réception provisoire - Cahier général des charges - Délai - Révisions des prix - Décomptes - Introduction - Procès-verbal

Met betekening in de zin van artikel 44, §2, van de algemene aannemingsvoorwaarden voor overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en voor de concessies voor openbare werken, moet worden verstaan de loutere mededeling aan de aannemer van het proces-verbaal van voorlopige oplevering (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN) - Betekening - Voorlopige oplevering - Algemene aannemingsvoorwaarden - Termijn - Prijsherzieningen - Verrekeningen - Indiening - Proces-verbaal - Art. 44, § 2, bijlage bij KB 26 sept. 1996

Par notification au sens de l'article 44, §2, du cahier général des charges des marchés publics de travaux, de fournitures et de services et des concessions de travaux publics, il y a lieu d'entendre la simple communication à l'entrepreneur du procès-verbal de réception provisoire (1). (1) Voir les conclusions du MP.

MARCHES PUBLICS (TRAVAUX. FOURNITURES. SERVICES) - Notification - Réception provisoire - Cahier général des charges - Délai - Révisions des prix - Décomptes - Introduction - Procès-verbal - Art. 44, § 2, annexe à A.R. du 26 septembre 1996

C.10.0559.F

25 november 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

BESLAG - Allerlei - Intellectuele eigendom - Beschrijvingsmaatregel - Aanwijzingen van inbreuk - Beslag inzake namaak

BESLAG - Allerlei - Intellectuele eigendom - Beschrijvend beslag - Auteursrecht - Beslag inzake namaak

De aanwijzingen van inbreuk op het intellectuele eigendomsrecht die de beschrijvingsmaatregel verantwoorden, moeten worden vastgesteld op de datum waarop de eerste rechter op eenzijdig verzoekschrift uitspraak doet en kunnen niet worden afgeleid uit de gegevens die uit de uitvoering zelf van die maatregel voortvloeien (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, AR C.10.0559.F, nr. ...

BESLAG - Allerlei - Intellectuele eigendom - Beschrijvingsmaatregel - Aanwijzingen van inbreuk - Beslag inzake namaak

Wanneer het beslag op hetzelfde ogenblik als de beschrijving gevorderd wordt, onderzoekt de rechter enerzijds, met toepassing van artikel 1369bis/1, §3, van het Gerechtelijk Wetboek, of er aanwijzingen bestaan van een eventuele inbreuk op het betrokken intellectuele eigendomsrecht of dat een dergelijke inbreuk dreigt, en anderzijds, met toepassing van artikel 1369bis/1, §5, 2), of de inbreuk op het betrokken intellectueel recht niet redelijkerwijze kan worden betwist (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, AR C.10.0559.F, nr. ...

BESLAG - Allerlei - Intellectuele eigendom - Beschrijvend beslag - Auteursrecht - Beslag inzake namaak - Art. 1369bis/1, §§ 3 en 5, 2) Gerechtelijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Genicot.

SAISIE - Divers - Propriété intellectuelle - Mesure de description - Indices d'atteinte - Saisie en matière de contrefaçon

SAISIE - Divers - Propriété intellectuelle - Saisie-description - Droits d'auteur - Saisie en matière de contrefaçon

Les indices d'atteinte au droit de propriété intellectuelle justifiant la mesure de description doivent être constatés au jour où le premier juge statue sur requête unilatérale et ne peuvent se déduire des éléments tirés de l'exécution même de cette mesure (1). (1) Voir les concl. du M.P.

SAISIE - Divers - Propriété intellectuelle - Mesure de description - Indices d'atteinte - Saisie en matière de contrefaçon

Lorsque la saisie est demandée en même temps que la description, le juge examine, d'une part, en application de l'article 1369 bis/1, §3 du Code judiciaire, s'il existe des indices selon lesquels il a été porté atteinte au droit de propriété intellectuelle en cause ou qu'il existe une menace d'une telle atteinte et, d'autre part, en application de l'article 1369 bis/1, §5, 2), si l'atteinte aux droits de propriété intellectuelle en cause ne peut être raisonnablement contestée (1). (1) Voir les concl. du M.P.

SAISIE - Divers - Propriété intellectuelle - Saisie-description - Droits d'auteur - Saisie en matière de contrefaçon - Art. 1369bis/1, § 3 et 5, 2) Code judiciaire

C.10.0561.F

2 december 2011

AC nr. ...

De onmogelijkheid bedoeld in artikel 1385quinquies van het Gerechtelijk Wetboek is die waarvan de rechter niet op de hoogte was op het ogenblik dat hij de hoofdveroordeling uitspreekt en de dwangsom beveelt, ofwel omdat zij pas gebleken is na de uitspraak van die beslissing, ofwel omdat zij aan de rechter niet ter kennis gebracht is vooraleer hij uitspraak deed (1). (1) Schriftelijke, gedeeltelijk eensluidende concl. O.M., niet gepubliceerd.

DWANGSOM - Opheffing - Veroordeling - Onmogelijkheid hieraan te voldoen

- Art. 1385quinquies Gerechtelijk Wetboek

L'impossibilité visée par l'article 1385quinquies du Code judiciaire est celle qui n'était pas connue du juge qui a rendu la décision prononçant la condamnation principale et ordonnant l'astreinte, soit qu'elle est apparue après le prononcé de cette décision, soit qu'elle n'a pas été portée à la connaissance du juge avant sa décision (1). (1) Conclusions écrites inédites partiellement conformes du M.P.

ASTREINTE - Suppression - Condamnation - Impossibilité d'y satisfaire

- Art. 1385quinquies Code judiciaire

C.10.0570.N

13 oktober 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Bevoegdheid - Gefailleerde rechtspersoon - Betaling - Moratoire interesten - Curator

INTEREST - Moratoire interest - Bevoegdheid - Gefailleerde rechtspersoon - Betaling - Faillissement - Curator

Conclusions de l'avocat général Dubrulle.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Compétence - Personne morale faillie - Paiement - Intérêts moratoires - Curateur

INTERETS - Intérêts moratoires - Compétence - Personne morale faillie - Paiement - Faillite - Curateur

De artikelen 23, 79, 80, laatste lid en 83 Faillissementswet 1997 sluiten niet uit dat, wanneer de gefailleerde een rechtspersoon is, de curator onder toezicht van de rechtbank de rente van de schuldvorderingen die buiten de faillissementsvereffening is gebleven mag voldoen uit het batig saldo van de vereffening (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Bevoegdheid - Gefailleerde rechtspersoon - Betaling - Moratoire interesten - Curator

- Artt. 23, 79, 80 en 83 Wet 8 aug. 1997

INTEREST - Moratoire interest - Bevoegdheid - Gefailleerde rechtspersoon - Betaling - Faillissement - Curator

- Artt. 23, 79, 80 en 83 Wet 8 aug. 1997

Les articles 23, 79, 80, dernier alinéa et 83 de la loi du 8 août 1997 sur les faillites n'excluent pas que, lorsque le failli est une personne morale, le curateur peut, sous contrôle du tribunal, satisfaire les intérêts des créances restés en dehors de la liquidation de la faillite au moyen de l'actif de la liquidation (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Compétence - Personne morale faillie - Paiement - Intérêts moratoires - Curateur

- Art. 23, 79, 80 et 83 L. du 8 août 1997 sur les faillites

INTERETS - Intérêts moratoires - Compétence - Personne morale faillie - Paiement - Faillite - Curateur

- Art. 23, 79, 80 et 83 L. du 8 août 1997 sur les faillites

C.10.0573.F

19 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materieële schade - Elementen en grootte - Blijvende ongeschiktheid - Verlies van arbeidsgeschiktheid - Vermindering van de economische waarde - Bepaling - Criteria

ADVOCAAT - Nieuwe wet - Verhaalbaarheid - Kosten en erelonen - Criteria - Toepassing - Kosten

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Nieuwe wet - Verhaalbaarheid - Hangende zaken - Kosten en erelonen - Advocaat - Kosten

Conclusions de l'avocat général Genicot.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Incapacité permanente - Perte de capacité de travail - Diminution de la valeur économique - Détermination - Critères

AVOCAT - Loi nouvelle - Répétibilité - Frais et honoraires - Critère - Application - Dépens

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Loi nouvelle - Répétibilité - Affaires en cours - Frais et honoraires - Avocats - Dépens

De hangende zaken, waarop de bepalingen van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, die artikel 1022, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek wijzigt, onmiddellijk van toepassing zijn, zijn die waarover nog uitspraak moet worden gedaan bij de inwerkingtreding van die wet op 1 januari 2008 (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

ADVOCAAT - Nieuwe wet - Verhaalbaarheid - Kosten en erelonen - Criteria - Toepassing - Kosten

- Artt. 7 en 14 Wet 21 april 2007

- Art. 1022 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 10 KB 26 okt. 2007

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Nieuwe wet - Verhaalbaarheid - Hangende zaken - Kosten en erelonen - Advocaat - Kosten

- Artt. 7 en 14 Wet 21 april 2007

- Art. 1022 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 10 KB 26 okt. 2007

Wanneer de rechter de materiële schade bepaalt die voortvloeit uit een blijvende arbeidsongeschiktheid, moet hij rekening houden met de geschiktheid van de getroffene, gelet op diens concrete toestand en op de economische en sociale vereisten en realiteiten, om niet alleen zijn beroep ten tijde van het ongeval maar ook andere beroepsactiviteiten uit te oefenen; de rechter moet met name rekening houden met de leeftijd, de opleiding, de beroepsbekwaamheid en het aanpassingsvermogen van de getroffene (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Blijvende ongeschiktheid - Verlies van arbeidsgeschiktheid - Vermindering van de economische waarde - Bepaling - Criteria

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Les affaires en cours, auxquelles sont immédiatement applicables les dispositions de la loi du 21 avril 2007 relative à la répétibilité des honoraires et frais d'avocat modifiant l'article 1022, alinéa 1er du Code judiciaire, sont celles sur lesquelles il doit encore être prononcé au moment de l'entrée en vigueur de cette loi le 1er janvier 2008.

AVOCAT - Loi nouvelle - Répétibilité - Frais et honoraires - Critère - Application - Dépens

- Art. 7 et 14 L. du 21 avril 2007

- Art. 1022 Code judiciaire

- Art. 10 A.R. du 26 octobre 2007

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Loi nouvelle - Répétibilité - Affaires en cours - Frais et honoraires - Avocats - Dépens

- Art. 7 et 14 L. du 21 avril 2007

- Art. 1022 Code judiciaire

- Art. 10 A.R. du 26 octobre 2007

Pour déterminer le dommage matériel résultant d'une incapacité permanente de travail, le juge doit prendre en considération la capacité de la victime, eu égard à sa situation concrète et aux contraintes et réalités économiques et sociales, d'exercer non seulement sa profession au moment de l'accident mais aussi d'autres activités professionnelles; le juge doit notamment tenir compte de l'âge, de la formation et des qualifications professionnelles et de la faculté de réadaptation de la victime (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Incapacité permanente - Perte de capacité de travail - Diminution de la valeur économique - Détermination - Critères

- Art. 1382 et 1383 Code civil

C.10.0577.F

16 september 2011

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

SCHIP, SCHEEPVAART - Plezierboot - Verzekering - Landverzekering

VERZEKERING - Zeeverzekering - Plezierboot - Landverzekering

VERZEKERING - Landverzekering - Plezierboot

De wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst is van toepassing op de verzekeringsovereenkomst voor een plezierboot (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

SCHIP, SCHEEPVAART - Plezierboot - Verzekering - Landverzekering

- Art. 2, § 1 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

Conclusions du procureur général Leclercq.

NAVIRE. NAVIGATION - Bateau de plaisance - Assurance - Assurance terrestre

ASSURANCES - Assurances maritimes - Bateau de plaisance - Assurance terrestre

ASSURANCES - Assurances terrestres - Bateau de plaisance

La loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre est applicable au contrat d'assurance de bateau de plaisance (1). (1) Voir les concl. du M.P.

NAVIRE. NAVIGATION - Bateau de plaisance - Assurance - Assurance terrestre

- Art. 2, § 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

VERZEKERING - Landverzekering - Plezierboot
- Art. 2, § 1 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

VERZEKERING - Zeeverzekering - Plezierboot - Landverzekering
- Art. 2, § 1 Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

ASSURANCES - Assurances terrestres - Bateau de plaisance
- Art. 2, § 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

ASSURANCES - Assurances maritimes - Bateau de plaisance - Assurance terrestre
- Art. 2, § 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

C.10.0579.N

13 oktober 2011

AC nr. ...

Artikel 2246 Burgerlijk Wetboek maakt geen onderscheid naargelang is gedagvaard voor een Belgische dan wel voor een buitenlandse rechter; een dagvaarding voor een onbevoegde buitenlandse rechter stuit dus de verjaring; die regel geldt ook wanneer een Belgische rechter moet oordelen over een rechtsvordering, gesteund op het CMR (1). (1) Zie F. Ponet en E. Willems, De overeenkomst van internationaal wegvervoer - C.M.R., T.B.H., 1998, 716, nr. 110, met verwijzing naar Kh. Brussel, 30 april 1992, R.H.A., 1993, 379; Arbeidshof Luik, 26 maart 2010, J.T.T., 2010, 269.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Toepasselijkheid - CMR-Verdrag - Artikel 32.3 - Buitenlandse rechter - Wegvervoer - Onbevoegdheid

- Art. 32.3 Verdrag van 19 mei 1956 betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (C.M.R.)

- Artt. 2244, eerste lid en 2246 Burgerlijk Wetboek

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Toepasselijkheid - Artikel 32.3 - Verjaring - CMR-Verdrag - Buitenlandse rechter - Stuiting - Dagvaarding - Wegvervoer - Onbevoegdheid

- Art. 32.3 Verdrag van 19 mei 1956 betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (C.M.R.)

- Artt. 2244, eerste lid en 2246 Burgerlijk Wetboek

Wanneer de zaak over een rechtsvordering, gesteund op het CMR, aanhangig is voor een Belgisch gerecht, moet de vraag of de verjaring gestuit werd beoordeeld worden naar Belgisch recht.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Toepasselijk recht - Beoordeling - Verjaring - CMR-Verdrag - Artikel 32.3 - Belgisch gerecht - Stuiting - Rechtsvordering - Wegvervoer

- Art. 32.3 Verdrag van 19 mei 1956 betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (C.M.R.)

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Toepasselijk recht - Beoordeling - Verjaring - CMR-Verdrag - Artikel 32.3 - Belgisch gerecht - Stuiting - Rechtsvordering - Wegvervoer

- Art. 32.3 Verdrag van 19 mei 1956 betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (C.M.R.)

L'article 2246 du Code civil n'opère pas de distinction suivant que la citation est donnée devant un juge belge ou étranger; une citation donnée devant un juge étranger incompétent interrompt, dès lors, la prescription; cette règle vaut aussi lorsqu'un juge belge doit statuer sur une action en justice fondée sur la Convention du 19 mai 1956 (1). (1) Voir F. Ponet et E. Willems, De overeenkomst van internationaal wegvervoer - C.M.R., T.B.H., 1998, 716, n° 110, avec la référence à T. Comm. Bruxelles, 30 avril 1992, R.H.A., 1993, 379; C. Trav. Liège, 26 mars 2010, J.T.T., 2010, 269.

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Applicabilité - Convention du 19 mai 1956 (CMR) - Article 32.3 - Juge étranger - Transport par route - Incompétence

- Art. 32.3 Convention du 19 mai 1956 relative au contrat de transport international de marchandises par route (C.M.R.)

- Art. 2244, al. 1er et 2246 Code civil

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - Applicabilité - Article 32, § 3 - Prescription - Convention du 19 mai 1956 (CMR) - Juge étranger - Interruption - Citation - Transport par route - Incompétence

- Art. 32.3 Convention du 19 mai 1956 relative au contrat de transport international de marchandises par route (C.M.R.)

- Art. 2244, al. 1er et 2246 Code civil

Lorsqu'une juridiction belge est saisie de la cause sur une action en justice fondée sur la Convention du 19 mai 1956 relative au contrat de transport international de marchandises par route, la question de savoir si la prescription a été interrompue doit être examinée selon le droit belge.

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Droit applicable - Appréciation - Prescription - Convention du 19 mai 1956 (CMR) - Article 32.3 - Juridiction belge - Interruption - Action en justice - Transport par route

- Art. 32.3 Convention du 19 mai 1956 relative au contrat de transport international de marchandises par route (C.M.R.)

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - Droit applicable - Appréciation - Prescription - Convention du 19 mai 1956 (CMR) - Article 32.3 - Juridiction belge - Interruption - Action en justice - Transport par route

- Art. 32.3 Convention du 19 mai 1956 relative au contrat de transport international de marchandises par route (C.M.R.)

C.10.0582.N**1 december 2011****AC nr. ...**

Artikel 640, eerste lid, Burgerlijk Wetboek verplicht een lager gelegen erf niet om modderstromen te ontvangen die van een hoger gelegen erf afvloeien (1). (1) Zie Cass. 4 nov. 2005, AR C.04.0550.F, AC, 2005, nr. 564.

L'article 640, alinéa 1er, du Code civil n'oblige pas un fonds inférieur de recevoir des coulées de boue qui découlent d'un fonds plus élevé (1). (1) Voir Cass. 4 novembre 2005, RG C.04.0550.F, AC, 2005, n° 564.

ERFDIENSTBAARHEID - Verplichting - Hoger gelegen erf - Lager gelegen erf - Afvloeiing - Modderstromen
- Art. 640, eerste lid Burgerlijk Wetboek

SERVITUDE - Obligation - Fonds supérieur - Fonds inférieur - Ecoulement - Coulées de boue
- Art. 640, al. 1er Code civil

C.10.0586.N**30 mei 2011****AC nr. ...**

De verenigde kamers van het Hof zijn bevoegd om de ontvankelijkheid van het cassatieberoep tegen een arrest van de Raad van State te beoordelen (1). Impliciete oplossing. (1) Zie Cass. 10 sept. 2009, AR C.08.0365.N, AC, 2009, nr. 488, met de conclusie van het O.M.

Les chambres réunies de la Cour de cassation sont compétentes pour apprécier la recevabilité du pourvoi en cassation dirigé contre un arrêt du Conseil d'Etat (1). (Décision implicite). (1) Voir Cass. 10 septembre 2009, RG C.08.0365.N, Pas., 2009, n° 488 et les conclusions du M.P.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Kamers - Verenigde kamers - Voltallige zitting - Algemene vergadering - Cassatieberoep - Arrest - Ontvankelijkheid - Raad van State - Bevoegdheid - Afdeling bestuursrechtspraak - Verenigde kamers

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Chambres. chambres réunies. audience plénière. assemblée générale - Pourvoi en cassation - Arrêt - Recevabilité - Conseil d'Etat - Compétence - Section du contentieux administratif - Chambres réunies

RAAD VAN STATE - Cassatieberoep - Arrest - Ontvankelijkheid - Bevoegdheid - Verenigde Kamers van het Hof - Afdeling bestuursrechtspraak

CONSEIL D'ETAT - Pourvoi en cassation - Arrêt - Recevabilité - Compétence - Chambres réunies de la Cour - Section du contentieux administratif

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep tegen een arrest van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, wanneer het verzoekschrift niet ondertekend is door een advocaat bij het Hof van Cassatie (1). (1) Zie Cass. 10 sept. 2009, AR C.08.0365.N, AC, 2009, nr. 488, met de conclusie van het O.M.

Est irrecevable le pourvoi en cassation dirigé contre un arrêt du Conseil d'Etat, section du contentieux administratif, lorsque la requête n'est pas signée par un avocat à la Cour de cassation (1). (1) Voir Cass. 10 septembre 2009, RG C.08.0365.N, Pas., 2009, n° 488 et les conclusions du M.P.

CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state - Ondertekening - Ontvankelijkheid - Advocaat bij het Hof van Cassatie - Ontstentenis

POURVOI EN CASSATION - Arrêts du conseil d'état - Signature - Recevabilité - Avocat à la Cour de cassation - Défaut

- Art. 1080 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1080 Code judiciaire

RAAD VAN STATE - Cassatieberoep - Arrest - Ondertekening - Ontvankelijkheid - Advocaat bij het Hof van Cassatie - Afdeling bestuursrechtspraak - Ontstentenis

CONSEIL D'ETAT - Pourvoi en cassation - Arrêt - Signature - Recevabilité - Avocat à la Cour de cassation - Section du contentieux administratif - Défaut

- Art. 1080 Gerechtelijk Wetboek

C.10.0587.F**19 december 2011****AC nr. ...**

Uit artikel 1108 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat de uitdrukkelijke of stilzwijgende toestemming van de partij die zich verbindt, vereist dat zij kan kennisnemen van de bedingen waarvoor die toestemming vereist is (1). (1) Het O.M. concludeerde tot verwerping van het tweede middel, in zoverre het O.M. oordeelde dat het bestreden vonnis zijns inziens afdoend had aangetoond dat de patiënt kennisgenomen had van de algemene voorwaarden.

OVEREENKOMST - Bestanddelen - Toestemming - kennisname - Algemene voorwaarden - Biologisch onderzoek - Voorschrijvende arts - Facturering
- Art. 98 Wet 10 juli 2007
- Art. 1108 Burgerlijk Wetboek

Il suit l'article 1108 du Code civil que le consentement, exprès ou tacite, de la partie qui s'oblige requiert la possibilité de prendre connaissance des clauses sur lesquelles il doit porter (1). (1) Le ministère public concluait au rejet du second moyen dans la mesure où il considérait que le jugement attaqué avait, selon lui, suffisamment établi la prise de connaissance par le patient des conditions générales.

CONVENTION - Eléments constitutifs - Consentement - Prise de connaissance - Conditions générales - Analyse biologique - Médecin-prescripteur - Facturation
- Art. 98 L. du 10 juillet 2007
- Art. 1108 Code civil

C.10.0600.N

6 oktober 2011

AC nr. ...

Uit de artikelen 5, eerste lid, en 6, eerste lid, Wet Landverzekeringsovereenkomst volgt dat de verzekeringnemer persoonlijk gehouden is de erin bedoelde omstandigheden aan de verzekeraar mee te delen; de tussenkomst van een voor de verzekerde optredende makelaar staat in de regel de nietigheid van de verzekeringsovereenkomst ingevolge een opzettelijke verzwijging of valse verklaring niet in de weg.

MAKELAAR - Verzekeringnemer - Landverzekeringsovereenkomst - Gegevens die van invloed kunnen zijn op de beoordeling van het risico - Mededeling aan de verzekeraar - Opzettelijke verzwijging of valse verklaring - Tussenkomst van een voor de verzekerde optredende makelaar

- Artt. 5, eerste lid, en 6, eerste lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Verzekeringnemer - Landverzekeringsovereenkomst - Gegevens die van invloed kunnen zijn op de beoordeling van het risico - Mededeling aan de verzekeraar - Opzettelijke verzwijging of valse verklaring - Tussenkomst van een voor de verzekerde optredende makelaar

- Artt. 5, eerste lid, en 6, eerste lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

VERZEKERING - Landverzekering - Verzekeringnemer - Gegevens die van invloed kunnen zijn op de beoordeling van het risico - Mededeling aan de verzekeraar - Opzettelijke verzwijging of valse verklaring - Tussenkomst van een voor de verzekerde optredende makelaar

- Artt. 5, eerste lid, en 6, eerste lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

Il ressort des articles 5, alinéa 1er et 6, alinéa 1er, de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre que le preneur d'assurance est personnellement tenu de déclarer les circonstances qu'ils mentionnent à l'assureur; l'intervention d'un courtier agissant pour l'assuré ne fait, en principe, pas obstacle à la nullité du contrat d'assurance en raison d'une omission intentionnelle ou d'une fausse déclaration.

COURTIER - Preneur d'assurance - Contrat d'assurance terrestre - Eléments pouvant influencer l'appréciation du risque - Communication à l'assureur - Omission intentionnelle ou fausse déclaration - Intervention d'un courtier agissant pour l'assuré

- Art. 5, al. 1er, et 6, al. 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Preneur d'assurance - Contrat d'assurance terrestre - Eléments pouvant influencer l'appréciation du risque - Communication à l'assureur - Omission intentionnelle ou fausse déclaration - Intervention d'un courtier agissant pour l'assuré

- Art. 5, al. 1er, et 6, al. 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

ASSURANCES - Assurances terrestres - Preneur d'assurance - Eléments pouvant influencer l'appréciation du risque - Communication à l'assureur - Omission intentionnelle ou fausse déclaration - Intervention d'un courtier agissant pour l'assuré

- Art. 5, al. 1er, et 6, al. 1er L. du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre

C.10.0602.N

6 oktober 2011

AC nr. ...

De in artikel 1407 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde eigen schulden van de echtgenoten vallen buiten de algehele gemeenschap.

HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS - Bedongen stelsels - Algehele gemeenschap - Schulden van de echtgenoten - Gevolgen t.o.v. de algehele gemeenschap - Eigen schulden van één van de echtgenoten

Les dettes propres des époux visées à l'article 1407 du Code civil n'appartiennent pas à la communauté universelle.

REGIMES MATRIMONIAUX - Régimes conventionnels - Communauté universelle - Dettes des époux - Conséquences à l'égard de la communauté universelle - Dettes propres d'un des époux

Niet ontvankelijk is het middel dat het Hof verplicht tot een onderzoek van feiten (1). (1) Zie Cass. 7 nov. 2002, AR C.02.0204.F, AC, 2002, nr. 590.

Est irrecevable, le moyen obligeant la Cour à procéder à une vérification des éléments de fait (1). (1) Voir Cass. 7 novembre 2002, RG C.02.0204.F, Pas., 2002, n° 590.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Ontvankelijkheid - Middel dat het Hof verplicht tot een onderzoek van feiten

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Généralités - Recevabilité - Moyen obligeant la Cour à procéder à une vérification des éléments de fait

C.10.0611.F

30 september 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

Conclusions de l'avocat général Genicot.

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Onderhoudsuitkering - Inkomsten van de uitkeringsplichtige echtgenoot - Beoordeling door de rechter - Vennootschapswinst - Bedrag

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Pension alimentaire - Revenus de l'époux débiteur - Appréciation par le juge - Bénéfice de société - Montant

LEVENSONDERHOUD - Echtscheiding en scheiding van tafel en bed - Gevolgen t.a.v. de personen - Inkomsten van de uitkeringsplichtige echtgenoot - Beoordeling door de rechter - Vennootschapswinst - Onderhoudsuitkering na echtscheiding - Bedrag

ALIMENTS - Divorce et séparation de corps - Effets du divorce quant aux personnes - Revenus de l'époux débiteur - Appréciation par le juge - Bénéfice de société - Pension après divorce - Montant

De rechter mag, om uit te maken of de onderhoudsuitkering na echtscheiding die hij toekent niet hoger ligt dan een derde van het inkomen van de uitkeringsplichtige echtgenoot, rekening houden met het inkomen dat die echtgenoot zich in normale omstandigheden kon verschaffen; hij kan aldus rekening houden met de winsten van de vennootschap waarvan de uitkeringsplichtige echtgenoot aandeelhouder of afgevaardigd bestuurder is als die op de reserve zijn geplaatst en hem niet in de vorm van een bezoldiging of dividend zijn uitgekeerd, mits die echtgenoot volgens de statuten en de wet het recht had te beslissen over de besteding van de winsten van de vennootschap of in geval van bedrog (1). (1) Zie concl. O.M., in Pas., 2011, nr. ...

Pour apprécier si la pension alimentaire après divorce qu'il accorde n'excède pas le tiers des revenus de l'époux débiteur, le juge peut tenir compte des revenus que celui-ci pouvait normalement se procurer; il peut ainsi tenir compte des bénéfices de la société dont l'époux débiteur est actionnaire ou administrateur délégué, qui ont été mis en réserve au lieu de lui être attribués sous la forme d'une rémunération ou d'un dividende, pour autant que cet époux ait pu statutairement et légalement décider de l'affectation des bénéfices de la société, ou en cas de fraude (1). (1) Voir les concl. du M.P.

LEVENSONDERHOUD - Echtscheiding en scheiding van tafel en bed - Gevolgen t.a.v. de personen - Inkomsten van de uitkeringsplichtige echtgenoot - Beoordeling door de rechter - Vennootschapswinst - Onderhoudsuitkering na echtscheiding - Bedrag

ALIMENTS - Divorce et séparation de corps - Effets du divorce quant aux personnes - Revenus de l'époux débiteur - Appréciation par le juge - Bénéfice de société - Pension après divorce - Montant

- Art. 301, § 1 Burgerlijk Wetboek

- Art. 301, § 1er Code civil

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Onderhoudsuitkering - Inkomsten van de uitkeringsplichtige echtgenoot - Beoordeling door de rechter - Vennootschapswinst - Bedrag

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Pension alimentaire - Revenus de l'époux débiteur - Appréciation par le juge - Bénéfice de société - Montant

- Art. 301, § 3 Burgerlijk Wetboek

- Art. 301, § 3 Code civil

C.10.0613.N

3 november 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Van Ingelgem.

Conclusions de l'avocat général dél. Van Ingelgem.

ARBITRAGE - Handelsagentuurovereenkomst - Beoordeling door de rechter - Beëindiging van de overeenkomst - Aan een vreemde wet

ARBITRAGE - Contrat d'agence commerciale - Appréciation par le juge - Fin du contrat - Clause d'arbitrage soumise à une loi

*te onderwerpen arbitragebeding - Gelijkwaardige bescherming
KOOPHANDEL, KOOPMAN - Handelsagentuurovereenkomst -
Beoordeling door de rechter - Voor bepaalde tijd aangegane
overeenkomst - Voortzetting na afloop - Opeenvolgende
overeenkomsten van bepaalde tijd*

*OVEREENKOMST - Einde - Handelsagentuurovereenkomst -
Beoordeling door de rechter - Voor bepaalde tijd aangegane
overeenkomst - Voortzetting na afloop - Opeenvolgende
overeenkomsten van bepaalde tijd*

De rechter beslist wettig dat geen gevolg kan worden gegeven aan het beding om het geschil nopens de beëindiging van een agentuurovereenkomst te onderwerpen aan arbitrage volgens vreemd recht, aangezien het geschil niet aan de Belgische rechter mag worden onttrokken, op grond dat een arbitrage volgens dat recht niet een gelijkwaardige bescherming biedt als de Belgische Wet Handelsagentuurovereenkomst en deze bescherming van dwingend recht is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

*ARBITRAGE - Handelsagentuurovereenkomst - Beoordeling door de
rechter - Beëindiging van de overeenkomst - Aan een vreemde wet
te onderwerpen arbitragebeding - Gelijkwaardige bescherming*

Een voortzetting als bedoeld in artikel 4, derde lid, Wet Handelsagentuurovereenkomst, dat bepaalt dat, wanneer een overeenkomst die voor bepaalde tijd is aangegaan, na afloop van de termijn wordt voortgezet, van bij het afsluiten geacht wordt een overeenkomst voor onbepaalde tijd te zijn, kan door de rechter onder omstandigheden ook worden afgeleid uit het sluiten van meerdere opeenvolgende overeenkomsten voor bepaalde tijd (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

*KOOPHANDEL, KOOPMAN - Handelsagentuurovereenkomst -
Beoordeling door de rechter - Voor bepaalde tijd aangegane
overeenkomst - Voortzetting na afloop - Opeenvolgende
overeenkomsten van bepaalde tijd*

- Art. 4, derde lid Wet 13 april 1995

*OVEREENKOMST - Einde - Handelsagentuurovereenkomst -
Beoordeling door de rechter - Voor bepaalde tijd aangegane
overeenkomst - Voortzetting na afloop - Opeenvolgende
overeenkomsten van bepaalde tijd*

- Art. 4, derde lid Wet 13 april 1995

étrangère - Protection équivalente

*COMMERCE. COMMERCANT - Contrat d'agence commerciale -
Appréciation par le juge - Contrat à durée déterminée - Poursuite
après l'échéance - Contrats à durée déterminée successifs*

*CONVENTION - Fin - Contrat d'agence commerciale - Appréciation
par le juge - Contrat à durée déterminée - Poursuite après
l'échéance - Contrats à durée déterminée successifs*

Le juge décide légalement qu'il ne peut être donné suite à une clause prévoyant de soumettre le litige relatif à la fin du contrat d'agence commerciale à l'arbitrage conformément à un droit étranger dès lors que le litige ne peut être soustrait au juge belge, au motif qu'un arbitrage exercé en vertu de ce droit n'offre pas des garanties similaires à celles du droit belge et que cette garantie est de droit impératif (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

*ARBITRAGE - Contrat d'agence commerciale - Appréciation par le
juge - Fin du contrat - Clause d'arbitrage soumise à une loi
étrangère - Protection équivalente*

Une prolongation telle que visée à l'article 4, alinéa 3, de la loi du 13 avril 1995 qui dispose qu'un contrat à durée déterminée qui continue à être exécuté après l'échéance de son terme, est censé être, dès sa conclusion, un contrat à durée indéterminée, peut aussi être déduite par le juge, dans certaines circonstances, de la conclusion de plusieurs contrats successifs à durée déterminée (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

*COMMERCE. COMMERCANT - Contrat d'agence commerciale -
Appréciation par le juge - Contrat à durée déterminée - Poursuite
après l'échéance - Contrats à durée déterminée successifs*

- Art. 4, al. 3 L. du 13 avril 1995

*CONVENTION - Fin - Contrat d'agence commerciale - Appréciation
par le juge - Contrat à durée déterminée - Poursuite après
l'échéance - Contrats à durée déterminée successifs*

- Art. 4, al. 3 L. du 13 avril 1995

Wanneer de verjaring van de dwangsommen door verloop van zes maanden na de dag waarop zij worden verbeurd, gestuit wordt door een bevel tot betalen of door een beslag en hiertegen door de schuldenaar verzet wordt gedaan binnen de termijn van zes maanden, duren de gevolgen van de stuiting weliswaar voort totdat over dit verzet definitief uitspraak is gedaan, maar enkel voor wat betreft de dwangsommen verbeurd op het ogenblik van de stuiting.

DWANGSOM - Gevolgen - Duurtijd - Schuldenaar - Verjaring - Bevel tot betalen - Stuiting - Verzet - Beslag

- Art. 1385octies, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Gevolgen - Duurtijd - Schuldenaar - Bevel tot betalen - Dwangsom - Verzet - Beslag

- Art. 1385octies, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Lorsque la prescription des astreintes par l'écoulement de six mois après le jour où elles ont été encourues est interrompue par un commandement de payer ou par une saisie et que le débiteur y forme opposition dans le délai de six mois, les conséquences de l'interruption se poursuivent certes jusqu'à ce qu'il soit définitivement statué sur celle-ci, mais uniquement en ce qui concerne les astreintes encourues au moment de l'interruption.

ASTREINTE - Conséquences - Durée - Débiteur - Prescription - Commandement de payer - Interruption - Opposition - Saisie

- Art. 1385octies, al. 1er Code judiciaire

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Conséquences - Durée - Débiteur - Commandement de payer - Astreinte - Opposition - Saisie

- Art. 1385octies, al. 1er Code judiciaire

C.10.0617.N

3 juni 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

GENEESKUNDE - Uitoefening van de geneeskunde - Verstrekkingen - Artsen - Forfaitaire honoraria - Per opname en/of verpleegdag - Klinische biologie - Ereloonsupplementen - Toepassingsgebied - Verbod

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering - Verstrekkingen - Artsen - Forfaitaire honoraria - Per opname en/of verpleegdag - Klinische biologie - Ereloonsupplementen - Toepassingsgebied - Verbod

Het verbod op ereloonsupplementen voor artsen, voor de forfaitaire honoraria per opname en/of per verpleegdag te betalen, geldt voor de verstrekkingen inzake klinische biologie, ongeacht of de tegemoetkoming geheel dan wel gedeeltelijk forfaitair wordt betaald (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GENEESKUNDE - Uitoefening van de geneeskunde - Verstrekkingen - Artsen - Forfaitaire honoraria - Per opname en/of verpleegdag - Klinische biologie - Ereloonsupplementen - Toepassingsgebied - Verbod

- Art. 138 Gecoördineerde wet op de ziekenhuizen 7 aug. 1987
- Art. 57 Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Ziektekostenverzekering - Verstrekkingen - Artsen - Forfaitaire honoraria - Per opname en/of verpleegdag - Klinische biologie - Ereloonsupplementen - Toepassingsgebied - Verbod

- Art. 138 Gecoördineerde wet op de ziekenhuizen 7 aug. 1987
- Art. 57 Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

Conclusions de l'avocat général Vandewal.

ART DE GUERIR - Exercice de l'art de guérir - Prestations - Médecins - Honoraires forfaitaires - Par admission et/ou jour d'hospitalisation - Biologie clinique - Suppléments d'honoraires - Champ d'application - Interdiction

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Assurance soins de santé - Prestations - Médecins - Honoraires forfaitaires - Par admission et/ou jour d'hospitalisation - Biologie clinique - Suppléments d'honoraires - Champ d'application - Interdiction

L'interdiction de suppléments d'honoraires pour les médecins, pour les honoraires forfaitaires à payer par admission et/ou jour d'hospitalisation, s'applique aux prestations de biologie clinique, que les honoraires soient totalement ou partiellement payés forfaitairement (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

ART DE GUERIR - Exercice de l'art de guérir - Prestations - Médecins - Honoraires forfaitaires - Par admission et/ou jour d'hospitalisation - Biologie clinique - Suppléments d'honoraires - Champ d'application - Interdiction

- Art. 138 L. sur les hôpitaux coordonnée le 7 août 1987
- Art. 57 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Assurance soins de santé - Prestations - Médecins - Honoraires forfaitaires - Par admission et/ou jour d'hospitalisation - Biologie clinique - Suppléments d'honoraires - Champ d'application - Interdiction

- Art. 138 L. sur les hôpitaux coordonnée le 7 août 1987
- Art. 57 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

C.10.0619.F

30 september 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

ADOPTIE - Artikel 8 - Verenigbaarheid - Overlijden van de adoptant - Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden - Verzoek tot adoptie - Voortzetting van de rechtspleging door de geadopteerde - Weigering van de afstammelingen van de adoptant - Belang van de geadopteerde

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Adoptie - Verenigbaarheid - Overlijden van de adoptant - Verzoek tot adoptie - Voortzetting van de rechtspleging door de geadopteerde - Weigering van de afstammelingen van de adoptant - Belang van de geadopteerde

In zoverre artikel 1231-20 van het Gerechtelijk Wetboek het geadopteerde kind het recht geeft de door de overleden adoptant begonnen rechtspleging voort te zetten, zelfs als de afstammelingen van die adoptant die voortzetting niet wensen, schendt dat artikel, dat het hoger belang van het geadopteerde kind als primordiaal aanziet, artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens niet (1) (2). (1) Zie gedeeltelijk gelijklopende concl. van het O.M. in Pas., 2011, nr. ... (2) Zie Cass. 24 okt. 2008, AR C.07.0533.N, AC, 2008, nr. 580.

ADOPTIE - Artikel 8 - Verenigbaarheid - Overlijden van de adoptant - Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden - Verzoek tot adoptie - Voortzetting van de rechtspleging door de geadopteerde - Weigering van de afstammelingen van de adoptant - Belang van de geadopteerde

- Art. 1231-20 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Adoptie - Verenigbaarheid - Overlijden van de adoptant - Verzoek tot adoptie - Voortzetting van de rechtspleging door de geadopteerde - Weigering van de afstammelingen van de adoptant - Belang van de geadopteerde

- Art. 1231-20 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Conclusions de l'avocat général Genicot.

ADOPTION - Article 8 - Compatibilité - Décès de l'adoptant - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Demande d'adoption - Poursuite de la procédure par l'adopté - Refus des descendants de l'adoptant - Intérêt de l'adopté

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 8 - Adoption - Compatibilité - Décès de l'adoptant - Demande d'adoption - Poursuite de la procédure par l'adopté - Refus des descendants de l'adoptant - Intérêt de l'adopté

En tant qu'il permet à l'enfant adopté de poursuivre la procédure introduite par l'adoptant décédé, alors même que les descendants de cet adoptant ne souhaiteraient pas que la procédure se poursuive, l'article 1231-20 du Code judiciaire, qui prend en considération de façon primordiale l'intérêt supérieur de l'enfant adopté ne méconnaît pas l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme (1) (2). (1) Voir les concl. en partie conforme du M.P. (2) Voir Cass. 24 octobre 2008, RG C.07.0533.N, Pas., 2008, n° 580.

ADOPTION - Article 8 - Compatibilité - Décès de l'adoptant - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Demande d'adoption - Poursuite de la procédure par l'adopté - Refus des descendants de l'adoptant - Intérêt de l'adopté

- Art. 1231-20 Code judiciaire

- Art. 8 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 8 - Adoption - Compatibilité - Décès de l'adoptant - Demande d'adoption - Poursuite de la procédure par l'adopté - Refus des descendants de l'adoptant - Intérêt de l'adopté

- Art. 1231-20 Code judiciaire

- Art. 8 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

C.10.0625.F

30 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels) - Rechtsmacht - Weigering - Geschil - Verplichting tot het betalen van de bijdrageopslagen, verwijlinterest of vaste vergoeding - Discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid - Sociale zekerheid - Werknemers

CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state - Rechtsmacht - Weigering - Geschil - Verplichting tot het betalen van de bijdrageopslagen, verwijlinterest of vaste vergoeding

MACHTEN - Rechterlijke macht - Raad van State - Rechtsmacht - Geschil bij wet toegewezen aan de hoven en rechtbanken

RAAD VAN STATE - Rechtsmacht - Geschil bij wet toegewezen aan de hoven en rechtbanken

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere

Conclusions de l'avocat général Mortier.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Droit social (règles particulières) - Pouvoir de juridiction - Refus - Contestation - Obligation de payer les majorations, intérêts de retard ou indemnités forfaitaires - Pouvoir discrétionaire d'appréciation de l'Office national de sécurité sociale - Sécurité sociale - Travailleurs salariés

POURVOI EN CASSATION - Arrêts du conseil d'état - Pouvoir de juridiction - Refus - Contestation - Obligation de payer les majorations, intérêts de retard ou indemnités forfaitaires

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Conseil d'Etat - Pouvoir de juridiction - Attribution de la contestation au cours et tribunaux par la loi

CONSEIL D'ETAT - Pouvoir de juridiction - Attribution de la contestation au cours et tribunaux par la loi

TRIBUNAUX - Matière civile - Matière sociale (règles particulières) -

regels) - Rechtsmacht - Weigering - Geschil - Verplichting tot het betalen van de bijdrageopslagen, verwijlinterest of vaste vergoeding - Sociale zekerheid - Werknemers

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Rechtsmacht - Weigering - Geschil - Verplichting tot het betalen van de bijdrageopslagen, verwijlinterest of vaste vergoeding

De omstandigheid dat de aangevochten beslissing behoort tot de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid heeft geen invloed op de toewijzing van het geschil aan de hoven en rechtbanken, noch op de bevoegdheid, binnen die rechtscolleges, van de arbeidsrechtbank. De vraag naar de omvang van de controle van de rechter heeft voor het overige niets uitstaande met de vaststelling van zijn bevoegdheid (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels) - Rechtsmacht - Weigering - Geschil - Verplichting tot het betalen van de bijdrageopslagen, verwijlinterest of vaste vergoeding - Discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid - Sociale zekerheid - Werknemers

- Artt. 144 en 145 Grondwet 1994
- Art. 580, 1° Gerechtelijk Wetboek

RAAD VAN STATE - Rechtsmacht - Geschil bij wet toegewezen aan de hoven en rechtbanken

- Artt. 144 en 145 Grondwet 1994
- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

MACHTEN - Rechterlijke macht - Raad van State - Rechtsmacht - Geschil bij wet toegewezen aan de hoven en rechtbanken

- Artt. 144 en 145 Grondwet 1994
- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 jan. 1973

Wanneer de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid de vermindering weigert en de werkgever die weigering betwist, dan ontstaat er tussen die laatste en de Dienst een geschil omtrent de verplichting tot het betalen van de opslagen, verwijlinterest of vaste vergoeding. Krachtens artikel 580, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek valt dat geschil onder de materiële bevoegdheid van de arbeidsrechtbank en, bijgevolg, onder de rechtsmacht van de hoven en rechtbanken (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie.

CASSATIEBEROEP - Arresten raad van state - Rechtsmacht - Weigering - Geschil - Verplichting tot het betalen van de bijdrageopslagen, verwijlinterest of vaste vergoeding

Pouvoir de juridiction - Refus - Contestation - Obligation de payer les majorations, intérêts de retard ou indemnités forfaitaires - Sécurité sociale - Travailleurs salariés

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Pouvoir de juridiction - Refus - Contestation - Obligation de payer les majorations, intérêts de retard ou indemnités forfaitaires

La circonstance que la décision contestée relève du pouvoir discrétionnaire d'appréciation de l'Office national de sécurité sociale n'affecte ni l'attribution de la contestation aux cours et tribunaux ni la compétence, au sein de ces juridictions, du tribunal du travail. La question de l'étendue du contrôle qu'exerce le juge est pour le surplus étrangère à la détermination de sa compétence (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Droit social (règles particulières) - Pouvoir de juridiction - Refus - Contestation - Obligation de payer les majorations, intérêts de retard ou indemnités forfaitaires - Pouvoir discrétionnaire d'appréciation de l'Office national de sécurité sociale - Sécurité sociale - Travailleurs salariés

- Art. 144 et 145 Constitution 1994
- Art. 580, 1° Code judiciaire

Le Conseil d'État, saisi d'un recours en annulation formé contre un acte d'une autorité administrative, est sans pouvoir de juridiction lorsque la loi a attribué la contestation aux cours et tribunaux (1). (1) Dans le même sens, Cass. ch.réun., 30 mai 2011, RG C.10.0169.N, inédit, sur conclusions conformes.

CONSEIL D'ETAT - Pouvoir de juridiction - Attribution de la contestation au cours et tribunaux par la loi

- Art. 144 et 145 Constitution 1994
- Art. 14, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Conseil d'Etat - Pouvoir de juridiction - Attribution de la contestation au cours et tribunaux par la loi

- Art. 144 et 145 Constitution 1994
- Art. 14, § 1er Lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées par A.R. du 12 janvier 1973

Lorsque l'Office national de sécurité sociale refuse la réduction et que l'employeur conteste ce refus, il naît entre celui-ci et l'Office une contestation sur l'obligation de payer les majorations, intérêts de retard ou indemnités forfaitaires. En vertu de l'article 580,1° du Code judiciaire, cette contestation relève de la compétence matérielle du tribunal de travail et, partant, du pouvoir de juridiction des cours et tribunaux (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

POURVOI EN CASSATION - Arrêts du conseil d'état - Pouvoir de juridiction - Refus - Contestation - Obligation de payer les majorations, intérêts de retard ou indemnités forfaitaires

- Art. 28, §§ 1° en 2° Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 55, § 2 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 580, 1° Gerechtelijk Wetboek

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Rechtsmacht - Weigering - Geschil - Verplichting tot het betalen van de bijdrageopslagen, verwijlinterest of vaste vergoeding

- Art. 28, §§ 1° en 2° Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 55, § 2 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 580, 1° Gerechtelijk Wetboek

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels) - Rechtsmacht - Weigering - Geschil - Verplichting tot het betalen van de bijdrageopslagen, verwijlinterest of vaste vergoeding - Sociale zekerheid - Werknemers

- Art. 28, §§ 1° en 2° Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 55, § 2 KB 28 nov. 1969

- Art. 580, 1° Gerechtelijk Wetboek

- Art. 28, § 1° et 2° L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 55, § 2 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 580, 1° Code judiciaire

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Pouvoir de juridiction - Refus - Contestation - Obligation de payer les majorations, intérêts de retard ou indemnités forfaitaires

- Art. 28, § 1° et 2° L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 55, § 2 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 580, 1° Code judiciaire

TRIBUNAUX - Matière civile - Matière sociale (règles particulières) - Pouvoir de juridiction - Refus - Contestation - Obligation de payer les majorations, intérêts de retard ou indemnités forfaitaires - Sécurité sociale - Travailleurs salariés

- Art. 28, § 1° et 2° L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 55, § 2 A.R. du 28 novembre 1969

- Art. 580, 1° Code judiciaire

C.10.0631.N

21 maart 2011

AC nr. ...

Wanneer na de uitspraak van de dwangsomrechter komt vast te staan dat de voldoening van de hoofdveroordeling reeds voordien onmogelijk was, dan verliest de dwangsom iedere zin als prikkel om de nakoming van de hoofdveroordeling te verzekeren en strekt zij enkel tot bestraffing van de schuldenaar.

DWANGSOM - Onmogelijkheid aan de hoofdveroordeling te voldoen - Onmogelijkheid die reeds bestond voor de uitspraak - Art. 1385quinquies, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

ASTREINTE - Impossibilité de satisfaire à la condamnation principale - Impossibilité préexistant à la décision - Art. 1385quinquies, al. 1er Code judiciaire

C.10.0641.N

13 oktober 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Toepasselijkheid - Schulden - Borgtocht van de vervoerder - Brandstoflevering - Wegvervoer

Conclusions de l'avocat général Dubrulle.

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - Applicabilité - Dettes - Cautionnement du transporteur - Fourniture de carburants - Transport par route

Om de garantie van de borgtocht van de vervoerder te genieten moeten de schulden niet alleen dienstig zijn voor één van de in artikel 3, 1° en 2°, Wet goederenvervoer over de weg bedoelde werkzaamheden, maar moeten ze ook voortvloeien uit één van de in dit artikel opgesomde leveringen van goederen en diensten; deze lijst van goederen en diensten dient als restrictief en volledig te worden aangezien; de levering van brandstof, ook al is die onontbeerlijk voor de uitvoering van de bedoelde werkzaamheden, is niet opgenomen in deze lijst, zodat de eruit voortvloeiende schuld niet de garantie van de borgtocht geniet (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Toepasselijkheid - Schulden - Borgtocht van de vervoerder - Brandstoflevering - Wegvervoer

- Art. 3 Wet 3 mei 1999 betreffende het vervoer van zaken over de weg.

- Art. 17, § 1 KB 7 mei 2002

Pour bénéficier de la garantie du cautionnement du transporteur, les dettes ne doivent pas seulement être utiles à une des activités visées à l'article 3, 1° et 2° de la loi du 3 mai 1999 relative au transport de choses par route, mais elles doivent aussi résulter d'une des fournitures de biens matériels et services énumérées dans cet article; cette liste de biens matériels et services doit être considérée comme étant restrictive et exhaustive; la fourniture de carburants, même si elle est indispensable à l'exécution des activités visées à l'article 3, 1° et 2° de la loi du 3 mai 1999, n'est pas reprise sur cette liste, de sorte que la dette qui en résulte ne bénéficie pas de la garantie du cautionnement (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - Applicabilité - Dettes - Cautionnement du transporteur - Fourniture de carburants - Transport par route

- Art. 3 L. du 3 mai 1999

- Art. 17, § 1er A.R. du 7 mai 2002

C.10.0642.N

13 oktober 2011

AC nr. ...

De schadevergoeding wegens contractuele wanprestatie in geval van ontbinding van de overeenkomst heeft tot doel de schuldeiser te plaatsen in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de schuldenaar zijn verbintenis zou zijn nagekomen (1); die schade wordt door de feitenrechter beoordeeld (2). (1) Cass. 26 jan. 2007, AR C.05.0374.N, AC, 2007, nr. 49, T.B.B.R., 2009, 45. (2) Cass. 8 okt. 1987, AR 7809, AC, 1987-88, nr. 82.

OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Ontbinding - Beoordeling - Wederkerige overeenkomst - Contractuele wanprestatie - Doel - Schadevergoeding - Schade

- Art. 1149 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1184 Burgerlijk Wetboek

VERBINTENIS - Ontbinding - Beoordeling - Wederkerige overeenkomst - Contractuele wanprestatie - Doel - Schadevergoeding - Schade

- Art. 1149 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1184 Burgerlijk Wetboek

Les dommages et intérêts accordés en raison d'une inexécution contractuelle en cas de résolution, ont pour but de placer le créancier dans la situation dans laquelle il se trouverait si le débiteur avait exécuté son obligation (1); ce dommage est apprécié par le juge du fond (1) (2). (1) Cass. 26 janvier 2007, RG C.05.0374.N, Pas., 2007, n° 49, T.B.B.R., 2009, 45. (2) Cass. 8 octobre 1987, RG 7809, Pas., 1988, n° 82.

CONVENTION - Force obligatoire (inexécution) - Résolution - Appréciation - Contrat synallagmatique - Inexécution contractuelle - But - Dommages et intérêts - Dommage

- Art. 1149 Code civil

- Art. 1184 Code civil

OBLIGATION - Résolution - Appréciation - Contrat synallagmatique - Inexécution contractuelle - But - Dommages et intérêts - Dommage

- Art. 1149 Code civil

- Art. 1184 Code civil

De schuldeiser, die geopteerd heeft voor de ontbinding van de overeenkomst en die, naast het voordeel van de ontbinding, aanspraak maakt op schadevergoeding, moet het bestaan van die bijkomende schade bewijzen.

OVEREENKOMST - Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Ontbinding - Bewijslast - Wederkerige overeenkomst - Schadevergoeding - Schade

- Art. 870 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1184 Burgerlijk Wetboek

VERBINTENIS - Ontbinding - Bewijslast - Wederkerige overeenkomst - Schadevergoeding - Schade

Le créancier qui a opté pour la résolution du contrat et qui, outre le bénéfice de la résolution, prétend à des dommages et intérêts, doit prouver l'existence de ce dommage supplémentaire.

CONVENTION - Force obligatoire (inexécution) - Résolution - Charge de la preuve - Contrat synallagmatique - Dommages et intérêts - Dommage

- Art. 870 Code judiciaire

- Art. 1184 Code civil

OBLIGATION - Résolution - Charge de la preuve - Contrat synallagmatique - Dommages et intérêts - Dommage

C.10.0643.F

2 september 2011

AC nr. ...

Ingeval geen van de bestuurders van de betrokken voertuigen voor het ongeval aansprakelijk verklaard wordt, moet elk van de verzekeraars, in hun onderlinge verhoudingen, een gelijk deel van het bedrag van de vergoeding dragen.

VERZEKERING - WAM- verzekering - Betrokkenheid van verschillende voertuigen - Getroffene die niet de bestuurder is - Grenzen van de regresvordering van de verzekeraar - Vergoeding door een verzekeraar - Geen aansprakelijkheid van de bestuurders - Verkeersongeval

- Art. 29bis, § 1, eerste lid, en § 2 *Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen*

- Art. 1251, 3° *Burgerlijk Wetboek*

Dans le cas où aucun des conducteurs des véhicules impliqués dans un accident de la circulation n'est déclaré responsable de l'accident, chacun des assureurs doit, dans les rapports entre eux, supporter une part égale du montant de l'indemnité.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Implication de plusieurs véhicules - Victime non conducteur - Limites du recours de l'assureur - Indemnisation par un assureur - Absence de responsabilité des conducteurs - Accident de la circulation

- Art. 29bis, § 1er, al. 1er, et, § 2 L. du 21 novembre 1989 *relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs*

- Art. 1251, 3° *Code civil*

Wanneer een van de verzekeraars een zwakke weggebruiker vergoedt die het slachtoffer is geworden van een ongeval, beschikt hij over een regresvordering tegen elk van de overige verzekeraars van de bij een verkeersongeval betrokken voertuigen, tot beloop van hetgeen hij bovenop zijn aandeel en bovenop het gelijke deel dat ieder moet dragen, heeft uitbetaald.

VERZEKERING - WAM- verzekering - Betrokkenheid van verschillende voertuigen - Getroffene die niet de bestuurder is - Vergoeding door een verzekeraar - Geen aansprakelijkheid van de bestuurders - Regresvordering tegen de overige verzekeraars - Voorwerp van de vordering - Verkeersongeval

- Art. 29bis, § 1, eerste lid, en § 2 *Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen*

- Art. 1251, 3° *Burgerlijk Wetboek*

Lorsque l'un des assureurs procède à l'indemnisation de la victime, usager faible, il dispose d'un recours subrogatoire contre chacun des autres assureurs des véhicules impliqués dans un accident de la circulation jusqu'à concurrence de ce qu'il a décaissé au-delà de sa part et de la part égale que chacun doit supporter.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Implication de plusieurs véhicules - Victime non conducteur - Indemnisation par un assureur - Absence de responsabilité des conducteurs - Recours subrogatoire contre les autres assureurs - Objet de la demande - Accident de la circulation

- Art. 29bis, § 1er, al. 1er, et, § 2 L. du 21 novembre 1989 *relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs*

- Art. 1251, 3° *Code civil*

Wanneer verschillende motorrijtuigen betrokken zijn bij een verkeersongeval, is iedere verzekeraar van die voertuigen gehouden tot volledige vergoeding van de schade van het slachtoffer dat niet de bestuurder is (1). (1) Cass. 2 sept. 2011, AR C.10.0242.F, AC, 2011, nr. ...

VERZEKERING - WAM- verzekering - Getroffene die niet de bestuurder is - Verplichting van de verzekeraars - Betrokkenheid van drie voertuigen - Verkeersongeval

- Art. 29bis, § 1, eerste lid, en § 2 *Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen*

- Art. 1251, 3° *Burgerlijk Wetboek*

Lorsque plusieurs véhicules automoteurs sont impliqués dans un accident de la circulation, chacun des assureurs de ces véhicules est tenu d'indemniser la victime qui n'est pas conducteur de la totalité de son dommage (1). (1) Cass. 2 septembre 2011, RG C.10.0242.F, Pas., 2011, n° ...

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Victime non conducteur - Obligation des assureurs - Implication de trois véhicules - Accident de la circulation

- Art. 29bis, § 1er, al. 1er, et, § 2 L. du 21 novembre 1989 *relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs*

- Art. 1251, 3° *Code civil*

C.10.0649.F

18 november 2011

AC nr. ...

Degene die de ontbinding van een overeenkomst ten nadele van de schuldenaar vordert alsook diens veroordeling tot betaling van schadevergoeding, moet aantonen dat de schuldenaar niet heeft voldaan aan de verbintenissen die de overeenkomst hem oplegt.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijslast - Voorwerp van het bewijs - Verbintenis met een opschortende voorwaarde - Vordering tot ontbinding van de overeenkomst ten nadele van de schuldenaar - Vordering tot veroordeling van de schuldenaar tot betaling van schadevergoeding

- Artt. 1178 en 1315 Burgerlijk Wetboek

Degene die de uitvoering vordert van een verbintenis met een opschortende voorwaarde moet, in de regel, aantonen dat die voorwaarde vervuld is of dat de vervulling ervan verhinderd werd door een fout van de schuldenaar (1). (1) Cass. 18 feb. 1926 (Bull. et Pas. 1926, I, 255).

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijslast - Voorwerp van het bewijs - Verbintenis met een opschortende voorwaarde - Vordering tot uitvoering van de verbintenis

- Artt. 1178 en 1315 Burgerlijk Wetboek

Hoewel de rechter naar recht kan beslissen dat het bewijs van een negatief feit niet aan dezelfde eisen moet voldoen als dat van een positief feit, mag hij daarentegen de eiser niet van dat bewijs vrijstellen en de tegenpartij de verplichting opleggen om het bewijs van het tegenovergestelde positief feit te leveren (1). (1) Cass. 16 dec. 2004, AR C.03.0407.F, AC, 2004, nr. 616.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Beoordelingsvrijheid - Negatief feit

- Artt. 1178 en 1315 Burgerlijk Wetboek

Celui qui réclame la résolution d'une convention aux torts du débiteur et la condamnation de ce dernier à des dommages et intérêts doit démontrer que le débiteur n'a pas respecté les obligations mises à sa charge par le contrat.

PREUVE - Matière civile - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Charge de la preuve - Objet de la preuve - Obligation soumise à une condition suspensive - Demande de résolution de la convention aux torts du débiteur - Demande de condamnation du débiteur à des dommages et intérêts

- Art. 1178 et 1315 Code civil

Celui qui réclame l'exécution d'une obligation soumise à une condition suspensive doit, en règle, démontrer l'accomplissement de cette condition ou la faute du débiteur ayant empêché sa réalisation (1). (1) Cass. 18 février 1926 (Bull. et Pas. 1926, I, 255).

PREUVE - Matière civile - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Charge de la preuve - Objet de la preuve - Obligation soumise à une condition suspensive - Demande d'exécution de la convention

- Art. 1178 et 1315 Code civil

Si le juge peut légalement considérer que la preuve d'un fait négatif ne doit pas être apportée avec la même rigueur que celle d'un fait affirmatif, il ne peut, en revanche, dispenser de cette preuve la partie demanderesse et imposer à la partie adverse la preuve du fait positif contraire (1). (1) Cass. 16 décembre 2004, RG C.03.0407.F, Pas. 2004, n° 616.

PREUVE - Matière civile - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Liberté d'appréciation - Fait négatif

- Art. 1178 et 1315 Code civil

C.10.0657.F

19 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Hervatting van het debat ab initio - Conclusies van de partijen - Voortzetting van het debat - Wijziging samenstelling van de rechtbank - Bewijs - Heropening van het debat

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Samenstelling van de rechtbank - Voortzetting van het debat - Wijziging samenstelling van de rechtbank - Heropening van het debat

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken - Samenstelling van de rechtbank - Voortzetting van het debat - Wijziging samenstelling van de rechtbank - Heropening van het debat

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken - Hervatting van het debat ab initio - Conclusies van de partijen - Voortzetting van het debat - Wijziging samenstelling van de rechtbank - Bewijs - Heropening van het debat

Conclusions de l'avocat général Genicot.

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Reprise des débats ab initio - Conclusions des parties - Poursuite des débats - Changement de siège - Preuve - Réouverture des débats

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Composition du siège - Poursuite des débats - Changement de siège - Réouverture des débats

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière civile - Composition du siège - Poursuite des débats - Changement de siège - Réouverture des débats

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière civile - Reprise des débats ab initio - Conclusions des parties - Poursuite des débats - Changement de siège - Preuve - Réouverture des débats

Uit de omstandigheid dat de partijen opnieuw en volledig hebben geconcludeerd over de geschilpunten die het vonnis dat de heropening van het debat beval, nog niet had beslecht, blijkt dat het debat in zijn geheel werd hervat (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Hervatting van het debat ab initio - Conclusies van de partijen - Voortzetting van het debat - Wijziging samenstelling van de rechtbank - Bewijs - Heropening van het debat

- Art. 779, eerste lid *Gerechtelijk Wetboek*

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken - Hervatting van het debat ab initio - Conclusies van de partijen - Voortzetting van het debat - Wijziging samenstelling van de rechtbank - Bewijs - Heropening van het debat

- Art. 779, eerste lid *Gerechtelijk Wetboek*

Uit artikel 779, eerste lid, *Gerechtelijk Wetboek* volgt dat de beslissing die uitspraak doet over de vordering, nadat een beslissing was geweest tot heropening van het debat over het voorwerp dat zij bepaalt, zodat het vorige debat over dat punt wordt voortgezet, gewezen moet worden door de rechters die de vorige zittingen hebben bijgewoond, of indien dit niet mogelijk is, door de rechters voor wie het debat in zijn geheel werd hervat (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken - Samenstelling van de rechtbank - Voortzetting van het debat - Wijziging samenstelling van de rechtbank - Heropening van het debat

- Art. 779, eerste lid *Gerechtelijk Wetboek*

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Samenstelling van de rechtbank - Voortzetting van het debat - Wijziging samenstelling van de rechtbank - Heropening van het debat

- Art. 779, eerste lid *Gerechtelijk Wetboek*

Il apparaît que les débats ont été entièrement repris de la circonstance que les parties ont conclu à nouveau et entièrement sur les points qui restaient litigieux après la prononciation du jugement de réouverture des débats (1). (1) Voir les concl. du M.P.

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Reprise des débats ab initio - Conclusions des parties - Poursuite des débats - Changement de siège - Preuve - Réouverture des débats

- Art. 779, al. 1er *Code judiciaire*

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière civile - Reprise des débats ab initio - Conclusions des parties - Poursuite des débats - Changement de siège - Preuve - Réouverture des débats

- Art. 779, al. 1er *Code judiciaire*

Il suit de l'article 779, alinéa 1er, du *Code judiciaire*, qu'après une décision ordonnant la réouverture des débats sur l'objet qu'elle détermine, de sorte que, sur ce point, les débats antérieurs se poursuivent, la décision statuant sur la demande doit être rendue par des juges qui ont assisté aux audiences antérieures ou, à défaut, par des juges devant lesquels les débats ont été entièrement repris (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière civile - Composition du siège - Poursuite des débats - Changement de siège - Réouverture des débats

- Art. 779, al. 1er *Code judiciaire*

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Composition du siège - Poursuite des débats - Changement de siège - Réouverture des débats

- Art. 779, al. 1er *Code judiciaire*

C.10.0664.N

16 mei 2011

AC nr. ...

De overtreding van een wettelijke of reglementaire bepaling die een bepaald gedrag voorschrijft of verbiedt, is op zichzelf een fout die leidt tot burgerrechtelijke aansprakelijkheid van diegene die de overtreding heeft begaan wanneer die fout schade veroorzaakt, behoudens onoverwinnelijke dwaling of enige grond tot ontheffing van aansprakelijkheid, zodat de appelrechters die zonder meer oordelen dat uit de informatieplicht zoals neergelegd in artikel 136, §2, zesde lid, Z.I.V.-wet niet kan afgeleid worden dat de uitgaven waarvan de terugvordering gesteund op de subrogatie bepaald bij artikel 136, §2, vierde lid, Z.I.V.-wet reeds verjaard is, wel zouden kunnen teruggevorderd worden op grond van de artikelen 170, e, Z.I.V.-wet en artikel 1382 B.W., hun beslissing niet naar recht verantwoorden (1). (1) Zie Cass. 8 nov. 2002, AR C.00.0124.N, AC, 2002, nr. 591.

Sauf en cas d'erreur invincible ou autre cause d'exonération de responsabilité, l'infraction à une disposition légale ou réglementaire qui prescrit ou interdit un comportement déterminé constitue en soi une faute qui, s'il y a préjudice, engage la responsabilité civile de la personne qui a commis l'infraction, de sorte qu'en décidant simplement qu'il ne peut être déduit de l'obligation d'avertir prévue à l'article 136, §2, alinéa 6, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, que le remboursement des débours qui, pour des motifs de prescription, ne peut plus être réclamé par la voie de la subrogation visée à l'article 136, §2, alinéa 4, de la loi précitée, peut être réclamé en application des articles 170, e, de la loi précitée et 1382 du Code civil, les juges d'appel n'ont pas légalement justifié leur décision (1). (1) Voir Cass. 8 novembre 2002, RG C.00.0124.N, Pas., 2002, n° 591.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Daad - Fout - Verzekeringsinstelling - Verjaring - Overtreding van een wettelijke of reglementaire bepaling - Voornemen om de rechthebbende schadeloos te stellen - Niet voldoen aan de meldingsplicht - Terugvordering op grond van artikel 1382 B.W. - Toekenningsvoorwaarde - Subrogatie - Schadevergoeding - Toepassing

- Artt. 136, § 2, vierde en zesde lid, en 170, e Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling - Verjaring - Artikel 136, § 2, zesde lid, Z.I.V.-wet - Niet naleven van de informatieverplichting

- Artt. 136, § 2, vierde en zesde lid, en 170, e Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Allerlei - Verjaring - Terugvordering op grond van artikel 1382 B.W. - Artikel 136, § 2, zesde lid, Z.I.V.-wet - Niet naleven van de informatieverplichting - Buitencontractuele aansprakelijkheid - Toekenningsvoorwaarde - Subrogatie - Schadevergoeding

- Artt. 136, § 2, vierde en zesde lid, en 170, e Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Fait - Faute - Organisme assureur - Prescription - Infraction à une disposition légale ou réglementaire - Intention d'indemniser l'ayant droit - Non-respect de l'obligation d'avertir - Remboursement en application de l'article 1382 du Code civil - Conditions d'octroi - Subrogation - Indemnité - Application

- Art. 136, § 2, al. 4 et 6, et 170, e Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

- Art. 1382 Code civil

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Conventions. recours - Assurances. subrogation - Prescription - Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, article 136, § 2, al. 6 - Non-respect de l'obligation d'avertir

- Art. 136, § 2, al. 4 et 6, et 170, e Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

- Art. 1382 Code civil

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Divers - Prescription - Remboursement en application de l'article 1382 du Code civil - Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, article 136, § 2, al. 6 - Non-respect de l'obligation d'avertir - Responsabilité hors contrat - Conditions d'octroi - Subrogation - Indemnité

- Art. 136, § 2, al. 4 et 6, et 170, e Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

- Art. 1382 Code civil

C.10.0673.F

21 november 2011

AC nr. ...

Uit de artikelen 1719 en 1720 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat de verhuurder, wanneer de huur betrekking heeft op een goed dat specifiek bestemd is voor een welbepaalde exploitatie en met het oog daarop is ingericht, behoudens andersluidend beding, het goed moet leveren in een staat die deze exploitatie mogelijk maakt, gelet op de administratieve voorschriften die op het ogenblik van het sluiten van de huurovereenkomst van toepassing waren, en het goed, onder voorbehoud van een latere wijziging van die voorschriften, in die staat moet houden zolang de huur duurt.

HUUR VAN GOEDEREN - Huishuur - Verplichtingen van partijen - Herstellingen - Pand - Rechten en plichten van de verhuurder

- Artt. 1719 en 1720 Burgerlijk Wetboek

Il suit des articles 1719 et 1720 du Code civil que, lorsque le bail porte sur un bien spécialement destiné à une exploitation déterminée et aménagé en vue de celle-ci, le bailleur doit, sauf convention contraire, délivrer le bien en un état qui rende cette exploitation possible, compte tenu des prescriptions administratives applicables lors de la conclusion du bail, et, sous réserve d'une modification postérieure de celles-ci, maintenir le bien dans cet état pendant la durée du bail.

LOUAGE DE CHOSSES - Bail a loyer - Obligations entre parties - Réparations - Immeuble - Droits et obligations du bailleur

- Art. 1719 et 1720 Code civil

C.10.0680.N

19 september 2011

AC nr. ...

De appelrechters die het oorzakelijk verband tussen de fout van verweerders en de door de eiser aangevoerde schade uitsluiten op grond van een daad van de eiser die tot het ontstaan van de schade heeft bijgedragen, maar die niet impliceert dat die schade zich zonder de fout van de verweerders ook zou voorgedaan hebben zoals ze zich heeft voorgedaan, schenden artikel 1382 B.W.

*AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Algemeen - Beoordeling - Oorzakelijk verband
- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek*

Violent l'article 1382 du Code civil, les juges d'appel qui excluent l'existence d'un lien de causalité entre la faute des défendeurs et le dommage invoqué par le demandeur en raison de l'existence d'un fait du demandeur qui a contribué à la naissance du dommage mais qui n'implique pas que, sans la faute des défendeurs, le dommage se serait également produit comme il s'est réalisé.

*RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Généralités - Appréciation - Lien de causalité
- Art. 1382 Code civil*

C.10.0702.N

29 september 2011

AC nr. ...

Verweermiddelen en excepties, behoudens persoonlijke, die de schuld betreffen, mogen door alle schuldenaren die in solidum tot deze schuld gehouden zijn worden tegengeworpen; de schuldvernieuwing overeengekomen door de schuldeiser en een van de in solidum gehouden schuldenaars mag in beginsel ook worden ingeroepen door de medeschuldenaren.

*HOOFDELIJKHEID - Gevolg - Tegenwerpelijheid - Schuldvernieuwing - Schuldenaren - Gehoudendheid in solidum - Verweermiddelen en excepties - Medeschuldenaren
- Artt. 1200, 1208, 1234, 1271.1° en 1281, eerste en derde lid Burgerlijk Wetboek
SCHULDVERNIEUWING - Gevolg - Tegenwerpelijheid - Schuldenaren - Gehoudendheid in solidum - Verweermiddelen en excepties - Medeschuldenaren
- Artt. 1200, 1208, 1234, 1271.1° en 1281, eerste en derde lid Burgerlijk Wetboek*

Les moyens de défense et exceptions, sauf personnels, qui ont trait à la dette, peuvent être opposés par tous débiteurs tenus in solidum à cette dette; la novation convenue par le créancier et un des débiteurs tenus in solidum peut, en principe, aussi être invoquée par les codébiteurs.

*SOLIDARITE - Effet - Opposabilité - Novation - Débiteurs - Obligation in solidum - Moyens de défense et exceptions - Codébiteurs
- Art. 1200, 1208, 1234, 1271.1° et 1281, al. 1er et 3 Code civil
NOVATION - Effet - Opposabilité - Débiteurs - Obligation in solidum - Moyens de défense et exceptions - Codébiteurs
- Art. 1200, 1208, 1234, 1271.1° et 1281, al. 1er et 3 Code civil*

C.10.0703.N

29 september 2011

AC nr. ...

Wegens de devolutieve kracht van het hoger beroep dient de appelrechter binnen de perken van het door de partijen ingestelde hoger beroep over het geheel van de zaak te oordelen; die devolutieve kracht wordt alleen beperkt door de beslissing van de appelrechter die, zelfs gedeeltelijk, een door de eerste rechter bevolen onderzoeksmaatregel bevestigt; de appelrechter dient bijgevolg, voor zover de beslissing over bepaalde punten van de vordering niet berust op de beoordeling van de resultaten van de onderzoeksmaatregel waarvan de eerste rechter kennis moet nemen, over die punten een eindbeslissing te nemen (1). (1) Cass. 11 jan. 1990, AR 8706, AC, 1989-90, nr. 293.

*HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Gevolg - Bevestiging van een onderzoeksmaatregel - Bevoegdheid van de appelrechter - Andere punten van de vordering - Devolutieve kracht - Omvang
- Art. 1068 Gerechtelijk Wetboek*

Par l'effet dévolutif de l'appel, le juge d'appel est, dans la limite de l'appel formé par les parties, saisi du jugement de l'ensemble de la cause: cet effet n'est limité que par la décision du juge d'appel qui confirme, même partiellement, une mesure d'instruction ordonnée par le premier juge; pour autant que le jugement de certains chefs de la demande ne repose pas sur l'appréciation des résultats de la mesure d'instruction dont le premier juge est appelé à connaître, le juge d'appel doit prendre une décision définitive à leur propos (1). (1) Cass. 11 janvier 1990, RG 8706, Pas., 1990, n° 293.

*APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Effet - Confirmation d'une mesure d'instruction - Compétence du juge d'appel - Autres points de la demande - Effet dévolutif - Etendue
- Art. 1068 Code judiciaire*

De leidend ambtenaar die bevoegd is om in naam van het Vlaams Gewest een pachtovereenkomst op te zeggen teneinde de opgezegde percelen aan te wenden voor doeleinden van algemeen belang, kan deze bevoegdheid subdelegeren aan ambtenaren van zijn administratie tot het meest functionele niveau; de mededeling van het subdelegatiebesluit aan het Rekenhof en aan de minister is geen voorwaarde voor de geldigheid van het besluit en strekt er enkel toe de controle op dit besluit mogelijk te maken.

AMBTENAAR - Ambtenaar (Gemeenschappen en gewesten) - Bevoegdheid - Leidend ambtenaar Vlaams Gewest - Subdelegatie - Subdelegatiebesluit - Mededeling aan het Rekenhof en de minister - Opzegging pacht

- Artt. 14 en 16 MB 1 juli 2003

- Art. 7, 9° Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer) - Opzegging - Bevoegdheid - Leidend ambtenaar Vlaams Gewest - Subdelegatie - Subdelegatiebesluit - Mededeling aan het Rekenhof en de minister

- Artt. 14 en 16 MB 1 juli 2003

- Art. 7, 9° Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

Le fonctionnaire dirigeant compétent pour résilier un bail à ferme au nom de la Région flamande afin de destiner les parcelles résiliées à des fins d'utilité publique, peut sous-déléguer cette compétence à des fonctionnaires de son administration jusqu'au niveau le plus fonctionnel; la communication de l'arrêté de sous-délégation à la Cour des comptes et au ministre n'est pas une condition de validité de cet arrêté et tend seulement à permettre le contrôle de cet arrêté.

FONCTIONNAIRE - Fonctionnaires des communautés et des régions - Compétence - Fonctionnaire dirigeant Région flamande - Sous-délégation - Arrêté de sous-délégation - Communication à la Cour des comptes et au ministre - Congé bail à ferme

- Art. 14 et 16 A.M. du 1er juillet 2003

- Art. 7, 9° L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

LOUAGE DE CHOSES - Bail à ferme - Fin (congé, prolongation, réintégration, etc) - Congé - Compétence - Fonctionnaire dirigeant Région flamande - Sous-délégation - Arrêté de sous-délégation - Communication à la Cour des comptes et au ministre

- Art. 14 et 16 A.M. du 1er juillet 2003

- Art. 7, 9° L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

De omstandigheid dat geen enkel gewoon noch plaatsvervangend lid van de Orde van geneesheren zich gerechtigd acht om van de zaak kennis te nemen wegens de nauwe band met de V.Z.W. die de klacht heeft ingeleid en waarvan de voorzitter tevens gewoon lid van die raad is, kan zowel bij de partijen als bij derden een gewettigde verdenking doen ontstaan over de strikte onpartijdigheid van de leden van die raad die uitspraak moeten doen; de bezorgdheid om die verdenking te voorkomen rechtvaardigt de onttrekking van de zaak aan die raad (1). (1) Zie het arrest van 5 maart 2010, AR C.10.0071.F, www.cass.be waarbij het Hof beslist heeft dat een vordering tot onttrekking van een zaak aan de raad van Orde van geneesheren die op 12 februari 2010 ingesteld werd door de V.W.Z. Union des omnipraticiens de l'arrondissement de Dinant kennelijk niet-ontvankelijk was omdat zij, als klager, geen partij bij de zaak was en dus niet de hoedanigheid had om een dergelijke vordering in te stellen, en het arrest van 23 december 2010, AR C.10.0719.F, www.cass.be dat de vordering tot onttrekking van de zaak van 14 december 2010 van de proc.-gen. bij het hof van beroep te Luik in dezelfde zaak op grond van art. 138bis Ger.W. ontvankelijk had verklaard.

GENEESKUNDE - Beroepsorden - Onpartijdigheid - Gewettigde verdenking - Raad van de Orde van geneesheren - Nauwe band van de leden met de klager - Onttrekking - Tuchtzaken

- Artt. 138bis en 648, 2° Gerechtelijk Wetboek

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Tuchtzaken - Onpartijdigheid - Gewettigde verdenking - Raad van de Orde van geneesheren - Nauwe band van de leden met de klager - Onttrekking

- Artt. 138bis en 648, 2° Gerechtelijk Wetboek

Sont de nature à inspirer aux parties comme aux tiers une suspicion légitime quant à la stricte impartialité des membres du conseil provincial de l'Ordre des médecins appelés à statuer, la circonstance qu'aucun membre tant effectif que suppléant de ce conseil n'estime pouvoir connaître de la cause en raison de sa proximité avec l'A.S.B.L. plaignante dont le président est un membre effectif dudit conseil; le souci de prévenir cette suspicion justifie le dessaisissement de ce conseil (1). (1) Voir l'arrêt du 5 mars 2010, RG C.10.0071.F, www.cass.be, par lequel la Cour a déclaré manifestement irrecevable la requête en dessaisissement introduite le 12 février 2010 par l'A.S.B.L. Union des omnipraticiens de l'arrondissement de Dinant, au motif que, cette dernière, en tant que plaignante, n'est pas partie à la cause et n'a, dès lors, pas qualité pour introduire pareille demande, et l'arrêt du 23 décembre 2010, RG C.10.0719.F, www.cass.be, qui a déclaré recevable la requête en dessaisissement introduite le 14 décembre 2010 en la même cause par le procureur général près la cour d'appel de Liège sur la base de l'article 138bis du Code judiciaire.

ART DE GUERIR - Ordres professionnels; voir aussi: 723 medecin - Impartialité - Suspicion légitime - Conseil de l'Ordre des médecins - Proximité des membres avec le plaignant - Dessaisissement - Matière disciplinaire

- Art. 138bis et 648, 2° Code judiciaire

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière disciplinaire - Impartialité - Suspicion légitime - Conseil de l'Ordre des médecins - Proximité des membres avec le plaignant - Dessaisissement

- Art. 138bis et 648, 2° Code judiciaire

C.10.0721.N

7 januari 2011

AC nr. ...

De bepalingen van de artikelen 144bis, §§2 en 3, 764, 7° en 838 van het Gerechtelijk Wetboek verhinderen niet dat het hof van beroep over de wraking van de rechter uitspraak doet op conclusie van een federaal magistraat.

OPENBAAR MINISTERIE - Wraking van de rechter - Strafzaken - Conclusie - Federaal magistraat - Wettigheid

- Artt. 144bis, §§ 2 en 3, 764, 7° en 838 Gerechtelijk Wetboek

WRAKING - Strafzaken - Openbaar ministerie - Conclusie - Federaal magistraat - Wettigheid

- Artt. 144bis, §§ 2 en 3, 764, 7° en 838 Gerechtelijk Wetboek

Les dispositions des articles 144bis, §2 et 3, 764, 7° et 838 du Code judiciaire n'empêchent pas que la cour d'appel statue sur la récusation du juge sur les conclusions d'un magistrat fédéral.

MINISTERE PUBLIC - Récusation du juge - Matière répressive - Conclusions - Magistrat fédéral - Légalité

- Art. 144bis, § 2 et 3, 764, 7° et 838 Code judiciaire

RECUSATION - Matière répressive - Ministère public - Conclusions - Magistrat fédéral - Légalité

- Art. 144bis, § 2 et 3, 764, 7° et 838 Code judiciaire

C.10.0725.N

28 november 2011

AC nr. ...

Uit artikel 3.1, eerste tot zesde lid van de Pachtwet volgt dat de exploitant van een landeigendom die het bestaan van een pachtovereenkomst wenst te bewijzen door middel van een aanbod van betaling niet alleen een aanbod van betaling moet doen, maar dat hij ook een bevestigingsbrief moet sturen, waarin hij het bestaan van de pacht bevestigt.

HUUR VAN GOEDEREN - Pacht - Algemeen - Bestaan van een pacht - Bewijs van persoonlijk aanbod van betaling - Bewijs

- Art. 3.1, eerste tot zesde lid Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigdommen

Il suit de l'article 3.1, alinéas 1er à 6, de la loi sur les baux à ferme que l'exploitant d'un bien rural qui veut prouver l'existence d'un bail à ferme par la voie d'une offre de paiement doit non seulement avoir émis cette offre de paiement mais aussi avoir confirmé celle-ci par un écrit qui fait mention de l'existence du bail.

LOUAGE DE CHOSES - Bail à ferme - Généralités - Existence d'un bail à ferme - Preuve d'offre personnelle de paiement - Preuve

- Art. 3.1, al. 1er à 6 L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

C.10.0727.F

13 januari 2011

AC nr. ...

Het Hof laat de kosten ten laste van de Staat wanneer het verzoek tot wraking geen bestaansreden meer heeft omdat de magistraat tegen wie het is ingesteld, beslist zich te onthouden (1). (1) Zie Cass., 16 dec. 2004, AR C.04.0566.F, nr. 620.

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie - Tuchtzaken - Procedure in cassatie - Wraking van een feitenrechter - Magistraat verklaart zich van de zaak te onthouden - Verzoek zonder voorwerp - Kosten

La Cour laisse les dépens à charge de l'Etat lorsque la requête en récusation devient sans objet parce que le magistrat contre qui elle est dirigée prend la décision de se déporter (1). (1) Voir Cass., 16 décembre 2004, RG C.04.0566.F, n° 620.

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Procédure en cassation - Matière disciplinaire - Procédure en cassation - Récusation d'un juge du fond - Magistrat déclarant accepter de s'abstenir - Requête sans objet - Dépens

Wanneer een magistraat wiens wraking wordt gevorderd, beslist zich te onthouden, heeft het verzoek geen bestaansreden meer (1). (1) Zie Cass., 16 dec. 2004, AR C.04.0566.F, nr. 620.

WRAKING - Burgerlijke zaken - Tuchtzaken - Verzoek - Magistraat verklaart zich van de zaak te onthouden

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

Lorsque le magistrat contre qui une requête en récusation est dirigée prend la décision de se déporter, la requête devient sans objet (1). (1) Voir Cass., 16 décembre 2004, RG C.04.0566.F, n° 620.

RECUSATION - Matière civile - Matière disciplinaire - Requête - Magistrat déclarant accepter de s'abstenir

- Art. 828, 1° Code judiciaire

C.10.0728.F

13 januari 2011

AC nr. ...

De oproeping aan de verzoeker om te verschijnen voor de eerste kamer van het hof van beroep te Brussel waarbij de nationale tuchtraad zijn zaak aanhangig had gemaakt, kan geen grond opleveren voor een gewettigde verdenking ten aanzien van de magistraat wiens wraking wordt gevorderd, aangezien niet hij, maar wel de griffier-hoofd van dienst van het hof van beroep, de steller en de ondertekenaar ervan is.

WRAKING - Burgerlijke zaken - Tuchtzaken - Verzoeker verschijnt voor eerste kamer van hof van beroep - Oproeping - Steller en ondertekenaar - Griffier - Magistraat wiens wraking wordt gevorderd - Gewettigde verdenking

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

La convocation adressée au requérant en vue de sa comparution devant la première chambre de la cour d'appel de Bruxelles ne peut fonder une suspicion légitime à l'égard du magistrat dont la récusation est demandée dès lors que celui-ci n'en est ni l'auteur ni le signataire mais le greffier-chef de service de la cour d'appel.

RECUSATION - Matière civile - Matière disciplinaire - Comparution du requérant devant la première chambre de la cour d'appel - Convocation - Auteur et signataire - Greffier - Magistrat dont la récusation est demandée - Suspicion légitime

- Art. 828, 1° Code judiciaire

De omstandigheid dat de burgerlijke zaak en de tuchtzaak van de algemene rol van het hof van beroep te Brussel, die beide betrekking hebben op de verzoeker, vastgesteld zijn op dezelfde rechtszitting van de eerste kamer van het hof van beroep om er tegelijkertijd te worden behandeld, en die bovendien niet impliceert dat die zaken gevoegd worden, kan geen twijfel doen ontstaan omtrent de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de magistraat wiens wraking wordt gevorderd.

WRAKING - Burgerlijke zaken - Tuchtzaken - Verzoeker verschijnt voor eerste kamer van hof van beroep - Oproeping - Vaststelling op dezelfde zitting van twee verschillende zaken betreffende de verzoeker - Onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de magistraat wiens wraking wordt gevorderd - Gewettigde verdenking

- Art. 828, 1° *Gerechtelijk Wetboek*

Noch uit de wijziging van de samenstelling van de eerste kamer van het hof van beroep, die door de eerste voorzitter werd bevolen, noch uit de omstandigheid dat het openbaar ministerie van die wijziging op de hoogte was en evenmin uit de omstandigheid dat een van de leden van de zetel zich heeft onthouden, kan worden afgeleid dat er een gewettigde verdenking zou kunnen bestaan omtrent de geschiktheid van een raadsheer om op onpartijdige wijze kennis te nemen van de zaak die voor hem hangende is.

WRAKING - Burgerlijke zaken - Tuchtzaken - Verzoeker verschijnt voor eerste kamer van hof van beroep - Samenstelling van de kamer - Wijziging - Beslissing van de eerste voorzitter - Openbaar ministerie is op de hoogte van de wijziging - Onthouding van een van de leden van de zetel - Geschiktheid van een raadsheer om op onpartijdige wijze kennis te nemen van de zaak die voor hem hangende is - Gewettigde verdenking

- Art. 828, 1° *Gerechtelijk Wetboek*

N'est pas de nature à faire douter de l'indépendance et de l'impartialité du magistrat dont la récusation est demandée, outre qu'elle n'implique pas la jonction de ces causes, la circonstance que les causes en matière civile et en matière disciplinaire du rôle général de la cour d'appel de Bruxelles qui concernent toutes deux le requérant, aient été fixées à la même audience de la première chambre pour y être examinées en même temps.

RECUSATION - Matière civile - Matière disciplinaire - Comparution du requérant devant la première chambre de la cour d'appel - Convocation - Fixation à la même audience de deux causes différentes concernant le requérant - Indépendance et impartialité du magistrat dont la récusation est demandée - Suspicion légitime

- Art. 828, 1° *Code judiciaire*

Ni de la modification de la composition de la première chambre de la cour d'appel, décidée par le premier président, ni de la circonstance que le ministère public a eu connaissance de cette modification, ni du déport d'un des membres du siège, il ne peut se déduire qu'il pourrait exister un doute légitime quant à l'aptitude d'un conseiller à connaître de manière impartiale de la cause pendante devant lui.

RECUSATION - Matière civile - Matière disciplinaire - Comparution du requérant devant la première chambre de la cour d'appel - Composition de la chambre - Modification - Décision du premier président - Connaissance de la modification par le ministère public - Déport d'un des membres du siège - Aptitude d'un conseiller à connaître de manière impartiale de la cause pendante devant lui - Suspicion légitime

- Art. 828, 1° *Code judiciaire*

C.10.0733.N

8 december 2011

AC nr. ...

Met zeven jaar hoofdverblijfplaats in België gedekt door een wettelijk verblijf, als voorwaarde waarop de vreemdeling die de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt zich kan beroepen voor het verkrijgen van de Belgische nationaliteit, dient een aan de verklaring voorafgaande onafgebroken periode te worden verstaan (1). (1) Zie Cass. 20 feb. 2009, AR C.08.0115.N, AC, 2009, nr. 149, met concl. OM; Doc. Kamer 51.2760/033, p. 37; Senaat, zitting 2006-2007, 3-1988/4; zie ook circ. 25 mei 2007.

NATIONALITEIT - Verklaring tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit - Wettelijke verblijfsduur - Vreemdeling

- Art. 12bis, § 1, *aanhef en 3° Wetboek van de Belgische nationaliteit*

La condition de sept années de résidence principale en Belgique couvertes par un séjour légal, pouvant être invoquée par l'étranger ayant atteint l'âge de dix-huit ans pour l'obtention de la nationalité belge, doit être comprise comme une période ininterrompue antérieure à la déclaration (1). (1) Voir Cass. 20 février 2009, RG C.08.0115.N, Pas. 2009, n° 149, avec les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC; Doc. Ch. 51.2760/033, p. 37; Sénat, session 2006-2007, 3-1988/4; voir aussi circ. 25 mai 2007.

NATIONALITE - Déclaration visant à l'obtention de la nationalité belge - Durée du séjour légal - Etranger

- Art. 12bis, § 1er, *début et 3° Code de la nationalité belge*

Uit de enige bewezen omstandigheid dat de voorzitter van de nationale tuchtraad die door de pers was gecontacteerd, de objectieve informatie heeft verspreid dat die raad het tuchtdossier betreffende de verzoeker nog niet in zijn bezit had, kan niet worden afgeleid dat er bij de verzoeker of bij derden, een gewettigde twijfel kan bestaan omtrent de geschiktheid van die voorzitter om op onpartijdige wijze kennis te nemen van de zaak die voor hem hangende is; de omstandigheid dat een andere magistraat verklaringen aan de pers zou hebben afgelegd, heeft niets te maken met de voorzitter van de nationale tuchtraad en kan geen grond opleveren voor gewettigde verdenking jegens hem.

WRAKING - Tuchtzaken - Voorzitter van de nationale tuchtraad - Contact met de pers - Mededeling van objectieve informatie - Verklaring van een andere magistraat aan de pers - Geschiktheid van de voorzitter om op onpartijdige wijze kennis te nemen van de zaak die voor hem hangende is - Gewettigde verdenking

- Art. 828, 1° *Gerechtelijk Wetboek*

Noch de omstandigheid dat de voorzitter van de nationale tuchtraad wiens wraking wordt gevorderd, zich in een eerste tuchtzaak betreffende de verzoeker heeft onthouden wegens zijn professionele contacten als substituut-arbeidsauditeur bij de arbeidsrechtbank van hetzelfde gerechtelijk arrondissement als de rechtbank waar de verzoeker benoemd was, met een rechter, die naast een andere en de verzoeker, zitting had gehouden in de zaak die tot deze tuchtprocedure heeft geleid, noch de omstandigheid dat hij in het verleden het voornoemde ambt van substituut-arbeidsauditeur heeft bekleed, noch die dat hij recepties in gerechtelijke kringen van het kwestieuze gerechtelijk arrondissement heeft bijgewoond, kunnen twijfel doen ontstaan omtrent de onafhankelijkheid of de onpartijdigheid van die magistraat.

WRAKING - Tuchtzaken - Voorzitter van de nationale tuchtraad - Onthouding in een vorige tuchtzaak - Redenen - Onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de voorzitter - Gewettigde verdenking

- Art. 828, 1° *Gerechtelijk Wetboek*

De la circonstance, seule établie, que, contacté par la presse, le président du Conseil national de discipline ait communiqué l'information objective que ledit Conseil n'était pas en possession du dossier disciplinaire concernant le requérant, il ne se déduit pas qu'il pourrait exister, dans le chef du requérant ou des tiers, un doute légitime quant à l'aptitude dudit président à connaître de manière impartiale de la cause pendante devant lui; la circonstance qu'un autre magistrat aurait fait des déclarations à la presse est étrangère au président du Conseil national de discipline et ne peut fonder une suspicion légitime à son égard.

RECUSATION - Matière disciplinaire - Président du Conseil national de discipline - Contacté par la presse - Communiqué d'une information objective - Déclaration d'un autre magistrat à la presse - Aptitude du président à connaître de matière impartiale de la cause pendante devant lui - Suspicion légitime

- Art. 828, 1° *Code judiciaire*

Ne sont de nature à faire douter de l'indépendance ou de l'impartialité du président du Conseil national de discipline dont la récusation est demandée, la circonstance qu'il s'est déporté dans une première affaire disciplinaire concernant le requérant en raison des liens professionnels, qu'en sa qualité de substitut de l'auditeur du travail près le tribunal du travail ayant son siège dans le même arrondissement que le tribunal où le requérant était nommé, il avait noués avec un juge qui avait siégé, aux côtés d'un autre et du requérant, dans l'affaire qui fut à l'origine de cette procédure disciplinaire, ni la circonstance qu'il a exercé dans le passé la fonction précitée de substitut de l'auditeur du travail, ni davantage celle qu'il aurait assisté à des réceptions organisées au sein du monde judiciaire de l'arrondissement judiciaire concerné.

RECUSATION - Matière disciplinaire - Président du Conseil national de discipline - Déport dans une précédente affaire disciplinaire - Motifs - Indépendance et impartialité du président - Suspicion légitime

- Art. 828, 1° *Code judiciaire*

Uit artikel 136, §2, vierde lid ZIV-wet volgt dat de verzekeringsinstelling die aan het slachtoffer van schade voortvloeiend uit ziekte, letsels, functionele stoornissen of overlijden, de bij de verplichte verzekering bepaalde prestaties heeft verleend, in de rechten van het slachtoffer treedt voor het geheel van de door haar verleende prestaties, tot beloop van het bedrag dat de aansprakelijke derde of zijn verzekeraar in gemeen recht verschuldigd is ter vergoeding van die schade(1). Zie Cass. 16 november 2009, AR C.09.0256.N, AC 2009, nr.667, met conclusie advocaat – generaal Mortier.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling - Verzekering - Indeplaatsstelling

- Art. 136, § 2, vierde lid Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen - Verzekering - Indeplaatsstelling

- Art. 136, § 2, vierde lid Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

Il suit de l'article 136, §2, alinéa 4, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, que l'organisme assureur qui a octroyé les prestations prévues par l'assurance obligatoire à la victime d'un dommage découlant d'une maladie, de lésions, de troubles fonctionnels ou d'un décès, est subrogé dans les droits de la victime pour la totalité de ses prestations, à concurrence des sommes dont le tiers responsable ou l'assureur de ce tiers sont redevables en droit commun à titre de réparation du dommage (1). (1) Voir Cass. 16 novembre 2009, RG C.09.0256.N, Pas. 2009, n. 667, et les conclusions du ministère public publiées avant cet arrêt dans AC.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Conventions. recours - Assurances. subrogation - Assurance - Subrogation

- Art. 136, § 2, al. 4 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Généralités - Assurance - Subrogation

- Art. 136, § 2, al. 4 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

C.10.0744.F

23 september 2011

AC nr. ...

Het oorzakelijk verband tussen de fout en de schade veronderstelt dat de rechter vaststelt dat de schade zich ook zonder de fout op dezelfde wijze zou hebben voorgedaan (1). (1) Cass. 24 maart 2005, AR C.04.0016.F - C.04.0188.F, AC, 2005, nr. 185; Cass. 15 nov. 2006, AR P.06.0788.F, AC, 2006, nr. 562.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Noodzakelijkheid - Fout - Schade

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

De rechter die de afwezigheid van een oorzakelijk verband tussen de fouten en de schade afleidt uit de overweging dat die schade zich ook had kunnen voordoen in gevallen die vreemd zijn aan de concrete omstandigheden van de bij hem aanhangig gemaakte zaak, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht, daar hij de litigieuze feiten beoordeelt zonder met die omstandigheden rekening te houden (1). (1) Cass. 28 maart 2001, AR P.00.1659.F, AC, 2001, nr. 174.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Hypothese vreemd aan de zaak - Concrete omstandigheden

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

Le lien de causalité entre la faute et le dommage suppose que le juge constate que, sans la faute, le dommage se serait néanmoins produit tel qu'il s'est réalisé (1). (1) Cass. 24 mars 2005, RG C.04.0016.F-C.04.0188.F, Pas., 2005, n° 185; Cass. 15 novembre 2006, RG P.06.0788.F, Pas., 2006, n° 562.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Caractère de nécessité - Faute - Dommage

- Art. 1382 Code civil

Ne justifie pas légalement sa décision dès lors qu'il apprécie les faits litigieux en méconnaissance des circonstances concrètes de la cause dont il était saisi, le juge qui déduit l'absence de lien causal entre les fautes et les dommages de la considération que ces dommages auraient également pu se produire dans des hypothèses qui sont étrangères à ces circonstances (1). (1) Cass. 28 mars 2001, RG P.00.1659.F, Pas., 2001, n° 174.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Hypothèse étrangère - Circonstances concrètes

- Art. 1382 Code civil

Zie conclusie van advocaat-generaal Werquin.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Tijdstip - Opening - Strafproces - Recht van verdediging

WRAKING - Tijdstip - Opening - Strafproces - Recht van verdediging - Strafzaken

WRAKING - Begrip - Strafzaken - Grondslag

WRAKING - Strafproces - Wrakingsgrond ontstaan na start openbaar debat - Wrakingsverzoek - Tijdstip om het voor te dragen - Strafzaken

WRAKING - Toepasbaarheid - Strafzaken - Gerechtelijk Wetboek

Aangezien geen enkele wettelijke bepaling wraking in strafzaken regelt, zijn de artikelen 828 tot 842 van het Gerechtelijk Wetboek, overeenkomstig artikel 2 van dat wetboek, van toepassing op die zaken in zoverre ze verenigbaar zijn met de rechtsbeginselen ter zake van wraking (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

WRAKING - Toepasbaarheid - Strafzaken - Gerechtelijk Wetboek - Art. 2 Gerechtelijk Wetboek

Wraking, die bestaat in het recht dat de wet aan een partij toekent om, op een van de in artikel 828 van het Gerechtelijk Wetboek vermelde gronden, te weigeren gevonnist te worden door een lid van het gerecht dat uitspraak moet doen, is in wezen verbonden met het recht van verdediging (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

WRAKING - Begrip - Strafzaken - Grondslag - Art. 833 Gerechtelijk Wetboek

In het strafproces ontstaat het recht van verdediging zodra de beklaagde instemt met het mondelinge debat voor de rechtbank die met zijn vervolging is belast; daaruit volgt dat de beklaagde, teneinde zich te schikken naar artikel 833 van het Gerechtelijk Wetboek, zijn wrakingsrecht moet doen gelden vóór elk openbaar debat (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Tijdstip - Opening - Strafproces - Recht van verdediging

- Art. 833 Gerechtelijk Wetboek

WRAKING - Tijdstip - Opening - Strafproces - Recht van verdediging - Strafzaken

- Art. 833 Gerechtelijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Werquin.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Moment - Ouverture - Procès pénal - Droit de défense

RECUSATION - Moment - Ouverture - Procès pénal - Droit de défense - Matière répressive

RECUSATION - Notion - Matière répressive - Fondement

RECUSATION - Procès pénal - Cause de récusation survenue après l'engagement du débat public - Demande de récusation - Moment pour la proposer - Matière répressive

RECUSATION - Applicabilité - Matière répressive - Code judiciaire

En l'absence de dispositions légales réglant la récusation en matière répressive, les articles 828 à 842 du Code judiciaire sont, conformément à l'article 2 de ce code, applicables en cette matière dans la mesure où ils sont compatibles avec les principes de droit qui la régissent (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

RECUSATION - Applicabilité - Matière répressive - Code judiciaire - Art. 2 Code judiciaire

La récusation, qui est le droit accordé par la loi à une partie de refuser, pour une des causes visées à l'article 828 du Code judiciaire, d'être jugée par un membre de la juridiction appelée à statuer, est essentiellement liée au droit de défense (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

RECUSATION - Notion - Matière répressive - Fondement - Art. 833 Code judiciaire

Le droit de défense s'ouvre, dans le procès pénal, dès que le prévenu accepte le débat oral devant le tribunal saisi de la poursuite ; il s'ensuit que c'est avant qu'il soit procédé à aucun acte du débat public que, pour se conformer à l'article 833 du Code judiciaire, le prévenu doit exercer son droit de récusation (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Moment - Ouverture - Procès pénal - Droit de défense

- Art. 833 Code judiciaire

RECUSATION - Moment - Ouverture - Procès pénal - Droit de défense - Matière répressive

- Art. 833 Code judiciaire

Hoewel artikel 833 geen uitdrukkelijke termijn oplegt waarbinnen de wraking moet worden voorgedragen die steunt op een grond die zich heeft voorgedaan na de opening van het debat, blijkt zowel uit de letter en de geest van die bepaling, als uit de welomschreven termijnen voor de wrakingsprocedure en uit de schorsing van alle vonnissen en handelingen die zij met zich meebrengt, dat een dergelijke wraking moet worden voorgedragen zodra de grond van de wraking bekend is aan de partij die zich erop beroept en, hoe dan ook, vóór de eerste rechtszitting die op dat tijdstip volgt, ook al is die zitting niet bedoeld om er pleidooien te horen, maar enkel om het onderzoek van de zaak voort te zetten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

WRAKING - Strafproces - Wrakingsgrond ontstaan na start openbaar debat - Wrakingsverzoek - Tijdstip om het voor te dragen - Strafzaken
- Art. 833 *Gerechtelijk Wetboek*

Si l'article 833 ne prescrit pas de délai exprès dans lequel doit être proposée la récusation fondée sur une cause survenue une fois le débat public engagé, il ressort tant des termes et de l'esprit de cette disposition que des délais précis qui régissent la procédure en récusation et de la suspension qu'elle entraîne de tous jugements et opérations, que pareille récusation doit être proposée aussitôt que la cause qui la fonde est connue de la partie qui s'en prévaut et, en tout cas, avant la prochaine audience suivant ce moment, cette audience ne fût-elle pas destinée à entendre des plaidoiries mais à poursuivre l'instruction de l'affaire (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

RECUSATION - Procès pénal - Cause de récusation survenue après l'engagement du débat public - Demande de récusation - Moment pour la proposer - Matière répressive
- Art. 833 *Code judiciaire*

C.11.0005.N

22 december 2011

AC nr. ...

Bij wijziging van de bestemming van bedrijfsruimten ingevolge een stedenbouwkundige vergunning dient de aard van de leegstaande of verwaarloosde gebouwen te worden beoordeeld naar de gewijzigde bestemming (1). (1) Zie de andersluidende concl. van het OM.

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING - Aard - Leegstand en verwaarlozing - Bedrijfsruimten - Stedenbouwkundige vergunning - Bestemmingswijziging - Beoordeling - Gebouwen - Criterium

- Art. 2, 1° en 5° Decr. 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten

- Art. 2, eerste en tweede lid Besluit van de Vlaamse regering 1 juli 1997 tot uitvoering van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten.

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING - Aard - Leegstand en verwaarlozing - Bedrijfsruimten - Stedenbouwkundige vergunning - Bestemmingswijziging - Beoordeling - Gebouwen - Criterium

En cas de modification de la destination des sites d'activité économique ensuite d'une autorisation urbanistique, la nature du bâtiment désaffecté ou abandonné doit être appréciée en fonction de la destination modifiée (1). (1) Voir les conclusions contraires du M.P., publiées à leur date dans A.C.

IMPOTS COMMUNAUTAIRES ET REGIONAUX - Nature - Désaffectation et abandon - Sites d'activité économique - Autorisation urbanistique - Modification de l'affectation - Appréciation - Bâtiments - Critère

- Art. 2, 1° et 5° Décret du 19 avril 1995 portant des mesures visant à lutter contre et à prévenir la désaffectation et l'abandon de sites d'activité économique

- Art. 2, al. 1er et 2 Arrêté du Gouvernement flamand du 1er juillet 1997 portant exécution du décret du 19 avril 1995 portant des mesures visant à lutter contre et à prévenir la désaffectation et l'abandon de sites d'activité économique

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

IMPOTS COMMUNAUTAIRES ET REGIONAUX - Nature - Désaffectation et abandon - Sites d'activité économique - Autorisation urbanistique - Modification de l'affectation - Appréciation - Bâtiments - Critère

C.11.0007.N

22 december 2011

AC nr. ...

Het gezag van het gewijsde in strafzaken, dat verhindert dat de feiten, die het voorwerp van de strafrechtelijke beslissing uitmaakten, opnieuw worden betwist naar aanleiding van een latere procedure voor de burgerlijke rechter, geldt alleen voor hetgeen zeker en noodzakelijk is beslist door de strafrechter met betrekking tot het bestaan van de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten, rekening houdend met de motieven die de noodzakelijke grondslag van de beslissing in strafzaken uitmaken (1). (1) Cass. 24 april 2009, AR C.07.0120.N, AC 2009, nr. 275, met concl. OM.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Begrip

L'autorité de chose jugée en matière répressive, qui empêche que les faits faisant l'objet de la décision pénale soient à nouveau contestés lors d'une procédure ultérieure devant le juge civil, ne s'attache qu'à ce qui a été certainement et nécessairement décidé par le juge pénal concernant l'existence des faits mis à charge du prévenu, compte tenu des motifs qui constituent le soutien nécessaire de la décision répressive (1). (1) Cass., 24 avril 2009, RG C.07.0120.N, Pas. 2009, n° 275, avec les conclusions du M.P.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Notion

C.11.0010.N

1 december 2011

AC nr. ...

De erfgenaam die een nalatenschap onder voorrecht van boedelbeschrijving aanvaardt en deze boedelbeschrijving slechts laat opmaken na de wettelijke termijn, kan maar veroordeeld worden als zuiver aanvaardende erfgenaam wanneer hij reeds een daad van erfgenaam heeft verricht of wanneer tegen hem een vonnis bestaat dat in kracht van gewijsde is gegaan en hem als zuiver erfgenaam veroordeelt (1). (1) M. Puelinckx-Coene en J. Verstraete, Overzicht van de rechtspraak, Erfenissen, 1978-1987, (907), 973, nr. 71, en 979, nr. 79.

ERFENISSEN - Aanvaarding nalatenschap onder voorrecht van boedelbeschrijving - Boedelbeschrijving na de wettelijke termijn - Veroordeling als zuiver aanvaardende erfgenaam - Erfgenaam

- Artt. 794, 795, 800 en 802 Burgerlijk Wetboek

L'héritier qui accepte une succession sous bénéfice d'inventaire et qui ne fait cet inventaire qu'après l'expiration du délai légal, ne peut être condamné en qualité d'héritier pur et simple que s'il a fait par ailleurs acte d'héritier ou s'il existe contre lui un jugement passé en force de chose jugée qui le condamne en qualité héritier pur et simple (1). (1) M. Puelinckx-Coene et J. Verstraete, Overzicht van rechtspraak, Erfenissen, 1978-1987, (907) 973, n° 71 et 979, n° 79.

SUCCESSION - Acceptation de la succession sous bénéfice d'inventaire - Inventaire après le délai légal - Condamnation en tant qu'héritier pur et simple - Héritier

- Art. 794, 795, 800 et 802 Code civil

C.11.0035.F

14 oktober 2011

AC nr. ...

Het verbod voor de rechter om kennis te nemen van hetzelfde geschil bij het uitoefenen van verschillende rechterlijke ambten is gebaseerd op de objectieve vereisten van de rechterlijke organisatie en is van wezenlijk belang voor de goede rechtsbedeling; het is van openbare orde en mag, bijgevolg, voor het eerst voor het Hof worden aangevoerd (1). (1) Zie Cass. 24 okt. 2003, AR nr. C.01.0555.F, AC, 2003, nr. 526 met concl. O.M. in Pas.; 9 dec. 2005, AR nr. C.05.0095.F, AC, 2005, nr. 655; 12 feb. 2009, AR nr. C.07.0518.F, AC, 2009, nr. 117.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel - Aard - Verbod voor de rechter om van hetzelfde geschil kennis te nemen bij het uitoefenen van verschillende rechterlijke ambten - Grondslag

- Art. 292, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

OPENBARE ORDE - Aard - Burgerlijke zaken - Verbod voor de rechter om van hetzelfde geschil kennis te nemen bij het uitoefenen van

L'interdiction faite au juge de connaître du même litige dans l'exercice de fonctions judiciaires différentes est fondée sur les exigences objectives de l'organisation judiciaire et est essentielle à une bonne administration de la justice; elle est d'ordre public et peut, dès lors, être invoquée pour la première fois devant la Cour (1). (1) Voir Cass. 24 octobre 2003, RG C.01.0555.F, Pas., 2003, n° 526 avec les concl. M.P.; Cass. 9 décembre 2005, RG C.05.0095.F, Pas., 2005, n° 655; Cass. 2 février 2009, RG C.07.0518.F, Pas., 2009, n° 117.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Moyen nouveau - Nature - Interdiction faite au juge de connaître du même litige dans l'exercice de fonctions judiciaires différentes - Fondement

- Art. 292, al. 2 Code judiciaire

ORDRE PUBLIC - Nature - Matière civile - Interdiction faite au juge de connaître du même litige dans l'exercice de fonctions judiciaires

verschillende rechterlijke ambten - Rechterlijke organisatie - Grondslag

- Art. 292, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken - Aard - Verbod voor de rechter om van hetzelfde geschil kennis te nemen bij het uitoefenen van verschillende rechterlijke ambten - Grondslag

- Art. 292, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

Wanneer een rechter in de rechtbank van eerste aanleg heeft kennisgenomen van een door de eiseres tegen de verweerder ingestelde vordering tot schadevergoeding, die hij heeft afgewezen, is het arrest dat statueert over een nieuwe vordering tot schadevergoeding van de eiseres tegen de verweerder, dat werd gewezen door een kamer van het hof van beroep die werd voorgezeten door die rechter, die intussen raadsheer in dat hof van beroep was geworden, nietig (1). (1) Zie Cass. 24 okt. 2003, AR nr. C.01.0555.F, AC, 2003, nr. 526 met concl. O.M. in Pas.; 9 dec. 2005, AR nr. C.05.0095.F, AC, 2005, nr. 655; 12 feb. 2009, AR nr. C.07.0518.F, AC, 2009, nr. 117.

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Burgerlijke zaken - Rechter - Beslissing gewezen door rechter die vroeger bij het uitoefenen van een ander rechterlijk ambt kennisgenomen heeft van de zaak - Raadsheer

- Art. 292, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

différentes - Organisation judiciaire - Fondement

- Art. 292, al. 2 Code judiciaire

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière civile - Nature - Interdiction faite au juge de connaître du même litige dans l'exercice de fonctions judiciaires différentes - Fondement

- Art. 292, al. 2 Code judiciaire

Lorsqu'un juge au tribunal de première instance a connu d'une demande en dommages-intérêts formée par la demanderesse contre le défendeur, qu'il a rejetée, est nul l'arrêt rendu par une chambre de la cour d'appel présidée par ce juge, entre-temps devenu conseiller à la cour d'appel, statuant sur une nouvelle demande en dommages-intérêts formée par la demanderesse contre le défendeur (1). (1) Voir Cass. 24 octobre 2003, RG C.01.0555.F, Pas., 2003, n° 526 avec les concl. M.P.; Cass. 9 décembre 2005, RG C.05.0095.F, Pas., 2005, n° 655; Cass. 12 février 2009, RG C.07.0518.F, Pas., 2009, n° 117.

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière civile - Juge - Décision rendue par un juge qui a connu précédemment de la cause dans l'exercice d'une autre fonction judiciaire - Conseiller

- Art. 292, al. 2 Code judiciaire

C.11.0036.N

31 oktober 2011

AC nr. ...

Uit artikel 136, §2, eerste en vierde lid ZIV-wet volgt dat de in die wet bepaalde prestaties niet kunnen gecumuleerd worden met de krachtens het gemeen recht of een andere wetgeving verschuldigde vergoedingen wanneer die prestaties en vergoedingen dezelfde schade of hetzelfde gedeelte van die schade dekken(1). (1) Zie Cass. 9 februari 2004, AR C.01.0127.F, AC 2004, nr.68;

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling - Cumul - Vergoeding

- Art. 136, § 2, eerste en vierde lid Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen - Verzekering - Indeplaatsstelling - Cumul - Vergoeding

- Art. 136, § 2, eerste en vierde lid Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet van 9 aug. 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

Il suit de l'article 136, § 2, alinéa 4, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, que les prestations prévues par la loi ne sont pas cumulables avec les indemnités dues en droit commun ou en vertu d'une autre législation lorsque ces prestations et indemnités portent, en tout ou en partie, sur le même dommage (1). (1) Voir Cass. 9 février 2004, RG C.01.0127.F, Pas. 2004, nr. 68.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Conventions. recours - Assurances. subrogation - Cumul - Indemnité

- Art. 136, § 2, al.1er et 4 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Généralités - Assurance - Subrogation - Cumul - Indemnité

- Art. 136, § 2, al.1er et 4 Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnée le 14 juillet 1994

C.11.0054.F

21 april 2011

AC nr. ...

Regels die de ontvankelijkheid van de wrakingsvordering en de aanhangigmaking ervan bij de wrakingsrechter beperken teneinde de tegenspraak van wrakingsgronden tegen een rechter te waarborgen en tot een gefundeerde beoordeling ervan te leiden, verhinderen de in artikel 6.1 EVRM gewaarborgde toegang tot de wrakingsrechter niet.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Ontvankelijkheid - Wraking - Gronden - Tweede vordering - Wrakingsgronden bij de eiser bekend op ogenblik van de eerste vordering - Aanhangigmaking bij de wrakingsrechter - Bestaanbaarheid met artikel 6.1 EVRM - Strafzaken - Omvang - Vordering tot wraking

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

WRAKING - Ontvankelijkheid - Gronden - Tweede vordering - Wrakingsgronden bij de eiser bekend op ogenblik van de eerste vordering - Aanhangigmaking bij de wrakingsrechter - Vordering tot wraking - Bestaanbaarheid met artikel 6.1 EVRM - Strafzaken - Omvang

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Uit artikel 842 van het Gerechtelijk Wetboek kan niet worden afgeleid dat het, ter vrijwaring van het in artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht van toegang tot de wrakingsrechter, nodig zou zijn om, bij de uitspraak over een eerste wrakingsvordering, middelen die niet werden aangevoerd in de akte waarbij die vordering werd ingesteld en die niet aan de tegenspraak van de gewraakte rechter werden voorgelegd, ontvankelijk te verklaren, ook al had de eiser pas na de neerlegging van de wrakingsakte kennis gekregen van de feiten waarop op die middelen gegrond waren.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Ontvankelijkheid - Wraking - Middelen niet aangevoerd in de wrakingsakte en niet aan de tegenspraak van de rechter voorgelegd - Strafzaken - Vordering tot wraking

- Art. 842 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

WRAKING - Ontvankelijkheid - Middelen niet aangevoerd in de wrakingsakte en niet aan de tegenspraak van de rechter voorgelegd - Strafzaken - Vordering tot wraking

- Art. 842 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Des règles qui limitent la recevabilité des demandes en récusation et la saisine du juge de la récusation en vue d'assurer la contradiction des causes de récusation opposées à un juge et d'en permettre un jugement éclairé ne constituent pas une entrave à l'accès au juge de la récusation garanti par l'article 6, § 1er, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Recevabilité - Récusation - Causes - Seconde demande - Causes de récusation connues par le demandeur au moment de la première demande - Saisine du juge de la récusation - Comptabilité avec l'article 6, § 1er, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Matière répressive - Etendue - Demande de récusation

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

RECUSATION - Recevabilité - Causes - Seconde demande - Causes de récusation connues par le demandeur au moment de la première demande - Saisine du juge de la récusation - Demande en récusation - Comptabilité avec l'article 6, § 1er, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Matière répressive - Etendue

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Il ne se déduit pas de l'article 842 du Code judiciaire que, pour assurer l'accès au juge de la récusation protégé par l'article 6, § 1er, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, il faudrait admettre la recevabilité, lors du jugement d'une première demande en récusation, de moyens non invoqués dans l'acte par lequel cette demande a été introduite et non soumis à la contradiction du juge récusé, les faits fondant ces moyens n'eussent-ils été connus du demandeur qu'après le dépôt de l'acte de récusation.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Recevabilité - Récusation - Moyens non invoqués dans l'acte de récusation et non soumis à la contradiction du juge - Matière répressive - Demande de récusation

- Art. 842 Code judiciaire
- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

RECUSATION - Recevabilité - Moyens non invoqués dans l'acte de récusation et non soumis à la contradiction du juge - Matière répressive - Demande de récusation

- Art. 842 Code judiciaire
- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

De wrakingsrechter kan slechts uitspraak doen op grond van de middelen die in de wrakingsakte zijn vervat en aan de tegenspraak van de gewraakte rechter zijn voorgelegd zodat aanvullende wrakingsmiddelen die zijn aangevoerd in een conclusie die ter zitting of met het oog daarop is neergelegd niet ontvankelijk zijn (1). (1) Cass., 19 nov. 2003, A.R. P.03.1472.F, AC, 2003, nr.581; 13 juli 2010, A.R. C.10.0380.N, AC, 2010, nr...

WRAKING - Aanhangigmaking bij de wrakingsrechter - Vordering tot wraking - Strafzaken

- Artt. 835, 836 en 838, tweede lid *Gerechtelijk Wetboek*

Alle wrakingsgronden die op een bepaald ogenblik voorhanden zijn en waarvan de eiser op dat ogenblik kennis draagt, moeten tegelijkertijd worden voorgedragen met dien verstande dat zijn nieuwe vordering tot wraking niet ontvankelijk is indien zij steunt op feiten waarvan hij reeds kennis droeg toen hij zijn vorige vordering instelde (1). (1) Cass., 8 juli 2008, A.R. C.08.0285.N, AC, 2008, nr.422

WRAKING - Ontvankelijkheid - Gronden - Tweede vordering - Wrakingsgronden bij de eiser bekend op ogenblik van de eerste vordering - Vordering tot wraking - Strafzaken

- Artt. 835, 836 en 838, tweede lid *Gerechtelijk Wetboek*

Le juge de la récusation ne peut statuer que sur la base des moyens contenus dans l'acte de récusation et soumis à la contradiction du juge récusé, des moyens complémentaires de récusation invoqués dans des conclusions déposées à l'audience ou en vue de celle-ci étant irrecevables (1). (1) Cass., 19 novembre 2003, RG P.03.1472.F, Pas., 2003, n°581; 13 juillet 2010, RG C.10.0380.F, Pas., 2010, n°... .

RECUSATION - Saisine du juge de la récusation - Demande en récusation - Matière répressive

- Art. 835, 836 et 838, al. 2 *Code judiciaire*

Toutes les causes de récusation existant à un certain moment et alors connues du demandeur en récusation doivent être présentées simultanément, une nouvelle demande en récusation de celui-ci étant irrecevable si elle est fondée sur des faits déjà connus de lui lorsqu'il a introduit sa précédente demande (1). (1) Cass., 8 juillet 2008, RG C.08.0285.N, Pas., 2008, n°422.

RECUSATION - Recevabilité - Causes - Seconde demande - Causes de récusation connues par le demandeur au moment de la première demande - Demande en récusation - Matière répressive

- Art. 835, 836 et 838, al. 2 *Code judiciaire*

C.11.0059.F

21 oktober 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Voorwaarden - Uitkering na echtscheiding - Foutieve gedragingen van de echtgenoten - Schuldig feit van de echtgenoot-verweerder - Fout van de echtgenoot-eiser

LEVENSONDERHOUD - Echtscheiding en scheiding van tafel en bed - Voorwaarden - Foutieve gedragingen van de echtgenoten - Schuldig feit van de echtgenoot-verweerder - Fout van de echtgenoot-eiser - Onderhoudsuitkering tussen echtgenoten na echtscheiding

Bij het onderzoek van een verzoek tot uitkering na echtscheiding kan het schuldig feit van de verweerder de zwaarwichtigheid van de fout van de eiser eventueel afzwakken of het oorzakelijk verband tussen die fout en de onmogelijkheid om de samenleving voort te zetten verbreken (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 2011, nr.

LEVENSONDERHOUD - Echtscheiding en scheiding van tafel en bed - Voorwaarden - Foutieve gedragingen van de echtgenoten - Schuldig feit van de echtgenoot-verweerder - Fout van de echtgenoot-eiser - Onderhoudsuitkering tussen echtgenoten na echtscheiding

- Art. 301, § 2, tweede lid *Burgerlijk Wetboek*

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED - Gevolgen t.a.v. de personen - Echtgenoten - Voorwaarden - Uitkering na echtscheiding - Foutieve gedragingen van de echtgenoten - Schuldig feit van de echtgenoot-verweerder - Fout van de echtgenoot-eiser

Conclusions de l'avocat général Genicot.

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Conditions - Pension alimentaire après divorce - Attitudes fautives des époux - Fait culpeux de l'époux défendeur - Faute de l'époux demandeur

ALIMENTS - Divorce et séparation de corps - Conditions - Attitudes fautives des époux - Fait culpeux de l'époux défendeur - Faute de l'époux demandeur - Pension alimentaire entre époux après divorce

Dans le cadre de l'examen d'une demande de pension après divorce, le fait culpeux de la partie défenderesse peut éventuellement atténuer la gravité de la faute de la partie demanderesse ou rompre le lien causal entre cette faute et la possibilité de poursuivre la vie commune (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ALIMENTS - Divorce et séparation de corps - Conditions - Attitudes fautives des époux - Fait culpeux de l'époux défendeur - Faute de l'époux demandeur - Pension alimentaire entre époux après divorce

- Art. 301, § 2, al. 2 *Code civil*

DIVORCE ET SEPARATION DE CORPS - Effets du divorce quant aux personnes - Epoux - Conditions - Pension alimentaire après divorce - Attitudes fautives des époux - Fait culpeux de l'époux défendeur - Faute de l'époux demandeur

C.11.0060.N

3 november 2011

AC nr. ...

De niet-naleving van de informatieplicht bepaald in het artikel 141 Stedenbouwwet 1999, volgens hetwelk iedereen die een onderhandse akte van verkoop of van verhuring voor meer dan negen jaar van een onroerend goed, en ook van vestiging van erfpacht of opstal opmaakt, moet vermelden of er voor het onroerend goed een stedenbouwkundige vergunning is uitgereikt en de meest recente stedenbouwkundige bestemming van dit goed met benamingen gebruikt in het plannenregister moet overnemen, heeft de relatieve nietigheid van de overeenkomst tot gevolg ter bescherming van de koper of de huurder (1). (1) Zie F. Haentjens, Aan (-en ver)koopbeloften vallen niet onder toepassing van de informatieverplichtingen opgelegd in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, noot onder Hof van beroep Gent van 25 feb. 2009, R.W., 2010-2011, (746), 750-754; I. Claeys, Geen bouwvergunning, verlies van elke bescherming ?, T.B.H., 1999, 840 - 848.

OVEREENKOMST - Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Informatieplicht - Onderhandse akte van verkoop of van verhuring - Stedenbouwkundige vergunning en stedenbouwkundige bestemming - Niet-naleving

- Art. 141 Decr. VI. Parlement 18 mei 1999

STEDENBOUW - Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Informatieplicht - Onderhandse akte van verkoop of van verhuring - Stedenbouwkundige vergunning en stedenbouwkundige bestemming - Niet-naleving

- Art. 141 Decr. VI. Parlement 18 mei 1999

Le non-respect de l'obligation d'information visée à l'article 141 du Décret du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire en vertu duquel toute personne qui établit un acte sous seing privé de vente ou de location pour une durée supérieure à neuf ans d'un bien immeuble, ainsi que d'établissement d'une emphytéose ou d'un droit de superficie, doit indiquer si une autorisation urbanistique a été délivrée pour le bien immeuble et doit préciser dans le registre des plans l'affectation urbanistique la plus récente du bien en question, entraîne la nullité relative de la convention en vue de protéger l'acheteur ou le preneur (1). (1) Voir F. HAENTJENS, "Aan (-en ver)koopbeloften vallen onder toepassing van de informatieverplichtingen opgelegd in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening", note sous Gand, 25 février 2009, R.W. 2010-2011, (746), 750-754; I. Claeys, "Geen bouwvergunning, verlies van elke bescherming?", T.B.H., 1999, 840-848.

CONVENTION - Droits et obligations des parties - Entre parties - Obligation d'information - Acte sous seing privé de vente ou de location - Permis d'urbanisme et affectation urbanistique - Non-respect

- Art. 141 Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

URBANISME - Aménagement du territoire. plan d'aménagement - Obligation d'information - Acte sous seing privé de vente ou de location - Permis d'urbanisme et affectation urbanistique - Non-respect

- Art. 141 Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

C.11.0065.N

11 februari 2011

AC nr. ...

De akte van de wraking van een lid van een uitvoerende kamer van een beroepsinstituut voor de dienstverlenende intellectuele beroepen, zoals het Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars, kan bij gebrek aan een specifieke griffieorganisatie in de lokalen van het beroepsinstituut worden neergelegd, weze dit op de rechtszitting (1). (1) Zie Cass., 1 okt. 2009, AR D.08.0025.N, nr. 545.

BEROEPSVERENIGINGEN - Uitvoerende kamer - Ontvankelijkheid - Wraking - Beroepsinstituut voor de dienstverlenende intellectuele beroepen - Plaats en tijdstip - Akte - Neerlegging - Lid - Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars

- Artt. 65 en 66 KB 27 nov. 1985

- Art. 835 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1 KB 6 sept. 1993

WRAKING - Uitvoerende kamer - Ontvankelijkheid - Wraking - Beroepsinstituut voor de dienstverlenende intellectuele beroepen - Neerlegging ter zitting - Akte - Lid - Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars

UNION PROFESSIONNELLE - Chambre exécutive - Recevabilité - Récusation - Institut professionnel des professions intellectuelles prestataires de services - Lieu et moment - Acte - Dépôt - Membre - Institut professionnel des agents immobiliers

- Art. 65 et 66 A.R. du 27 novembre 1985

- Art. 835 Code judiciaire

- Art. 1er A.R. du 6 septembre 1993

RECUSATION - Chambre exécutive - Recevabilité - Récusation - Institut professionnel des professions intellectuelles prestataires de services - Dépôt à l'audience - Acte - Membre - Institut professionnel des agents immobiliers

- Artt. 65 en 66 KB 27 nov. 1985
- Art. 835 *Gerechtelijk Wetboek*
- Art. 1 KB 6 sept. 1993

- Art. 65 et 66 A.R. du 27 novembre 1985
- Art. 835 *Code judiciaire*
- Art. 1er A.R. du 6 septembre 1993

Wanneer het Hof vaststelt dat het wrakingsverzoek van leden van de kamer van beroep van het Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars voldoet aan de vereisten van de artikelen 833 en 835 van het Ger. W., doch uit de stukken waarop het vermag acht te slaan, niet blijkt dat de secretaris van de kamer van beroep de formaliteiten van artikel 836 van het Ger. W. heeft nageleefd, verwijst het de zaak terug naar de kamer van beroep, alvorens het kennis zal kunnen nemen van het wrakingsverzoek.

BEROEPSVERENIGINGEN - Uitvoerende kamer - Beroepsinstituut voor de dienstverlenende intellectuele beroepen - Door de secretaris te vervullen formaliteiten - Verzuim - Lid - Akte van wraking - Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars

- Artt. 65 en 66 KB 27 nov. 1985
- Artt. 833, 835, 836 en 838 *Gerechtelijk Wetboek*
- Art. 1 KB 6 sept. 1993

WRAKING - Uitvoerende kamer - Beroepsinstituut voor de dienstverlenende intellectuele beroepen - Door de secretaris te vervullen formaliteiten - Verzuim - Lid - Akte van wraking - Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars

- Artt. 65 en 66 KB 27 nov. 1985
- Artt. 833, 835, 836 en 838 *Gerechtelijk Wetboek*
- Art. 1 KB 6 sept. 1993

UNION PROFESSIONNELLE - Chambre exécutive - Institut professionnel des professions intellectuelles prestataires de services - Formalités à accomplir par le secrétaire - Omission - Membre - Acte de récusation - Institut professionnel des agents immobiliers

- Art. 65 et 66 A.R. du 27 novembre 1985
- Art. 833, 835, 836 et 838 *Code judiciaire*
- Art. 1er A.R. du 6 septembre 1993

RECUSATION - Chambre exécutive - Institut professionnel des professions intellectuelles prestataires de services - Formalités à accomplir par le secrétaire - Omission - Membre - Acte de récusation - Institut professionnel des agents immobiliers

- Art. 65 et 66 A.R. du 27 novembre 1985
- Art. 833, 835, 836 et 838 *Code judiciaire*
- Art. 1er A.R. du 6 septembre 1993

C.11.0072.F

26 september 2011

AC nr. ...

Onder het ontleende bedrag in de zin van artikel 86, eerste lid, Wet Consumentenkrediet, moet het geheel van de bedragen worden verstaan die in het kader van het krediet worden opgenomen.

CONSUMENTENKREDIET - Ontleend bedrag
- Art. 86, eerste lid Wet 12 juni 1991 op het Consumentenkrediet

Le montant emprunté, au sens de l'article 86, alinéa 1er de la loi du 12 juin 1991 sur le crédit à la consommation, désigne l'ensemble des montants prélevés dans le cadre de l'ouverture de crédit.

CREDIT A LA CONSOMMATION - Montant emprunté
- Art. 86, al. 1er L. du 12 juin 1991

C.11.0078.N

1 december 2011

AC nr. ...

De valsheidsvordering tegen de bestreden beslissing heeft geen belang meer, wanneer de beslissing vernietigd wordt door het Hof (1). (1) Zie Cass. 26 juni 2002, AR P.02.0505.F, AC, 2002, nr. 384.

BETICHTING VAN VALSHEID - Burgerlijke zaken - Verzoek tot betichting van valsheid tot staving van een cassatieberoep - Vernietiging van de bestreden beslissing - Ontvankelijkheid van het verzoek

- Art. 907 *Gerechtelijk Wetboek*

La requête en inscription de faux contre une décision attaquée n'a plus d'intérêt lorsque la décision est cassée par la Cour (1). (1) Voir Cass. 26 juin 2002, RG P.02.0505.F, Pas, 2002, n° 384.

INSCRIPTION DE FAUX - Matière civile - Requête en inscription de faux à l'appui d'un pourvoi en cassation - Annulation de la décision entreprise - Recevabilité de la demande

- Art. 907 *Code judiciaire*

De valsheidsvordering tegen de bestreden beslissing heeft geen belang meer, wanneer de beslissing vernietigd wordt door het Hof (1). (1) Zie Cass. 26 juni 2002, AR P.02.0505.F, AC, 2002, nr. 384.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken - Vernietiging

La requête en inscription de faux contre une décision attaquée n'a plus d'intérêt lorsque la décision est cassée par la Cour (1). (1) Voir Cass. 26 juin 2002, RG P.02.0505.F, Pas, 2002, n° 384.

CASSATION - Etendue - Matière civile - Annulation de la décision

van de bestreden beslissing - Valsheidsvordering tegen de beslissing - Belang

- Art. 907 Gerechtelijk Wetboek

entreprise - Requête en inscription de faux contre la décision - Intérêt

- Art. 907 Code judiciaire

Wanneer een vonnis gewezen is door een collegiale kamer van de rechtbank van eerste aanleg, en de handtekeningen boven twee van de namen identiek zijn, is het niet ondertekend door alle rechters, zonder dat de onmogelijkheid waarin één van de rechters zou hebben verkeerd om het vonnis te ondertekenen, verantwoord is overeenkomstig artikel 785 Gerechtelijk Wetboek; het ontbreken van de handtekening van één van de rechters heeft de nietigheid van het vonnis tot gevolg (1). (1) Cass. 28 jan. 2009, AR P.08.0403.F, AC, 2009, nr. 71; Cass. 5 febr. 2010, AR C.09.0377.F, AC, 2010, nr. 85.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Ondertekening van het vonnis door de rechters die het hebben gewezen - Niet ondertekening door alle rechters - Gebrek aan verantwoording van de onmogelijkheid van ondertekening - Artt. 782, eerste lid, 785, eerste lid en 782bis Gerechtelijk Wetboek

Lorsqu'un jugement est rendu par une chambre collégiale du tribunal de première instance et que les signatures au-dessus de deux des noms sont identiques, il n'est pas signé par tous les juges, sans que l'impossibilité dans laquelle l'un des magistrats se serait trouvé de signer le jugement soit justifiée conformément à l'article 785 du Code judiciaire; l'absence de la signature d'un des juges entraîne la nullité du jugement (1). (1) Cass. 28 janvier 2009, RG P.08.0403.F, Pas, 2009, n° 71; Cass. 5 février 2010, RG C.09.0377.F, Pas, 2010, n° 85.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière civile - Généralités - Signature du jugement par les juges qui l'ont rendu - Absence de signature par tous les juges - Défaut de justification de l'impossibilité de signer - Art. 782, al. 1er, 785, al. 1er et 782bis Code judiciaire

C.11.0111.N

5 september 2011

AC nr. ...

Uit de wetsgeschiedenis volgt dat de wetgever met artikel 22 van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden slechts die personen strafbaar heeft gesteld aan wie de toegang tot het speelveld en de aansluitende zones verboden is en die de omschreven feiten plegen (1). (1) In het enig middel tot cassatie was aangevoerd dat dit artikel niet enkel toepasselijk was op toeschouwers van een voetbalwedstrijd maar eveneens op de voetballspelers zelf. Het Hof oordeelde dat dergelijk standpunt faalt naar recht.

SPORT - Artikel 22 - Voetbalwet - Sancties

- Art. 22 Wet 21 dec. 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden

Il ressort de la genèse de la loi que, par l'article 22 de la loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football, le législateur tend uniquement à punir les personnes interdites d'accès au terrain de jeu et aux zones adjacentes qui ont commis des faits qualifiés (1). (1) L'unique moyen de cassation faisait valoir que l'article de loi en question était applicable non seulement aux spectateurs d'un match de football mais également aux joueurs de football. La Cour a décidé que le moyen manquait en droit.

SPORT - Article 22 - Loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football - Sanctions

- Art. 22 L. du 21 décembre 1998

C.11.0117.F

4 november 2011

AC nr. ...

Artikel 31, eerste lid, van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 staat niet eraan in de weg dat, teneinde de belangen van de failliete boedel te vrijwaren, de curator wordt vervangen als hij, nadat hij werd opgeroepen om uitleg te verschaffen over welbepaalde feiten, niet op de zitting verschijnt en niet vertegenwoordigd wordt (1). (1) Zie Cass. 30 juni 2006, AR C.06.0298.F, AC, 2006, nr. 374.

FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Rechtspleging - Ontstentenis - Vervanging van de curator - Verschijning met het oog op verhoor in raadkamer - Oproeping

- Art. 31, eerste lid Wet 8 aug. 1997

L'article 31, alinéa 1er, de la loi du 8 août 1997 sur les faillites n'interdit pas, en vue de préserver les intérêts de la masse faillie, le remplacement du curateur qui, après avoir été convoqué pour s'expliquer sur des faits précis, ne se présente pas à l'audience et n'est pas représenté (1). (1) Voir Cass. 30 juin 2006, RG C.06.0298.F, Pas., 2006, n° 374.

FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Absence - Remplacement du curateur - Comparution en vue d'audition en chambre du conseil - Convocation

- Art. 31, al. 1er L. du 8 août 1997 sur les faillites

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid - Ontvankelijkheid - Arrondissementsrechtbank - Cassatieberoep - Arbeidsauditoraat-generaal - Openbaar ministerie

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders - Ontvankelijkheid - Arrondissementsrechtbank - Cassatieberoep - Arbeidsauditoraat-generaal - Openbaar ministerie

*OPENBAAR MINISTERIE - Draagwijdte - Onsplitsbaarheid
RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen - Draagwijdte - Openbaar ministerie - Onsplitsbaarheid*

Het instellen van de voorziening, bepaald in artikel 642, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, tegen een beslissing van de arrondissementsrechtbank, valt niet onder de wettelijke bevoegdheid van het arbeidsauditoraat-generaal ; het cassatieberoep, dat ingesteld is bij een door een lid van dat auditoraat ondertekend verzoekschrift, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, A.R. C.11.0154.F, nr.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid - Ontvankelijkheid - Arrondissementsrechtbank - Cassatieberoep - Arbeidsauditoraat-generaal - Openbaar ministerie

- Art. 642, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders - Ontvankelijkheid - Arrondissementsrechtbank - Cassatieberoep - Arbeidsauditoraat-generaal - Openbaar ministerie

- Art. 642, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Hoewel de onsplitsbaarheid van het openbaar ministerie hierin bestaat dat er geen enkel onderscheid en geen enkele verdeling bestaat tussen de magistraten van het openbaar ministerie die bij wet gemachtigd zijn een handeling bij een welbepaald gerecht te verrichten, volgt uit de artikelen 143 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek niettemin dat alleen de procureur-generaal bij het hof van beroep persoonlijk alle functies van het openbaar ministerie bij de hoven en rechtbanken van zijn rechtsgebied uitoefent, terwijl de magistraten die hem bijstaan, hetzij bij het hof van beroep, hetzij bij het arbeidshof, een handeling alleen maar regelmatig kunnen verrichten binnen de grenzen van hun wettelijke bevoegdheid, die in de regel bepaald wordt door de bevoegdheid van het gerecht waar zij hun ambt uitoefenen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, A.R. C.11.0154.F, nr.

OPENBAAR MINISTERIE - Draagwijdte - Onsplitsbaarheid

Conclusions de l'avocat général Genicot.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Contestations relatives à la compétence; voir aussi: 376 règlement de juges - Recevabilité - Tribunal d'arrondissement - Recours en cassation - Auditorat général du travail - Ministère public

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Demandeurs et défendeurs - Recevabilité - Tribunal d'arrondissement - Recours en cassation - Auditorat général du travail - Ministère public

MINISTÈRE PUBLIC - Portée - Indivisibilité

ORGANISATION JUDICIAIRE - Généralités - Portée - Ministère public - Indivisibilité

L'exercice contre une décision du tribunal d'arrondissement du recours prévu à l'article 642, alinéa 1er , du Code judiciaire ne relève pas des attributions légales de l'auditorat général du travail; formé par une requête signée par un membre de cet auditorat, le pourvoi est irrecevable(1). (1) Voir les concl. du M.P.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Contestations relatives à la compétence; voir aussi: 376 règlement de juges - Recevabilité - Tribunal d'arrondissement - Recours en cassation - Auditorat général du travail - Ministère public

- Art. 642, al. 1er Code judiciaire

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Demandeurs et défendeurs - Recevabilité - Tribunal d'arrondissement - Recours en cassation - Auditorat général du travail - Ministère public

- Art. 642, al. 1er Code judiciaire

Si l'indivisibilité du ministère public consiste en ce qu'il n'existe aucune distinction ou division entre les magistrats du ministère public qualifiés par la loi pour accomplir un acte près d'une juridiction déterminée, il n'en résulte pas moins des dispositions des articles 143 et suivants du Code judiciaire que seul le procureur général près la cour d'appel exerce personnellement toutes les fonctions du ministère public près les cours et tribunaux de son ressort tandis que les magistrats qui l'assistent, soit près la cour d'appel, soit près la cour du travail, ne peuvent régulièrement accomplir un acte que dans les limites de leurs attributions légales, que détermine, en règle, la compétence de la juridiction auprès de laquelle ils exercent leurs fonctions (1). (1) Voir les concl. du M.P.

MINISTÈRE PUBLIC - Portée - Indivisibilité

- Art. 143 e.v. *Gerechtelijk Wetboek*

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Algemeen - Draagwijdte - Openbaar ministerie - Onsplitsbaarheid

- Art. 143 e.v. *Gerechtelijk Wetboek*

- Art. 143 et svts. *Code judiciaire*

ORGANISATION JUDICIAIRE - Généralités - Portée - Ministère public - Indivisibilité

- Art. 143 et svts. *Code judiciaire*

C.11.0210.N

10 november 2011

AC nr. ...

Artikel 26 van het Haags Kinderontvoeringsverdrag verhindert niet dat de gerechtskosten van de procedures in eerste aanleg en in hoger beroep ten laste worden gelegd van de ouder die het kind heeft overgebracht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei - Haags Kinderontvoeringsverdrag - Overbrenging van een kind - Artikel 26 - Ouder - Procedures

- Art. 26 Verdr. 25 okt. 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen

KIND - Haags Kinderontvoeringsverdrag - Overbrenging van een kind - Artikel 26 - Ouder - Gerechtskosten - Procedures

- Art. 26 Verdr. 25 okt. 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen

Conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.

AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van rechtsvordering - Afstand van verweer tegen een rechtsvordering

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders - Veroordeling in de kosten - Belang

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Allerlei - Haags Kinderontvoeringsverdrag - Overbrenging van een kind - Artikel 26 - Ouder - Procedures

KIND - Haags Kinderontvoeringsverdrag - Overbrenging van een kind - Artikel 26 - Ouder - Gerechtskosten - Procedures

KIND - Grensoverschrijdend hoederecht en bezoekrecht - Gerechtelijke procedure - Openbare rechtszitting - Vereiste - Openbare orde

OPENBARE ORDE - Kind - Grensoverschrijdend hoederecht en bezoekrecht - Gerechtelijke procedure - Openbare rechtszitting - Vereiste

VORDERING IN RECHTE - Afstand van verweer tegen een rechtsvordering - Afstand

De afstand van een verweer tegen een rechtsvordering is geen afstand van rechtsvordering in de zin van de artikelen 821, eerste lid en 823, eerste lid, *Gerechtelijk Wetboek* (1). (1) Zie de concl. van het O.M

AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van rechtsvordering - Afstand

L'article 26 de la Convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants n'empêche pas que les dépens de la procédure en première instance et en degré d'appel soient mis à charge du parent qui a déplacé l'enfant (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Divers - Convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants - Déplacement d'un enfant - Article 26 - Parent - Procédures

- Art. 26 Convention du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants

ENFANT; VOIR AUSSI: 018 FILIATION; 313 ENLEVEMENT D'ENFANT - Convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants - Déplacement d'un enfant - Article 26 - Parent - Dépens - Procédures

- Art. 26 Convention du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants

Conclusions de l'avocat général Dubrulle.

DESISTEMENT (PROCEDURE) - Désistement d'action - Désistement de la défense contre une action en justice

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Demandeurs et défendeurs - Condamnation aux dépens - Intérêt

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Divers - Convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants - Déplacement d'un enfant - Article 26 - Parent - Procédures

ENFANT; VOIR AUSSI: 018 FILIATION; 313 ENLEVEMENT D'ENFANT - Convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants - Déplacement d'un enfant - Article 26 - Parent - Dépens - Procédures

ENFANT; VOIR AUSSI: 018 FILIATION; 313 ENLEVEMENT D'ENFANT - Droits de garde et de visite transfrontières - Procédure judiciaire - Audience publique - Condition - Ordre public

ORDRE PUBLIC - Enfant - Droits de garde et de visite transfrontières - Procédure judiciaire - Audience publique - Condition

DEMANDE EN JUSTICE - Désistement de la défense contre une action en justice - Désistement

Le désistement de la défense contre une action en justice ne constitue pas un désistement d'action au sens des articles 821, alinéa 1er et 823, alinéa 1er, du *Code judiciaire* (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

DESISTEMENT (PROCEDURE) - Désistement d'action - Désistement

van verweer tegen een rechtsvordering
- Art. 821, eerste lid Gerechtelijk Wetboek
- Art. 823, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

de la défense contre une action en justice
- Art. 821, al. 1er Code judiciaire
- Art. 823, al. 1er Code judiciaire

De afstand van een verweer tegen een rechtsvordering is geen afstand van rechtsvordering in de zin van de artikelen 821, eerste lid en 823, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

Le désistement de la défense contre une action en justice ne constitue pas un désistement d'action au sens des articles 821, alinéa 1er et 823, alinéa 1er, du Code judiciaire (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

VORDERING IN RECHTE - Afstand van verweer tegen een rechtsvordering - Afstand
- Art. 821, eerste lid Gerechtelijk Wetboek
- Art. 823, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

DEMANDE EN JUSTICE - Désistement de la défense contre une action en justice - Désistement
- Art. 821, al. 1er Code judiciaire
- Art. 823, al. 1er Code judiciaire

De eiser die veroordeeld is in de kosten van de verweerder heeft belang bij een cassatieberoep tegen deze beslissing (1). (1) Zie de (op dit punt andersluidende) concl. van het O.M.

Le demandeur qui a été condamné aux dépens du défendeur a intérêt à former un pourvoi en cassation contre cette décision (1). (1) Voir les conclusions (contraires sur ce point) du M.P. publiées à leur date dans AC.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders - Veroordeling tot de kosten - Belang

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Demandeurs et défendeurs - Condamnation aux dépens - Intérêt

De openbare orde vereist niet dat de gerechtelijke procedures betreffende de bescherming van het grensoverschrijdend hoederecht en bezoekrecht bedoeld in het vierde deel, boek IV, hoofdstuk XIIbis, Gerechtelijk Wetboek, zowel in eerste aanleg als in hoger beroep, wat de pleidooien en de verslagen betreft, in openbare rechtszitting worden behandeld (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

L'ordre public ne requiert pas que les procédures judiciaires relatives à la protection des droits de garde et de visite transfrontières visées à la quatrième partie, livre IV, chapitre XIIbis, du Code judiciaire se déroulent en audience publique, tant en première instance qu'en degré d'appel en ce qui concerne les plaidoyers et rapports (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

KIND - Grensoverschrijdend hoederecht en bezoekrecht - Gerechtelijke procedure - Openbare rechtszitting - Vereiste - Openbare orde

ENFANT; VOIR AUSSI: 018 FILIATION; 313 ENLEVEMENT D'ENFANT - Droits de garde et de visite transfrontières - Procédure judiciaire - Audience publique - Condition - Ordre public

- Art. 757, § 2, 12° Gerechtelijk Wetboek

- Art. 757, § 2, 12° Code judiciaire

OPENBARE ORDE - Kind - Grensoverschrijdend hoederecht en bezoekrecht - Gerechtelijke procedure - Openbare rechtszitting - Vereiste

ORDRE PUBLIC - Enfant - Droits de garde et de visite transfrontières - Procédure judiciaire - Audience publique - Condition

- Art. 757, § 2, 12° Gerechtelijk Wetboek

- Art. 757, § 2, 12° Code judiciaire

C.11.0253.F

23 mei 2011

AC nr. ...

Een vordering tot schorsing van de rechtspleging die alleen ertoe strekt de rechtsgang te belemmeren, moet worden verworpen; daarenboven moet het Hof zeer snel uitspraak doen over een vordering tot wraking.

Doit être rejetée une demande de surséance qui ne poursuit d'autre but que de paralyser le cours de la justice; en outre, la Cour a l'obligation de statuer sur une demande de récusation dans des délais très brefs.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Wraking

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Récusation

- Artt. 836, 837, eerste lid, en 838 Gerechtelijk Wetboek
WRAKING - Vordering tot schorsing van de rechtspleging - Gegrondheid

- Art. 836, 837, al. 1er, et 838 Code judiciaire

RECUSATION - Demande de surséance - Fondement

- Artt. 836, 837, eerste lid, en 838 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 836, 837, al. 1er, et 838 Code judiciaire

Er bestaat geen grond om de vordering tot overlegging van stukken en tot verhoor van een getuige toe te wijzen wanneer de magistraat die wordt gewraakt de hem verweten feiten niet erkent en de wrakende partij geen enkel schriftelijk bewijs en zelfs geen begin van bewijs aanvoert om die feiten te staven.

BEWIJS - Burgerlijke zaken - Getuigen - Gewettigde verdenking - Subjectieve onpartijdigheid

- Artt. 1341 en 1347 Burgerlijk Wetboek

WRAKING - Burgerlijke zaken - Bewijs - Getuigen

- Artt. 1341 en 1347 Burgerlijk Wetboek

Gewettigde verdenking kan niet worden afgeleid uit de omstandigheid dat de magistraat zitting heeft gehouden in een andere zaak dan die waarop de wraking betrekking heeft en dat hij mede een beslissing heeft gewezen die niet strookte met die waarop de wrakende partij had aangedrongen.

WRAKING - Gewettigde verdenking - Subjectieve onpartijdigheid

Il n'y a pas lieu de faire droit à une demande de production de pièces et d'audition d'un témoin lorsque le magistrat contre lequel une récusation est poursuivie ne convient pas des faits qui lui sont reprochés et que le récusant n'en apporte ni la preuve par écrit, ni même un commencement de preuve.

PREUVE - Matière civile - Preuve testimoniale - Suspicion légitime - Impartialité subjective

- Art. 1341 et 1347 Code civil

RECUSATION - Matière civile - Preuve - Preuve testimoniale

- Art. 1341 et 1347 Code civil

La suspicion légitime ne saurait se déduire de la circonstance que le magistrat a siégé dans une autre cause que celle visée par la récusation et qu'il a concouru à une décision autre que celle préconisée par la récusant.

RECUSATION - Suspicion légitime - Impartialité subjective

C.11.0338.N

28 november 2011

AC nr. ...

Indien de feiten die als gegronde redenen kunnen worden aangevoerd door de vennoot die in rechte vordert dat zijn aandelen worden overgenomen door de vennoten op wie deze gegronde redenen betrekking hebben, in de regel verband zullen houden met de vennootschap uit welke de aandeelhouder wenst te treden, is het niet uitgesloten dat ook feiten die geen verband houden met die vennootschap in aanmerking worden genomen.

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen - Gegronde redenen - Vordering tot uittreding - Aangevoerde feiten - Verband met de vennootschap waaruit de uit uittreding gevorderd wordt

- Art. 340, eerste lid Wetboek van vennootschappen

En règle, les faits susceptibles d'être invoqués à titre de justes motifs par l'associé qui demande en justice que les associés à l'origine de ces justes motifs, reprennent toutes ses parts, doivent être propres à la société dont l'actionnaire veut se retirer, mais il n'est cependant pas exclu que des faits étrangers à cette société soient également pris en considération.

SOCIETES - Sociétés commerciales - Généralités - Justes motifs - Action en retrait - Faits invoqués - Lien avec la société sur laquelle porte l'action en retrait

- Art. 340, al. 1er Code des sociétés

C.11.0378.N

13 mei 2011

AC nr. ...

Dat de voorzitter van het hof van assisen in een vraagstelling verwijst naar het feit dat de eiser in wraking zijn echtgenote heeft gedood, is, mede gelet op de betekenis die het woord "doden" in het gewone spraakgebruik heeft, en het feit dat hij ter rechtszitting heeft gezegd dat hij zijn vrouw een messteek heeft toegebracht niet van aard dat ze bij de verzoeker en bij derden gewettigde verdenking kunnen doen ontstaan over de geschiktheid van die magistraat om met de vereiste onpartijdigheid en onafhankelijkheid uitspraak te doen; die bewoordingen gaan niet de grenzen te buiten van wat toegelaten is aan de strafrechter en aan de voorzitter van een hof van assisen in het bijzonder; hij mag met het oog op de waarheidsvinding indringende vragen stellen (1) (1) Zie Cass. 28 febr. 2008, AR C.08.0086.N, AC, 2008, nr. 144.

HOF VAN ASSISEN - Algemeen - Wraking - Gewettigde verdenking - Bewoordingen van de voorzitter

- Art. 828, 1° *Gerechtelijk Wetboek*

WRAKING - Gewettigde verdenking - Hof van assisen - Strafzaken - Bewoordingen van de voorzitter

- Art. 828, 1° *Gerechtelijk Wetboek*

Le fait que dans une question le président de la cour d'assises se réfère au fait que le demandeur en récusation a tué son épouse n'est, compte tenu de la signification du terme « tuer » dans le langage courant et du fait qu'il a dit à l'audience avoir porté un coup de couteau à sa femme, pas de nature à faire naître une suspicion légitime dans le chef du demandeur et des tiers sur l'aptitude de ce magistrat à statuer avec l'impartialité et l'indépendance requises ; ces termes n'excèdent pas les limites de ce qui est admis au juge pénal et au président d'une cour d'assises en particulier ; en vue de la recherche de la vérité, il peut poser des questions insistantes (1). (1) Voir Cass. 28 février 2008, RG C.08.0086.N, Pas., 2008, n° 144.

COUR D'ASSISES - Généralités - Récusation - Suspicion légitime - Termes utilisés par le président

- Art. 828, 1° *Code judiciaire*

RECUSATION - Suspicion légitime - Cour d'assises - Matière pénale - Termes utilisés par le président

- Art. 828, 1° *Code judiciaire*

C.11.0390.F

24 oktober 2011

AC nr. ...

Het afschrift van een zittingsblad, dat volgens het verzoekschrift wel daarbij is gevoegd en dat voorkomt in het dossier van de voor het Hof gevolgde rechtspleging, maar niet genummerd en evenmin geparafeerd is door de advocaat bij het Hof die de eiser vertegenwoordigt, kan niet gebruikt worden tijdens de rechtspleging.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie) - Stukken waarop het Hof vermag acht te slaan - Zittingsblad - Bij het cassatieberoep gevoegd stuk - Noch genummerd noch geparafeerd door de advocaat bij het Hof

- Art. 1098 *Gerechtelijk Wetboek*

La copie d'une feuille d'audience dont la requête mentionne qu'elle y est jointe, qui repose au dossier de la procédure devant la Cour et qui n'est ni cotée ni paraphée par l'avocat à la Cour qui représente le demandeur ne peut être utilisée au cours de la procédure.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Formes - Pièces à joindre (au pourvoi ou au mémoire) - Pièces auxquelles la Cour peut avoir égard - Feuille d'audience - Pièce jointe au pourvoi - Ni cotée ni paraphée par l'avocat à la Cour

- Art. 1098 *Code judiciaire*

C.11.0400.N

27 mei 2011

AC nr. ...

De omstandigheid dat de rechter gezeteld heeft in een beslissing waarbij aan de verzoeker leefloon en andere toekenningen werden geweigerd heeft niet tot gevolg dat hij dient te worden aangezien als zetelende in dezelfde zaak wanneer hij nadien in een geschil tot terugvordering van de ingevolge definitieve beslissing ten onrechte verkregen toekenningen dient te oordelen.

WRAKING - Rechter - Terugvordering - Weigering - Burgerlijke zaken - Vroegere kennisneming van een geschil

- Art. 828, 9° *Gerechtelijk Wetboek*

La circonstance que le juge a siégé dans une décision refusant au demandeur le revenu d'intégration et d'autres allocations n'a pas pour effet qu'il y a lieu de le considérer comme siégeant dans la même cause lorsqu'il est appelé ultérieurement à statuer dans un litige sur la répétition des allocations obtenues indûment ensuite de la décision définitive.

RECUSATION - Juge - Répétition - Refus - Matière civile - Connaissance précédente d'un litige

- Art. 828, 9° *Code judiciaire*

De omstandigheid dat de rechter in een vroegere procedure waarin de verzoeker partij was, met toepassing van artikel 462 Wetboek van Strafvordering, stukken uit het toen voorliggende dossier gelicht heeft op grond dat er mogelijk aanwijzingen waren dat deze stukken van verzoeker betreffende zijn medische toestand, zijn beweerde loopbaan in de advocatuur en andere gegevens met valsheid behept waren, betekent niet dat er tussen de rechter en de verzoeker een ernstige graad van vijandschap bestaat.

BETICHTING VAN VALSHEID - Verband - Rechter - Wraking - Stukken - Burgerlijke zaken - Vroegere procedure - Aanwijzingen van valsheid - Overlegging aan het openbaar ministerie - Hoge graad van vijandschap

- Art. 828, 12° *Gerechtelijk Wetboek*
- Art. 462 *Wetboek van Strafvordering*

WRAKING - Verband - Rechter - Stukken - Burgerlijke zaken - Vroegere procedure - Aanwijzingen van valsheid - Overlegging aan het openbaar ministerie - Hoge graad van vijandschap

- Art. 462 *Wetboek van Strafvordering*
- Art. 828, 12° *Gerechtelijk Wetboek*

La circonstance que dans une procédure précédente dans laquelle le demandeur était une partie, le juge a tiré, en application de l'article 462 du Code d'instruction criminelle, des pièces du dossier alors constitué, sur la base de l'existence d'indices éventuels que ces pièces du demandeur relatives à sa situation médicale, sa prétendue carrière au barreau et d'autres éléments seraient des faux, ne signifie pas qu'il existe une inimitié capitale entre le juge et le demandeur.

INSCRIPTION DE FAUX - Lien - Juge - Récusation - Pièces - Matière civile - Procédure précédente - Indices de faux - Transmission au ministère public - Inimitié capitale

- Art. 828, 12° *Code judiciaire*
- Art. 462 *Code d'Instruction criminelle*

RECUSATION - Lien - Juge - Pièces - Matière civile - Procédure précédente - Indices de faux - Transmission au ministère public - Inimitié capitale

- Art. 462 *Code d'Instruction criminelle*
- Art. 828, 12° *Code judiciaire*

C.11.0427.N

22 december 2011

AC nr. ...

Een verzoek tot terugbetaling van uitgaven stuit de verjaring van de rechtsvordering van de benadeelde tegen de verzekeraar voor het volledig herstel van de schade.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Landverzekering - Verzoek tot terugbetaling van uitgaven - W.A.M.-verzekering - Benadeelde - Vordering tegen de verzekeraar - Omvang

- Art. 35, § 4 *Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst*

- Art. 15, § 1, tweede lid *Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen*

VERZEKERING - Landverzekering - Benadeelde - Verzoek tot terugbetaling van uitgaven - Verjaring - Stuiting - Vordering tegen de verzekeraar - Omvang

- Art. 35, § 4 *Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst*

- Art. 15, § 1, tweede lid *Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen*

VERZEKERING - WAM- verzekering - Verzoek tot terugbetaling van uitgaven - Verjaring - Stuiting - Benadeelde - Vordering tegen de verzekeraar - Omvang

- Art. 35, § 4 *Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst*

- Art. 15, § 1, tweede lid *Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen*

Une demande en remboursement de dépenses interrompt l'action intentée par la personne lésée contre l'assureur en indemnisation totale de son préjudice.

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Assurances terrestres - Action en remboursement de dépenses - Assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules - Personne lésée - Action contre l'assureur - Etendue

- Art. 35, § 4 L. du 25 juin 1992 *sur le contrat d'assurance terrestre*

- Art. 15, § 1, al. 2 L. du 21 novembre 1989 *relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs*

ASSURANCES - Assurances terrestres - Partie lésée - Action en remboursement de dépenses - Prescription - Interruption - Action contre l'assureur - Etendue

- Art. 35, § 4 L. du 25 juin 1992 *sur le contrat d'assurance terrestre*

- Art. 15, § 1, al. 2 L. du 21 novembre 1989 *relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs*

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Action en remboursement de dépenses - Prescription - Interruption - Personne lésée - Action contre l'assureur - Etendue

- Art. 35, § 4 L. du 25 juin 1992 *sur le contrat d'assurance terrestre*

- Art. 15, § 1, al. 2 L. du 21 novembre 1989 *relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs*

C.11.0439.N

22 december 2011

AC nr. ...

De schuldenaar die hoger beroep heeft ingesteld tegen de beslissing over zijn vordering tot het openen van de procedure van gerechtelijke reorganisatie, moet worden opgeroepen en gehoord, behoudens indien hij van dit recht afstand heeft gedaan.

ECONOMIE - Hoger beroep - Verzoek tot het openen van een procedure van gerechtelijke reorganisatie - Hoorplicht - Wet Continuïteit Ondernemingen - Vereiste - Oproeping - Beslissing

- Artt. 24, § 1, en 29, tweede lid Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

Le débiteur qui a interjeté appel de la décision sur sa requête en ouverture d'une procédure de réorganisation judiciaire, doit être convoqué et entendu, sauf s'il a renoncé à ce droit.

ECONOMIE - Appel - Requête en ouverture d'une procédure de réorganisation judiciaire - Obligation d'entendre - Loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises - Condition - Convocation - Décision

- Art. 24, § 1, et 29, al. 2 L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

C.11.0456.N

10 november 2011

AC nr. ...

Uit de afzonderlijke regelingen en de onderscheiden aard van de kosten waarvoor tweedelijns juridische bijstand en rechtsbijstand wordt verleend, volgt dat de afwijkende regeling van artikel 1022, vierde lid, Gerechtelijk Wetboek niet van toepassing is op de in het ongelijk gestelde partij die enkel rechtsbijstand geniet.

GERECHTSKOSTEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Toepasselijkheid - Rechtsbijstand - Juridische tweedelijnsbijstand - Minimum - Rechtsplegingsvergoeding

- Artt. 508/1 e.v., 664 en 1022, vierde lid Gerechtelijk Wetboek

RECHTSBIJSTAND - Toepasselijkheid - Minimum - Rechtsplegingsvergoeding

- Artt. 508/1 e.v., 664 en 1022, vierde lid Gerechtelijk Wetboek

Il ressort des réglementations distinctes et de la nature particulière des frais pour lesquels l'aide juridique de deuxième ligne et l'assistance judiciaire sont accordés, que la réglementation dérogatoire de l'article 1022, alinéa 4, du Code judiciaire ne s'applique pas à la partie succombante qui bénéficie uniquement de l'assistance judiciaire.

FRAIS ET DEPENS - Matière civile - Généralités - Applicabilité - Assistance judiciaire - Aide juridique de deuxième ligne - Minimum - Indemnité de procédure

- Art. 508/1 et svts, 664 et 1022, al. 4 Code judiciaire

ASSISTANCE JUDICIAIRE - Applicabilité - Minimum - Indemnité de procédure

- Art. 508/1 et svts, 664 et 1022, al. 4 Code judiciaire

C.11.0485.F

16 augustus 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Wraking van de onderzoeksrechter - Gevolg van de wraking - Nietigheid van de voorheen door de gewraakte rechter gestelde onderzoekshandelingen

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Schorsende werking - Vordering tot wraking van de onderzoeksrechter

ONDERZOEKSRECHTER - Wraking - Gevolg van de wraking - Nietigheid van de voorheen door de gewraakte rechter gestelde onderzoekshandelingen

ONDERZOEKSRECHTER - Schorsende werking - Vordering tot wraking

WRAKING - Onderzoeksrechter - Gevolg van de wraking - Nietigheid van de voorheen door de gewraakte rechter gestelde onderzoekshandelingen

WRAKING - Onderzoeksrechter - Schorsende werking - Vordering tot wraking

Uit het feit dat een onderzoeksrechter door een partij wordt gewraakt, kan niet worden afgeleid dat de handelingen die deze magistraat vóór de vordering tot wraking heeft gesteld, onvermijdelijk dienen te worden nietig verklaard (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Wraking van de onderzoeksrechter -

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Récusation du juge d'instruction - Effet de la récusation - Nullité des actes d'instruction accomplis antérieurement par le juge récusé

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Effet suspensif - Demande en récusation du juge d'instruction

JUGE D'INSTRUCTION - Récusation - Effet de la récusation - Nullité des actes d'instruction accomplis antérieurement par le juge récusé

JUGE D'INSTRUCTION - Effet suspensif - Demande de récusation

RECUSATION - Juge d'instruction - Effet de la récusation - Nullité des actes d'instruction accomplis antérieurement par le juge récusé

RECUSATION - Juge d'instruction - Effet suspensif - Demande de récusation

De la circonstance qu'un juge d'instruction est récusé par une partie, il ne se déduit pas que les actes accomplis par ce magistrat avant la demande de récusation devraient nécessairement être annulés (1). (1) Voir les concl. du M.P.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Récusation du juge

Gevolg van de wraking - Nietigheid van de voorheen door de gewraakte rechter gestelde onderzoekshandelingen

- Art. 841 *Gerechtelijk Wetboek*

ONDERZOEKSRECHTER - Wraking - Gevolg van de wraking - Nietigheid van de voorheen door de gewraakte rechter gestelde onderzoekshandelingen

- Art. 841 *Gerechtelijk Wetboek*

WRAKING - Onderzoeksrechter - Gevolg van de wraking - Nietigheid van de voorheen door de gewraakte rechter gestelde onderzoekshandelingen

- Art. 841 *Gerechtelijk Wetboek*

d'instruction - Effet de la récusation - Nullité des actes d'instruction accomplis antérieurement par le juge récusé

- Art. 841 *Code judiciaire*

JUGE D'INSTRUCTION - Récusation - Effet de la récusation - Nullité des actes d'instruction accomplis antérieurement par le juge récusé

- Art. 841 *Code judiciaire*

RECUSATION - Juge d'instruction - Effet de la récusation - Nullité des actes d'instruction accomplis antérieurement par le juge récusé

- Art. 841 *Code judiciaire*

Krachtens artikel 837, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, worden, te rekenen van de dag van de mededeling van de akte van wraking aan de rechter, alle vonnissen en verrichtingen geschorst, behalve wanneer de vordering niet uitgaat van een partij of van het openbaar ministerie; de in dat artikel bepaalde schorsende werking belet de tenuitvoerlegging niet van een onderzoekshandeling die door de onderzoeksrechter op regelmatige wijze is bevolen voordat tegen hem een vordering tot wraking wordt ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

WRAKING - Onderzoeksrechter - Vordering tot wraking - Schorsende werking

- Art. 837 *Gerechtelijk Wetboek*

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Schorsende werking - Vordering tot wraking van de onderzoeksrechter

- Art. 837 *Gerechtelijk Wetboek*

ONDERZOEKSRECHTER - Vordering tot wraking - Schorsende werking

- Art. 837 *Gerechtelijk Wetboek*

En vertu de l'article 837, alinéa 1er, du Code judiciaire, à compter du jour de la communication de l'acte de récusation au juge, tous jugements et opérations sont suspendus, sauf si la demande n'émane pas d'une partie ou du ministère public; l'effet suspensif prévu à cette disposition ne prohibe pas l'exécution d'un acte d'instruction régulièrement ordonné par le juge d'instruction avant qu'une demande en récusation ne soit formée contre lui (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RECUSATION - Juge d'instruction - Demande en récusation - Effet suspensif

- Art. 837 *Code judiciaire*

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Effet suspensif - Demande en récusation du juge d'instruction

- Art. 837 *Code judiciaire*

JUGE D'INSTRUCTION - Demande en récusation - Effet suspensif

- Art. 837 *Code judiciaire*

C.11.0593.F

28 oktober 2011

AC nr. ...

De aanwijzing, in een cassatiearrest, van de rechter naar wie de zaak verwezen wordt, is een daad van gerechtelijk beheer die het Hof, ofwel op vordering van de procureur-generaal, ofwel op verzoek van de partijen of van een van hen, te allen tijde kan verbeteren of wijzigen als die op een vergissing berust, ongeacht de aard ervan of ongeacht of het belang van de partijen dit gebiedt.

CASSATIE - Algemeen - Opdracht en bestaansreden van het hof - Aard van het cassatiegeding - Aard - Arrest - Verbetering - Bevoegdheid - Aanwijzing van de rechter naar wie de zaak verwezen wordt - Vergissing

OPENBAAR MINISTERIE - Vordering van de procureur-generaal - Aard - Arrest - Verbetering - Bevoegdheid - Aanwijzing van de rechter naar wie de zaak verwezen wordt - Vergissing - Hof van Cassatie

La désignation par un arrêt de cassation du juge de renvoi est un acte d'administration judiciaire qu'il est à tout moment au pouvoir de la Cour, soit sur le réquisitoire du procureur général, soit à la requête des parties ou de l'une d'elles, de rectifier ou de modifier s'il est entaché d'une erreur, quelle qu'en soit la nature, ou que l'intérêt des parties le commande.

CASSATION - Généralités. mission et raison d'être de la cour de cassation. nature de l'instance en cassation - Nature - Arrêt - Rectification - Pouvoir - Désignation du juge de renvoi - Erreur

MINISTERE PUBLIC - Réquisitoire du procureur général - Nature - Arrêt - Rectification - Pouvoir - Désignation du juge de renvoi - Erreur - Cour de cassation

C.11.0600.F

14 oktober 2011

AC nr. ...

Wanneer twee verschillende gerechten twee vonnissen hebben gewezen waarbij dezelfde vennootschap failliet verklaard is, wordt de rechtsgang belemmerd en moet het rechtsgebied geregeld worden (1). (1) Cass. 9 okt. 1992, AR nr. 7869, AC, 2003, nr. 659.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoegdheid - Regeling van rechtsgebied - Faillissement uitgesproken door twee rechtbanken van koophandel

- Art. 645 Gerechtelijk Wetboek

REGELING VAN RECHTSGEBIED - Burgerlijke zaken - Faillissement uitgesproken door twee rechtbanken van koophandel

- Art. 645 Gerechtelijk Wetboek

Wanneer de zetel van een rechtspersoon wordt verplaatst binnen een termijn van één jaar voorafgaand aan de faillissementsvordering en twee gelijkelijk bevoegde rechtbanken van koophandel het faillissement van die rechtspersoon hebben uitgesproken, heeft de rechtbank waarbij de zaak eerst aanhangig wordt gemaakt, voorrang op die waarvoor zij later wordt aangebracht.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Bevoegdheid - Rechtspersoon - Voorrang - Verplaatsing van zetel van de vennootschap - Zaak wordt bij twee bevoegde rechtbanken van koophandel aanhangig gemaakt - Plaatselijke bevoegdheid

- Artt. 631, § 1, eerste lid, en 647 Gerechtelijk Wetboek

REGELING VAN RECHTSGEBIED - Burgerlijke zaken - Rechtspersoon - Voorrang - Rechtbank van koophandel - Verplaatsing van zetel van de vennootschap - Zaak wordt bij twee bevoegde rechtbanken van koophandel aanhangig gemaakt - Plaatselijke bevoegdheid

- Artt. 631, § 1, eerste lid, en 647 Gerechtelijk Wetboek

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Plaatselijke bevoegdheid - Voorrang - Verplaatsing van zetel van de vennootschap - Zaak wordt bij twee bevoegde rechtbanken van koophandel aanhangig gemaakt - Vordering tot faillietverklaring van een rechtspersoon

- Artt. 631, § 1, eerste lid, en 647 Gerechtelijk Wetboek

La coexistence de deux jugements rendus par des juridictions différentes et prononçant la faillite de la même société entrave le cours de la justice et donne lieu à règlement de juges (1). (1) Cass. 9 octobre 1992, RG 7869, Pas., 1992, n° 659.

FAILLITE ET CONCORDATS - Competence - Règlement de juges - Faillite déclarée par deux tribunaux de commerce

- Art. 645 Code judiciaire

REGLEMENT DE JUGES - Matière civile - Faillite déclarée par deux tribunaux de commerce

- Art. 645 Code judiciaire

Lorsqu'en cas de changement de siège social d'une personne morale dans un délai d'un an avant la demande en faillite, deux tribunaux de commerce également compétents ont déclaré sa faillite, le premier saisi doit être préféré à celui qui est saisi ultérieurement.

FAILLITE ET CONCORDATS - Competence - Personne morale - Préférence - Changement de siège social - Saisine de deux tribunaux de commerce compétents - Compétence territoriale

- Art. 631, § 1er, al. 1er et 647 Code judiciaire

REGLEMENT DE JUGES - Matière civile - Personne morale - Préférence - Tribunaux de commerce - Changement de siège social - Saisine de deux tribunaux de commerce compétents - Compétence territoriale

- Art. 631, § 1er, al. 1er et 647 Code judiciaire

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence territoriale - Préférence - Changement de siège social - Saisine de deux tribunaux de commerce compétents - Demande en faillite d'une personne morale

- Art. 631, § 1er, al. 1er et 647 Code judiciaire

Uit artikel 842 van het Gerechtelijk Wetboek, dat geen onderscheid maakt naargelang het vorige verzoek onontvankelijk of niet-gegrond werd verklaard, volgt dat een nieuw verzoek tot wraking onontvankelijk is, als het dezelfde feiten aanvoert als het vorige (1). (1) Om de procedures tot wraking en tot onttrekking van de zaak aan de rechter te harmoniseren, werd artikel 842 Gerechtelijk Wetboek ingevoegd bij de wet van 10 juni 2001, in overeenstemming met artikel 659 van dat wetboek (Gedr.St. Kamer, zitt. 1999-2000, Doc. 0886/001, p. 13). Met betrekking tot de toepassing van dat artikel heeft het Hof, in een arrest van 24 feb. 2005 (AC, nr. 117) beslist dat uit die bepaling, die geen onderscheid maakt naargelang het vorige verzoek onontvankelijk of niet-gegrond werd verklaard, volgt dat een nieuw verzoek tot wraking onontvankelijk is, als het dezelfde feiten aanvoert als het vorige. Dat arrest vormt slechts de bevestiging van de rechtspraak van het Hof die onder meer vervat is in zijn arresten van 21 nov. 1985 (AC, 1986, nr. 197), 11 juni 1976 (AC, 1976, 1140) en 8 maart 1976 (AC, 5 maart 1976, 770).

WRAKING - Ontvankelijkheid - Verzoek tot wraking van een rechter - Verwerping van dat verzoek - Indiening van een nieuw verzoek dat op dezelfde feiten is gegrond
- Art. 842 Gerechtelijk Wetboek

De door de verzoeker voorgestelde prejudiciële vraag dient niet aan het Grondwettelijk Hof te worden gesteld, aangezien zij geen verband houdt met artikel 842 van het Gerechtelijk Wetboek op grond waarvan het verzoek tot wraking niet-ontvankelijk wordt verklaard.

PREJUDICIEEL GESCHIL - Verplichting voor het Hof - Grondwettelijk Hof - Vraag die geen verband houdt met het artikel op grond waarvan de vordering niet-ontvankelijk is verklaard - Grenzen

Il suit de l'article 842 du Code judiciaire, qui ne fait pas de distinction suivant que la demande antérieure a été déclarée irrecevable ou non fondée, qu'une nouvelle demande en récusation est irrecevable si elle invoque les mêmes faits que la précédente (1). (1) En vue d'harmoniser les procédures de récusation et de dessaisissement, l'article 842 du Code judiciaire a été inséré par la loi du 10 juin 2001, en concordance avec l'article 659 de ce code (Doc. Ch., sess. 1999-2000, Doc. 0886/001, p. 13). S'agissant de l'application de cet article, la Cour a considéré, dans un arrêt du 24 février 2005 (Pas. n° 117), qu'il suit de cette disposition, qui ne fait pas de distinction suivant que la demande antérieure a été déclarée irrecevable ou non fondée, qu'une nouvelle demande en dessaisissement est irrecevable si elle invoque les mêmes faits que la précédente. Cet arrêt ne fait que confirmer la jurisprudence de la Cour telle qu'elle s'est exprimée, notamment, dans ses arrêts des 21 novembre 1985 (Pas. 1986, n° 197), 11 juin 1976 (Bull. et Pas. 1976, I, 1106) et 5 mars 1976 (Bull. et Pas. 1976, I, 735).

RECUSATION - Recevabilité - Demande en récusation d'un juge - Rejet de cette demande - Introduction d'une nouvelle demande fondée sur les mêmes faits
- Art. 842 Code judiciaire

La question préjudicielle proposée par le demandeur ne doit pas être posée à la Cour constitutionnelle dès lors qu'elle est étrangère à l'article 842 du Code judiciaire sur la base duquel la demande en récusation est dite irrecevable.

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Obligation pour la Cour - Cour constitutionnelle - Question étrangère à l'article sur la base duquel la demande est dite irrecevable - Limites

De omstandigheid dat de bepalingen van de Artsenwet niet voorzien in de verplichting dat de kennisgeving van de beslissing van de raad van beroep de informatie moet bevatten omtrent de mogelijke rechtsmiddelen, de instanties waar ze aanhangig moeten worden gemaakt en de vormen en termijnen die daarbij in acht dienen te worden genomen, houdt geen onevenredige beperking in van de rechten van de eiser die het voorwerp uitmaakt van een tuchtprocedure waarop voormelde Artsenwet van toepassing is, die, enkel wat de termijn betreft om cassatieberoep in te stellen afwijkt van het gemene recht; dit is het geval zowel in vergelijking met een sociaal verzekerde bedoeld in artikel 704, § 2, Gerechtelijk Wetboek als met de ambtenaar die tegen de veroordeling tot een tuchtstraf enkel kan opkomen door een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State (1). (1) GwH, arresten van 1 okt. 2003 in de zaak 128/2003, 13 dec. 2006 in de zaak 197/2006 en 11 maart 2009 in de zaak 51/2009.

ARTS - Cassatieberoep - Kennisgeving - Tucht - Raad van beroep - Termijn - Informatie over rechtsmiddelen - Vergelijkbaarheid - Evenredigheid - Ontstentenis - Orde der geneesheren - Beslissing

- Art. 26, § 1, 1° KB nr 79 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Cassatieberoep - Kennisgeving - Tucht - Raad van beroep - Termijn - Informatie over rechtsmiddelen - Vergelijkbaarheid - Evenredigheid - Ontstentenis - Orde der geneesheren - Arts - Beslissing

- Art. 26, § 1, 1° KB nr 79 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

GENEESKUNDE - Beroepsorden - Cassatieberoep - Kennisgeving - Tucht - Raad van beroep - Termijn - Informatie over rechtsmiddelen - Vergelijkbaarheid - Evenredigheid - Ontstentenis - Orde der geneesheren - Arts - Beslissing

- Art. 26, § 1, 1° KB nr 79 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

Die vermelding op de kennisgeving aan de arts van de beslissing van de raad van beroep van de Orde der geneesheren dat "behoudens voorziening in cassatie, de tenuitvoerlegging van de tuchtstraf (zal) ingaan na het verstrijken van de termijn van dertig vrije dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing" heeft enkel tot doel, overeenkomstig artikel 27, § 2, Artsenwet, aan te geven wanneer de tenuitvoerlegging van de opgelegde tuchtstraf een aanvang neemt in het geval geen cassatieberoep is ingesteld, hetgeen te dezen belangrijk is omdat het invloed heeft op de uitoefening van het beroep.

ARTS - Cassatieberoep - Kennisgeving - Tucht - Raad van beroep - Termijn - Orde der geneesheren - Doel - Beslissing

La circonstance que les dispositions de l'arrêté royal n° 79 du 11 novembre 1967 relatif à l'Ordre des médecins ne prévoient pas que la notification de la décision du conseil d'appel doit obligatoirement contenir l'information relative aux voies de recours possibles, les instances devant être saisies et les formes et délais devant être observés à cet égard, n'implique pas une limitation disproportionnée des droits du demandeur qui fait l'objet d'une procédure disciplinaire à laquelle cet arrêté royal précité est applicable et qui déroge, uniquement en ce qui concerne le délai pour former un pourvoi en cassation, du droit commun; cela vaut tant en comparaison avec un assuré social visé à l'article 704, §2, du Code judiciaire, qu'en comparaison avec un fonctionnaire qui ne peut s'opposer à la condamnation à une sanction disciplinaire qu'en formant un recours en annulation devant le Conseil d'État (1). (1) C.C., arrêts des 1er octobre 2003 dans la cause 128/2003, 13 décembre 2006 dans la cause 197/2006 et 11 mars 2009 dans la cause 51/2009.

MEDECIN; VOIR AUSSI: 163/03 ART DE GUERIR - Pourvoi en cassation - Notification - Discipline - Conseil d'appel - Délai - Information sur les voies de recours - Comparabilité - Proportionnalité - Défaut - Ordre des médecins - Décision

- Art. 26, § 1er, 1° A.R. n° 79 du 10 novembre 1967 relatif à l'Ordre des Médecins

POURVOI EN CASSATION - Matière disciplinaire - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Pourvoi en cassation - Notification - Discipline - Conseil d'appel - Délai - Information sur les voies de recours - Comparabilité - Proportionnalité - Défaut - Ordre des médecins - Médecin - Décision

- Art. 26, § 1er, 1° A.R. n° 79 du 10 novembre 1967 relatif à l'Ordre des Médecins

ART DE GUERIR - Ordres professionnels; voir aussi: 723 medecin - Pourvoi en cassation - Notification - Discipline - Conseil d'appel - Délai - Information sur les voies de recours - Comparabilité - Proportionnalité - Défaut - Ordre des médecins - Médecin - Décision

- Art. 26, § 1er, 1° A.R. n° 79 du 10 novembre 1967 relatif à l'Ordre des Médecins

La mention sur la notification au médecin de la décision du conseil d'appel de l'Ordre des médecins que "sous réserve d'un pourvoi en cassation, l'exécution de la sanction disciplinaire prendra cours après l'expiration du délai de trente jours francs à partir de la notification de la décision" a uniquement pour but, conformément à l'article 27, §2, de l'arrêté royal n° 79 du 11 novembre 1967, d'indiquer quand l'exécution de la sanction disciplinaire infligée prend cours si aucun pourvoi en cassation n'est formé, ce qui est important en l'espèce dès lors que cela influe sur l'exercice de la profession.

MEDECIN; VOIR AUSSI: 163/03 ART DE GUERIR - Pourvoi en cassation - Notification - Discipline - Conseil d'appel - Délai - Ordre des médecins - But - Décision

- Art. 27, § 2 KB nr 79 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Cassatieberoep - Kennisgeving - Tucht - Raad van beroep - Termijn - Orde der geneesheren - Doel - Arts - Beslissing

- Art. 27, § 2 KB nr 79 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

GENEESKUNDE - Beroepsorden - Cassatieberoep - Kennisgeving - Tucht - Raad van beroep - Termijn - Orde der geneesheren - Doel - Arts - Beslissing

- Art. 27, § 2 KB nr 79 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

Niet ontvankelijk wegens laattijdigheid is het cassatieberoep van de arts tegen een beslissing van de raad van beroep van de Orde der geneesheren, ter griffie van de raad van beroep ingediend na het verstrijken van de termijn van een maand, die een aanvang heeft genomen na de dag waarop de aangetekende brief waarbij de bestreden beslissing aan de eiser ter kennis werd gebracht op zijn woonplaats werd aangeboden.

ARTS - Cassatieberoep - Tucht - Raad van beroep - Termijn - Orde der geneesheren - Beslissing

- Art. 26, § 1, 1° KB nr 79 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

- Artt. 52, 53bis, 54 en 860, tweede lid Gerechtelijk Wetboek
CASSATIEBEROEP - Tuchtzaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Cassatieberoep - Tucht - Raad van beroep - Orde der geneesheren - Arts - Beslissing

- Art. 26, § 1, 1° KB nr 79 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

- Artt. 52, 53bis, 54 en 860, tweede lid Gerechtelijk Wetboek
GENEESKUNDE - Beroepsorden - Cassatieberoep - Tucht - Raad van beroep - Orde der geneesheren - Arts - Beslissing

- Art. 26, § 1, 1° KB nr 79 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

- Artt. 52, 53bis, 54 en 860, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 27, § 2 A.R. n° 79 du 10 novembre 1967 relatif à l'Ordre des Médecins

POURVOI EN CASSATION - Matière disciplinaire - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Pourvoi en cassation - Notification - Discipline - Conseil d'appel - Délai - Ordre des médecins - But - Médecin - Décision

- Art. 27, § 2 A.R. n° 79 du 10 novembre 1967 relatif à l'Ordre des Médecins

ART DE GUERIR - Ordres professionnels; voir aussi: 723 medecin - Pourvoi en cassation - Notification - Discipline - Conseil d'appel - Délai - Ordre des médecins - But - Médecin - Décision

- Art. 27, § 2 A.R. n° 79 du 10 novembre 1967 relatif à l'Ordre des Médecins

Est irrecevable pour cause de tardiveté, le pourvoi en cassation du médecin contre une décision du conseil d'appel de l'Ordre des médecins, déposé au greffe du conseil d'appel après l'expiration du délai d'un mois, qui a pris cours le jour suivant la présentation au domicile du demandeur de la lettre recommandée par laquelle la décision attaquée a été portée à sa connaissance.

MEDECIN; VOIR AUSSI: 163/03 ART DE GUERIR - Pourvoi en cassation - Discipline - Conseil d'appel - Délai - Ordre des médecins - Décision

- Art. 26, § 1er, 1° A.R. n° 79 du 10 novembre 1967 relatif à l'Ordre des Médecins

- Art. 52, 53bis, 54 et 860, al. 2 Code judiciaire
POURVOI EN CASSATION - Matière disciplinaire - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Pourvoi en cassation - Discipline - Conseil d'appel - Ordre des médecins - Médecin - Décision

- Art. 26, § 1er, 1° A.R. n° 79 du 10 novembre 1967 relatif à l'Ordre des Médecins

- Art. 52, 53bis, 54 et 860, al. 2 Code judiciaire
ART DE GUERIR - Ordres professionnels; voir aussi: 723 medecin - Pourvoi en cassation - Discipline - Conseil d'appel - Ordre des médecins - Médecin - Décision

- Art. 26, § 1er, 1° A.R. n° 79 du 10 novembre 1967 relatif à l'Ordre des Médecins

- Art. 52, 53bis, 54 et 860, al. 2 Code judiciaire

De bestreden beslissing die vaststelt dat de eiser de opdracht uitvoert van vaste vertegenwoordiger van een bestuurder bij een naamloze vennootschap zonder voor die opdracht een loon te ontvangen, dat hij verklaart de adviezen voor die vennootschap voor eigen rekening te factureren en daaruit een onrechtstreeks financieel voordeel haalt, maar die noch de aard van de door de eiser verstrekte consultancy, noch de voorwaarden voor de uitoefening en de verloning ervan omschrijft, stelt het Hof niet in staat de wettigheid te toetsen van de beslissing die hem een blaam oplegt wegens de niet-naleving van artikel 21, eerste lid, en is bijgevolg niet regelmatig met redenen omkleed.

ACCOUNTANT - Tucht - Tuchtrectelijke tekortkoming - Opdracht van vertegenwoordiger van bestuurder van een vennootschap bij een andere vennootschap - Geen loon - Consultancyopdrachten voor de vennootschap in eigen naam gefactureerd - Onrechtstreeks financieel voordeel uit de opdracht bij de vennootschap - Toetsing van de wettigheid van de beslissing door het Hof

- Art. 21, eerste lid Reglement van plichtenleer van het Beroepsinstituut van Boekhouders (BIB)

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Tuchtzaken - Tuchtrectelijke tekortkoming - Opdracht van vertegenwoordiger van bestuurder van een vennootschap bij een andere vennootschap - Geen loon - Consultancyopdrachten voor de vennootschap in eigen naam gefactureerd - Onrechtstreeks financieel voordeel uit de opdracht bij de vennootschap - Toetsing van de wettigheid van de beslissing door het Hof - Accountant

- Art. 21, eerste lid Reglement van plichtenleer van het Beroepsinstituut van Boekhouders (BIB)

La sentence attaquée qui constate que le demandeur exerce le mandat de représentant permanent d'un administrateur auprès d'une société anonyme sans recevoir de rémunération pour ce mandat, qu'il déclare facturer en son nom propre les conseils apportés à cette société et en tire un avantage financier indirect, sans indiquer ni la nature des conseils donnés par le demandeur ni les conditions dans lesquelles ceux-ci ont été donnés et rémunérés, ne permet pas à la Cour d'exercer son contrôle de la légalité de sa décision de lui infliger un blâme pour un manquement à l'article 21, alinéa 1er, partant, n'est pas régulièrement motivée.

EXPERTCOMPTABLE; VOIR AUSSI: 706 COMPTABILITE - Discipline - Manquement disciplinaire - Mandat de représentant de l'administrateur d'une société auprès d'une autre société - Absence de rémunération - Facturation en son nom propre des conseils apportés à la société - Avantage financier indirect tiré du mandat détenu auprès de la société - Contrôle de légalité de la sentence par la Cour

- Art. 21, al. 1er Code de déontologie de l'Institut professionnel des Comptables (IPC)

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière disciplinaire - Manquement disciplinaire - Mandat de représentant de l'administrateur d'une société auprès d'une autre société - Absence de rémunération - Facturation en son nom propre des conseils apportés à la société - Avantage financier indirect tiré du mandat détenu auprès de la société - Contrôle de légalité de la sentence par la Cour - Expert-comptable

- Art. 21, al. 1er Code de déontologie de l'Institut professionnel des Comptables (IPC)

D.10.0008.F

9 juni 2011

AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling legt de verplichting om in de beslissing uitdrukkelijk te vermelden dat de onderzoeker en de secretaris niet aan het beraad hebben deelgenomen.

ADVOCAAT - Tucht - Tuchtraad van beroep - Onderzoeker en secretaris - Geen deelneming aan het beraad - Bewijs

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Tuchtzaken - Advocaat - Tuchtraad van beroep - Onderzoeker en secretaris - Geen deelneming aan het beraad - Bewijs

Het cassatieberoep tegen een verweerder die geen partij in het geding was voor de tuchtraad van beroep is niet ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 5 juni 2000, AR S.99.0165.F, AC, 2000, nr. 342.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Eisers en verweerders - Ontvankelijkheid - Hoger beroep van eiser - Verweerders - Beslissing van de Tuchtraad - Geen incidenteel beroep van de stafhouder van de Franse Orde van advocaten van de balie van Brussel - Cassatieberoep tegen de stafhouder - Schraping

Aucune disposition légale n'impose d'indiquer expressément dans la sentence que l'enquêteur et le secrétaire n'ont pas pris part au délibéré.

AVOCAT - Discipline - Conseil de discipline d'appel - Enquêteur et secrétaire - Pas de participation au délibéré - Preuve

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière disciplinaire - Avocat - Conseil de discipline d'appel - Enquêteur et secrétaire - Pas de participation au délibéré - Preuve

Est irrecevable le pourvoi dirigé contre un défendeur qui n'était pas partie à l'instance devant le conseil de discipline d'appel (1). (1) Voir Cass. 5 juin 2000, RG S.99.0165.F, Pas., 2000, n° 342.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Demandeurs et défendeurs - Recevabilité - Appel du demandeur - Défendeurs - Décision du Conseil de discipline - Pas d'appel incident du bâtonnier de l'Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles - Pourvoi dirigé contre le bâtonnier - Radiation

De veroordeling van de betrokken advocaat in de kosten van het onderzoek en van de behandeling ter terechtzitting hoeft niet te worden gevorderd door één van de partijen.

ADVOCAAT - Tucht - Veroordeling - Kosten van het onderzoek en de behandeling ter zitting

- Art. 460, laatste lid Gerechtelijk Wetboek

GERECHTSKOSTEN - Tuchtzaken - Algemeen - Advocaat - Veroordeling - Kosten van het onderzoek en de behandeling ter zitting

- Art. 460, laatste lid Gerechtelijk Wetboek

Zelfs als de tuchtvordering in hoger beroep door de procureur-generaal bij het hof van beroep en niet meer door de stafhouder wordt ingesteld, schendt het feit dat de onderzoeker door de tuchtraad van beroep gehoord wordt artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden niet en miskent het noch het algemeen rechtsbeginsel van de wapengelijkheid noch het recht van verdediging van de eiser.

ADVOCAAT - Tucht - Wettigheid - Tuchtraad van beroep - Tuchtvordering van de procureur-generaal - Verhoor van de onderzoeker

- Art. 6 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHT VAN VERDEDIGING - Tuchtzaken - Tucht - Wettigheid - Advocaat - Tuchtraad van beroep - Tuchtvordering van de procureur-generaal - Verhoor van de onderzoeker

- Art. 6 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Tucht - Wettigheid - Advocaat - Recht op wapengelijkheid - Tuchtraad van beroep - Tuchtvordering van de procureur-generaal - Verhoor van de onderzoeker - Tuchtzaken

- Art. 6 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Tucht - Wettigheid - Advocaat - Tuchtraad van beroep - Tuchtvordering van de procureur-generaal - Verhoor van de onderzoeker

- Art. 6 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak dat het recht op de wapengelijkheid omvat, impliceert alleen dat iedere procespartij dezelfde proceduremiddelen kan aanwenden en onder dezelfde voorwaarden kennis kan nemen van stukken en gegevens die aan het oordeel van de geadieerde rechter zijn voorgelegd, en hierover vrij tegenspraak kan voeren; daaruit volgt niet dat partijen die in verschillende hoedanigheden optreden en verschillende belangen hebben, te allen tijde in dezelfde omstandigheden dienen te verkeren om die mogelijkheden te benutten.

La condamnation de l'avocat concerné aux frais de l'enquête et de l'instruction d'audience ne doit pas être demandée par une partie.

AVOCAT - Discipline - Condamnation - Frais occasionnés par l'enquête et l'instruction d'audience

- Art. 460, dern. al. Code judiciaire

FRAIS ET DEPENS - Matière disciplinaire - Généralités - Avocat - Condamnation - Frais occasionnés par l'enquête et l'instruction d'audience

- Art. 460, dern. al. Code judiciaire

L'audition de l'enquêteur par le conseil de discipline d'appel, alors même que l'action disciplinaire est exercée en degré d'appel par le procureur général près la cour d'appel et non plus par le bâtonnier, ne méconnaît ni l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, ni le principe général du droit imposant le respect de l'égalité des armes, ni les droits de la défense du demandeur.

AVOCAT - Discipline - Légalité - Conseil de discipline d'appel - Exercice de l'action disciplinaire par le procureur général - Audition de l'enquêteur

- Art. 6 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE LA DEFENSE - Matière disciplinaire - Discipline - Légalité - Avocat - Conseil de discipline d'appel - Exercice de l'action disciplinaire par le procureur général - Audition de l'enquêteur

- Art. 6 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Discipline - Légalité - Avocat - Droit à l'égalité des armes - Conseil de discipline d'appel - Exercice de l'action disciplinaire par le procureur général - Audition de l'enquêteur - Matière disciplinaire

- Art. 6 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Discipline - Légalité - Avocat - Conseil de discipline d'appel - Exercice de l'action disciplinaire par le procureur général - Audition de l'enquêteur

- Art. 6 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Le droit à un procès équitable, dont relève le droit à l'égalité des armes, implique uniquement que chaque partie au procès puisse utiliser les mêmes moyens procéduraux et prendre connaissance dans les mêmes conditions de pièces et éléments soumis à l'appréciation du juge saisi, et les contredire librement; il ne s'ensuit pas que des parties ayant des qualités et des intérêts distincts doivent toujours se trouver dans des circonstances identiques pour jouir de ces possibilités.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 -
Art. 6.1 - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Tuchtzaken

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten
van de mens en de fundamentele vrijheden

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de
l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit
à un procès équitable - Matière disciplinaire

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et
des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

De onderzoeker maakt geen deel uit van de tuchtraad
van beroep en noch hij noch de secretaris nemen deel
aan het beraad.

ADVOCAAT - Tucht - Samenstelling - Tuchtraad van beroep -
Deelneming aan het beraad

- Artt. 465, § 2, en 779 Gerechtelijk Wetboek

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Tuchtzaken - Samenstelling -
Advocaat - Tuchtraad van beroep - Deelneming aan het beraad

- Artt. 465, § 2, en 779 Gerechtelijk Wetboek

L'enquêteur ne fait pas partie du conseil de discipline
d'appel et ni lui ni le secrétaire ne participent au
délibéré.

AVOCAT - Discipline - Composition - Conseil de discipline d'appel -
Participation au délibéré

- Art. 465, § 2, et 779 Code judiciaire

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière disciplinaire - Composition -
Avocat - Conseil de discipline d'appel - Participation au délibéré

- Art. 465, § 2, et 779 Code judiciaire

De artikelen 459, §2, 465 en 467 van het Gerechtelijk
Wetboek sluiten niet uit dat de advocaat die de zaak in
eerste aanleg behandeld heeft de zitting in hoger
beroep bijwoont en er wordt gehoord.

ADVOCAAT - Tucht - Tuchtraad van beroep - Tegenwoordigheid op
de zitting en verhoor van de onderzoeker

- Artt. 459, § 2, 465 en 467 Gerechtelijk Wetboek

Les articles 459, §2, 465 et 467 du Code judiciaire
n'excluent pas la présence et l'audition en degré d'appel
de l'avocat qui a instruit l'affaire en première instance.

AVOCAT - Discipline - Conseil de discipline d'appel - Présence et
audition de l'enquêteur

- Art. 459, § 2, 465 et 467 Code judiciaire

D.10.0009.N

25 maart 2011

AC nr. ...

Buiten het geval waarin de betrokkene voldaan heeft
aan de bepalingen van artikel 8, tweede lid, van de
Architectenwet, is het tijdelijk of bestendig uitoefenen
van het beroep van architect in België door een persoon
die niet op een tabel van de Orde is ingeschreven niet
mogelijk vooraleer de betrokkene is ingeschreven op
een lijst van stagiairs; de raad van de Orde kan de
inschrijving op de lijst van stagiairs niet retroactief
toestaan met ingang van de datum van de aanvraag tot
inschrijving.

ARCHITECT (TUCHT EN BESCHERMING VAN DE TITEL) - Stagiair -
Inschrijving op de lijst - Retroactiviteit - Voorwaarde - Uitoefening
van het beroep

- Art. 2, tweede lid Stagerèglement 5 feb. 1965 door de Nationale
Raad van de Orde der Architecten vastgesteld, goedgekeurd bij art.
1 KB 13 mei 1965

- Artt. 5 en 8, § 1 Wet van 26 juni 1963 tot instelling van een Orde
der Architecten

ARCHITECTE (DISCIPLINE ET PROTECTION DU TITRE) - Stagiaire -
Inscription sur la liste - Rétroactivité - Condition - Exercice de la
profession

- Art. 2, al. 2 Règlement du stage du 5 février 1965 établi par le
Conseil national de l'Ordre des Architectes, approuvée par art. 1er
AR du 13 mai 1965

- Art. 5 et 8, § 1er L. du 26 juin 1963 créant un Ordre des Architectes

D.10.0010.N

25 maart 2011

AC nr. ...

Art.107, eerste lid, Organieke Wet Notariaat, dat bepaalt dat binnen een maand na de kennisgeving van de beslissing van de kamer beroep kan worden ingesteld bij de burgerlijke rechtbank, geeft enkel aan wie het beroep kan instellen en het rechtcollege waarbij het beroep moet worden ingesteld, echter niet de wijze waarop dit dient te gebeuren noch tegen wie het beroep moet worden gericht; het vereist dus niet dat de veroordeelde notaris zijn beroep moet betekenen bij gerechtsdeurwaardersexploot hetzij aan de kamer van notarissen, hetzij aan het genootschap van notarissen (1). (1) Zie de (strijdige) concl. van het O.M., ook gepubliceerd wat het eerste onderdeel betreft, waarin immers de door het middel gestelde vraag ruimer gekaderd wordt.

NOTARIS - Tucht - Kamer van notarissen - Betekening - Wijze - Beroep bij de burgerlijke rechtbank - Vereiste - Tegenpartij - Beslissing

- Art. 107 Organieke Wet Notariaat

Conclusie van advocaat-generaal Dubrulle.j

NOTARIS - Tucht - Kamer van notarissen - Betekening - Wijze - Beroep bij de burgerlijke rechtbank - Vereiste - Tegenpartij - Beslissing

L'article 107, aliéna 1er, de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat, qui dispose que la décision de la chambre des notaires est susceptible de recours devant le tribunal civil dans le mois de sa notification, indique seulement qui peut former le recours et quelle juridiction doit être saisie de ce recours, mais pas la manière dont cela doit se faire, ni contre qui il y a lieu de diriger le recours; il ne requiert donc pas que le notaire condamné signifie son recours par exploit d'huissier judiciaire soit à la chambre des notaires, soit à la compagnie des notaires (1). (1) Voir les conclusions (contraires) du M.P., publiées à leur date dans AC, en ce qui concerne la première branche, laquelle situe la question soulevée par le moyen dans un cadre plus large.

NOTAIRE - Discipline - Chambre des notaires - Signification - Manière - Recours devant le tribunal civil - Condition - Partie adverse - Décision

Conclusions de l'avocat général Dubrulle.

NOTAIRE - Discipline - Chambre des notaires - Signification - Manière - Recours devant le tribunal civil - Condition - Partie adverse - Décision

D.10.0012.N

1 april 2011

AC nr. ...

Een arts mag zijn medische activiteiten kenbaar maken aan het publiek; hij moet daarbij bepaalde richtlijnen in acht nemen; de verstrekte informatie moet waarheidsgetrouw, objectief, relevant, verifieerbaar, discreet en duidelijk zijn; de publiciteit mag niet aanzetten tot overbodige onderzoeken of behandelingen; ronselen van patiënten is niet toegelaten; deze eisen gelden ook voor de verslaggeving in de media, wanneer een journalist de arts contacteert en de arts instemt met een interview; de arts moet tijdens die contacten en in interviews dus ook het deontologische vereiste van discretie over zijn medische activiteit in acht blijven nemen (1). (1) Zie Cass. 12 mei 2005, AR D.04.0005.F, AC 2005, nr. 276

ARTS - Voorwaarden - Publiciteit - Interview - Media

- Art. 6, enig lid, 2° en 16 KB nr 79 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

GENEESKUNDE - Beroepsorden - Voorwaarden - Publiciteit - Interview - Media - Arts

- Art. 6, enig lid, 2° en 16 KB nr 79 van 10 nov. 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

Un médecin peut porter son activité à la connaissance du public; il est tenu, pour ce faire, de respecter certaines directives; l'information communiquée doit être conforme à la vérité, objective, pertinente, vérifiable, discrète et claire; la publicité ne peut inciter à pratiquer des examens ou des traitements superflus; le rabattage des patients est interdit; ces conditions s'appliquent aussi au reportage dans les medias lorsqu'un journaliste contacte le médecin et que celui-ci accepte l'interview; au cours de ces contacts et de ces interviews le médecin doit continuer à respecter la condition imposée par la déontologie de discrétion quant à ses activités médicales (1). (1) Voir Cass; 12 mai 2005, RG D.04.0005.F, Pas., 2005, n° 276.

MEDECIN; VOIR AUSSI: 163/03 ART DE GUERIR - Conditions - Publicité - Interview - Médias

- Art. 6, al. unique 2° et 16 A.R. n° 79 du 10 novembre 1967 relatif à l'Ordre des Médecins

ART DE GUERIR - Ordres professionnels; voir aussi: 723 medecin - Conditions - Publicité - Interview - Médias - Médecin

- Art. 6, al. unique 2° et 16 A.R. n° 79 du 10 novembre 1967 relatif à l'Ordre des Médecins

D.10.0013.N

17 juni 2011

AC nr. ...

De aanvangsdatum van de termijn die begint te lopen vanaf een kennisgeving wordt berekend naargelang van de wijze waarop de kennisgeving daadwerkelijk is gebeurd en ongeacht de voorgeschreven wijze van kennisgeving; de vaststelling dat de kennisgeving bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs is gebeurd, dan wanneer enkel een kennisgeving met aangetekende brief is voorgeschreven, doet hieraan niet af.

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Algemeen - Termijn - Aanvangsdatum - Wijze

- Art. 53bis, 1° *Gerechtelijk Wetboek*

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Généralités - Délai - Point de départ - Mode

- Art. 53bis, 1° *Code judiciaire*

D.11.0001.N

10 november 2011

AC nr. ...

Wanneer geen onder artikel 5, § 1, 1°, a) van het KB van 6 september 1993 tot bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van het beroep van vastgoedmakelaar vermeld diploma voorhanden is dient de kamer van beroep de gelijkwaardigheid van een getuigschrift, diploma of opleidingstitel te toetsen aan een onder a) vermeld diploma of aan de voorwaarden vermeld onder c), d) en e) van voormeld artikel.

MAKELAAR - Inschrijving - Beoordeling door de kamer van beroep - Gelijkwaardigheid - Vastgoedmakelaar - Lijst van stagiairs - Diploma

- Art. 4 KB 3 juni 2007

- Art. 5, § 1, 1° KB 6 sept. 1993

Lorsqu'aucun diplôme mentionné à l'article 5, § 1er, 1°, a) de l'arrêté royal du 6 septembre 1993 protégeant le titre professionnel et l'exercice de la profession d'agent immobilier n'est disponible, la chambre d'appel est tenue de contrôler l'équivalence d'un certificat, diplôme ou titre de formation par rapport à un diplôme mentionné sous a) ou à la lumière des conditions mentionnées sous c), d) et e) de l'article précité.

COURTIER - Inscription - Appréciation par la chambre d'appel - Equivalence - Agent immobilier - Liste des stagiaires - Diplôme

- Art. 4 A.R. du 3 juin 2007

- Art. 5, § 1er, 1° A.R. du 6 septembre 1993

D.11.0006.F

18 november 2011

AC nr. ...

De omstandigheid dat de beslissing van de tuchtraad in beroep van de advocaten niet vaststelt dat het openbaar ministerie aanwezig was bij de uitspraak is niet in strijd met de vermelding in het proces-verbaal van de terechtzitting volgens welke die uitspraak plaatsvond in tegenwoordigheid van het openbaar ministerie.

ADVOCAAT - Tucht - Aanwezigheid van het openbaar ministerie - Uitspraak van de beslissing - Vermelding in het proces-verbaal van de terechtzitting

- Art. 782bis *Gerechtelijk Wetboek*

La circonstance que la décision du Conseil d'appel des avocats ne constate pas la présence du ministère public lors de sa prononciation ne contredit pas la mention du procès-verbal de l'audience suivant laquelle cette prononciation a eu lieu en présence du ministère public.

AVOCAT - Discipline - Présence du ministère public - Prononciation de la sentence - Mention au procès-verbal de l'audience

- Art. 782bis *Code judiciaire*

De bestreden beslissing die, nadat zij heeft geoordeeld dat vier van de bezwaren bewezen zijn, beslist dat, hoewel daaruit een laakbaar tekort aan nauwkeurigheid blijkt, ze niet rechtvaardigen dat de verweerder van de voornoemde lijst wordt geschrapt, doet geen uitspraak bij wege van algemene en als regel geldende beschikking.

ADVOCAAT - Tucht - Onderzoek van de bezwaren - Bewezen verklaarde bezwaren - Geen toepassing van de straf schrapping - Motivering

La décision attaquée qui, après avoir considéré que quatre des griefs sont établis, décide que, s'ils dénotent un manque de rigueur blâmable, ils ne justifient pas l'application de la sanction de radiation de la liste précitée, ne se prononce pas par voie de disposition générale et réglementaire sur le cas qui lui est soumis.

AVOCAT - Discipline - Examen des griefs - Griefs déclarés établis - Pas d'application de la sanction de radiation - Motivation

- Art. 6 Gerechtelijk Wetboek

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Tucht - Advocaat - Onderzoek van de bezwaren - Bewezen verklaarde bezwaren - Geen toepassing van de straf schrapping - Uitspraak bij wege van algemene en als regel geldende beschikking - Motivering

- Art. 6 Gerechtelijk Wetboek

De beslissing van de tuchtraad in beroep van de advocaten die oordeelt dat, de straf schrapping van de lijst van advocaten die wensen prestaties te verrichten in het kader van de juridische tweedelijnsbijstand, aangezien zij eenmalig, streng en facultatief is, slechts kan worden opgelegd in omstandigheden die voldoende ernstig zijn en een kennelijke inbreuk inhouden op de doelstellingen van de wetten op de juridische bijstand, schendt artikel 508/8 van het Gerechtelijk Wetboek niet.

ADVOCAAT - Tucht - Juridische tweedelijnsbijstand - Lijst van advocaten die wensen prestaties te verrichten in het kader van de juridische tweedelijnsbijstand - Toezicht op de kwaliteit van de prestaties - Tekortkoming - Schrapping

- Art. 508/8 Gerechtelijk Wetboek

Artikel 782bis van het Gerechtelijk Wetboek verbiedt niet dat de beslissing van de tuchtraad in beroep van de advocaten wordt uitgesproken door de voorzitter van de kamer die ze gewezen heeft, en de secretaris-advocaat, die samen met die voorzitter en vier assessoren de kamer vormt krachtens artikel 465, §2, van het Gerechtelijk Wetboek.

ADVOCAAT - Tucht - Regelmatigheid - Uitspraak van de beslissing - Aanwezigheid van de voorzitter en van de secretaris-advocaat

- Art. 782bis Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6 Code judiciaire

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Discipline - Avocat - Examen des griefs - Griefs déclarés établis - Pas d'application de la sanction de radiation - Disposition par voie de disposition générale et complémentaire - Motivation

- Art. 6 Code judiciaire

La décision du Conseil d'appel des avocats, qui considère que, étant unique, sévère et facultative, la sanction de radiation de la liste des avocats désireux d'accomplir des prestations au titre de l'aide juridique de deuxième ligne ne peut être mise en œuvre que dans des circonstances suffisamment graves et comportant une atteinte manifeste aux finalités poursuivies par la législation relative à l'aide juridique, ne viole pas l'article 508/8 du Code judiciaire.

AVOCAT - Discipline - Aide juridique de deuxième ligne - Liste des avocats désireux d'accomplir des prestations au titre de l'aide juridique de deuxième ligne - Contrôle de la qualité des prestations - Manquement - Radiation

- Art. 508/8 Code judiciaire

L'article 782bis du Code judiciaire n'interdit pas que la décision du conseil de discipline d'appel des avocats soit prononcée par le président de la chambre qui l'a rendue et le secrétaire avocat qui, avec ce président et quatre assesseurs, compose la chambre en vertu de l'article 465, §2, du Code judiciaire.

AVOCAT - Discipline - Régularité - Prononciation de la sentence - Présence du président et du secrétaire avocat

- Art. 782bis Code judiciaire

D.11.0016.F

25 november 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

ADVOCAAT - Gebrek aan onpartijdigheid - Onderzoeksverslag - Sanctie - Verslag van het onderhoud - Verslaggever van de tuchtraad - Gevolgen - Tuchtzaken

ADVOCAAT - Recht van verdediging - Advocaat - Recht om te zwijgen en niet mee te werken aan de eigen inbeschuldigingstelling - Tuchtzaken

CASSATIEMIDDELEN - Tuchtzaken - Belang - Advocaat - Tucht sanctie - Middel gericht tegen de beslissing dat het cassatieberoep geen opschortende werking zal hebben - Verwerping van de andere middelen

CASSATIEMIDDELEN - Tuchtzaken - Belang - Ontvankelijkheid - Tucht sanctie - Onderzoeksverslag - Andere grondslag

RECHT VAN VERDEDIGING - Tuchtzaken - Draagwijdte - Toepasselijkheid - Advocaat - Verklaring t.a.v. de tuchtrechtelijke overheid

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Advocaat - Tucht sanctie - Middel gericht tegen de beslissing dat het cassatieberoep geen opschortende werking zal hebben - Verwerping van de andere

Conclusions de l'avocat général Genicot.

AVOCAT - Manque d'impartialité - Rapport d'instruction - Sentence - Compte-rendu d'entretien - Rapporteur disciplinaire - Effets - Matière disciplinaire

AVOCAT - Droits de la défense - Avocat - Droit de se taire et de ne pas contribuer à sa propre incrimination - Matière disciplinaire

MOYEN DE CASSATION - Matière disciplinaire - Intérêt - Avocat - Sentence disciplinaire - Moyen dirigé contre la décision excluant tout caractère suspensif du pourvoi - Rejet des autres moyens

MOYEN DE CASSATION - Matière disciplinaire - Intérêt - Recevabilité - Sentence disciplinaire - Rapport d'instruction - Autre fondement

DROITS DE LA DEFENSE - Matière disciplinaire - Portée - Applicabilité - Avocat - Déclaration aux autorités disciplinaires

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Avocat - Sentence disciplinaire - Moyen dirigé contre la décision excluant tout caractère suspensif du pourvoi - Rejet des autres moyens

middelen

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Draagwijdte - Toepasselijkheid - Recht van verdediging - Advocaat - Verklaring t.a.v. de tuchtrechtelijke overheid - Artikel 14 - Tuchtzaken

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Draagwijdte - Toepasselijkheid - Recht van verdediging - Advocaat - Verklaring t.a.v. de tuchtrechtelijke overheid - Tuchtzaken

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht van verdediging

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Recht van verdediging - Artikel 14

Aangezien de beslissing niet gegrond is op het onderzoeksverslag maar op andere bewijzen, is het middel, dat het arrest verwijt dat het dat onderzoeksverslag in aanmerking neemt, niet ontvankelijk bij gebrek aan belang (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, AR D.11.0016.F, nr. ...

CASSATIEMIDDELEN - Tuchtzaken - Belang - Ontvankelijkheid - Tucht sanctie - Onderzoeksverslag - Andere grondslag

Het feit dat een passage uit het verslag van het onderhoud tussen de vervolgte advocaat en de verslaggever van de tuchtraad, waarop de bestreden beslissing niet gegrond is, zou aantonen dat de verslaggever van de tuchtraad niet onpartijdig tewerk is gegaan, impliceert op zich niet dat het voormelde verslag in zijn geheel partijdig zou zijn (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, AR D.11.0016.F, nr. ...

ADVOCAAT - Gebrek aan onpartijdigheid - Onderzoeksverslag - Sanctie - Verslag van het onderhoud - Verslaggever van de tuchtraad - Gevolgen - Tuchtzaken

Het middel, dat gericht is tegen de beslissing dat het cassatieberoep de bestreden beslissing niet zal schorsen, verliest zijn reden van bestaan door de verwerping van de andere middelen, waardoor de bestreden beslissing een eindbeslissing wordt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, AR D.11.0016.F, nr. ...

CASSATIEMIDDELEN - Tuchtzaken - Belang - Advocaat - Tucht sanctie - Middel gericht tegen de beslissing dat het cassatieberoep geen opschortende werking zal hebben - Verwerping van de andere middelen

- Art. 468, § 3, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Portée - Applicabilité - Droits de la défense - Avocat - Déclaration aux autorités disciplinaires - Article 14 - Matière disciplinaire

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Portée - Applicabilité - Droits de la défense - Avocat - Déclaration aux autorités disciplinaires - Matière disciplinaire

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droits de la défense

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Droits de la défense - Article 14

Dès lors que la sentence attaquée ne fonde pas sa décision sur le rapport d'instruction mais sur d'autres éléments de preuve, le moyen, en tant qu'il fait grief à la sentence de ne pas écarter ce rapport d'instruction, est irrecevable à défaut d'intérêt (1). (1) Voir les concl. du M.P.

MOYEN DE CASSATION - Matière disciplinaire - Intérêt - Recevabilité - Sentence disciplinaire - Rapport d'instruction - Autre fondement

Le fait qu'un passage du compte-rendu de l'entretien entre l'avocat poursuivi et le rapporteur disciplinaire sur lequel la sentence attaquée ne se fonde pas révélerait un manque d'impartialité du rapporteur disciplinaire n'implique pas, à lui seul, que l'ensemble de ce compte-rendu soit entaché de partialité (1). (1) Voir les concl. du M.P.

AVOCAT - Manque d'impartialité - Rapport d'instruction - Sentence - Compte-rendu d'entretien - Rapporteur disciplinaire - Effets - Matière disciplinaire

Le moyen dirigé contre la décision que le pourvoi en cassation n'est pas suspensif de la sentence attaquée devient sans objet en raison du rejet des autres moyens par lequel la sentence attaquée devient définitive (1). (1) Voir les concl. du M.P.

MOYEN DE CASSATION - Matière disciplinaire - Intérêt - Avocat - Sentence disciplinaire - Moyen dirigé contre la décision excluant tout caractère suspensif du pourvoi - Rejet des autres moyens

- Art. 468, § 3, al. 2 Code judiciaire

Het algemeen beginsel van het recht van verdediging en de artikelen 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en 14 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten zijn in beginsel van toepassing in tuchtzaken, zelfs als de beroepsbeoefenaar trouw, oprechtheid en eerbied aan de tuchtrechtelijke overheid verschuldigd is; zij impliceren derhalve echter niet dat de verklaring die een advocaat in het kader van een tuchtonderzoek vrij heeft afgelegd t.o.v. de tuchtrechtelijke overheid van de balie, hem niet ten laste kan worden gelegd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, AR D.11.0016.F, nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag burgerrechten en politieke recht - Draagwijdte - Toepasselijkheid - Recht van verdediging - Advocaat - Verklaring t.a.v. de tuchtrechtelijke overheid - Artikel 14 - Tuchtzaken

- Art. 14.3.g Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Draagwijdte - Toepasselijkheid - Recht van verdediging - Advocaat - Verklaring t.a.v. de tuchtrechtelijke overheid - Tuchtzaken

- Art. 14.3.g Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

ADVOCAAT - Recht van verdediging - Advocaat - Recht om te zwijgen en niet mee te werken aan de eigen inbeschuldigingstelling - Tuchtzaken

- Art. 14.3.g Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHT VAN VERDEDIGING - Tuchtzaken - Draagwijdte - Toepasselijkheid - Advocaat - Verklaring t.a.v. de tuchtrechtelijke overheid

- Art. 14.3.g Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Le principe général du droit relatif au respect des droits de la défense et les articles 6 de la Convention européenne des droits de l'homme et 14 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques, sont, en règle, applicables en matière disciplinaire, même lorsque le professionnel est soumis un devoir de loyauté, de sincérité et de déférence envers les autorités disciplinaires; il s'ensuit qu'ils n'impliquent toutefois pas que la déclaration d'un avocat effectué librement aux autorités disciplinaires du barreau dans le cadre d'une instruction disciplinaire ne pourrait être retenue à sa charge (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Portée - Applicabilité - Droits de la défense - Avocat - Déclaration aux autorités disciplinaires - Article 14 - Matière disciplinaire

- Art. 14, § 3, g Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Portée - Applicabilité - Droits de la défense - Avocat - Déclaration aux autorités disciplinaires - Matière disciplinaire

- Art. 14, § 3, g Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

AVOCAT - Droits de la défense - Avocat - Droit de se taire et de ne pas contribuer à sa propre incrimination - Matière disciplinaire

- Art. 14, § 3, g Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE LA DEFENSE - Matière disciplinaire - Portée - Applicabilité - Avocat - Déclaration aux autorités disciplinaires

- Art. 14, § 3, g Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Het algemeen beginsel van het recht van verdediging, de artikelen 6.1 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en 14.3, g), van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten impliceren met name dat de beklagde of de vervolgte het recht heeft niet aan de bewijsvoering van de hem ten laste gelegde feiten te moeten meewerken en niet aan zijn veroordeling te moeten bijdragen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, AR D.11.0016.F, nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Voorrang - Verplaatsing van zetel van de vennootschap - Zaak wordt bij twee bevoegde rechtbanken van koophandel aanhangig gemaakt - Vordering tot faillietverklaring van een rechtspersoon

- Art. 14.3.g Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht van verdediging

- Art. 14.3.g Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Recht van verdediging - Artikel 14

- Art. 14.3.g Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Le principe général du droit relatif au respect des droits de la défense, les articles 6, §1er, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et 14, §3, g, du Pacte international relatif aux droits civils et politiques, impliquent notamment le droit pour le prévenu ou la personne poursuivie de ne pas collaborer à la preuve des faits mis à sa charge et de ne pas devoir contribuer à sa condamnation (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Préférence - Changement de siège social - Saisine de deux tribunaux de commerce compétents - Demande en faillite d'une personne morale

- Art. 14, § 3, g Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droits de la défense

- Art. 14, § 3, g Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Droits de la défense - Article 14

- Art. 14, § 3, g Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

F.07.0025.F

7 april 2011

AC nr. ...

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Prejudiciële vragen - Pand dat tot het vermogen van een vennootschap behoort - Gebruik voor de privébehoeften van de zaakvoerders, bestuurders of vennoten en van hun gezin - Artikel 13,B,b) van de zesde richtlijn nr. 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 - Hof van Justitie van de Europese Unie - Geen enkele in geld te betalen huur - Verband exploitatie onderneming en terbeschikkingstelling aan zaakvoerders, bestuurders - vennoten van pand - Belastingvrije dienst als zijnde een verpachting of verhuur van een onroerend goed - Voordeel in natura

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - btw - Prejudiciële vragen - Pand dat tot het vermogen van een vennootschap behoort - Gebruik voor de privébehoeften van de zaakvoerders, bestuurders of vennoten en van hun gezin - Hof van Justitie van de Europese Unie - Geen enkele in geld te betalen huur - Verband exploitatie onderneming en terbeschikkingstelling aan zaakvoerders, bestuurders - vennoten van pand - Belastingvrije dienst als zijnde een verpachting of verhuur van een onroerend goed - Zesde richtlijn nr. 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 - Artikel 13 B, b) en

Conclusions de l'avocat général Henkes.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Questions préjudicielles - Immeuble faisant partie du patrimoine d'une société - Utilisation pour les besoins privés des gérants, administrateurs ou associés et de leur famille - Article 13, B, sous b), de la sixième directive n° 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977 - Cour de Justice de l'Union européenne - Aucun loyer payable en argent - Lien exploitation entreprise et mise de l'immeuble à disposition gérants, administrateurs ou associés - Prestation de services exonérée en tant qu'affermage ou location d'un bien immeuble - Avantage en nature

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - T.V.A. - Questions préjudicielles - Immeuble faisant partie du patrimoine d'une société - Utilisation pour les besoins privés des gérants, administrateurs ou associés et de leur famille - Cour de Justice de l'Union européenne - Aucun loyer payable en argent - Lien exploitation entreprise et mise de l'immeuble à disposition gérants, administrateurs ou associés - Prestation de services exonérée en tant qu'affermage ou location d'un bien immeuble - Sixième directive n° 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977 - Article 13, B, sous b) et 6, § 2, alinéa 1er, sous a) -

6.2, eerste lid, a) - Voordeel in natura

PREJUDICIEEL GESCHIL - Prejudiciële vragen - Pand dat tot het vermogen van een vennootschap behoort - Gebruik voor de privébehoeften van de zaakvoerders, bestuurders of vennoten en van hun gezin - Hof van Justitie van de Europese Unie - Geen enkele in geld te betalen huur - Verband exploitatie onderneming en terbeschikkingstelling aan zaakvoerders, bestuurders - vennoten van pand - Belastingvrije dienst als zijnde een verpachting of verhuur van een onroerend goed - Zesde richtlijn nr. 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 - Artikel 13 B, b) en 6.2, eerste lid, a) - Voordeel in natura

Avantage en nature

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Questions préjudicielles - Immeuble faisant partie du patrimoine d'une société - Utilisation pour les besoins privés des gérants, administrateurs ou associés et de leur famille - Cour de Justice de l'Union européenne - Aucun loyer payable en argent - Lien exploitation entreprise et mise de l'immeuble à disposition gérants, administrateurs ou associés - Prestation de services exonérée en tant qu'affermage ou location d'un bien immeuble - Sixième directive n° 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977 - Article 13, B, sous b) et 6, § 2, alinéa 1er, sous a) - Avantage en nature

Le moyen, qui soulève une question d'interprétation des articles 6, §2, alinéa 1er, sous a), et 13, B, b), de la sixième directive, pour laquelle la Cour de justice de l'Union européenne est, en vertu de l'article 234 du Traité instituant la Communauté européenne, seule compétente pour statuer à titre préjudiciel, oblige la Cour à poser les questions suivantes: 1) Les articles 6, § 2, alinéa premier, sous a), et 13, B, sous b), de la sixième directive n° 77/388/CEE du Conseil, du 17 mai 1977, en matière d'harmonisation des législations des Etats membres relatives aux taxes sur le chiffre d'affaires-Système commun de taxe sur la valeur ajoutée: assiette uniforme, doivent-ils être interprétés en ce sens qu'ils s'opposent à ce que soit traitée comme une prestation de services exonérée en tant qu'affermage ou location d'un bien immeuble au sens dudit article 13, B, sous b), l'utilisation, pour les besoins privés des gérants, administrateurs ou associés et de leur famille d'une société commerciale assujettie dotée de la personnalité juridique, de tout ou partie d'un immeuble faisant partie du patrimoine de cette société et ainsi affecté dans sa totalité à son entreprise, dans le cas où aucun loyer payable en argent n'est stipulé en contrepartie de cette utilisation mais où celle-ci s'analyse en un avantage en nature imposé comme tel dans le cadre de l'impôt sur les revenus auquel les gérants sont soumis, cette utilisation étant de ce fait considérée fiscalement comme la contrepartie d'une fraction de la prestation de travail effectuée par les gérants, administrateurs ou associés? 2) Ces dispositions doivent-elles être interprétées en ce sens que ladite exonération s'applique dans ladite hypothèse lorsque la société ne prouve pas l'existence d'un lien nécessaire entre l'exploitation de l'entreprise et la mise de tout ou partie de l'immeuble à la disposition des gérants, administrateurs ou associés et, dans ce cas, l'existence d'un lien indirect est-elle suffisante (1)? (1) Le ministère public suggérait dans des conclusions écrites en tout point conformes de ne poser toutefois qu'une seule question préjudicielle au contenu similaire à la première posée par la Cour.

Pand dat tot het vermogen van een vennootschap behoort - Gebruik voor de privébehoefte van de zaakvoerders, bestuurders of vennoten en van hun gezin - Artikel 13, B, b) van de zesde richtlijn nr. 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 - Hof van Justitie van de Europese Unie - Geen enkele in geld te betalen huur - Verband exploitatie onderneming en terbeschikkingstelling aan zaakvoerders, bestuurders - vennoten van pand - Belastingvrije dienst als zijnde een verpachting of verhuur van een onroerend goed - Voordeel in natura

- Artt. 6, § 2, eerste lid, a) en 13, B, b) Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977

PREJUDICIEEL GESCHIL - Prejudiciële vragen - Pand dat tot het vermogen van een vennootschap behoort - Gebruik voor de privébehoefte van de zaakvoerders, bestuurders of vennoten en van hun gezin - Hof van Justitie van de Europese Unie - Geen enkele in geld te betalen huur - Verband exploitatie onderneming en terbeschikkingstelling aan zaakvoerders, bestuurders - vennoten van pand - Belastingvrije dienst als zijnde een verpachting of verhuur van een onroerend goed - Zesde richtlijn nr. 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 - Artikel 13 B, b) en 6.2, eerste lid, a) - Voordeel in natura

- Artt. 6, § 2, eerste lid, a) en 13, B, b) Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977

faisant partie du patrimoine d'une société - Utilisation pour les besoins privés des gérants, administrateurs ou associés et de leur famille - Article 13, B, sous b), de la sixième directive n° 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977 - Cour de Justice de l'Union européenne - Aucun loyer payable en argent - Lien exploitation entreprise et mise de l'immeuble à disposition gérants, administrateurs ou associés - Prestation de services exonérée en tant qu'affermage ou location d'un bien immeuble - Avantage en nature

- Art. 6, § 2, al. 1er, a) et 13, B, b) Sixième directive 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Questions préjudicielles - Immeuble faisant partie du patrimoine d'une société - Utilisation pour les besoins privés des gérants, administrateurs ou associés et de leur famille - Cour de Justice de l'Union européenne - Aucun loyer payable en argent - Lien exploitation entreprise et mise de l'immeuble à disposition gérants, administrateurs ou associés - Prestation de services exonérée en tant qu'affermage ou location d'un bien immeuble - Sixième directive n° 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977 - Article 13, B, sous b) et 6, § 2, alinéa 1er, sous a) - Avantage en nature

- Art. 6, § 2, al. 1er, a) et 13, B, b) Sixième directive 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977

Le moyen, qui soulève une question d'interprétation des articles 6, §2, alinéa 1er, sous a), et 13, B, b), de la sixième directive, pour laquelle la Cour de justice de l'Union européenne est, en vertu de l'article 234 du Traité instituant la Communauté européenne, seule compétente pour statuer à titre préjudiciel, oblige la Cour à poser les questions suivantes: 1) Les articles 6, § 2, alinéa premier, sous a), et 13, B, sous b), de la sixième directive n° 77/388/CEE du Conseil, du 17 mai 1977, en matière d'harmonisation des législations des Etats membres relatives aux taxes sur le chiffre d'affaires-Système commun de taxe sur la valeur ajoutée: assiette uniforme, doivent-ils être interprétés en ce sens qu'ils s'opposent à ce que soit traitée comme une prestation de services exonérée, en tant qu'affermage ou location d'un bien immeuble au sens dudit article 13, B, sous b), l'utilisation, pour les besoins privés des gérants, administrateurs ou associés et de leur famille d'une société commerciale assujettie dotée de la personnalité juridique, de tout ou partie d'un immeuble faisant partie du patrimoine de cette société et ainsi affecté dans sa totalité à son entreprise, dans le cas où aucun loyer payable en argent n'est stipulé en contrepartie de cette utilisation mais où celle-ci s'analyse en un avantage en nature imposé comme tel dans le cadre de l'impôt sur les revenus auquel les gérants sont soumis, cette utilisation étant de ce fait considérée fiscalement comme la contrepartie d'une fraction de la prestation de travail effectuée par les gérants, administrateurs ou associés? 2) Ces dispositions doivent-elles être interprétées en ce sens que ladite exonération s'applique dans ladite hypothèse lorsque la société ne prouve pas l'existence d'un lien nécessaire entre l'exploitation de l'entreprise et la mise de tout ou partie de l'immeuble à la disposition des gérants, administrateurs ou associés et, dans ce cas, l'existence d'un lien indirect est-elle suffisante (1)? (1) Le ministère public suggérait dans des conclusions écrites en tout point conformes de ne poser toutefois qu'une seule question préjudicielle au contenu similaire à la première posée par la Cour.

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - btw - Prejudiciële vragen - Pand dat tot het vermogen van een vennootschap behoort - Gebruik voor de privébehoefte van de zaakvoerders, bestuurders of vennoten en van hun gezin - Hof van Justitie van de Europese Unie - Geen enkele in geld te betalen huur - Verband exploitatie onderneming en terbeschikkingstelling aan zaakvoerders, bestuurders - vennoten van pand - Belastingvrije dienst als zijnde een verpachting of verhuur van een onroerend goed - Zesde richtlijn nr. 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 - Voordeel in natura

- Artt. 6, § 2, eerste lid, a) en 13, B, b) Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - T.V.A. - Questions préjudicielles - Immeuble faisant partie du patrimoine d'une société - Utilisation pour les besoins privés des gérants, administrateurs ou associés et de leur famille - Cour de Justice de l'Union européenne - Aucun loyer payable en argent - Lien exploitation entreprise et mise de l'immeuble à disposition gérants, administrateurs ou associés - Prestation de services exonérée en tant qu'affermage ou location d'un bien immeuble - Sixième directive n° 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977 - Avantage en nature

- Art. 6, § 2, al. 1er, a) et 13, B, b) Sixième directive 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

ADVOCAAT - In eigen naam geopende derdenrekening - Gedeelte van zijn vermogen - Creditsaldo - Persoonlijke schuldeisers van de advocaat - Derdenbeslag in handen van de bank - Wettigheid

BESLAG - Algemeen - Advocaat - In eigen naam geopende derdenrekening - Gedeelte van zijn vermogen - Creditsaldo - Persoonlijke schuldeisers van de advocaat - Derdenbeslag in handen van de bank - Wettigheid

REKENING-COURANT - Advocaat - In eigen naam geopende derdenrekening - Gedeelte van zijn vermogen - Creditsaldo - Persoonlijke schuldeisers van de advocaat - Derdenbeslag in handen van de bank - Wettigheid

Bij gebrek aan specifieke wettelijke bepalingen, behoren de geldsommen die gestort worden op een derdenrekening die de advocaat in eigen naam en voor eigen rekening in de boeken van een bank opent, ongeacht hun oorsprong, tot de schuldvordering van die advocaat op de bank en dus tot het geheel van zijn vermogen; de persoonlijke schuldeisers van die advocaat kunnen derhalve in handen van de bank derdenbeslag op het creditsaldo van die rekening leggen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. . Hoewel het middel niet in onderdelen is verdeeld, voert het twee grieven aan die respectievelijk kritiek uitoefenen op de twee beslissingen van het bestreden vonnis, volgens welke (1) eisers uitvoerend beslag onder derden onwettig was en (2) de vrijgave, door de verweerster, van de geldsommen waarop derdenbeslag was gelegd, wettig was. Het O.M. concludeerde tot vernietiging op de tweede grief, in tegenstelling met het Hof, dat het middel op de eerste grief heeft aangenomen.

REKENING-COURANT - Advocaat - In eigen naam geopende derdenrekening - Gedeelte van zijn vermogen - Creditsaldo - Persoonlijke schuldeisers van de advocaat - Derdenbeslag in handen van de bank - Wettigheid

BESLAG - Algemeen - Advocaat - In eigen naam geopende derdenrekening - Gedeelte van zijn vermogen - Creditsaldo - Persoonlijke schuldeisers van de advocaat - Derdenbeslag in handen van de bank - Wettigheid

ADVOCAAT - In eigen naam geopende derdenrekening - Gedeelte van zijn vermogen - Creditsaldo - Persoonlijke schuldeisers van de advocaat - Derdenbeslag in handen van de bank - Wettigheid

Conclusions de l'avocat général Henkes.

AVOCAT - Compte de tiers ouvert en son nom - Partie de son patrimoine - Solde créditeur - Créanciers personnels de l'avocat - Saisie-arrêt entre les mains de la banque - Légalité

SAISIE - Généralités - Avocat - Compte de tiers ouvert en son nom - Partie de son patrimoine - Solde créditeur - Créanciers personnels de l'avocat - Saisie-arrêt entre les mains de la banque - Légalité

COMPTE COURANT - Avocat - Compte de tiers ouvert en son nom - Partie de son patrimoine - Solde créditeur - Créanciers personnels de l'avocat - Saisie-arrêt entre les mains de la banque - Légalité

En l'absence d'une disposition légale spécifique, les fonds, quelle que soit leur provenance, qui sont déposés sur un compte de tiers ouvert en son nom dans les livres d'une banque par un avocat agissant pour son compte font partie de la créance de cet avocat contre la banque et ne se distinguent pas de l'ensemble de son patrimoine; les créanciers personnels de cet avocat peuvent, dès lors, saisir-arrêter entre les mains de la banque le solde créditeur de ce compte (1). (1) Voir les conclusions du ministère public. Le moyen, quoique non divisé en branches, présentait deux griefs critiquant respectivement la double décision du jugement attaqué suivant lequel (1) la saisie-arrêt exécution pratiquée par le demandeur est illégale et (2) la libération par la défenderesse des fonds saisis-arrêtés est légale. Le ministère public concluait à la cassation sur le second grief, à l'inverse de la Cour qui a accueilli le moyen sur le premier grief.

COMPTE COURANT - Avocat - Compte de tiers ouvert en son nom - Partie de son patrimoine - Solde créditeur - Créanciers personnels de l'avocat - Saisie-arrêt entre les mains de la banque - Légalité

SAISIE - Généralités - Avocat - Compte de tiers ouvert en son nom - Partie de son patrimoine - Solde créditeur - Créanciers personnels de l'avocat - Saisie-arrêt entre les mains de la banque - Légalité

AVOCAT - Compte de tiers ouvert en son nom - Partie de son patrimoine - Solde créditeur - Créanciers personnels de l'avocat - Saisie-arrêt entre les mains de la banque - Légalité

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

ADVOCAAT - Inkomstenbelastingen - Personenbelasting - Beroepsinkomsten - Bedrijfslasten - Beroepsfout - Arbitrale uitspraak - Veroordeling tot schadevergoeding - Aftrekbaarheid - Oorzakelijkheid

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten -

Conclusions de l'avocat général Henkes.

AVOCAT - Impôts sur les revenus - Impôts des personnes physiques - Revenus professionnels - Charges professionnelles - Faute professionnelle - Sentence arbitrale - Condamnation à des dommages et intérêts - Déductibilité - Causalité

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques -

Bedrijfslasten - Advocaat - Beroepsfout - Arbitrale uitspraak - Veroordeling tot schadevergoeding - Aftrekbaarheid - Oorzakelijkheid

Revenus professionnels - Charges professionnelles - Avocat - Faute professionnelle - Sentence arbitrale - Condamnation à des dommages et intérêts - Déductibilité - Causalité

De schadevergoeding die een advocaat aan een van zijn vennoten heeft betaald krachtens een arbitrale uitspraak die hem veroordeeld had om aldus een beroepsfout te vergoeden en die hij moest nakomen om zijn titel van advocaat te behouden, is een fiscaal aftrekbare beroepskost (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr.

Constituent des frais professionnels déductibles fiscalement, les dommages et intérêts payés par un avocat à l'un de ses associés en vertu d'une sentence arbitrale qui le condamne à réparer ainsi une faute professionnelle et qu'il est obligé d'exécuter pour garder son titre d'avocat (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten - Advocaat - Beroepsfout - Arbitrale uitspraak - Veroordeling tot schadevergoeding - Aftrekbaarheid - Oorzakelijkheid

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Charges professionnelles - Avocat - Faute professionnelle - Sentence arbitrale - Condamnation à des dommages et intérêts - Déductibilité - Causalité

- Artt. 49 en 53, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

- Art. 49 et 53, 1° Code des impôts sur les revenus 1992

ADVOCAAT - Inkomstenbelastingen - Personenbelasting - Beroepsinkomsten - Bedrijfslasten - Beroepsfout - Arbitrale uitspraak - Veroordeling tot schadevergoeding - Aftrekbaarheid - Oorzakelijkheid

AVOCAT - Impôts sur les revenus - Impôts des personnes physiques - Revenus professionnels - Charges professionnelles - Faute professionnelle - Sentence arbitrale - Condamnation à des dommages et intérêts - Déductibilité - Causalité

- Artt. 49 en 53, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

- Art. 49 et 53, 1° Code des impôts sur les revenus 1992

F.08.0066.F

5 mei 2011

AC nr. 632

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

Conclusions de l'avocat général Henkes.

REGISTRATIE (RECHT VAN) - Verminderd recht - Overeenkomst waarbij eigendom wordt overgedragen - Registratie voor het verlijden van de authentieke akte - Toepassing

ENREGISTREMENT (DROIT D') - Taux réduit - Convention translative de propriété - Enregistrement avant la passation de l'acte authentique - Application

Het verminderde recht als bepaald in artikel 62, eerste lid, van het Wetboek van de registratie-, hypotheek- en griffierechten kan niet worden toegepast wanneer een overeenkomst waarbij eigendom wordt overgedragen, ter registratie aangeboden wordt vóór het verlijden van de authentieke akte (1). (1) Zie concl. O.M., AR. F.08.0066.F, Pas., 2011, nr. ...

L'application du taux réduit prévu par l'article 62, alinéa 1er, du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe est exclue lorsqu'une convention translative de propriété est présentée à l'enregistrement avant la passation de l'acte authentique (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

REGISTRATIE (RECHT VAN) - Verminderd recht - Overeenkomst waarbij eigendom wordt overgedragen - Registratie voor het verlijden van de authentieke akte - Toepassing

ENREGISTREMENT (DROIT D') - Taux réduit - Convention translative de propriété - Enregistrement avant la passation de l'acte authentique - Application

- Art. 62, eerste lid Wetboek registratierechten

- Art. 62, al. 1er Code des droits d'enregistrement

F.08.0082.F

3 maart 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

Conclusions de l'avocat général Henkes.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Dwangbevel - Beslissing van de administratie - Voorlegging van het geschil aan de rechter

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Contrainte - Décision administrative - Saisine du juge

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Dwangbevel - Wettigheid - Overdracht van bevoegdheid - Bevoegdheid om het dwangbevel te viseren en uitvoerbaar te verklaren - Bevoegdheid van de gewestelijke directeur - Bewijs

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Contrainte - Légalité - Délégation de pouvoir - Pouvoir de viser la contrainte et de la rendre exécutoire - Pouvoir du directeur régional - Preuve

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Dwangbevel - Administratieve rechtshandeling

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Contrainte - Acte administratif

RECHTBANKEN - Belastingzaken - Dwangbevel - Belasting over de toegevoegde waarde - Beslissing van de administratie - Voorlegging van het geschil aan de rechter

TRIBUNAUX - Force de chose jugée - Contrainte - Taxe sur la valeur ajoutée - Décision administrative - Saisine du juge

De belasting raakt de openbare orde zodat de gerechtelijke rechtscolleges zelf in feite en naar recht uitspraak moeten doen binnen de perken van het voorgelegde geschil, ongeacht de nietigheid van de beslissing van de administratie (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2011, AR F.08.0082.F, nr. Dezelfde dag heeft het Hof een tweede arrest (AR F.10.0039.F) gewezen waarin wordt bevestigd dat het dwangbevel een administratieve rechtshandeling is.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Dwangbevel - Beslissing van de administratie - Voorlegging van het geschil aan de rechter

RECHTBANKEN - Belastingzaken - Dwangbevel - Belasting over de toegevoegde waarde - Beslissing van de administratie - Voorlegging van het geschil aan de rechter

Het dwangbevel dat geïmplementeerd en uitvoerbaar verklaard is overeenkomstig artikel 85 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde is een administratieve rechtshandeling en geen proceshandeling waarop de artikelen 860 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing zijn (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2011, AR F.08.0082.F, nr. Dezelfde dag heeft het Hof een tweede arrest (AR F.10.0039.F) gewezen waarin wordt bevestigd dat het dwangbevel een administratieve rechtshandeling is.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Dwangbevel - Administratieve rechtshandeling

Artikel 85, §1, tweede lid, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde op grond waarvan de gewestelijke directeur van de administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, zijn bevoegdheid om het dwangbevel te videren en uitvoerbaar te verklaren mag overdragen, ontslaat de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Financiën, niet van de verplichting te bewijzen dat het litigieuze dwangbevel geïmplementeerd en uitvoerbaar verklaard is door een ambtenaar aan wie die bevoegdheid is overgedragen (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2011, AR F.08.0082.F, nr. Dezelfde dag heeft het Hof een tweede arrest (AR F.10.0039.F) gewezen waarin wordt bevestigd dat het dwangbevel een administratieve rechtshandeling is.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Dwangbevel - Wettigheid - Overdracht van bevoegdheid - Bevoegdheid om het dwangbevel te videren en uitvoerbaar te verklaren - Bevoegdheid van de gewestelijke directeur - Bewijs

En raison du caractère d'ordre public de l'impôt, les juridictions de l'ordre judiciaire doivent statuer elles-mêmes en fait et en droit dans les limites du litige dont elles sont saisies, quelle que soit la nullité dont est entachée la décision administrative intervenue (1). (1) Voir les conclusions du ministère public. Le même jour la Cour a rendu un second arrêt (RG F.10.0039.F) confirmant le caractère d'acte administratif de la contrainte.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Contrainte - Décision administrative - Saisine du juge

TRIBUNAUX - Force de chose jugée - Contrainte - Taxe sur la valeur ajoutée - Décision administrative - Saisine du juge

La contrainte visée et rendue exécutoire conformément à l'article 85 du Code de la taxe sur la valeur ajoutée est un acte administratif; elle n'est pas un acte de procédure soumis aux articles 860 et suivants du Code judiciaire (1). (1) Voir les conclusions du ministère public. Le même jour la Cour a rendu un second arrêt (RG F.10.0039.F) confirmant le caractère d'acte administratif de la contrainte.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Contrainte - Acte administratif

L'article 85, §1er, alinéa 2, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, qui habilite le directeur régional de l'administration de la taxe sur la valeur ajoutée, de l'enregistrement et des domaines à déléguer son pouvoir de viser la contrainte et de la rendre exécutoire, ne dispense pas l'Etat belge, représenté par le ministre des Finances, d'établir qu'une contrainte litigieuse a été visée et rendue exécutoire par un fonctionnaire auquel ce pouvoir a été délégué (1). (1) Voir les conclusions du ministère public. Le même jour la Cour a rendu un second arrêt (RG F.10.0039.F) confirmant le caractère d'acte administratif de la contrainte.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Contrainte - Légalité - Délégation de pouvoir - Pouvoir de viser la contrainte et de la rendre exécutoire - Pouvoir du directeur régional - Preuve

Artikel 3, §1, c), van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 23 juli 1992 betreffende de gewestbelasting ten laste van bezetters van bebouwde eigendommen en houders van een zakelijk recht op sommige onroerende goederen, vóór de wijziging ervan bij artikel 2 van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 1 maart 2007, in samenhang gelezen met artikel 3, §1, a), van dezelfde ordonnantie en, voor zover nodig, voornoemd artikel 3, §1, a), schenden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in de interpretatie volgens welke zij, enerzijds, van de toepassingsfeer van de in die ordonnantie bedoelde belasting de eigenaars uitsluiten van een op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest gelegen bebouwde eigendom of de houders van zakelijke rechten op een dergelijk goed die dat goed bestemmen voor een gebouw van collectief wonen dat afzonderlijke flats bevat die ieder door een gezin worden betrokken, zoals een seniorenresidentie, maar, anderzijds, die belasting ten laste leggen van de eigenaars of de houders van zakelijke rechten die dat goed bestemmen voor de collectieve huisvesting van bejaarden, terwijl zowel eerstgenoemden als laatstgenoemden houders zijn van een eigendomsrecht of van andere zakelijke rechten op een gebouw dat bestemd is voor bewoning en dus voor een residentiële bestemming (1). (1) Zie Cass. 14 mei 2010, AR F.09.0018.F, nr. 338.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Andere plaatselijke belastingen - Gewestbelasting ten laste van bezetters van bebouwde eigendommen en houders van een zakelijk recht op sommige onroerende goederen - Artikel 3, § 1, a) en c) van de ordonnantie van 23 juli 1992 - Miskening van het beginsel van gelijkheid en non-discriminatie inzake belastingen - Brussels Hoofdstedelijk Gewest

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudicieel geschil - Artikel 3, § 1, a) en c) van de ordonnantie van 23 juli 1992 - Miskening van het beginsel van gelijkheid en non-discriminatie inzake belastingen - Belasting van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ten laste van bezetters van bebouwde eigendommen - Belasting van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ten laste van houders van een zakelijk recht op sommige onroerende goederen

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

L'article 3, §1er, c), de l'ordonnance du 23 juillet 1992 de la Région de Bruxelles-Capitale relative à la taxe régionale à charge des occupants d'immeubles bâtis et de titulaires de droits réels sur certains immeubles, dans sa version antérieure à sa modification par l'article 2 de l'ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale du 1er mars 2007, lu en combinaison avec l'article 3, §1er, a), de cette même ordonnance, et, pour autant que de besoin, ledit article 3, §1er, a) violent les articles 10 et 11 de la Constitution dans l'interprétation suivant laquelle ils excluent, d'une part, du champ d'application de la taxe prévue par cette ordonnance les propriétaires d'un immeuble bâti situé sur le territoire de la Région de Bruxelles-Capitale ou les titulaires de droits réels sur un tel bien qui l'affectent à un établissement d'habitation collective comportant des résidences séparées occupées chacune par un ménage, telle une seigneurie, mais mettent, d'autre part, cette taxe à charge des propriétaires ou titulaires de droits réels qui affectent ce bien à l'hébergement collectif de personnes âgées, alors que tant les premiers que les seconds sont titulaires d'un droit de propriété ou d'autres droits réels sur un immeuble affecté à un usage d'habitation et donc à un usage résidentiel (1). (1) Voir Cass. 14 mai 2010, RG F.09.0018.F, n° 338.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Autres taxes locales - Taxe régionale à charge des occupants d'immeubles bâtis et de titulaires des droits réels sur certains immeubles - Article 3, § 1er, a) et c), de l'ordonnance du 23 juillet 1992 - Violation du principe d'égalité et de non-discrimination en matière d'impôts - Région de Bruxelles-Capitale

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

COUR CONSTITUTIONNELLE - Question préjudicielle - Article 3, § 1er, a) et c), de l'ordonnance du 23 juillet 1992 - Violation du principe d'égalité et de non-discrimination en matière d'impôts - Taxe de la Région de Bruxelles-Capitale à charge des occupants d'immeubles bâtis - Taxe de la Région de Bruxelles-Capitale à charge des titulaires de droits réels sur certains immeubles

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

F.09.0097.N

14 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen - Kapitalen of afkoopwaarden - Belastingneutrale overdracht naar een ander pensioenfonds of verzekeringsonderneming - Vereisten

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen - Belgisch-Nederlands Dubbelbelastingverdrag - Artikel 18 - Toepassingsgebied

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Pensions - Capitaux ou valeurs de rachat - Transfert fiscalement neutre vers un autre fonds de pension ou une autre compagnie d'assurances - Conditions

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Pensions - Convention préventive de la double imposition belgo-néerlandaise - Article 18 - Champ

INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen - Belgisch-Nederlands Dubbelbelastingverdrag - Pensioenen - Artikel 18 - Toepassingsgebied

d'application

IMPOTS SUR LES REVENUS - Conventions internationales - Convention préventive de la double imposition belgo-néerlandaise - Pensions - Article 18 - Champ d'application

De belastingneutrale overdracht van pensioenbijdragen als bedoeld in artikel 364ter, eerste lid, W.I.B.(1992), vereist dat de rechthebbende op het pensioen niet de beschikking krijgt over de pensioenbijdragen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen - Kapitalen of afkoopwaarden - Belastingneutrale overdracht naar een ander pensioenfonds of verzekeringsonderneming - Vereisten
- Art. 364ter, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Pensions - Capitaux ou valeurs de rachat - Transfert fiscalement neutre vers un autre fonds de pension ou une autre compagnie d'assurances - Conditions
- Art. 364ter, al. 1er Code des impôts sur les revenus 1992

Uit artikel 18 van het Belgisch-Nederlands Dubbelbelastingverdrag blijkt niet dat een vergoeding die verband houdt met in het verleden verstrekte dienstprestaties, maar betaald wordt vóór de dienstbetrekking volledig is beëindigd, geen pensioen kan uitmaken (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen - Belgisch-Nederlands Dubbelbelastingverdrag - Artikel 18 - Toepassingsgebied

- Art. 18 Overeenkomst van 19 okt. 1970 tussen België en Nederland tot het vermijden van dubbele belasting

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Pensions - Convention préventive de la double imposition belgo-néerlandaise - Article 18 - Champ d'application

- Art. 18 Convention entre le gouvernement du Royaume de Belgique et le gouvernement du Royaume des Pays-Bas, signée à Bruxelles, le 19 octobre 1970

INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen - Belgisch-Nederlands Dubbelbelastingverdrag - Pensioenen - Artikel 18 - Toepassingsgebied

- Art. 18 Overeenkomst van 19 okt. 1970 tussen België en Nederland tot het vermijden van dubbele belasting

IMPOTS SUR LES REVENUS - Conventions internationales - Convention préventive de la double imposition belgo-néerlandaise - Pensions - Article 18 - Champ d'application

- Art. 18 Convention entre le gouvernement du Royaume de Belgique et le gouvernement du Royaume des Pays-Bas, signée à Bruxelles, le 19 octobre 1970

F.09.0105.N

14 januari 2011

AC nr. ...

Een kapitaal uit een levensverzekeringsovereenkomst is niet belastbaar als uitgesteld inkomen indien voldaan is aan de drie vrijstellingsvoorwaarden waarin artikel 39, § 2, 2°, a, van het W.I.B.(1992) voorziet; wanneer de werkgever premies van een levensverzekeringsovereenkomst heeft betaald, is het kapitaal van die levensverzekeringsovereenkomst evenwel slechts vrijgesteld indien de verzekerde bewijst dat tijdens de pensioenopbouw de werkgeversbijdragen definitief en uitsluitend in zijn voordeel zijn betaald.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Pensioenen - Kapitaal uit een levensverzekeringsovereenkomst - Belastingvrijstelling

- Artt. 34, § 1, 2° en 39, § 2, 2°, a Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Pensions - Capital d'un contrat d'assurance-vie - Exonération d'impôt

- Art. 34, § 1er, 2° et 39, § 2, 2°, a Code des impôts sur les revenus 1992

Accijnzen moeten, naargelang het geval, beschouwd worden als heffingen die worden geheven bij of in verband met de invoer van goederen in de zin van de artikelen 1.b) en 8.1 van de TIR-overeenkomst (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Accijnzen - TIR-Overeenkomst - Rechten en heffingen bij in- en uitvoer - Toepassingsgebied - Internationaal vervoer - Wegvervoer

- Artt. 1.b en 8.1 Douaneovereenkomst van 14 nov. 1975 inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van carnets TIR

- Artt. 3, § 1, 1), 4 en 5 KB 29 dec. 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop

DOUANE EN ACCIJNZEN - Accijnzen - Aard van de heffingen

- Artt. 1.b en 8.1 Douaneovereenkomst van 14 nov. 1975 inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van carnets TIR

- Artt. 3, § 1, 1), 4 en 5 KB 29 dec. 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Zich garant stellende organisatie - Douaneautoriteiten - Voorafgaande verplichting - TIR-Overeenkomst - Vordering tot betaling - Internationaal vervoer - Wegvervoer

DOUANE EN ACCIJNZEN - Accijnzen - TIR-Overeenkomst - Rechten en heffingen bij in- en uitvoer - Toepassingsgebied - Internationaal vervoer - Wegvervoer

DOUANE EN ACCIJNZEN - Accijnzen - Aard van de heffingen

De in artikel 8.7 van de TIR-overeenkomst neergelegde verplichting voor de autoriteiten om, alvorens een vordering tot betaling in te dienen bij de organisatie die zich garant heeft gesteld, voor zover mogelijk de betaling te eisen van hen die rechtstreeks deze bedragen verschuldigd zijn, is een zorgvuldigheidsverplichting, waarvan de niet-naleving van aard kan zijn de aansprakelijkheid van de autoriteiten in het gedrang te brengen, maar die het instellen van een vordering tot betaling tegen de organisatie die zich garant heeft gesteld, niet belet (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Zich garant stellende organisatie - Douaneautoriteiten - Voorafgaande verplichting - TIR-Overeenkomst - Vordering tot betaling - Internationaal vervoer - Wegvervoer

- Artt. 8.1 en 8.7 Douaneovereenkomst van 14 nov. 1975 inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van carnets TIR

Selon le cas, les accises doivent être considérées comme des taxes perçues à l'importation de marchandises au sens des articles 1, b) et 8.1 de la Convention TIR (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

DOUANES ET ACCISES - Accises - Convention TIR du 14 novembre 1975 - Droits et taxes à l'importation et à l'exportation - Champ d'application - Transport international - Transport par route

- Art. 1er.b et 8.1 Convention douanière du 14 novembre 1975 relative au transport international de marchandises sous le couvert de carnets TIR

- Art. 3, § 1er, 1), 4 et 5 A.R. du 29 décembre 1992 relatif au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise

DOUANES ET ACCISES - Accises - Nature des taxes

- Art. 1er.b et 8.1 Convention douanière du 14 novembre 1975 relative au transport international de marchandises sous le couvert de carnets TIR

- Art. 3, § 1er, 1), 4 et 5 A.R. du 29 décembre 1992 relatif au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise

Conclusions de l'avocat général Thijs.

DOUANES ET ACCISES - Association garante - Autorités douanières - Obligation préalable - Convention TIR du 14 novembre 1975 - Demande de paiement - Transport international - Transport par route

DOUANES ET ACCISES - Accises - Convention TIR du 14 novembre 1975 - Droits et taxes à l'importation et à l'exportation - Champ d'application - Transport international - Transport par route

DOUANES ET ACCISES - Accises - Nature des taxes

L'obligation imposée aux autorités par l'article 8.7 de la Convention TIR du 14 novembre 1975 aux autorités, avant d'introduire une demande de paiement auprès de l'association garante, d'en requérir, dans la mesure du possible, le paiement des personnes directement redevables de ces sommes, constitue une obligation de diligence dont le non-respect peut être de nature à mettre en péril la responsabilité des autorités mais qui ne fait pas obstacle à l'introduction d'une demande de paiement contre l'association garante (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

DOUANES ET ACCISES - Association garante - Autorités douanières - Obligation préalable - Convention TIR du 14 novembre 1975 - Demande de paiement - Transport international - Transport par route

- Art. 8.1 en 8.7 Convention douanière du 14 novembre 1975 relative au transport international de marchandises sous le couvert de carnets TIR

"De aangever" zoals bedoeld in artikel 8 van het K.B. nr. 7 van 29 december 1992 is diegene die het goed bij opheffing van de tijdelijke opslag bestemt voor verbruik; diegene die voor de douaneregeling de goederen aanmeldt via de summiere aangifte, is in die hoedanigheid niet 'de aangever' voor de toepassing van de btw (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Invoer - Aangever

- Art. 8 KB nr. 7 van 29 dec. 1992

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Importation - Déclarant

- Art. 8 A.R. n° 7 du 29 décembre 1992

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Invoer - Belastbaar feit

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Invoer - Goed afkomstig uit een derde land - Toepasselijke bepalingen en formaliteiten

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Invoer - Aangever

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Invoer - Goederen in tijdelijke opslag - Douaneregeling - btw-stelsel

BERUSTING - Beslissing

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douane - Goederen in tijdelijke opslag

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Importation - Fait générateur

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Importation - Bien provenant d'un pays tiers - Dispositions et formalités applicables

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Importation - Déclarant

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Importation - Biens placés en dépôt temporaire - Régime de douane - Régime de la T.V.A.

ACQUIESCEMENT - Décision

DOUANES ET ACCISES - Douane - Biens placés en dépôt temporaire

De berusting in een beslissing die verplichtingen bepaalt waarvan de last door bepalingen van openbare orde wordt geregeld, is nietig (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BERUSTING - Bepalingen van openbare orde - Beslissing

ACQUIESCEMENT - Dispositions d'ordre public - Décision

De regeling van "goederen in tijdelijke opslag" betekent dat er in principe geen Belgische btw opeisbaar is omdat die goederen onder een vrijstellingsregeling staan totdat ze aan die regeling worden onttrokken; alleen indien de goederen bij de beëindiging van de tijdelijke opslagregeling in België zijn aangegeven voor het gebruik, is Belgische btw verschuldigd en ontstaat een effectieve btw-schuld (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douane - Goederen in tijdelijke opslag

- Artt. 23, § 4, 1° en 24, § 1 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Invoer - Goederen in tijdelijke opslag - Douaneregeling - btw-stelsel

- Artt. 23, § 4, 1° en 24, § 1 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

DOUANES ET ACCISES - Douane - Biens placés en dépôt temporaire

- Art. 23, § 4, 1° et 24, § 1er Code de la taxe sur la valeur ajoutée

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Importation - Biens placés en dépôt temporaire - Régime de douane - Régime de la T.V.A.

- Art. 23, § 4, 1° et 24, § 1er Code de la taxe sur la valeur ajoutée

Uit de omschrijving van het belastbaar feit bij invoer in artikel 24, §1, van het Wbtw, volgt dat voor de btw niet alleen de invoer van goederen een belastbaar feit is, maar ook dat de goederen binnen de Europese Unie kunnen circuleren zonder ingevoerd te zijn, op voorwaarde dat zij onder douanetoezicht staan (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Invoer - Belastbaar feit

- Artt. 23, § 1, § 3, § 4, 1° en 24, § 1 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Importation - Fait générateur

- Art. 23, § 1er, § 3, § 4, 1° et 24, § 1er Code de la taxe sur la valeur ajoutée

Voor elk goed dat uit een derde land afkomstig is en België binnenkomt, gelden voor de toepassing van de btw dezelfde bepalingen en formaliteiten als deze bepaald inzake douane, zelfs al zijn die goederen niet ingevoerd in de zin van artikel 23 van het Wbtw, en ook al hebben die goederen voor de toepassing van de btw de status van "goederen in tijdelijke opslag" ingevolge de summiere aangifte ervan bij de douane (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Invoer - Goed afkomstig uit een derde land - Toepasselijke bepalingen en formaliteiten

- Art. 52, § 1 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

- Art. 1 KB nr. 7 van 29 dec. 1992

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Importation - Bien provenant d'un pays tiers - Dispositions et formalités applicables

- Art. 52, § 1er Code de la taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 1er A.R. n° 7 du 29 décembre 1992

F.09.0130.F

27 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen - Dubbele belasting - Overeenkomst tussen België en Frankrijk - Belgische verblijfhouder die in Frankrijk werkt - Werknemer van een Franse publiekrechtelijke rechtspersoon - Artikel 18 - Toepassing - Belasting in België

Overeenkomstig artikel 18 van de Overeenkomst van 10 maart 1964 tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen, en aangezien de artikelen 10 en 11 van de Overeenkomst niet anders luiden, zijn de inkomsten die een verdragsluitende Staat of een publiekrechtelijk rechtspersoon van een verdragsluitende Staat die geen nijverheids- of handelsactiviteit uitoefent, toekent aan een verblijfhouder van de andere verdragsluitende Staat die de nationaliteit van die Staat heeft, uitsluitend belastbaar in de Staat waar de begunstigde verblijft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr.

INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen - Dubbele belasting - Overeenkomst tussen België en Frankrijk - Belgische verblijfhouder die in Frankrijk werkt - Werknemer van een Franse

Conclusions de l'avocat général Henkes.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Conventions internationales - Doubles impositions - Convention entre la Belgique et la France - Résident belge travaillant en France - Salarié d'une personne morale de droit public français - Article 18 - Application - Imposition en Belgique

Conformément à l'article 18 de la Convention du 10 mars 1964 conclue entre la Belgique et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir les règles d'assistance administrative et juridique réciproque en matière d'impôts sur les revenus, et les articles 10 et 11 de la Convention n'en disposant pas autrement, ne sont imposables que dans l'État où réside le bénéficiaire, les rémunérations allouées par un État contractant ou par une personne morale de droit public d'un État contractant ne se livrant pas à une activité industrielle ou commerciale à un résident de l'autre État contractant possédant la nationalité de ce dernier (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Conventions internationales - Doubles impositions - Convention entre la Belgique et la France - Résident belge travaillant en France - Salarié d'une personne morale de droit

F.09.0140.N

14 januari 2011

AC nr. ...

De aan de vennootschapsbelasting onderworpen rechtspersonen bedoeld in artikel 94, eerste lid, W.I.B.(1964) zijn de zelfstandige economische eenheden, gericht op het produceren of het verhandelen van goederen of het verlenen van diensten.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Algemeen - Onderworpen rechtspersonen

- Art. 94, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1964

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Généralités - Personnes morales assujetties

- Art. 94, al. 1er Code des Impôts sur les Revenus 1964

De exploitatie in de zin van artikel 94, eerste lid, W.I.B.(1964) beoogt een effectieve en actuele uitbating en omvat het geheel van de beroepsactiviteit die gewijd is aan een regelmatige uitvoering van de verrichtingen die nodig zijn tot het in stand houden van die activiteit in een mate die overeenstemt met de normale uitoefening daarvan.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Algemeen - Onderworpen rechtspersonen - Voorwaarden - Uitbating van een "exploitatie"

- Art. 94, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1964

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Généralités - Personnes morales assujetties - Conditions - Exploitation d'une "exploitation"

- Art. 94, al. 1er Code des Impôts sur les Revenus 1964

Indien een vereniging of vennootschap de organisatie van één jaarlijks evenement als hoofddoel heeft en dit evenement over een lange periode voorbereidt, kan dit evenement niet beschouwd worden als een alleenstaande of uitzonderlijke verrichting in de zin van artikel 182, 1°, van het W.I.B.(1992); de omstandigheid dat het evenement jaarlijks opnieuw wordt gehouden en sedert een lange periode, kan een element zijn om vast te stellen dat de organisatie die hiervoor nodig is op een bepaald ogenblik in de tijd een permanente aard heeft.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Algemeen - Onderworpen rechtspersonen - Verrichtingen van winstgevende aard - Uitsluiting - Verenigingen zonder winstoogmerk - Alleenstaande of uitzonderlijke verrichtingen - Begrip - Organisatie van één jaarlijks evenement

- Art. 182, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Généralités - Personnes morales assujetties - Opérations de nature lucrative - Exclusion - Associations sans but lucratif - Opérations isolées ou exceptionnelles - Notion - Organisation d'un événement annuel unique

- Art. 182, 1° Code des impôts sur les revenus 1992

F.09.0154.F

27 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging - Verplichte aangifte - Laattijdige, onjuiste of onvolledige aangifte - Geen regelmatige aangifte - Procedure van ambtshalve vaststelling van de belastingaanslag - Verplichting van de belastingheffende overheid - Vrijstelling

Conclusions de l'avocat général Henkes.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Procédure - Obligation de déclaration - Déclaration tardive, incorrecte ou incomplète - Absence de déclaration régulière - Procédure de taxation d'office - Obligation de l'autorité taxatrice - Dispense

De overheid die krachtens artikel 4 van de wet van 24 december 1996 betreffende de vestiging en de invordering van de provincie- en gemeentebelastingen bevoegd is om het kohier vast te stellen, kan de belastingaanslag ambtshalve vaststellen wanneer de belastingplichtige zijn aangifteplicht niet nakomt, hetzij omdat hij geen aangifte doet binnen de gestelde termijnen, hetzij omdat zijn aangifte onjuist, onvolledig of onnauwkeurig is; wanneer de overheid de belastingaanslag ambtshalve vaststelt, is zij gehouden de in artikel 6, tweede lid, bepaalde procedure na te leven teneinde het recht van verdediging van de belastingplichtige te vrijwaren; zij hoeft die procedure alleen dan niet te volgen wanneer de belastingaanslag is vastgesteld overeenkomstig de aangifte van de belastingplichtige, zodat laatstgenoemde geen enkele reden heeft om die aanslag te betwisten en zijn recht van verdediging dus niet kan worden miskend (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Rechtspleging - Verplichte aangifte - Laattijdige, onjuiste of onvolledige aangifte - Geen regelmatige aangifte - Procedure van ambtshalve vaststelling van de belastingaanslag - Verplichting van de belastingheffende overheid - Vrijstelling

L'autorité habilitée à arrêter le rôle en vertu de l'article 4 de la loi du 24 décembre 1996 relative à l'établissement et au recouvrement des taxes provinciales et communales a la possibilité de procéder à l'imposition par la voie d'une taxation d'office lorsque le redevable ne remplit pas son obligation de déclaration, soit qu'il ne souscrive pas de déclaration ou ne la souscrive pas dans les délais prévus, soit que sa déclaration soit incorrecte, incomplète ou imprécise; lorsque l'autorité recourt à la taxation d'office, elle est tenue de se conformer à la procédure prévue à l'article 6, alinéa 2, afin de respecter les droits de la défense; elle ne peut s'en dispenser que dans l'hypothèse où l'imposition est établie conformément à la déclaration du redevable, de sorte qu'elle ne peut appeler de sa part aucune contestation et que ses droits de défense ne peuvent de ce fait pas être méconnus (1). (1) Voir les conclusions contraires du ministère public.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Procédure - Obligation de déclaration - Déclaration tardive, incorrecte ou incomplète - Absence de déclaration régulière - Procédure de taxation d'office - Obligation de l'autorité taxatrice - Dispense

F.09.0156.F

28 oktober 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen - Dubbele belasting - Overeenkomst tussen België en Luxemburg - Artikel 15, § 1 - Plaats - Prestaties - Omvang

De beslissing dat het geheel van de door een vennootschap aan belastingplichtigen uitgekeerde beloningen in België van alle belasting is vrijgesteld krachtens artikel 15, §1, van de Overeenkomst tussen België en Luxemburg van 17 september 1970 tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Luxemburg en goedgekeurd bij de wet van 14 december 1972 is niet naar recht verantwoord wanneer zij, zonder over de omvang ervan uitspraak te doen, weigert enig gevolg te verbinden aan het feit dat prestaties zijn verricht buiten het Luxemburgse grondgebied (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen - Dubbele belasting - Overeenkomst tussen België en Luxemburg - Artikel 15, § 1 - Plaats - Prestaties - Omvang

Conclusions de l'avocat général Henkes.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Conventions internationales - Doubles impositions - Convention entre la Belgique et le Luxembourg - Article 15, § 1er - Lieu - Prestations - Importance

N'est pas légalement justifiée la décision que la totalité des rémunérations versées par une société à des contribuables est exonérée de toute imposition en Belgique en application de l'article 15, §1er, de la convention du 17 septembre 1970 entre la Belgique et le Luxembourg en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signée à Luxembourg et approuvée par la loi du 14 décembre 1972, lorsque, sans se prononcer sur leur importance, elle refuse d'accorder tout effet à l'existence de prestations effectuées hors du territoire luxembourgeois (1). (1) Voir les conclusions contraires du M.P.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Conventions internationales - Doubles impositions - Convention entre la Belgique et le Luxembourg - Article 15, § 1er - Lieu - Prestations - Importance

F.09.0157.N

14 januari 2011

AC nr. ...

De bodemrechter beoordeelt in feite of het bericht van wijziging van de aangifte de belastingplichtige op een met redenen omklede wijze voldoende inlicht over de inkomsten en andere gegevens die de administratie in de plaats wil stellen van die welke aangegeven of aangenomen zijn, zodat hij de geplande wijziging kan onderzoeken en ze vervolgens verwerpen of aannemen; het Hof gaat enkel na of de rechter uit de feiten en omstandigheden die hij vaststelt, geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Zie Cass., 12 mei 1989, AR F.1551.N, A.C., 1988-89, nr. 522; Cass., 28 jan. 1994, AR F.1981.N, A.C., 1994, nr. 55; Cass., 27 maart 1997, AR F.96.0094.F, A.C., 1997, nr. 168; Cass., 15 mei 2003, AR F.02.0007.F, A.C., 2003, nr. 297.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Wijziging door de administratie van een aangifte - Bericht van wijziging - Motiveringsvereiste - Toetsing door de rechter - Bevoegdheid van het Hof

- Art. 246 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Rectification de la déclaration par l'administration - Avis de rectification - Condition de motivation - Contrôle par le juge - Compétence de la Cour

- Art. 246 Code des impôts sur les revenus 1992

F.09.0160.N

14 januari 2011

AC nr. ...

Een rechtsvordering die de verkoper van een in België gelegen onroerend goed instelt en die strekt tot de veroordeling van de koper tot het verlijden van de authentieke akte, heeft geen schorsend effect ten aanzien van de in artikel 146 van het W. Reg. vermelde termijn van één jaar, ook al maakt de inleidende dagvaarding voorbehoud voor het instellen van een vordering tot ontbinding van de overeenkomst.

REGISTRATIE (RECHT VAN) - Overdracht van een onroerend goed - Vordering tot ontbinding - Termijn van één jaar - Rechtsvordering tot het verlijden van de authentieke akte - Schorsende werking

- Art. 146 Wetboek registratierechten

ENREGISTREMENT (DROIT D') - Cession d'un immeuble - Demande de résolution - Délai d'un an - Demande en passation de l'acte authentique - Effet suspensif

- Art. 146 Code des droits d'enregistrement

F.09.0161.N

11 februari 2011

AC nr. ...

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Draagwijdte - Rechtszekerheidsbeginsel - Algemeen - Algemene rechtsbeginselen

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Portée - Principe de la sécurité juridique - Généralités - Principes généraux du droit

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

Conclusions de l'avocat général Thijs.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Gevolg - Rechtszekerheidsbeginsel - Algemene maatregel - Gewettigde verwachtingen - Afwijkend vast gedrag - Algemeen - Bestuur - Algemene rechtsbeginselen

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Effet - Principe de la sécurité juridique - Mesure générale - Attentes légitimes - Politique déviante constante - Généralités - Administration - Principes généraux du droit

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Gevolg - Beginselen van behoorlijk bestuur - Rechtszekerheidsbeginsel - Algemene maatregel - Gewettigde verwachtingen - Afwijkend vast gedrag - Bestuur

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Effet - Principes de bonne administration - Principe de la sécurité juridique - Mesure générale - Attentes légitimes - Politique déviante constante - Administration

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Draagwijdte - Belasting over de toegevoegde waarde - Beginselen van behoorlijk bestuur -

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Portée - Taxe sur la valeur ajoutée - Principes de bonne

Het recht op rechtszekerheid houdt in dat de burger moet kunnen vertrouwen op wat hij niet anders kan opvatten dan als een vaste gedragsregel van de overheid; daaruit volgt dat de verwachtingen die de overheid bij de burger creëert, in de regel moeten worden gehonoreerd; de verwachtingen van de burger mogen evenwel niet gegrond zijn op een onwettelijke praktijk (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Draagwijdte - Rechtszekerheidsbeginsel - Algemeen - Algemene rechtsbeginselen

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Draagwijdte - Belasting over de toegevoegde waarde - Beginselen van behoorlijk bestuur - Rechtszekerheidsbeginsel

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Portée - Principe de la sécurité juridique - Généralités - Principes généraux du droit

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Portée - Taxe sur la valeur ajoutée - Principes de bonne administration - Principe de la sécurité juridique

Wanneer het bestuur met een algemene maatregel een bepaalde gedragslijn bepaalt en in de toepassing en uitlegging van die algemene maatregel ten aanzien van bepaalde belastingplichtigen een bepaald vast gedrag aanneemt, dat gedeeltelijk afwijkt van de algemene gedragslijn, kan dit afwijkend gedrag bij de belastingplichtigen gewettigde verwachtingen creëren, mits dit gedrag niet strijdt met een wettelijke regel (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Gevolg - Rechtszekerheidsbeginsel - Algemene maatregel - Gewettigde verwachtingen - Afwijkend vast gedrag - Algemeen - Bestuur - Algemene rechtsbeginselen

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Gevolg - Beginselen van behoorlijk bestuur - Rechtszekerheidsbeginsel - Algemene maatregel - Gewettigde verwachtingen - Afwijkend vast gedrag - Bestuur

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Effet - Principe de la sécurité juridique - Mesure générale - Attentes légitimes - Politique déviante constante - Généralités - Administration - Principes généraux du droit

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Effet - Principes de bonne administration - Principe de la sécurité juridique - Mesure générale - Attentes légitimes - Politique déviante constante - Administration

F.09.0162.N

14 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Misdrijven of overtredingen van de wet - Vaststelling bij proces-verbaal - Toepasselijke termijn

DOUANE EN ACCIJNZEN - Toepasselijke verjaringstermijn - Overtredingen van de wet, fraudes en misdrijven - Navordering

DOUANE EN ACCIJNZEN - Toepasselijke verjaringstermijn - Rechten bij invoer of uitvoer - Niet-geheven rechten - Douane - Navordering - Strafrechtelijk vervolgbare handeling - Onmogelijkheid om het juiste bedrag te bepalen

VERJARING - Belastingzaken - Termijnen (aard, duur, aanvang, einde) - Douane en accijnzen - Toepasselijke verjaringstermijn - Overtredingen van de wet, fraudes en misdrijven - Navordering

Conclusions de l'avocat général Thijs.

DOUANES ET ACCISES - Délits ou contraventions à la loi - Constatation au moyen de procès-verbal - Délai applicable

DOUANES ET ACCISES - Délai de prescription applicable - Contraventions à la loi, fraudes et délits - Recouvrement

DOUANES ET ACCISES - Délai de prescription applicable - Droits à l'importation ou droits à l'exportation - Droits non perçus - Douane - Recouvrement - Acte susceptible de poursuites pénales - Impossibilité de déterminer le montant exact

PRESCRIPTION - Matière fiscale - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Douanes et accises - Délai de prescription applicable - Contraventions à la loi, fraudes et délits - Recouvrement

De artikelen 267 en 271 AWDA, die toelaten een proces-verbaal op te stellen en het binnen vijf dagen ter kennis te brengen van de bekeurde, telkens wanneer misdrijven of overtredingen van de wet worden vastgesteld, bevatten geen beperking in tijd betreffende de vaststelling en laten derhalve toe de vaststelling en de daarop volgende mededeling nog te verrichten na het verstrijken van de termijn van drie jaar vermeld in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1697/79 (1) (1) Zie de concl van het O.M.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Misdrijven of overtredingen van de wet - Vaststelling bij proces-verbaal - Toepasselijke termijn

- Artt. 267 en 271 Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

- Art. 2.1, tweede lid EEG-Verordening nr 1697/79 van de Raad van 24 juli 1979 inzake navordering van de rechten bij invoer of bij uitvoer

In geval van een strafrechtelijk vervolgbare handeling inzake douane en accijnzen is de navordering van de verschuldigde rechten naar Belgisch recht onderworpen aan de wettelijke regeling van de verjaring in burgerlijke zaken zodat artikel 2262bis, §1, van het Burgerlijk Wetboek, dat voorziet in een tienjarige verjaringstermijn, terzake toepasselijk is; artikel 202, §1 AWDA kan niet geacht worden die termijn te regelen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Toepasselijke verjaringstermijn - Overtredingen van de wet, fraudes en misdrijven - Navordering

- Art. 2262bis, § 1 Burgerlijk Wetboek

- Artt. 279 tot 285 Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

DOUANE EN ACCIJNZEN - Rechten bij invoer of uitvoer - Niet-geheven rechten - Toepasselijke verjaringstermijn - Douane - Navordering - Strafrechtelijk vervolgbare handeling - Onmogelijkheid om het juiste bedrag te bepalen

- Art. 2262bis, § 1 Burgerlijk Wetboek

- Artt. 279 tot 285 Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

VERJARING - Belastingzaken - Termijnen (aard, duur, aanvang, einde) - Douane en accijnzen - Toepasselijke verjaringstermijn - Overtredingen van de wet, fraudes en misdrijven - Navordering

- Art. 2262bis, § 1 Burgerlijk Wetboek

- Artt. 279 tot 285 Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

DOUANES ET ACCISES - Délits ou contraventions à la loi - Constatation au moyen de procès-verbal - Délai applicable

- Art. 267 et 271 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

- Art. 2.1, al. 2 Règlement C.E.E. n° 1697/79 du Conseil du 24 juillet 1979, concernant le recouvrement "a posteriori" des droits à l'exportation

DOUANES ET ACCISES - Délai de prescription applicable - Contraventions à la loi, fraudes et délits - Recouvrement

- Art. 2262bis, § 1 Code civil

- Art. 279 à 285 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

DOUANES ET ACCISES - Droits à l'importation ou droits à l'exportation - Droits non perçus - Délai de prescription applicable - Douane - Recouvrement - Acte susceptible de poursuites pénales - Impossibilité de déterminer le montant exact

- Art. 2262bis, § 1 Code civil

- Art. 279 à 285 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

PRESCRIPTION - Matière fiscale - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Douanes et accises - Délai de prescription applicable - Contraventions à la loi, fraudes et délits - Recouvrement

- Art. 2262bis, § 1 Code civil

- Art. 279 à 285 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

F.10.0002.N

11 februari 2011

AC nr. ...

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Openbaarheid van bestuur - Toepasselijkheid - Bezwaarprocedure - Wet van 12 november 1997

- Art. 2 Wet 12 nov. 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en gemeenten

- Artt. 9 en 10 Wet 24 dec. 1994

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Publicité de l'administration - Applicabilité - Procédure de réclamation - Loi du 12 novembre 1997

- Art. 2 L. du 12 novembre 1997 relative à la publicité de l'administration dans les provinces et les communes

- Art. 9 et 10 L. du 24 décembre 1994

De wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur is niet van toepassing op beslissingen van een college van burgemeester en schepenen, dat uitspraak doet over een belastinggeschied.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Openbaarheid van bestuur - Toepasselijkheid - Wet van 11 april 1994 - College van burgemeester en schepenen - Bezwaar - Beslissing - Art. 1 Wet 11 april 1994

La loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration n'est pas applicable aux décisions rendues par un collège de bourgmestre et échevins qui statue sur un litige fiscal.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Publicité de l'administration - Applicabilité - Loi du 11 avril 1994 - Collège des bourgmestre et échevins - Réclamation - Décision - Art. 1er L. du 11 avril 1994

F.10.0003.F

17 maart 2011

AC nr. ...

Overeenkomstig artikel 18 van de Overeenkomst van 10 maart 1964 tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen zijn de salarissen, lonen en andere soortgelijke bezoldigingen die door een verdragsluitende Staat of door een publiekrechtelijke rechtspersoon van een verdragsluitende Staat, die geen nijverheids- of handelsactiviteit uitoefent, worden toegekend aan een verblijfhouder van de andere verdragsluitende Staat die de nationaliteit van laatstgenoemde Staat heeft, uitsluitend belastbaar in de Staat waar de begunstigde verblijft (1). (1) Cass., 27 jan. 2011, AR F.09.0130.F, n° 81, met concl. O.M., www.cass.be.

INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen - Belasting in België - Belgische verblijfhouder die in Frankrijk werkt - Werknemer van een Franse publiekrechtelijke rechtspersoon - Artikel 18 - Dubbelbelastingverdrag - Overeenkomst tussen België en Frankrijk - Toepassing

Conformément à l'article 18 de la Convention du 10 mars 1964 conclue entre la Belgique et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative et juridique réciproque en matière d'impôts sur les revenus, les traitements, salaires et autres rémunérations analogues, les rémunérations allouées par un État contractant ou par une personne morale de droit public d'un État contractant ne se livrant pas à une activité industrielle ou commerciale à un résident de l'autre État contractant possédant la nationalité de ce dernier ne sont imposables que dans l'État où réside le bénéficiaire (1). (1) Cass., 27 janvier 2011, RG F.09.0130.F, n° 81, précédé des conclusions du ministère public, www.cass.be

IMPOTS SUR LES REVENUS - Conventions internationales - Imposition en Belgique - Résident belge travaillant en France - Salarié d'une personne morale de droit public français - Article 18 - Convention préventive de doubles impositions - Convention entre la Belgique et la France - Application

Het cassatieverzoekschrift is ontvankelijk wanneer het afschrift ervan de geïdentificeerde handtekening draagt van een persoon wiens hoedanigheid van advocaat bij een welbepaalde balie blijkt uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan (1). (1) Het O.M. had ambtshalve een middel van niet-ontvankelijkheid tegen het cassatieberoep opgeworpen. Het was immers van oordeel dat artikel 1080 Ger.W. werd geschonden in onderling verband gelezen met artikel 378 WIB92 waaruit volgt dat het cassatieverzoekschrift inzake inkomstenbelastingen op straffe van nietigheid zowel op het origineel als op het afschrift ervan door een advocaat moet zijn ondertekend. In deze zaak droeg het afschrift van het cassatieverzoekschrift dat, overeenkomstig artikel 1079 Ger.W. aan de verweerder was betekend, de vermelding dat dat geschrift opgesteld was door meester W., advocaat bij de balie van B., maar was het bekleed met een onleesbare handtekening, met daarbij de naam "M... S... loco", zonder vermelding dat de ondertekenaar de hoedanigheid van advocaat bezat (vgl. Cass., 29 okt. 1999, AR F.98.0032.F, n° 576, www.cass.be). Het Hof was gevoelig voor de verdediging van de verweerders dat het onderzoek van de overige stukken van het dossier de vereiste zekerheid kon bieden dat de ondertekenaar van het afschrift de hoedanigheid van advocaat bezat, zodat het vormgebrek dat de ontvankelijkheid van het beroep aantastte, aldus ongedaan werd gemaakt.

CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Algemeen - Afschrift - Ontvankelijkheid - Verzoekschrift - Geïdentificeerde handtekening - Geen vermelding van hoedanigheid - Identificeerbaar - Ondertekenaar

- Artt. 1079 en 1080 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 378 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening in cassatie - Afschrift - Ontvankelijkheid - Verzoekschrift - Geïdentificeerde handtekening - Geen vermelding van hoedanigheid - Identificeerbaar - Ondertekenaar

- Artt. 1079 en 1080 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 378 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Artikel 18 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie staat niet in de weg aan de toepassing van artikel 10, §3, van de Overeenkomst van 10 maart 1964 tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen en tot vaststelling van regels van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen, salarissen, lonen en andere soortgelijke bezoldigingen.

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Materieel recht - Belemmering voor de toepassing van een bepaling van een dubbelbelastingverdrag - Algemeen - Vrij verkeer van werknemers

Est recevable la requête en cassation dont la copie porte la signature identifiée d'une personne dont la qualité d'avocat à un barreau déterminé ressort des pièces auxquelles la Cour peut avoir égard (1). (1) Le ministère public avait soulevé d'office une fin de non-recevoir au pourvoi, déduite de la violation de l'article 1080 du Code judiciaire combiné avec l'article 378 du Code des impôts sur les revenus 1992, dont il suit qu'en matière d'impôts sur les revenus la requête introduisant le pourvoi en cassation doit, à peine de nullité, être signée tant sur la copie que sur l'original par un avocat. En l'espèce, la copie de la requête en cassation qui, conformément à l'article 1079 du Code judiciaire, avait été signifiée au défendeur, portait la mention que cet écrit avait été établi par Maître W., avocat au barreau de M., mais était revêtu d'une signature illisible, accompagné du nom "M...S... loco", sans mention de la qualité d'avocat du signataire (comp. Cass., 29 octobre 1999, RG F.98.0032.F, n° 576). La Cour a été sensible à la défense du demandeur suivant laquelle un examen des autres pièces du dossier permettait d'avoir la certitude requise quant à la qualité d'avocat du signataire de la copie de la requête et ainsi guérir le vice de procédure opposé à la recevabilité du pourvoi.

POURVOI EN CASSATION - Matière fiscale - Généralités - Copie - Recevabilité - Requête - Signature identifiée - Qualité non mentionnée - Identifiable - Signataire

- Art. 1079 et 1080 Code judiciaire

- Art. 378 Code des impôts sur les revenus 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Pourvoi en cassation - Copie - Recevabilité - Requête - Signature identifiée - Qualité non mentionnée - Identifiable - Signataire

- Art. 1079 et 1080 Code judiciaire

- Art. 378 Code des impôts sur les revenus 1992

L'article 18 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne ne s'oppose pas à l'application de l'article 10, §3, de la Convention du 10 mars 1964 conclue entre la Belgique et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative et juridique réciproque en matière d'impôts sur les revenus, les traitements, salaires et autres rémunérations analogues.

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Droit matériel - Obstacle à l'application de dispositions d'une convention préventive de double imposition - Généralités - Libre circulation des travailleurs

Een dubbelbelastingovereenkomst heeft enkel ten doel te vermijden dat dezelfde inkomsten in elk van de twee staten worden belast, maar beoogt niet te garanderen, dat de door de belastingplichtige in een van de staten verschuldigde belasting niet hoger is dan die welke hij in de andere staat zou moeten voldoen (1). (1) HvJ, arrest C-336/96 van 12 mei 1998.

INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen - Dubbelbelastingverdrag - Voorwerp

L'objet d'une convention préventive de double imposition est seulement d'éviter que les mêmes revenus soient imposés dans chacun des deux États mais n'est pas de garantir que l'imposition à laquelle le contribuable est assujéti dans un État ne soit pas supérieure à celle à laquelle il serait assujéti dans l'autre (1). (1) C.J.C.E., arrêt C-336/96 du 12 mai 1998.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Conventions internationales - Convention préventive de doubles impositions - Objet

F.10.0004.N

11 maart 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Dubbele belasting - Verbod

In de regel mag een gemeente tijdens eenzelfde aanslagjaar ten aanzien van eenzelfde belastingplichtige geen tweede belasting heffen gebaseerd op hetzelfde feit en met hetzelfde doel als die waarop ze eerder een belasting heeft geheven; hieruit volgt dat wanneer een aanslag definitief is vastgesteld, het bezwaar tegen die aanslag is verworpen en de gemeente die aanslag niet meer geldig kan intrekken, omdat tegen die aanslag een rechtsmiddel voor de rechtbank van eerste aanleg is ingesteld, de gemeente zich geen tweede uitvoerbare titel kan verschaffen zolang de eerste uitvoerbare titel blijft bestaan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Dubbele belasting - Verbod - Artt. 2, 4, 6, 11 en 12 Wet 24 dec. 1996

Conclusions de l'avocat général Thijs.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Double imposition - Interdiction

En règle, une commune ne peut établir au cours d'un même exercice d'imposition à l'égard d'un même contribuable une deuxième taxation basée sur le même fait et dans le même but que ceux pour lesquels elle l'a déjà fait; il s'ensuit que lorsqu'une taxe a été établie définitivement, que la réclamation contre celle-ci a été rejetée et que la commune ne peut plus supprimer valablement cette taxation, parce qu'un recours a été introduit contre celle-ci devant le tribunal de première instance, la commune ne peut pas s'octroyer un second titre exécutoire tant que le premier subsiste (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Double imposition - Interdiction - Art. 2, 4, 6, 11 et 12 L. du 24 décembre 1996

F.10.0005.N

14 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Van het totaal belastbaar netto-inkomen aftrekbare lasten - Bijdrage, provisionele storting en nalatigheidsinterest - Wet 28 december 1983

De op grond van de wet van 28 december 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen verschuldigde bijdrage en provisionele storting zijn uitsluitend aftrekbaar zoals de uitgaven bedoeld in artikel 71 van het W.I.B.(1964) zodat de op grond van artikel 62 van die wet verschuldigde nalatigheidsinterest niet aftrekbaar is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Van het totaal belastbaar netto-inkomen aftrekbare lasten - Bijdrage, provisionele storting en nalatigheidsinterest - Wet 28 december 1983 -

Conclusions de l'avocat général Thijs.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Charges déductibles du revenu global net imposable - Cotisation, versement provisionnel et intérêts de retard - Loi du 28 décembre 1983

La cotisation et le versement provisionnel dus en vertu de la loi du 28 décembre 1983 portant des dispositions fiscales et budgétaires sont uniquement déductibles en tant que dépenses visées à l'article 71 du Code des impôts sur les revenus 1964, de sorte que l'intérêt de retard dû en vertu de l'article 62 de cette loi n'est pas déductible (1). (1) Voir les concl. du M.P., publiées à leur date dans AC

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Charges déductibles du revenu global net imposable - Cotisation, versement provisionnel et intérêts de retard - Loi du 28 décembre

Aftrekbaarheid

- Art. 68 Wet 28 dec. 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen

- Art. 71 Wetboek Inkomstenbelastingen 1964

1983 - Déductibilité

- Art. 68 L. du 28 décembre 1983

- Art. 71 Côte des Impôts sur les Revenus 1964

F.10.0006.F

5 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Belasting op hotels - Verboden gelijkaardige belasting

Een gemeentebelasting op hotels die, na aftrek van de belasting over de toegevoegde waarde, berekend wordt op de bruto-inkomsten uit de verhuur van hotelkamers, is een verboden gelijkaardige belasting in de zin van artikel 464, 1°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, daar die inkomsten een essentieel bestanddeel zijn voor de vaststelling van de grondslag van de belasting op de inkomsten van de hotelexploitant (1). (1) Zie concl. O.M., AR F.10.0006.F, Pas., 2011, nr. ...

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Belasting op hotels - Verboden gelijkaardige belasting

- Art. 464, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Conclusions de l'avocat général Henkes.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Taxe sur les hôtels - Taxe similaire interdite

Est une taxe similaire interdite au sens de l'article 464, 1°, du Code des impôts sur les revenus 1992, une taxe communale sur les hôtels, calculée, déduction faite de la taxe sur la valeur ajoutée, sur les revenus bruts produits par la location de chambres d'hôtel, ces revenus constituant un élément essentiel dans la détermination de la base de l'impôt sur les revenus frappant l'exploitant de l'hôtel (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Taxe sur les hôtels - Taxe similaire interdite

- Art. 464, 1° Côte des impôts sur les revenus 1992

F.10.0007.N

14 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van Advocaat-generaal Thijs.

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING - Gewestbelastingen - Leegstandsdecreet - Lijst van leegstand - Regelmatige opname - Lijst van verwaarlozing - Onregelmatige opname - Verschuldigheid van de heffing - Vlaams Gewest

Wanneer een heffing zowel gebaseerd is op de opname van het pand in de lijst van leegstand als in de lijst van verwaarlozing, en het pand niet regelmatig werd opgenomen in één van die lijsten, dan blijft de heffing gedeeltelijk verschuldigd in de mate dat ze betrekking heeft op de regelmatige opname van het pand op de andere lijst (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING - Gewestbelastingen - Leegstandsdecreet - Lijst van leegstand - Regelmatige opname - Lijst van verwaarlozing - Onregelmatige opname - Verschuldigheid van de heffing - Vlaams Gewest

- Artt. 26, eerste lid, 28, § 1, 32, tweede lid, en 33, 2delid Decr. VI. Parlement 22 dec. 1995

Conclusions de l'avocat général Thijs.

IMPOTS COMMUNAUTAIRES ET REGIONAUX - Impôts régionaux - Décret du 22 décembre 1995 - Liste des habitations inoccupées - Reprise régulière - Liste des habitations laissées à l'abandon - Reprise irrégulière - Débiton de la redevance - Région flamande

Lorsque la redevance se base sur la reprise de l'immeuble tant dans la liste des habitations inoccupées que dans la liste des habitations laissées à l'abandon et qu'il n'a pas été régulièrement repris dans une de ces listes, la redevance demeure partiellement due dans la mesure où elle a trait à la reprise régulière de l'immeuble dans l'autre liste (1). (1) Voir les concl. du M.P., publiées à leur date dans AC

IMPOTS COMMUNAUTAIRES ET REGIONAUX - Impôts régionaux - Décret du 22 décembre 1995 - Liste des habitations inoccupées - Reprise régulière - Liste des habitations laissées à l'abandon - Reprise irrégulière - Débiton de la redevance - Région flamande

- Art. 26, al. 1er, 28, § 1er, 32, al. 2, et 33, al. 2 Décr. du Parlement flamand du 22 décembre 1995

F.10.0011.N

11 maart 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

*INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen -
Belastbaarheid - Belgisch grondgebied - Ambassades van vreemde
staten - Uitgekeerde bezoldigingen - Werknemers*

De plaatsen binnen de grenzen van het Belgisch grondgebied waar ambassades van vreemde staten gevestigd zijn, maken deel uit van het Belgisch grondgebied, zodat de aan de werknemers van die ambassades uitgekeerde bezoldigingen aan de Belgische inkomstenbelasting zijn onderworpen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

*INKOMSTENBELASTINGEN - Internationale verdragen -
Belastbaarheid - Belgisch grondgebied - Ambassades van vreemde
staten - Uitgekeerde bezoldigingen - Werknemers*

Conclusions de l'avocat général Thijs.

*IMPOTS SUR LES REVENUS - Conventions internationales - Caractère
imposable - Territoire belge - Ambassades de pays étrangers -
Rémunérations versées - Travailleurs*

Les lieux compris dans les limites du territoire belge où sont établies des ambassades de pays étrangers, font partie du territoire belge, de sorte que les rémunérations versées aux travailleurs de ces ambassades sont soumises à l'impôt sur les revenus belge (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

*IMPOTS SUR LES REVENUS - Conventions internationales - Caractère
imposable - Territoire belge - Ambassades de pays étrangers -
Rémunérations versées - Travailleurs*

F.10.0013.N

8 april 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

*BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Vereisten -
Inkomende btw - Recht op aftrek*

De uitoefening van het recht op aftrek vereist dat de belastingplichtige de hem geleverde goederen en diensten waarvan hij de btw wil aftrekken, voor welbepaalde handelingen gebruikt, meer bepaald voor handelingen die effectief belast zijn, dan wel van belasting zijn vrijgesteld wegens uitvoer of omdat ze in het buitenland plaatsvinden; indien deze goederen en diensten niet worden verhandeld onder voorwaarden die de btw opeisbaar maken, is er geen recht op aftrek en is de btw opeisbaar (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

*BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Vereisten -
Inkomende btw - Recht op aftrek
- Art. 45, § 1, 1° Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde
Waarde*

*TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Conditions - Taxe sur la valeur
ajoutée entrante - Droit à déduction*

*TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Conditions - Taxe sur la valeur
ajoutée entrante - Droit à déduction
- Art. 45, § 1er, 1° Code de la taxe sur la valeur ajoutée*

F.10.0015.N

22 september 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

*VERJARING - Belastingzaken - Schorsing - Betwiste belastingschuld -
Onmogelijkheid tot invordering*

Nu uit de bepalingen van artikel 410 W.I.B. (1992) volgt dat de administratie vanaf de indiening van een bezwaar door de belastingplichtige geen betaling kan verkrijgen van zijn schuldvordering, behoudens voor wat het onbetwistbaar verschuldigd gedeelte betreft, is de verjaring van de invordering geschorst (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

*VERJARING - Belastingzaken - Schorsing - Betwiste belastingschuld -
Onmogelijkheid tot invordering*

Conclusions de l'avocat général Thijs.

*PRESCRIPTION - Matière fiscale - Suspension - Dette d'impôt
contestée - Impossibilité de procéder au recouvrement*

Dès lors qu'il ressort des dispositions de l'article 410 du Code des impôts sur les revenus 1992, qu'à partir de l'introduction d'une réclamation par le contribuable, l'administration ne peut obtenir de paiement de sa créance, sauf en ce qui concerne la partie incontestablement due, la prescription du recouvrement est suspendue (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

*PRESCRIPTION - Matière fiscale - Suspension - Dette d'impôt
contestée - Impossibilité de procéder au recouvrement*

F.10.0018.F

17 februari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

ADVOCAAT - Cliënt - Overeenkomst - Grondslag - Doel - Mogelijkheid voor de cliënt - Vrijheid van keuze van advocaat - Recht van verdediging - Uitoefening - Voorwaarden - Verdediging in de toekomst - Abonnement

RECHT VAN VERDEDIGING - Algemeen - Advocaat - Cliënt - Overeenkomst - Grondslag - Doel - Mogelijkheid voor de cliënt - Vrijheid van keuze van advocaat - Recht van verdediging - Uitoefening - Voorwaarden - Verdediging in de toekomst - Abonnement

Een cliënt kan de overeenkomst met zijn advocaat te allen tijde en zonder vergoeding voor de gederfde inkomsten voor latere diensten beëindigen, onder voorbehoud van het misbruik van recht en van het beginsel dat overeenkomsten te goeder trouw moeten worden uitgevoerd, aangezien het vertrouwen de noodzakelijke grondslag van die overeenkomst is en de mogelijkheid om ze te beëindigen behoort tot de vrijheid van keuze van de advocaat, d.w.z. de uitoefening van het recht van verdediging; onder die voorwaarden kan hij niet alleen een einde maken aan de overeenkomst waarbij hij zijn verdediging in een welbepaald geschil aan een advocaat toevertrouwt, maar ook aan zijn verbintenis om hem die verdediging in latere geschillen toe te vertrouwen, tegen betaling van een welbepaald honorarium, in het kader van een abonnement, aangezien een dergelijke verbintenis op hetzelfde vertrouwen berust (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

ADVOCAAT - Cliënt - Overeenkomst - Grondslag - Doel - Mogelijkheid voor de cliënt - Vrijheid van keuze van advocaat - Recht van verdediging - Uitoefening - Voorwaarden - Verdediging in de toekomst - Abonnement

RECHT VAN VERDEDIGING - Algemeen - Advocaat - Cliënt - Overeenkomst - Grondslag - Doel - Mogelijkheid voor de cliënt - Vrijheid van keuze van advocaat - Recht van verdediging - Uitoefening - Voorwaarden - Verdediging in de toekomst - Abonnement

Conclusions de l'avocat général Henkes.

AVOCAT - Client - Convention - Fondement - Fin - Faculté du client - Liberté de choisir l'avocat - Droits de défense - Exercice - Conditions - Défenses futures - Abonnement

DROITS DE LA DEFENSE - Généralités - Avocat - Client - Convention - Fondement - Fin - Faculté du client - Liberté de choisir l'avocat - Droits de défense - Exercice - Conditions - Défenses futures - Abonnement

Le client d'un avocat peut mettre fin à la convention conclue entre eux à tout moment et sans indemnité pour les profits escomptés des services futurs, sous réserve de l'abus de droit et du principe de l'exécution de bonne foi des conventions, dès lors que la confiance est le fondement nécessaire de cette convention et que cette faculté de mettre fin à cette dernière ressortit à la liberté du choix de l'avocat, c'est-à-dire à l'exercice des droits de défense; il peut mettre fin, dans ces conditions, non seulement à la convention par laquelle il confie à un avocat sa défense dans une contestation déterminée mais aussi à son engagement de lui confier cette défense lors des contestations futures, pour un montant d'honoraires déterminé, dans le cadre d'un abonnement dès lors que pareil engagement suppose la même confiance (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

AVOCAT - Client - Convention - Fondement - Fin - Faculté du client - Liberté de choisir l'avocat - Droits de défense - Exercice - Conditions - Défenses futures - Abonnement

DROITS DE LA DEFENSE - Généralités - Avocat - Client - Convention - Fondement - Fin - Faculté du client - Liberté de choisir l'avocat - Droits de défense - Exercice - Conditions - Défenses futures - Abonnement

F.10.0020.N

11 maart 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Beoordelingscriteria - Evenredigheid met de inbreuk - Administratieve sancties met repressief karakter - Pertinente elementen - Toetsingsrecht van de rechter - Wettelijkheid van de sanctie

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Draagwijdte - Wettelijkheid van de sanctie - Evenredigheid met de inbreuk - Toetsingsrecht van de rechter - Administratieve sancties met

Conclusions de l'avocat général Thijs.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Critères d'appréciation - Proportionnalité par rapport à l'infraction - Sanctions administratives ayant un caractère répressif - Eléments pertinents - Droit de contrôle du juge - Légalité de la sanction

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Portée - Légalité de la sanction - Proportionnalité par rapport à l'infraction - Droit de contrôle du juge - Sanctions administratives ayant un caractère répressif -

repressief karakter - Opdracht van het Hof

RECHTBANKEN - Belastingzaken - Beoordelingscriteria - Evenredigheid met de inbreuk - Toetsingsrecht van de rechter - Belasting over de toegevoegde waarde - Administratieve sancties met repressief karakter - Pertinente elementen - Wettelijkheid van de sanctie

RECHTBANKEN - Belastingzaken - Draagwijdte - Evenredigheid met de inbreuk - Belasting over de toegevoegde waarde - Administratieve sancties met repressief karakter - Opdracht van het Hof - Toetsingsrecht van de rechter - Wettelijkheid van de sanctie

De rechter beoordeelt onaantastbaar de feitelijke gegevens op grond waarvan hij oordeelt of de opgelegde sanctie verzoenbaar is met de dwingende eisen van internationale verdragen en van het interne recht, met inbegrip van de algemene rechtsbeginselen; het Hof van Cassatie gaat enkel na of de rechter uit de feiten en omstandigheden die hij vaststelt, geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Draagwijdte - Evenredigheid met de inbreuk - Administratieve sancties met repressief karakter - Opdracht van het Hof - Toetsingsrecht van de rechter - Wettelijkheid van de sanctie

- Artt. 70, § 1, en 84 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

- Art. 1, laatste lid KB nr. 41 van 30 jan. 1987 tot vaststelling van het bedrag van de proportionele fiscale geldboeten op het stuk van de B.T.W.

RECHTBANKEN - Belastingzaken - Draagwijdte - Evenredigheid met de inbreuk - Belasting over de toegevoegde waarde - Administratieve sancties met repressief karakter - Opdracht van het Hof - Toetsingsrecht van de rechter - Wettelijkheid van de sanctie

- Artt. 70, § 1, en 84 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

- Art. 1, laatste lid KB nr. 41 van 30 jan. 1987 tot vaststelling van het bedrag van de proportionele fiscale geldboeten op het stuk van de B.T.W.

De rechter die, in een geval waarin de voorwaarden om te factureren met toepassing van artikel 20 van het K.B. nr. 1 niet vervuld waren, vaststelt dat de belastingplichtige volledig te goeder trouw was, door haar medecontractant misleid werd aangaande haar hoedanigheid van btw-plichtige, zodat de belastingplichtige uiteindelijk slechts heeft gedaan wat zij dacht dat ze verplicht was te doen en de inbreuk dus louter formeel was, zonder enige intentie of opzet gepleegd, heeft op grond van die gegevens wettig kunnen oordelen dat de opgelegde administratieve geldboete onevenredig is met de gepleegde inbreuk en moest worden kwijtgescholden (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Beoordelingscriteria - Evenredigheid met de inbreuk - Administratieve sancties met repressief karakter - Pertinente

Mission de la Cour

TRIBUNAUX - Force de chose jugée - Critères d'appréciation - Proportionnalité par rapport à l'infraction - Droit de contrôle du juge - Taxe sur la valeur ajoutée - Sanctions administratives ayant un caractère répressif - Eléments pertinents - Légalité de la sanction

TRIBUNAUX - Force de chose jugée - Portée - Proportionnalité par rapport à l'infraction - Taxe sur la valeur ajoutée - Sanctions administratives ayant un caractère répressif - Mission de la Cour - Droit de contrôle du juge - Légalité de la sanction

Le juge apprécie souverainement les éléments de fait sur la base desquels il contrôle si la sanction infligée est conforme aux exigences impératives des conventions internationales et du droit interne, y compris les principes généraux du droit; la Cour de cassation se borne à vérifier si le juge n'a pas déduit des faits et circonstances qu'il constate, des conséquences qui sont sans lien avec celles-ci ou qui ne peuvent être justifiées sur leur fondement (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTÉE - Portée - Proportionnalité par rapport à l'infraction - Sanctions administratives ayant un caractère répressif - Mission de la Cour - Droit de contrôle du juge - Légalité de la sanction

- Art. 70, § 1er, et 84 Code de la taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 1, dernier al. A.R. n° 41 du 30 janvier 1987

TRIBUNAUX - Force de chose jugée - Portée - Proportionnalité par rapport à l'infraction - Taxe sur la valeur ajoutée - Sanctions administratives ayant un caractère répressif - Mission de la Cour - Droit de contrôle du juge - Légalité de la sanction

- Art. 70, § 1er, et 84 Code de la taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 1er, dernier al. A.R. n° 41 du 30 janvier 1987

Le juge qui, dans un cas où les conditions de facturation prévues à l'article 20 de l'arrêté royal n° 1 n'étaient pas remplies, constate que le contribuable était de bonne foi, qu'il a été trompé par son cocontractant quant à sa qualité d'assujetti à la T.V.A., de sorte que le contribuable a finalement fait ce qu'il croyait devoir faire et que l'infraction était donc purement formelle, commise sans intention et sans dol, a pu décider légalement sur la base de ces éléments que l'amende administrative infligée était disproportionnée par rapport à l'infraction commise et qu'il y avait lieu de la remettre (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTÉE - Critères d'appréciation - Proportionnalité par rapport à l'infraction - Sanctions administratives ayant un caractère répressif - Eléments pertinents -

elementen - Toetsingsrecht van de rechter - Wettelijkheid van de sanctie
- Artt. 70, § 1, en 84 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde
- Art. 1, laatste lid KB nr. 41 van 30 jan. 1987 tot vaststelling van het bedrag van de proportionele fiscale geldboeten op het stuk van de B.T.W.
RECHTBANKEN - Belastingzaken - Beoordelingscriteria - Evenredigheid met de inbreuk - Belasting over de toegevoegde waarde - Administratieve sancties met repressief karakter - Pertinente elementen - Toetsingsrecht van de rechter - Wettelijkheid van de sanctie
- Artt. 70, § 1, en 84 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde
- Art. 1, laatste lid KB nr. 41 van 30 jan. 1987 tot vaststelling van het bedrag van de proportionele fiscale geldboeten op het stuk van de B.T.W.

Droit de contrôle du juge - Légalité de la sanction
- Art. 70, § 1er, et 84 Code de la taxe sur la valeur ajoutée
- Art. 1, dernier al. A.R. n° 41 du 30 janvier 1987
TRIBUNAUX - Force de chose jugée - Critères d'appréciation - Proportionnalité par rapport à l'infraction - Taxe sur la valeur ajoutée - Sanctions administratives ayant un caractère répressif - Éléments pertinents - Droit de contrôle du juge - Légalité de la sanction
- Art. 70, § 1er, et 84 Code de la taxe sur la valeur ajoutée
- Art. 1er, dernier al. A.R. n° 41 du 30 janvier 1987

F.10.0022.N

11 februari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

REGISTRATIE (RECHT VAN) - Aanvang - Rechtsvordering tot teruggaaf - Verjaringstermijn van twee jaar
REGISTRATIE (RECHT VAN) - Tijdstip van betaling - Aanvang - Rechtsvordering tot teruggaaf - Verjaringstermijn van twee jaar - Latere normatieve gebeurtenis
VERJARING - Belastingzaken - Termijnen (aard, duur, aanvang, einde) - Tijdstip van betaling - Aanvang - Rechtsvordering tot teruggaaf - Verjaringstermijn van twee jaar - Registratierecht - Latere normatieve gebeurtenis
VERJARING - Belastingzaken - Termijnen (aard, duur, aanvang, einde) - Aanvang - Rechtsvordering tot teruggaaf - Verjaringstermijn van twee jaar - Registratierecht

ENREGISTREMENT (DROIT D') - Point de départ - Action en restitution - Délai de prescription de deux ans
ENREGISTREMENT (DROIT D') - Date de paiement - Point de départ - Action en restitution - Délai de prescription de deux ans - Événement normatif ultérieur
PRESCRIPTION - Matière fiscale - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Date de paiement - Point de départ - Action en restitution - Délai de prescription de deux ans - Droit d'enregistrement - Événement normatif ultérieur
PRESCRIPTION - Matière fiscale - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Point de départ - Action en restitution - Délai de prescription de deux ans - Droit d'enregistrement

De verjaring van de rechtsvordering tot teruggaaf van registratierechten, die ontstaat op het ogenblik van de betaling, gaat in de regel op dat ogenblik in; de verjaring gaat evenwel in op een later tijdstip wanneer de verplichting tot betaling van registratierechten een verandering ondergaat door een latere gebeurtenis die voor de belastingplichtige rechten doet ontstaan voor de periode waarvoor de betaling werd verricht (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

REGISTRATIE (RECHT VAN) - Aanvang - Rechtsvordering tot teruggaaf - Verjaringstermijn van twee jaar
- Art. 215 Wetboek registratierechten
VERJARING - Belastingzaken - Termijnen (aard, duur, aanvang, einde) - Aanvang - Rechtsvordering tot teruggaaf - Verjaringstermijn van twee jaar - Registratierecht
- Art. 215 Wetboek registratierechten

ENREGISTREMENT (DROIT D') - Point de départ - Action en restitution - Délai de prescription de deux ans
- Art. 215 Code des droits d'enregistrement
PRESCRIPTION - Matière fiscale - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Point de départ - Action en restitution - Délai de prescription de deux ans - Droit d'enregistrement
- Art. 215 Code des droits d'enregistrement

Een beslissing waarbij het bestuur zijn standpunt wijzigt over de uitlegging van een wettelijke regel, is geen normatieve gebeurtenis die rechten doet ontstaan voor de belastingplichtige (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

REGISTRATIE (RECHT VAN) - Aanvang - Rechtsvordering tot teruggaaf - Verjaringstermijn van twee jaar - Tijdstip van betaling - Latere normatieve gebeurtenis

ENREGISTREMENT (DROIT D') - Point de départ - Action en restitution - Délai de prescription de deux ans - Moment de paiement - Événement normatif ultérieur

- Art. 215 Wetboek registratierechten

VERJARING - Belastingzaken - Termijnen (aard, duur, aanvang, einde) - Tijdstip van betaling - Aanvang - Rechtsvordering tot teruggaaf - Verjaringsstermijn van twee jaar - Registratierecht - Latere normatieve gebeurtenis

- Art. 215 Wetboek registratierechten

- Art. 215 Code des droits d'enregistrement

PRESCRIPTION - Matière fiscale - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Date de paiement - Point de départ - Action en restitution - Délai de prescription de deux ans - Droit d'enregistrement - Événement normatif ultérieur

- Art. 215 Code des droits d'enregistrement

F.10.0023.N

11 februari 2011

AC nr. ...

De rechter die na uitputting van het administratief beroep kennisneemt van een vordering betreffende het Leegstandsdecreet is gehouden het werkelijk verschuldigde bedrag te bepalen of te laten bepalen door het bestuur (1). (1) Zie Cass., 14 jan. 2011, AR F.10.0007.N, met concl. adv.-gen. D. Thijs, www.cass.be.

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTBELASTING - Bevoegdheid van de rechter - Administratief beroep - Leegstandsdecreet - Uitputting - Vordering tegen de belastingadministratie - Vlaams Gewest - Aanslag

- Artt. 569, eerste lid, 32° en 1385undecies Gerechtelijk Wetboek
- Art. 39, § 2 Decr. VI. Parlement 22 dec. 1995

HUISVESTING - Bevoegdheid van de rechter - Administratief beroep - Leegstandsdecreet - Uitputting - Vordering tegen de belastingadministratie - Vlaams Gewest - Aanslag

- Artt. 569, eerste lid, 32° en 1385undecies Gerechtelijk Wetboek
- Art. 39, § 2 Decr. VI. Parlement 22 dec. 1995

RECHTBANKEN - Belastingzaken - Bevoegdheid van de rechter - Leegstandsdecreet - Vordering tegen de belastingadministratie - Vlaams Gewest

- Artt. 569, eerste lid, 32° en 1385undecies Gerechtelijk Wetboek
- Art. 39, § 2 Decr. VI. Parlement 22 dec. 1995

Le juge qui connaît, après épuisement du recours administratif, d'une demande relative au décret du 22 décembre 1995 est tenu de fixer le montant réellement dû ou de le faire déterminer par l'administration (1). (1) Voir Cass., 14 janvier 2011, RG F.10.0007.N, avec les conclusions de l'avocat général Dirk Thijs, publiées à leur date dans AC

IMPOTS COMMUNAUTAIRES ET REGIONAUX - Compétence du juge - Recours administratif - Décret du 22 décembre 1995 - Epuisement - Action contre l'administration fiscale - Région flamande - Imposition

- Art. 569, al. 1er, 32° et 1385undecies Code judiciaire

- Art. 39, § 2 Décr. du Parlement flamand du 22 décembre 1995

LOGEMENT - Compétence du juge - Recours administratif - Décret du 22 décembre 1995 - Epuisement - Action contre l'administration fiscale - Région flamande - Imposition

- Art. 569, al. 1er, 32° et 1385undecies Code judiciaire

- Art. 39, § 2 Décr. du Parlement flamand du 22 décembre 1995

TRIBUNAUX - Force de chose jugée - Compétence du juge - Décret du 22 décembre 1995 - Action contre l'administration fiscale - Région flamande

- Art. 569, al. 1er, 32° et 1385undecies Code judiciaire

- Art. 39, § 2 Décr. du Parlement flamand du 22 décembre 1995

F.10.0024.N

20 mei 2011

AC nr. ...

Nu voor het Hof aangevoerd wordt dat, met het oog op het bepalen van de heffingsbevoegdheid van de lidstaten, de uitdrukking "vaststellen" in de zin van artikel 37 TIR-overeenkomst en artikel 454, tweede lid, van de verordening (EEG) 2454/93 van de Commissie, niet anders kan betekenen dan dat door de douaneautoriteiten een ambtelijke vaststelling is verricht van de plaats waar de overtreding of de onregelmatigheid is begaan, en krachtens het derde lid van dit laatste artikel, bij gebrek aan dergelijke ambtelijke vaststelling, de lidstaat waar het bestaan van de overtreding of onregelmatigheid werd vastgesteld geacht wordt deze te zijn waar de overtreding of onregelmatigheid werd begaan, stelt het Hof terzake prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie met het oog op de uitlegging van voormelde artikelen.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Prejudicieel geschil - Vraag om uitlegging - Invoerrechten en accijnzen - Heffingsbevoegdheid - Lidstaat waar het bestaan van de overtreding wordt vastgesteld - Artikel 37, TIR-Overeenkomst - Artikel 454, derde lid, § 2 Verordening (EEG) 2425/93 van 2 juli 1993 - Begrip

Dès lors qu'il a été invoqué devant la Cour qu'en vue de la détermination de la compétence d'imposition des Etats membres, l'expression "constater" au sens des articles 37 de la Convention TIR et 454, alinéa 2, du Règlement (CEE) 2454/93 de la Commission, signifie uniquement que les autorités douanières ont constaté dans le cadre de leurs fonctions le lieu où l'infraction ou l'irrégularité a été commise et qu'en vertu de l'alinéa 3 de cet article, à défaut d'une telle constatation de l'autorité, l'Etat membre dans lequel l'existence de l'infraction ou de l'irrégularité a été constatée est censé être celui où elle a été commise. La Cour pose, en l'espèce, des questions préjudicielles à la Cour de justice de l'Union Européenne en vue de l'interprétation de ces articles.

DOUANES ET ACCISES - Question préjudicielle - Demande d'interprétation - Droits à l'importation et accises - Compétence d'imposition - Etat membre dans lequel l'existence de l'infraction a été constatée - Convention TIR du 14 novembre 1975, article 37 - Règlement (CEE) 2425/93 du 2 juillet 1993, article 454, al. 3, § 2 -

- Art. 454, tweede en derde lid EEG-Verordening nr 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993

- Artt. 6, eerste lid en 7, eerste lid Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 feb. 1992

- Art. 37 Douaneovereenkomst van 14 nov. 1975 inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van carnets TIR

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Vraag om uitlegging - Invoerrechten en accijnzen - Heffingsbevoegdheid - Lidstaat waar het bestaan van de overtreding wordt vastgesteld - Artikel 454, tweede en derde lid, § 2, Verordening (EEG) 2454/93 van 2 juli 1993 - Artikel 37, TIR-Overeenkomst - Begrip

- Art. 454, tweede en derde lid EEG-Verordening nr 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993

- Artt. 6, eerste lid en 7, eerste lid Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 feb. 1992

- Art. 37 Douaneovereenkomst van 14 nov. 1975 inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van carnets TIR

PREJUDICIEEL GESCHIL - Vraag om uitlegging - Europese Unie - Invoerrechten en accijnzen - Heffingsbevoegdheid - Lidstaat waar het bestaan van de overtreding wordt vastgesteld - Artikel 37, TIR-Overeenkomst - Artikel 454, derde lid, § 2 Verordening (EEG) 2425/93 van 2 juli 1993 - Begrip

- Art. 454, tweede en derde lid EEG-Verordening nr 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993

- Artt. 6, eerste lid en 7, eerste lid Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 feb. 1992

- Art. 37 Douaneovereenkomst van 14 nov. 1975 inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van carnets TIR

Notion

- Art. 454, al. 2 et 3 Règlement (C.E.E.) n° 2454/93 de la Commission du 2 juillet 1993

- Art. 6, al. 1er et 7, al. 1er Directive 92/12/CEE du Conseil du 25 février 1992

- Art. 37 Convention douanière du 14 novembre 1975 relative au transport international de marchandises sous le couvert de carnets TIR

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Demande d'interprétation - Droits à l'importation et accises - Compétence d'imposition - Etat membre dans lequel l'existence de l'infraction a été constatée - Règlement (CEE) 2454/93 du 2 juillet 1993, article 454, al. 2 et 3, § 2 - Convention TIR du 14 novembre 1975, article 37 - Notion

- Art. 454, al. 2 et 3 Règlement (C.E.E.) n° 2454/93 de la Commission du 2 juillet 1993

- Art. 6, al. 1er et 7, al. 1er Directive 92/12/CEE du Conseil du 25 février 1992

- Art. 37 Convention douanière du 14 novembre 1975 relative au transport international de marchandises sous le couvert de carnets TIR

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Demande d'interprétation - Union européenne - Droits à l'importation et accises - Compétence d'imposition - Etat membre dans lequel l'existence de l'infraction a été constatée - Convention TIR du 14 novembre 1975, article 37 - Règlement (CEE) 2425/93 du 2 juillet 1993, article 454, al. 3, § 2 - Notion

- Art. 454, al. 2 et 3 Règlement (C.E.E.) n° 2454/93 de la Commission du 2 juillet 1993

- Art. 6, al. 1er et 7, al. 1er Directive 92/12/CEE du Conseil du 25 février 1992

- Art. 37 Convention douanière du 14 novembre 1975 relative au transport international de marchandises sous le couvert de carnets TIR

F.10.0025.F

7 april 2011

AC nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfsverliezen - Vroegere werkzaamheid als bestuurder en werkend venoot - Borgtochtovereenkomsten - Aftrek

Conclusions de l'avocat général Henkes.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Pertes professionnelles - Activité antérieure d'administrateur et d'associé actif - Contrats de cautionnement - Déduction

N'est pas légalement justifiée par le seul motif que les sommes payées par le contribuable en exécution de contrats de cautionnement auraient dû être déduites des rémunérations déclarées, la décision qui refuse d'examiner si lesdites sommes constituaient une perte de l'activité antérieure d'administrateur et d'associé actif, et si cette perte était déductible des bénéfices des entreprises personnelles du contribuable (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfsverliezen - Vroegere werkzaamheid als bestuurder en werkend venoot - Borgtochtovereenkomsten - Aftrek

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Pertes professionnelles - Activité antérieure d'administrateur et d'associé actif - Contrats de cautionnement - Déduction

- Art. 43, eerste lid, 2° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

- Art. 43, al. 1er, 2° Code des impôts sur les revenus 1992

Financiële instellingen die aan het fiscaal bankgeheim zijn onderworpen op grond van artikel 318, eerste lid, W.I.B.(1992), omvatten ook de ondernemingen die een werkzaamheid van financiële leasing uitoefenen (1). (1) Cass., 15 okt. 2009, AR F.08.0070.N, AC, 2009, nr. 587.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei - Verplichtingen van de belastingplichtige - Fiscaal bankgeheim - Onderzoek en controle - Onderworpen instellingen
- Artt. 317 en 318, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Divers - Obligations du contribuable - Secret bancaire fiscal - Investigations et contrôle - Etablissements soumis
- Art. 317 et 318, al. 1er Code des impôts sur les revenus 1992

Het fiscaal bankgeheim in hoofde van de leasingmaatschappijen strekt zich niet uit tot de derde die na afloop van de leasingovereenkomst de aankoopoptie van de leasingnemer overneemt nu deze geen leasingnemer wordt en niet geniet van enige financiering vanwege de leasingmaatschappij; hij is dan ook geen cliënt van een financiële instelling zoals bedoeld in artikel 318 W.I.B. (1992) (1). (1) Zie Cass., 15 okt. 2009, AR F.08.0070.N, AC, 2009, nr. 587.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Allerlei - Verplichtingen van de belastingplichtige - Fiscaal bankgeheim - Onderzoek en controle - Bankgeheim - Leasingmaatschappijen
- Artt. 317 en 318, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Divers - Obligations du contribuable - Secret bancaire fiscal - Investigations et contrôle - Secret bancaire - Sociétés de leasing
- Art. 317 et 318, al. 1er Code des impôts sur les revenus 1992

Voor de nakoming van de door artikel 1057, 7°, Gerechtelijk Wetboek op straffe van nietigheid voorgeschreven verplichting dat de akte van hoger beroep de uiteenzetting van de grieven moet bevatten, is het noodzakelijk maar voldoende dat appellandt zijn bezwaren tegen de bestreden beslissing vermeldt; die vermelding moet klaar en duidelijk genoeg zijn om de geïntimeerde in staat te stellen zijn conclusie voor te bereiden en om de appelrechter in staat te stellen de draagwijdte ervan na te gaan; die verplichting houdt niet in dat ook de middelen tot staving van de grieven moeten worden vermeld (1). (1) Cass., 7 sept. 2000, AR C.99.0171.F, AC, 2000, nr. 450; Cass., 2 mei 2005, AR S.04.0161.F, AC, 2005, nr. 255.

HOGER BEROEP - Belastingzaken - Inkomstenbelastingen - Akte van hoger beroep - Verplichte vermeldingen - Uiteenzetting van de grieven
- Art. 1057, 7° Gerechtelijk Wetboek

APPEL - Matière fiscale - Impôts sur les revenus - Acte d'appel - Mentions obligatoires - Enonciation des griefs
- Art. 1057, 7° Code judiciaire

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei - Schuld van de boedel
VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen -

Conclusions de l'avocat général Thijs.

FAILLITE ET CONCORDATS - Divers - Dette de la masse
SOCIETES - Sociétés commerciales - Généralités - Possibilités -

Een schuld kan alleen dan een boedelschuld zijn, wanneer de curator verbintenissen heeft aangegaan met het oog op het beheer van de boedel, onder meer door de handelsactiviteit van de gefailleerde voort te zetten, de door laatstgenoemde gesloten overeenkomsten uit te voeren of nog door de roerende of onroerende goederen te gebruiken met het oog op het passend beheer van de failliete boedel (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS AKKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Allerlei - Schuld van de boedel

- Artt. 8 en 9 Hypotheekwet van 16 dec. 1851
- Art. 184 Wet van 30 nov. 1935 houdende samengeschakelde wetten op de handelsvennootschappen
- Artt. 451 en 561 Wetboek van Koophandel

Het verbod tot het stellen van afzonderlijke daden van tenuitvoerlegging na faillissement, dat op grond van artikel 25 faillissementswet, de chirografaire en algemeen bevoorrechte schuldeisers treft, geldt niet voor boedelschulden die ontstaan zijn na het faillissement en die de curator heeft aangegaan teneinde de boedel behoorlijk te beheren nu geen enkele wettelijke bepaling de boedelschuldeisers aan dezelfde regeling onderwerpt als de schuldeisers in de boedel of hun rechten beperkt ten aanzien van de boedel; alleen een situatie van samenloop tussen de boedelschuldeisers of tussen die schuldeisers die houder zijn van een bijzonder voorrecht of van een zakelijke zekerheid, kan verhinderen dat de boedelschuldeisers individuele vervolgingen tegen die boedel instellen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

VENNOOTSCHAPPEN - Handelsvennootschappen - Algemeen - Mogelijkheden - Vereffening - Boedelschuldeisers - Individuele vervolgingen

- Art. 25 Wet 8 aug. 1997

Une dette ne peut être une dette de la masse que si le curateur a contracté des obligations en vue de gérer la masse, notamment en poursuivant l'activité commerciale du failli, en exécutant les conventions conclues par ce dernier ou encore en utilisant les biens mobiliers et immobiliers en vue d'une gestion adéquate de la masse faillie (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

FAILLITE ET CONCORDATS - Divers - Dette de la masse

- Art. 8 et 9 L. du 16 décembre 1851 sur les hypothèques
- Art. 184 Lois sur les sociétés commerciales coordonnées par arrêté royal du 30 novembre 1935
- Art. 451 et 561 Code de commerce

L'interdiction de poser des actes d'exécution distincts après la faillite, qui concerne les créanciers chirographaires et les créanciers bénéficiant d'un privilège général en vertu de l'article 25 de la loi du 8 août 1997 sur les faillites, ne s'applique pas aux dettes de la masse qui sont nées après la faillite et que le curateur a contractées afin de gérer la masse de manière adéquate dès lors qu'aucune disposition légale ne soumet les créanciers de la masse à la même réglementation que les créanciers dans la masse ou ne limite leurs droits vis-à-vis de la masse; seule une situation de concours entre les créanciers de la masse ou entre les créanciers bénéficiant d'un privilège spécial ou d'une sûreté réelle, peut empêcher les créanciers de la masse d'introduire des poursuites individuelles contre cette masse (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

SOCIETES - Sociétés commerciales - Généralités - Possibilités - Liquidation - Créanciers de la masse - Poursuites individuelles

- Art. 25 L. du 8 août 1997 sur les faillites

F.10.0030.N

10 juni 2011

AC nr. ...

Het arrest van het hof van beroep dat niet de datum vermeldt waarop het is uitgesproken, terwijl deze datum ook niet kan worden afgeleid uit het proces-verbaal van de rechtszitting, is nietig (1). (1) Cass. 27 mei 1992, AR 9726, AC, 1991-92, nr. 507; Cass. 8 jan. 1997, AR P.96.1682.F, AC, 1997, nr. 19.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Algemeen - Ontstentenis van dagtekening - Uitspraak

- Artt. 780, 5° en 1042 Gerechtelijk Wetboek

L'arrêt de la cour d'appel qui ne mentionne pas la date de sa prononciation, alors que cette date ne peut pas non plus être déduite du procès-verbal de l'audience, est nul (1). (1) Cass. 27 mai 1992, RG 9726, Pas., 1992, n° 507; Cass. 8 janvier 1997, RG P.96.1682.F, Pas., 1997, n° 19.

JUGEMENTS ET ARRETS - Généralités - Absence de date - Prononciation

- Art. 780, 5° et 1042 Code judiciaire

F.10.0033.N

8 april 2011

AC nr. ...

De rechter die, in een geval waarin de minimum geldboete van 10% werd opgelegd wegens laattijdige betaling van de btw, vaststelt dat het de eerste overtreding is van de belastingplichtige, de belastingplichtige niet gehandeld heeft met het oog op het behalen van een persoonlijk voordeel, het concurrentieverstorend gevolg van de overtreding niet bewezen is, en de administratie vergoed wordt voor het financiële nadeel doordat de belastingplichtige verplicht is intrest te betalen op het niet tijdig betaalde bedrag, heeft op grond van die gegevens niet wettig kunnen oordelen dat er een onevenredigheid bestaat tussen de vastgestelde inbreuk en de opgelegde minimumboete.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Beoordelingscriteria - Pertinente elementen - Evenredigheid met de inbreuk - Toetsingsrecht van de rechter - Administratieve sancties met repressief karakter - Wettelijkheid van de sanctie

- Artt. 70, § 1, en 84 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde
- Art. 1, laatste lid KB nr. 41 van 30 jan. 1987 tot vaststelling van het bedrag van de proportionele fiscale geldboeten op het stuk van de B.T.W.

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een btw-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, moet in het bijzonder aan de rechter toelaten na te gaan of de administratieve geldboete niet onevenredig is met de inbreuk, zodat de rechter mag onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete met zodanige omvang.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Doeleinden - Evenredigheid met de inbreuk - Toetsingsrecht van de rechter - Administratieve sancties met repressief karakter - Wettelijkheid van de sanctie

- Artt. 70, § 1, en 84 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde
- Art. 1, laatste lid KB nr. 41 van 30 jan. 1987 tot vaststelling van het bedrag van de proportionele fiscale geldboeten op het stuk van de B.T.W.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Critères d'appréciation - Éléments pertinents - Proportionnalité avec l'infraction - Droit de contrôle du juge - Sanctions administratives à caractère répressif - Légalité de la sanction

- Art. 70, § 1er, et 84 Code de la taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 1, dernier al. A.R. n° 41 du 30 janvier 1987

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Buts - Proportionnalité avec l'infraction - Droit de contrôle du juge - Sanctions administratives à caractère répressif - Légalité de la sanction

- Art. 70, § 1er, et 84 Code de la taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 1, dernier al. A.R. n° 41 du 30 janvier 1987

F.10.0037.F

5 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Ondertekening - Ontvankelijkheid - Advocaat bij het Hof van Cassatie - Cassatieverzoekschrift - Beschikking in kort geding waarbij de belastingadministratie bevolen wordt op een aantal vragen te antwoorden - Bevestigend arrest

Conclusions de l'avocat général Henkes.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Formes - Forme du pourvoi et indications - Signature - Recevabilité - Avocat à la Cour de cassation - Requête en cassation - Ordonnance en référé enjoignant à l'administration fiscale de répondre à diverses questions - Arrêt confirmatif

Het cassatieverzoekschrift gericht tegen een arrest dat een beschikking in kort geding bevestigt waarbij de belastingadministratie bevolen wordt op een aantal vragen te antwoorden, moet worden ondertekend door een advocaat bij het Hof van Cassatie, daar de afwijking van de regel dat een advocaat bij het Hof zowel het origineel als de kopie van het cassatieverzoekschrift moet ondertekenen enkel geldt als cassatieberoep is ingesteld tegen een beslissing over een geschil over een aanslag in de inkomstenbelastingen (1). (1) Zie concl. O.M., AR F.10.0037.F, Pas., 2011, nr. ...

CASSATIEBEROEP - Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Ondertekening - Ontvankelijkheid - Advocaat bij het Hof van Cassatie - Cassatieverzoekschrift - Beschikking in kort geding waarbij de belastingadministratie bevolen wordt op een aantal vragen te antwoorden - Bevestigend arrest

- Art. 378 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

- Art. 1080 Gerechtelijk Wetboek

Doit être signée par un avocat à la Cour de cassation, la requête en cassation dirigée contre un arrêt qui confirme une ordonnance en référé enjoignant à l'administration fiscale de répondre à diverses questions, dès lors que la dérogation à la signature tant sur la copie que sur l'original de la requête en cassation par un avocat à la Cour ne vaut que si un pourvoi en cassation est introduit contre une décision qui est rendue sur une contestation relative à une cotisation à l'impôt sur les revenus (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

POURVOI EN CASSATION - Matière civile - Formes - Forme du pourvoi et indications - Signature - Recevabilité - Avocat à la Cour de cassation - Requête en cassation - Ordonnance en référé enjoignant à l'administration fiscale de répondre à diverses questions - Arrêt confirmatif

- Art. 378 Code des impôts sur les revenus 1992

- Art. 1080 Code judiciaire

F.10.0039.F

3 maart 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Dwangbevel - Administratieve rechtshandeling

Het dwangbevel dat geïssueerd en uitvoerbaar verklaard is overeenkomstig artikel 85 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde is een administratieve rechtshandeling en geen proceshandeling waarop de artikelen 860 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing zijn (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2011, AR F.10.0039.F. Het Hof heeft dezelfde dag een ander arrest (AR F.08.0082.F) gewezen waarin bevestigd wordt dat het dwangbevel een administratieve rechtshandeling is.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Dwangbevel - Administratieve rechtshandeling

Conclusions de l'avocat général Henkes.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Contrainte - Acte administratif

La contrainte visée et rendue exécutoire conformément à l'article 85 du Code de la taxe sur la valeur ajoutée est un acte administratif; elle n'est pas un acte de procédure soumis aux articles 860 et suivants du Code judiciaire (1). (1) Voir les conclusions du ministère public. La Cour a le même jour rendu un autre arrêt (RG F.08.0082.F) confirmant le caractère d'acte de procédure de la contrainte.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Contrainte - Acte administratif

F.10.0042.N

22 september 2011

AC nr. ...

De lasthebber die binnen de perken van zijn lastgeving een rechtshandeling stelt, handelt voor rekening van de lastgever.

LASTGEVING - Betwiste belastingschuld - Onmogelijkheid tot invordering

- Artt. 1984, eerste en tweede lid, en 1998, eerste lid Burgerlijk Wetboek

Le mandataire qui accomplit un acte juridique dans les limites de son mandat, agit pour le compte du mandant.

MANDAT - Dette d'impôt contestée - Impossibilité de procéder au recouvrement

- Art. 1984, al. 1er et 2, et 1998, al. 1er Code civil

De omstandigheid dat een kredietinstelling in toepassing van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen, haar werkzaamheden uitoefent in België impliceert niet dat zij een vestiging heeft in elke provincie waarin een derde, handelend in haar naam en voor haar rekening, bepaalde bankdiensten aanbiedt.

BANKWEZEN - KREDIETWEZEN - SPAARWEZEN - Kredietinstellingen - Toezicht - Wet 22 maart 1993 - Onderworpen kredietinstellingen - Vestiging in België - Toepassingsgebied

- Artt. 1, eerste en tweede lid, en 7 Wet 22 maart 1993

KREDIETWEZEN [ZIE: 545 BANKWEZEN. KREDIETWEZEN. SPAARWEZEN] - Toezicht - Wet 22 maart 1993 - Onderworpen kredietinstellingen - Vestiging in België - Kredietinstellingen - Toepassingsgebied

- Artt. 1, eerste en tweede lid, en 7 Wet 22 maart 1993

Uit de toerekening van de door de lasthebber gestelde rechtshandelingen aan de lastgever, kan niet worden afgeleid dat de lastgever een economische activiteit uitoefent op de plaats waar de lasthebber actief is.

LASTGEVING - Lasthebber - Rechtshandelingen - Toerekening aan de lastgever

- Artt. 1984, eerste en tweede lid, en 1998, eerste lid Burgerlijk Wetboek

La circonstance qu'en application de la loi du 22 mars 1993 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit, un établissement de crédit exerce ses activités en Belgique n'implique pas qu'il a établi dans chaque province dans laquelle un tiers, agissant en son nom et pour son compte, offre certains services bancaires.

BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Institutions de crédit - Contrôle - Loi du 22 mars 1993 - Institutions de crédit soumises à la loi - Etablissement en Belgique - Champ d'application

- Art. 1er, al. 1er et 2, et 7 L. du 22 mars 1993

CREDIT [VOIR: 545 BANQUE. CREDIT. EPARGNE - Contrôle - Loi du 22 mars 1993 - Institutions de crédit soumises à la loi - Etablissement en Belgique - Institutions de crédit - Champ d'application

- Art. 1er, al. 1er et 2, et 7 L. du 22 mars 1993

Il ne peut se déduire de l'attribution au mandant des actes juridiques accomplis par le mandataire, que le mandant exerce une activité économique à l'endroit où le mandataire agit.

MANDAT - Mandataire - Actes juridiques - Attribution au mandant

- Art. 1984, al. 1er et 2, et 1998, al. 1er Code civil

F.10.0044.F

17 maart 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen - Leasing - Bestuurder van vennootschap - Bedrijfsvoertuig - Terugkoop door de levensgezellin van de bestuurder - Voordeel begrepen in de bezoldiging van de bestuurder

De beslissing van het arrest dat de belastingadministratie terecht een bijkomende heffing heeft ingekohierd ten name van de bestuurder van een vennootschap die een voertuig in leasing heeft genomen dat later door de levensgezellin van de bestuurder tegen een beduidend lagere prijs dan de werkelijke waarde ervan werd overgekocht, is niet naar recht verantwoord wanneer uit de overwegingen ervan niet blijkt dat de bestuurder een persoonlijk voordeel gehaald heeft uit het lichten van de aankoopoptie (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bezoldigingen - Leasing - Bestuurder van vennootschap - Bedrijfsvoertuig - Terugkoop door de levensgezellin van de bestuurder - Voordeel begrepen in de bezoldiging van de bestuurder

- Art. 32, tweede lid, 2° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Conclusions de l'avocat général Henkes.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Rémunérations - Leasing - Administrateur de société - Véhicule de société - Rachat par la compagne de l'administrateur - Avantage compris dans la rémunération de l'administrateur

Ne justifie pas légalement sa décision que l'administration fiscale a enrôlé à bon droit un supplément de cotisation dans le chef d'un administrateur d'une société laquelle a pris en leasing un véhicule acheté ultérieurement par la compagne de l'administrateur à un prix très inférieur à sa valeur réelle, l'arrêt dont il ne ressort pas que l'administrateur a bénéficié personnellement de la levée d'option d'achat (1). (1) Voir les conclusions contraires du ministère public.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Rémunérations - Leasing - Administrateur de société - Véhicule de société - Rachat par la compagne de l'administrateur - Avantage compris dans la rémunération de l'administrateur

- Art. 32, al. 2, 2° Code des impôts sur les revenus 1992

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN -
Gemeentebelastingen - Door belastingplichtige aangevoerde
schending - Vereiste belang - Gelijkheidsbeginsel

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes
communales - Violation invoquée par le contribuable - Intérêt exigé -
Principe d'égalité

De belastingplichtige die aanvoert dat een gemeentelijk belastingreglement de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt, omdat het een categorie van personen, waarvan hij deel uitmaakt, op discriminerende wijze belast en zonder redelijke verantwoording een andere categorie niet belast, heeft belang aan te voeren dat het belastingreglement ongrondwettelijk is (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN -
Gemeentebelastingen - Door belastingplichtige aangevoerde
schending - Vereiste belang - Gelijkheidsbeginsel
- Artt. 10, 11 en 159 Grondwet 1994

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes
communales - Violation invoquée par le contribuable - Intérêt exigé -
Principe d'égalité
- Art. 10, 11 en 159 Constitution 1994

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

VERKEERSBELASTING OP MOTORRIJTUIGEN
(MOTORRIJTUIGENBELASTING) - Eurovignet - Onderworpen
motorvoertuigen - Vereiste bestemming

Conclusions de l'avocat général Thijs.

TAXE DE CIRCULATION SUR LES VEHICULES AUTOMOBILES -
Eurovignette - Véhicules assujettis - Destination requise

Motorrijtuigen die voldoen aan de definitie van artikel 2, vierde streepje, van richtlijn nr. 93/89/EEG, maar waarmee het goederenvervoer een andere bestemming dient dan het enkele transport van de goederen, zijn niet onderworpen aan het eurovignet (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

Les véhicules à moteur qui satisfont à la définition de l'article 2, quatrième tiret, de la directive n° 93/89/CEE, mais dont la destination dépasse le simple transport de marchandises, ne sont pas assujettis à l'eurovignette (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

VERKEERSBELASTING OP MOTORRIJTUIGEN
(MOTORRIJTUIGENBELASTING) - Eurovignet - Onderworpen
motorvoertuigen - Vereiste bestemming
- Art. 3 Wet 27 dec. 1994 tot goedkeuring van het Verdrag inzake de
heffing van de rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door
zware vrachtwagens
- Art. 2, vierde streepje EEG-Richtlijn 93/89 van de Raad van 25 okt.
1993

TAXE DE CIRCULATION SUR LES VEHICULES AUTOMOBILES -
Eurovignette - Véhicules assujettis - Destination requise
- Art. 3 L. du 27 décembre 1994
- Art. 2, quatrième tiret Directive C.E.E. 93/89 du Conseil du 25
octobre 1993

Als diverse inkomsten in de zin van artikel 90, 1°, W.I.B. (1992) zijn alleen belastbaar, de inkomsten die de belastingplichtige behaald of verkregen heeft of geacht wordt behaald of verkregen te hebben gedurende het belastbare tijdperk (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

Sont uniquement imposables en tant que revenus divers au sens de l'article 90, 1°, du code des impôts sur les revenus 1991 les revenus que le contribuable obtient ou acquiert ou est sensé obtenir ou acquérir au cours de la période imposable (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten -
Occasionele of toevallige winsten of baten - Belastbaarheid in de tijd

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques -
Revenus divers - Profits ou bénéfices occasionnels ou fortuits -
Caractère imposable dans le temps

- Artt. 200, a en 204, 4°, a Koninklijk Besluit tot uitvoering van het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992

- Artt. 90, 1°, 97 en 360 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Artikel 90, 1°, W.I.B. (1992) treft alle winsten en baten die buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid worden verkregen en die voortkomen uit enige prestatie, verrichting of speculatie of uit diensten bewezen aan derden, tenzij het gaat om winsten of baten die voortkomen uit de normale verrichtingen van beheer van een privé-vermogen, bestaande uit onroerende goederen, portefeuillewaarden en roerende voorwerpen; inkomsten die, ofschoon zij in wezen behoren tot de categorie van roerende inkomsten maar op grond van een uitdrukkelijke wetsbepaling niet belastbaar zijn als roerend inkomen, kunnen op grond van artikel 90, 1°, W.I.B. (1992) als diverse inkomsten belastbaar zijn, voor zover de voorwaarden van deze bepaling vervuld zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten - Occasionele of toevallige winsten of baten - Toepassingsgebied

- Artt. 21, 2° en 90, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Artikel 90, 1°, W.I.B. (1992) vereist niet dat de winsten en baten die zelfs occasioneel of toevallig buiten de uitoefening van een beroepswerkzaamheid voortkomen uit enige prestatie, verrichting of speculatie of uit diensten bewezen aan derden, moeten voortvloeien uit geïsoleerde afzonderlijke verrichtingen; zo kan de rechter die oordeelt of een handeling van een belastingplichtige al dan niet een normale verrichting van beheer van een privé-vermogen is, rekening houden met een groter geheel van verrichtingen waarbinnen die handeling heeft plaatsgevonden, zeker wanneer er sprake is van een fiscaal geïnspireerde constructie (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten - Vereisten - Occasionele of toevallige winsten of baten - Begrip

- Art. 90, 1° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten - Occasionele of toevallige winsten of baten - Toepassingsgebied

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten - Vereisten - Occasionele of toevallige winsten of baten - Begrip

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten - Belastbaarheid - Occasionele of toevallige winsten of baten - Aankoop van aandelen

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten - Occasionele of toevallige winsten of baten - Belastbaarheid in de tijd

- Art. 200, a et 204, 4°, a Arrêté Royal d'exécution du Code des Impôts sur les Revenus 1992

- Art. 90, 1°, 97 et 360 Code des impôts sur les revenus 1992

L'article 90, 1°, du Code des impôts sur les revenus 1992 concerne tous les bénéfices et profits qui résultent de prestations, opérations ou spéculations quelconques ou de services rendus à des tiers, en dehors de l'exercice d'une activité professionnelle, à l'exclusion des opérations de gestion normale d'un patrimoine privé consistant en biens immobiliers, valeurs de portefeuille et objets mobiliers; les revenus qui, bien qu'ils appartiennent en principe à la catégorie des revenus mobiliers mais qui ne sont pas imposables en tant que revenus mobiliers sur la base d'une disposition légale expresse, peuvent être imposables à titre de revenus divers en application de l'article 90, 1°, du Code des impôts sur les revenus 1992, dans la mesure où les conditions de cette disposition sont remplies (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus divers - Profits ou bénéfices occasionnels ou fortuits - Champ d'application

- Art. 21, 2° et 90, 1° Code des impôts sur les revenus 1992

L'article 90, 1°, du Code des impôts sur les revenus 1992 ne requiert pas que les bénéfices et profits qui résultent, même occasionnellement ou fortuitement, de prestations, opérations ou spéculations quelconques ou de services rendus à des tiers, en dehors de l'exercice d'une activité professionnelle, doivent découler d'opérations distinctes isolées; ainsi le juge qui décide si un acte d'un redevable est ou non une opération de gestion normale d'un patrimoine privé peut tenir compte d'un plus grand ensemble d'opérations dans le cadre desquelles cet acte a été posé, surtout s'il est question d'une construction inspirée fiscalement (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus divers - Conditions - Profits ou bénéfices occasionnels ou fortuits - Notion

- Art. 90, 1° Code des impôts sur les revenus 1992

Conclusions de l'avocat général Thijs.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus divers - Profits ou bénéfices occasionnels ou fortuits - Champ d'application

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus divers - Conditions - Profits ou bénéfices occasionnels ou fortuits - Notion

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus divers - Caractère imposable - Profits ou bénéfices occasionnels ou fortuits - Achat d'actions

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus divers - Profits ou bénéfices occasionnels ou fortuits -

De aankoop van aandelen kan een prestatie, verrichting of speculatie in de zin van artikel 90, 1°, W.I.B. (1992) zijn, indien die aankoop niet valt onder de normale verrichtingen van beheer van een privé-vermogen; wanneer aandelen worden verworven met speculatief inzicht, zal de volledige opbrengst van die aandelen het resultaat zijn van die speculatie en als dusdanig integraal belastbaar zijn op grond van artikel 90, 1°, W.I.B. (1992), verminderd met de kosten bedoeld in artikel 97 W.I.B. (1992) (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Diverse inkomsten - Belastbaarheid - Occasionele of toevallige winsten of baten - Aankoop van aandelen
- Artt. 90, 1° en 97 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

L'achat d'actions peut constituer une prestation, une opération ou une spéculation au sens de l'article 90, 1°, du Code des impôts sur les revenus 1992 si cet achat ne relève pas des opérations de gestion normale d'un patrimoine privé; lorsque des actions sont acquises dans un but spéculatif, le produit total de ces actions sera le résultat de cette spéculation et sera ainsi intégralement imposable en application de l'article 90, 1°, du Code des impôts sur les revenus 1992, déduction faite des frais visés à l'article 97 du Code des impôts sur les revenus 1992 (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus divers - Caractère imposable - Profits ou bénéfices occasionnels ou fortuits - Achat d'actions
- Art. 90, 1° et 97 Code des impôts sur les revenus 1992

F.10.0051.N

11 maart 2011

AC nr. ...

Vaste activa waarvan het gebruik aan een derde is overgedragen op een andere wijze dan via een leasing-, erfpacht-, opstal- of soortgelijke overeenkomst, geven geen recht op investeringsaftrek, tenzij wanneer de gebruiker een natuurlijk persoon is die de activa in België gebruikt voor de exploitatie van een onderneming of voor de uitoefening van een vrij beroep, ambt, post of winstgevende activiteit, en voor zover hij het recht van gebruik van die activa op zijn beurt niet geheel of gedeeltelijk aan een derde overdraagt. Vaste activa waarvan het gebruik door verhuring aan een natuurlijke persoon werd afgestaan, komen zodoende niet in aanmerking voor de investeringsaftrek, tenzij de huurder die activa in België gebruikt voor de exploitatie van een onderneming of voor de uitoefening van een vrij beroep, ambt, post of winstgevende activiteit zonder het recht tot gebruik ervan aan een derde over te dragen; de investeringsaftrek is uitgesloten voor ondernemingen die vaste activa aan particulieren ter beschikking stellen, zelfs wanneer de hoofdactiviteit van de onderneming die de investeringsaftrek wil genieten, bestaat in het ter beschikking stellen van vaste activa aan derden-particulieren, en die activiteit gepaard gaat met het verstrekken van bijkomende diensten (1). (1) Zie Cass., 14 nov. 2008, AR F.06.0129.N, nr. 635; Cass., 12 dec. 2008, AR F.07.0051.N, nr. 728; Cass., 20 mei 2010, AR F.09.0136.N, niet gepubliceerd.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Andere aftrekbare posten - Investeringsaftrek - Vaste activa - Voorwaarden inzake aftrek - Gebruik door verhuring overgedragen

Les immobilisations dont l'usage est cédé à un tiers autrement qu'en vertu d'un contrat de crédit-bail, d'emphytéose, de superficie ou d'un contrat similaire, ne donnent pas droit à une déduction pour investissement, à moins que l'usager soit une personne physique qui utilise les actifs en Belgique pour l'exploitation d'une entreprise ou pour l'exercice d'une profession libérale, d'une fonction, d'un poste ou d'une activité lucrative, et pour autant qu'il ne cède pas à son tour en tout ou en partie à un tiers le droit d'usage de ces actifs. Les immobilisations dont l'usage a été cédé en les louant à une personne physique n'entrent, dès lors, pas en ligne de compte pour la déduction d'investissement, à moins que le preneur utilise les actifs en Belgique pour l'exploitation d'une entreprise ou pour l'exercice d'une profession libérale, d'une fonction, d'un poste ou d'une activité lucrative sans céder le droit d'en faire usage à un tiers; la déduction pour investissement est exclue pour les entreprises qui mettent des immobilisations à la disposition des particuliers, même si l'activité principale de l'entreprise souhaitant bénéficier de la déduction d'investissement, consiste en la mise à disposition d'immobilisations à des tiers particuliers et que cette activité va de pair avec des services qui y sont subordonnés (1). (1) Voir Cass., 14 novembre 2008, RG F.06.0129.N, n° 635; Cass., 12 décembre 2008, RG F.07.0051.N, n° 728; Cass., 20 mai 2010, RG F.09.0136.N, pas publié.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Autres charges déductibles - Déduction pour investissement - Immobilisations - Conditions en matière de

F.10.0052.N

22 september 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

VERJARING - Belastingzaken - Algemeen - Toepasselijke bepalingen

VERJARING - Belastingzaken - Algemeen - Vereisten - Schorsing van de verjaring - Betwiste belastingschuld - Onmogelijkheid tot invordering

VERJARING - Belastingzaken - Schorsing - Betwiste belastingschuld - Onmogelijkheid tot invordering

De gemeenrechtelijke bepalingen over de verjaring zijn van toepassing op belastingschulden, in zoverre de fiscale wet niet ervan afwijkt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

VERJARING - Belastingzaken - Algemeen - Toepasselijke bepalingen

De wettelijke verhindering in hoofde van de ontvanger om indien er geen onmiddellijk verschuldigd gedeelte van de belastingschuld is, betaling te vorderen van de betwiste belastingschuld heeft tot gevolg dat de verjaring van de betwiste belastingschuld geschorst wordt; dit geldt ook voor de periode voorafgaand aan de inwerkingtreding op 10 januari 2004 van artikel 443ter WIB92, dat de schorsing van de verjaring tijdens de betwisting van de aanslag uitdrukkelijk heeft geregeld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

VERJARING - Belastingzaken - Schorsing - Betwiste belastingschuld - Onmogelijkheid tot invordering

- Artt. 409, 410, eerste lid, en 443ter Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

- Art. 2251 Burgerlijk Wetboek

Opdat de verjaring geschorst wordt ingevolge een wettelijk beletsel om de betaling te eisen, is niet vereist dat elke betaling van de met de verjaring bedreigde schuld onmogelijk is; de mogelijkheid dat de schuldeiser in de toekomst door schuldvergelijking de betaling ontvangt van de met de verjaring bedreigde schuld vormt aldus geen beletsel voor de schorsing van de verjaring, net zomin als de mogelijkheid dat de schuldenaar, niettegenstaande de betwisting, de schuld vrijwillig betaalt (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

VERJARING - Belastingzaken - Algemeen - Vereisten - Schorsing van de verjaring - Betwiste belastingschuld - Onmogelijkheid tot invordering

- Artt. 409, 410, eerste lid, en 443ter Wetboek Inkomstenbelastingen

Conclusions de l'avocat général Thijs.

PRESCRIPTION - Matière fiscale - Généralités - Dispositions applicables

PRESCRIPTION - Matière fiscale - Généralités - Conditions - Suspension de la prescription - Dette d'impôt contestée - Impossibilité de procéder au recouvrement

PRESCRIPTION - Matière fiscale - Suspension - Dette d'impôt contestée - Impossibilité de procéder au recouvrement

Les dispositions de droit commun relatives à la prescription s'appliquent aux dettes d'impôt dans la mesure où la loi fiscale n'y déroge pas (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

PRESCRIPTION - Matière fiscale - Généralités - Dispositions applicables

L'empêchement légal dans le chef du receveur de réclamer le paiement de la dette d'impôt contestée s'il n'existe pas de partie immédiatement due de la dette d'impôt, a pour conséquence que la prescription de la dette d'impôt contestée est suspendue; cela s'applique aussi à la période antérieure à l'entrée en vigueur le 10 janvier 2004 de l'article 443ter du Code des impôts sur les revenus 1992, qui règle expressément la suspension de la prescription au cours de la contestation de l'imposition (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

PRESCRIPTION - Matière fiscale - Suspension - Dette d'impôt contestée - Impossibilité de procéder au recouvrement

- Art. 409, 410, al. 1er, et 443ter Code des impôts sur les revenus 1992

- Art. 2251 Code civil

Pour que la prescription soit suspendue sur la base d'un empêchement légal de réclamer le paiement, il n'est pas requis que tout paiement de la dette menacée de prescription soit impossible; la possibilité que le créancier reçoive dans l'avenir le paiement par compensation des dettes menacées de prescription ne constitue ainsi pas un obstacle à la suspension de la prescription, pas davantage que la possibilité que le débiteur, nonobstant la contestation, paie volontairement la dette (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

PRESCRIPTION - Matière fiscale - Généralités - Conditions - Suspension de la prescription - Dette d'impôt contestée - Impossibilité de procéder au recouvrement

- Art. 409, 410, al. 1er, et 443ter Code des impôts sur les revenus

F.10.0053.F

16 december 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Definitief belaste inkomen - Meerwaarde - Activabestanddeel - Verkoop - Vestiging van een zakelijk recht van vruchtgebruik van die activa

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Definitief belaste inkomen - Meerwaarde - Activabestanddeel - Verkoop - Vestiging van een zakelijk recht van vruchtgebruik

Noch uit artikel 24, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, dat krachtens artikel 183 van dat wetboek van toepassing is op vennootschappen, noch uit artikel 578 van het Burgerlijk Wetboek volgt dat er op een activabestanddeel een meerwaarde kan worden verwezenlijkt als er een zakelijk recht van vruchtgebruik op dat bestanddeel wordt gevestigd (1). (1) Zie concl. O.M., die wat het tweede onderdeel betreft andersluidend is, in Pas. 2011 nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Definitief belaste inkomen - Meerwaarde - Activabestanddeel - Verkoop - Vestiging van een zakelijk recht van vruchtgebruik van die activa

- Art. 24, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Artikel 192 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 vereist niet, opdat de meerwaarden verwezenlijkt op aandelen waarvan de eventuele inkomsten in aanmerking komen om krachtens de artikelen 202, §1, en 203 van de winst te worden afgetrokken, geacht kunnen worden verwezenlijkt te zijn op die aandelen, dat die aandelen zelf verkocht werden; het arrest dat aanneemt dat de litigieuze meerwaarden verwezenlijkt zijn naar aanleiding van de vestiging van een zakelijk recht van vruchtgebruik van de bewuste aandelen, schendt noch de voornoemde bepaling, noch artikel 578 van het Burgerlijk Wetboek (1). (1) Zie concl. O.M., die wat het tweede onderdeel betreft andersluidend is, in Pas. 2011 nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Definitief belaste inkomen - Meerwaarde - Activabestanddeel - Verkoop - Vestiging van een zakelijk recht van vruchtgebruik

- Art. 192 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Conclusions de l'avocat général Henkes.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Revenus définitivement taxés - Plus-value - Élément d'actif - Réalisation - Constitution d'un droit réel d'usufruit sur cet actif

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Revenus définitivement taxés - Plus-value - Élément d'actif - Réalisation - Constitution d'un droit réel d'usufruit

Il ne suit ni de l'article 24, alinéa 1er, 2°, du Code des impôts sur les revenus 1992, applicable aux sociétés en vertu de l'article 183 du même code, ni de l'article 578 du Code civil qu'une plus-value sur un élément d'actif ne pourrait être réalisée à la suite de la constitution d'un droit réel d'usufruit sur cet actif (1). (1) Voir les conclusions du M.P., qui, sur la seconde branche, sont contraires.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Revenus définitivement taxés - Plus-value - Élément d'actif - Réalisation - Constitution d'un droit réel d'usufruit sur cet actif

- Art. 24, al. 1er Code des impôts sur les revenus 1992

L'article 192 du Code des impôts sur les revenus 1992 n'exige pas, pour que les plus-values réalisées sur des actions ou parts dont les revenus éventuels sont susceptibles d'être déduits des bénéficiaires en vertu des articles 202, §1er, et 203 puissent être considérées comme réalisées sur lesdites actions ou parts, que celles-ci soient elles-mêmes réalisées; ne viole ni la disposition précitée ni l'article 578 du Code civil, l'arrêt qui admet que les plus-values litigieuses ont été réalisées à l'occasion de la constitution d'un droit réel d'usufruit portant sur les actions ou parts en cause (1). (1) Voir les conclusions du M.P., qui, sur la seconde branche, sont contraires.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Revenus définitivement taxés - Plus-value - Élément d'actif - Réalisation - Constitution d'un droit réel d'usufruit

- Art. 192 Code des impôts sur les revenus 1992

F.10.0061.F

3 maart 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen - Ontvankelijkheid - Verwijt dat het Hof onmogelijk de wettigheid ervan kan nagaan - Verzuim - Artikel 149, Gw. (1994)

Het middel dat geen verband houdt met de erin vermelde artikelen 10, 11, 159 en 172 van de Grondwet en dat de schending van artikel 149 van de Grondwet niet aanvoert, is niet ontvankelijk aangezien dat middel het bestreden arrest verwijt dat het niet de vaststellingen in feite bevat die het Hof in staat moeten stellen zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen (1). (1) Zie concl. O.M., Pas., 2011, AR F.10.0061.F, nr. ...

CASSATIEMIDDELEN - Belastingzaken - Vereiste vermeldingen - Ontvankelijkheid - Verwijt dat het Hof onmogelijk de wettigheid ervan kan nagaan - Verzuim - Artikel 149, Gw. (1994)

Conclusions de l'avocat général Henkes.

MOYEN DE CASSATION - Matière fiscale - Indications requises - Recevabilité - Grief pris de l'impossibilité pour la Cour de contrôler la légalité - Omission - Const. (1994), article 149

Est irrecevable le moyen qui, étranger aux articles 10, 11, 159 et 172 de la Constitution visés par lui, n'invoque pas la violation de l'article 149 de la Constitution, dès lors qu'il fait grief à l'arrêt attaqué de ne pas contenir les constatations de fait qui doivent permettre à la Cour d'exercer le contrôle de légalité qui lui est confié (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

MOYEN DE CASSATION - Matière fiscale - Indications requises - Recevabilité - Grief pris de l'impossibilité pour la Cour de contrôler la légalité - Omission - Const. (1994), article 149

F.10.0063.N

20 oktober 2011

AC nr. ...

De in het koninklijk besluit nr. 52 bepaalde voorschriften om vrijstelling van B.T.W. te kunnen verkrijgen voor intracommunautaire leveringen van goederen, dragen bij aan de voorkoming van belastingfraude, de bepaling van de juiste belastingheffing en de correcte en eenvoudige toepassing van de vrijstellingsgronden; zij reiken niet verder dan voor die doelstellingen noodzakelijk is.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Vrijstellingen - Intracommunautaire leveringen van goederen - Vrijstellingsvoorwaarden - Bepalingen van het K.B. nr. 52

- Art. 28quater, A, sub a, eerste lid Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977

- Artt. 1 en 3 KB nr. 52 van 29 dec. 1992

- Art. 39bis, eerste lid, 1° Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

De in het koninklijk besluit nr. 52 bepaalde voorschriften om vrijstelling van B.T.W. te kunnen verkrijgen voor intracommunautaire leveringen van goederen, vermelden de noodzakelijke documenten als voorbeeld en sluiten niet uit dat de verkoper de echtheid van de verzending of het vervoer aantoon aan de hand van andere documenten dan die welke daar zijn vermeld; art. 59, §1, eerste lid, W.B.T.W., heeft geen betrekking op het overeenkomstig het K.B. nr. 52 te leveren bewijs dat de goederen verzonden of vervoerd zijn buiten België maar binnen de Europese Unie, om vrijstelling van B.T.W. te kunnen verkrijgen.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Vrijstellingen - Intracommunautaire leveringen van goederen - Vrijstellingsvoorwaarden - Bewijsmiddelen

- Artt. 1 en 3 KB nr. 52 van 29 dec. 1992

Les dispositions de l'arrêté royal n° 52 du 29 décembre 1992 visant à l'obtention de l'exonération de la T.V.A. pour les livraisons intracommunautaires de biens contribuent à prévenir la fraude fiscale, à fixer l'imposition exacte et à appliquer correctement et simplement les causes d'exonération; elles ne s'étendent pas au-delà de ce qui est nécessaire à la réalisation de ces objectifs.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTÉE - Exonérations - Livraisons intracommunautaires de biens - Conditions d'exonération - Dispositions de l'arrêté royal n° 52 du 29 décembre 1992

- Art. 28quater, A, sub a, al. 1er Sixième directive 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977

- Art. 1 et 3 A.R. n° 52 du 29 décembre 1992

- Art. 39bis, al. 1er, 1° Code de la taxe sur la valeur ajoutée

Les dispositions de l'arrêté royal n° 52 du 29 décembre 1992 visant à l'obtention de l'exonération de la T.V.A. pour les livraisons intracommunautaires de biens mentionnent les documents nécessaires à titre d'exemple et n'excluent pas que le vendeur établisse la réalité de l'expédition ou du transport à l'aide de documents autres que ceux qu'elles mentionnent; l'article 59, §1er, alinéa 1er, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée ne concerne pas la preuve à apporter conformément à l'arrêté royal n° 52 que les biens ont été expédiés ou transportés en dehors de la Belgique mais dans l'Union Européenne, pour pouvoir obtenir l'exonération de la taxe sur la valeur ajoutée.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTÉE - Exonérations - Livraisons intracommunautaires de biens - Conditions d'exonération - Moyens de preuve

- Art. 1 et 3 A.R. n° 52 du 29 décembre 1992

F.10.0066.N

10 juni 2011

AC nr. ...

Inzake inkomstenbelastingen moet het verzoekschrift in cassatie van de belastingplichtige niet noodzakelijk door een advocaat bij het Hof van Cassatie, maar in elk geval door een advocaat worden ondertekend en neergelegd (1). (1) Cass. 9 maart 2006, AR F.04.0052.N, AC, 2006, nr. 143 met concl. O.M.; Cass. 22 nov. 2007, AR F.06.0028.N, AC, 2007, nr. 575; Cass. 14 jan. 2010, AR F.08.0101.N-F.09.0005.N, www.cass.be; het Hof heeft op 10 juni 2011 in de zaak F.10.0126.N een arrest uitgesproken in dezelfde zin.

CASSATIEBEROEP - Belastingzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Ondertekening - Cassatieberoep vanwege de belastingplichtige - Neerlegging

- Art. 378 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Algemeen - Vormvereisten - Ondertekening - Cassatieberoep vanwege de belastingplichtige - Neerlegging - Voorziening in cassatie

- Art. 378 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

En matière d'impôts sur les revenus, la requête introduisant le pourvoi en cassation du redevable doit en tout cas être signée et déposée par un avocat, mais pas nécessairement par un avocat à la Cour de cassation (1). (1) Cass. 9 mars 2006, RG F.04.0052.N, Pas., 2006, n° 143 et les concl. du M.P., publiées à leur date dans AC; Cass. 22 novembre 2007, RG F.06.0028.N, Pas., 2007, n° 575; Cass. 14 janvier 2010, RG F.08.0101.N - F.09.0005.N, www.cass.be. Le 10 juin 2011 la Cour a rendu un arrêt dans le même sens dans la cause F.10.0126.N.

POURVOI EN CASSATION - Matière fiscale - Formes - Formes du pourvoi et indications - Signature - Pourvoi introduit par le redevable - Dépôt

- Art. 378 Côte des impôts sur les revenus 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Généralités - Formalités - Signature - Pourvoi introduit par le redevable - Dépôt - Pourvoi en cassation

- Art. 378 Côte des impôts sur les revenus 1992

F.10.0067.F

16 juni 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

GRONDWETTELIJK HOF - Overheid - Rechtbanken - Prejudiciële beslissing - Schending van de Grondwet - Gevolgen

PREJUDICIEEL GESCHIL - Overheid - Rechtbanken - Prejudiciële beslissing - Schending van de Grondwet - Gevolgen - Grondwettelijk Hof

Uit het stelsel van de prejudiciële vraag zoals het geregeld is in onder meer de artikelen 26 en 28 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof volgt weliswaar dat de rechter, in andere zaken met hetzelfde voorwerp als dat van een prejudiciële vraag waarop al is geantwoord, geen toepassing mag maken van de wettelijke bepaling die dat hof ongrondwettig heeft bevonden; hij mag echter de door het Grondwettelijk Hof vastgestelde ongrondwettigheid van een wettelijke bepaling niet naar analogie uitbreiden naar een andere wettelijke bepaling waarover dat hof nog geen uitspraak heeft gedaan, ook al is de inhoud van die bepaling vergelijkbaar met die welke het Hof al ongrondwettig heeft verklaard (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

PREJUDICIEEL GESCHIL - Overheid - Rechtbanken - Prejudiciële beslissing - Schending van de Grondwet - Gevolgen - Grondwettelijk Hof

GRONDWETTELIJK HOF - Overheid - Rechtbanken - Prejudiciële beslissing - Schending van de Grondwet - Gevolgen

Conclusions de l'avocat général Henkes.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Autorité - Tribunaux - Décision préjudicielle - Violation de la Constitution - Conséquences

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Autorité - Tribunaux - Décision préjudicielle - Violation de la Constitution - Conséquences - Cour constitutionnelle

S'il résulte du système de la question préjudicielle tel que le règlent entre autres les articles 26 et 28 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour constitutionnelle que, dans d'autres causes qui ont le même objet qu'une question préjudicielle à laquelle il a déjà été répondu, le juge ne peut pas faire application de la disposition légale que cette cour a estimée inconstitutionnelle, il ne peut toutefois pas étendre par analogie l'inconstitutionnalité d'une disposition légale constatée par la Cour constitutionnelle à une autre disposition légale sur laquelle cette cour n'a pas encore statué, même si cette disposition a un contenu semblable à celle qu'elle a déjà déclarée inconstitutionnelle (1). (1) Voir les conclusions du ministère public.

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Autorité - Tribunaux - Décision préjudicielle - Violation de la Constitution - Conséquences - Cour constitutionnelle

COUR CONSTITUTIONNELLE - Autorité - Tribunaux - Décision préjudicielle - Violation de la Constitution - Conséquences

De rechter die vaststelt dat de overtreding van de belastingplichtige erin bestaat dat zij door het niet uitreiken van facturen onder druk van de concurrentie eventuele fraude door haar klanten heeft vergemakkelijkt zonder zelf de btw te ontduiken, heeft op grond van die gegevens, waaruit blijkt dat de belastingplichtige de fraude van haar klanten heeft vergemakkelijkt en door haar verzuim heeft bijgedragen tot een ontwrichting van het btw-stelsel, niet wettig kunnen oordelen dat de opgelegde boeten van 60% voor het niet-uitreiken van facturen onevenredig zijn met de gepleegde inbreuk en moesten verminderd worden.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Beoordelingscriteria - Evenredigheid met de inbreuk - Administratieve sancties met repressief karakter - Pertinente elementen - Toetsingsrecht van de rechter - Wettelijkheid van de sanctie

- Artt. 70, § 1, en 84 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

- Art. 1, laatste lid KB nr. 41 van 30 jan. 1987 tot vaststelling van het bedrag van de proportionele fiscale geldboeten op het stuk van de B.T.W.

Le juge qui constate que l'infraction du contribuable consiste à avoir facilité la fraude de ses clients en ne délivrant pas de factures sous pression de la concurrence sans éluder lui-même la T.V.A., n'a pu décider légalement sur la base de ces éléments, desquels il ressort que le contribuable a facilité la fraude de ses clients et a par son omission contribué à la désorganisation du système de la T.V.A., que les amendes infligées de 60 % du chef de non-délivrance de factures, sont disproportionnées par rapport à l'infraction commise et devaient être réduites.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTÉE - Critères d'appréciation - Proportionnalité par rapport à l'infraction - Sanctions administratives ayant un caractère répressif - Éléments pertinents - Droit de contrôle du juge - Légalité de la sanction

- Art. 70, § 1er, et 84 Code de la taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 1, dernier al. A.R. n° 41 du 30 janvier 1987

Het toetsingsrecht van de rechter aan wie gevraagd wordt een btw-boete te toetsen die een repressief karakter heeft, moet in het bijzonder aan de rechter toelaten na te gaan of de administratieve geldboete niet onevenredig is met de inbreuk, zodat de rechter mag onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete met zodanige omvang.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Evenredigheid met de inbreuk - Toetsingsrecht van de rechter - Administratieve sancties met repressief karakter - Doelinden - Wettelijkheid van de sanctie

- Artt. 70, § 1, en 84 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

- Art. 1, laatste lid KB nr. 41 van 30 jan. 1987 tot vaststelling van het bedrag van de proportionele fiscale geldboeten op het stuk van de B.T.W.

Le droit de contrôle du juge auquel il est demandé de contrôler une amende en matière de T.V.A. ayant un caractère répressif, doit spécialement permettre au juge de vérifier si l'amende administrative n'est pas disproportionnée par rapport à l'infraction, de sorte que le juge peut examiner si l'administration pouvait raisonnablement imposer une amende administrative d'une telle ampleur.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTÉE - Proportionnalité par rapport à l'infraction - Droit de contrôle du juge - Sanctions administratives ayant un caractère répressif - Buts - Légalité de la sanction

- Art. 70, § 1er, et 84 Code de la taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 1er, dernier al. A.R. n° 41 du 30 janvier 1987

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter - Verjaring - Stuiting

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Vereisten - Afzonderlijk ingesteld - Burgerlijke rechter

VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing - Implicaties - Vergoeding van schade uit een misdrijf - Tijdstip waarop de strafvordering verjaart

VERJARING - Strafvonden - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter - Burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter - Burgerlijke stuiting

Conclusions de l'avocat général Thijs.

ACTION CIVILE - Constitution de partie civile devant le juge d'instruction - Prescription - Interruption

ACTION CIVILE - Conditions - Introduite séparément - Juge civil

PRESCRIPTION - Matière civile - Suspension - Implications - Indemnisation d'un dommage résultant d'une infraction - Moment de la prescription de l'action publique

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Action civile intentée devant le juge répressif - Constitution de partie civile devant le juge d'instruction - Interruption civile

De burgerlijke partij die geen hoger beroep instelde tegen de beslissing van de strafrechter in eerste aanleg, beschikt niettemin over de mogelijkheid haar burgerlijke rechtsvordering voor de gewone rechter aanhangig te maken, op voorwaarde dat haar burgerlijke rechtsvordering niet definitief was afgewezen door de strafrechter in eerste aanleg (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Vereisten - Afzonderlijk ingesteld - Burgerlijke rechter

- Art. 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

La partie civile qui n'a pas interjeté appel contre la décision du juge pénal en première instance, dispose néanmoins de la possibilité de saisir le juge ordinaire de son action civile à la condition que son action civile n'ait pas été définitivement rejetée par le juge pénal en première instance (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

ACTION CIVILE - Conditions - Introduite séparément - Juge civil

- Art. 4 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

De burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter is een wijze waarop de burgerlijke rechtsvordering in de zin van artikel 2244 B.W. wordt ingesteld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter - Verjaring - Stuiting

- Art. 26 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Art. 2244 Burgerlijk Wetboek

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter - Burgerlijke partijstelling voor de onderzoeksrechter - Burgerlijke stuiting

- Art. 26 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Art. 2244 Burgerlijk Wetboek

La constitution de partie civile devant le juge d'instruction est un des moyens d'intenter une action civile au sens de l'article 2244 du Code civil (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

ACTION CIVILE - Constitution de partie civile devant le juge d'instruction - Prescription - Interruption

- Art. 26 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

- Art. 2244 Code civil

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Action civile intentée devant le juge répressif - Constitution de partie civile devant le juge d'instruction - Interruption civile

- Art. 26 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

- Art. 2244 Code civil

De regel dat de rechtsvordering tot vergoeding van schade voortvloeiend uit een misdrijf niet kan verjaren vóór de strafvordering, impliceert niet dat de verjaring van de burgerlijke rechtsvordering die niet of niet meer voor de strafrechter aanhangig is, geschorst blijft gedurende de hele duur van de strafvordering en pas opnieuw begint te lopen na de eindbeslissing op strafgebied, maar enkel dat het eindpunt van de verjaringstermijn van de burgerlijke rechtsvordering zich niet kan situeren vóór het tijdstip waarop de eindbeslissing over de strafvordering een einde maakt aan die strafvordering, behoudens cassatie (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing - Implicaties - Vergoeding van schade uit een misdrijf - Tijdstip waarop de strafvordering verjaart

- Artt. 2244 en 2262bis, § 1, tweede lid Burgerlijk Wetboek

- Art. 26 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

La règle suivant laquelle l'action en dommages et intérêts résultant d'une infraction ne peut se prescrire avant l'action publique n'implique pas que la prescription de l'action civile qui n'est pas ou plus pendante devant le juge pénal, reste suspendue pendant toute la durée de l'action publique et ne recommence à courir que lorsqu'une décision définitive a été rendue en matière pénale, mais uniquement que la fin du délai de prescription de l'action civile ne peut être antérieur au moment où la décision définitive rendue sur l'action publique met fin à celle-ci, sauf cassation (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

PRESCRIPTION - Matière civile - Suspension - Implications - Indemnisation d'un dommage résultant d'une infraction - Moment de la prescription de l'action publique

- Art. 2244 et 2262bis, § 1er, al. 2 Code civil

- Art. 26 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

De schorsing van de behandeling van de burgerlijke rechtsvordering door de gewone rechter gedurende de behandeling van de strafvordering door de strafrechter, heeft niet voor gevolg dat de verjaring van de burgerlijke vordering geschorst is zolang niet definitief is beslist over de strafvordering, maar enkel dat de burgerlijke rechtsvordering niet kan verjaren vóór de definitieve beslissing over de strafvordering (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Schorsing - Gewone rechter - Schorsing gedurende de strafprocedure - Burgerlijke rechtsvordering

- Art. 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

Il ne résulte pas de la suspension de l'instruction de l'action civile par le juge ordinaire au cours de l'instruction de l'action publique par le juge pénal que la prescription de l'action civile est suspendue tant qu'il n'a pas été statué de manière définitive sur l'action publique mais uniquement que l'action civile ne peut se prescrire avant la décision définitive rendue sur l'action publique (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

PRESCRIPTION - Matière civile - Suspension - Juge ordinaire - Suspension pendant la procédure pénale - Action civile

- Art. 4 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

F.10.0074.N

20 mei 2011

AC nr. ...

De beslissing van de rechter die op grond van artikel 6 E.V.R.M. een administratieve geldboete van 200% van de ontdoken belasting, opgelegd in toepassing van artikel 70, §2, W.B.T.W, vermindert op grond van het proportionaliteitsbeginsel, impliceert niet dat hij oordeelt dat het K.B. nr. 41 van 30 januari 1987 onwettig is, noch dat de rechter afwijkt van de schalen opgelegd door dit K.B. (Impliciet).

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Evenredigheid met de inbreuk - Draagwijdte van de beslissing - Administratieve sancties met repressief karakter - Toetsingsrecht van de rechter - Wettelijkheid van de sanctie

- Artt. 70, § 2 en 84 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

- Art. 1, laatste lid KB nr. 41 van 30 jan. 1987 tot vaststelling van het bedrag van de proportionele fiscale geldboeten op het stuk van de B.T.W.

La décision du juge qui, en vertu de l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, réduit une amende administrative égale à 200 % de la taxe éludée infligée en application de l'article 70, §2, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, en se fondant sur le principe de proportionnalité, n'implique pas qu'il décide que l'arrêté royal n° 41 du 30 janvier 1987 est illégal ni que le juge déroge aux barèmes imposés par cet arrêté royal. (Solution implicite).

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Proportionnalité par rapport à l'infraction - Portée de la décision - Sanctions administratives ayant un caractère répressif - Droit de contrôle du juge - Légalité de la sanction

- Art. 70, § 2 et 84 Code de la taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 1, dernier al. A.R. n° 41 du 30 janvier 1987

F.10.0075.N

15 december 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Bewijs door vermoedens - Niet-geboekte aankopen - Op deze aankopen toepasselijk winstpercentage - Vermoedens - Bewijs - Onderscheiden feiten

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Artikel 64, § 1, Btw-wetboek - Tegenbewijs - Vermoedens - Bewijs - Wettelijk vermoeden

Conclusions de l'avocat général Thijs.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Preuve par présomptions - Achats non comptabilisés - Pourcentage bénéficiaire applicable à ces achats - Présomptions - Preuve - Faits distincts

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Article 64, § 1er du Code de la taxe sur la valeur ajoutée - Preuve contraire - Présomptions - Preuve - Présomption légale

De administratie mag het bewijs leveren door vermoedens van het feit dat de belastingplichtige niet alle aankopen in zijn boekhouding heeft opgenomen en een hogere omzet heeft gerealiseerd dan aangegeven door aankopen te realiseren op naam van derden; eens dit bewijs geleverd kan de administratie vervolgens het bewijs door vermoedens leveren van het feit dat de aldus aangekochte goederen werden omgezet met dezelfde winstmarge als de andere aankopen opgenomen in de boekhouding (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Bewijs door vermoedens - Niet-geboekte aankopen - Op deze aankopen toepasselijk winstpercentage - Vermoedens - Bewijs - Onderscheiden feiten

- Artt. 59, § 1, eerste lid, en 64, § 1 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

Het wettelijk vermoeden waarin artikel 64, §1, W.B.T.W. voorziet, heeft voor gevolg dat wanneer de administratie bewijst dat goederen die door hun aard bestemd zijn om verkocht te worden, door de belastingplichtige worden aangekocht, hij geacht wordt die goederen te hebben geleverd onder voorwaarden die maken dat B.T.W. verschuldigd is; de belastingplichtige kan dit vermoeden weerleggen door op grond van bewijskrachtige stukken aan te tonen dat die goederen nog in zijn bezit zijn of dat ze een bestemming hebben gekregen die geen B.T.W. opeisbaar maakt, zoals dat het geval kan zijn wanneer de goederen voor eigen gebruik bestemd zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Artikel 64, § 1, Btw-wetboek - Tegenbewijs - Vermoedens - Bewijs - Wettelijk vermoeden

- Art. 64, § 1 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

L'administration peut apporter la preuve par présomption du fait que le redevable n'a pas repris tous les achats dans sa comptabilité et a réalisé un chiffre d'affaires supérieur à celui qui a été déclaré en réalisant des achats au nom de tiers; lorsque cette preuve est apportée, l'administration peut ensuite apporter la preuve par présomption du fait que les produits ainsi achetés ont été vendus avec une marge bénéficiaire identique aux autres achats repris dans la comptabilité (1). (1) Voir les conclusions du MP publiées à leur date dans AC.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Preuve par présomptions - Achats non comptabilisés - Pourcentage bénéficiaire applicable à ces achats - Présomptions - Preuve - Faits distincts

- Art. 59, § 1er, al. 1er, et 64, § 1er Code de la taxe sur la valeur ajoutée

La présomption légale prévue par l'article 64, §1er, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée a pour conséquence que lorsque l'administration prouve que des produits qui, par leur nature, sont destinés à être vendus, ont été achetés par le redevable, il est sensé avoir livré ces produits dans des conditions qui rendent la taxe sur la valeur ajoutée exigible; le redevable peut renverser cette présomption en démontrant sur la base de pièces probantes que ces produits sont encore en sa possession ou qu'ils ont reçu une destination qui ne rend pas la taxe sur la valeur ajoutée exigible tel que cela peut être le cas lorsque les produits sont destinés à un usage personnel (1). (1) Voir les conclusions du MP publiées à leur date dans AC.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Article 64, § 1er du Code de la taxe sur la valeur ajoutée - Preuve contraire - Présomptions - Preuve - Présomption légale

- Art. 64, § 1er Code de la taxe sur la valeur ajoutée

F.10.0079.N

20 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Belasting op niet-bebouwde percelen - Verhuring overeenkomstig de wet op de landpacht - Bewijs - Vrijstelling

PACHT [ZIE: 199/03 HUUR VAN GOEDEREN] - Pachtvereenkomst - Bewijsregels tussen partijen

Conclusions de l'avocat général Thijs.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Taxe sur les parcelles non bâties - Location conforme à la loi sur le bail à ferme - Preuve - Exonération

BAIL A FERME [VOIR: 199/03 LOUAGE DE CHOSES - Contrat de bail - Règles de preuve entre les parties

De belastingplichtige die de gemeentebelasting geheven op niet-bebouwde percelen in een niet-vervallen verkaveling betwist, mag het bestaan van de vrijstellingsgrond dat het perceel verhuurd is overeenkomstig de wet op de landpacht, bewijzen door alle middelen van recht (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN - Gemeentebelastingen - Belasting op niet-bebouwde percelen - Verhuring overeenkomstig de wet op de landpacht - Bewijs - Vrijstelling

- Art. 3 Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

- Art. 5, 7° Belastingreglement van de Stad Lokeren 16 dec. 2002

De omstandigheid dat artikel 3 van de wet op de landpacht, tussen de partijen bij een pachtovereenkomst vooral aan de eigenaar restrictieve bewijsregels oplegt, heeft niet tot gevolg dat dezelfde restricties van toepassing zijn in de verhouding van de beweerde verpachter en een derde (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

PACHT [ZIE: 199/03 HUUR VAN GOEDEREN] - Pachtovereenkomst - Bewijsregels tussen partijen

- Art. 3 Wet van 4 nov. 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

Le contribuable qui conteste la taxe communale établie sur des parcelles non bâties dans un lotissement non périmé peut prouver par toutes voies de droit l'existence d'une cause d'exonération consistant dans le fait que la parcelle est donnée en location conformément à la loi sur le bail à ferme (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

TAXES COMMUNALES, PROVINCIALES ET LOCALES - Taxes communales - Taxe sur les parcelles non bâties - Location conforme à la loi sur le bail à ferme - Preuve - Exonération

- Art. 3 L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

- Art. 5, 7° Règlet-taxe de la Ville de Lokeren du 16 décembre 2002

Il ne résulte pas de la circonstance qu'entre les parties au contrat de bail, l'article 3 de la loi sur le bail à ferme, impose surtout au propriétaire des règles de preuve restrictives, que les mêmes restrictions s'appliquent dans les rapports entre le prétendu bailleur et un tiers (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

BAIL A FERME [VOIR: 199/03 LOUAGE DE CHOSES - Contrat de bail - Règles de preuve entre les parties

- Art. 3 L. du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux

F.10.0080.N

24 november 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Maatstaf van heffing - Controleschatting - Waardebepaling door de deskundige - Schattingsprocedure - Artikelen 10 en 12, tweede lid, K.B. nr. 15 van 3 juni 1970 - Regeling strijdig met het gelijkheidsbeginsel

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Toetsingsrecht van de rechter - Maatstaf van heffing - Controleschatting - Waardebepaling door de deskundige

GRONDWET - Art. 11 - Belasting over de toegevoegde waarde - Belasting over de toegevoegde waarde - Maatstaf van heffing - Maatstaf van heffing - Controleschatting - Waardebepaling door de deskundige - Schattingsprocedure - Artikelen 10 en 12, tweede lid, K.B. nr. 15 van 3 juni 1970 - Regeling strijdig met het gelijkheidsbeginsel - Gelijkheidsbeginsel

GRONDWET - Art. 10 - Belasting over de toegevoegde waarde - Maatstaf van heffing - Controleschatting - Waardebepaling door de deskundige - Schattingsprocedure - Artikelen 10 en 12, tweede lid, K.B. nr. 15 van 3 juni 1970 - Regeling strijdig met het gelijkheidsbeginsel - Gelijkheidsbeginsel

Conclusions de l'avocat général Thijs.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Critère de perception - Evaluation de contrôle - Détermination de la valeur par l'expert - Procédure d'évaluation - Articles 10 et 12, alinéa 2 de l'A.R. n° 15 du 3 juin 1970 - Règle contraire au principe d'égalité

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Droit de contrôle du juge - Critère de perception - Evaluation de contrôle - Détermination de la valeur par l'expert

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Taxe sur la valeur ajoutée - Taxe sur la valeur ajoutée - Critère de perception - Critère de perception - Evaluation de contrôle - Détermination de la valeur par l'expert - Procédure d'évaluation - Articles 10 et 12, alinéa 2 de l'A.R. n° 15 du 3 juin 1970 - Règle contraire au principe d'égalité - Principe d'égalité

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Taxe sur la valeur ajoutée - Critère de perception - Evaluation de contrôle - Détermination de la valeur par l'expert - Procédure d'évaluation - Articles 10 et 12, alinéa 2 de l'A.R. n° 15 du 3 juin 1970 - Règle contraire au principe d'égalité - Principe d'égalité

De rechter die ten gronde uitspraak doet over de geldigheid van het dwangbevel dat de verschuldigde BTW vordert, kan de normale waarde van de goederen en diensten die de deskundige heeft bepaald op zijn juistheid toetsen; bij die toetsing mag hij ook rekening houden met stukken die niet aan de deskundige zijn overgelegd (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Toetsingsrecht van de rechter - Maatstaf van heffing - Controleschatting - Waardebepaling door de deskundige

- Art. 59, § 2 Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

- Artt. 10, tweede lid, en 12 KB nr. 15 van 3 juni 1970

De regeling vervat in de artikelen 10, tweede lid, en 12 van het K.B. nr. 15 van 3 juni 1970 volgens dewelke de rechter de waarde-bepaling van de deskundige niet kan herzien en enkel een nieuwe schatting kan bevelen indien de wet is overtreden, een materiële vergissing is begaan of een hoofdzakelijk vormvoorschrift is miskend, is in strijd met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, zodat de rechter deze bepalingen buiten toepassing moet laten op grond van artikel 159 van de Grondwet (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

GRONDWET - Art. 11 - Belasting over de toegevoegde waarde - Maatstaf van heffing - Controleschatting - Waardebepaling door de deskundige - Schattingsprocedure - Artikelen 10 en 12, tweede lid, K.B. nr. 15 van 3 juni 1970 - Regeling strijdig met het gelijkheidsbeginsel - Gelijkheidsbeginsel

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

De regeling vervat in de artikelen 10, tweede lid, en 12 van het K.B. nr. 15 van 3 juni 1970 volgens dewelke de rechter de waarde-bepaling van de deskundige niet kan herzien en enkel een nieuwe schatting kan bevelen indien de wet is overtreden, een materiële vergissing is begaan of een hoofdzakelijk vormvoorschrift is miskend, is in strijd met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, zodat de rechter deze bepalingen buiten toepassing moet laten op grond van artikel 159 van de Grondwet (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

GRONDWET - Art. 10 - Belasting over de toegevoegde waarde - Maatstaf van heffing - Controleschatting - Waardebepaling door de deskundige - Schattingsprocedure - Artikelen 10 en 12, tweede lid, K.B. nr. 15 van 3 juni 1970 - Regeling strijdig met het gelijkheidsbeginsel - Gelijkheidsbeginsel

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Maatstaf van heffing - Controleschatting - Waardebepaling door de deskundige - Schattingsprocedure - Artikelen 10 en 12, tweede lid, K.B. nr. 15 van 3 juni 1970 - Regeling strijdig met het gelijkheidsbeginsel

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

Le juge qui statue au fond sur la validité de la contrainte exigeant la taxe sur la valeur ajoutée due, peut contrôler l'exactitude de la valeur normale des biens et services fixée par l'expert; lors de ce contrôle, il peut aussi tenir compte de pièces qui ne sont pas remises à l'expert (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTÉE - Droit de contrôle du juge - Critère de perception - Evaluation de contrôle - Détermination de la valeur par l'expert

- Art. 59, § 2 Code de la taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 10, al. 2, et 12 A.R. n° 15 du 3 juin 1970

La règle contenue aux articles 10, alinéa 2 et 12 de l'arrêté royal n° 15 du 3 juin 1970 suivant laquelle le juge ne peut pas revoir la détermination de la valeur par l'expert et peut uniquement ordonner une nouvelle évaluation si la loi a été violée, si une erreur matérielle a été commise ou si une prescription fondamentale a été méconnue, est contraire aux articles 10 et 11 de la Constitution, de sorte que le juge doit laisser ces dispositions sans application en vertu de l'article 159 de la Constitution (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Taxe sur la valeur ajoutée - Critère de perception - Evaluation de contrôle - Détermination de la valeur par l'expert - Procédure d'évaluation - Articles 10 et 12, alinéa 2 de l'A.R. n° 15 du 3 juin 1970 - Règle contraire au principe d'égalité - Principe d'égalité

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

La règle contenue aux articles 10, alinéa 2 et 12 de l'arrêté royal n° 15 du 3 juin 1970 suivant laquelle le juge ne peut pas revoir la détermination de la valeur par l'expert et peut uniquement ordonner une nouvelle évaluation si la loi a été violée, si une erreur matérielle a été commise ou si une prescription fondamentale a été méconnue, est contraire aux articles 10 et 11 de la Constitution, de sorte que le juge doit laisser ces dispositions sans application en vertu de l'article 159 de la Constitution (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Taxe sur la valeur ajoutée - Critère de perception - Evaluation de contrôle - Détermination de la valeur par l'expert - Procédure d'évaluation - Articles 10 et 12, alinéa 2 de l'A.R. n° 15 du 3 juin 1970 - Règle contraire au principe d'égalité - Principe d'égalité

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTÉE - Critère de perception - Evaluation de contrôle - Détermination de la valeur par l'expert - Procédure d'évaluation - Articles 10 et 12, alinéa 2 de l'A.R. n° 15 du 3 juin 1970 - Règle contraire au principe d'égalité

- Art. 10 et 11 Constitution 1994

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Dwangbevel - Hoofdelijk gehouden mededader - Mogelijkheden tot uitvoering - Verzet - Belastingplichtige

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Dwangbevel - Verjaring - Uitvoerbare kracht - Verzet van de belastingplichtige

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Dwangbevel - Stuitende werking - Verjaring

De strafrechtelijk veroordeelde dader of medeplichtige kan niet tot betaling worden gedwongen zolang niet vaststaat dat de belasting verschuldigd is en het bedrag ervan niet vaststaat ingevolge het verzet van de belastingplichtige tegen het dwangbevel (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Dwangbevel - Hoofdelijk gehouden mededader - Mogelijkheden tot uitvoering - Verzet - Belastingplichtige

- Artt. 73sexies, eerste lid, 81, eerste lid, 83, eerste lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

- Artt. 85, § 2, en 89, tweede lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

- Art. 2251 Burgerlijk Wetboek

Het dwangbevel dat ter kennis wordt gebracht van degene die men wil beletten de verjaring te verkrijgen, is één van de wijzen waarop de verjaring in de zin van artikel 2244 B.W. kan worden gestuit (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Dwangbevel - Stuitende werking - Verjaring

- Artt. 81, eerste lid, 83, eerste lid, 85, § 2, en 89, 2e lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

- Art. 2251 Burgerlijk Wetboek

Het verzet van de belastingplichtige tegen het hem betekend dwangbevel heeft de opschorting van de uitvoerbare kracht van het dwangbevel tot gevolg zodat de verjaring tijdens de gehele duur van het rechtsgeding tegen de Staat niet is verkregen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Dwangbevel - Verjaring - Uitvoerbare kracht - Verzet van de belastingplichtige

- Artt. 81, eerste lid, 83, eerste lid, 85, § 2, en 89, 2e lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

- Art. 2251 Burgerlijk Wetboek

Voir les conclusions de l'avocat général Thijs.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Contrainte - Coauteur tenu solidairement - Possibilités d'exécution - Opposition - Redevable

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Contrainte - Prescription - Force exécutoire - Opposition du redevable

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Contrainte - Effet interruptif - Prescription

L'auteur ou le complice condamné pénalement ne peut être contraint au paiement tant qu'il n'est pas établi que la taxe est due et que son montant n'est pas certain en raison de l'opposition formée par le redevable contre la contrainte (1). (1) Voir les conclusions du MP publiées à leur date dans AC.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Contrainte - Coauteur tenu solidairement - Possibilités d'exécution - Opposition - Redevable

- Art. 73sexies, al. 1er, 81, al. 1er, 83, al. 1er Code de la taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 85, § 2, et 89, al. 2 Code de la taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 2251 Code civil

La contrainte qui est notifiée à celui qu'on veut empêcher de prescrire constitue une des manières d'interrompre la prescription au sens de l'article 2244 du Code civil (1). (1) Voir les conclusions du MP publiées à leur date dans AC.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Contrainte - Effet interruptif - Prescription

- Art. 81, al. 1er, 83, al. 1er, 85, § 2, et 89, al. 2 Code de la taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 2251 Code civil

L'opposition formée par le redevable contre la contrainte qui lui a été signifiée entraîne la suspension de la force exécutoire de la contrainte de sorte que la prescription n'est pas acquise pendant toute la durée de l'instance contre l'Etat (1). (1) Voir les conclusions du MP publiées à leur date dans AC.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Contrainte - Prescription - Force exécutoire - Opposition du redevable

- Art. 81, al. 1er, 83, al. 1er, 85, § 2, et 89, al. 2 Code de la taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 2251 Code civil

Artikel 26, eerste lid, W.I.B. (1992) heeft betrekking op de vaststelling van de belastbare winsten van de nijverheids-, handels- of landbouwondernemingen en houdt een afwijking in van de bepalingen van de belastingwet die slechts de in het vermogen van een onderneming opgenomen winsten aan de belasting onderwerpen, met uitsluiting van die welke zij had kunnen verkrijgen indien zij haar zaken anders had beheerd dan zij heeft gedaan (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten - Abnormale of goedgunstige voordelen - Artikel 26, eerste lid, W.I.B. (1992)

- Art. 26, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Artikel 49 W.I.B. (1992) verduidelijkt de voorwaarden waaronder de kosten die de belastingplichtige in het belastbare tijdperk heeft gedaan of gedragen, als beroepskosten aftrekbaar zijn. Dit artikel is een autonome wetsbepaling ten aanzien van artikel 26 W.I.B. (1992) (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Algemeen - Artikel 49 W.I.B. (1992) - Beroepskosten

- Artt. 26 en 49 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Algemeen - Artikel 49 W.I.B. (1992) - Beroepskosten

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten - Abnormale of goedgunstige voordelen - Artikel 26, eerste lid, W.I.B. (1992)

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Algemeen - Taak van de rechter - Abnormale of goedgunstige voordelen - Correlatie - Beroepskosten

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten - Abnormale of goedgunstige voordelen

L'article 26, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992 concerne la détermination des bénéfices imposables des entreprises industrielles, commerciales ou agricoles et prévoit une exception aux dispositions de la loi fiscale suivant lesquelles seuls les bénéfices repris dans le patrimoine de l'entreprise sont imposables à l'exception des bénéfices qu'elle aurait pu obtenir si elle avait administré ses affaires autrement qu'elle ne l'a fait (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Bénéfices - Avantages anormaux ou bénévoles - C.I.R. (1992), article 26, alinéa 1er

- Art. 26, al. 1er Côté des impôts sur les revenus 1992

L'article 49 du Code des impôts sur les revenus 1992 précise les conditions dans lesquelles les frais faits ou supportés par le contribuable pendant la période imposable, sont déductibles à titre de frais professionnels. Cet article constitue une disposition légale autonome par rapport à l'article 26 du Code des impôts sur les revenus (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Généralités - C.I.R. (1992), article 49 - Frais professionnels

- Art. 26 et 49 Côté des impôts sur les revenus 1992

Conclusions de l'avocat général Thijs.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Généralités - C.I.R. (1992), article 49 - Frais professionnels

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Bénéfices - Avantages anormaux ou bénévoles - C.I.R. (1992), article 26, alinéa 1er

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Généralités - Mission du juge - Avantages anormaux ou bénévoles - Corrélation - Frais professionnels

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Bénéfices - Avantages anormaux ou bénévoles

Een uitgave moet niet als een beroepskost worden aangezien indien ze in aanmerking komt voor het bepalen van de belastbare inkomsten van diegene die de daarmee overeenstemmende betaling heeft ontvangen; uit de omstandigheid dat uitgaven niet voldoen aan de voorwaarden om als beroepskosten aftrekbaar te zijn, volgt niet dat die uitgaven abnormale of goedgunstige voordelen vormen in de zin van artikel 26, eerste lid, W.I.B. (1992), en evenmin dat ze, om te kunnen worden belast, gevoegd hadden moeten worden bij de eigen winst waarvan ze, doordat ze als beroepskosten zijn verworpen, niet mogen worden afgetrokken. De rechter die beslist dat de administratie op grond van artikel 49 W.I.B. (1992) terecht de door de belastingplichtige aangevoerde beroepskosten heeft verworpen, dient bijgevolg niet na te gaan of de voorwaarden voor de toepassing van artikel 26, eerste lid, van dat wetboek vervuld zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Algemeen - Taak van de rechter - Abnormale of goedgunstige voordelen - Correlatie - Beroepskosten

- Artt. 26, eerste lid, en 49 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Zonder dat noodzakelijkerwijs vereist is dat de verrichting is geschied met de bedoeling een belastbare winst aan de belasting te onttrekken, wordt onder 'abnormale voordelen', die voordelen verstaan die, gelet op de economische omstandigheden van het ogenblik, strijdig zijn met de gewone gang van zaken, met de regels, of met de gevestigde handelsgebruiken, en onder 'goedgunstige voordelen', de voordelen die worden verleend zonder de uitvoering van een verbintenis te vormen, of die welke worden verleend zonder enige tegenwaarde (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Winsten - Abnormale of goedgunstige voordelen

- Art. 26, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Une dépense ne doit pas être considérée comme frais professionnel si elle peut être prise en considération pour la détermination des revenus imposables de celui qui en a reçu le paiement correspondant; il ne ressort pas de la circonstance que les dépenses ne répondent pas aux conditions pour être considérées comme des frais professionnels qu'elles constituent des avantages anormaux ou bénévoles au sens de l'article 26, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992 et pas davantage que pour être imposés, ils auraient dû être joints au bénéfice propre dont elles ne peuvent être déduites, dès lors qu'elles sont rejetées à titre de frais professionnels. Le juge qui décide que l'administration a rejeté, à juste titre, sur la base de l'article 49 du Code des impôts sur les revenus 1992, les frais professionnels invoqués par le contribuable, n'est dès lors pas tenu d'examiner si les conditions de l'application de l'article 26, alinéa 1er, de ce code sont remplies (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Généralités - Mission du juge - Avantages anormaux ou bénévoles - Corrélation - Frais professionnels

- Art. 26, al. 1er, et 49 Code des impôts sur les revenus 1992

Sans qu'il soit nécessairement requis que l'opération ait eu lieu dans le but de soustraire un bénéfice imposable aux impôts, il y a lieu d'entendre par "avantages anormaux" ceux qui, eu égard aux circonstances économiques du moment, sont contraires au cours normal des choses, aux règles ou aux usages commerciaux établis et par "avantages bénévoles" ceux qui sont accordés sans constituer l'exécution d'une obligation ou une quelconque contre-valeur (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Bénéfices - Avantages anormaux ou bénévoles

- Art. 26, al. 1er Code des impôts sur les revenus 1992

De belastingplichtige die onder de oude B.T.W.-wetgeving bouwgronden heeft aangekocht en verkocht zonder toepassing van de B.T.W. dient als "gemengde belastingplichtige" zijn recht van aftrek van de B.T.W. verhoudingsgewijs te beperken; de omstandigheid dat die wetgeving strijdig werd bevonden met de Europese B.T.W.-reglementering en met ingang van 1 januari 2011 werd gewijzigd om ze in overeenstemming te brengen met Europese reglementering, heeft niet tot gevolg dat de verkoper voor de periode vóór de inwerkingtreding van de wijzigende wet het recht krijgt op integrale aftrek van de voorbelasting, daar dit de neutraliteit van de B.T.W.-heffing zou verstoren.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Gemengde belastingplichtige - Aan- en verkoop van bouwgronden zonder B.T.W. - Recht op aftrek

- Art. 17, lid 2, sub a Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977

L'assujetti qui, sous l'empire de l'ancienne législation relative à la taxe sur la valeur ajoutée, a acheté et vendu des terrains à bâtir sans application de la T.V.A. est tenu, en tant "qu'assujetti mixte", de limiter proportionnellement son droit de déduction de la T.V.A.; il ne résulte pas de la circonstance que cette législation a été considérée comme étant contraire à la réglementation européenne en matière de T.V.A. et a été modifiée à partir du 1er janvier 2011 afin de la rendre conforme à la réglementation européenne que le vendeur obtient le droit à la déduction intégrale du précompte pour la période antérieure à l'entrée en vigueur de la loi modificative, dès lors que cela porterait atteinte à la neutralité de l'imposition à la taxe sur la valeur ajoutée.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Assujetti mixte - Achat et vente de terrains à bâtir sans T.V.A. - Droit à la déduction

- Art. 17, al. 2, sub a Sixième directive 77/388/CEE du Conseil du 17 mai 1977

F.10.0091.N

15 december 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Dwangbevel - Hoofdelijk gehouden mededader - Mogelijkheden tot uitvoering - Verzet - Belastingplichtige

Het gezag van gewijsde in strafzaken geldt voor hetgeen de strafrechter zeker en noodzakelijk heeft beslist met betrekking tot de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten en rekening houdend met de motieven die de noodzakelijke grondslag van de strafrechtelijke beslissing uitmaken (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Dwangbevel - Hoofdelijk gehouden mededader - Mogelijkheden tot uitvoering - Verzet - Belastingplichtige

Conclusions de l'avocat général Thijs.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Contrainte - Coauteur tenu solidairement - Possibilités d'exécution - Opposition - Redevable

L'autorité de chose jugée en matière répressive vaut à l'égard de ce que le juge pénal a décidé de manière certaine et nécessaire quant aux faits mis à charge du prévenu et compte tenu des motifs constituant le fondement nécessaire de la décision pénale (1). (1) Voir les conclusions du MP publiées à leur date dans AC.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Contrainte - Coauteur tenu solidairement - Possibilités d'exécution - Opposition - Redevable

F.10.0093.N

20 oktober 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

SUCCESSIERECHTEN - Taxatie van ambtswege - Niet-inlevering van aangifte

De "niet-inlevering van aangifte", die het bestuur de mogelijkheid biedt het bedrag van de verschuldigde successierechten van ambtswege te begroten en de invordering er van te vervolgen, houdt zowel de afwezigheid van een aangifte als een onvolledige aangifte in.

SUCCESSIERECHTEN - Taxatie van ambtswege - Niet-inlevering van aangifte

- Art. 47 Wetboek van Successierechten

Conclusions de l'avocat général Thijs.

DROITS DE SUCCESSION - Taxation d'office - Défaut de déclaration

Le "défaut de déclaration" qui permet à l'administration d'arbitrer d'office le montant des droits de succession dus et d'en poursuivre le recouvrement, implique tant une absence de déclaration qu'une déclaration incomplète.

DROITS DE SUCCESSION - Taxation d'office - Défaut de déclaration

- Art. 47 Code des droits de succession

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

MACHTEN - Uitvoerende macht - Openbaarheid van bestuur - Art. 2, 4°, Wet Openbaarheid Bestuur

Uit art. 2, 4°, Wet Openbaarheid Bestuur volgt dat het bestuur dat een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking ter kennis brengt van een bestuurde, de georganiseerde beroepsmogelijkheden moet vermelden alsmede de instantie die materieel bevoegd is kennis te nemen van het beroep; deze bepaling vereist niet dat het bestuur de territoriaal bevoegde rechtbank en het adres ervan vermeldt.

MACHTEN - Uitvoerende macht - Openbaarheid van bestuur - Art. 2, 4°, Wet Openbaarheid Bestuur

- Art. 2, 4° Wet 11 april 1994

Conclusions de l'avocat général Thijs.

POUVOIRS - Pouvoir exécutif - Publicité de l'administration - Loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration, art. 2, 4°

Il ressort de l'article 2, 4°, de la loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration que l'administration qui notifie à un administré une décision ou un acte administratif à portée individuelle doit indiquer les voies éventuelles de recours, ainsi que les instances matériellement compétentes pour en connaître; cette disposition ne requiert pas que l'administration indique le tribunal territorialement compétent ainsi que son adresse.

POUVOIRS - Pouvoir exécutif - Publicité de l'administration - Loi du 11 avril 1994 relative à la publicité de l'administration, art. 2, 4°

- Art. 2, 4° L. du 11 avril 1994

Artikel 43 W.I.B.(1992), dat bepaalt hoe de verwezenlijkte meerwaarde wordt berekend, sluit de verrekening als bedoeld in artikel 7, § 5, van het K.B./W.I.B.(1992) niet uit van beroepskosten met de meerwaarde (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Afzonderlijke aanslagen - Verrekening - Stopzettingmeerwaarden - Beroepskosten

- Art. 43 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Meerwaarden - Verrekening - Stopzettingmeerwaarden - Beroepskosten

- Art. 43 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Middel dat steunt op een materiële vergissing

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Meerwaarden - Verrekening - Stopzettingmeerwaarden - Beroepskosten

INKOMSTENBELASTINGEN - Personenbelasting - Berekening van de aanslag - Afzonderlijke aanslagen - Verrekening - Stopzettingmeerwaarden - Beroepskosten

Een middel dat steunt op een in het bestreden arrest begane materiële vergissing, kan niet tot cassatie leiden (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Middel dat steunt op een materiële vergissing

L'article 43 du Code des impôts sur les revenus 1992 qui détermine le mode de calcul de la plus-value réalisée, n'exclut pas l'imputation, telle que visée à l'article 7, § 5, de l'arrêté royal d'exécution du Code des impôts sur les revenus 1992, des frais professionnels sur la plus-value (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Calcul de l'impôt - Impositions distinctes - Imputation - Plus-values de cessation - Frais professionnels

- Art. 43 Code des impôts sur les revenus 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Plus-values - Imputation - Plus-values de cessation - Frais professionnels

- Art. 43 Code des impôts sur les revenus 1992

Conclusions de l'avocat général Thijs.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Moyen fondé sur une erreur matérielle

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Revenus professionnels - Plus-values - Imputation - Plus-values de cessation - Frais professionnels

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des personnes physiques - Calcul de l'impôt - Impositions distinctes - Imputation - Plus-values de cessation - Frais professionnels

Un moyen qui se fonde sur une erreur matérielle, ne saurait entraîner la cassation (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Moyen fondé sur une erreur matérielle

Artikel 9, § 1, derde en vierde lid, van het Mestdecreet sluit niet uit dat een transactie, bestaande uit verschillende handelingen, vanuit BTW-oogpunt als één overeenkomst kan worden beschouwd, waarbij het uitspreiden van de mest de hoofdverrichting is (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

L'article 9, § 1er, alinéas 3 et 4, du Décret du 23 janvier 1991 relatif à la protection de l'environnement contre la pollution due aux engrais n'exclut pas qu'une transaction consistant en différentes opérations, l'épandage de l'engrais constituant l'opération principale, puisse être considérée comme une seule convention d'un point de vue de la taxe sur la valeur ajoutée (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Kwalificatie - Tarief - Landbouwdiensten - Tarief van 6% - Diensten bestaande uit verschillende handelingen - Bepaling van de hoofdverrichting - Art. 9 Mestdecreet - Impact

- Artt. 37 en 51, § 1, 1° Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

- Art. 1 KB nr. 20 van 20 juli 1970

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Qualification - Tarif - Services agricoles - Tarif de 6% - Services comprenant plusieurs opérations - Détermination de l'opération principale - Art. 9 du Décret du 23 janvier 1991 relatif à la protection de l'environnement contre la pollution due aux engrais - Impact

- Art. 37 et 51, § 1, 1° Code de la taxe sur la valeur ajoutée

- Art. 1er A.R. n° 20 du 20 juillet 1970

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Kwalificatie - Tarief - Landbouwdiensten - Tarief van 6% - Diensten bestaande uit verschillende handelingen - Bepaling van de hoofdverrichting - Art. 9 Mestdecreet - Impact

Conclusions de l'avocat général Thijs.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Qualification - Tarif - Services agricoles - Tarif de 6% - Services comprenant plusieurs opérations - Détermination de l'opération principale - Art. 9 du Décret du 23 janvier 1991 relatif à la protection de l'environnement contre la pollution due aux engrais - Impact

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Allerlei - Geboekte waardeverminderingen - Vrijstellingsvoorwaarden

Voor de fiscale vrijstelling van geboekte waardeverminderingen is niet vereist dat de verliezen op het einde van het boekjaar zeker en vaststaand zijn; het volstaat dat zij op grond van de bijzondere omstandigheden die zich tijdens het betrokken boekjaar hebben voorgedaan en die op het einde ervan nog steeds aanwezig zijn, waarschijnlijk zijn (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Vennootschapsbelasting - Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen - Allerlei - Geboekte waardeverminderingen - Vrijstellingsvoorwaarden

Conclusions de l'avocat général Thijs.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Divers - Réductions de valeur comptabilisées - Conditions d'exonération

L'exonération fiscale des pertes de valeur comptabilisées ne requiert pas que les pertes soient certaines à la fin de l'exercice; il suffit qu'elles soient probables sur la base de circonstances particulières survenues au cours de l'exercice et subsistant à l'expiration de celui-ci (1). (1) Voir les conclusions du MP publiées à leur date dans AC.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Impôt des sociétés - Détermination du revenu global net imposable - Divers - Réductions de valeur comptabilisées - Conditions d'exonération

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Invoer van goederen in een land van de Europese Gemeenschappen - Vergissing van de bevoegde autoriteiten - Actieve gedraging - Controle van oorsprong - Recht

Conclusions de l'avocat général Thijs.

DOUANES ET ACCISES - Importation de marchandises dans un Etat des Communautés européennes - Erreur des autorités compétentes - Comportement actif - Contrôle d'origine - Droit de non

Van "een vergissing van de douaneautoriteiten zelf" welke recht geeft op niet-navordering in de zin van artikel 5, tweede lid, van de E.G.-verordening nr. 1697/79 van de Raad van 24 juli 1979 en van artikel 220.2, b), van het Communautair Douanewetboek, is geen sprake wanneer de overheden die het onjuist certificaat afleveren, misleid zijn met betrekking tot de oorsprong van de goederen door onjuiste verklaringen waarvan zij de geldigheid niet behoeven te controleren of te beoordelen; het feit dat een exporteur een onjuiste aangifte voorlegt aan de bevoegde overheid sluit weliswaar niet noodzakelijk uit dat de overheid een actieve vergissing heeft begaan, maar deze voorwaarde kan niet vervuld worden geacht en er ontstaat derhalve geen recht op niet-navordering, wanneer de bevoegde autoriteiten klaarblijkelijk niet wisten noch moesten weten dat de door de exporteur gegeven informatie onjuist was (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

Il n'est pas question d'une «erreur des autorités de douane mêmes» qui donne droit au non recouvrement au sens de l'article 5, aliéna 2, du règlement (CE) n° 1697/79 du Conseil du 24 juillet 1979 et de l'article 220.2, b) du Code des douanes communautaire, lorsque les autorités qui ont délivré le certificat incorrect ont été induites en erreur relativement à l'origine des marchandises par des déclarations inexactes dont elles ne doivent pas contrôler ou apprécier la validité ; le fait qu'un exportateur a présenté une déclaration inexacte à l'autorité compétente n'exclut, il est vrai, pas nécessairement que l'autorité a commis une erreur active, mais cette condition ne peut pas être considérée remplie et aucun droit au non recouvrement ne naît, dès lors, lorsque les autorités compétentes ne savaient ou ne devaient manifestement pas savoir que les renseignements fournis par l'exportateur étaient incorrect (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Invoer van goederen in een land van de Europese Gemeenschappen - Vergissing van de bevoegde autoriteiten - Actieve gedraging - Controle van oorsprong - Recht van niet-navordering - Onjuiste aangifte vanwege de exporteur

- Art. 220.2, b EEG-Verordening nr. 2913/92 van de Raad van 12 okt. 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek

DOUANES ET ACCISES - Importation de marchandises dans un Etat des Communautés européennes - Erreur des autorités compétentes - Comportement actif - Contrôle d'origine - Droit de non recouvrement - Déclaration inexacte de l'exportateur

- Art. 220.2, b Règlement (C.E.E.) n° 2913/92 du Conseil du 12 octobre 1992, établissant le code des douanes communautaire

F.10.0119.F

9 september 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Aangegeven inkomsten - Hogere verschuldigde belasting - Buitengewone driejarige aanslagtermijn

Wanneer de verschuldigde belasting, ongeacht het bedrag ervan, hoger is dan die met betrekking tot de belastbare inkomsten en de andere gegevens vermeld in de daartoe bestemde rubrieken van een aangifteformulier dat voldoet aan de vorm- en termijnvereisten, heeft de administratie, binnen de voornoemde buitengewone aanslagtermijn, niet alleen het recht de aanvullende belasting, d.w.z. de belasting die hoger is dan die met betrekking tot de inkomsten en de andere gegevens vermeld in de aangifte, in te vorderen, maar ook de gehele door de belastingplichtige verschuldigde belasting (1) (2). (1) Cass. 29 okt. 1999, AR F.98.0083.F, AC, 1999, nr. 578. (2) Zie concl. O.M. in Pas., 2011 nr....

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Aangegeven inkomsten - Hogere verschuldigde belasting - Buitengewone driejarige aanslagtermijn

Conclusions de l'avocat général Henkes.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Délais - Revenus déclarés - Impôt dû supérieur - Délai extraordinaire d'imposition de trois ans

Lorsque, quelle que soit son importance, l'impôt dû est supérieur à celui qui se rapporte aux revenus imposables et aux autres éléments mentionnés sous les rubriques à ce destinées d'une formule de déclaration régulière quant à la forme et au délai, l'administration est autorisée à imposer, dans le délai extraordinaire d'imposition susvisé, non seulement le supplément d'impôt, c'est-à-dire l'impôt qui est supérieur à celui qui se rapporte aux revenus et aux autres éléments mentionnés dans la déclaration, mais la totalité de l'impôt dû par le contribuable (1) (2). (1) Cass. 29 octobre 1999, RG F.98.0083.F, Bull. et Pas., 1999, I, n° 578. (2) Voir les conclusions du M.P.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Délais - Revenus déclarés - Impôt dû supérieur - Délai extraordinaire d'imposition de trois ans

F.10.0120.N

15 december 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Rechtsvordering wijzend op het bestaan van niet aangegeven inkomsten - Bijzondere termijn

De bepaling dat de belasting of de aanvullende belasting mag worden gevestigd, zelfs nadat de in art. 354 van het WIB(92) bepaalde termijn is verstreken ingeval een rechtsvordering uitwijst dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven in  en van de vijf jaren voor het jaar waarin de vordering is ingesteld, houdt niet in dat uit de rechtsvordering zelf het bestaan van niet-aangegeven belastbare inkomsten volgt; het volstaat dat de rechtsvordering feiten aan het licht brengt die het bestuur toelaten om met de wettelijke bewijsmiddelen waarover het beschikt te bewijzen dat belastbare inkomsten niet werden aangegeven (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Rechtsvordering wijzend op het bestaan van niet aangegeven inkomsten - Bijzondere termijn

- Art. 358, à 1, 3  Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Conclusions de l'avocat général Thijs.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Délais - Action judiciaire faisant apparaître des revenus non déclarés - Délai particulier

La disposition suivant laquelle l'impôt ou le supplément d'impôt peut être établi même après l'expiration du délai prévu à l'article 354 du Code des impôts sur les revenus 1992 dans le cas où une action judiciaire fait apparaître que des revenus imposables n'ont pas été déclarés au cours d'une des cinq années qui pr c dent celle de l'intentement de l'action, n'implique pas que l'existence de revenus imposables non déclarés résulte de l'action judiciaire même; il suffit que l'action judiciaire fasse apparaître des faits permettant à l'administration de prouver au moyen des éléments de preuve dont elle dispose, que les revenus imposables n'ont pas été déclarés (1). (1) Voir les conclusions publiées à leur date dans AC.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Etablissement de l'impôt - Délais - Action judiciaire faisant apparaître des revenus non déclarés - Délai particulier

- Art. 358, à 1er, 3  Cède des impôts sur les revenus 1992

F.10.0122.F

28 oktober 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Henkes.

INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing - Vrijstelling - Onroerend goed - Verstrekken van onderwijs - Gebruik

Hoewel het voor de vrijstelling van belasting, bedoeld in artikel 12,  1, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 niet vereist wordt dat een gebouw of gedeelte van een gebouw rechtstreeks dient voor het verstrekken van onderwijs, moet dat gebruik toch noodzakelijk zijn in die zin dat het onderwijs niet kan doorgaan als het gebouw niet voor dat doel gebruikt wordt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN - Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing - Vrijstelling - Onroerend goed - Verstrekken van onderwijs - Gebruik

- Art. 12,   1 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Conclusions de l'avocat général Henkes.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Pr comptes et crédit d'impôts - Précompte immobilier - Immunité - Immeuble - Activité d'enseignement - Affectation

Si l'affectation d'un immeuble ou d'une partie d'immeuble à l'exercice d'une activité d'enseignement ne doit pas être directe pour que cet immeuble ou cette partie d'immeuble puisse bénéficier de l'immunité fiscale prévue par l'article 12,  1er, du Code des impôts sur les revenus 1992, cette affectation doit toutefois être nécessaire, en ce sens qu'il faut que l'enseignement ne puisse être exercé à défaut de ladite affectation (1). (1) Voir les conclusions du M.P.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Pr comptes et crédit d'impôts - Précompte immobilier - Immunité - Immeuble - Activité d'enseignement - Affectation

- Art. 12, à 1er Cède des impôts sur les revenus 1992

F.10.0124.N

20 oktober 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

Conclusions de l'avocat général Thijs.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK
AKKOORD - Rechtspleging - Sluiting - Curator ad hoc - Naderhand
opgedoken activa - Taak - Faillissement

FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Clôture - Curateur ad hoc -
Actifs apparaissant postérieurement - Mission - Faillite

Wanneer na de sluiting van het faillissement wegens
ontoereikend actief activa opduiken, worden zij te gelde
gemaakt door een door de rechtbank aangestelde
curator ad hoc die uitsluitend bevoegd is ter zake van
deze na de sluiting van het faillissement opgedoken
activa, zonder dat met betrekking tot deze activa nog
een rol is weggelegd voor de vereffenaars van de
vennootschap, weze het in het raam van het passief
voortbestaan van de vennootschap na de vereffening.

Les actifs apparaissant après la clôture de la faillite pour
insuffisance d'actif, seront réalisés par le curateur ad
hoc désigné par le tribunal qui est exclusivement
compétent en ce qui concerne ces actifs apparus après
la clôture de la faillite, les liquidateurs de la société
n'ayant plus aucun rôle à jouer en ce qui concerne ces
actifs, fût-ce dans le cadre de l'existence passive de la
société après la liquidation.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK
AKKOORD - Rechtspleging - Sluiting - Curator ad hoc - Naderhand
opgedoken activa - Taak - Faillissement

- Art. 73 Wet 8 aug. 1997

- Art. 1 KB 25 mei 1999 tot uitvoering van de artikelen 73 en 83 van
de faillissementswet van 8 aug. 1997

FAILLITE ET CONCORDATS - Procédure - Clôture - Curateur ad hoc -
Actifs apparaissant postérieurement - Mission - Faillite

- Art. 73 L. du 8 août 1997 sur les faillites

- Art. 1er AR du 25 mai 1999 portant exécution des articles 73 et 83
de la loi du 8 août 1997 sur les faillites

F.10.0131.N

15 december 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Regelmatigheid -
Bedrijfslokalen - Bezichtiging - Ambtenaar - Aanstellingsbewijs -
Controlemaatregelen - Voorlegging

Conclusions de l'avocat général Thijs.

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Régularité - Locaux professionnels -
Visite - Agent - Commission - Mesures de contrôle - Présentation

De bepaling dat eenieder die een economische activiteit
uitoefent, aan de ambtenaren die bevoegd zijn om de
toepassing van de B.T.W. te controleren en in het bezit
zijn van hun aanstellingsbewijs, op elk tijdstip en zonder
voorafgaande verwittiging, vrije toegang moet verlenen
tot de ruimten waar de activiteit wordt uitgeoefend, om
hen toe te laten de in deze wetsbepaling opgesomde
onderzoeken en vaststellingen te doen, vereist niet dat
de controleambtenaren die de voormelde onderzoeken
en vaststellingen doen, hun aanstellingsbewijs spontaan
moeten tonen, noch dat zij hiervan melding moeten
maken in een proces-verbaal (1). (1) Zie de conclusie
van het O.M.

La disposition suivant laquelle toute personne qui
exerce une activité économique est tenue d'accorder, à
tout moment et sans avertissement préalable, le libre
accès des locaux où elle exerce son activité, aux fins de
permettre aux agents habilités à contrôler l'application
de la taxe sur la valeur ajoutée et munis de leur
commission de faire les enquêtes et les constatations
énumérées par cette disposition légale ne requiert pas
que les agents de contrôle qui procèdent aux enquêtes
et constatations précitées, doivent présenter
spontanément leur commission ni qu'ils doivent en faire
mention dans un procès-verbal (1). (1) Voir les
conclusions du MP. publiées à leur date dans AC.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Regelmatigheid -
Bedrijfslokalen - Bezichtiging - Ambtenaar - Aanstellingsbewijs -
Controlemaatregelen - Voorlegging

- Art. 63, eerste lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde
Waarde

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Régularité - Locaux professionnels -
Visite - Agent - Commission - Mesures de contrôle - Présentation

- Art. 63, al. 1er Code de la taxe sur la valeur ajoutée

F.11.0004.F

28 oktober 2011

AC nr. ...

De appelrechter die beslist dat voor het gedeelte goodwill dat overeenkomt met de erelonen voor de voor het ministerie van Justitie verrichte prestaties de afschrijving duidelijk niet verantwoord is, terwijl uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt dat de belastingadministratie die in de bestreden beslissing ermee had ingestemd dat de door de geneesheer aan een vennootschap overgedragen immateriële vaste activa die bestonden in de public relations van die arts met het ministerie van Justitie en die geraamd waren op een bepaald bedrag, in aanmerking kwamen voor afschrijving, het hof van beroep enkel heeft gevraagd de duur ervan te handhaven op vijftig jaar terwijl de eerste rechter de duur ervan had teruggebracht tot vijf jaar, is zijn bevoegdheid te buiten gegaan en heeft het algemeen rechtsbeginsel, beschikkingsbeginsel genaamd, miskend.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Bevoegdheid - Algemeen rechtsbeginsel, beschikkingsbeginsel genaamd - Miskenning - Voorziening voor het hof van beroep - Beschikkingsbeginsel - Inkomstenbelastingen

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

INKOMSTENBELASTINGEN - Voorziening voor het hof van beroep - Bevoegdheid - Algemeen rechtsbeginsel, beschikkingsbeginsel genaamd - Miskenning

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

Excède les limites de sa saisine et méconnaît le principe général du droit dit du principe dispositif, le juge d'appel qui décide que pour la part du goodwill correspondant aux honoraires afférents aux prestations accomplies en faveur du ministère de la Justice, l'amortissement ne se justifie manifestement pas, alors qu'il ressort des pièces auxquelles la Cour peut avoir égard que l'administration fiscale, qui, en prenant la décision administrative querellée, avait admise que les immobilisations incorporelles cédées par le médecin à une société, consistant en des relations entretenues par ce praticien avec le ministère de la Justice et évaluées à un certain montant, pouvaient faire l'objet d'un amortissement, s'est bornée à demander à la cour d'appel de maintenir la durée de celui-ci à vingt-cinq ans alors que le premier juge l'avait réduite à cinq ans.

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Saisine - Principe général du droit dit du principe dispositif - Méconnaissance - Recours devant la cour d'appel - Principe dispositif - Impôts sur les revenus

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

IMPOTS SUR LES REVENUS - Recours devant la cour d'appel - Saisine - Principe général du droit dit du principe dispositif - Méconnaissance

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

F.11.0024.N

24 november 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS AKKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord - Wettelijke regeling - Wet Continuïteit Ondernemingen - Reorganisatieplan - Schuldeisers die niet tijdig aangifte hebben gedaan van de schuldvordering - Rechten van de schuldeisers - Inhoud

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS AKKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord - Derdenverzet - Wet Continuïteit Ondernemingen - Reorganisatieplan - Bevoorrechte schuldeiser - Vonnis - Homologatie - Rechtsmiddelen

INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist - Mogelijkheden - Belgische Staat - Derdenverzet - Wet Continuïteit Ondernemingen - Reorganisatieplan - Voorrecht artikel 422 WIB92 - Vonnis - Homologatie - Rechtsmiddelen

Conclusions de l'avocat général Thijs.

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Régime légal - Loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises - Plan de réorganisation - Créanciers n'ayant pas introduit leur déclaration de créance en temps utile - Droits des créanciers - Contenu

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Tierce opposition - Loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises - Plan de réorganisation - Créancier privilégié - Jugement - Homologation - Voies de recours

IMPOTS SUR LES REVENUS - Droits, exécution et privilèges du trésor public - Possibilités - Etat belge - Tierce opposition - Loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises - Plan de réorganisation - Privilège article 422 du Code des impôts sur les revenus (1992) - Jugement - Homologation - Voies de recours

De omstandigheid dat de Schatkist voor de invordering van de directe belastingen en van de voorheffingen slechts over een algemeen voorrecht beschikt op de inkomsten en de roerende goederen van de belastingplichtige, en aldus geen bevoorrechte schuldeiser is voor de toepassing van de Wet Continuïteit Ondernemingen, ontnemt hem niet de mogelijkheid om derdenverzet aan te tekenen tegen de beslissing waarin werd beslist over de homologatie van het reorganisatieplan in de procedure van gerechtelijke reorganisatie (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist - Mogelijkheden - Belgische Staat - Derdenverzet - Wet Continuïteit Ondernemingen - Reorganisatieplan - Voorrecht artikel 422 WIB92 - Vonnis - Homologatie - Rechtsmiddelen

- Artt. 55 en 56 Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

- Art. 422 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

- Art. 1122, tweede lid, 3° Gerechtelijk Wetboek

De omstandigheid dat een schuldeiser slechts over een algemeen voorrecht beschikt en aldus geen bevoorrechte schuldeiser is voor de toepassing van de Wet Continuïteit Ondernemingen, ontnemt hem niet de mogelijkheid om derdenverzet aan te tekenen tegen het vonnis dat oordeelt over de homologatie van het reorganisatieplan in de procedure van gerechtelijke reorganisatie (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord - Derdenverzet - Wet Continuïteit Ondernemingen - Reorganisatieplan - Bevoorrechte schuldeiser - Vonnis - Homologatie - Rechtsmiddelen

- Artt. 55 en 56 Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

- Art. 1122, tweede lid, 3° Gerechtelijk Wetboek

De wettelijke regeling van de rechten van de schuldeisers die geen aangifte hebben gedaan van schuldvordering of die deze laattijdig hebben gedaan, is van openbare orde, zodat het reorganisatieplan niet in een afwijkende regeling kan voorzien (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gerechtelijk akkoord - Wettelijke regeling - Wet Continuïteit Ondernemingen - Reorganisatieplan - Schuldeisers die niet tijdig aangifte hebben gedaan van de schuldvordering - Rechten van de schuldeisers - Inhoud

- Art. 55, tweede lid Wet 31 jan. 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

La circonstance que pour le recouvrement des impôts directs et des précomptes, le Trésor public n'a qu'un privilège général sur les revenus et les biens meubles du redevable et n'est, dès lors, pas un créancier privilégié pour l'application de la loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises, ne le prive pas de la possibilité de former tierce opposition contre la décision statuant sur l'homologation du plan de réorganisation dans la procédure de réorganisation judiciaire (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

IMPOTS SUR LES REVENUS - Droits, exécution et privilèges du trésor public - Possibilités - Etat belge - Tierce opposition - Loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises - Plan de réorganisation - Privilège article 422 du Code des impôts sur les revenus (1992) - Jugement - Homologation - Voies de recours

- Art. 55 et 56 L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

- Art. 422 Code des impôts sur les revenus 1992

- Art. 1122, al. 2, 3° Code judiciaire

La circonstance qu'un créancier ne dispose que d'un privilège général et n'est, ainsi, pas un créancier privilégié pour l'application de la loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises, ne le prive pas de la possibilité de former tierce opposition contre le jugement qui statue sur l'homologation du plan de réorganisation dans la procédure de réorganisation judiciaire (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans A.C.

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Tierce opposition - Loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises - Plan de réorganisation - Créancier privilégié - Jugement - Homologation - Voies de recours

- Art. 55 et 56 L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

- Art. 1122, al. 2, 3° Code judiciaire

Le régime légal des droits des créanciers qui n'ont pas ou tardivement introduit leur déclaration de créance est d'ordre public, de sorte que le plan de réorganisation ne peut pas prévoir de régime dérogatoire (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

FAILLITE ET CONCORDATS - Concordats - Régime légal - Loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises - Plan de réorganisation - Créanciers n'ayant pas introduit leur déclaration de créance en temps utile - Droits des créanciers - Contenu

- Art. 55, al. 2 L. du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises

Uit artikelen 664 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek volgt dat geen rechtsbijstand kan worden verleend wanneer: de verzoekster van Russische nationaliteit is, niet op regelmatige wijze haar gewone verblijfplaats in België heeft en evenmin op regelmatige wijze in één van de Lid-Staten van de Europese Unie verblijft; de rechtsbijstand niet wordt gevraagd in één van de procedures waarin is voorzien bij de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging, en de verwijdering van vreemdelingen; er ook generlei aanwijzing is dat aan de verzoekster op grond van enig internationaal verdrag rechtsbijstand zou kunnen worden verleend.

RECHTSBIJSTAND - Verlening - Voorwaarden - Nationaliteit - Verblijfplaats - Vreemdelingenwet - Internationale verdragen

Il résulte des articles 664 et suivants du Code judiciaire que l'assistance judiciaire ne peut être accordée lorsque: la requérante est de nationalité russe, n'a pas de manière régulière sa résidence habituelle en Belgique et ne réside pas davantage de manière régulière dans un des Etats membres de l'Union européenne; l'assistance judiciaire n'est pas demandée dans le cadre d'une des procédures prévues par la loi sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers; il n'y a aucune indication que le bénéficiaire de l'assistance judiciaire puisse être accordé à la requérante conformément à un traité international.

ASSISTANCE JUDICIAIRE - Octroi - Conditions - Nationalité - Résidence - Loi sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers - Traités internationaux

G.10.0282.N

6 januari 2011

AC nr. ...

Is niet ontvankelijk het verzoek tot rechtsbijstand dat strekt tot het krijgen van een kosteloze kopie van een arrest van het Hof, dat is ingesteld na de uitspraak van dit arrest, nu uit artikel 671, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat, ook voor het krijgen van een afschrift van de eindbeslissing, rechtsbijstand aan het Bureau van het Hof van Cassatie alleen kan worden gevraagd wanneer het geschil voor het Hof aanhangig is of wordt gemaakt, wat na de uitspraak van een eindarrest niet meer het geval is.

RECHTSBIJSTAND - Eindarrest van het Hof - Krijgen van een kosteloze kopie - Verzoek ingesteld na de uitspraak - Ontvankelijkheid

Est irrecevable la demande d'assistance judiciaire qui tend à l'obtention d'une copie gratuite d'un arrêt de la Cour qui est introduite après la prononciation de cet arrêt dès lors qu'il ressort de l'article 671, alinéa 1er, du Code judiciaire que, pour l'obtention d'une copie de la décision définitive, l'assistance judiciaire ne peut être demandée au Bureau d'assistance judiciaire de la Cour de cassation que lorsque la Cour est ou doit être saisie du litige, ce qui n'est plus le cas après la prononciation d'un arrêt définitif.

ASSISTANCE JUDICIAIRE - Arrêt définitif de la Cour - Obtention d'une copie gratuite - Demande introduite après la décision - Recevabilité

G.11.0029.N

17 maart 2011

AC nr. ...

Artikel 665, 2°, Gerechtelijk Wetboek houdt in dat wanneer voor het instellen van een welbepaalde procedure rechtsbijstand is verleend, deze ook de handelingen voor de uitvoering van de in het kader van die procedure tussen te komen beslissing dekt.

RECHTSBIJSTAND - Artikel 665, 2°, Gerechtelijk Wetboek - Verlening van rechtsbijstand - Betrokken handelingen

L'article 665, 2°, du Code judiciaire implique que lorsque l'assistance judiciaire est octroyée pour l'introduction d'une procédure déterminée, elle couvre aussi les actes d'exécution de la décision qui interviendra dans le cadre de cette procédure.

ASSISTANCE JUDICIAIRE - Code judiciaire, article 665, 2° - Octroi de l'assistance judiciaire - Actes concernés

Een getuigschrift dat geen cassatieberoep werd ingesteld kan niet worden gevraagd aan het Bureau voor rechtsbijstand van het Hof van Cassatie; de eventuele rechtsbijstand krachtens dewelke dat stuk kosteloos kan worden afgeleverd, is deze die gebeurlijk is verleend door het gerecht dat de uit te voeren beslissing heeft gewezen.

RECHTSBIJSTAND - Bureau voor rechtsbijstand van het Hof van

Un certificat qu'aucun pourvoi en cassation n'a été introduit ne peut être demandé au Bureau d'assistance judiciaire de la Cour de cassation, l'assistance judiciaire éventuelle en vertu de laquelle cette pièce peut être délivrée gratuitement, est celle qui est éventuellement octroyée par la juridiction qui a rendu la décision qui doit être exécutée.

ASSISTANCE JUDICIAIRE - Bureau d'assistance judiciaire de la Cour

Cassatie - Bevoegd gerecht - Verlening van rechtsbijstand - Artikel 671, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek - Getuigschrift dat geen cassatieberoep werd ingesteld - Kosteloze aflevering

- Art. 671, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Uit artikel 671, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat rechtsbijstand aan het Bureau van het Hof van Cassatie alleen kan worden gevraagd wanneer het geschil voor het Hof aanhangig is of wordt gemaakt.

RECHTSBIJSTAND - Bureau voor rechtsbijstand van het Hof van Cassatie - Verlening van rechtsbijstand - Artikel 671, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek

- Art. 671 Gerechtelijk Wetboek

de cassation - Jurisdiction compétente - Octroi de l'assistance judiciaire - Code judiciaire, article 671, al. 1er - Certificat qu'aucun pourvoi en cassation n'a été introduit - Délivrance gratuite

- Art. 671, al. 1er Code judiciaire

Il ressort de l'article 671, alinéa 1er, du Code judiciaire que l'assistance judiciaire ne peut être demandée au Bureau de la Cour de cassation que lorsque la Cour est saisie ou sera saisie du litige.

ASSISTANCE JUDICIAIRE - Bureau d'assistance judiciaire de la Cour de cassation - Octroi de l'assistance judiciaire - Code judiciaire, article 671, al. 1er

G.11.0094.N

26 mei 2011

AC nr. ...

Een afgifte door de griffie van het Hof van Cassatie van een attest van niet-verhaal tegen een gewezen arrest waarvoor rechtsbijstand wordt gevorderd is niet vereist voor het neerleggen van een klacht wegens familieverlating (1). (1) Zie Cass. (BRB), 17 maart 2011, G.11.0029.N, www.cass.be.

RECHTSBIJSTAND - Bureau voor rechtsbijstand van het Hof van Cassatie - Verlening van rechtsbijstand - Artikel 671, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek - Afgifte door de griffie van het Hof van Cassatie van een attest van niet-verhaal - Rechtmatigheid

- Art. 667 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 391bis Strafwetboek

La délivrance par le greffe de la Cour de cassation d'une attestation de non-recours contre un arrêt qui a été rendu pour laquelle le bénéfice de l'assistance judiciaire est demandé n'est pas requise pour qu'une plainte du chef d'abandon de famille puisse être déposée (1). (1) Voir Cass. (BAJ), 17 mars 2011, RG G.11.0029.N, www.cass.be

ASSISTANCE JUDICIAIRE - Bureau d'assistance judiciaire de la Cour de cassation - Octroi de l'assistance judiciaire - Code judiciaire, article 671, al. 1er - Délivrance par le greffe de la Cour de cassation d'une attestation de non-recours - Régularité

- Art. 667 Code judiciaire

- Art. 391bis Code pénal

G.11.0226.N

28 september 2011

AC nr. ...

Een voorafgaand advies van een advocaat bij het Hof van Cassatie zoals bedoeld in artikel 682, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek is niet meer nodig, wanneer de verzoeker bij zijn verzoekschrift een omstandig advies over de slaagkansen van een cassatieberoep voegt dat op vraag van diens raadsliden door een advocaat bij het Hof van Cassatie werd verstrekt.

RECHTSBIJSTAND - Verzoekschrift - Noodzakelijkheid - Artikel 682, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek - Voorafgaand advies van een advocaat bij het Hof van Cassatie - Bijvoeging van een omstandig advies van een advocaat bij het Hof van Cassatie

- Art. 682, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

L'avis préalable d'un avocat à la Cour de cassation tel que prévu à l'article 682, alinéa 2, du Code judiciaire n'est plus nécessaire lorsque le requérant a joint à sa requête un avis circonstancié sur les chances de succès d'un pourvoi en cassation qui a été donné par un avocat à la Cour de cassation à la demande de ses conseils.

ASSISTANCE JUDICIAIRE - Requête - Nécessité - Code judiciaire, article 682, al. 2 - Avis préalable d'un avocat à la Cour de cassation - Jonction d'un avis circonstancié d'un avocat à la Cour de cassation

- Art. 682, al. 2 Code judiciaire

G.11.0239.N

17 november 2011

AC nr. ...

Een vereniging zonder winstoogmerk, die een procedure voert ter verwezenlijking van haar maatschappelijk doel en die over afdoende financiële middelen beschikt om de hieraan verbonden kosten te dragen, kan geen aanspraak maken op het voordeel van de rechtsbijstand, ook al is de uitbating van de vereniging deficitair.

RECHTSBIJSTAND - Onvermogen - Afdoende financiële middelen - Vereniging zonder winstoogmerk

Uit artikel 666 Gerechtelijk Wetboek volgt dat niet enkel de inkomsten maar ook het actief van een rechtspersoon in aanmerking moet worden genomen bij de beoordeling van de aanspraak van de rechtspersoon op rechtsbijstand.

*RECHTSBIJSTAND - Rechtspersoon - Onvermogen - Aanspraak op rechtsbijstand
- Art. 666 Gerechtelijk Wetboek*

Une association sans but lucratif qui exerce une procédure en vue de la réalisation de son objet social et qui dispose de moyens financiers suffisants pour supporter les frais y afférents, ne peut prétendre au bénéfice de l'assistance judiciaire, l'exploitation de l'association fût-elle déficitaire.

ASSISTANCE JUDICIAIRE - Insolvabilité - Moyens financiers suffisants - Association sans but lucratif

Il ressort de l'article 666 du Code judiciaire que ce ne sont pas seulement les revenus mais aussi l'actif d'une personne morale qui doivent être pris en considération lors de l'appréciation du droit de cette personne morale à prétendre au bénéfice de l'assistance judiciaire.

*ASSISTANCE JUDICIAIRE - Personne morale - Insolvabilité - Droit à l'assistance judiciaire
- Art. 666 Code judiciaire*

G.11.0242.N

18 november 2011

AC nr. ...

Niet ontvankelijk is het verzoekschrift tot rechtsbijstand dat in een andere taal dan die van de gevoerde rechtspleging is opgesteld.

RECHTSBIJSTAND - Ontvankelijkheid - Verzoekschrift tot rechtsbijstand - Taal

Est irrecevable la demande d'assistance judiciaire qui est rédigée dans une langue autre que celle de la procédure.

ASSISTANCE JUDICIAIRE - Recevabilité - Demande d'assistance judiciaire - Langue

H.11.0001.F

21 oktober 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Arrest van het Hof - Uitlegging - Gezag - Wet tot bescherming van de economische mededinging - Prejudiciële vraag aan het Hof van Cassatie

HANDELSPRAKTIJK - Wet tot bescherming van de economische mededinging - Beroep voor het hof van beroep te Brussel - Beslissingen waartegen beroep kan worden ingesteld - Raad voor de Mededinging

HANDELSPRAKTIJK - Opdracht - Onderzoek - Wet tot bescherming van de economische mededinging - Auditoraat bij de Raad voor de Mededinging - Beslissing over het gebruik van de talen - Raad voor de Mededinging

HANDELSPRAKTIJK - Arrest van het Hof - Uitlegging - Gezag - Wet tot bescherming van de economische mededinging - Prejudiciële vraag aan het Hof van Cassatie

HANDELSPRAKTIJK - Beroep - Mogelijkheid - Onderzoek - Wet tot bescherming van de economische mededinging - Hof van beroep te Brussel - Auditoraat bij de Raad voor de Mededinging - Beslissing over het gebruik van de talen

PREJUDICIEEL GESCHIL - Arrest van het Hof - Uitlegging - Gezag - Wet tot bescherming van de economische mededinging - Prejudiciële vraag aan het Hof van Cassatie - Handelspraktijken

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Arrêt de la Cour - Interprétation - Autorité - Loi sur la protection de la concurrence économique - Question préjudicielle à la Cour de cassation

PRATIQUES DU COMMERCE - Loi sur la protection de la concurrence économique - Recours devant la cour d'appel de Bruxelles - Décisions susceptibles de recours - Conseil de la Concurrence

PRATIQUES DU COMMERCE - Mission - Instruction - Loi sur la protection de la concurrence économique - Auditorat près le Conseil de la concurrence - Décision sur l'emploi des langues - Conseil de la Concurrence

PRATIQUES DU COMMERCE - Arrêt de la Cour - Interprétation - Autorité - Loi sur la protection de la concurrence économique - Question préjudicielle à la Cour de cassation

PRATIQUES DU COMMERCE - Recours - Possibilité - Instruction - Loi sur la protection de la concurrence économique - Cour d'appel de Bruxelles - Auditorat près le Conseil de la concurrence - Décision sur l'emploi des langues

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Arrêt de la Cour - Interprétation - Autorité - Loi sur la protection de la concurrence économique - Question préjudicielle à la Cour de cassation - Pratiques du commerce

Krachtens artikel 73, § 4, van de wet tot bescherming van de economische mededinging, moet het rechtscollège dat de prejudiciële vraag heeft gesteld zich, voor de oplossing van het geschil naar aanleiding waarvan de vraag is gesteld, voegen naar het arrest dat het Hof van Cassatie heeft gewezen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Arrest van het Hof - Uitlegging - Gezag - Wet tot bescherming van de economische mededinging - Prejudiciële vraag aan het Hof van Cassatie

- Art. 73, § 4 Wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 15 sept. 2006

HANDELSPRAKTIJK - Arrest van het Hof - Uitlegging - Gezag - Wet tot bescherming van de economische mededinging - Prejudiciële vraag aan het Hof van Cassatie

- Art. 73, § 4 Wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 15 sept. 2006

Artikel 75 van de wet tot bescherming van de economische mededinging moet in die zin worden uitgelegd dat er geen onmiddellijk beroep kan worden ingesteld tegen een beslissing van de auditeur over het gebruik van de talen tijdens het onderzoek en dat een dergelijk beroep bijgevolg niet bij het hof van beroep te Brussel aanhangig kan worden gemaakt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

HANDELSPRAKTIJK - Beroep - Mogelijkheid - Onderzoek - Wet tot bescherming van de economische mededinging - Hof van beroep te Brussel - Auditoraat bij de Raad voor de Mededinging - Beslissing over het gebruik van de talen

- Art. 75 Wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 15 sept. 2006

PREJUDICIEEL GESCHIL - Arrest van het Hof - Uitlegging - Gezag - Wet tot bescherming van de economische mededinging - Prejudiciële vraag aan het Hof van Cassatie - Handelspraktijken

- Art. 75 Wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 15 sept. 2006

Het auditoraat bij de Raad voor de Mededinging is een afzonderlijk orgaan dat hoofdzakelijk de opdracht heeft onderzoeken te leiden en te organiseren alsook een verslag bij de Raad voor de Mededinging, in de strikte zin, of diens voorzitter in te dienen ; de beslissing waarbij de auditeur, zoals in dit geval, weigert in te gaan op de vraag tot wijziging van de taal, die gesteld wordt door de onderneming waartegen het onderzoek wordt gevoerd, kan niet beschouwd worden als een beslissing van de Raad voor de Mededinging in de zin van artikel 75 van de wet tot bescherming van de economische mededinging (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr.

HANDELSPRAKTIJK - Opdracht - Onderzoek - Wet tot bescherming van de economische mededinging - Auditoraat bij de Raad voor de Mededinging - Beslissing over het gebruik van de talen - Raad voor

En vertu de l'article 73, § 4, de la loi sur la protection de la concurrence économique, la juridiction qui a posé la question préjudicielle est tenue, pour la solution du litige à l'occasion duquel la question a été posée, de se conformer à l'arrêt rendu par la Cour de cassation (1). (1) Voir les concl. du M.P.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Arrêt de la Cour - Interprétation - Autorité - Loi sur la protection de la concurrence économique - Question préjudicielle à la Cour de cassation

- Art. 73, § 4 L. sur la protection de la concurrence économique, coordonnée le 15 septembre 2006

PRATIQUES DU COMMERCE - Arrêt de la Cour - Interprétation - Autorité - Loi sur la protection de la concurrence économique - Question préjudicielle à la Cour de cassation

- Art. 73, § 4 L. sur la protection de la concurrence économique, coordonnée le 15 septembre 2006

L'article 75 de la loi sur la protection de la concurrence économique doit être interprété en ce sens qu'il n'existe pas de recours immédiat contre une décision prise par l'auditeur sur l'emploi des langues au cours de l'instruction et que, par conséquent, la cour d'appel de Bruxelles ne peut être saisie d'un tel recours (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PRATIQUES DU COMMERCE - Recours - Possibilité - Instruction - Loi sur la protection de la concurrence économique - Cour d'appel de Bruxelles - Auditorat près le Conseil de la concurrence - Décision sur l'emploi des langues

- Art. 75 L. sur la protection de la concurrence économique, coordonnée le 15 septembre 2006

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Arrêt de la Cour - Interprétation - Autorité - Loi sur la protection de la concurrence économique - Question préjudicielle à la Cour de cassation - Pratiques du commerce

- Art. 75 L. sur la protection de la concurrence économique, coordonnée le 15 septembre 2006

L'auditorat près le Conseil de la concurrence est un organe distinct de la juridiction administrative, qui est principalement chargé de diriger et d'organiser les instructions ainsi que de déposer un rapport auprès du Conseil de la concurrence, au sens strict, ou de son président ; la décision de l'auditeur refusant d'accéder à la demande de changement de langue formée par l'entreprise qui fait l'objet de l'instruction, ne peut être considérée comme une décision du Conseil de la concurrence au sens de l'article 75 de la loi sur la protection de la concurrence économique (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PRATIQUES DU COMMERCE - Mission - Instruction - Loi sur la protection de la concurrence économique - Auditorat près le Conseil de la concurrence - Décision sur l'emploi des langues - Conseil de la

de Mededinging

- Artt. 29, 75 en 93, derde lid Wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 15 sept. 2006

Concurrence

- Art. 29, 75 et 93, al. 3 L. sur la protection de la concurrence économique, coordonnée le 15 septembre 2006

De bewoordingen "raad voor de mededinging" in artikel 75 van de wet tot bescherming van de economische mededinging, luidens hetwelk tegen de beslissingen van de Raad voor de Mededinging beroep kan worden ingesteld bij het hof van beroep te Brussel, moeten strikt worden opgevat en duiden het administratieve rechtscollege aan dat de in artikel 11, § 1, van de wet bedoelde beslissingsbevoegdheid heeft (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

Les termes «conseil de la concurrence» figurant à l'article 75 de la loi sur la protection de la concurrence économique qui dispose que les décisions du Conseil de la concurrence peuvent faire l'objet d'un recours devant la cour d'appel de Bruxelles, doivent être entendus au sens strict et désignent la juridiction administrative qui a la compétence de décision visée à l'article 11, § 1er, de la loi (1). (1) Voir les concl. du M.P.

HANDELSPRAKTIJK - Wet tot bescherming van de economische mededinging - Beroep voor het hof van beroep te Brussel - Beslissingen waartegen beroep kan worden ingesteld - Raad voor de Mededinging

- Art. 75 Wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 15 sept. 2006

PRATIQUES DU COMMERCE - Loi sur la protection de la concurrence économique - Recours devant la cour d'appel de Bruxelles - Décisions susceptibles de recours - Conseil de la Concurrence

- Art. 75 L. sur la protection de la concurrence économique, coordonnée le 15 septembre 2006

H.11.0002.N

24 november 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Thijs.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Prejudiciële vraag - Uitlegging - Mededinging - Belgische Mededingingswet - Taak van het Hof - Hof van Cassatie

ECONOMIE - Prejudiciële vraag - Uitlegging - Mededinging - Belgische Mededingingswet - Hof van Cassatie - Bevoegdheid van het Hof

Het Hof van Cassatie spreekt zich bij wege van prejudicieel arrest uit over de vragen met betrekking tot de interpretatie van de WBEM; het Hof is niet bevoegd om, bij wege van het beantwoorden van prejudiciële vragen uitlegging te geven van supranationale normen (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Prejudiciële vraag - Uitlegging - Mededinging - Belgische Mededingingswet - Taak van het Hof - Hof van Cassatie

- Art. 72 Wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 15 sept. 2006

ECONOMIE - Prejudiciële vraag - Uitlegging - Mededinging - Belgische Mededingingswet - Hof van Cassatie - Bevoegdheid van het Hof

- Art. 72 Wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 15 sept. 2006

Conclusions de l'avocat général Thijs.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Question préjudicielle - Interprétation - Concurrence - Loi belge sur la protection de la concurrence économique - Tâche de la Cour - Cour de cassation

ECONOMIE - Question préjudicielle - Interprétation - Concurrence - Loi belge sur la protection de la concurrence économique - Cour de cassation - Compétence de la Cour

La Cour de cassation statue à titre préjudiciel, par voie d'arrêt, sur les questions relatives à l'interprétation de la loi du 15 septembre 2006 sur la protection de la concurrence économique ; la Cour est sans compétence pour interpréter, au moyen de la réponse à des questions préjudicielles, des normes supranationales (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Question préjudicielle - Interprétation - Concurrence - Loi belge sur la protection de la concurrence économique - Tâche de la Cour - Cour de cassation

- Art. 72 L. sur la protection de la concurrence économique, coordonnée le 15 septembre 2006

ECONOMIE - Question préjudicielle - Interprétation - Concurrence - Loi belge sur la protection de la concurrence économique - Cour de cassation - Compétence de la Cour

- Art. 72 L. sur la protection de la concurrence économique, coordonnée le 15 septembre 2006

P.09.0800.N

15 februari 2011

AC nr. 515

Artikel 443, tweede lid, 1°, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de aanvraag tot herziening niet-ontvankelijk is indien de aanvrager bij zijn verzoekschrift geen met redenen omkleed gunstig advies voegt van drie advocaten bij het Hof van Cassatie of van drie advocaten bij het hof van beroep, die tien jaar ingeschreven zijn op de tabel, vereist niet dat de voormelde advocaten elk afzonderlijk een met redenen omkleed gunstig advies dienen uit te brengen, maar enkel dat deze advocaten, na de middelen van het verzoekschrift op objectieve wijze te hebben beoordeeld, een met redenen omkleed gunstig advies verlenen; het feit dat dit advies door de drie advocaten gezamenlijk wordt ondertekend doet aan de regelmatigheid ervan geen afbreuk (1). (1) Contra: Cass., 17 maart 1992, AR 6057, A.C., 1991-92, nr 380, met concl. van adv.-gen. du Jardin. De feitelijke gegevens van de zaak waartoe dit arrest aanleiding gaf waren evenwel verschillend van deze die aan de basis liggen van het thans geannoteerde arrest, aangezien het advies dat leidde tot het arrest van 17 maart 1992 beperkt was tot een loutere parafrasering van het verzoekschrift tot herziening, met de bevestiging dat de drie advocaten gunstig adviseerden op grond van de overwegingen van dat verzoekschrift en ondertekend "voor gunstig gevolg".

HERZIENING - Verzoek en verwijzing om advies - Verzoek tot herziening - Vormvoorschriften - Adviezen van drie advocaten bij het Hof van Cassatie of die tien jaar ingeschreven zijn op de tabel - Met redenen omkleed gunstig advies dat door de drie advocaten gezamenlijk wordt ondertekend - Ontvankelijkheid

L'article 443, alinéa 2, 1°, du Code d'instruction criminelle, selon lequel la demande en révision ne sera pas recevable si le demandeur ne joint pas à sa requête un avis motivé en faveur de celle-ci, de trois avocats à la Cour de cassation ou de trois avocats à la cour d'appel ayant dix années d'inscription au tableau, ne requiert pas que lesdits avocats soient tenus de remettre individuellement un avis favorable motivé, mais uniquement que ces avocats, après avoir apprécié objectivement les moyens de la requête, rendent un avis favorable motivé; le fait que cet avis soit suivi de la signature commune de ces trois avocats n'entache pas sa régularité (1). (1) Contra: Cass., 17 mars 1992, RG 6057, Pas., 1992, n° 380, avec les conclusions de M. l'avocat général du Jardin publiées dans A.C. Les éléments de fait de la cause à l'origine de cet arrêt étaient cependant différents de ceux à la base de l'arrêt annoté, dès lors que l'avis ayant donné lieu à l'arrêt du 17 mars 1992 se limitait à une simple paraphrase de la requête en révision, avec la confirmation par ces trois avocats de leur avis favorable basé sur les considérations de cette requête et suivi de leur signature sous les termes "pour suite favorable".

REVISION - Requete et renvoi pour avis - Demande de révision - Formalités - Avis de trois avocats à la Cour de cassation ou ayant dix années d'inscription au tableau - Avis favorable motivé suivi de la signature commune des trois avocats - Recevabilité

P.09.0835.F

12 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Accijnsschuld - Wijzigingswet - Toepassing in de tijd

DOUANE EN ACCIJNZEN - Assisen - Wederrechtelijk vervoer van producten waarop accijnzen verschuldigd zijn - Vrijspraak van de beklaagde - Verbeurdverklaring - Aard - Verplicht karakter

DOUANE EN ACCIJNZEN - Accijnzen - Wederrechtelijk vervoer van producten waarop accijnzen verschuldigd zijn - Vrijspraak van de beklaagde - Betaling van accijnsrechten en bijzondere accijnsrechten - Opeisbaarheid

STRAF - Andere straffen - Douane en accijnzen - Verbeurdverklaring - Aard - Verplicht karakter - Vrijspraak van de beklaagde

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Douane en accijnzen - Accijnsschuld - Wijzigingswet - Toepassing in de tijd

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

DOUANES ET ACCISES - Dette d'accise - Loi modificative - Application dans le temps

DOUANES ET ACCISES - Assises - Transport illégal de produits soumis à accise - Acquittement du prévenu - Confiscation - Nature - Caractère obligatoire

DOUANES ET ACCISES - Accises - Transport illégal de produits soumis à accise - Acquittement du prévenu - Paiement des droits d'accises et d'accises spéciaux - Exigibilité

PEINE - Autres peines - Douanes et accises - Confiscation - Nature - Caractère obligatoire - Acquittement du prévenu

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Douanes et accises - Dette d'accise - Loi modificative - Application dans le temps

Wetswijzigingen betreffende de accijnsschuld zijn niet toepasselijk op toestanden die zijn ontstaan vóór de inwerkingtreding van de wettelijke wijzigingsbepalingen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr ...

DOUANE EN ACCIJNZEN - Accijnsschuld - Wijzigingswet - Toepassing in de tijd

- Art. 2 Burgerlijk Wetboek

- Art. 42 Wet 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop

- Art. 48 Wet 22 dec. 2009

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Douane en accijnzen - Accijnsschuld - Wijzigingswet - Toepassing in de tijd

- Art. 2 Burgerlijk Wetboek

- Art. 42 Wet 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop

- Art. 48 Wet 22 dec. 2009

De in accijnszaken bepaalde verbeurdverklaring van de gebruikte vervoermiddelen en de voorwerpen die gediend hebben of bestemd waren om het bedrog te plegen, is een straf met een zakelijk karakter en vereist niet dat de veroordeelde of de ontduiker eigenaar is van de verbeurdverklaarde goederen, noch dat de ontduiker gekend is; ook in geval van vrijspraak zijn de rechters verplicht de verbeurdverklaring te bevelen van producten waarop accijnzen verschuldigd zijn en waarvan zij vaststellen dat zij wederrechtelijk zijn vervoerd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr ...

STRAF - Andere straffen - Douane en accijnzen - Verbeurdverklaring - Aard - Verplicht karakter - Vrijspraak

- Art. 39, vierde lid Wet 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop

- Art. 45, vierde lid Wet 22 dec. 2009

DOUANE EN ACCIJNZEN - Accijnzen - Wederrechtelijk vervoer van producten waarop accijnzen verschuldigd zijn - Vrijspraak - Verbeurdverklaring - Aard - Verplicht karakter

- Art. 39, vierde lid Wet 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop

- Art. 45, vierde lid Wet 22 dec. 2009

Wanneer de rechter de beklaagde vrijspreekt omdat onvoldoende aangetoond is dat de beklaagde wist of diende te weten dat hij op onrechtmatige wijze accijnsproducten vervoerde, kan het feit dat aanleiding geeft tot de opeisbaarheid van accijnsrechten hem niet worden verweten en kan hij niet tot betaling van die rechten worden veroordeeld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr ...

DOUANE EN ACCIJNZEN - Accijnzen - Wederrechtelijk vervoer van producten waarop accijnzen verschuldigd zijn - Vrijspraak - Betaling van accijnsrechten en bijzondere accijnsrechten - Opeisbaarheid

Des modifications législatives concernant la dette d'accise ne sont pas d'application aux situations nées avant l'entrée en vigueur des dispositions légales modificatives (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DOUANES ET ACCISES - Dette d'accise - Loi modificative - Application dans le temps

- Art. 2 Code civil

- Art. 42 L. du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise

- Art. 48 L. du 22 décembre 2009

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Douanes et accises - Dette d'accise - Loi modificative - Application dans le temps

- Art. 2 Code civil

- Art. 42 L. du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise

- Art. 48 L. du 22 décembre 2009

La confiscation, prévue en matière d'accise, des moyens de transport utilisés ainsi que des objets employés ou destinés à la perpétration de la fraude, est une peine qui a un caractère réel et ne requiert pas que le condamné ou le fraudeur soit propriétaire des biens confisqués, ni que le fraudeur soit connu; même en cas d'acquiescement, les juges ont l'obligation d'ordonner la confiscation des produits soumis à accise dont ils constatent le transport illégal (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PEINE - Autres peines - Douanes et accises - Confiscation - Nature - Caractère obligatoire - Acquiescement

- Art. 39, al. 4 L. du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise

- Art. 45, al. 4 L. du 22 décembre 2009

DOUANES ET ACCISES - Accises - Transport illégal de produits soumis à accise - Acquiescement - Confiscation - Nature - Caractère obligatoire

- Art. 39, al. 4 L. du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise

- Art. 45, al. 4 L. du 22 décembre 2009

Lorsque le juge acquitte le prévenu au motif qu'il n'est pas suffisamment démontré qu'il savait ou devait savoir qu'il transportait illégalement des produits d'accises, le fait donnant lieu à l'exigibilité de droits d'accises ne peut lui être imputé et il ne peut être condamné au paiement de ces droits (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DOUANES ET ACCISES - Accises - Transport illégal de produits soumis à accise - Acquiescement - Paiement des droits d'accises et d'accises spéciaux - Exigibilité

- Art. 42 Wet 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop

- Art. 48 Wet 22 dec. 2009

- Art. 42 L. du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise

- Art. 48 L. du 22 décembre 2009

P.09.1566.N

15 februari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Duinslaeger.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Petroleumfraude - Verbeurdverklaring - Aard

DOUANE EN ACCIJNZEN - Wet van 22 oktober 1997 - Verbeurdverklaring - Veroordeling tot terugbetaling van de tegenwaarde bij niet-wederoverlegging - Aard

DOUANE EN ACCIJNZEN - Verbeurdverklaring - Veroordeling tot terugbetaling van de tegenwaarde bij niet-wederoverlegging - Grondslag

DOUANE EN ACCIJNZEN - Verbeurdverklaring - Veroordeling tot terugbetaling van de tegenwaarde bij niet-wederoverlegging - Bevoegdheid van de rechter - Grondslag

DOUANE EN ACCIJNZEN - Petroleumfraude - Gasolie - Huisbrandolie - Motorbrandstof - Betaling van de accijnsrechten als huisbrandolie - Veroordeling tot betaling van de ontdoken accijnsrechten als motorbrandstof - Schuldvergelijking door de strafrechter

SCHULDVERGELIJKING - Douane en accijnzen - Petroleumfraude - Gasolie - Huisbrandolie - Motorbrandstof - Betaling van de accijnsrechten als huisbrandolie - Veroordeling tot betaling van de ontdoken accijnsrechten als motorbrandstof - Schuldvergelijking door de strafrechter

STRAF - Allerlei - Douane en accijnzen - Wet van 22 oktober 1997 - Verbeurdverklaring - Veroordeling tot terugbetaling van de tegenwaarde bij niet-wederoverlegging - Aard

DOUANES ET ACCISES - Fraude pétrolière - Confiscation - Nature

DOUANES ET ACCISES - Loi du 22 octobre 1997 - Confiscation - Condamnation au remboursement de la contre-valeur en cas de non-représentation - Nature

DOUANES ET ACCISES - Confiscation - Condamnation au remboursement de la contre-valeur en cas de non-représentation - Fondement

DOUANES ET ACCISES - Confiscation - Condamnation au remboursement de la contre-valeur en cas de non-représentation - Compétence du juge - Fondement

DOUANES ET ACCISES - Fraude pétrolière - Gasoil - Gasoil de chauffage - Carburant - Paiement des droits d'accise comme gasoil de chauffage - Condamnation au paiement des droits d'accise comme carburant éludés - Compensation par le juge pénal

COMPENSATION - Douanes et accises - Fraude pétrolière - Gasoil - Gasoil de chauffage - Carburant - Paiement des droits d'accise comme gasoil de chauffage - Condamnation au paiement des droits d'accise comme carburant éludés - Compensation par le juge pénal

PEINE - Divers - Douanes et accises - Loi du 22 octobre 1997 - Confiscation - Condamnation au remboursement de la contre-valeur en cas de non-représentation - Nature

De door artikel 23, tweede lid, van de wet van 22 oktober 1997 betreffende de structuur en de accijnstarieven inzake minerale olie, voorgeschreven verbeurdverklaring heeft een zakelijk karakter omdat het uitspreken ervan niet vereist dat de veroordeelde eigenaar is van de verbeurd te verklaren goederen en evenmin dat de ontduiker bekend is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Petroleumfraude - Verbeurdverklaring - Aard

DOUANES ET ACCISES - Fraude pétrolière - Confiscation - Nature

De strafrechter ontleent zijn bevoegdheid om de betaling te bevelen van de tegenwaarde van de overeenkomstig artikel 23, tweede lid, van de wet van 22 oktober 1997 betreffende de structuur en de accijnstarieven inzake minerale olie verbeurdverklaarde goederen bij niet-wederoverlegging ervan, aan het algemeen rechtsbeginsel dat elke schuldenaar van een zaak als schadevergoeding de tegenwaarde ervan moet betalen indien hij ze heeft onttrokken aan zijn schuldeiser of wanneer hij, door zijn toedoen, tekort komt aan de verplichting de zaak te leveren, waarvan artikel 44 Strafwetboek een toepassing vormt (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Verbeurdverklaring - Veroordeling tot terugbetaling van de tegenwaarde bij niet-wederoverlegging - Bevoegdheid van de rechter - Grondslag

DOUANES ET ACCISES - Confiscation - Condamnation au remboursement de la contre-valeur en cas de non-représentation - Compétence du juge - Fondement

De terugbetaling van betaalde accijsrechten op gasolie gebruikt als huisbrandolie die evenwel in werkelijkheid als motorbrandstof is geleverd, kan enkel worden bekomen door het tijdig instellen van de in de fiscale wet voorziene rechtsmiddelen bij de daarvoor bevoegde instantie en kan niet, zonder het instellen van die rechtsmiddelen, via schuldvergelijking worden bekomen of voor de strafrechter worden gevorderd (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Petroleumfraude - Gasolie - Huisbrandolie - Motorbrandstof - Betaling van de accijsrechten als huisbrandolie - Veroordeling tot betaling van de ontdoken accijsrechten als motorbrandstof - Schuldvergelijking door de strafrechter

DOUANES ET ACCISES - Fraude pétrolière - Gasoil - Gasoil de chauffage - Carburant - Paiement des droits d'accise comme gasoil de chauffage - Condamnation au paiement des droits d'accise comme carburant éludés - Compensation par le juge pénal

SCHULDVERGELIJKING - Douane en accijnzen - Petroleumfraude - Gasolie - Huisbrandolie - Motorbrandstof - Betaling van de accijsrechten als huisbrandolie - Veroordeling tot betaling van de ontdoken accijsrechten als motorbrandstof - Schuldvergelijking door de strafrechter

COMPENSATION - Douanes et accises - Fraude pétrolière - Gasoil - Gasoil de chauffage - Carburant - Paiement des droits d'accise comme gasoil de chauffage - Condamnation au paiement des droits d'accise comme carburant éludés - Compensation par le juge pénal

De veroordeling tot de betaling van de tegenwaarde bij de niet-wederoverlegging van overeenkomstig artikel 23, tweede lid, van de wet van 22 oktober 1997 betreffende de structuur en de accijnstarieven inzake minerale olie verbeurdverklaarde maar niet aangehaalde goederen, vormt een toepassing van het beginsel dat elke schuldenaar van een zaak als schadevergoeding de tegenwaarde ervan moet betalen indien hij ze heeft onttrokken aan zijn schuldeiser of wanneer hij, door zijn toedoen, tekort komt aan de verplichting de zaak te leveren (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Verbeurdverklaring - Veroordeling tot terugbetaling van de tegenwaarde bij niet-wederoverlegging - Grondslag

DOUANES ET ACCISES - Confiscation - Condamnation au remboursement de la contre-valeur en cas de non-représentation - Fondement

DOUANE EN ACCIJNZEN - Wet van 22 oktober 1997 - Verbeurdverklaring - Veroordeling tot terugbetaling van de tegenwaarde bij niet-wederoverlegging - Aard

DOUANES ET ACCISES - Loi du 22 octobre 1997 - Confiscation - Condamnation au remboursement de la contre-valeur en cas de non-représentation - Nature

STRAF - Allerlei - Douane en accijnzen - Wet van 22 oktober 1997 - Verbeurdverklaring - Veroordeling tot terugbetaling van de tegenwaarde bij niet-wederoverlegging - Aard

PEINE - Divers - Douanes et accises - Loi du 22 octobre 1997 - Confiscation - Condamnation au remboursement de la contre-valeur en cas de non-représentation - Nature

De civielrechtelijke bevoegdheid van de strafrechter, die geadeerd wordt op grond van de artikelen 13 en 15 Monumentendecreet, reikt niet verder dan het bevelen van het herstel in de oorspronkelijke toestand, gestoeld op de in artikel 13 vermelde misdrijven en overeenkomstig de modaliteiten van herstel bepaald in artikel 15, met eventuele oplegging van een dwangsom per dag vertraging in de uitvoering van de herstelmaatregel; de vordering die ertoe strekt bijkomende maatregelen op te leggen met betrekking tot het voordien bevolen herstel ten gevolge van gewijzigde omstandigheden, stoelt niet verder op de oorspronkelijke verrichte schuldbeoordeling, grondslag van de tegen de beklaagde bevolen dwangmaatregel en vergt een nieuwe beoordeling, losgekoppeld van het oorspronkelijk bewezen verklaarde misdrijf, waarvoor de strafrechter niet bevoegd is.

MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) - Monumentendecreet - Inbreuk - Herstelvordering - Civielrechtelijke bevoegdheid van de rechter - Omvang - Vordering tot bijkomende herstelmaatregelen ingevolge gewijzigde omstandigheden - Bevoegdheid van de strafrechter

- Art. 1385bis Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 13 en 15 Decr. 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten

RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Monumentendecreet - Inbreuk - Herstelvordering - Civielrechtelijke bevoegdheid van de rechter - Omvang - Vordering tot bijkomende herstelmaatregelen ingevolge gewijzigde omstandigheden - Bevoegdheid van de strafrechter

- Art. 1385bis Gerechtelijk Wetboek
- Artt. 13 en 15 Decr. 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten

La compétence au civil du juge pénal saisi en vertu des articles 13 et 15 du décret du 3 mars 1976 réglant la protection des monuments et des sites urbains et ruraux, se borne à ordonner la remise des lieux en leur état original en se fondant sur les infractions énoncées à l'article 13 et conformément aux modalités de réparation prévues à l'article 15, la mesure de réparation pouvant éventuellement être assortie d'une astreinte par jour de retard dans son exécution; la demande visant à imposer des mesures supplémentaires à la réparation préalablement ordonnée, en raison de l'évolution des circonstances, ne se fonde plus sur l'appréciation de la culpabilité initiale ayant fondé la mesure coercitive ordonnée à l'encontre du prévenu, mais impose une nouvelle appréciation indépendante de l'infraction initialement déclarée établie, pour laquelle le juge pénal est sans compétence.

MONUMENTS ET SITES (CONSERVATION DES) - Décret du 3 mars 1976 réglant la protection des monuments et sites urbains et ruraux - Infraction - Demande de réparation - Compétence au civil du juge - Etendue - Demande visant à imposer des mesures de réparation supplémentaires en raison de l'évolution des circonstances - Compétence du juge pénal

- Art. 1385bis Code judiciaire
- Art. 13 et 15 Décret du 3 mars 1976

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action civile - Décret du 3 mars 1976 réglant la protection des monuments et sites urbains et ruraux - Infraction - Demande de réparation - Compétence au civil du juge - Etendue - Demande visant à imposer des mesures de réparation supplémentaires en raison de l'évolution des circonstances - Compétence du juge pénal

- Art. 1385bis Code judiciaire
- Art. 13 et 15 Décret du 3 mars 1976

P.10.0299.N

8 maart 2011

AC nr. ...

Conclusie van eerste advocaat-generaal De Swaef.

GRONDWET - Art. 10 - Aanvoering van miskening van het gelijkheidsbeginsel

GRONDWET - Art. 11 - Aanvoering van miskening van het discriminatieverbod

PREJUDICIEEL GESCHIL - Prejudiciële vraag - Stedenbouwkundige inspecteur - Persoonlijk belang - Stedenbouw

STEDENBOUW - Allerlei - Prejudiciële vraag - Stedenbouwkundige inspecteur - Persoonlijk belang

Conclusions du premier avocat général De Swaef.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Allégation de la violation du principe d'égalité

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Allégation de la violation de l'interdiction de discrimination

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Question préjudicielle - Inspecteur urbaniste - Intérêt personnel - Urbanisme

URBANISME - Divers - Question préjudicielle - Inspecteur urbaniste - Intérêt personnel

Geen prejudiciële vraag dient te worden gesteld als de stedenbouwkundig inspecteur die geen beroep kan doen op een eventuele schending van het gelijkheidsbeginsel tussen burgers, ook niet als hoeder van de ruimtelijke ordening, geen persoonlijk belang doet gelden (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

PREJUDICIEEL GESCHIL - Prejudiciële vraag - Stedenbouwkundige inspecteur - Persoonlijk belang - Stedenbouw

STEDENBOUW - Allerlei - Prejudiciële vraag - Stedenbouwkundige inspecteur - Persoonlijk belang

Hij die de miskening van het gelijkheidsbeginsel en het discriminatieverbod van de artikelen 10 en 11 Grondwet aanvoert, moet aantonen dat hijzelf in vergelijking tot anderen ongelijk wordt behandeld (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GRONDWET - Art. 10 - Aanvoering van miskening van het gelijkheidsbeginsel

GRONDWET - Art. 11 - Aanvoering van miskening van het discriminatieverbod

Il n'y a pas lieu de poser de question préjudicielle lorsque l'inspecteur urbaniste qui ne peut invoquer une éventuelle violation du principe d'égalité entre les citoyens, même pas en tant que garant de l'aménagement du territoire, ne fait pas valoir d'intérêt personnel (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Question préjudicielle - Inspecteur urbaniste - Intérêt personnel - Urbanisme

URBANISME - Divers - Question préjudicielle - Inspecteur urbaniste - Intérêt personnel

Celui qui invoque la violation du principe d'égalité et de l'interdiction de discrimination contenus aux articles 10 et 11 de la Constitution est tenu de démontrer que par rapport à d'autres, il est traité de manière inégale (1). (1) Voir les concl. du M.P. publiées à leur date dans AC

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Allégation de la violation du principe d'égalité

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Allégation de la violation de l'interdiction de discrimination

P.10.0369.N

25 januari 2011

AC nr. ...

De noodzaak om de goede ruimtelijke ordening te handhaven en waar nodig te herstellen biedt, wegens de aard zelf van de herstellvordering die ertoe strekt de gevolgen van het misdrijf ongedaan te maken, geen ruimte tot mildering van de op te leggen herstelmaatregel om redenen die enkel de persoonlijkheid van de dader betreffen en onverenigbaar zijn met de doelstellingen van de wet; de noodzaak van een passend herstel wegens de overschrijding van de redelijke termijn wordt daarenboven beïnvloed door de omstandigheid dat de betrokkene in afwachting van de uitspraak langdurig voordeel heeft kunnen halen uit de door hemzelf gecreëerde onwettige toestand (1). (1) Zie: Cass., 6 jan. 2009, AR P.08.0674.N, AC, 2009, nr. 7; Cass., 10 maart 2009, AR P.08.1739.N (onuitgegeven).

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Stedenbouw - Vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand - Vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn - Mildering van de herstelmaatregel

- Art. 149, § 1 Decr. VI. Parlement 18 mei 1999

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Vordering tot herstel in de oorspronkelijke toestand - Vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn - Mildering van de herstelmaatregel

- Art. 149, § 1 Decr. VI. Parlement 18 mei 1999

La nécessité de préserver un bon aménagement du territoire et, au besoin, de le réparer, n'offre, en raison de la nature même de l'action en réparation tendant à annuler les conséquences de l'infraction, aucune latitude pour atténuer la mesure de réparation à infliger pour des raisons uniquement propres à la personnalité de l'auteur et inconciliables avec les objectifs de la loi; de plus, la nécessité d'une réparation adéquate en raison du dépassement du délai raisonnable est tributaire du fait qu'en attente de la décision, l'intéressé a pu tirer plus longtemps avantage de la situation illégale qu'il a lui-même créée (1). (1) Voir Cass., 6 janvier 2009, RG P.08.0674.N, Pas., 2009, n° 7; Cass., 10 mars 2009, RG P.08.1739.N (non publié).

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Urbanisme - Action visant la remise des lieux en leur état initial - Constatation du dépassement du délai raisonnable - Atténuation de la mesure de réparation

- Art. 149, § 1er Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Action visant la remise des lieux en leur état initial - Constatation du dépassement du délai raisonnable - Atténuation de la mesure de réparation

- Art. 149, § 1er Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

De vaststelling dat het herstel in de oorspronkelijke staat een straf is in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M., brengt enkel mee dat de waarborgen van die bepaling moeten worden in acht genomen, waaronder de behandeling van de vordering binnen een redelijke termijn; voormelde vaststelling heeft niet tot gevolg dat die maatregel in de Belgische wetgeving van strafrechtelijke aard is zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en strafprocesrecht, inzonderheid wat betreft het milderen van de straf of zelfs de eenvoudige schuldigverklaring, erop toepassing moeten vinden (1). (1) Zie: Cass., 4 nov. 2008, AR P.08.0081.N, AC, 2008, nr. 608 met conclusie eerste advocaat-generaal M. De Swaef; Cass., 6 jan. 2009, AR P.08.0674.N, AC, 2009, nr. 7; Cass., 23 juni 2009, AR P.09.0276.N, AC, 2009, nr. 432.

La constatation que la remise des lieux en leur état initial constitue une peine au sens de l'article 6, §1er de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, a pour seul effet que les garanties de cette disposition doivent être observées, dont l'examen de la demande dans un délai raisonnable; cette constatation n'implique pas la nature pénale de cette mesure dans la législation belge, entraînant l'application des dispositions générales du droit pénal et du droit de procédure pénale belges, particulièrement en ce qui concerne la diminution de la peine et même la simple déclaration de culpabilité (1). (1) Voir Cass., 4 novembre 2008, RG P.08.0081.N, Pas., 2008, n° 608, avec les conclusions de M. le premier avocat général Marc De Swaef, publiées à leur date dans AC; Cass., 6 janvier 2009, RG P.08.0674.N, Pas., 2009, n° 7; Cass., 23 juin 2009, RG P.09.0276.N, Pas., 2009, n° 432.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Stedenbouw - Herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand - Straf - Gevolg - Overschrijding van de redelijke termijn - Strafvermindering - Eenvoudige schuldigverklaring - Toepassing

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Urbanisme - Remise des lieux en leur état initial - Peine - Conséquence - Dépassement du délai raisonnable - Diminution de la peine - Simple déclaration de culpabilité - Application

- Art. 149, § 1 Decr. VI. Parlement 18 mei 1999

- Art. 149, § 1er Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstel in de oorspronkelijke toestand - Kwalificatie als straf in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M. - Gevolg - Overschrijding van de redelijke termijn - Strafvermindering - Eenvoudige schuldigverklaring - Toepassing

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Remise des lieux en leur état initial - Qualification de peine au sens de l'article 6.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Conséquence - Dépassement du délai raisonnable - Diminution de la peine - Simple déclaration de culpabilité - Application

- Art. 149, § 1 Decr. VI. Parlement 18 mei 1999

- Art. 149, § 1er Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Krachtens artikel 149 Stedenbouwdecreet 1999 beschikt het bevoegde bestuur met betrekking tot de herstellvordering over een beleids- en appreciatiebevoegdheid die de rechter moet eerbiedigen; de rechter die overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel dat besloten is in artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol E.V.R.M en artikel 159 Grondwet vaststelt dat het gevorderde herstel beantwoordt aan de vereiste van rechtmatig evenwicht tussen de goede ruimtelijke ordening en de eigendom van betrokkene, vermag niet op grond van artikel 6 E.V.R.M. zich te mengen in het beleid van het bestuur door diens redelijk verantwoorde herstellvordering te verwerpen, alleen omdat een andere maatregel hem meer aangepast lijkt.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstellvordering - Beleids- en appreciatiebevoegdheid van het bestuur - Beoordeling door de rechter

- Art. 149 Decr. VI. Parlement 18 mei 1999

Teneinde te voldoen aan het bepaalde in de artikelen 6.1 en 13 E.V.R.M. kan de strafrechter, binnen de bevoegdheden die artikel 149, §1, Stedenbouwdecreet 1999 hem toekent, en onverminderd de door hem te verrichten legaliteitstoets krachtens artikel 159 Grondwet, zich ertoe beperken als passend herstel enkel de overschrijding van de redelijke termijn op authentieke wijze vast te stellen.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Stedenbouw - Vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand - Vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn - Passend herstel

- Art. 13 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 149, § 1 Decr. VI. Parlement 18 mei 1999

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 13 - Stedenbouw - Vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand - Vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn - Passend herstel

- Art. 13 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 149, § 1 Decr. VI. Parlement 18 mei 1999

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling

En vertu de l'article 149 du décret du Conseil flamand du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire, l'administration compétente dispose, en ce qui concerne l'action en réparation, d'une compétence de politique et d'appréciation que le juge est tenu de respecter; le juge qui, conformément au principe de proportionnalité consacré aux articles 1er du Protocole additionnel à la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et 159 de la Constitution, constate que la réparation demandée répond à la condition d'équilibre légitime entre le bon aménagement du territoire et la propriété de l'intéressé, ne peut, sur la base de l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, s'immiscer dans la politique de l'administration en rejetant son action en réparation raisonnablement justifiée, au seul motif qu'une autre mesure lui semble plus appropriée.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Action en réparation - Compétence de politique et d'appréciation de l'administration - Appréciation par le juge

- Art. 149 Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

Afin d'observer le prescrit des articles 6, §1er et 13 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, le juge pénal peut, dans les limites des compétences que lui confère l'article 149, § 1er, du décret du Conseil flamand du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire, et nonobstant le contrôle de la légalité qu'il est tenu d'effectuer en vertu de l'article 159 de la Constitution, se borner à constater authentiquement le dépassement du délai raisonnable comme seule réparation adéquate.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Urbanisme - Action visant la remise des lieux en leur état initial - Constatation du dépassement du délai raisonnable - Réparation adéquate

- Art. 13 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 149, § 1er Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 13 - Urbanisme - Action visant la remise des lieux en leur état initial - Constatation du dépassement du délai raisonnable - Réparation adéquate

- Art. 13 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 149, § 1er Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue -

van een meerwaarde - Vordering tot herstel in de oorspronkelijke toestand - Vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn - Passend herstel

- Art. 13 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 149, § 1 Decr. VI. Parlement 18 mei 1999

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Action visant la remise des lieux en leur état initial - Constatation du dépassement du délai raisonnable - Réparation adéquate

- Art. 13 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 149, § 1er Décr. du Parlement flamand du 18 mai 1999

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.10.0399.N

8 november 2011

AC nr. ...

Wanneer misdrijven met dezelfde maximumgevangenisstraffen worden bestraft, is de hoogste maximumgeldboete beslissend voor het bepalen van de zwaarste straf; zo een misdrijf strafbaar is gesteld met een geldboete die zoveel keer moet worden toegepast als er werknemers zijn ten aanzien van wie de overtreding werd begaan, wordt de maximumgeldboete voor dat misdrijf vastgesteld rekening houdend met het aantal in de telastlegging betrokken werknemers (1). (1) Cass. 5 juni 1979, AR 5287, AC, 1978-79, 1159; Cass. 3 okt. 1990, AR 8261, AC, 1990-91, 119.

STRAF - Zwaarste straf - Eenheid van opzet - Meerdaadse samenloop - Berekeningswijze - Verschillende misdrijven - Sociaalrechtelijke inbreuken - Misdrijf bestraft met geldboete die zoveel keer moet worden toegepast als er werknemers zijn - Bepaling van de hoogste maximumgeldboete

- Art. 12bis, § 1, 1° KB 5 nov. 2002

- Art. 15, 2° Arbeidsinspectiewet

- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

STRAF - Samenloop - Meerdaadse - Eenheid van opzet - Berekeningswijze - Sociaalrechtelijke inbreuken - Misdrijf bestraft met geldboete die zoveel keer moet worden toegepast als er werknemers zijn - Bepaling van de hoogste maximumgeldboete - Bepaling van de zwaarste straf

- Art. 12bis, § 1, 1° KB 5 nov. 2002

- Art. 15, 2° Arbeidsinspectiewet

- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

Lorsque des infractions sont punies des mêmes peines d'emprisonnement maximales, l'amende maximale la plus forte est déterminante pour fixer la peine la plus forte; lorsqu'une infraction est passible d'une amende applicable autant de fois qu'il y a de travailleurs à l'égard desquels une infraction a été commise, l'amende maximale pour cette infraction est établie compte tenu du nombre de travailleurs concernés par la prévention (1).(1) Cass. 5 juin 1979, RG 5287 (Bull. et Pas. 1979, I, 1135); Cass. 3 octobre 1990, RG 8261, Pas. 1991, n° 55.

PEINE - Peine la plus forte - Unité d'intention - Concours matériel - Mode de calcul - Différentes infractions - Infractions en matière de droit spécial - Infraction punie d'une amende applicable autant de fois qu'il y a de travailleurs - Fixation de l'amende maximale la plus forte

- Art. 12bis, § 1er, 1° A.R. du 5 novembre 2002

- Art. 15, 2° L. du 16 novembre 1972

- Art. 65, al. 2 Code pénal

PEINE - Concours - Concours matériel - Unité d'intention - Mode de calcul - Infractions en matière de droit spécial - Infraction punie d'une amende applicable autant de fois qu'il y a de travailleurs - Fixation de l'amende maximale la plus forte - Fixation de la peine la plus forte

- Art. 12bis, § 1er, 1° A.R. du 5 novembre 2002

- Art. 15, 2° L. du 16 novembre 1972

- Art. 65, al. 2 Code pénal

P.10.0521.N

1 maart 2011

AC nr. ...

De uitoefening van het recht om voor de strafrechter de verschuldigdheid en het bedrag van de gevorderde belasting te betwisten, vereist niet dat de boekhouding ter griffie is neergelegd.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Neerlegging ter griffie - Belastingenschuld - Recht tot betwisting van de verschuldigdheid en het bedrag - Vereiste - Fiscaal misdrijf - Boekhouding

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Dépôt au greffe - Dette d'impôt - Droit de contester le caractère dû de la taxe et de son montant - Condition - Infraction fiscale - Comptabilité

Uit de artikelen 39bis, eerste lid, 1°, btw-wetboek en 1 en 2 van het koninklijk besluit nr. 52 van 29 december 1992 volgt dat de belastingplichtige die zich op de vrijstelling van artikel 39bis, eerste lid, 1°, btw-wetboek beroept, dient aan te tonen dat de voorwaarden voor de vrijstelling zijn vervuld.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Bewijslast - Art. 39bis, eerste lid, 1° btw-wetboek - Vervulling van de voorwaarden voor vrijstelling - Vrijstelling van belasting

BEWIJS - Belastingzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Bewijslast - Belasting over de toegevoegde waarde - Art. 39bis, eerste lid, 1° btw-wetboek - Vervulling van de voorwaarden voor vrijstelling - Vrijstelling van belasting

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Charge de la preuve - Code de la taxe sur la valeur ajoutée, artikel 39bis, al. 1er, 1° - Respect des conditions d'exemption - Exemption de la taxe

PREUVE - Matière fiscale - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Charge de la preuve - Taxe sur la valeur ajoutée - Code de la taxe sur la valeur ajoutée, artikel 39bis, al. 1er, 1° - Respect des conditions d'exemption - Exemption de la taxe

Wanneer btw wordt ontdoken door het plegen van een misdrijf, kan de door het misdrijf ontdoken belasting tezelfdertijd schade uitmaken die kan worden ingevorderd met een burgerlijkepartijstelling door de Belgische Staat; de omstandigheid dat artikel 85, §1, eerste lid, btw-wetboek de Belgische Staat de bevoegdheid verleent om de verschuldigde belastingen, intresten, administratieve geldboeten en toebehoren in te vorderen bij wijze van dwangbevel, ontzegt de Belgische Staat niet de toegang tot de rechter door middel van de gewone rechtspleging (1). (1) Cass., 20 juli 1979, AC, 1978-79, 1340; 27 nov. 1984, AR 7136, AC, 1984-85, 193; 15 feb. 2000, AR P.98.0836.N, AC, 2000, nr. 123.

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE - Belgische Staat (Minister van Financiën) - Ontdoken belasting - Mogelijkheid - Burgerlijke partijstelling - Burgerlijke rechtsvordering - Schade - Artt. 45 en 85, § 1, eerste lid W.B.T.W., zoals het van toepassing was vóór de wet van 28 dec. 1992
- Artt. 3 en 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Belgische Staat (Minister van Financiën) - Ontdoken belasting - Mogelijkheid - Belasting over de toegevoegde waarde - Burgerlijkepartijstelling - Schade - Artt. 45 en 85, § 1, eerste lid W.B.T.W., zoals het van toepassing was vóór de wet van 28 dec. 1992
- Artt. 3 en 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

TAXE SUR LA VALEUR AJOUTEE - Etat belge (Ministre des Finances) - Taxe éludée - Possibilité - Constitution de partie civile - Action civile - Dommage

- Art. 45 et 85, § 1er, al. 1er C.T.V.A., tels qu'ils étaient applicables avant la loi du 28 décembre 1992

- Art. 3 et 4 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

ACTION CIVILE - Etat belge (Ministre des Finances) - Taxe éludée - Possibilité - Taxe sur la valeur ajoutée - Constitution de partie civile - Dommage

- Art. 45 et 85, § 1er, al. 1er C.T.V.A., tels qu'ils étaient applicables avant la loi du 28 décembre 1992

- Art. 3 et 4 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

Een aan een zijgevel bevestigd reclamebord is een publiciteitsinrichting of uithangbord "in de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd of op de grond steunend omwille van de stabiliteit" in de zin van artikel 4.1.1.3° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en voor het plaatsen ervan moet, behoudens vrijstelling, bij toepassing van artikel 4.2.1.1°a, van dezelfde codex een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning worden verleend (1). (1) Cass., 12 jan. 1994, AR P.93.1017.F, AC, 1994, nr. 13; 8 okt. 1996, AR P.95.0773.N, AC, 1996, nr. 364 en R.W., 1996-97, 1229 met noot VANDEPLAS, A.

AANPLAKBIJETTEN - Aan een zijgevel bevestigd reclamebord - Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening - Vergunningsplicht - Toepassing

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening - Publiciteitsinrichting - Aan een zijgevel bevestigd reclamebord - Vergunningsplicht - Toepassing

AFFICHES - Panneau publicitaire ancré à un pignon latéral - Code flamand de l'aménagement du territoire - Permis obligatoire - Application

URBANISME - Permis de bâtir - Code flamand de l'aménagement du territoire - Aménagement publicitaire - Panneau publicitaire ancré à un pignon latéral - Permis obligatoire - Application

P.10.0586.F

2 maart 2011

AC nr. ...

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Motiveringsplicht - Verzoek tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling - Afwijzing

- Art. 3, vierde lid Probatiewet, gewijzigd bij Wet 10 feb. 1994

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewone opschorting - Motiveringsplicht - Verzoek tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling - Afwijzing

- Art. 3, vierde lid Probatiewet, gewijzigd bij Wet 10 feb. 1994

Le rejet d'une demande de suspension du prononcé de la condamnation formulée par le prévenu à titre subsidiaire et sans motif est régulièrement motivé et légalement justifié par la seule prononciation d'une peine qui, soit est elle-même motivée, soit ne l'est pas dans le cas où la loi en dispense le juge (1). (1) Cass., 27 mai 2009, RG P.09.0016.F, Pas., 2009, n° 350, avec concl. M.P.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Obligation de motivation - Demande de suspension du prononcé de la condamnation - Refus

- Art. 3, al. 4 L. du 29 juin 1964 modifiée par la L. du 10 février 1994

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE DE LA CONDAMNATION - Suspension simple - Obligation de motivation - Demande de suspension du prononcé de la condamnation - Refus

- Art. 3, al. 4 L. du 29 juin 1964 modifiée par la L. du 10 février 1994

Lorsque la valeur probante légale d'un mode spécial de preuve prévu par la loi pour certaines infractions vient à manquer, rien n'interdit au juge de se fonder sur tout autre mode de preuve qui lui est régulièrement soumis (1). (1) Cass., 26 novembre 2008, RG P.08.1043.F, Pas., 2008, n° 672, avec concl. M.P.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Snelheidsovertreding - Automatisch meettoestel - Geen wettelijke bewijswaarde - Ander bewijsmiddel - Toelaatbaarheid

- Art. 62 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Excès de vitesse - Appareil automatique de mesure - Valeur probante légale faisant défaut - Autre moyen de preuve - Admissibilité

- Art. 62 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62 - Snelheidsovertreding - Automatisch meettoestel - Geen wettelijke bewijswaarde - Ander bewijsmiddel - Toelaatbaarheid

- Art. 62 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 62 - Excès de vitesse - Appareil automatique de mesure - Valeur probante légale faisant défaut - Autre moyen de preuve - Admissibilité

- Art. 62 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

P.10.0616.N

1 februari 2011

AC nr. ...

Abnormale geurhinder kan niet enkel door een erkend deskundige "lucht" worden vastgesteld.

DESKUNDIGENONDERZOEK - Deskundige inzake luchtkwaliteit - Vaststelling van abnormale geurhinder - Vereiste

MILIEURECHT - Geurhinder - Vaststelling van abnormale geurhinder - Vaststelling door een deskundige inzake luchtkwaliteit - Vereiste

EXPERTISE - Expert en qualité de l'air - Constatation de nuisances anormales - Condition

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABLISSEMENTS DANGEREUX ET INSALUBRES - Nuisances olfactives - Constatation de nuisances anormales - Constatation par un expert en qualité de l'air - Condition

Uit de artikelen 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet, 39, §1, 2° Milieuvergunningsdecreet, in zijn versie van vóór de inwerkingtreding van het Decreet Aanvulling Milieubeleid, 39 Milieuvergunningsdecreet, zoals vervangen bij artikel 34 Decreet Aanvulling Milieubeleid, 16.6.1, §1 Decreet Milieubeleid zoals ingevoegd bij artikel 9 Decreet Aanvulling Milieubeleid en 16.6.2., §1 Decreet Milieubeleid, blijkt dat de oorspronkelijke omschrijving van de zorgvuldigheidsplicht van artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet, dat bepaalt dat, ongeacht de verleende vergunning, de exploitant van een inrichting steeds de nodige maatregelen moet treffen om schade, hinder en zware ongevallen te voorkomen en om, bij ongeval, de gevolgen ervan voor de mens en het leefmilieu zo beperkt mogelijk te houden, ook na de overheveling van de strafbaarstelling ervan naar Titel XVI Decreet Milieubeleid, verder behouden blijft en de bewoording ervan verder voldoet aan het legaliteitsbeginsel in strafzaken (1). (1) Gw.H., arrest nr. 36/2008 van 4 maart 2008, B.S., 30 april 2008, 1ste ed., 23.423: in dit arrest heeft het Grondwettelijk Hof voor recht gezegd dat de artikelen 22, tweede lid, en 39 Milieuvergunningsdecreet niet de artikelen 12 en 14 van de Grondwet, al dan niet samengelezen met artikel 7 E.V.R.M. en 15 I.V.B.P.R., schenden. Het gegeven dat de overtreding van artikel 22, tweede lid, Milieuvergunningsdecreet thans niet meer strafbaar wordt gesteld door artikel 39, §1, 2° Milieuvergunningsdecreet, maar door artikel 16.6.1, §1 Decreet Milieubeleid doet daaraan volgens het Hof niet af; Cass., 17 juni 2008, AR P.06.1348.N, A.C., 2008, nr. 675.

HINDERLIJKE INRICHTINGEN - Milieuvergunningsdecreet - Artikel 22, tweede lid - Zorgvuldigheidsplicht - Verplichting de nodige maatregelen te treffen om hinder, schade of ongevallen te

ETABLISSEMENTS DANGEREUX ET INSALUBRES - Décret du Conseil flamand du 28 juin 1985 relatif à l'autorisation antipollution - Article 22, alinéa 2 - Devoir de prévoyance - Obligation de prendre les

voorkomen - Legaliteitsbeginsel

- Artt. 16.6.1, § 1, en 16.6.2, § 1 Decr. VI. R. 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid
- Art. 7 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden
- Art. 15 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981
- Artt. 12 en 14 Grondwet 1994
- Artt. 22, tweede lid, en 39 Decr. VI. R. 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning
MILIEURECHT - Milieuvergunningdecreet - Artikel 22, tweede lid - Zorgvuldigheidsplicht - Verplichting de nodige maatregelen te treffen om hinder, schade of ongevallen te voorkomen - Legaliteitsbeginsel

- Artt. 16.6.1, § 1, en 16.6.2, § 1 Decr. VI. R. 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid
- Art. 7 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden
- Art. 15 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981
- Artt. 12 en 14 Grondwet 1994
- Artt. 22, tweede lid, en 39 Decr. VI. R. 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning

mesures nécessaires pour éviter dégâts, inconvénients et accidents - Principe de légalité

- Art. 16.6.1, § 1er, et 16.6.2., § 1er Décr. C. fl. du 5 avril 1995
- Art. 7 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950
- Art. 15 Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981
- Art. 12 et 14 Constitution 1994
- Art. 22, al. 2, et 39 Décr. C. fl. du 28 juin 1985 relatif à l'autorisation anti-pollution
ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABLISSEMENTS DANGEREUX ET INSALUBRES - Décret du Conseil flamand du 28 juin 1985 relatif à l'autorisation antipollution - Article 22, alinéa 2 - Devoir de prévoyance - Obligation de prendre les mesures nécessaires pour éviter dégâts, inconvénients et accidents - Principe de légalité
- Art. 16.6.1, § 1er, et 16.6.2., § 1er Décr. C. fl. du 5 avril 1995
- Art. 7 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950
- Art. 15 Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981
- Art. 12 et 14 Constitution 1994
- Art. 22, al. 2, et 39 Décr. C. fl. du 28 juin 1985 relatif à l'autorisation anti-pollution

P.10.0664.N

4 januari 2011

AC nr. ...

Dat de strafrechter bij toepassing van artikel 283 A.W.D.A. ook over de burgerlijke rechtsvordering van de douaneadministratie uitspraak doet, houdt niet in dat deze administratie optreedt als burgerlijke partij en als een burgerlijke partij in de zin van artikel 162bis, tweede lid, Wetboek van Strafvordering kan worden beschouwd; ingeval van afwijzing van die burgerlijke rechtsvordering kan de administratie niet worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding aan de beklaagde.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Douanemisdrijven - Burgerlijke vordering tot betaling van rechten en accijnzen - Douaneadministratie - Hoedanigheid - Afwijzing van de burgerlijke rechtsvordering - Veroordeling tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding

- Artt. 281, 282 en 283 Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

- Art. 162bis Wetboek van Strafvordering

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Douanemisdrijven - Burgerlijke vordering tot betaling van rechten en accijnzen - Douaneadministratie - Hoedanigheid - Afwijzing van de burgerlijke rechtsvordering - Veroordeling tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding

- Artt. 281, 282 en 283 Douane en accijnzenwet 18 juli 1977

- Art. 162bis Wetboek van Strafvordering

Le fait qu'en application de l'article 283 de la loi générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises, le juge pénal se prononce également sur l'action civile introduite par l'administration des douanes, n'implique pas que cette administration intervienne en tant que partie civile ou puisse être considérée comme partie civile au sens de l'article 162bis, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle; en cas de rejet de cette action civile, l'administration ne peut être condamnée au paiement d'une indemnité de procédure au prévenu.

DOUANES ET ACCISES - Infractions en matière de douanes - Action civile en paiement des droits et accises - Administration des douanes - Qualité - Rejet de l'action civile - Condamnation au paiement d'une indemnité de procédure

- Art. 281, 282 et 283 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

- Art. 162bis Code d'Instruction criminelle

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Infractions en matière de douanes - Action civile en paiement des droits et accises - Administration des douanes - Qualité - Rejet de l'action civile - Condamnation au paiement d'une indemnité de procédure

- Art. 281, 282 et 283 L. générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises

- Art. 162bis Code d'Instruction criminelle

De strafrechten, ook als ze uitspraak doen over een burgerlijke rechtsvordering, kunnen slechts veroordelen tot de door artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek bedoelde rechtsplegingsvergoeding in de gevallen vastgelegd door de artikelen 162bis, 194, 211 en 351 Wetboek van Strafvordering.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procédure voor de feitenrechter - Uitspraak over de burgerlijke rechtsvordering - Veroordeling tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding - Gevallen

Même lorsqu'elles se prononcent sur une action civile, les juridictions répressives ne peuvent infliger l'indemnité de procédure visée à l'article 1022 du Code judiciaire que dans les cas énoncés aux articles 162bis, 194, 211 et 351 du Code d'instruction criminelle.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Décision sur l'action civile - Condamnation au paiement de l'indemnité de procédure - Cas

P.10.0814.N

11 januari 2011

AC nr. ...

De bepalingen van artikel 6.1.41, §1, eerste lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bevatten geen onweerlegbaar vermoeden dat, behoudens de mogelijkheid van bouw- en aanpassingswerken, de plaatselijke ordening steeds is geschaad zodra het misdrijf erin bestaat te hebben gehandeld in strijd met niet voor afwijking vatbare bestemmingsvoorschriften. Bij een niet-regulariseerbare overtreding van de bestemmingsvoorschriften moet niet steeds de afbraak bevolen worden, ongeacht de impact van de constructie op de plaatselijke ordening.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Niet-regulariseerbare overtreding van de bestemmingsvoorschriften

Les dispositions de l'article 6.1.41, §1er, alinéa 1er, du Code flamand de l'Aménagement du Territoire ne contiennent aucune présomption irréfragable suivant laquelle, hormis la possibilité de travaux de construction ou d'adaptation, il y a toujours atteinte à l'aménagement du territoire dès lors que l'infraction consiste à avoir agi contrairement aux prescriptions d'affectation non dérogoires. L'infraction aux prescriptions d'affectation non régularisable n'implique pas que la démolition soit systématiquement ordonnée, nonobstant l'impact de la construction sur l'aménagement du territoire.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Infractions aux prescriptions d'affectation non régularisable

De rechter moet bij de afweging van het kennelijk redelijke karakter van de herstelvordering van het bestuur de impact op de ruimtelijke ordening en de omgevingshinder van de bestaande wederrechtelijke toestand ook vergelijken met deze door het bestuur zelf vergunde toestand (1). (1) Zie Cass., 24 nov. 2009, AR P.09.0278.N, AC, 2009, nr. 689.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Betaling van een meerwaarde - Kennelijk onredelijk karakter - Beoordeling door de rechter

Pour apprécier le caractère manifestement raisonnable de la demande de réparation formulée par l'administration, le juge est tenu de comparer l'impact sur l'aménagement du territoire et les nuisances environnementales de la situation illégale existante mais aussi de la situation autorisée par l'administration (1). (1) Voir Cass., 24 novembre 2009, RG P.09.0278.N, Pas., 2009, n° 689.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Paiement d'une plus-value - Caractère manifestement déraisonnable - Appréciation par le juge

P.10.0930.N

18 januari 2011

AC nr. ...

Voor het misdrijf bedoeld in de artikelen 418 en 420 Strafwetboek is het gevolg dat door de onvoorzichtigheid of het gebrek aan voorzorg is teweeggebracht, een constitutief bestanddeel van het misdrijf, dat is voltrokken op het ogenblik dat dit gevolg aan het licht komt; het is vanaf dat ogenblik dat de verjaringstermijn begint te lopen (1). (1) Zie Cass., 13 jan. 1994, AR 9627, AC, 1994, nr. 16; Cass., 16 nov. 1999, AR P.97.0359.N, AC, 1999, nr. 607.

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden - Gevolg van de onvoorzichtigheid of van het gebrek aan voorzorg - Constitutief

Que l'infraction visée aux articles 418 et 420 du Code pénal ait été causée par imprudence ou par défaut de prévoyance, c'est un élément constitutif de l'infraction, réputée accomplie à partir de l'apparition de cette conséquence; le délai de prescription ne commence à courir qu'à partir de ce moment (1). (1) Voir Cass., 13 janvier 1994, RG 9627, Pas., 1994, n° 16; Cass., 16 novembre 1999, RG P.97.0359.N., Pas., 1999, n° 607.

COUPS ET BLESSURES. HOMICIDE - Involontaires - Conséquence de l'imprudence ou du défaut de prévoyance - Élément constitutif - Infraction réputée accomplie - Moment

bestanddeel - Voltrekking van het misdrijf - Tijdstip

- Artt. 418 en 420 Strafwetboek

- Art. 21, eerste lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Aanvang - Onopzettelijke slagen en verwondingen - Gevolg van de onvoorzichtigheid of van het gebrek aan voorzorg - Voltrekking van het misdrijf - Tijdstip

- Artt. 418 en 420 Strafwetboek

- Art. 21, eerste lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Art. 418 et 420 Code pénal

- Art. 21, al. 1er L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Délais - Début - Coups et blessures involontaires - Conséquence de l'imprudence ou du défaut de prévoyance - Infraction réputée accomplie - Moment

- Art. 418 et 420 Code pénal

- Art. 21, al. 1er L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

P.10.0966.N

11 januari 2011

AC nr. ...

In geval van samenhang tussen twee vorderingen werken de stuitingsdaden van de ene zaak ook stuitend voor de andere zaak (1). (1) Cass., 22 april 2008, AR P.07.1866.N, AC, 2008, nr. 241.

SAMENHANG - Verjaring - Stuiting

- Art. 22 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter - Samenhang - Stuiting van de verjaring

- Art. 22 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

En cas de connexité entre deux actions, les actes interruptifs en la première cause étendent également leur effet en la seconde cause (1). (1) Cass., 22 avril 2008, RG P.07.1866.N, Pas., 2008, n° 241.

CONNEXITE - Prescription - Interruption

- Art. 22 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Action civile intentée devant le juge répressif - Connexité - Interruption de la prescription

- Art. 22 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

P.10.1003.N

18 januari 2011

AC nr. ...

Het opmaken van een factuur en het gebruik ervan kunnen valsheid in geschriften en gebruik uitmaken in de zin van artikel 73bis, eerste lid, Btw-wetboek en artikel 450, eerste lid, WIB92, zonder dat is vereist dat die factuur in de boekhouding of in de jaarrekening van de bestemming zijn opgenomen.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Fiscale valsheid - Opmaak en gebruik van valse factuur - Niet in de boekhouding of jaarrekening opgenomen factuur - Toepassing

Établir une facture et en faire usage peut constituer un faux en écritures au sens des articles 73bis, alinéa 1er, du Code de la Taxe sur la valeur ajoutée et 450, alinéa 1er, du Code des Impôts sur les Revenus (1992) sans qu'il soit requis que cette facture apparaisse dans la comptabilité ou dans le compte annuel du destinataire.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Faux fiscal - Établissement et usage d'une facture fautive - Facture n'apparaissant pas dans la comptabilité ou dans le compte annuel - Application

P.10.1089.N

15 februari 2011

AC nr. ...

Bij de beoordeling van de schade mag de rechter geen rekening houden met gebeurtenissen die na de fout hebben plaatsgehad en geen betrekking hebben op deze fout en de schade, waardoor de toestand van de benadeelde zou verbeterd of verergerd zijn; een nieuwe relatie die de weduwe van het overleden slachtoffer na het schadegeval aangaat, is een gebeurtenis die geen verband heeft met de door de onrechtmatige daad veroorzaakte schade, want wanneer de toestand van de weduwe verbetert door het inkomen van de nieuwe partner, is deze verbetering enkel het gevolg van haar nieuwe relatie en niet van het aan de aansprakelijke ten laste gelegde misdrijf en de bijdrage van de nieuwe partner in het onderhoud van de weduwe strekt niet tot vergoeding van de schade die zij door dit misdrijf lijdt (1). (1) Cass., 22 juni 1988, AR 6582, AC, 1987-88, 1397; 14 dec. 1993, AR 7100, AC, 1993, nr. 522; 2 feb. 1996, AR C.95.0092.F, AC, 1996, nr. 70; 2 mei 2001, AR P.00.1703.F, AC, 2001, nr. 247; 15 feb. 2007, AR C.05.0274.F, AC, 2007, nr. 96.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Raming - Verkeersongeval - Dodelijk slachtoffer - Weduwe - Nieuwe relatie na het schadegeval

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Raming - Latere gebeurtenis vreemd aan het misdrijf en de schade

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Pouvoir d'appréciation. evaluation. date à considérer - Evaluation - Accident de la circulation - Victime mortelle - Veuve - Nouvelle relation après le sinistre

- Art. 1382 et 1383 Code civil

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Pouvoir d'appréciation. evaluation. date à considérer - Evaluation - Événement ultérieur étranger à l'infraction et au dommage

- Art. 1382 et 1383 Code civil

P.10.1094.F

5 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van eerste advocaat-generaal De Swaef.

INFORMATIEMAATSCHAPPIJ - Misbruik van vertrouwen - In een informaticasysteem aanwezige software en documenten

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Voorwerp - Roerende zaken - Begrip - In een informaticasysteem aanwezige software en documenten

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Voorwerp - Roerende zaken - Begrip - Geschriften

De in een informaticasysteem aanwezige software, studies, verslagen, contractuele stukken, contactlijsten en andere beheersapplicaties, kunnen gelijkgesteld worden met geschriften van om het even welke aard of andere roerende lichamelijke zaken, als bedoeld in artikel 491 van het Strafwetboek (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

INFORMATIEMAATSCHAPPIJ - Misbruik van vertrouwen - In een informaticasysteem aanwezige software en documenten

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Voorwerp - Roerende zaken - Begrip - In een informaticasysteem aanwezige software en documenten

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

SOCIETE DE L'INFORMATION - Abus de confiance - Logiciels et documents figurant dans un système informatique

ABUS DE CONFIANCE - Objet - Choses mobilières - Notion - Logiciels et documents figurant dans un système informatique

ABUS DE CONFIANCE - Objet - Choses mobilières - Notion - Ecrits

Des logiciels, études, rapports, documents contractuels, listes de contacts et autres outils de gestion, figurant dans un système informatique, peuvent être assimilés aux écrits de toute nature ou autres objets mobiliers corporels visés par l'article 491 du Code pénal (1). (1) Voir les concl. du M.P.

SOCIETE DE L'INFORMATION - Abus de confiance - Logiciels et documents figurant dans un système informatique

ABUS DE CONFIANCE - Objet - Choses mobilières - Notion - Logiciels et documents figurant dans un système informatique

De roerende zaken waarop het misbruik van vertrouwen kan slaan zijn die welke op beperkende wijze zijn opgesomd in artikel 491 van het Strafwetboek; ofschoon die bepaling in de regel niet toepasselijk is op de geschriften die geen verbintenis of een schuldbevrijding inhouden, bestraft zij wel de verduistering ervan wanneer die geschriften een koopwaar uitmaken of een economische waarde hebben (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Voorwerp - Roerende zaken - Begrip - Geschriften

Het misdrijf misbruik van vennootschapsgoederen vereist dat een in aanzienlijke mate nadelig gebruik werd gemaakt van de goederen of van het krediet van de rechtspersoon.

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Misbruik van vennootschapsgoederen - Bestanddeel - In aanzienlijke mate nadelig gebruik

- Art. 492bis Strafwetboek

De beklaagde, die wordt vervolgd wegens het feit dat hij met bedrieglijk opzet en met het oogmerk te schaden zijn toegangsbevoegdheid tot een informaticasysteem heeft overschreden, met de omstandigheid dat hij de gegevens ervan heeft overgenomen, enig gebruik ervan heeft gemaakt of enige schade eraan heeft veroorzaakt, en die toegang had tot de litigieuze gegevens toen hij een kopie ervan heeft gevraagd en gekregen, heeft de toegangsbevoegdheid niet overschreden, welke overschrijding bij artikel 550bis, §2, van het Strafwetboek strafbaar wordt gesteld (1). (1) Zie O. LEROUX, "Criminalité informatique", in H.-D. BOSLY en C. DE VALKENEER (o.l.v.), "Les Infractions contre les biens", Brussel, Larcier, 2008, p. 416-417.

INFORMATIEMAATSCHAPPIJ - Informaticafraude - Overschrijding van de toegangsbevoegdheid tot een informaticasysteem

Les choses mobilières sur lesquelles peut porter l'abus de confiance sont celles qu'énumère limitativement l'article 491 du Code pénal; si cette disposition ne s'applique pas, en règle, aux écrits ne contenant ni obligation ni décharge, en revanche elle sanctionne leur détournement lorsque ces écrits constituent une marchandise ou ont une valeur économique (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ABUS DE CONFIANCE - Objet - Choses mobilières - Notion - Ecrits

L'infraction d'abus de biens sociaux requiert qu'un usage significativement préjudiciable ait été fait des biens ou du crédit de la personne morale.

ABUS DE CONFIANCE - Abus de biens sociaux - Élément constitutif - Usage significativement préjudiciable

- Art. 492bis Code pénal

Lorsqu'un prévenu poursuivi du chef d'avoir, avec une intention frauduleuse ou à dessein de nuire, outrepassé son pouvoir d'accès à un système informatique, avec la circonstance qu'il en a repris les données, en a fait usage ou lui a causé un dommage quelconque, avait le droit d'accéder aux données litigieuses lorsqu'il en a demandé et obtenu la copie, il n'a pas commis le dépassement du pouvoir d'accès incriminé par l'article 550bis, §2, du Code pénal (1). (1) Voir O. LEROUX, "Criminalité informatique", in H.-D. BOSLY et C. DE VALKENEER (s.l.d.), Les Infractions contre les biens, Bruxelles, Larcier, 2008, p. 416-417.

SOCIETE DE L'INFORMATION - Fraude informatique - Dépassement du pouvoir d'accès à un système informatique

P.10.1111.F

25 mei 2011

AC nr. ...

De administratie der directe belastingen beschikt, wat de belasting betreft, over een eigen mogelijkheid tot herstel die naast de incohiering bestaat in de hoofdelijkheid, die krachtens artikel 458, eerste lid, Wetboek Inkomstenbelasting (1992), voortvloeit uit een veroordeling als dader van of als medeplichtige aan misdrijven bedoeld in de artikelen 449 tot 453 van het voormelde wetboek; tot de in dat artikel bedoelde veroordeling behoort ook de beslissing die zich, wegens de verjaring van de strafvordering, ertoe beperkt de bestanddelen van de misdrijven bewezen te verklaren (1). (1) Cass. 28 sept. 2010, AR P.10.0099.N, AC, 2010, nr. 554, met concl. eerste adv.-gen. DE SWAEF, in Pas.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid - Strafrechtelijke veroordeling - Burgerrechtelijk gevolg - Betaling van de ontdoken belasting - Hoofdelijkheid - Belastingmisdrijven - Inkomstenbelastingen - Daders of medeplichtigen

- Artt. 449 tot 453, en 458 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

MISDRIJF - Deelneming - Strafrechtelijke veroordeling - Burgerrechtelijk gevolg - Betaling van de ontdoken belasting - Hoofdelijkheid - Belastingmisdrijven - Inkomstenbelastingen - Daders of medeplichtigen

- Artt. 449 tot 453, en 458 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

MISDRIJF - Deelneming - Strafrechtelijke veroordeling - Medeplichtigheid - Burgerrechtelijk gevolg - Betaling van de ontdoken belasting - Hoofdelijkheid - Belastingmisdrijven - Inkomstenbelastingen - Daders of medeplichtigen

- Artt. 449 tot 453, en 458 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei - Strafrechtelijke veroordeling - Burgerrechtelijk gevolg - Betaling van de ontdoken belasting - Hoofdelijkheid - Belastingmisdrijven - Daders of medeplichtigen

- Artt. 449 tot 453, en 458 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

De Staat, administratie der directe belastingen, heeft het recht om, zoals iedere benadeelde, een burgerlijke rechtsvordering in te stellen wegens schade waarvoor de belastingwetgeving geen eigen mogelijkheid tot herstel kent.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Algemeen - Recht op herstel - Burgerlijke rechtsvordering - Administratie der directe belastingen

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Ontdoken belasting - Recht op herstel - Administratie der directe belastingen - Schade

INKOMSTENBELASTINGEN - Rechten - Tenuitvoerlegging en voorrechten van de schatkist - Ontdoken belasting - Recht op herstel - Administratie der directe belastingen - Schade

Een belastingschuld vloeit niet voort uit fraude; zij vindt haar oorsprong in de belastbare transactie die men met fraude heeft pogen te verhullen; de fraude kan dus niet de oorzaak zijn, in de zin van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, van schade bestaande in het bedrag van de ontdoken belasting.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Belastingschuld - Ontdoken belasting - Inkomstenbelastingen - Belastbare transactie - Fraude - Oorzaak

L'administration des contributions directes dispose quant à l'impôt, d'une possibilité propre de réparation consistant, outre l'enrôlement, dans la solidarité résultant, en vertu de l'article 458, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus (1992), d'une condamnation comme auteur ou complice d'infractions visées aux articles 449 à 453 dudit code; la condamnation visée à cet article s'entend également de la décision se bornant, en raison de la prescription de l'action publique, à déclarer établis les faits constitutifs des préventions (1). (1) Cass. 28 septembre 2010, RG P.10.0099.N, Pas., 2010, n° 554, avec les concl. de M. le premier avocat général Marc de Swaef.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Pluralité d'auteurs. solidarité - Condamnation pénale - Conséquence civile - Paiement de l'impôt éludé - Solidarité - Infractions fiscales - Impôt sur les revenus - Auteurs ou complices

- Art. 449 à 453, et 458 Code des impôts sur les revenus 1992

INFRACTION - Participation - Condamnation pénale - Conséquence civile - Paiement de l'impôt éludé - Solidarité - Infractions fiscales - Impôt sur les revenus - Auteurs ou complices

- Art. 449 à 453, et 458 Code des impôts sur les revenus 1992

INFRACTION - Participation - Condamnation pénale - Complicité - Conséquence civile - Paiement de l'impôt éludé - Solidarité - Infractions fiscales - Impôt sur les revenus - Auteurs ou complices

- Art. 449 à 453, et 458 Code des impôts sur les revenus 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Divers - Condamnation pénale - Conséquence civile - Paiement de l'impôt éludé - Solidarité - Infractions fiscales - Auteurs ou complices

- Art. 449 à 453, et 458 Code des impôts sur les revenus 1992

L'État, administration des contributions directes, a le droit, comme toute personne préjudiciée, de former une action civile du chef d'un dommage pour lequel la législation en matière d'impôt ne prévoit aucune possibilité propre de réparation.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Généralités - Droit à réparation - Action civile - Administration des contributions directes

ACTION CIVILE - Impôt éludé - Droit à réparation - Administration des contributions directes - Dommage

IMPOTS SUR LES REVENUS - Droits, exécution et privilèges du trésor public - Impôt éludé - Droit à réparation - Administration des contributions directes - Dommage

Une dette d'impôt ne résulte pas de la fraude; elle naît de l'opération imposable que la fraude a tenté de dissimuler; celle-ci ne peut donc pas être la cause, au sens de l'article 1382 du Code civil, d'un dommage consistant dans le montant de l'impôt éludé.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Notion. appréciation par le juge - Dette d'impôt - Impôt éludé - Impôt sur les revenus - Opération soumise à l'impôt - Fraude - Cause

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei - Belastingenschuld - Ontdoken belasting - Belastbare transactie - Fraude - Oorzaak

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

- Art. 1382 Code civil

IMPOTS SUR LES REVENUS - Divers - Dette d'impôt - Impôt élué - Opération soumise à l'impôt - Fraude - Cause

- Art. 1382 Code civil

P.10.1148.F

26 januari 2011

AC nr. ...

Wanneer personen door een politiedienst worden verhoord, maakt de wet geen onderscheid tussen verdachten, slachtoffers en getuigen; de regels die in artikel 47bis van het Wetboek van Strafvordering zijn bepaald, zijn op hen toepasselijk en die personen leggen geen eed af, in welke hoedanigheid zij ook worden verhoord (1). (1) Zie H.-D. BOSLY, D. VANDERMEERSCH en M.-A. BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Brussel, Die Keure, 2010, p. 347-348.

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Personen verhoord door een politiedienst - Onderscheid tussen verdachten, slachtoffers en getuigen - Eedaflegging

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Verhoor van personen - Personen verhoord door een politiedienst - Onderscheid tussen verdachten, slachtoffers en getuigen - Eedaflegging

Lorsque les personnes sont entendues par un service de police, la loi ne fait pas de distinction entre les suspects, les victimes et les témoins; les règles prévues à l'article 47bis du Code d'instruction criminelle leur sont applicables et ces personnes, quel que soit leur statut, ne prêtent pas serment (1). (1) Voir H.-D. BOSLY, D. VANDERMEERSCH et M.-A. BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Bruxelles, La Chartre, 2010, p. 347-348.

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Personnes entendues par un service de police - Distinction entre suspects, victimes et témoins - Prestation de serment

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Audition de personnes - Personnes entendues par un service de police - Distinction entre suspects, victimes et témoins - Prestation de serment

Wanneer een beklaagde in zijn conclusie voor de appelrechters verschillende gegevens heeft aangevoerd in een rubriek "Algemeen voorbehoud", heeft hij de voormelde gegevens niet als middel opgeworpen en kan hij ze niet voor het eerst aanvoeren voor het Hof.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel - Begrip - Conclusie voor de appelrechters - Niet als middel opgeworpen gegeven

Lorsque, dans ses conclusions déposées devant les juges d'appel, un prévenu a invoqué différents éléments sous une rubrique intitulée "Réserves générales", il n'a pas élevé lesdits éléments au rang de moyen et il ne peut les présenter pour la première fois devant la Cour.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen nouveau - Notion - Conclusions prises devant les juges d'appel - Élément non élevé au rang de moyen

P.10.1198.N

4 januari 2011

AC nr. ...

Indien drie beklagden aan één telastlegging zijn schuldig verklaard en twee van hen ook aan een andere telastlegging, is de hoofdelijke veroordeling van alle beklagden tot alle kosten van de strafvordering overeenkomstig artikel 50 Strafwetboek slechts wettig, indien de rechter vaststelt dat al deze kosten zijn veroorzaakt door de telastlegging waaraan alle beklagden werden schuldig verklaard (1). (1) Zie: Cass., 14 dec. 1964, Pas., 1965, I, 384; Cass., 17 aug. 1978, A.C., 1978, 1288.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Veroordeling van beklagden wegens een zelfde misdrijf en wegens verschillende misdrijven - Hoofdelijke veroordeling tot alle kosten van de strafvordering

- Art. 50 Strafwetboek

- Artt. 162, 194 en 211 Wetboek van Strafvordering

Lorsque trois prévenus sont reconnus coupables du chef d'une première prévention et que deux d'entre eux sont également reconnus coupables du chef d'une autre prévention, la condamnation solidaire de tous les prévenus à tous les frais de l'action publique n'est légale en vertu de l'article 50 du Code pénal, que pour autant que le juge constate que tous ces frais ont été causés par la prévention du chef de laquelle tous les prévenus ont été reconnus coupables (1). (1) Voir Cass., 14 décembre 1964, Bull. et Pas., 1965, I, 384; Cass., 17 août 1978, Bull. et Pas., 1978, 1255.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Condamnation de prévenus du chef d'une même infraction et du chef d'infractions distinctes - Condamnation solidaire à tous les frais de l'action publique

- Art. 50 Code pénal

- Art. 162, 194 et 211 Code d'Instruction criminelle

Indien een beklaagde wordt vervolgd voor twee telastleggingen en hij voor één wordt vrijgesproken en aan de andere wordt schuldig verklaard, oordeelt de rechter soeverein of en in welke mate de kosten van de strafvordering zijn veroorzaakt door de telastlegging waaraan hij schuldig werd verklaard (1). (1) Zie: Cass., 9 mei 2007, AR P.07.0091.F, A.C., 2007, nr. 240.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Strafvordering - Vervolging voor meerdere telastleggingen - Veroordeling voor een telastlegging en vrijspraak voor de andere - Veroordeling tot de kosten - Opsplitsing van de kosten - Onaantastbare beoordeling door de rechter

- Artt. 162, 194 en 211 Wetboek van Strafvordering

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Gerechtskosten - Strafzaken - Strafvordering - Vervolging voor meerdere telastleggingen - Veroordeling voor een telastlegging en vrijspraak voor de andere - Veroordeling tot de kosten - Opsplitsing van de kosten

- Artt. 162, 194 en 211 Wetboek van Strafvordering

Lorsqu'un prévenu est poursuivi du chef de deux préventions, qu'il est acquitté pour l'une et reconnu coupable du chef de l'autre, le juge décide souverainement si, et dans quelle mesure, les frais de l'action publique ont été causés par la prévention du chef de laquelle il a été reconnu coupable (1). (1) Voir Cass., 9 mai 2007, RG P.07.0091.F, Pas., 2007, n° 240.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Action publique - Poursuites du chef de plusieurs préventions - Condamnation du chef d'une prévention et acquittement pour l'autre - Condamnation aux frais - Ventilation des frais - Appréciation souveraine par le juge

- Art. 162, 194 et 211 Code d'Instruction criminelle

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Frais et dépens - Matière répressive - Action publique - Poursuites du chef de plusieurs préventions - Condamnation du chef d'une prévention et acquittement pour l'autre - Condamnation aux frais - Ventilation des frais

- Art. 162, 194 et 211 Code d'Instruction criminelle

P.10.1213.N

25 januari 2011

AC nr. ...

Buiten het geval van rechtstreekse dagvaarding of wanneer een onderzoek is geopend ten gevolge van een burgerlijkepartijstelling, oordeelt de feitenrechter op onaantastbare wijze of de burgerlijke partij die in het ongelijk is gesteld, kan worden veroordeeld in alle of in een deel van de kosten jegens de Staat en jegens de beklaagde (1). (1) Cass., 26 nov. 1980, A.C., 1980-1981, nr. 190.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Verwijzing van de burgerlijke partij die in het ongelijk is gesteld, in alle of in een deel van de kosten

- Art. 162 Wetboek van Strafvordering

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Gerechtskosten - Strafzaken - Verwijzing van de burgerlijke partij die in het ongelijk is gesteld, in alle of in een deel van de kosten

- Art. 162 Wetboek van Strafvordering

Hormis le cas de la citation directe ou de l'ouverture d'une instruction subséquente à une constitution de partie civile, le juge du fond décide souverainement si la partie civile succombante peut être condamnée à tout ou partie des frais à l'égard de l'État ou du prévenu (1). (1) Cass., 26 novembre 1980, RG 1373 (Bull. et Pas., 1981, I, 354).

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Renvoi de la partie civile succombante à tout ou partie des frais

- Art. 162 Code d'Instruction criminelle

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Frais et dépens - Matière répressive - Renvoi de la partie civile succombante à tout ou partie des frais

- Art. 162 Code d'Instruction criminelle

Wanneer uit de stukken waar het Hof acht vermag op te slaan blijkt dat de burgerlijke partijen voor de appelrechters van de beklaagde betaling van een rechtsplegingsvergoeding hebben gevorderd en dat die daaromtrent geen enkel verweer heeft gevoerd, is het middel van de beklaagde dat de beslissing over de rechtsplegingsvergoeding bekritiseert, nieuw en dus niet ontvankelijk (1). (1) Cass., 26 nov. 1980, AC, 1980-1981, nr. 190.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel - Rechtsplegingsvergoeding - Vordering voor de appelrechters van de burgerlijke partijen tegen de beklaagde - Geen verweer - Veroordeling van de beklaagde tot het betalen van de rechtsplegingsvergoeding - Cassatieberoep - Cassatiemiddel dat de beslissing over de rechtsplegingsvergoeding bekritiseert

Lorsqu'il ressort des pièces auxquelles la Cour peut avoir égard que les parties civiles ont demandé aux juges d'appel la condamnation du prévenu au paiement d'une indemnité de procédure et que celui-ci n'y a opposé aucune défense, le moyen du prévenu qui critique la décision rendue sur l'indemnité de procédure est nouveau et donc irrecevable (1). (1) Cass., 26 novembre 1980, RG 1373 (Bull. et Pas., 1981, I, 354).

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen nouveau - Indemnité de procédure - Action devant les juges d'appel dirigée par les parties civiles contre le prévenu - Pas de défense - Condamnation du prévenu au paiement de l'indemnité de procédure - Pourvoi en cassation - Moyen de cassation qui critique la décision rendue sur l'indemnité de procédure

- Art. 1022 Gerechtelijk Wetboek

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure in cassatie - Rechtsplegingsvergoeding - Vordering voor de appelrechters van de burgerlijke partijen tegen de beklagde - Geen verweer - Veroordeling van de beklagde tot het betalen van de rechtsplegingsvergoeding - Cassatieberoep - Cassatiemiddel dat de beslissing over de rechtsplegingsvergoeding bekritiseert - Nieuw middel

- Art. 1022 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1022 Code judiciaire

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure en cassation - Indemnité de procédure - Action devant les juges d'appel dirigée par les parties civiles contre le prévenu - Pas de défense - Condamnation du prévenu au paiement de l'indemnité de procédure - Pourvoi en cassation - Moyen de cassation qui critique la décision rendue sur l'indemnité de procédure - Moyen nouveau

- Art. 1022 Code judiciaire

P.10.1232.F

16 februari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Medeaansprakelijkheid van getroffene - Schade geleden door de familie van het slachtoffer - Weerslagschade - Volledige vergoeding - Wettigheid

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Medeaansprakelijkheid van getroffene - Schade geleden door de familie van het slachtoffer - Weerslagschade - Recht op vergoeding

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid - Slachtoffer heeft geen fout begaan - Rechtstreekse eigen schade - Volledige vergoeding
CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Burgerlijke rechtsvordering - Tussenkomen partij - Geen geding voor de bodemrechter tussen eiser en verweerder - De ene partij is niet veroordeeld ten voordele van de andere - Ontvankelijkheid van het cassatieberoep

Wanneer de schade is veroorzaakt door de samenlopende fouten van een derde en van het slachtoffer, kunnen die derde of de burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, met toepassing van de gemeenrechtelijke regels inzake aansprakelijkheid, niet worden veroordeeld tot de volledige vergoeding van de weerslagschade van de familie van het slachtoffer (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Medeaansprakelijkheid van getroffene - Schade geleden door de familie van het slachtoffer - Weerslagschade - Volledige vergoeding - Wettigheid

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk wanneer tussen de eiser en de verweerder geen geding voor de bodemrechter is aangegaan en het bestreden vonnis tegen hem geen enkele veroordeling in het voordeel van de verweerder uitsprekt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Burgerlijke rechtsvordering - Tussenkomen partij - Geen geding voor de bodemrechter tussen eiser en verweerder - De ene partij is niet veroordeeld ten voordele van de andere - Ontvankelijkheid van het cassatieberoep

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Victime coresponsable - Dommage subi par les proches de la victime - Dommage subi par répercussion - Réparation intégrale - Légalité

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Victime coresponsable - Dommage subi par les proches de la victime - Dommage subi par répercussion - Droit à la réparation

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Pluralité d'auteurs. solidarité - Victime non fautive - Dommage propre direct - Réparation intégrale
POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Action civile - Partie intervenante - Pas d'instance liée devant le juge du fond entre demandeur et défendeur - Pas de condamnation à charge d'une partie au profit de l'autre - Recevabilité du pourvoi

En application des règles du droit commun de la responsabilité, lorsque le dommage est causé de manière concurrente par la faute d'un tiers et par la faute de la victime, ce tiers ou la personne civilement responsable ne peuvent être condamnés à la réparation intégrale du dommage que les proches de la victime subissent par répercussion (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Victime coresponsable - Dommage subi par les proches de la victime - Dommage subi par répercussion - Réparation intégrale - Légalité

Le pourvoi est irrecevable lorsque le demandeur n'a pas eu d'instance liée avec le défendeur devant le juge du fond et que le jugement attaqué ne prononce aucune condamnation à sa charge au profit du défendeur (1). (1) Voir les concl. du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Action civile - Partie intervenante - Pas d'instance liée devant le juge du fond entre demandeur et défendeur - Pas de condamnation à charge d'une partie au profit de l'autre - Recevabilité du pourvoi

Wanneer de gevorderde schade, ook al betreft het schade die persoonlijk door de familie is geleden, weerslagschade is die zijn oorsprong vindt in de familiale en affectieve banden tussen de familie van het overleden slachtoffer, is dat recht door de persoonlijke aansprakelijkheid van het slachtoffer aangetast, in zoverre de persoon die de fout heeft begaan die aansprakelijkheid aan het slachtoffer had kunnen tegenwerpen om de vergoeding van diens eigen schade te weigeren (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Medeaansprakelijkheid van getroffene - Schade geleden door de familie van het slachtoffer - Weerslagschade - Recht op vergoeding

Wanneer schade werd veroorzaakt door de samenlopende fouten van verschillende personen, moet ieder van hen, in de regel, de volledige schade vergoeden van de slachtoffers die geen fout hebben begaan; de persoon die een fout heeft begaan die in oorzakelijk verband staat met de schade van een slachtoffer dat zelf geen fout heeft begaan en dat rechtstreekse eigen schade lijdt, dient dat slachtoffer volledig te vergoeden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid - Slachtoffer heeft geen fout begaan - Rechtstreekse eigen schade - Volledige vergoeding

Lorsque, tout en étant des dommages qu'ils subissent personnellement, les préjudices réclamés sont des préjudices éprouvés par répercussion qui trouvent leur source dans les liens de famille et d'affection qui unissaient les proches à la victime décédée, le droit à réparation, est affecté par la responsabilité personnelle de la victime dans la mesure où l'auteur de la faute aurait pu l'opposer à la victime pour lui refuser l'indemnisation de son propre préjudice (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Victime coresponsable - Dommage subi par les proches de la victime - Dommage subi par répercussion - Droit à la réparation

Lorsqu'un dommage a été causé par les fautes concurrentes de plusieurs personnes, chacune de celles-ci est tenue, en règle, envers les victimes qui n'ont pas commis de faute, à la réparation intégrale du dommage; l'auteur d'une faute en relation causale avec le dommage d'une victime qui n'a pas elle-même commis de faute et qui subit un dommage propre direct est tenu envers cette victime à la réparation intégrale du dommage (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Pluralité d'auteurs. solidarité - Victime non fautive - Dommage propre direct - Réparation intégrale

P.10.1244.N

15 februari 2011

AC nr. ...

Het overlevingspensioen dat de overlevende echtgenoot geniet ten gevolge van het overlijden van zijn echtgenoot, is een recht dat zijn oorsprong vindt in de tussen het slachtoffer en zijn werkgever gesloten overeenkomst en in de wetgeving betreffende het rust- en overlevingspensioen voor de werknemers; het heeft geen vergoedend karakter en beoogt dus niet de vergoeding van de schade die het slachtoffer of zijn rechthebbende lijden ingevolge de fout van de aansprakelijke zodat het dan ook niet mag aangerekend worden op de schadevergoeding die de aansprakelijke verschuldigd is uit hoofde van inkomstenverlies (1). (1) Cass., 7 sept. 2004, AR P.04.0315.N, AC, 2004, nr. 386; 16 maart 2006, AR C.05.0299.N, AC, 2006, nr. 156; 4 sept. 2007, AR P.07.0426.N, AC, 2007, nr. 384.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Overlevingspensioen - Aanrekening op de schadevergoeding die de aansprakelijke verschuldigd is wegens inkomstenverlies

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Pension de survie - Imputation sur l'indemnité due par la personne responsable du chef de la perte de revenus

- Art. 1382 et 1383 Code civil

Een burgerlijkepartijstelling in toepassing van artikel 63 Wetboek van Strafvordering is ontvankelijk indien de aangeklaagde feiten beantwoorden aan een door de wet als misdaad of wanbedrijf gekwalificeerd misdrijf en de burgerlijke partij aannemelijk maakt dat zij door die feiten is benadeeld; de burgerlijke partij moet bij het instellen van haar klacht het bewijs nog niet leveren van de door haar geleden schade, maar dit belet het onderzoeksgerecht dat geroepen is te oordelen over de ontvankelijkheid van de burgerlijkepartijstelling en de daardoor ingestelde strafvordering, niet concreet vast te stellen dat de aangeklaagde feiten geen schade hebben veroorzaakt of hebben kunnen veroorzaken en hieruit af te leiden dat de burgerlijke partij niet aannemelijk maakt door die feiten te zijn benadeeld (1). (1) Cass., 21 sept. 1999, AR P.99.0743.N, AC, 1999, nr. 475; Cass., 22 mei 2001, AR P.99.1655.N, AC, 2001, nr. 303; Cass., 8 okt. 2002, AR P.02.0419.F, AC, 2002, nr. 516; Cass., 11 feb. 2003, AR P.02.0608.N, AC, 2003, nr. 94; Cass., 24 okt. 2006, AR P.06.0688.N, AC, 2006, nr. 507; Declercq, R, Beginselen van Strafrechtspleging, 5de ed., 2010, nrs. 503 en 3148.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Vordering voor de strafrechter - Burgerlijkepartijstelling - Ontvankelijkheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Burgerlijkepartijstelling - Onderzoek van de ontvankelijkheid - Bestaan van de schade of van de aannemelijkheid van de benadeling - Beoordeling

La constitution de partie civile en application de l'article 63 du Code d'instruction criminelle est recevable, pour autant que les faits incriminés répondent à une infraction légalement qualifiée crime ou délit et que la partie civile rende plausible le préjudice que ces faits lui auraient porté; en introduisant sa plainte, la partie civile n'est pas encore tenue d'apporter la preuve du dommage subi, mais que cela n'empêche pas la juridiction d'instruction appelée à statuer sur la recevabilité de la constitution de partie civile et sur l'action publique subséquentement engagée, de constater concrètement que les faits incriminés n'ont pas ou n'ont pu causer de dommage et en déduire que la partie civile ne rend pas plausible le préjudice subi par ces faits (1). (1) Cass., 21 septembre 1999, RG P.99.0743.N, Pas., 475; Cass., 22 mai 2001, RG P.99.1655.N, Pas., 2001, n° 303; Cass., 8 octobre 2002, RG P.02.0419.F, Pas., 2002, n° 516; Cass., 11 février 2003, RG P.02.0608.N, Pas., 2003, n° 94; Cass., 24 octobre 2006, RG P.06.0688.N, Pas., 2006, n° 507; Declercq, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 5ème éd., 2010, nos 503 et 3148.

ACTION CIVILE - Action devant le juge pénal - Constitution de partie civile - Recevabilité

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Constitution de partie civile - Examen de la recevabilité - Existence du dommage ou du caractère plausible du préjudice - Appréciation

Met achterlaten van afvalstoffen wordt niet alleen het storten, maar ook het verzuim om de gedeponeerde afval te verwijderen bedoeld (1). (1) Cass., 22 feb. 2005, AR P.04.1346.N, AC, 2005, nr. 109 met concl. procureur-generaal M. De Swaef.

MILIEURECHT - Achterlaten van afvalstoffen

L'abandon de déchets vise non seulement le déversement, mais également le défaut d'élimination des déchets déposés (1). (1) Voir Cass., 22 février 2005, RG P.04.1346.N, Pas., 2005, n° 109, avec les conclusions de M. le procureur général M. De Swaef, publiées à leur date dans AC

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABLISSEMENTS DANGEREUX ET INSALUBRES - Abandon de déchets

De rechter die de beklaagde de gunst van de opschorting van de veroordeling wegens inbreuk op de artikelen 489, 489bis of 489ter Strafwetboek verleent, kan vervolgens niet de bekendmaking bij uittreksel van de beslissing bij toepassing van artikel 490 van hetzelfde wetboek bevelen (1). (1) Zie Cass., 28 mei 1997, AR P.97.0188.F, AC, 1997, nr. 242.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS-AKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk

CONCORDATS - Infractions en relation avec la faillite. insolvabilité frauduleuse - Infraction aux articles 489, 489bis ou 489ter du Code

onvermogen - Inbreuk op artikelen 489, 489bis of 489ter
Strafwetboek - Opschorting van de veroordeling - Bekendmaking bij
uittreksel van de beslissing

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE
VEROORDELING - Gewone opschorting - Faillissementsmisdrijven -
Inbreuk op artikelen 489, 489bis of 489ter Strafwetboek -
Opschorting van de veroordeling - Bekendmaking bij uittreksel van
de beslissing

pénal - Suspension du prononcé - Publication par extrait de la
décision

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE DE
LA CONDAMNATION - Suspension simple - Infractions en matière de
faillite - Infraction aux articles 489, 489bis ou 489ter du Code pénal -
Suspension du prononcé - Publication par extrait de la décision

P.10.1282.N

15 maart 2011

AC nr. ...

Artikel 45, § 2, eerste lid, in fine, Stedenbouwwet 1962, verleent aan de gemachtigde ambtenaar geen bevoegdheid om met het oog op het veilig stellen van een goede plaatselijke ordening, bij het bepalen van de voorwaarden van een vergunning zonder meer van de bestemmingsvoorschriften van een gewestplan af te wijken; uit de gehele context van artikel 45 Stedenbouwwet 1962 blijkt integendeel dat met "alle bestaande verordenende voorschriften, inzonderheid van die welke uit de rooiplannen voortvloeien", alleen de verordenende voorschriften worden bedoeld die betrekking hebben op de rooilijn, de afmetingen, de plaatsing of het uiterlijk van bouwwerken, zoals bepaald door rooiplannen, bouwverordeningen en dergelijke (1). (1) Zie: Beneluxhof 25 juni 2002, nrs. A 2000/3 en 2000/4, Benelux Jur., 2002, afl. 23, 50 en concl. van advocaat-generaal Vandewal bij Cass., 24 december 2009, A.R. C.06.0639.N, AC, 2009, nr. 785

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Gemachtigde ambtenaar -
Bevoegdheid - Voorwaarden van de vergunning - Afwijking van de
bestemmingsvoorschriften van het gewestplan - Afwijking van de
verordenende voorschriften

- Art. 45, § 2, eerste en vierde lid Wet van 29 maart 1962 houdende
organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

L'article 45, § 2, alinéa 1er, in fine, de la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme, ne confère pas au fonctionnaire délégué, en vue de sauvegarder le bon aménagement des lieux, la compétence de s'écarter des prescriptions d'affectation d'un plan régional en fixant les conditions d'un permis ; au contraire, il ressort de l'ensemble du contexte de l'article 45 de la loi du 29 mars 1962 que les termes « de toutes prescriptions réglementaires existantes, et notamment de celles découlant de plans d'alignement » visent uniquement les prescriptions réglementaires concernant les alignement, mesures, emplacement ou apparence de constructions, tels qu'ils sont déterminés par les plans d'alignement, les réglementations urbanistiques et autres (1). (1) Voir : C.J. Benelux 25 juin 2002, nos A 2000/3 et 2000/4, Jur. Benelux, 2002, éd. 23, 50 et les conclusions de M. l'avocat général Vandewal, publiées sous Cass., 24 décembre 2009, RG C.06.0639.N, Pas., 2009, n° 785.

URBANISME - Permis de bâtir - Fonctionnaire délégué -
Compétence - Conditions du permis - Dérogation aux prescriptions
d'affectation du plan régional - Dérogation aux prescriptions
réglementaires

- Art. 45, § 2, al. 1er et 4 L. du 29 mars 1962 organique de
l'aménagement du territoire et de l'urbanisme

De termijn die de rechter toekent voor de uitvoering van de hoofdveroordeling (uitvoeringstermijn) onder verbeurte van een dwangsom, waarbij het herstel van de plaats in de vorige staat werd bevolen, is niet een termijn waarbij de rechter met toepassing van artikel 1385bis, vierde lid, Gerechtelijk Wetboek kan bepalen dat, na de betekening van de uitspraak waarbij ze is vastgesteld, de dwangsom tot zolang niet zal verbeuren (respijtermijn) (1). (1) Zie: Beneluxhof 25 juni 2002, nrs. A 2000/3 en 2000/4, Benelux Jur., 2002, afl. 23, 50 en concl. van advocaat-generaal Vandewal bij Cass., 24 december 2009, A.R. C.06.0639.N, AC, 2009, nr. 785

DWANGSOM - Aard - Veroordeling - Termijn - Stedenbouw - Herstel
van plaats in de vorige toestand - Dwangsom - Strafzaken

- Art. 1385bis, vierde lid Gerechtelijk Wetboek

La remise des lieux en leur état initial étant ordonnée, le délai accordé par le juge pour exécuter la condamnation principale (délai d'exécution) sous peine d'une astreinte, n'est pas un délai pour lequel le juge peut décider qu'en application de l'article 1385bis, alinéa 4, du Code judiciaire, l'astreinte ne peut être encourue avant la signification du jugement qui l'a prononcée (délai de répit) (1). (1). Voir : C.J. Benelux 25 juin 2002, nos A 2000/3 et 2000/4, Jur. Benelux, 2002, éd. 23, 50 et les conclusions de M. l'avocat général Vandewal, publiées sous Cass., 24 décembre 2009, RG C.06.0639.N, Pas., 2009, n° 785.

ASTREINTE - Nature - Condamnation - Délai - Urbanisme - Remise en
état des lieux - Astreinte - Matière répressive

- Art. 1385bis, al.4 Code judiciaire

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Aard - Veroordeling - Termijn - Herstel in de vorige staat - Dwangsom

- Art. 1385bis, vierde lid Gerechtelijk Wetboek

Wanneer de rechter enkel beslist dat de uitgesproken veroordeling tot herstel van de plaats in de vorige staat moet uitgevoerd zijn binnen een bepaalde termijn, dit onder verbeurte van een dwangsom, dan verleent hij de schuldenaar uitsluitend een uitvoeringstermijn en geen respijttermijn zodat na het verstrijken van de uitvoeringstermijn niet nog bijkomend een zelfde respijttermijn begint te lopen vanaf de betekening (1). (1) Zie: Beneluxhof 11 februari 2011, nrs A 2010/1 tot en met A 2010/6, www.courbeneluxhof.eu

DWANGSOM - Draagwijdte - Veroordeling - Stedenbouw - Uit te voeren binnen een bepaalde termijn onder verbeurte van een dwangsom - Herstel van plaats in de vorige staat - Strafzaken
STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Draagwijdte - Veroordeling - Herstel in de vorige staat - Uit te voeren binnen een bepaalde termijn onder verbeurte van een dwangsom

Wanneer de rechter, met betrekking tot de veroordeling tot herstel van de plaats in de vorige staat binnen een bepaalde termijn onder verbeurte van een dwangsom, enkel een uitvoeringstermijn verleent, kan de dwangsom verbeurd worden vanaf het verstrijken van die termijn op voorwaarde dat de uitspraak die de dwangsom bepaalt, aan de schuldenaar is betekend; die betekening, binnen of buiten de uitvoeringstermijn, verleent geen respijttermijn (1). (1) Zie: Beneluxhof 11 februari 2011, nrs A 2010/1 tot en met A 2010/6, www.courbeneluxhof.eu

DWANGSOM - Veroordeling - Stedenbouw - Herstel van plaats in de vorige staat - Uit te voeren binnen een bepaalde termijn onder verbeurte van een dwangsom - Verbeuring van de dwangsom - Strafzaken

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Veroordeling - Herstel in de vorige staat - Uit te voeren binnen een bepaalde termijn onder verbeurte van een dwangsom - Verbeuring van de dwangsom

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Nature - Condamnation - Délai - Remise en état des lieux - Astreinte

- Art. 1385bis, al.4 Code judiciaire

En le condamnant uniquement à la remise des lieux en leur état initial dans un délai déterminé, sous peine d'une astreinte, le juge ne fait qu'accorder un délai d'exécution au débiteur et non un délai de répit, de sorte qu'après l'expiration du délai d'exécution ne commence pas à courir complémentirement un même délai de répit supplémentaire à compter de la signification (1). (1) Voir: C.J. Benelux 11 février 2011, nos A 2010/1 à A 2010/6 inclus, www.courbeneluxhof.eu

ASTREINTE - Portée - Condamnation - Urbanisme - Exécution dans un délai déterminé sous peine d'une astreinte - Remise en état des lieux - Matière répressive

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Portée - Condamnation - Remise en état des lieux - Exécution dans un délai déterminé sous peine d'une astreinte

Lorsque le juge accorde uniquement un délai d'exécution en ce qui concerne la condamnation à la remise des lieux en leur état initial dans un délai déterminé, sous peine d'une astreinte, l'astreinte peut être encourue à compter de l'expiration de ce délai, sous réserve que la décision qui fixe l'astreinte ait été signifiée au débiteur; cette signification en cours ou au-delà du délai d'exécution, n'accorde pas un délai de répit (1). (1) Voir: C.J. Benelux 11 février 2011, nos A 2010/1 à A 2010/6 inclus, www.courbeneluxhof.eu

ASTREINTE - Condamnation - Urbanisme - Remise en état des lieux - Exécution dans un délai déterminé sous peine d'une astreinte - Exécution de l'astreinte - Matière répressive

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Condamnation - Remise en état des lieux - Exécution dans un délai déterminé sous peine d'une astreinte - Exécution de l'astreinte

P.10.1286.N

25 januari 2011

AC nr. ...

Het misdrijf van verlating van familie is een voortdurend misdrijf; nieuwe veroordelingen voor verlating van familie zijn niet mogelijk wegens feiten waarvoor de onderhoudsplichtige reeds eerder werd veroordeeld (1). (1) Zie: Cass., 22 sept. 2004, AR P.04.0511.F, AC, 2004, nr. 425.

MISDRUIF - Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf - Verlating van familie
- Art. 391bis Strafwetboek

L'infraction d'abandon de famille est une infraction continue; il n'est pas possible de prononcer de nouvelles condamnations du chef d'abandon de famille pour des faits pour lesquels la personne redevable de la pension alimentaire a déjà été antérieurement condamnée (1). (1) Voir Cass., 22 septembre 2004, RG P.04.0511.F, Pas., 2004, n° 425.

INFRACTION - Espèces - Infraction instantanée. infraction continuée. infraction continue - Abandon de famille
- Art. 391bis Code pénal

P.10.1289.F

22 juni 2011

AC nr. ...

Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk wordt gesteld uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld; indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd, kan hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon worden veroordeeld; voor de toepassing van de strafuitsluitingsgrond is niet vereist dat de geïdentificeerde natuurlijke persoon en de rechtspersoon tezelfdertijd worden vervolgd (1). (1) Zie Cass. 9 nov. 2004, AR P.04.0849.N, A.C., 2004, nr. 539; F. ROGGEN, "La responsabilité pénale des personnes morales (II)", in DPPP, 15 feb. 2008, p. 20 ; F. LUGENZ en O. KLEES, "Le point sur la responsabilité pénale des personnes morales", R.D.P.C., 2008, p. 200 en 201; J. OVERATH, M. GERON en T. MATRAY, "Projet de réforme de la responsabilité pénale des personnes morales (le projet de loi modifiant la loi du 4 mai 1999)", J.L.M.B., Opus 5, 2007, p. 49 en 50; A. MASSET, La responsabilité pénale des personnes morales, Revue Droit pénal de l'entreprise, 2011, p. 13 ; F. TULKENS, M. van de KERCHOVE, Y. CARTUYVELS en C. GUILLAIN, Introduction au droit pénal, Aspects juridiques et criminologiques, 9de uitg., Kluwer, 2010, p. 461 en 462.

MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning - Natuurlijke persoon - Strafuitsluitingsgrond - Strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon - Willens en wetens begane fout - Tegelijkertijd ingestelde vervolgingen - Voorwaarde

- Art. 5, tweede lid Strafwetboek

Lorsque la responsabilité de la personne morale est engagée exclusivement en raison de l'intervention d'une personne physique identifiée, seule le personne qui a commis la faute plus grave peut être condamnée; si la personne physique identifiée a commis la faute sciemment et volontairement, elle peut être condamnée en même temps que la personne morale responsable; pour l'application de la cause d'excuse absolutoire, il n'est pas exigé que la personne physique et la personne morale soient poursuivies en même temps (1). (1) Voir Cass. 9 novembre 2004, RG P.04.0849.N, Pas., 2004, n° 539; F. ROGGEN, "La responsabilité pénale des personnes morales (II)", in DPPP, 15 février 2008, p. 20; F. LUGENZ et O. KLEES, "Le point sur la responsabilité pénale des personnes morales", R.D.P.C., 2008, pp. 200 et 201; J. OVERATH, M. GERON et T. MATRAY, "Projet de réforme de la responsabilité pénale des personnes morales (le projet de loi modifiant la loi du 4 mai 1999)", in Le responsabilité pénale des personnes morales, JLMB, Opus 5, 2007, pp. 49 et 50; A. MASSET, "Le responsabilité pénale des personnes morales, Revue Droit pénal de l'entreprise, 2011, p. 13; F. TULKENS, M. van de KERCHOVE, Y. CARTUYVELS et C. GUILLAIN, Introduction au droit pénal, Aspects juridiques et criminologiques, 9ème éd., Kluwer, 2010, pp. 461 et 462.

INFRACTION - Justification et excuse - Excuse; voir aussi: 419/08 peine - Personne physique - Cause d'excuse absolutoire - Responsabilité pénale de la personne morale - Faute commise volontairement et sciemment - Poursuites simultanées - Condition

- Art. 5, al. 2 Code pénal

P.10.1298.N

18 januari 2011

AC nr. ...

Niet ontvankelijk bij gebrek aan belang is het middel dat aanvoert dat de kamer van inbeschuldigingstelling onterecht het hoger beroep tegen de verwijzingsbeschikking door de raadkamer niet-ontvankelijk verklaart, hoewel de inverdenkinggestelde voor de raadkamer bij schriftelijke conclusie aanvoerde dat de strafvordering wegens de overschrijding van de redelijke termijn was vervallen, wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling toch de gegrondheid van het verweer met betrekking tot de aangevoerde grond van verval van de strafvordering onderzoekt om het hoger beroep af te wijzen (1). (1) Cass., 5 okt. 2010, AR P.10.0530.N, AC, 2010, nr. ...

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang - Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Schriftelijke conclusie - Verweer - Overschrijding van de redelijke termijn - Onherroepelijke en onherstelbare aantasting van het recht van verdediging - Afwijzing door de raadkamer - Verwijzingsbeschikking - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest dat het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaart - Arrest dat de gegrondheid van het verweer toch onderzoekt - Ontvankelijkheid

Wanneer de inverdenkinggestelde bij de regeling van de rechtspleging voor de raadkamer in schriftelijke conclusie aanvoert dat de strafvordering vervallen is daar de redelijke termijn is overschreden waardoor zijn recht van verdediging onherroepelijk en onherstelbaar is aangetast zodat een eerlijk proces niet meer mogelijk is, werpt hij een grond van verval van de strafvordering op als bedoeld in artikel 135, §2, Wetboek van Strafvordering; hieruit volgt dat indien de raadkamer zijn verzoek afwijst, tegen die beslissing een ontvankelijk hoger beroep openstaat(1). (1) Cass., 5 okt. 2010, AR P.10.0530.N, A.C., 2010, nr. ...

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Inverdenkinggestelde - Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Schriftelijke conclusie - Verweer - Overschrijding van de redelijke termijn - Onherroepelijke en onherstelbare aantasting van het recht van verdediging - Grond van verval van de strafvordering - Afwijzing door de raadkamer - Ontvankelijkheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Schriftelijke conclusie - Verweer - Overschrijding van de redelijke termijn - Onherroepelijke en onherstelbare aantasting van het recht van verdediging - Grond van verval van de strafvordering - Afwijzing door de raadkamer - Hoger beroep - Ontvankelijkheid

Est irrecevable à défaut d'intérêt le moyen qui invoque que la chambre des mises en accusation a déclaré, à tort, irrecevable l'appel formé contre l'ordonnance de renvoi de la chambre du conseil alors que, dans ses conclusions écrites, l'inculpé a fait valoir devant la chambre du conseil que l'action publique était éteinte en raison du dépassement du délai raisonnable, lorsque, pour rejeter l'appel, la chambre des mises en accusation examine néanmoins le bien-fondé de la défense concernant la cause d'extinction de l'action publique (1). (1) Cass., 5 octobre 2010, RG P.10.0530.N, Pas., 2010, n° ...

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Intérêt - Chambre du conseil - Règlement de la procédure - Conclusions écrites - Défense - Dépassement du délai raisonnable - Atteinte irrévocable et irréparable aux droits de la défense - Rejet par la chambre du conseil - Ordonnance de renvoi - Appel - Chambre des mises en accusation - Arrêt déclarant l'appel irrecevable - Arrêt examinant néanmoins le bien-fondé de la défense - Recevabilité

Lorsque, dans ses conclusions écrites, l'inculpé fait valoir lors du règlement de la procédure devant la chambre du conseil que l'action publique est éteinte en raison du dépassement du délai raisonnable entachant ses droits de la défense de manière irrévocable et irréparable et empêchant ainsi un procès équitable, il soulève une cause d'extinction de l'action publique prévue à l'article 135 du Code d'instruction criminelle; il s'ensuit que si la chambre du conseil rejette sa requête, cette décision peut faire l'objet d'un appel recevable (1). (1) Cass., 5 octobre 2010, RG P.10.0530.N, Pas., 2010, n° ...

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Inculpé - Chambre du conseil - Règlement de la procédure - Conclusions écrites - Défense - Dépassement du délai raisonnable - Atteinte irrévocable et irréparable aux droits de la défense - Cause d'extinction de l'action publique - Rejet par la chambre du conseil - Recevabilité

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre du conseil - Règlement de la procédure - Conclusions écrites - Défense - Dépassement du délai raisonnable - Atteinte irrévocable et irréparable aux droits de la défense - Cause d'extinction de l'action publique - Rejet par la chambre du conseil - Appel - Recevabilité

Il appartient au juge pénal de déterminer en fait, en fonction de la réalisation ou non de l'objectif poursuivi par l'auteur de l'infraction et de l'effet utile attendu du faux fiscal, si l'usage de celui-ci a pris fin et a dès lors fait courir le délai de prescription de l'action publique; la Cour vérifie si, de ses constatations, le juge a pu déduire légalement que ce faux a ou non cessé de produire l'effet voulu par le faussaire (1). (1) Voir: Cass., 13 janvier 2009, RG P.08.0882.N, Pas., 2009, n° 23; Cass., 3 juin 2009, RG P.08.1732.F, Pas., 2009, n° 370; Cass., 27 octobre 2009, RG P.09.0748.N, Pas., 2009, n° 619; Cass., 18 novembre 2009, RG P.09.0958.F, Pas., 2009, n° 675, avec concl. de M. l'avocat général Vandermeersch.

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Délais - Point de départ - Usage de faux - Faux et usage de faux - Faux fiscal

- Art. 450 *Côte des impôts sur les revenus 1992*

- Art. 193, 196, 197, 213 et 214 *Code pénal*

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Usage de faux - Faux et usage de faux - Faux fiscal - Limites - Durée de l'infraction

- Art. 450 *Côte des impôts sur les revenus 1992*

- Art. 193, 196, 197, 213 et 214 *Code pénal*

FAUX ET USAGE DE FAUX - Conditions - Appréciation souveraine par le juge du fond - Prescription - Usage de faux - Faux fiscal - Action publique - Durée de l'infraction

- Art. 450 *Côte des impôts sur les revenus 1992*

- Art. 193, 196, 197, 213 et 214 *Code pénal*

La Cour de cassation n'est pas tenue de poser à la Cour constitutionnelle une question préjudicielle revenant à charger celle-ci de contrôler, non pas la conformité à la Constitution d'une loi telle que l'interprète la jurisprudence, mais bien la conformité de la décision judiciaire elle-même (1). (1) Voir: Cass., 25 avril 2001, RG P.01.0167.F, Pas., 2001, n° 232.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Question préjudicielle - Obligation - Cour de cassation

- Art. 26, § 1er *Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage*

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Obligation - Cour constitutionnelle - Cour de cassation

- Art. 26, § 1er *Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage*

La persistance de l'effet utile d'un faux fiscal peut être déduite de tout usage de pièces arguées de faux dans l'intention de tromper l'administration (1). (1) Voir: Cass., 21 mai 2008, RG P.07.1710.F, Pas., 2008, n° 307, avec concl. de M. l'avocat général Vandermeersch; Cass., 3 juin 2009, RG P.08.1732.F, Pas., 2009, n° 370.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Usage de faux - Faux fiscal - Durée de

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Aanvang - Gebruik van valse stukken - Valsheid en gebruik van valse stukken - Vals belastingstuk

- Art. 450 *Wetboek Inkomstenbelastingen 1992*

- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 *Strafwetboek*

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Gebruik van valse stukken - Valsheid en gebruik van valse stukken - Vals belastingstuk - Grenzen - Duur van het misdrijf

- Art. 450 *Wetboek Inkomstenbelastingen 1992*

- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 *Strafwetboek*

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Voorwaarden - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Verjaring - Gebruik van valse stukken - Vals belastingstuk - Strafvordering - Duur van het misdrijf

- Art. 450 *Wetboek Inkomstenbelastingen 1992*

- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 *Strafwetboek*

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Verplichting - Hof van Cassatie

- Art. 26, § 1 *Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989*

PREJUDICIEEL GESCHIL - Verplichting - Grondwettelijk Hof - Hof van Cassatie

- Art. 26, § 1 *Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989*

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Gebruik van valse

stukken - Vals belastingstuk - Duur van het misdrijf

- Art. 450 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 Strafwetboek

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Aanvang - Gebruik van valse stukken - Valsheid en gebruik van valse stukken - Vals belastingstuk

- Art. 450 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 Strafwetboek

l'infraction

- Art. 450 *Côte des impôts sur les revenus 1992*

- Art. 193, 196, 197, 213 et 214 *Code pénal*

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Délais - Point de départ - Usage de faux - Faux et usage de faux - Faux fiscal

- Art. 450 *Côte des impôts sur les revenus 1992*

- Art. 193, 196, 197, 213 et 214 *Code pénal*

P.10.1319.F

7 september 2011

AC nr. ...

In het kader van het toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging op het ogenblik van de regeling ervan, kan de kamer van inbeschuldigingstelling ambtshalve nagaan of is zij, zo een partij erom verzoekt, zelfs verplicht na te gaan of de redelijke termijn is geëerbiedigd die bij artikel 6.1 van het Verdrag wordt gewaarborgd (1). (1) Henri D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, op.cit., p. 780 en de verwijzingen in voetnoot nr. 285.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Eerbiediging van de redelijke termijn - Nazicht - Regeling van de rechtspleging

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Kamer van inbeschuldigingstelling - Toezicht op de regelmatigheid van de rechtspleging - Eerbiediging van de redelijke termijn - Nazicht - Regeling van de rechtspleging - Redelijke termijn - Onderzoeksgerechten

Er bestaat geen drempel waaronder of waarboven de duur van een rechtspleging noodzakelijkerwijs redelijk of onredelijk is; de beoordeling van het normale of abnormale karakter van de duur van een rechtspleging geschiedt ook aan de hand van andere criteria zoals de complexiteit van de zaak, het feit dat een partij de rechtsmiddelen uitoefent die de wet haar ter beschikking stelt of de ijver van de met het onderzoek of de vervolging belaste overheid (1). (1) Zie Cass. 12 april 2000, AR P.00.0136.F, AC, 2000, nr. 249.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Beoordeling - Redelijke termijn

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Dans le cadre du contrôle de la régularité de la procédure au moment de son règlement, la chambre des mises en accusation peut d'office ou doit, si une partie le demande, vérifier le respect du délai raisonnable garanti par l'article 6, §1er, de la Convention (1). (1) Henri D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH et Marie-Aude BEERNAERT, op. cit., p. 780 et les références citées en note de bas de page n° 285.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Respect du délai raisonnable - Vérification - Règlement de la procédure

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la régularité de la procédure - Respect du délai raisonnable - Vérification - Règlement de la procédure - Délai raisonnable - Juridictions d'instruction

Il n'existe pas de seuil en deçà duquel ou au-delà duquel la durée d'une procédure est nécessairement raisonnable ou déraisonnable; l'appréciation du caractère normal ou anormal de la longueur d'une procédure s'effectue également en fonction d'autres critères tels que la complexité de l'affaire, l'exercice par une partie des recours que la loi met à sa disposition ou la diligence des autorités d'instruction ou de poursuite (1). (1) Voir Cass. 12 avril 2000, RG P.00.0136.F, Pas., 2000, n° 249.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Appréciation - Délai raisonnable

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Het onderzoeksgerecht heeft niet tot taak uitspraak te doen over de gegrondheid van een beschuldiging in strafzaken en kan de eventuele overschrijding van de redelijke termijn en de gevolgen daarvan alleen in aanmerking nemen vanuit het oogpunt van de bewijsvoering en de eerbiediging van het recht van verdediging (1). (1) Ofschoon artikel 6, §1, van het E.V.R.M. zowel vóór als ná de regeling van de rechtspleging toepasselijk is, heeft dat niet tot gevolg dat het toezicht op de naleving ervan op dezelfde wijze gebeurt in de verschillende stadia van de rechtspleging. In de fase van het gerechtelijk onderzoek is het toezicht beperkter omdat het voorwerp ervan niet hetzelfde is. De voormelde auteurs kennen de kamer van inbeschuldigingstelling alleen een "marginaal" toezicht toe (p. 43), ook wel toezicht "prima facie" genoemd (p. 285).

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Eerbiediging van de redelijke termijn - Nazicht

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Kamer van inbeschuldigingstelling - Eerbiediging van de redelijke termijn - Nazicht - Redelijke termijn - Onderzoeksgerechten

Buitenvervolginstelling is niet de enig mogelijke sanctie voor een overschrijding van de door het onderzoeksgerecht op het ogenblik van de regeling van de rechtspleging vastgestelde redelijke termijn (1). (1) Henri D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, p. 781.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onderzoeksgerecht - Buitenvervolginstelling - Regeling van de rechtspleging - Sanctie - Redelijke termijn - Overschrijding

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Het onredelijk karakter van de duur van de rechtspleging wordt alleen met de niet-ontvankelijkheid van de vervolging gestraft als die overdreven lange duur geleid heeft tot het teloorgaan van bewijsmateriaal of de normale uitoefening van het recht van verdediging onmogelijk heeft gemaakt (1). (1) Cass. 15 sept. 2010, AR P.10.0572.F, AC, 2010, nr. 524.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Niet-ontvankelijkheid van de vervolging - Sanctie - Redelijke termijn - Overschrijding

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

La juridiction d'instruction, qui n'a pas vocation à statuer sur le bien-fondé d'une accusation en matière pénale, ne peut prendre en compte le dépassement éventuel du délai raisonnable et ses conséquences que sous l'angle de l'administration de la preuve et celui du respect des droits de la défense (1). (1) Si l'article 6, § 1er, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales s'applique tant avant qu'après le règlement de la procédure, il n'en résulte pas que le contrôle de son respect s'effectue de la même manière aux différentes étapes de la procédure. Au stade de l'instruction, le contrôle est plus limité puisque son objet n'est pas le même. A la chambre des mises en accusation, les auteurs précités n'attribuent qu'un contrôle "marginal" (p. 43), également appelé contrôle "de prime abord" (p. 285).

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Respect du délai raisonnable - Vérification

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Chambre des mises en accusation - Respect du délai raisonnable - Vérification - Délai raisonnable - Juridictions d'instruction

Le non-lieu n'est pas la seule sanction possible d'un dépassement du délai raisonnable constaté par la juridiction d'instruction au moment du règlement de la procédure (1). (1) Henri D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH et Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, La Charte, 2010, p. 781.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Juridiction d'instruction - Non-lieu - Règlement de la procédure - Sanction - Délai raisonnable - Dépassement

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

L'irrecevabilité de la poursuite ne sanctionne le caractère déraisonnable de la durée de la procédure que si cette longueur excessive a entraîné une déperdition des preuves ou rendu impossible l'exercice normal des droits de la défense (1). (1) Cass. 15 septembre 2010, RG P.10.0572.F, Pas., 2010, n° 524.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Irrecevabilité de la poursuite - Sanction - Délai raisonnable - Dépassement

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

De sanctie wegens miskenning van een substantieel vormvereiste dat niet raakt aan de organisatie van de hoven en rechtbanken, wordt niet automatisch opgelegd, maar dient beoordeeld te worden in het licht van de context, het voorwerp en de gevolgen van die miskenning voor het recht op een eerlijke behandeling van de zaak (1). (1) Zie J. de CODT, "Preuve pénale et nullités", R.D.P.C., 2009, p. 642-648; H.-D. BOSLY, D. VANDERMEERSCH en M.-A. BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Bruxelles, La Chartre, 2010, p. 1012.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Onregelmatig verkregen bewijs - Miskening van een substantieel vormvereiste - Vormvereiste zonder verband met de organisatie van de hoven en rechtbanken - Sanctie - Beoordeling door de rechter - Criteria

La sanction de la violation d'une forme substantielle ne touchant pas à l'organisation des cours et tribunaux n'est pas automatique mais doit s'apprécier en fonction du contexte de la violation, de son objet et de son incidence sur le droit à un procès équitable (1). (1) Voir J. de CODT, "Preuve pénale et nullités", R.D.P.C., 2009, pp. 642-648; H.-D. BOSLY, D. VANDERMEERSCH et M.-A. BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Bruxelles, La Chartre, 2010, p. 1012.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Preuve obtenue irrégulièrement - Violation d'une forme substantielle - Formalité substantielle ne touchant pas à l'organisation des cours et tribunaux - Sanction - Appréciation par le juge - Critères

De appelrechters die niet vaststellen dat de onwettigheid die voortvloeit uit de tussenkomst van een ambtenaar van het bosbeheer buiten het gebied van zijn territoriale bevoegdheid, de betrouwbaarheid van het bewijs in het gedrang brengt, dat die onwettigheid een hogere waarde dan de doeltreffendheid van de strafrechtspleging in het gedrang zou brengen of afbreuk zou doen aan een recht dat door de miskende regel wordt beschermd, dat door de tussenkomst van de ambtenaar buiten zijn gebied het recht van verdediging werd uitgehold, dat het ingrijpen van die niet-bevoegde ambtenaar opzettelijk plaatsvond of berust op een onverschoonbare dwaling, of dat de onregelmatigheid erger is dan het misdrijf dat zij bewijst, verantwoord hun beslissing niet naar recht.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Onregelmatig verkregen bewijs - Vaststellingen door een ambtenaar van het bosbeheer buiten het gerechtelijk arrondissement waarvoor hij is aangesteld - Sanctie - Beoordeling door de rechter - Criteria

JACHT - Waals Gewest - Anti-stroperij eenheid - Vaststelling van de misdrijven - Vaststellingen door een ambtenaar van het bosbeheer buiten het gerechtelijk arrondissement waarvoor hij is aangesteld - Sanctie - Beoordeling door de rechter - Criteria

Ne justifient pas légalement leur décision les juges d'appel qui ne constatent pas que l'illégalité procédant de l'intervention d'un agent forestier agissant en dehors du champ de sa compétence territoriale compromet la fiabilité de la preuve, que celle-ci mettrait en péril une valeur supérieure à l'efficacité de la justice pénale ou porterait atteinte à un droit protégé par la norme transgressée, que les droits de la défense ont été vidés de leur substance par suite de l'intervention de l'agent en dehors de son triage, que l'action de cet agent sans compétence fut intentionnelle ou relève d'une erreur inexcusable, ou que l'irrégularité est plus grave que l'infraction qu'elle prouve.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Preuve obtenue irrégulièrement - Constatations par un agent forestier hors de l'arrondissement judiciaire pour lequel il est commissionné - Sanction - Appréciation par le juge - Critères

CHASSE - Région wallonne - Unité anti-braconnage - Constatation des infractions - Constatations par un agent forestier hors de l'arrondissement judiciaire pour lequel il est commissionné - Sanction - Appréciation par le juge - Critères

Uit het feit dat een abnormale prijs onder meer kan blijken uit de abnormale winst die met de verkoop van het product of door de uitvoering van de prestatie wordt geboekt, volgt nog niet dat onder de bij de wet bedoelde verkoop tegen abnormale prijzen alleen prijzen moeten worden verstaan die aan het economisch subject werden uitbetaald.

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Materieel bestanddeel - Handelspraktijken - Verkoop tegen een abnormale prijs - Abnormale prijs

S'il est exact que l'anormalité du prix peut se déduire, entre autres, de l'anormalité du bénéfice réalisé par la vente du produit ou la réalisation de la prestation, il ne s'en déduit pas que la pratique des prix anormaux visée par la loi ne doit s'entendre que des prix dont l'agent économique a obtenu le paiement.

INFRACTION - Généralités. notion. élément matériel. élément moral. unité d'intention - Élément matériel - Pratiques du commerce - Pratique d'un prix anormal - Anormalité du prix

- Art. 1, § 2 Wet 22 jan. 1945

HANDELSPRAKTIJK - Prijnsreglementering - Misdrijf - Verkopen tegen een abnormale prijs - Abnormale prijs

- Art. 1, § 2 Wet 22 jan. 1945

- Art. 1er, § 2 L. du 22 janvier 1945

PRATIQUES DU COMMERCE - Réglementation des prix - Infraction - Pratique d'un prix anormal - Anormalité du prix

- Art. 1er, § 2 L. du 22 janvier 1945

P.10.1324.F

26 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

ARBEID - Allerlei - Tewerkstelling van buitenlandse werknemers - Zonder vergunning - Misdrijf - Straf - Bijzondere verbeurdverklaring - Verbeurdverklaring van de zaken die gediend hebben tot het plegen van het misdrijf - Eigendomsvoorwaarde

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Tewerkstelling van buitenlandse werknemers zonder vergunning - Verbeurdverklaring van de zaken die gediend hebben tot het plegen van het misdrijf - Eigendomsvoorwaarde

VREEMDELINGEN - Tewerkstelling van buitenlandse werknemers - Zonder vergunning - Misdrijf - Straf - Bijzondere verbeurdverklaring - Verbeurdverklaring van de zaken die gediend hebben tot het plegen van het misdrijf - Eigendomsvoorwaarde

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

TRAVAIL - Divers - Occupation de travailleurs étrangers - Absence d'autorisation - Infraction - Peine - Confiscation spéciale - Confiscation des choses qui ont servi à commettre l'infraction - Condition de propriété

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Occupation de travailleurs étrangers sans autorisation - Confiscation des choses qui ont servi à commettre l'infraction - Condition de propriété

ETRANGERS - Occupation de travailleurs étrangers - Absence d'autorisation - Infraction - Peine - Confiscation spéciale - Confiscation des choses qui ont servi à commettre l'infraction - Condition de propriété

Artikel 17, derde lid, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, staat in afwijking van artikel 42, 1°, van het Strafwetboek de bijzondere verbeurdverklaring toe van de zaken die gediend hebben tot het plegen van het misdrijf, zelfs wanneer die niet in eigendom toebehoren aan de veroordeelde (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

ARBEID - Allerlei - Tewerkstelling van buitenlandse werknemers - Zonder vergunning - Misdrijf - Straf - Bijzondere verbeurdverklaring - Verbeurdverklaring van de zaken die gediend hebben tot het plegen van het misdrijf - Eigendomsvoorwaarde

VREEMDELINGEN - Tewerkstelling van buitenlandse werknemers - Zonder vergunning - Misdrijf - Straf - Bijzondere verbeurdverklaring - Verbeurdverklaring van de zaken die gediend hebben tot het plegen van het misdrijf - Eigendomsvoorwaarde

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Tewerkstelling van buitenlandse werknemers zonder vergunning - Verbeurdverklaring van de zaken die gediend hebben tot het plegen van het misdrijf - Eigendomsvoorwaarde

L'article 17, alinéa 3, de la loi du 30 avril 1999 relative à l'occupation des travailleurs étrangers permet, par dérogation à l'article 42, 1°, du Code pénal, la confiscation spéciale des choses qui ont servi à commettre l'infraction, même lorsque la propriété n'en appartient pas au condamné (1). (1) Voir les concl. du M.P.

TRAVAIL - Divers - Occupation de travailleurs étrangers - Absence d'autorisation - Infraction - Peine - Confiscation spéciale - Confiscation des choses qui ont servi à commettre l'infraction - Condition de propriété

ETRANGERS - Occupation de travailleurs étrangers - Absence d'autorisation - Infraction - Peine - Confiscation spéciale - Confiscation des choses qui ont servi à commettre l'infraction - Condition de propriété

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Occupation de travailleurs étrangers sans autorisation - Confiscation des choses qui ont servi à commettre l'infraction - Condition de propriété

P.10.1328.N

1 februari 2011

AC nr. ...

Het wettigheidsbeginsel in strafzaken, gewaarborgd door artikel 7 EVRM en de artikelen 12, tweede lid, en 14 Grondwet, vereist dat de strafwet moet worden geformuleerd in bewoordingen op grond waarvan eenieder, op het ogenblik waarop hij een gedrag aanneemt, kan uitmaken of dat gedrag al dan niet strafbaar is (1). (1) Cass., 2 juni 2009, AR P.09.0071.N, A.C., 2009, nr. 366.

GRONDWET - Art. 12 - Wettigheidsbeginsel

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 12 - Principe de légalité

GRONDWET - Art. 14 - Wettigheidsbeginsel

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7 - Wettigheidsbeginsel

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Wettigheidsbeginsel - Strafzaken

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen - Strafwet - Wettigheidsbeginsel

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 14 - Principe de légalité

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 7 - Principe de légalité

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Principe de légalité - Matière répressive

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Généralités - Loi pénale - Principe de légalité

Overeenkomstig artikelen 4.1.1.3° en 4.2.1.1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is een publiciteitsinrichting enkel een "constructie" waarvan de plaatsing een voorafgaande vergunning behoeft, wanneer zij in de grond is ingebouwd, aan de grond is bevestigd of op de grond steunt omwille van de stabiliteit en zij bestemd is om ter plaatse te blijven staan of liggen; deze voorwaarde wijkt niet af van de voordien bij artikel 99, §1, 5° Stedenbouwdecreet 1999, vóór de wijziging ervan, bepaalde vereiste dat de grond gewoonlijk moet zijn gebruikt, aangelegd of ingericht vooraleer de plaatsing van één of meer verplaatsbare inrichtingen of rollend materieel, hoofdzakelijk gebruikt voor publicitaire doeleinden, een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning behoefde.

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Publiciteitsinrichting - Plaatsing van verplaatsbare publiciteitspanelen - Vereiste van voorafgaande vergunning - Voorwaarde volgens het Stedenbouwdecreet 1999 - Voorwaarde volgens de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening - Vergelijking

URBANISME - Permis de bâtir - Aménagement publicitaire - Installation de panneaux publicitaires - Condition d'une autorisation préalable - Condition selon le décret du Conseil flamand du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire - Condition selon le Code flamand de l'aménagement du territoire - Comparaison

P.10.1334.N

1 februari 2011

AC nr. ...

Noch artikel 5 Strafwetboek, noch het recht van verdediging vereisen dat de strafrechtelijk verantwoordelijke rechtspersoon samen met de geïdentificeerde natuurlijke persoon wordt vervolgd en het niet betrekken van de rechtspersoon in het strafproces doet geen afbreuk aan de normale toepassing van de bewijsregels in strafzaken; dit geldt evenzeer wanneer aan de natuurlijke persoon enkel een onopzettelijke fout wordt verweten (1). (1) Cass., 9 nov. 2004, AR P.04.0849.N, AC, 2004, nr. 539; Cass., 25 okt. 2005, AR P.05.0721.N, AC, 2005, nr. 536.

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen - Strafrechtelijk verantwoordelijke rechtspersoon - Onopzettelijke fout - Gelijkijdige vervolging - Vereiste

INFRACTION - Imputabilité - Personnes physiques - Personne morale pénalement responsable - Faute involontaire - Poursuites simultanées - Condition

P.10.1335.N

1 februari 2011

AC nr. ...

De uitzonderingsbepaling van artikel 3, §1, derde lid, KB Technische Eisen Bromfietsen en Motorfietsen geldt enkel wanneer aan de dubbele voorwaarde is voldaan dat vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit op 15 november 1974 geen proces-verbaal van goedkeuring vereist was voor het betrokken motorrijtuig en dat dit vóór die datum in het verkeer werd gebracht.

WEGVERKEER - Allerlei - Bromfiets - KB Technische Eisen Bromfietsen en Motorfietsen - Gelijkvormigheid - Verplichte goedkeuring per type - Uitzondering

ROULAGE - Divers - Cyclomoteur - AR du 10 octobre 1974 concernant les cyclomoteurs et les motocyclettes ainsi que leurs remorques - Uniformité - Agrément obligatoire par type - Exception

Het misdrijf van niet-verzekerd voeren als eigenaar, stelt de enkele daarin omschreven overtreding strafbaar, zodat het feit van deze overtreding zelf impliceert dat de dader het wetsvoorschrift wetens en willens heeft overtreden en er geen opzet moet worden bewezen; de dader is alleen dan niet strafbaar wanneer hij aantoonbaar of geloofwaardig maakt dat hij heeft gehandeld ingevolge overmacht of onoverwinnelijke dwaling (1). (1) Zie Cass., 11 mei 1971, AC, 1971, 907.

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Moreel bestanddeel - In het verkeer brengen van een niet-verzekerd voertuig als eigenaar - Opzet

- Artt. 1, 2, § 1, 22, § 1, eerste lid, en 24 Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

VERZEKERING - W.a.m.- verzekering - Eigenaar van het voertuig - Niet-verzekering - Moreel bestanddeel

- Artt. 1, 2, § 1, 22, § 1, eerste lid, en 24 Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

INFRACTION - Généralités. notion. élément matériel. élément moral. unité d'intention - Élément moral - Mise en circulation d'un véhicule non couvert par une assurance en tant que propriétaire - Dol

- Art. 1er, 2, § 1er, 22, § 1er, al. 1er, et 24 L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Propriétaire du véhicule - Défaut d'assurance - Élément moral

- Art. 1er, 2, § 1er, 22, § 1er, al. 1er, et 24 L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

Uit de samenhang tussen artikel 3, §1 en artikel 3, §3, KB Technische Eisen Bromfietsen en Motorfietsen volgt dat met de woorden "in het verkeer brengen" enkel het in het Belgische wegverkeer brengen wordt bedoeld.

WEGVERKEER - Inschrijving van voertuigen - Bromfiets - KB Technische Eisen Bromfietsen en Motorfietsen - In het verkeer brengen

ROULAGE - Immatriculation des véhicules - Cyclomoteur - AR du 10 octobre 1974 concernant les cyclomoteurs et les motocyclettes ainsi que leurs remorques - Mise en circulation

P.10.1344.F

9 februari 2011

AC nr. ...

Wanneer twee wetten verschillende straffen opleggen, wordt de vraag welke straf de zwaarste is opgelost door eerst te onderzoeken wat de aard is van de uitgesproken straffen en vervolgens de duur ervan en de maat van hun respectievelijke maxima en minima te vergelijken; correctionele straffen zijn steeds minder zwaar dan criminele straffen (1). (1) Constant, Manuel de droit pénal, Luik, 1956, p. 111, nr. 67.

STRAF - Zwaarste straf - Verschillende feiten - Eenheid van opzet -

Lorsque deux lois comminent des peines différentes, la question de savoir quelle est la peine la plus forte se résout en recherchant d'abord quelle est la nature des peines édictées et ensuite en comparant leur durée et le taux de leur maxima et de leur minima respectifs; les peines correctionnelles sont toujours inférieures aux criminelles (1). (1) Constant, Manuel de droit pénal, Liège, 1956, p. 111, n° 67.

PEINE - Peine la plus forte - Plusieurs faits - Unité d'intention - Peine

Zwaarste straf

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Opeenvolgende wetten - Strafwet - Nieuwe strafwet - Zwaarste straf

Wanneer een feit een misdrijf opleverde op het tijdstip dat het werd gepleegd, maar een nieuwe wet op de dag van de uitspraak van het vonnis de omschrijving van dat misdrijf en de straf heeft gewijzigd, kan de rechter die het voormelde misdrijf bewezen verklaart alleen maar een straf opleggen met toepassing van de nieuwe wet die in minder zware straffen voorziet, nadat hij heeft vastgesteld dat de nieuwe wet op de dag van de uitspraak nog steeds het feit straft dat dit misdrijf oplevert (1). (1) Zie Cass., 30 jan. 2001, AR P.01.1440.F, AC, 2002, nr. 64.

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Nieuwe strafwet - Strafrechtelijke bepalingen

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Opeenvolgende wetten - Strafwet - Nieuwe strafwet - Strafrechtelijke bepalingen

la plus forte

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Succession de lois - Loi pénale - Nouvelle loi pénale - Peine la plus forte

Lorsqu'un fait constituait une infraction au moment de sa perpétration mais qu'à la date de la prononciation du jugement, une loi nouvelle a modifié la qualification de cette infraction et la peine, le juge qui déclare ladite infraction établie ne peut prononcer une peine par application de la loi nouvelle prévoyant des peines moins fortes qu'après avoir constaté qu'à la date de la prononciation, la loi nouvelle punit encore le fait constituant cette infraction (1). (1) Voir Cass., 30 janvier 2001, RG P.01.1440.F, Pas., 2002, n° 64.

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Nouvelle loi pénale - Dispositions pénales

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Succession de lois - Loi pénale - Nouvelle loi pénale - Dispositions pénales

P.10.1347.N

18 januari 2011

AC nr. ...

"Verstrekker van een elektronische communicatiedienst" in de zin van artikel 46bis Wetboek van Strafvordering, is niet alleen de Belgische operator in de zin van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, maar iedereen die diensten van elektronische communicatie verstrekt, zoals onder meer de transmissie van communicatiegegevens; de medewerkingsplicht van artikel 46bis Wetboek van Strafvordering is dus niet beperkt tot operatoren van een elektronisch communicatienetwerk of verstrekkers van een elektronische communicatiedienst die ook operator zijn in de zin van de wet van 13 juni 2005 of die hun elektronische communicatiediensten enkel verstrekken via hun eigen infrastructuur; die verplichting bestaat ook voor iedereen die een dienst aanbiedt die geheel of hoofdzakelijk bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken en de persoon die een dienst aanbiedt die erin bestaat zijn klanten toe te laten via een elektronisch netwerk informatie te verkrijgen of te ontvangen of te verspreiden, kan ook een verstrekker van een elektronische communicatiedienst zijn (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

INFORMATIEMAATSCHAPPIJ - Verstrekker van een elektronische communicatiedienst

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Artikel 46bis, Wetboek van Strafvordering - Verstrekker van een elektronische

"Le fournisseur d'un service de communications électroniques" au sens de l'article 46bis du Code d'instruction criminelle n'est pas uniquement l'opérateur belge au sens de la loi du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques, mais chacun qui dispense des services de communications électroniques, comme notamment la transmission de données de communication; l'obligation de concours prévue par l'article 46bis du Code d'instruction criminelle ne se limite, dès lors, pas aux opérateurs d'un réseau de communications électroniques ou aux fournisseurs d'un service de communications électroniques qui sont aussi opérateurs au sens de la loi du 13 juin 2005 ou qui ne dispensent leurs services de communications électroniques qu'au moyen de leur propre infrastructure; cette obligation existe aussi dans le chef de celui qui offre un service qui consiste entièrement ou principalement dans la transmission de signaux par la voie des réseaux de communications électroniques et la personne qui offre un service consistant à autoriser ses clients à obtenir ou recevoir ou diffuser des informations au moyen d'un réseau électronique peut aussi être un fournisseur d'un service de communications électroniques (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

SOCIETE DE L'INFORMATION - Fournisseur d'un service de communications électroniques

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Article 46bis du Code d'instruction criminelle - Fournisseur d'un service de

Conclusie van eerste advocaat-generaal De Swaef.

INFORMATIEMAATSCHAPPIJ - Verstreker van een elektronische
communicatiedienst

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Artikel 46bis, Wetboek van
Strafvordering - Verstreker van een elektronische
communicatiedienst

Conclusions du premier avocat général De Swaef.

SOCIETE DE L'INFORMATION - Fournisseur d'un service de
communications électroniques

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Article 46bis du Code
d'instruction criminelle - Fournisseur d'un service de
communications électroniques

P.10.1354.N

1 februari 2011

AC nr. ...

De rechter kan de beklaagde wegens het onopzettelijk
toebrengen van verwondingen slechts dan veroordelen
wanneer hij met zekerheid kan stellen dat zonder het
aan de beklaagde ten laste gelegde gebrek aan voorzorg
of voorzichtigheid de letsels zich niet zouden hebben
voorgedaan, zoals zij zich concreet hebben voorgedaan
(1). (1) Cass., 3 april 1987, AR 1007, AC, 1986-87, 1012.

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen
van verwondingen en onopzettelijk doden - Onopzettelijk
toebrengen van letsel - Causaal verband tussen het gebrek aan
voorzorg of voorzichtigheid en het letsel

- Artt. 418 en 420 Strafwetboek

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Onopzettelijk toebrengen
van verwondingen en onopzettelijk doden - Onopzettelijk
toebrengen van letsel - Veroordeling - Vereiste

- Artt. 418 en 420 Strafwetboek

COUPS ET BLESSURES. HOMICIDE - Involontaires - Blessures
involontaires - Relation de causalité entre le défaut de prévoyance
ou de précaution et les blessures

- Art. 418 et 420 Code pénal

COUPS ET BLESSURES. HOMICIDE - Involontaires - Blessures
involontaires - Condamnation - Condition

- Art. 418 et 420 Code pénal

P.10.1355.F

23 maart 2011

AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die, op het hoger
beroep, op regelmatige wijze kennis neemt van de zaak,
dient op verzoek van een partij de regelmatigheid van
een onderzoekshandeling te onderzoeken (1). (1) Zie
Cass., 24 nov. 1999, AR P.99.1524.F, AC, 1999, nr. 628;
Cass., 3 dec. 2003, AR P.03.1545.F, AC, 2003, nr. 618.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Kamer van inbeschuldigingstelling -
Verplichting - Onderzoekshandelingen - Toezicht - Regelmatige
aanhangigmaking - Regelmatigheid

- Art. 235bis, §§ 1 en 2 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling -
Verplichting - Onderzoekshandelingen - Toezicht - Regelmatige
aanhangigmaking - Regelmatigheid

- Art. 235bis, §§ 1 en 2 Wetboek van Strafvordering

Régulièrement saisie par voie d'appel, la chambre des
mises en accusation est tenue de procéder au contrôle
de la régularité d'un acte d'instruction qui lui est
demandée par une partie (1). (1) Voir Cass., 24
novembre 1999, RG P.99.1524.F, Pas., 1999, n° 628;
Cass., 3 décembre 2003, RG P.03.1545.F, Pas., 2003, n°
618.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Chambre des mises en
accusation - Obligation - Actes d'instruction - Contrôle - Saisine
régulière - Régularité

- Art. 235bis, § 1er et 2 Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation -
Obligation - Actes d'instruction - Contrôle - Saisine régulière -
Régularité

- Art. 235bis, § 1er et 2 Code d'Instruction criminelle

P.10.1386.N

22 februari 2011

AC nr. ...

Artikel 458 Strafwetboek is van toepassing op externe
accountants, externe belastingconsultenten, externe
boekhouders, erkende boekhouders-fiscalisten,
stagiairs en de personen voor wie zij instaan.

ACCOUNTANT - Beroepsgeheim - Externe accountant of

EXPERTCOMPTABLE; VOIR AUSSI: 706 COMPTABILITE - Secret

belastingconsulent - Informatie ontvangen van een andere persoon dan de opdrachtgever

- Art. 58, vierde lid Wet 22 april 1999 betreffende de beroepstucht voor accountants en belastingconsulenten

professionnel - Expert-comptable ou conseil fiscal externe - Information reçue d'une personne autre que le commettant

- Art. 58, al. 4 L. du 22 avril 1999

Een beroepsbeoefenaar op wie artikel 458 Strafwetboek van toepassing is, is verplicht tot geheimhouding van de hem krachtens zijn beroep toevertrouwde geheimen, behoudens hij wordt geroepen om in rechte of voor een parlementaire onderzoekscommissie getuigenis af te leggen of zo de wet hem verplicht de geheimen bekend te maken; het is daarbij zonder belang of de geheimhouder de met de uitoefening van zijn beroep verband houdende informatie heeft ontvangen van zijn opdrachtgever dan wel van een derde.

BEROEPSGEHEIM - Accountant - Externe accountant of belastingconsulent - Informatie ontvangen van een andere persoon dan de opdrachtgever

BEROEPSGEHEIM - Informatie ontvangen van een andere persoon dan de opdrachtgever - Externe accountant of belastingconsulent

SECRET PROFESSIONNEL - Expert-comptable - Expert-comptable ou conseil fiscal externe - Information reçue d'une personne autre que le commettant

SECRET PROFESSIONNEL - Information reçue d'une personne autre que le commettant - Expert-comptable ou conseil fiscal externe

P.10.1404.F

5 januari 2011

AC nr. ...

Wanneer het functioneren van de linker richtingaanwijzer van het voertuig en het begin van een verplaatsing naar links slechts de aanzet vormden voor een inhaalmanoeuvre dat de bestuurder had gestaakt nog voor hij het goed en wel begonnen was, diende laatstgenoemde de voorzorgen niet te nemen die artikel 16.4 van het Wegverkeersreglement oplegt aan de bestuurder die wil inhalen.

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 16 - Art. 16.4 - Toepassingsgebied - Bestuurder die wil inhalen - Begrip - Bestuurder die het inhaalmanoeuvre heeft gestaakt nog voor hij het goed en wel begonnen was

Lorsque le fonctionnement du feu indicateur de direction gauche du véhicule et l'amorce d'un déport vers la gauche ne constituaient que les prémices d'un dépassement auquel le conducteur avait renoncé avant de l'avoir entamé, ce dernier n'était pas tenu de prendre les précautions que l'article 16.4 du code de la route impose au conducteur qui veut dépasser.

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 16 - Article 16, # 4 - Champ d'application - Conducteur qui veut dépasser - Notion - Conducteur ayant renoncé au dépassement avant de l'avoir entamé

P.10.1411.N

4 januari 2011

AC nr. ...

Geen eenstemmigheid is vereist wanneer de appelrechters de door de eerste rechter opgelegde straf behouden, nadat ook zij het basismisdrijf bewezen achtten zonder evenwel de door de eerste rechter weerhouden verzwarende omstandigheden.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Eenstemmigheid - Bevestiging van de schuldigverklaring aan het basismisdrijf - Geen bevestiging van de verzwarende omstandigheden - Bevestiging van de opgelegde straf

L'unanimité n'est pas requise lorsque les juges d'appel maintiennent la peine infligée par le premier juge, après avoir considéré eux aussi l'infraction de base établie sans toutefois admettre les circonstances aggravantes retenues par le premier juge.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Procédure en degré d'appel - Unanimité - Confirmation de la déclaration de culpabilité du chef de l'infraction de base - Circonstances aggravantes non confirmées - Confirmation de la peine infligée

Conclusie van eerste advocaat-generaal De Swaef.

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 9 - Artikel 9.5 - Verkeer in file - Verkeer op de rijbaan

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 16 - Art. 16.2 - Verboden inhaalmanoeuvre

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 2 - Art. 2.1 - Rijbaan - Autosnelweg

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 75 - Artikel 75.2 - Rand van de rijbaan - Autosnelweg

Hij die niet op de rijbaan maar op de pechstrook van een autosnelweg rijdt en langs rechts een verboden inhaalmanoeuvre uitvoert, is schuldig aan een inbreuk op artikel 16.3, eerste alinea, Wegverkeersreglement (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 16 - Art. 16.2 - Verboden inhaalmanoeuvre

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 9 - Artikel 9.5 - Verkeer in file - Verkeer op de rijbaan

Uit de samenhang tussen de artikelen 2.1 en 75.2 Wegverkeersreglement volgt dat het gebied dat voorbij de brede witte doorlopende streep ligt, niet tot de rijbaan en tot het gedeelte van de openbare weg behoort dat voor het voertuigenverkeer is ingericht, zodat aldaar geen verkeer is toegelaten, ook op de autosnelwegen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 75 - Artikel 75.2 - Rand van de rijbaan - Autosnelweg

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 2 - Art. 2.1 - Rijbaan - Autosnelweg

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 9 - Article 9.5 - Circulation en file - Circulation sur la chaussée

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 16 - Article 16, # 2 - Manoeuvre de dépassement interdite

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 2 - Article 2, § 1er - Chaussée - Autoroute

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 75 - Article 75.2 - Bord de la chaussée - Autoroute

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 16 - Article 16, # 2 - Manoeuvre de dépassement interdite

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 9 - Article 9.5 - Circulation en file - Circulation sur la chaussée

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 75 - Article 75.2 - Bord de la chaussée - Autoroute

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 2 - Article 2, § 1er - Chaussée - Autoroute

Het opvragen van een inlichtingenbulletin door het openbaar ministerie, om na te gaan of de eerder ingewonnen inlichtingen nog steeds actueel zijn, strekt ertoe de zaak in staat van wijzen te brengen en stuit dus de verjaring (1). (1) Zie Cass., 29 nov. 2006, AR P.06.0174.F, AC, 2006, nr. 613.

OPENBAAR MINISTERIE - Strafvordering - Verjaring - Stuiting - Kantschrift - Inlichtingenbulletin - Actualisering

- Art. 22 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

La demande d'un bulletin de renseignements par le ministère public destinée à vérifier l'actualité des informations recueillies précédemment tend à mettre la cause en état d'être jugée et constitue dès lors un acte interruptif de prescription (1). (1) Voir Cass., 29 novembre 2006, RG P.06.0174.F, Pas., 2006, n° 613.

MINISTERE PUBLIC - Action publique - Prescription - Interruption - Apostille - Bulletin de renseignements - Actualisation

- Art. 22 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

STRAFVORDERING - Verjaring - Stuiting - Openbaar ministerie - Kantschrift - Inlichtingenbulletin - Actualisering
- Art. 22 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Openbaar ministerie - Kantschrift - Inlichtingenbulletin - Actualisering

- Art. 22 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

ACTION PUBLIQUE - Prescription - Interruption - Ministère public - Apostille - Bulletin de renseignements - Actualisation

- Art. 22 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Interruption - Ministère public - Apostille - Bulletin de renseignements - Actualisation

- Art. 22 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

P.10.1550.N

1 februari 2011

AC nr. ...

De verwijzing in een rechtshulpverzoek naar de mogelijkheid dat de vonnisrechter later een bijzondere verbeurdverklaring zou kunnen uitspreken en dat het desbetreffende vonnis aan de aangezochte gerechtelijke autoriteiten zal worden medegedeeld, houdt niet in dat een verbeurdverklaring als een zekerheid in het vooruitzicht wordt gesteld, maar enkel dat de wettelijke mogelijkheid tot bijzondere verbeurdverklaring bestaat; hierdoor neemt de onderzoeksrechter geen enkel standpunt in over de schuld of onschuld van de verdachte en miskent hij geenszins het vermoeden van onschuld.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Onderzoeksrechter - Rechtshulpverzoek - Verzoek tot inbeslagname van goederen - Verwijzing naar de mogelijkheid van een latere bijzondere verbeurdverklaring door de vonnisrechter - Miskening van het vermoeden van onschuld - Toepassing

ONDERZOEKSRECHTER - Rechtshulpverzoek - Verzoek tot inbeslagname van goederen - Verwijzing naar de mogelijkheid van een latere bijzondere verbeurdverklaring door de vonnisrechter - Miskening van het vermoeden van onschuld - Toepassing

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Vermoeden van onschuld - Onderzoeksrechter - Rechtshulpverzoek - Verzoek tot inbeslagname van goederen - Verwijzing naar de mogelijkheid van een latere bijzondere verbeurdverklaring door de vonnisrechter - Miskening van het vermoeden van onschuld - Toepassing

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Juge d'instruction - Demande d'entraide judiciaire - Demande de saisie de marchandises - Renvoi à la possibilité d'une confiscation spéciale ultérieurement ordonnée par le juge du fond - Violation de la présomption d'innocence - Application

JUGE D'INSTRUCTION - Demande d'entraide judiciaire - Demande de saisie de marchandises - Renvoi à la possibilité d'une confiscation spéciale ultérieurement ordonnée par le juge du fond - Violation de la présomption d'innocence - Application

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.2 - Présomption d'innocence - Juge d'instruction - Demande d'entraide judiciaire - Demande de saisie de marchandises - Renvoi à la possibilité d'une confiscation spéciale ultérieurement ordonnée par le juge du fond - Violation de la présomption d'innocence - Application

Geen enkele wets- of verdragsbepaling verplicht de onderzoeksrechter alle stukken bij een huiszoeking in beslag te nemen; hij moet enkel die stukken in beslag nemen waarvan hij oordeelt dat zij kunnen bijdragen tot de waarheidsvinding en de omstandigheid dat hij enkel de stukken in beslag neemt die de schuld van de verdachte kunnen staven, houdt niet in dat hij het vermoeden van onschuld miskent, noch dat hij enkel een onderzoek à charge voert, aangezien de onderzoeksrechter zich daardoor niet uitspreekt over de schuld van de verdachte en deze steeds in de mogelijkheid is om andere niet in beslag genomen stukken en gegevens voor te leggen die zijn onschuld staven.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Onderzoeksrechter - Huiszoeking - Inbeslagname - Voorwerp - Verplichting van de onderzoeksrechter

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Juge d'instruction - Perquisition - Saisie - Objet - Obligation du juge d'instruction

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Onderzoeksrechter - Huiszoeking - Inbeslagname - Inbeslagname beperkt tot de stukken die de schuld kunnen staven - Miskenning van het vermoeden van onschuld - Toepassing

ONDERZOEKSRECHTER - Huiszoeking - Inbeslagname - Inbeslagname beperkt tot de stukken die de schuld kunnen staven - Miskenning van het vermoeden van onschuld - Toepassing

ONDERZOEKSRECHTER - Huiszoeking - Inbeslagname - Voorwerp - Verplichting van de onderzoeksrechter

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Vermoeden van onschuld - Onderzoeksrechter - Huiszoeking - Inbeslagname - Inbeslagname beperkt tot de stukken die de schuld kunnen staven - Miskenning van het vermoeden van onschuld - Toepassing

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Juge d'instruction - Perquisition - Saisie - Saisie limitée aux pièces permettant de fonder la culpabilité - Violation de la présomption d'innocence - Application

JUGE D'INSTRUCTION - Perquisition - Saisie - Saisie limitée aux pièces permettant de fonder la culpabilité - Violation de la présomption d'innocence - Application

JUGE D'INSTRUCTION - Perquisition - Saisie - Objet - Obligation du juge d'instruction

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.2 - Présomption d'innocence - Juge d'instruction - Perquisition - Saisie - Saisie limitée aux pièces permettant de fonder la culpabilité - Violation de la présomption d'innocence - Application

P.10.1570.N

28 juni 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal m.o. Kenis.

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot - Voorlopige bewindvoerder - Betekening - Strafzaken

DAGVAARDING - Voorlopige bewindvoerder - Betekening - Exploot - Strafzaken

ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN - Voorlopige bewindvoerder - Betekening - Exploot - Strafzaken - Dagvaarding

STRAFVORDERING - Voorlopige bewindvoerder - Betekening - Dagvaarding

De artikelen 145, tweede lid, Wetboek van Strafvordering en 488bis ,k, Burgerlijk Wetboek en het algemeen rechtsbeginsel van het persoonlijk karakter van de straf staan er niet aan in de weg dat, in strafzaken, de betekening van een dagvaarding van een persoon aan wie een voorlopige bewindvoerder is toegevoegd, rechtsgeldig wordt gedaan aan de woonplaats of verblijfplaats van de voorlopige bewindvoerder (1). (1) zie de conclusie van het O.M.

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot - Voorlopige bewindvoerder - Betekening - Strafzaken

DAGVAARDING - Voorlopige bewindvoerder - Betekening - Exploot - Strafzaken

ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN - Betekening - Exploot - Strafzaken - Dagvaarding - Voorlopig bewindvoerder

STRAFVORDERING - Voorlopige bewindvoerder - Betekening - Dagvaarding

Conclusions de l'avocat général dél. Kenis.

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Exploit - Administrateur provisoire - Signification - Matière répressive

CITATION - Administrateur provisoire - Signification - Exploit - Matière répressive

INTERDICTION ET CONSEIL JUDICIAIRE - Administrateur provisoire - Signification - Exploit - Matière répressive - Citation

ACTION PUBLIQUE - Administrateur provisoire - Signification - Citation

Les articles 145, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle et 488bis, k, du Code civil ainsi que le principe général du droit de la personnalité des peines ne font pas obstacle au fait qu'en matière répressive, la signification d'une citation d'une personne pourvue d'un administrateur provisoire est valablement faite au domicile ou à la résidence de l'administrateur provisoire (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Exploit - Administrateur provisoire - Signification - Matière répressive

CITATION - Administrateur provisoire - Signification - Exploit - Matière répressive

INTERDICTION ET CONSEIL JUDICIAIRE - Signification - Exploit - Matière répressive - Citation - Administrateur provisoire

ACTION PUBLIQUE - Administrateur provisoire - Signification - Citation

P.10.1577.N

22 februari 2011

AC nr. ...

Uit de artikelen 36, 6°, Wet Goederenvervoer over de weg en 31, §1, 5°, KB Goederenvervoer over de weg volgt dat niet het gebruik op zich van een voertuig op de openbare weg met een massa in beladen toestand die meer bedraagt dan de maximale toegelaten massa, maar wel de wederrechtelijke aanwending van de vergunning door overtreding van haar voorwaarden met als gevolg dat het voertuig op de openbare weg wordt gebruikt met overschrijding van de maximale toegelaten massa, krachtens de Wet Goederenvervoer over de weg strafbaar is.

VERVOER - Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Wet goederenvervoer over de weg - Artikel 36, 6° - Beschermd rechtsgoed - Strafbaar gesteld feit

Il ressort des articles 36, 6°, de la loi du 3 mai 1999 relative au transport de choses par route et 31, §1er, 5°, de l'arrêté royal du 7 mai 2002 relatif au transport de choses par route qu'est punissable en vertu de la loi du 3 mai 1999, non pas l'usage même sur la voie publique d'un véhicule dont la charge en masse est supérieure à la masse maximale autorisée, mais bien l'utilisation illicite de la licence en violation de ses conditions ce qui a pour conséquence que le véhicule est utilisé sur la voie publique alors que la masse maximale autorisée est dépassée.

TRANSPORT - Transport de biens - Transport par terre. transport par route - Loi du 3 mai 1999 relative au transport de choses par route - Article 36, 6° - Bien juridique protégé - Fait punissable

P.10.1601.F

2 februari 2011

AC nr. ...

Aangezien de eiser in cassatie voor de appelrechters alleen heeft aangevoerd dat het ongeval niet de enige oorzaak van de schade was, is het middel, dat stelt dat de schade zich ook zonder ongeval op dezelfde wijze zou hebben voorgedaan zoals zij werkelijk is ontstaan en tevens aanvoert dat de schade van de getroffene niet bestaat in haar vervroegde pensionering maar in het verlies van haar kans om niet voortijdig gepensioneerd te worden, nieuw en bijgevolg niet ontvankelijk (1). (1) J.-L. Fagnart, "La causalité", Kluwer, 2009, p. 142 tot 143; Gilles Genicot, Obs. sous Liège, 22 jan. 2009, J.L.M.B., 2009, p. 1161, inz. p. 1165.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel - Fout - Oorzakelijk verband - Getroffene - Reeds bestaande toestand - Pathologische aanleg - Vervroegde pensionering - Verlies van een kans - Nieuw middel

Het staat niet aan de bodemrechter om zich te baseren op een reeds bestaande ziekte-toestand van de getroffene om, recht evenredig hiermee, de vergoeding te verminderen van de schade die hij heeft geleden ten gevolge van een fout, zonder welke de schade zich niet op dezelfde wijze zou hebben voorgedaan zoals zij werkelijk is ontstaan (1). (1) Bernard Dubuisson, "La théorie de la perte d'une chance en question: le droit contre l'aléa?", J.T., 2007, p. 489 tot 497, inz. p. 492.

AANSPRAKELIJKHEID BIJTEN OVEREENKOMST - Herstelplicht - Algemeen - Fout - Schade - Oorzakelijk verband - Volledige vergoeding - Getroffene - Pathologische aanleg - Reeds bestaande toestand

Dès lors que le demandeur en cassation s'est borné à soutenir devant les juges d'appel que l'accident n'était pas la seule cause du dommage, est nouveau et partant irrecevable, le moyen qui énonce que même en l'absence d'accident le dommage se serait produit tel qu'il s'est réalisé, et fait également valoir que le préjudice subi par la victime ne consiste pas dans sa mise à la retraite anticipée mais dans la perte d'une chance pour celle-ci de ne pas être pensionnée prématurément (1). (1) J.-L. Fagnart, "La causalité", Kluwer, 2009, pp. 142 à 143; Gilles Genicot, Observations sous Liège, 22 janvier 2009, J.L.M.B., 2009, p. 1161, spécialement page 1165.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen nouveau - Faute - Lien causal - Victime - Etat antérieur - Prédispositions pathologiques - Mise à la retraite anticipée - Perte d'une chance - Moyen nouveau

Il n'appartient pas au juge du fond de se fonder sur un état pathologique antérieur de la victime pour réduire, en proportion de cet état, l'indemnisation du dommage qu'elle a subi par la suite d'une faute sans laquelle le préjudice ne se serait pas produit tel qu'il s'est réalisé (1). (1) Bernard Dubuisson, "La théorie de la perte d'une chance en question: le droit contre l'aléa?", Journal des Tribunaux, 2007, pages 489 à 497, et spécialement, page 492.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Obligation de réparer - Généralités - Faute - Dommage - Lien causal - Indemnisation intégrale - Victime - Prédispositions pathologiques - Etat antérieur

Het feit dat de pathologische aanleg van de getroffene tot de schade heeft bijgedragen sluit de verplichting niet uit om die schade volledig te vergoeden, behalve wat de gevolgen betreft die zich hoe dan ook, zelfs zonder fout, zouden hebben voorgedaan (1). (1) "L'appréciation de la causalité dans le jugement des actions publiques et civiles", in "Actualité de droit pénal", Uitg. Jeune barreau de Bruxelles, 2001, p. 48, nr. 15.

AANSPRAKELIJKHEID BIJTEN OVEREENKOMST - Oorzaak - (On)middellijke oorzaak - Getroffene - Reeds bestaande toestand - Pathologische aanleg

La circonstance que les prédispositions pathologiques de la victime ont contribué à causer le dommage n'exclut pas l'obligation d'en réparer l'intégralité, sauf s'il s'agit de conséquences qui seraient survenues de toute manière, même en l'absence de la faute (1). (1) "L'appréciation de la causalité dans le jugement des actions publiques et civiles", in "Actualité de droit pénal", Editions du Jeune barreau de Bruxelles, 2001, page 48, n° 15.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Cause - Cause (directe ou indirecte) - Victime - Etat antérieur - Prédispositions pathologiques

P.10.1602.F

9 februari 2011

AC nr. ...

Dat de schuldenaar zijn onvermogen heeft bewerkt, kan worden afgeleid uit enige omstandigheid waaruit blijkt dat hij zich onvermogend heeft willen maken; het misdrijf is voltooid wanneer de vermogenstoestand aldus is ingericht dat het bezit van de schuldenaar, in feite of in rechte, aan gedwongen tenuitvoerlegging vanwege de schuldeisers wordt onttrokken (1). (1) Zie Cass., 5 dec. 2000, AR P.99.0189.N, AC, 2000, nr. 667.

BANKBREUK EN BEDRIEGLIJK ONVERMOGEN - Bedrieglijk onvermogen

- Art. 490bis Strafwetboek

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS AKKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Misdrijven in verband met faillissement, bedrieglijk onvermogen - Bedrieglijk onvermogen

- Art. 490bis Strafwetboek

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Materieel en moreel bestanddeel - Bedrieglijk onvermogen

L'organisation de son insolvabilité par le débiteur peut être déduite de toute circonstance de nature à révéler sa volonté de se rendre insolvable; le délit est commis dès lors que la situation de fortune est organisée de manière telle que ce que le débiteur possède est, en fait ou en droit, soustrait à l'exécution forcée des créanciers (1). (1) Voir Cass., 5 décembre 2000, RG P.99.0189.N, Pas., 2000, n° 667.

BANQUEROUTE ET INSOLVABILITE FRAUDULEUSE - Insolvabilité frauduleuse

- Art. 490bis Code pénal

CONCORDATS - Infractions en relation avec la faillite. insolvabilité frauduleuse - Insolvabilité frauduleuse

- Art. 490bis Code pénal

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Élément matériel. Élément moral - Insolvabilité frauduleuse

P.10.1610.N

1 maart 2011

AC nr. ...

Artikel 35 Wegverkeerswet, waarop geen verzachtende omstandigheden kunnen worden toegepast, straft met een geldboete van 200 euro tot 2.000 euro en met het verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig voor een duur van ten minste een maand en ten hoogste vijf jaar of voorgoed, diegene die op een openbare plaats een voertuig of een rijdier bestuurt of een bestuurder begeleidt met het oog op de scholing, terwijl hij in staat van dronkenschap verkeert of in een soortgelijke staat met name ten gevolge van het gebruik van drugs of van geneesmiddelen; het vonnis, dat slechts een verval van vijftien dagen oplegt, spreekt derhalve een onwettige bijkomende straf uit (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden - Toepasselijkheid - Artikel 35, Wegverkeerswet - Sturen in staat van dronkenschap - Verzachtende omstandigheden - Verval van het recht tot sturen

PEINE - Circonstances atténuantes. causes d'excuse; voir aussi: 276/05 infraction - Applicabilité - Loi relative à la police de la circulation routière, article 35 - Conduite en état d'ivresse - Circonstances atténuantes - Déchéance du droit de conduire

- Artt. 85 en 100 Strafwetboek

- Art. 35 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

STRAF - Andere straffen - Toepasselijkheid - Artikel 35, Wegverkeerswet - Sturen in staat van dronkenschap - Verzachtende omstandigheden - Verval van het recht tot sturen

- Artt. 85 en 100 Strafwetboek

- Art. 35 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35 - Toepasselijkheid - Sturen in staat van dronkenschap - Verzachtende omstandigheden - Verval van het recht tot sturen

- Artt. 85 en 100 Strafwetboek

- Art. 35 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

Conclusie van advocaat-generaal Duinslaeger.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij - Aard - Veroordeling wegens dronkenschap aan het stuur - Verval van het recht tot sturen

STRAF - Andere straffen - Toepasselijkheid - Artikel 35, Wegverkeerswet - Sturen in staat van dronkenschap - Verzachtende omstandigheden - Verval van het recht tot sturen

STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden - Toepasselijkheid - Artikel 35, Wegverkeerswet - Sturen in staat van dronkenschap - Verzachtende omstandigheden - Verval van het recht tot sturen

STRAF - Andere straffen - Artikel 35, Wegverkeerswet - Minimumduur - Sturen in staat van dronkenschap - Verval van kortere duur - Onwettige bijkomende straf - Verval van het recht tot sturen

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35 - Aard - Sturen in staat van dronkenschap - Straf - Verval van het recht tot sturen

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35 - Toepasselijkheid - Sturen in staat van dronkenschap - Verzachtende omstandigheden - Verval van het recht tot sturen

Het verval van het recht tot het besturen van een voertuig is een bijkomende straf, zodat alleen het beschikkende gedeelte over de toepassing van deze straf wordt vernietigd, met inbegrip van de beslissing over het niet-opleggen van een geneeskundig en psychologisch onderzoek, die er het gevolg van is (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij - Aard - Veroordeling wegens dronkenschap aan het stuur - Verval van het recht tot sturen

STRAF - Andere straffen - Artikel 35, Wegverkeerswet - Minimumduur - Sturen in staat van dronkenschap - Verval van kortere duur - Onwettige bijkomende straf - Verval van het recht tot sturen

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35 - Aard - Sturen in staat van dronkenschap - Straf - Verval van het recht tot sturen

- Art. 85 et 100 Code pénal

- Art. 35 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

PEINE - Autres peines - Applicabilité - Loi relative à la police de la circulation routière, article 35 - Conduite en état d'ivresse - Circonstances atténuantes - Déchéance du droit de conduire

- Art. 85 et 100 Code pénal

- Art. 35 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 35 - Applicabilité - Conduite en état d'ivresse - Circonstances atténuantes - Déchéance du droit de conduire

- Art. 85 et 100 Code pénal

- Art. 35 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Ministère public et partie poursuivante - Nature - Condamnation du chef d'ivresse au volant - Déchéance du droit de conduire

PEINE - Autres peines - Applicabilité - Loi relative à la police de la circulation routière, article 35 - Conduite en état d'ivresse - Circonstances atténuantes - Déchéance du droit de conduire

PEINE - Circonstances atténuantes. causes d'excuse; voir aussi: 276/05 infraction - Applicabilité - Loi relative à la police de la circulation routière, article 35 - Conduite en état d'ivresse - Circonstances atténuantes - Déchéance du droit de conduire

PEINE - Autres peines - Loi relative à la police de la circulation routière, article 35 - Durée minimum - Conduite en état d'ivresse - Déchéance d'une durée inférieure - Peine accessoire illégale - Déchéance du droit de conduire

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 35 - Nature - Conduite en état d'ivresse - Peine - Déchéance du droit de conduire

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 35 - Applicabilité - Conduite en état d'ivresse - Circonstances atténuantes - Déchéance du droit de conduire

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Ministère public et partie poursuivante - Nature - Condamnation du chef d'ivresse au volant - Déchéance du droit de conduire

PEINE - Autres peines - Loi relative à la police de la circulation routière, article 35 - Durée minimum - Conduite en état d'ivresse - Déchéance d'une durée inférieure - Peine accessoire illégale - Déchéance du droit de conduire

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 35 - Nature - Conduite en état d'ivresse - Peine - Déchéance du droit de conduire

In tegenstelling tot artikel 505, zesde lid, van het Strafwetboek, dat toepasselijk is op het voorwerp van de witwassing, voorziet het oud artikel 77bis, §1bis, van de wet van 15 december 1980 niet in de terugvordering van de verbeurdverklaring bij equivalent van het bedrag dat ieder van de daders, mededaders of medeplichtigen, rechtstreeks uit het misdrijf heeft verkregen (1). (1) Zie concl. O.M. Cass., 27 mei 2009, AR P.09.0240.F, Pas., 2009, nr. 352.

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen - Verbeurdverklaring bij equivalent - Mensenhandel - Huisjesmelker - Terugvordering van het verbeurdverklaarde bedrag t.a.v. ieder van de daders, mededaders of medeplichtigen - Wettigheid

- Artt. 42, 3° en 43bis Strafwetboek

VREEMDELINGEN - Mensenhandel - Huisjesmelker - Bijzondere verbeurdverklaring - Rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen - Verbeurdverklaring bij equivalent - Terugvordering van het verbeurdverklaarde bedrag t.a.v. ieder van de daders, mededaders of medeplichtigen - Wettigheid

- Artt. 42, 3° en 43bis Strafwetboek

Het oud artikel 77bis, §1bis, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vereist niet dat de vreemdeling wordt uitgebuit in het kader van mensensmokkel of dat zijn toestemming in het huurcontract met bedrog of geweld is verkregen.

HUISVESTING - Mensenhandel - Huisjesmelker - Bestanddelen van het misdrijf

VREEMDELINGEN - Mensenhandel - Huisjesmelker - Bestanddelen van het misdrijf

De bodemrechter beoordeelt in feite het abnormale karakter van het profijt als bedoeld in het oud artikel 77bis, §1bis, van de wet van 15 december 1980; het abnormaal profijt kan blijken uit het feit dat huurgeld wordt gevraagd voor woningen die verhuurd worden in omstandigheden die onverenigbaar zijn met de menselijke waardigheid.

HUISVESTING - Mensenhandel - Huisjesmelker - Abnormaal profijt - Begrip - Beoordeling

VREEMDELINGEN - Mensenhandel - Huisjesmelker - Abnormaal profijt - Begrip - Beoordeling

Wanneer de bodemrechter een lasthebber ad hoc heeft aangewezen om een rechtspersoon te vertegenwoordigen, is die lasthebber als enige bevoegd om in naam van de voormelde rechtspersoon rechtsmiddelen, met inbegrip van cassatieberoep, aan te wenden tegen de beslissingen op de tegen die rechtspersoon ingestelde strafvordering (1). (1) Cass., 9 juni 2009, AR P.09.0446.N, AC, 2009, nr. 388.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie

Contrairement à l'article 505, alinéa 6, du Code pénal, applicable à l'objet du blanchiment, l'article 77bis, §1er bis, ancien, de la loi du 15 décembre 1980 ne prévoit pas la répétition de la confiscation par équivalent du montant des avantages patrimoniaux tirés directement de l'infraction dans le chef de chacun des auteurs, coauteurs ou complices (1). (1) Voir concl. M.P. avant Cass., 27 mai 2009, RG P.09.0240.F, Pas., 2009, n° 352.

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Avantages patrimoniaux tirés directement de l'infraction - Confiscation par équivalent - Traite des êtres humains - Marchand de sommeil - Répétition de la confiscation dans le chef de chacun des auteurs ou complices - Légalité

- Art. 42, 3° et 43bis Code pénal

ETRANGERS - Traite des êtres humains - Marchand de sommeil - Confiscation spéciale - Avantages patrimoniaux tirés directement de l'infraction - Confiscation par équivalent - Répétition de la confiscation dans le chef de chacun des auteurs ou complices - Légalité

- Art. 42, 3° et 43bis Code pénal

L'article 77bis, §1er bis, ancien, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers n'exige pas que l'étranger ait été exploité dans le cadre d'un trafic ou que son consentement au bail ait été obtenu par dol ou violence.

LOGEMENT - Traite des êtres humains - Marchand de sommeil - Éléments constitutifs de l'infraction

ETRANGERS - Traite des êtres humains - Marchand de sommeil - Éléments constitutifs de l'infraction

Le juge du fond apprécie en fait le caractère anormal du profit visé par l'article 77bis, §1er bis, ancien, de la loi du 15 décembre 1980; le profit anormal peut résulter de loyers relatifs à des lieux mis en location dans des conditions incompatibles avec la dignité humaine.

LOGEMENT - Traite des êtres humains - Marchand de sommeil - Profit anormal - Notion - Appréciation

ETRANGERS - Traite des êtres humains - Marchand de sommeil - Profit anormal - Notion - Appréciation

Lorsqu'un mandataire ad hoc a été désigné par le juge du fond pour représenter la personne morale, ce mandataire est seul compétent pour exercer au nom de ladite personne les voies de recours en ce compris un pourvoi en cassation, contre les décisions rendues sur l'action publique exercée à sa charge (1). (1) Cass., 9 juin 2009, RG P.09.0446.N, Pas., 2009, n° 388.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Personnes ayant

*cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering -
Beklaagde en verdachte - Rechtspersoon - Vertegenwoordiging -
Lasthebber ad hoc - Bevoegdheid*

- Art. 2bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

*STRAFVORDERING - Beklaagde - Rechtspersoon -
Vertegenwoordiging - Lasthebber ad hoc - Bevoegdheid -
Aanwending van rechtsmiddelen*

- Art. 2bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

*qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se
pourvoir - Action publique - Prévenu et inculpé - Personne morale -
Représentation - Mandataire ad hoc - Compétence*

- Art. 2bis L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code
de procédure pénale

*ACTION PUBLIQUE - Prévenu - Personne morale - Représentation -
Mandataire ad hoc - Compétence - Exercice des voies de recours*

- Art. 2bis L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code
de procédure pénale

P.10.1618.F

5 januari 2011

AC nr. ...

Geen enkele wettelijke bepaling verbiedt de partijen om
een nieuw stuk voor te leggen in hoger beroep, mits
daarover tegenspraak kan worden gevoerd.

*HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) -
Rechtspleging in hoger beroep - Nieuwe stukken - Toelating*

Het feit dat de onderzoeksmagistraat reeds vroeger in
de hoedanigheid van magistraat van de zetel of van het
openbaar ministerie is opgetreden in andere zaken
waarin het slachtoffer betrokken was, is onvoldoende
om het vermoeden van onpartijdigheid dat hij geniet te
weerleggen.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Onderzoeksrechter - Onpartijdigheid

ONDERZOEKSRECHTER - Onpartijdigheid

Het feit dat er geen advocaat aanwezig was bij het
politieverhoor tijdens de termijn van vrijheidsberoving,
kan aan een eventuele schuldigverklaring alleen in de
weg staan in zoverre die schuldigverklaring uitsluitend
en op beslissende wijze steunt op door middel van dat
verhoor verkregen zelfbeschuldigende verklaringen,
zonder dat de verhoorde persoon heeft afgezien van de
bijstand van een raadsman of vrij ervoor gekozen heeft
van die bijstand af te zien (1). (1) Vgl. Cass., 15 dec.
2010, AR P.10.0914.F, AC, 2010, nr. ...

*RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 -
Art. 6.3 - Artikel 6, § 3.c - Vooronderzoek - Verhoor - Politieverhoor
tijdens de termijn van vrijheidsberoving - Recht op bijstand van een
advocaat - Miskenning - Bekentenis - Eerlijke behandeling van de
zaak - Voorwaarden*

- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de
rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

*ADVOCAAT - Rechten van de Mens - EVRM - Artikel 6 - Artikel 6.1 -
Artikel 6, § 3.c - Vooronderzoek - Verhoor - Politieverhoor tijdens de
termijn van vrijheidsberoving - Recht op bijstand van een advocaat -
Miskenning - Bekentenis - Eerlijke behandeling van de zaak*

- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de
rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

*ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Rechten van de Mens - EVRM -
Artikel 6 - Artikel 6.1 - Artikel 6.3, c - Vooronderzoek - Verhoor -*

Aucune disposition légale n'interdit aux parties de
produire en degré d'appel une pièce nouvelle, pour
autant qu'elle soit soumise à la contradiction.

*APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) -
Procédure en degré d'appel - Pièces nouvelles - Admission*

La circonstance que le magistrat instructeur soit
précédemment intervenu en qualité de magistrat du
siège ou du ministère public dans le cadre d'autres
affaires concernant la victime ne peut suffire à
renverser la présomption d'impartialité qui lui est
reconnue.

*INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Juge d'instruction -
Impartialité*

JUGE D'INSTRUCTION - Impartialité

L'absence de l'avocat à une audition de police effectuée
pendant le délai de garde à vue ne peut faire obstacle à
une éventuelle déclaration de culpabilité que dans la
mesure où celle-ci s'appuierait exclusivement et de
manière déterminante sur des déclarations auto-
accusatrices obtenues à la faveur d'une telle audition,
sans que la personne entendue ait renoncé à
l'assistance d'un conseil ou librement choisi de s'en
passer (1). (1) Comp. Cass., 15 décembre 2010, RG
P.10.0914.F, Pas., 2010, n° ...

*DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de
l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 -
Article 6, § 3.c - Information - Audition - Interrogatoire de police
pendant le délai de garde à vue - Droit à l'assistance d'un avocat -
Méconnaissance - Aveu - Procès équitable - Conditions*

- Art. 6, § 1er et 3, c Convention de sauvegarde des droits de
l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4
novembre 1950

*AVOCAT - Droits de l'homme - Convention de sauvegarde des droits
de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6, §
1er - Article 6, § 3.c - Information - Audition - Interrogatoire de
police pendant le délai de garde à vue - Droit à l'assistance d'un
avocat - Méconnaissance - Aveu - Procès équitable*

- Art. 6, § 1er et 3, c Convention de sauvegarde des droits de
l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4
novembre 1950

*INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Droits de l'homme -
Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés*

Politieverhoor tijdens de termijn van vrijheidsberoving - Recht op bijstand van een advocaat - Miskenning - Bekentenis - Eerlijke behandeling van de zaak

- Artt. 6.1 en 6.3.c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

fondamentales - Article 6 - Article 6, § 1er - Article 6 § 3, c - Information - Audition - Interrogatoire de police pendant le délai de garde à vue - Droit à l'assistance d'un avocat - Méconnaissance - Aveu - Procès équitable

- Art. 6, § 1er et 3, c Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.10.1633.N

8 november 2011

AC nr. ...

Het recht op een eerlijk proces gewaarborgd door artikel 6.1 E.V.R.M., zoals uitgelegd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens, vereist slechts dat een verdachte toegang tot een advocaat wordt verleend bij zijn verhoor door de politie, in zoverre hij van zijn vrijheid werd beroofd (1). (1) E.H.R.M., 18 feb. 2010, nr. 39660/02, Zaichenko t./ Rusland (§§ 47 en 48); E.H.R.M., 13 okt. 2009, nr. 7377/03, Dayanan t./ Turkije (§ 32); E.H.R.M., 2 maart 2010, nr. 54729/00, Adamkiewicz t./ Polen (§ 84); E.H.R.M., 21 dec. 2010, nr. 31814/03, Hovanesian t./ Bulgarije (§ 34); E.H.R.M., 14 okt. 2010, nr. 1466/07, Brusco t./ Frankrijk; zie ook Cass. 5 april 2011, AR P.10.1651.N, AC, 2011, nr. 247.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Verdachte - Recht op een eerlijk proces - Recht op toegang tot een advocaat - Politieverhoor

Le droit à un procès équitable garanti par l'article 6, § 1er de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, tel qu'il est interprété par la Cour européenne des Droits de l'Homme, requiert uniquement qu'il soit accordé à un inculpé le droit d'être assisté par un avocat lors de son audition par la police, dans la mesure où il a été privé de liberté (1). (1) Cour eur. D.H., 18 février 2010, n° 39660/02, Zaichenko c/ Russie (§§47 et 48); Cour eur. D.H., 13 octobre 2009, n° 7377/03, Dayanan c/ Turquie (§32); Cour eur. D.H., 2 mars 2010, n° 54729/00, Adamkiewicz c/ Pologne (§84); Cour eur. D.H., 21 décembre 2010, n° 31814/03, Hovanesian c/ Bulgarie (§ 34); Cour eur. D.H., 14 octobre 2010, n° 1466/07, Brusco c/ France; voir également Cass. 5 avril 2011, RG P.10.1651.N, Pas. 2011, n° 247.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Inculpé - Droit à un procès équitable - Droit d'être assisté par un avocat - Audition de police

P.10.1635.N

15 maart 2011

AC nr. ...

Het vermoeden van onschuld heeft betrekking op de houding van de rechter die kennis moet nemen van een strafrechtelijke vervolging; de omschrijving in de door het openbaar ministerie uitgebrachte dagvaarding, die tot doel heeft de beklaagde te verwittigen van de plaats en het tijdstip waarop de rechter van de zaak kennis zal nemen en hem in te lichten omtrent de hem verweten feiten, zodat hij zich kan verdedigen, houdt niet in dat daardoor voor de rechter de schuld van de beklaagde al vastlag (1). (1) Cass., 7 maart 2007, A.R. P.07.0259.F, AC, 2007, nr. 129

DAGVAARDING - Vermoeden van onschuld - Dagvaarding uitgebracht door het openbaar ministerie - Doel - Vermeldingen - Strafzaken

- Art. 14.2 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Artt. 182 en 211 Wetboek van Strafvordering

- Art. 6.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

OPENBAAR MINISTERIE - Vermoeden van onschuld - Dagvaarding uitgebracht door het openbaar ministerie - Doel - Vermeldingen -

La présomption d'innocence concerne la position du juge appelé à prendre connaissance de poursuites pénales ; la qualification faite dans la citation émanant du ministère public ayant pour objectif d'avertir le prévenu des lieu et heure auxquels le juge prendra connaissance de la cause et de l'informer des faits qui lui sont imputés, ce qui lui permet d'y opposer sa défense, n'implique pas de fait la culpabilité du prévenu aux yeux du juge (1). (1) Voir: Cass., 7 mars 2007, RG P.07.0259.F, Pas., 2007, n° 129.

CITATION - Présomption d'innocence - Citation émanant du ministère public - Objectif - Mentions - Matière répressive

- Art. 14, § 2 Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 182 et 211 Code d'Instruction criminelle

- Art. 6, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

MINISTERE PUBLIC - Présomption d'innocence - Citation émanant du ministère public - Objectif - Mentions - Matière répressive

Strafzaken

- Art. 14.2 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Artt. 182 en 211 Wetboek van Strafvordering

- Art. 6.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag burgerrechten en politieke recht - Vermoeden van onschuld - Begrip - Artikel 14.2 - Strafzaken - Toepassing

- Art. 14.2 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Artt. 182 en 211 Wetboek van Strafvordering

- Art. 6.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Vermoeden van onschuld - Begrip - Strafzaken - Toepassing

- Art. 14.2 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Artt. 182 en 211 Wetboek van Strafvordering

- Art. 6.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 14, § 2 Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 182 et 211 Code d'Instruction criminelle

- Art. 6, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Présomption d'innocence - Notion - Article 14, § 2 - Matière répressive - Application

- Art. 14, § 2 Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 182 et 211 Code d'Instruction criminelle

- Art. 6, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.2 - Présomption d'innocence - Notion - Matière répressive - Application

- Art. 14, § 2 Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 182 et 211 Code d'Instruction criminelle

- Art. 6, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.10.1638.F

9 februari 2011

AC nr. ...

Aangezien het hoger beroep van het openbaar ministerie de appelrechters in staat stelde uitspraak te doen in het voordeel van de eiser, is het middel dat het bestreden vonnis verwijt dat het beslist dat het hoger beroep van die eiser niet ontvankelijk is, niet ontvankelijk bij gebrek aan belang.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Belang - Politierechtbank - Veroordelend vonnis - Hoger beroep van de beklagde en van het openbaar ministerie - Correctionele rechtbank - Vonnis verklaart hoger beroep van beklagde verkeerdelijk niet-ontvankelijk en bevestigt vonnis op hoger beroep van het OM - Cassatieberoep van de beklagde - Middel dat het bestreden vonnis verwijt dat het beslist dat het hoger beroep van de eiser niet-ontvankelijk is - Ontvankelijkheid

Dès lors que le recours du ministère public permettait aux juges d'appel de statuer en faveur du demandeur, est irrecevable, à défaut d'intérêt, le moyen faisant grief au jugement attaqué de considérer que l'appel dudit demandeur n'est pas recevable.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Intérêt - Tribunal de police - Jugement de condamnation - Appel du prévenu et du ministère public - Tribunal correctionnel - Jugement disant à tort l'appel du prévenu irrecevable et confirmant le jugement de condamnation sur appel du M.P. - Pourvoi en cassation du prévenu - Moyen faisant grief au jugement attaqué de considérer l'appel du demandeur irrecevable - Recevabilité

P.10.1644.F

16 februari 2011

AC nr. ...

De in artikel 71 van het Strafwetboek bedoelde morele dwang veronderstelt niet alleen dat de wilsvrijheid van de dader is verminderd door een externe macht die hij niet heeft kunnen weerstaan, maar ook dat zijn wilsvrijheid daardoor verloren is gegaan; de wil om gewone welvoegelijkheidsregels na te leven kan niet als een dergelijke rechtvaardigingsgrond worden beschouwd (1). (1) Zie Cass., 31 okt. 2007, AR P.07.1309.F, Pas., 2007, nr. 521.

MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaardiging - Morele dwang

La contrainte morale visée à l'article 71 du Code pénal suppose non seulement que la volonté de l'agent ait été amoindrie par une force extérieure à laquelle il n'a pu résister, mais encore que son libre arbitre ait été de ce fait annihilé; la volonté de respecter de simples règles de convenance ne peut constituer une telle cause de justification (1). (1) Voir Cass., 31 octobre 2007, RG P.07.1309.F, Pas., 2007, n° 521.

INFRACTION - Justification et excuse - Justification - Contrainte morale

De bodemrechter beoordeelt in feite of een gedrag verantwoord is, op grond dat de betrokkene gehandeld heeft onder een dwang die hij niet heeft kunnen weerstaan; het Hof gaat evenwel na of de rechter uit de door hem gedane vaststellingen onweerstaanbare dwang heeft kunnen afleiden, zonder daarbij dat begrip te miskennen.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Rechtvaardigingsgrond - Morele dwang - Begrip - Toezicht van het Hof

MISDRUIF - Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaardiging - Morele dwang - Feitelijke beoordeling door de bodemrechter - Toezicht van het Hof

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Rechtvaardigingsgrond - Morele dwang - Begrip - Toezicht van het Hof

Le juge du fond apprécie en fait si un comportement est justifié au motif que la personne a été contrainte par une force à laquelle il n'a pu résister, mais la Cour vérifie si, de ses constatations, ce juge a pu déduire l'existence d'une contrainte irrésistible sans méconnaître cette notion.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Appréciation souveraine par le juge du fond - Cause de justification - Contrainte morale - Notion - Contrôle de la Cour

INFRACTION - Justification et excuse - Justification - Contrainte morale - Appréciation en fait par le juge du fond - Contrôle de la Cour

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Cause de justification - Contrainte morale - Notion - Contrôle de la Cour

P.10.1651.N

5 april 2011

AC nr. ...

Uit de interpretatie die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens geeft aan het recht op de bijstand van een raadsman, blijkt niet dat zulks vereist is wanneer de feiten waarover de verdachte of beklaagde wordt gehoord, geen aanleiding kunnen geven tot vrijheidsberoving (1). (1) E.H.R.M., 19 feb. 2009, Shabelnik t./ Oekraïne, (r.o. § 58); VAN GAEVER, J., "Evaluatie van de evolutie van de Salduz-rechtspraak", T. Strafr., 2010, nr. 5, 423.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Artikel 6.3.c, E.V.R.M. - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Vervolging voor feiten die geen aanleiding kunnen geven tot vrijheidsberoving - Toepassing - Recht op bijstand van een raadsman

- Art. 6.3.c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Artikel 6.3.c - Interpretatie door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Vervolging voor feiten die geen aanleiding kunnen geven tot vrijheidsberoving - Toepassing - Recht op bijstand van een raadsman

- Art. 6.3.c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Il ne ressort pas de l'interprétation donnée par la Cour européenne des droits de l'homme au droit à l'assistance d'un conseil que celle-ci est requise lorsque les faits du chef desquels l'inculpé ou le prévenu est entendu ne peuvent entraîner une privation de liberté (1). (1) C.E.D.H., 19 février 2009, Shabelnik c. Ukraine, (cons. §58); VAN GAEVER, J., "Evaluatie van de evolutie van de Salduz-rechtspraak", T. Strafr., 2010, n° 5, 423.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Article 6, § 3.c, Conv. D.H. - Interprétation de la Cour européenne des Droits de l'Homme - Poursuite du chef de faits qui ne peuvent entraîner une privation de liberté - Application - Droit à l'assistance d'un conseil

- Art. 6, § 3.c Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Droits de la défense - Article 6, § 3.c - Interprétation par la Cour européenne des droits de l'homme - Poursuite du chef de faits qui ne peuvent entraîner une privation de liberté - Application - Droit à l'assistance d'un conseil

- Art. 6, § 3.c Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.10.1652.F

2 maart 2011

AC nr. ...

Aux termes de l'article 136, §2, alinéa 4, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités coordonnées le 14 juillet 1994, l'organisme assureur est subrogé de plein droit au bénéficiaire, à concurrence du montant des prestations octroyées, pour la totalité des sommes qui sont dues en vertu d'une législation belge, d'une législation étrangère ou du droit commun et qui réparent partiellement ou totalement le dommage découlant d'une maladie, de lésions, de troubles fonctionnels ou du décès; le total des décaissements effectués par le subrogé au profit de la victime ainsi que le montant revenant à celle-ci en vertu du droit commun et couvrant le même dommage constituent les limites de la subrogation, celle-ci ne se bornant pas, en revanche, à une fraction des débours, correspondant à la part de responsabilité du tiers dans le dommage (1). (1) Cass., 16 novembre 2009, RG C.09.0256.N, Pas., 2009, n° 667.

SUBROGATION - Organisme assureur - Partage de responsabilité en droit commun - Prestations - Remboursement - Etendue

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Généralités - Organisme assureur - Subrogation - Partage de responsabilité en droit commun - Prestations - Remboursement - Etendue

INDEPLAATSSTELLING - Verzekeringsinstelling - Verdeling van de gemeenrechtelijke aansprakelijkheid - Prestaties - Terugbetaling - Omvang

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen - Verzekeringsinstelling - Indeplaatsstelling - Verdeling van de gemeenrechtelijke aansprakelijkheid - Prestaties - Terugbetaling - Omvang

Le total du montant octroyé à la victime et de celui alloué à l'organisme assureur subrogé ne peut excéder la somme due en vertu du droit commun à titre de réparation par le tiers responsable ou son assureur, compte tenu d'un éventuel partage de responsabilité.

SUBROGATION - Organisme assureur - Partage de responsabilité en droit commun - Montants octroyés à la victime et au subrogé - Prestations - Remboursement - Etendue

ASSURANCE MALADIEINVALIDITE - Généralités - Organisme assureur - Subrogation - Partage de responsabilité en droit commun - Montants octroyés à la victime et au subrogé - Prestations - Remboursement - Etendue

INDEPLAATSSTELLING - Verzekeringsinstelling - Verdeling van de gemeenrechtelijke aansprakelijkheid - Aan het slachtoffer en aan de indeplaatsgestelde toegekende bedragen - Prestaties - Terugbetaling - Omvang

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING - Algemeen - Verzekeringsinstelling - Indeplaatsstelling - Verdeling van de gemeenrechtelijke aansprakelijkheid - Aan het slachtoffer en aan de indeplaatsgestelde toegekende bedragen - Prestaties - Terugbetaling - Omvang

L'omission de statuer sur un chef de demande ne constitue ni le déni de justice prohibé par l'article 5 du Code judiciaire ni une violation de l'article 149 de la Constitution.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 149 - Portée - Omission de statuer sur un chef de demande

DENI DE JUSTICE - Omission de statuer sur un chef de demande - Notion

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Draagwijdte - Verzuim om over een punt van de vordering uitspraak te doen

RECHTSWEIGERING - Verzuim om over een punt van de vordering uitspraak te doen - Begrip

P.10.1665.N

15 februari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Duinslaeger.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbaarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Kamer van inbeschuldigingstelling - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Verplichting - Grenzen - Personen in een verschillende juridische toestand

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Strafvordering - Bijzondere opsporingsmethoden - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Strafvordering - Bijzondere opsporingsmethoden - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Onregelmatigheid, verzuim, nietigheid, grond van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering - Gevolg - Vaststelling in het arrest - Geen zuivering - Verder procedureverloop - Latere zuivering in toepassing van artikel 235bis of 235ter Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Strafvordering - Bijzondere opsporingsmethoden - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Gevolg - Navolgende toepassing van de artikelen 235bis en 235ter, Wetboek van Strafvordering - Mogelijkheid

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Strafvordering - Bijzondere opsporingsmethoden - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Gevolg - Verder procedureverloop - Navolgende verplichte wettigheidscontrole in toepassing van artikel 235ter Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Strafvordering - Bijzondere opsporingsmethoden - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Controle bij het afsluiten van het gerechtelijk onderzoek - Onderscheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Gevolg - Verder procedureverloop - Navolgende verplichte wettigheidscontrole in toepassing van artikel 235ter Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Onregelmatigheid, verzuim, nietigheid, grond van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering - Gevolg - Vaststelling in het arrest - Geen zuivering - Verder procedureverloop - Latere zuivering in toepassing van artikel 235bis of 235ter Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling -

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Contrôle provisoire durant l'instruction - Pourvoi immédiat - Recevabilité

COUR CONSTITUTIONNELLE - Question préjudicielle - Cour de cassation - Obligation - Limites - Personnes dans une situation juridique différente

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Action publique - Méthodes particulières de recherche - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Chambre des mises en accusation - Contrôle provisoire durant l'instruction - Pourvoi immédiat - Recevabilité

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Action publique - Méthodes particulières de recherche - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Chambre des mises en accusation - Contrôle provisoire durant l'instruction - Irrégularité, omission, cause de nullité, d'irrecevabilité ou d'extinction de l'action publique - Effet - Constatation dans l'arrêt - Pas de purge - Continuation de la procédure - Purge ultérieure en application des articles 235bis ou 235ter du Code d'instruction criminelle

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Action publique - Méthodes particulières de recherche - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Chambre des mises en accusation - Contrôle provisoire durant l'instruction - Effet - Application subséquente des articles 235bis et 235ter du Code d'instruction criminelle - Possibilité

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Action publique - Méthodes particulières de recherche - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Chambre des mises en accusation - Contrôle provisoire durant l'instruction - Effet - Continuation de la procédure - Obligation subséquente de contrôle de légalité en application de l'article 235ter du Code d'instruction criminelle

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Action publique - Méthodes particulières de recherche - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Chambre des mises en accusation - Contrôle provisoire durant l'instruction - Contrôle lors de la clôture de l'instruction - Distinction

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Contrôle provisoire durant l'instruction - Effet - Continuation de la procédure - Obligation subséquente de contrôle de légalité en application de l'article 235ter du Code d'instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Contrôle provisoire durant l'instruction - Pourvoi immédiat - Recevabilité

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Contrôle provisoire durant l'instruction - Irrégularité, omission, cause de nullité, d'irrecevabilité ou d'extinction de l'action publique - Effet - Constatation dans l'arrêt - Pas de purge - Continuation de la procédure - Purge ultérieure en application des articles 235bis ou 235ter du Code d'instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation -

Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Gevolg - Navolgende toepassing van de artikelen 235bis en 235ter, Wetboek van Strafvordering - Mogelijkheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Controle bij het afsluiten van het gerechtelijk onderzoek - Onderscheid

PREJUDICIEEL GESCHIL - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Vraag aan het Grondwettelijk Hof - Verplichting - Grenzen - Personen in een verschillende juridische toestand

Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Contrôle provisoire durant l'instruction - Effet - Application subséquente des articles 235bis et 235ter du Code d'instruction criminelle - Possibilité

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Contrôle provisoire durant l'instruction - Contrôle lors de la clôture de l'instruction - Distinction

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Question préjudicielle - Cour de cassation - Question à la Cour constitutionnelle - Obligation - Limites - Personnes dans une situation juridique différente

De controle van artikel 235quater Wetboek van Strafvordering heeft slechts een voorlopig karakter en zal later gevolgd worden door de verplichte wettigheidscontrole overeenkomstig artikel 235ter, §1, van hetzelfde wetboek, rechtspleging waaraan de in verdenking gestelde kan deelnemen en beslissing waartegen hij cassatieberoep kan instellen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Strafvordering - Bijzondere opsporingsmethoden - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Gevolg - Verder procedureverloop - Navolgende verplichte wettigheidscontrole in toepassing van artikel 235ter Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Gevolg - Verder procedureverloop - Navolgende verplichte wettigheidscontrole in toepassing van artikel 235ter Wetboek van Strafvordering

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Action publique - Méthodes particulières de recherche - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Chambre des mises en accusation - Contrôle provisoire durant l'instruction - Conséquence - Continuation de la procédure - Obligation subséquente de contrôle de légalité en application de l'article 235ter du Code d'instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Contrôle provisoire durant l'instruction - Effet - Continuation de la procédure - Obligation subséquente de contrôle de légalité en application de l'article 235ter du Code d'instruction criminelle

De rechtspleging van artikel 235quater Wetboek van Strafvordering doet geen afbreuk aan de toepassing van de rechtspleging van de artikelen 235bis en 235ter van hetzelfde wetboek (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Strafvordering - Bijzondere opsporingsmethoden - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Gevolg - Navolgende toepassing van de artikelen 235bis en 235ter, Wetboek van Strafvordering - Mogelijkheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Gevolg - Navolgende toepassing van de artikelen 235bis en 235ter, Wetboek van Strafvordering - Mogelijkheid

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Action publique - Méthodes particulières de recherche - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Chambre des mises en accusation - Contrôle provisoire durant l'instruction - Effet - Application subséquente des articles 235bis et 235ter du Code d'instruction criminelle - Possibilité

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Contrôle provisoire durant l'instruction - Effet - Application subséquente des articles 235bis et 235ter du Code d'instruction criminelle - Possibilité

Het arrest dat gewezen wordt bij toepassing van artikel 235quater Wetboek van Strafvordering heeft slechts een voorlopig karakter, in tegenstelling tot een arrest dat bij toepassing van artikel 235ter van hetzelfde wetboek nazicht doet van het vertrouwelijk dossier (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Strafvordering - Bijzondere opsporingsmethoden - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Controle bij het afsluiten van het gerechtelijk onderzoek - Onderscheid

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Controle bij het afsluiten van het gerechtelijk onderzoek - Onderscheid

Het Hof is niet gehouden een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof wanneer deze vraag betrekking heeft op categorieën van personen die zich niet in dezelfde juridische toestand bevinden (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Verplichting - Grenzen - Personen in een verschillende juridische toestand

PREJUDICIEEL GESCHIL - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Vraag aan het Grondwettelijk Hof - Verplichting - Grenzen - Personen in een verschillende juridische toestand

Indien de kamer van inbeschuldigingstelling bij haar voorlopige wettigheidscontrole overeenkomstig artikel 235quater Wetboek van Strafvordering een onregelmatigheid, verzuim of nietigheid, of een grond van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering vaststelt, vermeldt zij dit in haar voorlopig arrest, maar gaat zij op dat ogenblik niet over tot de zuivering van de procedure; dit geschiedt hetzij op het ogenblik van de definitieve wettigheidscontrole overeenkomstig artikel 235ter, §1, Wetboek van Strafvordering, hetzij ter gelegenheid van een rechtspleging overeenkomstig artikel 235bis, van hetzelfde wetboek, procedures waarin de inverdenkinggestelde wordt gehoord (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Strafvordering - Bijzondere opsporingsmethoden - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Onregelmatigheid, verzuim, nietigheid, grond van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering - Gevolg - Vaststelling in het arrest - Geen zuivering - Verder procedureverloop - Latere zuivering in toepassing van artikel 235bis of 235ter Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Action publique - Méthodes particulières de recherche - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Chambre des mises en accusation - Contrôle provisoire durant l'instruction - Contrôle lors de la clôture de l'instruction - Distinction

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Contrôle provisoire durant l'instruction - Contrôle lors de la clôture de l'instruction - Distinction

COUR CONSTITUTIONNELLE - Question préjudicielle - Cour de cassation - Obligation - Limites - Personnes dans une situation juridique différente

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Question préjudicielle - Cour de cassation - Question à la Cour constitutionnelle - Obligation - Limites - Personnes dans une situation juridique différente

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Action publique - Méthodes particulières de recherche - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Chambre des mises en accusation - Contrôle provisoire durant l'instruction - Irrégularité, omission, cause de nullité, d'irrecevabilité ou d'extinction de l'action publique - Effet - Constatation dans l'arrêt - Pas de purge - Continuation de la procédure - Purge ultérieure en application des articles 235bis ou 235ter du Code d'instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Contrôle provisoire durant l'instruction - Irrégularité,

onderzoek - Onregelmatigheid, verzuim, nietigheid, grond van niet-ontvankelijkheid of van verval van de strafvordering - Gevolg - Vaststelling in het arrest - Geen zuivering - Verder procedureverloop - Latere zuivering in toepassing van artikel 235bis of 235ter Wetboek van Strafvordering

omission, cause de nullité, d'irrecevabilité ou d'extinction de l'action publique - Effet - Constatation dans l'arrêt - Pas de purge - Continuation de la procédure - Purge ultérieure en application des articles 235bis ou 235ter du Code d'instruction criminelle

Niet ontvankelijk is het cassatieberoep dat gericht is tegen het arrest dat uitspraak doet bij toepassing van artikel 235quater Wetboek van Strafvordering, aangezien dit geen eindbeslissing is en evenmin uitspraak doet in een der gevallen bedoeld in artikel 416, tweede lid, van hetzelfde wetboek (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Kamer van inbeschuldigingstelling - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Contrôle provisoire durant l'instruction - Pourvoi immédiat - Recevabilité

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Strafvordering - Bijzondere opsporingsmethoden - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Action publique - Méthodes particulières de recherche - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Chambre des mises en accusation - Contrôle provisoire durant l'instruction - Pourvoi immédiat - Recevabilité

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Voorlopige controle tijdens het gerechtelijk onderzoek - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Contrôle provisoire durant l'instruction - Pourvoi immédiat - Recevabilité

P.10.1668.F

30 maart 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

AUTEURSRECHT - Beheersvennootschap van de auteursrechten - Bevoegd om in rechte op te treden - Verdediging van de door de vennootschap beheerde rechten - Lijst van de werken - Bewijs

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke rechtsvordering voor de strafrechter - Burgerlijke partijstelling - Beheersvennootschap van de auteursrechten - Bevoegd om in rechte op te treden - Verdediging van de door de vennootschap beheerde rechten - Lijst van de werken - Misdrijven tegen auteursrechten - Bewijs

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

DROITS D'AUTEUR - Société de gestion des droits d'auteur - Qualité pour ester en justice - Défense des droits dont la société de gestion à la charge - Répertoire des oeuvres - Preuve

ACTION CIVILE - Action civile portée devant le juge répressif - Constitution de partie civile - Société de gestion des droits d'auteur - Qualité pour ester en justice - Défense des droits dont la société de gestion à la charge - Répertoire des oeuvres - Infractions en matière de droits d'auteur - Preuve

De beheersvennootschappen van de auteursrechten zijn bevoegd om in rechte op te treden om de rechten die zij krachtens de statuten beheren te verdedigen; het bewijs van het bestaan van een beheersovereenkomst voor een bepaald werk kan worden geleverd door de bijgewerkte lijst met alle namen van de rechthebbenden die aan een beheersvennootschap bij overeenkomst het beheer van hun rechten hebben toevertrouwd en die elk jaar wordt overgezonden aan de controledienst (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

AUTEURSRECHT - Beheersvennootschap van de auteursrechten - Bevoegd om in rechte op te treden - Verdediging van de door de vennootschap beheerde rechten - Lijst van de werken - Bewijs

Les sociétés de gestion des droits d'auteur ont qualité pour ester en justice pour la défense des droits dont elles ont statutairement la charge; la preuve de l'existence d'un contrat de gestion relatif à une oeuvre peut être établie par la liste actualisée indiquant le nom de tous les ayants droit qui ont confié par contrat à une société de gestion la gestion de leurs droits, liste qui est transmise chaque année au service de contrôle (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DROITS D'AUTEUR - Société de gestion des droits d'auteur - Qualité pour ester en justice - Défense des droits dont la société de gestion à la charge - Répertoire des oeuvres - Preuve

- Artt. 66quater, § 2, en 73 Wet 30 juni 1994 betreffende de auteursrechten en de naburige rechten

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke rechtsvordering voor de strafrechter - Burgerlijke partijstelling - Beheersvennootschap van de auteursrechten - Bevoegd om in rechte op te treden - Verdediging van de door de vennootschap beheerde rechten - Lijst van de werken - Misdriften tegen auteursrechten - Bewijs

- Artt. 66quater, § 2, en 73 Wet 30 juni 1994 betreffende de auteursrechten en de naburige rechten

- Art. 66quater, § 2, et 73 L. du 30 juin 1994 relative au droit d'auteur et aux droits voisins

ACTION CIVILE - Action civile portée devant le juge répressif - Constitution de partie civile - Société de gestion des droits d'auteur - Qualité pour ester en justice - Défense des droits dont la société de gestion à la charge - Répertoire des oeuvres - Infractions en matière de droits d'auteur - Preuve

- Art. 66quater, § 2, et 73 L. du 30 juin 1994 relative au droit d'auteur et aux droits voisins

P.10.1670.N

22 februari 2011

AC nr. ...

Artikel 189ter, vierde lid, Wetboek van Strafvordering, dat is ingevoegd bij artikel 2 van de wet van 16 januari 2009, en dat bepaalt dat de feitenrechter of het Hof van Cassatie bij wettigheidsincidenten met betrekking tot de controle op de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie de zaak aan het openbaar ministerie kan verzenden teneinde deze bij de bevoegde kamer van inbeschuldigingstelling aan te brengen voor de in artikel 235ter bepaalde controle, is een wet van rechtspleging die, in samenhang met artikel 235ter Wetboek van Strafvordering, de kamer van inbeschuldigingstelling bevoegdheid verleent om in het daarin bedoelde geval de controle uit te voeren over de bijzondere opsporingsmethoden observatie en infiltratie, en die overeenkomstig artikel 3 Gerechtelijk Wetboek van onmiddellijke toepassing is op de hangende rechtsgedingen (1). (1) Zie: Cass., 12 mei 2009, AR P.09.0568.N, AC, 2009, nr. 313.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Kamer van inbeschuldigingstelling - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Wet van 16 januari 2009 - Aard

- Artt. 189ter, vierde lid, en 235ter Wetboek van Strafvordering
ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Wet van 16 januari 2009 - Aard

- Artt. 189ter, vierde lid, en 235ter Wetboek van Strafvordering
WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Onderzoek in strafzaken - Kamer van inbeschuldigingstelling - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethoden - Wet van 16 januari 2009 - Aard

- Artt. 189ter, vierde lid, en 235ter Wetboek van Strafvordering

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Loi du 16 janvier 2009 - Nature

- Art. 189ter, al. 4, et 235ter Code d'Instruction criminelle
JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Loi du 16 janvier 2009 - Nature

- Art. 189ter, al. 4, et 235ter Code d'Instruction criminelle
LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Instruction en matière répressive - Chambre des mises en accusation - Contrôle de la mise en oeuvre des méthodes particulières de recherche - Loi du 16 janvier 2009 - Nature

- Art. 189ter, al. 4, et 235ter Code d'Instruction criminelle

P.10.1671.F

12 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Loop.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geschil inzake bevoegdheid - Beschikking van de raadkamer - Onttrekking van de zaak aan de onderzoeksrechter - Verwijzing van het dossier naar de procureur des Konings - Verzet tegen die beschikking - Niet-ontvankelijk verklaard verzet - Hoger beroep tegen die beschikking - Arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling - Niet-ontvankelijk verklaard

Conclusions de l'avocat général Loop.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Litige en matière de compétence - Ordonnance de la chambre du conseil - Dessaisissement du juge d'instruction - Renvoi du dossier au procureur du Roi - Opposition contre cette ordonnance - Opposition déclarée irrecevable - Appel de cette ordonnance - Arrêt de la chambre des mises en accusation - Appel déclaré irrecevable - Arrêt

hoger beroep - Arrest inzake bevoegdheid - Geschil inzake bevoegdheid

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Beslissing tot heropening van het debat - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Het cassatieberoep dat vóór de eindbeslissing is ingesteld tegen een arrest dat geen geschil inzake bevoegdheid beslecht en alleen de heropening van het debat beveelt om de beklagde in staat te stellen zich te verdedigen tegen de anders omschreven feiten, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Beslissing tot heropening van het debat - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

- Art. 416 Wetboek van Strafvordering

Het arrest dat beslist dat de omstandigheid dat het morele bestanddeel van de misdrijven die de beklagde ten laste worden gelegd zich in België heeft voorgedaan, op zich reeds de bevoegdheid van het Belgisch gerecht verantwoordt, beslecht geen geschil inzake bevoegdheid in de zin van artikel 416, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geschil inzake bevoegdheid - Beschikking van de raadkamer - Onttrekking van de zaak aan de onderzoeksrechter - Verwijzing van het dossier naar de procureur des Konings - Verzet tegen die beschikking - Niet-ontvankelijk verklaard verzet - Hoger beroep tegen die beschikking - Arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling - Niet ontvankelijk verklaard hoger beroep - Arrest inzake bevoegdheid - Geschil inzake bevoegdheid

- Art. 416, tweede lid Wetboek van Strafvordering

rendu sur la compétence - Contestation de compétence

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Décision de réouverture des débats - Pourvoi immédiat - Recevabilité

Est irrecevable le pourvoi formé, avant la décision définitive, contre un arrêt qui, sans statuer sur une contestation de compétence, se borne à ordonner la réouverture des débats pour permettre au prévenu de se défendre sur les faits autrement qualifiés (1). (1) Voir conclusions du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Décision de réouverture des débats - Pourvoi immédiat - Recevabilité

- Art. 416 Code d'Instruction criminelle

Ne tranche pas une contestation de compétence au sens du second alinéa de l'article 416 du Code d'instruction criminelle, l'arrêt qui décide que la réalisation, en Belgique, de l'élément moral des infractions mises à charge du prévenu fonde à elle seule la compétence de la juridiction belge (1). (1) Voir conclusions du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Litige en matière de compétence - Ordonnance de la chambre du conseil - Dessaisissement du juge d'instruction - Renvoi du dossier au procureur du Roi - Opposition contre cette ordonnance - Opposition déclarée irrecevable - Appel de cette ordonnance - Arrêt de la chambre des mises en accusation - Appel déclaré irrecevable - Arrêt rendu sur la compétence - Contestation de compétence

- Art. 416, al. 2 Code d'Instruction criminelle

P.10.1691.F

20 april 2011

AC nr. ...

Uit het feit dat de schuldigverklaring alleen in de motivering van het vonnis staat en niet door een straf gevolgd wordt, kan niet worden afgeleid dat het hoger beroep van de aldus schuldig bevonden beklagde elke bestaansreden mist.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Ontvankelijkheid - Vonnis verklaart de beklagde schuldig maar zegt dat de strafvordering verjaard is - Hoger beroep van de beklagde

De la circonstance qu'une déclaration de culpabilité ne figure que dans la motivation du jugement et qu'elle n'est suivie d'aucune peine, il ne se déduit pas que l'appel du prévenu ainsi jugé coupable serait dépourvu d'objet.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Recevabilité - Jugement déclarant le prévenu coupable mais disant l'action publique prescrite - Appel du prévenu

Het hoger beroep van een beklaagde tegen een vonnis alvorens recht te doen dat een deskundigenonderzoek beveelt, terwijl die beklaagde door de achteraf gewezen strafrechtelijke beslissing over de grond van de zaak, buiten het geding werd gesteld, heeft geen belang en is bijgevolg niet ontvankelijk.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Ontvankelijkheid - Vonnis alvorens recht te doen beveelt een deskundigenonderzoek - Vonnis over de grond van de zaak stelt de beklaagde buiten het geding - Hoger beroep van de beklaagde tegen het vonnis alvorens recht te doen

Est dénué d'intérêt et, partant, irrecevable l'appel formé par un prévenu contre un jugement ordonnant avant dire droit une expertise, dès lors que ledit prévenu a été mis hors de cause par la décision pénale ultérieurement rendue au fond.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Recevabilité - Jugement ordonnant avant dire droit une expertise - Jugement au fond mettant le prévenu hors de cause - Appel du prévenu contre le jugement avant dire droit

P.10.1692.F

2 november 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

BEROEPSGEHEIM - Stuk gedekt door het beroepsgeheim - Feitelijke beoordeling door de rechter - Bewijs - Strafzaken

BEROEPSGEHEIM - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Stuk gedekt door het beroepsgeheim - Bewijs - Strafzaken

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Beoordelingsvrijheid - Stuk gedekt door het beroepsgeheim

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Stuk gedekt door het beroepsgeheim - Feitelijke beoordeling door de rechter

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Stuk gedekt door het beroepsgeheim - Bewijsgaring - Feitelijke beoordeling door de onderzoeksrechter

Het staat aan de onderzoeksrechter om, onder toezicht van het onderzoeks- en vonnisgerecht, in feite te beoordelen of, in het licht van de gegevens van de zaak, een stuk door het beroepsgeheim is gedekt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

BEROEPSGEHEIM - Stuk gedekt door het beroepsgeheim - Feitelijke beoordeling door de rechter - Bewijs - Strafzaken

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Stuk gedekt door het beroepsgeheim - Feitelijke beoordeling door de rechter

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Stuk gedekt door het beroepsgeheim - Bewijsgaring - Feitelijke beoordeling door de onderzoeksrechter

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

SECRET PROFESSIONNEL - Pièce couverte par le secret professionnel - Appréciation en fait du juge - Preuve - Matière répressive

SECRET PROFESSIONNEL - Charge de la preuve - Liberté d'appréciation - Pièce couverte par le secret professionnel - Preuve - Matière répressive

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Liberté d'appréciation - Pièce couverte par le secret professionnel

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Pièce couverte par le secret professionnel - Appréciation en fait du juge

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Pièce couverte par le secret professionnel - Collecte des preuves - Appréciation en fait du juge d'instruction

Il appartient au juge d'instruction, sous le contrôle des juridictions d'instruction et de jugement, d'apprécier en fait si, d'après les éléments propres à la cause, une pièce est couverte par le secret professionnel (1). (1) Voir les concl. du M.P.

SECRET PROFESSIONNEL - Pièce couverte par le secret professionnel - Appréciation en fait du juge - Preuve - Matière répressive

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Pièce couverte par le secret professionnel - Appréciation en fait du juge

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Pièce couverte par le secret professionnel - Collecte des preuves - Appréciation en fait du juge d'instruction

De omvang van het beroepsgeheim is geen rechtvaardigings- of verschoningsgrond, zodat de regel die zegt dat de beklaagde alleen dient te bewijzen dat de omstandigheid die zijn verantwoordelijkheid uitsluit, niet volkomen ongeloofwaardig is, daarop niet toepasselijk is; de rechter keert de bewijslast niet om wanneer hij de gegevens verduidelijkt waaruit hij afleidt dat het stuk niet door het beroepsgeheim is gedekt, en de door de verdediging aangevoerde andere en daarmee strijdige gegevens als niet doorslaggevend afwijst (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Beoordelingsvrijheid - Stuk gedekt door het beroepsgeheim

BEROEPSGEHEIM - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Stuk gedekt door het beroepsgeheim - Bewijs - Strafzaken

L'étendue du secret professionnel ne constitue pas une cause de justification ou d'excuse en telle sorte que la règle suivant laquelle il suffit au prévenu d'établir que la circonstance excluant sa responsabilité n'est pas dénuée de toute crédibilité, ne lui est pas applicable; le juge ne renverse pas la charge de la preuve lorsqu'il précise les éléments dont il déduit que la pièce n'est pas couverte par le secret et qu'il rejette, comme non déterminants, les éléments différents ou contraires invoqués par la défense (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Liberté d'appréciation - Pièce couverte par le secret professionnel

SECRET PROFESSIONNEL - Charge de la preuve - Liberté d'appréciation - Pièce couverte par le secret professionnel - Preuve - Matière répressive

P.10.1715.N

5 april 2011

AC nr. ...

De dagvaarding moet aangeven welke precieze feiten ten laste worden gelegd zodat de beklaagde zich daartegen kan verdedigen; wanneer de omschrijving van het feit in de dagvaarding wel is bepaald, maar niet voldoende nauwkeurig is, moet de rechter aan de partijen daarvan kennis geven met het oog op de mogelijke precisering (1). (1) Zie: Cass., 31 oktober 2000, A.R. P.00.1280.N, AC, 2000, nr. 589; Cass., 23 mei 2001, A.R. P.01.0218.F, AC, 2001, nr. 306

DAGVAARDING - Recht van verdediging - Verplichte vermeldingen - Taak van de rechter - Omschrijving van het feit niet nauwkeurig bepaald - Strafzaken - Beklaagde

- Artt. 182 en 211 Wetboek van Strafvordering

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Verplichte vermeldingen - Taak van de rechter - Omschrijving van het feit niet nauwkeurig bepaald - Dagvaarding

- Artt. 182 en 211 Wetboek van Strafvordering

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Verplichte vermeldingen - Taak van de rechter - Omschrijving van het feit niet nauwkeurig bepaald - Dagvaarding - Beklaagde

- Artt. 182 en 211 Wetboek van Strafvordering

La citation doit indiquer quels sont les faits précis mis à charge de sorte que le prévenu puisse se défendre à ce sujet; lorsque la qualification du fait est déterminée dans la citation, mais qu'elle n'est pas suffisamment précise, le juge doit en informer les parties en vue d'une précision éventuelle (1). (1) Voir Cass., 31 octobre 2000, RG P.00.1280.N, Pas., 2000, n° 589; Cass., 23 mai 2001, RG P.01.0218.F, Pas., 2001, n° 306.

CITATION - Droits de la défense - Indications requises - Mission du juge - Qualification du fait insuffisamment précise - Matière répressive - Prévenu

- Art. 182 et 211 Code d'Instruction criminelle

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Indications requises - Mission du juge - Qualification du fait insuffisamment précise - Citation

- Art. 182 et 211 Code d'Instruction criminelle

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Indications requises - Mission du juge - Qualification du fait insuffisamment précise - Citation - Prévenu

- Art. 182 et 211 Code d'Instruction criminelle

Het enkele feit dat het voorwerp van het misdrijf in de dagvaarding algemeen is bepaald, heeft niet tot gevolg dat de strafvordering daardoor niet ontvankelijk is.

DAGVAARDING - Ontvankelijkheid - Voorwerp van het misdrijf algemeen bepaald - Strafvordering - Strafzaken - Beklaagde

Le seul fait que l'objet de l'infraction est déterminé de manière générale dans la citation m'entraîne pas l'irrecevabilité de l'action publique.

CITATION - Recevabilité - Objet de l'infraction déterminé de manière générale - Action publique - Matière répressive - Prévenu

P.10.1747.N

8 november 2011

AC nr. ...

De artikelen 267, 270 en 271 AWDA laten toe bij de vaststelling van overtredingen van deze wet, proces-verbaal op te stellen en dit binnen vijf dagen ter kennis te brengen van de overtreder; die bepalingen bevatten geen beperking in de tijd betreffende de vaststelling en laten derhalve toe de vaststelling en de daaropvolgende mededeling nog te verrichten na het verstrijken van de door artikel 221.3, eerste zin, Communautair Douanewetboek, in de versie vóór de vervanging ervan bij artikel 1, 17 Verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2000 tot wijziging van de Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, bedoelde termijn van drie jaar (1). (1) Cass. 5 juni 2007, AR P.06.1404.N, AC, 2007, nr. 304.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Algemene wet op de douane en accijnzen - Misdrijven - Vaststelling - Overtredingen - Termijn binnen dewelke de vaststelling dient te gebeuren - Proces-verbaal

De artikelen 279 tot en met 285 AWDA regelen onder meer de navorderingen wegens overtredingen, fraudes en misdrijven inzake douane en accijnzen; bij afwezigheid van een door de AWDA specifiek bepaalde verjaringstermijn is de verjaringstermijn voor rechtsvorderingen van het burgerlijk recht toepasselijk en dit is de verjaring ingesteld door artikel 2262bis, §1, Burgerlijk Wetboek (1). (1) Cass. 26 feb. 2008, AR P.06.1518.N, AC, 2008, nr. 129.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Algemene wet op de douane en accijnzen - Verjaring - Navorderingen wegens overtredingen, fraudes en misdrijven

DOUANE EN ACCIJNZEN - Algemene wet op de douane en accijnzen - Verjaringstermijn - Navorderingen wegens overtredingen, fraudes en misdrijven

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke vordering voor de strafrechter - Algemene wet op de douane en accijnzen - Navorderingen wegens overtredingen, fraudes en misdrijven

Lors de la constatation de contraventions à la Loi générale sur les douanes et accises, les articles 267, 270 et 271 de ladite loi autorisent la rédaction d'un procès-verbal et sa communication dans les cinq jours au contrevenant; ces dispositions ne limitent pas la constatation dans le temps et permettent, par conséquent, d'encore effectuer la constatation et la communication y subséquente au-delà du délai de trois ans visé à l'article 221.3, première phrase, du Code des douanes communautaire, dans la version antérieure à son remplacement par les articles 1er, 17 du Règlement (CE) n° 2700/2000 du Parlement européen et du Conseil du 16 novembre 2000 modifiant le règlement (CE) n° 2913/92 du Conseil du 12 octobre 1992 établissant le code des douanes communautaire (1). (1) Cass. 5 juin 2007, RG P.06.1404.N, Pas. 2007, n° 304.

DOUANES ET ACCISES - Loi Générale sur les Douanes et Accises - Infractions - Constatation - Contraventions - Délai dans lequel la constatation doit être effectuée - Procès-verbal

Les articles 279 à 285 inclus de la Loi générale sur les douanes et accises régissent notamment les actions en recouvrement du chef de contraventions, fraudes et délits en matière de douanes et accises; à défaut d'un délai de prescription spécifiquement prévu par la Loi générale sur les douanes et accises, le délai de prescription prévu pour les actions en droit civil est applicable, en l'occurrence le délai de prescription établi par l'article 2262bis, §1er, du Code civil (1). (1) Cass. 26 février 2008, RG P.06.1518.N, Pas. 2008, n° 129.

ACTION CIVILE - Loi Générale sur les Douanes et Accises - Prescription - Actions en recouvrement du chef de contraventions, fraudes et délits

DOUANES ET ACCISES - Loi Générale sur les Douanes et Accises - Délai de prescription - Actions en recouvrement du chef de contraventions, fraudes et délits

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Action civile intentée devant le juge répressif - Loi Générale sur les Douanes et Accises - Actions en recouvrement du chef de contraventions, fraudes et délits

De zinsnede "voor zover de geldende bepalingen daarin voorzien" in artikel 221.3, Communautair Douanewetboek, in de versie vóór de vervanging ervan bij artikel 1, 17 Verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2000 tot wijziging van de Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, maakt de toepassing van de in dat artikel vastgelegde uitzonderingsbepaling niet afhankelijk van het bestaan van een specifiek internrechtelijke bepaling, die uitdrukkelijk voorziet in de mogelijkheid tot mededeling van een douaneschuld buiten de vervaltermijn van drie jaar ingeval van strafrechtelijk vervolgbare handeling.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Communautair Douanewetboek - Strafrechtelijk vervolgbare handeling - Artikel 221.3 (oud), CDW - Verplichting van mededeling van het bedrag van de verschuldigde rechten binnen drie jaar - Toepasselijkheid van de uitzondering - Uitzondering

Indien de mededeling van een douaneschuld plaats vindt na het verstrijken van de in artikel 221.3, eerste zin, Communautair Douanewetboek, in de versie vóór de vervanging ervan bij artikel 1, 17 Verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2000 tot wijziging van de Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, bedoelde termijn van drie jaar, moet de tijdigheid van deze mededeling worden beoordeeld op grond van de in het interne recht geldende regels met betrekking tot de vaststelling van de overtredingen van de Algemene Wet op de Douane en Accijnzen en de verjaring van de navordering van de verschuldigde rechten wegens overtredingen, fraudes en misdrijven inzake douane en accijnzen.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Communautair Douanewetboek - Strafrechtelijk vervolgbare handeling - Artikel 221.3 (oud), CDW - Verplichting van mededeling van het bedrag van de verschuldigde rechten binnen drie jaar - Mededeling van het bedrag van de verschuldigde rechten na het verstrijken van de termijn van drie jaar - Beoordeling van de tijdigheid - Criteria - Uitzondering

La partie de phrase "dans la mesure prévue par les dispositions en vigueur" de l'article 221.3 du Code des douanes communautaires, dans la version antérieure à son remplacement par les articles 1er, 17 du Règlement (CE) n° 2700/2000 du Parlement européen et du Conseil du 16 novembre 2000 modifiant le règlement (CE) n° 2913/92 du Conseil du 12 octobre 1992 établissant le code des douanes communautaire, ne subordonne pas l'application de la disposition dérogatoire établie audit article à l'existence d'une disposition spécifique de droit interne prévoyant expressément la possibilité de communication de la dette douanière au-delà du délai de trois ans en cas d'acte passible de poursuites judiciaires répressives.

DOUANES ET ACCISES - Code des douanes communautaire - Acte passible de poursuites judiciaires répressives - Article 221.3 (ancien) du Code des douanes communautaire - Obligation de communiquer le montant des droits dus dans les trois ans - Applicabilité de l'exception - Exception

Si la communication de la dette douanière est effectuée après l'expiration du délai de trois ans visé à l'article 221.3, première phrase, du Code des douanes communautaires, dans la version antérieure à son remplacement par les articles 1er, 17 du Règlement (CE) n° 2700/2000 du Parlement européen et du Conseil du 16 novembre 2000 modifiant le règlement (CE) n° 2913/92 du Conseil du 12 octobre 1992 établissant le code des douanes communautaire, il y lieu d'apprécier le caractère tardif ou non de cette communication sur la base des règles en vigueur en droit interne relatives à la constatation des infractions à la Loi générale sur les douanes et accises et à la prescription de l'action en recouvrement des droits à acquitter du chef de contraventions, fraudes et délits en matière de douanes et accises.

DOUANES ET ACCISES - Code des douanes communautaire - Acte passible de poursuites judiciaires répressives - Article 221.3 (ancien) du Code des douanes communautaire - Obligation de communiquer le montant des droits dus dans les trois ans - Communication du montant des droits dus après l'expiration du délai de trois ans - Appréciation du caractère tardif ou non - Critères - Exception

Uit artikel 221.3 Communautair Douanewetboek, in de versie vóór de vervanging ervan bij artikel 1, 17 Verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2000 tot wijziging van de Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, volgt dat de regel dat de mededeling aan de schuldenaar van het bedrag van verschuldigde rechten dient te gebeuren binnen drie jaar na de datum van het ontstaan van de douaneschuld, niet geldt wanneer de douaneautoriteiten ingevolge een strafrechtelijk vervolgbare handeling niet in staat waren het juiste bedrag van de wettelijk verschuldigde rechten vast te stellen; die uitzondering vereist niet dat de autoriteiten niet in staat waren om binnen de termijn van drie jaar het juiste bedrag vast te stellen (1). (1) Cass. 8 nov. 2005, AR P.05.0698.N, AC, 2005, nr. 570; Cass. 9 jan. 2009, AR C.07.0188.N, AC, 2009, met concl. adv.-gen. Thijs.

DOUANE EN ACCIJNZEN - Communautair Douanewetboek - Strafrechtelijk vervolgbare handeling - Artikel 221.3 (oud), CDW - Verplichting van mededeling van het bedrag van de verschuldigde rechten binnen drie jaar - Onmogelijkheid het juiste bedrag van de verschuldigde rechten vast te stellen - Toepasselijkheid van de uitzondering - Uitzondering

Il résulte de l'article 221.3 du Code des douanes communautaire, dans la version antérieure à son remplacement par les articles 1er, 17 du Règlement (CE) n° 2700/2000 du Parlement européen et du Conseil du 16 novembre 2000 modifiant le règlement (CE) n° 2913/92 du Conseil du 12 octobre 1992 établissant le code des douanes communautaire, que la règle selon laquelle la communication au débiteur du montant des droits dus doit être effectuée dans les trois ans à compter de la date de la naissance de la dette douanière, n'est pas applicable lorsque, par suite d'un acte passible de poursuites judiciaires répressives, les autorités douanières n'ont pas été en mesure de déterminer le montant exact des droits légalement dus; cette exception ne requiert pas que les autorités n'aient pas été en mesure de déterminer le montant exact dans le délai de trois ans (1). (1) Cass. 8 novembre 2005, RG P.05.0698.N, Pas. 2005, n° 570; Cass. 9 janvier 2009, RG C.07.0188.N, Pas. 2009, avec les conclusions de M. l'avocat général Thijs, publiées à leur date dans AC.

DOUANES ET ACCISES - Code des douanes communautaire - Acte passible de poursuites judiciaires répressives - Article 221.3 (ancien) du Code des douanes communautaire - Obligation de communiquer le montant des droits dus dans les trois ans - Impossibilité de déterminer le montant exact des droits dus - Applicabilité de l'exception - Exception

P.10.1752.F

27 april 2011

AC nr. ...

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland - Mededeling van processtukken en rechterlijke beslissingen - Procedures - Europees verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken - Strafzaken

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Mededeling van processtukken en rechterlijke beslissingen - Procedures - Europees verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken

VERZET - Termijn van verzet - Vreemdeling verblijft in het buitenland - Verlenging van de termijn - Strafzaken - Buitengewone termijn - Beklaagde - Aanvang

VERZET - Termijn van verzet - Aanvang - Verstekvonnis is in het buitenland betekend - Niet aan de persoon betekend vonnis - Strafzaken - Toepassing - Beklaagde - Buitengewone termijn van verzet

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Etranger - Remise d'actes de procédure et de décisions judiciaires - Formes - Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale - Matière répressive

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: 143 UNION EUROPEENNE; 364 DROITS DE L'HOMME; 544 BENELUX - Remise d'actes de procédure et de décisions judiciaires - Formes - Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale

OPPOSITION - Délai d'opposition - Prévenu résidant à l'étranger - Augmentation du délai - Matière répressive - Délai extraordinaire - Prévenu - Prise de cours

OPPOSITION - Délai d'opposition - Point de départ - Jugement rendu par défaut signifié à l'étranger - Jugement non signifié à personne - Matière répressive - Application - Prévenu - Délai extraordinaire d'opposition

Est régulière la signification d'un jugement par défaut réalisée, sans l'intervention d'un huissier de justice, par le procureur du Roi par recommandé à la poste avec accusé de réception au domicile ou à la résidence à l'étranger du destinataire conformément à l'article 7.1 de la Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale du 20 avril 1959 (1). (Solution implicite) (1) Voir les concl. du M.P.

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Mededeling van processtukken en rechterlijke beslissingen - Procedures - Europees verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - In het buitenland - Mededeling van processtukken en rechterlijke beslissingen - Procedures - Europees verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken - Strafzaken

VERZET - Termijn van verzet - Aanvang - Verstekvonnis is in het buitenland betekend - Niet aan de persoon betekend vonnis - Strafzaken - Toepassing - Beklaagde - Buitengewone termijn van verzet

- Art. 7.1 Europees verdrag van 20 april 1959 aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken

- Art. 187, tweede lid Wetboek van Strafvordering

VERZET - Termijn van verzet - Vreemdeling verblijft in het buitenland - Verlenging van de termijn - Strafzaken - Buitengewone termijn - Beklaagde - Aanvang

- Art. 55 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 3 KB nr. 301 van 30 maart 1936

- Art. 187, tweede lid Wetboek van Strafvordering

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: 143 UNION EUROPEENNE; 364 DROITS DE L'HOMME; 544 BENELUX - Remise d'actes de procédure et de décisions judiciaires - Formes - Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Etranger - Remise d'actes de procédure et de décisions judiciaires - Formes - Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale - Matière répressive

La signification d'un jugement par défaut réalisée par le procureur du Roi par recommandé à la poste avec accusé de réception au domicile ou à la résidence à l'étranger du prévenu n'est pas censée être faite à personne en telle sorte que celui-ci bénéficie du délai extraordinaire d'opposition prévu à l'article 187, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle (1). (1) Voir les concl. du M.P.

OPPOSITION - Délai d'opposition - Point de départ - Jugement rendu par défaut signifié à l'étranger - Jugement non signifié à personne - Matière répressive - Application - Prévenu - Délai extraordinaire d'opposition

- Art. 7.1 Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale du 20 avril 1959

- Art. 187, al. 2 Code d'Instruction criminelle

Le délai extraordinaire d'opposition prend cours le jour où le prévenu a pris connaissance de la signification du jugement et ce délai est augmenté, pour les personnes visées par l'article 55, 1°, du Code judiciaire, du délai de quinze jours fixé par cet article (1). (1) Voir les concl. du M.P.

OPPOSITION - Délai d'opposition - Prévenu résidant à l'étranger - Augmentation du délai - Matière répressive - Délai extraordinaire - Prévenu - Prise de cours

- Art. 55 Code judiciaire

- Art. 3 A.R. n° 301 du 30 mars 1936

- Art. 187, al. 2 Code d'Instruction criminelle

P.10.1754.N

22 februari 2011

AC nr. ...

Uit artikel 46quinquies, §1, eerste lid, Wetboek van Strafvordering volgt dat de procureur des Konings in de schriftelijke machtiging tot inijkoperatie dient vast te stellen dat op het ogenblik van die machtiging andere middelen dan de machtiging tot inijkoperatie niet lijken te volstaan om de waarheid aan de dag te leggen; niet vereist is dat de procureur des Konings in de schriftelijke machtiging vermeldt waarom de inijkoperatie concreet onontbeerlijk is.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Opsporingsonderzoek - Inijkoperatie - Machtiging van de procureur des Konings - Vaststelling van de subsidiariteit - Verplichting

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Information - Contrôle visuel discret - Autorisation du procureur du Roi - Constatation du caractère subsidiaire - Obligation

Uit de artikelen 46quinquies, §1, eerste lid, en 46quinquies, §3, Wetboek van Strafvordering volgt dat de procureur des Konings in de schriftelijke machtiging tot een inijkoperatie voor een private plaats dient vast te stellen dat op het ogenblik van die machtiging er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een misdrijf uitmaken of zouden uitmaken als bedoeld in artikel 90ter, §2 en §4, Wetboek van Strafvordering, of gepleegd worden of zouden worden in het kader van een criminele organisatie zoals bedoeld in artikel 324bis Strafwetboek; niet vereist is dat de procureur des Konings in de schriftelijke machtiging vermeldt welke die ernstige aanwijzingen concreet zijn of de precieze aanwijzingen vermeldt op basis waarvan hij vermoedt dat zich op die plaats zaken bedoeld in §2, 1°, van dit artikel bevinden, dat er bewijzen van kunnen worden verzameld of dat ze gebruikt wordt door personen op wie een verdenking rust.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Opsporingsonderzoek - Inijkoperatie - Machtiging van de procureur des Konings - Voorwaarden

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Information - Contrôle visuel discret - Autorisation du procureur du Roi - Conditions

P.10.1757.F

23 maart 2011

AC nr. ...

De procureur des Konings kan vorderen dat een persoon die door de onderzoeksrechter niet in verdenking is gesteld naar het vonnisgerecht wordt verwezen; in dat geval wordt de persoon vervolgd zowel in de hoedanigheid van inverdenkinggestelde als in de hoedanigheid van persoon tegen wie de strafvordering is ingesteld (1). (1) Zie Cass., 23 okt. 2002, AR P.01.1088.F, AC, 2002, nr. 562; Cass., 17 okt. 2006, AR P.06.0829.N-P.06.0860.N, AC, 2006, nr. 492.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Wettigheid - Geen inverdenkingstelling door de onderzoeksrechter - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing
- Artt. 61bis en 130 Wetboek van Strafvordering

Le procureur du Roi peut requérir le renvoi d'une personne non inculpée par le juge d'instruction devant la juridiction de jugement; dans ce cas, la personne est poursuivie indifféremment au titre d'inculpé ou de personne à l'égard de laquelle l'action publique est engagée (1). (1) Voir Cass., 23 octobre 2002, RG P.01.1088.F, Pas., 2002, n° 562; Cass., 17 octobre 2006, RG P.06.0829.N - P.06.0860.N, Pas., 2006, n° 492.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Légalité - Défaut d'inculpation par le juge d'instruction - Règlement de la procédure - Renvoi
- Art. 61bis et 130 Code d'Instruction criminelle

Het gebruik van een vals stuk kan blijven duren na de sluiting van de verrichtingen van het faillissement van de rechtspersoon.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Wettigheid - Verjaring - Termijnen - Gebruik van valse stukken - Aanvangstijdstip dateert van ná de sluiting van de verrichtingen van het faillissement van de rechtspersoon - Strafvordering

- Artt. 73 en 83 Wet 8 aug. 1997
- Art. 198, § 1 Wetboek van vennootschappen
- Artt. 196 en 197 Strafwetboek

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Wettigheid - Gebruik van valse stukken - Aanvangstijdstip dateert van ná de sluiting van de verrichtingen van het faillissement van de rechtspersoon

- Artt. 73 en 83 Wet 8 aug. 1997
- Art. 198, § 1 Wetboek van vennootschappen
- Artt. 196 en 197 Strafwetboek

L'usage d'une pièce fausse peut se poursuivre au-delà de la clôture des opérations de la faillite d'une personne morale.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Légalité - Prescription - Délais - Usage de faux - Point de départ postérieur à la clôture des opérations de la faillite d'une personne morale - Action publique

- Art. 73 et 83 L. du 8 août 1997 sur les faillites
- Art. 198, § 1er Code des sociétés
- Art. 196 et 197 Code pénal

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Délais - Légalité - Usage de faux - Point de départ postérieur à la clôture des opérations de la faillite d'une personne morale

- Art. 73 et 83 L. du 8 août 1997 sur les faillites
- Art. 198, § 1er Code des sociétés
- Art. 196 et 197 Code pénal

Aangezien het stelsel van het voorrecht van rechtsmacht, dat het verzekeren van een onpartijdige en serene rechtsbedeling beoogt ten aanzien van de betrokken personen en niet is ingesteld in het persoonlijk belang van de betrokkenen, maar wel in het algemeen belang, afwijkt van het gemeen recht, is de opsomming van de in de artikelen 479 en 483 Wetboek van Strafvordering vermelde personen die onder de toepassing ervan vallen limitatief; dit limitatief karakter staat evenwel niet eraan in de weg dat, in de mate dat een plaatsvervangende rechter één van de in de artikelen 479 en 483 Wetboek van Strafvordering vermelde personen vervangt, hij ook aan deze wetsbepalingen is onderworpen (1). (1) Zie conclusie OM.

VOORRANG VAN RECHTSMACHT - Aard - Toepasselijkheid - Plaatsvervangend rechter - Doel - Personen op wie het voorrecht van rechtsmacht toepasselijk is - Opsomming in de wet

Conclusie van advocaat-generaal Timperman.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Bewijsuitsluiting - Beoordeling door de rechter - Niet-naleving van een bepaling van openbare orde die door de wetgever niet is gesanctioneerd - Verzuim van een vormvereiste waarop een nietigheidssanctie is voorzien - Gelijktelling

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Onderzoekrechter - Deskundigenopdracht - Bodemrechter die een verboden delegatie van rechterlijke bevoegdheid vaststelt - Wering van het deskundigenverslag

BOEKHOUDRECHT - Deskundigenonderzoek - Beoordeling door de rechter - Gerechtelijke expertise boekhoudkundige organisatie ondernemingen en boekhoudkundige procedés - Expertise uitgevoerd door niet-gerechtigd persoon - Criteria - Gevolg

BOEKHOUDRECHT - Deskundigenonderzoek - Gerechtelijke expertise boekhoudkundige organisatie ondernemingen en boekhoudkundige procedés - Natuurlijke personen en vennootschappen gerechtigd tot gerechtelijke expertise

BOEKHOUDRECHT - Legaliteitsbeginsel - Boekhoudwet - Bestaanbaarheid met de artikelen 7.1 E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R. - Inbreuk artikel 16 (oud) - Inbreuk artikel 17 (oud) - Omschrijving strafbare gedraging

BOEKHOUDRECHT - Legaliteitsbeginsel - Bestaanbaarheid met de artikelen 12 en 14 van de Grondwet - Boekhoudwet - Inbreuk artikel 16 (oud) - Inbreuk artikel 17 (oud) - Omschrijving strafbare gedraging

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Verjaring - Beoordeling door het Hof - Strafvordering - Strafzaken

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Artikel 6.1 - Overschrijding van de redelijke termijn - Beoordeling door het Hof - Behandeling binnen een redelijke termijn - Voorwaarde - Verdrag Rechten van de Mens - Criteria

Dès lors que le régime du privilège de juridiction qui vise une administration de la justice impartiale et sereine vis-à-vis des personnes concernées et qui n'a pas été instauré dans l'intérêt personnel des intéressés mais bien dans l'intérêt général, déroge au droit commun, l'énumération aux articles 479 et 483 du Code d'instruction criminelle des personnes qui y sont soumises est limitative; ce caractère limitatif n'empêche toutefois pas que dans la mesure où un juge suppléant remplace une des personnes mentionnées aux articles 479 et 483 du Code d'instruction criminelle, il est aussi soumis à ces dispositions légales (1). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées à leur date dans AC.

PRIVILEGE DE JURIDICTION - Nature - Applicabilité - Juge suppléant - But - Personnes auxquelles le privilège de juridiction est applicable - Énumération dans la loi

Conclusions de l'avocat général Timperman.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Exclusion de la preuve - Appréciation par le juge - Non-respect d'une disposition d'ordre public qui n'est pas sanctionnée par le législateur - Défaut d'une condition de forme sanctionnée par la nullité - Assimilation

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Juge d'instruction - Mission de l'expert - Juge du fond constatant une délégation de compétence judiciaire interdite - Expertise écartée

COMPTABILITE - Expertise - Appréciation par le juge - Expertise judiciaire relative à l'organisation comptable des entreprises et aux procedés comptables - Expertise exécutée par une personne non habilitée - Critères - Conséquence

COMPTABILITE - Expertise - Expertise judiciaire relative à l'organisation comptable des entreprises et aux procedés comptables - Personnes physiques et sociétés habilitées à réaliser une expertise judiciaire

COMPTABILITE - Principe de légalité - Loi du 17 juillet 1975 relative à la comptabilité des entreprises - Compatibilité avec les articles 7, § 1er de la Convention D.H. et 15, § 1er du P.I.D.C.P. - Infraction à l'article 16 (ancien) - Infraction à l'article 17 (ancien) - Qualification du comportement punissable

COMPTABILITE - Principe de légalité - Compatibilité avec les articles 12 et 14 de la Constitution - Loi du 17 juillet 1975 relative à la comptabilité des entreprises - Infraction à l'article 16 (ancien) - Infraction à l'article 17 (ancien) - Qualification du comportement punissable

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Prescription - Appréciation par la Cour - Action publique - Matière répressive

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Article 6, § 1er - Dépassement du délai raisonnable - Appréciation par la Cour - Instruction dans un délai raisonnable - Condition - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Critères

DESKUNDIGENONDERZOEK - Gerechtelijke expertise
boekhoudkundige organisatie ondernemingen en boekhoudkundige
procédés - Natuurlijke personen en vennootschappen gerechtigd tot
gerechtelijke expertise

DESKUNDIGENONDERZOEK - Onderzoeksrechter -
Deskundigenopdracht - Bodemrechter die een verboden delegatie
van rechterlijke bevoegdheid vaststelt - Wering van het
deskundigenverslag - Strafzaken

DESKUNDIGENONDERZOEK - Beoordeling door de rechter -
Gerechtelijke expertise boekhoudkundige organisatie
ondernemingen en boekhoudkundige procédés - Expertise
uitgevoerd door niet-gerechtigd persoon - Criteria - Gevolg

GRONDWET - Art. 13 - Plaatsvervangend rechter in de rechtbank
van koophandel - Voorrecht van rechtsmacht

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 -
Verplichting - Vonnissen en arresten - Uitspraak in openbare
terechtzitting - Doel - Toepassing

HELING - Aard - Aard - Witwas - Vermogensvoordeel rechtstreeks uit
misdrijf verkregen - Witwassen van het vermogensvoordeel -
Witgewassen vermogensvoordeel - Goed dat door het witgewassen
vermogensvoordeel wordt verkregen

MISDRIJF - Allerlei - Legaliteitsbeginsel - Bestaanbaarheid met de
artikelen 12 en 14 van de Grondwet - Boekhoudwet - Artikel 16
(oud) - Artikel 17 (oud) - Omschrijving strafbare gedraging

MISDRIJF - Allerlei - Legaliteitsbeginsel - Boekhoudwet - Artikel 16
(oud) - Artikel 17 (oud) - Bestaanbaarheid met de artikelen 7.1
E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R. - Omschrijving strafbare gedraging

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel -
Eenheid van opzet - Vereisten - Omschrijving strafbare gedraging

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Onderzoeksrechter -
Deskundigenopdracht - Bodemrechter die een verboden delegatie
van rechterlijke bevoegdheid vaststelt - Wering van het
deskundigenverslag

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Deskundigenonderzoek -
Beoordeling door de rechter - Gerechtelijke expertise
boekhoudkundige organisatie ondernemingen en boekhoudkundige
procédés - Expertise uitgevoerd door niet-gerechtigd persoon -
Criteria - Gevolg

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Deskundigenonderzoek -
Gerechtelijke expertise boekhoudkundige organisatie
ondernemingen en boekhoudkundige procédés - Natuurlijke
personen en vennootschappen gerechtigd tot gerechtelijke expertise

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7 -
Vereisten - Omschrijving strafbare gedraging

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 -
Art. 6.1 - Plaatsvervangend rechter in de rechtbank van
koophandel - Voorrecht van rechtsmacht

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 -
Art. 6.1 - Overschrijding van de redelijke termijn - Beoordeling door
het Hof - Behandeling binnen een redelijke termijn - Voorwaarde -
Criteria

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7 -
Legaliteitsbeginsel - Boekhoudwet - Boekhoudrecht -
Bestaanbaarheid met artikel 7.1 E.V.R.M. - Inbreuk artikel 16 (oud) -
Inbreuk artikel 17 (oud) - Omschrijving strafbare gedraging

EXPERTISE - Expertise judiciaire relative à l'organisation comptable
des entreprises et aux procédés comptables - Personnes physiques et
sociétés habilitées à réaliser une expertise judiciaire

EXPERTISE - Juge d'instruction - Mission de l'expert - Juge du fond
constatant une délégation de compétence judiciaire interdite -
Expertise écartée - Matière répressive

EXPERTISE - Appréciation par le juge - Expertise judiciaire relative à
l'organisation comptable des entreprises et aux procédés
comptables - Expertise exécutée par une personne non habilitée -
Critères - Conséquence

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 13 - Juge
suppléant au tribunal de commerce - Privilège de juridiction

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 149 -
Obligation - Jugements et arrêts - Prononciation en audience
publique - But - Application

RECEL - Nature - Nature - Blanchiment - Avantage patrimonial tiré
directement d'une infraction - Blanchiment de l'avantage
patrimonial - Avantage patrimonial blanchi - Bien acquis au moyen
d'un avantage patrimonial blanchi

INFRACTION - Divers - Principe de légalité - Compatibilité avec les
articles 12 et 14 de la Constitution - Loi du 17 juillet 1975 relative à
la comptabilité des entreprises - Article 16 (ancien) - Article 17
(ancien) - Qualification du comportement punissable

INFRACTION - Divers - Principe de légalité - Loi du 17 juillet 1975
relative à la comptabilité des entreprises - Article 16 (ancien) -
Article 17 (ancien) - Compatibilité avec les articles 7, § 1er de la
Convention D.H. et 15, § 1er du P.I.D.C.P. - Qualification du
comportement punissable

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral.
unite d'intention - Conditions - Qualification du comportement
punissable

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Juge d'instruction - Mission
de l'expert - Juge du fond constatant une délégation de compétence
judiciaire interdite - Expertise écartée

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Expertise - Appréciation
par le juge - Expertise judiciaire relative à l'organisation comptable
des entreprises et aux procédés comptables - Expertise exécutée par
une personne non habilitée - Critères - Conséquence

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Expertise - Expertise
judiciaire relative à l'organisation comptable des entreprises et aux
procédés comptables - Personnes physiques et sociétés habilitées à
réaliser une expertise judiciaire

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de
l'homme et des libertés fondamentales - Article 7 - Conditions -
Qualification du comportement punissable

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de
l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Juge
suppléant au tribunal de commerce - Privilège de juridiction

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de
l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 -
Dépassement du délai raisonnable - Appréciation par la Cour -
Instruction dans un délai raisonnable - Condition - Critères

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de
l'homme et des libertés fondamentales - Article 7 - Principe de
légalité - Loi du 17 juillet 1975 relative à la comptabilité des
entreprises - Comptabilité - Compatibilité avec l'article 7, § 1er de la
Convention D.H. - Infraction à l'article 16 (ancien) - Infraction à
l'article 17 (ancien) - Qualification du comportement punissable

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Vereisten - Artikel 15 - Omschrijving strafbare gedraging

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.1 - Plaatsvervangend rechter in de rechtbank van koophandel - Voorrecht van rechtsmacht

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 15.1 - Legaliteitsbeginsel - Boekhoudwet - Boekhoudrecht - Inbreuk artikel 16 (oud) - Inbreuk artikel 17 (oud) - Bestaanbaarheid met artikel 15.1 I.V.B.P.R. - Omschrijving strafbare gedraging

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Verplichting - Verjaring - Vermelding in het vonnis of arrest - Daden of gebeurtenissen die de verjaring stuiten - Stuiting - Strafvordering - Schorsing

SAMENHANG - Verjaringsstuitende daden - Verjaring - Verschillende misdrijven - Stuiting - Intrinsieke samenhang - Strafvordering - Strafzaken

STRAF - Andere straffen - Aard - Aard - Vermogensvoordeel rechtstreeks uit misdrijf verkregen - Bijzondere verbeurdverklaring - Witwassen van het vermogensvoordeel - Witgewassen vermogensvoordeel - Goed dat door het witgewassen vermogensvoordeel wordt verkregen - Witwasmisdrijf

STRAFVORDERING - Verjaring - Stuiting - Daad van onderzoek

STRAFVORDERING - Beoordeling - Verjaring - Stuiting - Bevoegdheid van het Hof

STRAFVORDERING - Verjaringsstuitende daden - Verjaring - Verschillende misdrijven - Stuiting - Intrinsieke samenhang

STRAFVORDERING - Verplichting - Verjaring - Vermelding in het vonnis of arrest - Daden of gebeurtenissen die de verjaring schorsen of stuiten - Stuiting - Schorsing

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Daad van onderzoek

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Beoordeling - Bevoegdheid van het Hof

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Verplichting - Daden of gebeurtenissen die de verjaring schorsen - Vermelding in het vonnis of arrest

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Verjaringsstuitende daden - Verschillende misdrijven - Intrinsieke samenhang

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Verplichting - Vermelding in het vonnis of arrest - Daden of gebeurtenissen die de verjaring stuiten

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen - Verplichting - Uitspraak in openbare terechtzitting - Doel - Toepassing

VOORRANG VAN RECHTSMACHT - Toepasselijkheid - Plaatsvervangend rechter in de rechtbank van koophandel - Bestaanbaarheid met de artikelen 6.1 E.V.R.M. en 14.1 I.V.B.P.R.

VOORRANG VAN RECHTSMACHT - Toepasselijkheid - Plaatsvervangend rechter in de rechtbank van koophandel - Bestaanbaarheid met artikel 13 Grondwet

VOORRANG VAN RECHTSMACHT - Aard - Toepasselijkheid - Plaatsvervangend rechter - Personen op wie het voorrecht van rechtsmacht toepasselijk is - Opsomming in de wet - Doel

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Conditions - Article 15 - Qualification du comportement punissable

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 14, § 1er - Juge suppléant au tribunal de commerce - Privilège de juridiction

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 15, § 1er - Principe de légalité - Loi du 17 juillet 1975 relative à la comptabilité des entreprises - Comptabilité - Infraction à l'article 16 (ancien) - Infraction à l'article 17 (ancien) - Compatibilité avec l'article 15, § 1er du P.I.D.C.P. - Qualification du comportement punissable

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Obligation - Prescription - Mention dans le jugement ou l'arrêt - Actes ou événements interrompant la prescription - Interruption - Action publique - Suspension

CONNEXITE - Actes interruptifs - Prescription - Différentes infractions - Interruption - Connexité intrinsèque - Action publique - Matière répressive

PEINE - Autres peines - Nature - Nature - Avantage patrimonial tiré directement d'une infraction - Confiscation spéciale - Blanchiment de l'avantage patrimonial - Avantage patrimonial blanchi - Bien acquis au moyen d'un avantage patrimonial blanchi - Délit de blanchiment

ACTION PUBLIQUE - Prescription - Interruption - Acte d'instruction

ACTION PUBLIQUE - Appréciation - Prescription - Interruption - Compétence de la Cour

ACTION PUBLIQUE - Actes interruptifs - Prescription - Différentes infractions - Interruption - Connexité intrinsèque

ACTION PUBLIQUE - Obligation - Prescription - Mention dans le jugement ou l'arrêt - Actes ou événements suspendant ou interrompant la prescription - Interruption - Suspension

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Interruption - Acte d'instruction

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Interruption - Appréciation - Compétence de la Cour

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Suspension - Obligation - Actes ou événements suspendant la prescription - Mention dans le jugement ou l'arrêt

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Interruption - Actes interruptifs - Différentes infractions - Connexité intrinsèque

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Interruption - Obligation - Mention dans le jugement ou l'arrêt - Actes ou événements interrompant la prescription

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Généralités - Obligation - Prononciation en audience publique - But - Application

PRIVILEGE DE JURIDICTION - Applicabilité - Juge suppléant au tribunal de commerce - Compatibilité avec les articles 6, § 1er de la Convention D.H. et 14, § 1er P.I.D.C.P.

PRIVILEGE DE JURIDICTION - Applicabilité - Juge suppléant au tribunal de commerce - Compatibilité avec l'article 13 de la Constitution

PRIVILEGE DE JURIDICTION - Nature - Applicabilité - Juge suppléant - Personnes auxquelles le privilège de juridiction est applicable - Enumération dans la loi - But

De artikelen 17, derde lid (oud) en 16, derde lid (nieuw), Boekhoudwet en 171, §2, eerste lid, Wetboek van Vennootschappen, die de commissaris, de commissarisrevisor, de revisor of de onafhankelijke deskundige bestraffen die niet heeft gedaan wat hij had moeten doen om zich ervan te vergewissen of de goedgekeurde of geattesteerde rekeningen, jaarrekeningen, balansen en resultatenrekeningen of geconsolideerde jaarrekeningen van ondernemingen voldeden aan de wettelijke vereisten, zijn, voor al degenen op wie de bepaling toepasselijk zijn, kennelijk voldoende nauwkeurig en schenden de artikelen 7.1 E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R. niet (1). (1) Zie conclusie O.M.

BOEKHOUDRECHT - Legaliteitsbeginsel - Boekhoudwet - Bestaanbaarheid met de artikelen 7.1 E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R. - Inbreuk artikel 16 (oud) - Inbreuk artikel 17 (oud) - Omschrijving strafbare gedraging

BOEKHOUDRECHT - Legaliteitsbeginsel - Bestaanbaarheid met de artikelen 12 en 14 van de Grondwet - Boekhoudwet - Inbreuk artikel 16 (oud) - Inbreuk artikel 17 (oud) - Omschrijving strafbare gedraging

MISDRIJF - Allerlei - Legaliteitsbeginsel - Boekhoudwet - Artikel 16 (oud) - Artikel 17 (oud) - Bestaanbaarheid met de artikelen 7.1 E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R. - Omschrijving strafbare gedraging

MISDRIJF - Allerlei - Legaliteitsbeginsel - Bestaanbaarheid met de artikelen 12 en 14 van de Grondwet - Boekhoudwet - Artikel 16 (oud) - Artikel 17 (oud) - Omschrijving strafbare gedraging

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 15.1 - Legaliteitsbeginsel - Boekhoudwet - Boekhoudrecht - Inbreuk artikel 16 (oud) - Inbreuk artikel 17 (oud) - Bestaanbaarheid met artikel 15.1 I.V.B.P.R. - Omschrijving strafbare gedraging

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7 - Legaliteitsbeginsel - Boekhoudwet - Boekhoudrecht - Bestaanbaarheid met artikel 7.1 E.V.R.M. - Inbreuk artikel 16 (oud) - Inbreuk artikel 17 (oud) - Omschrijving strafbare gedraging

De gevolgen van de daden die de verjaring met betrekking tot een misdrijf stuiten, strekken zich uit tot alle misdrijven die samen worden behandeld en die door een intrinsieke samenhang nauw met elkaar verbonden zijn (1) (2). (1) Zie conclusie O.M. (2) R. DECLERCQ, *Beginnelsen van Strafrechtspleging*, 5e Ed., Mechelen, Kluwer, 2010, nr. 253-254.

SAMENHANG - Verjaringsstuitende daden - Verjaring - Verschillende misdrijven - Stuiting - Intrinsieke samenhang - Strafvordering -

Les articles 17, alinéa 3 (ancien) et 16, alinéa 3, (nouveau) de la loi du 17 juillet 1975 relative à la comptabilité des entreprises et 171, §2, alinéa 3 du Code des sociétés qui sanctionnent le commissaire, le commissaire-réviseur, le réviseur et l'expert indépendant qui n'ont pas accompli les diligences normales pour s'assurer que les comptes, les comptes annuels, les bilans et les comptes de résultats ou les comptes consolidés d'entreprises attestés ou approuvés répondent aux conditions légales, sont manifestement suffisamment précis pour tous ceux auxquels s'appliquent la disposition et ne violent pas les articles 7, §1er de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et 15, §1er du Pacte international relatif aux droits civils et politiques (1). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées à leur date dans AC.

COMPTABILITE - Principe de légalité - Loi du 17 juillet 1975 relative à la comptabilité des entreprises - Compatibilité avec les articles 7, § 1er de la Convention D.H. et 15, § 1er du P.I.D.C.P. - Infraction à l'article 16 (ancien) - Infraction à l'article 17 (ancien) - Qualification du comportement punissable

COMPTABILITE - Principe de légalité - Compatibilité avec les articles 12 et 14 de la Constitution - Loi du 17 juillet 1975 relative à la comptabilité des entreprises - Infraction à l'article 16 (ancien) - Infraction à l'article 17 (ancien) - Qualification du comportement punissable

INFRACTION - Divers - Principe de légalité - Loi du 17 juillet 1975 relative à la comptabilité des entreprises - Article 16 (ancien) - Article 17 (ancien) - Compatibilité avec les articles 7, § 1er de la Convention D.H. et 15, § 1er du P.I.D.C.P. - Qualification du comportement punissable

INFRACTION - Divers - Principe de légalité - Compatibilité avec les articles 12 et 14 de la Constitution - Loi du 17 juillet 1975 relative à la comptabilité des entreprises - Article 16 (ancien) - Article 17 (ancien) - Qualification du comportement punissable

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 15, § 1er - Principe de légalité - Loi du 17 juillet 1975 relative à la comptabilité des entreprises - Comptabilité - Infraction à l'article 16 (ancien) - Infraction à l'article 17 (ancien) - Compatibilité avec l'article 15, § 1er du P.I.D.C.P. - Qualification du comportement punissable

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 7 - Principe de légalité - Loi du 17 juillet 1975 relative à la comptabilité des entreprises - Comptabilité - Compatibilité avec l'article 7, § 1er de la Convention D.H. - Infraction à l'article 16 (ancien) - Infraction à l'article 17 (ancien) - Qualification du comportement punissable

Les conséquences des actes interruptifs de la prescription quant à une infraction, s'étendent à toutes les infractions qui sont instruites simultanément et qui sont étroitement liées par une connexité intrinsèque (1) (2). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées à leur date dans AC. (2) R. DECLERCQ, *Beginnelsen van Strafrechtspleging*, 5ème éd., Malines, Kluwer, 2010, n° 253-254.

CONNEXITE - Actes interruptifs - Prescription - Différentes infractions - Interruption - Connexité intrinsèque - Action publique -

Strafzaken

STRAFVORDERING - Verjaringsstuitende daden - Verjaring - Verschillende misdrijven - Stuiting - Intrinsieke samenhang
VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Verjaringsstuitende daden - Verschillende misdrijven - Intrinsieke samenhang

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze voldoende toegankelijk is en op zichzelf of in context met andere bepalingen gelezen op voldoende precieze wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft, zodat de draagwijdte ervan redelijk voorzienbaar is, zelfs als de rechter over een zekere beoordelingsvrijheid beschikt; aan de vereiste van de redelijke voorzienbaarheid is voldaan als het voor de persoon op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is om op grond van de strafbepaling de handelingen en verzuimen te kennen die zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen, waarbij onder meer rekening dient te worden gehouden met: de vereiste van een moreel element in elk misdrijf, de interpretatie van de strafbepaling in het licht van de doelstellingen van de wetgever en wetsgeschiedenis, de door de rechtscollèges gegeven interpretatie omtrent de strafbepaling, de bijzondere hoedanigheid of functie van de persoon tot wie de strafbepaling zich richt, zijn bijzondere vertrouwdheid met de materie of het gegeven dat hij beroepsmatig beschikt of kan beschikken over goede informatie (1). (1) Zie conclusie O.M.

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Vereisten - Omschrijving strafbare gedraging

RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag burgerrechten en politieke recht - Vereisten - Artikel 15 - Omschrijving strafbare gedraging

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 7 - Vereisten - Omschrijving strafbare gedraging

De niet-naleving van een bepaling van openbare orde die door de wetgever niet uitdrukkelijk is gesanctioneerd, kan niet worden gelijkgesteld met het verzuim van een vormvereiste, waarvoor de wetgever wel uitdrukkelijk in een nietigheidssanctie heeft voorzien (1). (1) Zie conclusie O.M.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Bewijsuitsluiting - Gelijkstelling - Beoordeling door de rechter - Niet-naleving van een bepaling van openbare orde die door de wetgever niet is gesanctioneerd - Verzuim van een vormvereiste waarop een nietigheidssanctie is voorzien

Matière répressive

ACTION PUBLIQUE - Actes interruptifs - Prescription - Différentes infractions - Interruption - Connexité intrinsèque
PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Interruption - Actes interruptifs - Différentes infractions - Connexité intrinsèque

La légalité d'une disposition pénale requiert qu'elle soit suffisamment accessible et que, lue seule ou en combinaison avec d'autres dispositions, elle qualifie de manière suffisamment précise le comportement punissable de sorte que sa portée est raisonnablement prévisible même si le juge dispose d'une certaine liberté d'appréciation; la condition de la prévisibilité raisonnable est remplie lorsque la personne à laquelle s'applique la disposition pénale a la possibilité de connaître sur la base de cette disposition légale les actes et manquements entraînant sa responsabilité pénale, compte tenu notamment de la condition de l'existence d'un élément moral dans chaque infraction, de l'interprétation de la disposition légale à la lumière des objectifs du législateur et de la genèse de la loi, de l'interprétation donnée par les juridictions quant à la disposition pénale, de la qualité ou de la fonction particulières de la personne à laquelle la disposition pénale s'adresse, de sa connaissance spéciale de la matière ou du fait qu'il dispose ou puisse disposer professionnellement de bonnes informations (1). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées à leur date dans AC.

INFRACTION - Généralités. notion. élément matériel. élément moral. unité d'intention - Conditions - Qualification du comportement punissable

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Conditions - Article 15 - Qualification du comportement punissable

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 7 - Conditions - Qualification du comportement punissable

Le non-respect d'une disposition d'ordre public qui n'est pas expressément sanctionnée par le législateur n'équivaut pas à la violation d'une condition de forme pour lequel le législateur a prévu expressément une sanction de nullité (1). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées à leur date dans AC.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Exclusion de la preuve - Assimilation - Appréciation par le juge - Non-respect d'une disposition d'ordre public qui n'est pas sanctionnée par le législateur - Défaut d'une condition de forme sanctionnée par la nullité

De rechter die vaststelt dat door de onderzoeksrechter gegeven deskundigenopdrachten een verboden delegatie van rechterlijke bevoegdheid bevatten en die besluit tot de wering van de deskundigenverslagen in zoverre die zich uitspreken over de juridische implicaties van hun vaststellingen en bevindingen, vermag te oordelen dat de door de deskundigen gedane feitelijke vaststellingen en technische bevindingen geen onrechtmatig verkregen bewijs uitmaken (1). (1) Zie conclusie OM.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Onderzoeksrechter - Deskundigenopdracht - Bodemrechter die een verboden delegatie van rechterlijke bevoegdheid vaststelt - Wering van het deskundigenverslag

DESKUNDIGENONDERZOEK - Onderzoeksrechter - Deskundigenopdracht - Bodemrechter die een verboden delegatie van rechterlijke bevoegdheid vaststelt - Wering van het deskundigenverslag - Strafzaken

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Onderzoeksrechter - Deskundigenopdracht - Bodemrechter die een verboden delegatie van rechterlijke bevoegdheid vaststelt - Wering van het deskundigenverslag

De rechter is niet verplicht in zijn beslissing de daden of gebeurtenissen aan te duiden die de verjaring van de openbare vordering hebben gestuit of geschorst, behoudens hij daartoe bij conclusie wordt verzocht (1) (2). (1) Zie conclusie O.M. (2) Cass. 17 feb. 1982, AC, 1981-1982, nr. 361.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Verplichting - Verjaring - Vermelding in het vonnis of arrest - Daden of gebeurtenissen die de verjaring stuiten - Stuiting - Strafvordering - Schorsing

STRAFVORDERING - Verplichting - Verjaring - Vermelding in het vonnis of arrest - Daden of gebeurtenissen die de verjaring schorsen of stuiten - Stuiting - Schorsing

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Verplichting - Vermelding in het vonnis of arrest - Daden of gebeurtenissen die de verjaring stuiten

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Verplichting - Daden of gebeurtenissen die de verjaring schorsen - Vermelding in het vonnis of arrest

De regel, dat het niet aan het Hof maar aan de feitenrechter staat te oordelen of de redelijke termijn binnen dewelke eenieder recht heeft op de berechting van zijn zaak is overschreden, kent een uitzondering wanneer de overschrijding van de redelijke termijn te wijten is aan de duur van het beraad door de rechter waarover de beklaagde geen verweer heeft kunnen voeren; ook in dat geval moet het redelijk karakter van de termijn worden beoordeeld op grond van de concrete omstandigheden van de zaak, waaronder de complexiteit ervan (1). (1) Zie conclusie O.M.

Le juge qui constate que les expertises confiées par le juge d'instruction contiennent une délégation de compétence judiciaire interdite et qui conclut à l'écartement des rapports d'expertise dans la mesure où ils se prononcent sur les implications juridiques de leurs constatations et résultats, peut décider que les constatations de fait des experts et leurs résultats techniques ne constituent pas une preuve obtenue de manière illicite (1). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées à leur date dans AC.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Juge d'instruction - Mission de l'expert - Juge du fond constatant une délégation de compétence judiciaire interdite - Expertise écartée

EXPERTISE - Juge d'instruction - Mission de l'expert - Juge du fond constatant une délégation de compétence judiciaire interdite - Expertise écartée - Matière répressive

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Juge d'instruction - Mission de l'expert - Juge du fond constatant une délégation de compétence judiciaire interdite - Expertise écartée

Le juge n'est pas tenu d'indiquer dans sa décision les actes ou les événements qui ont interruptifs ou suspensifs de la prescription de l'action publique, sauf s'il est prié de le faire dans les conclusions (1) (2). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées à leur date dans AC. (2) Cass. 17 février 1982, Pas. 1982, n° 361.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Obligation - Prescription - Mention dans le jugement ou l'arrêt - Actes ou événements interrompant la prescription - Interruption - Action publique - Suspension

ACTION PUBLIQUE - Obligation - Prescription - Mention dans le jugement ou l'arrêt - Actes ou événements suspendant ou interrompant la prescription - Interruption - Suspension

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Interruption - Obligation - Mention dans le jugement ou l'arrêt - Actes ou événements interrompant la prescription

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Suspension - Obligation - Actes ou événements suspendant la prescription - Mention dans le jugement ou l'arrêt

La règle selon laquelle il n'appartient pas à la Cour mais au juge du fond d'apprécier si le délai raisonnable dans lequel toute personne a droit à ce que sa cause soit entendue est dépassé, connaît une exception lorsque le dépassement du délai raisonnable est dû à la durée des délibérations par le juge à propos de laquelle le prévenu n'a pu présenter aucun moyen de défense; dans ce cas aussi le caractère raisonnable du délai doit être apprécié sur la base des circonstances concrètes de la cause, parmi lesquelles sa complexité (1). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées à leur date dans AC.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Artikel 6.1 - Overschrijding van de redelijke termijn - Beoordeling door het Hof - Behandeling binnen een redelijke termijn - Voorwaarde - Verdrag Rechten van de Mens - Criteria

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Overschrijding van de redelijke termijn - Beoordeling door het Hof - Behandeling binnen een redelijke termijn - Voorwaarde - Criteria

De toepassing van de artikelen 479 en 483 Wetboek van Strafvordering op een plaatsvervangend rechter in de rechtbank van koophandel schendt artikel 13 Grondwet klaarblijkelijk niet (1). (1) Zie conclusie OM.

GRONDWET - Art. 13 - Voorrecht van rechtsmacht - Plaatsvervangend rechter in de rechtbank van koophandel

VOORRANG VAN RECHTSMACHT - Toepasselijkheid - Plaatsvervangend rechter in de rechtbank van koophandel - Bestaanbaarheid met artikel 13 Grondwet

De toepassing van de artikelen 479 en 483 Wetboek van Strafvordering op een plaatsvervangend rechter in de rechtbank van koophandel schendt de artikelen 6.1 E.V.R.M. en 14.1 I.V.B.P.R. niet (1). (1) Zie conclusie OM.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Voorrecht van rechtsmacht - Plaatsvervangend rechter in de rechtbank van koophandel

RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.1 - Voorrecht van rechtsmacht - Plaatsvervangend rechter in de rechtbank van koophandel

VOORRANG VAN RECHTSMACHT - Toepasselijkheid - Plaatsvervangend rechter in de rechtbank van koophandel - Bestaanbaarheid met de artikelen 6.1 E.V.R.M. en 14.1 I.V.B.P.R.

De verplichting om het vonnis in openbare terechtzitting uit te spreken, die ertoe strekt een voor het publiek toegankelijk toezicht op rechterlijke beslissingen mogelijk te maken, vereist in de regel de voorlezing op de openbare terechtzitting van zowel de motieven als het beschikkend gedeelte van de rechterlijke beslissing; die doelstelling kan echter ook worden bereikt door een gedeeltelijke voorlezing van de rechterlijke beslissing met in elk geval het beschikkend gedeelte, samen met het gelijktijdig of onmiddellijk daarna publiek maken van de rechterlijke beslissing door verspreiding via andere publicatievormen zoals het internet (1). (1) Zie conclusie O.M.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Verplichting - Vonnissen en arresten - Uitspraak in openbare terechtzitting - Doel - Toepassing

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Article 6, § 1er - Dépassement du délai raisonnable - Appréciation par la Cour - Instruction dans un délai raisonnable - Condition - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Critères

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Dépassement du délai raisonnable - Appréciation par la Cour - Instruction dans un délai raisonnable - Condition - Critères

L'application des articles 479 et 483 du Code d'instruction criminelle à un juge suppléant au tribunal de commerce ne viole manifestement pas l'article 13 de la Constitution (1). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées à leur date dans AC.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 13 - Privilège de juridiction - Juge suppléant au tribunal de commerce

PRIVILEGE DE JURIDICTION - Applicabilité - Juge suppléant au tribunal de commerce - Compatibilité avec l'article 13 de la Constitution

L'application des articles 479 et 483 du Code d'instruction criminelle à un juge suppléant au tribunal de commerce ne viole pas les articles 6, §1er de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et 14, §1er du Pacte international relatif aux droits civils et politiques (1). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées à leur date dans AC.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Privilège de juridiction - Juge suppléant au tribunal de commerce

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 14, § 1er - Privilège de juridiction - Juge suppléant au tribunal de commerce

PRIVILEGE DE JURIDICTION - Applicabilité - Juge suppléant au tribunal de commerce - Compatibilité avec les articles 6, § 1er de la Convention D.H. et 14, § 1er P.I.D.C.P.

L'obligation de prononcer un jugement en audience publique, qui tend à permettre au public à avoir accès aux décisions judiciaires, requiert en principe la lecture à l'audience publique tant des motifs que du dispositif de la décision judiciaire; cet objectif peut toutefois aussi être atteint par une lecture partielle de la décision judiciaire comprenant en tout cas le dispositif, simultanément à ou suivi immédiatement de la publication de la décision judiciaire par la diffusion au moyen d'autres formes de publication telle que l'Internet (1). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées à leur date dans AC.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 149 - Obligation - Jugements et arrêts - Prononciation en audience publique - But - Application

Elke handeling of daad van een daartoe bevoegde overheid om bewijzen te verzamelen of de zaak in staat van wijzen te brengen is een daad van onderzoek waardoor de verjaring van de strafvordering wordt gestuit in de zin van artikel 22 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie conclusie O.M.

STRAFVORDERING - Verjaring - Stuiting - Daad van onderzoek

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Daad van onderzoek

Toute opération ou acte d'une autorité compétente afin de réunir des preuves ou de mettre la cause en état constitue un acte d'instruction interrompant la prescription de l'action publique au sens de l'article 22 de la loi du 17 avril 1878 contenant le Titre préliminaire du Code de procédure pénale (1). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées à leur date dans AC.

ACTION PUBLIQUE - Prescription - Interruption - Acte d'instruction

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Interruption - Acte d'instruction

Het staat aan het Hof na te gaan of de verjaring van de strafvordering regelmatig gestuit of geschorst is, en dit niet enkel op grond van de vermeldingen in de bestreden beslissing, maar aan de hand van de regelmatig overgelegde procedurestukken (1). (1) Zie conclusie O.M.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Verjaring - Beoordeling door het Hof - Strafvordering - Strafzaken

STRAFVORDERING - Beoordeling - Verjaring - Stuiting - Bevoegdheid van het Hof

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Beoordeling - Bevoegdheid van het Hof

Il appartient à la Cour d'examiner si la prescription de l'action publique est régulièrement interrompue ou suspendue et ce, pas uniquement sur la base des indications de la décision attaquée mais à la lumière des pièces de la procédure régulièrement produites (1). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées à leur date dans AC.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Prescription - Appréciation par la Cour - Action publique - Matière répressive

ACTION PUBLIQUE - Appréciation - Prescription - Interruption - Compétence de la Cour

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Interruption - Appréciation - Compétence de la Cour

Noch de Wet Boekhoudkundige en Fiscale Beroepen, noch enige andere wettelijke bepaling schrijft de nietigheid voor van een verslag van een door artikel 35, eerste lid, 2°, Wet Boekhoudkundige en Fiscale Beroepen bedoelde expertise door een persoon die daar overeenkomstig de bepalingen van deze wet niet toe is gerechtigd; die nietigheid vloeit niet automatisch voort uit de omstandigheid dat de expertise is uitgevoerd door een daartoe niet gerechtigd persoon zodat het aan de rechter staat de toelaatbaarheid van een dergelijk verslag te beoordelen in het licht van artikel 6 E.V.R.M. en artikel 14 I.V.B.P.R., rekening houdend met de elementen van de zaak in haar geheel genomen, inbegrepen de wijze waarop het bewijs werd verkregen en de omstandigheden waarin de onrechtmatigheid werd begaan (1). (1) Zie conclusie O.M.

BOEKHOUDRECHT - Deskundigenonderzoek - Beoordeling door de rechter - Gerechtelijke expertise boekhoudkundige organisatie ondernemingen en boekhoudkundige procédés - Expertise uitgevoerd door niet-gerechtigd persoon - Criteria - Gevolg

Ni la loi du 22 avril 1999 relative aux professions comptables et fiscales ni aucune autre disposition légale ne prescrit la nullité d'un rapport fait à la suite d'une expertise visée à l'article 35, alinéa 1er, 2° de la loi du 22 avril 1999 et effectuée par une personne qui n'y est pas habilitée conformément aux dispositions de cette loi; cette nullité ne résulte pas automatiquement de la circonstance que l'expertise a été effectuée par une personne non habilitée de sorte qu'il appartient au juge d'apprécier l'admissibilité d'un tel rapport à la lumière de l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et de l'article 14 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques, compte tenu de l'ensemble des éléments de la cause, y compris la manière dont la preuve a été obtenue et des circonstances dans lesquelles l'irrégularité a été commise (1). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées à leur date dans AC.

COMPTABILITE - Expertise - Appréciation par le juge - Expertise judiciaire relative à l'organisation comptable des entreprises et aux procédés comptables - Expertise exécutée par une personne non habilitée - Critères - Conséquence

DESKUNDIGENONDERZOEK - Beoordeling door de rechter - Gerechtelijke expertise boekhoudkundige organisatie ondernemingen en boekhoudkundige procédés - Expertise uitgevoerd door niet-gerechtigd persoon - Criteria - Gevolg

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Deskundigenonderzoek - Beoordeling door de rechter - Gerechtelijke expertise boekhoudkundige organisatie ondernemingen en boekhoudkundige procédés - Expertise uitgevoerd door niet-gerechtigd persoon - Criteria - Gevolg

Uit artikel 505, derde lid (oud), Strafwetboek, dat bepaalt dat de zaken bedoeld in 1°, 2°, 3° en 4° van dit artikel het voorwerp uitmaken van de misdrijven die gedekt zijn door deze bepaling, in de zin van artikel 42, 1°, Strafwetboek, volgt dat een witgewassen vermogensvoordeel als bedoeld in artikel 42, 3°, Strafwetboek, het voorwerp van het misdrijf witwassen uitmaakt in de zin van artikel 42, 1°, Strafwetboek; daarentegen is het goed dat door de witwasoperatie is verkregen, ook al is het verkrijgen van dat vermogensvoordeel de finaliteit van de witwasoperatie, niet het voorwerp van het misdrijf witwassen, maar wel een vermogensvoordeel dat voortkomt uit dat misdrijf als bedoeld in artikel 42, 3°, Strafwetboek, zodat de verbeurdverklaring van het uit het witwasmisdrijf verkregen vermogensvoordeel enkel mogelijk is op grond van de artikelen 42, 3°, en 43bis Strafwetboek (1). (1) Zie conclusie O.M.

HELING - Aard - Aard - Witwas - Vermogensvoordeel rechtstreeks uit misdrijf verkregen - Witwassen van het vermogensvoordeel - Witgewassen vermogensvoordeel - Goed dat door het witgewassen vermogensvoordeel wordt verkregen

STRAF - Andere straffen - Aard - Aard - Bijzondere verbeurdverklaring - Vermogensvoordeel rechtstreeks uit misdrijf verkregen - Witwassen van het vermogensvoordeel - Witgewassen vermogensvoordeel - Goed dat door het witgewassen vermogensvoordeel wordt verkregen - Witwasmisdrijf

Uit de samenlezing van de artikelen 35, eerste lid, 2°, 37 en 58, eerste lid, 1°, Wet Boekhoudkundige en Fiscale Beroepen volgt dat alleen de natuurlijke personen en de vennootschappen die zijn ingeschreven op de deellijst van externe accountants en de leden van het Instituut der Bedrijfsrevisoren gerechtigd zijn tot gerechtelijke expertise met betrekking tot de boekhoudkundige organisatie van ondernemingen alsook de analyse met boekhoudkundige procédés, van de positie en werking van ondernemingen vanuit het oogpunt van hun kredietwaardigheid, rentabiliteit en risico's (1). (1) Zie conclusie O.M.

BOEKHOUDRECHT - Deskundigenonderzoek - Gerechtelijke expertise boekhoudkundige organisatie ondernemingen en boekhoudkundige procédés - Natuurlijke personen en vennootschappen gerechtigd tot gerechtelijke expertise

DESKUNDIGENONDERZOEK - Gerechtelijke expertise

EXPERTISE - Appréciation par le juge - Expertise judiciaire relative à l'organisation comptable des entreprises et aux procédés comptables - Expertise exécutée par une personne non habilitée - Critères - Conséquence

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Expertise - Appréciation par le juge - Expertise judiciaire relative à l'organisation comptable des entreprises et aux procédés comptables - Expertise exécutée par une personne non habilitée - Critères - Conséquence

Il ressort de l'article 505, alinéa 3 (ancien) du Code pénal qui dispose que les choses visées aux 1°, 2°, 3° et 4° du présent article constituent l'objet des infractions couvertes par ces dispositions, au sens de l'article 42, 1°, du Code pénal, qu'un avantage patrimonial blanchi visé à l'article 42, 3°, du Code pénal fait l'objet de l'infraction de blanchiment au sens de l'article 42, 1° du Code pénal; par contre le bien qui a été obtenu à la suite d'une opération de blanchiment, l'obtention de cet avantage patrimonial fût-elle la finalité de l'opération de blanchiment, ne constitue pas l'objet du délit de blanchiment mais bien un avantage patrimonial tiré de cette infraction au sens de l'article 42, 3°, du Code pénal, de sorte que la confiscation de l'avantage patrimonial tiré de ce délit de blanchiment n'est possible qu'en vertu des articles 42, 3° et 43bis du Code pénal (1). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées à leur date dans AC.

RECEL - Nature - Nature - Blanchiment - Avantage patrimonial tiré directement d'une infraction - Blanchiment de l'avantage patrimonial - Avantage patrimonial blanchi - Bien acquis au moyen d'un avantage patrimonial blanchi

PEINE - Autres peines - Nature - Nature - Confiscation spéciale - Avantage patrimonial tiré directement d'une infraction - Blanchiment de l'avantage patrimonial - Avantage patrimonial blanchi - Bien acquis au moyen d'un avantage patrimonial blanchi - Délit de blanchiment

Il ressort de la combinaison des articles 35, alinéa 1er, 2°, 37 et 58, alinéa 1er, 1° de la loi du 22 avril 1999 relative aux professions comptables et fiscales que les personnes physiques et les sociétés inscrites à la sous-liste des experts-comptables externes et les membres de l'Institut des réviseurs d'entreprises sont habilités à effectuer une expertise judiciaire, dans le domaine de l'organisation comptable des entreprises ainsi que de l'analyse par les procédés de la technique comptable de la situation et du fonctionnement des entreprises au point de vue de leur crédit, de leur rendement et de leurs risques (1). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées à leur date dans AC.

COMPTABILITE - Expertise - Expertise judiciaire relative à l'organisation comptable des entreprises et aux procédés comptables - Personnes physiques et sociétés habilités à réaliser une expertise judiciaire

EXPERTISE - Expertise judiciaire relative à l'organisation comptable

boekhoudkundige organisaties ondernemingen en boekhoudkundige procedures - Natuurlijke personen en vennootschappen gerechtigd tot gerechtelijke expertise

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Deskundigenonderzoek - Gerechtelijke expertise boekhoudkundige organisaties ondernemingen en boekhoudkundige procedures - Natuurlijke personen en vennootschappen gerechtigd tot gerechtelijke expertise

des entreprises et aux procédés comptables - Personnes physiques et sociétés habilitées à réaliser une expertise judiciaire

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Expertise - Expertise judiciaire relative à l'organisation comptable des entreprises et aux procédés comptables - Personnes physiques et sociétés habilitées à réaliser une expertise judiciaire

P.10.1769.F

9 maart 2011

AC nr. ...

VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken - Vernietiging - Veroordeling - Facultatieve bijkomende straf - Onwettigheid

RENOI APRES CASSATION - Matière répressive - Cassation - Condamnation - Peine accessoire facultative - Illégalité

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Onwettelijkheid - Veroordeling - Facultatieve bijkomende straf

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Prévenu et inculpé - Illégalité - Condamnation - Peine accessoire facultative

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Nieuwe wet - Terugwerkende kracht - Wettigheid - Facultatieve bijkomende straf die niet door de oude wet was gesteld

- Art. 2 Strafwetboek

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Nieuwe wet - Terugwerkende kracht - Facultatieve bijkomende straf die niet door de oude wet was gesteld - Werking in de tijd

- Art. 2 Strafwetboek

La cassation prononcée en raison de ce que le juge a infligé au prévenu une peine accessoire facultative d'interdiction du droit de vote qui n'était pas portée par la loi avant que les infractions déclarées établies dans son chef aient été commises est limitée à ce dispositif (1). (1) Voir: Cass., 9 avril 1997, RG P.96.1562.F, Pas., 1997, n° 175, et RG P.97.0292.F, Pas., 1997, n° 178, mais voir aussi Cass., 8 février 2000, RG P.97.1697.N, Pas., 2000, n° 98.

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Loi nouvelle - Rétroactivité - Légalité - Peine accessoire facultative non portée par la loi ancienne

- Art. 2 Code pénal

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Loi nouvelle - Rétroactivité - Peine accessoire facultative non portée par la loi ancienne - Application dans le temps

- Art. 2 Code pénal

P.10.1773.F

19 januari 2011

AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling moet op het hoger beroep tegen het door de raadkamer bevolen exequatur, met name nagaan of, op het ogenblik van haar beslissing, het aanhoudingsbevel dat door de bevoegde buitenlandse overheid is verleend en op grond waarvan de uitlevering is gevraagd, aan de wettelijke vereisten voldoet (1); zij moet aldus nagaan of de strafvordering al dan niet verjaard is volgens de wetgeving van de verzoekende Staat (2). (1) Zie Cass., 18 feb. 2003, AR P.02.1711.N, AC, 2003, nr. 116. (2) Henri-D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, 6de uitg., p. 1419 en 1425.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Uitlevering - Door de bevoegde buitenlandse overheid verleend bevel tot aanhouding - Exequatur door de raadkamer - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Opdracht - Verjaring
- Art. 10 Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 dec. 1957

- Artt. 3 en 7 Wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen
UITLEVERING - Door de bevoegde buitenlandse overheid verleend bevel tot aanhouding - Exequatur door de raadkamer - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Opdracht - Verjaring

- Art. 10 Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 dec. 1957

- Artt. 3 en 7 Wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen

Saisie de l'appel de l'exequatur ordonné par la chambre du conseil, la chambre des mises en accusation est notamment tenue de vérifier si, au moment de sa décision, le mandat d'arrêt délivré par l'autorité étrangère compétente et sur la base duquel l'extradition est demandée satisfait aux conditions requises par la loi (1); elle doit ainsi vérifier si la prescription de l'action publique est ou non acquise d'après la législation de la Partie requérante (2). (1) Voir Cass., 18 février 2003, RG P.02.1711.N, Pas., 2003, n° 116. (2) Henri-D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH et Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, La Charte, 2010, 6ème édition, pp. 1419 et 1425.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Extradition - Mandat d'arrêt délivré par l'autorité étrangère compétente - Exequatur accordé par la chambre du conseil - Appel - Chambre des mises en accusation - Mission - Prescription

- Art. 10 Convention européenne d'extradition du 13 décembre 1957

- Art. 3 et 7 L. du 15 mars 1874 sur les extraditions
EXTRADITION - Mandat d'arrêt délivré par l'autorité étrangère compétente - Exequatur accordé par la chambre du conseil - Appel - Chambre des mises en accusation - Mission - Prescription

- Art. 10 Convention européenne d'extradition du 13 décembre 1957

- Art. 3 et 7 L. du 15 mars 1874 sur les extraditions

P.10.1784.F

9 februari 2011

AC nr. ...

Artikel 6 EVRM bepaalt niet dat, in de fase van het vooronderzoek of van het gerechtelijk onderzoek, het psychologisch deskundigenonderzoek van een minderjarige die door een politiedienst wordt ondervraagd, op tegenspraak moet plaatsvinden; het tegensprekelijke karakter van een rechtspleging wordt in acht genomen wanneer alle partijen de mogelijkheid krijgen om de gegevens te doen kennen die noodzakelijk zijn voor hun verdediging en om kennis te nemen van elk stuk of elke opmerking die de rechter wordt voorgelegd, en deze te betwisten (1). (1) Zie Cass., 19 feb. 2003, AR P.02.1400.F, AC, 2003, nr. 118, J.T., 2003, p. 464, en R.D.P.C., 2004, met noot A. Fettweis.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Eerlijke behandeling van de zaak - Rechtspleging op tegenspraak - In de fase van het vooronderzoek of van het gerechtelijk onderzoek bevolen deskundigenonderzoek - Psychologisch deskundigenonderzoek van een minderjarige - Niet op tegenspraak uitgevoerd deskundigenonderzoek - Wettigheid

- Art. 11 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - In de fase van het vooronderzoek of van het gerechtelijk onderzoek bevolen deskundigenonderzoek - Psychologisch deskundigenonderzoek van een minderjarige - Niet op

L'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales n'impose pas, au stade de l'information ou de l'instruction, que l'expertise psychologique d'un mineur d'âge entendu par un service de police soit réalisée de manière contradictoire; le caractère contradictoire d'une procédure est respecté lorsque chaque partie a la faculté de faire connaître les éléments nécessaires à sa défense et de prendre connaissance et de discuter toute pièce ou observation présentée au juge (1). (1) Voir Cass., 19 février 2003, RG P.02.1400.F, Pas., 2003, n° 118, J.T., 2003, p. 464, et R.D.P.C., 2004, p. 126, avec note A. Fettweis.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Procès équitable - Procédure contradictoire - Expertise ordonnée au stade de l'information ou de l'instruction - Expertise psychologique d'un mineur d'âge - Expertise non contradictoire - Légalité

- Art. 11 Code judiciaire
- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Expertise ordonnée au stade de l'information ou de l'instruction - Expertise psychologique d'un mineur d'âge - Expertise non contradictoire - Légalité

tegenspraak uitgevoerd deskundigenonderzoek - Wettigheid

- Art. 11 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - In de fase van het vooronderzoek of van het gerechtelijk onderzoek bevolen deskundigenonderzoek - Psychologisch deskundigenonderzoek van een minderjarige - Niet op tegenspraak uitgevoerd deskundigenonderzoek - Wettigheid

- Art. 11 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

DESKUNDIGENONDERZOEK - Strafzaken - In de fase van het vooronderzoek of van het gerechtelijk onderzoek bevolen deskundigenonderzoek - Psychologisch deskundigenonderzoek van een minderjarige - Niet op tegenspraak uitgevoerd deskundigenonderzoek - Wettigheid

- Art. 11 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 11 Code judiciaire

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Expertise ordonnée au stade de l'information ou de l'instruction - Expertise psychologique d'un mineur d'âge - Expertise non contradictoire - Légalité

- Art. 11 Code judiciaire

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

EXPERTISE - Matière répressive - Expertise ordonnée au stade de l'information ou de l'instruction - Expertise psychologique d'un mineur d'âge - Expertise non contradictoire - Légalité

- Art. 11 Code judiciaire

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.10.1785.F

16 februari 2011

AC nr. ...

Artikel 6 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden verbiedt niet dat de berechting van criminele zaken aan een jury wordt toegewezen die zonder de bijstand van magistraten zitting houdt, en evenmin dat de beslissing wordt gemotiveerd door het hof en de gezworenen die daartoe bijeenkomen.

HOF VAN ASSISEN - Algemeen - Jury beraadslaagt zonder de bijstand van magistraten - Motivering van de beslissing door het hof en de gezworenen die daartoe bijeenkomen - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Hof van assisen - Jury beraadslaagt zonder de bijstand van magistraten - Motivering van de beslissing door het hof en de gezworenen die daartoe bijeenkomen - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak

Het afzonderlijk verhoor van de beschuldigen door de voorzitter is toegestaan op voorwaarde dat hij ervoor zorgt dat de algemene debatten eerst worden hervat nadat hij elke beschuldigde heeft ingelicht over wat in zijn afwezigheid is gebeurd en wat daaruit is gevolgd; noch het beginsel van het mondeling debat, noch het effectief bestaan van het recht op tegenspraak, vereisen dat de verklaringen van een partij door de anderen kunnen worden betwist op het ogenblik dat zij worden afgenomen.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Behandeling ter zitting - Afzonderlijk verhoor van de beschuldigen - Voorwaarden - Beginsel van het mondeling debat - Recht op tegenspraak

- Artt. 327 oud en 310 nieuw Wetboek van Strafvordering

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Recht op tegenspraak - Hof

L'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ne prohibe ni l'attribution du jugement des causes criminelles à un jury siégeant sans l'assistance de magistrats, ni la motivation du verdict par la cour et les jurés réunis ensuite à cette fin.

COUR D'ASSISES - Généralités - Jury délibérant sans l'assistance de magistrats - Motivation du verdict par la cour et les jurés réunis à cette fin - Droit à un procès équitable

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Cour d'assises - Jury délibérant sans l'assistance de magistrats - Motivation du verdict par la cour et les jurés réunis à cette fin - Droit à un procès équitable

L'interrogatoire séparé des accusés par le président est autorisé à condition de ne reprendre la suite des débats généraux qu'après avoir instruit chaque accusé de ce qui a été fait en son absence, et de ce qui en est résulté; ni l'oralité des débats ni l'effectivité du droit à la contradiction ne requièrent que la déposition d'une partie puisse être discutée par les autres au moment où elle est recueillie.

COUR D'ASSISES - Procédure à l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Procédure à l'audience - Interrogatoire séparé des accusés - Conditions - Oralité des débats - Droit à la contradiction

- Art. 327 ancien et 310 nouveau Code d'Instruction criminelle

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Droit à la

van assisen - Behandeling ter zitting - Afzonderlijk verhoor van de beschuldigen

- Artt. 327 oud en 310 nieuw Wetboek van Strafvordering

contradiction - Cour d'assises - Procédure à l'audience - Interrogatoire séparé des accusés

- Art. 327 ancien et 310 nouveau Code d'Instruction criminelle

P.10.1806.N

22 februari 2011

AC nr. ...

Artikel 258 Strafwetboek stelt strafbaar de weigering recht te spreken, onder welk voorwendsel ook, zonder evenwel kwaliteitseisen op te leggen aan de rechterlijke uitspraak; tegen een feitelijk of juridisch foutieve beslissing staan in voorkomend geval de wettelijk voorziene rechtsmiddelen open.

RECHTSWEIGERING - Artikel 258, Strafwetboek - Materieel bestanddeel

DENI DE JUSTICE - Code pénal, article 258 - Élément constitutif matériel

Conclusie van advocaat-generaal Timperman.

RECHTSWEIGERING - Artikel 258, Strafwetboek - Materieel bestanddeel

DENI DE JUSTICE - Code pénal, article 258 - Élément constitutif matériel

P.10.1811.F

23 februari 2011

AC nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Eerlijke behandeling van de zaak - Artikel 6, § 3.c - Recht op bijstand van een advocaat - Vooronderzoek - Vrijheidsberoving - Verhoor door de politie - Schuldigverklaring - Verhoor - Miskenning

- Artt. 6.1, 6.3 en 6.3.c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Artikel 6.1 - Eerlijke behandeling van de zaak - Artikel 6, § 3.c - Recht op bijstand van een advocaat - Vooronderzoek - Vrijheidsberoving - Verhoor door de politie - Schuldigverklaring - Rechten van de Mens - Verhoor - Artikel 6 - Artikel 6.3 - Miskenning - EVRM

- Artt. 6.1, 6.3 en 6.3.c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

ADVOCAAT - Artikel 6.1 - Eerlijke behandeling van de zaak - Recht op bijstand van een advocaat - Artikel 6.3.c - Vooronderzoek - Vrijheidsberoving - Verhoor door de politie - Schuldigverklaring - Rechten van de Mens - Verhoor - Artikel 6 - Artikel 6.3 - Miskenning - EVRM - Onderzoek in strafzaken

- Artt. 6.1, 6.3 en 6.3.c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

L'absence de l'avocat à une audition de police effectuée pendant le délai de garde à vue peut faire obstacle à une éventuelle déclaration de culpabilité dans la mesure où celle-ci s'appuierait exclusivement ou de manière déterminante sur des déclarations auto-accusatrices obtenues à la faveur d'une telle audition, sans que la personne entendue ait renoncé à l'assistance d'un conseil ou choisi librement de s'en passer (1). (1) Cass., 5 janvier 2011, RG P.10.1618.F, Pas., 2011, n° ...

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Procès équitable - Article 6, § 3.c - Droit à l'assistance d'un avocat - Information - Garde à vue - Interrogatoire de police - Déclaration de culpabilité - Audition - Méconnaissance

- Art. 6, § 1er, 6.3 et 6.3.c Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Article 6, § 1er - Procès équitable - Article 6, § 3.c - Droit à l'assistance d'un avocat - Information - Garde à vue - Interrogatoire de police - Déclaration de culpabilité - Droits de l'homme - Audition - Article 6 - Article 6, § 3 - Méconnaissance - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales

- Art. 6, § 1er, 6.3 et 6.3.c Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

AVOCAT - Article 6, § 1er - Procès équitable - Droit à l'assistance d'un avocat - Article 6, § 3.c - Information - Garde à vue - Interrogatoire de police - Déclaration de culpabilité - Droits de l'homme - Audition - Article 6 - Article 6, § 3 - Méconnaissance - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Instruction en matière répressive

- Art. 6, § 1er, 6.3 et 6.3.c Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

L'absence de transcription des dépositions recueillies devant le jury ne méconnaît pas les droits de la défense, celle-ci conservant le droit de déposer pendant toute la durée de la session des conclusions relatives aux faits et déclarations dont l'existence ou la teneur lui paraissent devoir être constatées par écrit.

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Obligation - Droits de la défense - Transcription - Dépositions - Audience - Limites
DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Obligation - Transcription - Dépositions - Procédure à l'audience - Cour d'assises

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Verplichting - Recht van verdediging - Transcriptie - Getuigenverklaringen - rechtszitting - Grenzen
RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Verplichting - Transcriptie - Getuigenverklaringen - Procedure op de rechtszitting - Hof van assisen

L'article 783 du Code judiciaire n'est pas applicable en matière répressive.

JUGEMENTS ET ARRESTS - Matière répressive - Généralités - Feuille d'audience - Procès-verbal d'audience - Article 783 - Application - Code judiciaire
- Art. 783 Code judiciaire

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen - Zittingsblad - Proces-verbaal van de rechtszitting - Artikel 783 - Toepassing - Gerechtelijk Wetboek
- Art. 783 Gerechtelijk Wetboek

Le moyen qui critique la décision de tenir pour régulières des expertises réalisées au cours de l'instruction préparatoire et relative à l'état de santé mentale du demandeur en ce qu'elles ont été effectuées de manière unilatérale, est imprécis et partant irrecevable, dès lors qu'il n'indique pas en quoi les entretiens du demandeur avec les experts chargés d'examiner les conclusions que ceux-ci en ont tirées et qu'il a eu la faculté de contredire dès leur dépôt au dossier de l'instruction, compromettrait le droit à un procès équitable.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen imprécis - Procès équitable - Expertise médicale - Caractère unilatéral - Instruction en matière répressive

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onduidelijk middel - Eerlijke behandeling van de zaak - Medisch deskundigenonderzoek - Eenzijdig karakter - Onderzoek in strafzaken

Les articles 312 et 354 al. 2 du Code d'instruction criminelle n'obligent pas le président de la cour d'assises à faire droit à la demande de l'accusé visant à noter au procès-verbal de l'audience les explications du juge d'instruction et du chef d'enquête au sujet de la manière dont un suspect est entendu au cours de l'instruction préparatoire.

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Obligation - Juge d'instruction - Déclarations - Chef d'enquête - Transcription - Audience - Procès-verbal
- Art. 312 et 354, al. 2 Code d'Instruction criminelle

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Verplichting - Onderzoeksrechter - Verklaringen - Hoofd van het onderzoek - Transcriptie - rechtszitting - Proces-verbaal
- Artt. 312 en 354, tweede lid Wetboek van Strafvordering

De onwettigheid van de beslissing tot terbeschikkingstelling van de regering heeft geen invloed op de schuldigverklaring; de vernietiging strekt zich alleen uit tot de gehele straf alsook tot de veroordeling tot de bijdrage aan het Bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden (1). (1) Zie Cass., 18 maart 2008, AR P.07.1887.N, AC, 2008, nr. 189.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering - Onwettige beslissing - Gevolg - Vernietiging

- Art. 23bis Wet Bescherming Maatschappij

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Terbeschikkingstelling van de regering - Onwettigheid

- Art. 23bis Wet Bescherming Maatschappij

Wanneer verschillende feiten, wegens eenheid van opzet, één en hetzelfde strafbaar feit opleveren, kan de rechter slechts één straf opleggen, namelijk de zwaarste; hij kan daar geen bijkomende straf aan toevoegen die voor een andere telastlegging is bepaald.

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Eenheid van opzet - Zwaarste straf

- Art. 65 Strafwetboek

STRAF - Zwaarste straf - Verschillende feiten - Eenheid van opzet - Zwaarste straf

- Art. 65 Strafwetboek

L'illégalité de la décision de mise à la disposition du gouvernement est sans incidence sur la déclaration de culpabilité; la cassation s'étend uniquement à l'ensemble de la sanction ainsi qu'à la contribution au Fonds spécial pour l'aide aux victimes d'actes intentionnels de violence (1). (1) Voir Cass., 18 mars 2008, RG P.07.1887.N, Pas., 2008, n° 189.

DEFENSE SOCIALE - Mise a la disposition du gouvernement - Illégalité de la décision - Conséquence - Cassation

- Art. 23bis L. du 9 avril 1930

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Prévenu et inculpé - Mise à la disposition du gouvernement - Illégalité

- Art. 23bis L. du 9 avril 1930

Lorsque plusieurs faits constituent, en raison de l'unité d'intention, un fait pénal unique, le juge ne peut prononcer qu'une seule peine, la plus forte; il ne peut y ajouter une peine accessoire prévue pour une autre prévention.

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Unité d'intention - Peine la plus forte

- Art. 65 Code pénal

PEINE - Peine la plus forte - Plusieurs faits - Unité d'intention - Peine la plus forte

- Art. 65 Code pénal

P.10.1850.N

7 juni 2011

AC nr. ...

Artikel 442bis, eerste lid, Strafwetboek bestraft hij die door niet-aflatende of steeds terugkerende gedragingen, iemands persoonlijke levenssfeer ernstig aantast door hem op irritante wijze lastig te vallen, daar waar hij dit gevolg van zijn gedrag kende of had moeten kennen; de omstandigheid dat een burger een geschil heeft met een overheid sluit niet uit hij door zijn gedrag de rust van personeelsleden van die overheid ernstig kan verstoren (1). (1) Zie Cass. 24 nov. 2009, AR P.09.1060.N, AC, 2009, nr. 693

MISDRIJF - Allerlei - Belaging - Begrip - Toepassing

- Art. 442bis, eerste lid Strafwetboek

L'article 442bis, alinéa 1er, du Code pénal punit quiconque porte gravement atteinte par des agissements incessants ou répétitifs à l'environnement personnel d'autrui en l'importunant de manière irritante, alors qu'il connaissait ou aurait dû connaître les conséquences de son comportement ; la circonstance qu'un citoyen est en conflit avec une autorité n'exclut pas qu'il puisse affecter gravement, par son comportement, la tranquillité des membres du personnel de cette autorité (1). (1) Cass. 24 novembre 2009, RG P.09.1060.N, Pas., 2009, n° 693.

INFRACTION - Divers - Harcèlement - Notion - Application

- Art. 442bis, al. 1er Code pénal

Fiscale ambtenaren die bij een politionele of gerechtelijke overheid klacht indienen of zich bij de rechter burgerlijke partij stellen wegens niet-fiscale misdrijven waarvan zij ter gelegenheid van de uitoefening van hun ambt het slachtoffer zouden zijn, handelen niet buiten de uitoefening van hun ambt in de zin van artikel 337, eerste lid, WIB92, zodat zij dan ook, zonder het fiscaal beroepsgeheim te schenden, aan die politionele of gerechtelijke overheid of aan de rechter alle met betrekking tot die misdrijven relevante informatie en documenten mogen bezorgen (1). (1) Zie Cass. 20 okt. 2009, AR P.09.0846.N, AC, 2009, nr. 596 met conclusie O.M.

BEROEPSGEHEIM - Fiscale ambtenaren - Slachtoffer van een niet-fiscaal misdrijf ter gelegenheid van de uitoefening van hun ambt - Klacht of burgerlijke partijstelling - Aard van het optreden - Inkomstenbelastingen

- Art. 337, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

INKOMSTENBELASTINGEN - Allerlei - Fiscale ambtenaren - Slachtoffer van een niet-fiscaal misdrijf ter gelegenheid van de uitoefening van hun ambt - Klacht of burgerlijke partijstelling - Aard van het optreden

- Art. 337, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Fiscale ambtenaren - Slachtoffer van een niet-fiscaal misdrijf ter gelegenheid van de uitoefening van hun ambt - Klacht of burgerlijke partijstelling - Aard van het optreden

- Art. 337, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

Les fonctionnaires de l'administration fiscale qui déposent une plainte auprès des autorités judiciaires ou de police ou se constituent partie civile devant le juge du chef d'infractions qui ne sont pas d'ordre fiscal dont ils auraient été victimes dans l'exercice de leurs fonctions, n'interviennent pas en dehors de l'exercice de leurs fonctions au sens de l'article 337, alinéa 1er, du Code des Impôts sur les Revenus (1992), de sorte qu'ils peuvent ainsi, sans violer le secret professionnel en matière fiscale, fournir aux autorités judiciaires ou de police ou au juge tous les renseignements et documents pertinents qui concernent ces infractions (1). (1) Voir: Cass. 20 octobre 2009, RG P.09.0846.N, Pas., 2009, n° 596, avec les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC

SECRET PROFESSIONNEL - Fonctionnaires de l'administration fiscale - Victimes d'une infraction qui n'est pas d'ordre fiscal dans l'exercice de leurs fonctions - Plainte ou constitution de partie civile - Nature de l'intervention - Impôts sur les revenus

- Art. 337, al. 1er Code des impôts sur les revenus 1992

IMPOTS SUR LES REVENUS - Divers - Fonctionnaires de l'administration fiscale - Victimes d'une infraction qui n'est pas d'ordre fiscal dans l'exercice de leurs fonctions - Plainte ou constitution de partie civile - Nature de l'intervention

- Art. 337, al. 1er Code des impôts sur les revenus 1992

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Fonctionnaires de l'administration fiscale - Victimes d'une infraction qui n'est pas d'ordre fiscal dans l'exercice de leurs fonctions - Plainte ou constitution de partie civile - Nature de l'intervention

- Art. 337, al. 1er Code des impôts sur les revenus 1992

P.10.1857.N

19 april 2011

AC nr. ...

Artikel 33 Wegverkeerswet vereist niet dat de vlucht een aanvang neemt op de plaats waar het ongeval dat aanleiding tot controle gaf, is gebeurd; de vlucht kan aanvangen op de plaats waar de bevoegde agenten de betrokkene kunnen aantreffen om tot de dienstige vaststellingen op zijn persoon over te gaan (1). (1) Cass., 2 maart 1993, AR nr. 6665, AC, 1993, nr. 124.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 33 - Art. 33.1 - Vluchtmisdrijf - Aanvang

L'article 33 de la loi relative à la police de la circulation routière ne requiert pas que la fuite commence à l'endroit de l'accident qui a donné lieu au contrôle; cette fuite peut commencer à l'endroit où les agents compétents pourraient trouver l'auteur afin de procéder aux constatations utiles sur sa personne (1). (1) Cass., 2 mars 1993, RG n° 6665, Pas., 1993, n° 124.

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 33 - Article 33, # 1er - Délit de fuite - Point de départ

P.10.1865.N

3 mei 2011

AC nr. ...

Artikel 337, derde lid, Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij artikel 154 Wet Assisen bepaalt dat, behoudens in geval van vrijspraak en toepassing van artikel 336 van hetzelfde wetboek, het cassatieberoep tegen het arrest dat de verklaring van de jury en in voorkomend geval de motivering bevat, dient te worden ingesteld samen met het cassatieberoep tegen het eindarrest, bedoeld in artikel 359 (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde - Cassatieberoep - Tijdstip - Hof van assisen - Arrest dat de verklaring van de jury bevat

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Cassatieberoep - Tijdstip - Arrest dat de verklaring van de jury bevat

Artikel 373 (oud) Wetboek van Strafvordering, thans artikel 359, eerste lid, Wetboek van Strafvordering ingevolge artikel 184 Wet Assisen, bepaalt dat het cassatieberoep tegen de eindbeslissing die in de aanwezigheid van de beklaagde of de beschuldigde is uitgesproken, moet worden ingesteld binnen de termijn van vijftien vrije dagen na de dag waarop het arrest is uitgesproken; behoudens overmacht is het cassatieberoep dat buiten deze termijn is ingesteld, niet ontvankelijk (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Eindbeslissing - Hof van assisen

HOF VAN ASSISEN - Eindarrest - Cassatieberoep

Artikel 408 Wetboek van Strafvordering houdt in dat de beschuldigde die cassatieberoep heeft ingesteld tegen de door het hof van assisen tegen hem uitgesproken veroordeling, tot staving van dat cassatieberoep zich enkel op de onwettigheid van een tussenarrest, waartegen geen ontvankelijk cassatieberoep is ingesteld, kan beroepen, in zoverre het eindarrest door die onwettigheid kan worden aangetast en ofwel deze het gevolg is van hetzij een schending of verzuim door dat tussenarrest van een rechtsvorm die op straffe van nietigheid is voorgeschreven, ofwel in geval van onbevoegdheid, ofwel in geval van verzuim of van weigering om uitspraak te doen over een of meer verzoeken van de beschuldigde of over een of meer vorderingen van het openbaar ministerie, die ertoe strekken om gebruik te maken van een bevoegdheid of een recht door de wet verleend (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering -

L'article 337, alinéa 3 du Code d'instruction criminelle, tel qu'il a été modifié par l'article 154 de la loi du 21 décembre 2009 relative à la réforme de la cour d'assises dispose que, sauf en cas d'acquiescement et d'application de l'article 336 du même code, le pourvoi en cassation contre cet arrêt contenant la déclaration du jury et, le cas échéant, sa motivation, doit être introduit en même temps que le pourvoi en cassation contre l'arrêt définitif visé à l'article 359 (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Durée, point de départ et fin - Pourvoi en cassation - Moment - Cour d'assises - Arrêt contenant la déclaration du jury

COUR D'ASSISES - Procédure à l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Pourvoi en cassation - Moment - Arrêt contenant la déclaration du jury

L'article 373 (ancien) du Code d'instruction criminelle, actuellement article 359, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle ensuite de l'article 184 de la loi du 21 décembre 2009 relative à la réforme de la cour d'assises, dispose que le pourvoi en cassation contre la décision définitive qui a été prononcée en présence du prévenu ou de l'accusé, doit être introduit dans un délai de quinze jours francs après celui où l'arrêt a été prononcé; sauf cas de force majeure, le pourvoi en cassation qui est introduit en dehors de ce délai est irrecevable (1). Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Décision définitive - Cour d'assises

COUR D'ASSISES - Arrêt définitif - Pourvoi en cassation

L'article 408 du Code d'instruction criminelle implique que l'accusé qui a introduit un pourvoi en cassation contre la condamnation prononcée contre lui par la cour d'assises, ne peut invoquer à l'appui de ce pourvoi l'illégalité d'un arrêt interlocutoire, contre lequel aucun pourvoi recevable n'a été introduit, que dans la mesure où l'arrêt définitif peut être entaché par cette illégalité ou si elle résulte soit d'une violation soit d'une omission par cet arrêt interlocutoire d'une formalité prescrite à peine de nullité, ou en cas d'incompétence, ou lorsqu'il aura été omis ou refusé de prononcer sur une ou plusieurs demandes de l'accusé soit sur une ou plusieurs réquisitions du ministère public, tendant à user d'une faculté ou d'un droit accordés par la loi (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique -

Beklaagde en verdachte - Cassatieberoep tegen de veroordeling - Onwettigheid van een tussenarrest - Draagwijdte van het cassatieberoep - Hof van assisen - Gevolg

HOF VAN ASSISEN - Eindarrest - Cassatieberoep tegen de veroordeling - Onwettigheid van een tussenarrest - Draagwijdte van het cassatieberoep - Gevolg

Conclusie van de eerste advocaat-generaal De Swaef.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Cassatieberoep tegen de veroordeling - Onwettigheid van een tussenarrest - Draagwijdte van het cassatieberoep - Hof van assisen - Gevolg

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Materiële vergissing - Verschrijving in een akte - Rechtzetting

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Algemeen - Laattijdig cassatieberoep - Overmacht

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Eindbeslissing - Hof van assisen

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde - Cassatieberoep - Tijdstip - Hof van assisen - Arrest dat de verklaring van de jury bevat

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Verband met bestreden beslissing - Ontvankelijkheid - Cassatiemiddel - Niet ontvankelijk cassatieberoep - Arrest van schuldigverklaring - Hof van assisen

HOF VAN ASSISEN - Eindarrest - Mededeling dat de beschuldigde zich in cassatie kan voorzien en binnen welke termijn - Voorzitter

HOF VAN ASSISEN - Eindarrest - Cassatieberoep tegen de veroordeling - Onwettigheid van een tussenarrest - Draagwijdte van het cassatieberoep - Gevolg

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Ontvankelijkheid - Cassatiemiddel - Niet ontvankelijk cassatieberoep

HOF VAN ASSISEN - Eindarrest - Cassatieberoep

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Cassatieberoep - Tijdstip - Verklaring van de jury - Arrest dat de verklaring van de jury bevat

Het Hof kan een verschrijving in een akte rechtzetten wanneer uit de context van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, zonder twijfel blijkt dat het een materiële vergissing betreft (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Materiële vergissing - Verschrijving in een akte - Rechtzetting

Na de einduitspraak dient de voorzitter van het hof van assisen niet afzonderlijk melding te maken van het feit dat de beschuldigde cassatieberoep kon instellen zowel tegen het arrest dat de verklaring van de jury en de motivering ervan bevat als tegen het eindarrest (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

HOF VAN ASSISEN - Eindarrest - Mededeling dat de beschuldigde zich in cassatie kan voorzien en binnen welke termijn - Voorzitter

Prévenu et inculpé - Pourvoi en cassation dirigé contre la condamnation - Illégalité d'un arrêt interlocutoire - Portée du pourvoi - Cour d'assises - Conséquence

COUR D'ASSISES - Arrêt définitif - Pourvoi en cassation dirigé contre la condamnation - Illégalité d'un arrêt interlocutoire - Portée du pourvoi - Conséquence

Conclusions du premier avocat général De Swaef.

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Prévenu et inculpé - Pourvoi en cassation dirigé contre la condamnation - Illégalité d'un arrêt interlocutoire - Portée du pourvoi - Cour d'assises - Conséquence

*CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Erreur matérielle - Erreur matérielle dans un acte - Rectification
POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Généralités - Pourvoi tardif - Force majeure*

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Décision définitive - Cour d'assises

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Durée, point de départ et fin - Pourvoi en cassation - Moment - Cour d'assises - Arrêt contenant la déclaration du jury

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Lien avec la décision attaquée - Recevabilité - Moyen de cassation - Pourvoi irrecevable - Arrêt de culpabilité - Cour d'assises

COUR D'ASSISES - Arrêt définitif - Avertissement adressé à l'accusé qu'il peut se pourvoir en cassation et précision du délai - Président

COUR D'ASSISES - Arrêt définitif - Pourvoi en cassation dirigé contre la condamnation - Illégalité d'un arrêt interlocutoire - Portée du pourvoi - Conséquence

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Recevabilité - Moyen de cassation - Pourvoi irrecevable

COUR D'ASSISES - Arrêt définitif - Pourvoi en cassation

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Pourvoi en cassation - Moment - Déclaration du jury - Arrêt contenant la déclaration du jury

La Cour peut corriger un erreur matérielle figurant dans un acte lorsqu'il ressort incontestablement du contexte des pièces auxquelles la Cour peut avoir égard, qu'il s'agit bien d'une telle erreur (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Erreur matérielle - Erreur matérielle dans un acte - Rectification

Après avoir prononcé la décision définitive, le président de la cour d'assises ne doit pas avertir distinctement l'accusé de la faculté qui lui est accordée de se pourvoir en cassation tant contre l'arrêt contenant la déclaration du jury et sa motivation que contre l'arrêt définitif (1). (1). Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

COUR D'ASSISES - Arrêt définitif - Avertissement adressé à l'accusé qu'il peut se pourvoir en cassation et précision du délai - Président

Niet ontvankelijk is het cassatiemiddel gericht tegen het arrest van het hof van assisen dat de verklaring van de jury bevat indien tegen die beslissing geen ontvankelijk cassatieberoep werd ingesteld (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Verband met bestreden beslissing - Ontvankelijkheid - Cassatiemiddel - Hof van assisen - Niet ontvankelijk cassatieberoep - Arrest van schuldigverklaring

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Ontvankelijkheid - Cassatiemiddel - Niet ontvankelijk cassatieberoep

Est irrecevable le moyen de cassation qui est dirigé contre l'arrêt de la cour d'assises contenant la déclaration du jury si aucun pourvoi recevable n'a été introduit contre cette décision (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Lien avec la décision attaquée - Recevabilité - Moyen de cassation - Cour d'assises - Pourvoi irrecevable - Arrêt de culpabilité

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Recevabilité - Moyen de cassation - Pourvoi irrecevable

Niet ontvankelijk wegens schending van artikel 420bis, eerste en tweede lid, Wetboek van Strafvordering, is een pleitnota met aangehechte stukken, neergelegd ter griffie van het Hof minder dan acht vrije dagen voor de rechtszitting en na verloop van meer dan twee maanden sedert de datum waarop de zaak op de algemene rol is ingeschreven (1). (1) Zie Cass., 19 april 2006, AR P.05.1547.F, AC., 2006, nr. 220; 10 april 2007, AR P.07.0370.N, AC, 2007, nr. 176.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Pleitnota - Ontvankelijkheid - Termijn

Est irrecevable du chef de la violation de l'article 420bis, alinéas 1er et 2, du Code d'instruction criminelle, un note de plaidoirie comprenant des annexes, déposée au greffe de la Cour moins de huit jours francs avant l'audience et après que deux mois se sont écoulés depuis le jour où la cause a été inscrite au rôle général (1). (1) Voir Cass. 19 avril 2006, RG P.05.1547.F, Pas., 2006, n° 220; 10 avril 2007, RG P.07.0370.N, Pas., 2007, n° 176.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme et délai prévus pour le dépôt des mémoires et des pièces - Note de plaidoirie - Recevabilité - Délai

Overmacht waardoor het cassatieberoep dat na het verstrijken van de wettelijke termijn is ingesteld, ontvankelijk is, kan alleen voortvloeien uit een omstandigheid buiten de wil van de eiser, die deze omstandigheid niet heeft kunnen voorzien noch voorkomen; de fouten of nalatigheden van een lasthebber binden de lastgever wanneer zij worden begaan binnen de perken van de lastgeving en leveren op zichzelf voor de lastgever geen vreemde oorzaak, toeval of overmacht op (1). (1) Zie de conclusie van het O.M.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Algemeen - Laattijdig cassatieberoep - Overmacht

La force majeure entraînant la recevabilité du pourvoi en cassation qui a été introduit après l'expiration du délai légal, ne peut résulter que d'une circonstance indépendante de la volonté du demandeur qui n'a pu ni la prévoir ni la prévenir; les fautes ou les négligences d'un mandataire lient le mandant lorsqu'elles sont commises dans les limites du mandat et ne constituent pas en elles-même une cause étrangère, un hasard ou un cas de force majeure pour le mandant (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Généralités - Pourvoi tardif - Force majeure

P.10.1867.F

12 januari 2011

AC nr. ...

De incidentele aangifte in een bij het Hof aanhangige zaak is niet gegrond als de aangegeven feiten geen misdrijf lijken op te leveren.

BETICHTING VAN VALSHEID - Strafzaken - Onttrekking wegens gewettigde verdenking - Incidentele aangifte - Grondslag - Feiten die geen misdrijf lijken op te leveren

La dénonciation incidente à une affaire pendante devant la Cour n'est pas fondée si les faits dénoncés ne paraissent pas constituer une infraction.

INSCRIPTION DE FAUX - Matière répressive - Dessaisissement pour cause de suspicion légitime - Dénonciation incidente - Fondement - Faits ne paraissant pas constituer une infraction

Artikel 545, vierde lid, 1°, b, van het Wetboek van Strafvordering legt de voorzitter van het gerecht ten aanzien waarvan de onttrekking wordt gevorderd niet de verplichting op om overleg te plegen met alle leden van dat gerecht, maar met degenen die hij met naam vermeldt; de omstandigheid dat sommige rechters van de rechtbank de verklaring niet meeondertekend hebben heeft niet tot gevolg dat zij noodzakelijk moet worden afgewezen omdat zij niet geloofwaardig is.

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Onttrekking wegens gewettigde verdenking - Procedure - Verklaring van de voorzitter van het betrokken rechtscollege - Overleg met de leden van het rechtscollege - Draagwijdte - Verklaring die door sommige rechters niet meeondertekend werd

Een verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere wegens gewettigde verdenking moet gegrond zijn op bewijskrachtige en welomschreven feiten en niet op veronderstellingen over de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de rechtbank, die worden vermoed (1). (1) Zie Cass., 24 jan. 2001, AR P.01.0048.F, AC, 2001, nr. 44 en Cass., 30 juni 2010, AR P.10.1072.F, AC, 2010, nr. ...

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Gewettigde verdenking - Grieven - Ontvankelijkheid

L'article 545, alinéa 4, 1°, b, du Code d'instruction criminelle n'impose pas au président de la juridiction dont le dessaisissement est demandé, de se concerter avec tous les membres de celle-ci, mais avec ceux qu'il désigne nommément; de la circonstance que certains juges du tribunal n'ont pas contresigné la déclaration, il ne suit pas que celle-ci doive être nécessairement rejetée comme dépourvue de crédibilité.

RENOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Dessaisissement pour cause de suspicion légitime - Procédure - Déclaration faite par le président de la juridiction concernée - Concertation avec les membres de la juridiction - Portée - Déclaration n'ayant pas été contresignée par certains juges

Une requête en renvoi d'un tribunal à un autre pour cause de suspicion légitime doit être fondée sur des faits probants et précis et non sur des suppositions relatives à l'indépendance et l'impartialité du tribunal, lesquelles se présument (1). (1) Voir Cass., 24 janvier 2001, RG P.01.0048.F, Pas., 2001, n° 44; Cass., 30 juin 2010, RG P.10.1072.F, Pas., 2010, n° ...

RENOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Suspicion légitime - Grievs - Recevabilité

P.10.1910.F

19 januari 2011

AC nr. ...

Het cassatieberoep is niet ontvankelijk wanneer het vóór de eindbeslissing is ingesteld tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat het hoger beroep van de procureur des Konings tegen de beslissing van de onderzoeksrechter waarbij de raadsman van de eiser, inverdenkinggestelde, toestemming krijgt aanwezig te zijn op een komende wedersamenstelling van de feiten, ontvankelijk en gegrond verklaart (1). (1) Zie Cass., 19 jan. 2005, AR P.04.1515.F, AC, 2005, nr. 39.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Onderzoeksrechter - Aanwezigheid van de raadsman van de inverdenkinggestelde bij een geplande wedersamenstelling - Machtigingsbeslissing - Hoger beroep van de procureur des Konings - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest dat het hoger beroep gegrond verklaart - Inverdenkinggestelde - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

- Art. 416, eerste en tweede lid Wetboek van Strafvordering CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Onderzoek in strafzaken - Onderzoeksrechter - Aanwezigheid van de raadsman van de inverdenkinggestelde bij een geplande wedersamenstelling - Machtigingsbeslissing - Hoger beroep van de procureur des Konings - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest dat het hoger beroep gegrond verklaart - Inverdenkinggestelde - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

- Art. 416, eerste en tweede lid Wetboek van Strafvordering

Est irrecevable le pourvoi en cassation formé, avant la décision définitive, contre l'arrêt rendu par la chambre des mises en accusation qui reçoit et déclare fondé l'appel du procureur du Roi contre la décision du juge d'instruction autorisant la présence du conseil du demandeur, inculpé, lors d'une prochaine reconstitution des faits (1). (1) Voir Cass., 19 janvier 2005, RG P.04.1515.F, Pas., 2005, n° 39.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Juge d'instruction - Présence du conseil de l'inculpé lors d'une reconstitution à venir - Décision d'autorisation - Appel du procureur du Roi - Chambre des mises en accusation - Arrêt déclarant l'appel fondé - Inculpé - Pourvoi en cassation immédiat - Recevabilité

- Art. 416, al. 1er et 2 Code d'Instruction criminelle POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Instruction en matière répressive - Juge d'instruction - Présence du conseil de l'inculpé lors d'une reconstitution à venir - Décision d'autorisation - Appel du procureur du Roi - Chambre des mises en accusation - Arrêt déclarant l'appel fondé - Inculpé - Pourvoi en cassation immédiat - Recevabilité

- Art. 416, al. 1er et 2 Code d'Instruction criminelle

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen - Politie rechtbank - Onmogelijkheid om een rechtcollege samen te stellen - Verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere - Toepasselijke bepalingen

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Politie rechtbank - Onmogelijkheid om een rechtcollege samen te stellen - Toepasselijke bepalingen

Wanneer bij het Hof een verzoek tot onttrekking aanhangig is gemaakt wegens de onmogelijkheid om een rechtcollege samen te stellen, past het de rechtspleging toe die in de artikelen 542, 544 en 545 van het Wetboek van Strafvordering is bepaald (1). (Impliciet). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2001, nr. ...

RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen - Politie rechtbank - Onmogelijkheid om een rechtcollege samen te stellen - Verzoek tot verwijzing van een rechtbank naar een andere - Toepasselijke bepalingen

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Politie rechtbank - Onmogelijkheid om een rechtcollege samen te stellen - Toepasselijke bepalingen

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Généralités - Tribunal de police - Impossibilité de composer un siège - Demande de renvoi d'un tribunal à un autre - Dispositions applicables

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Tribunal de police - Impossibilité de composer un siège - Dispositions applicables

Lorsque la Cour est saisie d'une demande de dessaisissement pour cause d'impossibilité de composer un siège, elle fait application de la procédure prévue aux articles 542, 544 et 545 du Code d'instruction criminelle (1). (Solution implicite). (1) Voir les concl. du M.P.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Généralités - Tribunal de police - Impossibilité de composer un siège - Demande de renvoi d'un tribunal à un autre - Dispositions applicables

RENVOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Tribunal de police - Impossibilité de composer un siège - Dispositions applicables

Als de beklaagde geen verweer voert met betrekking tot het morele element van het misdrijf omschreven in artikel 67ter van de Wegverkeerswet, mag de strafrechter naast de veroordeling van de rechtspersoon eveneens de geïdentificeerde natuurlijke persoon schuldig achten door de telastlegging in de bewoordingen van de wet bewezen te verklaren, zonder dat hij daarbij het wetens en willens handelen van de natuurlijke persoon uitdrukkelijk moet vaststellen.

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen - Artikel 67ter Wegverkeerswet - Veroordeling van de natuurlijke persoon en van de rechtspersoon - Moreel bestanddeel

- Art. 5 Strafwetboek

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67ter - Veroordeling van de natuurlijke persoon en van de rechtspersoon - Moreel bestanddeel

- Art. 5 Strafwetboek

Bij ontstentenis van daartoe strekkende conclusie vereisen de artikelen 8, § 1, eerste lid, in fine van de Probatiewet en 195 van het Wetboek van Strafvordering niet dat de correctionele rechtbank zetelende in hoger beroep, uitdrukkelijk de redenen vermeldt waarom zij geen of slechts gedeeltelijk uitstel verleent voor de uitgesproken hoofdgevangenisstraf of de geldboete.

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel - Motivering

Si le prévenu ne présente aucun moyen de défense concernant l'élément moral de l'infraction visée à l'article 67ter de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière, le juge pénal peut condamner, outre la personne morale, aussi la personne physique identifiée, en déclarant la prévention établie dans les termes de la loi, sans devoir constater expressément que la personne physique a agi sciemment et volontairement.

INFRACTION - Imputabilité - Personnes physiques - Article 67ter de la loi relative à la police de la circulation routière - Condamnation de la personne physique et de la personne morale - Élément moral

- Art. 5 Code pénal

ROULAGE - Condamnation de la personne physique et de la personne morale - Élément moral

- Art. 5 Code pénal

A défaut de conclusions allant en ce sens, les articles 8, § 1er, alinéa 1er, in fine, et 195 du Code d'instruction criminelle ne requièrent pas que le tribunal correctionnel siégeant en degré d'appel énonce expressément les motifs pour lesquels il n'ordonne pas le sursis ou ne l'ordonne que partiellement pour la peine d'emprisonnement principal ou l'amende prononcées.

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE DE LA CONDAMNATION - Sursis simple - Motivation

P.10.1927.N

10 mei 2011

AC nr. ...

Het Hof verleent de eiser in cassatie afstand zonder berusting van zijn cassatieberoep wanneer de feitenrechter hem heeft veroordeeld tot betaling van een provisie en rechtsplegingsvergoeding en voor het overige de burgerlijke belangen aanhoudt (1). (1) zie: Steven Van Overbeke, Afstand van cassatieberoep in strafzaken, Kluwer, nrs. 21 ev.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Afstand - Burgerlijke rechtsvordering - Veroordeling van betaling tot een provisie - Aanhouden van de burgerlijke belangen voor het overige - Rechtsplegingsvergoeding

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Allerlei - Cassatieberoep - Afstand zonder berusting - Veroordeling van betaling tot een provisie - Aanhouden van de burgerlijke belangen voor het overige - Burgerlijke rechtsvordering - Rechtsplegingsvergoeding

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Désistement - Action civile - Condamnation au paiement d'une provision - Surseoir à statuer sur les intérêts civils pour le surplus - Indemnité de procédure

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Divers - Pourvoi en cassation - Désistement sans acquiescement - Condamnation au paiement d'une provision - Surseoir à statuer sur les intérêts civils pour le surplus - Action civile - Indemnité de procédure

P.10.1931.N

31 mei 2011

AC nr. ...

De onderzoeksrechter en het onderzoeksgerecht moeten niet steeds ingaan op een verzoek bijkomende onderzoekshandelingen te stellen; de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de regeling van de rechtspleging, oordelen onaantastbaar over de noodzaak van bijkomende onderzoekshandelingen.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Verzoek om bijkomende onderzoekshandelingen - Beoordeling door de rechter - Regeling van de rechtspleging

- Art. 61quinquies Wetboek van Strafvordering

Le juge d'instruction et la juridiction d'instruction ne sont pas toujours tenus d'accueillir une demande d'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires; les juridictions d'instruction statuant sur le règlement de la procédure apprécient souverainement la nécessité d'actes d'instruction complémentaires.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Demande d'actes d'instruction complémentaires - Appréciation par le juge - Règlement de la procédure

- Art. 61quinquies Code d'Instruction criminelle

De weigering om een nader onderzoek te bevelen is regelmatig met redenen omkleed als het onderzoeksgerecht op grond van de gegevens die het preciseert, oordeelt dat de gevraagde onderzoeksverrichtingen niet dienstig zijn om de waarheid aan het licht te brengen en dat er een reden bestaat om te besluiten tot het verval van de strafvordering (1). (1) Zie Cass. 20 okt. 2004, AR P.04.0742.F, AC, 2004, nr. 492, en Cass. 11 mei 2004, AR P 04.0247.N, AC, 2004, nr. 250.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Weigering nader onderzoek

- Art. 149 Grondwet 1994

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onderzoeksgerecht - Weigering nader onderzoek

- Art. 149 Grondwet 1994

Le refus d'ordonner une instruction plus approfondie est régulièrement motivé si la juridiction d'instruction considère, sur la base des éléments qu'elle précise, que les actes d'instruction demandés ne sont pas utiles à la manifestation de la vérité et qu'il y a lieu de conclure à l'extinction de l'action publique (1). (1) Voir Cass. 20 octobre 2004, RG P.04.0742.F, Pas., 2004, n° 492, et Cass. 11 mai 2004, RG P.04.0247.N, Pas., 2004, n° 250.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Refus d'instruction plus approfondie

- Art. 149 Constitution 1994

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Juridiction d'instruction - Refus d'instruction plus approfondie

- Art. 149 Constitution 1994

Wanneer de onderzoeksrechter, zelfs zonder enige onderzoeksdaad te verrichten, een reden vaststelt die naar zijn oordeel het voeren of verder zetten van een onderzoek belet of overbodig maakt, zendt hij overeenkomstig artikel 127, §1, Wetboek van Strafvordering het dossier over aan de procureur des Konings die vervolgens de regeling van de rechtspleging door de raadkamer vordert, tenzij hij alsnog onderzoekshandelingen vordert.

ONDERZOEKSRECHTER - Beschikking tot mededeling - Afwezigheid van onderzoeksdaad

- Art. 127 Wetboek van Strafvordering

Lorsqu'il constate, même sans effectuer le moindre acte d'instruction, un motif empêchant ou rendant superflus, selon lui, l'exécution ou la poursuite d'une instruction, le juge d'instruction communique, conformément à l'article 127, § 1er, du Code d'instruction criminelle, le dossier au procureur du Roi qui prend ensuite des réquisitions en vue du règlement de la procédure par la chambre du conseil, à moins qu'il ne requière l'accomplissement d'autres devoirs.

JUGE D'INSTRUCTION - Ordonnance de soit communiqué - Absence d'acte d'instruction

- Art. 127 Code d'Instruction criminelle

P.10.1940.F

30 maart 2011

AC nr. ...

Geen enkel rechtsmiddel is ontvankelijk wanneer hij die het instelt geen belang erbij heeft het aan te wenden; het gaat hier niet om een subjectief belang dat afhangt van de persoonlijke beoordeling van de eiser, maar om een objectief belang, dat afhangt van de mogelijkheid tot cassatie.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden - Belang

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij - Vernietiging - Schuldigverklaring - Toepassing van artikel 336 Wetboek van Strafvordering - Gemotiveerd arrest van verwijzing naar een andere zitting - Nietigverklaring van het arrest dat de beslissing motiveert - Hof van assisen - Gevolg

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij - Vernietiging met verwijzing - Schuldigverklaring - Toepassing van artikel 336 Wetboek van Strafvordering - Gemotiveerd arrest van verwijzing naar een andere zitting - Bevoegdheid van het gerecht op verwijzing - Hof van assisen - Gevolg

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden - Schuldigverklaring - Toepassing van artikel 336 Wetboek van Strafvordering - Gemotiveerd arrest van verwijzing naar een andere zitting - Onmiddellijk cassatieberoep van het openbaar ministerie - Belang

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Schuldigverklaring - Toepassing van artikel 336 Wetboek van Strafvordering - Gemotiveerd arrest van verwijzing naar een andere zitting - Hof van assisen - Onmiddellijk cassatieberoep

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden - Belang

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Cassatieberoep - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Schuldigverklaring - Toepassing van artikel 336 Wetboek van Strafvordering - Gemotiveerd arrest van verwijzing naar een andere zitting

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten -

Aucun recours n'est recevable si celui qui l'exerce n'a pas d'intérêt à sa mise en œuvre; il ne s'agit pas d'un intérêt subjectif suivant l'appréciation personnelle du demandeur mais d'un intérêt objectif en fonction de la possibilité d'une cassation.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Défaut d'intérêt. défaut d'objet - Intérêt

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Ministère public et partie poursuivante - Cassation - Verdict de culpabilité - Application de l'article 336 C.I.cr. - Arrêt motivé de renvoi à une autre session - Annulation de l'arrêt de motivation du verdict - Cour d'assises - Conséquence

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Ministère public et partie poursuivante - Cassation avec renvoi - Verdict de culpabilité - Application de l'article 336 C.I.cr. - Arrêt motivé de renvoi à une autre session - Pouvoir de la juridiction de renvoi - Cour d'assises - Conséquence

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Défaut d'intérêt. défaut d'objet - Verdict de culpabilité - Application de l'article 336 C.I.cr. - Arrêt motivé de renvoi à une autre session - Pourvoi immédiat du ministère public - Intérêt

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Décision non définitive, mais contre laquelle on peut se pourvoir immédiatement - Recevabilité - Verdict de culpabilité - Application de l'article 336 C.I.cr. - Arrêt motivé de renvoi à une autre session - Cour d'assises - Pourvoi en cassation immédiat

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Défaut d'intérêt. défaut d'objet - Intérêt

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Pourvoi en cassation - Pourvoi immédiat - Recevabilité - Verdict de culpabilité - Application de l'article 336 C.I.cr. - Arrêt motivé de renvoi à une autre session

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires.

Verklaring van de jury - Vernietiging met verwijzing - Schuldigverklaring - Toepassing van artikel 336 Wetboek van Strafvordering - Gemotiveerd arrest van verwijzing naar een andere zitting - Bevoegdheid van het gerecht op verwijzing - Gevolg

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Vernietiging - Schuldigverklaring - Toepassing van artikel 336 Wetboek van Strafvordering - Gemotiveerd arrest van verwijzing naar een andere zitting - Nietigverklaring van het arrest dat de beslissing motiveert - Gevolg

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Cassatieberoep van het openbaar ministerie - Schuldigverklaring - Toepassing van artikel 336 Wetboek van Strafvordering - Gemotiveerd arrest van verwijzing naar een andere zitting - Belang - Onmiddellijk cassatieberoep

declaration du jury - Cassation avec renvoi - Verdict de culpabilité - Application de l'article 336 C.I.cr. - Arrêt motivé de renvoi à une autre session - Pouvoir de la juridiction de renvoi - Conséquence

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. declaration du jury - Cassation - Verdict de culpabilité - Application de l'article 336 C.I.cr. - Arrêt motivé de renvoi à une autre session - Annulation de l'arrêt de motivation du verdict - Conséquence

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. declaration du jury - Pourvoi du ministère public - Verdict de culpabilité - Application de l'article 336 C.I.cr. - Arrêt motivé de renvoi à une autre session - Intérêt - Pourvoi en cassation immédiat

Krachtens het oud artikel 373, derde lid, van het Wetboek van Strafvordering, dat is overgenomen in het nieuw artikel 359, derde lid, van hetzelfde wetboek, kan de burgerlijke partij haar eis tot cassatie slechts instellen tegen de beschikkingen die haar burgerlijke belangen betreffen.

*CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Burgerlijke rechtsvordering - Burgerlijke partij - Beschikkingen met betrekking tot de burgerlijke belangen
HOF VAN ASSISEN - Burgerlijke rechtsvordering - Cassatieberoep - Burgerlijke partij - Beschikkingen met betrekking tot de burgerlijke belangen - Beschikkingen vatbaar voor cassatieberoep*

En vertu de l'article 373, alinéa 3, ancien, du Code d'instruction criminelle, repris à l'article 359, alinéa 3, nouveau, du même code, la partie civile ne peut se pourvoir que quant aux dispositions relatives à ses intérêts civils.

*POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action civile - Partie civile - Dispositions relatives aux intérêts civils
COUR D'ASSISES - Action civile - Pourvoi en cassation - Partie civile - Dispositions relatives aux intérêts civils - Dispositions contre lesquelles on peut se pourvoir*

Het staat aan de bodemrechter om na te gaan in hoeverre de hebzucht die toegeschreven wordt aan de drijfveer tot een getuigenverklaring, een invloed heeft op de bewijswaarde ervan.

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Beoordeling - Bewijswaarde

Il appartient au juge du fond de mesurer l'incidence, sur la valeur probante d'un témoignage, de la véralité prêtée au mobile qui l'inspire.

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Appréciation - Valeur probante

De eventuele vernietiging van het arrest dat met toepassing van artikel 336 van het Wetboek van Strafvordering, een schuldigverklaring door de jury nietig verklaart, kan niet tot vernietiging leiden van het arrest dat de voornaamste redenen vermeldt waarom de jury aldus heeft beslist; het motiverend arrest is immers niet het gevolg of het vervolg van de beslissing waarbij dat arrest wordt vernietigd.

*CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij - Vernietiging - Schuldigverklaring - Toepassing van artikel 336 Wetboek van Strafvordering - Gemotiveerd arrest van verwijzing naar een andere zitting - Nietigverklaring van het arrest dat de beslissing motiveert - Hof van assisen - Gevolg
HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Vernietiging - Schuldigverklaring - Toepassing van artikel 336 Wetboek van Strafvordering - Gemotiveerd arrest van verwijzing naar een andere zitting - Nietigverklaring van het arrest dat de beslissing motiveert - Gevolg*

La cassation éventuelle de l'arrêt qui, par application de l'article 336 du Code d'instruction criminelle, invalide une déclaration de culpabilité émise par le jury, ne pourrait pas entraîner l'annulation de l'arrêt qui consigne les principales raisons ayant conduit le jury à se déterminer comme il l'a fait, celui-ci n'étant ni la conséquence ni la suite de la décision qui le censure.

*CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Ministère public et partie poursuivante - Cassation - Verdict de culpabilité - Application de l'article 336 C.I.cr. - Arrêt motivé de renvoi à une autre session - Annulation de l'arrêt de motivation du verdict - Cour d'assises - Conséquence
COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. declaration du jury - Cassation - Verdict de culpabilité - Application de l'article 336 C.I.cr. - Arrêt motivé de renvoi à une autre session - Annulation de l'arrêt de motivation du verdict - Conséquence*

De opheffing van artikel 342 van het Wetboek van Strafvordering en de vervanging ervan door een bepaling die stelt dat een veroordeling alleen mag worden uitgesproken als uit het in aanmerking genomen bewijsmateriaal blijkt dat de beschuldigde boven alle redelijke twijfel schuldig is, hebben niet tot gevolg dat tussen de bewijsmiddelen een hiërarchie wordt ingevoerd, dat de vrije beoordeling ervan door de rechter in het gedrang komt of dat regels worden ingevoerd waar hij de volkomenheid en de toereikendheid van de hem voorgelegde gegevens inzonderheid van moet doen afhangen.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Beoordelingsvrijheid - Schuldigverklaring - Beoordeling van de bewijswaarde van het bewijsmateriaal - Opheffing van artikel 342 Wetboek van Strafvordering

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Jury - Beoordelingsvrijheid - Beoordeling van de bewijswaarde van het bewijsmateriaal - Opheffing van artikel 342 Wetboek van Strafvordering - Hof van assisen

Het arrest dat een schuldigverklaring door de jury nietig verklaart, sluit het debat uit over de straf waartoe die verklaring in de regel aanleiding geeft; dergelijke beslissing stuit het verloop van de strafvordering; als die belemmering het gevolg is van een beslissing waartegen onmiddellijk cassatieberoep kan worden ingesteld, kan het Hof het rechtsmiddel van degene die de voormelde vordering heeft ingesteld, met het doel en in de vorm zoals bij wet is bepaald, niet verwerpen bij gebrek aan belang (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden - Schuldigverklaring - Toepassing van artikel 336 Wetboek van Strafvordering - Gemotiveerd arrest van verwijzing naar een andere zitting - Onmiddellijk cassatieberoep van het openbaar ministerie - Belang

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Cassatieberoep van het openbaar ministerie - Schuldigverklaring - Toepassing van artikel 336 Wetboek van Strafvordering - Gemotiveerd arrest van verwijzing naar een andere zitting - Belang - Onmiddellijk cassatieberoep

L'abrogation de l'article 342 du Code d'instruction criminelle et son remplacement par une disposition aux termes de laquelle une condamnation ne peut être prononcée que s'il ressort des éléments de preuve admis que l'accusé est coupable au-delà de tout doute raisonnable, n'ont pas pour effet d'instaurer une hiérarchie entre les moyens de preuve, de porter atteinte à leur libre appréciation par le juge ou d'établir des règles desquelles il doit faire particulièrement dépendre la plénitude et la suffisance des éléments qui lui sont soumis.

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Liberté d'appréciation - Verdict de culpabilité - Appréciation de la valeur probante des différents éléments de preuve - Abrogation de l'article 342 C.I.cr.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Jury - Liberté d'appréciation - Appréciation de la valeur probante des différents éléments de preuve - Abrogation de l'article 342 C.I.cr. - Cour d'assises

L'arrêt qui invalide une déclaration de culpabilité émise par le jury fait obstacle aux débats sur la peine qu'en règle cette déclaration appelle en telle sorte que pareille décision interrompt le déroulement de l'action publique; si cette entrave est le fait d'une décision assujettie au pourvoi immédiat, la Cour ne saurait rejeter comme dénué d'intérêt le recours formé par le titulaire de ladite action aux fins et dans les formes prévues par la loi (1). (1) Voir les concl. du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Défaut d'intérêt. défaut d'objet - Verdict de culpabilité - Application de l'article 336 C.I.cr. - Arrêt motivé de renvoi à une autre session - Pourvoi immédiat du ministère public - Intérêt

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Pourvoi du ministère public - Verdict de culpabilité - Application de l'article 336 C.I.cr. - Arrêt motivé de renvoi à une autre session - Intérêt - Pourvoi en cassation immédiat

Artikel 334, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering bepaalt dat het hof van assisen en de gezworenen de voornaamste redenen van hun beslissing formuleren, zonder dat zij moeten antwoorden op alle neergelegde conclusies; het arrest dat bij de opsomming van de gegevens die de overtuiging van de gezworenen hebben weggedragen zich voorts ervan onthoudt een akte van verdediging te weerleggen, te antwoorden op een pleitschema, de redenen uiteen te zetten waarom een getuigenis à charge van de beschuldigde meer overtuigend werd bevonden dan een andere verklaring die veeleer zijn onschuld aantoonde, of verder nog, uit te leggen waarom een zelfde verklaring in aanmerking wordt genomen ten aanzien van één beschuldigde en niet ten aanzien van een andere, is bijgevolg niet gebrekkig gemotiveerd.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Bijzondere opsporingsmethoden - Beheer van de contacten tussen een politieambtenaar en een informant - Verplichting tot bekendmaking - Gebruik van informanten

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Motiveringsplicht - Schuldigverklaring

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Motiveringsplicht - Schuldigverklaring - Hof van assisen

Artikel 336 van het Wetboek van Strafvordering staat het hof van assisen niet toe de eigen beoordeling in de plaats te stellen van de onaantastbare beoordeling door de jury.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Schuldigverklaring - Toepassing van artikel 336 Wetboek van Strafvordering - Opdracht van het hof van assisen

Artikel 337, derde lid, van het Wetboek van Strafvordering, maakt onmiddellijk cassatieberoep mogelijk tegen het gemotiveerd arrest waarbij het hof van assisen, met toepassing van artikel 336 van hetzelfde wetboek, verklaart dat de zaak wordt verdaagd en naar de volgende zitting wordt verwezen; door een onmiddellijk cassatieberoep in te voeren tegen het arrest van het hof van assisen waarbij de beslissing van een jury wordt afgewezen, heeft de wet het Hof in staat willen stellen toezicht uit te oefenen op de wettigheid van die beslissing (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Cassatieberoep - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Schuldigverklaring - Toepassing van artikel 336 Wetboek van Strafvordering - Gemotiveerd arrest van verwijzing naar een andere zitting

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geen eindbeslissing, toch onmiddellijk vatbaar voor cassatieberoep - Ontvankelijkheid -

L'article 334, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle prévoit que la cour d'assises et les jurés formulent les principales raisons du verdict sans devoir répondre à l'ensemble des conclusions déposées; n'est dès lors pas entaché d'un défaut de motivation l'arrêt qui, énumérant les éléments ayant emporté la conviction des jurés, s'abstient par ailleurs de réfuter un acte de défense, de répondre à un plan de plaidoirie, d'exposer les raisons pour lesquelles un témoignage à charge de l'accusé a été jugé plus convaincant qu'une autre déclaration de nature à le disculper, ou encore d'expliquer pourquoi une même déclaration est retenue à l'égard d'un accusé et passée sous silence à l'égard d'un autre.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Méthodes particulières de recherche - Gestion des contacts entretenus par un fonctionnaire de police avec un indicateur - Obligation de divulguer - Recours aux indicateurs

COUR D'ASSISES - Procédure à l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Obligation de motivation - Verdict sur la culpabilité

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Obligation de motivation - Verdict sur la culpabilité - Cour d'assises

L'article 336 du Code d'instruction criminelle n'autorise pas la cour d'assises à substituer sa propre appréciation à celle, souveraine, du jury.

COUR D'ASSISES - Procédure à l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Verdict de culpabilité - Application de l'article 336 C.I.cr. - Mission de la cour d'assises

L'article 337, alinéa 3, du Code d'instruction criminelle permet un pourvoi immédiat contre l'arrêt motivé par lequel la cour d'assises déclare en application de l'article 336 du même code que l'affaire est reportée et la renvoie à la session suivante; en instituant un pourvoi immédiat contre l'arrêt de la cour d'assises censurant le verdict d'un jury, la loi a voulu permettre le contrôle de la légalité d'une telle décision par la Cour (1). (1) Voir les concl. du M.P.

COUR D'ASSISES - Procédure à l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Pourvoi en cassation - Pourvoi immédiat - Recevabilité - Verdict de culpabilité - Application de l'article 336 C.I.cr. - Arrêt motivé de renvoi à une autre session

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Décision non définitive, mais contre laquelle on peut se pourvoir

Artikel 6 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele vrijheden verbiedt de rechter niet om de verklaring van een getuige die overeenkomstig de artikelen 102 tot 111 van het Wetboek van Strafvordering is beschermd, als bewijskrachtig te beschouwen, ook niet als die getuige een informant is die besloten heeft om, nadat hij onder dat statuut inlichtingen heeft verstrekt, officieel getuigenis af te leggen voor het gerecht; het feit dat dergelijke getuigenis in aanmerking wordt genomen miskent als dusdanig het algemeen rechtsbeginsel van de loyaliteit van de bewijsvoering niet (1). (1) Zie C. DE VALKENEER, Manuel de l'enquête pénale, Brussel, Larcier, 2011, p. 146.

L'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales n'interdit pas au juge de puiser des preuves dans la déclaration d'un témoin protégé conformément aux articles 102 à 111 du Code d'instruction criminelle, et ce même si ce témoin est un indicateur ayant décidé, après avoir fourni des renseignements sous ce statut, de déposer ensuite officiellement en justice; la prise en considération d'un tel témoignage ne porte pas atteinte, en soi, au principe général du droit relatif à la loyauté de la preuve (1). (1) Voir C. DE VALKENEER, Manuel de l'enquête pénale, Bruxelles, Larcier, 2011, p. 146.

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Beschermd getuige - Eerlijke behandeling van de zaak - Getuige die voorheen het statuut van informant had - Loyaliteit van de bewijsvoering

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Témoin protégé - Procès équitable - Témoin ayant eu précédemment le statut d'indicateur - Loyauté de la preuve

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Beschermd getuige - Eerlijke behandeling van de zaak - Getuige die voorheen het statuut van informant had - Loyaliteit van de bewijsvoering - Getuigen

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Témoin protégé - Procès équitable - Témoin ayant eu précédemment le statut d'indicateur - Loyauté de la preuve - Preuve testimoniale

Artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden wil niet de wijze regelen waarop de jury de bewijswaarde moet beoordelen van de haar voorgelegde gegevens; het maakt de toelaatbaarheid of doeltreffendheid van een bewijs niet afhankelijk van het aantal afgenomen getuigenverklaringen, van het directe of indirecte karakter ervan, van hun verband met één of meer materiële bestanddelen, van de hoedanigheid of moraliteit van degenen die ze hebben afgelegd of van hun verschijning op de zitting.

L'article 6, §1er de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales n'a pas vocation à régir l'appréciation, par le jury, de la valeur probante des éléments qui lui sont soumis; il ne subordonne pas l'admissibilité ou l'efficacité d'une preuve au nombre de témoignages recueillis, à leur caractère direct ou indirect, à leur combinaison avec un ou plusieurs éléments matériels, à la qualité ou à la moralité de leurs auteurs ou à la comparution de chacun de ceux-ci à l'audience.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Beoordeling van de bewijswaarde van het bewijsmateriaal - Beoordelingsvrijheid van de jury - Schuldigverklaring

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Droit à un procès équitable - Appréciation de la valeur probante des différents éléments de preuve - Liberté d'appréciation du jury - Verdict sur la culpabilité

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Jury - Beoordelingsvrijheid - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Beoordeling van de bewijswaarde van het bewijsmateriaal - Hof van assisen

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Jury - Liberté d'appréciation - Droit à un procès équitable - Appréciation de la valeur probante des différents éléments de preuve - Cour d'assises

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Jury - Beoordelingsvrijheid - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Beoordeling van de bewijswaarde van het bewijsmateriaal - Hof van assisen

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Jury - Liberté d'appréciation - Droit à un procès équitable - Appréciation de la valeur probante des différents éléments de preuve - Cour d'assises

Het recht op openbaarheid van de relevante bewijzen, dat is vastgelegd in artikel 6 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, slaat niet op de maatregelen die zijn genomen ter bescherming van getuigen die represailles riskeren, op gevaar af hen bloot te stellen aan het gevaar dat die maatregelen moeten helpen voorkomen en evenmin op het beheer van de contacten die een politieambtenaar heeft met een informant, anders komt het gebruik van die bijzondere opsporingsmethode in het gedrang; de grenzen die aan de bekendmaking van die vertrouwelijke gegevens zijn gesteld worden voldoende gecompenseerd door de mondelinge rechtspleging op tegenspraak voor de jury, aangezien het aan de jury voorgelegde dossier alleen de gegevens bevat die ook aan de verdediging zijn meegedeeld en zij voor het vonnisgerecht, zowel de inhoud als de herkomst van de tegen de beschuldigde afgelegde verklaringen heeft kunnen bekritisieren (1). (1) Zie C. DE VALKENEER, op.cit., p. 164 en Cass., 22 jan. 2003, AR P.03.0057.F, AC, 2003, nr. 49.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Beschermd getuige - Informant - Maatregelen ter bescherming van de getuige - Beheer van de contacten tussen een politieambtenaar en een informant - Verplichting tot bekendmaking - Recht op tegenspraak

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Beschermd getuige - Maatregelen ter bescherming van de getuige - Verplichting tot bekendmaking

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Beschermd getuige - Informant - Recht op openbaarheid van de relevante bewijzen - Maatregelen ter bescherming van de getuige - Beheer van de contacten tussen een politieambtenaar en een informant - Verplichting tot bekendmaking

Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak vereist noch de mededeling van de door een informant verstrekte inlichtingen noch de mededeling van de gegevens betreffende diens contacten met de politiediensten.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Bijzondere opsporingsmethoden - Gebruik van informanten - Door een informant verstrekte inlichtingen - Gegevens over diens contacten met de politiediensten - Verplichting tot mededeling

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Informant - Door een informant verstrekte inlichtingen - Gegevens over diens contacten met de politiediensten - Verplichting tot mededeling - Recht op tegenspraak

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Informant - Door een informant verstrekte inlichtingen - Gegevens over diens contacten met de politiediensten - Verplichting tot mededeling

Le droit à la divulgation des preuves pertinentes consacré par l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ne porte ni sur les mesures prises en vue de protéger des témoins risquant des représailles, à peine d'exposer ceux-ci au danger que ces mesures visent à prévenir, ni sur la gestion des contacts entretenus par un fonctionnaire de police avec un indicateur, à peine de compromettre la mise en œuvre de cette méthode particulière de recherche; les limites opposées à la divulgation de ces données confidentielles sont suffisamment compensées par la procédure orale et contradictoire suivie devant le jury, puisque le dossier qui lui est soumis ne comprend pas d'autres éléments que ceux communiqués à la défense et que celle-ci a pu, devant la juridiction de jugement, critiquer les déclarations reçues contre l'accusé, tant au point de vue de leur contenu que de leur origine (1). (1) Voir C. DE VALKENEER, op. cit., p. 164 et Cass., 22 janvier 2003, RG P.03.0057.F, Pas., 2003, n° 49.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Témoin protégé - Indicateur - Mesures prises pour protéger le témoin - Gestion des contacts entretenus par un fonctionnaire de police avec un indicateur - Obligation de divulguer - Droit à la contradiction

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Témoin protégé - Mesures prises pour protéger le témoin - Obligation de divulguer

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Témoin protégé - Indicateur - Droit à la divulgation des preuves pertinentes - Mesures prises pour protéger le témoin - Gestion des contacts entretenus par un fonctionnaire de police avec un indicateur - Obligation de divulguer

Le droit à un procès équitable n'exige ni la communication des renseignements fournis par un indicateur ni celle des données relatives aux contacts qu'il a eus avec les services de police.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Méthodes particulières de recherche - Recours aux indicateurs - Renseignements fournis par un indicateur - Données relatives aux contacts qu'il a eus avec les services de police - Obligation de communication

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Droit à un procès équitable - Indicateur - Renseignements fournis par un indicateur - Données relatives aux contacts qu'il a eus avec les services de police - Obligation de communication - Droit à la contradiction

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Indicateur - Renseignements fournis par un indicateur - Données relatives aux contacts qu'il a eus avec les services de police - Obligation de communication

De beoordelingsvrijheid die artikel 336 van het Wetboek van Strafvordering toekent aan het hof van assisen is in de regel niet beperkt tot het juridisch toezicht op de beslissing; bij vernietiging evenwel kan het toezicht van het hof van assisen waarnaar de zaak verwezen wordt, op de kwaliteit van de beslissing, noodzakelijkerwijs slechts een marginaal toezicht zijn dat wordt uitgeoefend op grond van het arrest dat de redenen van de vernietiging vermeldt, aangezien dat hof alleen uitspraak doet binnen de perken van de vernietiging en de rechtspleging moet hervatten in de staat waarin zij zich bevond op het ogenblik waarop het vernietigde arrest werd gewezen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Vernietiging met verwijzing - Schuldigverklaring - Toepassing van artikel 336 Wetboek van Strafvordering - Gemotiveerd arrest van verwijzing naar een andere zitting - Bevoegdheid van het gerecht op verwijzing - Gevolg

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij - Vernietiging met verwijzing - Schuldigverklaring - Toepassing van artikel 336 Wetboek van Strafvordering - Gemotiveerd arrest van verwijzing naar een andere zitting - Bevoegdheid van het gerecht op verwijzing - Hof van assisen - Gevolg

Wanneer de raadkamer, met toepassing van artikel 133 van het Wetboek van Strafvordering, aan de procureur-generaal bij het hof van beroep, met het oog op de inbeschuldigingstelling, de stukken van het onderzoek toestuurt alsook het proces-verbaal waarin het bestaan van het misdrijf wordt vastgesteld, een staat van overtuigingsstukken en de beschikking tot gevangenneming, wijst zij haar beslissing slechts onder voorbehoud van het onderzoek van het dossier, dat de kamer van inbeschuldigingstelling krachtens de artikelen 221 tot 239 van hetzelfde wetboek moet verrichten; aangezien de voormelde beschikking van de raadkamer onder het toezicht valt van het hof van beroep, dat de rechtspleging zal regelen, en aangezien zij dienaangaande in geen geval de waarde van een beslissing heeft, is zij, door haar aard en voorwerp niet vatbaar voor cassatieberoep (1). (1) Cass., 3 maart 2010, AR P.10.0262.F, AC, 2010, nr. 145.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Regeling van de rechtspleging in criminele zaken - Beschikking gegeven met toepassing van artikel 133 Sv. - Raadkamer

HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof - Beschikking gegeven met toepassing van artikel 133 Sv. - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Regeling van de rechtspleging in criminele zaken - Beschikking gegeven met toepassing van artikel 133 Sv. - Raadkamer

Le pouvoir d'appréciation attribué à la cour d'assises par l'article 336 ne se limite pas, en règle, à un contrôle en droit du verdict; toutefois, en cas de cassation, le contrôle exercé par la cour d'assises de renvoi sur la qualité du verdict ne peut être nécessairement qu'un contrôle marginal exercé sur la base de l'arrêt qui en énonce les motifs, puisque cette cour ne statue que dans les limites de la cassation intervenue et qu'elle est appelée à reprendre la procédure en l'état où elle se trouvait au moment où l'arrêt cassé a été rendu (1). (1) Voir les concl. du M.P.

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Cassation avec renvoi - Verdict de culpabilité - Application de l'article 336 C.I.cr. - Arrêt motivé de renvoi à une autre session - Pouvoir de la juridiction de renvoi - Conséquence

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Ministère public et partie poursuivante - Cassation avec renvoi - Verdict de culpabilité - Application de l'article 336 C.I.cr. - Arrêt motivé de renvoi à une autre session - Pouvoir de la juridiction de renvoi - Cour d'assises - Conséquence

Lorsque, en application de l'article 133 du Code d'instruction criminelle, la chambre du conseil transmet au procureur général près la cour d'appel les pièces d'instruction, le procès-verbal constatant le corps du délit, un état des pièces à conviction et l'ordonnance de prise de corps, en vue de la mise en accusation, sa décision n'est rendue que sous réserve de l'examen du dossier auquel la chambre des mises en accusation est tenue de procéder en vertu des articles 221 à 239 du même code; soumise au contrôle de la cour d'appel qui réglera la procédure et n'ayant à cet égard aucune valeur décisive, une telle ordonnance de la chambre du conseil ne peut, par sa nature et son objet, donner ouverture à un recours en cassation (1). (1) Cass., 3 mars 2010, RG P.10.0262.F, Pas., 2010, n° 145.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Règlement de la procédure en matière criminelle - Ordonnance rendue en application de l'article 133 C.I.cr. - Chambre du conseil

COUR D'ASSISES - Renvoi a la cour - Ordonnance rendue en application de l'article 133 C.I.cr. - Règlement de la procédure - Chambre du conseil

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Règlement de la procédure en matière criminelle - Ordonnance rendue en application de l'article 133 C.I.cr. - Chambre du conseil

De rechter mag aan zijn feitelijke vaststellingen geen gevolgen verbinden die daarmee geen verband houden of die op grond daarvan onmogelijk kunnen verantwoord worden, maar verder beoordeelt hij op onaantastbare wijze, wanneer de wet geen bijzonder bewijsmiddel voorschrijft, de bewijswaarde van de gegevens waarop hij zijn overtuiging grondt en waarover de partijen vrij tegenspraak hebben kunnen voeren; hij kan zich aldus overtuigd achten door een getuigenverklaring die nochtans door een deskundigenonderzoek wordt betwist, zich baseren op gewone inlichtingen in tegenstelling tot een getuigenverklaring onder eed, de voorkeur geven aan de verklaring van één van de vervolgte personen boven daarmee strijdige maar met elkaar overeenstemmende verklaringen van verschillende anderen, rekening houden met ingetrokken bekentenissen, verklaringen in aanmerking nemen die niet onder eed zijn afgelegd in de loop van het voorbereidend onderzoek ofschoon zij op de zitting, onder eed, niet worden bevestigd, een standpunt innemen over elementen die niet overeenstemmen met sommige vaststellingen van de politiediensten of zich alleen op de verklaringen van het slachtoffer baseren (1). (1) Zie Cass., 5 jan. 2000, AR P.99.1085.F, AC, 2000, nr. 7; Cass., 23 jan. 2008, AR P.07.1437.F, AC, 2008, nr. 53; Cass., 17 dec. 2008, AR P.08.1233.F, AC, 2008, nr. 737.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Jury - Beoordelingsvrijheid - Beoordeling van de bewijswaarde van het bewijsmateriaal - Hof van assisen

Sous réserve de ne pas déduire, de ses constatations en fait, des conséquences qui seraient sans lien avec elles ou qui ne seraient susceptibles, sur leur fondement, d'aucune justification, le juge apprécie souverainement, lorsque la loi n'établit pas un mode spécial de preuve, la valeur probante des éléments sur lesquels il fonde sa conviction et qui ont régulièrement été soumis au débat contradictoire; il peut ainsi s'estimer convaincu par une déposition pourtant discutée par une expertise, se fonder sur de simples renseignements à l'encontre d'un témoignage sous serment, préférer la déclaration d'une des personnes poursuivies à celles, concordantes en sens contraire, émanant de plusieurs autres, tenir compte d'aveux rétractés, retenir des déclarations recueillies sans serment au cours de l'instruction préparatoire alors même qu'elles ne sont pas confirmées sous serment à l'audience, se déterminer par rapport à des éléments ne concordant pas avec certaines constatations des services de police ou s'appuyer sur les seules déclarations de la victime (1). (1) Voir Cass., 5 janvier 2000, RG P.99.1085.F, Pas., 2000, n° 7; Cass., 23 janvier 2008, RG P.07.1437.F, Pas., 2008, n° 53; Cass., 17 décembre 2008, RG P.08.1233F, Pas., 2008, n° 737.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Jury - Liberté d'appréciation - Appréciation de la valeur probante des différents éléments de preuve - Cour d'assises

P.10.1963.F

5 januari 2011

AC nr. ...

Aangezien de tenuitvoerlegging van de door de jeugdrechtbank, met toepassing van artikel 38 van het decreet van 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd bevolen maatregel tot de bevoegdheid behoort van de directeur bij de hulpverlening aan de jeugd, is de jeugdrechtbank in onderhavig geval alleen bevoegd tot de wijziging van die maatregelen, als bepaald in artikel 60 van de wet van 9 april 1965, tot hun jaarlijks hernieuwd onderzoek overeenkomstig de artikelen 10 van het decreet en 63quinquies van de wet, tot het in artikel 37 van het decreet bedoelde onderzoek van een betwisting betreffende de nadere regels voor de toepassing van de maatregelen, of tot homologatie van een andere maatregel waarover de partijen het eens zijn geraakt, als bepaald in artikel 38, §4, tweede lid, van het decreet (1). (1) Zie F. TULKENS en T. MOREAU, Droit de la jeunesse, Brussel, Larcier, 2000, p. 432.

Dès lors que l'exécution des mesures ordonnées par le tribunal de la jeunesse en application de l'article 38 du décret du 4 mars 1991 relatif à l'aide à la jeunesse relève du directeur de l'aide à la jeunesse, la compétence du tribunal de la jeunesse relative au cas jugé se limite à la modification de ces mesures, prévue par l'article 60 de la loi du 9 avril 1965, à leur réexamen annuel conformément aux articles 10 du décret et 63quinquies de la loi, à l'examen d'une contestation d'une modalité d'application des mesures, visé à l'article 37 du décret, ou à l'homologation d'une autre mesure recueillant l'accord des parties, prévue à l'article 38, §4, alinéa 2 du décret (1). (1) Voir F. TULKENS et T. MOREAU, Droit de la jeunesse, Bruxelles, Larcier, 2000, p. 432.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid - Jeugdrechtbank - Hulpverlening aan de jeugd - Franse Gemeenschap - Maatregelen bevolen door de jeugdrechtbank - Tenuitvoerlegging door de directeur bij de hulpverlening aan de jeugd - Resterende bevoegdheid van de jeugdrechtbank - Art. 38 Decr.Fr.Gem. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd

JEUGDBESCHERMING - Hulpverlening aan de jeugd - Franse Gemeenschap - Maatregelen bevolen door de jeugdrechtbank - Tenuitvoerlegging door de directeur bij de hulpverlening aan de jeugd - Resterende bevoegdheid van de jeugdrechtbank - Art. 38 Decr.Fr.Gem. 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Compétence - Tribunal de la jeunesse - Aide à la jeunesse - Communauté française - Mesures ordonnées par le tribunal de la jeunesse - Exécution par le directeur de l'aide à la jeunesse - Compétence ultérieure du tribunal de la jeunesse - Art. 38 Décr.Comm.fr. du 4 mars 1991 relatif à l'Aide à la Jeunesse

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Aide à la jeunesse - Communauté française - Mesures ordonnées par le tribunal de la jeunesse - Exécution par le directeur de l'aide à la jeunesse - Compétence ultérieure du tribunal de la jeunesse - Art. 38 Décr.Comm.fr. du 4 mars 1991 relatif à l'Aide à la Jeunesse

P.10.1972.N

26 april 2011

AC nr. ...

De bijzondere motiveringsplicht van artikel 195 Wetboek van Strafvordering vereist niet dat bij een veroordeling wegens lidmaatschap van een criminele organisatie, naast de artikelen 324bis en 324ter Strafwetboek die de bestanddelen van het misdrijf en de daarop gestelde straf bevatten, daarenboven ook artikel 483 Strafwetboek wordt vermeld.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Vermelding van de wettelijke bepalingen - Veroordeling - Lidmaatschap van een criminele organisatie - Strafvordering - Motivering in rechte

- Artt. 324bis, 324ter en 483 Strafwetboek

- Art. 195 Wetboek van Strafvordering

VERENIGING VAN BOOSDOENERS - Criminele organisatie - Vermelding van de wettelijke bepalingen - Veroordeling - Lidmaatschap - Motivering in rechte

- Artt. 324bis, 324ter en 483 Strafwetboek

- Art. 195 Wetboek van Strafvordering

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Indication des dispositions légales - Condamnation - Participation à une organisation criminelle - Action publique - Motivation en droit

- Art. 324bis, 324ter et 483 Code pénal

- Art. 195 Code d'Instruction criminelle

ASSOCIATION DE MALFAITEURS - Organisation criminelle - Indication des dispositions légales - Condamnation - Participation - Motivation en droit

- Art. 324bis, 324ter et 483 Code pénal

- Art. 195 Code d'Instruction criminelle

De schending van de bewijskracht van een akte betreft de uitlegging van de bewoordingen daarvan, eventueel in samenhang met de stukken naar dewelke die akte verwijst; ze betreft niet de juridische of feitelijke gevolgtrekking die de rechter uit de door hem uitgelegde akte maakt (1). (1) (1) Zie: Cass., 25 sept. 2000, AR C.99.0201.F, AC, 2000, nr. 490; Cass., 11 sept. 2006, AR S.06.0013.F, AC, 2006, nr. 404; Cass., 19 nov. 2007, AR C.06.0150.F, AC, 2007, nr. 562.

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht - Schending van de bewijskracht van een akte

- Artt. 1319, 1320 en 1322 Burgerlijk Wetboek

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Foi due aux actes - Violation de la foi due à un acte

- Art. 1319, 1320 et 1322 Code civil

Het komt de rechter die moet oordelen over de schuld van de beklaagde aan de aan hem overgelegde feiten, toe ook te oordelen of er tussen die feiten en andere feiten waarvoor die beklaagde reeds definitief veroordeeld werd, eenheid van opzet bestaat; bij die beoordeling van de eenheid van opzet is de rechter niet gebonden door het oordeel van een andere rechter.

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Eenheid van opzet - Beoordeling van de rechter

- Art. 65 Strafwetboek

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering - Beoordeling van de rechter - Schuld van de beklaagde

- Art. 65 Strafwetboek

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Unité d'intention - Appréciation du juge

- Art. 65 Code pénal

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Action publique - Appréciation du juge - Culpabilité du prévenu

- Art. 65 Code pénal

Wanneer een in verdenking gestelde geen cassatieberoep heeft aangetekend tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat oordeelde over de door hem opgeworpen grond van niet-ontvankelijkheid van de strafvordering, geput uit een schending van het specialiteitsbeginsel ingevolge zijn uitlevering, kan hij dit verweer niet meer voeren voor de feitenrechter (1). (1) Zie: Cass., 14 april 1999, AR P.99.0318.F, AC, 1999, nr. 206.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beslissing over de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering STRAFVORDERING - Kamer van inbeschuldigingstelling - Grond van niet-ontvankelijkheid - Beslissing

- Artt. 131, § 1 en 235bis, § 5 Wetboek van Strafvordering

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Décision sur l'irrecevabilité de l'action publique

ACTION PUBLIQUE - Chambre des mises en accusation - Fin de non-recevoir - Décision

- Art. 131, § 1er et 235bis, § 5 Code d'Instruction criminelle

P.10.1990.N

24 mei 2011

AC nr. ...

Aanranding van de eerbaarheid is iedere met de zeden strijdige en als dusdanig gewilde daad, welke op of met behulp van een welbepaald persoon, zonder diens geldige toestemming werd gepleegd en waarbij het algemeen eerbaarheidsgevoel werd gekrenkt; zij vereist dat handelingen van een bepaalde ernst worden gesteld die afbreuk doen aan de seksuele integriteit van een persoon zoals die door het collectieve bewustzijn van een bepaalde samenleving op een bepaald tijdstip wordt ervaren (1). (1) Cass. 7 jan. 1997, AR P.95.1312.N, AC, 1997, nr. 12.

AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING - Aanranding van de eerbaarheid

- Artt. 372, 373 en 374 Strafwetboek

L'attentat à la pudeur consiste en tout acte contraire aux mœurs et en tant que tel volontaire, commis sur la personne ou à l'aide de la personne, sans son consentement et par lequel il y a outrage au sentiment commun de pudeur; il requiert que soient accomplis des actes d'une certaine gravité portant atteinte à l'intégrité sexuelle d'une personne, telle qu'elle est perçue par la conscience collective d'une société déterminée, à une époque déterminée (1). (1) Cass. 7 janvier 1997, RG P.95.1312.N, Pas., 1997, n° 12.

ATTENTAT A LA PUDEUR ET VIOL - Attentat à la pudeur

- Art. 372, 373 et 374 Code pénal

De leeftijd van het slachtoffer van een aanranding van de eerbaarheid, met name het feit dat het slachtoffer minderjarig is, is een gegeven dat het collectieve bewustzijn van een bepaalde samenleving in aanmerking neemt om de aard van de aantasting van de seksuele integriteit en bijgevolg de ernst van de handeling te beoordeling; handelingen die voor een minderjarige als mogelijks vrijpostig of onbetamelijk maar niet strafbaar worden ervaren, kunnen voor een minderjarige wiens seksueel bewustzijn niet dezelfde evolutie heeft bereikt, wel als een ernstige aantasting van de seksuele integriteit ervaren worden zodat de maatschappij ervan uitgaat dat de deugd van die minderjarige in gevaar is en van eenieder van deze een meer afstandelijke en aan zijn leeftijd aangepaste houding eist.

AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING - Leeftijd van het slachtoffer - Beoordeling van de aard van de aantasting en van de ernst van de handeling - Criterium - Aanranding van de eerbaarheid - Toepassing

- Artt. 372, 373 en 374 Strafwetboek

L'âge de la victime d'un attentat à la pudeur, notamment le fait que la victime soit mineure, est un élément que la conscience collective d'une société déterminée prend en considération pour apprécier la nature de l'atteinte portée à l'intégrité sexuelle et, par conséquent, la gravité de l'acte; des actes vécus par une personne majeure comme éventuellement inconvenants ou incongrus sans être répréhensibles peuvent être vécus par une personne mineure dont la conscience sexuelle n'aura pas encore suivi la même évolution, comme une atteinte grave à son intégrité sexuelle, de sorte que la société considère que la vertu de cette personne mineure est mise en danger et que quiconque est tenu à son égard à un comportement plus réservé et adapté à son âge.

ATTENTAT A LA PUDEUR ET VIOL - Age de la victime - Appréciation de la nature de l'atteinte et de la gravité de l'acte - Critère - Attentat à la pudeur - Application

- Art. 372, 373 et 374 Code pénal

P.10.1997.N

4 januari 2011

AC nr. ...

Het aan de inverdenkinggestelde afgegeven afschrift van het aanhoudingsbevel dient de handtekening van de onderzoeksrechter niet te bevatten (1). (1) Cass., 20 jan. 1993, AR P.93.0095.F, AC, 1993, nr. 41.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Afgifte van een afschrift - Afschrift

- Art. 18, § 1, derde lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

La copie du mandat d'arrêt délivrée à l'inculpé ne doit pas porter la signature du juge d'instruction (1). (1) Cass., 20 janvier 1993, RG P.93.0095.F, Pas., 1993, n° 41.

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Remise d'une copie - Copie

- Art. 18, § 1er, al. 3 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

P.10.2006.F

20 april 2011

AC nr. ...

Het bezit van beelden met pornografisch karakter waarbij minderjarigen betrokken zijn of worden voorgesteld, dat bij wet wordt gestraft, vereist niet dat de computergebruiker een afbeelding kan manipuleren door ze te downloaden of uit te printen, noch dat hij de afbeelding voortdurend bewaart; het feit dat de betrokkene wetens een webstek bezoekt en de beelden bekijkt, volstaat.

OPENBARE SCHENNIS VAN DE GOEDE ZEDEN - Bezit van beelden met pornografisch karakter waarbij minderjarigen betrokken zijn of worden voorgesteld

- Art. 383bis, § 2 Strafwetboek

La possession d'images à caractère pornographique impliquant ou présentant des mineurs sanctionnée par la loi ne requiert pas que l'utilisateur d'un ordinateur manifeste sa maîtrise d'une image par le téléchargement ou l'impression de celle-ci ni qu'il la détienne de manière continue; le seul fait d'accéder à un site informatique et de visionner les images, en connaissance de cause, suffit.

OUTRAGE PUBLIC AUX MOEURS - Possession d'images à caractère pornographique impliquant ou présentant des mineurs

- Art. 383bis, § 2 Code pénal

Artikel 383bis, §2, van het Strafwetboek, straft hij die wetens zinnebeelden, voorwerpen, films, foto's, dia's of andere beeld dragers bezit die houdingen of seksuele handelingen met pornografisch karakter voorstellen waarbij minderjarigen betrokken zijn of worden voorgesteld; het beoogt de bescherming van de persoon van de minderjarige en van het gebruik van diens afbeelding alsook de bestrijding van de handel in alles wat met kinderpornografie verband houdt, door de veroordeling van de gewone consument van dergelijk materiaal mogelijk te maken (1). (1) Parl.St., Kamer, zitting 1993-1994, nr. 1381/4-4; Parl.St., Senaat, zitting 1994-1995, nr. 1142-3, p. 50; A. DE NAUW, Initiation au droit pénal spécial, 2de uitg., Kluwer, 2008, p. 239; I. WATTIER, "Etat du droit pénal des mœurs après la loi relative à la protection des mineurs et questions critiques", Ann.Dr.Louvain, 2002, p. 137; C. FALZONE en G. GAZAN, La Pornographie enfantine en Belgique, J.T., 2008, p. 357.

OPENBARE SCHENNIS VAN DE GOEDE ZEDEN - Artikel 383bis, § 2, Strafwetboek - Bezit van beelden met pornografisch karakter waarbij minderjarigen betrokken zijn of worden voorgesteld - Ratio legis

L'article 383bis, §2, du Code pénal sanctionnant quiconque aura sciemment possédé les emblèmes, objets, films, photos, diapositives ou autres supports visuels qui représentent des positions ou des actes sexuels à caractère pornographique, impliquant ou présentant des mineurs, a pour but de protéger la personne du mineur et l'usage de son image, et de combattre l'ensemble du marché pédopornographique en permettant la condamnation du simple consommateur de matériel de cette nature (1). (1) Doc. parl., Ch. des Représ., session 1993-94, n° 1381/4-4; Doc. parl. Sénat, session 1994-95, n° 1142-3, p. 50; A. DE NAUW, Initiation au droit pénal spécial, 2e éd., Kluwer, 2008, p. 239; I. WATTIER, "Etat du droit pénal des mœurs après la loi relative à la protection pénale des mineurs et questions critiques", Ann. Dr. Louvain, 2002, p. 137; C. FALZONE et F. GAZAN, La pornographie enfantine en Belgique, J.T., 2008, p. 357.

OUTRAGE PUBLIC AUX MOEURS - Code pénal, article 383bis, § 2 - Possession d'images à caractère pornographique impliquant ou présentant des mineurs - Ratio legis

P.10.2013.F

20 april 2011

AC nr. ...

Het vonnis dat het aanbod tot bewijs van een betwist akkoord verwerpt op grond van een feitelijk gegeven dat niet door de partijen is aangevoerd en waarover zij vooraf geen tegenspraak hebben gevoerd, miskent het algemeen beginsel van de eerbiediging van het recht van verdediging.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Aanbod tot bewijs van een betwist akkoord door een partij - Vonnis stelt daar een feitelijk gegeven tegenover dat niet door de partijen is aangevoerd - Geen tegenspraak over dat gegeven

Méconnaît le principe général du droit relatif au respect des droits de la défense, le jugement qui oppose à l'offre de preuve d'un accord contesté, un élément de fait non invoqué par les parties, sans le soumettre à leur contradiction préalable.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Partie offrant de prouver un accord contesté - Jugement y opposant un élément de fait non invoqué par les parties - Élément non soumis à la contradiction

P.10.2020.N

27 september 2011

AC nr. ...

Bij onmogelijkheid om een passend rechtsherstel te verlenen stelt de rechter de overschrijding van de redelijke termijn op authentieke wijze vast, waarbij het dan aan de betrokkene behoort zich tot de bevoegde rechter te wenden teneinde dit passend rechtsherstel te verkrijgen (1). (1) Zie Cass. 17 feb. 2009, AR P.08.1587.N, AC, 2009, nr. 131; Cass. 25 jan. 2011, AR P.10.0369.N, AC, 2011, nr. 69; Cass. 27 sept. 2011, AR P.11.0296.N, AC, 2011, nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Overschrijding van de redelijke termijn - Herstelvordering - Onmogelijkheid om een passend rechtsherstel te verlenen - Authentieke vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn - Overschrijding - Stedenbouwmisdrijf - Redelijke termijn

En cas d'impossibilité d'octroyer une réparation adéquate le juge constate de manière authentique le dépassement du délai raisonnable, et il appartient alors à l'intéressé de s'adresser au juge compétent afin d'obtenir cette réparation adéquate (1). (1) Voir Cass. 17 février 2009, RG P.08.1587.N, Pas., 2009, n° 131; Cass. 25 janvier 2011, RG P.10.0369.N, Pas., 2011, n° 69; Cass. 27 septembre 2011, RG P.11.0296.N, Pas., 2011, n° ...

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Dépassement du délai raisonnable - Demande de réparation - Impossibilité d'accorder une réparation adéquate - Constatation authentique du dépassement du délai raisonnable - Dépassement - Infraction en matière d'urbanisme - Délai raisonnable

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Overschrijding van de redelijke termijn - Herstelvordering - Onmogelijkheid om een passend rechtsherstel te verlenen - Authentieke vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn

De herstelvordering heeft niet zozeer een bepaald misdrijf als grondslag, maar wel de stedenbouwkundige verplichting die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving leidt tot een met de wet strijdige toestand waardoor het openbaar belang wordt geschaad en waaraan een einde moet worden gesteld; deze noodzaak om de goede ruimtelijke ordening te handhaven en waar nodig te herstellen, biedt wegens de aard zelf van de herstelvordering, geen ruimte tot mildering om redenen die enkel de persoonlijkheid van de dader betreffen en onverenigbaar zijn met de doelstellingen van de wet (1). (1) Cass. 25 jan. 2011, AR P.10.0369.N, AC, 2011, nr. 69; Cass. 27 sept. 2011, AR P.11.0296.N, AC, 2011, nr. ...

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstel in de vorige staat - Grondslag

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Overschrijding van de redelijke termijn voor de berechting van het bouw misdrijf - Noodzaak om de goede ruimtelijke ordening te herstellen - Herstel in de vorige staat

De vaststelling dat het herstel in de oorspronkelijke staat een "straf" is in de zin van artikel 6 E.V.R.M., brengt enkel mee dat de waarborgen van die bepaling moeten worden in acht genomen, waaronder de behandeling van de vordering binnen een redelijke termijn; voormelde vaststelling heeft niet tot gevolg dat die maatregel in de Belgische wetgeving van strafrechtelijke aard is, zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en strafprocesrecht, inzonderheid wat betreft het milderen van de straf of zelfs de eenvoudige schuldigverklaring, erop toepassing moeten vinden (1). (1) Cass. 28 okt. 2008, AR P.08.0880.N, AC, 2008, nr. 590; Cass. 4 nov. 2008, AR P.08.0081.N, AC, 2008, nr. 608 met concl. eerste adv.-gen. De Swaef; Cass. 6 jan 2009, AR P.08.0674.N, AC, 2009, nr. 7; Cass. 17 feb. 2009, AR P.08.1587.N, AC, 2009, nr. 131; Cass. 9 juni 2009, AR P.09.0023.N, AC, 2009, nr. 383; Cass. 23 juni 2009, AR P.09.0276.N, AC, 2009, nr. 432; Cass. 24 nov. 2009, AR P.09.0278.N, AC, 2009, nr. 689; Cass. 25 jan. 2011, AR P.10.0369.N, AC, 2011, nr. 69.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Overschrijding - Stedenbouw - Straf in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M. - Herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand - Redelijke termijn - Herstelvordering

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Dépassement du délai raisonnable - Demande de réparation - Impossibilité d'accorder une réparation adéquate - Constatation authentique du dépassement du délai raisonnable

La demande de réparation n'a pas nécessairement pour fondement une certaine infraction mais bien l'obligation urbanistique qui doit être respectée et dont le non-respect donne lieu à une situation contraire à la loi et portant atteinte à l'intérêt public qui doit prendre fin; la nécessité de préserver un bon aménagement du territoire et, au besoin, de le réparer, n'offre, en raison de la nature même de l'action en réparation tendant à annuler les conséquences de l'infraction, aucune latitude pour atténuer la mesure de réparation à infliger pour des raisons uniquement propres à la personnalité de l'auteur et inconciliables avec les objectifs de la loi (1). (1) Cass. 25 janvier 2011, RG P.10.0369.N, Pas., 2011, n° 69; Cass. 27 septembre 2011, RG P.11.0296.N, Pas., 2011, n° ...

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Remise en état des lieux - Fondement

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Dépassement du délai raisonnable en ce qui concerne le jugement de l'infraction en matière d'urbanisme - Nécessité de rétablir un bon aménagement du territoire - Remise en état des lieux

La constatation que la remise des lieux en leur état initial constitue une peine au sens de l'article 6, §1er de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, a pour seul effet que les garanties de cette disposition doivent être observées, dont l'examen de la demande dans un délai raisonnable; cette constatation n'implique pas la nature pénale de cette mesure dans la législation belge, entraînant l'application des dispositions générales du droit pénal et du droit de procédure pénale belges, particulièrement en ce qui concerne la diminution de la peine et même la simple déclaration de culpabilité (1). (1) Cass. 28 octobre 2008, RG P.08.0880.N, Pas., 2008, n° 590; Cass. 4 novembre 2008, RG P.08.0081, Pas., 2008, n° 608 et les conclusions de Monsieur le premier avocat général De Swaef; Cass. 6 janvier 2009, RG P.08.0674.N, Pas., 2009, N° 7; Cass. 17 février 2009, RG P.08.1587.N, Pas., 2009, n° 131; Cass. 9 juin 2009, RG P.09.0023.N, Pas., 2009, n°383; Cass. 23 juin 2009, RG P.09.0276.N, Pas., 2009, n° 432; Cass. 24 novembre 2009, RG P.09.0278.N, Pas., 2009, n° 689; Cass. 25 janvier 2011, RG P.10.0369.N, Pas., 2011, n° 69.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Dépassement - Urbanisme - Peine au sens de l'article 6.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelvordering - Straf in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M. - Herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand

fondamentales - Remise des lieux en leur état initial - Délai raisonnable - Action en réparation

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Demande de réparation - Peine au sens de l'article 6.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Remise des lieux en leur état initial

Noch artikel 6 E.V.R.M., noch enige andere bepaling van dit verdrag bepalen de gevolgen die de rechter aan een door hem vastgestelde overschrijding van de redelijke termijn moet verbinden; het staat aldus aan de rechter om, wanneer hij beslist overeenkomstig artikel 13 E.V.R.M. een passend rechtsherstel toe te kennen omdat de redelijke termijn is overschreden, in feite en op grond van de concrete gegevens van de zaak te oordelen in welke mate en onder welke voorwaarden die vermindering kan worden toegekend, op voorwaarde dat die vermindering reëel en meetbaar is (1). (1). Cass. 17 feb. 2009, AR P.08.1587.N, AC, 2009, nr. 131.

Ni l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ni aucune autre disposition de cette convention n'indiquent les suites que le juge doit donner au dépassement du délai raisonnable qu'il constate; il appartient, dès lors, au juge lorsqu'il décide conformément à l'article 13 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales d'octroyer une réparation adéquate au vu du dépassement du délai raisonnable, de décider dans quelle mesure et sous quelles conditions cette diminution peut être accordée pour autant qu'elle soit réelle et quantifiable (1). (1) Cass. 17 février 2009, RG P.08.1587.N, Pas., 2009, n° 131.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Overschrijding - Stedenbouwmisdrijf - Herstel in de vorige staat - Redelijke termijn - Opdracht van de rechter - Gevolg

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Dépassement - Infraction en matière d'urbanisme - Remise en état des lieux - Délai raisonnable - Mission du juge - Conséquence

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Overschrijding van de redelijke termijn - Herstel in de vorige staat - Opdracht van de rechter - Gevolg

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Dépassement du délai raisonnable - Remise en état des lieux - Mission du juge - Conséquence

Uit de artikelen 6.1.41, §1, 1° en 6.1.41, §1, 2° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening volgt dat niet enkel het plegen van een bepaalde stedenbouwkundige overtreding als dusdanig, maar ook het verband van deze overtreding met andere stedenbouwovertredingen en de daaruit volgende gehele impact op de goede plaatselijke ordening bepalend is voor de aard en de wijze van het herstel.

Il ressort des articles 6.1.41, §1er, 1° et 6.1.41, §1er, 2° du Code flamand pour l'aménagement du territoire que non seulement la commission d'une infraction en matière d'urbanisme en tant que telle, mais aussi le lien entre cette infraction et d'autres infractions urbanistiques et la conséquence qui en résulte sur l'aménagement local, est déterminant pour la nature et le mode de réparation.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Onderling verband tussen deze misdrijven - Herstel in de vorige staat - Samenloop met bouwmisdrijven bedoeld in artikel 6.1.41, § 1, 2° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening - Bouwmisdrijven bedoeld in artikel 6.1.41, § 1, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening - Beoordeling van de wettigheid van het gevorderde herstel

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Lien entre ces infractions - Remise en état des lieux - Concours avec infractions en matière d'urbanisme visées à l'art. 6.1.41, § 1er, 2°, Code flamand de l'aménagement du territoire - Infractions en matière d'urbanisme visées à l'article 6.1.41, § 1er, 1° du Code flamand pour l'aménagement du territoire - Appréciation de la légalité de la réparation réclamée

Weliswaar gaat de rechter overeenkomstig artikel 159 Grondwet en artikel 6.4.41, §1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bij de wettigheidstoets van het gevorderde herstel na of dit nog steeds steunt op motieven die de ruimtelijke ordening betreffen en op een opvatting van de ruimtelijke ordening die niet kennelijk onredelijk is en daarbij komt ook het ruime tijdsverloop in aanmerking in die zin dat door de aldus gewijzigde omstandigheden, een verder herstel zoals gevorderd kennelijk onredelijk kan voorkomen, maar voor het overige staat het aan de strafrechter te oordelen in welke mate de omstandigheden van de zaak hem toelaten een passend en redelijk verantwoord rechtsherstel te verlenen dat voldoet aan het bepaalde in de artikelen 6.1 en 13 E.V.R.M. zonder dat hij daarbij de bevoegdheden hem toegekend door artikel 6.4.41, § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening zou overschrijden.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Passend rechtsherstel - Stedenbouwmisdrijf - Bevoegdheid van de strafrechter - Herstel in de vorige staat - Redelijke termijn - Overschrijding

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Overschrijding van de redelijke termijn - Herstelvordering - Wettigheidstoets - Passend rechtsherstel - Bevoegdheid van de strafrechter

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelvordering - Wettigheidstoets - Tijdsverloop - Criteria

Même si, conformément aux articles 159 de la Constitution et 6.1.41, paragraphe 1er, du Code flamand de l'aménagement du territoire, le juge examine, lors du contrôle de légalité de la réparation réclamée, si elle est toujours fondée sur des motifs concernant l'aménagement du territoire et sur une conception de celui-ci qui n'est pas manifestement déraisonnable, et il tient compte aussi à cet égard de l'écoulement du temps important en ce sens qu'en raison des circonstances ainsi modifiées, une réparation ultérieure telle que celle réclamée peut paraître manifestement déraisonnable, il lui appartient en outre de décider dans quelle mesure les circonstances de la cause lui permettent d'octroyer une réparation justifiée de manière pertinente et raisonnable qui satisfait aux dispositions des articles 6.1 et 13 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales sans excéder les compétences qui lui sont octroyées par l'article 6.1.41, paragraphe 1er, du Code flamand de l'aménagement du territoire.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Réparation adéquate - Infraction en matière d'urbanisme - Compétence du juge répressif - Remise en état des lieux - Délai raisonnable - Dépassement

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Dépassement du délai raisonnable - Demande de réparation - Contrôle de légalité - Réparation adéquate - Compétence du juge répressif

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Demande de réparation - Contrôle de légalité - Ecoulement du temps - Critères

P.10.2026.F

20 april 2011

AC nr. ...

Als het strafbaar feit door een vennootschap is gepleegd, is het opzet genoegzaam bewezen door de vaststelling dat de leidinggevende organen kennis hadden van het opzet om de schuldige handeling te stellen en ermee hebben ingestemd (1). (1) Zie F. ROGGEN, "Participation et imputabilité: l'application de ces principes à l'épreuve de la responsabilité pénale des personnes morales", Actualités de droit pénal et de procédure pénale, Jeune Barreau de Bruxelles, mai 2001, p. 15; M. BURTON, Le point sur la responsabilité pénale des personnes morales, CUP Liège, décembre 2003, p. 235-236.

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Bijzonder opzet - Strafbaar feit gepleegd door een rechtspersoon - Moreel bestanddeel

- Art. 5 Strafwetboek

En cas d'infraction commise par une société, le dol est suffisamment établi par la constatation que les instances dirigeantes de celle-ci ont eu connaissance de l'intention de commettre l'acte culpeux et y ont consenti (1). (1) Voir F. ROGGEN, "Participation et imputabilité: l'application de ces principes à l'épreuve de la responsabilité pénale des personnes morales", Actualités de droit pénal et de procédure pénale, J.B. Bruxelles, mai 2001, p. 15; M. BURTON, Le point sur la responsabilité pénale des personnes morales, CUP Liège, décembre 2003, p. 235-236.

INFRACTION - Généralités. notion. élément matériel. élément moral. unité d'intention - Dol spécial - Infraction commise par une personne morale - Élément moral

- Art. 5 Code pénal

De wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming, heeft bedrieglijke reclame jegens consumenten niet uit het strafrecht gelicht; door met name te voorzien in een aparte strafbaarstelling voor bedrieglijke reclame jegens andere personen dan consumenten, streeft de nieuwe wet haar doel na, namelijk het bestrijden van oneerlijke praktijken tussen ondernemingen (1). (1) Zie H. JACQUEMIN, "La loi du 6 avril 2010 relative aux pratiques du marché et à la protection du consommateur", J.T., 2010, p. 546, nr. 3.

HANDELSPRAKTIJK - Strafbaarstelling - Wet betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming - Bedrieglijke reclame jegens consumenten

- Artt. 2, 19°, 19, § 1, 1°, en 88 tot 91 Wet 6 april 2010

La loi du 6 avril 2010 relative aux pratiques du marché et à la protection du consommateur n'a pas dépénalisé la publicité trompeuse à l'égard des consommateurs; en prévoyant notamment une incrimination distincte propre à la publicité mensongère adressée à des personnes autres que les consommateurs, ladite loi poursuit son objectif d'éviter les pratiques déloyales entre entreprises (1). (1) Voir H. JACQUEMIN, "La loi du 6 avril 2010 relative aux pratiques du marché et à la protection du consommateur", J.T., 2010, p. 546, n° 3.

PRATIQUES DU COMMERCE - Incrimination - Loi relative aux pratiques du marché et à la protection du consommateur - Publicité trompeuse à l'égard des consommateurs

- Art. 2, 19°, § 1er, 1°, et 88 à 91 L. du 6 avril 2010

P.10.2037.F

31 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Arrest van buitenvervolginstelling - Onderzoeksgerechten - Beslissing

De door de onderzoeksgerechten genomen beslissingen van buitenvervolginstelling hebben geen gezag van gewijsde ten aanzien van de strafrechter die kennisneemt van de strafvordering wegens andere feiten die aan anderen worden tenlastegelegd; dergelijke beslissingen kunnen immers noch de uitoefening van de strafvordering jegens die personen beperken, noch de uitoefening van het recht van verdediging dat vrij en ten volle moet kunnen worden uitgeoefend (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken - Arrest van buitenvervolginstelling - Onderzoeksgerechten - Beslissing

Conclusions de l'avocat général Genicot.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Arrêt de non-lieu - Juridictions d'instruction - Décision

Les décisions de non-lieu des juridictions d'instruction n'ont pas l'autorité de la chose jugée à l'égard du juge pénal saisi de l'action publique relative à d'autres faits reprochés à d'autres personnes; de telles décisions ne peuvent en effet restreindre ni l'exercice de l'action publique à l'égard de ces personnes ni l'exercice des droits de la défense qui doit pouvoir s'exercer librement et pleinement (1). (1) Voir concl. écrites du ministère public.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive - Arrêt de non-lieu - Juridictions d'instruction - Décision

P.10.2039.N

13 september 2011

AC nr. ...

De bijzondere procedure op heterdaad krachtens dewelke de in artikel 49 Wetboek van Strafvordering bedoelde onderzoekshandelingen kunnen worden uitgevoerd, is een uitzonderingsregime en haar toepassingsgebied moet bijgevolg strikt worden benaderd; dit houdt in dat het noodzakelijk is dat een misdrijf van tevoren is vastgesteld, dit is dat men het heeft ontdekt hetzij terwijl het gepleegd werd hetzij terstond daarna, alvorens het onderzoek door de bevoegde overheid op heterdaad wordt verdergezet; een louter vermoeden of aanwijzing is daartoe niet voldoende (1). (1) Zie Cass. 29 juni 2005, AR P.05.0864.F, AC, 2005, nr. 383.

P.10.2047.F

23 februari 2011

AC nr. ...

Krachtens artikel 442quinquies, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering, beveelt het Hof van Cassatie de heropening van de rechtspleging, wanneer uit het onderzoek van de aanvraag blijkt dat de bestreden beslissing ten gronde strijdig is met het Europees Verdrag, voor zover de veroordeelde partij zeer ernstige nadelige gevolgen blijft ondervinden die slechts door een heropening kunnen worden hersteld (1). (1) Cass., 9 april 2008, AR P.08.0051.F, AC, 2008, nr. 214.

HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING - Arrest Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Heropening van de rechtspleging betreffende de strafvordering - Schending van het Verdrag

- Art. 442quinquies Wetboek van Strafvordering

En vertu de l'article 442quinquies, alinéa 1er, lorsqu'il ressort de l'examen de la demande que la décision attaquée est contraire sur le fond à la Convention européenne, la Cour de Cassation ordonne la réouverture de la procédure, pour autant que la partie condamnée continue à souffrir des conséquences négatives très graves que seule une réouverture peut réparer (1). (1) Cass., 9 avril 2008, RG P.08.0051.F., Pas., 2008, n° 214.

REOUVERTURE DE LA PROCEDURE - Arrêt de la Cour européenne des droits de l'homme - Réouverture de la procédure en ce qu'elle concerne l'action publique - Violation de la Convention

- Art. 442quinquies Code d'Instruction criminelle

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen - Heropening van de rechtspleging - Arrest Hof Mensenrechten - Schending van het Verdrag

- Artt. 442bis en 442ter Wetboek van Strafvordering

HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING - Arrest Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Heropening van de rechtspleging betreffende de strafvordering - Schending van het Verdrag

- Artt. 442bis en 442ter Wetboek van Strafvordering

En vertu des articles 442bis et 442ter, §1er, du Code d'instruction criminelle, s'il a été établi par un arrêt définitif de la Cour européenne des droits de l'homme que la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales a été violée, le condamné peut demander la réouverture de la procédure qui a conduit à sa condamnation sur l'action publique exercée à sa charge dans l'affaire portée devant la Cour précitée (1). (1) Cass., 9 avril 2008, RG P.08.0051.F, Pas., 2008, n° 214.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Généralités - Réouverture de la procédure - Arrêt de la Cour européenne - Violation de la Convention

- Art. 442bis et 442ter Code d'Instruction criminelle

REOUVERTURE DE LA PROCEDURE - Arrêt de la Cour européenne des droits de l'homme - Réouverture de la procédure en ce qu'elle concerne l'action publique - Violation de la Convention

- Art. 442bis et 442ter Code d'Instruction criminelle

Het Hof is niet bevoegd om adviezen te geven over rechtspunten die geen verband houden met de uitkomst van de cassatieberoepen en van de bij het Hof aanhangig gemaakte verzoeken.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Rechtspunten die niet bij het Hof aanhangig zijn gemaakt

Il n'entre pas dans les attributions de la Cour de donner des avis sur des questions étrangères à la solution des pourvois et des requêtes dont elle est saisie.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Questions étrangères à sa saisine

Wanneer de betekening van het bij verstek gewezen arrest geen melding maakt van het recht om verzet aan te tekenen en evenmin van de termijn om dat recht uit te oefenen, kan het verzet dat te laat is aangetekend niet onontvankelijk worden verklaard wegens laattijdigheid, zonet wordt de veroordeelde het recht op toegang tot een rechterlijke instantie ontzegd (1). (1) Zie Hof Mensenrechten, Da Luz Dominguez Fereira t/ België, 24 mei 2007.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Toegang tot de rechterlijke instantie - Betekening - Miskenning - Verstekvonnis - Recht om verzet aan te tekenen en termijn - Verzuim - Vermelding

- Art. 6 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei - Gevolg - Ontvankelijkheid - Betekening - Termijn - Verstekvonnis - Ingaan - Recht om verzet aan te tekenen en termijn - Verzet - Verzuim - Vermeldingen

- Art. 6 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

VERZET - Gevolg - Ontvankelijkheid - Betekening - Termijn - Verstekvonnis - Ingaan - Recht om verzet aan te tekenen en termijn - Verzuim - Vermeldingen - Strafzaken

- Art. 6 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Lorsque la signification de l'arrêt rendu par défaut ne mentionne pas le droit de faire opposition et le délai imparti pour l'exercice de ce droit, une opposition faite hors délai ne peut être déclarée irrecevable pour cause de tardiveté, à peine de priver le condamné du droit d'accès à un tribunal (1). (1) Voir C.E.D.H., Da Luz Dominguez Fereira c. Belgique, 24 mai 2007.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Accès à un tribunal - Signification - Violation - Jugement par défaut - Droit de faire opposition et délai - Omission - Mention

- Art. 6 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Divers - Effet - Recevabilité - Signification - Délai - Jugement par défaut - Prise de cours - Droit de faire opposition et délai - Opposition - Omission - Mentions

- Art. 6 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

OPPOSITION - Effet - Recevabilité - Signification - Délai - Jugement par défaut - Prise de cours - Droit de faire opposition et délai - Omission - Mentions - Matière répressive

- Art. 6 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.10.2049.F

18 mei 2011

AC nr. ...

Artikel 240 van het Strafwetboek straft met name iedereen die een openbaar ambt bekleedt en die bedrieglijk openbare gelden die hij krachtens of uit hoofde van zijn ambt onder zich heeft, aan hun bestemming onttrekt of die gelden voor een ander doel aanwendt dan datgene waarvoor zij waren voorzien; de dader dient dus het precair bezit te hebben gehad van het bedoelde goed ofwel door de bewaargeving of de lichamelijke overdracht van de zaak ofwel door de overdracht van rechten die verbonden zijn aan het gebruik of het beheer ervan (1). (1) Vgl. Cass. 31 mei 2006, AR P.06.0238.F, AC, 2006, nr. 299.

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Roerende zaken - Verduistering door een ambtenaar - Openbare gelden - Precair bezit - Bestanddelen

AMBTENAAR - Allerlei - Roerende zaken - Openbare gelden - Precair bezit - Verduistering - Bestanddelen

De burgemeester, in zijn hoedanigheid van voorzitter van het college van burgemeester en schepenen, beheert de gemeentelijke uitgaven samen met de leden van dat college en in de zin van artikel 240 van het Strafwetboek, hij heeft het precair bezit van de op de begroting ingeschreven gelden van de gemeente die bestemd zijn om de lonen van de arbeiders uit te betalen.

AMBTENAAR - Ambtenaar (Rijk) - Roerende zaken - Precair bezit - Gemeentegelden - Burgemeester - Verduistering - Bestanddelen

L'article 240 du Code pénal sanctionne notamment toute personne exerçant une fonction publique qui, frauduleusement, distrait de leur destination des deniers publics se trouvant entre ses mains en vertu ou à raison de sa fonction, ou affecte ces fonds à un autre usage que celui pour lequel ils ont été prévus; l'auteur doit donc avoir reçu la possession à titre précaire du bien visé, que ce soit par le dépôt ou la tradition physique de la chose ou par le transfert de prérogatives liées à son usage ou à sa gestion (1). (1) Comp. Cass. 31 mai 2006, RG P.06.0238.F, Pas., 2006, n° 299.

ABUS DE CONFIANCE - Choses mobilières - Détournement par un fonctionnaire - Deniers publics - Possession à titre précaire - Eléments

FONCTIONNAIRE - Divers - Choses mobilières - Deniers publics - Possession à titre précaire - Détournement - Eléments

Le bourgmestre, en tant que président du collège des bourgmestre et échevins, gère les dépenses communales avec les membres de celui-ci et au sens de l'article 240 du Code pénal, il détient à titre précaire les deniers communaux tels qu'ils ont été inscrits au budget et notamment les fonds destinés à payer les salaires des ouvriers.

FONCTIONNAIRE - Fonctionnaires nationaux - Choses mobilières - Possession à titre précaire - Deniers communaux - Bourgmestre

- Artt. 123, 4° en 247, eerste lid Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988

GEMEENTE - Roerende zaken - Precair bezit - Gemeentegelden - Burgemeester - Verduistering - Bestanddelen

- Artt. 123, 4° en 247, eerste lid Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Roerende zaken - Verduistering door een ambtenaar - Precair bezit - Gemeentegelden - Burgemeester - Bestanddelen

- Artt. 123, 4° en 247, eerste lid Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988

De rechter kan weigeren een bewijs te weren dat door een onrechtmatige daad is verkregen wanneer de derde, via wie dat bewijs bij de speurders terecht is gekomen, zelf geen onrechtmatige daden heeft gesteld (1). (1) Cass. 14 feb. 2001, AR P.00.1350.F - P.00.1353.F - P.00.1363.F, AC, 2001, nr. 91, R.W., 2002-2003, p. 1624 e.v., noot J. VAN DONINCK.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Onrechtmatig verkregen bewijs

Wanneer de rechter beslist dat er geen oorzakelijk verband is tussen nietige gegevens en de bewijzen die het regelmatig verrichte onderzoek heeft opgeleverd, kan hij naar recht beslissen dat de strafvordering ontvankelijk is.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Nietige gegevens - Bewijzen opgeleverd door het regelmatig verrichte onderzoek - Ontvankelijkheid van de strafvordering

STRAFVORDERING - Ontvankelijkheid - Nietige gegevens - Bewijzen opgeleverd door het regelmatig verrichte onderzoek

Noch de artikelen 59 en 120 van de Grondwet noch enig algemeen rechtsbeginsel leggen de verplichting op om de beraadslaging over het verzoek tot opheffing van de onschendbaarheid van een lid van een parlementaire vergadering, met gesloten deuren te laten plaatsvinden en de stemming in het geheim te laten verlopen.

IMMUNITEIT - Procedure - Behandeling met gesloten deuren - Verzoek tot opheffing van de onschendbaarheid - Geheime stemming - Parlementaire onschendbaarheid

STRAFVORDERING - Immunitéit - Procedure - Behandeling met gesloten deuren - Verzoek tot opheffing van de onschendbaarheid - Geheime stemming - Instelling - Parlementaire onschendbaarheid

Détournement - Eléments

- Art. 123, 4° et 247, al. 1er Nouvelle L. communale du 24 juin 1988

COMMUNE - Choses mobilières - Possession à titre précaire - Deniers communaux - Bourgmestre - Détournement - Eléments

- Art. 123, 4° et 247, al. 1er Nouvelle L. communale du 24 juin 1988

ABUS DE CONFIANCE - Choses mobilières - Détournement par un fonctionnaire - Possession à titre précaire - Deniers communaux - Bourgmestre - Eléments

- Art. 123, 4° et 247, al. 1er Nouvelle L. communale du 24 juin 1988

Le juge peut refuser d'écarter une preuve recueillie à la suite d'un acte illicite lorsque le tiers, par l'intermédiaire de qui cette preuve parvient aux enquêteurs, est lui-même étranger à tout acte illicite (1). (1) Cass. 14 février 2001, RG P.00.1350.F - P.00.1353.F - P.00.1363.F, Pas., 2001, n° 91, R.W., 2002-2003, pp. 1624 et s., note J. VAN DONINCK.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Preuve obtenue à la suite d'un acte illicite

Lorsqu'il constate l'absence de lien causal entre des éléments entachés de nullité et les preuves révélées par l'enquête effectuée régulièrement, le juge peut légalement décider que l'action publique est recevable.

PREUVE - Matière répressive - Charge de la preuve. liberté d'appréciation - Eléments entachés de nullité - Preuves révélées par l'enquête effectuée régulièrement - Recevabilité de l'action publique

ACTION PUBLIQUE - Recevabilité - Eléments entachés de nullité - Preuves révélées par l'enquête effectuée régulièrement

Ni les articles 59 et 120 de la Constitution ni aucun principe général de droit n'imposent que la délibération relative à la demande de levée d'immunité d'un membre d'une assemblée parlementaire se déroule à huis clos et que le vote ait lieu à scrutin secret.

IMMUNITE - Procédure - Huis clos - Demande de levée d'immunité - Scrutin secret - Immunité parlementaire

ACTION PUBLIQUE - Immunité - Procédure - Huis clos - Demande de levée d'immunité - Scrutin secret - Exercice - Immunité parlementaire

Uit de samenhang van de artikelen 61.1.1° en 61.1.4°, Wegverkeersreglement volgt dat een rode pijl voorbijrijden in de richting die door de pijl wordt aangegeven, overeenstemt met het voorbijrijden van een rood licht; dit houdt in dat wanneer een rode pijl naar links geplaatst is samen met een cirkelvormig groen licht, dit voor gevolg heeft dat dit groene licht slechts van toepassing is voor de andere rijrichtingen dan deze aangegeven door de rode pijl (1). (1) Cass. 6 mei 2008, AR P.08.0292.N, AC, 2008, nr. 273 met concl. O.M.

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 61 - Artikel 61.1.1°, Wegverkeersreglement - Voorbijrijden rood licht - Artikel 61.1.4°, Wegverkeersreglement - Voorbijrijden rode pijl in de richting die door de pijl wordt aangegeven - Combinatie van een naar links geplaatste rode pijl met een cirkelvormig groen licht

Il résulte de la combinaison des articles 61.1.1° et 61.1.4° du code de la route que le franchissement d'une flèche rouge dans la direction indiquée par la flèche correspond au franchissement d'un feu rouge; par conséquent, le fait qu'une flèche rouge placée vers la gauche soit combinée à un feu vert de forme circulaire a pour conséquence que ce feu vert ne s'applique qu'aux directions autres que celle indiquée par la flèche rouge (1). (1) Cass. 6 mai 2008, RG P.08.0292.N, Pas., 2008, n° 273, avec les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 61 - Code de la route, article 61.1.1° - Franchissement du feu rouge - Code de la route, article 61.1.4° - Franchissement de la flèche de couleur rouge dans la direction indiquée par la flèche - Combinaison d'une flèche rouge placée vers la gauche avec un feu vert de forme circulaire

P.10.2052.N

24 mei 2011

AC nr. ...

Artikel 162bis Wetboek van Strafvordering beperkt de verhaalbaarheid van de rechtsplegingsvergoeding in strafzaken tot de verhoudingen tussen eendeels de beklagde en de burgerrechtelijk aansprakelijke partij, anderdeels de burgerlijke partij (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Artikel 162bis, Wetboek van Strafvordering - Rechtsplegingsvergoeding

Conclusie van advocaat-generaal Duinslaeger.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Stedenbouw - Herstelvordering van de stedenbouwkundige inspecteur - Afwijzing - Rechtsplegingsvergoeding

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Artikel 162bis, Wetboek van Strafvordering - Rechtsplegingsvergoeding

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Aard - Optreden van de stedenbouwkundige inspecteur

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelmaatregel - Doel

De herstelmaatregel beoogt niet zoals de schadevergoeding, de vergoeding van schade aan particuliere belangen, maar strekt ertoe een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelmaatregel - Doel

L'article 162bis du Code d'instruction criminelle limite la répétibilité de l'indemnité de procédure en matière répressive aux relations entre, d'une part, le prévenu et la partie civilement responsable, et, d'autre part, la partie civile (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Article 162bis du Code d'instruction criminelle - Indemnité de procédure

Conclusions de l'avocat général Duinslaeger.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Urbanisme - Demande de réparation de l'inspecteur urbaniste - Rejet - Indemnité de procédure

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Article 162bis du Code d'instruction criminelle - Indemnité de procédure

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Nature - Intervention de l'inspecteur urbaniste

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Mesure de réparation - Objectif

Contrairement à l'indemnisation, la mesure de réparation ne vise pas, la réparation du dommage à des intérêts particuliers, mais tend à mettre un terme à la situation contraire à la loi née de l'infraction et portant préjudice à l'intérêt général (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Mesure de réparation - Objectif

Het optreden van de stedenbouwkundige inspecteur, die een wettelijke opdracht in het algemeen belang uitoefent en geen particulier belang nastreeft, kan niet worden gelijkgesteld met het optreden van een burgerlijke partij in de zin van artikel 162bis Wetboek van Strafvordering; wanneer de herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur ongegrond wordt verklaard, kan hij niet veroordeeld worden tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding aan de beklagde (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Stedenbouw - Herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur - Afwijzing - Rechtsplegingsvergoeding

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Aard - Optreden van de stedenbouwkundige inspecteur

L'intervention de l'inspecteur urbaniste, qui exerce une mission légale d'intérêt général et ne vise pas un intérêt particulier, ne peut être comparée à l'intervention d'une partie civile au sens de l'article 162bis du Code d'instruction criminelle; lorsque la demande de réparation émanant de l'inspecteur urbaniste est déclarée non fondée, il ne peut être condamné à payer au prévenu une indemnité de procédure (1). (1) Voir les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Urbanisme - Demande de réparation de l'inspecteur urbaniste - Rejet - Indemnité de procédure

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Nature - Intervention de l'inspecteur urbaniste

P.10.2053.N

25 januari 2011

AC nr. ...

Ofschoon de voorwaardelijke invrijheidstelling van toepassing is op alle veroordeelden, ongeacht hun nationaliteit, blijkt uit de artikelen 47, § 1, 1° en 48 Wet Strafvordering dat deze strafuitvoeringsmodaliteit niet kan worden toegepast wanneer het niet mogelijk is om een nuttige reclassering uit te werken omdat de veroordeelde niet gerechtigd is in het Rijk te verblijven (1). (1) Zie: Cass., 21 mei 2002, AR P.02.0393.N - P.02.0477.N, AC, 2002, nr. 306.

STRAFUITVOERING - Strafvorderingsmodaliteit - Tegenaanwijzingen - Geen verblijfsrecht in België - Voorwaardelijke invrijheidstelling - Toepassing

- Artt. 47, § 1, 1°, en 48 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

Même si la libération conditionnelle est applicable à toutes les personnes condamnées, quelle que soit leur nationalité, il ressort des articles 47, §1er, 1°, et 48 de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées que cette modalité d'exécution de la peine ne peut être appliquée dès lors qu'il est impossible d'élaborer une réinsertion utile parce que la personne condamnée n'a pas le droit de séjourner dans le Royaume (1). (1) Voir Cass., 21 mai 2002, RG P.02.0393.N - P.02.0477.N, Pas., 2002, n° 306.

APPLICATION DES PEINES - Modalité d'exécution de la peine - Contre-indications - Pas de droit de séjour en Belgique - Libération conditionnelle - Application

- Art. 47, § 1er, 1°, et 48 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

P.11.0003.N

31 mei 2011

AC nr. ...

Het bevoegde bestuur kan de herstellvordering en de motieven ervan tijdens het geding aanpassen en nader toelichten tengevolge van de tegen deze vordering aangevoerde bezwaren; niets staat eraan in de weg dat deze aanpassing bij wijze van conclusie namens het bevoegde bestuur zou geschieden (1). (1) Zie Cass. 29 sept. 2008, AR P.08.0468.N, AC, 2008, nr. 496.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstel van plaats in de vorige staat - Herstellvordering - Bevoegd bestuur - Bezwaren - Aanpassing aan de gewijzigde toestand

- Art. 149, § 1, eerste lid, en § 2 Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

L'administration compétente peut adapter et expliciter davantage en cours d'instance la demande de remise en état et ses motifs à la suite des objections formulées contre cette demande; rien ne s'oppose à ce que cette modification se fasse par la voie de conclusions au nom de l'administration compétente (1). (1) Voir Cass. 29 septembre 2008, RG P.08.0468.N, Pas., 2008, n° 496.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Remise en état des lieux - Demande de remise en état - Administration compétente - Objections - Adaptation à la modification de situation

- Art. 149, § 1er, al. 1er, et § 2 Décret de la Communauté flamande du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire

- Art. 6.1.41, § 1 en § 4 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Art. 440 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 2 en 3 Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

- Art. 6.1.41, § 1er et § 4 Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

- Art. 440 Code judiciaire

- Art. 2 et 3 L. du 29 juillet 1991

P.11.0012.F

20 april 2011

AC nr. ...

Het feit dat het arrest met de verklaring van de jury en de formulering van de hoofdredenen van de beslissing van de gezworenen, na de beslissing van de jury wordt opgemaakt met de medewerking van de magistraten die daaraan geen deel aan hebben genomen, bewijst niet dat de redenen die achteraf op schrift zijn gesteld, niet op juiste en nauwkeurige wijze de redenen kunnen weergeven, ook al zijn die onwettig, waarom de jury aldus heeft beslist.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Verklaring van de jury - Formulering van de hoofdredenen van de beslissing van de gezworenen - Magistraten die niet aan de beraadslaging van de jury hebben deelgenomen - Opmaak van het arrest - Juistheid van de redenen

- Artt. 327 tot 334 Wetboek van Strafvordering

La rédaction, après le verdict du jury, avec le concours de magistrats qui n'y ont pas pris part, de l'arrêt contenant la déclaration du jury et formulant les principales raisons de la décision des jurés, n'établit pas que les motifs mis par écrit après coup ne reflèteraient pas de manière exacte et précise les raisons, fussent-elles illégales, pour lesquelles le jury s'est déterminé comme il l'a fait.

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Déclaration du jury - Formulation des principales raisons de la décision des jurés - Magistrats n'ayant pas participé à la délibération du jury - Rédaction de l'arrêt - Exactitude des raisons

- Art. 327 à 334 Code d'Instruction criminelle

De artikelen 327 tot 334 van het Wetboek van Strafvordering, waaruit blijkt dat de gezworenen zonder bijstand beraadslagen over de schuld, maar door de magistraten van het hof van assisen worden bijgestaan op het ogenblik dat zij de hoofdredenen van hun beslissing formuleren, schenden artikel 6 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden niet.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Verklaring van de jury - Formulering van de hoofdredenen van de beslissing van de gezworenen - Opmaak van het arrest met magistraten die niet aan de beraadslaging van de jury hebben deelgenomen - Hof van assisen

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Verklaring van de jury - Formulering van de hoofdredenen van de beslissing van de gezworenen - Opmaak van het arrest met magistraten die niet aan de beraadslaging van de jury hebben deelgenomen - Artikel 6, E.V.R.M.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Les articles 327 à 334 du Code d'instruction criminelle, d'où il résulte que les jurés délibèrent seuls sur la culpabilité mais sont assistés par les magistrats de la cour d'assises au moment de formuler les principales raisons de leur décision, ne violent pas l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Déclaration du jury - Formulation des principales raisons de la décision des jurés - Rédaction de l'arrêt avec des magistrats n'ayant pas participé à la délibération du jury - Cour d'assises

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Droit à un procès équitable - Déclaration du jury - Formulation des principales raisons de la décision des jurés - Rédaction de l'arrêt avec des magistrats n'ayant pas participé à la délibération du jury - Conv. D.H., article 6

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.11.0017.F

16 maart 2011

AC nr. ...

Het middel dat aanvoert dat het gevoerde proces niet eerlijk is aangezien tegen de arresten van het hof van assisen geen hoger beroep kan worden ingesteld voor een orgaan dat met volle rechtsmacht is bekleed, is niet ontvankelijk aangezien het niet gericht is tegen de in het cassatieberoep bedoelde beslissingen die geen uitspraak doen en ook geen uitspraak dienden te doen over het recht dat de eiser in cassatie zou hebben om, ondanks de wetsbepaling die hem dat belet, de gegrondheid van de beschuldiging door een hoger rechtscollege te laten onderzoeken.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Verband met bestreden beslissing - Niet ontvankelijk middel - Geen hoger beroep - Geen rechtsmiddel met volle rechtsmacht - Hof van assisen

- Art. 355 Wetboek van Strafvordering

HOF VAN ASSISEN - Eindarrest - Cassatiemiddel - Geen hoger beroep - Geen rechtsmiddel met volle rechtsmacht

- Art. 355 Wetboek van Strafvordering

De partijen die de regelmatigheid van het voorbereidend onderzoek betwisten moeten hun middelen verduidelijken in een conclusie, die vóór de lezing van het arrest tot verwijzing en de akte van beschuldiging moet worden neergelegd; bij gebrek daaraan wordt de opgeworpen onregelmatigheid die de miskennis aanvoert van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak wegens het gebrek aan bijstand van een advocaat tijdens het verhoor door de politiediensten en tijdens de ondervraging door de onderzoeksrechter, in de veronderstelling dat zij bewezen is, gedekt, en kan dat middel niet voor de eerste maal voor het Hof worden aangevoerd.

CASSATIEMIDDELEN - Algemeen - Nieuw middel - Onregelmatigheid van het gerechtelijk onderzoek - Geen betwisting vóór de lezing van het arrest tot verwijzing en de akte van beschuldiging - Hof van assisen - Behandeling ter zitting

- Art. 291 Wetboek van Strafvordering

- Artt. 6.3 en 6.3, c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Gevolg - Nieuw middel - Voorbereidend onderzoek - Eerste verhoor door de politie - Artikel 6.3, c - Recht op bijstand van een advocaat - Geen betwisting vóór de lezing van het arrest tot verwijzing en de akte van beschuldiging - Verhoor - Miskennis - Hof van assisen

- Art. 291 Wetboek van Strafvordering

- Artt. 6.3 en 6.3, c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Onregelmatigheid van het gerechtelijk onderzoek - Geen betwisting vóór de lezing van het arrest tot verwijzing en de akte van beschuldiging

- Art. 291 Wetboek van Strafvordering

Le moyen qui fait valoir que le procès mené n'est pas équitable parce que les arrêts de la cour d'assises ne peuvent pas faire l'objet d'un recours devant un organe de pleine juridiction, est irrecevable, dès lors qu'il n'est pas dirigé contre des décisions visées par le pourvoi lesquelles ne se prononcent pas ni n'avaient à statuer sur le droit que le demandeur en cassation aurait, malgré la disposition légale qui l'en empêche, de faire examiner le bien-fondé de l'accusation par une juridiction supérieure.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Lien avec la décision attaquée - Moyen irrecevable - Absence d'appel - Absence de recours de pleine juridiction - Cour d'assises

- Art. 355 Code d'Instruction criminelle

COUR D'ASSISES - Arrêt définitif - Moyen de cassation - Absence d'appel - Absence de recours de pleine juridiction

- Art. 355 Code d'Instruction criminelle

Les parties qui contestent la régularité de l'instruction préparatoire doivent préciser leurs moyens par conclusions déposées avant la lecture de l'arrêt de renvoi et de l'acte d'accusation; à défaut, l'irrégularité invoquée prise de la violation du droit au procès équitable en raison de l'absence de l'assistance d'un avocat pendant l'audition devant les services de police et lors de l'interrogatoire par le juge d'instruction, à la supposer avérée, est couverte et ne peut faire l'objet d'un moyen soulevé pour la première fois devant la Cour.

MOYEN DE CASSATION - Généralités - Moyen nouveau - Irrégularité de l'instruction - Absence de contestation avant la lecture de l'arrêt de renvoi et de l'acte d'accusation - Cour d'assises - Procédure à l'audience

- Art. 291 Code d'Instruction criminelle

- Art. 6, § 3 et 6, § 3, c Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Effet - Moyen nouveau - Information - Premier interrogatoire de police - Article 6 § 3, c - Droit à l'assistance d'un avocat - Absence de contestation avant la lecture de l'arrêt de renvoi et de l'acte d'accusation - Audition - Méconnaissance - Cour d'assises

- Art. 291 Code d'Instruction criminelle

- Art. 6, § 3 et 6, § 3, c Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

COUR D'ASSISES - Procédure à l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Irrégularité de l'instruction - Absence de contestation avant la lecture de l'arrêt de renvoi et de l'acte d'accusation

- Art. 291 Code d'Instruction criminelle

- Artt. 6.3 en 6.3, c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 6, § 3 et 6, § 3, c Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Een eerlijk proces vereist dat de beschuldigde en de publieke opinie in staat worden gesteld om de beslissing van de jury te begrijpen, wat betekent dat die beslissing moet worden gemotiveerd en dat de voornaamste redenen tot staving van de beslissing worden geformuleerd, zonder dat deze alle neergelegde conclusies moet beantwoorden.

HOF VAN ASSISEN - Eindarrest - Motivering - Schuldigverklaring

- Art. 334, tweede lid Wetboek van Strafvordering
REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Schuldigverklaring - Motivering - Hof van assisen

- Art. 334, tweede lid Wetboek van Strafvordering

Pour que les exigences d'un procès équitable soient respectées, l'accusé et l'opinion publique doivent être mis à même de comprendre le verdict du jury ce qui implique la motivation de cette décision et la formulation des principales raisons qui la soutiennent sans devoir répondre à l'ensemble des conclusions déposées.

COUR D'ASSISES - Arrêt définitif - Motivation - Verdict de culpabilité

- Art. 334, al. 2 Code d'Instruction criminelle
MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Verdict de culpabilité - Motivation - Cour d'assises

- Art. 334, al. 2 Code d'Instruction criminelle

P.11.0019.F

27 april 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Arrest op tegenspraak - Dekking - Nietigheden wegens een onregelmatigheid bij de eedaflegging - Arrest van het hof van assisen - Eedaflegging

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Verhoor van de burgerlijke partij - Verhoord als partij

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Vermelding van de bestreden beslissing

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Verband met bestreden beslissing - Ontvankelijkheid - Eindarrest van het hof van assisen - Middelen oefenen kritiek uit op voorbereidende arresten of tussenarresten

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Verband met bestreden beslissing - Ontvankelijkheid - Eindarrest van het hof van assisen - Middelen oefenen kritiek uit op voorbereidende arresten of tussenarresten

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Verband met bestreden beslissing - Ontvankelijkheid - Eindarrest van het hof van assisen - Middelen oefenen kritiek uit op het gerechtelijk onderzoek en de voor het hof van assisen gevoerde rechtspleging

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Arrest op tegenspraak - Dekking - Nietigheden wegens een onregelmatigheid bij de eedaflegging - Arrest van het hof van assisen - Getuigen - Eedaflegging

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Recht van verdediging - In de loop van het debat opgeworpen tussengeschieden - Recht van de beschuldigde om als laatste het woord te voeren

HOF VAN ASSISEN - Eindarrest - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Middelen oefenen kritiek uit op voorbereidende arresten of tussenarresten

HOF VAN ASSISEN - Eindarrest - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Middelen oefenen kritiek uit op het gerechtelijk onderzoek en de voor het hof van assisen gevoerde rechtspleging

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Ondertekening - Tussenarrest

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Arrêt contradictoire - Couverture - Nullité résultant d'une irrégularité touchant le serment - Arrêt rendu par la cour d'assises - Prestation de serment

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Audition de la partie civile - Audition comme partie

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme du pourvoi en cassation et indications - Indication de la décision attaquée

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Lien avec la décision attaquée - Recevabilité - Arrêt définitif rendu par la cour d'assises - Moyens critiquant des arrêts préparatoires ou interlocutoires

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Lien avec la décision attaquée - Recevabilité - Arrêt définitif rendu par la cour d'assises - Moyens critiquant des arrêts préparatoires ou interlocutoires

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Lien avec la décision attaquée - Recevabilité - Arrêt définitif rendu par la cour d'assises - Moyens critiquant l'instruction et la procédure faite devant la cour d'assises

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Arrêt contradictoire - Couverture - Nullité résultant d'une irrégularité touchant le serment - Arrêt rendu par la cour d'assises - Témoins - Prestation de serment

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Droits de la défense - Incidents soulevés au cours des débats - Droit de l'accusé d'avoir la parole en dernier lieu

COUR D'ASSISES - Arrêt définitif - Pourvoi en cassation - Recevabilité - Moyens critiquant des arrêts préparatoires ou interlocutoires

COUR D'ASSISES - Arrêt définitif - Pourvoi en cassation - Recevabilité - Moyens critiquant l'instruction et la procédure faite devant la cour d'assises

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Signature - Arrêt interlocutoire

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - In de loop van het debat opgeworpen tussengeschieden - Recht van de beschuldigde om als laatste het woord te voeren - Hof van assisen

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Incidents soulevés au cours des débats - Droit de l'accusé d'avoir la parole en dernier lieu - Cour d'assises

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Verband met bestreden beslissing - Ontvankelijkheid - Eindarrest van het hof van assisen - Middelen oefenen kritiek uit op het gerechtelijk onderzoek en de voor het hof van assisen gevoerde rechtspleging

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Verband met bestreden beslissing - Ontvankelijkheid - Eindarrest van het hof van assisen - Middelen oefenen kritiek uit op voorbereidende arresten of tussenarresten

HOF VAN ASSISEN - Eindarrest - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Middelen oefenen kritiek uit op het gerechtelijk onderzoek en de voor het hof van assisen gevoerde rechtspleging

HOF VAN ASSISEN - Eindarrest - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Middelen oefenen kritiek uit op voorbereidende arresten of tussenarresten

Wanneer de voorzitter van het hof van assisen de hem bij wet opgedragen discretionaire bevoegdheid uitoefent, beoordeelt hij alleen en in geweten of een door een partij gevorderde maatregel, zoals de neerlegging van een stuk, nuttig is om de waarheid aan het licht te brengen.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Neerlegging van een stuk - Beoordelingsbevoegdheid - Voorzitter - Discretionaire bevoegdheid

Krachtens het oud artikel 267, §1, van het Wetboek van Strafvordering, is de voorzitter van het hof van assisen er persoonlijk mee belast het gehele onderzoek voor te zitten en te bepalen in welke volgorde het woord zal worden verleend aan hen die het vragen; het verzoek van de voorzitter aan een advocaat om het einde van een verhoor of van een gedeelte ervan af te wachten, vooraleer vragen te stellen of commentaar te leveren, behoort tot de hem bij deze wetsbepaling toegekende prerogatieven en miskent het recht van verdediging of het recht op een eerlijke behandeling van de zaak niet.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Recht van verdediging - Leiding van het debat - Volgorde waarin het woord gegeven wordt - Voorzitter

Dans le cadre du pourvoi dirigé contre l'arrêt de la cour d'assises statuant sur la peine, les moyens critiquant l'instruction et la procédure faite devant la cour d'assises peuvent être invoqués devant la Cour en vertu de l'article 408 du Code d'instruction criminelle; en revanche, les moyens critiquant des arrêts préparatoires ou interlocutoires contre lesquels il ne s'est pas pourvu ou n'a formé qu'un pourvoi irrecevable, ne sont recevables que pour autant que l'illégalité dénoncée soit de nature à vicier l'arrêt définitif (1). (1) Voir les concl. du M.P.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Lien avec la décision attaquée - Recevabilité - Arrêt définitif rendu par la cour d'assises - Moyens critiquant l'instruction et la procédure faite devant la cour d'assises

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Lien avec la décision attaquée - Recevabilité - Arrêt définitif rendu par la cour d'assises - Moyens critiquant des arrêts préparatoires ou interlocutoires

COUR D'ASSISES - Arrêt définitif - Pourvoi en cassation - Recevabilité - Moyens critiquant l'instruction et la procédure faite devant la cour d'assises

COUR D'ASSISES - Arrêt définitif - Pourvoi en cassation - Recevabilité - Moyens critiquant des arrêts préparatoires ou interlocutoires

Dans l'exercice du pouvoir discrétionnaire dont il est investi par la loi, le président de la cour d'assises apprécie seul et en conscience si une mesure réclamée par une partie, tel le dépôt d'une pièce, est utile à la manifestation de la vérité.

COUR D'ASSISES - Procédure à l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Dépôt d'une pièce - Pouvoir d'appréciation - Président - Pouvoir discrétionnaire

En vertu de l'article 267, §1er, ancien, du Code d'instruction criminelle, le président de la cour d'assises est chargé personnellement de présider à toute l'instruction et de déterminer l'ordre dans lequel la parole est donnée à ceux qui la demandent; l'invitation faite par le président à un avocat d'attendre la fin d'un interrogatoire ou d'une partie de celui-ci avant de poser des questions ou de faire des commentaires, relève des prérogatives que cette disposition légale lui confère et ne méconnaît pas les droits de la défense ou le droit à un procès équitable.

COUR D'ASSISES - Procédure à l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Droits de la défense - Direction des débats - Ordre dans lequel la parole est donnée - Président

En vertu de l'article 371 ancien du Code d'instruction criminelle, les arrêts rendus par la cour d'assises sont rédigés par le président, assisté par le greffier et signés par eux; un arrêt interlocutoire, préparatoire ou d'instruction ne doit dès lors pas être signé par tous les juges qui l'ont rendu (1). (1) Voir les concl. du M.P.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Ondertekening - Tussenarrest

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Signature - Arrêt interlocutoire

De op grond van artikel 149 van de Grondwet verboden tegenstrijdigheid, is de tegenstrijdigheid van redenen of tussen redenen en beschikkingen van eenzelfde beslissing en niet de tegenstrijdigheid tussen twee, achtereenvolgens in dezelfde zaak gewezen arresten.

La contradiction censurée au titre de l'article 149 de la Constitution est celle qui entache les motifs ou les motifs et les dispositifs d'une même décision et non celle qui pourrait exister entre deux arrêts rendus successivement dans la même cause.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Gebrekkige tegenstrijdigheid - Redenen van de vonnissen en arresten

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 149 - Vice de contradiction - Motifs des jugements et arrêts

REDEKENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Gebrekkige tegenstrijdigheid

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Vice de contradiction

De burgerlijke partij kan op de zitting als partij worden gehoord en niet als getuige (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

La partie civile peut être entendue à l'audience comme partie et non comme témoin (1). (1) Voir les concl. du M.P.

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Verhoor van de burgerlijke partij - Verhoord als partij

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Audition de la partie civile - Audition comme partie

Artikel 407, derde lid, van het Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat in strafzaken de nietigheden voortkomend uit enige onregelmatigheid betreffende de eed van getuigen, deskundigen of tolken gedekt zijn, wanneer een vonnis of arrest op tegenspraak, behalve datgene dat een maatregel van inwendige aard inhoudt, gewezen is zonder dat de nietigheid door een van de partijen is voorgedragen of door de rechter ambtshalve is uitgesproken, is van toepassing op de door het hof van assisen gewezen arresten op tegenspraak (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

L'article 407, alinéa 3, du Code d'instruction criminelle qui dispose qu'en matière pénale, les nullités résultant d'une irrégularité touchant le serment des témoins, experts et interprètes, sont couvertes lorsqu'un jugement ou arrêt contradictoire, autre que celui prescrivant une mesure d'ordre intérieur, a été rendu sans qu'elles aient été proposées par une des parties ou prononcées d'office par le juge, s'applique aux arrêts contradictoires rendus par la cour d'assises (1). (1) Voir les concl. du M.P.

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Arrest op tegenspraak - Dekking - Nietigheden wegens een onregelmatigheid bij de eedaflegging - Arrest van het hof van assisen - Eedaflegging

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Arrêt contradictoire - Couverture - Nullité résultant d'une irrégularité touchant le serment - Arrêt rendu par la cour d'assises - Prestation de serment

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Arrest op tegenspraak - Dekking - Nietigheden wegens een onregelmatigheid bij de eedaflegging - Arrest van het hof van assisen - Getuigen - Eedaflegging

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Arrêt contradictoire - Couverture - Nullité résultant d'une irrégularité touchant le serment - Arrêt rendu par la cour d'assises - Témoins - Prestation de serment

Le relevé des présences à l'audience de la cour d'assises, les indications de service données aux huissiers et la constatation que les parties n'élèvent pas d'objection quant à l'absence de certains témoins de l'accusation, ne constituent pas des éléments de l'instruction de la cause, dont l'illégalité éventuelle pourrait avoir une incidence sur la déclaration de culpabilité et sur la peine.

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Relevé des présences et indications de service - Procédure à l'audience - Illégalité

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Lijst van de aanwezigheden en dienstaanwijzingen - Behandeling ter zitting - Onwettigheid

Les arrêts statuant sur les demandes de dispense des jurés, ordonnant le tirage au sort de plusieurs suppléants ou procédant au remplacement de jurés défaillants constituent des opérations extrinsèques aux débats; il y va d'actes de pure administration sur lesquels l'accusé et son conseil n'ont aucun contrôle à exercer.

COUR D'ASSISES - Composition de la cour et du jury - Arrêt statuant sur les demandes de dispense des jurés - Arrêt ordonnant le tirage au sort de plusieurs jurés suppléants - Nature et portée

HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof - Arrest doet uitspraak over de verzoeken tot vrijstelling van de gezwoerenen - Arrest beveelt de uitloting van verschillende plaatsvervangende gezwoerenen - Aard en draagwijdte

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Aard en draagwijdte - Arrest waarbij de niet-verschijnende gezwoerenen worden vervangen - Behandeling ter zitting

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Nature et portée - Arrêt procédant au remplacement de jurés défaillants - Procédure à l'audience

De verplichting om de beschuldigde en diens raadslieden het laatste woord te geven is alleen voorgeschreven in artikel 320 van het Wetboek van Strafvordering betreffende het debat over de grond van de zaak en over de strafuitvoering; wat de tussengeschillen betreft die in de loop van het debat zijn opgeworpen, wordt het recht van verdediging alleen miskend indien de beschuldigde of diens raadsman het woord werd geweigerd hoewel ze dat hadden gevraagd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Recht van verdediging - Verklaring van de jury - In de loop van het debat opgeworpen tussengeschillen - Recht van de beschuldigde om als laatste het woord te voeren

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - In de loop van het debat opgeworpen tussengeschillen - Recht van de beschuldigde om als laatste het woord te voeren - Hof van assisen

L'obligation d'accorder la parole à l'accusé et à ses conseils en dernier lieu n'est prescrite que par l'article 320 du Code d'instruction criminelle relatif aux débats sur le fond de l'affaire et sur l'application de la peine; en ce qui concerne les incidents soulevés au cours des débats, il ne pourrait y avoir violation des droits de la défense que si, l'accusé ou son conseil ayant réclamé la parole, celle-ci leur avait été refusée (1). (1) Voir les concl. du M.P.

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Droits de la défense - Déclaration du jury - Incidents soulevés au cours des débats - Droit de l'accusé d'avoir la parole en dernier lieu

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Incidents soulevés au cours des débats - Droit de l'accusé d'avoir la parole en dernier lieu - Cour d'assises

Lorsque l'accusé forme un pourvoi contre un arrêt de la cour d'assises rendu à une date déterminée sans autre précision alors que cette juridiction a rendu à cette date deux arrêts, soit un premier arrêt contenant le verdict de culpabilité et sa motivation et un second statuant sur la peine, la Cour considère que le demandeur s'est pourvu contre ce dernier arrêt (1). (Solution implicite) (1) Voir les concl. du M.P.

HOF VAN ASSISEN - Eindarrest - Cassatieberoep - Vermelding van de bestreden beslissing - Vorm

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Vermelding van de bestreden beslissing

COUR D'ASSISES - Arrêt définitif - Pourvoi en cassation - Indication de la décision attaquée - Forme

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme du pourvoi en cassation et indications - Indication de la décision attaquée

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden - Gevangenneming - Ontvankelijkheid - Veroordelend arrest - Cassatieberoep - Hof van assisen - Verwerping van het cassatieberoep

VOORLOPIGE HECHTENIS - Gevangenneming - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Lorsque le pourvoi dirigé contre l'arrêt de condamnation rendu par la cour d'assises est rejeté, le pourvoi dirigé contre la prise de corps devient sans objet (1). (1) Cass., 15 décembre 2004, RG P.04.1189.F, Pas., 2004, n° 612, J.T., 2005, p. 4.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Défaut d'intérêt. défaut d'objet - Prise de corps - Recevabilité - Arrêt de condamnation - Pourvoi - Cour d'assises - Rejet du pourvoi

DETENTION PREVENTIVE - Prise de corps - Pourvoi en cassation - Recevabilité

P.11.0024.N

21 juni 2011

AC nr. ...

Het besturen van een vervangingsvoertuig of het toevallig besturen van een voertuig staat er niet aan in de weg dat de bestuurder van dat voertuig een motorrijtuig bestuurt waarvan de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe het aanleiding kan geven, niet gedekt is overeenkomstig WAM (1989) (1). (1) Het is niet omdat de bestuurder ten overstaan van de benadeelde een beroep kan doen op de WAM-verzekering van zijn eigen voertuig, hij geen voertuig zonder verzekering zou kunnen besturen; in het kader van artikel 22 WAM moet nagegaan worden of voor het vervangingsvoertuig zelf een verzekering werd afgesloten.

VERZEKERING - WAM- verzekering - Burgerlijke aansprakelijkheid - Vervangingsvoertuig of toevallig bestuurd voertuig

- Art. 22 Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Art. 4 KB 14 dec. 1992 betreffende de modelovereenkomst voor de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

La conduite d'un véhicule de remplacement ou la conduite fortuite d'un véhicule ne fait pas obstacle à ce que le conducteur de ce véhicule conduise un véhicule automoteur dont la responsabilité civile à laquelle il peut donner lieu n'est pas couverte conformément à la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs (1). (1) Ce n'est pas parce que le conducteur peut se prévaloir de l'assurance automobile obligatoire de son propre véhicule vis-à-vis de la personne lésée qu'il ne pourrait conduire un véhicule sans assurance; il y a lieu de vérifier, dans le cadre de l'article 22 de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs, si une assurance a été souscrite pour le véhicule de remplacement même.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Responsabilité civile - Véhicule de remplacement ou véhicule conduit fortuitement

- Art. 22 L. du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

- Art. 4 A.R. du 14 décembre 1992 relatif au contrat type d'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs

P.11.0026.F

30 maart 2011

AC nr. ...

Wanneer het Hof een termijn vaststelt waarbinnen de eiser de noot, als bepaald in artikel 1107 van het Gerechtelijk Wetboek, dient neer te leggen, mag het geen acht slaan op het geschrift dat buiten die termijn is neergelegd.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Nota van antwoord op de conclusie van het

Lorsque la Cour fixe un délai dans lequel le demandeur doit déposer la note prévue à l'article 1107 du Code judiciaire, la Cour ne peut avoir égard à l'écrit déposé en dehors de ce délai.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme et délai prévus pour le dépôt des mémoires et des pièces - Note en

P.11.0033.F

11 mei 2011

AC nr. ...

Het geheim van het gerechtelijk onderzoek geldt niet meer ten aanzien van de onderzoeksgerechten na het afsluiten van het gerechtelijk onderzoek.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Geheim van het gerechtelijk onderzoek

- Art. 57 Wetboek van Strafvordering

De onschendbaarheid van de voor de rechtbank gesproken woorden of aan de rechtbank overgelegde geschriften betreffende de zaak of de partijen, strekt zich niet uit tot de verklaringen die aan een politiedienst zijn afgelegd noch tot de geschriften die aan het openbaar ministerie zijn gericht.

LASTER EN EERROOF - Lasterlijke aantijging - Onschendbaarheid van de voor de rechtbank gesproken woorden of aan de rechtbank overgelegde geschriften

- Art. 452, eerste lid Strafwetboek

Een lasterlijke aantijging is strafbaar, ook wanneer de aantijging uit een afschrift en niet uit een origineel geschrift blijkt.

LASTER EN EERROOF - Lasterlijke aantijging - Geschriften

- Art. 443 en 444 Wetboek van Strafvordering

Le secret de l'instruction ne subsiste pas à l'égard des juridictions de jugement après la clôture de l'instruction.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Secret de l'instruction

- Art. 57 Code d'Instruction criminelle

L'immunité des discours prononcés et des écrits produits devant les tribunaux relatifs à la cause ou aux parties ne s'étend ni aux dépositions recueillies par un service de police ni aux écrits adressés au ministère public.

CALOMNIE ET DIFFAMATION - Imputation calomnieuse - Immunité des discours prononcés et des écrits produits devant les tribunaux

- Art. 452, al. 1er Code pénal

L'imputation d'un fait calomnieux est punissable même lorsqu'elle résulte d'une copie et non d'un écrit original.

CALOMNIE ET DIFFAMATION - Imputation calomnieuse - Ecrits

- Art. 443 et 444 Code d'Instruction criminelle

P.11.0035.F

26 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploit - Betekening van een bij verstek gewezen beslissing

GRONDWETTELIJK HOF - Nietigverklaring van een strafwet - Leemte in de wetgeving

STRAFUITVOERING - Beslissing vatbaar voor verzet - Strafvuiteringsrechtbank - Vonnis waarbij een strafvuitvoeringsmodaliteit wordt ingetrokken - Rechtbank deed uitspraak bij verstek

STRAFUITVOERING - Beslissing vatbaar voor verzet - Strafvuiteringsrechtbank - Vonnis waarbij een strafvuitvoeringsmodaliteit wordt ingetrokken - Rechtbank deed uitspraak bij verstek - Regels om verzet aan te tekenen - Toepasselijke bepaling

VERZET - Strafvaken - Beslissingen vatbaar voor verzet - Strafvuiteringsrechtbank - Vonnis waarbij een strafvuitvoeringsmodaliteit wordt ingetrokken - Rechtbank deed uitspraak bij verstek

VERZET - Strafvaken - Strafvuiteringsrechtbank - Vonnis waarbij een strafvuitvoeringsmodaliteit wordt ingetrokken - Rechtbank deed uitspraak bij verstek - Beslissing vatbaar voor verzet - Regels om verzet aan te tekenen - Toepasselijke bepaling

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Exploit - Signification d'une décision rendue par défaut

COUR CONSTITUTIONNELLE - Annulation d'une loi pénale - Lacune législative

APPLICATION DES PEINES - Décision susceptible d'opposition - Tribunal de l'application des peines - Jugement de révocation d'une modalité d'exécution de la peine - Tribunal ayant statué par défaut

APPLICATION DES PEINES - Décision susceptible d'opposition - Tribunal de l'application des peines - Jugement de révocation d'une modalité d'exécution de la peine - Tribunal ayant statué par défaut - Modalités de l'opposition - Disposition applicable

OPPOSITION - Matière répressive - Décisions susceptibles d'opposition - Tribunal de l'application des peines - Jugement de révocation d'une modalité d'exécution de la peine - Tribunal ayant statué par défaut

OPPOSITION - Matière répressive - Tribunal de l'application des peines - Jugement de révocation d'une modalité d'exécution de la peine - Tribunal ayant statué par défaut - Décision susceptible d'opposition - Modalités de l'opposition - Disposition applicable

Vermits in de wetgevende leemte moet worden voorzien die voortvloeit uit het ontbreken, in de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden, van de mogelijkheid om in verzet te komen, is er grond om, wat de modaliteiten betreft om in verzet te komen, artikel 187 van het Wetboek van Strafvordering toe te passen, krachtens welk de gewone termijn om in verzet te komen vijftien dagen bedraagt, te rekenen vanaf de betekening van het vonnis (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

STRAFUITVOERING - Beslissing vatbaar voor verzet - Strafvueroeringsrechtbank - Vonnis waarbij een strafvuoeringsmodaliteit wordt ingetrokken - Rechtbank deed uitspraak bij verstek - Regels om verzet aan te tekenen - Toepasselijke bepaling

VERZET - Strafzaken - Strafvueroeringsrechtbank - Vonnis waarbij een strafvuoeringsmodaliteit wordt ingetrokken - Rechtbank deed uitspraak bij verstek - Beslissing vatbaar voor verzet - Regels om verzet aan te tekenen - Toepasselijke bepaling

Volgens arrest nr. 37/2009 van 4 maart 2009 van het Grondwettelijk Hof schendt artikel 96 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in zoverre het de veroordeelde die niet is verschenen niet toestaat verzet aan te tekenen tegen de beslissing van de strafvuoeringsrechtbank met betrekking tot de herroeping van een uitvoeringsmodaliteit van zijn straf (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

STRAFUITVOERING - Beslissing vatbaar voor verzet - Strafvueroeringsrechtbank - Vonnis waarbij een strafvuoeringsmodaliteit wordt ingetrokken - Rechtbank deed uitspraak bij verstek

VERZET - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor verzet - Strafvueroeringsrechtbank - Vonnis waarbij een strafvuoeringsmodaliteit wordt ingetrokken - Rechtbank deed uitspraak bij verstek

Wanneer het Grondwettelijk Hof een strafwet vernietigt kunnen de strafgerechten alleen voorzien in de leemte die de nietigverklaring ervan verantwoordde, indien de wet en de uitlegging waardoor zij rechtsgeldig wordt zonder schending van een andere grondwettelijke, verdragsrechtelijke of wettelijke bepaling kunnen worden toegepast; daarnaast is vereist dat de rechter, wanneer hij in die leemte poogt te voorzien, niet voor keuzes komt te staan die alleen de wetgever vermag te maken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

GRONDWETTELIJK HOF - Nietigverklaring van een strafwet - Leemte in de wetgeving

Dès lors qu'il convient de combler la lacune législative résultant de l'absence de possibilité d'opposition dans la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnée, il y a lieu de faire application, en ce qui concerne les modalités de l'opposition, de l'article 187 du Code d'instruction criminelle, en vertu duquel le délai ordinaire d'opposition est de quinze jours à partir de la signification du jugement (1). (1) Voir les concl. du M.P.

APPLICATION DES PEINES - Décision susceptible d'opposition - Tribunal de l'application des peines - Jugement de révocation d'une modalité d'exécution de la peine - Tribunal ayant statué par défaut - Modalités de l'opposition - Disposition applicable

OPPOSITION - Matière répressive - Tribunal de l'application des peines - Jugement de révocation d'une modalité d'exécution de la peine - Tribunal ayant statué par défaut - Décision susceptible d'opposition - Modalités de l'opposition - Disposition applicable

Il résulte de l'arrêt n° 37/2009 rendu par la Cour constitutionnelle le 4 mars 2009, que l'article 96 de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées viole les articles 10 et 11 de la Constitution en ce qu'il ne permet pas au condamné qui n'a pas comparu de faire opposition à la décision du tribunal de l'application des peines relative à la révocation d'une modalité d'exécution de sa peine (1). (1) Voir les concl. du M.P.

APPLICATION DES PEINES - Décision susceptible d'opposition - Tribunal de l'application des peines - Jugement de révocation d'une modalité d'exécution de la peine - Tribunal ayant statué par défaut

OPPOSITION - Matière répressive - Décisions susceptibles d'opposition - Tribunal de l'application des peines - Jugement de révocation d'une modalité d'exécution de la peine - Tribunal ayant statué par défaut

Lorsque la Cour constitutionnelle annule une loi pénale, il n'appartient aux juridictions répressives de combler la lacune ayant justifié sa censure que si la loi et l'interprétation qui la rend valide peuvent être appliquées sans violation d'une autre disposition constitutionnelle, conventionnelle ou légale; il faut en outre que le juge ne se trouve pas confronté, en cherchant à combler cette lacune, à des choix qu'il appartiendrait au seul législateur d'opérer (1). (1) Voir les concl. du M.P.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Annulation d'une loi pénale - Lacune législative

Onder betekening van een verstekbeslissing dient de overhandiging begrepen te worden, bij deurwaardersexploot, van een eensluitend en bijgevolg integraal afschrift van de betekende beslissing (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Exploot - Betekening van een bij verstek gewezen beslissing

Par signification d'une décision rendue par défaut, il faut entendre la remise, par exploit d'huissier, d'une copie conforme et, partant, intégrale de la décision signifiée (1). (1) Voir les concl. du M.P.

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Exploit - Signification d'une décision rendue par défaut

P.11.0057.N

10 mei 2011

AC nr. ...

Een cassatiemiddel dat aan de feitenrechter niet is voorgelegd en waarover die op eigen initiatief niet heeft beslist, ook al is het gegrond op een wettelijke bepaling of verdragsbepaling die of op een algemeen rechtsbeginsel steunt dat de openbare orde raakt of van dwingend recht is, kan slechts voor het Hof worden opgeworpen, wanneer de feitelijke gegevens die voor de beoordeling noodzakelijk zijn, blijken uit de bestreden beslissing of uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan (1); wanneer niet uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan blijkt of de eiser in cassatie al dan niet bij zijn verhoor de mogelijkheid van bijstand van een raadsman heeft gehad en hij zich over de grond van de zaak verdedigd heeft zonder zich op de schending van artikel 6 EVRM dat hij bij de rechter kon aanvoeren, te beroepen, is het middel nieuw en derhalve niet ontvankelijk. (1) Cass. 7 december 1999, AR P.98.0487.N, AC., 1999, nr. 666.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel - Lasterlijke aantijging - Onschendbaarheid van de voor de rechtbank gesproken woorden of aan de rechtbank overgelegde geschriften

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Cassatiemiddel - Nieuw middel - Bijstand van een raadsman - Verhoor - Beklaagde

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen nouveau - Imputation calomnieuse - Immunité des discours prononcés et des écrits produits devant les tribunaux

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Moyen de cassation - Moyen nouveau - Assistance d'un conseil - Audition - Prévenu

P.11.0060.F

25 mei 2011

AC nr. ...

Wanneer gebleken is dat de dader van het misdrijf misbruik van vertrouwen zich op frauduleuze wijze meester heeft gemaakt van een geldbedrag dat hem niet toebehoort, ofschoon hij het wel als dusdanig opeiste, is er geen grond om dat bedrag te verrekenen met dat waarvan hij beweert schuldeiser te zijn, vermits krachtens artikel 1293, 1°, van het Burgerlijk Wetboek, er geen schuldvergelijking plaatsvindt in geval van een eis tot teruggave van een zaak die de eigenaar wederrechtelijk is ontnomen.

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Schuldvergelijking

- Art. 1293, 1° Burgerlijk Wetboek

- Art. 491 Strafwetboek

SCHULDVERGELIJKING - Misbruik van vertrouwen

- Art. 1293, 1° Burgerlijk Wetboek

Dès lors qu'il est avéré que l'auteur de l'abus de confiance s'est rendu maître frauduleusement d'une somme d'argent ne lui appartenant pas, quand bien même il la revendique comme telle, il n'y a pas lieu à compensation de cette somme avec celle dont il affirme être créancier puisqu'en vertu de l'article 1293, 1°, du Code civil, la compensation n'a pas lieu dans le cas de la demande en restitution d'une chose dont le propriétaire a été injustement dépouillé.

ABUS DE CONFIANCE - Compensation

- Art. 1293, 1° Code civil

- Art. 491 Code pénal

COMPENSATION - Abus de confiance

- Art. 1293, 1° Code civil

Artikel 31 van de wet van 26 april 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op het bestrijden van de gerechtelijke achterstand, gebiedt de toepassing van het nieuw artikel 782bis van het voormelde wetboek, dat het mogelijk maakt dat het vonnis alleen wordt uitgesproken door de voorzitter van de kamer, niet alleen in de zaken waarvoor geen rechtsdag is vastgesteld maar ook in de zaken waarvoor, ook al zijn ze vastgesteld, op 1 september 2007 geen kalender voor de rechtspleging was vastgesteld.

L'article 31 de la loi du 26 avril 2007 modifiant le Code judiciaire en vue de lutter contre l'arriéré judiciaire, impose l'application de l'article 782bis nouveau dudit code, qui permet la prononciation du jugement par le seul président de la chambre, non seulement aux causes non encore fixées mais également à celles dans lesquelles, fussent-elles fixées, aucun calendrier de procédure n'a été aménagé à la date du 1er septembre 2007.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Toepassing in de tijd - Beslissing uitgesproken door de voorzitter alleen - Datum van vaststelling - Kalender voor de rechtspleging - Art. 782bis, Ger.W. - Criteria

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application dans le temps - Prononciation de la décision par le président seul - Date de fixation - Calendrier de procédure - C. jud., artikel 782bis - Critères

- Art. 31 Wet 26 april 2007

- Art. 31 L. du 26 avril 2007

- Art. 782bis Gerechtelijk Wetboek

- Art. 782bis Code judiciaire

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen - Samenstelling van het rechtscollege - Voorwaarden - Beslissing uitgesproken door de voorzitter alleen - Datum van vaststelling - Kalender voor de rechtspleging - Criteria

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Généralités - Composition du siège - Conditions - Prononciation de la décision par le président seul - Date de fixation - Calendrier de procédure - Critères

- Art. 31 Wet 26 april 2007

- Art. 31 L. du 26 avril 2007

- Art. 782bis Gerechtelijk Wetboek

- Art. 782bis Code judiciaire

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Samenstelling van het rechtscollege - Voorwaarden - Beslissing uitgesproken door de voorzitter alleen - Datum van vaststelling - Kalender voor de rechtspleging

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Composition du siège - Conditions - Prononciation de la décision par le président seul - Date de fixation - Calendrier de procédure

- Art. 31 Wet 26 april 2007

- Art. 31 L. du 26 avril 2007

- Art. 782bis Gerechtelijk Wetboek

- Art. 782bis Code judiciaire

Het moreel bestanddeel van het misdrijf misbruik van vertrouwen bestaat in het opzet van de dader om zich de hem toevertrouwde zaak toe te eigenen of ze aan de eigenaar te ontnemen en om er aldus als eigenaar over te beschikken; de goede trouw van de beweegreden van de dader doet daaraan geen afbreuk; het misdrijf misbruik van vertrouwen houdt dus niet op te bestaan louter en alleen omdat de dader, door gelden te verduisteren, een hem verschuldigd bedrag wil terugkrijgen (1). (1) Cass. 25 juni 2008, AR P.07.1873.F, AC, 2008, nr. 396.

L'élément moral du délit d'abus de confiance consiste en l'intention de l'auteur de s'approprier la chose remise ou d'en dépouiller celui à qui elle appartient et, dès lors, d'en disposer en tant que propriétaire; la bonne foi de l'auteur quant à son mobile est, à cet égard sans incidence; le délit d'abus de confiance ne cesse dès lors pas d'exister du seul fait qu'en détournant des fonds, l'auteur poursuit le recouvrement d'une somme qui lui est due (1). (1) Cass. 25 juin 2008, RG P.07.1873.F, Pas., 2008, n° 396.

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Moreel bestanddeel

ABUS DE CONFIANCE - Élément moral

- Art. 491 Strafwetboek

- Art. 491 Code pénal

Een partij kan geen miskenning van het recht van verdediging of van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak afleiden uit het feit alleen dat zij, na overlegging door haarzelf van buitenlandse gerechtelijke stukken die niet conform het wettelijk voorschrift zijn, niet ambtshalve een termijn toegewezen kreeg om dat gebrek te verhelpen, die de rechter krachtens de wet niet moet opleggen.

Une partie ne saurait déduire une violation des droits de la défense ou du droit à un procès équitable, du seul fait que sur la production par elle-même de pièces judiciaires étrangères non conformes au prescrit légal, elle n'a pas obtenu d'office un délai pour y remédier que la loi n'impose pas au juge d'octroyer.

RECHT VAN VERDEDIGING - Allerlei - Buitenlandse beslissing - Weigering - Gevolg - Uitgifte - Wetboek van internationaal

DROITS DE LA DEFENSE - Divers - Décision étrangère - Refus - Incidence - Expédition - Code de droit international privé - Demande

privaatrecht - Verzoek om uitstel - Overlegging

- Artt. 24, §§ 1 en 2 Wet 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

de délai - Production

- Art. 24, § 1er et 2 L. du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.11.0068.N

17 mei 2011

AC nr. ...

Zowel bij overtreding van de bestemmingsvoorschriften als voor de andere overtredingen is, meer nog dan de overtreding zelf, de omvang van de schade aan de plaatselijke ruimtelijke ordening bepalend voor de keuze van de herstelmaatregel; in beide gevallen blijven de evenredigheids- en redelijkheidstoets onverminderd van toepassing, moet het gevorderde herstel evenredig zijn aan de in concreto vastgestelde aantasting van de ruimtelijke ordening en moet de maatregel redelijk blijven in vergelijking tot de last die dit voor de betrokkene meebrengt (1). (1) Zie: Cass. 4 feb. 2003, AR P.01.1462.N, AC, 2003, nr. 80; Cass. 15 juni 2004, AR P.04.0237.N, nr. 323 met concl. van advocaat-generaal De Swaef; Cass. 18 maart 2008, AR P.07.1509.N, AC, 2008, nr. 187; Cass. 10 feb. 2009, AR P.08.1163.N, AC, 2009, nr. 108 en Cass. 17 feb. 2009, AR P.08.1587.N, AC, 2009, nr. 131.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Keuze - Herstelmaatregel - Wettigheidstoezicht - Criteria

- Art. 6.1.41, § 1, 1° en 2° Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

Tant en cas d'infraction aux prescriptions d'affectation qu'en cas d'autres contraventions, l'étendue du dommage porté à l'aménagement du territoire local, plus encore que l'infraction en elle-même, est déterminante dans le choix de la mesure de réparation; dans les deux cas, le contrôle du caractère proportionnel et raisonnable reste invariablement d'application, la réparation demandée devant être proportionnelle à l'atteinte constatée in concreto portée à l'aménagement du territoire et la mesure devant rester raisonnable eu égard à la charge qui en résulte pour l'intéressé (1). (1) Voir: Cass. 4 février 2003, RG P.01.1462.N, Pas., 2003, n° 80; Cass. 15 juin 2004, RG P.04.0237.N, Pas., 2004, n° 323, avec les conclusions de M. l'avocat général De Swaef, publiées à leur date dans AC; Cass. 18 mars 2008, RG P.07.1509.N, Pas., 2008, n° 187; Cass. 10 février 2009, RG P.08.1163.N, Pas., 2009, n° 108 et Cass. 17 février 2009, RG P.08.1587, N, Pas., 2009, n° 131.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Choix - Mesure de réparation - Contrôle de légalité - Critères

- Art. 6.1.41, § 1er, 1° et 2° Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétole relative à l'aménagement du territoire

P.11.0070.N

24 mei 2011

AC nr. ...

De rechter oordeelt op grond van de gegevens van de verwijzingsbeschikking of de dagvaarding en van het strafdossier onaantastbaar of de feiten die hij onder de verbeterde omschrijving bewezen verklaart, werkelijk die zijn welke het voorwerp uitmaken van de vervolging of daaraan ten grondslag liggen; het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (1). (1) Cass. 13 sept. 2005, AR P.05.0657.N, AC, 2005, nr. 430; Cass. 20 feb. 2007, AR P.06.1377.N, AC, 2007, nr. 104.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Marginale toetsing - Herkwalificatie van de feiten door het vonnisgerecht - Onaantastbare beoordeling door het vonnisgerecht of die feiten werkelijk het voorwerp uitmaken van de vervolging - Strafvordering - Strafzaken - Grenzen

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER -

Le juge apprécie souverainement, sur la base des éléments de l'ordonnance de renvoi ou de la citation et du dossier répressif, si les faits qu'il déclare établis en corrigeant leur qualification, sont réellement ceux qui constituent l'objet des poursuites ou les fondent; la Cour se borne à vérifier si, de ses constatations, le juge ne tire pas des conséquences sans rapport avec elles ou qui ne seraient susceptibles, sur leur fondement, d'aucune justification (1). (1) Cass. 13 septembre 2005, RG P.05.0657.N, Pas., 2005, n° 430; Cass. 20 février 2007, RG P.06.1377.N, Pas., 2007, n° 104.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Contrôle marginal - Requalification des faits par la juridiction de jugement - Appréciation souveraine par la juridiction de jugement du fait de savoir si ces faits constituent réellement l'objet de poursuites - Action publique - Matière répressive - Limites

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI:

In correctionele- of politiezaken maakt de door een onderzoeksgerecht gewezen beschikking van verwijzing of de dagvaarding om voor het vonnisgerecht te verschijnen, niet de daarin vermelde kwalificatie en omschrijving bij het vonnisgerecht aanhangig, maar de feiten zoals ze blijken uit de stukken van het onderzoek of het opsporingsonderzoek en die aan de verwijzingsbeschikking of de dagvaarding ten grondslag liggen; die kwalificatie is in wezen voorlopig en het vonnisgerecht, ook in hoger beroep, heeft het recht en de plicht om, mits het recht van verdediging te eerbiedigen, aan de ten laste gelegde feiten de juiste kwalificatie en omschrijving te geven en het mag daartoe de vermeldingen van de telastleggingen aanpassen, verbeteren en aanvullen, maar het moet daarbij wel bij de gepleegde feiten blijven, zoals die bepaald of bedoeld zijn in de akte die de zaak bij hem aanhangig maakt (1). (1) Cass. 23 sept. 1987, AR 6005, AC, 1987-88, nr. 51; Cass. 8 dec. 1992, AR 5908, AC, 1992, nr. 774; Cass. 7 sept. 1994, AR P.94.1051.F, AC, 1994, nr. 364; Cass. 28 jan. 1997, AR P.96.0039.N, AC, 1997, nr. 51; Cass. 25 nov. 1997, AR P.95.1350.N, AC, 1997, nr. 500; Cass. 21 juni 2000, AR P.00.0446.F, AC, 2000, nr. 389; Cass. 23 okt. 2002, AR P.02.0958.F, AC, 2002, nr. 561; Cass. 13 sept. 2005, AR P.05.0657.N, AC, 2005, nr. 430; Cass. 5 sept. 2006, AR P.06.0649.N, AC, 2006, nr. 389 met noot M.T.; 20 feb. 2007, AR P.06.1377.N, AC, 2007, nr. 104.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Correctionele- of politierechtbank - Adieren van de strafrechter - Akte van aanhangigmaking - Voorwerp

- Art. 182 Wetboek van Strafvordering

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Kwalificatie van de feiten - Correctionele- of politierechtbank - Verplichting van de rechter

- Art. 182 Wetboek van Strafvordering

STRAFVORDERING - Adieren van de strafrechter - Akte van aanhangigmaking - Voorwerp

- Art. 182 Wetboek van Strafvordering

En matière correctionnelle ou de police, l'ordonnance de renvoi rendue par une juridiction d'instruction ou la citation à comparaître devant la juridiction de jugement saisissent les juridictions de jugement non de la qualification qui y figure, mais des faits tels qu'ils ressortent des pièces de l'instruction ou de l'information et qui fondent l'ordonnance ou la citation; cette qualification est essentiellement provisoire et la juridiction de jugement, même en degré d'appel, a le droit et le devoir, moyennant le respect des droits de la défense, de donner aux faits mis à charge leur qualification exacte et elle peut, pour ce faire, adapter, corriger et compléter les indications des préventions, mais doit alors se limiter aux faits commis, tels qu'ils ont été déterminés ou visés dans l'acte de saisine (1). (1) Cass. 23 septembre 1987, RG 6005, Pas., 1988, n° 51; Cass. 8 décembre 1992, RG 5908, Pas., 1992, n° 774; Cass. 7 septembre 1994, RG P.94.1051.F, Pas., 1994, n° 364; Cass. 28 janvier 1997, RG P.96.0039.N, Pas., 1997, n° 51; Cass. 25 novembre 1997, RG P.95.1350.N, Pas., 1997, n° 500; Cass. 21 juin 2000, RG P.00.0446.F, Pas., 2000, n° 389; Cass. 23 octobre 2002, RG P.02.0958.F, Pas., 2002, n° 561; Cass. 13 septembre 2005, RG P.05.0657.N, Pas., 2005, n° 430; Cass. 5 septembre 2006, RG P.06.0649.N, Pas., 2006, n° 389, avec la note de M.T.; Cass. 20 février 2007, RG P.06.1377.N, Pas., 2007, n° 104.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Tribunal correctionnel ou de police - Saisine du juge pénal - Acte de saisine - Objet

- Art. 182 Code d'Instruction criminelle

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Qualification des faits - Tribunal correctionnel ou de police - Obligation du juge

- Art. 182 Code d'Instruction criminelle

ACTION PUBLIQUE - Saisine du juge pénal - Acte de saisine - Objet

- Art. 182 Code d'Instruction criminelle

De regelmatigheid van een huiszoeking is niet onderworpen aan de voorwaarde dat er aanwijzingen van schuld bestaan in hoofde van de personen in wiens woning of burelen de huiszoeking wordt uitgevoerd; het volstaat maar is vereist dat de onderzoeksrechter over gegevens beschikt waaruit kan blijken dat er zich in die plaatsen stukken of voorwerpen bevinden die kunnen bijdragen tot de ontdekking van de waarheid met betrekking tot de in het huiszoekingsbevel bedoelde misdrijven (1). (1) Cass., 1 dec. 2004, AR P.04.1305.F, AC, 2004, nr. 581.

*ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Onderzoeksrechter -
Regelmatigheid - Huiszoekingsbevel*

ONDERZOEKSRECHTER - Regelmatigheid - Huiszoekingsbevel

La régularité d'une perquisition n'est pas subordonnée à l'existence d'indices de culpabilité dans le chef des personnes au domicile ou aux bureaux desquelles la perquisition est effectuée; il suffit, mais il est requis, que le juge d'instruction dispose d'éléments permettant de penser que ces lieux abritent des documents ou des objets utiles à la manifestation de la vérité en ce qui concerne les infractions visées au mandat de perquisition (1). (1) Cass., 1er décembre 2004, RG P.04.1305.F, Pas., 2004, n° 581.

*INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Juge d'instruction -
Régularité - Mandat de perquisition*

JUGE D'INSTRUCTION - Régularité - Mandat de perquisition

P.11.0090.N

7 juni 2011

AC nr. ...

De motiveringsplicht van artikel 149 Grondwet is een formele verplichting, zodat wanneer een motivering leidt tot onjuiste gevolgtrekkingen in rechte, dit geen motiveringsgebrek maar wel een schending van de wet oplevert (1). (1) Zie: Cass. 18 juni 1985, AR 9596, AC, 1984-1985, nr. 634; Zie: Concl. proc.-gen. J. DU JARDIN, Cass. volt. zitting, 7 december 2001, AR C.99.0442.F, AC, 2001, nr. 681

*REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie -
Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) -
Aard - Motiveringsplicht - Artikel 149, Grondwet - Onjuiste
motivering in rechte*

L'obligation de motivation prévu à l'article 149 de la Constitution est une obligation formelle, de sorte que la motivation qui induit des conséquences erronées en droit n'implique pas un défaut de motivation mais une violation de la loi (1). (1) Voir: Cass. 18 juin 1985, RG 9596, Pas., 1985, n° 634 ; Voir: conclusions de M. le procureur général J. DU JARDIN, Cass. aud.plén., 7 décembre 2001, RG C.99.0442.F, Pas., 2001, n° 681.

*MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière
répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et
accises) - Nature - Obligation de motivation - Article 149 de la
Constitution - Motivation erronée en droit*

De overtreding waarbij de natuurlijke personen die koopman zijn en de bestuurders, zaakvoerders, directeurs en procuratiehouders van rechtspersonen, wetens een inbreuk plegen op de artikelen 2 en 3, eerste en derde lid, op de artikelen 4 tot 9 of op de ter uitvoering van artikel 4, zesde lid, van artikel 9, §2, van artikel 7, §2, en van de artikelen 10 en 11 genomen besluiten van de Boekhoudwet, vereist slechts een algemeen opzet om strafbaar te zijn.

*BOEKHOUDRECHT - Artikel 16 - Boekhoudwet - Overtreding op de in
artikel vermelde bepalingen - Moreel bestanddeel*

*- Art. 16 Wet 17 juli 1975 met betrekking tot de boekhouding en de
jaarrekeningen van de ondernemingen.*

*MISDRIJF - Allerlei - Artikel 16 - Boekhoudwet - Overtreding op de in
artikel vermelde bepalingen - Moreel bestanddeel*

*- Art. 16 Wet 17 juli 1975 met betrekking tot de boekhouding en de
jaarrekeningen van de ondernemingen.*

Le fait que des commerçants, personnes physiques, et des administrateurs, gérants, directeurs ou fondés de pouvoirs de personnes morales contreviennent sciemment aux dispositions des articles 2 et 3, alinéas 1er et 3, des articles 4 à 9 ou des arrêtés pris en exécution de l'article 4, alinéa 6, de l'article 9, § 2, de l'article 7, § 2 et des articles 10 et 11 de la loi du 17 juillet 1975 relative à la comptabilité des entreprises, est une infraction qui ne requiert qu'un dol général pour être punissable.

*COMPTABILITE - Article 16 - Loi du 17 juillet 1975 relative à la
comptabilité des entreprises - Infraction aux dispositions énoncées
audit article - Élément moral*

*- Art. 16 L. 17 juillet 1975 relative à la comptabilité et aux comptes
annuels des entreprises.*

*INFRACTION - Divers - Article 16 - Loi du 17 juillet 1975 relative à la
comptabilité des entreprises - Infraction aux dispositions énoncées
audit article - Élément moral*

*- Art. 16 L. 17 juillet 1975 relative à la comptabilité et aux comptes
annuels des entreprises.*

P.11.0095.N

24 mei 2011

AC nr. ...

De eerbiediging van het recht op stilzwijgen bindt de rechter slechts in zoverre hij uitspraak doet over de gegrondheid van de beschuldiging; nadat de rechter de beklagde schuldig heeft verklaard en hij de aard en de maat van de straf met redenen moet omkleden, kan hij, zonder dat dit de rechten van verdediging schendt, alle gegevens eigen aan de persoon van de beklagde in rekening nemen, met name zijn mutisme, op voorwaarde dat hij niet de wijze bestraft waarop de beklagde zich heeft verdedigd (1). (1) Zie Cass. 16 nov. 1993, AR 5223, AC, 1993, nr. 463; Cass. 19 mei 1999, AR P.99.0087.F, AC, 1999, nr. 294; Cass. 23 maart 2004, AR P.03.1347.N, AC, 2004, nr. 163; Cass. 20 okt. 2004, AR P.04.0982.F, AC, 2004, nr. 493; VANDE LANOTTE, J. en HAECK, Y., Handboek Europees Verdrag voor de rechten van de Mens, Deel 2, 522.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Wettigheid - Recht op stilzwijgen - Bepaling van de aard en de maat van de straf - Verwijzing naar het stilzwijgen van de beklagde - Schuldigverklaring - Motivering

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Draagwijdte - Recht op stilzwijgen - Vermoeden van onschuld - Eerbiediging van dit recht door de rechter - Beperking

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Wettigheid - Verwijzing naar het stilzwijgen van de beklagde - Motivering van de aard en de maat van de straf

STRAF - Algemeen - Strafen maatregel - Wettigheid - Wettigheid - Verwijzing naar het stilzwijgen van de beklagde - Motivering van de aard en de maat van de straf

Het is niet verboden zichzelf te incrimineren; wat is verboden, is de dwang om zichzelf te incrimineren.

RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.3.g - Verbod gedwongen te worden tegen zichzelf te getuigen of bekentenissen af te leggen

- Art. 14.3.g Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

Le respect du droit au silence ne s'impose au juge que dans la mesure où il statue sur le bien-fondé de l'accusation; ayant reconnu le prévenu coupable et devant motiver la nature et le taux de la peine, le juge peut, sans violer les droits de défense du prévenu, prendre en considération tous les éléments propres à sa personne, notamment son mutisme, pourvu qu'il ne sanctionne pas la manière dont le prévenu s'est défendu (1). (1) Voir: Cass. 16 novembre 1993, RG 5223, Pas., 1993, n° 463; Cass. 19 mai 1999, RG P.99.0087.F, Pas., 1999, n° 294; Cass. 23 mars 2004, RG P.03.1347.N, Pas., 2004, n° 163; Cass. 20 octobre 2004, RG P.04.0982.F, Pas., 2004, n° 493; VANDE LANOTTE, J., et HAECK, Y., Handboek Europees Verdrag voor de rechten van de Mens, Partie 2, 522.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Légalité - Droit au silence - Fixation de la nature et du taux de la peine - Référence au silence du prévenu - Déclaration de culpabilité - Motivation

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.2 - Portée - Droit au silence - Présomption d'innocence - Respect de ce droit par le juge - Restriction

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Légalité - Référence au silence du prévenu - Motivation de la nature et du taux de la peine

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Légalité - Référence au silence du prévenu - Motivation de la nature et du taux de la peine

Il n'est pas interdit de s'incriminer en personne, mais bien d'être forcé de s'incriminer en personne.

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 14, § 3.g - Interdiction d'être forcé de témoigner contre soi-même ou de s'avouer coupable

- Art. 14, § 3, g Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

P.11.0098.N

31 mei 2011

AC nr. ...

Het voor onbestaande houden van de beslissing van de voorzitter zetelend in kortgeding is een civielrechtelijk gegeven dat in het kader van de autonome afhandeling van de strafvordering niet afdoet aan het misdrijf van niet-afgifte van het kind wanneer vaststaat dat ten tijde van de telastgelegde periode een uitvoerbare rechterlijke beslissing bestond, die een bevel tot afgifte van het kind inhield (1). (1) Zie Cass. 5 mei 1999, AR P.99.0481.F, AC, 1999, nr. 263, en Cass. 20 maart 1991, AR nr. 8702, AC, nr. 386.

ONTVOERING VAN EEN KIND - Niet-afgifte van een kind - Uitvoerbare rechterlijke beslissing inzake bewaring van een kind - Autonome afhandeling strafvordering

Le fait de considérer comme inexistante la décision du président siégeant en référé est un élément de droit civil qui, dans le cadre de l'examen autonome de l'action publique, n'enlève rien à l'infraction de non-représentation d'enfant lorsqu'il est établi qu'au temps de la période incriminée, il existait une décision judiciaire exécutoire contenant un ordre de présentation de l'enfant (1). (1) Voir Cass. 5 mai 1999, RG P.99.0481.F, Pas., 1999, n° 263, et Cass. 20 mars 1991, RG n° 8702, Pas., n° 386.

ENLEVEMENT D'ENFANT - Non-représentation d'enfant - Décision judiciaire exécutoire en matière de garde d'enfant - Examen autonome de l'action publique

P.11.0111.F

26 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Aangehouden eiser - Verklaring van cassatieberoep bij de afgevaardigde van de directeur van de gevangenis - Eiser verschijnt de volgende dag met hetzelfde doel voor het hoofd van de griffie

Wanneer een aangehouden eiser een verklaring van cassatieberoep heeft afgelegd bij de afgevaardigde van de gevangenisdirecteur, is de vermelding in de akte van cassatieberoep, volgens welke de betrokkene de volgende dag met hetzelfde doel voor het hoofd van de griffie is verschenen, alleen maar de nakoming van het vormvereiste, bepaald in artikel 1, tweede lid, van de wet van 25 juli 1893 betreffende de aantekening van beroep of van voorziening in cassatie van gevangenzittende of geïnterneerde personen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Aangehouden eiser - Verklaring van cassatieberoep bij de afgevaardigde van de directeur van de gevangenis - Eiser verschijnt de volgende dag met hetzelfde doel voor het hoofd van de griffie

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme du pourvoi en cassation et indications - Demandeur détenu - Déclaration de pourvoi auprès du délégué du directeur de la prison - Comparution du demandeur le lendemain aux mêmes fins devant le chef du greffe

Lorsqu'un demandeur détenu a fait une déclaration de pourvoi auprès du délégué du directeur de la prison, l'énonciation figurant dans l'acte de pourvoi, d'après laquelle l'intéressé a comparu aux mêmes fins devant le chef du greffe le lendemain, ne constitue que l'exécution de la formalité prévue à l'alinéa 2 de l'article 1er de la loi du 25 juillet 1893 relative aux déclarations d'appel ou de recours en cassation des personnes détenues ou internées (1). (1) Voir les concl. du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme du pourvoi en cassation et indications - Demandeur détenu - Déclaration de pourvoi auprès du délégué du directeur de la prison - Comparution du demandeur le lendemain aux mêmes fins devant le chef du greffe

P.11.0113.N

29 november 2011

AC nr. ...

Artikel 149 Grondwet verplicht de rechter in strafzaken niet alleen te antwoorden op het door de individuele partijen zelf in conclusie voorgedragen verweer maar ook op de conclusie van een medebeklaagde, wanneer daarin een verweer wordt aangevoerd dat ook dienstig is voor het oordeel over de strafvordering tegen een andere beklaagde, op voorwaarde dat deze laatste een effectief belang kan hebben bij dit antwoord (1). (1) Zie de conclusies van het O.M.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Conclusie van een medebeklaagde - Verweer dat ook dienstig is voor een andere beklaagde - Verplichting van de rechter

L'article 149 de la Constitution oblige le juge pénal à répondre non seulement aux moyens de défense présentés individuellement par les parties dans leurs conclusions, mais aussi aux conclusions d'un co-prévenu lorsqu'il y présente un moyen de défense qui peut être utile pour apprécier l'action publique exercée contre un autre prévenu, à la condition que cette réponse présente effectivement un intérêt pour ce dernier (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Conclusions d'un coprévenu - Défense qui peut aussi être utile à un autre prévenu - Obligation du juge

Artikel 6 E.V.R.M. dat het recht op een eerlijk proces en het recht van verdediging, waartoe ook het recht op bijstand van een advocaat en het zwijgrecht behoren, waarborgt, is slechts van toepassing op rechtsplegingen die het vaststellen van burgerlijke rechten of verplichtingen of het bepalen van de gegrondheid van een ingestelde strafvordering tot voorwerp hebben of op eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd; hieruit volgt dat het recht op bijstand van een advocaat en het zwijgrecht in al zijn aspecten en de daarbij afgeleide rechten waaronder de cautieplicht, slechts gelden vanaf de aanvangsfase van de strafvervolgning maar niet voor louter administratieve onderzoeken waarbij de verhoorde persoon niet verdacht wordt van een misdrijf of niet onder de dreiging van een strafvervolgning leeft, maar die er louter op gericht zijn materiële vaststellingen te doen met het oog op de naleving van de desbetreffende reglementering (1). (1) Zie de conclusies van het O.M.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Toepasselijkheid - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Louter administratief onderzoek

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Toepassingsgebied

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Toepassingsgebied

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Toepasselijkheid - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Louter administratief onderzoek

Artikel 8, §1, 9°, Wet Grondstoffen Landbouw stelt strafbaar "hij die zich verzet tegen bezoeken, inspecties, inbeslagnemingen, controles, monsternemingen of verzoeken om inlichtingen of documenten door de in artikel 6 van deze wet bepaalde overheidspersonen of die, wetens, onjuiste inlichtingen of documenten verstrekt"; deze bepaling houdt weliswaar een medewerkingsplicht voor de gecontroleerde in, maar verplicht hem niet een zelfincriminerende verklaring af te leggen (1). (1) Zie de conclusies van het O.M.

LANDBOUW - Draagwijdte - Verzet tegen controle-onderzoek - Art. 8, § 1, 9° Wet Grondstoffen Landbouw

Conclusie van advocaat-generaal Duinslaeger.

BEWIJS - Strafzaken - Algemeen - Onwettig of onregelmatig bewijs - Zelfincriminerende verklaring van de verdachte zonder bijstand van

L'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales qui garantit le droit à un procès équitable et le respect des droits de la défense, dont relèvent aussi le droit à l'assistance d'un avocat et le droit de se taire, ne s'applique qu'aux procédures qui ont pour objet les constatations des droits et obligations de caractère civil ou la détermination du bien-fondé de l'accusation en matière pénale contre toute personnes poursuivie du chef d'un fait punissable; il s'ensuit que le droit à l'assistance d'un avocat et le droit de se taire sous tous ses aspects et les droits qui en découlent, parmi lesquels l'obligation d'information, ne valent qu'à compter du point de départ des poursuites pénales, non pour des instructions purement administratives, au cours desquelles la personne entendue n'est pas inculpée d'une infraction ou ne vit pas sous la menace d'une poursuite pénale, mais qui visent uniquement à faire des constatations matérielles en vue de respecter la réglementation y afférente (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Applicabilité - Droit à l'assistance d'un avocat - Droit de se taire - Obligation de caution - Examen purement administratif

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Droit à l'assistance d'un avocat - Droit de se taire - Obligation de caution - Champ d'application

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Droits de la défense - Droit à l'assistance d'un avocat - Droit de se taire - Obligation de caution - Champ d'application

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Applicabilité - Droits de la défense - Droit à l'assistance d'un avocat - Droit de se taire - Obligation de caution - Examen purement administratif

L'article 8, §1er, 9° de la loi du 11 juillet 1969 sanctionne "celui qui s'oppose aux visites, inspections, saisies, contrôles, prises d'échantillons ou demandes de renseignements ou de documents par les agents de l'autorité prévus à l'article 6 de la présente loi ou qui, sciemment, fournit des renseignements ou communique des documents inexacts"; cette disposition implique certes une obligation de collaboration pour la personne contrôlée mais ne l'oblige pas à faire une déclaration auto incriminante (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

AGRICULTURE - Portée - Opposition aux contrôles effectués dans le cadre de l'instruction - Art. 8, §1er, 9°, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, sylviculture, élevage

Conclusions de l'avocat général Duinslaeger.

PREUVE - Matière répressive - Généralités - Preuve entachée d'illégalité ou d'irrégularité - Déclaration auto incriminante de

een advocaat - Strafvordering

LANDBOUW - Verzoenbaarheid - Artikel 6.1 E.V.R.M. - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan - Vrijwillig afgelegde zichzelf belastende verklaring

LANDBOUW - Draagwijdte - Verzet tegen controle-onderzoek - Art. 8, § 1, 9° Wet Grondstoffen Landbouw

LANDBOUW - Verzoenbaarheid - Artikel 6.1 E.V.R.M. - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan

LANDBOUW - Verzoenbaarheid - Recht van verdediging - Zwijgrecht - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan - Vrijwillig afgelegde zichzelf belastende verklaring

LANDBOUW - Artikel 14, I.V.B.P.R. - Verzoenbaarheid - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan - Vrijwillig afgelegde zichzelf belastende verklaring

LANDBOUW - Verzoenbaarheid - Recht van verdediging - Zwijgrecht - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan

LANDBOUW - Artikel 14, I.V.B.P.R. - Verzoenbaarheid - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Draagwijdte - Toepasselijkheid - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Beklaagde die belastende verklaringen aflegt over een derde

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Verzoenbaarheid - Zwijgrecht - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Toepasselijkheid - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Louer administratief onderzoek

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Verhoor tijdens het onderzoek - Behandeling voor de feitenrechter - Verklaringen voor de feitenrechter met de bijstand van een advocaat - Opdracht van de feitenrechter - Recht op bijstand van een advocaat - Geen bijstand van een advocaat

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Toepassingsgebied

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Verzoenbaarheid - Zwijgrecht - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan - Vrijwillig afgelegde zichzelf belastende verklaring

l'inculpé sans l'assistance d'un avocat - Action publique

AGRICULTURE - Compatibilité - Conv. D.H., article 6, § 1er - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction - Déclaration auto incriminante faite volontairement

AGRICULTURE - Portée - Opposition aux contrôles effectués dans le cadre de l'instruction - Art. 8, §1er, 9°, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture, élevage

AGRICULTURE - Compatibilité - Conv. D.H., article 6, § 1er - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction

AGRICULTURE - Compatibilité - Droits de la défense - Droit de se taire - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction - Déclaration auto incriminante faite volontairement

AGRICULTURE - P.I.D.C.P., article 14 - Compatibilité - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction - Déclaration auto incriminante faite volontairement

AGRICULTURE - Compatibilité - Droits de la défense - Droit de se taire - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction

AGRICULTURE - P.I.D.C.P., article 14 - Compatibilité - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Portée - Applicabilité - Droits de la défense - Droit à l'assistance d'un avocat - Droit de se taire - Obligation de caution - Prévenu faisant des déclarations à charge à propos d'un tiers

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Compatibilité - Droit de se taire - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Applicabilité - Droit à l'assistance d'un avocat - Droit de se taire - Obligation de caution - Examen purement administratif

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Audition au cours de l'instruction - Instruction devant le juge du fond - Déclarations devant le juge du fond avec l'assistance d'un avocat - Mission du juge du fond - Droit à l'assistance d'un avocat - Pas d'assistance d'un avocat

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Droit à l'assistance d'un avocat - Droit de se taire - Obligation de caution - Champ d'application

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Compatibilité - Droit de se taire - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction - Déclaration auto incriminante faite volontairement

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Verzoenbaarheid - Artikel 14.1 - Recht op een eerlijk proces - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan - Vrijwillig afgelegde zichzelf belastende verklaring

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Toepasselijkheid - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Louter administratief onderzoek

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Verzoenbaarheid - Recht op een eerlijk proces - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan - Vrijwillig afgelegde zichzelf belastende verklaring

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Toepassingsgebied

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Verhoor tijdens het onderzoek - Behandeling voor de feitenrechter - Verklaringen voor de feitenrechter met de bijstand van een advocaat - Opdracht van de feitenrechter - Artikel 6.3.c - Recht op bijstand van een advocaat - Geen bijstand van een advocaat

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Verzoenbaarheid - Recht op een eerlijk proces - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Verzoenbaarheid - Artikel 14.1 - Recht op een eerlijk proces - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Draagwijdte - Toepasselijkheid - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Beklaagde die belastende verklaringen aflegt over een derde

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Wijziging in de samenstelling - Herneming van de zaak in haar geheel - Bewijs - Samenstelling van het rechtscollege

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Conclusie van een medebeklaagde - Verweer dat ook dienstig is voor een andere beklaagde - Verplichting van de rechter

STRAFVORDERING - Onwettig of onregelmatig bewijs - Zelfincriminerende verklaring van de verdachte zonder bijstand van een advocaat - Bewijs

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Compatibilité - Article 14, § 1er - Droit à un procès équitable - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction - Déclaration auto incriminante faite volontairement

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Applicabilité - Droits de la défense - Droit à l'assistance d'un avocat - Droit de se taire - Obligation de caution - Examen purement administratif

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Compatibilité - Droit à un procès équitable - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction - Déclaration auto incriminante faite volontairement

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Droits de la défense - Droit à l'assistance d'un avocat - Droit de se taire - Obligation de caution - Champ d'application

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Droits de la défense - Audition au cours de l'instruction - Instruction devant le juge du fond - Déclarations devant le juge du fond avec l'assistance d'un avocat - Mission du juge du fond - Article 6, § 3.c - Droit à l'assistance d'un avocat - Pas d'assistance d'un avocat

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Compatibilité - Droit à un procès équitable - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Compatibilité - Article 14, § 1er - Droit à un procès équitable - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Portée - Applicabilité - Droits de la défense - Droit à l'assistance d'un avocat - Droit de se taire - Obligation de caution - Prévenu faisant des déclarations à charge à propos d'un tiers

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Modification dans la composition - Reprise de la cause dans son ensemble - Preuve - Composition de la juridiction

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRESTS - En cas de dépôt de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Conclusions d'un coprévenu - Défense qui peut aussi être utile à un autre prévenu - Obligation du juge

ACTION PUBLIQUE - Preuve illégale ou irrégulière - Déclaration auto incriminante de l'inculpé sans l'assistance d'un avocat - Preuve

De onrechtmatigheid van het bewijs omwille van het afleggen door een beklaagde, tijdens zijn vrijheidsberoving van zelfincriminerende verklaringen zonder bijstand van een advocaat, leidt niet tot de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering, maar enkel tot de gebeurlijke uitsluiting of ontoelaatbaarheid van dit bewijs; het recht de strafvordering uit te oefenen ontstaat immers door het plegen van het misdrijf, ongeacht de wijze waarop ze verder wordt uitgeoefend en onafhankelijk van de wijze waarop de bewijsgaring verloopt (1). (1) Zie de conclusies van het O.M.

BEWIJS - Strafzaken - Algemeen - Onwettig of onregelmatig bewijs - Zelfincriminerende verklaring van de verdachte zonder bijstand van een advocaat - Strafvordering

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Verhoor tijdens het onderzoek - Behandeling voor de feitenrechter - Opdracht van de feitenrechter - Artikel 6.3.c - Recht op bijstand van een advocaat - Geen bijstand van een advocaat - Verklaringen voor de feitenrechter met de bijstand van een advocaat

Het feit dat de zaak, na een wijziging in de samenstelling van het rechtscollege, in haar geheel werd hernomen, kan blijken uit de stukken van de rechtspleging (1) (Impliciet). (1) Zie de conclusies van het O.M.

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Wijziging in de samenstelling - Herneming van de zaak in haar geheel - Bewijs - Samenstelling van het rechtscollege
- Art. 779, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

Le caractère illicite de la preuve lorsque le prévenu a fait, au cours de sa privation de liberté, des déclarations auto incriminantes sans l'assistance d'un avocat, n'entraîne pas l'irrecevabilité de l'action publique mais uniquement l'exclusion ou l'inadmissibilité éventuelle de cette preuve; le droit d'exercer l'action publique naît, en effet, au moment de la commission de l'infraction, quel que soit la manière dont elle est exercée ultérieurement et indépendamment de la manière dont les preuves ont été recueillies (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

PREUVE - Matière répressive - Généralités - Preuve illégale ou irrégulière - Déclaration auto incriminante de l'inculpé sans l'assistance d'un avocat - Action publique

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Droits de la défense - Audition au cours de l'instruction - Instruction devant le juge du fond - Mission du juge du fond - Article 6, § 3.c - Droit à l'assistance d'un avocat - Pas d'assistance d'un avocat - Déclaration faites devant le juge du fond avec l'assistance d'un avocat

Le fait que la cause a été reprise dans son ensemble, après une modification de la composition de la juridiction, peut ressortir des pièces de la procédure (1). Solution implicite (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Modification dans la composition - Reprise de la cause dans son ensemble - Preuve - Composition de la juridiction
- Art. 779, al. 1er Code judiciaire

Het is niet strijdig met de artikelen 6.1 E.V.R.M. en 14.1 I.V.B.P.R. en met de algemene rechtsbeginselen van het recht op een eerlijk proces, het recht van verdediging en het zwijgrecht dat bepaalde personen de verrichtingen moeten ondergaan, bedoeld in artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw, dat onder meer de ambtenaren en beambten van het Ministerie van Middenstand en Landbouw, aangeduid door de Minister die de Landbouw onder zijn bevoegdheid heeft, de bevoegdheid geeft de overtreding van deze wet en van de ter uitvoering daarvan genomen besluiten op te sporen en vast te stellen en in dat kader fabrieken, magazijnen, bergplaatsen, burelen, boten, bedrijfsgebouwen, stallen, stapelhuizen, stations, wagons, voertuigen en de in open lucht gelegen bedrijven te betreden, monsters te nemen, zich alle inlichtingen, bescheiden en geïnformateerde dragers van gegevens te doen verstrekken die zij tot het volbrengen van hun opdracht nodig achten, en over te gaan tot alle nuttige vaststellingen, eventueel met de medewerking van deskundigen, gekozen uit een lijst door de bevoegde Minister opgemaakt; het is evenmin daarmee strijdig dat ter gelegenheid van een dergelijke onderzoeksverrichting, een persoon vrijwillig een zelfs voor hem belastende verklaring aflegt, maar deze persoon heeft wel het recht te zwijgen wanneer hij van oordeel is dat hij bij het afleggen van een verklaring verplicht zou worden zichzelf te incrimineren (1) (2). (1) Zie de conclusies van het O.M. (2) Artikel 6 van de wet van 11 juli 1969 betreffende de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt werd gewijzigd door artikel 7 van de wet van 5 feb. 1999 houdende diverse bepalingen en betreffende de kwaliteit van de landbouwproducten, in werking getreden op 29 maart 1999, en door artikel 117 van de wet van 1 maart 2007, houdende diverse bepalingen (III), in werking getreden op 24 maart 2007.

LANDBOUW - Verzoenbaarheid - Recht van verdediging - Zwijgrecht - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan - Vrijwillig afgelegde zichzelf belastende verklaring

LANDBOUW - Verzoenbaarheid - Artikel 6.1 E.V.R.M. - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan

LANDBOUW - Artikel 14.1, I.V.B.P.R. - Verzoenbaarheid - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan

LANDBOUW - Verzoenbaarheid - Artikel 6.1 E.V.R.M. - Artikel 6 Wet

Il n'est pas contraire aux articles 6, §1er de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et 14, §1er du Traité international relatif aux droits civils et politiques et aux principes généraux du droit relatifs au droit à un procès équitable, au respect des droits de la défense et au droit de se taire, que certaines personnes doivent subir les actes visés à l'article 6 de la loi du 11 juillet 1969, qui attribue notamment aux fonctionnaires et agents du Ministère des Classes Moyennes et de l'Agriculture la compétence de rechercher et de constater les infractions à cette loi et à ses arrêtés d'exécution et, dans ce cadre, d'accéder aux usines, magasins, dépôts, bureaux, bateaux, bâtiments d'entreprise, étables, entrepôts, gares, wagons, véhicules et aux entreprises situées en plein air, de prélever des échantillons, de se faire communiquer tous renseignements, documents et supports informatiques de données nécessaires à l'exercice de leurs fonctions, et de procéder à toutes constatations utiles, avec la collaboration éventuelle d'experts choisis sur une liste établie par le ministre compétent; n'y est pas davantage contraire le fait que, lors d'un tel acte d'instruction, une personne fasse volontairement une déclaration à sa charge, des lors que cette personne a le droit de se taire lorsqu'elle estime qu'à l'occasion de cette déclaration elle serait obligée de s'auto incriminer (1) (2). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC. (2) L'article 6 de la loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage a été modifié par l'article 7 de la loi du 5 février 1999 portant des dispositions diverses et relatives à la qualité des produits agricoles entrée en vigueur le 29 mars 1999 et par l'article 117 de la loi du 1er mars 2007, portant des dispositions diverses (III), entrée en vigueur le 24 mars 2007.

AGRICULTURE - Compatibilité - Droits de la défense - Droit de se taire - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction - Déclaration auto incriminante faite volontairement

AGRICULTURE - Compatibilité - Conv. D.H., article 6, § 1er - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction

AGRICULTURE - P.I.D.C.P., article 14, § 1er - Compatibilité - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction

AGRICULTURE - Compatibilité - Conv. D.H., article 6, § 1er - Art. 6, loi

Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan - Vrijwillig afgelegde zichzelf belastende verklaring

LANDBOUW - Artikel 14.1, I.V.B.P.R. - Verzoenbaarheid - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan - Vrijwillig afgelegde zichzelf belastende verklaring

LANDBOUW - Verzoenbaarheid - Recht van verdediging - Zwijgrecht - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Verzoenbaarheid - Zwijgrecht - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Verzoenbaarheid - Zwijgrecht - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan - Vrijwillig afgelegde zichzelf belastende verklaring

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Verzoenbaarheid - Artikel 14.1 - Recht op een eerlijk proces - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan - Vrijwillig afgelegde zichzelf belastende verklaring

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Verzoenbaarheid - Recht op een eerlijk proces - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan - Vrijwillig afgelegde zichzelf belastende verklaring

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Verzoenbaarheid - Recht op een eerlijk proces - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw - Onderzoeksverrichtingen tot opsporing en vaststelling van overtredingen - Verplichting deze onderzoeksverrichtingen te ondergaan

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.1 - Recht op een eerlijk proces - Artikel 6 Wet Grondstoffen Landbouw

du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction - Déclaration auto incriminante faite volontairement

AGRICULTURE - P.I.D.C.P., article 14, § 1er - Compatibilité - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction - Déclaration auto incriminante faite volontairement

AGRICULTURE - Compatibilité - Droits de la défense - Droit de se taire - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Compatibilité - Droit de se taire - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Compatibilité - Droit de se taire - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction - Déclaration auto incriminante faite volontairement

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Compatibilité - Article 14, § 1er - Droit à un procès équitable - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction - Déclaration auto incriminante faite volontairement

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Compatibilité - Droit à un procès équitable - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction - Déclaration auto incriminante faite volontairement

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Compatibilité - Droit à un procès équitable - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage - Actes d'instruction en vue de la recherche et de la constatation d'infractions - Obligation de subir ces actes d'instruction

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 14, § 1er - Droit à un procès équitable - Art. 6, loi du 11 juillet 1969 relative aux matières premières pour l'agriculture, l'horticulture, la sylviculture et l'élevage

Het recht op bijstand van een advocaat is verbonden met de cautieplicht, het zwijgrecht en het feit dat niemand kan verplicht worden zichzelf te incrimineren; deze rechten gelden in personam, zodat een derde zich niet kan beroepen op de miskenning van die rechten betreffende de belastende verklaringen, afgelegd lastens hem door een verdachte of beklaagde die voor hem slechts een getuige is (1). (1) Zie de conclusies van het O.M.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Draagwijdte - Toepasselijkheid - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Beklaagde die belastende verklaringen aflegt over een derde

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Draagwijdte - Toepasselijkheid - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Beklaagde die belastende verklaringen aflegt over een derde

Voor de feitenrechter kan de beklaagde of de beschuldigde met de bijstand van een advocaat alle verklaringen die hij nodig acht, afleggen en zijn eerder afgelegde verklaringen verduidelijken, vervolledigen of intrekken; het staat de feitenrechter om, in het licht van het geheel van het proces, na te gaan of de bewijswaarde van alle hem voorgelegde gegevens aangetast is door het enkele feit dat bepaalde verklaringen tijdens het onderzoek afgelegd werden zonder de bijstand van een advocaat en, in voorkomend geval, te beslissen tot de niet-toelaatbaarheid of de uitsluiting van deze bewijsmiddelen (1) (2). (1) Zie de conclusies van het O.M. (2) Cass. 8 nov. 2011, AR P.11.0647.N, AC, 2011, nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Verhoor tijdens het onderzoek - Behandeling voor de feitenrechter - Opdracht van de feitenrechter - Recht op bijstand van een advocaat - Geen bijstand van een advocaat - Verklaringen voor de feitenrechter met de bijstand van een advocaat

STRAFVORDERING - Onwettig of onregelmatig bewijs - Zelfincriminerende verklaring van de verdachte zonder bijstand van een advocaat - Bewijs

Le droit à l'assistance d'un avocat est lié à l'obligation d'information, au droit de se taire et au fait que personne ne peut être obligé de s'incriminer lui-même; ces droits valent in personam de sorte qu'un tiers ne peut invoquer la violation de ces droits en matière de déclarations faites à sa charge par un inculpé ou un prévenu qui n'est qu'un témoin vis-à-vis de lui (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Portée - Applicabilité - Droits de la défense - Droit à l'assistance d'un avocat - Droit de se taire - Obligation de caution - Prévenu faisant des déclarations à charge à propos d'un tiers

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Portée - Applicabilité - Droits de la défense - Droit à l'assistance d'un avocat - Droit de se taire - Obligation de caution - Prévenu faisant des déclarations à charge à propos d'un tiers

Devant le juge du fond le prévenu ou l'accusé peut faire toutes les déclarations qu'il estime nécessaires et préciser, compléter ou retirer les déclarations faites antérieurement; il appartient au juge du fond, à la lumière de l'ensemble du procès, d'examiner si la valeur probante de tous les éléments qui lui sont soumis est entachée par le seul fait que certaines déclarations ont été faites au cours de l'instruction sans l'assistance d'un avocat et, le cas échéant, de décider que ces moyens de preuve ne sont pas admissibles ou doivent être exclus (1) (2). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC. (2) Cass. 8 novembre 2011, RG P.11.0647.N, Pas. 2011, n°...

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Audition au cours de l'instruction - Instruction devant le juge du fond - Mission du juge du fond - Droit à l'assistance d'un avocat - Pas d'assistance d'un avocat - Déclaration faites devant le juge du fond avec l'assistance d'un avocat

ACTION PUBLIQUE - Preuve illégale ou irrégulière - Déclaration auto incriminante de l'inculpé sans l'assistance d'un avocat - Preuve

P.11.0125.N

7 juni 2011

AC nr. ...

Wanneer het middel niet aan de feitenrechter is voorgelegd en de gronden die het middel ondersteunen niet van die aard zijn dat de eiser in cassatie ze slechts bij de kennisneming van het bestreden arrest kon ontdekken, is het middel nieuw en derhalve niet ontvankelijk (1). (1) Zie: Cass. 15 dec. 2010, AR P.10.0914.F, AC, 2010, nr.; Cass., 10 mei 2011, AR P.11.0057.N, AC, 2011, nr. ...

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel - Wettigheid - Verwijzing naar het stilzwijgen van de beklaagde - Motivering van de aard en de maat van de straf

Lorsque le moyen n'a pas été soumis au juge du fond et que les soutènements du moyen ne sont pas tels qu'ils ne pouvaient être découverts par le demandeur en cassation qu'à la lecture de l'arrêt attaqué, le moyen est nouveau et, par conséquent, irrecevable (1). (1) Voir: Cass. 15 décembre 2010, RG P.10.0914.F., Pas., 2010, n° ...; 10 mai 2011, RG P.11.0057.N, Pas., 2011, n° ...

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen nouveau - Légalité - Référence au silence du prévenu - Motivation de la nature et du taux de la peine

Artikel 90quater, §1, tweede lid, 2°, van het Wetboek van Strafvordering, legt op straffe van nietigheid de verplichting op om in de beschikking waarbij de telefoontap wordt bevolen, de redenen op te geven waarom de maatregel onontbeerlijk is om de waarheid te onthullen; de onderzoeksrechter die in zijn beschikking vaststelt dat de gewone onderzoeksmiddelen ondoeltreffend zijn, gelet met name op de feiten die dienen opgehelderd te worden of de wijze waarop ze zijn gepleegd, voldoet aan die verplichting (1). (1) Zie Cass. 4 sept. 2007, AR P.07.0894.F, AC, 2007, nr. 385; Cass. 16 sept. 2008, AR P.08.0620.N, AC, nr. 477, R.W., 2009-2010, p. 834, noot F. VANNESTE, "De motivering van het subsidiariteitsbeginsel bij een af luistermaatregel".

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Af luistermaatregel - Met redenen omklede beschikking - Bewijsvoering - Bijzondere motiveringsvereiste - Onontbeerlijke maatregel om de waarheid te onthullen

ONDERZOEKSRECHTER - Af luistermaatregel - Met redenen omklede beschikking - Bewijsvoering - Bijzondere motiveringsvereiste - Onontbeerlijke maatregel om de waarheid te onthullen

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Af luistermaatregel - Met redenen omklede beschikking - Bijzondere motiveringsvereiste - Onontbeerlijke maatregel om de waarheid te onthullen

L'article 90quater, §1er, alinéa 2, 2°, du Code d'instruction criminelle impose, sous peine de nullité, d'indiquer dans l'ordonnance prescrivant des écoutes téléphoniques les motifs pour lesquels la mesure est indispensable à la manifestation de la vérité; satisfait à cette obligation le juge d'instruction qui constate, dans son ordonnance, que les moyens ordinaires d'investigation seraient inopérants, notamment au regard des faits à élucider ou de la manière dont ils se commettent (1). (1) Voir Cass. 4 septembre 2007, RG P.07.0894.F, Pas., 2007, n° 385; Cass. 16 septembre 2008, RG P.08.0620.N, Pas., 2008, n° 477, R.W., 2009-2010, p. 834, note F. VANNESTE, "De motivering van het subsidiariteitsbeginsel bij een af luistermaatregel".

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Mesure d'écoute - Ordonnance motivée - Administration de la preuve - Condition de motivation particulière - Mesure indispensable à la manifestation de la vérité

JUGE D'INSTRUCTION - Mesure d'écoute - Ordonnance motivée - Administration de la preuve - Condition de motivation particulière - Mesure indispensable à la manifestation de la vérité

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Mesure d'écoute - Ordonnance motivée - Condition de motivation particulière - Mesure indispensable à la manifestation de la vérité

De kosten van een deskundigenonderzoek dat de rechter beveelt teneinde in het kader van de strafvordering klaarheid te krijgen over de feiten van de strafvervolgning, zijn gerechtskosten van de strafvordering (1). (1) Cass. 12 nov. 2002, AR P.02.0135.N, AC, 2002, nr. 600.

DESKUNDIGENONDERZOEK - Aard - Deskundigenonderzoek met het oog op de waarheidsvinding betreffende de strafvordering - Kosten - Strafzaken

- Artt. 162, 194 en 211 Wetboek van Strafvordering

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Aard - Deskundigenonderzoek met het oog op de waarheidsvinding betreffende de strafvordering - Kosten

- Artt. 162, 194 en 211 Wetboek van Strafvordering

De vernietiging van de bestreden beslissing omdat de strafrechter, die de verjaring van de strafvordering vaststelt, de beklagde onterecht in de gerechtskosten veroordeelt, geschiedt zonder verwijzing (1). (1) Cass. 25 mei 1983, AR 2822, AC, 1982-83, nr. 530; Cass. 19 jan. 1988, AR 1663, AC, 1987-88, nr. 299; Cass. 17 maart 1998, AR 98.0034.N, AC, 1998, nr. 151.

VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken - Cassatie -

Les frais d'expertise ordonnée par le juge dans le cadre de l'action publique afin d'éclaircir les faits qui font l'objet des poursuites pénales, représentent les frais de l'action publique (1). (1) Cass. 12 novembre 2002, RG P.02.0135.N, Pas., 2002, n° 600.

EXPERTISE - Nature - Expertise en vue de découvrir la vérité dans le cadre de l'action publique - Frais - Matière répressive

- Art. 162, 194 et 211 Code d'Instruction criminelle

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Nature - Expertise en vue de découvrir la vérité dans le cadre de l'action publique - Frais

- Art. 162, 194 et 211 Code d'Instruction criminelle

Est prononcée sans renvoi la cassation de la décision attaquée rendue par le juge pénal qui, ayant constaté la prescription de l'action publique, condamne, à tort, le prévenu aux frais (1). (1) Cass. 25 mai 1983, RG 2822, Pas., 1983, n° 530; Cass. 19 janvier 1988, RG 1663, Pas., 1988, n° 299; Cass. 17 mars 1998, RG P.98.0034.N, Pas., 1998, n° 151.

RENVOI APRES CASSATION - Matière répressive - Cassation -

Deskundigenonderzoek met het oog op de waarheidsvinding betreffende de strafvordering - Vaststelling van de verjaring van de strafvordering - Veroordeling van de beklaagde in de gerechtskosten - Strafvordering

Expertise en vue de découvrir la vérité dans le cadre de l'action publique - Constatation de la prescription de l'action publique - Condamnation du prévenu aux frais - Action publique

Wanneer de strafrechter geen veroordeling uitspreekt omdat de strafvordering is verjaard, mogen de gerechtskosten van die vordering niet ten laste van de beklaagde worden gelegd (1). (1) Cass. 10 juni 1986, AR 358, AC, 1985-86, nr. 632.

Lorsque le juge pénal ne prononce pas de condamnation en raison de la prescription de l'action publique, les frais relatifs à cette action ne peuvent être mis à charge du prévenu (1). (1) Cass. 10 juin 1986, RG 358, Pas., 1986, n° 632.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Wettigheid - Strafvordering vervallen door verjaring - Veroordeling van de beklaagde in de kosten van de strafvordering

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Légalité - Action publique prescrite - Condamnation du prévenu aux frais de l'action publique

- Artt. 162, 194 en 211 Wetboek van Strafvordering

- Art. 162, 194 et 211 Code d'Instruction criminelle

P.11.0144.N

15 februari 2011

AC nr. ...

Artikel 6 E.V.R.M. noch artikel 149 Grondwet zijn van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de handhaving van een ten aanzien van een vreemdeling genomen administratieve maatregel van vrijheidsberoving (1). (1) Cass., 28 jan. 1992, AR 6302, A.C., 1991-92, nr. 278; 10 april 2002, AR P.02.0365.F, A.C., 2002, nr. 220; 4 aug. 2009, AR P.09.1130.N, A.C., 2009, nr. 460.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Vreemdeling - Onderzoeksgerecht - Handhaving van een administratieve maatregel van vrijheidsberoving - Toepasselijkheid

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 149 - Etranger - Juridiction d'instruction - Maintien d'une mesure administrative de privation de liberté - Applicabilité

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht op een eerlijk proces - Vreemdeling - Onderzoeksgerecht - Handhaving van een administratieve maatregel van vrijheidsberoving - Toepasselijkheid

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Droit à un procès équitable - Etranger - Juridiction d'instruction - Maintien d'une mesure administrative de privation de liberté - Applicabilité

VREEMDELINGEN - Vreemdelingenwet - Onderzoeksgerecht - Handhaving van een administratieve maatregel van vrijheidsberoving - Artikel 6, E.V.R.M. - Artikel 149, Grondwet 1994 - Toepasselijkheid

ETRANGERS - Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers - Juridiction d'instruction - Maintien d'une mesure administrative de privation de liberté - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, article 6 - Constitution 1994, article 149 - Applicabilité

De beginselen van behoorlijk bestuur zijn niet van toepassing op de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de handhaving van een ten aanzien van een vreemdeling genomen administratieve maatregel van vrijheidsberoving.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Beginselen van behoorlijk bestuur - Vreemdelingenwet - Onderzoeksgerecht - Uitspraak over de handhaving van een administratieve maatregel van vrijheidsberoving - Beginselen van behoorlijk bestuur - Toepasselijkheid

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Principes de bonne administration - Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers - Juridiction d'instruction - Décision sur le maintien d'une mesure administrative de privation de liberté - Principes de bonne administration - Applicabilité

VREEMDELINGEN - Vreemdelingenwet - Onderzoeksgerecht - Uitspraak over de handhaving van een administratieve maatregel van vrijheidsberoving - Beginselen van behoorlijk bestuur - Toepasselijkheid

ETRANGERS - Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers - Juridiction d'instruction - Décision sur le maintien d'une mesure administrative de privation de liberté - Principes de bonne administration - Applicabilité

De rechter vermag zijn beslissing met redenen te omkleden door verwijzing naar en overname van elementen en motieven opgenomen in een voor de partijen beschikbaar stuk van de rechtspleging, zoals een door een partij op een rechtszitting neergelegd stuk; dit houdt geen miskening in van het recht van verdediging.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Motivering - Verwijzing door de rechter naar een door een partij neergelegd stuk

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Verwijzing door de rechter naar een door een partij neergelegd stuk

Wanneer een vreemdeling met toepassing van artikel 71 Vreemdelingenwet beroep instelt tegen een administratieve maatregel van vrijheidsberoving, dienen de onderzoeksgerechten te onderzoeken of de maatregelen van vrijheidsberoving of tot verwijdering van het grondgebied in overeenstemming zijn met de wet; zij moeten daarbij de werkelijke toedracht en de juistheid van de feiten die de administratieve overheid aanvoert, nagaan.

HOGER BEROEP - Allerlei - Vreemdelingenwet - Onderzoeksgerecht - Uitspraak over de handhaving van een administratieve maatregel van vrijheidsberoving - Opdracht

ONDERZOEKSGERECHTEN - Vreemdelingenwet - Onderzoeksgerecht - Uitspraak over de handhaving van een administratieve maatregel van vrijheidsberoving - Opdracht

VREEMDELINGEN - Vreemdelingenwet - Onderzoeksgerecht - Uitspraak over de handhaving van een administratieve maatregel van vrijheidsberoving - Opdracht

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Motivation - Renvoi par le juge à une pièce déposée par une partie

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Renvoi par le juge à une pièce déposée par une partie

APPEL - Divers - Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers - Juridiction d'instruction - Décision sur le maintien d'une mesure administrative de privation de liberté - Mission

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers - Juridiction d'instruction - Décision sur le maintien d'une mesure administrative de privation de liberté - Mission

ETRANGERS - Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers - Juridiction d'instruction - Décision sur le maintien d'une mesure administrative de privation de liberté - Mission

P.11.0151.F

16 februari 2011

AC nr. ...

De strafuitvoeringsrechtbank kan niet naar recht beslissen om de voorwaardelijke invrijheidstelling van een veroordeelde te herroepen nadat die definitief in vrijheid is gesteld, ook niet voor feiten die tijdens de proeftijd werden gepleegd (1). (1) Cass., 3 nov. 2010, AR P.10.1573.F, AC, 2010, nr. ...

STRAFUITVOERING - Wettigheid - Strafwitvoeringsrechtbank - Herroeping na de definitieve invrijheidstelling - Voorwaardelijke invrijheidstelling - Herroeping

VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING - Strafwitvoeringsrechtbank - Herroeping - Herroeping na de definitieve invrijheidstelling - Wettigheid

Le tribunal de l'application des peines ne peut légalement décider de révoquer la libération conditionnelle d'un condamné après sa remise définitive en liberté, même pour des faits ayant été commis durant le délai d'épreuve (1). (1) Cass., 3 novembre 2010, RG P.10.1573.F, Pas., 2010, n° ...

APPLICATION DES PEINES - Légalité - Tribunal de l'application des peines - Révocation décidée après la remise en liberté définitive - Libération conditionnelle - Révocation

LIBERATION CONDITIONNELLE - Tribunal de l'application des peines - Révocation - Révocation décidée après la remise en liberté définitive - Légalité

P.11.0168.F

11 mei 2011

AC nr. ...

Binnen de vijftien dagen die voorafgaan aan de voor de regeling van de rechtspleging vastgestelde rechtszitting kunnen de partijen om bijkomende onderzoekshandelingen verzoeken, maar, als die termijn eenmaal is verstreken, hebben zij dat recht niet meer; als de zaak is vastgesteld, geeft de verdaging ervan de partijen niet het recht de onderzoeksrechter om bijkomende onderzoekshandelingen te verzoeken tot op het ogenblik dat de raadkamer de rechtspleging regelt.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Termijn - Verzoek om bijkomende onderzoekshandelingen - Regeling van de rechtspleging - Verdaging van de zaak

- Artt. 61quinquies en 127, §§ 2 en 3 Wetboek van Strafvordering

Pendant les quinze jours précédant l'audience fixée pour le règlement de la procédure, les parties ont le droit de solliciter l'accomplissement de devoirs complémentaires mais, passé ce délai, elles ne bénéficient plus de ce droit; lorsque la cause a été fixée, sa remise n'a pas pour effet de permettre aux parties de demander au juge d'instruction l'accomplissement de devoirs complémentaires jusqu'au moment où la chambre du conseil procède au règlement de la procédure.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Délai - Demande de devoirs complémentaires - Règlement de la procédure - Remise de la cause

- Art. 61quinquies et 127, § 2 et 3 Code d'Instruction criminelle

P.11.0172.N

7 juni 2011

AC nr. ...

De Belgische strafgerechten zijn in de regel bevoegd om uitspraak te doen over een misdrijf waarvan één van de constitutieve bestanddelen op het Belgische grondgebied is gelokaliseerd (1). (1) Zie Cass. 23 jan. 1979, AC, 1978-1979, 575; Cass. 4 feb. 1986, AR 9720, AC, 1985-1986, nr. 355

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid - Bevoegdheid ratione loci - Bestanddeel van het misdrijf in België gelokaliseerd - Bevoegdheid van de Belgische strafgerechten

- Art. 3 Strafwetboek

En principe, les juridictions répressives belges sont compétentes pour se prononcer sur une infraction dont un des éléments constitutifs est localisé sur le territoire belge (1). (1) Voir: Cass. 23 janvier 1979 (Bull. et Pas., 1979, I, 582); Cass. 4 février 1986, RG 9720, Pas., 1986, n° 355.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Compétence - Compétence ratione loci - Élément constitutif de l'infraction localisé en Belgique - Compétence des juridictions répressives belges

- Art. 3 Code pénal

Het mogelijke nadeel als constitutief bestanddeel van de misdrijven valsheid in geschriften en gebruik, dit is de potentiële schade ingevolge die valsheid op het ogenblik van het plegen van de valsheid en ingevolge dit gebruik op het ogenblik van het gebruik, kan door zijn aard niet worden aangewend om deze misdrijven te lokaliseren (1). (1) Anders dan het Hof oordeelde, had het openbaar ministerie geconcludeerd tot verwerping van de voorziening op grond van volgende redenering: "Ingevolge de door uw Hof aanvaardde objectieve ubiciteitstheorie is de Belgische strafrechter bevoegd om uitspraak te doen over een misdrijf wanneer één van de bestanddelen in het Rijk is gelokaliseerd. De mogelijke benadeling, waarvan het bestaan onaantastbaar door de feitenrechter wordt beoordeeld, is één van de constitutieve elementen van het misdrijf van valsheid in geschrifte. Onder randnummer 3.5.1.1 overweegt het bestreden arrest: 'Indien bewezen, doet de concrete uitwerking van de uitvinding van de burgerlijke partij zich voor te Mortsel en dit is de plaats waar de schade zich mogelijk voordoet.' Deze overweging kan – aldus ondermeer - alleen zin hebben en in zijn context betekenisvol gelezen worden als volgt: 'Indien de feiten bewezen zijn, doet de concrete uitwerking van het misdrijf op de uitvinding van de burgerlijke partij zich voor te Mortsel en dit is de plaats waar de schade zich mogelijk voordoet.' Aldus stelt de feitenrechter onaantastbaar vast dat het mogelijke nadeel, bestanddeel van het misdrijf van de valsheid in geschrifte, bestond op het ogenblik van de feiten en in België moest gelokaliseerd worden op de woonplaats van de burgerlijke partij. Het eerste onderdeel van het eerste middel kan bijgevolg niet aangenomen worden; het tweede onderdeel van dat middel en het eerste onderdeel van het tweede middel die hieruit afgeleid zijn, zijn niet ontvankelijk. Met diezelfde randoverweging samen met het oordeel vervat in randoverweging 3.5.2 beslist de kamer van inbeschuldigingstelling dat de Belgische strafgerichten bevoegd zijn voor het misdrijf van valsheid in geschriften en voor de in het buitenland gepleegde feiten die daarmee een ondeelbaar geheel vormen. Het tweede onderdeel van het tweede middel dat zich richt tegen het oordeel vervat in randoverweging 3.4.4 met betrekking tot de toepassing van artikel 10, 5° en 12 van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, richt zich tegen een overtollige reden en is daarom niet ontvankelijk."

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid - Bevoegdheid ratiōe loci - Constitutief bestanddeel - Valsheid in geschriften en gebruik - Mogelijk nadeel - Lokalisatie van het misdrijf aan de hand van de vaststelling van het mogelijk nadeel - Artt. 3, 193, 196 en 197 Strafwetboek

Le possible préjudice comme élément constitutif des infractions de faux en écritures et usage de faux, à savoir le dommage potentiel résultant de ce faux au moment de la commission du faux et résultant de l'usage au moment de cet usage du faux, ne peut, par sa nature, servir à localiser ces infractions (1). (1) Contrairement à la décision de la Cour, le ministère public avait conclu au rejet du pourvoi sur la base de la motivation suivante: « Selon la théorie objective de l'ubiquité admise par votre Cour, le juge pénal belge est compétent pour se prononcer sur une infraction lorsqu'un des éléments constitutifs est localisé dans le Royaume. Le possible préjudice, dont l'existence est souverainement appréciée par le juge du fond, représente un des éléments constitutifs de l'infraction de faux en écritures. Sous le numéro marginal 3.5.1.1, l'arrêt attaqué considère: « Si elle est établie, l'effet concret de l'invention de la partie civile s'est produit à Mortsel, à savoir le lieu où il est possible que le dommage se soit réalisé ». Cette considération – selon le M.P. – ne saurait avoir de sens et, dans son contexte, prend sens lu ainsi qu'il suit: « Si les faits sont établis, l'effet concret de l'infraction commise sur l'invention de la partie civile s'est produit à Mortsel, à savoir le lieu où il est possible que le dommage se soit réalisé ». Ainsi, le juge du fond constate souverainement que le possible préjudice, élément de l'infraction de faux en écritures, existait au moment des faits et devait être localisé en Belgique au domicile de la partie civile. Par conséquent, le premier moyen, en sa première branche, ne peut être accueilli ; ce premier moyen, en sa seconde branche, et le second moyen, en sa première branche, qui en résulte, sont irrecevables. Par cette considération marginale associée à la décision rendue sous la considération marginale 3.5.2, la chambre des mises en accusation décide que les juridictions répressives belges sont compétentes pour connaître de l'infraction de faux en écritures et des faits commis à l'étranger qui forment avec elle un ensemble indissociable. Le second moyen, en sa seconde branche, dirigé contre la décision rendue sous la considération marginale 3.4.4 concernant l'application des articles 10, 5°, et 12 de la loi du 17 avril 1878 contenant le Titre préliminaire du Code de procédure pénale, critique un motif surabondant et est, partant, irrecevable ».

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Compétence - Compétence ratiōe loci - Élément constitutif - Faux en écritures et usage de faux - Possible préjudice - Localisation de l'infraction à la lumière de la constatation du possible préjudice - Art. 3, 193, 196 et 197 Code pénal

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - *Constitutief bestanddeel - Mogelijk nadeel - Lokalisatie van het misdrijf aan de hand van de vaststelling van het mogelijk nadeel - Bevoegdheid van de Belgische strafgerichten*

- Artt. 3, 193, 196 en 197 Strafwetboek

FAUX ET USAGE DE FAUX - *Élément constitutif - Possible préjudice - Localisation de l'infraction à la lumière de la constatation du possible préjudice - Compétence des juridictions répressives belges*

- Art. 3, 193, 196 et 197 Code pénal

P.11.0174.F

2 februari 2011

AC nr. ...

Een zaak wordt op regelmatige wijze bij de onderzoeksrechter aanhangig gemaakt met een mondelinge vordering van het openbaar ministerie; het stuk dat de akte van die vordering uitmaakt wordt naderhand opgemaakt in de vorm van een gedagtekend en ondertekend geschrift; het is niet vereist dat die akte waarbij de mondelinge vordering wordt bevestigd, door het openbaar ministerie wordt opgesteld nog vóór de eerste onderzoeksverrichtingen zijn uitgevoerd (1). (1) Cass., 12 jan. 2000, AR P.00.0002.F, AC, 2000, nr. 27.

OPENBAAR MINISTERIE - *Vordering tot het instellen van een gerechtelijk onderzoek - Onderzoeksrechter - Mate waarin de zaak aanhangig is gemaakt - Mondelinge vordering - Geldigheid*

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - *Onderzoeksrechter - Mate waarin de zaak aanhangig is gemaakt - Vordering - Openbaar ministerie - Mondelinge vordering - Geldigheid*

ONDERZOEKSRECHTER - *Mate waarin de zaak aanhangig is gemaakt - Vordering - Openbaar ministerie - Mondelinge vordering - Geldigheid*

Le juge d'instruction est régulièrement saisi par un réquisitoire verbal du ministère public, le document qui constitue l'acte instrumentaire de ce réquisitoire étant ensuite établi par un écrit daté et signé; il n'est pas exigé que cet acte confirmant la réquisition verbale soit dressé par le ministère public avant l'accomplissement des premiers devoirs d'instruction (1). (1) Cass., 12 janvier 2000, RG P.00.0002.F, Pas., 2000, n° 27.

MINISTERE PUBLIC - *Réquisitoire de mise à l'instruction - Juge d'instruction - Saisine - Réquisition verbale - Validité*

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - *Juge d'instruction - Saisine - Réquisitoire - Ministère public - Réquisition verbale - Validité*

JUGE D'INSTRUCTION - *Saisine - Réquisitoire - Ministère public - Réquisition verbale - Validité*

P.11.0181.F

8 juni 2011

AC nr. ...

Wanneer krachtens artikel 159 van de Grondwet een overheidsbeslissing niet wordt toegepast heeft dat alleen tot gevolg dat er voor de betrokkenen geen recht of verbintenis ontstaat.

GRONDWET - *GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Niet van toepassing - Milieu - Exploitatievergunning - Artikel 159 Grondwet - Onwettigheid*

MILIEURECHT - *Niet van toepassing - Exploitatievergunning - Artikel 159 Grondwet - Waals Gewest - Onwettigheid*

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - *Wettigheid van besluiten en verordeningen - Niet van toepassing - Milieu - Exploitatievergunning - Artikel 159 Grondwet - Onwettigheid*

De rechter kan een laattijdig ingediende conclusie uit het debat weren door ze als misbruik van de rechtspleging aan te merken op grond dat zij een goede rechtsbedeling verhindert, de rechten van de tegenpartij op onrechtmatige wijze schendt en het recht op een eerlijke behandeling van de zaak in het gedrang brengt (1). (1) Cass. 16 juni 2004, AR P.04.0623.F, AC, 2004, nr. 331.

RECHT VAN VERDEDIGING - *Strafzaken - Neerlegging van conclusie - Misbruik van de rechtspleging - Laattijdige neerlegging*

VONNISSEN EN ARRESTEN - *Strafzaken - Algemeen - Neerlegging*

La non application d'une décision de l'autorité en vertu de l'article 159 de la Constitution a pour seule conséquence de ne faire naître ni droit ni obligation pour les intéressés.

CONSTITUTION - *Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 159 - Non-application - Environnement - Permis d'exploitation - Article 159 de la Constitution - Illégalité*

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABLISSEMENTS DANGEREUX ET INSALUBRES - *Non-application - Permis d'exploitation - Article 159 de la Constitution - Région wallonne - Illégalité*

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - *Légalité des arrêtés et règlements - Non-application - Environnement - Permis d'exploitation - Article 159 de la Constitution - Illégalité*

Le juge peut écarter des débats, comme étant constitutives d'un abus de procédure, des conclusions tardives qui empêchent la bonne administration de la justice, lèsent fautivement les droits de l'autre partie, portent atteinte au droit à un procès équitable (1). Cass. 16 juin 2004, RG P.04.0623.F, Pas., 2004, n° 331.

DROITS DE LA DEFENSE - *Matière répressive - Dépôt des conclusions - Abus de procédure - Dépôt tardif*

JUGEMENTS ET ARRETS - *Matière répressive - Généralités - Dépôt*

P.11.0182.N

20 september 2011

AC nr. ...

Artikel 35 Wegverkeerswet, dat de persoon bestraft die op een openbare plaats een voertuig of een rijdier bestuurt of een bestuurder begeleidt met het oog op de scholing, terwijl hij in staat van dronkenschap verkeert of in een soortgelijke staat, vereist niet dat de vaststelling van de staat van dronkenschap plaatsvindt op het ogenblik dat de betrokkene een voertuig bestuurt.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35 - Besturen van een voertuig op de openbare weg in staat van dronkenschap - Besturen van het voertuig - Vaststelling - Vereiste

L'article 35 de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière qui punit quiconque conduit, dans un lieu public, un véhicule ou une monture ou accompagne un conducteur en vue de l'apprentissage, alors qu'il se trouve en état d'ivresse ou dans un état analogue, ne requiert pas que l'état d'ivresse soit constaté au moment où la personne concernée conduit un véhicule.

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 35 - Conduite, dans un lieu public, d'un véhicule en état d'ivresse - Conduite d'un véhicule - Constatation - Condition

Artikel 59, §1, 2° en §2, Wegverkeerswet dat stelt dat aan ieder die op een openbare plaats een voertuig of een rijdier bestuurt of een bestuurder begeleidt met het oog op de scholing, een ademtest en een ademanalyse kan worden opgelegd, bepaalt geen tijdsruimte binnen dewelke de tests moeten worden opgelegd en belet niet dat de ademtest wordt uitgevoerd enige tijd nadat de bestuurder heeft opgehouden zijn rijtuig te besturen; de toepassing van die maatregelen is evenmin afhankelijk van de omstandigheid dat de bevoegde agenten de betrokkene persoonlijk hebben zien sturen (1). (1) Cass. 19 dec. 2000, AR P.99.0099.N, AC, 1999, nr. 707.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 59 - Ademtest - Ademanalyse

L'article 59, §1, 2°, et §2, de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière qui dispose qu'un test de l'haleine et une analyse de l'haleine peuvent être imposés à toute personne qui, dans un lieu public, conduit un véhicule ou une monture ou accompagne un conducteur en vue de l'apprentissage, ne fixe pas le délai dans lequel les tests doivent être imposés et n'empêche pas que le test de l'haleine soit effectué quelque temps après que le conducteur a cessé de conduire son véhicule; l'application de ces mesures n'est pas davantage subordonnée à la circonstance que les agents compétents aient vu conduire la personne concernée (1). (1) Cass. 19 décembre 2000, RG P.99.0099.N, Pas., 1999, n° 707.

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 59 - Test de l'haleine - Analyse de l'haleine

Wanneer de vaststelling van de staat van dronkenschap plaatsvindt nadat de bestuurder een voertuig heeft bestuurd, is het noodzakelijk maar voldoende dat de rechter op grond van de hem regelmatig voorgelegde gegevens, waaronder de vaststellingen van de verbalisanten, vaststelt dat de beklagde op een openbare plaats een voertuig of een rijdier heeft bestuurd terwijl hij in een staat van dronkenschap verkeerde of in een soortgelijke staat (1). (1) Zie: Cass. 5 okt. 1970, AC, 1971, 115.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Besturen van een voertuig op de openbare weg in staat van dronkenschap - Vaststelling van de staat van dronkenschap nadat de bestuurder een voertuig heeft bestuurd - Veroordeling - Wegverkeerswet - Artikel 35

- Art. 149 Grondwet 1994

- Art. 195 Wetboek van Strafvordering

- Art. 35 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

Lorsque l'état d'ivresse est constaté après que le conducteur a conduit un véhicule, il est nécessaire mais suffisant que le juge constate, sur la base des éléments qui lui sont régulièrement soumis, dont les constatations des verbalisateurs, que le prévenu a conduit, dans un lieu public, un véhicule ou une monture alors qu'il se trouvait en état d'ivresse ou dans un état analogue (1). (1) Voir: Cass. 5 octobre 1970 (Bull. et Pas., I, 1971, 94).

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Conduite, dans un lieu public, d'un véhicule en état d'ivresse - Constatation de l'état d'ivresse après que le conducteur a conduit un véhicule - Condamnation - Loi relative à la police de la circulation routière - Article 35

- Art. 149 Constitution 1994

- Art. 195 Code d'Instruction criminelle

- Art. 35 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35 - Besturen van een voertuig op de openbare weg in staat van dronkenschap - Vaststelling van de staat van dronkenschap nadat de bestuurder een voertuig heeft bestuurd - Veroordeling
- Art. 149 Grondwet 1994
- Art. 195 Wetboek van Strafvordering
- Art. 35 Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 35 - Conduite, dans un lieu public, d'un véhicule en état d'ivresse - Constatation de l'état d'ivresse après que le conducteur a conduit un véhicule - Condamnation
- Art. 149 Constitution 1994
- Art. 195 Code d'Instruction criminelle
- Art. 35 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

P.11.0198.N

18 oktober 2011

AC nr. ...

Uit artikelen 3, 5, §1, 2°, 3 en 5 en 30 §3 van het Bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs volgt dat scholengroepen geen afzonderlijke rechtspersoonlijkheid hebben die afgescheiden is van de instelling die is opgericht onder de benaming "het Gemeenschapsonderwijs" (1). (1) RvS 12 mei 2005, nr. 144.324; RvS 25 sept. 2008, nr. 186.509.

ONDERWIJS - Gemeenschapsonderwijs - Scholengroep - Rechtspersoonlijkheid

RECHTSPERSOONLIJKHEID - Gemeenschapsonderwijs - Scholengroep

Il ressort des articles 3, 5, §§1er, 2°, 3 et 5 et 30, §3, du Décret spécial relatif à l'enseignement communautaire du 14 juillet 1998, que les groupes d'écoles ne sont pas dotés d'une personnalité civile distincte, séparée de l'organisme qui a été créé sous la dénomination "l'enseignement communautaire". (1). (1) C.E., 12 mai 2005, n° 144.324; C.E., 25 septembre 2008, n° 186.509.

ENSEIGNEMENT - Enseignement communautaire - Groupe d'écoles - Personnalité civile

PERSONNALITE CIVILE - Enseignement communautaire - Groupe d'écoles

P.11.0199.F

25 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

MACHTEN - Rechterlijke macht - Verplichtingen - Beoordeling - Controlekaart - Strafrechtelijke sanctie - Strafvordering - Moreel bestanddeel - Strafzaken - Bevoegdheid van de rechter - Werkloosheid - Bedrieglijk opzet

MISDRIJF - Allerlei - Verplichtingen - Controlekaart - Administratieve sanctie - Strafrechtelijke sanctie - Moreel bestanddeel - Onderscheid - Werkloosheid - "Non bis in idem"

MISDRIJF - Allerlei - Verplichtingen - Beoordeling - Controlekaart - Strafrechtelijke sanctie - Moreel bestanddeel - Onderscheid - Bevoegdheid van de rechter - Werkloosheid - Bedrieglijk opzet

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Verplichtingen - Controlekaart - Administratieve sanctie - Strafrechtelijke sanctie - Moreel bestanddeel - Strafzaken - Onderscheid - Werkloosheid - "Non bis in idem"

WERKLOOSHEID - Allerlei - Verplichtingen - Controlekaart - Administratieve sanctie - Strafrechtelijke sanctie - Moreel bestanddeel - Onderscheid - "Non bis in idem"

De bestraffing van het in artikel 175 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 bedoelde bedrieglijk opzet behoort bij uitsluiting tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht waarmee een bestuurlijke overheid zich niet mag bemoeien; het staat niet aan de directeur van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening om het voormelde opzet te straffen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

MACHTEN - Rechterlijke macht - Verplichtingen - Beoordeling - Controlekaart - Strafrechtelijke sanctie - Strafvordering - Moreel bestanddeel - Strafzaken - Bevoegdheid van de rechter - Werkloosheid - Bedrieglijk opzet

Conclusions de l'avocat général Genicot.

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Obligations - Appréciation - Carte de contrôle - Sanction pénale - Action publique - Élément moral - Matière répressive - Pouvoir du juge - Chômage - Intention frauduleuse

INFRACTION - Divers - Obligations - Carte de contrôle - Sanction administrative - Sanction pénale - Élément moral - Distinction - Chômage - "Non bis in idem"

INFRACTION - Divers - Obligations - Appréciation - Carte de contrôle - Sanction pénale - Élément moral - Distinction - Pouvoir du juge - Chômage - Intention frauduleuse

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Obligations - Carte de contrôle - Sanction administrative - Sanction pénale - Élément moral - Matière répressive - Distinction - Chômage - "Non bis in idem"

CHOMAGE - Divers - Obligations - Carte de contrôle - Sanction administrative - Sanction pénale - Élément moral - Distinction - "Non bis in idem"

La répression de l'intention frauduleuse visée l'article 175 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 est une prérogative du pouvoir judiciaire dans l'exercice de laquelle une autorité administrative ne saurait s'immiscer; il n'appartient pas au directeur de l'Office national de l'emploi de sanctionner une telle intention (1). (1) Voir concl. écrites du ministère public.

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Obligations - Appréciation - Carte de contrôle - Sanction pénale - Action publique - Élément moral - Matière répressive - Pouvoir du juge - Chômage - Intention frauduleuse

- Artt. 154, eerste lid, 1° en 175, eerste lid, 1°, e KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid
MISDRIJF - Allerlei - Verplichtingen - Beoordeling - Controlekaart - Strafrechtelijke sanctie - Moreel bestanddeel - Onderscheid - Bevoegdheid van de rechter - Werkloosheid - Bedrieglijk opzet

- Artt. 154, eerste lid, 1° en 175, eerste lid, 1°, e KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

Het algemeen rechtsbeginsel non bis in idem wordt niet geschonden wanneer de bestanddelen van twee misdrijven in wezen niet dezelfde zijn; dat is het geval wanneer het strafbaar gestelde moreel bestanddeel van beide misdrijven verschillend is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

WERKLOOSHEID - Allerlei - Verplichtingen - Controlekaart - Administratieve sanctie - Strafrechtelijke sanctie - Moreel bestanddeel - Onderscheid - "Non bis in idem"

- Artt. 154, eerste lid, 1° en 175, eerste lid, 1°, e KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

MISDRIJF - Allerlei - Verplichtingen - Controlekaart - Administratieve sanctie - Strafrechtelijke sanctie - Moreel bestanddeel - Onderscheid - Werkloosheid - "Non bis in idem"

- Artt. 154, eerste lid, 1° en 175, eerste lid, 1°, e KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Verplichtingen - Controlekaart - Administratieve sanctie - Strafrechtelijke sanctie - Moreel bestanddeel - Strafzaken - Onderscheid - Werkloosheid - "Non bis in idem"

- Artt. 154, eerste lid, 1° en 175, eerste lid, 1°, e KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

- Art. 154, al. 1er, 1° et 175, al. 1er, 1°, e A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

INFRACTION - Divers - Obligations - Appréciation - Carte de contrôle - Sanction pénale - Élément moral - Distinction - Pouvoir du juge - Chômage - Intention frauduleuse

- Art. 154, al. 1er, 1° et 175, al. 1er, 1°, e A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

Le principe général du droit non bis in idem n'est pas violé lorsque les faits constitutifs de deux infractions ne sont pas, en substance, les mêmes; il en est ainsi lorsque l'élément moral incriminé diffère d'un délit à l'autre (1). (1) Voir concl. écrites du ministère public.

CHOMAGE - Divers - Obligations - Carte de contrôle - Sanction administrative - Sanction pénale - Élément moral - Distinction - "Non bis in idem"

- Art. 154, al. 1er, 1° et 175, al. 1er, 1°, e A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

INFRACTION - Divers - Obligations - Carte de contrôle - Sanction administrative - Sanction pénale - Élément moral - Distinction - Chômage - "Non bis in idem"

- Art. 154, al. 1er, 1° et 175, al. 1er, 1°, e A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Obligations - Carte de contrôle - Sanction administrative - Sanction pénale - Élément moral - Matière répressive - Distinction - Chômage - "Non bis in idem"

- Art. 154, al. 1er, 1° et 175, al. 1er, 1°, e A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

P.11.0200.N

13 september 2011

AC nr. ...

Uit artikel 2, 5e Decreet Natuurbehoud volgt dat een langdurig gebruik van een perceel als grasland niet volstaat om als historisch permanent grasland te worden beschouwd; de aard van de vegetatie, haar soortenrijkdom, de aard van het milieu en het reliëf of nog de cultuurhistorische waarde van het perceel vormen bijkomende voorwaarden waaraan eerst moet worden voldaan.

MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) - Voorwaarden - Historisch permanent grasland - Begrip

MONUMENTS ET SITES (CONSERVATION DES) - Conditions - Prairie historique permanente - Notion

P.11.0201.N

18 oktober 2011

AC nr. ...

Een vermogensvoordeel is uit het misdrijf verkregen indien er een causaal verband bestaat tussen dit misdrijf en het vermogensvoordeel; een eventueel rechtstreeks causaal verband tussen het vermogensvoordeel met een latere verrichting doet het causaal verband tussen dit vermogensvoordeel en het voordien gepleegde misdrijf niet verdwijnen.

STRAF - Andere straffen - Uit het misdrijf verkregen vermogensvoordeel - Bijzondere verbeurdverklaring

- Art. 42, 3° Strafwetboek

Un avantage patrimonial est tiré d'une infraction s'il existe un lien de causalité entre cette infraction et l'avantage patrimonial; un éventuel lien de causalité direct entre l'avantage patrimonial et une opération ultérieure ne fait pas disparaître le lien de causalité entre cet avantage patrimonial et l'infraction commise antérieurement.

PEINE - Autres peines - Avantage patrimonial tiré d'une infraction - Confiscation spéciale

- Art. 42, 3° Code pénal

Het begrip "rechtstreeks" in artikel 42, 3° Strafwetboek wijst niet op een beperking van de verbeurdverklaring tot de voordelen die zonder enige tussenschakel zijn verkregen uit het misdrijf, maar duidt op de primaire vermogensvoordelen als één der vermogensvoordelen die naast nog andere voor verbeurdverklaring vatbaar is zodat de in artikel 42, 3° Strafwetboek bedoelde maatregel van verbeurdverklaring kan worden toegepast op alle vermogensvoordelen die de dader rechtstreeks of onrechtstreeks uit het misdrijf heeft verkregen.

STRAF - Andere straffen - Rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordeel - Bijzondere verbeurdverklaring

Uit Artikel 42, 3°, Strafwetboek volgt dat naast de vermogensvoordelen die "rechtstreeks" uit het misdrijf zijn verkregen, met name de primaire vermogensvoordelen, ook "de goederen en waarden die in de plaats zijn gesteld" van die primaire vermogensvoordelen, met name de vervangingsgoederen, en de "inkomsten uit de belegde voordelen" die voortvloeien uit de primaire vermogensvoordelen of de vervangingsgoederen kunnen worden verbeurdverklaard; deze twee laatste categorieën betreffen eveneens voordelen die verkregen zijn uit het misdrijf, zij het onrechtstreeks ten gevolge van bepaalde verrichtingen van de dader die deze voordelen rechtstreeks opleveren.

STRAF - Andere straffen - Bijzondere verbeurdverklaring - Goederen en waarden die in de plaats van het rechtstreeks vermogensvoordeel zijn gesteld - Inkomsten uit belegde voordelen

La notion "directement" figurant à l'article 42, 3° du Code pénal ne vise pas une limitation de la confiscation aux avantages tirés sans aucun intermédiaire de l'infraction, mais bien les avantages patrimoniaux primaires en tant qu'un des avantages patrimoniaux parmi d'autres susceptibles de faire l'objet d'une confiscation, de sorte que la mesure de confiscation visée à l'article 42, 3°, du Code pénal peut s'appliquer à tous les avantages patrimoniaux tirés directement ou indirectement de l'infraction par l'auteur.

PEINE - Autres peines - Avantage patrimonial tiré directement de l'infraction - Confiscation spéciale

Il résulte de l'article 42, 3°, du Code pénal qu'outre les avantages patrimoniaux qui sont tirés "directement" de l'infraction, à savoir les avantages patrimoniaux primaires, "les biens et valeurs qui sont substitués" à ces avantages patrimoniaux primaires, à savoir les biens de remplacement, et les "revenus de ces avantages investis" qui résultent des avantages patrimoniaux primaires ou des biens de remplacement, peuvent être confisqués; ces deux dernières catégories concernent aussi des avantages qui sont tirés de l'infraction, fût-ce indirectement à la suite de certaines opérations de l'auteur qui donnent naissance directement à ces avantages.

PEINE - Autres peines - Confiscation spéciale - Biens et valeurs substitués aux avantages patrimoniaux directs - Revenus des avantages investis

P.11.0203.N

4 oktober 2011

AC nr. ...

Artikel 2bis Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering heeft tot doel om, ingeval van gelijktijdige vervolging van een rechtspersoon en van de natuurlijke persoon die bevoegd is om hem te vertegenwoordigen, een onafhankelijke verdediging van de rechtspersoon te waarborgen door de aanstelling van een lasthebber ad hoc (1). (1) Zie Cass. 26 sept. 2006, AR P.05.1663.N, AC, 2006, nr. 435 en de concl. van adv. gen. Vandewal; Cass. 9 juni 2009, AR P.09.0446.N, AC, 2009, nr. 388.

STRAFVORDERING - Aanstelling van een lasthebber ad hoc - Gelijktijdige vervolging van een rechtspersoon en een natuurlijke persoon - Onafhankelijke verdediging van de rechtspersoon

L'article 2bis de la loi du 17 avril 1878 contenant le Titre Préliminaire du Code de procédure pénale a pour but, en cas de poursuite simultanée d'une personne morale et de la personne physique qui est compétente pour la représenter, de garantir une défense autonome de la personne morale par la désignation d'un mandataire ad hoc (1). (1) Voir Cass. 26 septembre 2006, RG P.05.1663.N, Pas., 2006, n° 435 et les conclusions de l'avocat général Vandewal; Cass. 9 juin 2009, RG P.09.0446.N, Pas., 2009, n° 388.

ACTION PUBLIQUE - Désignation d'un mandataire ad hoc - Poursuite simultanée d'une personne morale et d'une personne physique - Défense autonome d'une personne morale

Ingeval de strafvordering tegen een rechtspersoon en tegen degene die bevoegd is om de rechtspersoon te vertegenwoordigen, wordt ingesteld en een lasthebber ad hoc voor de rechtspersoon is aangewezen, kiest de lasthebber ad hoc vrij de raadsman van de rechtspersoon; hij kan, zo hij oordeelt dat er geen gevaar is voor de tegenstrijdigheid van belangen, een beroep doen op dezelfde advocaat als de natuurlijke persoon die de rechtspersoon vertegenwoordigt; indien beroep wordt gedaan op eenzelfde advocaat voor de rechtspersoon en voor de natuurlijke persoon die de rechtspersoon vertegenwoordigt, moet die keuze blijken uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan.

ADVOCAAT - Lasthebber ad hoc - Gelijktijdige vervolging van een rechtspersoon en een natuurlijke persoon - Onafhankelijke verdediging van de rechtspersoon - Keuze van raadsman

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Lasthebber ad hoc - Rechtspersoon - Eenzelfde advocaat voor vervolgte rechtspersoon en natuurlijke persoon - Vertegenwoordiging

Niet ontvankelijk is de memorie, door eenzelfde advocaat neergelegd namens een natuurlijke persoon en een rechtspersoon voor wie een lasthebber ad hoc is aangewezen, indien uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan, niet blijkt dat deze raadsman werd aangesteld door de lasthebber ad hoc.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Vereiste vermeldingen - Memorie neergelegd door eenzelfde advocaat namens een vervolgte rechtspersoon en een natuurlijke persoon - Aanstelling van de raadsman door de lasthebber ad hoc - Ontvankelijkheid van de memorie

Dans le cas où l'action publique est mise en mouvement contre une personne morale et contre la personne physique compétente pour la représenter et qu'un mandataire ad hoc est désigné pour la personne morale, le mandataire ad hoc choisit librement le conseil de la personne morale; il peut, s'il décide qu'il n'y a pas de risque de contradiction d'intérêts, faire appel au même avocat que la personne physique représentant la personne morale; s'il est fait appel à un même avocat pour la personne morale et pour la personne physique représentant la personne morale, ce choix doit ressortir des pièces auxquelles la Cour peut avoir égard.

AVOCAT - Mandataire ad hoc - Poursuite simultanée d'une personne morale et d'une personne physique - Défense autonome d'une personne morale - Choix du conseil

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Action publique - Prévenu et inculpé - Mandataire ad hoc - Personne morale - Un même avocat pour la personne morale et la personne physique poursuivies - Représentation

Est irrecevable le mémoire, déposé par un même avocat au nom d'une personne physique et d'une personne morale pour laquelle un mandataire ad hoc a été désigné, s'il ne ressort pas des pièces auxquelles la Cour peut avoir égard que ledit conseil a été désigné par le mandataire ad hoc.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Indications requises - Mémoire déposé par un même avocat au nom d'une personne morale et d'une personne physique poursuivies - Désignation du conseil par le mandataire ad hoc - Recevabilité du mémoire

P.11.0225.N

22 februari 2011

AC nr. ...

Artikel 31 Voorlopige Hechteniswet is niet van toepassing op het cassatieberoep tegen een beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak doet over het beroep van een vreemdeling tegen de te zijnen aanzien met toepassing van de Vreemdelingenwet genomen administratieve maatregel van vrijheidsberoving, zodat de afstand van het cassatieberoep, die uitgaat van een andere rechtsopvatting, op dwaling berust en niet kan worden verleend.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Afstand - Allerlei - Vreemdelingenwet - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest - Cassatieberoep - Afstand van cassatieberoep - Afstand die op dwaling berust

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Allerlei - Vreemdelingenwet - Vrijheidsberovende maatregel - Verzoek tot invrijheidstelling - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest - Cassatieberoep - Artikel

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Désistement - Divers - Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers - Chambre des mises en accusation - Arrêt - Pourvoi en cassation - Désistement du pourvoi - Désistement fondé sur une erreur

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Divers - Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers - Mesure privative de liberté - Requête

VREEMDELINGEN - Vreemdelingenwet - Vrijheidsberovende maatregel - Verzoek tot invrijheidstelling - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest - Cassatieberoep - Afstand van cassatieberoep - Afstand die op dwaling berust

VREEMDELINGEN - Vreemdelingenwet - Vrijheidsberovende maatregel - Verzoek tot invrijheidstelling - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest - Cassatieberoep - Artikel 31, Voorlopige Hechteniswet - Toepasselijkheid

Een verzoek tot invrijheidstelling kan overeenkomstig artikel 71, derde lid, Vreemdelingenwet pas om de maand worden ingediend; deze bepaling strekt ertoe te vermijden dat de vrijheidsberoving van de vreemdeling voortdurend aan de beoordeling van de onderzoeksgerechten wordt onderworpen, zodat hieruit volgt dat deze termijn van een maand dient gerekend te worden vanaf de laatste beschikking of arrest van het onderzoeksgerecht tot handhaving van de vrijheidsberoving (1). (1) Cass., 21 sept. 2010, AR P.10.1456.N, AC, 2010, nr. 535; Zie: Cass., 31 aug. 2010, AR P.10.1423.N, AC, 2010, nr. 490.

VREEMDELINGEN - Vreemdelingenwet - Vrijheidsberoving - Hechtenis - Verzoek tot invrijheidstelling - Voorwaarde - Termijn van één maand - Berekening

- Art. 71, eerste lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Wanneer het onderzoeksgerecht kennis neemt van het beroep dat de vreemdeling krachtens artikel 71, eerste lid, Vreemdelingenwet heeft ingesteld tegen een vrijheidsberovende maatregel, op een ogenblik dat de geldigheidsduur van die maatregel reeds is verstreken maar er een beslissing tot verlenging is genomen, dient het bij de beoordeling van de wettigheid van de opsluiting, de regelmatigheid na te gaan van de beslissing tot verlenging.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Vreemdelingenwet - Vrijheidsberovende maatregel - Verzoek tot invrijheidstelling - Beslissing tot verlenging van de maatregel - Beoordeling van de wettigheid van de opsluiting - Criteria

- Art. 71, eerste lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

VREEMDELINGEN - Vreemdelingenwet - Vrijheidsberovende maatregel - Verzoek tot invrijheidstelling - Beslissing tot verlenging van de maatregel - Onderzoeksgerechten - Beoordeling van de wettigheid van de opsluiting - Criteria

- Art. 71, eerste lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

en libération - Chambre des mises en accusation - Arrêt - Pourvoi en cassation - Article 31, de la loi du 20 juillet 1990 - Applicabilité

ETRANGERS - Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers - Mesure privative de liberté - Requête en libération - Chambre des mises en accusation - Arrêt - Pourvoi en cassation - Désistement du pourvoi - Désistement fondé sur une erreur

ETRANGERS - Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers - Mesure privative de liberté - Requête en libération - Chambre des mises en accusation - Arrêt - Pourvoi en cassation - Article 31, de la loi du 20 juillet 1990 - Applicabilité

ETRANGERS - Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers - Privation de liberté - Détention - Requête en libération - Condition - Délai d'un mois - Calcul

- Art. 71, al. 1er L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers - Mesure privative de liberté - Requête en libération - Décision de prolongation de la mesure - Appréciation de la légalité de la détention - Critères

- Art. 71, al. 1er L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

ETRANGERS - Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers - Mesure privative de liberté - Requête en libération - Décision de prolongation de la mesure - Juridictions d'instruction - Appréciation de la légalité de la détention - Critères

- Art. 71, al. 1er L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Artikel 6 E.V.R.M. is niet van toepassing op de rechtspleging voor de onderzoeksgerechten, wanneer die uitspraak doen over uitvoerbaarverklaring van een door een buitenlandse overheid verleend aanhoudingsbevel (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Buitenlands aanhoudingsbevel - Toepasselijkheid - Uitvoerbaarverklaring - Uitlevering - Artikel 6, E.V.R.M.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Buitenlands aanhoudingsbevel - Toepasselijkheid - Uitvoerbaarverklaring - Uitlevering

UITLEVERING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Toepasselijkheid - Uitvoerbaarverklaring - Onderzoeksgerechten - Artikel 6, E.V.R.M. - Passieve uitlevering

UITVOERBAARVERKLARING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Toepasselijkheid - Uitlevering - Onderzoeksgerechten - Artikel 6, E.V.R.M.

Conclusie van advocaat-generaal Duinslaeger.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Buitenlands aanhoudingsbevel - Toepasselijkheid - Uitvoerbaarverklaring - Uitlevering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Buitenlands aanhoudingsbevel - Opdracht - Uitvoerbaarverklaring - Uitlevering - Onderzoek van de verjaring van de strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Buitenlands aanhoudingsbevel - Stuiting of schorsing - Uitvoerbaarverklaring - Uitlevering - Onderzoek van de verjaring van de strafvordering - Handelingen gesteld door de verzoekende Staat

ONDERZOEKSGERECHTEN - Buitenlands aanhoudingsbevel - Te vermelden wetsbepalingen - Uitvoerbaarverklaring - Uitlevering - Beslissing

ONDERZOEKSGERECHTEN - Buitenlands aanhoudingsbevel - Toepasselijkheid - Uitvoerbaarverklaring - Artikel 6, E.V.R.M. - Uitlevering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Buitenlands aanhoudingsbevel - Toepasselijkheid - Artikel 149, Grondwet 1994 - Uitvoerbaarverklaring - Uitlevering

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Buitenlands aanhoudingsbevel - Toepasselijkheid - Uitvoerbaarverklaring - Uitlevering

UITLEVERING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Stuiting of schorsing - Uitvoerbaarverklaring - Onderzoek van de verjaring van de strafvordering - Handelingen gesteld door de verzoekende Staat - Onderzoeksgerechten - Passieve uitlevering

UITLEVERING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Opdracht - Uitvoerbaarverklaring - Onderzoek van de verjaring van de strafvordering - Onderzoeksgerechten - Passieve uitlevering

UITLEVERING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Te vermelden wetsbepalingen - Uitvoerbaarverklaring - Passieve uitlevering - Beslissing

UITLEVERING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Toepasselijkheid - Artikel 149, Grondwet 1994 - Uitvoerbaarverklaring - Onderzoeksgerechten - Passieve uitlevering

UITLEVERING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Toepasselijkheid - Uitvoerbaarverklaring - Onderzoeksgerechten - Artikel 6, E.V.R.M. - Passieve uitlevering

L'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ne s'applique pas à la procédure devant les juridictions d'instruction lorsqu'elles statuent sur l'exequatur d'un mandat d'arrêt décerné par une autorité étrangère (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Mandat d'arrêt étranger - Applicabilité - Exequatur - Extradition - Conv. D.H., article 6

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Mandat d'arrêt étranger - Applicabilité - Exequatur - Extradition

EXTRADITION - Mandat d'arrêt étranger - Applicabilité - Exequatur - Juridictions d'instruction - Conv. D.H., article 6 - Extradition passive

EXEQUATUR - Mandat d'arrêt étranger - Applicabilité - Extradition - Juridictions d'instruction - Conv. D.H., article 6

Conclusions de l'avocat général Duinslaeger.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 149 - Mandat d'arrêt étranger - Applicabilité - Exequatur - Extradition

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Mandat d'arrêt étranger - Mission - Exequatur - Extradition - Examen de la prescription de l'action publique

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Mandat d'arrêt étranger - Interruption ou suspension - Exequatur - Extradition - Examen de la prescription de l'action publique - Actes posés par l'Etat requérant

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Mandat d'arrêt étranger - Dispositions légales à mentionner - Exequatur - Extradition - Décision

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Mandat d'arrêt étranger - Applicabilité - Exequatur - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, article 6 - Extradition

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Mandat d'arrêt étranger - Applicabilité - Constitution 1994, article 149 - Exequatur - Extradition

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Mandat d'arrêt étranger - Applicabilité - Exequatur - Extradition

EXTRADITION - Mandat d'arrêt étranger - Interruption ou suspension - Exequatur - Examen de la prescription de l'action publique - Actes posés par l'Etat requérant - Juridictions d'instruction - Extradition passive

EXTRADITION - Mandat d'arrêt étranger - Mission - Exequatur - Examen de la prescription de l'action publique - Juridictions d'instruction - Extradition passive

EXTRADITION - Mandat d'arrêt étranger - Dispositions légales à mentionner - Exequatur - Extradition passive - Décision

EXTRADITION - Mandat d'arrêt étranger - Applicabilité - Constitution 1994, article 149 - Exequatur - Juridictions d'instruction - Extradition passive

EXTRADITION - Mandat d'arrêt étranger - Applicabilité - Exequatur - Juridictions d'instruction - Conv. D.H., article 6 - Extradition passive

UITVOERBAARVERKLARING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Stuiting of schorsing - Uitlevering - Onderzoek van de verjaring van de strafvordering - Handelingen gesteld door de verzoekende Staat - Onderzoeksgerechten

UITVOERBAARVERKLARING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Toepasselijkheid - Artikel 149, Grondwet - Uitlevering - Onderzoeksgerechten

UITVOERBAARVERKLARING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Te vermelden wetsbepalingen - Uitlevering - Onderzoeksgerechten - Beslissing

UITVOERBAARVERKLARING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Opdracht - Uitlevering - Onderzoek van de verjaring van de strafvordering - Onderzoeksgerechten

UITVOERBAARVERKLARING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Toepasselijkheid - Uitlevering - Onderzoeksgerechten - Artikel 6, E.V.R.M.

De beslissing van een onderzoeksgerecht waarbij een door een buitenlandse overheid verleend aanhoudingsbevel uitvoerbaar wordt verklaard, is geen vonnis in de zin van artikel 149 Grondwet (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Buitenlands aanhoudingsbevel - Toepasselijkheid - Uitvoerbaarverklaring - Uitlevering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Buitenlands aanhoudingsbevel - Toepasselijkheid - Artikel 149, Grondwet 1994 - Uitvoerbaarverklaring - Uitlevering

UITLEVERING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Toepasselijkheid - Artikel 149, Grondwet 1994 - Uitvoerbaarverklaring - Onderzoeksgerechten - Passieve uitlevering

UITVOERBAARVERKLARING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Toepasselijkheid - Artikel 149, Grondwet 1994 - Uitlevering - Onderzoeksgerechten

Geen wetsbepaling verplicht het onderzoeksgerecht dat uitspraak doet over de tenuitvoerlegging van een door een buitenlandse overheid verleend aanhoudingsbevel om in zijn beslissing de wets- en verdragsbepalingen te vermelden die de voorwaarden voor de uitlevering bepalen (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Buitenlands aanhoudingsbevel - Te vermelden wetsbepalingen - Uitvoerbaarverklaring - Uitlevering - Beslissing

UITLEVERING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Te vermelden wetsbepalingen - Uitvoerbaarverklaring - Passieve uitlevering - Beslissing

UITVOERBAARVERKLARING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Te vermelden wetsbepalingen - Uitlevering - Onderzoeksgerechten - Beslissing

EXEQUATUR - Mandat d'arrêt étranger - Interruption ou suspension - Extradition - Examen de la prescription de l'action publique - Actes posés par l'Etat requérant - Juridictions d'instruction

EXEQUATUR - Mandat d'arrêt étranger - Applicabilité - Article 149 de la Constitution - Extradition - Juridictions d'instruction

EXEQUATUR - Mandat d'arrêt étranger - Dispositions légales à mentionner - Extradition - Juridictions d'instruction - Décision

EXEQUATUR - Mandat d'arrêt étranger - Mission - Extradition - Examen de la prescription de l'action publique - Juridictions d'instruction

EXEQUATUR - Mandat d'arrêt étranger - Applicabilité - Extradition - Juridictions d'instruction - Conv. D.H., article 6

La décision d'une juridiction d'instruction déclarant exécutoire un mandat d'arrêt décerné par une autorité étrangère ne constitue pas un jugement au sens de l'article 149 de la Constitution (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

CONSTITUTION - Constitution 1994 (artikel 100 a fin) - Article 149 - Mandat d'arrêt étranger - Applicabilité - Exequatur - Extradition

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Mandat d'arrêt étranger - Applicabilité - Constitution 1994, article 149 - Exequatur - Extradition

EXTRADITION - Mandat d'arrêt étranger - Applicabilité - Constitution 1994, article 149 - Exequatur - Juridictions d'instruction - Extradition passive

EXEQUATUR - Mandat d'arrêt étranger - Applicabilité - Constitution 1994, article 149 - Extradition - Juridictions d'instruction

Aucune disposition légale n'oblige la juridiction d'instruction qui statue sur l'exécution d'un mandat d'arrêt décerné par une autorité étrangère de mentionner dans sa décision les dispositions légales et conventionnelles fixant les conditions de l'extradition (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Mandat d'arrêt étranger - Dispositions légales à mentionner - Exequatur - Extradition - Décision

EXTRADITION - Mandat d'arrêt étranger - Dispositions légales à mentionner - Exequatur - Extradition passive - Décision

EXEQUATUR - Mandat d'arrêt étranger - Dispositions légales à mentionner - Extradition - Juridictions d'instruction - Décision

Het onderzoeksgerecht dat de tenuitvoerlegging beoordeelt van een door een buitenlandse overheid verleend aanhoudingsbevel met het oog op strafvervolging, moet onder meer nagaan of naar Belgisch recht op het ogenblik van de uitlevering de verjaring van de strafvordering voor het feit, voorwerp van de strafvervolging in de verzoekende staat, niet is verjaard en daarbij onderzoeken of de verjaring van de strafvordering volgens het Belgisch recht niet werd geschorst of gestuit; het houdt daarbij rekening met handelingen van overheden van de verzoekende staat, want het zijn die overheden die de strafvordering uitoefenen, voor het feit waarvoor de uitlevering wordt gevraagd (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Buitenlands aanhoudingsbevel - Opdracht - Uitvoerbaarverklaring - Uitlevering - Onderzoek van de verjaring van de strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Buitenlands aanhoudingsbevel - Stuiting of schorsing - Uitvoerbaarverklaring - Uitlevering - Onderzoek van de verjaring van de strafvordering - Handelingen gesteld door de verzoekende Staat

UITLEVERING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Opdracht - Uitvoerbaarverklaring - Onderzoek van de verjaring van de strafvordering - Onderzoeksgerechten - Passieve uitlevering

UITLEVERING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Stuiting of schorsing - Uitvoerbaarverklaring - Onderzoek van de verjaring van de strafvordering - Handelingen gesteld door de verzoekende Staat - Onderzoeksgerechten - Passieve uitlevering

UITVOERBAARVERKLARING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Stuiting of schorsing - Uitlevering - Onderzoek van de verjaring van de strafvordering - Handelingen gesteld door de verzoekende Staat - Onderzoeksgerechten

UITVOERBAARVERKLARING - Buitenlands aanhoudingsbevel - Opdracht - Uitlevering - Onderzoek van de verjaring van de strafvordering - Onderzoeksgerechten

La juridiction d'instruction qui examine l'exécution d'un mandat d'arrêt décerné par une autorité étrangère en vue des poursuites pénales, doit notamment examiner si, selon le droit belge, au moment de l'extradition l'action publique n'est pas prescrite pour le fait qui fait l'objet des poursuites pénales dans l'Etat requérant et examiner aussi si la prescription de l'action publique, selon le droit belge, n'est pas suspendue ou interrompue; elle tient compte à cet égard des actes des autorités de l'Etat requérant, car ce sont ces autorités qui exercent l'action publique pour le fait du chef duquel l'extradition est demandée (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Mandat d'arrêt étranger - Mission - Exequatur - Extradition - Examen de la prescription de l'action publique

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Mandat d'arrêt étranger - Interruption ou suspension - Exequatur - Extradition - Examen de la prescription de l'action publique - Actes posés par l'Etat requérant

EXTRADITION - Mandat d'arrêt étranger - Mission - Exequatur - Examen de la prescription de l'action publique - Juridictions d'instruction - Extradition passive

EXTRADITION - Mandat d'arrêt étranger - Interruption ou suspension - Exequatur - Examen de la prescription de l'action publique - Actes posés par l'Etat requérant - Juridictions d'instruction - Extradition passive

EXEQUATUR - Mandat d'arrêt étranger - Interruption ou suspension - Extradition - Examen de la prescription de l'action publique - Actes posés par l'Etat requérant - Juridictions d'instruction

EXEQUATUR - Mandat d'arrêt étranger - Mission - Extradition - Examen de la prescription de l'action publique - Juridictions d'instruction

P.11.0231.N

13 september 2011

AC nr. ...

Uit de samenhang van de artikelen 61.1.4° en 61.1.1°, Wegverkeersreglement volgt dat een rode pijl voorbijrijden in de richting die door de pijl aangegeven wordt (artikel 61.1.4°, Wegverkeersreglement) overeenstemt met het voorbijrijden van een rood licht (artikel 61.1.1°, Wegverkeersreglement); dit houdt in dat wanneer een rode pijl naar links geplaatst is samen met cirkelvormig groen licht, dit voor gevolg heeft dat dit groene licht slechts van toepassing is voor de andere rijrichtingen dan deze aangegeven door de rode pijl (1). (1) Zie Cass. (Verenigde kamers), 6 mei 2008, AR P.08.0292.N, AC, 2008, nr. 273, met concl. advocaat-generaal P. DUINSLAEGER.

WEGVERKEER - Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 61 - Overtreding - Voorbijrijden van rode pijl in de richting door de pijl aangegeven - Combinatie van naar links geplaatste rode pijl met cirkelvormig groen licht

ROULAGE - Code de la route du 01121975 - Dispositions réglementaires - Article 61 - Infraction - Francissement d'une flèche rouge dans la direction indiquée par la flèche - Combinaison d'une flèche de couleur rouge indiquant la gauche et d'un feu vert circulaire

Artikel 3 E.V.R.M., dat bepaalt dat niemand mag worden onderworpen aan foltering noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen, vereist evenwel dat het verboden vernederende aspect van de straf afhangt van het geheel der omstandigheden, inzonderheid de aard, de context en de uitvoeringsmodaliteiten van de straf; bovendien moet de vernedering een minimum van zwaarwichtigheid hebben om onder toepassing van artikel 3 E.V.R.M. te vallen.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3 - Vernederende straf

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Vernederende straf - Artikel 3 - Verdrag Rechten van de Mens

Het komt de wetgever toe misdrijven in te voeren en de straffen hiervoor te bepalen; de rechter bepaalt, binnen de bij de wet en het E.V.R.M gestelde perken, in feite en derhalve onaantastbaar de sanctie die hij in verhouding acht met de zwaarte van de bewezen verklaarde inbreuken; het Hof gaat evenwel na of uit de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing niet blijkt of werd geoordeeld met miskenning van artikel 3 E.V.R.M.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Beoordeling door de feitenrechter - Toezicht van het Hof - Grens - Strafzaken - Straftoemeting

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3 - Beoordeling door de feitenrechter - Toezicht van het Hof - Grens - Straftoemeting

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Beoordeling door de feitenrechter - Toezicht van het Hof - Grens - Straftoemeting

L'article 3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, qui dispose que nul ne peut être soumis à la torture ni à des peines ou traitements inhumains ou dégradants, requiert toutefois que l'aspect dégradant interdit de la peine soit apprécié eu égard à l'ensemble des circonstances, particulièrement à la nature, au contexte et aux modalités d'exécution de la peine; de plus, la dégradation doit avoir un minimum de gravité pour tomber sous l'application de l'article 3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 3 - Peine dégradante

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Peine dégradante - Article 3 - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales

Il appartient au législateur d'établir les infractions et d'en fixer les peines; dans les limites établies par la loi et par la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, le juge détermine en fait et, par conséquent, souverainement la sanction qu'il considère proportionnelle à la gravité des infractions déclarées établies; la Cour vérifie toutefois s'il ne résulte pas des constatations et considérations de la décision attaquée une violation de l'article 3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Appréciation par le juge du fond - Contrôle de la Cour - Limite - Matière répressive - Taux de la peine

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 3 - Appréciation par le juge du fond - Contrôle de la Cour - Limite - Taux de la peine

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Appréciation par le juge du fond - Contrôle de la Cour - Limite - Taux de la peine

Wanneer de betekening van het bevel tot aanhouding binnen vierentwintig uren na de vrijheidsberoving geschiedt en de vermeldingen bevat die in artikel 16, § 5, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis zijn bepaald, voldoet zij aan de verplichting om de persoon die van zijn vrijheid is beroofd, in een eenvoudige en toegankelijke taal, kennis te geven van de redenen in feite en in rechte waarop zijn arrestatie is gegrond, om hem de mogelijkheid te bieden de wettigheid ervan te betwisten voor een rechtbank die zijn invrijheidstelling zal bevelen indien de detentie onrechtmatig is.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.2 - Arrestatie - Verplichting om op de hoogte te worden gebracht van de redenen van de arrestatie - Bevel tot aanhouding - Betekening

- Art. 16, § 5 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 5.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding - Artikel 5.2 E.V.R.M. - Verplichting om op de hoogte te worden gebracht van de redenen van de arrestatie - Bevel tot aanhouding - Betekening

- Art. 16, § 5 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 5.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Dès lors qu'elle intervient dans les vingt-quatre heures de la privation de liberté et qu'il comporte les mentions prévues par l'article 16, §5, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, la signification du mandat d'arrêt satisfait à l'obligation de faire connaître à la personne privée de liberté, dans un langage simple et accessible, les raisons de droit et de fait qui fondent son arrestation, de manière à lui permettre d'en discuter la légalité devant un tribunal qui ordonnera sa libération si la détention est illégale.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.2 - Arrestation - Obligation d'information des raisons de l'arrestation - Mandat d'arrêt - Signification

- Art. 16, § 5 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 5, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DETENTION PREVENTIVE - Arrestation - Conv. D.H., article 5, § 2 - Obligation d'information des raisons de l'arrestation - Mandat d'arrêt - Signification

- Art. 16, § 5 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 5, § 2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.11.0244.N

8 februari 2011

AC nr. ...

Artikel 6 E.V.R.M ontnemt de onderzoeksgerechten die uitspraak moeten doen over de eventuele handhaving van de voorlopige hechtenis niet de rechtsmacht te onderzoeken of een aangehaalde schending van voormeld artikel van aard is het voeren van een eerlijk proces te verhinderen (1). (1) Cass., 23 maart 2010, AR P.10.0474.N, AC, 2010, nr. 209.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Voorlopige hechtenis - Miskenning - Eerlijke behandeling van de zaak - Recht op bijstand van een advocaat - Verhoor - Beoordelingsbevoegdheid - Onderzoeksgerechten - EVRM

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Voorlopige hechtenis - Miskenning - Eerlijke behandeling van de zaak - Recht op bijstand van een advocaat - Verhoor - Beoordelingsbevoegdheid - Onderzoeksgerechten

L'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales n'enlève pas aux juridictions d'instruction appelées à statuer sur le maintien éventuel de la détention préventive le pouvoir d'examiner si la violation alléguée de l'article précité est de nature à empêcher le déroulement d'un procès équitable (1). (1) Cass., 23 mars 2010, RG P.10.0474.N, Pas., 2010, n° 209.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Détention préventive - Violation - Traitement équitable de la cause - Droit à l'assistance d'un avocat - Audition - Pouvoir d'appréciation - Juridictions d'instruction - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Détention préventive - Violation - Traitement équitable de la cause - Droit à l'assistance d'un avocat - Audition - Pouvoir d'appréciation - Juridictions d'instruction

Artikel 6 E.V.R.M. verplicht de onderzoeksgerechten niet om de opheffing te bevelen van een bevel tot aanhouding om de enkele reden dat de inverdenkinggestelde voorafgaand aan dit bevel en ook daarna werd verhoord zonder de bijstand van een advocaat (1) of nog geen gevolg gegeven werd aan zijn verzoek om een samenvattend verhoor in aanwezigheid van zijn raadsman. (1) Cass. 5 mei 2010, AR P.10.0744.F, AC, 2010 nr. 316; Cass., 23 maart 2010, AR P.10.0474.N, AC, 2010, nr. 209.

ADVOCAAT - Miskening - Recht op bijstand van een advocaat - Verhoor - Artikel 6 - EVRM - Onderzoek in strafzaken

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Voorlopige hechtenis - Miskening - Recht op bijstand van een advocaat - Verhoor

De pleegvormen van artikel 47bis Wetboek van Strafvordering bij het verhoor van de verdachte, de vrijheidsbeneming die in geen geval langer mag duren dan vierentwintig uur, zoals bepaald door artikel 12, derde lid, Grondwet, de onmiddellijke overhandiging bij de betekening van het bevel tot aanhouding van alle stukken bedoeld in de artikelen 16, §7 en 18, §2, Voorlopige Hechteniswet, het recht van de verdachte van vrij verkeer met zijn raadsman overeenkomstig artikel 20, §1 en §5, Voorlopige Hechteniswet, de terbeschikkingstelling van het dossier met het oog op de verschijning voor het onderzoeksgerecht overeenkomstig artikel 21, §3, Voorlopige Hechteniswet, de aanwezigheid van de raadsman van de verdachte bij de samenvattende ondervraging bepaald in artikel 22, derde lid, Voorlopige Hechteniswet, alsook de rechten die aan de verdachte zijn toegekend bij de artikelen 61ter, 61quater, 61quinquies, 136 en 235bis Wetboek van Strafvordering bevatten een geheel van waarborgen die aan de inverdenkinggestelde een eerlijke procesvoering moeten verzekeren (1). (1) Cass., 22 juni 2010, AR P.10.0872.N, AC, 2010, nr. 445.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Voorlopige hechtenis - Waarborgen voor de verdachte tijdens het onderzoek en in het kader van de voorhechtenis - Geen bijstand van een advocaat - Verhoor

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Waarborgen voor de verdachte tijdens het onderzoek en in het kader van de voorhechtenis - Geen bijstand van een advocaat - Verhoor

Het verzuim van de onderzoeksrechter de inverdenkinggestelde op te roepen voor het door artikel 22, derde lid, Voorlopige Hechteniswet bedoelde samenvattend verhoor leidt op zich niet tot de nietigheid van de rechtspleging(1). (1) Cass., 10 april 2007, AR P.07.419.F, AC, 2007, nr. 178.

L'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales n'oblige pas les juridictions d'instruction à donner mainlevée du mandat d'arrêt au seul motif qu'avant et aussi après la délivrance du mandat d'arrêt l'inculpé a été entendu sans l'assistance d'un avocat (1) ou qu'il n'a pas encore été donné suite à sa demande d'audition récapitulative en présence de son conseil. (1) Cass., 5 mai 2010, RG P.10.0744.F, Pas., 2010, n° 316; Cass., 23 mars 2010, RG P.10.0474.N, Pas., 2010, n° 209.

AVOCAT - Violation - Droit à l'assistance d'un avocat - Audition - Article 6 - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Instruction en matière répressive

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Détention préventive - Violation - Droit à l'assistance d'un avocat - Audition

Les formalités de l'article 47bis du Code d'instruction criminelle lors de l'audition de l'inculpé, la privation de liberté qui ne peut en aucun cas dépasser vingt-quatre heures comme prévu par l'article 12, alinéa 3, de la Constitution, la remise immédiate lors de la signification du mandat d'arrêt de toutes les pièces visées aux articles 16, §7 et 18, §2, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, le droit de l'inculpé de communiquer librement avec son avocat conformément à l'article 20, §1er et 5 de la loi du 20 juillet 1990, la mise à la disposition du dossier en vue de la comparution devant la juridiction d'instruction conformément à l'article 21, §3, de la loi du 20 juillet 1990, la présence du conseil de l'inculpé lors de l'interrogatoire récapitulatif prévu à l'article 22, alinéa 3, de la loi du 20 juillet 1990, ainsi que les droits qui sont conférés à l'inculpé par les articles 61ter, 61quater, 61quinquies, 136 et 235bis du Code d'instruction criminelle, contiennent un ensemble de garanties visant à assurer à l'inculpé un procès équitable (1). (1) Cass., 22 juin 2010, RG P.10.0872.N, Pas., 2010, n° 445.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Détention préventive - Garanties pour l'inculpé au cours de l'instruction et dans le cadre de la détention préventive - Pas d'assistance d'un avocat - Audition

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Garanties pour l'inculpé au cours de l'instruction et dans le cadre de la détention préventive - Pas d'assistance d'un avocat - Audition

P.11.0247.F

1 juni 2011

AC nr. ...

Artikel 6.3.a, van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, volgens hetwelk een ieder tegen wie een vervolging is ingesteld het recht heeft om op de hoogte te worden gesteld van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte beschuldiging, heeft alleen betrekking op de inlichtingen inzake de ten laste gelegde strafbare feiten en de juridische omschrijving ervan; noch die bepaling noch enig algemeen rechtsbeginsel leggen de rechter de verplichting op om de vervolgte persoon ervan te verwittigen dat, ingeval hij een verval van het recht tot sturen uitspreekt, die straf moet gekoppeld worden aan een beveiligingsmaatregel (1). (1) Zie Cass. 4 maart 2008, AR P.08.0332.N, AC, 2008, nr. 155.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Draagwijdte - Artikel 6.3.a - Recht van de beschuldigde om onverwijld op de hoogte te worden gesteld van de aard en de reden van de beschuldiging

- Art. 6.3, a Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

L'article 6, §3, a, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, selon lequel toute personne poursuivie a le droit d'être informée de la nature et de la cause de l'accusation portée contre elle, ne concerne que l'information relative aux faits punissables mis à charge et à leur qualification juridique; ni cette disposition ni aucun principe général du droit n'imposent au juge d'avertir la personne poursuivie que, dans le cas où il prononce une peine de déchéance du droit de conduire, cette sanction doit être assortie d'une mesure de sûreté (1). (1) Voir Cass. 4 mars 2008, RG P.08.0332.N, Pas., 2008, n° 155.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Portée - Article 6, § 3.a - Droit de l'accusé d'être informé dans le plus court délai de la nature et de la cause de l'accusation

- Art. 6, § 3, a Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.11.0255.F

16 februari 2011

AC nr. ...

Het onderzoeksgerecht dient geen acht te slaan op de toestand van eventuele mede-inverdenkinggestelden wanneer het oordeelt over de handhaving van de hechtenis van de inverdenkinggestelde, en daarbij nagaat of er tegen hem nog steeds ernstige aanwijzingen van schuld bestaan alsook of de criteria aanwezig zijn die in artikel 18 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis zijn bepaald.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Voorwaarden - In aanmerking nemen van de toestand van mede-inverdenkinggestelden

- Art. 22, zesde lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

La juridiction d'instruction n'est pas tenue d'avoir égard à la situation d'éventuels coïnculpés lorsqu'elle apprécie le maintien de la détention de l'inculpé en vérifiant, dans le chef de celui-ci, la persistance d'indices sérieux de culpabilité ainsi que les critères prévus par l'article 16 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive.

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Conditions - Prise en compte de la situation de coïnculpés

- Art. 22, al. 6 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

Het onderzoeksgerecht dient niet te verduidelijken waarom het geen invrijheidstelling onder voorwaarden van de inverdenkinggestelde beveelt, wanneer niet om die maatregel is verzocht.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Invrijheidstelling onder voorwaarden - Beslissing om geen vrijlating onder voorwaarden te bevelen - Motivering - Inverdenkinggestelde dient geen verzoek in

- Art. 22, zevende lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige

La juridiction d'instruction n'est pas tenue de préciser qu'elle n'ordonne pas la libération sous conditions de l'inculpé lorsque cette mesure ne lui est pas demandée.

DETENTION PREVENTIVE - (Mise en) liberté sous conditions - Décision de ne pas ordonner la libération sous conditions - Motivation - Absence de demande de l'inculpé

- Art. 22, al. 7 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Motivering - Beslissing om geen vrijlating onder voorwaarden te bevelen - Vermelding - Art. 22, zevende lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Motivation - Décision de ne pas ordonner la libération sous conditions - Mention - Art. 22, al. 7 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

P.11.0259.F

23 februari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging - Kamer van inbeschuldigingstelling - Vrijheidsberoving - Ontvankelijkheid - Handhaving - Belgische Staat - Vreemdeling - Geen betekening - Cassatieberoep

Conclusions de l'avocat général Genicot.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme et délai de signification etou de dépôt - Chambre des mises en accusation - Privation de liberté - Recevabilité - Maintien - Etat belge - Etranger - Absence de signification - Pourvoi

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging - Kamer van inbeschuldigingstelling - Vrijheidsberoving - Ontvankelijkheid - Handhaving - Belgische Staat - Vreemdeling - Geen betekening - Cassatieberoep

Est irrecevable le pourvoi de l'État belge dont il n'apparaît pas des pièces de la procédure qu'il a été signifié à la partie contre laquelle il a été dirigé (1). (1) Voir concl. du ministère public.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme et délai de signification etou de dépôt - Chambre des mises en accusation - Privation de liberté - Recevabilité - Maintien - Etat belge - Etranger - Absence de signification - Pourvoi

P.11.0267.N

15 februari 2011

AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 14, §4, Wet Europees aanhoudingsbevel uitspraak doet, heeft enkel te oordelen over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel; de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij overeenkomstig artikel 11, § 3, Wet Europees aanhoudingsbevel de hechtenis wordt bevolen is niet aanhangig en de kamer van inbeschuldigingstelling heeft geen rechtsmacht om over de regelmatigheid van die beschikking uitspraak te doen (1). (1) Zie Cass., 5 juli 2005, AR P.05.0896.N, AC, 2005, nr. 387; 21 feb. 2006, AR P.06.0243.N, AC, 2006, nr. 10.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beschikking van de onderzoeksrechter tot het in hechtenis plaatsen van betrokkene - Bevoegdheid - Beschikking tot niet-tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Europees aanhoudingsbevel - Beschikking van de onderzoeksrechter tot het in hechtenis plaatsen van betrokkene - Beschikking tot niet-tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel - Hoger beroep - Bevoegdheid

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Appel - Chambre des mises en accusation - Ordonnance de placement de l'intéressé en détention délivrée par le juge d'instruction - Compétence - Ordonnance de non-exécution du mandat d'arrêt européen

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Mandat d'arrêt européen - Ordonnance de placement de l'intéressé en détention délivrée par le juge d'instruction - Ordonnance de non-exécution du mandat d'arrêt européen - Appel - Compétence

P.11.0279.F

16 februari 2011

AC nr. ...

De miskenning van een ministeriële omzendbrief, die geen wet is in de zin van artikel 608 van het Gerechtelijk Wetboek, kan niet tot vernietiging leiden (1). (1) Cass., 3 april 2007, AR P.07.0214.N, AC, 2007, nr. 170.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen - Middel dat de miskenning van een ministeriële omzendbrief aanvoert - Ontvankelijkheid

Het specialiteitsbeginsel, dat is vastgelegd in artikel 37, §1, van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, belet niet dat de strafrechtelijke omschrijving die aan de feiten is gegeven in het Europees aanhoudingsbevel op grond waarvan de overlevering van een gezochte persoon was gevraagd en verkregen, in de loop van de daaropvolgende rechtspleging wordt herzien of aangevuld, voor zover die rechtspleging betrekking heeft op dezelfde feiten, en de feiten, met die omschrijving, een misdrijf opleveren dat onder de voormelde wet valt (1). (1) Zie Cass., 9 okt. 2002, AR P.02.1308.F, AC, 2002, nr. 523.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Specialiteitsbeginsel - Tenuitvoerlegging op vraag van België - Overlevering van de gezochte persoon

UITLEVERING - Actieve uitlevering - Specialiteitsbeginsel

La méconnaissance d'une circulaire ministérielle, qui n'est pas une loi au sens de l'article 608 du Code judiciaire, ne peut donner ouverture à cassation (1). (1) Cass., 3 avril 2007, RG P.07.0214.N, Pas., 2007, n° 170.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Généralités - Moyen invoquant la violation d'une circulaire ministérielle - Recevabilité

La règle de la spécialité consacrée par l'article 37, §1er, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen n'empêche pas que la qualification pénale qui a été donnée aux faits dans le mandat d'arrêt européen sur la base duquel la remise d'une personne recherchée a été demandée et obtenue, soit revue ou complétée dans la procédure subséquente pour autant qu'elle porte sur les mêmes faits et que, sous cette qualification, les faits constituent une infraction relevant de la loi précitée (1). (1) Voir Cass., 9 octobre 2002, RG P.02.1308.F, Pas., 2002, n° 523.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Règle de la spécialité - Exécution à la demande de la Belgique - Remise de la personne recherchée

EXTRADITION - Extradition active - Règle de la spécialité

P.11.0283.F

16 februari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Voorlopige hechtenis - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Vrijlating onder voorwaarden - Hoger beroep van de procureur des Konings - Kamer van inbeschuldigingstelling - Wijziging - Handhaving van de hechtenis - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Vrijlating onder voorwaarden - Hoger beroep van de procureur des Konings - Kamer van inbeschuldigingstelling - Wijziging - Handhaving van de hechtenis - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Vrijlating onder voorwaarden - Hoger beroep van de procureur des Konings - Kamer van inbeschuldigingstelling - Wijziging - Handhaving van de hechtenis - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Détention préventive - Règlement de la procédure - Chambre du conseil - Libération sous conditions - Appel du procureur du Roi - Chambre des mises en accusation - Réformation - Maintien de la détention - Pourvoi en cassation - Recevabilité

DETENTION PREVENTIVE - Pourvoi en cassation - Règlement de la procédure - Chambre du conseil - Libération sous conditions - Appel du procureur du Roi - Chambre des mises en accusation - Réformation - Maintien de la détention - Pourvoi en cassation - Recevabilité

DETENTION PREVENTIVE - Règlement de la procédure - Chambre du conseil - Libération sous conditions - Appel du procureur du Roi - Chambre des mises en accusation - Réformation - Maintien de la détention - Pourvoi en cassation - Recevabilité

Uit de opzet van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis blijkt dat geen enkel rechtsmiddel kan worden aangewend tegen de onderzoeksbeslissingen die, bij de regeling van de rechtspleging, de aanhouding van de in verdenking gestelde bevestigen; in dat geval kan de in verdenking gestelde, zo hij de hechtenis betwist, een verzoek tot invrijheidstelling indienen, overeenkomstig artikel 27, §1, van de voormelde wet (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Vrijlating onder voorwaarden - Hoger beroep van de procureur des Konings - Kamer van inbeschuldigingstelling - Wijziging - Handhaving van de hechtenis - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

VOORLOPIGE HECHTENIS - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Vrijlating onder voorwaarden - Hoger beroep van de procureur des Konings - Kamer van inbeschuldigingstelling - Wijziging - Handhaving van de hechtenis - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Voorlopige hechtenis - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer - Vrijlating onder voorwaarden - Hoger beroep van de procureur des Konings - Kamer van inbeschuldigingstelling - Wijziging - Handhaving van de hechtenis - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Il résulte de l'économie de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive qu'aucune voie de recours n'est prévue contre les décisions d'instruction qui, lors du règlement de la procédure, disent que l'inculpé restera en détention; dans ce cas, s'il conteste sa détention, l'inculpé peut déposer une requête de mise en liberté, conformément à l'article 27, §1er, de la loi précitée (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DETENTION PREVENTIVE - Pourvoi en cassation - Règlement de la procédure - Chambre du conseil - Libération sous conditions - Appel du procureur du Roi - Chambre des mises en accusation - Réformation - Maintien de la détention - Pourvoi en cassation - Recevabilité

DETENTION PREVENTIVE - Règlement de la procédure - Chambre du conseil - Libération sous conditions - Appel du procureur du Roi - Chambre des mises en accusation - Réformation - Maintien de la détention - Pourvoi en cassation - Recevabilité

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Détention préventive - Règlement de la procédure - Chambre du conseil - Libération sous conditions - Appel du procureur du Roi - Chambre des mises en accusation - Réformation - Maintien de la détention - Pourvoi en cassation - Recevabilité

P.11.0286.N

20 september 2011

AC nr. ...

Wanneer de rechter vaststelt dat de burgerlijke partij geen enkele deelname heeft aan de gebeurlijke gebrekkige organisatie van de overheid om de burgerlijke rechtsvorderingen binnen een redelijke termijn te beoordelen, is in haren hoofde elke aansprakelijkheid en verplichting tot herstel wegens mogelijke overschrijding van de redelijke termijn uitgesloten, zodat, in de context van de door die burgerlijke partij ingestelde aansprakelijkheidsvordering tegen de beklagde, elk verder onderzoek naar het bestaan van voormelde overschrijding en het eventueel eraan te verbinden herstel geen bestaansreden meer heeft.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Aansprakelijkheidsvordering tegen de beklagde - Beoordeling binnen een redelijke termijn - Gebrekkige organisatie van de overheid - Geen deelname aan het gebrek door de burgerlijke partij - Burgerlijke partij

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Aansprakelijkheidsvordering tegen de beklagde - Beoordeling binnen een redelijke termijn - Gebrekkige organisatie van de overheid - Geen deelname aan het gebrek door de burgerlijke partij - Burgerlijke partij - Redelijke termijn

Lorsque le juge ne constate pas la contribution de la partie civile à l'organisation éventuellement défaillante de l'autorité dans le jugement des actions civiles dans un délai raisonnable, toute responsabilité ou obligation dans son chef quant à une réparation en raison du possible dépassement du délai raisonnable est exclue, de sorte que, dans le contexte de l'action en responsabilité dirigée par cette partie civile contre le prévenu, tout examen ultérieur de l'existence du dépassement précité et de la réparation qui lui serait éventuellement associée n'a plus lieu d'être.

ACTION CIVILE - Action en responsabilité dirigée contre le prévenu - Jugement dans un délai raisonnable - Organisation défaillante de l'autorité - Absence de contribution de la partie civile à la défaillance - Partie civile

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Action en responsabilité dirigée contre le prévenu - Jugement dans un délai raisonnable - Organisation défaillante de l'autorité - Absence de contribution de la partie civile à la défaillance - Partie civile - Délai raisonnable

P.11.0288.F

27 april 2011

AC nr. ...

De van het gemeen recht afwijkende verjaringstermijn van drie maanden, die toepasselijk is op de strafvordering wegens laster of belediging jegens openbare ambtenaren, is niet toepasselijk wanneer die wanbedrijven zijn gericht tegen ambtenaren wegens feiten uit hun privé-leven (1). (1) J. LECLERCQ, "Atteintes portées à l'honneur ou à la considération des personnes", Les Nouvelles, Droit pénal, t. IV, Brussel, Larcier, 1989, nr. 7407; A. LORENT, "Atteintes portées à l'honneur ou à la considération des personnes", in Droit pénal et procédure pénale, t. I., Brussel, 2001, nr. 231; A. DE NAUW, Initiation au droit pénal spécial, Waterloo, Kluwer, 2008, p. 361.

BELEDIGING EN SMAAD - Drukpersmisdrijf - Verjaringstermijn - Verkorte verjaring - Laster of belediging jegens een openbaar ambtenaar - Feiten die tot het privé-leven behoren - Toepassingsgebied

- Artt. 4 en 12 Decr. 20 juli 1831

DRUKPERS (POLITIE OVER DE) - Drukpersmisdrijf - Verjaringstermijn - Verkorte verjaring - Laster of belediging jegens een openbaar ambtenaar - Feiten die tot het privé-leven behoren - Toepassingsgebied

- Artt. 4 en 12 Decr. 20 juli 1831

LASTER EN EERROOF - Drukpersmisdrijf - Verjaringstermijn - Verkorte verjaring - Laster of belediging jegens een openbaar ambtenaar - Feiten die tot het privé-leven behoren - Toepassingsgebied

- Artt. 4 en 12 Decr. 20 juli 1831

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Drukpersmisdrijf - Verkorte verjaring - Laster of belediging jegens een openbaar ambtenaar - Feiten die tot het privé-leven behoren - Toepassingsgebied

- Artt. 4 en 12 Decr. 20 juli 1831

Le délai de prescription de trois mois dérogatoire au droit commun, applicable à l'action publique du chef de calomnie ou d'injure envers des fonctionnaires publics, n'est pas d'application lorsque ces délits sont dirigés contre des fonctionnaires en raison de faits relevant de leur vie privée (1). (1) J. LECLERCQ, "Atteintes portées à l'honneur ou à la considération des personnes", Les Nouvelles, Droit pénal, TIV, Bruxelles, Larcier, 1989, n° 7407; A. LORENT, "Atteintes portées à l'honneur ou à la considération des personnes", in Droit pénal et procédure pénale, T.I., Bruxelles, Kluwer, 2001, n° 231; A. DE NAUW, Initiation au droit pénal spécial, Waterloo, Kluwer, 2008, p. 361.

INJURE ET OUTRAGE - Délit de presse - Délai de prescription - Prescription abrégée - Calomnie ou injure envers un fonctionnaire public - Faits relevant de la vie privée - Champ d'application

- Art. 4 et 12 Décret du 20 juillet 1831

PRESSE - Délit de presse - Délai de prescription - Prescription abrégée - Calomnie ou injure envers un fonctionnaire public - Faits relevant de la vie privée - Champ d'application

- Art. 4 et 12 Décret du 20 juillet 1831

CALOMNIE ET DIFFAMATION - Délit de presse - Délai de prescription - Prescription abrégée - Calomnie ou injure envers un fonctionnaire public - Faits relevant de la vie privée - Champ d'application

- Art. 4 et 12 Décret du 20 juillet 1831

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Délais - Délit de presse - Prescription abrégée - Calomnie ou injure envers un fonctionnaire public - Faits relevant de la vie privée - Champ d'application

- Art. 4 et 12 Décret du 20 juillet 1831

P.11.0292.F

1 juni 2011

AC nr. ...

Bij de beoordeling van het belang van de burgerlijke partij spelen niet haar subjectieve voorkeuren een rol maar wel de vraag of een beslissing nadelig is voor de rechtsvordering die zij uitoefent; uit het feit alleen dat de omschrijving die de rechter in acht genomen heeft, niet die is welke de burgerlijke partij aan het misdrijf wil geven, volgt niet dat de beslissing dienaangaande nadelig is voor de rechtsvordering van die partij (1). (1) Zie Cass. 25 juni 2008, AR P.07.1364.F, AC, 2008, nr. 395; J. de CODT, "Les fins de non-recevoir du pourvoi en matière répressive", Liber amicorum J. du Jardin, 2001, p. 170-171, nrs. 20-22; R. DECLERCQ, Cassation en matière répressive, Bruylant, 2006, nr. 109 e.v.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Gemis aan belang of bestaansreden - Burgerlijke partij - Gemis aan belang

L'intérêt de la partie civile ne s'apprécie pas en fonction de ses préférences subjectives, mais en fonction de l'existence d'une décision préjudiciable à l'action qu'elle exerce; du seul fait que la qualification retenue par le juge n'est pas celle que la partie civile prétend donner à l'infraction, il ne résulte pas que la décision rendue à cet égard porte préjudice à l'action de cette partie (1). (1) Voir Cass. 25 juin 2008, RG P.07.1364.F, Pas., 2008, n° 395; J. de CODT, "Les fins de non-recevoir du pourvoi en matière répressive", Liber amicorum J. du Jardin, 2001, pp. 170-171, n° 20-22; R. DECLERCQ, Cassation en matière répressive, Bruylant, 2006, n° 109 et suiv.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Défaut d'intérêt. défaut d'objet - Partie civile - Défaut d'intérêt

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Burgerlijke partij - Partij in het geding - Cassatieberoep van de in verdenking gestelde - Verwijzingsarrest - Gevolgen - Hof van assisen

Le pourvoi de l'inculpé contre un arrêt de renvoi aux assises ne déférant pas à la Cour une décision quelconque sur l'action civile, la partie civile n'est pas, à ce stade de la procédure, partie à l'instance en cassation.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Action publique - Partie civile - Partie à la cause - Pourvoi de l'inculpé - Arrêt de renvoi - Effets - Cour d'assises

HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof - Burgerlijke belangen - Strafvordering - Onderscheid

Le renvoi d'un inculpé à la cour d'assises est une décision qui ne concerne que l'action publique; elle ne préjuge pas des intérêts civils.

COUR D'ASSISES - Renvoi a la cour - Intérêts civils - Action publique - Distinction

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Arrest - Griffie - Geacht op tegenspraak te zijn geweest - Rechtsdagbericht - Verlies van het tegensprekelijk geacht karakter - rechtszitting - Verzuim - Gevolgen - Verwittiging
- Artt. 1106, tweede lid, 1108 en 1113 Gerechtelijk Wetboek
VERZET - Griffie - Cassatie - Arrest van het Hof - Geacht op tegenspraak te zijn geweest - Rechtsdagbericht - Verlies van het tegensprekelijk geacht karakter - rechtszitting - Verzuim - Gevolgen - Verwittiging
- Artt. 1106, tweede lid, 1108 en 1113 Gerechtelijk Wetboek

L'omission de l'envoi d'un avertissement de fixation de la cause, par les soins du greffe, 15 jours au moins avant audience, enlève à l'arrêt de la Cour le caractère contradictoire dont il était réputé revêtu.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Arrêt - Greffe - Réputé contradictoire - Fixation - Perte du caractère réputé contradictoire - Audience - Omission - Effets - Avertissement
- Art. 1106, al. 2, 1108 et 1113 Code judiciaire
OPPOSITION - Greffe - Cassation - Arrêt de la Cour - Réputé contradictoire - Fixation - Perte du caractère réputé contradictoire - Audience - Omission - Effets - Avertissement
- Art. 1106, al. 2, 1108 et 1113 Code judiciaire

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Griffie - Rechtsdagbericht - rechtszitting - Advocaten - Verwittiging
- Art. 1106, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

Ni l'article 1106, alinéa 2, du Code judiciaire ni aucune autre disposition n'imposent au greffe, lorsqu'une partie n'est pas représentée dans l'instance en cassation, d'avertir les avocats qui l'ont assistée ou représentée devant le juge du fond.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Greffe - Fixation - Audience - Avocats - Avertissement
- Art. 1106, al. 2 Code judiciaire

HOF VAN ASSISEN - Rechtspleging tot de verwijzing naar het hof - Debat - Burgerlijke partij - Misdrijf - Omschrijving - Belang
MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Debat - Burgerlijke partij - Omschrijving - Belang

Sauf le cas où elle a une incidence sur l'étendue du dommage et celui où elle implique un partage de responsabilité, la qualification criminelle ou correctionnelle de l'infraction est également un débat qui, comme le choix de la peine applicable, échappe à la partie civile.

COUR D'ASSISES - Renvoi a la cour - Débat - Partie civile - Infraction - Qualification - Intérêt
INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Débat - Partie civile - Qualification - Intérêt

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij - Ontvankelijkheid - Overtreding - Milieuvergunning - Administratieve sanctie - Milieu - Hoger beroep bij de correctionele rechtbank - Vonnis waarbij de administratieve geldboete ongedaan wordt gemaakt - Cassatieberoep van de gewestelijke ambtenaar die de sanctie heeft opgelegd - Waals Gewest

MILIEURECHT - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Overtreding - Milieuvergunning - Administratieve sanctie - Hoger beroep bij de correctionele rechtbank - Vonnis waarbij de administratieve geldboete ongedaan wordt gemaakt - Cassatieberoep van de gewestelijke ambtenaar die de sanctie heeft opgelegd - Waals Gewest

De gewestelijke ambtenaar die de sanctie opgelegd heeft is partij in de zaak voor de correctionele rechtbank, waar hij het standpunt van de administratie heeft verdedigd, en is dus bevoegd om cassatieberoep in te stellen tegen het vonnis dat de administratieve geldboete die een overtreder is opgelegd ongedaan maakt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij - Ontvankelijkheid - Overtreding - Milieuvergunning - Administratieve sanctie - Milieu - Hoger beroep bij de correctionele rechtbank - Vonnis waarbij de administratieve geldboete ongedaan wordt gemaakt - Cassatieberoep van de gewestelijke ambtenaar die de sanctie heeft opgelegd - Waals Gewest

- Art. D164 Decr.W.Gew. 27 mei 2004

MILIEURECHT - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Overtreding - Milieuvergunning - Administratieve sanctie - Hoger beroep bij de correctionele rechtbank - Vonnis waarbij de administratieve geldboete ongedaan wordt gemaakt - Cassatieberoep van de gewestelijke ambtenaar die de sanctie heeft opgelegd - Waals Gewest

- Art. D164 Decr.W.Gew. 27 mei 2004

Wanneer de aan een bedrijf verleende vergunning tot het lozen van afvalwater in de riolering, als specifieke voorwaarde oplegt om in geval van accidentele lozing het bestuur in te lichten, is die waarschuwingsplicht van toepassing op alle toevallige lozingen en vereist zij niet dat de normen die de aard, de samenstelling of de hoeveelheid van de geloosde producten regelen, zijn overschreden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

MILIEURECHT - Milieuvergunning - Lozing van afvalwater - Bijzondere voorwaarde - Verplichting om in geval van accidentele lozing het bestuur in te lichten - Waals Gewest

- Artt. 6 en 58, § 1 Decr.W.Gew. 11 maart 1999

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Action publique - Ministère public et partie poursuivante - Recevabilité - Infraction - Permis d'environnement - Sanction administrative - Environnement - Recours devant le tribunal correctionnel - Jugement infirmant l'amende administrative - Pourvoi du fonctionnaire sanctionnateur régional - Région wallonne

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABLISSEMENTS DANGEREUX ET INSALUBRES - Pourvoi en cassation - Recevabilité - Infraction - Permis d'environnement - Sanction administrative - Recours devant le tribunal correctionnel - Jugement infirmant l'amende administrative - Pourvoi du fonctionnaire sanctionnateur régional - Région wallonne

Etant une partie à la cause débattue devant le tribunal correctionnel où il a défendu le point de vue de l'administration, le fonctionnaire sanctionnateur régional a qualité pour se pourvoir contre le jugement infirmant l'amende administrative imposée à un contrevenant (1). (1) Voir les concl. du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Action publique - Ministère public et partie poursuivante - Recevabilité - Infraction - Permis d'environnement - Sanction administrative - Environnement - Recours devant le tribunal correctionnel - Jugement infirmant l'amende administrative - Pourvoi du fonctionnaire sanctionnateur régional - Région wallonne

- Art. D164 Décr.Rég.w. du 27 mai 2004

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABLISSEMENTS DANGEREUX ET INSALUBRES - Pourvoi en cassation - Recevabilité - Infraction - Permis d'environnement - Sanction administrative - Recours devant le tribunal correctionnel - Jugement infirmant l'amende administrative - Pourvoi du fonctionnaire sanctionnateur régional - Région wallonne

- Art. D164 Décr.Rég.w. du 27 mai 2004

Lorsque l'autorisation de déverser à l'égout des eaux usées accordée à une société fixe comme condition particulière l'obligation d'avertir l'administration en cas de déversement accidentel, cette obligation s'applique à tout déversement fortuit et n'est pas subordonnée à un dépassement des normes régissant la nature, la composition ou la quantité des produits déversés.

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABLISSEMENTS DANGEREUX ET INSALUBRES - Permis d'environnement - Déversement des eaux usées - Condition particulière - Obligation d'avertir l'administration en cas de déversement accidentel - Région wallonne

- Art. 6 et 58, § 1er Décr.Rég.w. du 11 mars 1999

Het arrest dat uitspraak doet op tegenspraak ten aanzien van de beklaagde, zonder dat hij voor de rechtszitting werd opgeroepen waarnaar de zaak was verdaagd na de door het hof van beroep in zijn afwezigheid bevolen heropening van het debat, en zonder dat hij aldus tegenspraak heeft kunnen voeren over de stukken die de procureur-generaal op die rechtszitting heeft neergelegd, tot staving van het hoger beroep dat met toepassing van artikel 205 van het Wetboek van Strafvordering is ingesteld, miskent het recht van verdediging.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Recht van verdediging - Miskenning - Zaak in beraad genomen - Heropening van het debat bevolen in afwezigheid van de beklaagde - Rechtszitting waarnaar de zaak is verdaagd - Neerlegging van stukken door het openbaar ministerie - Arrest doet uitspraak op tegenspraak - Vonnis

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Schending - Rechtspleging in hoger beroep - Zaak in beraad genomen - Heropening van het debat bevolen in afwezigheid van de beklaagde - Rechtszitting waarnaar de zaak is verdaagd - Neerlegging van stukken door het openbaar ministerie - Arrest doet uitspraak op tegenspraak - Vonnis

Viole les droits de la défense, l'arrêt qui statue contradictoirement à l'égard du prévenu sans qu'il ait été convoqué à l'audience à laquelle la cause avait été remise ensuite de la réouverture des débats que la cour d'appel avait ordonnée en son absence et sans qu'il ait pu de la sorte contredire les pièces déposées à cette audience par le procureur général à l'appui du recours formé en application de l'article 205 du Code d'instruction criminelle.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Procédure en degré d'appel - Appel du ministère public - Droits de la défense - Violation - Affaire prise en délibéré - Réouverture des débats ordonnée en l'absence du prévenu - Audience de remise - Dépôt de pièces par le ministère public - Arrêt statuant contradictoirement - Jugement

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Appel du ministère public - Violation - Procédure en degré d'appel - Affaire prise en délibéré - Réouverture des débats ordonnée en l'absence du prévenu - Audience de remise - Dépôt de pièces par le ministère public - Arrêt statuant contradictoirement - Jugement

Conclusie van eerste advocaat-generaal De Swaef.

HUISVESTING - Herstelmaatregel - Toetsing door de rechter - Vlaamse Wooncode

De rechter die oordeelt over een herstelmaatregel zoals bepaald in artikel 20bis Vlaamse Wooncode, moet de wettigheid ervan onderzoeken en in het bijzonder nagaan of die maatregel verzoenbaar is met de dwingende eisen van internationale verdragen en van het interne recht, met inbegrip van algemene rechtsbeginselen; de toetsing houdt in het bijzonder in dat de rechter moet nagaan of de herstelmaatregel niet onevenredig is in verhouding tot de beoogde elementaire veiligheids-, gezondheids-, en woonkwaliteitsvereisten, vermeld in artikel 5 Vlaamse Wooncode en de rechter mag daarbij onderzoeken of het bestuur in redelijkheid kon overgaan tot het vorderen van dat herstel (1). (1) Zie de concl. van het openbaar ministerie.

HUISVESTING - Herstelmaatregel - Toetsing door de rechter - Vlaamse Wooncode

Conclusions du premier avocat général De Swaef.

LOGEMENT - Mesure de réparation - Contrôle par le juge - Code flamand du Logement

Le juge qui statue sur une mesure de réparation visée à l'article 20bis du Code flamand du Logement est tenu d'en examiner la légalité et de vérifier en particulier si cette mesure est compatible avec les normes impératives des traités internationaux et du droit interne, en ce compris les principes généraux du droit; le contrôle implique en particulier que le juge est tenu de vérifier si la mesure de réparation n'est pas disproportionnée par rapport aux normes élémentaires de sécurité, de salubrité et de qualité d'habitat visées, mentionnées à l'article 5 du Code flamand du Logement et le juge peut à cet égard examiner si l'administration pouvait raisonnablement exiger cette réparation (1). (1) Voir les conclusions du ministère public, publiées à leur date, dans AC, ...

LOGEMENT - Mesure de réparation - Contrôle par le juge - Code flamand du Logement

Uit artikel 505, derde lid, Strafwetboek, zoals van toepassing vóór de wijziging door de Wet van 10 mei 2007, volgt dat indien de rechter een verbeurdverklaring uitspreekt die een derde kan benadelen, die derde tot het geding moet worden toegelaten of dat hij erin kan worden geroepen; wanneer die derde een medebeklaagde is die in hetzelfde geding wegens andere misdrijven is vervolgd en tegen wie de verbeurdverklaring niet is uitgesproken, heeft ook hij het vereiste belang om die maatregel aan te vechten (1). (1) R. DECLERCQ, *Beginselen van Strafrechtspleging*, 5e Ed., Mechelen, Kluwer, 2010, nr. 2308; zie thans: artikel 505, zesde lid, Strafwetboek.

HELING - Voorwaarde - Witwassen - Voorwerp van het misdrijf - Verbeurdverklaring - Derde - Toepassing - Vrijwillige of gedwongen tussenkomst

- zoals van toepassing vóór de wijziging door de Wet 10 mei 2007

- Art. 505, derde lid Strafwetboek

STRAF - Andere straffen - Voorwaarde - Verbeurdverklaring - Derde - Toepassing - Vrijwillige of gedwongen tussenkomst

- zoals van toepassing vóór de wijziging door de Wet 10 mei 2007

- Art. 505, derde lid Strafwetboek

TUSSENKOMST - Voorwaarde - Verbeurdverklaring - Derde - Strafzaken - Toepassing - Vrijwillige of gedwongen tussenkomst

- zoals van toepassing vóór de wijziging door de Wet 10 mei 2007

- Art. 505, derde lid Strafwetboek

Il résulte de l'article 505, alinéa 3, du Code pénal, tel qu'applicable avant la modification par la loi du 10 mai 2007, que, si le juge prononce une confiscation pouvant porter préjudice à un tiers, ce tiers doit être admis à l'instance ou peut y être appelé; lorsque ce tiers est un co-prévenu poursuivi en la même instance du chef d'autres infractions et à l'égard duquel la confiscation n'est pas prononcée, celui-ci a aussi l'intérêt requis pour contester cette mesure (1). (1) R. DECLERCQ, *Beginselen van Strafrechtspleging*, 5ème éd., Malines, Kluwer, 2010, n° 2308; voir actuellement: Art. 505, alinéa 6, du Code pénal.

RECEL - Condition - Blanchiment - Objet de l'infraction - Confiscation - Tiers - Application - Intervention volontaire ou forcée

- tel qu'applicable avant la modification par la L. du 10 mai 2007

- Art. 505, al. 3 Code pénal

PEINE - Autres peines - Condition - Confiscation - Tiers - Application - Intervention volontaire ou forcée

- tel qu'applicable avant la modification par la L. du 10 mai 2007

- Art. 505, al. 3 Code pénal

INTERVENTION - Condition - Confiscation - Tiers - Matière répressive - Application - Intervention volontaire ou forcée

- tel qu'applicable avant la modification par la L. du 10 mai 2007

- Art. 505, al. 3 Code pénal

P.11.0344.F

21 september 2011

AC nr. ...

Het feit dat de beschikking van de raadkamer, die wegens een onwettig bevonden motivering door de kamer van inbeschuldigingstelling nietig is verklaard, niet uit het dossier kan worden verwijderd zoals een nietigverklarde handeling van het onderzoek of van de bewijsverkrijging, heeft geen invloed op het recht op een eerlijke behandeling van de zaak.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Gevolg - Dossier van de rechtspleging - Nietigverklarde beschikking niet uit het dossier verwijderd - Nietigverklaring van een beschikking van de raadkamer wegens een onwettig bevonden motivering

- Artt. 131, § 1 en 235bis, 6 Wetboek van Strafvordering

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Kamer van inbeschuldigingstelling - Arrest - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Gevolg - Dossier van de rechtspleging - Nietigverklarde beschikking niet uit het dossier verwijderd - Nietigverklaring van een beschikking van de raadkamer wegens een onwettig bevonden motivering

- Artt. 131, § 1 en 235bis, 6 Wetboek van Strafvordering

Est sans incidence sur le droit à un procès équitable, le fait que l'ordonnance rendue par la chambre du conseil, annulée par la chambre des mises en accusation en raison d'une motivation jugée illégale, ne puisse être retirée du dossier comme le serait un acte d'instruction ou relatif à l'obtention de la preuve annulée.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Arrêt - Droit à un procès équitable - Incidence - Dossier de la procédure - Pas de retrait de l'ordonnance annulée - Annulation d'une ordonnance de la chambre du conseil en raison d'une motivation jugée illégale

- Art. 131, § 1er et 235bis, 6 Code d'Instruction criminelle

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Chambre des mises en accusation - Arrêt - Droit à un procès équitable - Incidence - Dossier de la procédure - Pas de retrait de l'ordonnance annulée - Annulation d'une ordonnance de la chambre du conseil en raison d'une motivation jugée illégale

- Art. 131, § 1er et 235bis, 6 Code d'Instruction criminelle

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

De bevoegdheid die de kamer van inbeschuldigingstelling is toegekend om een stuk nietig te verklaren en te bevelen dat het uit het dossier moet worden verwijderd, strekt zich niet uit tot de beschikking van de raadkamer waarvan de motivering onwettig bevonden is (1). (1) Zie Cass. 21 jan. 2001, AR P.00.1587.F, AC, 2001, nr. 47.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Dossier van de rechtspleging - Gerechtig onderzoek - Toezicht op de rechtspleging - Beschikking tot regeling van de rechtspleging - Nietigverklaring van de beschikking wegens een onwettig bevonden motivering - Gevolg

- Artt. 131, § 1 en 235bis, 6 Wetboek van Strafvordering

Le pouvoir conféré à la chambre des mises en accusation d'annuler une pièce et d'en ordonner le retrait ne s'étend pas à l'ordonnance de la chambre du conseil dont la motivation a été jugée illégale (1). (1) Voir Cass. 24 janvier 2001, RG P.00.1587.F, Pas., 2001, n° 47.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Dossier de la procédure - Instruction - Contrôle de la procédure - Ordonnance réglant la procédure - Annulation de l'ordonnance en raison d'une motivation jugée illégale - Conséquence

- Art. 131, § 1er et 235bis, 6 Code d'Instruction criminelle

P.11.0350.N

27 september 2011

AC nr. ...

In de regel schorsen de wettelijke beletselen, die de behandeling van de strafvordering ten aanzien van een beklaagde verhinderen, de verjaring van de strafvordering ook ten aanzien van andere beklaagden, wanneer het gaat om hetzelfde feit of om feiten die daarmee samenhangend zijn, maar die regel geldt niet indien ingevolge het aanwenden van een rechtsmiddel de vervolging van een beklaagde haar eigen weg gaat en in geen opzicht afhankelijk is van de vervolging van een andere beklaagde; indien een beklaagde tegen een beslissing hoger beroep instelt en een andere beklaagde dezelfde beslissing bestrijdt met een verzet en gebeurlijk vervolgens tegen de beslissing op verzet hoger beroep aantekent, hebben de schorsingsgronden die kunnen ontstaan ingevolge deze verzetsprocedure en het eventueel daarop volgend hoger beroep, geen uitwerking tegenover de eerste beklaagde (1). (1) Het Hof oordeelde anders in zijn arrest van 31 mei 1989, AR 7513, AC, 1988-89, nr. 562. Dit standpunt van het Hof werd in de rechtsleer op kritiek onthaald: DECLERCQ, R., "Oude recepten en nieuw recht. Drie jaar cassatierechtspraak over strafrechtspleging" in Liber Amicorum Marc Châtel, 72; DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 5de Ed., 2010, p. 161, nr. 284; MEESE, J. De duur van het strafproces, Larcier, 2006, nr. 247, p. 224; R.P.D.B., Compl. IX, v° Procédure pénale, nr. 310. Het O.M. was wel van oordeel dat de kritiek in de rechtsleer terecht was, maar wees erop dat het artikel 24 V.T.Sv. in zijn (Securitas-)versie toepasselijk bleef op misdrijven gepleegd vóór 1 sept. 2003 en dat de erin voorziene overgangsregeling ook geldt voor de aanhef van dat artikel, dat uitdrukkelijk bepaalde dat (in de verder in het artikel bedoelde gevallen) "de verjaring van de strafvordering is geschorst ten aanzien van alle partijen": dit betekent, volgens het O.M., dat de schorsing onder de gelding van de toenmalige versie van artikel 24 V.T.Sv. "wettelijk" was ingesteld "in rem".

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Zelfde of samenhangende feiten - Schorsing ten aanzien van één beklaagde - Gevolg ten aanzien van de andere beklaagden - Meerdere beklaagden

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Zelfde of samenhangende feiten - Rechtsmiddel van hoger beroep van één beklaagde - Rechtsmiddel van verzet en navolgend hoger beroep ingesteld door één van de medebeklaagden - Afzonderlijke vervolging van die medebeklaagde - Schorsing ten aanzien van die medebeklaagde - Gevolg ten aanzien van de eerste beklaagde - Meerdere beklaagden

En principe, les obstacles légaux qui empêchent l'instruction de l'action publique à l'égard d'un prévenu suspendent la prescription de l'action publique aussi à l'égard des autres prévenus lorsqu'il s'agit d'un même fait ou de faits connexes, mais ce principe ne vaut pas si, à la suite de l'exercice d'un recours, les poursuites contre un prévenu suivent leur propre cours et ne dépendent en aucun cas des poursuites contre un autre prévenu; si un prévenu interjette appel contre une décision et qu'un autre prévenu forme opposition contre cette même décision et éventuellement interjette ensuite appel contre la décision rendue sur opposition, les motifs de suspension qui peuvent résulter de cette procédure d'opposition et l'appel éventuellement subséquent sont sans effet à l'égard du premier prévenu (1). (1) La Cour en a décidé autrement dans son arrêt du 31 mai 1989, RG 7513, Pas., 1989, n° 562. Ce point de vue de la Cour a été critiqué par la doctrine: DECLERCQ, R., "Oude recepten en nieuw recht. Drie jaar cassatierechtspraak over strafrechtspleging" in Liber amicorum Marc Châtel, 72; DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 5ème éd., 2010, p. 161, n° 284; MEESE, J., De duur van het strafproces, Larcier, 2006, n° 247; R.P.D.B., Compl. IX, v° Procédure pénale, n° 310. Le M.P. a bien estimé que la critique dans la doctrine était justifiée mais a indiqué que l'article 24 du Titre préliminaire du Code de procédure pénale dans sa version (Securitas) demeurerait applicable aux infractions commises avant le 1er septembre 2003 et que le régime transitoire qu'il prévoit vaut aussi pour le début de cet article qui disposait expressément (dans les cas visés dans l'article) "la prescription de l'action publique est suspendue à l'égard de toutes les parties" cela signifie, selon le M.P., que la suspension sous l'empire de l'ancienne version de l'article 24 du Titre préliminaire du Code de procédure pénale était "légalement" introduite "in rem".

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Suspension - Faits identiques ou connexes - Suspension à l'égard d'un prévenu - Conséquence à l'égard des autres prévenus - Pluralité de prévenus

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Suspension - Faits identiques et connexes - Appel d'un prévenu - Opposition et appel subséquent introduit par un des coprévenus - Poursuite distincte de ce coprévenu - Suspension à l'égard de ce coprévenu - Conséquence à l'égard du premier prévenu - Pluralité de prévenus

Wanneer het Hof vaststelt dat het oordeel van de appelrechters dat de verjaring van de strafvordering niet is bereikt, niet naar recht is verantwoord, vernietigt het Hof het bestreden arrest en zegt dat er geen grond is tot verwijzing (1). (1) DECLERCQ, R., Beginselen van Strafrechtspleging, 5de Ed., 2010, p. 1742, nr. 4336 en de aldaar aangehaalde rechtspraak.

VERWIJZING NA CASSATIE - Algemeen - Bestreden arrest dat vaststelt dat de verjaring van de strafvordering niet is bereikt - Vaststelling door het Hof van de verjaring van de strafvordering

Lorsqu'elle constate que la décision des juges d'appel, selon laquelle la prescription de l'action publique n'est pas atteinte, n'est pas légalement justifiée, la Cour casse l'arrêt attaqué et dit n'y avoir lieu à renvoi (1). (1) Beginselen van strafrechtspleging, 5ème Ed., 2010, p. 1742, n° 4336 et la jurisprudence invoquée.

RENOI APRES CASSATION - Généralités - Arrêt attaqué qui constate que la prescription de l'action publique n'est pas atteinte - Constatation par la Cour de la prescription de l'action publique

P.11.0368.N

25 oktober 2011

AC nr. ...

De vordering waarbij het ene bevoegde herstellende bestuur zich aansluit bij de herstellende vordering die het andere daartoe bevoegde bestuur vooraf heeft ingesteld, heeft een zelfstandig karakter en is in haar bestaan niet afhankelijk van de voordien ingestelde vordering maar wordt uitsluitend bepaald door het bestuur die ze heeft ingesteld, zodat het een nieuwe vordering betreft waarvoor, op straffe van onontvankelijkheid, het voorafgaande positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid kan vereist zijn.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Aard - Ontvankelijkheid - Vordering uitgaand van een daartoe bevoegd bestuur - Latere vordering van een ander daartoe bevoegd bestuur die zich aansluit bij de eerdere vordering - Herstelvordering - Gevolg
- Artt. 6.1.7 en 6.1.41, § 6 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

L'action par laquelle une administration habilitée à introduire une action en réparation se joint à l'action en réparation préalablement introduite par une autre administration habilitée à cet effet revêt un caractère indépendant et n'est pas subordonnée à l'action préalablement introduite mais est exclusivement déterminée par l'administration qui l'engage, de sorte qu'il s'agit d'une action nouvelle pour laquelle, sous peine d'irrecevabilité, l'avis positif préalable du Conseil supérieur peut être exigé.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Nature - Recevabilité - Action introduite par une administration compétente - Action postérieure d'une autre administration compétente qui se joint à la première action - Action en réparation - Conséquence
- QArt. 6.1.7 et 6.1.41, § 6 Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétable relative à l'aménagement du territoire

P.11.0378.F

20 april 2011

AC nr. ...

De partij die de vordering tot regeling van rechtsgebied heeft ingesteld, heeft niet het recht om in verzet te komen tegen een arrest van het Hof dat daarover uitspraak doet (1). (1) Zie Cass., 8 feb. 1984, AR 3408, AC, 1983-1984, nr. 312.

REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Algemeen - Ontvankelijkheid - Verzet tegen een arrest van het Hof dat uitspraak doet over een verzoek tot regeling van rechtsgebied - Partij die de vordering heeft ingesteld
- Artt. 532 en 533 Wetboek van Strafvordering
VERZET - Ontvankelijkheid - Verzet tegen een arrest van het Hof dat uitspraak doet over een verzoek tot regeling van rechtsgebied - Partij die de vordering heeft ingesteld - Strafzaken
- Artt. 532 en 533 Wetboek van Strafvordering

Le droit de faire opposition à un arrêt de la Cour statuant sur une requête en règlement de juges n'est pas ouvert à la partie qui a formé la demande (1). (1) Voir Cass., 8 février 1984, RG 3408, Pas., 1984, n° 312.

REGLEMENT DE JUGES - Matière répressive - Généralités - Recevabilité - Opposition à un arrêt de la Cour statuant sur une requête en règlement de juges - Partie ayant formé la demande
- Art. 532 et 533 Code d'Instruction criminelle
OPPOSITION - Recevabilité - Opposition à un arrêt de la Cour statuant sur une requête en règlement de juges - Partie ayant formé la demande - Matière répressive
- Art. 532 et 533 Code d'Instruction criminelle

P.11.0389.N

11 oktober 2011

AC nr. ...

Bij alcoholintoxicatie sluit de toestand van overmatig drankverbruik, zoals objectief vast te stellen door een adem- of bloedanalyse, niet uit dat de bestuurder ook niet langer over de nodige lichaamsgeschiktheid en rijvaardigheid beschikt om een voertuig te besturen, en aldus in dronken toestand verkeert zodat een dagvaarding wegens sturen in staat van alcoholintoxicatie niet noodzakelijk een heromschrijving van sturen in staat van dronkenschap uitsluit.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34 - Sturen in staat van alcoholintoxicatie - Begrip

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 35 - Dagvaarding wegens sturen in staat van alcoholintoxicatie - Heromschrijving van sturen in staat van dronkenschap

De rechter oordeelt onaantastbaar welk feit in de dagvaarding, die veeleer dan de daarin bepaalde misdrijfomschrijving de strafvordering wegens een bepaald feit bij de rechtbank aanhangig maakt, wordt bedoeld, en geeft er zijn juiste wettelijke omschrijving aan; bij een wijziging van de omschrijving gaat het Hof alleen na of deze gewijzigde omschrijving niet onmogelijk het feit kan omvatten dat in de dagvaarding was bedoeld (1). (1) Cass. 7 december 2004, AR P.04.1168.N, AC, 2004, nr. 596.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Marginale toetsing - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Feit dat aanhangig wordt gemaakt - Strafvordering - Strafzaken - Dagvaarding

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Feit dat aanhangig wordt gemaakt - Strafvordering - Dagvaarding

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Beoordeling van het feit in de dagvaarding bedoeld - Kwalificatie van het feit - Verplichting van de rechter - Dagvaarding

En cas d'intoxication alcoolique, la consommation immodérée de boissons alcoolisées, telle qu'elle peut être constatée objectivement par une analyse de l'haleine ou par une analyse sanguine, n'exclut pas que le conducteur ne dispose pas également de l'aptitude physique et de l'habileté nécessaires pour conduire un véhicule et qu'il se trouve donc en état d'ivresse de sorte qu'une citation du chef de conduite en état d'intoxication alcoolique n'exclut pas nécessairement une requalification en conduite en état d'ivresse.

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 34 - Conduite en état d'intoxication alcoolique - Notion

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 35 - Conduite en état d'intoxication alcoolique - Requalification de la conduite en état d'ivresse

Le juge apprécie souverainement quel est le fait visé dans la citation qui, plus que la qualification de l'infraction qu'elle contient, saisit le tribunal de l'action publique du chef d'un fait déterminé, et donne à ce fait la qualification légale exacte; en cas de modification de la qualification, la Cour se borne à examiner s'il n'est pas impossible que la qualification modifiée puisse comprendre le fait visé par la citation (1). (1) Cass., 7 décembre 2004, RG P.04.1168.N, Pas., 2004, n° 596.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Contrôle marginal - Appréciation souveraine par le juge du fond - Fait dont le juge est saisi - Action publique - Matière répressive - Citation

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Fait dont le juge est saisi - Action publique - Citation

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Appréciation du fait visé par la citation - Qualification du fait - Obligation du juge - Citation

P.11.0404.N

22 november 2011

AC nr. ...

Behoudens de in artikel 5, vierde lid, Strafwetboek genoemde publiekrechtelijke rechtspersonen, kunnen in beginsel alle rechtspersonen, zowel privaats- als publiekrechtelijk, strafrechtelijk verantwoordelijk zijn.

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen - Uitzonderingen - Art. 5, eerste en vierde lid Strafwetboek

Conclusie van advocaat-generaal Timperman.

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen - Rechtspersoon opgericht overeenkomstig artikel 118 Organieke Wet OCMW's - Toepassing

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen - Uitzonderingen

Hors les personnes morales de droit public citées à l'article 5, alinéa 4, du Code pénal, toutes les personnes morales, tant de droit privé que de droit public, peuvent en principe être pénalement responsables.

INFRACTION - Imputabilité - Personnes morales - Exceptions - Art. 5, al. 1er et 4 Code pénal

Conclusions de l'avocat général Timperman.

INFRACTION - Imputabilité - Personnes morales - Personne morale constituée conformément à l'article 118 de la loi organique des CPAS - Application

INFRACTION - Imputabilité - Personnes morales - Exceptions

Aangezien de successierechten en de notariskosten verbonden zijn met een onder voorrecht van boedelbeschrijving aanvaarde nalatenschap, kunnen zij niet als schade worden beschouwd in de zin van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, maar zijn zij alleen de fiscale en burgerlijke tegenwaarde van de door de erfgenaam ontvangen erfenis (1). (1) Zie Cass. 25 feb. 2009, AR P.08.1619.F, AC, 2009, nr. 155.

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST - Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Successierechten en notariskosten

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

Liés à l'acceptation d'une succession bénéficiaire, les droits de succession et les frais de notaire ne constituent pas un dommage au sens de l'article 1382 du Code civil mais ne sont que la contrepartie fiscale et civile de l'actif successoral recueilli par l'héritier (1). (1) Voir Cass. 25 février 2009, RG P.08.1619.F, Pas., 2009, n° 155.

RESPONSABILITE HORS CONTRAT - Dommage - Dommage matériel. éléments et étendue - Droits de succession et frais de notaire

- Art. 1382 et 1383 Code civil

Wanneer de eigenaar of de vruchtgebruiker van een beschermd monument of van een in een beschermd stads- of dorpsgezicht gelegen onroerend goed, die verzuimt door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken het monument in goede staat te behouden en niet te ontsieren, te beschadigen of te vernietigen, een rechtspersoon is, is deze krachtens artikel 5, eerste lid, Strafwetboek strafrechtelijk verantwoordelijk voor het in die bepalingen bedoeld misdrijf; deze strafrechtelijke toerekening aan de rechtspersoon doet evenwel geen afbreuk aan de toepassing van artikel 5, tweede lid, Strafwetboek, zodat de rechter die de rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk stelt wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon die de fout wetens en willens heeft gepleegd, het misdrijf ook aan die natuurlijke persoon kan toerekenen en hem samen met de verantwoordelijke rechtspersoon schuldig kan verklaren (1). (1) Zie: Cass. 29 mei 2007, AR P.07.0205.N, AC, 2007, nr. 279.

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Natuurlijke personen - Monumentendecreet - Onroerend goed gelegen in een beschermd stads- of dorpsgezicht - Verplichtingen van de eigenaar of vruchtgebruiker - Strafrechtelijke toerekening - Eigenaar of vruchtgebruiker die een rechtspersoon is - Beschermd monument - Medetoerekening aan een geïdentificeerde natuurlijke persoon - Verzuim - Gevolg

- Artt. 11, § 1, en 13, § 1, 3° Decr. 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten

- Art. 5 Strafwetboek

MISDRIJF - Toerekenbaarheid - Rechtspersonen - Monumentendecreet - Onroerend goed gelegen in een beschermd stads- of dorpsgezicht - Verplichtingen van de eigenaar of vruchtgebruiker - Strafrechtelijke toerekening - Eigenaar of vruchtgebruiker die een rechtspersoon is - Beschermd monument - Verzuim

- Artt. 11, § 1, en 13, § 1, 3° Decr. 3 maart 1976 tot bescherming van

Lorsque le propriétaire ou l'usufruitier d'un monument protégé ou d'un bien immobilier situé dans un site urbain ou rural protégé qui faillit à son obligation de tenir le monument en bon état par les travaux de conservation ou d'entretien nécessaires et de ne pas le défigurer, l'endommager ou le détruire, est une personne morale, celle-ci est, en vertu de l'article 5, alinéa 1er, du Code pénal, responsable pénalement du chef de l'infraction visée par cette disposition; cette responsabilité pénale de la personne morale ne fait toutefois pas obstacle à l'application de l'article 5, alinéa 2, du Code pénal, de sorte que le juge qui déclare la responsabilité pénale de la personne morale engagée en raison de l'intervention d'une personne physique identifiée ayant commis la faute sciemment et volontairement, peut également imputer l'infraction à cette personne physique et la déclarer coupable en même temps que la personne morale responsable (1). (1) Voir Cass. 29 mai 2007, RG P.07.0205.N, Pas., 2007, n° 279.

INFRACTION - Imputabilité - Personnes physiques - Décret du Conseil flamand du 3 mars 1976 réglant la protection des monuments et des sites urbains et ruraux - Bien immobilier situé dans un site urbain ou rural protégé - Obligations du propriétaire ou de l'usufruitier - Responsabilité pénale - Propriétaire ou usufruitier ayant la qualité de personne morale - Monument protégé - Responsabilité conjointe avec une personne physique identifiée - Omission - Conséquence

- Art. 11, § 1er, et 13, § 1er, 3° Décret du 3 mars 1976

- Art. 5 Code pénal

INFRACTION - Imputabilité - Personnes morales - Décret du Conseil flamand du 3 mars 1976 réglant la protection des monuments et des sites urbains et ruraux - Bien immobilier situé dans un site urbain ou rural protégé - Obligations du propriétaire ou de l'usufruitier - Responsabilité pénale - Propriétaire ou usufruitier ayant la qualité de personne morale - Monument protégé - Omission

- Art. 11, § 1er, et 13, § 1er, 3° Décret du 3 mars 1976

monumenten en stads- en dorpsgezichten

- Art. 5 Strafwetboek

MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN) - Monumentendecreet - Onroerend goed gelegen in een beschermd stads- of dorpsgezicht - Verplichtingen van de eigenaar of vruchtgebruiker - Strafrechtelijke toerekening - Eigenaar of vruchtgebruiker die een rechtspersoon is - Beschermd monument - Verzuim

- Artt. 11, § 1, en 13, § 1, 3° Decr. 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten

- Art. 5 Strafwetboek

- Art. 5 Code pénal

MONUMENTS ET SITES (CONSERVATION DES) - Décret du Conseil flamand du 3 mars 1976 réglant la protection des monuments et des sites urbains et ruraux - Bien immobilier situé dans un site urbain ou rural protégé - Obligations du propriétaire ou de l'usufruitier - Responsabilité pénale - Propriétaire ou usufruitier ayant la qualité de personne morale - Monument protégé - Omission

- Art. 11, § 1er, et 13, § 1er, 3° Décret du 3 mars 1976

- Art. 5 Code pénal

P.11.0438.F

20 april 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Loop.

JEUGDBESCHERMING - Gerechtelijke bescherming - Verplichting - Minderjarige delinquent - Debat beperkt tot de onttrekking - Verweermiddel dat een overschrijding van de redelijke termijn aanvoert - Onderzoek van het verweermiddel - Jeugdgerecht - Verzoek tot onttrekking

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Gerechtelijke bescherming - Verplichting - Minderjarige delinquent - Debat beperkt tot de onttrekking - Verweermiddel dat een overschrijding van de redelijke termijn aanvoert - Onderzoek van het verweermiddel - Jeugdgerecht - Verzoek tot onttrekking - Jeugdbescherming

Uit het feit dat het debat beperkt is gebleven tot het vraagstuk van de onttrekking van de zaak aan de jeugdrechtbank, blijkt niet dat dit rechtscollege zich kan onttrekken aan het onderzoek van een verweermiddel dat de overschrijding van de redelijke termijn aanvoert (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

JEUGDBESCHERMING - Gerechtelijke bescherming - Verplichting - Minderjarige delinquent - Debat beperkt tot de onttrekking - Verweermiddel dat een overschrijding van de redelijke termijn aanvoert - Onderzoek van het verweermiddel - Jeugdgerecht - Verzoek tot onttrekking

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Gerechtelijke bescherming - Verplichting - Minderjarige delinquent - Debat beperkt tot de onttrekking - Verweermiddel dat een overschrijding van de redelijke termijn aanvoert - Onderzoek van het verweermiddel - Jeugdgerecht - Verzoek tot onttrekking - Jeugdbescherming

Conclusions de l'avocat général Loop.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Protection judiciaire - Obligation - Mineur délinquant - Limitation des débats à la question du dessaisissement - Moyen de défense invoquant un dépassement du délai raisonnable - Examen du moyen de défense - Juridiction de la jeunesse - Demande de dessaisissement

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Protection judiciaire - Obligation - Mineur délinquant - Limitation des débats à la question du dessaisissement - Moyen de défense invoquant un dépassement du délai raisonnable - Examen du moyen de défense - Juridiction de la jeunesse - Demande de dessaisissement - Protection de la jeunesse

De la limitation des débats à la question du dessaisissement du tribunal de la jeunesse, il ne résulte pas que cette juridiction puisse se dispenser de l'examen d'une défense invoquant un dépassement du délai raisonnable (1). (1) Voir concl. du M.P.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Protection judiciaire - Obligation - Mineur délinquant - Limitation des débats à la question du dessaisissement - Moyen de défense invoquant un dépassement du délai raisonnable - Examen du moyen de défense - Juridiction de la jeunesse - Demande de dessaisissement

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Protection judiciaire - Obligation - Mineur délinquant - Limitation des débats à la question du dessaisissement - Moyen de défense invoquant un dépassement du délai raisonnable - Examen du moyen de défense - Juridiction de la jeunesse - Demande de dessaisissement - Protection de la jeunesse

P.11.0441.F

16 maart 2011

AC nr. ...

Naar luid van artikel 26, §3, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, is een rechtscollège, behalve wanneer er ernstige twijfel bestaat over de verenigbaarheid van een wet, een decreet of een in artikel 134 van de Grondwet bedoelde regel met één van de in paragraaf 1 bedoelde regels of artikelen van de Grondwet en er geen vraag of beroep met hetzelfde onderwerp bij het Hof aanhangig is, in het geval het een procedure ter beoordeling van de voorlopige hechtenis betreft, niet ertoe gehouden een prejudiciële vraag te stellen.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Allerlei - Prejudiciële vraag - Grondwettelijk Hof

- Art. 26, § 3 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

PREJUDICIEEL GESCHIL - Voorlopige hechtenis - Grondwettelijk Hof

- Art. 26, § 3 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

Bij ontstentenis van een regelmatige betekening van de beslissing waarbij de voorlopige hechtenis wordt gehandhaafd, kan de in verdenking gestelde hoger beroep instellen tegen een beschikking tot handhaving, zodra ze is gegeven en zolang de raadkamer niet andermaal, met toepassing van artikel 22 of 26 van de wet van 20 juli 1990, uitspraak heeft gedaan.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Voorlopige hechtenis - Handhaving van de hechtenis - Geen betekening - Beschikking van de raadkamer

- Artt. 22 en 26 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei - Voorlopige hechtenis - Handhaving van de hechtenis - Geen betekening - Beschikking van de raadkamer

- Artt. 22 en 26 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Geen betekening - Beschikking van de raadkamer

- Artt. 22 en 26 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Het middel dat eigenlijk kritiek uitoefent op een andere beschikking dan die waartegen hoger beroep is ingesteld, zodat de zaak bij de kamer van inbeschuldigingstelling aanhangig is, is niet ontvankelijk omdat het geen verband houdt met het bestreden arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Verband met bestreden beslissing - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige hechtenis - Aanhangigmaking van de zaak - Middel zonder verband met het arrest - Cassatieberoep - Omvang

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige hechtenis - Aanhangigmaking van de zaak - Middel

Aux termes de l'article 26, §3, de la loi spéciale du 6 janvier 1989, sur la Cour constitutionnelle, sauf s'il existe un doute sérieux quant à la compatibilité d'une loi, d'un décret ou d'une règle visée à l'article 134 de la Constitution avec une des règles ou un des articles de la Constitution visés au paragraphe 1er et qu'il n'y a pas de demande ou de recours ayant le même objet qui soit pendant devant ladite Cour, une juridiction n'est pas tenue de poser une question préjudicielle au cours d'une procédure d'appréciation de la détention préventive.

DETENTION PREVENTIVE - Divers - Question préjudicielle - Cour constitutionnelle

- Art. 26, § 3 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Détention préventive - Cour constitutionnelle

- Art. 26, § 3 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

En l'absence de signification régulière de la décision de maintien en détention préventive, l'inculpé peut former appel d'une ordonnance de maintien dès le moment où celle-ci est rendue et tant que la chambre du conseil n'a pas statué à nouveau en application de l'article 22 ou de l'article 26 de la loi du 20 juillet 1990.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Appel principal. forme. délai - Détention préventive - Maintien de la détention - Absence de signification - Ordonnance de la chambre du conseil

- Art. 22 et 26 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Divers - Détention préventive - Maintien de la détention - Absence de signification - Ordonnance de la chambre du conseil

- Art. 22 et 26 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Absence de signification - Ordonnance de la chambre du conseil

- Art. 22 et 26 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

Est irrecevable car étranger à l'arrêt attaqué de la chambre des mises en accusation, le moyen qui revient à critiquer une autre ordonnance que celle dont l'appel a saisi la chambre des mises en accusation.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Lien avec la décision attaquée - Chambre des mises en accusation - Détention préventive - Saisine - Moyen étranger à l'arrêt - Pourvoi - Etendue

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Détention préventive - Saisine - Moyen étranger à l'arrêt - Pourvoi

*zonder verband met het arrest - Cassatieberoep - Omvang
VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep - Kamer van
inbeschuldigingstelling - Aanhangigmaking van de zaak -
Cassatiemiddel - Middel zonder verband met het arrest -
Cassatieberoep - Omvang*

*Etendue
DETENTION PREVENTIVE - Pourvoi en cassation - Chambre des mises
en accusation - Saisine - Moyen de cassation - Moyen étranger à
l'arrêt - Pourvoi - Etendue*

De kamer van inbeschuldigingstelling moet uitspraak doen binnen vijftien dagen na de verklaring van hoger beroep en niet binnen de maand volgend op de beroepen beschikking.

La chambre des mises en accusation doit statuer dans les quinze jours de la déclaration d'appel et non dans le mois suivant l'ordonnance dont appel.

*VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep - Kamer van
inbeschuldigingstelling - Arrest - Termijn - Uitspraak - Aanvang
- Art. 30, § 3, tweede lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de
voorlopige hechtenis*

*DETENTION PREVENTIVE - Appel - Chambre des mises en
accusation - Arrêt - Délai - Prononcé - Prise de cours
- Art. 30, § 3, al. 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention
préventive*

De wet bepaalt niet dat aan de inverdenkinggestelde een bericht wordt verstuurd vooraleer hij verschijnt voor de kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 30, §2, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, uitspraak doet (1). (1) Cass., 16 maart 2005, AR P.05.0322.F, AC, 2005, nr. 167.

La loi ne prévoit pas l'envoi d'un avis à l'inculpé avant sa comparution devant la chambre des mises en accusation statuant en application de l'article 30, §2, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive (1). (1) Cass., 16 mars 2005, RG P.05.0322.F, Pas., 2005, n° 167.

*VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep - Kamer van
inbeschuldigingstelling - Rechtspleging - Verschijning - Bericht van
de griffie - Sanctie
- Art. 30, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige
hechtenis*

*DETENTION PREVENTIVE - Appel - Chambre des mises en
accusation - Procédure - Comparution - Avis du greffe - Sanction
- Art. 30, § 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive*

De wet voorziet niet in een nietigheid of een sanctie wanneer de beslissing die de voorlopige hechtenis handhaaft niet binnen de termijn van vierentwintig uur werd betekend.

La loi n'établit aucune nullité ni sanction lorsque la décision maintenant la détention préventive n'a pas été signifiée dans le délai de 24 heures.

*BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei - Voorlopige
hechtenis - Handhaving van de hechtenis - Geen betekening -
Sanctie - Beslissing
VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Geen betekening - Sanctie -
Beslissing*

*SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Divers - Détention préventive -
Maintien de la détention - Absence de signification - Sanction -
Décision
DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Absence de signification -
Sanction - Décision*

De laattijdige toezending van het bericht en zelfs het verzuim van toezending die door de griffier aan de raadsman van de inverdenkinggestelde, met toepassing van artikel 30, §2, van de wet van 20 juli 1990, moet worden gedaan, kan alleen tot nietigheid van de rechtspleging leiden indien daardoor de verdediging is geschaad (1). (1) Cass., 16 maart 2005, AR P.05.0322.F, AC, 2005, nr. 167.

La transmission tardive, voire même l'omission de l'avis à donner par le greffier au conseil de l'inculpé, en application de l'article 30, §2, de la loi du 20 juillet 1990, ne peuvent entraîner la nullité de la procédure que si elle a nuit à la défense (1). (1) Cass., 16 mars 2005, RG P.05.0322.F, Pas., 2005, n° 167.

*VOORLOPIGE HECHTENIS - Hoger beroep - Kamer van
inbeschuldigingstelling - Rechtspleging - Recht van verdediging -
Verschijning - Bericht van de griffie - Laattijdigheid of verzuim -
Gevolgen
- Art. 30, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige
hechtenis*

*DETENTION PREVENTIVE - Appel - Chambre des mises en
accusation - Procédure - Droits de la défense - Comparution - Avis du
greffe - Tardiveté ou omission - Effets
- Art. 30, § 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive*

De rechter dient alleen te antwoorden op de vorderingen, verweermiddelen en excepties die de partijen aanvoeren in het kader van de bij hem aanhangig gemaakte zaak.

Le juge ne doit répondre qu'aux demandes, défenses exceptions soulevées par les parties dans le cadre de sa saisine.

Wanneer het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling binnen vijf dagen nadat het bevel tot aanhouding is uitgevaardigd, uitspraak doet over het hoger beroep tegen de beschikking waarbij de voorlopige hechtenis wordt gehandhaafd, kan de kamer van inbeschuldigingstelling niet worden verweten dat ze haar beslissing motiveert door de relevante redenen van die beschikking over te nemen.

Lorsque l'arrêt de la chambre des mises en accusation statue sur l'appel de l'ordonnance qui maintient la détention préventive dans les cinq jours de la délivrance du mandat d'arrêt, il ne saurait être reproché à la chambre des mises en accusation de motiver sa décision en adoptant les motifs pertinents de celui-ci.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Op conclusie -
Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) -
Hoger beroep - Voorlopige hechtenis - Regelmatigheid - Beschikking
tot handhaving van de raadkamer - Motivering met overneming van
de redenen van het bevel tot aanhouding - Arrest van de kamer van
inbeschuldigingstelling - Bevel tot aanhouding

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - En cas de dépôt de
conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses
et les douanes et accises) - Appel - Détention préventive -
Régularité - Ordonnance de confirmation de la chambre du conseil -
Motivation par adoption des motifs du mandat d'arrêt - Arrêt de la
chambre des mises en accusation - Mandat d'arrêt

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Hoger beroep -
Regelmatigheid - Beschikking tot handhaving van de raadkamer -
Motivering met overneming van de redenen van het bevel tot
aanhouding - Arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Appel - Régularité -
Ordonnance de confirmation de la chambre du conseil - Motivation
par adoption des motifs du mandat d'arrêt - Arrêt de la chambre des
mises en accusation

Noch de miskenning van het recht van verdediging, noch een overschrijding van de redelijke termijn, als bepaald in artikel 5.3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de mens en de Fundamentele Vrijheden, kunnen voor het eerst voor het Hof worden aangevoerd (1). (1) Cass., 16 maart 2005, AR P.05.0322.F, AC, 2005, nr. 167.

Ni une violation des droits de la défense ni un dépassement du délai raisonnable prévu par l'article 5, §3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ne peuvent être invoqués pour la première fois devant la Cour (1). (1) Cass., 16 mars 2005, RG P.05.0322.F, Pas., 2005, n° 167.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel - Voorlopige
hechtenis - Ontvankelijkheid - Miskenning - Handhaving van de
hechtenis - Cassatiemiddel dat voor het eerst voor het Hof wordt
aangevoerd - Redelijke termijn

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen nouveau -
Détention préventive - Recevabilité - Violation - Maintien de la
détention - Moyen invoqué pour la première fois devant la Cour de
cassation - Délai raisonnable

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten
van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des
libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 -
Art. 5.3 - Voorlopige hechtenis - Ontvankelijkheid - Miskenning -
Handhaving van de hechtenis - Cassatiemiddel dat voor het eerst
voor het Hof wordt aangevoerd - Redelijke termijn

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de
l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 -
Détention préventive - Recevabilité - Violation - Maintien de la
détention - Moyen invoqué pour la première fois devant la Cour de
cassation - Délai raisonnable

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten
van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des
libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Voorlopige hechtenis -
Ontvankelijkheid - Miskenning - Handhaving van de hechtenis -
Cassatiemiddel dat voor het eerst voor het Hof wordt aangevoerd -
Redelijke termijn

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Détention préventive -
Recevabilité - Violation - Maintien de la détention - Moyen invoqué
pour la première fois devant la Cour de cassation - Délai raisonnable

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten
van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des
libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Ontvankelijkheid -
Miskenning - Cassatiemiddel dat voor het eerst voor het Hof wordt
aangevoerd - Redelijke termijn

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Recevabilité - Violation -
Moyen invoqué pour la première fois devant la Cour de cassation -
Délai raisonnable

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten
van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des
libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

De enkele omstandigheid dat een beklagde gedeeltelijk met succes rechtsmiddelen aanwendt, heeft niet noodzakelijk voor gevolg dat de termijn van berechting daardoor onredelijk lang wordt; het staat aan de rechter op grond van het geheel der omstandigheden van de zaak onaantastbaar te oordelen of de redelijke termijn daardoor al dan niet is overschreden en hij kan daartoe de houding van de beklagde in aanmerking nemen en oordelen dat, ook al zijn bepaalde rechtsmiddelen gegrond bevonden, het uiteindelijk beoogde resultaat van het geheel der aangewende rechtsmiddelen erin bestond de rechtsgang te vertragen zodat de beklagde door de verlenging van de procedure niet is geschaad (1). (1) Cass. 17 mei 2000, AR P.00.0275.F, AC, 2000, nr. 302; Cass. 21 maart 2006, AR P.06.0034.N, AC, 2006, nr. 165.

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Gedeeltelijk succesvol aangewende rechtsmiddelen - Redelijke termijn - Overschrijding - Criteria - Beklaagde

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Gedeeltelijk succesvol aangewende rechtsmiddelen - Redelijke termijn - Beklaagde

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Bevoegdheid van de rechter - Gedeeltelijk succesvol aangewende rechtsmiddelen - Onaantastbare beoordeling - Redelijke termijn - Criteria - Beklaagde

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

La seule circonstance qu'un prévenu utilise des voies de recours partiellement avec succès n'a pas nécessairement pour conséquence que le délai de jugement devienne ainsi déraisonnablement long; il appartient au juge, sur la base de l'ensemble des circonstances de la cause d'apprécier de manière souveraine si le délai raisonnable est ainsi dépassé ou non et il peut, à cet effet, tenir compte de l'attitude du prévenu et décider que, certaines voies de recours fussent-elles déclarées fondées, le résultat final poursuivi par l'ensemble des voies de recours utilisées consistait à ralentir le cours de la justice de sorte que le prévenu ne subit aucun préjudice en raison du prolongement de la procédure (1). (1) Cass. 17 mai 2000, RG P.00.0275.F, Pas., 2000, n° 302; Cass. 21 mars 2006, RG P.06.0034.N, Pas., 2006, n° 165.

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Voies de recours utilisées partiellement avec succès - Délai raisonnable - Dépassement - Critères - Prévenu

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Voies de recours utilisées partiellement avec succès - Délai raisonnable - Prévenu

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Compétence du juge - Voies de recours utilisées partiellement avec succès - Appréciation souveraine - Délai raisonnable - Critères - Prévenu

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.11.0443.N

15 maart 2011

AC nr. ...

De inverdenkinggestelde of beklagde die ingevolge een bij verstek gewezen rechterlijke beslissing tot internering, na het verstrijken van de gewone termijn van verzet, wordt geïnterneerd door een beslissing van de Commissie tot Bescherming van de Maatschappij, kan geen voorlopige invrijheidstelling aanvragen overeenkomstig artikel 27, § 2, Voorlopige Hechteniswet.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering - Toepasselijkheid - Commissie tot Bescherming van de Maatschappij - Inverdenkinggestelde of beklagde - Beslissing tot internering bij verstek - Verstrijken van de gewone termijn van verzet - Uitvoering van de internering - Artikel 27, § 2, Voorlopige Hechteniswet - Verzoek tot voorlopige invrijheidstelling

VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstelling - Verzoek tot voorlopige invrijheidstelling - Toepasselijkheid - Commissie tot Bescherming van de Maatschappij - Inverdenkinggestelde of

Ensuite d'une décision judiciaire d'internement rendue par défaut, lorsque l'inculpé ou le prévenu est interné à l'expiration du délai ordinaire d'opposition, sur décision de la Commission de Défense sociale, il ne peut demander sa mise en liberté provisoire en vertu de l'article 27, §2, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive.

DEFENSE SOCIALE - Internement - Applicabilité - Commission de Défense Sociale - Inculpé ou prévenu - Décision d'internement rendue par défaut - Expiration du délai ordinaire d'opposition - Exécution de l'internement - Article 27, § 2, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive - Requête de mise en liberté provisoire

DETENTION PREVENTIVE - Mise en liberté provisoire - Demande de mise en liberté provisoire - Applicabilité - Commission de Défense Sociale - Inculpé ou prévenu - Décision d'internement rendue par

P.11.0447.N

20 december 2011

AC nr. ...

Uit de interpretatie die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens geeft aan het recht op bijstand van een raadsman, blijkt niet dat zulks vereist is wanneer met betrekking tot de feiten ten laste van de verdachte of beklagde een monstername of een huiszoeking wordt uitgevoerd.

ADVOCAAT - Strafonderzoek - Monstername of huiszoeking - Strafzaken - Beklaagde - Bijstand

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Monstername of huiszoeking - Recht op bijstand van een raadsman - Beklaagde

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Strafonderzoek - Monstername of huiszoeking - Recht op bijstand van een raadsman - Beklaagde

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Strafonderzoek - Monstername of huiszoeking - Strafzaken - Recht op bijstand van een raadsman - Beklaagde

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Strafonderzoek - Monstername of huiszoeking - Strafzaken - Recht op bijstand van een raadsman - Beklaagde

RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.1 - Recht op een eerlijk proces - Strafonderzoek - Monstername of huiszoeking - Strafzaken - Recht op bijstand van een raadsman - Beklaagde

RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.1 - Recht van verdediging - Strafonderzoek - Monstername of huiszoeking - Strafzaken - Recht op bijstand van een raadsman - Beklaagde

Il ne résulte pas de l'interprétation donnée par la Cour européenne des droits de l'homme au droit à l'assistance d'un conseil, que cette assistance soit requise lorsqu'une prise d'échantillons ou une perquisition est effectuée quant aux faits mis à charge de l'inculpé ou du prévenu.

AVOCAT - Instruction pénale - Prise d'échantillons ou perquisition - Matière répressive - Prévenu - Assistance

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Prise d'échantillons ou perquisition - Droit à l'assistance d'un conseil - Prévenu

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Instruction pénale - Prise d'échantillons ou perquisition - Droit à l'assistance d'un conseil - Prévenu

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Instruction pénale - Prise d'échantillons ou perquisition - Matière répressive - Droit à l'assistance d'un conseil - Prévenu

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Droits de la défense - Instruction pénale - Prise d'échantillons ou perquisition - Matière répressive - Droit à l'assistance d'un conseil - Prévenu

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 14, § 1er - Droit à un procès équitable - Instruction pénale - Prise d'échantillons ou perquisition - Matière répressive - Droit à l'assistance d'un conseil - Prévenu

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 14, § 1er - Droits de la défense - Instruction pénale - Prise d'échantillons ou perquisition - Matière répressive - Droit à l'assistance d'un conseil - Prévenu

P.11.0451.F

16 maart 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Gedetineerde - Beschuldigde - Begrip - Redelijke termijn - Verzoek tot invrijheidstelling - Criteria

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Gedetineerde - Beschuldigde - Regelmatigheid - Arrest tot handhaving - Moeilijkheden inherent aan een dagbepaling voor het hof van assisen - Motivering - Redelijke termijn - Verzoek tot invrijheidstelling

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Gedetineerde - Beschuldigde - Begrip - Redelijke termijn - Verzoek tot invrijheidstelling - Hof van assisen - Criteria

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Kamer van inbeschuldigingstelling - Gedetineerde - Beschuldigde - Regelmatigheid - Arrest tot handhaving - Moeilijkheden inherent aan een dagbepaling voor het hof van assisen - Motivering - Redelijke termijn - Verzoek tot invrijheidstelling - Hof van assisen

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Gedetineerde -

Conclusions de l'avocat général Genicot.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Détenu - Accusé - Notion - Délai raisonnable - Requête de mise en liberté - Critères

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Détenu - Accusé - Régularité - Arrêt de maintien - Difficultés inhérentes à une fixation devant la cour d'assises - Motivation - Délai raisonnable - Requête de mise en liberté

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Détenu - Accusé - Notion - Délai raisonnable - Requête de mise en liberté - Cour d'assises - Critères

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Chambre des mises en accusation - Détenu - Accusé - Régularité - Arrêt de maintien - Difficultés inhérentes à une fixation devant la cour d'assises - Motivation - Délai raisonnable - Requête de mise en liberté - Cour d'assises

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Détenu - Accusé - Notion -

Het arrest dat beslist dat de redelijke termijn niet overschreden is, gelet op "de moeilijkheden die inherent zijn aan een dagbepaling voor het hof van assisen", en dat met name om die reden de verlenging van de voorlopige hechtenis goedkeurt, maakt de eiser verantwoordelijk voor een falen dat niet aan hem te wijten is en schendt artikel 5.3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele vrijheden (1). (1) Zie andersluidende concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Kamer van inbeschuldigingstelling - Gedetineerde - Beschuldigde - Regelmatigheid - Arrest tot handhaving - Moeilijkheden inherent aan een dagbepaling voor het hof van assisen - Motivering - Redelijke termijn - Verzoek tot invrijheidstelling - Hof van assisen

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Gedetineerde - Beschuldigde - Regelmatigheid - Arrest tot handhaving - Moeilijkheden inherent aan een dagbepaling voor het hof van assisen - Motivering - Redelijke termijn - Verzoek tot invrijheidstelling

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Om te beoordelen of de duur van de hechtenis de door artikel 5.3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde termijn al dan niet overschrijdt, gaat de rechter, aan de hand van de concrete gegevens van de zaak, zowel de effectieve als de relatieve duur van de hechtenis na, de moeilijkheidsgraad van het gerechtelijk onderzoek, de wijze waarop het werd gevoerd, het gedrag van de eiser en van de bevoegde overheid; de overbelasting van de rol van het vonnisgerecht waarvoor de beschuldigde moet verschijnen kan op zich de verlenging niet rechtvaardigen van de hechtenis die hij sedert de voltooiing van het voorbereidend onderzoek, tot aan het begin van het proces heeft ondergaan.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Gedetineerde - Beschuldigde - Begrip - Redelijke termijn - Verzoek tot invrijheidstelling - Criteria

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Gedetineerde - Beschuldigde - Begrip - Redelijke termijn - Verzoek tot invrijheidstelling - Hof van assisen - Criteria

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Gedetineerde - Beschuldigde - Begrip - Redelijke termijn - Verzoek tot invrijheidstelling - Hof van assisen - Criteria

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

En décidant que le délai raisonnable n'est pas dépassé compte tenu "les difficultés inhérentes à une fixation devant la cour d'assises", et en autorisant que la détention préventive se poursuive notamment pour ce motif, l'arrêt met à charge du demandeur une carence qui ne lui est n'est pas imputable, et viole l'article 5, §3 de la convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (1). (1) Voir concl. contr. du ministère public.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Chambre des mises en accusation - Détenu - Accusé - Régularité - Arrêt de maintien - Difficultés inhérentes à une fixation devant la cour d'assises - Motivation - Délai raisonnable - Requête de mise en liberté - Cour d'assises

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Détenu - Accusé - Régularité - Arrêt de maintien - Difficultés inhérentes à une fixation devant la cour d'assises - Motivation - Délai raisonnable - Requête de mise en liberté

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Pour apprécier si la durée de la détention dépasse ou non le délai garanti par l'article 5, §3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, le juge vérifie sur la base des données concrètes de la cause, la durée tant effectives que relative de la détention, le degré de complexité de l'instruction, la manière dont celle-ci fut conduite, le comportement du demandeur et celui des autorités compétentes; l'encombrement du rôle de la juridiction de jugement devant laquelle l'accusé est appelé à comparaître ne saurait justifier en soi l'allongement de la détention subie depuis l'achèvement de l'instruction préparatoire jusqu'à l'ouverture du procès.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Détenu - Accusé - Notion - Délai raisonnable - Requête de mise en liberté - Critères

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Détenu - Accusé - Notion - Délai raisonnable - Requête de mise en liberté - Cour d'assises - Critères

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Détenu - Accusé - Notion - Délai raisonnable - Requête de mise en liberté - Cour d'assises - Critères

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Wanneer de voorwaardelijke invrijheidstelling werd herroepen en overeenkomstig artikel 68, §5, tweede lid, Wet Strafvordering werd beslist dat het gehele strafrestant nog moet worden ondergaan, wordt de datum voor toelaatbaarheid voor nieuwe veroordelingen, uitgesproken na de herroeping, bepaald door te rekenen vanaf de datum van de eerste vrijheidsbeneming ter uitvoering van een van die nieuwe veroordelingen (1). (1) Zie Fr. Close et G.-F. Raneri, "Un an de jurisprudence de la Cour de cassation relative au T.A.P.", in L'exécution des condamnations pénales (s. dir. A. Masset), C.U.P., vol. 101 Louvain-La-Neuve, Anthémis, 2008, 103, (148-150).

STRAFUITVOERING - Nieuwe veroordelingen uitgesproken na herroeping - Datum van toelaatbaarheid voor voorwaardelijke invrijheidstelling - Voorwaardelijke invrijheidstelling - Berekening - Herroeping

VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING - Nieuwe veroordelingen uitgesproken na herroeping - Datum van toelaatbaarheid voor voorwaardelijke invrijheidstelling - Berekening - Herroeping

Lorsque la libération conditionnelle a été révoquée et qu'il a été décidé, conformément à l'article 68, §5, alinéa 2, de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées, que l'intégralité du reste de la peine doit encore être subie, la date à laquelle la libération conditionnelle est admissible du chef de nouvelles condamnations prononcées après la révocation, est fixée à compter de la date de la première privation de liberté en exécution d'une de ces nouvelles condamnations (1). (1) Voir Fr. Close et G.-F. Raneri, "Un an de jurisprudence de la Cour de cassation relative au T.A.P.", dans L'exécution des condamnations pénales (s. dir. A. Masset), C.U.P., vol. 101 Louvain-la-Neuve, Anthémis, 2008, 103, (148-150).

APPLICATION DES PEINES - Nouvelles condamnations prononcées après la révocation - Date à laquelle la libération conditionnelle est admissible - Libération conditionnelle - Calcul - Révocation

LIBERATION CONDITIONNELLE - Nouvelles condamnations prononcées après la révocation - Date à laquelle la libération conditionnelle est admissible - Calcul - Révocation

Naar luid van artikel 24 van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, zoals het vóór zijn wijziging bij artikel 3 van de wet van 16 juli 2002 was geformuleerd, is de verjaring van de strafvordering geschorst vanaf de dag van de zitting waarop de strafvordering op de door de wet bepaalde wijze bij het vonnisgerecht wordt ingeleid; de verjaring is dus geschorst vanaf de datum van de eerste rechtszitting, behoudens wanneer de zaak op onregelmatige wijze is vastgesteld (1). (1) Gedr.st., Kamer, gew.z. 1997-98, nr. 1387/6, p. 23.

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Schorsing vanaf de inleidende zitting - Reden tot verlenging - Inleiding bij het vonnisgerecht - Aanvang van de schorsingsperiode - Schorsing

STRAFVORDERING - Schorsing vanaf de inleidende zitting - Verjaring - Termijnen - Reden tot verlenging - Inleiding bij het vonnisgerecht - Aanvang van de schorsingsperiode - Schorsing

Aux termes de l'article 24 du titre préliminaire du Code de procédure pénale, tel qu'il était formulé avant sa modification par l'article 3 de la loi du 16 juillet 2002, la prescription de l'action publique est suspendue à partir du jour de l'audience où l'action publique est introduite devant la juridiction de jugement selon les modalités fixées par la loi; la date de la première audience constitue donc, sauf fixation irrégulière, le point de départ de la suspension de la prescription (1). (1) Doc. parl., Chambre, S.O. 1997-98, n° 1387/6, p. 23.

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Délais - Suspension à partir de l'audience introductive - Cause de prolongation - Introduction devant la juridiction de jugement - Point de départ de la période de suspension - Suspension

ACTION PUBLIQUE - Suspension à partir de l'audience introductive - Prescription - Délais - Cause de prolongation - Introduction devant la juridiction de jugement - Point de départ de la période de suspension - Suspension

Naar luid van het oud artikel 24 van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, moet, om de verjaring te kunnen schorsen, de strafvordering en niet de burgerlijke rechtsvordering op regelmatige wijze voor het vonnisgerecht worden ingeleid.

Aux termes de l'article 24, ancien, du titre préliminaire du Code de procédure pénale, c'est l'action publique, et non l'action civile, qui doit être introduite régulièrement devant la juridiction de jugement pour suspendre la prescription.

STRAFVORDERING - Schorsing vanaf de inleidende zitting - Verjaring - Termijnen - Reden tot verlenging - Inleiding bij het vonnisgerecht - Aanvang van de schorsingsperiode - Schorsing

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Schorsing vanaf de inleidende zitting - Reden tot verlenging - Inleiding bij het vonnisgerecht - Aanvang van de schorsingsperiode - Schorsing

Het algemeen rechtsbeginsel heeft dezelfde waarde als een wet; het is dus geen norm die tegen de wet kan worden toegepast en evenmin een regel waarvan de wetgever niet mag afwijken (1). (1) W. GANSHOF VAN DER MEERSCH, "Propos sur le texte de la loi et les principes généraux du droit", J.T., 1970, p. 566 e.v.; "Principes généraux du droit", VERSLAG VAN HET HOF VAN CASSATIE, 2003, p. 144.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Hiërarchie van de normen - Dezelfde waarde als een wet - Algemeen rechtsbeginsel

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen - Hiërarchie van de normen - Dezelfde waarde als een wet - Algemeen rechtsbeginsel

In het geval van schorsing vanaf de inleidende zitting, begint de verjaring van de strafvordering slechts opnieuw te lopen, wanneer de zaak sine die wordt uitgesteld, in het geval van uitstel met het oog op het stellen van bijkomende onderzoekshandelingen, in het geval dat alleen het openbaar ministerie hoger beroep instelt en na verloop van één jaar vanaf de inleiding van de zaak; noch het uitstel van de zaak met het oog op de aanwijzing van een lasthebber ad hoc, noch het uitstel om redenen in verband met de samenstelling van het rechtscollege, kunnen de schorsing van de verjaring verhinderen zoals die is vastgelegd in het oud artikel 24 van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering.

STRAFVORDERING - Schorsing vanaf de inleidende zitting - Verjaring - Termijnen - Reden tot verlenging - Einde van de schorsingsperiode - Schorsing

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Schorsing vanaf de inleidende zitting - Reden tot verlenging - Einde van de schorsingsperiode - Schorsing

Het algemeen beginsel van de retroactieve toepassing van de minst zware straf, dat is vastgelegd in artikel 2, tweede lid, van het Strafwetboek, is niet toepasselijk op de wetten die de berekening van de verjaring wijzigen en geen straf opleggen; niets verbiedt de wetgever bijgevolg om de werking in de tijd uit te stellen van een nieuwe wet die een schorsingsgrond van de strafvordering opheft (1). (1) Zie Cass. 18 feb. 2004, AR P.03.1689.F, AC, 2004, nr. 88.

STRAFVORDERING - Schorsingsgrond - Toepassing in de tijd - Verjaring - Berekening van de verjaring - Wet die een schorsingsgrond opheft

ACTION PUBLIQUE - Suspension à partir de l'audience introductive - Prescription - Délais - Cause de prolongation - Introduction devant la juridiction de jugement - Point de départ de la période de suspension - Suspension

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Délais - Suspension à partir de l'audience introductive - Cause de prolongation - Introduction devant la juridiction de jugement - Point de départ de la période de suspension - Suspension

Ayant une valeur égale à celle de la loi, le principe général de droit n'est ni une norme qui puisse s'appliquer contre elle ni une règle à laquelle il soit interdit au législateur de déroger (1). (1) W. GANSHOF VAN DER MEERSCH, "Propos sur le texte de la loi et les principes généraux du droit", J.T., 1970, p. 566 et s.; "Principes généraux du droit", Rapport de la Cour de cassation, 2003, p. 470.

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Hiérarchie des normes - Valeur égale à celle de la loi - Principe général du droit

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Généralités - Hiérarchie des normes - Valeur égale à celle de la loi - Principe général du droit

En cas de suspension à partir de l'audience introductive, la prescription de l'action publique ne recommence à courir qu'en cas de remise sine die, en cas de report en vue d'accomplir des actes d'instruction complémentaires, en cas d'appel du ministère public seul et à l'échéance d'un an à compter de l'introduction; ni la remise en vue de désigner un mandataire ad hoc ni celle décidée pour des motifs liés à la composition du siège, ne peuvent empêcher la suspension de la prescription telle qu'instituée par l'article 24, ancien du titre préliminaire du Code de procédure pénale.

ACTION PUBLIQUE - Suspension à partir de l'audience introductive - Prescription - Délais - Cause de prolongation - Fin de la période de suspension - Suspension

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Délais - Suspension à partir de l'audience introductive - Cause de prolongation - Fin de la période de suspension - Suspension

Le principe général relatif à l'application rétroactive de la peine moins forte, consacré par l'article 2, alinéa 2, du Code pénal, n'est pas applicable aux lois qui, modifiant le calcul de la prescription, ne commencent aucune peine; rien n'interdit dès lors au législateur de différer l'application dans le temps d'une loi nouvelle supprimant une cause de suspension de l'action publique (1). (1) Voir Cass. 18 février 2004, RG P.03.1689.F, Pas., 2004, n° 88.

ACTION PUBLIQUE - Cause de suspension - Application dans le temps - Prescription - Calcul de la prescription - Loi supprimant une cause de suspension

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Berekening van de verjaring - Wet die een schorsingsgrond opheft - Werking in de tijd

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Schorsingsgrond - Berekening van de verjaring - Wet die een schorsingsgrond opheft - Werking in de tijd - Strafzaken - Verjaring van de strafvordering

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Suspension - Calcul de la prescription - Loi supprimant une cause de suspension - Application dans le temps

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Cause de suspension - Calcul de la prescription - Loi supprimant une cause de suspension - Application dans le temps - Matière répressive - Prescription de l'action publique

Het proces-verbaal dat is opgemaakt door een officier van de gerechtelijke politie en dat vermeldt dat in beslag genomen stukken op de griffie zijn neergelegd, kan beschouwd worden als een daad die tot doel heeft bewijzen te vergaren of de zaak in staat van wijzen te stellen, die de verjaring van de strafvordering stuit, zelfs ten aanzien van personen die niet in de zaak betrokken zijn.

STRAFVORDERING - Verjaring - Proces-verbaal van neerlegging op de griffie van in beslag genomen stukken - Stuiting - Stuitingsdaad

- Art. 22 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Proces-verbaal van neerlegging op de griffie van in beslag genomen stukken - Stuitingsdaad

- Art. 22 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

Le procès-verbal dressé par un officier de police judiciaire et relatant le dépôt au greffe de pièces saisies, peut être considéré comme un acte ayant pour objet de recueillir des preuves ou de mettre la cause en état qui interrompt la prescription de l'action publique même à l'égard des personnes qui ne sont pas impliquées.

ACTION PUBLIQUE - Prescription - Procès-verbal de dépôt au greffe de pièces saisies - Interruption - Acte interruptif

- Art. 22 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Interruption - Procès-verbal de dépôt au greffe de pièces saisies - Acte interruptif

- Art. 22 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

P.11.0473.F

29 juni 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel - Miskenning van de beginselen van de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de rechter - Middel niet aan de bodemrechter voorgelegd

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Ontvankelijkheid - Cassatiemiddel - Miskenning van de beginselen van de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de rechter - Middel niet aan de bodemrechter voorgelegd

RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.1 - Ontvankelijkheid - Cassatiemiddel - Miskenning van de beginselen van de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de rechter - Middel niet aan de bodemrechter voorgelegd

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Miskenning van de beginselen van de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de rechter - Middel niet aan de bodemrechter voorgelegd

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen nouveau - Violation des principes d'indépendance et d'impartialité du juge - Moyen non soumis au juge du fond

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Recevabilité - Moyen de cassation - Violation des principes d'indépendance et d'impartialité du juge - Moyen non soumis au juge du fond

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 14, § 1er - Recevabilité - Moyen de cassation - Violation des principes d'indépendance et d'impartialité du juge - Moyen non soumis au juge du fond

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Violation des principes d'indépendance et d'impartialité du juge - Moyen non soumis au juge du fond

Zo het middel dat de miskening aanvoert van de beginselen van de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de rechter, die worden gewaarborgd bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden en 14.1 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, niet aan de bodemrechter werd voorgelegd, is het nieuw en derhalve niet ontvankelijk wanneer de grief afgeleid is uit het feit dat de kamervoorzitter van het hof van beroep, in zijn hoedanigheid van lid van de kamer van inbeschuldigingstelling, in dezelfde zaak uitspraak heeft gedaan met toepassing van artikel 61quater van het Wetboek van Strafvordering, over verzoekschriften in hoger beroep tegen beslissingen van de onderzoeksrechter waarbij de vraag tot opheffing van het beslag op boekhoudkundige stukken wordt afgewezen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel - Miskening van de beginselen van de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de rechter - Middel niet aan de bodemrechter voorgelegd

RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.1 - Ontvankelijkheid - Cassatiemiddel - Miskening van de beginselen van de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de rechter - Middel niet aan de bodemrechter voorgelegd

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Ontvankelijkheid - Cassatiemiddel - Miskening van de beginselen van de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de rechter - Middel niet aan de bodemrechter voorgelegd

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Miskening van de beginselen van de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de rechter - Middel niet aan de bodemrechter voorgelegd

S'il n'a pas été soumis au juge du fond, est nouveau et, partant, irrecevable le moyen pris de la violation des principes d'indépendance et d'impartialité du juge, garantis par les articles 6.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et 14.1 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques, lorsque le grief est déduit du fait que le président de la chambre de la cour d'appel a, en tant que membre du siège de la chambre des mises en accusation, statué dans la même cause en application de l'article 61quater du Code d'instruction criminelle sur des requêtes d'appel formées contre des décisions du juge d'instruction refusant de lever la saisie de documents comptables (1). (1) Voir les concl. du M.P.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen nouveau - Violation des principes d'indépendance et d'impartialité du juge - Moyen non soumis au juge du fond

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 14, § 1er - Recevabilité - Moyen de cassation - Violation des principes d'indépendance et d'impartialité du juge - Moyen non soumis au juge du fond

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Recevabilité - Moyen de cassation - Violation des principes d'indépendance et d'impartialité du juge - Moyen non soumis au juge du fond

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Violation des principes d'indépendance et d'impartialité du juge - Moyen non soumis au juge du fond

P.11.0481.N

18 oktober 2011

AC nr. ...

De akte van aanhangigmaking moet aangeven welke precieze feiten ten laste worden gelegd zodat de beklaagde zich daartegen kan verdedigen.

DAGVAARDING - Vermelding van de precieze feiten die ten laste worden gelegd - Inhoud - Strafzaken

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Vermelding van de precieze feiten die ten laste worden gelegd - Akte van aanhangigmaking - Inhoud - Dagvaarding

L'acte de saisine doit indiquer quels sont les faits précis qui sont mis à charge de sorte que le prévenu puisse se défendre à cet égard.

CITATION - Indication des faits précis qui sont mis à charge - Contenu - Matière répressive

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Indication des faits précis qui sont mis à charge - Acte de saisine - Contenu - Citation

Enkel wanneer op grond van de omschrijving van een bepaald feit in de akte van aanhangigmaking uit het dossier niet op te maken is welk precies feit bedoeld wordt, is het de rechter niet mogelijk te bepalen welk feit bij hem aanhangig is en kan hij de beklagde niet veroordelen; wanneer de omschrijving van het feit wel is bepaald, maar niet voldoende nauwkeurig is, moet de rechter aan de partijen daarvan kennis geven met het oog op mogelijke precisering (1). (1) Cass. 31 okt. 2000, AR P.00.1280.N, AC, 2000, nr. 589; Cass. 5 april 2011, AR P.10.1715.N, AC, 2011, nr. 249.

DAGVAARDING - Ontvankelijkheid - Algemene omschrijving van het voorwerp van het misdrijf - Strafvordering - Strafzaken

DAGVAARDING - Omschrijving van het feit onvoldoende nauwkeurig bepaald - Opdracht van de rechter - Strafzaken

DAGVAARDING - Onmogelijkheid om te bepalen welk precies feit bedoeld wordt - Strafzaken

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Omschrijving van het feit onvoldoende nauwkeurig bepaald - Akte van aanhangigmaking - Opdracht van de rechter - Dagvaarding

STRAFVORDERING - Ontvankelijkheid - Algemene omschrijving van het voorwerp van het misdrijf - Akte van aanhangigmaking - Dagvaarding

Seulement, lorsque, sur la base de la qualification d'un fait déterminé dans l'acte de saisine, le dossier ne permet pas de déterminer quel fait précis est visé, le juge se trouve dans l'impossibilité de déterminer de quel fait il a été saisi et ne peut condamner le prévenu; lorsque le fait est qualifié mais de manière insuffisamment précise, le juge doit en informer les parties en vue d'une éventuelle précision (1). (1) Cass. 31 octobre 2000, RG P.00.1280.N, Pas., 2000, n° 589; Cass. 5 avril 2011, RG P.10.1715.N, Pas., 2011, n° 249.

CITATION - Recevabilité - Qualification générale de l'objet de l'infraction - Action publique - Matière répressive

CITATION - Qualification insuffisamment précise du fait - Mission du juge - Matière répressive

CITATION - Impossibilité de déterminer quel fait précis est visé - Matière répressive

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Qualification insuffisamment précise du fait - Acte de saisine - Mission du juge - Citation

ACTION PUBLIQUE - Recevabilité - Qualification générale de l'objet de l'infraction - Acte de saisine - Citation

P.11.0493.N

6 december 2011

AC nr. ...

Krachtens artikel 80, §1, eerste lid, 2°, Controlewet Verzekeringen, thans artikel 19bis-11, W.A.M. 1989, kan elke benadeelde van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds de vergoeding verkrijgen van de schade voortvloeiende uit lichamelijke letsels die door een motorrijtuig zijn veroorzaakt wanneer geen enkele verzekeringsonderneming tot die vergoeding verplicht is om reden van een toevallig feit waardoor de bestuurder van het voertuig dat het ongeval heeft veroorzaakt, vrijuit gaat; de vergoedingsplicht van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds is in dit geval gesteund op de voormelde wettelijke bepaling en niet op een inbreuk op de strafwet waaruit volgt dat de rechtsvordering die gegrond is op deze verplichting, niet valt onder de bevoegdheid van de strafrechter, die alleen volgens de gemeenrechtelijke aansprakelijkheidsregels jegens de burgerlijke partijen uitspraak mag doen (1). (1) Zie Cass. 14 juni 2002, AR C.01.0401.F, AC, 2002, nr. 359.

VERZEKERING - WAM- verzekering - Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds - Vergoedingsplicht - Grondslag

En vertu de l'article 80, §1er, alinéa 1er, 2°, de la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurances, actuellement article 19bis-11, de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs, toute personne lésée peut obtenir du Fonds commun de garantie automobile la réparation des dommages résultant des lésions corporelles causés par un véhicule automoteur lorsque aucune entreprise d'assurances n'est obligée à ladite réparation en raison d'un cas fortuit exonérant le conducteur du véhicule qui a causé l'accident; l'obligation de réparer incombant au Fonds commun de garantie automobile est, dans ce cas, fondée sur la disposition légale précitée et pas sur une infraction à la loi pénale d'où il suit que l'action qui est fondée sur cette obligation ne relève pas de la compétence du juge pénal qui ne peut statuer vis-à-vis des parties civiles qu'en vertu des règles de responsabilité de droit commun (1). (1) Voir Cass. 14 juin 2002, RG C.01.0401.F, Pas. 2002, n° 359.

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Fonds commun de garantie automobile - Obligation de réparer - Fondement

P.11.0494.N

7 juni 2011

AC nr. ...

De procureur des Konings kan op gemotiveerde wijze zijn machtiging tot observatie verlengen; dergelijke verlenging vereist evenwel een nog van kracht zijnde machtiging tot observatie.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Bijzondere opsporingsmethode van observatie - Machtiging tot observatie - Verlenging

- Art. 47sexies, § 6 Wetboek van Strafvordering

Le procureur du Roi peut, de manière motivée, prolonger son autorisation d'observation; cependant, une telle prolongation requiert une autorisation d'observation encore en vigueur.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Méthode particulière de recherche d'observation - Autorisation d'observation - Prolongation

- Art. 47sexies, § 6 Code d'Instruction criminelle

P.11.0500.N

18 oktober 2011

AC nr. ...

Uit de artikelen 59 en 60, eerste zin, Strafwetboek en 69bis Wegverkeerswet volgt dat ingeval van samenloop van verscheidende wanbedrijven en overtredingen de rechter de krachtens artikel 69bis Wegverkeerswet voor die wanbedrijven en overtredingen uitgesproken vervangende vervallenverklaringen van het recht tot het besturen van een motorvoertuig, in voorkomend geval dient te herleiden tot het dubbel van het in artikel 69bis Wegverkeerswet vermelde maximum van een maand (1). (1) Zie Cass. 15 maart 1977, AC, 1977, p. 765; Cass. 23 feb. 1993, AR 6545, AC, 1993, nr. 113; Cass. 7 dec. 1993, AR P.93.1137.N, AC, 1993, nr. 507, waar dezelfde redenering gevolgd werd in verband met de vervangende gevangenisstraffen; P. ARNOU en M. DE BUSSCHER, Misdrijven en sancties in de Wegverkeerswet, Kluwer rechtswetenschappen België, nr. 757.

STRAF - Andere straffen - Samenvoeging - Vervangende vervallenverklaringen van het recht tot sturen van een motorvoertuig - Samenloop van wanbedrijven en overtredingen op de Wegverkeerswet

STRAF - Samenloop - Meerdaadse - Samenvoeging - Wanbedrijven en overtredingen - Inbreuken op de Wegverkeerswet - Veroordeling tot meerdere vervangende vervallenverklaringen van het recht tot sturen van een motorvoertuig - Veroordeling tot meerdere geldboeten

Il ressort des articles 59 et 60, première phrase, du Code pénal et 69bis de la loi du 16 mai 1968 relative à la police de la circulation routière, qu'en cas de concours de plusieurs délits avec plusieurs contraventions le juge doit, le cas échéant, réduire les déchéances du droit de conduire un véhicule prononcées à titre subsidiaire du chef de ces délits et contraventions, en vertu de l'article 69bis de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière, au double du maximum d'un mois prévu par cet article (1). (1) Voir Cass. 15 mars 1977, Pas., 1977, I, 762; Cass. 23 février 1993, RG 6545, Pas., 1993, n° 113; Cass. 7 décembre 1993, RG P.93.1137.N, Pas., 1993, n° 507, appliquant un raisonnement identique en ce qui concerne les peines d'emprisonnement prononcées à titre subsidiaire; P. ARNOU et M. DE BUSSCHER, Misdrijven en sancties in de Wegverkeerswet, Kluwer rechtswetenschappen België, n° 757.

PEINE - Autres peines - Jonction - Déchéances du droit de conduire un véhicule prononcées à titre subsidiaire - Concours de plusieurs délits avec plusieurs contraventions à la loi du 16 mai 1968 relative à la police de la circulation routière

PEINE - Concours - Concours matériel - Jonction - Délits et contraventions - Infractions à la loi du 16 mai 1968 relative à la police de la circulation routière - Condamnation à plusieurs déchéances du droit de conduire un véhicule prononcée à titre subsidiaire - Condamnation à plusieurs amendes

P.11.0501.N

6 september 2011

AC nr. ...

De omstandigheid dat het openbaar ministerie, dat hoger beroep kan instellen tegen elke beslissing die de uitoefening van de strafvordering belemmert, in een latere fase van de regeling van de rechtspleging hoger beroep kan aantekenen tegen een door de onderzoeksrechter bij toepassing van de artikelen 61quinquies en 127, §3, Wetboek van Strafvordering verleende beschikking, ontnemt hem niet het recht om een beweerde onwettige beslissing van de raadkamer aangaande een door die bepalingen bedoeld verzoek, onmiddellijk aan te vechten met een hoger beroep (1). (1) De beslissing van de raadkamer waartegen het openbaar ministerie hoger beroep aantekende betrof een verdaging van de zaak "met behoud van de rechten voorzien in artikel 61quinquies Wetboek van Strafvordering met vraag tot het bekomen van bijkomende onderzoeksdaten".

HOGER BEROEP - Strafvonden (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Ontvankelijkheid - Beslissing tot verdaging met behoud van het recht voorzien in artikel 61quinquies Wetboek van Strafvordering - Onmiddellijk hoger beroep van het Openbaar Ministerie - Beslissing die de uitoefening van de strafvordering belemmert - Raadkamer

OPENBAAR MINISTERIE - Ontvankelijkheid - Beslissing tot verdaging met behoud van het recht voorzien in artikel 61quinquies Wetboek van Strafvordering - Onmiddellijk hoger beroep van het Openbaar Ministerie - Beslissing die de uitoefening van de strafvordering belemmert - Raadkamer

Het enkele feit dat een inverdenkinggestelde op het ogenblik van de regeling van de rechtspleging nog geen kopie van het dossier heeft ontvangen, houdt op zich geen miskennis in van het recht van verdediging of het recht op een eerlijk proces; de inverdenkinggestelde heeft inzage kunnen nemen van het dossier en voor het onderzoeksgerecht de stukken ervan kunnen tegenspreken.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafvonden - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verwijzing naar de correctionele rechtbank - Behandeling van de zaak zonder dat de inverdenkinggestelde een kopie van het dossier ontving - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verwijzing naar de correctionele rechtbank - Recht op een eerlijk proces - Behandeling van de zaak zonder dat de inverdenkinggestelde een kopie van het dossier ontving - Regeling van de rechtspleging - Raadkamer

La circonstance que le ministère public habilité à interjeter appel de toute décision faisant obstacle à l'exercice de l'action publique puisse, à un stade ultérieur du règlement de la procédure, interjeter appel d'une ordonnance délivrée par le juge d'instruction, en application des articles 61quinquies et 127, §3, du Code d'instruction criminelle, ne le prive pas du droit de contester immédiatement par la voie d'un appel une décision prétendument illégale rendue par la chambre du conseil sur une demande visée auxdites dispositions (1). (1) La décision rendue par la chambre du conseil contre laquelle le ministère public a interjeté appel concernait une remise de la cause "avec maintien des droits prévus à l'article 61quinquies du Code d'instruction criminelle et demande d'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires".

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Recevabilité - Décision de remise avec maintien du droit prévu à l'article 61quinquies du Code d'instruction criminelle - Appel immédiat du ministère public - Décision faisant obstacle à l'exercice de l'action publique - Chambre du conseil

MINISTERE PUBLIC - Recevabilité - Décision de remise avec maintien du droit prévu à l'article 61quinquies du Code d'instruction criminelle - Appel immédiat du ministère public - Décision faisant obstacle à l'exercice de l'action publique - Chambre du conseil

Le seul fait qu'un inculpé n'ait pas encore reçu copie du dossier au moment du règlement de la procédure, n'implique pas en soi la violation des droits de la défense ni du droit à un procès équitable; l'inculpé a pu prendre connaissance du dossier et en contredire les pièces devant la juridiction d'instruction.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Appel - Chambre des mises en accusation - Renvoi au tribunal correctionnel - Examen de la cause sans que l'inculpé ait reçu copie du dossier - Règlement de la procédure - Chambre du conseil

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Appel - Chambre des mises en accusation - Renvoi au tribunal correctionnel - Droit à un procès équitable - Examen de la cause sans que l'inculpé ait reçu copie du dossier - Règlement de la procédure - Chambre du conseil

Het in strafzaken toepasselijke artikel 1046 Gerechtelijk Wetboek, dat bepaalt dat beslissingen of maatregelen van inwendige aard, zoals bepaling van rechtsdag, uitstel, weglating van de rol en doorhaling, alsmede vonnissen waarbij wordt bevolen dat partijen in persoon moeten verschijnen, niet vatbaar zijn voor verzet of hoger beroep, belet het openbaar ministerie niet om hoger beroep in te stellen tegen elke beslissing die de uitoefening van de strafvordering belemmert, wat ook de houding van het openbaar ministerie is geweest voor de eerste rechter (1). (1) Cass. 22 sept. 1993, AR P.93.0420.F, AC, 1993, nr. 365; Cass. 2 juni 1998, AR P.96.1587.N, AC, 1998, nr. 283; Cass. 30 maart 2010, AR P.09.1592.N, AC, 2010, nr. 229 met concl. O.M.; Cass. 14 dec. 2010, AR P.10.0671.N, AC, 2010, nr. 741; Jaarverslag van het Hof van Cassatie 2005, "De toepassing van het Gerechtelijk Wetboek in strafzaken: artikelsgewijze bespreking van de rechtspraak van het Hof", p. 259.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Ontvankelijkheid - Beslissing die de uitoefening van de strafvordering belemmert

OPENBAAR MINISTERIE - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Ontvankelijkheid - Beslissing die de uitoefening van de strafvordering belemmert

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen - Toepasselijkheid - Artikel 1046 Gerechtelijk Wetboek - Beslissing of maatregel van inwendige aard

L'article 1046 du Code judiciaire applicable en matière répressive, qui dispose que les décisions ou mesures d'ordre telles que les fixations de cause, les remises, les omissions de rôle et les radiations, ainsi que les jugements ordonnant une comparution personnelle des parties ne sont susceptibles ni d'opposition, ni d'appel, n'empêche pas le ministère public d'interjeter appel de toute décision faisant obstacle à l'exercice de l'action publique, quelle que soit la position adoptée par le ministère public devant le juge du fond (1). (1) Cass. 22 septembre 1993, RG P.93.0420.F, Pas., 1993, n° 365; Cass. 2 juin 1998, RG P.96.1587.N, Pas., 1998, n° 283; Cass. 30 mars 2010, RG P.09.1592.N, Pas., 2010, n° 229, avec les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC; Cass. 14 décembre 2010, RG P.10.0671.N, Pas., 2010, n° 741; Rapport de la Cour de Cassation 2005, "La jurisprudence de la Cour sur l'applicabilité en matière répressive des articles 700 à 1147 du Code judiciaire", p. 243.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Appel du ministère public - Recevabilité - Décision faisant obstacle à l'exercice de l'action publique

MINISTERE PUBLIC - Appel du ministère public - Recevabilité - Décision faisant obstacle à l'exercice de l'action publique

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Généralités - Applicabilité - Article 1046 du Code judiciaire - Décision ou mesure d'ordre

P.11.0504.N

29 maart 2011

AC nr. ...

De federale magistraten die de strafvordering instellen en vervolgens uitoefenen bij een bepaalde rechtbank, behoren tot die rechtbank in de zin van artikel 12 in fine Taalwet Gerechtzaken en maken gebruik van de taal overeenkomstig de artikelen 12 en 14 Taalwet Gerechtzaken.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Taalgebruik - Federale magistraten

OPENBAAR MINISTERIE - Taalgebruik - Federale magistraten - Art. 12 Taalwet Gerechtzaken

STRAFVORDERING - Taalgebruik - Federale magistraten

Taalgebruik - Gerechtzaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken - Federale magistraten - Toepassing

Les magistrats fédéraux qui engagent et exercent ensuite l'action publique devant un certain tribunal, sont établis près de ce tribunal au sens de l'article 12 in fine de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire et font usage de la langue conformément aux articles 12 et 14 de ladite loi.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Emploi des langues - Magistrats fédéraux

MINISTERE PUBLIC - Emploi des langues - Magistrats fédéraux

ACTION PUBLIQUE - Emploi des langues - Magistrats fédéraux

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En première instance - Matière répressive - Magistrats fédéraux - Application

Noch artikel 5.2 EVRM, noch artikel 16, §2, eerste lid, Voorlopige Hechteniswet vereisen dat de onderzoeksrechter, alvorens een bevel tot aanhouding te verlenen, de verdachte bij de ondervraging over de feiten die aan de beschuldiging ten grondslag liggen en die aanleiding kunnen geven tot een bevel tot aanhouding, inlicht over de herkomst van de informatie die aan de beschuldiging ten grondslag ligt.

ONDERZOEKSRECHTER - Ondervraging van de verdachte - Bevel tot aanhouding

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.2 - Onderzoeksrechter - Ondervraging van de verdachte - Bevel tot aanhouding

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Onderzoeksrechter - Ondervraging van de verdachte

Ni l'article 5.2 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ni l'article 16, § 2, alinéa 1er, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, ne requièrent qu'avant de décerner un mandat d'arrêt, le juge d'instruction informe l'inculpé, lors de l'interrogatoire sur les faits qui fondent l'inculpation et peuvent entraîner un mandat d'arrêt, de l'origine des informations à la base de l'inculpation.

JUGE D'INSTRUCTION - Interrogatoire de l'inculpé - Mandat d'arrêt

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.2 - Juge d'instruction - Interrogatoire de l'inculpé - Mandat d'arrêt

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Juge d'instruction - Interrogatoire de l'inculpé

P.11.0516.F

8 juni 2011

AC nr. ...

Vermits de ondervraging van de beschuldigde door de voorzitter facultatief is, oordeelt laatstgenoemde krachtens zijn discretionaire bevoegdheid, of die ondervraging al dan niet nuttig is om de waarheid aan het licht te brengen.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Verplichting - Discretionaire bevoegdheid van de voorzitter - Ondervraging van de beschuldigde door de voorzitter - Behandeling ter zitting

- Artt. 319, eerste lid, oud en 301, eerste lid, nieuw Wetboek van Strafvordering

Dès lors que l'interrogatoire de l'accusé par le président est facultatif, ce dernier apprécie, d'après son pouvoir discrétionnaire, s'il est ou non utile à la manifestation de la vérité.

COUR D'ASSISES - Procédure à l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Obligation - Pouvoir discrétionnaire du président - Interrogatoire de l'accusé par le président - Procédure à l'audience

- Art. 319, al. 1er, ancien et 301, al. 1er, nouveau Code d'Instruction criminelle

In geval van een samenloop van verscheidene misdaden wordt alleen de zwaarste straf uitgesproken; aldus kan levenslange opsluiting worden opgelegd, de straf die gesteld is voor een misdaad die de beschuldigde gepleegd heeft na het bereiken van de strafrechtelijke meerderjarigheid, niettegenstaande de aanwezigheid van de wettelijke verschoningsgrond minderjarigheid waarvoor hij voor één van de samenlopende misdaden in aanmerking komt.

STRAF - Samenloop - Meerdaadse - Toepassing van de zwaarste straf - Samenloop van verscheidene misdaden - Misdaad gepleegd terwijl de beschuldigde minderjarig was - Misdaad gepleegd na zijn meerderjarigheid - Invloed van de wettelijke verschoningsgrond minderjarigheid

- Artt. 12 en 62 Strafwetboek

STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden - Toepassing van de zwaarste straf - Samenloop van verscheidene misdaden - Misdaad gepleegd terwijl de beschuldigde minderjarig was - Misdaad gepleegd na zijn meerderjarigheid - Invloed van de wettelijke verschoningsgrond minderjarigheid - Wettelijke verschoningsgrond minderjarigheid

- Artt. 12 en 62 Strafwetboek

En cas de concours de plusieurs crimes, la peine la plus forte est seule prononcée; dans cette hypothèse, la peine de réclusion à perpétuité prévue pour un crime commis par l'accusé après l'âge de la majorité pénale est applicable nonobstant l'excuse légale de minorité dont il bénéficie pour un des autres crimes en concours.

PEINE - Concours - Concours matériel - Application de la peine la plus forte - Concours de plusieurs crimes - Crime commis alors que l'accusé était mineur - Crime commis après sa majorité - Incidence de la cause d'excuse légale de minorité

- Art. 12 et 62 Code pénal

PEINE - Circonstances atténuantes. causes d'excuse; voir aussi: 276/05 infraction - Application de la peine la plus forte - Concours de plusieurs crimes - Crime commis alors que l'accusé était mineur - Crime commis après sa majorité - Incidence de la cause d'excuse légale de minorité - Cause d'excuse légale de minorité

- Art. 12 et 62 Code pénal

Wanneer het hof van assisen moet samengesteld zijn uit minstens twee magistraten die een voortgezette opleiding hebben gevolgd, omdat de beschuldigde minderjarig was op het ogenblik van het als misdadig omschreven feit en de jeugdrechtbank de zaak uit handen heeft gegeven aan de jury, is de door de eerste voorzitter van het hof van beroep genomen beschikking die de aanwijzing van de twee assessoren steunt op de noodzaak om aan het rechtscollege magistraten toe te voegen die de in artikel 119, §2, en 259sexies, §1, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde voortgezette opleiding hebben gevolgd, een voldoende bewijs dat het hof van assisen regelmatig is samengesteld, aangezien geen enkele wetsbepaling tevens de neerlegging in het dossier vereist van een getuigschrift, uitgereikt door het Instituut dat met de voorgeschreven opleiding is belast.

HOF VAN ASSISEN - Samenstelling van de jury en van het hof - Beschuldigde minderjarig op het ogenblik van het als misdadig omschreven feit - Uithandengeving van de zaak aan de jury - Aanwezigheid van twee magistraten met een voortgezette opleiding - Bewijs dat het hof regelmatig is samengesteld - Samenstelling van het hof

- Art. 119 Gerechtelijk Wetboek

Lorsque la cour d'assises doit être composée d'au moins deux magistrats ayant suivi une formation spécialisée en raison du fait que l'accusé était mineur d'âge au moment du fait qualifié crime et que la juridiction de la jeunesse s'en est dessaisie au profit du jury, l'ordonnance du premier président de la cour d'appel désignant les deux assesseurs sur la base de la nécessité de joindre au siège des magistrats ayant suivi la formation continue visée aux articles 119, §2, et 259sexies, §1er, du Code judiciaire, atteste la régularité de la composition de la cour d'assises, aucune disposition légale n'exigeant en outre le dépôt au dossier d'un certificat délivré par l'Institut chargé de dispenser la formation prescrite.

COUR D'ASSISES - Composition de la cour et du jury - Accusé mineur d'âge au moment du fait qualifié de crime - Dessaisissement au profit du jury - Présence de deux magistrats ayant suivi une formation spécialisée - Preuve de la régularité de la composition de la cour - Composition de la cour

- Art. 119 Code judiciaire

P.11.0531.N

8 november 2011

AC nr. ...

De datum van de feiten of de periode gedurende dewelke het feit werd gepleegd, behoort tot het debat over het bestaan zelf van het feit en de daartoe bestaande bezwaren, zodat inzake het gebruik van valse stukken, het debat over de verjaring van de strafvordering voor de kamer van inbeschuldigingstelling niet tot voorwerp kan hebben de afwezigheid van bedrieglijk opzet bij het gebruik van valse stukken of van eenheid van opzet tussen de verschillende feiten van gebruik; dit zijn feitelijke gegevens die bepalend zijn voor de duur van het gebruik en bijgevolg voor de einddatum van het strafbare gebruik, waarvoor de raadkamer in de verwijzingsbeschikking bij een niet voor hoger beroep vatbare beslissing het bestaan van voldoende bezwaren vaststelt, zodat ingevolge de verwijzing, enkel de feitenrechter daarover nog kan oordelen (1). (1) Cass. 28 juni 2005, AR P.05.0658.N, AC, 2005, nr. 380, met concl. adv.-gen. Vandermeersch.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Beschikking van verwijzing - Verjaring - Bevoegdheid - Strafvordering - Raadkamer

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Beschikking van verwijzing - Bevoegdheid - Gebruik van valse stukken - Verweer waarbij de verjaring van de strafvordering wordt aangevoerd - Regeling van de rechtspleging -

La date des faits ou la période de la commission du fait ressortissent aux débats sur l'existence même du fait et des charges existantes à cet effet, de sorte qu'en matière d'usage de faux, le débat sur la prescription de l'action publique devant la chambre des mises en accusation ne peut avoir pour objet l'absence d'intention frauduleuse dans le cadre de l'usage de faux ou d'unité d'intention entre les différents faits de l'usage; il s'agit d'éléments de fait permettant de déterminer la durée de l'usage et, par conséquent, la date de la fin de l'usage punissable, à propos duquel la chambre du conseil constate, dans l'ordonnance de renvoi, l'existence de charges suffisantes par une décision non susceptible d'appel (1). (1) Cass. 28 juin 2005, RG P.05.0658.N, Pas. 2005, avec les conclusions de M. l'avocat général Vandermeersch, publiées à leur date dans AC.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Appel de l'inculpé - Ordonnance de renvoi - Prescription - Compétence - Action publique - Chambre du conseil

FAUX ET USAGE DE FAUX - Chambre des mises en accusation - Appel de l'inculpé - Ordonnance de renvoi - Compétence - Usage de faux - Défense invoquant la prescription de l'action publique - Règlement de la procédure - Chambre du conseil

Raadkamer

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen - Kamer van inbeschuldigingstelling - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Beschikking van verwijzing - Bevoegdheid - Onderzoeksgerechten - Raadkamer

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Généralités - Chambre des mises en accusation - Appel de l'inculpé - Ordonnance de renvoi - Compétence - Juridictions d'instruction - Chambre du conseil

Krachtens de artikelen 135, §2 en 235bis, §§3, 5 en 6, Wetboek van Strafvordering, moet de kamer van inbeschuldigingstelling bij de regeling van de rechtspleging van het voltooide gerechtelijk onderzoek, over het in conclusie aangevoerde middel van verval van de strafvordering door verjaring oordelen (1). (1) Cass. 11 mei 2004, AR P.04.0247.N, AC, 2004, nr. 250; Cass. 20 okt. 2004, AR P.04.0742.F, AC, 2004, nr. 492; Cass. 28 juni 2005, AR P.05.0658.N, AC, 2005, nr. 380, met concl. adv.-gen. Vandermeersch.

En vertu des articles 135, §2, et 235bis, §§3, 5 et 6, du Code d'instruction criminelle, la chambre des mises en accusation est tenue de statuer, lors du règlement de la procédure de l'instruction judiciaire terminée, sur le moyen des conclusions invoquant l'extinction de l'action publique par la prescription (1). (1) Cass. 11 mai 2004, RG P.04.0247.N, Pas. 2004, n° 250; Cass. 20 octobre 2004, RG P.04.0742.F, Pas. 2004, n° 492; Cass. 28 juin 2005, RG P.05.0658.N, Pas. 2005, avec les conclusions de M. l'avocat général Vandermeersch, publiées à leur date dans AC.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Beschikking van verwijzing - Conclusie - Opdracht van het onderzoeksgerecht - Verweer waarbij de verjaring van de strafvordering wordt aangevoerd - Raadkamer

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Appel de l'inculpé - Ordonnance de renvoi - Conclusions - Mission de la juridiction d'instruction - Défense invoquant la prescription de l'action publique - Chambre du conseil

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen - Conclusie - Opdracht van het onderzoeksgerecht - Verweer waarbij de verjaring van de strafvordering wordt aangevoerd - Regeling van de rechtspleging - Onderzoeksgerechten

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Généralités - Conclusions - Mission de la juridiction d'instruction - Défense invoquant la prescription de l'action publique - Règlement de la procédure - Juridictions d'instruction

P.11.0537.F

30 maart 2011

AC nr. ...

Het bij artikel 136ter van het Wetboek van Strafvordering bepaalde toezicht, bij het verstrijken van de termijn van zes maanden vanaf de datum van het bevel tot aanhouding, wordt eerst verricht na een verslag van de procureur des Konings aan de procureur-generaal, waarna de onderzoeksrechter en de burgerlijke partij worden opgeroepen op de zitting van de kamer van inbeschuldigingstelling; de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak doet op het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer waarbij de voorlopige hechtenis wordt bevestigd, op een ogenblik dat die termijn van zes maanden niet verstreken was, dient niet ambtshalve het in paragraaf 3 van het voormelde artikel 136ter voorgeschreven toezicht te verrichten.

Le contrôle prévu par l'article 136ter du Code d'instruction criminelle à l'expiration du délai de six mois à compter de la date du mandat d'arrêt n'a lieu qu'à la suite d'un rapport du procureur du Roi au procureur général, entraînant la convocation du juge d'instruction et de la partie civile à l'audience de la chambre des mises en accusation; statuant contre l'appel formé contre l'ordonnance de la chambre du conseil qui a maintenu la détention préventive à un moment où ce délai de six mois n'était pas expiré, la chambre des mises en accusation n'a pas à procéder d'office aux vérifications prescrites par le paragraphe 3 dudit article 136ter.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Voorwaarden - Toezicht door de kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige hechtenis duurt langer dan zes maanden - Hoger beroep tegen een beschikking die gegeven werd op een ogenblik dat de termijn van zes maanden niet verstreken was

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Conditions - Contrôle par la Chambre des mises en accusation - Détention préventive de plus de six mois - Appel formé contre une ordonnance ayant statué à un moment où le délai de six mois n'était pas expiré

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Voorlopige hechtenis - Ontvankelijkheid - Overschrijding van de redelijke termijn - Nieuw middel - Middel voert de overschrijding van de redelijke termijn aan

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Détention préventive - Recevabilité - Dépassement du délai raisonnable - Moyen nouveau - Moyen invoquant le dépassement du délai raisonnable

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Voorwaarden - Toezicht door de kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige hechtenis duurt langer dan zes maanden - Hoger beroep tegen een beschikking die gegeven

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Conditions - Contrôle par la Chambre des mises en accusation - Détention préventive de plus de six mois - Appel formé contre une ordonnance ayant statué à un

werd op een ogenblik dat de termijn van zes maanden niet verstreken was - Bij artikel 136ter Wetboek van Strafvordering bepaald toezicht

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorwaarden - Voorlopige hechtenis duurt langer dan zes maanden - Hoger beroep tegen een beschikking die gegeven werd op een ogenblik dat de termijn van zes maanden niet verstreken was - Bij artikel 136ter Wetboek van Strafvordering bepaald toezicht

moment où le délai de six mois n'était pas expiré - Contrôle prévu par l'article 136ter du Code d'instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Conditions - Détention préventive de plus de six mois - Appel formé contre une ordonnance ayant statué à un moment où le délai de six mois n'était pas expiré - Contrôle prévu par l'article 136ter du Code d'instruction criminelle

Het middel dat aanvoert dat de redelijke termijn tijdens het gerechtelijk onderzoek werd overschreden, kan niet voor het eerst worden aangevoerd voor het Hof van Cassatie, dat kennisneemt van een cassatieberoep inzake voorlopige hechtenis (1). (1) Cass., 11 sept. 1996, AR P.96.1224.F, AC, 1996, nr. 305.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel - Voorlopige hechtenis - Ontvankelijkheid - Middel voert de overschrijding van de redelijke termijn aan

VOORLOPIGE HECHTENIS - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Nieuw middel - Middel voert de overschrijding van de redelijke termijn aan

Le moyen pris du dépassement du délai raisonnable durant l'instruction ne peut être invoqué pour la première fois devant la Cour saisie d'un pourvoi en matière de détention préventive (1). (1) Cass., 11 septembre 1996, RG P.96.1224.F, Pas., 1996, n° 305.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen nouveau - Détention préventive - Recevabilité - Moyen invoquant le dépassement du délai raisonnable

DETENTION PREVENTIVE - Pourvoi en cassation - Recevabilité - Moyen nouveau - Moyen invoquant le dépassement du délai raisonnable

P.11.0540.F

30 maart 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Op heterdaad ontdekt misdrijf - Huiszoeking en opsporing - Huiszoeking zonder bevel

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Wettigheid - Op heterdaad ontdekt misdrijf - Huiszoeking en opsporing - Verkoop van namaakschijven - Adres van de leverancier - Huiszoeking zonder huiszoekingsbevel

WOONPLAATS - Wettigheid - Op heterdaad ontdekt misdrijf - Huiszoeking en opsporing - Bescherming van de woonplaats - Verkoop van namaakschijven - Adres van de leverancier - Huiszoeking zonder huiszoekingsbevel - Onderzoek in strafzaken

WOONPLAATS - Op heterdaad ontdekt misdrijf - Huiszoeking en opsporing - Huiszoeking zonder bevel - Bescherming van de woonplaats - Onderzoek in strafzaken

In het geval van een op heterdaad ontdekt misdrijf dat vooraf is vastgesteld, mag de huiszoeking te allen tijde worden verricht, zonder de toestemming van de betrokkene en zonder bevel tot huiszoeking; een huiszoeking die op grond daarvan is verricht, is geldig wanneer de daad alleen van het misdrijf gescheiden is door de tijd die materieel noodzakelijk is om het plegen ervan mogelijk te maken (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Op heterdaad ontdekt misdrijf - Huiszoeking en opsporing - Huiszoeking zonder bevel

WOONPLAATS - Op heterdaad ontdekt misdrijf - Huiszoeking en opsporing - Huiszoeking zonder bevel - Bescherming van de woonplaats - Onderzoek in strafzaken

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Flagrant délit - Visites domiciliaires et perquisitions - Visite domiciliaire sans mandat

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Légalité - Flagrant délit - Visites domiciliaires et perquisitions - Vente de disques contrefaits - Adresse du fournisseur - Visite domiciliaire sans mandat de perquisition

DOMICILE - Légalité - Flagrant délit - Visites domiciliaires et perquisitions - Protection du domicile - Vente de disques contrefaits - Adresse du fournisseur - Visite domiciliaire sans mandat de perquisition - Instruction en matière répressive

DOMICILE - Flagrant délit - Visites domiciliaires et perquisitions - Visite domiciliaire sans mandat - Protection du domicile - Instruction en matière répressive

En cas de flagrant délit constaté au préalable, la visite domiciliaire peut être effectuée à n'importe quelle heure, sans le consentement de la personne intéressée et sans mandat de perquisition; la visite domiciliaire sur cette base est valable lorsque l'acte n'est séparé de l'infraction que par le temps matériellement nécessaire pour en permettre l'accomplissement (1). (1) Voir les concl. du M.P.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Flagrant délit - Visites domiciliaires et perquisitions - Visite domiciliaire sans mandat

DOMICILE - Flagrant délit - Visites domiciliaires et perquisitions - Visite domiciliaire sans mandat - Protection du domicile - Instruction en matière répressive

De rechter die vaststelt dat de speurders een individu hebben betrapt terwijl hij namaakschijven aan het verkopen was, dat de verkoper hun het adres van zijn leverancier heeft bezorgd en dat de speurders, die zich onmiddellijk ter plaatse hebben begeven, de eiser en verschillende andere personen aldaar hebben aangetroffen, kan uit die gegevens naar recht afleiden dat, aangezien het misdrijf op heterdaad was ontdekt, de huiszoeking zonder huiszoekingsbevel verantwoord was (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

WOONPLAATS - Wettigheid - Op heterdaad ontdekt misdrijf - Huiszoeking en opsporing - Bescherming van de woonplaats - Verkoop van namaakschijven - Adres van de leverancier - Huiszoeking zonder huiszoekingsbevel - Onderzoek in strafzaken
ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Wettigheid - Op heterdaad ontdekt misdrijf - Huiszoeking en opsporing - Verkoop van namaakschijven - Adres van de leverancier - Huiszoeking zonder huiszoekingsbevel

Lorsqu'il constate que les enquêteurs ont surpris un individu en train de vendre des disques contrefaits, que le vendeur leur a donné l'adresse de son fournisseur et que, s'y étant immédiatement rendus, les enquêteurs y ont découvert l'inculpé, le juge peut légalement déduire de ces éléments que l'état de flagrance avait justifié la visite domiciliaire sans mandat de perquisition (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DOMICILE - Légalité - Flagrant délit - Visites domiciliaires et perquisitions - Protection du domicile - Vente de disques contrefaits - Adresse du fournisseur - Visite domiciliaire sans mandat de perquisition - Instruction en matière répressive
INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Légalité - Flagrant délit - Visites domiciliaires et perquisitions - Vente de disques contrefaits - Adresse du fournisseur - Visite domiciliaire sans mandat de perquisition

P.11.0541.F

14 september 2011

AC nr. ...

Aangezien artikel 69bis Wegverkeerswet alleen afwijkt van artikel 40 van het Strafwetboek wat de overtredingen van de voormelde wet en haar uitvoeringsbesluiten betreft, kan de boete die met toepassing van de W.A.M.-wet is opgelegd, niet gepaard gaan met een vervangende vervallenverklaring van het recht tot sturen.

STRAF - Vervangende gevangenisstraf - Wegverkeer - Toepasselijke vervangende straf - Geen verzekering - Geldboete
VERZEKERING - WAM- verzekering - Toepasselijke vervangende straf - Geen verzekering - Geldboete

De straf bestaande uit een gevangenisstraf en een geldboete of één van die straffen alleen, is strenger dan de straf die beperkt blijft tot een geldboete, ongeacht het bedrag ervan (1). (1) Zie Cass. 29 okt. 2008, AR P.08.0920.F, AC, 2008, nr. 592.

STRAF - Samenloop - Eendaadse - Toepassing van de zwaarste straf - Gevangenisstraf en geldboete
STRAF - Zwaarste straf - Gevangenisstraf en geldboete - Begrip

Dès lors que l'article 69bis de la loi relative à la police de la circulation routière ne déroge à l'article 40 du Code pénal que pour les infractions à ladite loi et aux règlements pris pour son exécution, l'amende infligée par application de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs ne peut pas être assortie d'une déchéance subsidiaire du droit de conduire.

PEINE - Emprisonnement subsidiaire - Roulage - Peine subsidiaire applicable - Défaut d'assurance - Amende
ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Peine subsidiaire applicable - Défaut d'assurance - Amende

La sanction comprenant un emprisonnement et une amende ou l'une de ces peines seulement est plus sévère que celle qui se réduit à une amende, quel qu'en soit le taux (1). (1) Voir Cass. 29 octobre 2008, RG P.08.0920.F, Pas., 2008, n° 592.

PEINE - Concours - Concours idéal - Application de la peine la plus forte - Emprisonnement et amende
PEINE - Peine la plus forte - Emprisonnement et amende - Notion

P.11.0542.F

30 maart 2011

AC nr. ...

Het recht om krachtens artikel 22 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, te vragen dat de vertaling van de stukken bij het dossier wordt gevoegd, wordt niet toegekend aan de verdachte tijdens het debat over de voorlopige hechtenis, aangezien die bepaling de verdediging van de verdachte voor het bodemgerecht of tijdens de regeling van de rechtspleging tot doel heeft (1). (1) Cass., 14 jan. 1997, AR P.97.0005.N, AC, nr. 30; J. de CODT, "Le contrôle de la détention préventive", o.l.v. B. DEJEMEPPE, Brussel, Larcier, 1992, p. 215-216; H.-D. BOSLY, D. VANDERMEERSCH en M.-A. BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Brussel, Bruylant, 2010, p. 115-116.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Voorlopige hechtenis - Draagwijdte - Dossier van de rechtspleging - Recht op een vertaling - Stukken in een andere taal

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Draagwijdte - Dossier van de rechtspleging - Recht op een vertaling - Stukken in een andere taal

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Dossier van de rechtspleging - Recht op een vertaling - Stukken in een andere taal

Le droit de solliciter, en vertu de l'article 22 de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire, la jonction au dossier de la traduction des pièces n'est pas reconnu à l'inculpé lors des débats en matière de détention préventive, cette disposition ayant pour objet la défense de l'inculpé devant la juridiction de fond ou lors du règlement de la procédure (1). (1) Cass., 14 janvier 1997, RG P.97.0005.N, Pas., 1997, n° 30; J. DE CODT, "Le contrôle de la détention préventive", La détention préventive, s.l.d. de B. DEJEMEPPE, Bruxelles, Larcier, 1992, pp. 215-216; H.-D. BOSLY, D. VANDERMEERSCH et M.-A. BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Bruxelles, Bruylant, 2010, pp. 115-116.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Détention préventive - Portée - Dossier de la procédure - Droit de solliciter la jonction d'une traduction - Pièces établies dans une autre langue

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En première instance - Matière répressive - Détention préventive - Portée - Dossier de la procédure - Droit de solliciter la jonction d'une traduction - Pièces établies dans une autre langue

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Dossier de la procédure - Droit de solliciter la jonction d'une traduction - Pièces établies dans une autre langue

P.11.0548.N

25 oktober 2011

AC nr. ...

De rechter die oordeelt op grond van artikel 67bis Wegverkeerswet dat de beklaagde bestuurder van het voertuig was waarmee een verkeersinbreuk is gepleegd, kan in voorkomend geval, op grond van de feitelijke en juridische grondslagen die hij vermeldt, tevens oordelen dat de beklaagde op het ogenblik van het plegen van die inbreuk zijn voertuig bestuurde spijs verval (1). (1) Zie: Cass. 25 feb. 2004, AR P.03.1430.F, AC, 2004, nr. 104.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 48 - Sturen spijs verval - Veroordeling na toepassing van het vermoeden van schuld op een verkeersinbreuk

- Artt. 48, 1°, en 67bis Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67bis - Vermoeden van schuld - Verkeersinbreuk - Bijkomende veroordeling wegens sturen spijs verval

- Artt. 48, 1°, en 67bis Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

Le juge qui décide, sur la base de l'article 67bis de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière, que le prévenu était le conducteur du véhicule qui a commis l'infraction en matière de roulage, peut, le cas échéant, sur la base des fondements en fait et en droit qu'il énonce, également décider qu'au moment de la commission de cette infraction, le prévenu conduisait son véhicule en dépit d'une déchéance du droit de conduire (1). (1) Voir: Cass. 25 février 2004, RG P.03.1430.F, Pas., 2004, n° 104.

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 48 - Conduite en dépit d'une déchéance du droit de conduire - Condamnation après l'application de la présomption de culpabilité à une infraction en matière de roulage

- Art. 48, 1°, et 67bis Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 67bis - Présomption de culpabilité - Infraction en matière de roulage - Condamnation complémentaire du chef de conduite en dépit d'une déchéance du droit de conduire

- Art. 48, 1°, et 67bis Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

Opzettelijke schuld, die krachtens artikel 8, eerste lid, Wet Landverzekeringsovereenkomst, de dekking van de verzekeraar uitsluit, is die welke de wil inhoudt om schade te veroorzaken en niet gewoon de wil om het risico op schade te scheppen; opdat de verzekeraar van dekking zou zijn bevrijd, volstaat het, maar is het wel noodzakelijk, dat de schade gewild was, vermits de schuld opzettelijk is, zelfs als de aard of de omvang van het schadegeval niet als dusdanig door de pleger was beoogd (1). (1) Zie Cass. 24 april 2009, AR C.07.0471.N, AC, 2009, nr. 278.

VERZEKERING - Landverzekering - Uitsluiting - Opzettelijke fout van de verzekerde - Dekking

La faute intentionnelle qui exclut la garantie de l'assureur en vertu de l'article 8, alinéa 1er, de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre est celle qui implique la volonté de causer un dommage et non simplement d'en créer le risque; pour que l'exclusion de la garantie soit acquise à l'assureur, il suffit, mais il faut, qu'un dommage ait été voulu, la faute étant intentionnelle quand bien même la nature ou l'ampleur du sinistre n'auraient pas été recherchées comme telles par l'auteur (1). (1) Voir Cass. 24 avril 2009, RG C.07.0471.N, Pas., 2009, n° 278.

ASSURANCES - Assurances terrestres - Exclusion - Faute intentionnelle de l'assuré - Couverture

De rechter die, wegens de omstandigheden van de zaak, in toepassing van artikel 23, vierde lid, Taalwet Gerechtszaken verklaart dat hij niet kan ingaan op het verzoek van een of meer beklagden om de zaak naar een gerecht van dezelfde rang te verwijzen, beoordeelt die omstandigheden in feite en derhalve onaantastbaar; het Hof gaat alleen na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden aangenomen (1). (1) Cass. 3 maart 1999, AR P.99.0148.F, AC, 1999, nr. 128.

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Taalgebruik gerechtszaken - Strafzaken - Verzoek tot verwijzing van de zaak naar een ander rechtscollege van dezelfde rang - Omstandigheden van de zaak

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Verzoek tot verwijzing van de zaak naar een ander rechtscollege van dezelfde rang - Omstandigheden van de zaak

Le juge qui, en vertu de l'article 23 de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire, déclare, en raison des circonstances de la cause, ne pouvoir faire droit à la demande d'un ou plusieurs prévenus tendant au renvoi de la cause à une juridiction du même rang, apprécie ces circonstances en fait et, dès lors souverainement; la Cour se borne à examiner si le juge ne déduit pas de ses constatations des conséquences qui y sont étrangères ou qui, fondées sur ces circonstances, ne peuvent être admises (1). (1) Cass. 3 mars 1999, RG P.99.0148.F, Pas. 1999, n° 128.

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Appréciation souveraine par le juge du fond - Langues (Emploi des) en matière judiciaire - Matière répressive - Demande de renvoi de la cause à une autre juridiction de même rang - Circonstances de la cause

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En première instance - Matière répressive - Appréciation souveraine par le juge du fond - Demande de renvoi de la cause à une autre juridiction de même rang - Circonstances de la cause

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Beslissing over de schuld - Wijziging van een vrijspraak - Bevestiging van een veroordeling - Motiveringsplicht - Geen conclusie

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Hoger beroep - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Beslissing over de schuld - Wijziging van een vrijspraak - Bevestiging van een veroordeling - Motiveringsplicht - Strafzaken - Geen conclusie

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Procédure en degré d'appel - Droit à un procès équitable - Décision sur la culpabilité - Réformation d'un acquittement - Confirmation d'une condamnation - Obligation de motiver - Absence de conclusions

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Appel - Droit à un procès équitable - Décision sur la culpabilité - Réformation d'un acquittement - Confirmation d'une condamnation - Obligation de motiver - Matière répressive - Absence de conclusions

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Beslissing over de schuld - Motiveringsplicht - Strafzaken

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Beslissing over de schuld - Motiveringsplicht - Strafzaken - Geen conclusie

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Hoger beroep - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Beslissing over de schuld - Wijziging van een vrijspraak - Bevestiging van een veroordeling - Motiveringsplicht

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Beslissing over de schuld - Motiveringsplicht

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Beslissing over de schuld - Motiveringsplicht

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Beslissing over de schuld - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Motiveringsplicht - Strafzaken - Geen conclusie

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissing over de schuld - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Motiveringsplicht

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Beslissing over de schuld - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Motiveringsplicht - Strafzaken

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissing over de schuld - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Motiveringsplicht

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Décision sur la culpabilité - Obligation de motiver - Matière répressive

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Droit à un procès équitable - Décision sur la culpabilité - Obligation de motiver - Matière répressive - Absence de conclusions

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Appel - Droit à un procès équitable - Décision sur la culpabilité - Réformation d'un acquittement - Confirmation d'une condamnation - Obligation de motiver

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Droit à un procès équitable - Décision sur la culpabilité - Obligation de motiver

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Droit à un procès équitable - Décision sur la culpabilité - Obligation de motiver

La motivation de la décision quant à la culpabilité qu'implique le droit à un procès équitable est requise même en l'absence de conclusions (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Décision sur la culpabilité - Droit à un procès équitable - Obligation de motiver - Matière répressive - Absence de conclusions

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Décision sur la culpabilité - Droit à un procès équitable - Obligation de motiver

Le droit à un procès équitable garanti par l'article 6, § 1er de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et libertés fondamentales implique que la décision rendue sur l'action publique mette en avant les considérations ayant convaincu le juge de la culpabilité ou de l'innocence du prévenu et qu'elle indique au moins les principales raisons pour lesquelles la prévention a été déclarée établie ou non (1). (1) Voir les concl. du M.P.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Décision sur la culpabilité - Droit à un procès équitable - Obligation de motiver - Matière répressive

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Décision sur la culpabilité - Droit à un procès équitable - Obligation de motiver

Viole l'article 6, §1er de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales l'arrêt qui, ne constatant pas que le prévenu, appelant et intimé par l'appel du parquet, aurait reconnu le bien-fondé des poursuites, ne précise pas, fût-ce succinctement, les raisons concrètes pour lesquelles les condamnations ont été confirmées et les acquittements réformés (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Hoger beroep - Beslissing over de schuld - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Wijziging van een vrijspraak - Bevestiging van een veroordeling - Motiveringsplicht - Strafzaken - Geen conclusie

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Beslissing over de schuld - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Wijziging van een vrijspraak - Bevestiging van een veroordeling - Motiveringsplicht - Geen conclusie

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Hoger beroep - Beslissing over de schuld - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Wijziging van een vrijspraak - Bevestiging van een veroordeling - Motiveringsplicht

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Appel - Décision sur la culpabilité - Droit à un procès équitable - Réformation d'un acquittement - Confirmation d'une condamnation - Obligation de motiver - Matière répressive - Absence de conclusions

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Procédure en degré d'appel - Décision sur la culpabilité - Droit à un procès équitable - Réformation d'un acquittement - Confirmation d'une condamnation - Obligation de motiver - Absence de conclusions

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Appel - Décision sur la culpabilité - Droit à un procès équitable - Réformation d'un acquittement - Confirmation d'une condamnation - Obligation de motiver

P.11.0573.N

29 november 2011

AC nr. ...

Alleen een positieve daad die aan de uitvoering van het misdrijf voorafgaat of ermee samen gaat kan deelneming aan een misdaad of wanbedrijf opleveren, maar ook het verzuim om te handelen kan een dergelijke positieve daad van deelneming zijn wanneer, wegens de ermee gepaard gaande omstandigheden, het bewuste en opzettelijke verzuim om te handelen ondubbelzinnig een aansporing betekent tot het plegen van het misdrijf op één van de wijzen die in de artikelen 66 en 67 Strafwetboek zijn bepaald; het passieve bijwonen van de uitvoering van een misdrijf kan strafbare deelneming opleveren wanneer het zich onthouden van enige reactie de uiting is van het opzet om rechtstreeks aan de uitvoering mee te werken door bij te dragen tot het mogelijk maken of vergemakkelijken van dat misdrijf (1). (1) Cass. 17 dec. 2008, AR P.08.1233.F, AC, 2008, nr. 737, met concl. adv.-gen. Vandermeersch in Pas.; Cass. 2 sept. 2009, AR P.09.0391.F, AC, 2009, nr. 467.

MISDRIJF - Deelneming - Verzuim te handelen - Positieve daad van deelneming

MISDRIJF - Deelneming - Passief bijwonen van de uitvoering - Strafbare deelneming

MISDRIJF - Deelneming - Vereiste

Seul un acte positif, préalable ou concomitant à l'exécution de l'infraction, peut constituer la participation à un crime ou à un délit; toutefois, l'omission d'agir peut constituer un tel acte positif de participation lorsque, en raison des circonstances qui l'accompagnent, l'inaction consciente et volontaire constitue sans équivoque un encouragement à la perpétration de l'infraction suivant l'un des modes prévus aux articles 66 et 67 du Code pénal; le fait d'assister passivement à l'exécution d'une infraction peut constituer une participation punissable lorsque l'abstention de toute réaction traduit l'intention de coopérer directement à cette exécution en contribuant à la permettre ou à la faciliter (1). (1) Cass. 17 décembre 2008, RG P.08.1233.F, Pas. 2008, n° 737 et les conclusions de Monsieur l'avocat général Vandermeersch; Cass. 2 septembre 2009, RG P.09.0391.F, Pas. 2009, n° 467.

INFRACTION - Participation - Omission d'agir - Acte positif de participation

INFRACTION - Participation - Assistance passive à l'exécution - Participation punissable

INFRACTION - Participation - Condition

Krachtens artikel 210 Wetboek van Strafvordering wordt de beklaagde in hoger beroep gehoord over de nauwkeurig bepaalde grieven die tegen het vonnis zijn ingebracht; door het overleggen voor de appelrechters van een conclusie die een herneming inhoudt van het in eerste aanleg gevoerde verweer, worden geen nauwkeurig bepaalde grieven tegen het beroepen vonnis ingebracht (1). (1) Cass. 25 nov. 2003, AR P.03.0549.N, AC, 2003, nr. 595; Cass. 19 okt. 2010, AR P.10.0827.N, AC, 2010, nr. 612.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Beroepsconclusie - Aanvoering van nauwkeurig bepaalde grieven - Loutere herneming van de conclusie in eerste aanleg

En vertu de l'article 210 du Code d'instruction criminelle, en degré d'appel, le prévenu est entendu sur les griefs précis élevés contre le jugement; en déposant devant les juges d'appel des conclusions qui sont une reprise des moyens de défense présentés en première instance aucun grief précis n'est opposé au jugement dont appel (1). (1) Cass. 25 novembre 2003, RG P.03.0549.N, Pas. 2003, n° 595; Cass. 19 octobre 2010, RG P.10.0827.N, Pas. 2010, n° 612.

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Procédure en degré d'appel - Conclusions d'appel - Allégation de griefs précis - Simple reprise des conclusions déposées en première instance

P.11.0585.F

6 april 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Voorwaarden - Dubbele strafbaarstelling - Tenuitvoerlegging in België - Vrijstelling van toezicht - Lijst van strafbare feiten - Toezicht door de rechter

Wanneer het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft op een feit uit de lijst van feiten die aanleiding kunnen geven tot de tenuitvoerlegging van het bevel dat door de buitenlandse rechterlijke autoriteit is uitgevaardigd, zonder dat die feiten krachtens het Belgische recht strafbaar moeten zijn, moet de rechter nagaan of de gedragingen, zoals zij in het bevel zijn omschreven, wel degelijk overeenstemmen met die van de lijst (1). (1) Zie gedeeltelijk eensluidende concl. O.M. in Pas., 2011, nr.....

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Voorwaarden - Dubbele strafbaarstelling - Tenuitvoerlegging in België - Vrijstelling van toezicht - Lijst van strafbare feiten - Toezicht door de rechter - Artt. 5, § 2, 1° en 16, § 1er, 3° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

Conclusions de l'avocat général Genicot.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Conditions - Double incrimination - Exécution en Belgique - Dispense de contrôle - Liste d'infractions - Contrôle par le juge

Lorsque le mandat d'arrêt européen porte sur un fait contenu dans la liste de ceux qui ne doivent pas constituer une infraction au regard du droit belge pour pouvoir donner lieu à exécution du mandat émis par l'autorité judiciaire étrangère, le juge doit vérifier si les comportements, tels qu'ils sont décrits dans le mandat, correspondent bien à ceux repris dans cette liste (1). (1) Voir concl. en partie conf. du ministère public.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Conditions - Double incrimination - Exécution en Belgique - Dispense de contrôle - Liste d'infractions - Contrôle par le juge - Art. 5, § 2, 1° et 16, § 1er, 3° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

P.11.0591.F

7 september 2011

AC nr. ...

De politiediensten, die onder meer tot taak hebben om de bewijzen te verzamelen van de misdaden, wanbedrijven en overtredingen, maar tevens om aan de bevoegde gerechtelijke overheid de processen-verbaal over te maken met alle omtrent misdrijven verkregen inlichtingen en vaststellingen, beschikken hieromtrent over een initiatie recht; het feit dat zij een onderzoeksverrichting voorgeschreven door een magistraat ten uitvoer leggen beperkt hun algemene opsporingsbevoegdheid niet, evenmin als hun plicht om aan een andere magistraat rekenschap af te leggen van alle gegevens waarvan zij kennis nemen en die nuttig kunnen zijn voor een ander vooronderzoek of gerechtelijk onderzoek.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Bijzondere opdrachten - Bevoegdheid tot het nemen van initiatieven - Politiediensten

- Art. 28ter, § 2 Wetboek van Strafvordering

- Artt. 15 en 40 Wet 5 aug. 1992 op het politieambt

POLITIE - Bijzondere opdrachten - Bevoegdheid tot het nemen van initiatieven - Politiediensten - Onderzoek in strafzaken

- Art. 28ter, § 2 Wetboek van Strafvordering

- Artt. 15 en 40 Wet 5 aug. 1992 op het politieambt

Wanneer een huiszoeking regelmatig is bevolen en uitgevoerd voor een welbepaald misdrijf, zijn de vaststellingen en inbeslagnemingen niet onwettig omwille van het feit dat zij betrekking hebben op andere misdrijven waarvoor geen onderzoek is geopend (1). (1) Zie Cass. 29 april 2009, AR P.09.0578.F, AC, 2009, nr. 287.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Bevel tot huiszoeking - Regulariteit - Regularite uitvoering - Vaststellingen en inbeslagnemingen met betrekking tot een ander misdrijf - Huiszoeking

ONDERZOEKSRECHTER - Bevel tot huiszoeking - Regulariteit - Regularite uitvoering - Vaststellingen en inbeslagnemingen met betrekking tot een ander misdrijf - Huiszoeking

Les services de police, qui ont notamment pour tâche de rassembler les preuves des crimes, délits et contraventions, mais aussi de transmettre à l'autorité judiciaire compétente des procès-verbaux relatant tous les renseignements obtenus et les constatations faites au sujet d'infractions, disposent à cet égard d'un pouvoir d'initiative; la circonstance qu'ils exécutent un devoir prescrit par un magistrat ne limite pas leur compétence générale d'information et leur devoir de rendre compte, à un autre magistrat, de tout élément dont ils prennent connaissance et qui pourrait s'avérer utile à une information ou une instruction distincte.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Missions spécifiques - Pouvoir d'initiative - Services de police

- Art. 28ter, § 2 Code d'Instruction criminelle

- Art. 15 et 40 L. du 5 août 1992

POLICE - Missions spécifiques - Pouvoir d'initiative - Services de police - Instruction en matière répressive

- Art. 28ter, § 2 Code d'Instruction criminelle

- Art. 15 et 40 L. du 5 août 1992

Lorsqu'une perquisition est régulièrement ordonnée et exécutée concernant une infraction déterminée, les constatations et saisies ne sont pas illégales du fait qu'elles sont relatives à d'autres infractions pour lesquelles aucune instruction n'est ouverte (1). (1) Voir Cass. 29 avril 2009, RG P.09.0578.F, Pas., 2009, n° 287.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Mandat de perquisition - Régularité - Exécution régulière - Constatations et saisies relatives à une autre infraction - Perquisition

JUGE D'INSTRUCTION - Mandat de perquisition - Régularité - Exécution régulière - Constatations et saisies relatives à une autre infraction - Perquisition

Aangezien een inbreuk op artikel 474 Strafwetboek niet correctionaliseerbaar was vóór de wijziging van artikel 2, derde lid, 9°, Wet Verzachtende Omstandigheden door artikel 230 van de wet van 21 december 2009 tot hervorming van het hof van assisen, in werking getreden op 1 mei 2010, en bestraft werd met twintig tot dertig jaar opsluiting of, zo bij toepassing van de artikelen 79 en 80, tweede lid, Strafwetboek, verzachtende omstandigheden werden aangenomen, door opsluiting van vijftien tot twintig jaar of door een kortere termijn of door een gevangenisstraf van drie jaar, is de gevangenisstraf van ten hoogste twintig jaar die door artikel 25, vijfde lid, Strafwetboek, zoals gewijzigd door artikel 2 van voormelde wet van 21 december 2009, in werking getreden op 21 januari 2010, op een dergelijke thans wel correctionaliseerbare en effectief gecorrectionaliseerde inbreuk is gesteld niet strenger dan de vóór deze wetswijzigingen bepaalde straf, zodat de thans bepaalde straf ook kan worden toegepast op feiten gepleegd vóór deze wetswijzigingen (1). (1) Zie concl. O.M.

DIEFSTAL EN AFPERSING - Toepasselijke straf - Artikel 474, Strafwetboek - Feiten gepleegd vóór de wijziging van de artikelen 25 Strafwetboek en 2 Wet Verzachtende Omstandigheden - Uitspraak na deze wetswijziging en na correctionalisering

- Art. 7.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 15.1 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 2, tweede lid Strafwetboek

STRAF - Zwaarste straf - Toepasselijke straf - Artikel 474, Strafwetboek - Feiten gepleegd vóór de wijziging van de artikelen 25 Strafwetboek en 2 Wet Verzachtende Omstandigheden - Uitspraak na deze wetswijziging en na correctionalisering

- Art. 7.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 15.1 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 2, tweede lid Strafwetboek

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Toepasselijke straf - Artikel 474, Strafwetboek - Feiten gepleegd vóór de wijziging van de artikelen 25 Strafwetboek en 2 Wet Verzachtende Omstandigheden - Uitspraak na deze wetswijziging en na correctionalisering - Werking in de tijd

- Art. 7.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 15.1 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 16 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

- Art. 2, tweede lid Strafwetboek

Dès lors qu'une infraction à l'article 474 du Code pénal n'était pas correctionnalisable avant la modification de l'article 2, alinéa 3, 9°, de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes par l'article 230 de la loi du 21 décembre 2009 relative à la réforme de la cour d'assises, entré en vigueur le 1er mai 2010, et était punie de vingt à trente ans de réclusion ou, si les circonstances atténuantes ont été admises en application des articles 79 et 80, alinéa 2, du Code pénal, de la réclusion de quinze à vingt ans ou un terme inférieur ou par un emprisonnement de trois ans, l'emprisonnement de vingt ans au plus qui est appliqué par l'article 25, alinéa 5, du Code pénal, modifié par l'article 2 de la loi précitée du 21 décembre 2009, entré en vigueur le 21 janvier 2010, à pareille infraction actuellement correctionnalisable et effectivement correctionnalisée, n'est pas plus sévère que la peine prévue antérieurement à ces modifications légales, de sorte que la peine actuellement prévue peut aussi être appliquée à des faits commis antérieurement à ces modifications législatives (I). (1) Voir les conclusions du ministère public publiées à leur date dans AC, ...

VOL ET EXTORSION - Peine applicable - Article 474 du Code pénal - Faits commis avant la modification des articles 25 Code pénal et 2 de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes - Prononcé postérieur à cette modification législative et à la correctionnalisation

- Art. 7, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 15, § 1er Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 2, al. 2 Code pénal

PEINE - Peine la plus forte - Peine applicable - Article 474 du Code pénal - Faits commis avant la modification des articles 25 Code pénal et 2 de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes - Prononcé postérieur à cette modification législative et à la correctionnalisation

- Art. 7, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 15, § 1er Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 2, al. 2 Code pénal

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Peine applicable - Article 474 du Code pénal - Faits commis avant la modification des articles 25 Code pénal et 2 de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes - Prononcé postérieur à cette modification législative et à la correctionnalisation - Application dans le temps

- Art. 7, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 15, § 1er Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

- Art. 2, al. 2 Code pénal

Conclusie van advocaat-generaal Duinslaeger.

DIEFSTAL EN AFPERSING - Toepasselijke straf - Artikel 474, Strafwetboek - Feiten gepleegd vóór de wijziging van de artikelen 25 Strafwetboek en 2 Wet Verzachtende Omstandigheden - Uitspraak na deze wetswijziging en na correctionalisering

STRAF - Zwaarste straf - Toepasselijke straf - Artikel 474, Strafwetboek - Feiten gepleegd vóór de wijziging van de artikelen 25 Strafwetboek en 2 Wet Verzachtende Omstandigheden - Uitspraak na deze wetswijziging en na correctionalisering

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Toepasselijke straf - Artikel 474, Strafwetboek - Feiten gepleegd vóór de wijziging van de artikelen 25 Strafwetboek en 2 Wet Verzachtende Omstandigheden - Uitspraak na deze wetswijziging en na correctionalisering - Werking in de tijd

Conclusions de l'avocat général Duinslaeger.

VOL ET EXTORSION - Peine applicable - Article 474 du Code pénal - Faits commis avant la modification des articles 25 Code pénal et 2 de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes - Prononcé postérieur à cette modification législative et à la correctionnalisation

PEINE - Peine la plus forte - Peine applicable - Article 474 du Code pénal - Faits commis avant la modification des articles 25 Code pénal et 2 de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes - Prononcé postérieur à cette modification législative et à la correctionnalisation

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Peine applicable - Article 474 du Code pénal - Faits commis avant la modification des articles 25 Code pénal et 2 de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes - Prononcé postérieur à cette modification législative et à la correctionnalisation - Application dans le temps

P.11.0599.N

6 december 2011

AC nr. ...

De omstandigheid dat enkel het 'gewoonlijk gebruik' van een grond voor opslag en stallen van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval een voorafgaande stedenbouwvergunning vereist maar niet de daarop volgende positieve daden van opslag van materialen en de stalling van voertuigen, staat niet eraan in de weg dat door het blijvend stellen van deze positieve daden zonder voorafgaande vergunning het misdrijf wordt voortgezet.

STEDENBOUW - Allerlei - Misdrijf - Gewoonlijk gebruik van een grond voor opslag - Vergunningsplicht - Blijvend stellen van positieve daden van opslag - Gewoonlijk gebruik zonder voorafgaande vergunning - Omvang

- Artt. 4.2.1, 5°, a en 6.1.1, eerste lid, 1° Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Gewoonlijk gebruik van een grond voor opslag - Vergunningsplicht - Blijvend stellen van positieve daden van opslag - Omvang

- Artt. 4.2.1, 5°, a en 6.1.1, eerste lid, 1° Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

Het in stand houden van niet-vergund maar vergunningsplichtig gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond zoals bedoeld in artikel 4.2.1, 5°, a, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bestaat enkel uit een verzuim, dit is de onthouding van de dader om door enige handeling aan het bestaan van de gecreëerde toestand van onrechtmatig gebruik van de grond een einde te maken.

STEDENBOUW - Allerlei - Instandhouding - Misdrijf - Vergunningsplicht - Gewoonlijk gebruik zonder voorafgaande vergunning - Gewoonlijk gebruik van een grond

- Artt. 4.2.1, 5°, a en 6.1.1, eerste lid, 1° Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving

La circonstance que seule "l'utilisation de façon générale" d'un terrain pour l'entreposage et le stockage de véhicules utilisés ou déclassés, ou de toutes sortes de matériaux, matériels ou déchets, requiert une autorisation urbanistique préalable mais non les actes positifs subséquents d'entreposage de matériels ou de garage de véhicules, n'empêchent pas que la poursuite de ces actes positifs sans autorisation préalable entraîne la continuation de l'infraction.

URBANISME - Divers - Infraction - Utilisation de façon générale d'un terrain pour l'entreposage - Obligation d'autorisation - Poursuite d'actes positifs d'entreposage - Utilisation de façon générale sans autorisation préalable - Etendue

- Art. 4.2.1, 5°, a et 6.1.1, al. 1er, 1° Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétable relative à l'aménagement du territoire

URBANISME - Permis de bâtir - Utilisation de façon générale d'un terrain pour l'entreposage - Obligation d'autorisation - Poursuite d'actes positifs d'entreposage - Etendue

- Art. 4.2.1, 5°, a et 6.1.1, al. 1er, 1° Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétable relative à l'aménagement du territoire

Le maintien de l'utilisation, de l'aménagement ou de l'équipement de façon générale d'un terrain, non autorisés mais soumis à l'obligation d'autorisation tel que prévu par l'article 4.2.1., 5°, a du Code flamand de l'aménagement du territoire ne consiste qu'en une négligence, c'est-à-dire l'abstention par l'auteur de mettre fin à l'existence de la situation créée d'utilisation illicite du terrain.

URBANISME - Divers - Maintien - Infraction - Obligation d'autorisation - Utilisation de façon générale sans autorisation préalable - Utilisation de façon générale d'un terrain

- Art. 4.2.1, 5°, a et 6.1.1, al. 1er, 1° Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation

op de ruimtelijke ordening

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Instandhouding - Vergunningsplicht - Gewoonlijk gebruik zonder voorafgaande vergunning - Gewoonlijk gebruik van een grond

- Artt. 4.2.1, 5°, a en 6.1.1, eerste lid, 1° Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

Het misdrijf van gewoonlijk gebruik van een grond zonder vergunning wordt voortgezet in de zin van artikel 6.1.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de verjaring ervan loopt niet, zolang blijvend handelingen tot gebruik, zonder een tussentijdse onderbreking die tot verjaring leidt, worden gesteld.

STEDENBOUW - Allerlei - Misdrijf - Verjaring - Gewoonlijk gebruik van een grond zonder vergunning

- Artt. 4.2.1, 5°, a en 6.1.1, eerste lid, 1° Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Misdrijf - Verjaring - Gewoonlijk gebruik van een grond zonder vergunning

- Artt. 4.2.1, 5°, a en 6.1.1, eerste lid, 1° Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

Met 'gewoonlijk gebruik', in de zin van de artikelen 4.2.1, 5°, a en 6.1.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, beoogt het decreet geen vergunningsplicht voor de toevallige opslag van goederen maar vereist het een gebruik van de grond dat een zekere regelmaat vertoont en een zekere tijd moet duren alvorens een vergunning noodzakelijk is; het misdrijf bestaat van zodra door meerdere handelingen van gebruik zonder dat daartoe de nodige vergunning verkregen werd, het gewoonlijk gebruik ontstaat, hetgeen de rechter onaantastbaar in feite beoordeelt.

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Stedenbouw - Beoordeling door de rechter - Gewoonlijk gebruik van een grond zonder vergunning - Begrip

- Artt. 4.2.1, 5°, a en 6.1.1, eerste lid, 1° Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

STEDENBOUW - Allerlei - Misdrijf - Beoordeling door de rechter - Gewoonlijk gebruik van een grond zonder vergunning - Begrip

- Artt. 4.2.1, 5°, a en 6.1.1, eerste lid, 1° Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Beoordeling door de rechter - Vergunningsplichtige handelingen - Vergunningsplichtig gewoonlijk gebruik van een grond - Gewoonlijk gebruik zonder vergunning - Begrip - Begrip

- Artt. 4.2.1, 5°, a en 6.1.1, eerste lid, 1° Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

décrétale relative à l'aménagement du territoire

URBANISME - Permis de bâtir - Maintien - Obligation d'autorisation - Utilisation de façon générale sans autorisation préalable - Utilisation de façon générale d'un terrain

- Art. 4.2.1, 5°, a et 6.1.1, al. 1er, 1° Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétable relative à l'aménagement du territoire

L'infraction d'utilisation de façon générale d'un terrain sans autorisation se poursuit au sens de l'article 6.1.1, alinéa 1er, 1°, du Code flamand de l'aménagement du territoire et la prescription ne court pas, tant que les actes d'utilisation se poursuivent sans interruption entre temps pouvant donner lieu à prescription.

URBANISME - Divers - Infraction - Prescription - Utilisation de façon générale d'un terrain sans autorisation

- Art. 4.2.1, 5°, a et 6.1.1, al. 1er, 1° Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétable relative à l'aménagement du territoire

URBANISME - Permis de bâtir - Infraction - Prescription - Utilisation de façon générale d'un terrain sans autorisation

- Art. 4.2.1, 5°, a et 6.1.1, al. 1er, 1° Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétable relative à l'aménagement du territoire

Par les termes "utilisation de façon générale" au sens des articles 4.2.1., 5°, a et 6.1.1., alinéa 1er, 1° du Code flamand de l'aménagement du territoire le décret ne vise pas l'obligation d'autorisation pour un entreposage fortuit de biens mais requiert une utilisation du terrain avec une certaine régularité et qui doit durer un certain temps avant qu'une autorisation soit nécessaire; l'infraction existe dès que l'utilisation de façon générale résulte de plusieurs actes d'utilisation sans que l'autorisation nécessaire ait été obtenue, ce que le juge apprécie souverainement en fait.

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Urbanisme - Appréciation par le juge - Utilisation de façon générale d'un terrain sans autorisation - Notion

- Art. 4.2.1, 5°, a et 6.1.1, al. 1er, 1° Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétable relative à l'aménagement du territoire

URBANISME - Divers - Infraction - Appréciation par le juge - Utilisation de façon générale d'un terrain sans autorisation - Notion

- Art. 4.2.1, 5°, a et 6.1.1, al. 1er, 1° Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétable relative à l'aménagement du territoire

URBANISME - Permis de bâtir - Appréciation par le juge - Actes soumis à l'obligation d'autorisation - Utilisation de façon générale d'un terrain soumise à l'obligation d'autorisation - Utilisation de façon générale sans autorisation - Notion - Notion

- Art. 4.2.1, 5°, a et 6.1.1, al. 1er, 1° Arrêté du Gouvernement flamand du 15 mai 2009 portant coordination de la législation décrétable relative à l'aménagement du territoire

Wanneer het Hof in een eerder arrest heeft beslist dat de aangevoerde onwettigheid van het bestreden arrest de vernietiging tot gevolg heeft van de beslissingen over de straf, de kosten en de bijdrage aan het bijzonder Fonds voor hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en occasionele redders, zonder evenwel de vernietiging mee te brengen van de schuldigverklaring, en door dit gedeeltelijk vernietigde arrest ook een bijzondere verbeurdverklaring werd uitgesproken en een beroepsverbod werd opgelegd, en het op verwijzing gewezen arrest een hoofdgevangenisstraf en een geldboete oplegt, maar oordeelt dat de uitgesproken bijzondere verbeurdverklaring en het opgelegde beroepsverbod niet meer het voorwerp kunnen uitmaken van een beoordeling door de verwijzingsrechter, vernietigt het Hof het bestreden arrest enkel in zoverre het geen uitspraak doet over de bijzondere verbeurdverklaring en over het opgelegde beroepsverbod.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Cassatieberoep - Veroordelend arrest waarbij bijzondere verbeurdverklaring werd uitgesproken en beroepsverbod werd opgelegd - Vernietiging van de beslissing over de straf - Geen uitspraak over de bijzondere verbeurdverklaring en het beroepsverbod - Arrest op verwijzing

Lorsque, dans un arrêt antérieur, la Cour décide que l'illégalité invoquée de l'arrêt attaqué entraîne la cassation des décisions rendues sur la peine, les frais et la contribution au Fonds spécial d'aide aux victimes d'actes intentionnels de violence et aux sauveteurs occasionnels, sans toutefois entraîner la cassation de la déclaration de culpabilité, que cet arrêt partiellement cassé a également prononcé une confiscation spéciale et infligé une interdiction professionnelle, et que l'arrêt rendu sur renvoi inflige une peine d'emprisonnement principale et une amende, mais considère que la confiscation spéciale prononcée et l'interdiction professionnelle infligée ne peuvent plus être soumises à l'appréciation du juge de renvoi, la Cour casse l'arrêt attaqué uniquement en tant qu'il ne se prononce pas sur la confiscation spéciale et sur l'interdiction professionnelle infligée.

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Prévenu et inculpé - Pourvoi en cassation - Arrêt de condamnation ayant prononcé la confiscation spéciale et l'interdiction professionnelle - Annulation de la décision rendue sur la peine - Pas de décision sur la confiscation spéciale et l'interdiction professionnelle - Arrêt rendu sur renvoi

Aangezien de bestuurlijke beslissingen met betrekking tot de vrijheidsberoving van een vreemdeling met het oog op zijn verwijdering van het grondgebied, de juridische en feitelijke overwegingen bevatten die eraan ten grondslag liggen, kunnen zij de artikelen 1 en 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet schenden (1). (1) Zie Cass., 9 maart 2005, AR P.05.0190.F, AC, 2005, nr. 146; Cass., 17 nov. 2010, AR P.10.1676.F, AC, 2010, nr. 682.

VREEMDELINGEN - Bestuurlijke beslissing - Vrijheidsberoving - Passende motivering
 - Artt. 1 en 2 Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen
 - Art. 62 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Dès lors que les décisions administratives relatives à la privation de liberté d'un étranger en vue de son éloignement du territoire contiennent les considérations juridiques et de fait leur servant de fondement, elles ne sauraient violer les articles 1 et 2 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs (1). (1) Voir Cass., 9 mars 2005, RG P.05.0190.F, Pas., 2005, n° 146; Cass., 17 novembre 2010, RG P.10.1676.F, Pas., 2010, n° 682.

ETRANGERS - Décision administrative - Privation de liberté - Motivation adéquate
 - Art. 1er et 2 L. du 29 juillet 1991
 - Art. 62 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Artikel 15 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en van de Raad, van 16 december 2008, over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal in het land verblijven, laat de bevoegdheid bij de lidstaten om de dwangmaatregelen te beoordelen die nodig zijn voor de voorbereiding van de terugkeer of voor de verwijdering; de daarin bepaalde mogelijkheid tot bewaring geldt niet alleen voor het risico op ontvluchting of de erin vermelde belemmering van de verwijderingsprocedures.

VREEMDELINGEN - Beoordelingsvrijheid - Europese normen en procedures - Terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal in het land verblijven - Dwangmaatregelen - Lidstaten
- Art. 15 Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 dec. 2008

Noch artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, noch de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, zijn toepasselijk op de onderzoeksgerechten (1). (1) Cass., 31 juli 2001, AR P.01.1011.F, AC, nr. 427.

VREEMDELINGEN - Vrijheidsberoving - Toepasselijke wetsbepalingen - Beroep bij de rechterlijke macht - Motivering - Onderzoeksgerechten
- Artt. 1 tot 3 Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen
- Art. 62 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

L'article 15 de la directive 2008/115/CE du Parlement européen et du Conseil du 16 décembre 2008, relative aux normes et procédures communes applicables dans les Etats membres au retour des ressortissants de pays tiers en séjour irrégulier laisse aux Etats membres le pouvoir d'apprécier les mesures coercitives qu'il convient d'appliquer afin de préparer le retour ou de procéder à l'éloignement; la possibilité de rétention qu'elle prévoit n'est pas limitée aux seuls risques de fuite ou d'entrave à la procédure d'éloignement qu'elle mentionne.

ETRANGERS - Liberté d'appréciation - Normes et procédures européennes - Retour des ressortissants de pays tiers en séjour irrégulier - Mesures coercitives - Etats membres
- Art. 15 Directive 2008/115/CE du Parlement européen et du Conseil du 16 décembre 2008

Ni l'article 62 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ni les articles 1 à 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs ne sont applicables aux juridictions d'instruction (1). (1) Cass., 31 juillet 2001, RG P.01.1011.F, Pas., 2001, n° 427.

ETRANGERS - Privation de liberté - Dispositions légales applicables - Recours judiciaire - Motivation - Juridictions d'instruction
- Art. 1 à 3 L. du 29 juillet 1991
- Art. 62 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

P.11.0623.F

1 juni 2011

AC nr. ...

De rechter die op onaantastbare wijze oordeelt of de beklagde, die niet om de bijstand van een tolk verzoekt, de taal van de rechtspleging al dan niet beheerst, moet laatstgenoemde niet ambtshalve een tolk bezorgen waarom hij niet heeft gevraagd (1). (1) Zie Cass. 28 jan. 2004, AR P.03.1339.F, AC, 2004, nr. 48.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering - Tolk - Beklaagde kent de taal van de rechtspleging niet

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken - Tolk - Beklaagde kent de taal van de rechtspleging niet

Appréciant souverainement si l'inculpé, qui ne sollicite pas l'assistance d'un interprète, connaît ou non la langue de la procédure, le juge ne saurait être tenu de fournir d'office à ce dernier un interprète qu'il n'a pas demandé (1). (1) Voir Cass. 28 janvier 2004, RG P.03.1339.F, Pas., 2004, n° 48.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Action publique - Interprète - Prévenu ne connaissant pas la langue de la procédure

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En appel - Matière répressive - Interprète - Prévenu ne connaissant pas la langue de la procédure

Het middel dat op de miskenning van het bij artikel 6.3.e van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht van verdediging steunt, kan niet voor de eerste maal voor het Hof van Cassatie worden voorgedragen (1). (1) Cass. 28 jan. 2004, AR P.03.1339.F, AC, 2004, nr. 48.

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Nieuw middel - Ontvankelijkheid - Recht van verdediging - Bijstand van een tolk - Artikel 6.3.e - Rechten van de Mens - EVRM

- Art. 6.3.e Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Ontvankelijkheid - Bijstand van een tolk - Nieuw middel

- Art. 6.3.e Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Ne peut être proposé pour la première fois devant la Cour de cassation le moyen reposant sur la violation du droit de la défense garanti par l'article 6, §3, e, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (1). (1) Cass. 28 janvier 2004, RG P.03.1339.F, Pas., 2004, n° 48.

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Moyen nouveau - Recevabilité - Droits de la défense - Assistance d'un interprète - Article 6, § 3.e - Droits de l'homme - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales

- Art. 6, § 3.e Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Recevabilité - Assistance d'un interprète - Moyen nouveau

- Art. 6, § 3.e Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.11.0626.F

28 september 2011

AC nr. ...

Het voor het misdrijf gebruiksdiefstal vereiste moreel bestanddeel bestaat in de bewuste wil om de zaak aan het genot van de bezitter te onttrekken voor een kortstondig gebruik, met het oogmerk om de zaak na gebruik terug te geven (1). (1) Zie Cass. 31 maart 1992, AR 5005, AC, 1991-1992, nr. 409; F. Lugentz, "Les vols et les extorsions", in Les infractions contre les biens, Brussel, Larquier, 2008, p. 38-39.

DIEFSTAL EN AFPERSING - Moreel bestanddeel - Gebruiksdiefstal - Art. 461, tweede lid Strafwetboek

L'élément moral requis par l'infraction de vol d'usage consiste dans la volonté consciente de faire sortir la chose de la jouissance de son possesseur en vue de l'utiliser momentanément, tout en ayant l'intention de la restituer après cet usage (1). (1) Voir Cass. 31 mars 1992, RG 5005, Pas., 1992, n° 409; F. Lugentz, "Les vols et les extorsions", in Les infractions contre les biens, Bruxelles, Larquier, 2008, p. 38-39.

VOL ET EXTORSION - Élément moral - Vol d'usage - Art. 461, al. 2 Code pénal

P.11.0647.N

8 november 2011

AC nr. ...

Een schending van artikel 6.3 E.V.R.M. wegens de afwezigheid van de bijstand van een advocaat bij het verhoor leidt niet tot de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering; het recht de strafvordering uit te oefenen ontstaat immers door het plegen van het misdrijf, ongeacht de wijze waarop ze verder wordt uitgeoefend en onafhankelijk van de wijze waarop de bewijsgaring verloopt (1). (1) Cass. 30 maart 2010, AR P.09.1789.N, AC, 2010, nr. 231 met concl. O.M.

BEWIJS - Strafzaken - Algemeen - Ontvankelijkheid - Verhoor zonder bijstand van een advocaat - Onwettig of onregelmatig bewijs - Verhoor van de verdachte tijdens het onderzoek - Schending van artikel 6.3.c, E.V.R.M. - Strafvordering

STRAFVORDERING - Ontvankelijkheid - Verhoor zonder bijstand van een advocaat - Onwettig of onregelmatig bewijs - Verhoor van de

La violation de l'article 6, §3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales en raison de l'absence d'assistance d'un avocat lors de l'audition n'entraîne pas l'irrecevabilité de l'action publique; le droit d'exercer l'action publique trouve en effet son origine dans la commission de l'infraction, indépendamment de la manière dont elle est ultérieurement exercée et de la façon de recueillir des preuves (1). (1) Cass. 30 mars 2010, RG P.09.1789.N, Pas. 2010, n° 231, avec les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

PREUVE - Matière répressive - Généralités - Recevabilité - Audition sans l'assistance d'un avocat - Preuve illégale ou irrégulière - Audition de l'inculpé au cours de l'instruction - Violation de l'article 6.3.c de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Action publique

ACTION PUBLIQUE - Recevabilité - Audition sans l'assistance d'un avocat - Preuve illégale ou irrégulière - Audition de l'inculpé au cours

Voor de feitenrechter kan de verdachte met de bijstand van zijn advocaat alle verklaringen die hij nodig acht afleggen en zijn eerder afgelegde verklaringen verduidelijken, vervolledigen of intrekken; het zal dan aan de feitenrechter staan om, in het licht van het geheel van het proces, na te gaan of de bewijswaarde van alle hem voorgelegde gegevens aangetast is door het enkel feit dat bepaalde verklaringen tijdens het onderzoek afgelegd werden zonder de bijstand van een advocaat en, in voorkomend geval, te beslissen tot de niet-toelaatbaarheid of de uitsluiting van deze bewijsmiddelen.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Artikel 6.3.c, E.V.R.M. - Geen bijstand van een advocaat - Opdracht van de feitenrechter - Recht op bijstand van een advocaat - Verhoor tijdens het onderzoek - Behandeling voor de feitenrechter - Verklaringen voor de feitenrechter met de bijstand van een advocaat

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Artikel 6.3.c - Geen bijstand van een advocaat - Opdracht van de feitenrechter - Recht op bijstand van een advocaat - Verhoor tijdens het onderzoek - Behandeling voor de feitenrechter - Verklaringen voor de feitenrechter met de bijstand van een advocaat

L'inculpé, assisté de son avocat, peut, devant le juge du fond, faire toutes les déclarations qu'il juge nécessaires et éclaircir, compléter ou retirer les déclarations précédemment faites; il appartiendra alors au juge du fond, à la lumière de l'ensemble du procès, de vérifier si la valeur probante de tous les éléments qui lui sont soumis est entachée par le seul fait que certaines déclarations ont été faites au cours de l'instruction sans l'assistance d'un avocat et, le cas échéant, de conclure à l'inadmissibilité ou à l'exclusion de ces moyens de preuves.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Conv. D.H., article 6, § 3.c - Pas d'assistance d'un avocat - Mission du juge du fond - Droit d'être assisté d'un avocat - Audition au cours de l'instruction - Instruction devant le juge du fond - Déclarations devant le juge du fond avec l'assistance d'un avocat

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Droits de la défense - Article 6, § 3.c - Pas d'assistance d'un avocat - Mission du juge du fond - Droit d'être assisté d'un avocat - Audition au cours de l'instruction - Instruction devant le juge du fond - Déclarations devant le juge du fond avec l'assistance d'un avocat

P.11.0665.F

4 mei 2011

AC nr. ...

STRAFUITVOERING - Herhaling - Vaststelling - Strafvuivvoeringsrechtbank - Gerechdelijk verleden - Verwijzing - Voorwaardelijke invrijheidstelling
- Art. 25, § 2, b Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafvuitvoeringsmodaliteiten
- Art. 56 Strafwetboek
HERHALING - Vaststelling - Strafvuivvoeringsrechtbank - Gerechdelijk verleden - Verwijzing - Voorwaardelijke invrijheidstelling

- Art. 25, § 2, b Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de

Dès lors qu'il constate que l'arrêt sur base duquel le demandeur est détenu relève tant par motifs propres que par confirmation du jugement entrepris que les infractions ont été commises depuis que l'intéressé a été condamné par un jugement antérieur passé en force de chose jugée, le tribunal de l'application des peines, par ce renvoi exprès aux antécédents justifiant l'application de l'article 56 du Code pénal et par le visa de cet article par le juge de l'action publique, déduit légalement l'existence dans le chef du demandeur, d'un état de récidive dont la constatation fait obstacle à une libération au tiers de la peine.

APPLICATION DES PEINES - Récidive - Constatation - Tribunal de l'application des peines - Antécédents - Renvoi - Libération conditionnelle
- Art. 25, § 2, b L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine
- Art. 56 Code pénal
RECIDIVE - Constatation - Tribunal de l'application des peines - Antécédents - Renvoi - Libération conditionnelle

- Art. 25, § 2, b L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution

strafuitvoeringsmodaliteiten
- Art. 56 Strafwetboek

de la peine
- Art. 56 Code pénal

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Algemeen -
Aard - Ministeriële omzendbrief - Voorwaardelijke invrijheidstelling

- Art. 25 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van
de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer
toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Art. 608 Gerechtelijk Wetboek

La circulaire ministérielle relative au calcul de la date
d'admissibilité à la libération conditionnelle ne
constitue pas par elle-même une loi au sens de l'article
608 du Code judiciaire, de sorte que sa méconnaissance
ne saurait donner ouverture à cassation (1). (1) Cass., 3
avril 2007, RG P.07.0214.N, Pas., 2007, n° 170; Voir
Cass., 22 décembre 2000, Pas., 2000, RG C.99.0164.N,
n° 720.

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Généralités - Nature -
Circulaire ministérielle - Libération conditionnelle

- Art. 25 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des
personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits
reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la
peine

- Art. 608 Code judiciaire

STRAFUITVOERING - Strafvueringrechtbank - Beginsel van de
rechtszekerheid - Algemeen beginsel van het gewettigd
vertrouwen - Toepassing - Algemene rechtsbeginselen - Beslissing

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Strafvueringrechtbank -
Beginsel van de rechtszekerheid - Algemeen beginsel van het
gewettigd vertrouwen - Toepassing

La décision du tribunal de l'application des peines qui
statue sur les modalités d'exécution de la peine n'est
pas soumise au principe de sécurité juridique et au
principe général de légitime confiance dès lors que
l'octroi de cette modalité ne permet pas au condamné,
qui en a ensuite perdu le bénéfice par révocation, de se
prévaloir d'un droit acquis ou d'une expectative légitime
lors de l'examen d'une nouvelle proposition.

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines -
Principe de sécurité juridique - Principe général de légitime
confiance - Application - Principes généraux du droit - Décision

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT -
Tribunal de l'application des peines - Principe de sécurité juridique -
Principe général de légitime confiance - Application

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken -
Algemeen rechtsbeginsel

RECHTERLIJK GEWIJSDE - Gezag van gewijsde - Strafzaken -
Strafvueringrechtbank - Toepassing

L'autorité de la chose jugée en matière répressive n'est
pas régie par les dispositions du Code judiciaire mais
constitue un principe général du droit pénal consacré
par différentes dispositions de ce même droit (1). (1) M.
Franchimont, A. Jacobs, et A. Masset, "Manuel de
procédure pénale", 3° éd. Bruxelles, Larcier, 2009, p.
987; Cass., 3 octobre 2001, R.D.P.C, 2002, pp. 340 et
svtes avec note de G.-F. Raneri.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive -
Principe général du droit

Ne statuant pas sur l'action publique, les jugements du
tribunal de l'application des peines ne sont pas revêtus
de l'autorité de la chose jugée.

CHOSE JUGEE - Autorité de chose jugée - Matière répressive -
Tribunal de l'application des peines - Application

De staat van herhaling wijzigt het bij wet bepaalde strafbaar feit niet; daaruit volgt dat, wanneer het in artikel 34, §2, bepaalde wanbedrijf alcoholintoxicatie in staat van herhaling is gepleegd, daarvoor de verjaringstermijn van drie jaar geldt (1). (1) Zie Cass. 8 nov. 1976, AC, 1977, p. 278.

HERHALING - Gevolg voor de termijn - Misdrijf gepleegd in staat van herhaling - Verjaring van de strafvordering

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Staat van herhaling - Gevolg voor de termijn

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 34 - Gevolg voor de termijn - Misdrijf gepleegd in staat van herhaling - Artikel 34, § 2 - Verjaring van de strafvordering

L'état de récidive ne modifie pas le fait infractionnel prévu par la loi; il s'ensuit que, commis dans cet état, le délit d'imprégnation alcoolique prévu à l'article 34, §2, est soumis au délai de prescription de trois ans (1). (1) Voir Cass. 8 novembre 1976, Pas. I, 1977, p. 276.

RECIDIVE - Incidence sur le délai - Infraction commise en état de récidive - Prescription de l'action publique

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Délais - Etat de récidive - Incidence sur le délai

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 34 - Incidence sur le délai - Infraction commise en état de récidive - Article 34, § 2 - Prescription de l'action publique

Artikel 136ter, §1, Wetboek van Strafvordering beoogt een controle uit te oefenen op het gerechtelijk onderzoek wanneer de in verdenking gestelde zich sinds zes maanden in voorlopige hechtenis bevindt, teneinde erover te waken dat dit onderzoek geen onnodige vertraging oploopt; die procedure staat evenwel los van de maandelijkse handhaving van de voorlopige hechtenis bepaald bij de artikelen 22 en volgende Voorlopige Hechteniswet en van de wettigheid van de vrijheidsberoving die het aanhoudingsbevel uitmaakt (1). (1) Zie: Steven Vandromme, De wet van 31 mei 2005: punctuele wijzigingen m.b.t. de regeling van de rechtspleging, de voorlopige hechtenis en de onwerkzame voorlopige hechtenis, R.W., 2005, 401 (nrs. 39 ev.); Damien Vandermeersch, La détention préventive revisitée – Les modifications aux règles relatives à la détention préventive apportées par la loi du 31 mai 2005, J.T., 2005, 477.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige hechtenis - Controle op het gerechtelijk onderzoek - Artikel 136ter, § 1, Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige hechtenis - Controle op het gerechtelijk onderzoek - Artikel 136ter, § 1, Wetboek van Strafvordering

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Kamer van inbeschuldigingstelling - Controle op het gerechtelijk onderzoek - Artikel 136ter, § 1, Wetboek van Strafvordering

L'article 136, §1er, du Code d'instruction criminelle vise à exercer un contrôle sur l'instruction judiciaire lorsque l'inculpé se trouve en détention préventive depuis six mois, afin d'éviter que cette instruction encoure un retard inutile; cette procédure est toutefois sans rapport avec le maintien de mois en mois de la détention préventive prévu par les articles 22 et suivants de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive et avec la légalité de la privation de liberté que constitue le mandat d'arrêt (1). (1) Voir Steven Vandromme, De wet van 31 mei 2005: punctuele wijzigingen m.b.t. de regeling van de rechtspleging, de voorlopige hechtenis en de onwerkzame voorlopige hechtenis, R.W., 2005, 401 (n° 39 et svts); Damien Vandermeersch, La détention préventive revisitée - Les modifications aux règles relatives à la détention préventive apportées par la loi du 31 mai 2005, J.T., 2005, 477.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Chambre des mises en accusation - Détention préventive - Contrôle de l'instruction judiciaire - C.I.Cr., article 136ter, § 1er

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Détention préventive - Contrôle de l'instruction judiciaire - C.I.Cr., article 136ter, § 1er

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Chambre des mises en accusation - Contrôle de l'instruction judiciaire - C.I.Cr., article 136ter, § 1er

Artikel 6 E.V.R.M. is van toepassing voor de rechter die uitspraak doet over de gegrondheid van de strafvordering, wat niet het geval is voor de onderzoeksgerechten die uitspraak doen over de uitvoerbaarheid van een Europees aanhoudingsbevel (1). (1) Cass., 14 juli 2009, AR P.09.1074.F, AC, 2009, nr. 454.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Artikel 6 - Onderzoeksgerechten - Tenuitvoerlegging - Toepassing - EVRM

- Art. 6 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

ONDERZOEKSGERECHTEN - Europees aanhoudingsbevel - Artikel 6 - Tenuitvoerlegging - Toepassing - EVRM

- Art. 6 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Europees aanhoudingsbevel - Onderzoeksgerechten - Tenuitvoerlegging - Toepassing

- Art. 6 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

De beslissing van de onderzoeksrechter om een gezochte persoon in hechtenis te nemen met het oog op de instelling van strafvervolgning ter uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel is een rechterlijk bevel dat beantwoordt aan de vereisten gesteld in artikel 5.4 E.V.R.M.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Aard - Onderzoeksrechter - Beslissing om een gezocht persoon in hechtenis te nemen - Bestaanbaarheid met artikel 5.4 E.V.R.M.

- Art. 11, § 3 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

- Art. 5.4 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

ONDERZOEKSGERECHTEN - Aard - Europees aanhoudingsbevel - Beslissing om een gezocht persoon in hechtenis te nemen - Bestaanbaarheid met artikel 5.4 E.V.R.M.

- Art. 11, § 3 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

- Art. 5.4 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4 - Aard - Onderzoeksrechter - Europees aanhoudingsbevel - Beslissing om een gezocht persoon in hechtenis te nemen - Bestaanbaarheid met artikel 5.4 E.V.R.M.

- Art. 11, § 3 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

- Art. 5.4 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Article 6 - Juridictions d'instruction - Exécution - Application - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales

- Art. 6 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Mandat d'arrêt européen - Article 6 - Exécution - Application - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales

- Art. 6 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Mandat d'arrêt européen - Juridictions d'instruction - Exécution - Application

- Art. 6 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Nature - Juge d'instruction - Ordonnance de mise en détention d'une personne recherchée - Compatibilité avec l'article 5.4 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales

- Art. 11, § 3 L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

- Art. 5, § 4 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

JUGE D'INSTRUCTION - Nature - Mandat d'arrêt européen - Ordonnance de mise en détention d'une personne recherchée - Compatibilité avec l'article 5.4 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales

- Art. 11, § 3 L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

- Art. 5, § 4 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.4 - Nature - Juge d'instruction - Mandat d'arrêt européen - Ordonnance de mise en détention d'une personne recherchée - Compatibilité avec l'article 5.4 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales

- Art. 11, § 3 L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

- Art. 5, § 4 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

De kamer van inbeschuldigingstelling die met toepassing van artikel 14, §4, Wet Europees Aanhoudingsbevel (1) uitspraak doet, heeft enkel te oordelen over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel; de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij overeenkomstig artikel 11, § 3, Wet Europees Aanhoudingsbevel de hechtenis wordt bevolen, is niet aanhangig en de kamer van inbeschuldigingstelling heeft geen rechtsmacht om over de regelmatigheid van die beschikking uitspraak te doen (2). (1) Lees: artikel 17, §4, Wet Europees Aanhoudingsbevel. (2) Zie: Cass., 14 juli 2009, AR P.09.1041.N, AC, 2009, nr. 455; Cass., 16 nov. 2010, AR P.10.1730.N, AC, 2010, nr. 678.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoeksrechter - Beoordeling - Beslissing om een gezocht persoon in hechtenis te nemen - Beslissing van de raadkamer over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel

- Artt. 2, § 4, 4 tot 8 en 17, § 4 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

ONDERZOEKSGERECHTEN - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoeksrechter - Beoordeling - Europees aanhoudingsbevel - Beslissing om een gezocht persoon in hechtenis te nemen - Beslissing van de raadkamer over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel

- Artt. 2, § 4, 4 tot 8 en 17, § 4 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

Vermits de waarborgen, waarmee de vrijheidsberoving met het oog op een eventuele overlevering krachtens artikel 11 Wet Europees Aanhoudingsbevel is omringd, in hoge mate gelijklopend zijn met die waarin is voorzien in de Voorlopige Hechteniswet en de vordering tot overlevering spoedeisend is en de uitspraak over die vordering slechts een voorlopig karakter heeft, moet een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof met betrekking tot de bestaanbaarheid van de artikelen 16, § 1, en 17, § 4, Wet Europees Aanhoudingsbevel met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, niet worden gesteld.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Toezicht op de regelmatigheid - Vrijheidsberoving met het oog op overlevering - Bestaanbaarheid van de artikelen 16, § 1 en 17, 4 Wet Europees Aanhoudingsbevel met de Grondwet - Prejudiciële vraagstelling aan het Grondwettelijk Hof - Strafzaken - Verplichting van het Hof van Cassatie

- Artt. 26, § 1, 3° en 26, § 3 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

- Artt. 11, 16, § 1, en 17, § 4 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Toezicht op de regelmatigheid - Vrijheidsberoving met het oog op overlevering - Bestaanbaarheid van de artikelen 16, § 1 en 17, 4 Wet Europees Aanhoudingsbevel met de Grondwet - Prejudiciële vraagstelling aan het Grondwettelijk Hof - Verplichting van het Hof van Cassatie

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Appel - Chambre des mises en accusation - Juge d'instruction - Appréciation - Ordonnance de mise en détention d'une personne recherchée - Décision de la chambre du conseil concernant l'exécution du mandat d'arrêt européen

- Art. 2, § 4, 4 à 8 et 17, § 4 L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Appel - Chambre des mises en accusation - Juge d'instruction - Appréciation - Mandat d'arrêt européen - Ordonnance de mise en détention d'une personne recherchée - Décision de la chambre du conseil concernant l'exécution du mandat d'arrêt européen

- Art. 2, § 4, 4 à 8 et 17, § 4 L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Généralités - Contrôle de la régularité - Privation de liberté en vue d'une remise - Compatibilité des articles 16, §1er et 17, §4, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen avec Constitution - Question préjudicielle devant la Cour constitutionnelle - Matière répressive - Obligation de la Cour de cassation

- Art. 26, § 1er, 3° et 26, § 3 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

- Art. 11, 16, § 1er, et 17, § 4 L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Contrôle de la régularité - Privation de liberté en vue d'une remise - Compatibilité des articles 16, §1er et 17, §4, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen avec Constitution - Question préjudicielle devant la Cour constitutionnelle - Obligation de la Cour de cassation

- Artt. 26, § 1, 3° en 26, § 3 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

- Artt. 11, 16, § 1, en 17, § 4 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

GRONDWETTELIJK HOF - Toezicht op de regelmatigheid - Vrijheidsberoving met het oog op overlevering - Bestaanbaarheid van de artikelen 16, § 1 en 17, 4 Wet Europees Aanhoudingsbevel met de Grondwet - Prejudiciële vraagstelling aan het Grondwettelijk Hof - Verplichting van het Hof van Cassatie

- Artt. 26, § 1, 3° en 26, § 3 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

- Artt. 11, 16, § 1, en 17, § 4 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

PREJUDICIEEL GESCHIL - Toezicht op de regelmatigheid - Vrijheidsberoving met het oog op overlevering - Bestaanbaarheid van de artikelen 16, § 1 en 17, 4 Wet Europees Aanhoudingsbevel met de Grondwet - Prejudiciële vraagstelling aan het Grondwettelijk Hof - Verplichting van het Hof van Cassatie

- Artt. 26, § 1, 3° en 26, § 3 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

- Artt. 11, 16, § 1, en 17, § 4 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

- Art. 26, § 1er, 3° et 26, § 3 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

- Art. 11, 16, § 1er, et 17, § 4 L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

COUR CONSTITUTIONNELLE - Contrôle de la régularité - Privation de liberté en vue d'une remise - Compatibilité des articles 16, §1er et 17, §4, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen avec Constitution - Question préjudicielle devant la Cour constitutionnelle - Obligation de la Cour de cassation

- Art. 26, § 1er, 3° et 26, § 3 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

- Art. 11, 16, § 1er, et 17, § 4 L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Contrôle de la régularité - Privation de liberté en vue d'une remise - Compatibilité des articles 16, §1er et 17, §4, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen avec Constitution - Question préjudicielle devant la Cour constitutionnelle - Obligation de la Cour de cassation

- Art. 26, § 1er, 3° et 26, § 3 Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

- Art. 11, 16, § 1er, et 17, § 4 L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

P.11.0711.F

28 september 2011

AC nr. ...

Ofschoon de rechter op onaantastbare wijze aan de hand van de omstandigheden van de zaak oordeelt of er al dan niet sprake is van misbruik van procedure, gaat het Hof na of hij uit zijn vaststellingen een dergelijk misbruik naar recht heeft kunnen afleiden.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Bevestiging van de buitenvervolginstelling - Vergoeding wegens roekeloos en tergend hoger beroep - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Buitenvervolginstelling - Beoordeling door de rechter - Burgerlijke partijstelling bij de strafrechter - Misbruik van procedure - Onderzoeksgerechten - Toezicht van het Hof

- Artt. 159, 191 en 212 Wetboek van Strafvordering

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Bevestiging van de buitenvervolginstelling - Vergoeding wegens roekeloos en tergend hoger beroep - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Buitenvervolginstelling - Beoordeling door de rechter - Misbruik van procedure - Onderzoeksgerechten - Toezicht van het Hof

- Artt. 159, 191 en 212 Wetboek van Strafvordering

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels) - Bevestiging van de buitenvervolginstelling - Vergoeding wegens roekeloos en tergend hoger beroep - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Buitenvervolginstelling - Beoordeling door de rechter - Misbruik van procedure - Onderzoeksgerechten - Toezicht van het Hof

- Artt. 159, 191 en 212 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Bevestiging van de buitenvervolginstelling - Vergoeding wegens roekeloos en tergend hoger beroep - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Buitenvervolginstelling - Beoordeling door de rechter - Misbruik van procedure - Toezicht van het Hof

- Artt. 159, 191 en 212 Wetboek van Strafvordering

Si le juge apprécie souverainement en fonction des circonstances de la cause l'existence d'un abus procédural, la Cour vérifie si, de ses constatations, il a pu légalement déduire l'existence d'un tel abus.

ACTION CIVILE - Confirmation du non-lieu - Indemnité pour appel téméraire et vexatoire - Appel de la partie civile - Non-lieu - Appréciation du juge - Constitution de partie civile devant le juge répressif - Abus procédural - Juridictions d'instruction - Contrôle de la Cour

- Art. 159, 191 et 212 Code d'Instruction criminelle

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Appréciation souveraine par le juge du fond - Confirmation du non-lieu - Indemnité pour appel téméraire et vexatoire - Appel de la partie civile - Non-lieu - Appréciation du juge - Abus procédural - Juridictions d'instruction - Contrôle de la Cour

- Art. 159, 191 et 212 Code d'Instruction criminelle

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Action civile (règles particulières) - Confirmation du non-lieu - Indemnité pour appel téméraire et vexatoire - Appel de la partie civile - Non-lieu - Appréciation du juge - Abus procédural - Juridictions d'instruction - Contrôle de la Cour

- Art. 159, 191 et 212 Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Confirmation du non-lieu - Indemnité pour appel téméraire et vexatoire - Appel de la partie civile - Non-lieu - Appréciation du juge - Abus procédural - Contrôle de la Cour

- Art. 159, 191 et 212 Code d'Instruction criminelle

Een procedure kan een roekeloos of tergend karakter aannemen wanneer een partij de bedoeling heeft een tegenpartij schade te berokkenen, maar ook wanneer zij haar recht om in rechte op te treden uitoefent op een wijze die de perken van de normale uitoefening van dat recht door een bedachtzaam en zorgvuldig persoon kennelijk te buiten gaat (1). (1) Zie Cass. 31 okt. 2003, AR C.02.0602.F, AC, 2003, nr. 546.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Bevestiging van de buitenvervolginstelling - Vergoeding wegens roekeloos en tergend hoger beroep - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Buitenvervolginstelling - Roekeloos en tergend karakter - Burgerlijke partijstelling bij de strafrechter - Onderzoeksgerechten

- Artt. 159, 191 en 212 Wetboek van Strafvordering
HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels) - Bevestiging van de buitenvervolginstelling - Vergoeding wegens roekeloos en tergend hoger beroep - Roekeloos en tergend karakter - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Buitenvervolginstelling - Onderzoeksgerechten

- Artt. 159, 191 en 212 Wetboek van Strafvordering
ONDERZOEKSGERECHTEN - Bevestiging van de buitenvervolginstelling - Vergoeding wegens roekeloos en tergend hoger beroep - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Buitenvervolginstelling - Roekeloos en tergend karakter

- Artt. 159, 191 en 212 Wetboek van Strafvordering
RECHTSMISBRUIK - Bevestiging van de buitenvervolginstelling - Vergoeding wegens roekeloos en tergend hoger beroep - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Buitenvervolginstelling - Roekeloos en tergend karakter - Burgerlijke partijstelling bij de strafrechter - Onderzoeksgerechten

- Artt. 159, 191 en 212 Wetboek van Strafvordering

Une procédure peut revêtir un caractère téméraire ou vexatoire lorsqu'une partie est animée de l'intention de nuire à une autre, mais aussi lorsqu'elle exerce son droit d'agir en justice d'une manière qui excède manifestement les limites de l'exercice normal de ce droit par une personne prudente et diligente (1). (1) Voir Cass. 31 octobre 2003, RG C.02.0602.F, Pas., 2003, n° 546.

ACTION CIVILE - Confirmation du non-lieu - Indemnité pour appel téméraire et vexatoire - Appel de la partie civile - Non-lieu - Caractère téméraire et vexatoire - Constitution de partie civile devant le juge répressif - Juridictions d'instruction

- Art. 159, 191 et 212 Code d'Instruction criminelle
APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Action civile (règles particulières) - Confirmation du non-lieu - Indemnité pour appel téméraire et vexatoire - Caractère téméraire et vexatoire - Appel de la partie civile - Non-lieu - Juridictions d'instruction

- Art. 159, 191 et 212 Code d'Instruction criminelle
JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Confirmation du non-lieu - Indemnité pour appel téméraire et vexatoire - Appel de la partie civile - Non-lieu - Caractère téméraire et vexatoire

- Art. 159, 191 et 212 Code d'Instruction criminelle
ABUS DE DROIT - Confirmation du non-lieu - Indemnité pour appel téméraire et vexatoire - Appel de la partie civile - Non-lieu - Caractère téméraire et vexatoire - Constitution de partie civile devant le juge répressif - Juridictions d'instruction

- Art. 159, 191 et 212 Code d'Instruction criminelle

P.11.0720.F

25 mei 2011

AC nr. ...

De vader en moeder van een minderjarig kind vertegenwoordigen dat kind niet in de uitoefening van de rechtsmiddelen tegen de door de jeugdgerechten op de strafvordering gewezen beslissingen; zij zijn partij in de zaak krachtens een eigen recht, waardoor zij cassatieberoep kunnen instellen tegen de beschikkingen betreffende de beschermende maatregelen van het bestreden arrest (1). (1) F. Tulkens en Th. Moreau, Droit de la jeunesse, 2000, p. 879.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Strafvordering - Burgerrechtelijk aansprakelijke - Ontvankelijkheid - Vorderingsrecht - Minderjarige kinderen - Eigen recht - Beschermende maatregelen - Vader en moeder - Jeugdbescherming

JEUGDBESCHERMING - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Vorderingsrecht - Minderjarig kind - Eigen recht - Beschermende maatregelen - Vader en moeder - Strafvordering

Le père et la mère d'un enfant mineur ne représentent pas cet enfant dans l'exercice des recours contre les décisions rendues sur l'action publique par les juridictions de la jeunesse; ils sont parties à la cause en vertu d'un droit propre qui leur permet de se pourvoir en cassation contre les dispositions protectionnelles de l'arrêt attaqué (1). (1) F. Tulkens et Th. Moreau, Droit de la jeunesse, 2000, p. 879.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Personnes ayant qualité pour se pourvoir ou contre lesquelles on peut ou on doit se pourvoir - Action publique - Partie civilement responsable - Recevabilité - Droit d'action - Enfants mineurs - Droit propre - Mesures protectionnelles - Père et mère - Protection de la jeunesse

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Pourvoi en cassation - Recevabilité - Droit d'action - Enfant mineur - Droit propre - Mesures protectionnelles - Père et mère - Action publique

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Burgerlijke partijstelling - Bewoner van een gemeente - Strafzaken

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoeksrechter belast met het onderzoek - Beslissing

ONDERZOEKSRECHTER - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Burgerlijke partijstelling - Bewoner van een gemeente - Burgerlijke rechtsvordering

Het onmiddellijk cassatieberoep is niet ontvankelijk, wanneer het vóór de eindbeslissing is ingesteld tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat beslist dat pas uitspraak kan worden gedaan over een eventuele verjaring van de strafvordering ná het gerechtelijk onderzoek van de als misdrijf omschreven feiten die in de klacht met burgerlijke partijstelling zijn bedoeld, en dat vervolgens de onderzoeksrechter met het onderzoek van de zaak belast (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Kamer van inbeschuldigingstelling - Onderzoeksrechter belast met het onderzoek - Beslissing

- Art. 416 Wetboek van Strafvordering

De burgerlijke partijstelling van een bewoner van een gemeente is niet onontvankelijk louter omdat die bewoner in die akte niet vermeldt dat hij een rechtsvordering wil instellen die de gemeente toekomt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

ONDERZOEKSRECHTER - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Burgerlijke partijstelling - Bewoner van een gemeente - Burgerlijke rechtsvordering

- Art. 63 Wetboek van Strafvordering

- Art. L 1242-2 Waals Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Burgerlijke partijstelling - Bewoner van een gemeente - Strafzaken

- Art. 63 Wetboek van Strafvordering

- Art. L 1242-2 Waals Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie

Conclusions du procureur général Leclercq.

ACTION CIVILE - Recevabilité - Conditions - Constitution de partie civile - Habitant d'une commune - Matière répressive

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Chambre des mises en accusation - Juge d'instruction chargé de poursuivre l'instruction - Décision

JUGE D'INSTRUCTION - Recevabilité - Conditions - Constitution de partie civile - Habitant d'une commune - Action civile

Est irrecevable le pourvoi immédiat, dirigé avant la décision définitive, contre l'arrêt de la chambre des mises en accusation qui décide qu'il ne pourra être statué sur une éventuelle prescription de l'action publique qu'après instruction des faits qualifiés d'infractions visées à la plainte avec constitution de partie civile et qui charge ensuite le juge d'instruction de poursuivre l'instruction de la cause (1). (1) Voir les concl. du M.P.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Chambre des mises en accusation - Juge d'instruction chargé de poursuivre l'instruction - Décision

- Art. 416 Code d'Instruction criminelle

La constitution de partie civile d'un habitant d'une commune n'est pas irrecevable du seul fait que cet habitant n'indique pas dans cet acte de constitution de partie civile qu'il entend exercer une action en justice appartenant à cette commune (1). (1) Voir les concl. du M.P.

JUGE D'INSTRUCTION - Recevabilité - Conditions - Constitution de partie civile - Habitant d'une commune - Action civile

- Art. 63 Code d'Instruction criminelle

- Art. L 1242-2 Code wallon de la démocratie locale et de la décentralisation

ACTION CIVILE - Recevabilité - Conditions - Constitution de partie civile - Habitant d'une commune - Matière répressive

- Art. 63 Code d'Instruction criminelle

- Art. L 1242-2 Code wallon de la démocratie locale et de la décentralisation

In het Waals Gewest kan in de regel niemand zonder milieuvergunning een inrichting van klasse 1 of 2 exploiteren; die bepaling stelt de milieuvergunning niet afhankelijk van het vereiste dat de ingedeelde inrichting beroepshalve wordt geëxploiteerd (1). (1) Art. 10, Decreet Raad Waals Gewest 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning.

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Exploitation - Verplichting - Milieuvergunning - Milieu - Grondslag - Ingedeelde inrichting - Waals Gewest - Gewest

- Art. 10 Decr.W.Gew. 11 maart 1999

MILIEURECHT - Exploitation - Verplichting - Milieuvergunning - Grondslag - Ingedeelde inrichting - Waals Gewest - Gewest

- Art. 10 Decr.W.Gew. 11 maart 1999

En Région wallonne, nul ne peut, en règle, exploiter sans un permis d'environnement un établissement de classe 1 ou de classe 2; cette disposition ne subordonne pas l'exigence d'un permis d'environnement à la circonstance que l'établissement classé soit exploité dans un cadre professionnel (1). (1) Décret du Conseil régional wallon du 11 mars 1999 relatif au permis d'environnement, art. 10.

COMMUNAUTE ET REGION - Exploitation - Obligation - Permis d'environnement - Environnement - Faits générateurs - Etablissement classé - Région wallonne - Région

- Art. 10 Décr.Rég.w. du 11 mars 1999

ENVIRONNEMENT (DROIT DE L'); VOIR AUSSI: 571 ETABLISSEMENTS DANGEREUX ET INSALUBRES - Exploitation - Obligation - Permis d'environnement - Faits générateurs - Etablissement classé - Région wallonne - Région

- Art. 10 Décr.Rég.w. du 11 mars 1999

P.11.0759.F

9 november 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Indeplaatsstelling - Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds - Burgerlijke rechtsvordering voor de strafrechter - Burgerlijke partijstelling van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds tegen de voor het ongeval aansprakelijke persoon - W.A.M.-verzekering

INDEPLAATSTELLING - Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds - Burgerlijke rechtsvordering voor de strafrechter - Burgerlijke partijstelling van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds tegen de voor het ongeval aansprakelijke persoon - W.A.M.-verzekering

VERZEKERING - WAM- verzekering - Indeplaatsstelling - Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds - Burgerlijke rechtsvordering voor de strafrechter - Burgerlijke partijstelling van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds tegen de voor het ongeval aansprakelijke persoon

Krachtens artikel 19bis-17 W.A.M. 1989 kan het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds dat de schade heeft vergoed zich voor het strafrecht burgerlijke partij stellen tegen de persoon die aansprakelijk is voor de door een motorrijtuig veroorzaakte schade; zo het Fonds de schade niet heeft vergoed, heeft het niet de hoedanigheid van burgerlijke partij of in de plaats gestelde partij als bedoeld in de artikelen 19bis-14 en 19bis-17 W.A.M. 1989 en kan het niet beschouwd worden als een persoon die de door het misdrijf veroorzaakte schade heeft geleden, in de zin van artikel 3 van de wet van 17 april 1878 houdende de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Indeplaatsstelling - Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds - Burgerlijke rechtsvordering voor de strafrechter - Burgerlijke partijstelling van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds tegen de voor het

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

ACTION CIVILE - Subrogation - Fonds commun de garantie automobile - Action civile portée devant le juge répressif - Constitution de partie civile du Fonds commun contre le responsable de l'accident - Assurance automobile obligatoire

SUBROGATION - Fonds commun de garantie automobile - Action civile portée devant le juge répressif - Constitution de partie civile du Fonds commun contre le responsable de l'accident - Assurance automobile obligatoire

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Subrogation - Fonds commun de garantie automobile - Action civile portée devant le juge répressif - Constitution de partie civile du Fonds commun contre le responsable de l'accident

En vertu de l'article 19bis-17 de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire en matière de véhicules automoteurs, le Fonds commun de garantie automobile peut, devant la juridiction répressive, se porter partie civile contre la personne responsable du dommage causé par un véhicule automoteur lorsqu'il a procédé à la réparation du dommage; dans l'hypothèse où il n'a pas procédé à la réparation du dommage, le Fonds n'a pas les qualités de partie civile ou de partie subrogée, visées aux articles 19bis-14 et 19bis-17 de la loi du 21 novembre 1989, et il ne peut être considéré comme une personne ayant souffert du dommage causé par l'infraction au sens de l'article 3 de la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ACTION CIVILE - Subrogation - Fonds commun de garantie automobile - Action civile portée devant le juge répressif - Constitution de partie civile du Fonds commun contre le responsable de l'accident - Assurance automobile obligatoire

ongeval aansprakelijke persoon - W.A.M.-verzekering

INDEPLAATSSTELLING - Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds - Burgerlijke rechtsvordering voor de strafrechter - Burgerlijke partijstelling van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds tegen de voor het ongeval aansprakelijke persoon - W.A.M.-verzekering

VERZEKERING - WAM- verzekering - Indeplaatsstelling - Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds - Burgerlijke rechtsvordering voor de strafrechter - Burgerlijke partijstelling van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds tegen de voor het ongeval aansprakelijke persoon

SUBROGATION - Fonds commun de garantie automobile - Action civile portée devant le juge répressif - Constitution de partie civile du Fonds commun contre le responsable de l'accident - Assurance automobile obligatoire

ASSURANCES - Assurance automobile obligatoire - Subrogation - Fonds commun de garantie automobile - Action civile portée devant le juge répressif - Constitution de partie civile du Fonds commun contre le responsable de l'accident

P.11.0761.N

24 mei 2011

AC nr. ...

De omstandigheid dat verklaringen werden afgelegd tijdens een politieverhoor zonder mogelijkheid van bijstand van een advocaat, heeft niet automatisch voor gevolg dat het definitief onmogelijk is om de zaak van een verdachte op eerlijke wijze te behandelen, want wanneer de verklaringen niet als doorslaggevend bewijs door de rechter gebruikt worden, er kennelijk geen misbruik of dwang is gebruikt en de verdachte zich op het ogenblik van het verhoor en tijdens het onderzoek niet in een kwetsbare positie bevond, of aan de kwetsbare positie van de verdachte op een daadwerkelijke en passende wijze is geredigeerd, blijft het eerlijke karakter van het proces gevrijwaard; dit is ook het geval wanneer de verdachte met kennis van zaken verzaakt aan de bijstand van een advocaat tijdens het verhoor (1). (1) Cass. 23 nov. 2010, AR P.10.1428.N, AC, 2010, nr. 690 met concl. O.M.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Artikel 6.3.c, E.V.R.M. - Politieverhoor in de loop van het onderzoek - Geen mogelijkheid van bijstand van een advocaat - Invloed op de eerlijke behandeling van de zaak - Gevolg

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Politieverhoor in de loop van het onderzoek - Geen mogelijkheid van bijstand van een advocaat - Invloed op de eerlijke behandeling van de zaak - Gevolg

De la circonstance que des déclarations ont été faites durant une audition de police sans possibilité d'être assisté d'un avocat ne résulte pas automatiquement l'impossibilité définitive d'examiner de manière équitable la cause d'un inculpé car, lorsque le juge n'utilise pas les déclarations à titre de preuve déterminante, qu'il n'est manifestement pas fait usage d'abus ou de contrainte et que l'inculpé ne s'est pas trouvé dans une position vulnérable au moment de l'audition et durant l'instruction ou qu'une solution effective et adaptée a été apportée à la position vulnérable de l'inculpé, le caractère équitable du procès reste garanti; c'est également le cas lorsque l'inculpé renonce, en connaissance de cause, à l'assistance d'un avocat durant l'audition (1). (1) Cass. 23 novembre 2010, RG P.10.1428.N, Pas., 2010, n° 690, avec les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Conv. D.H., article 6, § 3.c - Audition de police en cours d'instruction - Pas de possibilité d'être assisté d'un avocat - Impact sur le traitement équitable de la cause - Conséquence

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Article 6, § 3.c - Audition de police en cours d'instruction - Pas de possibilité d'être assisté d'un avocat - Impact sur le traitement équitable de la cause - Conséquence

Het feit dat de Belgische wetgeving niet voorziet in de bijstand van een advocaat tijdens het verhoor door de politiediensten voorafgaand aan de vrijheidsberoving, dient te worden beoordeeld in het licht van het geheel der wettelijke waarborgen die diezelfde wetgeving de verdachte biedt ter vrijwaring van zijn recht van verdediging en van zijn recht op een eerlijk proces: de korte duur van de grondwettelijke termijn van de vrijheidsberoving, de vormvereisten die bij artikel 47bis Wetboek van Strafvordering voor het verhoor van de beklagde zijn opgelegd, de onmiddellijke overhandiging aan de verdachte, op het ogenblik van de betekening van het bevel tot aanhouding, van alle in de artikelen 16, §7, en 18, §2, Voorlopige Hechteniswet bedoelde stukken, het recht van de verdachte om daarop onmiddellijk vrij verkeer te hebben met zijn advocaat overeenkomstig artikel 20, §1 en 5, van de voormelde wet, de inzage van het dossier alvorens voor het onderzoeksgerecht te verschijnen, zoals dat in artikel 21, § 3, van die wet is geregeld, alsook de rechten die met name in de artikelen 61ter, 61quater, 61quinquies, 127, 135, 136 en 235bis Wetboek van Strafvordering zijn bedoeld, de inzage van het dossier en het vrij verkeer van de verdachte met zijn advocaat tijdens de procedure voor de feitenrechter, kunnen in hun geheel daadwerkelijke en passende remedies zijn op de afwezigheid van bijstand van een advocaat tijdens het politieverhoor; zij laten de verdachte immers toe zijn recht van verdediging over het hele verloop van het strafproces ten volle uit te oefenen en waarborgen zijn recht op een eerlijk proces (1) . (1) Cass. 23 nov. 2010, AR P.10.1428.N, AC, 2010, nr. 690 met concl. O.M.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Artikel 6.3.c, E.V.R.M. - Politieverhoor in de loop van het onderzoek - Geen mogelijkheid van bijstand van een advocaat - Andere wettelijke waarborgen voor de verdachte en beklagde - Daadwerkelijk en passende remedies voor het gebrek aan bijstand

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Politieverhoor in de loop van het onderzoek - Geen mogelijkheid van bijstand van een advocaat - Andere wettelijke waarborgen voor de verdachte en beklagde - Daadwerkelijk en passende remedies voor het gebrek aan bijstand

Le fait que la législation belge ne prévoit pas l'assistance d'un avocat pendant l'audition par les services de police, doit s'apprécier à la lumière de l'ensemble des garanties légales que cette même législation offre au prévenu pour préserver ses droits de défense et son droit à un procès équitable: la brièveté du délai constitutionnel de privation de liberté, les formalités prescrites par l'article 47bis du Code d'instruction criminelle pour l'audition à l'inculpé, la remise immédiate à l'inculpé, au moment de la signification du mandat d'arrêt, de toutes les pièces visées aux articles 16, §7, et 18, §2, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, le droit de l'inculpé de communiquer immédiatement et librement avec son avocat, conformément à l'article 20, §§1er et 5, de la loi précitée, la consultation du dossier avant de comparaître devant la juridiction d'instruction, régie par l'article 21, §3, de ladite loi, ainsi que les droits visés notamment aux articles 61ter, 61quater, 61quinquies, 127, 135, 136 et 235bis du Code d'instruction criminelle, la consultation du dossier et la libre communication du prévenu avec son avocat durant la procédure devant le juge du fond peuvent globalement représenter des solutions effectives et adaptées au défaut d'assistance d'un avocat au cours de l'audition de police. En effet, elles permettent à l'inculpé d'exercer pleinement ses droits de défense tout au long de la procédure pénale et garantissent son droit à un procès équitable (1). (1) Cass. 23 novembre 2010, RG P.10.1428.N, Pas., 2010, n° 690, avec les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Conv. D.H., article 6, § 3.c - Audition de police en cours d'instruction - Pas de possibilité d'être assisté d'un avocat - Autres garanties légales pour l'inculpé et le prévenu - Solutions effectives et adaptées au défaut d'assistance

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Audition de police en cours d'instruction - Pas de possibilité d'être assisté d'un avocat - Autres garanties légales pour l'inculpé et le prévenu - Solutions effectives et adaptées au défaut d'assistance

Het recht op bijstand van een advocaat gewaarborgd bij artikel 6.3 E.V.R.M, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, houdt in dat er gedurende het volledige vooronderzoek toegang moet zijn tot een advocaat, tenzij is aangetoond dat er wegens de bijzondere omstandigheden van de zaak dwingende redenen zijn om dit recht te beperken; zelfs in dat geval mag een dergelijke beperking, wat ook de rechtvaardiging ervan is, niet onrechtmatig de rechten van de verdachte zoals beschermd bij artikel 6.1 en 6.3 E.V.R.M beperken (1). (1) Cass. 23 nov. 2010, AR P.10.1428.N, AC, 2010, nr. 690 met concl. O.M.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Artikel 6.3.c, E.V.R.M. - Recht op bijstand van een advocaat - Interpretatie door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Artikel 6.3.c, E.V.R.M. - Recht op bijstand van een advocaat - Beperking

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Artikel 6.3.c - Recht op bijstand van een advocaat - Interpretatie door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Artikel 6.3.c - Recht op bijstand van een advocaat - Beperking

Het recht van verdediging en het recht op een eerlijk proces zijn in de regel geschaad wanneer een verdachte verklaringen aflegt tijdens een politieverhoor zonder mogelijkheid van bijstand van een advocaat.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Artikel 6.3.c, E.V.R.M. - Politieverhoor in de loop van het onderzoek - Geen mogelijkheid van bijstand van een advocaat

- Art. 6.3.c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Politieverhoor in de loop van het onderzoek - Geen mogelijkheid van bijstand van een advocaat

- Art. 6.3.c Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Le droit d'être assisté d'un avocat consacré par l'article 6.3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, tel que l'interprète la Cour européenne des Droits de l'Homme, implique que l'assistance d'un avocat doit être accordée durant l'intégralité de l'information, sous réserve de la démonstration, à la lumière des circonstances particulières de la cause, de raisons impérieuses ayant conduit à restreindre ce droit; même dans ce cas, une telle restriction, quelle qu'en soit sa justification, ne peut restreindre illégalement les droits de l'inculpé consacrés aux articles 6.1 et 6.3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (1). (1) Cass. 23 novembre 2010, RG P.10.1428.N, Pas., 2010, n° 690, avec les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Conv. D.H., article 6, § 3.c - Droit à l'assistance d'un avocat - Interprétation par la Cour européenne des Droits de l'Homme

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Conv. D.H., article 6, § 3.c - Droit à l'assistance d'un avocat - Restriction

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Droits de la défense - Article 6, § 3.c - Droit à l'assistance d'un avocat - Interprétation par la Cour européenne des Droits de l'Homme

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Droits de la défense - Article 6, § 3.c - Droit à l'assistance d'un avocat - Restriction

En principe, il y a atteinte aux droits de la défense et au droit à un procès équitable lorsqu'un inculpé fait des déclarations durant une audition de police sans possibilité d'être assisté d'un avocat.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Conv. D.H., article 6, § 3.c - Audition de police en cours d'instruction - Pas de possibilité d'être assisté d'un avocat

- Art. 6, § 3.c Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Article 6, § 3.c - Audition de police en cours d'instruction - Pas de possibilité d'être assisté d'un avocat

- Art. 6, § 3.c Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Het staat de rechter aan de hand van de concrete gegevens van de zaak na te gaan of de afwezigheid van bijstand van een advocaat bij een verhoor door de politie of de onderzoeksrechter het recht op een eerlijk proces en het recht van verdediging van de verdachte onherstelbaar heeft aangetast (1). (1) Cass. 23 nov. 2010, AR P.10.1428.N, AC, 2010, nr. 690 met concl. O.M.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Artikel 6.3.c, E.V.R.M. - Taak van de rechter - Mogelijke aantasting - Verhoor zonder bijstand van een advocaat

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Taak van de rechter - Mogelijke aantasting - Verhoor zonder bijstand van een advocaat - Recht op een eerlijk proces

Il appartient au juge, à la lumière des éléments concrets de la cause, de vérifier si le défaut d'assistance d'un avocat lors d'une audition de police ou par le juge d'instruction, a irrémédiablement porté atteinte au droit à un procès équitable et aux droits de défense de l'inculpé (1). (1) Cass. 23 novembre 2010, RG P.10.1428.N, Pas., 2010, n° 690, avec les conclusions du M.P., publiées à leur date dans AC.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Conv. D.H., article 6, § 3.c - Mission du juge - Atteinte possible - Audition sans l'assistance d'un avocat

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Mission du juge - Atteinte possible - Audition sans l'assistance d'un avocat - Droit à un procès équitable

P.11.0769.N

29 november 2011

AC nr. ...

Artikel 2, eerste lid en derde lid, Wet Verzachtende Omstandigheden, houdt in dat wanneer een misdaad wegens het bestaan van verzachtende omstandigheden wordt gecorrectionaliseerd zodat er slechts aanleiding is een correctionele straf uit te spreken, de natuurlijke rechter voor de beoordeling van het misdrijf niet meer het hof van assisen is, maar wel de correctionele rechtbank, bevoegd om correctionele straffen uit te spreken.

GRONDWET - Art. 13 - Misdaad - Verzachtende omstandigheden - Bevoegde rechter - Correctionalisering

STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden - Misdaad - Verzachtende omstandigheden - Bevoegde rechter - Correctionalisering

L'article 2, alinéas 1er et 3, de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes implique que lorsqu'un crime est correctionnalisé en raison de l'existence de circonstances atténuantes de sorte qu'il y a lieu de ne prononcer qu'une peine correctionnelle, le juge naturel appelé à apprécier l'infraction n'est plus la cour d'assises mais le tribunal correctionnel compétent pour prononcer des peines correctionnelles.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 13 - Crime - Circonstances atténuantes - Juge compétent - Correctionnalisation

PEINE - Circonstances atténuantes. causes d'excuse; voir aussi: 276/05 infraction - Crime - Circonstances atténuantes - Juge compétent - Correctionnalisation

Uit het feit, enerzijds, dat de correctionalisering van een misdaad wegens verzachtende omstandigheden voortvloeit uit de wet die op eenieder die zich in dezelfde rechtstoestand bevindt op gelijke wijze van toepassing is en wordt toegepast in het belang van de inverdenkinggestelde vermits deze daardoor niet meer kan veroordeeld worden tot een criminele straf en, anderzijds, dat de raadkamer onaantastbaar en met opgave van redenen beoordeelt of er verzachtende omstandigheden aanwezig zijn, waarbij de inverdenkinggestelde al zijn verweermiddelen kan laten gelden en waarbij het feit dat het openbaar ministerie de correctionalisering vordert daaraan geen afbreuk doet, volgt dat wanneer een inverdenkinggestelde aan wie een misdaad ten laste wordt gelegd, naar de correctionele rechtbank wordt verwezen wegens het bestaan van verzachtende omstandigheden, dit geenszins willekeurig is en het gelijkheidsbeginsel noch de wapengelijkheid tussen de partijen in het proces in het gedrang brengt; dergelijke correctionalisering onttrekt de inverdenkinggestelde niet aan zijn natuurlijke rechter.

GRONDWET - Art. 11 - Verzoenbaarheid - Discriminatieverbod - Misdaad - Verzachtende omstandigheden - Correctionalisering

GRONDWET - Art. 13 - Misdaad - Natuurlijke rechter - Verzachtende omstandigheden - Correctionalisering

GRONDWET - Art. 10 - Verzoenbaarheid - Misdaad - Verzachtende omstandigheden - Gelijkheidsbeginsel - Correctionalisering

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Misdaad - Recht op een eerlijk proces - Vordering tot correctionalisering - Verzachtende omstandigheden - Wapengelijkheid

STRAF - Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden - Misdaad - Natuurlijke rechter - Verzachtende omstandigheden - Correctionalisering

Il ressort du fait, d'une part, que la correctionnalisation d'un crime en raison de circonstances atténuantes résulte de la loi qui s'applique de manière égale à toute personne se trouvant dans la même situation juridique et qui s'applique dans l'intérêt de l'inculpé dès lors que ce dernier ne peut ainsi plus être condamné à une peine criminelle et, d'autre part, que la chambre du conseil apprécie souverainement et de manière motivée s'il existe des circonstances atténuantes, l'inculpé pouvant faire valoir tous ses moyens de défense et le fait que le ministère public requiert la correctionnalisation n'y dérogeant pas, que lorsqu'un inculpé prévenu d'un crime est renvoyé devant le tribunal correctionnel en raison de l'existence de circonstances atténuantes, cela n'est absolument pas arbitraire et ne porte nullement atteinte au principe d'égalité ni à l'égalité des armes entre les parties au procès; une telle correctionnalisation ne soustrait pas l'inculpé à son juge naturel.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Compatibilité - Interdiction de discrimination - Crime - Circonstances atténuantes - Correctionnalisation

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 13 - Crime - Juge naturel - Circonstances atténuantes - Correctionnalisation

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Compatibilité - Crime - Circonstances atténuantes - Principe d'égalité - Correctionnalisation

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Crime - Droit à un procès équitable - Demande de correctionnalisation - Circonstances atténuantes - Egalité des armes

PEINE - Circonstances atténuantes. causes d'excuse; voir aussi: 276/05 infraction - Crime - Juge naturel - Circonstances atténuantes - Correctionnalisation

P.11.0770.F

22 juni 2011

AC nr. ...

De nietigheid die voortvloeit uit een schending van het artikel 31 Taalwet Gerechtszaken, beperkt zich tot de op onregelmatige wijze vertaalde verklaring en tast de overige stukken van de rechtspleging niet aan; daaruit volgt dat die sanctie niet toepasselijk is op de geschriften die de verhoorde partij heeft neergelegd en die bij het proces-verbaal werden gevoegd (1). (1) Zie Cass. 9 nov. 2005, AR P.05.1176.F, AC, 2005, nr. 582.

TAAIGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken - Voorbereidend onderzoek - Op onregelmatige wijze vertaalde verklaring - Nietigheid

- Art. 31 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

La nullité résultant d'une méconnaissance de l'article 31 de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire se limite à la déclaration irrégulièrement traduite et ne s'étend pas aux autres pièces de la procédure; il s'ensuit que cette sanction ne frappe pas les écrits que la partie entendue a déposés et qui ont été joints au procès-verbal (1). (1) Voir Cass. 9 novembre 2005, RG P.05.1176.F, Pas., 2005, n° 582.

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En première instance - Matière répressive - Information préparatoire - Déclaration irrégulièrement traduite - Nullité

- Art. 31 L. du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

Het staat aan de kamer van inbeschuldigingstelling om, wanneer zij een stuk nietig verklaart, te bevelen dat het uit het dossier wordt verwijderd en op de griffie wordt neergelegd ; aangezien dat stuk geen uitwerking meer heeft, vermag de bodemrechter geen acht te slaan op de inhoud van het aldus nietigverklaarde stuk. (1) Zie Cass. 9 nov. 2005, AR P.05.1176.F, AC, 2005, nr. 582.

Lorsqu'elle a annulé une pièce, il incombe à la chambre des mises en accusation d'en ordonner le retrait du dossier et son dépôt au greffe; dès lors qu'elle a été privée d'effet, le juge du fond ne peut pas avoir égard au contenu de la pièce ainsi annulée.

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Algemeen - Bodemrechter - Door de kamer van inbeschuldigingstelling nietig verklaard stuk - Gevolg

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Généralités - Juge du fond - Pièce annulée par la chambre des mises en accusation - Conséquence

- Art. 235bis, § 6 Wetboek van Strafvordering

- Art. 235bis, § 6 Code d'Instruction criminelle

P.11.0794.N

29 november 2011

AC nr. ...

Artikel 67ter, eerste en derde lid, Wegverkeerswet verplicht de rechtspersoon en de persoon die het voertuig onder zich heeft om de identiteit van de bestuurder die een inbreuk op het Wegverkeersreglement heeft gepleegd, mede te delen maar stelt geen vermoeden van schuld in tegen die persoon of tegen de bestuurder; het laat niet toe het vermoeden van schuld bepaald bij artikel 67bis Wegverkeerswet tot die persoon of die bestuurder uit te breiden (1). (1) Cass. 14 nov. 2007, AR P.07.1064.F, AC, 2007, nr. 553.

L'article 67ter, alinéas 1er et 3 de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière oblige la personne morale et la personne qui détient le véhicule à communiquer l'identité du conducteur qui a commis une infraction à la loi précitée, mais n'instaure pas de présomption de culpabilité à l'égard de cette personne ou du conducteur; il ne permet pas d'étendre la présomption de culpabilité visée à l'article 67bis de la loi du 16 mars 1968 à cette personne ou à ce conducteur (1). (1) Cass. 14 novembre 2007, RG P.07.1064.F, Pas. 2007, n° 553.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 67ter - Draagwijdte - Toepasselijkheid - Verplichting om de identiteit van de bestuurder mee te delen - Vermoeden van schuld van artikel 67bis

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 67ter - Portée - Applicabilité - Obligation de communiquer l'identité du conducteur - Présomption de faute de l'article 67bis

P.11.0807.F

19 oktober 2011

AC nr. ...

Het misdrijf opzettelijke slagen en verwondingen vereist dat de dader bewust de daad stelt die de fysieke integriteit van het slachtoffer aantast, aangezien het bij de wet vereiste opzet alleen betrekking heeft op die daad en niet op de gevolgen ervan (1). (1) A. DELANNAY, "Les homicides et lésions corporelles volontaires", Les infractions, dl. 2, Larcier, 2010, p. 290-291.

L'infraction de coups ou blessures volontaires requiert que l'auteur commette en connaissance de cause l'acte portant atteinte à l'intégrité physique de la victime, la volonté exigée par la loi ne portant que sur cet acte et non sur son résultat (1). (1) A. DELANNAY, «Les homicides et lésions corporelles volontaires», Les infractions, Vol. 2, Larcier 2010, p. 290-291.

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Wil om iemands fysieke integriteit aan te tasten - Opzettelijke slagen en verwondingen - Moreel bestanddeel - Moreel bestanddeel

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Volonté de porter atteinte à l'intégrité physique d'autrui - Coups ou blessures volontaires - Élément moral - Élément moral

- Artt. 392, 398 en 399 Strafwetboek

- Art. 392, 398 et 399 Code pénal

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden - Moreel bestanddeel van het misdrijf - Wil om iemands fysieke integriteit aan te tasten - Opzettelijke slagen of verwondingen

COUPS ET BLESSURES. HOMICIDE - Volontaires - Élément moral de l'infraction - Volonté de porter atteinte à l'intégrité physique d'autrui - Coups ou blessures volontaires

- Artt. 392, 398 en 399 Strafwetboek

- Art. 392, 398 et 399 Code pénal

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

AMBTENAAR - Allerlei - Belangenneming

AMBTENAAR - Allerlei - Belangenneming - Miskenning van het openbaar belang - Voorwaarde

AMBTENAAR - Allerlei - Belangenneming

Het feit dat het openbaar belang niet is geschaad sluit het misdrijf belangenneming niet uit (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 2011, nr. ...

AMBTENAAR - Allerlei - Belangenneming - Miskenning van het openbaar belang - Voorwaarde

Artikel 245 van het Strafwetboek stelt het nemen van enig materieel of moreel belang strafbaar (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 2011, nr. ...

AMBTENAAR - Allerlei - Belangenneming

Naar luid van artikel 245 van het Strafwetboek bestaat strafbare inmenging erin dat iemand die een openbaar ambt uitoefent, een handeling stelt of een toestand gedooft waardoor hij voordeel kan halen uit zijn ambt en waardoor hij het algemeen belang vermengt met zijn privaat belang; dat misdrijf houdt in dat de persoon die een openbaar ambt uitoefent een belang neemt in de verrichtingen, aanbestedingen, aannemingen of werken die tot zijn ambtsbevoegdheid behoren, door zich te mengen in aangelegenheden waartoe hij niet bevoegd is en die daarmee onverenigbaar zijn (1). (1) Zie concl. OM in Pas., 2011, nr. ...

AMBTENAAR - Allerlei - Belangenneming

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

FONCTIONNAIRE - Divers - Prise d'intérêt

FONCTIONNAIRE - Divers - Prise d'intérêt - Lésion de l'intérêt général - Condition

FONCTIONNAIRE - Divers - Prise d'intérêt

L'absence de lésion de l'intérêt général n'est pas évasive du délit de prise d'intérêt (1). (1) Voir les concl. du M.P.

FONCTIONNAIRE - Divers - Prise d'intérêt - Lésion de l'intérêt général - Condition

L'article 245 du Code pénal sanctionne la prise de tout intérêt, qu'il soit matériel ou moral (1). (1) Voir les concl. du M.P.

FONCTIONNAIRE - Divers - Prise d'intérêt

L'ingérence punissable aux termes de l'article 245 du Code pénal consiste dans le fait qu'une personne exerçant une fonction publique pose un acte ou tolère une situation grâce auxquels elle peut tirer profit de sa fonction, procédant ainsi de la confusion entre l'intérêt général et l'intérêt privé; cette infraction implique que la personne exerçant une fonction publique prend un intérêt dans des actes, adjudications, entreprises ou travaux ressortissant à sa fonction, en s'ingérant dans des matières étrangères à cette compétence et incompatibles avec elle (1). (1) Voir les concl. du M.P.

FONCTIONNAIRE - Divers - Prise d'intérêt

Les éléments de personnalité susceptibles de justifier le maintien de la détention préventive peuvent se déduire de l'ensemble des faits compris dans la saisine du juge d'instruction et, notamment, d'infractions qui pourraient être imputées au suspect mais dont il n'a pas été inculqué; la juridiction d'instruction ne doit pas constater l'existence d'indices de culpabilité en rapport avec ces infractions non visées au mandat d'arrêt, avant de pouvoir en déduire l'existence d'éléments de personnalité susceptibles de motiver le maintien de la détention.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Voorlopige hechtenis - Voorwaarden - Handhaving - Gegevens eigen aan de persoonlijkheid - Misdrijven die niet in het bevel tot aanhouding zijn bedoeld - Bevel tot aanhouding

ONDERZOEKSGERECHTEN - Voorlopige hechtenis - Voorwaarden - Handhaving - Gegevens eigen aan de persoonlijkheid - Misdrijven die niet in het bevel tot aanhouding zijn bedoeld - Bevel tot

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Détention préventive - Conditions - Maintien - Eléments de personnalité - Infractions non visées au mandat d'arrêt - Mandat d'arrêt

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Détention préventive - Conditions - Maintien - Eléments de personnalité - Infractions non visées au mandat d'arrêt - Mandat d'arrêt

aanhouding

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Voorwaarden - Handhaving - Gegevens eigen aan de persoonlijkheid - Misdrijven die niet in het bevel tot aanhouding zijn bedoeld

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Conditions - Maintien - Éléments de personnalité - Infractions non visées au mandat d'arrêt

P.11.0832.F

5 oktober 2011

AC nr. ...

Artikel 420bis, eerste en tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, dat betrekking heeft op de termijnen waarover men beschikt om de cassatiemiddelen in een memorie te vermelden, maakt deel uit van de wetsbepalingen die de eiser en diens raadsman, omdat ze zo alledaags zijn, verondersteld worden te kennen; het feit dat dit artikel wordt toegepast kan hen niet verrast hebben.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Cassatiemiddel - Vermelding - Termijn - Memorie

- Art. 420bis, eerste en tweede lid Wetboek van Strafvordering

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Algemeen - Vermelding - Termijn - Memorie

- Art. 420bis, eerste en tweede lid Wetboek van Strafvordering

L'article 420bis, alinéas 1 et 2, du Code d'instruction criminelle, qui concerne les délais pour indiquer les moyens de cassation dans un mémoire, fait partie des dispositions légales qu'en raison de leur accessibilité, le demandeur en cassation et son conseil sont présumés connaître; l'application de cet article n'est pas de nature à les surprendre.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Formes - Forme et délai prévus pour le dépôt des mémoires et des pièces - Moyen de cassation - Indication - Délai - Mémoire

- Art. 420bis, al. 1er et 2 Code d'Instruction criminelle

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Généralités - Indication - Délai - Mémoire

- Art. 420bis, al. 1er et 2 Code d'Instruction criminelle

P.11.0881.N

20 september 2011

AC nr. ...

De rechter oordeelt onaantastbaar of een lasterlijke aangifte al dan niet spontaan werd gedaan; het Hof gaat enkel na of de rechter uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord.

CASSATIE - Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Spontaan karakter - Beoordeling door de rechter - Toezicht door het Hof - Strafzaken - Lasterlijke aangifte

LASTER EN EERROOF - Spontaan karakter - Beoordeling door de rechter - Toezicht door het Hof - Lasterlijke aangifte

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Spontaan karakter - Beoordeling - Toezicht door het Hof - Lasterlijke aangifte

Lasterlijke aangifte vereist onder meer dat de dader spontaan de aangifte doet; het feit dat de lasterlijke aangifte werd gedaan als verweer in een evaluatieprocedure van de magistratuur, sluit niet uit dat de aangifte spontaan werd gedaan (1). (1) Zie: Cass. 24 nov. 2009, AR P.09.1060.N, AC, 2009, nr. 693.

LASTER EN EERROOF - Vereiste - Toepassing - Lasterlijke aangifte

- Art. 445 Strafwetboek

Le juge apprécie souverainement le caractère spontané d'une dénonciation calomnieuse; la Cour vérifie uniquement si le juge ne tire pas des faits qu'il a constatés des conséquences qui leur sont étrangères ou qu'il ne peut justifier.

CASSATION - De la compétence de la cour de cassation - Divers - Caractère spontané - Appréciation par le juge - Contrôle par la Cour - Matière répressive - Dénonciation calomnieuse

CALOMNIE ET DIFFAMATION - Caractère spontané - Appréciation par le juge - Contrôle par la Cour - Dénonciation calomnieuse

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Caractère spontané - Appréciation - Contrôle par la Cour - Dénonciation calomnieuse

La dénonciation calomnieuse requiert notamment que l'auteur ait fait une dénonciation spontanée; le fait que la dénonciation calomnieuse ait été faite à titre de défense dans une procédure d'évaluation de la magistrature, n'exclut pas le caractère spontané de la dénonciation (1). (1) Voir: Cass. 24 novembre 2009, RG P.09.1060.N, Pas., 2009, n° 693.

CALOMNIE ET DIFFAMATION - Condition - Application - Dénonciation calomnieuse

- Art. 445 Code pénal

P.11.0886.F

9 november 2011

AC nr. ...

Naar luid van artikel 1022, vijfde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, bedraagt het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding, wanneer meerdere partijen die vergoeding ten laste van dezelfde in het ongelijk gestelde partij genieten, maximum het dubbel van de maximale rechtsplegingsvergoeding waarop de begunstigde die gerechtigd is om de hoogste vergoeding te eisen, aanspraak kan maken en wordt ze door de rechter tussen de partijen verdeeld; om dat maximum te bepalen moet de rechter het hoogste bedrag bepalen dat ieder van de schuldeisers naar recht kan eisen en moet hij het hoogste bedrag uit de aldus opgemaakte lijst met twee vermenigvuldigen ; vervolgens dient hij het product van die vermenigvuldiging tussen de schuldeisers te verdelen; wanneer meerdere partijen in het ongelijk zijn gesteld, moet die berekening herhaald worden ten aanzien van ieder van hen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procédure voor de feitenrechter - Meer dan één partij geniet de rechtsplegingsvergoeding - Berekening en verdeling van de vergoeding - Rechtsplegingsvergoeding

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procédure voor de feitenrechter - Verplichting - Meer dan één partij geniet de rechtsplegingsvergoeding - Partijen verdedigd door één en dezelfde raadsman en die in dezelfde zin hebben geconcludeerd - Verdeling van de vergoeding - Rechtsplegingsvergoeding

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procédure voor de feitenrechter - Meer dan één partij geniet de rechtsplegingsvergoeding - Berekening en verdeling van de vergoeding - Rechtsplegingsvergoeding

Naar luid van artikel 1022, vijfde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, bedraagt het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding, wanneer meerdere partijen die vergoeding ten laste van dezelfde in het ongelijk gestelde partij genieten, maximum het dubbel van de maximale rechtsplegingsvergoeding waarop de begunstigde die gerechtigd is om de hoogste vergoeding te eisen, aanspraak kan maken en wordt ze door de rechter tussen de partijen verdeeld; om dat maximum te bepalen moet de rechter het hoogste bedrag bepalen dat ieder van de schuldeisers naar recht kan eisen en moet hij het hoogste bedrag uit de aldus opgemaakte lijst met twee vermenigvuldigen ; vervolgens dient hij het product van die vermenigvuldiging tussen de schuldeisers te verdelen; wanneer meerdere partijen in het ongelijk zijn gesteld, moet die berekening herhaald worden ten aanzien van ieder van hen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procédure voor de feitenrechter - Verplichting - Meer dan één partij geniet de rechtsplegingsvergoeding - Partijen verdedigd door één en dezelfde

Aux termes de l'alinéa 5 de l'article 1022 du Code judiciaire, lorsque plusieurs parties bénéficient de l'indemnité de procédure à charge d'une même partie succombante, son montant est au maximum le double de l'indemnité de procédure maximale à laquelle peut prétendre le bénéficiaire qui est fondé à réclamer l'indemnité la plus élevée et elle est répartie entre les parties par le juge; pour définir ce maximum, le juge doit déterminer le montant le plus élevé que chacun des créanciers pourrait légalement réclamer et multiplier par deux la somme la plus importante parmi celles ainsi répertoriées et il lui appartient ensuite de partager le produit de cette multiplication entre les créanciers, ce calcul devant être répété en cas de pluralité de parties succombantes à l'égard de chacune d'elles (1). (1) Voir les concl. du M.P.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Pluralité de parties bénéficiant de l'indemnité - Calcul et répartition de l'indemnité - Indemnité de procédure

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Obligation - Pluralité de parties bénéficiant de l'indemnité - Parties défendues par un seul conseil et ayant conclu aux mêmes fins - Répartition de l'indemnité - Indemnité de procédure

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Pluralité de parties bénéficiant de l'indemnité - Calcul et répartition de l'indemnité - Indemnité de procédure

Viola l'article 1022 du Code judiciaire le jugement qui alloue une indemnité unique à deux parties civiles, sans la répartir entre elles, au motif qu'elles sont défendues par un seul conseil et qu'elles ont conclu aux mêmes fins (1). (1) Voir les concl. du M.P.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Obligation - Pluralité de parties bénéficiant de l'indemnité - Parties défendues par un seul conseil et ayant conclu aux mêmes

P.11.0898.N

7 juni 2011

AC nr. ...

Artikel 47septies, §2, derde lid, Wetboek van Strafvordering, noch enige andere wetsbepaling vereisen dat de schriftelijke bevestiging door de Procureur des Konings van de machtiging tot observatie, welke bij het dossier moet worden gevoegd, de periodes vermeldt tijdens dewelke de observatie kan worden uitgevoerd.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Bijzondere opsporingsmethode van observatie - Machtiging tot observatie - Schriftelijke beslissing tot bevestiging van het bestaan van een verleende machtiging - Vermelding van de periode tijdens dewelke de observatie kan worden uitgevoerd

De kamer van inbeschuldigingstelling stelt aan de hand van het vertrouwelijke dossier onaantastbaar en authentiek vast dat de machtiging tot observatie werd bevolen voor welomschreven periodes (1). (1) Zie: Cass. 2 maart 2010, AR P.10.0177.N, AC, 2010, nr. ...

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER - Kamer van inbeschuldigingstelling - Vaststelling - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethode van observatie - Machtiging tot observatie voor een welomschreven periode

- Artt. 47sexies, 47septies en 235ter, § 3 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Vaststelling - Controle over de toepassing van de bijzondere opsporingsmethode van observatie - Machtiging tot observatie voor een welomschreven periode

- Artt. 47sexies, 47septies en 235ter, § 3 Wetboek van Strafvordering

Ni l'article 47septies, § 2, alinéa 3, du Code d'instruction criminelle, ni aucune autre disposition légale ne requièrent que la confirmation écrite par le procureur du Roi de l'autorisation d'observation, à joindre au dossier, énonce les périodes au cours desquelles l'observation peut être mise en œuvre.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Méthode particulière de recherche d'observation - Autorisation d'observation - Décision écrite confirmant la délivrance d'une autorisation - Mention de la période au cours de laquelle l'observation peut être mise en oeuvre

À la lumière du dossier confidentiel, la chambre des mises en accusation constate de manière souveraine et authentique que l'autorisation d'observation a été ordonnée pour des périodes déterminées (1). (1) Voir: Cass. 2 mars 2010, RG P.10.0177.N, Pas., 2010, n° ...

APPRECIATION SOUVERAINE PAR LE JUGE DU FOND; VOIR AUSSI: 810 MOYEN DE CASSATION - Chambre des mises en accusation - Constatation - Contrôle de la mise en oeuvre de la méthode particulière de recherche d'observation - Autorisation d'observation pour une période bien déterminée

- Art. 47sexies, 47septies en 235ter, § 3 Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Constatation - Contrôle de la mise en oeuvre de la méthode particulière de recherche d'observation - Autorisation d'observation pour une période bien déterminée

- Art. 47sexies, 47septies en 235ter, § 3 Code d'Instruction criminelle

P.11.0901.F

19 oktober 2011

AC nr. ...

Het misdrijf dat erin bestaat om een minderjarige opzettelijk voedsel of verzorging te onthouden, in dusdanige mate dat zijn gezondheid in gevaar wordt gebracht, vereist geen schuldig verzuim door nalatigheid maar wel opzettelijk niet handelen waardoor het kwaad dat voortvloeit uit de onthouding van voedsel of verzorging wordt veroorzaakt (1). (1) Zie A. DE NAUW, Initiation au droit pénal spécial, Kluwer, p. 319-320, nr. 549.

KIND - Misdrijf - Onthouding van voedsel of verzorging aan minderjarigen - Opzettelijk niet handelen - Moreel bestanddeel

- Art. 425 Strafwetboek

MISDRIJF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Onthouding van voedsel of verzorging aan minderjarigen - Opzettelijk niet handelen - Moreel bestanddeel

- Art. 425 Strafwetboek

L'infraction consistant à priver volontairement un mineur d'aliments ou de soins au point de compromettre sa santé requiert, non pas une abstention fautive résultant d'une négligence, mais bien l'inaction volontaire ayant pour effet de causer le mal qui résulte de la privation d'aliments ou de soins (1). (1) Voir A. DE NAUW, Initiation au droit pénal spécial, Kluwer, p. 319-320, n° 549.

ENFANT; VOIR AUSSI: 018 FILIATION; 313 ENLEVEMENT D'ENFANT - Infraction - Privation d'aliments ou de soins infligée à des mineurs - Inaction volontaire - Élément moral

- Art. 425 Code pénal

INFRACTION - Généralités. notion. élément matériel. élément moral. unité d'intention - Privation d'aliments ou de soins infligée à des mineurs - Inaction volontaire - Élément moral

- Art. 425 Code pénal

Uit artikel 88bis, §1, eerste lid, Wetboek van Strafvordering blijkt dat een lokalisatie, enkel door het opsporen van het signaal van het toestel terwijl het in werking is en zonder dat daarbij tijdens het opsporen telecommunicatie ervan uitgaat of inkomt, bij wet is geregeld waarbij het aan de onderzoeksrechter toekomt daartoe bij gemotiveerd bevelschrift opdracht te geven (1). (1) Zie Cass. 21 okt. 1997, AR P.97.1281.N, AC, 1997, nr. 419; Cass. 10 nov. 2009, AR P.09.1584.F, AC, 2009, nr. 653; Cass. 24 mei 2011, AR P.11.0921.N, AC, 2011, nr. ...

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Opsporen van telefooncommunicatie - Lokalisatie van een mobiel toestel voor telecommunicatie - Wettelijke grondslag

- Art. 88bis, § 1, eerste lid Wetboek van Strafvordering
- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Opsporen van telefooncommunicatie - Lokalisatie van een mobiel toestel voor telecommunicatie - Wettelijke grondslag

- Art. 88bis, § 1, eerste lid Wetboek van Strafvordering
- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

ONDERZOEKSRECHTER - Opsporen van telefooncommunicatie - Lokalisatie van een mobiel toestel voor telecommunicatie - Wettelijke grondslag

- Art. 88bis, § 1, eerste lid Wetboek van Strafvordering
- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven - Opsporen van telefooncommunicatie - Lokalisatie van een mobiel toestel voor telecommunicatie - Bij wet voorziene inmenging door het openbaar gezag - Wettelijke grondslag - Artikel 8.2

- Art. 88bis, § 1, eerste lid Wetboek van Strafvordering
- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

TELEGRAAF EN TELEFOON - Opsporen van telefooncommunicatie - Lokalisatie van een mobiel toestel voor telecommunicatie - Wettelijke grondslag - Gerechtelijk onderzoek - Strafzaken

- Art. 88bis, § 1, eerste lid Wetboek van Strafvordering
- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Il ressort de l'article 88bis, §1er, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle, que la localisation par la détection du seul signal émis par l'appareil en fonctionnement et sans qu'une télécommunication soit émise ou reçue pendant le repérage, est régie par la loi et impose au juge d'instruction de la requérir par ordonnance motivée (1). (1) Voir: Cass. 21 octobre 1997, RG P.97.1281.N, Pas., 1997, n° 419; Cass. 10 novembre 2009, RG P.09.1584.F, Pas., 2009, n° 653; Cass. 24 mai 2011, RG P.11.0921.N, Pas., 2011, n° ...

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Repérage de communication téléphonique - Localisation d'un appareil de télécommunication mobile - Fondement légal

- Art. 88bis, § 1er, al. 1er Code d'Instruction criminelle
- Art. 8 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Repérage de communication téléphonique - Localisation d'un appareil de télécommunication mobile - Fondement légal

- Art. 88bis, § 1er, al. 1er Code d'Instruction criminelle
- Art. 8 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

JUGE D'INSTRUCTION - Repérage de communication téléphonique - Localisation d'un appareil de télécommunication mobile - Fondement légal

- Art. 88bis, § 1er, al. 1er Code d'Instruction criminelle
- Art. 8 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 8 - Droit au respect de la vie privée et familiale - Repérage de communication téléphonique - Localisation d'un appareil de télécommunication mobile - Ingérence par l'autorité publique prévue par la loi - Fondement légal - Article 8.2

- Art. 88bis, § 1er, al. 1er Code d'Instruction criminelle
- Art. 8 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

TELEGRAPHES ET TELEPHONES - Repérage de communication téléphonique - Localisation d'un appareil de télécommunication mobile - Fondement légal - Instruction judiciaire - Matière répressive

- Art. 88bis, § 1er, al. 1er Code d'Instruction criminelle
- Art. 8 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Aangezien het Europees Hof niet alleen vereist dat de beschuldigde begrijpt waarom hij is veroordeeld, maar ook dat de rechtspleging voldoende waarborgen biedt tegen willekeur, moet het feit dat de betrokkenen kennis kunnen nemen van de redenen van een beslissing, hen niet alleen in staat stellen de beslissing te begrijpen maar hen tevens de mogelijkheid bieden om de geldigheid ervan na te gaan; met name of, in het geval van een anonieme getuigenis tegen de beschuldigde, de veroordeling op doorslaggevende wijze gegrond is op die getuigenis, dan wel of zij steun vindt in andere bewijsmiddelen die de anonieme getuigenis staven, overeenkomstig het oude artikel 341, derde lid, van het Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Draagwijde - Schuldigverklaring - Anonieme getuigenis - Motivering - Artikel 6, E.V.R.M.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Draagwijde - Verklaring van de jury - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Schuldigverklaring - Anonieme getuigenis - Motivering - Hof van assisen

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Draagwijde - Artikel 6.1 E.V.R.M. - Schuldigverklaring - Anonieme getuigenis - Motivering - Hof van assisen

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING - Voorwaarden - Arrest Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Schending van het Europees Verdrag - Zeer zware negatieve gevolgen die alleen door een heropening van het debat kunnen worden hersteld - Heropening van de rechtspleging in zoverre zij betrekking heeft op de strafvordering

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Draagwijde - Schuldigverklaring - Anonieme getuigenis - Motivering - Artikel 6, E.V.R.M.

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Verplichting - Schuldigverklaring - Motivering - Artikel 6, E.V.R.M.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen - Voorwaarden - Arrest Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Heropening van de rechtspleging - Schending van het Europees Verdrag - Zeer zware negatieve gevolgen die alleen door een heropening van het debat kunnen worden hersteld

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Draagwijde - Verklaring van de jury - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Schuldigverklaring - Anonieme getuigenis - Motivering - Hof van assisen

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Verplichting - Verklaring van de jury - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Schuldigverklaring - Motivering - Hof van assisen

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Verplichting - Schuldigverklaring - Motivering - Artikel 6, E.V.R.M. - Hof van assisen

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie -

Comme la Cour européenne exige que, outre la nécessité pour l'accusé de comprendre sa condamnation, la procédure offre suffisamment de garanties contre l'arbitraire, le fait de pouvoir connaître les raisons d'un verdict doit non seulement permettre aux intéressés de comprendre ce verdict mais doit aussi donner la possibilité d'en vérifier la validité et notamment de contrôler si, en cas de témoignage anonyme à charge de l'accusé, la condamnation est fondée dans une mesure déterminante sur ce témoignage ou si elle prend appui sur d'autres modes de preuve qui le corroborent conformément à l'article 341, alinéa 3, ancien du Code d'instruction criminelle (1). (1) Voir les concl. du M.P.

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Portée - Verdict de culpabilité - Témoignage anonyme - Motivation - Conv. D.H., article 6

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Portée - Déclaration du jury - Droit à un procès équitable - Verdict de culpabilité - Témoignage anonyme - Motivation - Cour d'assises

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Portée - Conv. D.H., article 6, § 1er - Verdict de culpabilité - Témoignage anonyme - Motivation - Cour d'assises

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

REOUVERTURE DE LA PROCEDURE - Conditions - Arrêt de la Cour européenne des droits de l'homme - Violation de la Convention - Conséquences négatives très graves que seule une réouverture peut réparer - Réouverture de la procédure en ce qu'elle concerne l'action publique

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Portée - Verdict de culpabilité - Témoignage anonyme - Motivation - Conv. D.H., article 6

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Obligation - Verdict de culpabilité - Motivation - Conv. D.H., article 6

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Généralités - Conditions - Arrêt de la Cour européenne - Réouverture de la procédure - Violation de la Convention - Conséquences négatives très graves que seule une réouverture peut réparer

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Portée - Déclaration du jury - Droit à un procès équitable - Verdict de culpabilité - Témoignage anonyme - Motivation - Cour d'assises

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Obligation - Déclaration du jury - Droit à un procès équitable - Verdict de culpabilité - Motivation - Cour d'assises

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Obligation - Verdict de culpabilité - Motivation - Conv. D.H., article 6 - Cour d'assises

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière

Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Draagwijdte - Schuldigverklaring - Anonieme getuigenis - Motivering - Artikel 6, E.V.R.M. - Hof van assisen

répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Portée - Verdict de culpabilité - Témoignage anonyme - Motivation - Conv. D.H., article 6 - Cour d'assises

In zijn arrest van 16 november 2010 beslist de grote kamer van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat artikel 6 van het Verdrag niet verbiedt dat een beschuldigde door een volksjury wordt berecht, ook niet wanneer haar beslissing niet gemotiveerd is; volgens dat arrest vereist het Verdrag niet dat de gezworenen de redenen van hun beslissing opgeven en heeft het gebrek aan motivering van de beslissing op zich niet de miskenning van het recht op een eerlijke behandeling van de zaak tot gevolg (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

Dans son arrêt du 16 novembre 2010, la grande chambre de la Cour européenne des droits de l'homme décide que l'article 6 de la Convention ne s'oppose pas à ce qu'un accusé soit jugé par un jury populaire, même dans le cas où son verdict n'est pas motivé; selon cet arrêt, la Convention ne requiert pas que les jurés donnent les raisons de leur décision et l'absence de motivation du verdict n'emporte pas, en soi, violation du droit à un procès équitable (1). (1) Voir les concl. du M.P.

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN - Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Verplichting - Schuldigverklaring - Motivering - Artikel 6, E.V.R.M. - Hof van assisen

MOTIFS DES JUGEMENTS ET ARRETS - Pas de conclusions - Matière répressive (y compris les boissons spiritueuses et les douanes et accises) - Obligation - Verdict de culpabilité - Motivation - Conv. D.H., article 6 - Cour d'assises

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Verplichting - Schuldigverklaring - Motivering - Artikel 6, E.V.R.M.

COUR D'ASSISES - Procédure a l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Obligation - Verdict de culpabilité - Motivation - Conv. D.H., article 6

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Verplichting - Verklaring van de jury - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Schuldigverklaring - Motivering - Hof van assisen

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Obligation - Déclaration du jury - Droit à un procès équitable - Verdict de culpabilité - Motivation - Cour d'assises

Het feit dat de eiser zijn straf nog steeds uitzit onder de strafuitvoeringsmodaliteit voorwaardelijke invrijheidstelling en dat hij geldboeten en gerechtskosten betaalt alsook het feit dat zijn pensioen is ingetrokken, zijn zeer ernstige en ogenblikkelijke gevolgen die de heropening van de rechtspleging rechtvaardigen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

Le fait pour le demandeur de continuer à exécuter sa peine sous la modalité d'une libération conditionnelle et de payer des amendes et les frais de justice ainsi que la suppression de sa pension constituent des conséquences très graves et actuelles qui justifient la réouverture de la procédure (1). (1) Voir les concl. du M.P.

HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING - Voorwaarden - Arrest Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Schending van het Europees Verdrag - Zeer zware negatieve gevolgen die alleen door een heropening van het debat kunnen worden hersteld - Heropening van de rechtspleging in zoverre zij betrekking heeft op de strafvordering

REOUVERTURE DE LA PROCEDURE - Conditions - Arrêt de la Cour européenne des droits de l'homme - Violation de la Convention - Conséquences négatives très graves que seule une réouverture peut réparer - Réouverture de la procédure en ce qu'elle concerne l'action publique

- Art. 442quinquies, eerste lid Wetboek van Strafvordering
RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Algemeen - Voorwaarden - Arrest Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Heropening van de rechtspleging - Schending van het Europees Verdrag - Zeer zware negatieve gevolgen die alleen door een heropening van het debat kunnen worden hersteld

- Art. 442quinquies, al. 1er Code d'Instruction criminelle
DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Généralités - Conditions - Arrêt de la Cour européenne - Réouverture de la procédure - Violation de la Convention - Conséquences négatives très graves que seule une réouverture peut réparer

- Art. 442quinquies, eerste lid Wetboek van Strafvordering

- Art. 442quinquies, al. 1er Code d'Instruction criminelle

Het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat uitspraak doet over de hogere beroepen tegen de beschikking van de federale procureur die met toepassing van artikel 28octies Wetboek van Strafvordering beslist tot de vervreemding van inbeslaggenomen vermogensbestanddelen, bevat geen eindbeslissing in de zin van artikel 416, eerste lid, Wetboek van Strafvordering en het doet evenmin uitspraak in een der gevallen bedoeld in artikel 416, tweede lid, Wetboek van Strafvordering; het tegen dit arrest ingestelde cassatieberoep is niet ontvankelijk (1). (1) Cass. 26 nov. 2008, AR P.08.0538.F, AC, 2008, nr. 669.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Cassatieberoep - Hoger beroep - Ontvankelijkheid - Beslissing tot vervreemding van inbeslaggenomen vermogensbestanddelen - Arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Cassatieberoep - Hoger beroep - Ontvankelijkheid - Beslissing tot vervreemding van inbeslaggenomen vermogensvoordelen - Arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling

L'arrêt de la chambre des mises en accusation qui statue sur les appels formés contre l'ordonnance du procureur fédéral qui, en application de l'article 28octies du Code d'instruction criminelle, décide d'aliéner des éléments patrimoniaux saisis ne comporte pas de décision définitive au sens de l'article 416, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle et ne statue pas davantage dans l'un des cas visés à l'article 416, alinéa 2, dudit code; le pourvoi en cassation formé contre cet arrêt est irrecevable (1). (1) Cass. 26 novembre 2008, RG P.08.0538.F, Pas., 2008, n° 669.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Action publique - Pourvoi prématuré (pas de décision définitive) - Pourvoi en cassation - Appel - Recevabilité - Décision d'aliénation d'éléments patrimoniaux saisis - Arrêt de la chambre des mises en accusation

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Pourvoi en cassation - Appel - Recevabilité - Décision d'aliénation d'avantages patrimoniaux saisis - Arrêt de la chambre des mises en accusation

P.11.0919.F

2 november 2011

AC nr. ...

Tenzij vooraf uit het gerechtelijk onderzoek een gegeven blijkt waardoor de getuige van partijdigheid, subjectiviteit of oneerlijkheid kan worden verdacht, is het oordeel van de onderzoeksrechter inzake de betrouwbaarheid van de getuige onaantastbaar, aangezien er tegen zijn beschikking waarbij de volledige anonimiteit wordt toegestaan of geweigerd geen rechtsmiddel openstaat en er over de geloofwaardigheid van de getuigenis hoe dan ook nog tegenspraak kan worden gevoerd voor het onderzoeks- en vonnisgerecht (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Beschikking van de onderzoeksrechter - Controle van de betrouwbaarheid van de getuige - Onaantastbare beoordeling door de onderzoeksrechter - Anonieme getuige

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Beschikking van de onderzoeksrechter - Controle van de betrouwbaarheid van de getuige - Onaantastbare beoordeling door de onderzoeksrechter - Anonieme getuige

ONDERZOEKSRECHTER - Beschikking van de onderzoeksrechter - Controle van de betrouwbaarheid van de getuige - Onaantastbare beoordeling door de onderzoeksrechter - Anonieme getuige

A moins que l'instruction n'ait préalablement fait apparaître un élément permettant de soupçonner le témoin anonyme de partialité, de subjectivité ou de déloyauté, l'appréciation du juge d'instruction quant à la fiabilité de ce témoin est souveraine, puisque son ordonnance accordant ou refusant l'anonymat complet n'est susceptible d'aucun recours et que la crédibilité du témoignage pourra de toute manière être débattue devant les juridictions d'instruction et de jugement (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Ordonnance du juge d'instruction - Vérification de la fiabilité du témoin - Appréciation souveraine du juge d'instruction - Témoin anonyme

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Ordonnance du juge d'instruction - Vérification de la fiabilité du témoin - Appréciation souveraine du juge d'instruction - Témoin anonyme

JUGE D'INSTRUCTION - Ordonnance du juge d'instruction - Vérification de la fiabilité du témoin - Appréciation souveraine du juge d'instruction - Témoin anonyme

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Beschikking van de onderzoeksrechter - Controle van de betrouwbaarheid van de getuige - Anonieme getuige

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Beschikking van de onderzoeksrechter - Controle van de betrouwbaarheid van de getuige - Onaantastbare beoordeling door de onderzoeksrechter -

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Ordonnance du juge d'instruction - Vérification de la fiabilité du témoin - Témoin anonyme

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Ordonnance du juge d'instruction - Vérification de la fiabilité du témoin - Appréciation souveraine du juge d'instruction - Témoin anonyme

Anonieme getuige

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Beschikking van de onderzoeksrechter - Verplichte vermeldingen - Anonieme getuige

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Vraag van de verdediging om een anonieme getuige te horen - Anonieme getuige

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Verhoor door de onderzoeksrechter - Aanwezigheid van het openbaar ministerie - Anonieme getuige - Vormvereiste

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Inverdenkingstelling - Beoordeling door de kamer van inbeschuldigingstelling - Met de inverdenkinggestelde gelijkgesteld persoon

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Beschikking van de onderzoeksrechter - Verplichte vermeldingen - Anonieme getuige

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Beschikking van de onderzoeksrechter - Controle van de betrouwbaarheid van de getuige - Anonieme getuige

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Beschikking van de onderzoeksrechter - Controle van de betrouwbaarheid van de getuige - Onaantastbare beoordeling door de onderzoeksrechter - Anonieme getuige

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Verhoor door de onderzoeksrechter - Aanwezigheid van het openbaar ministerie - Anonieme getuige - Vormvereiste

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Inverdenkingstelling - Met de inverdenkinggestelde gelijkgesteld persoon

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Inverdenkingstelling - Met de inverdenkinggestelde gelijkgesteld persoon - Vermelding van een verdachte in de beschikking waarbij een getuige anonimiteit wordt toegestaan - Begrip

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Verhoor van anonieme getuige - Verzoek om een bijkomende onderzoekshandeling te stellen

ONDERZOEKSGERECHTEN - Inverdenkingstelling - Beoordeling door de kamer van inbeschuldigingstelling - Met de inverdenkinggestelde gelijkgesteld persoon

ONDERZOEKSRECHTER - Beschikking van de onderzoeksrechter - Controle van de betrouwbaarheid van de getuige - Anonieme getuige

ONDERZOEKSRECHTER - Beschikking van de onderzoeksrechter - Controle van de betrouwbaarheid van de getuige - Onaantastbare beoordeling door de onderzoeksrechter - Anonieme getuige

ONDERZOEKSRECHTER - Inverdenkingstelling - Met de inverdenkinggestelde gelijkgesteld persoon - Vermelding van een verdachte in de beschikking waarbij een getuige anonimiteit wordt toegestaan - Begrip

ONDERZOEKSRECHTER - Beschikking van de onderzoeksrechter - Verplichte vermeldingen - Anonieme getuige

ONDERZOEKSRECHTER - Verhoor door de onderzoeksrechter - Aanwezigheid van het openbaar ministerie - Anonieme getuige - Vormvereiste

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Ordonnance du juge d'instruction - Mentions obligatoires - Témoin anonyme

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Demande de la défense d'entendre un témoin anonyme - Témoin anonyme

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Audition par le juge d'instruction - Présence du ministère public - Témoin anonyme - Formalité

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Inculpation - Appréciation par la chambre des mises en accusation - Personne assimilée à l'inculpé

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Ordonnance du juge d'instruction - Mentions obligatoires - Témoin anonyme

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Ordonnance du juge d'instruction - Vérification de la fiabilité du témoin - Témoin anonyme

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Ordonnance du juge d'instruction - Vérification de la fiabilité du témoin - Appréciation souveraine du juge d'instruction - Témoin anonyme

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Audition par le juge d'instruction - Présence du ministère public - Témoin anonyme - Formalité

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Inculpation - Personne assimilée à l'inculpé

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Inculpation - Personne assimilée à l'inculpé - Mention d'un suspect dans l'ordonnance accordant l'anonymat à un témoin - Notion

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Audition d'un témoin anonyme - Demande de devoir complémentaire

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Inculpation - Appréciation par la chambre des mises en accusation - Personne assimilée à l'inculpé

JUGE D'INSTRUCTION - Ordonnance du juge d'instruction - Vérification de la fiabilité du témoin - Témoin anonyme

JUGE D'INSTRUCTION - Ordonnance du juge d'instruction - Vérification de la fiabilité du témoin - Appréciation souveraine du juge d'instruction - Témoin anonyme

JUGE D'INSTRUCTION - Inculpation - Personne assimilée à l'inculpé - Mention d'un suspect dans l'ordonnance accordant l'anonymat à un témoin - Notion

JUGE D'INSTRUCTION - Ordonnance du juge d'instruction - Mentions obligatoires - Témoin anonyme

JUGE D'INSTRUCTION - Audition par le juge d'instruction - Présence du ministère public - Témoin anonyme - Formalité

Uit artikel 86bis, §4, van het Wetboek van Strafvordering volgt dat, op straffe van nietigheid van de getuigenverklaring, de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij beslist wordt dat de identiteit van de getuige verborgen zal worden gehouden, melding moet maken van met name de toepassing van de eerste drie paragrafen van dit artikel; aan die verplichting is voldaan als de onderzoeksrechter de concrete gegevens vermeldt waardoor de partijen en het vonnis- en onderzoeksgerecht, enerzijds, zich ervan kunnen vergewissen dat de anonimiteit noodzakelijk is, rekening houdende met onder meer de ernst van de feiten en de ontoereikendheid van de andere onderzoeksmiddelen en zij, anderzijds, zowel de noodzaak tot bescherming van de anonieme getuige tegen de bedreiging waaraan hij zich blootstelt als de betrouwbaarheid van zijn getuigenis kunnen nagaan (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Beschikking van de onderzoeksrechter - Verplichte vermeldingen - Anonieme getuige

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Beschikking van de onderzoeksrechter - Verplichte vermeldingen - Anonieme getuige

ONDERZOEKSRECHTER - Beschikking van de onderzoeksrechter - Verplichte vermeldingen - Anonieme getuige

De vermelding, in de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij de getuige de volledige anonimiteit wordt toegestaan, van de namen van de personen die verdacht worden van de in het gerechtelijk onderzoek bedoelde feiten, heeft niet tot gevolg dat de strafvordering tegen hen is ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

ONDERZOEKSRECHTER - Inverdenkingstelling - Met de inverdenkinggestelde gelijkgesteld persoon - Vermelding van een verdachte in de beschikking waarbij een getuige anonimiteit wordt toegestaan - Begrip

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Inverdenkingstelling - Met de inverdenkinggestelde gelijkgesteld persoon - Vermelding van een verdachte in de beschikking waarbij een getuige anonimiteit wordt toegestaan - Begrip

Il résulte de l'article 86bis, §4, du Code d'instruction criminelle que, sous peine de nullité du témoignage, l'ordonnance du juge d'instruction décidant que l'identité du témoin sera tenue secrète doit notamment mentionner l'application des trois premiers paragraphes de cet article; il est satisfait à cette obligation par la mention des éléments concrets permettant aux parties et aux juridictions d'instruction et de jugement, d'une part, de s'assurer que l'anonymat est indispensable compte tenu notamment de la gravité des faits et de l'insuffisance des autres moyens d'instruction, et d'autre part, de vérifier tant la nécessité de protéger le témoin anonyme contre la menace à laquelle il s'expose, que la fiabilité de son témoignage (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Ordonnance du juge d'instruction - Mentions obligatoires - Témoin anonyme

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Ordonnance du juge d'instruction - Mentions obligatoires - Témoin anonyme

JUGE D'INSTRUCTION - Ordonnance du juge d'instruction - Mentions obligatoires - Témoin anonyme

La mention, dans l'ordonnance du juge d'instruction accordant l'anonymat complet à un témoin, du nom des personnes soupçonnées des faits visés par l'instruction, n'entraîne pas que l'action publique soit exercée à leur charge (1). (1) Voir les concl. du M.P.

JUGE D'INSTRUCTION - Inculpation - Personne assimilée à l'inculpé - Mention d'un suspect dans l'ordonnance accordant l'anonymat à un témoin - Notion

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Inculpation - Personne assimilée à l'inculpé - Mention d'un suspect dans l'ordonnance accordant l'anonymat à un témoin - Notion

De persoon tegen wie de strafvordering wordt ingesteld, in de zin van artikel 61bis, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, is degene die in de vordering van het openbaar ministerie of in de burgerlijke partijstelling bij naam of althans rechtstreeks als verdachte wordt genoemd; het feit dat iemand door een inverdenkinggestelde of een getuige in de zaak wordt betrokken, herhaaldelijk wordt verhoord of het voorwerp is van een huiszoeking of een beslag, kan op zich niet gelijkgesteld worden met het instellen van de strafvordering, wat, gezien het voormelde artikel 61bis, tweede lid, gelijkaardige rechten verleent als die van de inverdenkinggestelde (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Inverdenkingstelling - Met de inverdenkinggestelde gelijkgesteld persoon

Artikel 86bis, §4, van het Wetboek van Strafvordering, verplicht de onderzoeksrechter om zich van de betrouwbaarheid van de getuige te vergewissen, met andere woorden, het geloof na te gaan dat aan de getuige, nog vóór diens getuigenis, mag worden gehecht, en niet de geloofwaardigheid van de getuigenis die eerst later kan worden ingeschat; die magistraat dient daarnaast niet de middelen te preciseren waardoor hij dat toezicht heeft kunnen uitoefenen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Beschikking van de onderzoeksrechter - Controle van de betrouwbaarheid van de getuige - Anonieme getuige

ONDERZOEKSRECHTER - Beschikking van de onderzoeksrechter - Controle van de betrouwbaarheid van de getuige - Anonieme getuige

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Beschikking van de onderzoeksrechter - Controle van de betrouwbaarheid van de getuige - Anonieme getuige

Het recht van de inverdenkinggestelde om te verzoeken dat de anonieme getuige zou worden verhoord, impliceert niet het recht dat zijn verzoek ook zal worden ingewilligd, aangezien het aan de rechter staat om te oordelen of het wel opportuun is om de hem vooraf gesuggereerde vragen te stellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Vraag van de verdediging om een anonieme getuige te horen - Anonieme getuige

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Verhoor van anonieme getuige - Verzoek om een bijkomende onderzoekshandeling te stellen

De eerbiediging van het recht van verdediging vereist niet dat de rechter, alvorens zijn beslissing uit te spreken, de partijen kennis geeft van de redenering waarmee hij tot zijn overtuiging is gekomen.

La personne à l'égard de laquelle l'action publique est engagée s'entend, au sens de l'article 61bis, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, de celle qui est nominativement ou à tout le moins directement visée comme suspecte dans les réquisitions du ministère public ou dans la constitution de partie civile; le fait d'être mis en cause par un inculpé ou par un témoin, d'être entendu à plusieurs reprises ou d'être visé par une perquisition ou une saisie, ne peut être assimilé en soi à la mise en mouvement de l'action publique conférant, au vu de l'article 61bis, alinéa 2, précité, des droits équivalents à ceux dont jouit l'inculpé (1). (1) Voir les concl. du M.P.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Inculpation - Personne assimilée à l'inculpé

L'article 86bis, §4, du Code d'instruction criminelle fait obligation au juge d'instruction de s'assurer de la fiabilité du témoin anonyme, autrement dit de vérifier la confiance qui peut lui être accordée avant même qu'il témoigne, et non la crédibilité du témoignage qui ne pourrait être mesurée qu'ultérieurement; il n'est pas demandé à ce magistrat de préciser, en outre, les moyens qui lui ont permis d'effectuer ce contrôle (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Ordonnance du juge d'instruction - Vérification de la fiabilité du témoin - Témoin anonyme

JUGE D'INSTRUCTION - Ordonnance du juge d'instruction - Vérification de la fiabilité du témoin - Témoin anonyme

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Ordonnance du juge d'instruction - Vérification de la fiabilité du témoin - Témoin anonyme

Le droit pour l'inculpé de solliciter l'audition du témoin anonyme n'implique pas celui de voir sa demande acceptée, dès lors que le juge apprécie l'opportunité de poser les questions qui lui sont préalablement suggérées (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Demande de la défense d'entendre un témoin anonyme - Témoin anonyme

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Audition d'un témoin anonyme - Demande de devoir complémentaire

Le respect des droits de la défense n'impose pas que le juge, avant de prononcer sa décision, communique aux parties le raisonnement par lequel il s'est convaincu.

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling vaststelt dat een verdachte in de vordering van het openbaar ministerie noch uitdrukkelijk werd aangeduid, noch rechtstreeks in de zaak werd betrokken, dat de hem betreffende onderzoekshandelingen niet inhouden dat tegen hem de strafvordering is ingesteld en dat de onderzoeksrechter niet kan worden verweten dat hij getalmd heeft met de inverdenkingstelling, kan zij daaruit afleiden dat die verdachte geen persoon is tegen wie de strafvordering is ingesteld, in de zin van de artikelen 61bis en 86bis van het Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTEN - Inverdenkingstelling - Beoordeling door de kamer van inbeschuldigingstelling - Met de inverdenkinggestelde gelijkgesteld persoon

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Inverdenkingstelling - Beoordeling door de kamer van inbeschuldigingstelling - Met de inverdenkinggestelde gelijkgesteld persoon

Lorsqu'elle constate qu'un suspect n'a été ni expressément désigné ni directement mis en cause dans les réquisitions du ministère public, que les actes d'enquête qui le concernent n'impliquent pas que l'action publique ait été engagée à sa charge et qu'il ne peut être reproché au juge d'instruction d'avoir tardé à procéder à son inculpation, la chambre des mises en accusation peut en déduire que ce suspect n'était pas une personne à l'égard de laquelle l'action publique est engagée, au sens des articles 61bis et 86bis du Code d'instruction criminelle (1). (1) Voir les concl. du M.P.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Inculpation - Appréciation par la chambre des mises en accusation - Personne assimilée à l'inculpé

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Inculpation - Appréciation par la chambre des mises en accusation - Personne assimilée à l'inculpé

Ofschoon artikel 86ter van het Wetboek van Strafvordering de procureur des Konings toestaat het verhoor van een anonieme getuige bij te wonen, maakt het daarvan geen op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereiste (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

BEWIJS - Strafzaken - Getuigen - Verhoor door de onderzoeksrechter - Aanwezigheid van het openbaar ministerie - Anonieme getuige - Vormvereiste

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Verhoor door de onderzoeksrechter - Aanwezigheid van het openbaar ministerie - Anonieme getuige - Vormvereiste

ONDERZOEKSGERECHTEN - Verhoor door de onderzoeksrechter - Aanwezigheid van het openbaar ministerie - Anonieme getuige - Vormvereiste

Si l'article 86ter du Code d'instruction criminelle permet au procureur du Roi d'assister à l'audition d'un témoin anonyme, il n'en fait pas une formalité prescrite à peine de nullité (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PREUVE - Matière répressive - Preuve testimoniale - Audition par le juge d'instruction - Présence du ministère public - Témoin anonyme - Formalité

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Audition par le juge d'instruction - Présence du ministère public - Témoin anonyme - Formalité

JUGE D'INSTRUCTION - Audition par le juge d'instruction - Présence du ministère public - Témoin anonyme - Formalité

P.11.0921.N

24 mei 2011

AC nr. ...

Uit artikel 88bis, §1, eerste lid, Wetboek van Strafvordering blijkt dat een lokalisatie, enkel door het opsporen van het signaal van het toestel terwijl het in werking is en zonder dat daarbij tijdens het opsporen telecommunicatie ervan uitgaat of inkomt, bij wet is geregeld waarbij het aan de onderzoeksrechter toekomt daartoe bij gemotiveerd bevelschrift opdracht te geven (1). (1) Zie Cass. 21 okt. 1997, AR P.97.1281.N, AC, 1997, nr. 419; Cass. 10 nov. 2009, AR P.09.1584.F, AC, 2009, nr. 653; Cass. 24 mei 2011, AR P.11.0909.N, AC, 2011, nr. ...

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Opsporen van telefooncommunicatie - Lokalisatie van een mobiel toestel voor telecommunicatie

Il ressort de l'article 88bis, §1er, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle, que la localisation par la détection du seul signal émis par l'appareil en fonctionnement et sans qu'une télécommunication soit émise ou reçue pendant le repérage, est régie par la loi et impose au juge d'instruction de la requérir par ordonnance motivée (1). (1) Voir: Cass. 21 octobre 1997, RG P.97.1281.N, Pas., 1997, n° 419; Cass. 10 novembre 2009, RG P.09.1584.F, Pas., 2009, n° 653; Cass. 24 mai 2011, RG P.11.0909.N, Pas., 2011, n° ...

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Repérage de communication téléphonique - Localisation d'un appareil de télécommunication mobile

- Art. 88bis, § 1, eerste lid Wetboek van Strafvordering
ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Opsporen van
telefooncommunicatie - Lokalisatie van een mobiel toestel voor
telecommunicatie

- Art. 88bis, § 1, eerste lid Wetboek van Strafvordering
ONDERZOEKSRECHTER - Opsporen van telefooncommunicatie -
Lokalisatie van een mobiel toestel voor telecommunicatie

- Art. 88bis, § 1, eerste lid Wetboek van Strafvordering
TELEGRAAF EN TELEFOON - Opsporen van telefooncommunicatie -
Lokalisatie van een mobiel toestel voor telecommunicatie -
Gerechtigd onderzoek - Strafzaken

- Art. 88bis, § 1, eerste lid Wetboek van Strafvordering

- Art. 88bis, § 1er, al. 1er Code d'Instruction criminelle
INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Repérage de
communication téléphonique - Localisation d'un appareil de
télécommunication mobile

- Art. 88bis, § 1er, al. 1er Code d'Instruction criminelle
JUGE D'INSTRUCTION - Repérage de communication téléphonique -
Localisation d'un appareil de télécommunication mobile

- Art. 88bis, § 1er, al. 1er Code d'Instruction criminelle
TELEGRAPHES ET TELEPHONES - Repérage de communication
téléphonique - Localisation d'un appareil de télécommunication
mobile - Instruction judiciaire - Matière répressive

- Art. 88bis, § 1er, al. 1er Code d'Instruction criminelle

P.11.0927.F

15 juni 2011

AC nr. ...

Aangezien de kamer van inbeschuldigingstelling de rechtmatigheid van het verzoek tot uitlevering van roerende zaken heeft onderzocht en dat toezicht heeft uitgeoefend nadat zij de derde beslagene en diens raadsman heeft gehoord, berokkent de niet-nietigverklaring van de beroepen beschikking van de raadkamer, voor de rechtszitting waarvan die derde beslagene kloeg niet te zijn opgeroepen, laatstgenoemde geen nadeel, en het arrest neemt de nietigheid niet over die het middel aan de beslissing van de eerste rechter toeschrijft, aangezien het debat in hoger beroep op tegenspraak is gevoerd, het arrest gegrond is op eigen redenen en het hoger beroep van de eiser de door hem gewenste uitwerking had (1). (1) Zie Cass. 3 jan. 2006, AR P.05.1662.N, AC, 2006, nr. 5; Cass. 28 mei 2008, AR P.08.0751.F, AC, 2008, nr. 328; Cass. 14 april 2009, AR P.09.0532.F, AC, 2009, nr. 251.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Hoger beroep - Kamer van
inbeschuldigingstelling - Recht van verdediging - Voorwaarden -
Derde-beslagene - Uitlevering - Uitlevering van roerende zaken -
Niet opgeroepen - Herstel van het recht van verdediging -
Raadkamer

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Hoger beroep - Kamer van
inbeschuldigingstelling - Voorwaarden - Derde-beslagene -
Uitlevering - Uitlevering van roerende zaken - Niet opgeroepen -
Herstel van het recht van verdediging - Raadkamer

UITLEVERING - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling -
Recht van verdediging - Voorwaarden - Derde-beslagene -
Uitlevering van roerende zaken - Niet opgeroepen - Herstel van het
recht van verdediging - Raadkamer

Noch artikel 20 van het Europees Verdrag betreffende uitlevering, gedaan te Parijs op 13 december 1957, noch artikel 11 van de Uitleveringswet van 15 maart 1874, verbieden een derde bij wie gestolen goederen in beslag werden genomen, zijn recht op teruggave te doen gelden, met name voor de rechter van de verzoekende Partij.

UITLEVERING - Betwisting - Verzoekende partij - Uitlevering van

Dès lors que la chambre des mises en accusation a vérifié la légalité de la demande d'extradition mobilière et a effectué ce contrôle après avoir entendu le tiers saisi et son conseil, l'absence d'annulation de l'ordonnance entreprise de la chambre du conseil à l'audience de laquelle ce tiers saisi faisait reproche de n'avoir pas été convoqué, ne lui cause aucun grief, et l'arrêt ne s'approprie pas la nullité que le moyen impute à la décision du premier juge, puisque les débats furent contradictoires en degré d'appel, que l'arrêt statue par des motifs propres et que le recours du demandeur a produit l'effet utile qu'il en pouvait attendre (1). (1) Voir Cass. 3 janvier 2006, RG P.05.1662.N., Pas., 2006, n° 5; Cass. 28 mai 2008, RG P.08.0751.F., Pas., 2008, n° 328; Cass. 14 avril 2009, RG P. 09.0532.F, Pas., 2009, n° 251.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Appel - Chambre des mises en
accusation - Droits de la défense - Conditions - Tiers saisi -
Extradition - Extradition mobilière - Absence de convocation -
Restauration des droits de la défense - Chambre du conseil

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Appel - Chambre des
mises en accusation - Conditions - Tiers saisi - Extradition -
Extradition mobilière - Absence de convocation - Restauration des
droits de la défense - Chambre du conseil

EXTRADITION - Appel - Chambre des mises en accusation - Droits de
la défense - Conditions - Tiers saisi - Extradition mobilière - Absence
de convocation - Restauration des droits de la défense - Chambre du
conseil

Ni l'article 20 de la Convention européenne d'extradition faite à Paris le 13 décembre 1957, ni l'article 11 de la loi du 15 mars 1874 sur les extraditions, n'interdisent au tiers entre les mains duquel des biens volés ont été saisis, de faire valoir ses droits à la restitution, notamment devant le juge de la Partie requérante.

EXTRADITION - Contestation - Partie requérante - Extradition

roerende zaken - Roerend voorwerp - Derde bezitter - Overdracht

- Art. 20 Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 dec. 1957

- Art. 11 Wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen

Noch artikel 20.4 van het Europees Verdrag betreffende uitlevering, gedaan te Parijs op 13 december 1957, noch artikel 42, 1°, van het Strafwetboek, noch artikel 11, vierde lid, van de Uitleveringswet van 15 maart 1874, verplichten het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over een verzoek tot uitlevering van roerende zaken, om de overdracht te weigeren van de voorwerpen die alleen in beslag zijn genomen omdat een derde bezitter er belang bij heeft dat zij de grens niet overschrijden.

MACHTEN - Rechterlijke macht - Onderzoeksgerecht - Verzoekende partij - Weigering - Uitlevering - Uitlevering van roerende zaken - Ambtelijke opdracht - Verzoek tot overdracht - Bevoegdheid van de rechter - Derde bezitter - Strafzaken - Belang

- Art. 11, vierde lid Wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen

- Art. 20.4 Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 dec. 1957

- Art. 42, 1° Strafwetboek

ONDERZOEKSGERECHTEN - Verzoekende partij - Weigering - Uitlevering - Uitlevering van roerende zaken - Ambtelijke opdracht - Verzoek tot overdracht - Derde bezitter - Bevoegdheden van de rechter - Belang

- Art. 11, vierde lid Wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen

- Art. 20.4 Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 dec. 1957

- Art. 42, 1° Strafwetboek

UITLEVERING - Onderzoeksgerecht - Verzoekende partij - Weigering - Uitlevering van roerende zaken - Ambtelijke opdracht - Verzoek tot overdracht - Derde bezitter - Belang - Bevoegdheden

- Art. 11, vierde lid Wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen

- Art. 20.4 Europees Verdrag betreffende uitlevering van 13 dec. 1957

- Art. 42, 1° Strafwetboek

mobilière - Objet mobilier - Tiers détenteur - Remise

- Art. 20 Convention européenne d'extradition du 13 décembre 1957

- Art. 11 L. du 15 mars 1874 sur les extraditions

Ni l'article 20.4 de la Convention européenne d'extradition faite à Paris le 13 décembre 1957, ni l'article 42, 1°, du Code pénal, ni l'article 11, alinéa 4, de la loi du 15 mars 1874 sur les extraditions, n'obligent la juridiction d'instruction appelée à statuer sur une demande d'extradition mobilière, à refuser la remise des objets saisis du seul fait qu'un tiers détenteur est intéressé à ce qu'ils ne franchissent pas la frontière.

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Juridiction d'instruction - Partie requérante - Refus - Extradition - Extradition mobilière - Commission rogatoire - Demande de remise - Pouvoirs du juge - Tiers détenteur - Matière répressive - Intérêt

- Art. 11, al. 4 L. du 15 mars 1874 sur les extraditions

- Art. 20.4 Convention européenne d'extradition du 13 décembre 1957

- Art. 42, 1° Code pénal

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Partie requérante - Refus - Extradition - Extradition mobilière - Commission rogatoire - Demande de remise - Tiers détenteur - Pouvoirs du juge - Intérêt

- Art. 11, al. 4 L. du 15 mars 1874 sur les extraditions

- Art. 20.4 Convention européenne d'extradition du 13 décembre 1957

- Art. 42, 1° Code pénal

EXTRADITION - Juridiction d'instruction - Partie requérante - Refus - Extradition mobilière - Commission rogatoire - Demande de remise - Tiers détenteur - Intérêt - Pouvoirs

- Art. 11, al. 4 L. du 15 mars 1874 sur les extraditions

- Art. 20.4 Convention européenne d'extradition du 13 décembre 1957

- Art. 42, 1° Code pénal

Met het verbod "elke uitrusting (...) of elk ander middel (...)" bij zich te hebben om de vaststelling van de overtredingen van de Wegverkeerswet en van de reglementen betreffende de politie over het wegverkeer te verhinderen of te bemoeilijken, beoogt artikel 62bis Wegverkeerswet een allesomvattend verbod, aangezien die wetsbepaling geen definitie geeft van het begrip "elke uitrusting" en "elk ander middel" zodat die in hun gewone betekenis moeten worden verstaan, dit is als hetgeen gebruikt wordt om een doel te bereiken, hier om de vaststelling van overtredingen van de Wegverkeerswet en de reglementen betreffende de politie over het wegverkeer te verhinderen of te bemoeilijken; het plooien van een nummerplaat en van de beugel waarop deze is bevestigd opdat zij niet zou kunnen worden gelezen door bevoegde ambtenaren of automatisch werkende toestellen zodat die vaststelling onmogelijk wordt, kan dergelijk middel zijn dat de bestuurder van het voertuig waarop zij is aangebracht, bij zich heeft.

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62 - Artikel 62bis - Tegenwerking van de opsporing en de vaststelling van overtredingen - Uitrustingen of middelen die de opsporing en vaststelling bemoeilijken of verhinderen - Omgeplooid nummerplaat - Begrip - Toepassing - Verbod

En interdisant de se munir de "tout équipement (...) ou de tout autre moyen" entravant ou empêchant la constatation d'infractions à la loi relative à la police de la circulation routière ou aux règlements sur la police de la circulation routière, l'article 62bis de la loi du 16 mars 1968 vise une interdiction générale dès lors que cette disposition légale ne définit pas la notion de "tout équipement" et "de tout autre moyen" de sorte qu'il y a lieu de les entendre dans leur sens usuel, c'est-à-dire ce qui est utilisé pour atteindre un but, en l'espèce pour entraver ou empêcher la constatation des infractions à la loi relative à la police de la circulation routière et aux règlements sur la police de la circulation routière; le fait de plier une plaque d'immatriculation ainsi que le collier sur lequel elle est fixée afin qu'elle ne puisse être lue par les agents compétents ou par des appareils automatiques de sorte que cette constatation devient impossible, peut constituer un tel moyen détenu par le conducteur du véhicule sur lequel il est fixé.

ROULAGE - Loi relative à la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 62 - Article 62bis - Entrave à la recherche et à la constatation des infractions - Equipements ou moyens entravant ou empêchant la recherche ou la constatation d'infractions - Plaque d'immatriculation pliée - Notion - Application - Interdiction

P.11.0944.F

29 juni 2011

AC nr. ...

Het beschikkingsbeginsel geldt niet voor de beoordeling van de strafvordering (1). (1) R. DECLERCQ, *Éléments de procédure pénale*, Brussel, Bruylant, 2006, p. 1174, nr. 2378-2379.

STRAFVORDERING - Beoordeling van de strafvordering - Toepassing - Beschikkingsbeginsel

Le jugement de l'action publique n'est pas régi par le principe du dispositif (1). (1) R. DECLERCQ, *Éléments de procédure pénale*, Bruxelles, Bruylant, 2006, p. 1174, n° 2378-2379.

ACTION PUBLIQUE - Jugement de l'action principe - Application - Principe dispositif

P.11.0955.F

16 november 2011

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

POLITIE - Aanhouding - Particulier
VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding - Particulier - Politie

Een politieagent is niet de enige die iemand kan vasthouden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

POLITIE - Aanhouding - Particulier
- Art. 1, 3° Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding - Particulier - Politie
- Art. 1, 3° Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Conclusions du procureur général Leclercq.

POLICE - Arrestation - Particulier
DETENTION PREVENTIVE - Arrestation - Particulier - Police

Un policier n'est pas la seule personne qui peut procéder à une arrestation à titre conservatoire (1). (1) Voir les concl. du M.P.

POLICE - Arrestation - Particulier
- Art. 1er, 3° L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Arrestation - Particulier - Police
- Art. 1er, 3° L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

De overtuigingswaarde van een stuk ligt besloten in de aanspraken van de partij die het stuk overlegt en die zich erop beroept tot staving van haar beweringen; daaruit volgt dat de rechter die weigert aan het voormelde stuk de aangevoerde geloofwaardigheid toe te kennen, de heropening van het debat niet moet bevelen vooraleer hij de voormelde beoordeling formuleert.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Strafvordering - Geschriften - Stuk - Bewijs - Wettelijke bewijswaarde - Heropening van het debat

MACHTEN - Rechterlijke macht - Geschriften - Stuk - Wettelijke bewijswaarde - Strafzaken - Heropening van het debat

BEWIJS - Strafzaken - Geschriften - Bewijswaarde - Stuk - Wettelijke bewijswaarde - Heropening van het debat

Artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden is alleen van toepassing op het onderzoek van ofwel burgerlijke rechten en verplichtingen, ofwel de gegrondheid van een beschuldiging in strafzaken; die bepaling is dus niet van toepassing op de strafuitvoeringsrechtbank die kennis neemt van een verzoek tot toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit (1). (1) Cass. 28 dec. 2010, AR P.10.1893.F, AC, 2010, nr. ...; zie ook M. De Swaef en M. Traest, "Overzicht van cassatierechtspraak in strafuitvoeringszaken, 1 maart 2009-31 december 2010", R.W., 2010-2011, p. 1643, nr. 53.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Draagwijdte - Strafvordering - Strafvordering - Toepassingsgebied

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Draagwijdte - Strafvordering - Strafvordering - Artikel 6.1 - Toepassingsgebied - Artikel 6 - Verdrag Rechten van de Mens

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

L'aptitude d'un document à convaincre de la réalité de son contenu est incluse dans les prétentions de la partie qui le produit et s'en prévaut à l'appui de ses dires; il en résulte que le juge qui refuse d'accorder à ladite pièce le crédit invoqué n'est pas tenu d'ordonner la réouverture des débats avant de formuler cette appréciation.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action publique - Preuve littérale - Document - Preuve - Force probante - Réouverture des débats

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Preuve littérale - Document - Force probante - Matière répressive - Réouverture des débats

PREUVE - Matière répressive - Preuve littérale - Valeur probante - Document - Force probante - Réouverture des débats

L'article 6.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ne s'applique qu'à l'examen soit des contestations sur des droits et obligations de caractère civil, soit du bien-fondé de toute accusation en matière pénale; cette disposition ne régit dès lors pas le tribunal de l'application des peines saisi d'une demande tendant à l'octroi d'une modalité d'exécution de la peine (1). (1) Cass. 28 décembre 2010, RG P.10.1893.F, Pas., 2010, n° ...; voir également M. De Swaef et M. Traest, «Overzicht van cassatierechtbank in strafuitvoeringszaken, 1 maart 2009 - 31 december 2010», R.W., 2010-2011, p. 1643, n° 53.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Portée - Tribunal de l'application des peines - Champ d'application

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Portée - Tribunal de l'application des peines - Article 6.1 - Champ d'application - Article 6 - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

De vrijheidsbeneming bedoeld in artikel 5 E.V.R.M. betreft een maatregel waarbij een persoon tegen zijn wil wordt opgehouden in een welbepaalde plaats ingevolge het bevel van een bevoegde overheid; het geval van een persoon die zich in zijn woning verschanst waar hij zich vrijwillig begeven heeft, is dergelijke vrijheidsbeneming niet.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1 - Vrijheidsbeneming

- Art. 5 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

De vrijheidsbeneming bedoeld in de artikelen 1,1°, 2 en 18, § 1, eerste lid, Voorlopige Hechteniswet neemt een aanvang vanaf het ogenblik dat de verdachte geen vrijheid van komen en gaan heeft, dit is vanaf het ogenblik dat de politiediensten zich van zijn persoon hebben verzekerd; dit is niet het geval wanneer de verdachte zich vrij in zijn woning begeeft waar hij zich verschanst en de politiediensten de straat in de omgeving van die woning afzetten; op dat ogenblik hebben de politiediensten immers nog geen controle over de persoon van de verdachte en is het diens vrije keuze om zich in de plaats waar hij zich bevindt te verschanzen (1). (1) Zie Cass. 21 nov. 2001, AR P.01.1538.F, AC, 2001, nr. 636.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Aanvang - Vrijheidsbeneming

- Artt. 1, 1°, 2, 5° en 18, § 1, eerste lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

La privation de liberté visée à l'article 5 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales concerne une mesure par laquelle une personne est retenue contre son gré dans un endroit déterminé à la suite de l'ordre d'une autorité compétente; le cas d'une personne qui se retranche dans son habitation où il s'est rendu librement ne constitue pas pareille privation de liberté.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.1 - Privation de liberté

- Art. 5 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

La privation de liberté visée aux articles 1er, 1°, 2 et 18, §1er, alinéa 1er, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive commence à courir à partir du moment où l'inculpé perd la liberté d'aller et de venir, c'est-à-dire à partir du moment où les services de police se sont assurés de sa personne; tel n'est pas le cas lorsque l'inculpé se rend librement dans son habitation où il se retranche et que les services de police bloquent la rue avoisinant cette habitation; à ce moment, en effet, les services de police n'ont pas encore le contrôle de la personne de l'inculpé et c'est le libre choix de ce dernier de se retrancher à l'endroit où il se trouve (1). (1) Voir Cass. 21 novembre 2001, RG P.01.1538.F, Pas., 2001, n° 636.

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Point de départ - Privation de liberté

- Art. 1, 1°, 2, 5° et 18, § 1er al. 1er L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

P.11.0988.F

22 juni 2011

AC nr. ...

De ernst van de uitlokking kan niet uitsluitend beoordeeld worden in het licht van de persoonlijkheid van de uitgelokte dader ; de bij artikel 411 van het Strafwetboek vereiste zware gewelddaden zijn die welke de vrije wil van een normaal en redelijk persoon in het gedrang brengen en niet die welke alleen maar dat gevolg hadden wegens de bijzondere gevoeligheid van de uitgelokte dader (1). (1) Zie J. PRADEL, Droit pénal, dl. I, Introduction générale, 7de uitg., Parijs, 1989, p. 598, nr. 600 ; A. DELANNAY, Les homicides et lésions corporelles volontaires, in "Les infractions", band 2, "Les infractions contre les personnes", Larcier, 2010, p. 349 ; O. BASTYNS, La provocation: évaluation jurisprudentielle et doctrinale d'une cause d'excuse, in "Actualités du droit pénal", Brussel, Bruylant, 2009, nr. 19, p. 89.

MISDRIJF - Rechtaardiging en verschoning - Verschoning - Beoordeling - Zware gewelddaden tegen personen - Uitlokking

La gravité de la provocation ne peut pas s'apprécier uniquement en fonction de la subjectivité de l'agent provoqué; les violences graves requises par l'article 411 du Code pénal sont celles de nature à amoindrir le libre-arbitre d'une personne normale et raisonnable et non celles qui n'ont eu cet effet qu'en raison de l'émotivité particulière de l'agent provoqué (1). (1) Voir J. PRADEL, Droit pénal, T.I., Introduction générale, 7ème éd., Paris, 1989, p. 598, n° 600; A. DELANNAY, Les homicides et lésions corporelles volontaires, in "Les infractions", vol. 2, "Les infractions contre les personnes", Larcier, 2010, p. 349; O. BASTYNS, La provocation: évaluation jurisprudentielle et doctrinale d'une cause d'excuse, in "Actualités du droit pénal", Bruxelles, Bruylant, 2009, n° 19, p. 89.

INFRACTION - Justification et excuse - Excuse; voir aussi: 419/08 peine - Appréciation - Violences graves envers les personnes -

- Art. 411 Strafwetboek

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden - Beoordeling - Verschoningsgrond - Zware gewelddaden tegen personen - Uitlokking

- Art. 411 Strafwetboek

Provocation

- Art. 411 Code pénal

COUPS ET BLESSURES. HOMICIDE - Volontaires - Appréciation - Cause d'excuse - Violences graves envers les personnes - Provocation

- Art. 411 Code pénal

De wet meet de ernst van de gewelddaden waarvoor een verschoningsgrond is aangenomen, ongeacht of dat geweld fysiek of verbaal is, niet alleen af aan de hevigheid van de reactie die de gewelddaden hebben veroorzaakt, maar ook aan de zwaarte van de concrete feiten, in verhouding tot de ernst van het uitgelokte misdrijf.

MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning - Zware gewelddaden tegen personen - Uitlokking

- Art. 411 Strafwetboek

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden - Verschoningsgrond - Zware gewelddaden tegen personen - Uitlokking

- Art. 411 Strafwetboek

La loi ne mesure pas la gravité des violences génératrices de l'excuse, qu'elles soient physiques ou morales, uniquement sur l'intensité de la réaction qu'elles ont entraînées, mais également sur leur intensité matérielle comparée à la gravité de l'infraction provoquée.

INFRACTION - Justification et excuse - Excuse; voir aussi: 419/08 peine - Violences graves envers les personnes - Provocation

- Art. 411 Code pénal

COUPS ET BLESSURES. HOMICIDE - Volontaires - Cause d'excuse - Violences graves envers les personnes - Provocation

- Art. 411 Code pénal

De bodemrechter beoordeelt in feite of de gewelddaden het bij artikel 411 van het Strafwetboek vereiste ernstig karakter hebben; het staat evenwel aan het Hof om na te gaan of de rechter uit zijn feitelijke vaststellingen de verschoningsgrond naar recht heeft kunnen afleiden.

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN - Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Verschoningsgrond - Zware gewelddaden tegen personen - Uitlokking

- Art. 411 Strafwetboek

CASSATIEMIDDELEN - Strafzaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Zware gewelddaden tegen personen - De verschoningsgrond uitlokking

- Art. 411 Strafwetboek

MISDRIJF - Rechtvaardiging en verschoning - Verschoning - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Zware gewelddaden tegen personen - Uitlokking - Grenzen

- Art. 411 Strafwetboek

Le juge du fond apprécie en fait si les violences présentent le caractère de gravité requis par l'article 411 du Code pénal; il appartient cependant à la Cour de vérifier si le juge a pu, de ses constatations en fait, légalement déduire l'existence de la cause d'excuse.

COUPS ET BLESSURES. HOMICIDE - Volontaires - Appréciation souveraine par le juge du fond - Cause d'excuse - Violences graves envers les personnes - Provocation

- Art. 411 Code pénal

MOYEN DE CASSATION - Matière répressive - Appréciation souveraine par le juge du fond - Violences graves envers les personnes - Cause d'excuse de provocation

- Art. 411 Code pénal

INFRACTION - Justification et excuse - Excuse; voir aussi: 419/08 peine - Appréciation souveraine par le juge du fond - Violences graves envers les personnes - Provocation - Limites

- Art. 411 Code pénal

De onwettigheid van de verschoningsgrond brengt de nietigheid mee van de beslissing die, op grond daarvan, uitspraak doet over de straf.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij - Hof van assisen - Aanneming van de verschoningsgrond uitlokking - Verklaring van de jury - Uitspraak over de straf - Onwettigheid

HOF VAN ASSISEN - Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Vernietiging - Aanneming van de verschoningsgrond uitlokking - Verklaring van de jury - Uitspraak over de straf - Omvang - Onwettigheid

L'illégalité entachant l'admission de la cause d'excuse entraîne la nullité de la décision qui, sur ce fondement, statue sur la peine.

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Ministère public et partie poursuivante - Cour d'assises - Admission de la cause d'excuse de provocation - Déclaration du jury - Décision statuant sur la peine - Illégalité

COUR D'ASSISES - Procédure à l'audience. arrêts interlocutoires. déclaration du jury - Cassation - Admission de la cause d'excuse de provocation - Déclaration du jury - Décision statuant sur la peine - Etendue - Illégalité

Artikel 782 Gerechtelijk Wetboek, dat van toepassing is in strafzaken, is niet voorgeschreven op straffe van nietigheid en is evenmin substantieel (1). (1) G.-F. Raneri en M. Traest, De toepassing van het Gerechtelijk Wetboek in strafzaken: artikelsgewijze bespreking van de rechtspraak van het Hof, Verslag van het Hof van Cassatie 2005, p. 199 e.v.; Cass. 28 september 2010, AR P.10.0513.N (onuitgegeven); Cass. 23 november 2010, AR P.10.1235.N (onuitgegeven).

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen - Aard - Toepasselijkheid - Ondertekening van de beslissing - Chronologie van de uitspraak en van de ondertekening - Artikel 782 Gerechtelijk Wetboek - Vonnis of arrest - Uitspraak

L'article 782 du Code judiciaire, qui s'applique en matière répressive, n'est pas prescrit à peine de nullité et n'est pas davantage substantiel (1). (1) G.-F. Raneri et M. Traest, La jurisprudence de la Cour sur l'applicabilité en matière répressive des articles 700 à 1147 du Code judiciaire, Rapport de la Cour de cassation 2005, p. 166 et svtes; Cass. 28 septembre 2010, RG P.10.0513.N (inédit); Cass. 23 novembre 2010, RG P.10.1235.N (inédit)

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Généralités - Nature - Application - Signature de la décision - Chronologie du prononcé et de la signature - Article 782 du Code judiciaire - Jugement ou arrêt - Prononcé

P.11.0999.N

7 juni 2011

AC nr. ...

De vermelding in het bevel tot aanhouding van het tijdstip waarop het aan de verdachte is betekend, is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Betekening - Vermelding van het tijdstip van betekening
- Art. 18, § 1, eerste, tweede en derde lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Het bestaan en de regelmatigheid van de betekening van het bevel tot aanhouding kunnen door het onderzoeksgerecht ook aan de hand van andere stukken dan het bevel tot aanhouding worden vastgesteld (1). (1) Zie: Cass. 13 dec. 2000, AR P.00.1660.F, AC, 2000, nr. 689

ONDERZOEKSGERECHTEN - Voorlopige hechtenis - Betekening - Vaststelling - Bevel tot aanhouding
- Art. 18, § 1, eerste, tweede en derde lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis
VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Betekening - Vaststelling
- Art. 18, § 1, eerste, tweede en derde lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Het onderzoeksgerecht dat de wettigheid van het bevel tot aanhouding moet nagaan, vermag verschrijvingen met betrekking tot het verlenen of het betekenen van dit bevel vast te stellen (1). (1) Cass. 26 maart 1996, AR P.96.0359.N, AC, 1996, nr. 104

ONDERZOEKSGERECHTEN - Voorlopige hechtenis - Optracht - Bevoegdheid - Handhaving
- Art. 18, § 1, eerste, tweede en derde lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis
VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Wettigheid van het bevel tot aanhouding - Verschrijving - Bevel tot aanhouding
- Art. 18, § 1, eerste, tweede en derde lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis
VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Wettigheid van het bevel tot aanhouding - Betekening - Verschrijving
- Art. 18, § 1, eerste, tweede en derde lid Wet van 20 juli 1990

La mention dans le mandat d'arrêt du moment de la signification faite à l'inculpé, n'est pas prescrite à peine de nullité.

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Signification - Mention du moment de la signification
- Art. 18, § 1, al. 1er, 2 et 3 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

La réalité et la régularité de la signification du mandat d'arrêt peuvent également être établies par la juridiction d'instruction à la lumière de pièces autres que le mandat d'arrêt (1). (1) Voir: Cass., 13 décembre 2000, RG P.00.1660.F, Pas., 2000, n° 689.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Détention préventive - Signification - Constatation - Mandat d'arrêt
- Art. 18, § 1, al. 1er, 2 et 3 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive
DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Signification - Constatation
- Art. 18, § 1, al. 1er, 2 et 3 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

La juridiction d'instruction qui est tenue de s'assurer de la régularité du mandat d'arrêt, peut constater les erreurs matérielles commises lors de la décision de décerner un tel mandat ou de la signification de ce mandat (1). (1) Voir: Cass. 26 mars 1996, RG P.96.0359.N, Pas., 1996, n° 104.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Détention préventive - Mission - Compétence - Maintien
- Art. 18, § 1, al. 1er, 2 et 3 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive
DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Légalité du mandat d'arrêt - Erreur matérielle - Mandat d'arrêt
- Art. 18, § 1, al. 1er, 2 et 3 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive
DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Légalité du mandat d'arrêt - Signification - Erreur matérielle
- Art. 18, § 1, al. 1er, 2 et 3 L. du 20 juillet 1990 relative à la

P.11.1011.F**5 oktober 2011****AC nr. ...**

Overeenkomstig artikel 3, §1, van de bijzondere wet van 2 mei 1995, gold, op het tijdstip van haar inwerkingtreding op 1 januari 2005, de verplichting om een lijst van mandaten, ambten en beroepen alsmede een vermogensaangifte in te dienen, voor de titularissen van elk in de wet bedoeld mandaat dat wordt uitgeoefend na een eerste ambtsaanvaarding of een eerste benoeming; de bijzondere wet van 12 maart 2009 heeft de bovenvermelde strafbaarstelling niet opgeheven maar verduidelijkt door de datum te vermelden waarop de aangifte moet gebeuren en bijgevolg de datum vanaf wanneer het ontbreken van een aangifte strafbaar is.

MACHTEN - Wetgevende macht - Lijst van mandaten - Vermogensaangifte - Verplichting tot indiening - Bijzondere Wet van 12 maart 2009 - Gevolgen voor de vroegere toestand - Parlementsleden

- Artt. 3, § 1, en 6, § 2 Bijzondere Wet 2 mei 1995

MACHTEN - Uitvoerende macht - Openbare ambtsdragers - Lijst van mandaten - Vermogensaangifte - Verplichting tot indiening - Bijzondere Wet van 12 maart 2009 - Gevolgen voor de vroegere toestand

- Artt. 3, § 1, en 6, § 2 Bijzondere Wet 2 mei 1995

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Werking in de tijd en in de ruimte - Werking van de wet in de tijd - Openbare ambtsdragers - Lijst van mandaten - Vermogensaangifte - Verplichting tot indiening - Bijzondere Wet van 12 maart 2009 - Gevolgen voor de vroegere toestand

- Artt. 3, § 1, en 6, § 2 Bijzondere Wet 2 mei 1995

Het verzuim van de persoon die aan de wet is onderworpen, om op 1 april 2005 een lijst van mandaten, ambten en beroepen alsmede een vermogensaangifte in te dienen, is alleen strafbaar indien het mandaat dat onder de aangifteverplichting valt, in de loop van het jaar dat het referentiejaar voorafgaat, met andere woorden het ambtsjaar 2003, aan de titularis ervan werd toegekend op grond van een eerste benoeming of eerste ambtsaanvaarding.

MACHTEN - Uitvoerende macht - Openbare ambtsdragers - Lijst van mandaten - Vermogensaangifte - Verplichting tot indiening - Strafbare nalatigheid - Bijzondere Wet van 2 mei 1995

- Artt. 3, § 1, en 6, § 2 Bijzondere Wet 2 mei 1995

MACHTEN - Wetgevende macht - Lijst van mandaten - Vermogensaangifte - Verplichting tot indiening - Parlementsleden - Strafbare nalatigheid - Bijzondere Wet van 2 mei 1995

- Artt. 3, § 1, en 6, § 2 Bijzondere Wet 2 mei 1995

Conformément à l'article 3, §1er, de la loi spéciale du 2 mai 1995, l'obligation de déposer une liste de mandats, fonctions et professions et une déclaration de patrimoine concernait, au moment de son entrée en vigueur le 1er janvier 2005, les titulaires de tout mandat, visé par la loi, exercé à la suite d'une première entrée en fonction ou d'une première nomination; la loi spéciale du 12 mars 2009 n'a pas supprimé l'incrimination susdite mais elle l'a précisée en indiquant la date à laquelle la déclaration doit être faite et donc la date à partir de laquelle l'absence de déclaration est punissable.

POUVOIRS - Pouvoir législatif - Liste des mandats - Déclaration de patrimoine - Obligation de dépôt - Loi spéciale du 12 mars 2009 - Incidence sur les situations antérieures - Parlementaires

- Art. 3, § 1er, et 6, § 2 L. spéciale du 2 mai 1995

POUVOIRS - Pouvoir exécutif - Titulaires de fonctions publiques - Liste des mandats - Déclaration de patrimoine - Obligation de dépôt - Loi spéciale du 12 mars 2009 - Incidence sur les situations antérieures

- Art. 3, § 1er, et 6, § 2 L. spéciale du 2 mai 1995

LOIS. DECRETS. ORDONNANCES. ARRETES - Application dans le temps et dans l'espace - Application de la loi dans le temps - Titulaires de fonctions publiques - Liste des mandats - Déclaration de patrimoine - Obligation de dépôt - Loi spéciale du 12 mars 2009 - Incidence sur les situations antérieures

- Art. 3, § 1er, et 6, § 2 L. spéciale du 2 mai 1995

Le défaut de l'assujetti de satisfaire, au 1er avril 2005, à l'obligation de déposer une liste de mandats, fonctions et professions et une déclaration de patrimoine n'est punissable que si, au cours de l'année précédant celle de référence, soit l'exercice 2003, le mandat donnant lieu à l'obligation de déclaration a été attribué à son titulaire en vertu d'une première nomination ou d'une première entrée en fonction.

POUVOIRS - Pouvoir exécutif - Titulaires de fonctions publiques - Liste des mandats - Déclaration de patrimoine - Obligation de dépôt - Défaut punissable - Loi spéciale du 2 mai 1995

- Art. 3, § 1er, et 6, § 2 L. spéciale du 2 mai 1995

POUVOIRS - Pouvoir législatif - Liste des mandats - Déclaration de patrimoine - Obligation de dépôt - Parlementaires - Défaut punissable - Loi spéciale du 2 mai 1995

- Art. 3, § 1er, et 6, § 2 L. spéciale du 2 mai 1995

P.11.1027.F**9 november 2011****AC nr. ...**

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

VERZET - Betekening na het verstrijken van de wettelijke termijn - Termijn - Overmacht - Substantieel karakter - Strafzaken

VERZET - Betekening na het verstrijken van de wettelijke termijn - Termijn - Overmacht - Fout of nalatigheid van de gerechtsdeurwaarder - Strafzaken

Artikel 187, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering bepaalt dat hij die bij verstek is veroordeeld, tegen het vonnis in verzet kan komen binnen een termijn van vijftien dagen na de dag waarop het is betekend; die termijn is substantieel zodat het verzet dat na het verstrijken ervan is ingesteld, niet ontvankelijk is tenzij de vertraging voortvloeit uit een omstandigheid buiten de wil om van de partij die verzet doet en zij die noch kon voorzien noch kon afwenden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

VERZET - Betekening na het verstrijken van de wettelijke termijn - Termijn - Overmacht - Substantieel karakter - Strafzaken

Het monopolie dat de gerechtsdeurwaarders hebben om het exploit op te stellen waarbij verzet wordt aangetekend tegen een burgerrechtelijke veroordeling en het te betekenen aan de partijen waartegen het rechtsmiddel is ingesteld, alsmede de beperkingen die, wat de keuze van de instrumenterende deurwaarder betreft, voortvloeien uit de regels inzake territoriale bevoegdheid die in artikel 513 van het Gerechtelijk Wetboek zijn bepaald, houden in dat de fout of de nalatigheid van die ministeriële ambtenaar als overmacht kan worden beschouwd waardoor de wettelijke termijn om verzet aan te tekenen verlengd kan worden met de tijdsduur waarin het voor de veroordeelde volstrekt onmogelijk was om zijn rechtsmiddel in te stellen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

VERZET - Betekening na het verstrijken van de wettelijke termijn - Termijn - Overmacht - Fout of nalatigheid van de gerechtsdeurwaarder - Strafzaken

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

OPPOSITION - Signification après l'expiration du délai légal - Délai - Force majeure - Caractère substantiel - Matière répressive

OPPOSITION - Signification après l'expiration du délai légal - Délai - Force majeure - Faute ou négligence de l'huissier de justice - Matière répressive

Le délai prévu par l'article 187, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle qui prévoit que le condamné par défaut pourra faire opposition au jugement dans les quinze jours qui suivent sa signification, est substantiel, de sorte que l'opposition formée après son expiration est irrecevable, à moins que le retard résulte d'une circonstance indépendante de la volonté de l'opposant et que celui-ci n'a pu ni prévoir ni conjurer (1). (1) Voir les concl. du M.P.

OPPOSITION - Signification après l'expiration du délai légal - Délai - Force majeure - Caractère substantiel - Matière répressive

Le monopole dont bénéficient les huissiers de justice pour dresser l'exploit d'opposition à une condamnation civile et le signifier aux parties contre lesquelles le recours est dirigé, ainsi que les limites résultant, quant au choix de l'huissier instrumentant, des règles de compétence territoriale prévues à l'article 513 du Code judiciaire, impliquent que la faute ou la négligence de cet officier ministériel puisse être considérée comme un cas de force majeure permettant de proroger le délai légal d'opposition du temps durant lequel le condamné s'est trouvé dans l'impossibilité absolue de former son recours (1). (1) Voir les concl. du M.P.

OPPOSITION - Signification après l'expiration du délai légal - Délai - Force majeure - Faute ou négligence de l'huissier de justice - Matière répressive

De rechter oordeelt onaantastbaar of en wanneer de beklagde kennis kreeg van de betekening van de verstekbeslissing en het Hof gaat enkel na of de rechter uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolgen trekt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen verantwoord worden; het is daarbij niet vereist dat de dag waarop de beklagde kennis heeft gekregen van de akte van betekening van het verstekarrest wordt gepreciseerd (1). (1) Zie Cass. 9 maart 2010, AR P.09.1729.N, AC, 2010, nr. 164.

VERZET - Beoordeling van de ontvankelijkheid - Geen betekening aan beklagde in persoon - Verzet - Strafzaken - Verstekarrest

- Artt. 187, tweede lid en 208, eerste lid Wetboek van Strafvordering

OPPOSITION - Appréciation de la recevabilité - Pas de signification au prévenu en personne - Opposition - Matière répressive - Arrêt rendu par défaut

- Art. 187, al. 2 et 208, al. 1er Code d'Instruction criminelle

P.11.1040.F

14 september 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid - Kaderbesluit - Minimumvoorschriften inzake illegale drugshandel

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid - Draagwijdte - Kaderbesluit - Verplichting tot uitlegging conform het intern recht

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Kaderbesluit - Europese Unie - Illegale drugshandel - Minimumvoorschriften inzake illegale drugshandel

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Aantal personen waaruit de vereniging bestaat - Georganiseerde groep - Illegale drugshandel - De verzwarende omstandigheid deelneming aan een vereniging - Begrip

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Kaderbesluit - Europese Unie - Verplichting tot uitlegging conform het intern recht

VERENIGING VAN BOOSDOENERS - Aantal personen waaruit de vereniging bestaat - Georganiseerde groep - Begrip

In tegenstelling tot de criminele organisatie kan een vereniging van boosdoeners, in de zin van de artikelen 322 van het Strafwetboek en 2bis, §3, b, van de Drugswet, bestaan uit alleen maar twee personen, indien de aldus samengestelde groep beschikt over een organisatie die wijst op een misdadig opzet dat klaar is om op het geëigende ogenblik ten uitvoer te worden gelegd (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

VERENIGING VAN BOOSDOENERS - Aantal personen waaruit de vereniging bestaat - Georganiseerde groep - Begrip

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Aantal personen waaruit de vereniging bestaat - Georganiseerde groep - Illegale drugshandel - De verzwarende omstandigheid deelneming aan een vereniging - Begrip

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Politique - Décision-cadre - Normes minimales en matière de trafic de drogue

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Politique - Portée - Décision-cadre - Obligation d'interprétation conforme du droit national

ART DE GUERIR - Médicaments (y compris stupefiants) - Décision-cadre - Union européenne - Trafic de stupéfiants - Normes minimales en matière de trafic de drogue

ART DE GUERIR - Médicaments (y compris stupefiants) - Nombre de personnes composant l'association - Groupement pourvu d'une organisation - Trafic de stupéfiants - Circonstance aggravante de participation à une association - Notion

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: 143 UNION EUROPEENNE; 364 DROITS DE L'HOMME; 544 BENELUX - Décision-cadre - Union européenne - Obligation d'interprétation conforme du droit national

ASSOCIATION DE MALFAITEURS - Nombre de personnes composant l'association - Groupement pourvu d'une organisation - Notion

Contrairement à l'organisation criminelle, une association de malfaiteurs, au sens des articles 322 du Code pénal et 2bis, §3, b, de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances stupéfiantes, peut n'être composée que de deux personnes, si le groupement ainsi constitué est pourvu d'une organisation démontrant l'existence d'une résolution délictueuse prête à être mise à exécution au moment propice (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ASSOCIATION DE MALFAITEURS - Nombre de personnes composant l'association - Groupement pourvu d'une organisation - Notion

ART DE GUERIR - Médicaments (y compris stupefiants) - Nombre de personnes composant l'association - Groupement pourvu d'une organisation - Trafic de stupéfiants - Circonstance aggravante de participation à une association - Notion

Zoals blijkt uit het opschrift van het kaderbesluit 2004/757/JAI van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en de straffen op het gebied van de illegale drugshandel, legt dit alleen minimumvoorschriften vast inzake de bestraffing van de illegale drugshandel en verbiedt het de Staten bijgevolg niet om strengere voorwaarden van strafbaarstelling te bepalen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid - Kaderbesluit - Minimumvoorschriften inzake illegale drugshandel

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Kaderbesluit - Europese Unie - Illegale drugshandel - Minimumvoorschriften inzake illegale drugshandel

De verplichting tot een conforme interpretatie van een kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie is alleen toepasselijk op de nationale wet die is afgekondigd met het oog op de omzetting van het kaderbesluit in het intern recht, en alleen in zoverre dat kaderbesluit bindend is (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Beleid - Kaderbesluit - Verplichting tot uitlegging conform het intern recht

INTERNATIONALE VERDRAGEN - Kaderbesluit - Europese Unie - Verplichting tot uitlegging conform het intern recht

La décision-cadre 2004/757/JAI du Conseil du 25 octobre 2004 concernant l'établissement des dispositions minimales relatives aux éléments constitutifs des infractions pénales et des sanctions applicables dans le domaine du trafic de la drogue ne fixe, comme son intitulé l'indique, que des dispositions minimales en matière de répression du trafic de stupéfiants et elle n'interdit donc pas aux Etats de prévoir des conditions d'incrimination plus sévères (1). (1) Voir les concl. du M.P.

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Politique - Décision-cadre - Normes minimales en matière de trafic de drogue

ART DE GUERIR - Médicaments (y compris stupefiants) - Décision-cadre - Union européenne - Trafic de stupéfiants - Normes minimales en matière de trafic de drogue

L'obligation d'interprétation conforme d'une décision-cadre du Conseil de l'Union européenne ne s'applique qu'à la loi nationale promulguée en vue de la transposition de la décision-cadre en droit interne, et dans la mesure seulement de l'effet contraignant de celle-ci (1). (1) Voir les concl. du M.P.

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Politique - Décision-cadre - Obligation d'interprétation conforme du droit national

TRAITES ET ENGAGEMENTS INTERNATIONAUX; VOIR AUSSI: 143 UNION EUROPEENNE; 364 DROITS DE L'HOMME; 544 BENELUX - Décision-cadre - Union européenne - Obligation d'interprétation conforme du droit national

P.11.1059.F

22 juni 2011

AC nr. ...

Uit het feit dat een bewijs dat op onregelmatige wijze is verkregen niet noodzakelijk moet worden geweerd, volgt niet dat de rechter een onderzoekshandeling wettig kan verklaren die, eventueel, onwettig zou zijn.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verplichting tot toetsing van de wettigheid van de onderzoekshandelingen

- Artt. 131 en 235bis Wetboek van Strafvordering

De wet hecht aan een huiszoeking in verband met diefstallen geen wettigheidsvermoeden waardoor het bevel van een onderzoeksrechter overtollig zou worden.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Wettigheid - Huiszoeking i.v.m. diefstallen - Bevel van een onderzoeksrechter - Voorwaarde

De la circonstance qu'une preuve obtenue irrégulièrement ne doive pas nécessairement être écartée, il ne résulte pas que la chambre des mises en accusation puisse déclarer légal un acte d'instruction qui, éventuellement, ne le serait pas.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Chambre des mises en accusation - Obligation de contrôler la légalité des actes d'instruction

- Art. 131 et 235bis Code d'Instruction criminelle

La loi n'attache, à une visite domiciliaire relative à des vols, aucune présomption de légalité qui aurait pour effet de rendre surabondant le mandat d'un juge d'instruction.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Légalité - Visite domiciliaire relative à des vols - Mandat d'un juge d'instruction - Condition

Ofschoon artikel 6bis van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van verdovende middelen, de officieren van gerechtelijke politie toestaat te allen tijde zonder bevel de lokalen te bezoeken welke dienen voor het vervaardigen van verdovende middelen, blijft het vereist dat zij van tevoren over een ernstige aanwijzing beschikken dat daar dergelijke stoffen kunnen aanwezig zijn (1). (1) Zie Cass. 4 jan. 2006, AR P.05.1417.F, AC, 2006, nr. 6, met concl. adv-gen. Vandermeersch

STRAFVORDERING - Verdovende middelen - Voorbereidend onderzoek - Artikel 6bis Drugswet - Ruimten bestemd voor de vervaardiging van verdovende middelen - Huiszoeking zonder bevel - Huiszoeking - Vaststelling van misdrijven - Procureur des Konings

GENEESKUNDE - Geneesmiddelen (verdovende middelen inbegrepen) - Verdovende middelen - Artikel 6bis Drugswet - Vaststelling van misdrijven - Ruimten bestemd voor de vervaardiging van verdovende middelen - Huiszoeking zonder bevel

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Verdovende middelen - Artikel 6bis Drugswet - Ruimten bestemd voor de vervaardiging van verdovende middelen - Huiszoeking zonder bevel - Huiszoeking - Vaststelling van overtreding

Si l'article 6bis de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances stupéfiantes permet aux officiers de police judiciaire de visiter à toute heure et sans mandat les locaux qui servent à la fabrication de stupéfiants, c'est à la condition de détenir au préalable un indice sérieux que de telles substances pourraient s'y trouver (1). (1) Voir Cass. 4 janvier 2006, RG P.05.1417.F, Pas., 2006, n° 6, avec concl. de M. Vandermeersch, avocat général.

ACTION PUBLIQUE - Stupéfiants - Information - Loi du 24 février 1921, article 6bis - Locaux servant à la fabrication de stupéfiants - Perquisition sans mandat - Perquisition - Constatation d'infractions - Procureur du Roi

ART DE GUERIR - Médicaments (y compris stupefiants) - Stupéfiants - Loi du 24 février 1921, article 6bis - Constatation d'infractions - Locaux servant à la fabrication de stupéfiants - Perquisition sans mandat

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Stupéfiants - Loi du 24 février 1921, article 6bis - Locaux servant à la fabrication de stupéfiants - Perquisition sans mandat - Perquisition - Constatation de l'infraction

P.11.1075.N

21 juni 2011

AC nr. ...

De omstandigheid dat het verhoor van de inverdenkinggestelde door de onderzoeksrechter overeenkomstig artikel 16, §2, Voorlopige Hechteniswet niet enkel geschiedt in aanwezigheid van de raadsman van de inverdenkinggestelde, maar ook in aanwezigheid van de procureur des Konings houdt geen schending in van het recht van verdediging en het recht op een eerlijk proces van de inverdenkinggestelde en brengt niet de nietigheid mee van dit verhoor en de daarop volgende akten (1). (1) Zie D. VANDERMEERSCH, Le mandat d'arrêt nr. 35, in: La détention préventive, Larcier, Bruxelles, 1992.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Onderzoeksrechter - Aanwezigheid van het openbaar ministerie - Verhoor van de inverdenkinggestelde - Aanwezigheid van de raadsman - Voorlopige Hechteniswet

ONDERZOEKSRECHTER - Aanwezigheid van het openbaar ministerie - Verhoor van de inverdenkinggestelde - Aanwezigheid van de raadsman - Voorlopige Hechteniswet

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Onderzoeksrechter - Aanwezigheid van het openbaar ministerie - Verhoor van de inverdenkinggestelde - Aanwezigheid van de raadsman - Voorlopige Hechteniswet

VOORLOPIGE HECHTENIS - Allerlei - Onderzoeksrechter - Aanwezigheid van het openbaar ministerie - Verhoor van de inverdenkinggestelde - Aanwezigheid van de raadsman

La circonstance que l'audition de l'inculpé par le juge d'instruction conformément à l'article 16, §2, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive s'effectue non seulement en présence du conseil de l'inculpé, mais également en présence du procureur du Roi n'emporte pas violation des droits de la défense et du droit de l'inculpé à un procès équitable et n'entraîne pas la nullité de ladite audition et des actes subséquents (1). (1) Voir D. VANDERMEERSCH, Le mandat d'arrêt n° 35, in: La détention préventive, Larcier, Bruxelles, 1992.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Juge d'instruction - Présence du ministère public - Audition de l'inculpé - Présence du conseil - Loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

JUGE D'INSTRUCTION - Présence du ministère public - Audition de l'inculpé - Présence du conseil - Loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Juge d'instruction - Présence du ministère public - Audition de l'inculpé - Présence du conseil - Loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Divers - Juge d'instruction - Présence du ministère public - Audition de l'inculpé - Présence du conseil

P.11.1080.F

28 september 2011

AC nr. ...

Artikel 138, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek staat een magistraat van het parket van de procureur des Konings toe om, mits de procureur-generaal bij het hof van beroep hiermee instemt, het ambt van openbaar ministerie bij de correctionele kamers van het hof van beroep uit te oefenen; de vaststelling in het proces-verbaal van de rechtszitting dat het ambt van openbaar ministerie bij het hof van beroep werd uitgeoefend door een eerste substituut van de procureur des Konings, die bij beschikking van de procureur-generaal bij het hof van beroep, waarvan de datum in het voormelde proces-verbaal is vermeld, gemachtigd werd dat ambt uit te oefenen, volstaat als bewijs van de regelmatigheid van de samenstelling van het rechtscollege, aangezien geen enkele wetsbepaling vereist dat ook nog de akte tot machtiging van de procureur-generaal bij het dossier wordt gevoegd.

OPENBAAR MINISTERIE - Vaststelling - Het ambt van openbaar ministerie bij de hof van beroep - Machtiging van een magistraat van de rechtbank van eerste aanleg

Artikel 8, §1, Probatiwewet staat het uitstel van de tenuitvoerlegging van een straf alleen toe voor een straf of straffen van niet meer dan vijf jaar; artikel 21ter van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering machtigt de rechter om in het geval van overschrijding van de redelijke termijn een straf uit te spreken die lager is dan de wettelijke minimumstraf, maar staat hem niet toe om af te wijken van het voormelde artikel 8, §1.

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VEROORDELING - Gewoon uitstel - Draagwijdte - Wettigheid - Straf waarvoor uitstel kan worden verleend - Vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn - Straf lager dan de minimumstraf - Uitstel voor een straf langer dan vijf jaar - Duur - Sanctie

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Draagwijdte - Wettigheid - Straf lager dan de minimumstraf - Uitstel voor een straf langer dan vijf jaar - Sanctie - Redelijke termijn - Overschrijding

Aangezien het uitstel een maatregel is die de tenuitvoerlegging van de hoofdstraf raakt, leidt de onwettigheid ervan, wegens de band die bestaat tussen de straf en de maatregel, tot vernietiging van de gehele beslissing over de straf; de schuldigverklaring zelf kan daarentegen niet worden vernietigd, aangezien de aangeklaagde onwettigheid daarmee geen verband houdt (1). (1) Cass. 16 feb. 2005, AR P.04.1658.F, AC, 2005, nr. 96.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Probatiwewet - Veroordeling met uitstel - Onwettigheid

L'article 138, alinéa 3, du Code judiciaire permet à un magistrat du parquet du procureur du Roi, moyennant l'accord du procureur général près la cour d'appel, d'exercer les fonctions du ministère public auprès des chambres correctionnelles de la cour d'appel; la constatation dans le procès-verbal d'audience que les fonctions du ministère public auprès de la cour d'appel y étaient exercées par un premier substitut du procureur du Roi délégué pour exercer ces fonctions par ordonnance du procureur général près la cour d'appel dont la date est indiquée audit procès-verbal, suffit pour attester la régularité de la composition de la juridiction, aucune disposition légale n'exigeant en outre le dépôt au dossier de l'acte de délégation du procureur général.

MINISTERE PUBLIC - Constatation - Fonction du ministère public auprès de la cour d'appel - Délégation d'un magistrat de première instance

L'article 8, §1er, de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation ne permet d'accorder le sursis à l'exécution d'une peine que pour une ou des peines ne dépassant pas cinq ans; l'article 21ter du titre préliminaire du Code de procédure pénale, qui autorise le juge, en cas de dépassement du délai raisonnable, à prononcer une peine inférieure à la peine minimale prévue par la loi, ne lui permet pas de déroger à l'article 8, §1er, précité.

CONDAMNATION AVEC SURSIS ET SUSPENSION DU PRONONCE DE LA CONDAMNATION - Sursis simple - Portée - Légalité - Peine susceptible d'être assortie d'un sursis - Constat du dépassement du délai raisonnable - Peine inférieure à la peine minimale - Octroi d'un sursis pour une peine dépassant cinq ans - Durée - Sanction

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Portée - Légalité - Peine inférieure à la peine minimale - Octroi d'un sursis pour une peine dépassant cinq ans - Sanction - Délai raisonnable - Dépassement

Le sursis étant une mesure qui affecte l'exécution de la peine principale, l'illégalité dont il est entaché entraîne, en raison du lien entre le taux de la peine et la mesure, l'annulation de l'ensemble de la décision statuant sur la peine; en revanche, la déclaration de culpabilité ne saurait elle-même encourir la censure, l'illégalité dénoncée lui étant étrangère (1). (1) Cass. 16 février 2005, RG P.04.1658.F, Pas., 2005, n° 96.

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Prévenu et inculpé - Sursis probatoire - Condamnation avec sursis - Illégalité

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Bestanddeel van het misdrijf - Precaire bezit van de zaak

De appelrechters die vaststellen dat de beklaagde in het bezit was gesteld van commerciële gegevens waarvan hij alleen maar het precair bezit had onder verplichting ze terug te geven, beslissen naar recht dat de daaropvolgende toeëigening van die gegevens de omschrijving misbruik van vertrouwen verantwoordde (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

MISBRUIK VAN VERTROUWEN - Bestanddeel van het misdrijf - Precaire bezit van de zaak
- Art. 491 Strafwetboek

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

ABUS DE CONFIANCE - Élément constitutif de l'infraction - Détention précaire du bien

Lorsqu'ils constatent que le prévenu avait été mis en possession de données commerciales qu'il ne détenait qu'à titre précaire et à la condition de les rendre, les juges d'appel ont légalement décidé que leur appropriation subséquente justifiait la qualification d'abus de confiance (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ABUS DE CONFIANCE - Élément constitutif de l'infraction - Détention précaire du bien
- Art. 491 Code pénal

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

AFSTAND (RECHTSPLEGGING) - Afstand van geding - Verzet van het openbaar ministerie - Europees aanhoudingsbevel - Weigering van tenuitvoerlegging - Tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel uitgaande van een andere lidstaat - Weigeringsgrond gebaseerd op artikel 6, 4°, Wet Europees Aanhoudingsbevel - Hoger beroep van de betrokkene - Afstand van hoger beroep - Afstand - Raadkamer

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Ontvankelijkheid - Weigering van tenuitvoerlegging - Tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel uitgaande van een andere lidstaat - Weigeringsgrond gebaseerd op artikel 6, 4°, Wet Europees Aanhoudingsbevel - Hoger beroep van de betrokkene - Belang - Raadkamer

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Niet ontvankelijk hoger beroep - Weigering van tenuitvoerlegging - Tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel uitgaande van een andere lidstaat - Weigeringsgrond gebaseerd op artikel 6, 4°, Wet Europees Aanhoudingsbevel - Hoger beroep van de betrokkene - Raadkamer

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Verzet van het openbaar ministerie - Weigering van tenuitvoerlegging - Tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel uitgaande van een andere lidstaat - Weigeringsgrond gebaseerd op artikel 6, 4°, Wet Europees Aanhoudingsbevel - Hoger beroep van de betrokkene - Afstand - Raadkamer

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Ontvankelijkheid - Europees aanhoudingsbevel - Weigering van tenuitvoerlegging - Tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel uitgaande van een andere lidstaat - Weigeringsgrond gebaseerd op artikel 6, 4°, Wet Europees Aanhoudingsbevel - Hoger beroep van de betrokkene - Belang - Raadkamer

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Verzet van het openbaar ministerie - Europees aanhoudingsbevel - Weigering van tenuitvoerlegging - Tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel uitgaande van een andere lidstaat - Weigeringsgrond gebaseerd op artikel 6, 4°, Wet Europees Aanhoudingsbevel - Hoger beroep van de betrokkene - Afstand - Raadkamer

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

DESISTEMENT (PROCEDURE) - Désistement d'instance - Opposition du ministère public - Mandat d'arrêt européen - Refus d'exécution - Exécution d'un mandat d'arrêt émanant d'un autre Etat membre - Cause de refus fondée sur l'article 6, 4°, de la loi du 19 décembre 2003 - Appel de la personne concernée - Désistement d'appel - Désistement - Chambre du conseil

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Recevabilité - Refus d'exécution - Exécution d'un mandat d'arrêt émanant d'un autre Etat membre - Cause de refus fondée sur l'article 6, 4°, de la loi du 19 décembre 2003 - Appel de la personne concernée - Intérêt - Chambre du conseil

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Appel irrecevable - Refus d'exécution - Exécution d'un mandat d'arrêt émanant d'un autre Etat membre - Cause de refus fondée sur l'article 6, 4°, de la loi du 19 décembre 2003 - Appel de la personne concernée - Chambre du conseil

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Opposition du ministère public - Refus d'exécution - Exécution d'un mandat d'arrêt émanant d'un autre Etat membre - Cause de refus fondée sur l'article 6, 4°, de la loi du 19 décembre 2003 - Appel de la personne concernée - Désistement - Chambre du conseil

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Recevabilité - Mandat d'arrêt européen - Refus d'exécution - Exécution d'un mandat d'arrêt émanant d'un autre Etat membre - Cause de refus fondée sur l'article 6, 4°, de la loi du 19 décembre 2003 - Appel de la personne concernée - Intérêt - Chambre du conseil

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Procédure en degré d'appel - Opposition du ministère public - Mandat d'arrêt européen - Refus d'exécution - Exécution d'un mandat d'arrêt émanant d'un autre Etat membre - Cause de refus fondée sur l'article 6, 4°, de la loi du 19 décembre 2003 - Appel de la personne concernée - Désistement - Chambre du conseil

De beslissing die het exequatur van een Europees aanhoudingsbevel weigert, berokkent de persoon tegen wie het bevel is uitgevaardigd geen nadeel, ook niet wanneer de weigering de tenuitvoerlegging in België met zich meebrengt van de in het buitenland opgelegde straf met het oog waarop het bevel is uitgevaardigd; die persoon heeft er dan ook geen belang bij om hoger beroep in te stellen tegen die beslissing (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Ontvankelijkheid - Weigering van tenuitvoerlegging - Tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel uitgaande van een andere lidstaat - Weigeringsgrond gebaseerd op artikel 6, 4°, Wet Europees Aanhoudingsbevel - Hoger beroep van de betrokkene - Belang - Raadkamer

- Art. 6, 4° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Ontvankelijkheid - Europees aanhoudingsbevel - Weigering van tenuitvoerlegging - Tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel uitgaande van een andere lidstaat - Weigeringsgrond gebaseerd op artikel 6, 4°, Wet Europees Aanhoudingsbevel - Hoger beroep van de betrokkene - Belang - Raadkamer

- Art. 6, 4° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

Het rechtscollege in hoger beroep kan niet weigeren afstand te verlenen van het hoger beroep van iemand tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd, op grond dat het openbaar ministerie zich daartegen verzet (1). (Impliciet). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

AFSTAND (RECHTSPLEGING) - Afstand van geding - Verzet van het openbaar ministerie - Europees aanhoudingsbevel - Weigering van tenuitvoerlegging - Tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel uitgaande van een andere lidstaat - Weigeringsgrond gebaseerd op artikel 6, 4°, Wet Europees Aanhoudingsbevel - Hoger beroep van de betrokkene - Afstand van hoger beroep - Afstand - Raadkamer

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Verzet van het openbaar ministerie - Weigering van tenuitvoerlegging - Tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel uitgaande van een andere lidstaat - Weigeringsgrond gebaseerd op artikel 6, 4°, Wet Europees Aanhoudingsbevel - Hoger beroep van de betrokkene - Afstand - Raadkamer

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Verzet van het openbaar ministerie - Europees aanhoudingsbevel - Weigering van tenuitvoerlegging - Tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel uitgaande van een andere lidstaat - Weigeringsgrond gebaseerd op artikel 6, 4°, Wet Europees Aanhoudingsbevel - Hoger beroep van de betrokkene - Afstand - Raadkamer

La décision refusant l'exequatur d'un mandat d'arrêt européen n'inflige pas grief à la personne qui en est l'objet et ce, même si le refus emporte l'exécution en Belgique de la peine étrangère en vue de laquelle le mandat est émis; dès lors, cette personne est sans intérêt pour interjeter appel de cette décision (1). (1) Voir les concl. du M.P.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Recevabilité - Refus d'exécution - Exécution d'un mandat d'arrêt émanant d'un autre Etat membre - Cause de refus fondée sur l'article 6, 4°, de la loi du 19 décembre 2003 - Appel de la personne concernée - Intérêt - Chambre du conseil

- Art. 6, 4° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Recevabilité - Mandat d'arrêt européen - Refus d'exécution - Exécution d'un mandat d'arrêt émanant d'un autre Etat membre - Cause de refus fondée sur l'article 6, 4°, de la loi du 19 décembre 2003 - Appel de la personne concernée - Intérêt - Chambre du conseil

- Art. 6, 4° L. du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

La juridiction d'appel ne peut refuser de décréter le désistement d'appel d'une personne faisant l'objet d'un mandat d'arrêt européen au motif que le ministère public s'y oppose (1). (Solution implicite). (1) Voir les concl. du M.P.

DESISTEMENT (PROCEDURE) - Désistement d'instance - Opposition du ministère public - Mandat d'arrêt européen - Refus d'exécution - Exécution d'un mandat d'arrêt émanant d'un autre Etat membre - Cause de refus fondée sur l'article 6, 4°, de la loi du 19 décembre 2003 - Appel de la personne concernée - Désistement d'appel - Désistement - Chambre du conseil

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Opposition du ministère public - Refus d'exécution - Exécution d'un mandat d'arrêt émanant d'un autre Etat membre - Cause de refus fondée sur l'article 6, 4°, de la loi du 19 décembre 2003 - Appel de la personne concernée - Désistement - Chambre du conseil

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Procédure en degré d'appel - Opposition du ministère public - Mandat d'arrêt européen - Refus d'exécution - Exécution d'un mandat d'arrêt émanant d'un autre Etat membre - Cause de refus fondée sur l'article 6, 4°, de la loi du 19 décembre 2003 - Appel de la personne concernée - Désistement - Chambre du conseil

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling, alleen op het hoger beroep van de persoon tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd, naar recht beslist dat dit hoger beroep niet ontvankelijk is, dient zij niet na te gaan of de toepassingsvoorwaarden van artikel 6, 4°, van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel vervuld zijn (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Niet ontvankelijk hoger beroep - Weigering van tenuitvoerlegging - Tenuitvoerlegging van een aanhoudingsbevel uitgaande van een andere lidstaat - Weigeringsgrond gebaseerd op artikel 6, 4°, Wet Europees Aanhoudingsbevel - Hoger beroep van de betrokkene - Raadkamer

Lorsque, sur le seul appel de la personne qui fait l'objet d'un mandat d'arrêt européen, elle décide légalement que cet appel est irrecevable, la chambre des mises en accusation n'a pas à vérifier si les conditions d'application de l'article 6, 4°, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen sont réunies (1). (1) Voir les concl. du M.P.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Appel irrecevable - Refus d'exécution - Exécution d'un mandat d'arrêt émanant d'un autre Etat membre - Cause de refus fondée sur l'article 6, 4°, de la loi du 19 décembre 2003 - Appel de la personne concernée - Chambre du conseil

P.11.1115.N

27 september 2011

AC nr. ...

Conclusie van eerste advocaat-generaal De Swaef.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Termijn - Verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten - Regeling van de rechtspleging

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten - Vorm - Toezending

De termijn om een verzoek om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten, voorafgaand aan de regeling van de rechtspleging door het onderzoeksgerecht, bedraagt ten minste 15 dagen, wordt berekend in volle dagen en eindigt ten laatste de dag voor de zitting van de raadkamer op het sluitingsuur van de griffie (1). (1) Zie de concl. van het O.M.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten - Regeling van de rechtspleging

- Artt. 61quinquies en 127, §§ 2 en 3 Wetboek van Strafvordering

De toezending van een verzoekschrift per fax tot het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen kan, wegens de technische eigenschappen ervan, geen originele handtekening bevatten en voldoet daarom niet aan de voorschriften van de artikelen 61quinquies, §2, en 127, §3, Wetboek van Strafvordering.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Verzoekschrift om bijkomende onderzoekshandelingen te verrichten - Vorm - Toezending

- Artt. 61quinquies, § 2, en 127, § 3 Wetboek van Strafvordering

Conclusions du premier avocat général De Swaef.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Délai - Demande tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Règlement de la procédure

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Demande tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Forme - Envoi

Le délai pour introduire une demande tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires, préalablement au règlement de la procédure par la juridiction d'instruction, est de 15 jours au moins, est calculé en jours francs et prend fin au plus tard le jour précédent l'audience de la chambre du conseil à l'heure de fermeture du greffe (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Demande tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Règlement de la procédure

- Art. 61quinquies et 127, § 2 et 3 Code d'Instruction criminelle

L'envoi par télécopie d'une demande tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires ne peut contenir une signature originale en raison de ses caractéristiques techniques et ne répond, dès lors, pas aux prescriptions des articles 61quinquies, paragraphe 2 et 127, §3, du Code d'instruction criminelle.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Demande tendant à l'accomplissement d'actes d'instruction complémentaires - Forme - Envoi

- Art. 61quinquies, § 2, et 127, § 3 Code d'Instruction criminelle

P.11.1120.N

28 juni 2011

AC nr. ...

Noch artikel 5.1.c E.V.R.M, dat bepaalt dat de arrestatie of gevangenhouding "langs de wettelijke weg" en "op rechtmatige wijze" moet geschieden, noch enige norm van het interne recht bepaalt dat de verdachte moet worden vrijgelaten in geval van een onregelmatigheid bij het lokaliseren van de verdachte voorafgaandelijk aan zijn vrijheidsbeneming; niets belet het onderzoeksgerecht prima facie te onderzoeken of de vastgestelde onregelmatigheid van een onderzoekshandeling tot bewijsuitsluiting en onvoldoende ernstige aanwijzingen van schuld moet leiden.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Taak van het onderzoeksgerecht - Prima facie onderzoek - Betwisting - Regelmatigheid van bewijsverkrijging - Aanwijzingen van schuld
VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding - Onregelmatige lokalisatie van de gearresteerde - Aanwijzingen van schuld

Ni l'article 5.1.c de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, qui dispose que l'arrestation ou la détention doivent avoir lieu "par la voie légale" et "de manière légitime", ni aucune norme du droit interne ne disposent que l'inculpé doit être libéré lorsqu'une irrégularité a été commise dans la localisation de l'inculpé préalablement à sa privation de liberté; rien n'empêche la juridiction d'instruction d'examiner de prime abord si l'irrégularité constatée d'un acte d'instruction doit entraîner l'exclusion de la preuve et l'insuffisance d'indices sérieux de culpabilité.

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Mission de la juridiction d'instruction - Examen de prime abord - Contestation - Régularité du recueil des preuves - Indices de culpabilité
DETENTION PREVENTIVE - Arrestation - Localisation irrégulière de la personne arrêtée - Indices de culpabilité

P.11.1138.F

30 november 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Stedenbouw - Vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn - Herstelvordering

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn - Herstelvordering

De in artikel 155 van het Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium bepaalde herstelmaatregel is van toepassing in het geval van instandhouding van de zonder vergunning uitgevoerde werkzaamheden ; aangezien een vergunning vereist is voor elk stuk grond dat moet dienen voor de bouw of plaatsing van één of meerdere vaste inrichtingen, ongeacht de bestemming ervan in een gewestplan of gemeentelijk plan, maken het bestaan en de wettigheid van dergelijk plan geen bestanddeel uit van het misdrijf, noch de noodzakelijke basis voor de sancties of maatregelen wegens de instandhouding van het misdrijf.

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Instandhouding van zonder vergunning uitgevoerde werkzaamheden - Onwettig gewestplan

STEDENBOUW - Bouwvergunning - Bestanddeel - Instandhouding van zonder vergunning uitgevoerde werkzaamheden - Bestaan en wettigheid van een gewestplan

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Urbanisme - Constatation du dépassement du délai raisonnable - Demande de remise en état des lieux

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Constatation du dépassement du délai raisonnable - Demande de remise en état des lieux

La mesure de réparation prévue à l'article 155 du Code wallon de l'aménagement du territoire est prévue en cas de maintien de travaux exécutés sans permis ; le permis étant requis pour tout terrain appelé à servir à la construction ou au placement d'une ou plusieurs installations fixes, indépendamment de son affectation par un plan de secteur ou communal, l'existence et la légalité d'un tel plan ne constituent ni un élément constitutif du délit ni le soutien nécessaire des sanctions ou mesures que sa perpétuation entraîne.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Infraction de maintien de travaux exécutés sans permis - Illégalité du plan de secteur

URBANISME - Permis de bâtir - Élément constitutif - Infraction de maintien de travaux exécutés sans permis - Existence et légalité d'un plan de secteur

De overschrijding van de redelijke termijn inzake stedenbouw kan niet tot onvermijdelijk gevolg hebben dat daardoor een toestand, die in strijd is met een goede ruimtelijke ordening, een permanent karakter krijgt door ten gunste van de overtreder het recht te doen ontstaan om daar blijvend voordeel uit te halen ; de uitdrukking “zo daartoe aanleiding bestaat”, in het tweede lid van artikel 21ter van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, maakt de uitspraak van teruggave in geval van overschrijding van de redelijke termijn niet facultatief (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr....

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn - Herstelvordering

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Stedenbouw - Vaststelling van de overschrijding van de redelijke termijn - Herstelvordering

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

De beslissing waarbij de appelrechters oordelen dat het niet aan de rechter staat om toezicht uit te oefenen op de opportuniteit van de door de overheid gekozen herstelmaatregel, schendt artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden niet, aangezien de keuze van de wijze van herstel een beoordeling inhoudt van de ruimtelijke ordening en als dusdanig tot de discretionaire bevoegdheid van de bestuurlijke overheid behoort (1). (1) Zie Cass. 5 juni 2007, AR P.07.0254.F, AC, 2007, nr. 299.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Bevoegdheid van de rechter - Stedenbouw - Herstelvordering van de overheid - Geen beoordeling van de opportuniteit van de maatregel - Schending van artikel 6.1 EVRM

STEDENBOUW - Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Bevoegdheid van de rechter - Herstelvordering van de overheid - Geen beoordeling van de opportuniteit van de maatregel - Schending van artikel 6.1 EVRM

Le dépassement du délai raisonnable en matière d'urbanisme ne saurait avoir pour conséquence inéluctable de pérenniser une situation contraire au bon aménagement du territoire, en créant au profit du contrevenant le droit d'en conserver définitivement le bénéfice ; l'expression « s'il y a lieu », dans le second alinéa de l'article 21ter du titre préliminaire du Code de procédure pénale, ne rend pas le prononcé de la restitution facultatif en cas de dépassement du délai raisonnable (1). (1) Voir les concl. du M.P.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Constatation du dépassement du délai raisonnable - Demande de remise en état des lieux

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Urbanisme - Constatation du dépassement du délai raisonnable - Demande de remise en état des lieux

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Ne viole pas l'article 6.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales la décision des juges d'appel considérant qu'il n'appartient pas au juge d'effectuer le contrôle de l'opportunité de la mesure de réparation choisie par l'administration, le choix du mode de réparation impliquant une appréciation de l'aménagement du territoire et relevant, dans cette mesure, du pouvoir discrétionnaire de l'autorité administrative (1). (1) Voir Cass. 5 juin 2007, RG P.07.0254.N, Pas., 2007, n° 299.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Compétence du juge - Urbanisme - Demande de remise en état des lieux formée par l'administration - Pas d'appréciation de l'opportunité de la mesure - Violation de l'article 6, § 1er, C.E.D.H.

URBANISME - Remise en état des lieux. paiement d'une plusvalue - Compétence du juge - Demande de remise en état des lieux formée par l'administration - Pas d'appréciation de l'opportunité de la mesure - Violation de l'article 6, § 1er, C.E.D.H.

De appelrechter die het misdrijf bewezen verklaart kan de beklaagde die hoger beroep heeft ingesteld veroordelen in het geheel of een gedeelte van de kosten van het hoger beroep ook al verlaagt hij de straf die door de eerste rechter is uitgesproken; de beoordeling van de appelrechter op dat punt is van feitelijke aard en valt dus buiten de toetsing van het Hof (1). (1) R.P.D.B., V° Appel en Matière répressive, compl. VIII, 1995, p. 181, nr. 978.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Kosten van het hoger beroep - Wijziging in het voordeel van de beklaagde - Veroordeling van de beklaagde in de kosten van het hoger beroep

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Allerlei - Kosten van het hoger beroep - Wijziging in het voordeel van de beklaagde - Veroordeling van de beklaagde in de kosten van het hoger beroep

Le juge d'appel qui déclare la prévention établie peut condamner le prévenu appelant à la totalité des frais d'appel ou à une partie de ceux-ci, alors même qu'il réduit la peine prononcée par le premier juge; l'appréciation du juge d'appel sur ce point gît en fait et échappe au contrôle de la Cour (1). (1) R.P.D.B., v° Appel en matière répressive, compl. VIII, 1995, p. 181, n° 978.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Frais d'appel - Emendation favorable au prévenu - Condamnation du prévenu aux frais d'appel

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Divers - Frais d'appel - Emendation favorable au prévenu - Condamnation du prévenu aux frais d'appel

P.11.1154.N

19 juli 2011

AC nr. ...

In strafzaken leggen de partijen hun conclusie neer ter rechtszitting: geen enkele wettelijke bepaling verplicht de inverdenkinggestelde zijn conclusie vooraf aan het openbaar ministerie mede te delen; het arrest dat eisers conclusie weert op grond dat ze laattijdig is en niet vooraf aan het openbaar ministerie was medegedeeld, miskent het recht van verdediging en het recht op een eerlijk proces (1). (1) Cass. 3 feb. 2009, AR P.08.1742.N, AC, 2009, nr. 90.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Wettigheid - Conclusie van de inverdenkinggestelde - Neerlegging van conclusie - Mededeling aan het openbaar ministerie vóór de neerlegging - Weren - Verzuim

- Art. 6.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van verdediging - Wettigheid - Conclusie van de inverdenkinggestelde - Neerlegging van conclusie - Recht op een eerlijk proces - Weren - Mededeling aan het openbaar ministerie vóór de neerlegging - Verzuim - Strafzaken

- Art. 6.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Allerlei - Wettigheid - Conclusie van de inverdenkinggestelde - Neerlegging van conclusie - Mededeling aan het openbaar ministerie vóór de neerlegging - Weren - Verzuim

- Art. 6.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

En matière répressive, les parties déposent leurs conclusions à l'audience: aucune disposition légale n'impose à l'inculpé de communiquer ses conclusions au ministère public au préalable; l'arrêt qui écarte les conclusions du demandeur en raison de leur tardiveté et au motif qu'elles n'ont pas été préalablement communiquées au ministère public, viole les droits de la défense et le droit à un procès équitable (1). (1) Cass. 3 février 2009, RG P.08.1742.N, Pas., 2009, n° 90.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Légalité - Conclusions de l'inculpé - Dépôt de conclusions - Communication au ministère public avant le dépôt - Conclusions écartées - Omission

- Art. 6, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Droits de la défense - Légalité - Conclusions de l'inculpé - Dépôt de conclusions - Droit à un procès équitable - Conclusions écartées - Communication au ministère public avant le dépôt - Omission - Matière répressive

- Art. 6, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Divers - Légalité - Conclusions de l'inculpé - Dépôt de conclusions - Communication au ministère public avant le dépôt - Conclusions écartées - Omission

- Art. 6, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.11.1162.F

9 november 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Draagwijdte - Aangifte van schuldvordering - Recht van de schuldeiser om zich burgerlijke partij te stellen tegen de foutieve

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Portée - Déclaration de créance - Droit du créancier de se constituer partie civile contre le gérant fautif - Action conjointe du curateur

zaakvoerder - Gezamenlijke vordering van de curator
FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS AKKOORD EN GERECHTELIJK
AKKOORD - Misdriven in verband met faillissement, bedrieglijk
onvermogen - Foutieve zaakvoerder - Rechtsvordering om het
passief aan te zuiveren - Rechtsvordering van de curator -
Gezamenlijke vordering van de benadeelde curator

CONCORDATS - Infractions en relation avec la faillite. insolvabilité
frauduleuse - Gérant fautif - Action en comblement de passif -
Action du curateur - Action conjointe du créancier lésé

Hoewel de aangifte van schuldvordering de schuldeiser geen uitvoerbare titel verleent, ontnemt ze hem niet het recht om zich voor hetzelfde bedrag burgerlijke partij te stellen; daaruit volgt evenwel niet dat de strafrechter, op de burgerlijke rechtsvorderingen van de curator en de benadeelde schuldeiser, de beklagde kan veroordelen om laatstgenoemde een schuldvordering terug te betalen waarvan het bedrag deel uitmaakt van de eveneens aan eerstgenoemde toegekende vergoeding (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

Ne procurant au créancier aucun titre exécutoire, la déclaration de créance ne le prive pas du droit de se constituer partie civile pour la même somme; toutefois, il n'en résulte pas que le juge pénal, saisi des actions civiles du curateur et du créancier lésé, puisse condamner le prévenu à rembourser au second une créance dont le montant est repris dans l'indemnité également allouée au premier (1). (1) Voir les concl. du M.P.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS AKKOORD EN GERECHTELIJK
AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) -
Draagwijdte - Aangifte van schuldvordering - Recht van de
schuldeiser om zich burgerlijke partij te stellen tegen de foutieve
zaakvoerder - Gezamenlijke vordering van de curator
FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS AKKOORD EN GERECHTELIJK
AKKOORD - Misdriven in verband met faillissement, bedrieglijk
onvermogen - Foutieve zaakvoerder - Rechtsvordering om het
passief aan te zuiveren - Rechtsvordering van de curator -
Gezamenlijke vordering van de benadeelde curator

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) -
Portée - Déclaration de créance - Droit du créancier de se constituer
partie civile contre le gérant fautif - Action conjointe du curateur

CONCORDATS - Infractions en relation avec la faillite. insolvabilité
frauduleuse - Gérant fautif - Action en comblement de passif -
Action du curateur - Action conjointe du créancier lésé

P.11.1164.F

30 november 2011

AC nr. ...

Wanneer een partij betwist dat de door de onderzoeksmagistraat bevolen bijkomende onderzoekshandelingen volledig zijn uitgevoerd, dient het onderzoeksgerecht de rechtspleging niet te schorsen als het, op grond van een feitelijke beoordeling, van mening is dat de aldus vergaarde informatie volstaat om uitspraak te doen over de regeling van de rechtspleging zonder dat het recht van verdediging hierdoor wordt miskend.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Schorsing van de rechtspleging -
Schorsing van de rechtspleging - Onderzoeksgerecht - Beoordeling -
Verzoek om bijkomende onderzoekshandelingen - Uitvoering van
bijkomende onderzoekshandelingen - Betwisting over de volledige
uitvoering ervan - Regeling van de rechtspleging

- Artt. 61quinquies en 127, § 3 Wetboek van Strafvordering
ONDERZOEKSGERECHTEN - Schorsing van de rechtspleging -
Schorsing van de rechtspleging - Beoordeling - Verzoek om
bijkomende onderzoekshandelingen - Uitvoering van bijkomende
onderzoekshandelingen - Betwisting over de volledige uitvoering
ervan - Voltooid gerechtelijk onderzoek - Regeling van de
rechtspleging

- Artt. 61quinquies en 127, § 3 Wetboek van Strafvordering

Lorsqu'une partie conteste le caractère complet de l'exécution des devoirs complémentaires autorisés par le magistrat instructeur, la juridiction d'instruction n'est pas tenue de suspendre la procédure si elle estime, par une appréciation qui gît en fait, que les informations ainsi recueillies sont suffisantes pour statuer sur le règlement de la procédure sans compromettre les droits de la défense.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Suspension de la
procédure - Suspension de la procédure - Juridiction d'instruction -
Appréciation - Demande d'actes d'instruction complémentaires -
Exécution des devoirs complémentaires - Contestation du caractère
complet de l'exécution - Règlement de la procédure

- Art. 61quinquies et 127, § 3 Code d'Instruction criminelle
JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Suspension de la procédure -
Suspension de la procédure - Appréciation - Demande d'actes
d'instruction complémentaires - Exécution des devoirs
complémentaires - Contestation du caractère complet de
l'exécution - Instruction complète - Règlement de la procédure

- Art. 61quinquies et 127, § 3 Code d'Instruction criminelle

De partijen hebben gedurende vijftien dagen vóór de rechtszitting die voor de regeling van de rechtspleging is vastgesteld, het recht te verzoeken om bijkomende onderzoekshandelingen te stellen ; wanneer een verzoek in die zin binnen de voormelde termijn is ingediend, wordt de rechtspleging geschorst in afwachting van de definitieve behandeling van het verzoek.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Schorsing van de rechtspleging - Gevolg - Verzoek om bijkomende onderzoekshandelingen - Regeling van de rechtspleging

- Artt. 61quinquies en 127, § 3 Wetboek van Strafvordering

Pendant les quinze jours précédant l'audience fixée pour le règlement de la procédure, les parties ont le droit de solliciter l'accomplissement de devoirs complémentaires; au cas où une requête en ce sens est déposée dans le dit délai, la procédure est suspendue dans l'attente du traitement définitif de la demande.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Suspension de la procédure - Effet - Demande d'actes d'instruction complémentaires - Règlement de la procédure

- Art. 61quinquies et 127, § 3 Code d'Instruction criminelle

P.11.1198.F

19 oktober 2011

AC nr. ...

Wanneer de rechter, met toepassing van artikel 65, tweede lid, van het Strafwetboek, voor de straftoemeting rekening houdt met één of meer reeds uitgesproken straffen, wordt de beklaagde geen tweede maal berecht of gestraft wegens feiten waarvoor hij reeds veroordeeld werd (1); in dat geval heeft de nieuwe hem opgelegde straf alleen betrekking op de feiten die bij de tweede rechter aanhangig zijn, maar laatstgenoemde houdt bij de straftoemeting rekening met de reeds uitgesproken straf of straffen, met andere woorden hij verlaagt die naar evenredigheid (2). (1) Zie Cass., 26 nov. 2002, AR P.01.1670.N, A.C., 2002, nr. 630. (2) Zie Cass., 31 mei 2006, AR P.06.0403.F, A.C., 2006, nr. 330, met concl. Adv.Gen. D. Vandermeersch, en Rev.dr.pén., 2006, p. 1027, met noot.

STRAF - Samenloop - Gescheiden berechting - Eenheid van opzet - Nieuwe straf - Samenloop van verschillende misdrijven - Misdrijven waarover reeds een in kracht van gewijsde gegane beslissing is genomen - Berechting van andere feiten daterend van vóór de voormelde beslissing - Straftoemeting

MISDRUIF - Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Eenheid van opzet - Nieuwe straf - Samenloop van verschillende misdrijven - Misdrijven waarover reeds een in kracht van gewijsde gegane beslissing is genomen - Berechting van andere feiten daterend van vóór de voormelde beslissing - Straftoemeting

Lorsqu'en application de l'article 65, alinéa 2, du Code pénal le juge tient compte, pour la fixation de la peine, d'une ou de peines prononcées, le prévenu n'est toutefois jugé ni sanctionné une seconde fois pour des faits du chef desquels il a déjà été condamné (1); en pareil cas, la nouvelle peine qui lui est infligée ne s'applique qu'aux seuls faits dont le second juge est saisi mais celui-ci la fixe en tenant compte de la ou des peines déjà prononcées, c'est-à-dire en la réduisant à due concurrence (1). (1) Voir Cass. 26 novembre 2002, RG P.01.1670.N, Cass. 2002, n° 630. (2) Voir Cass., 31 mai 2006, RG P.06.0403.F, Cass. 2006, n° 330, avec concl. de M. Vandermeersch, avocat général, et Rev. dr. pén., 2006, p. 1027, avec note.

PEINE - Concours - Jugement distinct - Unité d'intention - Nouvelle peine - Concours de plusieurs infractions - Infractions ayant intérieurement fait l'objet d'une décision définitive - Jugement d'autres faits antérieurs à ladite décision - Fixation

INFRACTION - Généralités. notion. element matériel. element moral. unite d'intention - Unité d'intention - Nouvelle peine - Concours de plusieurs infractions - Infractions ayant intérieurement fait l'objet d'une décision définitive - Jugement d'autres faits antérieurs à ladite décision - Fixation

Het arrest dat, bij de uitspraak over het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen een op het verzet van de beklaagde gewezen vonnis, hem tot een identieke straf veroordeelt als die welke door het verstekvonnis was uitgesproken en waartegen het openbaar ministerie geen hoger beroep heeft ingesteld, verzwakt de toestand van de verzetdoende partij niet en miskent bijgevolg de devolutieve werking van haar verzet niet.

VERZET - Wettigheid - Hof van beroep - Veroordeling - Verzet van de beklaagde - Verstekvonnis - Correctionele rechtbank - Vonnis waarbij de straf wordt verlaagd - Hoger beroep van de beklaagde en het openbaar ministerie - Vaststelling van een eenheid van opzet met misdrijven waarover reeds een in kracht van gewijsde gegane beslissing is genomen - Berechting van feiten daterend van vóór de

Statuant sur l'appel du ministère public interjeté contre un jugement rendu sur opposition du prévenu, l'arrêt, qui condamne celui-ci à une peine identique à celle qui avait été prononcée par le jugement rendu par défaut et non frappé d'appel par le ministère public, n'aggrave pas la situation de l'opposant et ne viole donc pas l'effet dévolutif de son opposition.

OPPOSITION - Légalité - Cour d'appel - Condamnation - Opposition du prévenu - Jugement rendu par défaut - Tribunal correctionnel - Jugement réduisant la peine - Appel du prévenu et du ministère public - Constatation d'une unité d'intention avec des infractions ayant antérieurement fait l'objet d'une décision définitive - Jugement de faits antérieurs à ladite décision - Effet dévolutif de

voormelde beslissing - Devolutive werking van het verzet in eerste aanleg - Identieke straf opgelegd door het verstekvonnis - Veroordelend arrest - Strafzaken

- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

- Artt. 187, 188 en 202 Wetboek van Strafvordering

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Wettigheid - Hof van beroep - Veroordeling - Verzet van de beklaagde - Verstekvonnis - Correctionele rechtbank - Vonnis waarbij de straf wordt verlaagd - Hoger beroep van de beklaagde en het openbaar ministerie - Vaststelling van een eenheid van opzet met misdrijven waarover reeds een in kracht van gewijsde gegane beslissing is genomen - Berechting van feiten daterend van vóór de voormelde beslissing - Devolutive werking van het verzet in eerste aanleg - Identieke straf opgelegd door het verstekvonnis - Veroordelend arrest

- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

- Artt. 187, 188 en 202 Wetboek van Strafvordering

l'opposition en première instance - Peine identique infligée par le jugement rendu par défaut - Arrêt de condamnation - Matière répressive

- Art. 65, al. 2 Code pénal

- Art. 187, 188 et 202 Code d'Instruction criminelle

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Effets. compétence du juge - Légalité - Cour d'appel - Condamnation - Opposition du prévenu - Jugement rendu par défaut - Tribunal correctionnel - Jugement réduisant la peine - Appel du prévenu et du ministère public - Constatation d'une unité d'intention avec des infractions ayant antérieurement fait l'objet d'une décision définitive - Jugement de faits antérieurs à ladite décision - Effet dévolutif de l'opposition en première instance - Peine identique infligée par le jugement rendu par défaut - Arrêt de condamnation

- Art. 65, al. 2 Code pénal

- Art. 187, 188 et 202 Code d'Instruction criminelle

P.11.1199.F

26 oktober 2011

AC nr. ...

De burgerlijke rechtsvordering kan voor het strafgerecht worden ingesteld door eenieder die reden heeft te beweren dat hij persoonlijk is benadeeld door het misdrijf waarvoor de strafvordering is ingesteld, m.a.w. door eenieder die verantwoordt dat hij door dat misdrijf geschaad kon zijn in zijn persoon, in zijn goederen of in zijn eer (1). (1) Zie Cass. 11 feb. 2003, AR P.02.0394.N, AC, 2003, nr. 94.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Burgerlijke partijstelling - Burgerlijke rechtsvordering voor het strafgerecht - Persoon die beweert persoonlijk door het misdrijf te zijn benadeeld - Voorwaarde

- Artt. 3 en 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

L'action civile peut être exercée devant la juridiction répressive par toute personne qui peut se prétendre personnellement lésée par l'infraction, objet de l'action publique, c'est-à-dire par quiconque justifie avoir pu être victime de cette infraction dans sa personne, dans ses biens ou dans son honneur (1). (1) Voir Cass. 11 février 2003, RG P.02.0394.N, Pas., 2003, n° 94.

ACTION CIVILE - Constitution de partie civile - Action civile exercée devant la juridiction répressive - Personne se prétendant personnellement lésée par l'infraction - Condition

- Art. 3 et 4 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

Bij het onderzoek van de ontvankelijkheid van haar rechtsvordering dient de burgerlijke partij niet het bewijs te leveren van de schade, de omvang van de schade of het oorzakelijk verband tussen die schade en het misdrijf dat de beklaagde ten laste is gelegd; het volstaat dat zij er, toch op het eerste zicht, een rechtmatig belang bij heeft zich burgerlijke partij te stellen.

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING - Ontvankelijkheid - Burgerlijke partijstelling - Burgerlijke rechtsvordering voor het strafgerecht - Belang om in rechte op te treden - Voorwaarde

- Artt. 3 en 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

Lors de l'examen de la recevabilité de son action, la partie civile n'a pas à apporter la preuve du dommage, de son étendue ni du lien de causalité de ce dommage avec l'infraction mise à charge du prévenu; il suffit qu'elle ait un intérêt licite, au moins apparent, à se constituer.

ACTION CIVILE - Recevabilité - Constitution de partie civile - Action civile exercée devant la juridiction répressive - Intérêt à agir - Condition

- Art. 3 et 4 L. du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du code de procédure pénale

P.11.1204.N

25 oktober 2011

AC nr. ...

Artikel 96 Strafwetboek, dat bepaalt dat de verjaring van de straf door de aanhouding van de veroordeelde wordt gestuit, houdt enkel in dat de uitvoering van de straf de verjaring ervan stuit zodat de aanhouding van een veroordeelde enkel de verjaring van de straf stuit wanneer zij strekt tot uitvoering van die straf; een aanhouding voor andere redenen dan de uitvoering van de straf en die daarop geen invloed heeft, werkt niet stuitend.

VERJARING - Strafzaken - Straf - Stuiting - Stuiting door aanhouding van de veroordeelde - Begrip - Toepassing - Gevolg

De verwerping van het cassatieberoep tegen een veroordelend arrest heeft enkel voor gevolg dat de veroordeling onherroepelijk wordt, maar heeft geen invloed op het vertrekpunt van de verjaring van de straf.

CASSATIE - Allerlei - Verwerping van het cassatieberoep tegen een veroordelend arrest - Strafzaken

VERJARING - Strafzaken - Straf - Algemeen - Verwerping van het cassatieberoep tegen een veroordelend arrest

Uit artikel 4, 6°, van de wet van 20 mei 1997 betreffende de internationale samenwerking inzake de tenuitvoerlegging van inbeslagnemingen en verbeurdverklaringen volgt dat wanneer een vreemde staat aan de Belgische overheid de uitvoering vordert van een beslissing waarbij de bijzondere verbeurdverklaring wordt uitgesproken, de verjaring, met inbegrip van het vertrekpunt van de verjaring, bepaald wordt door de Belgische wet.

STRAF - Andere straffen - Toepasselijke wetgeving - Bijzondere verbeurdverklaring - Verjaring - Verbeurdverklaring uitgesproken door een vreemde staat - Vordering tot uitvoering aan de Belgische overheid

STRAFUITVOERING - Toepasselijke wetgeving - Verjaring - Verbeurdverklaring uitgesproken door een vreemde staat - Vordering tot uitvoering aan de Belgische overheid

VERJARING - Strafzaken - Straf - Algemeen - Toepasselijke wetgeving - Bijzondere verbeurdverklaring - Verbeurdverklaring uitgesproken door een vreemde staat - Vordering tot uitvoering aan de Belgische overheid

L'article 96 du Code pénal, qui dispose que la prescription de la peine sera interrompue par l'arrestation du condamné, implique uniquement que l'exécution de la peine interrompt sa prescription, de sorte que l'arrestation d'un condamné interrompt uniquement la prescription de la peine lorsqu'elle vise l'exécution de cette peine; une arrestation pour des motifs autres que l'exécution de la peine et qui est sans influence pour celle-ci, n'a pas d'effet interruptif.

PRESCRIPTION - Matière répressive - Peine - Interruption - Interruption en raison de l'arrestation du condamné - Notion - Application - Conséquence

Le rejet du pourvoi formé contre un arrêt de condamnation a pour seule conséquence de rendre la condamnation irrévocable, mais n'influe en rien sur le point de départ de la prescription de la peine.

CASSATION - Divers - Rejet du pourvoi formé contre un arrêt de condamnation - Matière répressive

PRESCRIPTION - Matière répressive - Peine - Généralités - Rejet du pourvoi formé contre un arrêt de condamnation

Il résulte de l'article 4, 6°, de la loi du 20 mai 1997 sur la coopération internationale en ce qui concerne l'exécution de saisies et de confiscations que, lorsqu'un état étranger demande aux autorités belges l'exécution d'une décision ayant prononcé la confiscation spéciale, la prescription, ce compris son point de départ, est fixée par la législation belge.

PEINE - Autres peines - Législation applicable - Confiscation spéciale - Prescription - Confiscation prononcée par un état étranger - Demande d'exécution adressée aux autorités belges

APPLICATION DES PEINES - Législation applicable - Prescription - Confiscation prononcée par un état étranger - Demande d'exécution adressée aux autorités belges

PRESCRIPTION - Matière répressive - Peine - Généralités - Législation applicable - Confiscation spéciale - Confiscation prononcée par un état étranger - Demande d'exécution adressée aux autorités belges

P.11.1205.F

7 december 2011

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Wegverkeer - Wegverkeerswet - Vaststellingen door goedgekeurde of gehomologeerde automatisch werkende toestellen in het bijzijn van een bevoegd agent - Toestel - Serienummer - Voorwaarde - Bijzondere bewijswaarde

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Wegverkeer - Wegverkeerswet - Vaststellingen door goedgekeurde of gehomologeerde automatisch werkende toestellen in het bijzijn van een bevoegd agent - Toestel - Serienummer - Snelheidsmeter -

Conclusions du procureur général Leclercq.

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Roulage - Loi relative à la police de la circulation routière - Constatations faites par des appareils automatiques agréés ou homologués fonctionnant en présence d'un agent qualifié - Appareil - Numéro de série - Condition - Valeur probante spéciale

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Roulage - Loi relative à la police de la circulation routière - Constatations faites par des appareils automatiques agréés ou homologués fonctionnant en présence d'un agent qualifié - Appareil - Numéro de série -

Nakomend proces-verbaal - Beklaagde

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62 - Vaststellingen door goedgekeurde of gehomologeerde automatisch werkende toestellen in het bijzijn van een bevoegd agent - Bijzondere bewijswaarde

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62 - Recht van verdediging - Vaststellingen door goedgekeurde of gehomologeerde automatisch werkende toestellen in het bijzijn van een bevoegd agent - Toestel - Serienummer - Snelheidsmeter - Nakomend proces-verbaal - Beklaagde

Uit het feit alleen dat het serienummer van de snelheidsmeter pas vermeld wordt in een proces-verbaal dat van latere datum is dan het in artikel 62, tweede lid, Wegverkeerswet bepaalde proces-verbaal, en dat het openbaar ministerie in antwoord op de dienaangaande door de beklagde opgeworpen betwisting bij het dossier heeft gevoegd, kan geen miskenning van het recht van verdediging van de beklagde worden afgeleid (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62 - Recht van verdediging - Vaststellingen door goedgekeurde of gehomologeerde automatisch werkende toestellen in het bijzijn van een bevoegd agent - Toestel - Serienummer - Snelheidsmeter - Nakomend proces-verbaal - Beklaagde

- Artt. 62, tweede en vierde lid Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Wegverkeer - Wegverkeerswet - Vaststellingen door goedgekeurde of gehomologeerde automatisch werkende toestellen in het bijzijn van een bevoegd agent - Toestel - Serienummer - Snelheidsmeter - Nakomend proces-verbaal - Beklaagde

- Artt. 62, tweede en vierde lid Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

Artikel 62, tweede lid, Wegverkeerswet, stelt de bijzondere bewijswaarde van het proces-verbaal van de overtreding niet afhankelijk van de voorwaarde dat het serienummer vermeld wordt van het toestel dat gediend heeft om de onwettige snelheid van het voertuig te meten (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

WEGVERKEER - Wetsbepalingen - Art. 62 - Vaststellingen door goedgekeurde of gehomologeerde automatisch werkende toestellen in het bijzijn van een bevoegd agent - Bijzondere bewijswaarde

- Art. 62, tweede lid Wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

BEWIJS - Strafzaken - Bewijsvoering - Wegverkeer - Wegverkeerswet - Vaststellingen door goedgekeurde of gehomologeerde automatisch werkende toestellen in het bijzijn van een bevoegd agent - Toestel - Serienummer - Voorwaarde - Bijzondere bewijswaarde

- Art. 62, tweede lid Wetten betreffende de politie over het

Cinémomètre - Procès-verbal subséquent - Prévenu

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 62 - Constatations faites par des appareils automatiques agréés ou homologués fonctionnant en présence d'un agent qualifié - Valeur probante spéciale

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 62 - Droits de la défense - Constatations faites par des appareils automatiques agréés ou homologués fonctionnant en présence d'un agent qualifié - Appareil - Numéro de série - Cinémomètre - Procès-verbal subséquent - Prévenu

De la seule circonstance que le numéro de série du cinémomètre n'est apparu que dans un procès-verbal qui est subséquent au procès-verbal prévu à l'article 62, alinéa 2, des lois coordonnées relatives à la police de la circulation routière et qui est joint aux débats par le ministère public en réponse à la contestation élevée sur ce point par le prévenu, il ne se déduit pas une violation des droits de la défense du prévenu (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 62 - Droits de la défense - Constatations faites par des appareils automatiques agréés ou homologués fonctionnant en présence d'un agent qualifié - Appareil - Numéro de série - Cinémomètre - Procès-verbal subséquent - Prévenu

- Art. 62, al. 2 et 4 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Roulage - Loi relative à la police de la circulation routière - Constatations faites par des appareils automatiques agréés ou homologués fonctionnant en présence d'un agent qualifié - Appareil - Numéro de série - Cinémomètre - Procès-verbal subséquent - Prévenu

- Art. 62, al. 2 et 4 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

L'article 62, alinéa 2, des lois coordonnées relatives à la police de la circulation routière ne subordonne pas la valeur probante spéciale du procès-verbal relatant l'infraction à la condition qu'il mentionne le numéro de série de l'appareil ayant servi à mesurer la vitesse illégale du véhicule (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ROULAGE - Loi relative a la police de la circulation routière - Dispositions légales - Article 62 - Constatations faites par des appareils automatiques agréés ou homologués fonctionnant en présence d'un agent qualifié - Valeur probante spéciale

- Art. 62, al. 2 Loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée par Arrêté royal du 16 mars 1968

PREUVE - Matière répressive - Administration de la preuve - Roulage - Loi relative à la police de la circulation routière - Constatations faites par des appareils automatiques agréés ou homologués fonctionnant en présence d'un agent qualifié - Appareil - Numéro de série - Condition - Valeur probante spéciale

- Art. 62, al. 2 Loi relative à la police de la circulation routière,

P.11.1250.N**29 november 2011****AC nr. ...**

De mededaderschap van artikel 66 Strafwetboek vereist dat de mededader een door de wet bepaalde vorm van medewerking aan het misdrijf verleent, hij weet dat hij daaraan zijn medewerking verleent en hij het opzet heeft daaraan zijn medewerking te verlenen; niet is vereist dat alle bestanddelen van de misdaad of het wanbedrijf begrepen zijn in de deelnemingshandelingen, maar wel is vereist dat de mededader kennis heeft van alle omstandigheden die aan de handeling van de hoofddader, het kenmerk van een misdaad of wanbedrijf verlenen (1). (1) Cass. 22 juni 2004, AR P.03.1620.N, AC, 2004, nr. 344; Cass. 12 sept. 2006, AR P.06.0416.N, AC, 2006, nr. 406; Cass. 28 juni 2005, AR P.05.0302.N, AC, 2005, nr. 379; Cass. 7 sept. 2005, AR P.05.0348.F, AC, 2005, nr. 414.

MISDRIJF - Deelneming - Vereisten

Uit de wetsgeschiedenis van de wet van 9 juli 1997 houdende maatregelen teneinde de gerechtelijke achterstand weg te werken bij de hoven van beroep, waarbij de artikelen 102, §2, 106bis en 109ter in het Gerechtelijk Wetboek werden ingevoerd, blijkt dat onder het begrip burgerlijke zaken in de zin van artikel 106bis, §1, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek ook de strafzaken begrepen zijn waarvan de behandeling is beperkt tot de burgerlijke rechtsvordering (1) (2). (1) Parl. St., Senaat, 1-490/9 (1996-1997), p. 63: bij de artikelsgewijze bespreking antwoordde de minister van Justitie op de opmerking van een senator die verklaarde "niet te kunnen aanvaarden dat drie plaatsvervangende raadsheren in een aanvullende kamer in hoger beroep uitspraak doen over een strafzaak" dat "(d)e definitie van de gerechtelijke achterstand (...) zo (is) opgesteld dat er geen strafzaken aan de aanvullende kamers zullen worden toebedeeld, behoudens hetgeen de afhandeling van de burgerlijke belangen betreft". (2) De artikelen 102, §2, 106bis en 109ter Gerechtelijk Wetboek werden opgeheven door de artikelen 20, 21 en 22 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), met ingang van 1 juli 2011.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels) - Hof van beroep - Bevoegdheid - Wet van 9 juli 1997 - Aanvullende kamers

RECHTBANKEN - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Hof van beroep - Bevoegdheid - Wet van 9 juli 1997 - Aanvullende kamers

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Hof van beroep - Bevoegdheid - Wet van 9 juli 1997 - Aanvullende kamers - Zitting in

La corréité visée à l'article 66 du Code pénal requiert que le coauteur coopère d'une certaine manière prévue par la loi à l'exécution de l'infraction, qu'il y coopère sciemment et qu'il ait l'intention d'y coopérer; il n'est pas requis que tous les éléments du crime ou du délit soient compris dans les actes de coopération mais il est requis que le coauteur ait connaissance de toutes les circonstances nécessaires pour faire d'un acte de l'auteur principal, un crime ou un délit (1). (1) Cass. 22 juin 2004, RG P.03.1620.N, Pas. 2004, n° 344; Cass. 12 septembre 2006, RG P.06.0416.N, Pas. 2006, n° 406; Cass. 28 juin 2005, RG P.05.0302.N, Pas. 2005, n° 379; Cass. 7 septembre 2005, RG P.05.0348.F, Pas. 2005, n° 414.

INFRACTION - Participation - Conditions

Il ressort de la genèse de la loi du 9 juillet 1997 contenant des mesures en vue de résorber l'arriéré judiciaire dans les cours d'appel, insérant les articles 102, §2, 106bis et 109ter dans le Code judiciaire, que la notion de matière civile au sens de l'article 106bis, §1er, alinéa 2, du Code judiciaire comprend aussi la matière répressive dont l'instruction se limite à l'action civile (1) (2). (1) Doc.Parl., Sénat, I-490/9 (1996-1997), p. 63: dans le commentaire article par article le ministre de la Justice a répondu à la remarque faite par un sénateur qui déclarait "ne pouvoir accepter que trois conseillers suppléants dans une chambre supplémentaire statuent en degré d'appel en matière répressive" que "la définition de l'arriéré judiciaire (...) est telle qu'aucune affaire pénale ne sera attribuée aux chambres supplémentaires sauf en ce qui concerne le traitement des intérêts civils". (2) Les articles 102, §2, 106bis et 109ter du Code judiciaire ont été abrogés par les articles 20, 21 et 22 de la loi du 29 décembre 2010 portant des dispositions diverses (II), entrée en vigueur le 1er juillet 2011.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Action civile (règles particulières) - Cour d'appel - Compétence - Loi du 9 juillet 1997 - Chambres supplémentaires

TRIBUNAUX - Matière répressive - Action civile - Cour d'appel - Compétence - Loi du 9 juillet 1997 - Chambres supplémentaires

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Cour d'appel - Compétence - Loi du 9 juillet 1997 - Chambres supplémentaires

P.11.1255.F

30 november 2011

AC nr. ...

De mutualiteit, als vrijwillig tussengekomen partij, die van de veroordeelde beklagde en zijn verzekeraar de terugbetaling vordert van de aan haar lid uitbetaalde vergoeding wegens arbeidsongeschiktheid, stelt geen rechtsvordering in die onderscheiden is van de vordering van dat lid, in wiens rechten zij is getreden, maar stelt zelf, met een afzonderlijke vordering, diens vordering in, zodat het niet definitieve karakter van de beslissing op de burgerlijke rechtsvordering van de mutualiteit, ook geldt voor de rechtsvordering van haar lid. (Impliciet).

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Afstand - Burgerlijke rechtsvordering - Mutualiteit die in de rechten van haar aangeslotene is getreden - Geen eindbeslissing - Art. 416, eerste lid Wetboek van Strafvordering

La mutuelle, partie intervenue volontairement, qui réclame du prévenu condamné et de son assureur le remboursement d'indemnités d'incapacité de travail versées à son affilié, n'exerce pas une action distincte de celle de ce dernier, dans les droits duquel est subrogée, mais exerce l'action même de celui-ci par une demande distincte, en sorte que le caractère non définitif de la décision rendue sur l'action civile exercée par la mutuelle s'étend à celle exercée par son affilié. (Solution implicite.)

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Désistement - Action civile - Mutuelle subrogée dans les droits de son affilié - Décision non définitive - Art. 416, al. 1er Code d'Instruction criminelle

P.11.1256.N

13 december 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Timperman.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure - Artikel 61quater Sv. - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Artikel 235bis - Toepassing - Verzoek tot opheffing van een onderzoekshandeling

ONDERZOEKSGERECHTEN - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure - Artikel 61quater Sv. - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verzoek tot opheffing van een onderzoekshandeling door een derde - Verzoek door de derde om de regelmatigheid van de rechtspleging te onderzoeken - Afwijzing verzoek tot opheffing van de onderzoekshandeling

Wanneer een verzoek tot opheffing van een onderzoekshandeling ingevolge artikel 61quater, §5 of § 6, Wetboek van Strafvordering ter beoordeling wordt voorgelegd aan de kamer van inbeschuldigingstelling, kan deze op vordering van het openbaar ministerie, op verzoek van één van de partijen of ambtshalve, de regelmatigheid van de haar voorgelegde procedure onderzoeken en kan zij krachtens artikel 235bis, §5, overeenkomstig artikel 131, §1, 1 en 2, de nietigheid uitspreken van een handeling en van een deel of het geheel van de erop volgende rechtspleging, wanneer zij een onregelmatigheid, verzuim of nietigheid vaststelt die invloed heeft op een handeling van het onderzoek of op de bewijsverkrijging (1) (2). (1) Cass. 16 mei 2000, AR P.00.0296.N, AC, 2000, nr. 299. (2) Zie concl. O.M.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure - Artikel 61quater Sv. - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Artikel 235bis - Toepassing - Verzoek tot

Conclusions de l'avocat général Timperman.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Contrôle de la régularité de la procédure - C.I.cr., article 61quater - Appel - Chambre des mises en accusation - Article 235bis - Application - Demande de levée d'un acte d'instruction

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Contrôle de la régularité de la procédure - C.I.cr., article 61quater - Appel - Chambre des mises en accusation - Demande de levée d'un acte d'instruction par un tiers - Demande par le tiers de contrôler la régularité de la procédure - Rejet de la demande de levée d'un acte d'instruction

Lorsque, conformément à l'article 61quater, §5 ou §6 du Code d'instruction criminelle, une demande de levée d'un acte d'instruction est soumise à l'appréciation de la chambre des mises en accusation, celle-ci peut, sur la réquisition du ministère public, à la requête d'une des parties ou d'office, contrôler la régularité de la procédure qui lui est soumise et elle peut, en vertu de l'article 235bis, §5, et conformément à l'article 131, § 1er, 1° et 2°, prononcer la nullité d'un acte et de tout ou partie de la procédure ultérieure, lorsqu'elle constate une irrégularité, omission ou cause de nullité affectant un acte d'instruction ou l'obtention de la preuve (1) (2). (1) Cass. 16 mai 2000, RG P.00.0296.N, Pas. 2000, n° 299. (2) Voir les conclusions du MP publiées à leur date dans AC.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Contrôle de la régularité de la procédure - C.I.cr., article 61quater - Appel - Chambre des mises en accusation - Article 235bis - Application - Demande de levée d'un

Wanneer het verzoek tot opheffing van een onderzoekshandeling uitgaat van een persoon die geen partij is in het strafonderzoek en die de kamer van inbeschuldigingstelling waarbij dit verzoek krachtens artikel 61quater, §5 of §6, Wetboek van Strafvordering aanhangig is gemaakt, vraagt de regelmatigheid van de rechtspleging te onderzoeken, moet die kamer, indien zij het verzoek tot opheffing van de onderzoekshandeling afwijst, de regelmatigheid van die onderzoekshandeling en van de hieraan voorafgaande handelingen die daartoe aanleiding hebben gegeven, onderzoeken maar niet de regelmatigheid van de ganse strafrechtspleging zelf waarin de verzoeker geen partij is, noch partij wordt door het instellen van een verzoek tot opheffing van een onderzoekshandeling overeenkomstig artikel 61quater Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie concl. O.M.

Lorsque la demande de levée d'un acte d'instruction émane d'une personne qui n'est pas partie à l'instruction pénale et qui demande à la chambre des mises en accusation saisie de cette demande en vertu de l'article 61quater, §5 ou §6, du Code d'instruction criminelle, de contrôler la régularité de la procédure, cette chambre est tenue, si elle rejette la demande de levée d'un acte d'instruction, de contrôler la régularité de cet acte d'instruction et des actes préalables qui y ont donné lieu mais pas la régularité de l'ensemble de la procédure pénale dans laquelle le requérant n'est pas partie ni ne devient pas partie par l'introduction d'une demande de levée d'un acte d'instruction, conformément à l'article 61quater du Code d'instruction criminelle (1). (1) Voir les conclusions du MP publiées à leur date dans AC.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Onderzoek van de regelmatigheid van de procedure - Artikel 61quater Sv. - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Verzoek tot opheffing van een onderzoekshandeling door een derde - Verzoek door de derde om de regelmatigheid van de rechtspleging te onderzoeken - Afwijzing verzoek tot opheffing van de onderzoekshandeling

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Contrôle de la régularité de la procédure - C.I.cr., article 61quater - Appel - Chambre des mises en accusation - Demande de levée d'un acte d'instruction par un tiers - Demande par le tiers de contrôler la régularité de la procédure - Rejet de la demande de levée d'un acte d'instruction

P.11.1289.F

14 december 2011

AC nr. ...

Artikel 135, § 2, van het Wetboek van Strafvordering stelt de ontvankelijkheid van het hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer waarbij een middel van verjaring wordt afgewezen, niet afhankelijk van de voorwaarde dat de verjaring was aangevoerd voor de feiten zoals zij in de voormelde beschikking of in de akten van de rechtspleging die eraan voorafgaan zijn omschreven.

L'article 135, § 2, du Code d'instruction criminelle ne subordonne pas la recevabilité de l'appel de l'inculpé contre l'ordonnance de la chambre du conseil rejetant un moyen de prescription, à la condition que celle-ci ait été invoquée par rapport aux faits tels que qualifiés dans ladite ordonnance ou dans les actes de procédure qui la précèdent.

HOGER BEROEP - Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Hoger beroep - Kamer van inbeschuldigingstelling - Ontvankelijkheid - Conclusie - Middel dat de verjaring van de strafvordering aanvoert - Beschikking waarbij het middel van verjaring wordt afgewezen - Regeling van de rechtspleging

APPEL - Matière répressive (y compris douanes et accises) - Décisions et parties - Appel - Chambre des mises en accusation - Recevabilité - Conclusions - Moyen invoquant la prescription de l'action publique - Ordonnance rejetant le moyen de prescription - Règlement de la procédure

ONDERZOEKSGERECHTEN - Hoger beroep - Ontvankelijkheid - Conclusie - Middel dat de verjaring van de strafvordering aanvoert - Beschikking waarbij het middel van verjaring wordt afgewezen - Regeling van de rechtspleging

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Appel - Recevabilité - Conclusions - Moyen invoquant la prescription de l'action publique - Ordonnance rejetant le moyen de prescription - Règlement de la procédure

VERJARING - Strafzaken - Strafvordering - Algemeen - Hoger beroep - Ontvankelijkheid - Conclusie - Middel dat de verjaring van de strafvordering aanvoert - Beschikking waarbij het middel van verjaring wordt afgewezen - Regeling van de rechtspleging - Onderzoeksgerechten

PRESCRIPTION - Matière répressive - Action publique - Généralités - Appel - Recevabilité - Conclusions - Moyen invoquant la prescription de l'action publique - Ordonnance rejetant le moyen de prescription - Règlement de la procédure - Juridictions d'instruction

P.11.1349.F

21 december 2011

AC nr. ...

Het Grondwettelijk Hof is niet bevoegd om kennis te nemen van de interpretatie van een algemeen rechtsbeginsel.

GRONDWETTELIJK HOF - Prejudiciële vraag - Bevoegdheid - Uitlegging van een algemeen rechtsbeginsel

- Art. 26, § 1, 3° Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

PREJUDICIEEL GESCHIL - Grondwettelijk Hof - Bevoegdheid - Uitlegging van een algemeen rechtsbeginsel

- Art. 26, § 1, 3° Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 jan. 1989

De regel non bis in idem verplicht de rechter niet om het opmaken van een vals stuk en het daaropvolgende gebruik van het nagemaakte stuk als één en hetzelfde feit te beschouwen.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Valsheid en gebruik van valse stukken - Non bis in idem - Valsheid in geschrifte - Opmaken van een vals stuk en het daaropvolgende gebruik ervan - Strafzaken

- Artt. 193 tot 197 Strafwetboek

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Valsheid in geschrifte - Opmaken van een vals stuk en het daaropvolgende gebruik ervan - Algemeen rechtsbeginsel "non bis in idem"

- Artt. 193 tot 197 Strafwetboek

De regel non bis in idem strekt ertoe te vermijden dat één en dezelfde persoon twee gelijksoortige straffen krijgt voor eenzelfde gedraging (1). (1) Zie Jaarverslag van het Hof van Cassatie, 2003, Algemene rechtsbeginselen, p. 128-130.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Non bis in idem - Draagwijdte van de regel - Strafzaken

- Art. 14.7 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag burgerrechten en politieke recht - Non bis in idem - Draagwijdte van de regel - Artikel 14 - Artikel 14.7

- Art. 14.7 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

La Cour constitutionnelle n'est pas compétente pour connaître de l'interprétation d'un principe général du droit.

COUR CONSTITUTIONNELLE - Question préjudicielle - Compétence - Interprétation d'un principe général du droit

- Art. 26, § 1er, 3° Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Cour constitutionnelle - Compétence - Interprétation d'un principe général du droit

- Art. 26, § 1er, 3° Loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage

La règle non bis in idem n'oblige pas le juge à considérer que la fabrication d'un faux et l'utilisation subséquente du document contrefait ne sont qu'un seul et même fait.

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Faux et usage de faux - Non bis in idem - Faux en écritures - Fabrication du faux et utilisation subséquente - Matière répressive

- Art. 193 à 197 Code pénal

FAUX ET USAGE DE FAUX - Faux en écritures - Fabrication du faux et utilisation subséquente - Principe général du droit "non bis in idem"

- Art. 193 à 197 Code pénal

La règle non bis in idem tend à éviter que deux sanctions de même nature puissent être infligées à une même personne pour s'être rendue coupable d'un même comportement (1). (1) Voir Rapport annuel de la Cour de cassation, 2003, Principes généraux du droit, p. 452 à 454.

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Non bis in idem - Portée de la règle - Matière répressive

- Art. 14, § 7 Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Non bis in idem - Portée de la règle - Article 14 - Article 14, § 7

- Art. 14, § 7 Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

Het arrest van het hof van beroep dat heeft aangenomen dat de feiten gebruik van onjuiste stukken om zich te kwader trouw onverschuldigde uitkeringen te doen toekennen, waarvoor aan de eiser een definitieve administratieve sanctie van strafrechtelijke aard was opgelegd, overeenstemmen met de feiten gebruik van een valsheid in geschrifte en van een vals stuk met het oog op het behoud van het recht op werkloosheidsuitkering, en dat op grond daarvan oordeelt dat het algemeen rechtsbeginsel non bis in idem niet inhield dat de vervolging wegens die feiten niet ontvankelijk was, verantwoordt zijn beslissing niet naar recht (1). (1) Zie Cass. 12 jan. 2001, AR D.99.0014.N, AC, 2001, nr. 21.

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN - Ontvankelijkheid - Valsheid in geschrifte - Gebruik van onjuiste stukken om zich te kwader trouw onverschuldigde uitkeringen te doen toekennen - Definitieve administratieve sanctie van strafrechtelijke aard - Gebruik van een valsheid in geschrifte en van een vals stuk met het oog op het behoud van het recht op werkloosheidsuitkering - Overeenstemmende feiten van gebruik - Vervolging - Algemeen rechtsbeginsel "non bis in idem"

- Art. 14.7 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

RECHTEN VAN DE MENS - International verdrag burgerrechten en politieke recht - Ontvankelijkheid - Non bis in idem - Gebruik van onjuiste stukken om zich te kwader trouw onverschuldigde uitkeringen te doen toekennen - Definitieve administratieve sanctie van strafrechtelijke aard - Gebruik van een valsheid in geschrifte en van een vals stuk met het oog op het behoud van het recht op werkloosheidsuitkering - Overeenstemmende feiten van gebruik - Artikel 14 - Vervolging - Artikel 14.7

- Art. 14.7 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Ontvankelijkheid - Non bis in idem - Gebruik van onjuiste stukken om zich te kwader trouw onverschuldigde uitkeringen te doen toekennen - Definitieve administratieve sanctie van strafrechtelijke aard - Gebruik van een valsheid in geschrifte en van een vals stuk met het oog op het behoud van het recht op werkloosheidsuitkering - Overeenstemmende feiten van gebruik - Vervolging

- Art. 14.7 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

Ne justifie pas légalement sa décision, l'arrêt de la cour d'appel qui, ayant admis l'identité des faits d'usage de documents inexacts aux fins de se faire octroyer de mauvaise foi des allocations indues, qui avaient donné lieu à une sanction administrative définitive de nature répressive à l'égard du demandeur, et ceux d'usage d'un faux en écritures et d'un faux document afin de maintenir le droit aux allocations de chômage, considère, sur ce fondement, que le principe général du droit non bis in idem n'impliquait pas l'irrecevabilité des poursuites pour ces faits (1). (1) Voir Cass. 12 janvier 2001, RG D.99.0014.N, Pas. 2001, n° 21.

FAUX ET USAGE DE FAUX - Recevabilité - Faux en écritures - Usage de documents inexacts aux fins de se faire octroyer de mauvaise foi des allocations indues - Sanction administrative définitive de nature répressive - Usage d'un faux en écritures et d'un faux document afin de maintenir le droit aux allocations de chômage - Identité des faits d'usage - Poursuites - Principe général du droit "non bis in idem"

- Art. 14, § 7 Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Recevabilité - Non bis in idem - Usage de documents inexacts aux fins de se faire octroyer de mauvaise foi des allocations indues - Sanction administrative définitive de nature répressive - Usage d'un faux en écritures et d'un faux document afin de maintenir le droit aux allocations de chômage - Identité des faits d'usage - Article 14 - Poursuites - Article 14, § 7

- Art. 14, § 7 Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Recevabilité - Non bis in idem - Usage de documents inexacts aux fins de se faire octroyer de mauvaise foi des allocations indues - Sanction administrative définitive de nature répressive - Usage d'un faux en écritures et d'un faux document afin de maintenir le droit aux allocations de chômage - Identité des faits d'usage - Poursuites

- Art. 14, § 7 Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

Gelet op het essentieel belang van de aanwezigheid van de inverdenkinggestelde voor de magistraat die moet onderzoeken of er al dan niet grond is om hem in vrijheid te stellen, is het niet in strijd met de artikelen 6.1 en 6.3.c E.V.R.M. om te oordelen dat de weigering van de inverdenkinggestelde om te verschijnen door hemzelf of zijn raadsman moet worden gemotiveerd, opdat hij recht zou hebben op vertegenwoordiging achteraf op de rechtszitting; het onderzoeksgerecht beoordeelt in hoeverre de daartoe aangevoerde redenen een geldige reden uitmaken om niet in persoon te verschijnen alsook voor de machtiging om de inverdenkinggestelde te vertegenwoordigen (1). (1) Het openbaar ministerie had een andersluidende conclusie genomen waarin het verwijst naar zijn conclusie in Cass. 9 juni 2010, AR P.10.0931.F, AC, 2010, nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTEN - Voorlopige hechtenis - Recht op vertegenwoordiging door een advocaat - Handhaving - Inverdenkinggestelde weigert te verschijnen - Gemotiveerde weigering - Beoordeling van de weigeringsgronden door het onderzoeksgerecht - Onderzoeksgerechten

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Voorlopige hechtenis - Recht op vertegenwoordiging door een advocaat - Artikel 6.3.c - Handhaving - Inverdenkinggestelde weigert te verschijnen - Gemotiveerde weigering - Beoordeling van de weigeringsgronden door het onderzoeksgerecht - Onderzoeksgerechten

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Voorlopige hechtenis - Recht op vertegenwoordiging door een advocaat - Handhaving - Inverdenkinggestelde weigert te verschijnen - Gemotiveerde weigering - Beoordeling van de weigeringsgronden door het onderzoeksgerecht - Onderzoeksgerechten

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Recht op vertegenwoordiging door een advocaat - Inverdenkinggestelde weigert te verschijnen - Gemotiveerde weigering - Beoordeling van de weigeringsgronden door het onderzoeksgerecht - Onderzoeksgerechten

Au regard de l'intérêt essentiel que la présence de l'inculpé représente pour le magistrat chargé d'examiner s'il y a lieu ou non de le remettre en liberté, il n'est pas contraire aux articles 6, §1er et 6, §3.c de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales de considérer que le refus de l'inculpé de comparaître doit être motivé par lui ou par son conseil pour ouvrir le droit à la représentation subséquente à l'audience; il appartient à la juridiction d'instruction d'apprécier en quelle mesure les motifs ainsi invoqués forment une raison valable de la non-comparution personnelle et de l'autorisation à représenter l'inculpé (1). (1) Le ministère public avait pris des conclusions contraires en se référant aux conclusions qu'il avait prises avant Cass. 9 juin 2010, RG P.10.0931.F, Pas., 2010, n° ...

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Détention préventive - Droit d'être représenté par un avocat - Maintien - Refus de l'inculpé de comparaître - Refus motivé - Appréciation des motifs de refus par la juridiction d'instruction - Juridictions d'instruction

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.3 - Détention préventive - Droit d'être représenté par un avocat - Article 6, § 3.c - Maintien - Refus de l'inculpé de comparaître - Refus motivé - Appréciation des motifs de refus par la juridiction d'instruction - Juridictions d'instruction

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Détention préventive - Droit d'être représenté par un avocat - Maintien - Refus de l'inculpé de comparaître - Refus motivé - Appréciation des motifs de refus par la juridiction d'instruction - Juridictions d'instruction

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Droit d'être représenté par un avocat - Refus de l'inculpé de comparaître - Refus motivé - Appréciation des motifs de refus par la juridiction d'instruction - Juridictions d'instruction

De dagvaarding in strafzaken houdt geen verband met het beheer van de goederen van de beschermde persoon maar beoogt de schuldigverklaring van de beklagde en zijn veroordeling tot straffen of maatregelen op zijn persoon of zijn goederen, zodat, hoewel de artikelen 488bis, f, §1, eerste lid, 488bis, k, Burgerlijk Wetboek, 182, eerste lid, en 185, Wetboek van Strafvordering, niet eraan in de weg staan dat in strafzaken de betekening van een dagvaarding van een beklagde, aan wie een voorlopige bewindvoerder is toegevoegd, ook rechtsgeldig wordt gedaan aan de woonplaats of verblijfplaats van de voorlopige bewindvoerder, de betekening van de dagvaarding in strafzaken enkel aan de beklagde aan wie een voorlopige bewindvoerder is toegevoegd, de strafvordering rechtsgeldig bij de strafrechter aanhangig maakt (1). (1) Zie: Cass. 28 juni 2011, AR P.10.1570.N, AC, 2011, nr. 430 met conclusie adv.-gen. Kenis.

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei - Beklaagde aan wie een voorlopig bewindvoerder is toegekend - Betekening enkel aan de beklagde - Doel - Strafvordering - Strafzaken - Dagvaarding

DAGVAARDING - Beklaagde aan wie een voorlopig bewindvoerder is toegekend - Betekening enkel aan de beklagde - Doel - Strafvordering - Strafzaken

ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN - Beklaagde aan wie een voorlopig bewindvoerder is toegekend - Betekening enkel aan de beklagde - Doel - Strafvordering - Strafzaken - Dagvaarding

STRAFVORDERING - Beklaagde aan wie een voorlopig bewindvoerder is toegekend - Betekening enkel aan de beklagde - Doel - Dagvaarding

De opdracht bedoeld in artikel 488bis, f, §1, eerste lid, Burgerlijk Wetboek, dat bepaalt dat de voorlopige bewindvoerder tot taak heeft de goederen van de beschermde persoon als een goed huisvader te beheren of de beschermde persoon in dat beheer bij te staan, houdt geen vertegenwoordiging van de beschermde persoon als verweerder op de strafvordering in, aangezien artikel 185 Wetboek van Strafvordering die vertegenwoordiging aan de advocaat voorbehoudt.

ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN - Opdracht - Voorlopige bewindvoerder - Omvang

Uit artikel 488bis, k, Burgerlijk Wetboek, dat bepaalt dat betekeningen en kennisgevingen aan personen aan wie een voorlopige bewindvoerder is toegevoegd, gedaan worden aan diens woonplaats of verblijfplaats, volgt slechts dat betekeningen en kennisgevingen in aangelegenheden die tot de bevoegdheid van de voorlopige bewindvoerder behoren, aan diens woonplaats of verblijfplaats moeten gebeuren.

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN - Allerlei - Persoon aan wie

La citation en matière répressive est sans rapport avec la gestion des biens de la personne protégée mais vise la déclaration de culpabilité du prévenu et sa condamnation à des peines ou des mesures sur sa personne ou sur ses biens, de sorte que, bien que les articles 488bis, f, §1er, alinéa 1er, 488bis, k, du Code civil, 182, alinéa 1er et 185 du Code d'instruction criminelle, ne font pas obstacle à ce que, en matière répressive, la signification d'une citation d'un prévenu pourvu d'un administrateur provisoire, soit faite valablement au domicile ou à la résidence de l'administrateur provisoire, la signification de la citation en matière répressive uniquement au prévenu pourvu d'un administrateur provisoire, saisit valablement le juge pénal de l'action publique (1). (1) Voir Cass. 28 juin 2011, RG P.10.1570.N, Pas. 2011, n° 430 et les conclusions de Monsieur l'avocat général Kenis publiées à leur date dans AC.

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Divers - Prévenu pourvu d'un administrateur provisoire - Signification au seul prévenu - But - Action publique - Matière répressive - Citation

CITATION - Prévenu pourvu d'un administrateur provisoire - Signification au seul prévenu - But - Action publique - Matière répressive

INTERDICTION ET CONSEIL JUDICIAIRE - Prévenu pourvu d'un administrateur provisoire - Signification au seul prévenu - But - Action publique - Matière répressive - Citation

ACTION PUBLIQUE - Prévenu pourvu d'un administrateur provisoire - Signification au seul prévenu - But - Citation

La mission visée à l'article 488bis, f, §1er, alinéa 1er, du Code civil qui dispose que l'administrateur provisoire est chargé de gérer, en bon père de famille, les biens de la personne protégée ou d'assister la personne protégée dans cette gestion, n'implique aucune représentation de la personne protégée en tant que défendeur dans une action publique dès lors que l'article 185 du Code d'instruction criminelle réserve cette représentation à l'avocat.

INTERDICTION ET CONSEIL JUDICIAIRE - Mission - Administrateur provisoire - Etendue

Il ressort uniquement de l'article 488bis, k, du Code civil qui dispose que les significations et les notifications à faire aux personnes pourvues d'un administrateur provisoire sont faites au domicile ou à la résidence de ce dernier, que les significations et les notifications dans des matières qui relèvent de la compétence de l'administrateur provisoire doivent être faites à son domicile ou à sa résidence.

SIGNIFICATIONS ET NOTIFICATIONS - Divers - Personne pourvue d'un

een voorlopig bewindvoerder is toegekend - Verplichting tot betekening en kennisgeving aan de woonplaats of verblijfplaats van de voorlopige bewindvoerder

ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN - Persoon aan wie een voorlopig bewindvoerder is toegekend - Verplichting tot betekening en kennisgeving aan de woonplaats of verblijfplaats van de voorlopige bewindvoerder

administrateur provisoire - Obligation de signification et de notification au domicile ou à la résidence de l'administrateur provisoire

INTERDICTION ET CONSEIL JUDICIAIRE - Personne pourvue d'un administrateur provisoire - Obligation de signification et de notification au domicile ou à la résidence de l'administrateur provisoire

P.11.1401.F

9 augustus 2011

AC nr. ...

Het dossier dat ter beschikking wordt gesteld van de verdachte en zijn raadsman, voor de rechtszitting van het onderzoeksgerecht dat uitspraak moet doen over de handhaving van het bevel tot aanhouding, moet alleen de stukken bevatten in verband met die handhaving, waarover de onderzoeksrechter beschikt; het moet niet noodzakelijk alle gegevens bevatten van het onderzoek dat aanleiding heeft gegeven tot nieuwe inverdenkingstellingen wegens nieuwe feiten die geen verband houden met de feiten waarvoor het bevel tot aanhouding was verleend (1). (1) Zie Cass. 14 juli 2009, AR P.09.1076.N, AC, 2009, nr. 457.

RECHT VAN VERDEDIGING - Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Onderzoeksgerecht - Terbeschikkingstelling van het dossier aan de verdachte en zijn raadsman - Stukken die het dossier moet bevatten - Handhaving - Stukken betreffende andere feiten dan die waarop de voorlopige hechtenis steunt

- Art. 22, vierde lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Onderzoeksgerecht - Terbeschikkingstelling van het dossier aan de verdachte en zijn raadsman - Stukken die het dossier moet bevatten - Stukken betreffende andere feiten dan die waarop de voorlopige hechtenis steunt

- Art. 22, vierde lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Le dossier, mis à la disposition de l'inculpé et de son conseil en vue de l'audience de la juridiction d'instruction appelée à statuer sur le maintien du mandat d'arrêt, ne doit comprendre que les pièces relatives à ce maintien qui sont à la disposition du juge d'instruction; il ne doit pas nécessairement comprendre tous les éléments subséquents de l'enquête donnant lieu à de nouvelles inculpations en raison de nouveaux faits, étrangers aux faits en raison desquels le mandat d'arrêt a été délivré (1). (1) Voir Cass. 14 juillet 2009, RG P.09.1076.N, Pas., 2009, n° 457.

DROITS DE LA DEFENSE - Matière répressive - Détention préventive - Juridiction d'instruction - Dossier mis à la disposition de l'inculpé et de son conseil - Pièces devant figurer au dossier - Maintien - Pièces relatives à d'autres faits que ceux qui fondent la détention préventive

- Art. 22, al. 4 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Juridiction d'instruction - Dossier mis à la disposition de l'inculpé et de son conseil - Pièces devant figurer au dossier - Pièces relatives à d'autres faits que ceux qui fondent la détention préventive

- Art. 22, al. 4 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

P.11.1424.F

2 november 2011

AC nr. ...

Noch artikel 211 van het Wetboek van Strafvordering, noch de wetsbepalingen waarnaar dat artikel verwijst, bepalen dat, in het kader van het onderzoek ter zitting, de verklaringen van de partijen moeten worden overgeschreven (1). (1) Zie Cass. 16 maart 2005, AR P.05.0018.F, AC, 2005, nr. 164.

RECHTBANKEN - Strafzaken - Algemeen - Procedure ter zitting - Verklaringen van de partijen - Overschrijving in het proces-verbaal van de rechtszitting - Verplicht vormvoorschrift

Ni l'article 211 du Code d'instruction criminelle, ni les dispositions légales auxquelles cet article renvoie ne prévoient, dans le cadre de l'instruction d'audience, la formalité d'une transcription des déclarations des parties (1). (1) Voir Cass. 16 mars 2005, RG P.05.0018.F, Pas., 2005, n° 164.

TRIBUNAUX - Matière répressive - Généralités - Procédure à l'audience - Déclarations des parties - Transcription dans le procès-verbal d'audience - Formalité obligatoire

P.11.1439.F

9 november 2011

AC nr. ...

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek, sluit de rechtsplegingsvergoeding alleen uit voor rechtsplegingen die rechtsbijstand beogen en bepaalt voor het overige, dat het feit dat rechtsbijstand wordt verleend geenszins afbreuk doet aan de toekenning van de vergoedingen die in de vorige artikelen zijn bedoeld.

GERECHTSKOSTEN - Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - In het ongelijk gestelde partij die rechtsbijstand heeft verkregen - Rechtsplegingsvergoeding

L'article 7 de l'arrêté royal du 26 octobre 2007 fixant le tarif des indemnités de procédure visées à l'article 1022 du Code judiciaire ne soustrait à l'indemnité que les procédures tendant à obtenir l'assistance judiciaire et dispose, pour le surplus, que le bénéfice de celle-ci ne préjudicie en rien à l'allocation des indemnités prévues aux articles précédents.

FRAIS ET DEPENS - Matière répressive - Procédure devant le juge du fond - Partie succombante bénéficiant de l'assistance judiciaire - Indemnité de procédure

P.11.1440.F

9 augustus 2011

AC nr. ...

De noodzaak om in de loop van de rechtspleging de omstandigheden na te gaan die bepalend kunnen zijn voor de omschrijving van het vervolgte misdrijf, zonder dat de daaruit voortvloeiende vertraging valt toe te schrijven aan de instanties die met de vervolging zijn belast, kan op zich reeds de verlenging van de hechtenis verantwoorden die tijdens het voorbereidend onderzoek is ondergaan.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Voorlopige hechtenis - Beoordeling - Handhaving - Noodzaak tot het nagaan van de omstandigheden die bepalend zijn voor de omschrijving van het misdrijf - Redelijke termijn - Overschrijding

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Voorwaarden - Beoordeling - Noodzaak tot het nagaan van de omstandigheden die bepalend zijn voor de omschrijving van het misdrijf - Redelijke termijn - Overschrijding

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Om te oordelen of de duur van de hechtenis al dan niet de redelijke termijn overschrijdt, gaat de rechter, aan de hand van de concrete gegevens van de zaak, zowel de effectieve als de relatieve duur van de hechtenis na, de moeilijkheidsgraad van het gerechtelijk onderzoek, de wijze waarop het werd gevoerd, het gedrag van de in verdenking gestelde en van de bevoegde overheid (1). (1) Cass. 16 maart 2011, AR P.11.0451.F, AC, 2011, nr. 205.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Voorlopige hechtenis - Beoordelingscriteria - Handhaving - Redelijke termijn - Overschrijding

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Beoordelingscriteria - Voorwaarden - Redelijke termijn - Overschrijding

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

La survenance en cours de procédure de la nécessité de vérifier des circonstances qui peuvent être déterminantes pour la qualification de l'infraction, objet des poursuites, sans que le retard qui en résulte soit imputable aux autorités chargées de la poursuite, peut justifier en soi l'allongement de la détention subie durant l'instruction préparatoire.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Détention préventive - Appréciation - Maintien - Nécessité de vérifier des circonstances déterminantes pour la qualification de l'infraction - Délai raisonnable - Dépassement

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Conditions - Appréciation - Nécessité de vérifier des circonstances déterminantes pour la qualification de l'infraction - Délai raisonnable - Dépassement

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Pour apprécier si la durée de la détention dépasse ou non le délai raisonnable, le juge vérifie, sur la base des données concrètes de la cause, la durée tant effective que relative de la détention, le degré de complexité de l'instruction, la manière dont celle-ci fut conduite, le comportement de l'inculpé et celui des autorités compétentes (1). (1) Cass. 16 mars 2011, RG P.11.0451.F, Pas., 2011, n° 205.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Détention préventive - Critères d'appréciation - Maintien - Délai raisonnable - Dépassement

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Critères d'appréciation - Conditions - Délai raisonnable - Dépassement

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

La privation de liberté d'un étranger sur la base de l'article 27, §1er et 3 de la loi du 15 décembre 1980 constitue un titre autonome, distinct de la privation de liberté par application de l'article 7, alinéa 1er de la même loi (1). (1) Voir Cass. 27 novembre 2002, RG P.02.1402.F, Pas., 2002, n° 635.

ETRANGERS - Titre de privation de liberté - Articles 7 et 27 de la loi du 15 décembre 1980 - Titres autonomes

VREEMDELINGEN - Titel van vrijheidsberoving - Artikelen 7 en 27 Vreemdelingenwet - Autonome titels

De ter beschikking van de regering gestelde veroordeelde die rechtsmiddelen aanwendt tegen de beslissing van de Minister en in hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer afwezig is ter zitting van de kamer van inbeschuldigingstelling kan tegen het arrest cassatieberoep instellen volgens het gemeen recht (impliciete oplossing).

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Terbeschikkingstelling van regering - Kamer van inbeschuldigingstelling - Ontvankelijkheid - Rechtsmiddelen tegen de beslissing van de Minister - Hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer - Afwezigheid ter zitting van de ter beschikking van de regering gestelde veroordeelde - Cassatieberoep

- Artt. 25ter, 26bis en 31 Wet Bescherming Maatschappij

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Allerlei - Kamer van inbeschuldigingstelling - Ontvankelijkheid - Rechtsmiddelen tegen de beslissing van de Minister - Hoger beroep tegen de beschikking van de raadkamer - Afwezigheid ter zitting van de ter beschikking van de regering gestelde veroordeelde - Terbeschikkingstelling van de regering - Cassatieberoep

- Artt. 25ter, 26bis en 31 Wet Bescherming Maatschappij

DEFENSE SOCIALE - Mise a la disposition du gouvernement - Chambre des mises en accusation - Recevabilité - Recours contre la décision du ministre - Appel contre l'ordonnance de la chambre du conseil - Absence à l'audience du condamné mis à la dispositon du gouvernement - Pourvoi

- Art. 25ter, 26bis et 31 L. du 1er juillet 1964

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Délais dans lesquels il faut se pourvoir ou signifier le pourvoi - Divers - Chambre des mises en accusation - Recevabilité - Recours contre la décision du ministre - Appel contre l'ordonnance de la chambre du conseil - Absence à l'audience du condamné mis à la dispositon du gouvernement - Mise à la disposition du gouvernement - Pourvoi

- Art. 25ter, 26bis et 31 L. du 1er juillet 1964

Krachtens richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven, zoals zij wordt uitgelegd bij arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 28 april 2011, kan een lidstaat aan een onderdaan van een derde land die illegaal op haar grondgebied verblijft, geen vrijheidsstraf opleggen om de enige reden dat laatstgenoemde in strijd met een bevel om het grondgebied van die Staat binnen een bepaalde termijn te verlaten, zonder geldige reden op dat grondgebied aanwezig blijft ; die richtlijn verbiedt evenwel niet om in dergelijke sanctie te voorzien na een eerste overtreding van een bevel om het grondgebied te verlaten.

EUROPESE UNIE - Allerlei - Vreemdelingen - Vrijheidsstraf - Illegaal

En vertu de la directive 2008/115/CE du 16 décembre 2008 du Parlement européen relative aux normes et procédures communes applicables dans les Etats membres au retour des ressortissants de pays tiers en séjour irrégulier, telle qu'interprétée par l'arrêt de la Cour de Justice de l'Union européenne du 28 avril 2011, un Etat membre ne peut prévoir l'infliction d'une peine privative de liberté à un ressortissant d'un pays tiers en séjour irrégulier pour le seul motif que celui-ci demeure, en violation d'un ordre de quitter le territoire de cet Etat dans un délai déterminé, sur ledit territoire sans motif légitime; cette directive n'interdit toutefois pas de prévoir une telle sanction à la suite d'une première transgression d'un ordre de quitter le territoire.

UNION EUROPEENNE - Divers - Etrangers - Peine privative de

verblijf - Lidstaten - Onderdanen van derde landen - Terugkeer - Sanctie - Verbod

- Art. 75, derde lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

VREEMDELINGEN - Vrijheidsstraf - Illegaal verblijf - Europese Unie - Lidstaten - Onderdanen van derde landen - Terugkeer - Sanctie - Verbod

- Art. 75, derde lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

liberté - Séjour illégal - Etats membres - Ressortissants de pays tiers - Retour - Sanction - Interdiction

- Art. 75, al. 3 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

ETRANGERS - Peine privative de liberté - Séjour illégal - Union européenne - Etats membres - Ressortissants de pays tiers - Retour - Sanction - Interdiction

- Art. 75, al. 3 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

P.11.1510.N

13 september 2011

AC nr. ...

De opsomming van de tegenaanwijzingen voor de toekenning van strafuitvoeringsmodaliteiten is limitatief en de strafuitvoeringsrechtbank kan de in Titel V, Wet Strafwetgeving bepaalde strafuitvoeringsmodaliteiten niet weigeren op grond van redenen die geen verband houden met deze wettelijk bepaalde tegenaanwijzingen; dit sluit evenwel niet uit dat bij de beoordeling van die tegenaanwijzingen andere omstandigheden mede in rekening worden genomen, zoals de medische toestand van de veroordeelde bij de beoordeling van de vooruitzichten op sociale reclassering (1). (1) Zie Cass. 22 juli 2008, AR P.08.1040.F, AC, 2008, nr. 426; Zie Cass. 26 aug. 2008, AR P.08.1251.N, AC, 2008, nr. 435.

STRAFWETGEVING - Elektronisch toezicht - Strafwetgevingsmodaliteiten - Tegenaanwijzingen - Beoordeling door de strafuitvoeringsrechtbank - Voorwaardelijke invrijheidstelling

- Art. 47, § 1 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING - Tegenaanwijzingen - Beoordeling door de strafuitvoeringsrechtbank

- Art. 47, § 1 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

APPLICATION DES PEINES - Surveillance électronique - Modalités d'exécution de la peine - Contre-indications - Appréciation par le tribunal de l'application des peines - Libération conditionnelle

- Art. 47, § 1er L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

LIBERATION CONDITIONNELLE - Contre-indications - Appréciation par le tribunal de l'application des peines

- Art. 47, § 1er L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

P.11.1512.F

30 augustus 2011

AC nr. ...

De verschillende vermelding in de processen-verbaal van de rechtszitting en in de uitgifte van een beslissing van een strafgerecht, van de identiteit van de parketmagistraat die als openbaar ministerie is opgetreden, is geen grond van nietigheid; vermits het openbaar ministerie één en ondeelbaar is, heeft de vastgestelde vergissing geen gevolgen voor de wettigheid van het bestreden arrest (1). (1) Cass. 19 jan. 1970, AC, 1970, nr. 415.

OPENBAAR MINISTERIE - Arrest - Identiteit van de magistraat van het openbaar ministerie - Proces-verbaal van de rechtszitting

N'est pas une cause de nullité l'indication différente dans les procès-verbaux de l'audience et dans l'expédition d'une décision rendue par une juridiction répressive, de l'identité du magistrat du parquet qui a occupé le siège du ministère public; le ministère public étant un et indivisible, l'erreur constatée est sans effet sur la légalité de l'arrêt attaqué (1). (1) Cass. 19 janvier 1970, Pas., 1970, n° 415.

MINISTERE PUBLIC - Arrêt - Identité du magistrat du ministère public - Procès-verbal d'audience - Mentions différentes

Uiteenlopende vermeldingen

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Algemeen - Arrest - Identiteit van de magistraat van het openbaar ministerie - Proces-verbaal van de rechtszitting - Uiteenlopende vermeldingen

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Arrest - Identiteit van de magistraat van het openbaar ministerie - Proces-verbaal van de rechtszitting - Uiteenlopende vermeldingen

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Généralités - Arrêt - Identité du magistrat du ministère public - Procès-verbal d'audience - Mentions différentes

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Arrêt - Identité du magistrat du ministère public - Procès-verbal d'audience - Mentions différentes

P.11.1526.N

6 september 2011

AC nr. ...

De rechter die uitspraak doet over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel heeft niet te oordelen over de wettigheid en regelmatigheid van dit bevel, maar enkel over de tenuitvoerlegging ervan overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 4 tot 8 Wet Europees Aanhoudingsbevel; de wettigheid en regelmatigheid van het Europees aanhoudingsbevel in geval van tenuitvoerlegging ervan wordt beoordeeld door de uitvaardigende rechterlijke autoriteit aan dewelke de gezochte persoon wordt overgeleverd (1). (1) Cass. 25 jan. 2005, AR P.05.0065.N, AC, 2005, nr. 51; Cass. 21 sept. 2005, AR P.05.1270.F, AC, 2005, nr. 450.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Wettigheid - Regelmatigheid - Beoordeling - Tenuitvoerlegging

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Opdracht - Onderzoeksgerecht - Tenuitvoerlegging

Le juge qui statue sur l'exécution du mandat d'arrêt européen n'a pas à apprécier la légalité et la régularité dudit mandat, mais uniquement son exécution, conformément au prescrit des articles 4 à 8 de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen; en cas d'exécution, la légalité et la régularité du mandat d'arrêt européen sont appréciées par l'autorité judiciaire d'émission et à laquelle la personne recherchée est livrée (1). (1) Cass. 25 janvier 2005, RG P.05.0065.N, Pas., 2005, n° 51; Cass. 21 septembre 2005, RG P.05.1270.F, Pas., 2005, n° 450.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Légalité - Régularité - Appréciation - Exécution

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Mission - Juridiction d'instruction - Exécution

Geen enkele wetsbepaling verplicht de rechter die uitspraak doet over de tenuitvoerlegging om te wachten op het resultaat van een in het land van de uitvaardigende rechterlijke autoriteit gevoerde betwisting of rekening te houden met een nog niet bestaande buitenlandse gerechtelijke beslissing.

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL - Voor de uitvaardigende vreemde rechterlijke overheid gevoerde betwisting - Tenuitvoerlegging - Verplichting van de rechter

Aucune disposition légale n'impose au juge appelé à se prononcer sur l'exécution, d'attendre le résultat de la contestation menée dans le pays de l'autorité judiciaire d'émission ni de tenir compte d'une décision judiciaire étrangère encore inexistante.

MANDAT D'ARRET EUROPEEN - Contestation menée devant les autorités judiciaires étrangères d'émission - Exécution - Obligation du juge

P.11.1536.N

6 september 2011

AC nr. ...

De ondervraging van de verdachte door de onderzoeksrechter, voorafgaand aan het verlenen van het bevel tot aanhouding en de betekening ervan, zijn substantiële vormvereisten die verband houden met het recht van verdediging en het recht op persoonlijke vrijheid; het bevel tot aanhouding is evenwel regelmatig verleend wanneer de wettelijke verplichting van het voorafgaand verhoor niet kan worden nagekomen wegens overmacht (1). (1) Cass. 3 juni 2008, AR P.08.0828.N, AC, 2008, nr. 342.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Aard - Betekening

- Artt. 16, § 2, en 18, §§ 1 en 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

L'interrogatoire du suspect par le juge d'instruction préalablement à la délivrance du mandat d'arrêt et à sa signification, constitue une formalité substantielle prescrite dans le cadre des droits de la défense et du droit à la liberté personnelle; le mandat d'arrêt est néanmoins régulier lorsque l'obligation légale d'audition préalable ne peut être observée en raison de la force majeure (1). (1) Cass. 3 juin 2008, RG P.08.0828.N, Pas., 2008, n° 342.

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Nature - Signification

- Art. 16, § 2, et 18, § 1er et 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 12, derde lid Grondwet 1994

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Wettigheid - Overmacht - Voorafgaande ondervraging van de verdachte door de onderzoeksrechter - Onmogelijkheid om de verdachte te ondervragen - Bevel tot aanhouding zonder voorafgaande ondervraging

- Artt. 16, § 2, en 18, §§ 1 en 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 12, derde lid Grondwet 1994

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Aard - Voorafgaande ondervraging van de verdachte door de onderzoeksrechter

- Artt. 16, § 2, en 18, §§ 1 en 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 12, derde lid Grondwet 1994

De onmogelijkheid van een voorafgaand verhoor wegens overmacht ontslaat de onderzoeksrechter ervan niet om binnen vierentwintig uren na de effectieve vrijheidsbeneming te beslissen over het verlenen van een bevel tot aanhouding en dit bevel te laten betekenen overeenkomstig artikel 18, §1, tweede en derde lid, Voorlopige Hechteniswet.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Overmacht - Onmogelijkheid om de verdachte voorafgaand aan het verlenen van het bevel tot aanhouding te ondervragen - Verplichting voor de onderzoeksrechter

- Artt. 16, § 2, en 18, §§ 1 en 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 12, derde lid Grondwet 1994

Wanneer het Hof vaststelt dat de appelrechters ten onrechte oordelen dat een bevel tot aanhouding, dat werd verleend en betekend buiten de termijn van vierentwintig uren na de effectieve vrijheidsberoving, regelmatig is omwille van de onmogelijkheid om de verdachte te ondervragen wegens overmacht, vernietigt het Hof het bestreden arrest en zegt het dat er geen grond is tot verwijzing (1). (1) Men ziet inderdaad niet in hoe de rechter op verwijzing nog zou kunnen remediëren aan de door het Hof vastgestelde onregelmatigheid van het bevel tot aanhouding wegens de laattijdigheid van het verlenen en betekenen ervan.

VERWIJZING NA CASSATIE - Algemeen - Cassatieberoep - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige hechtenis - Handhaving van de voorlopige hechtenis - Onmogelijkheid om de verdachte voorafgaand te verhoren - Bevel verleend en betekend buiten de termijn van vierentwintig uren - Opheffing van het bevel door de raadkamer - Arrest waarbij geoordeeld wordt dat het bevel tot aanhouding regelmatig is wegens overmacht - Vernietiging van het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling - Onmogelijkheid om aan de onregelmatigheid te verhelpen - Bevel tot aanhouding

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Cassatieberoep - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Kamer van inbeschuldigingstelling - Vernietiging zonder verwijzing - Handhaving van de voorlopige hechtenis - Onmogelijkheid om de verdachte voorafgaand te verhoren - Bevel verleend en betekend buiten de termijn van vierentwintig uren - Opheffing van het bevel door de raadkamer - Arrest waarbij geoordeeld wordt dat het bevel

- Art. 12, al. 3 Constitution 1994

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Légalité - Force majeure - Interrogatoire préalable du suspect par le juge d'instruction - Impossibilité d'interroger le suspect - Mandat d'arrêt sans interrogatoire préalable

- Art. 16, § 2, et 18, § 1er et 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 12, al. 3 Constitution 1994

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Nature - Interrogatoire préalable du suspect par le juge d'instruction

- Art. 16, § 2, et 18, § 1er et 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 12, al. 3 Constitution 1994

L'impossible audition préalable en raison de la force majeure ne dispense pas le juge d'instruction de se prononcer sur la délivrance d'un mandat d'arrêt dans les vingt-quatre heures suivant la privation effective de liberté ni de faire signifier ce mandat conformément à l'article 18, §1er, alinéas 2 et 3, de la loi du 20 juillet 1990.

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Force majeure - Impossibilité d'interroger le suspect préalablement à la délivrance du mandat d'arrêt - Obligation pour le juge d'instruction

- Art. 16, § 2, et 18, § 1er et 2 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 12, al. 3 Constitution 1994

Lorsque la Cour constate que les juges d'appel ont décidé, à tort, qu'un mandat d'arrêt délivré et signifié au-delà de vingt-quatre heures suivant la privation effective de liberté, est régulier compte tenu de l'impossibilité d'interroger le suspect en raison de la force majeure, la Cour casse l'arrêt attaqué et dit n'y avoir lieu au renvoi (1). (1) Comment, en effet, le juge de renvoi pourrait-il encore remédier à l'irrégularité, constatée par la Cour, qui entache le mandat d'arrêt tardivement délivré et signifié?

RENOI APRES CASSATION - Généralités - Pourvoi en cassation - Appel du ministère public - Chambre des mises en accusation - Détention préventive - Maintien de la détention préventive - Impossibilité d'entendre préalablement le suspect - Mandat délivré et signifié au-delà du délai de vingt-quatre heures - Levée du mandat par la chambre du conseil - Arrêt concluant à la régularité du mandat d'arrêt en raison de la force majeure - Cassation de l'arrêt de la chambre des mises en accusation - Impossibilité de remédier à l'irrégularité - Mandat d'arrêt

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Pourvoi en cassation - Appel du ministère public - Chambre des mises en accusation - Cassation sans renvoi - Maintien de la détention préventive - Impossibilité d'entendre préalablement le suspect - Mandat délivré et signifié au-delà du délai de vingt-quatre heures - Levée du mandat par la chambre du conseil - Arrêt concluant à la régularité du mandat d'arrêt en raison de la force majeure - Cassation de

P.11.1538.F

21 september 2011

AC nr. ...

Ofschoon de strafuitvoeringsrechtbank samengesteld moet zijn uit een rechter die optreedt als voorzitter en twee assessoren in strafuitvoeringszaken, de ene gespecialiseerd in penitentaire zaken en de andere in sociale reïntegratie, kan de rechter, bij onvoorziene afwezigheid van een assessor, een andere assessor in strafuitvoeringszaken, een rechter, een toegevoegd of een plaatsvervangend rechter of een op het tableau van de Orde ingeschreven advocaat die ten minste dertig jaar oud is, aanwijzen om de verhinderde assessor te vervangen; in dat geval kan de strafuitvoeringsrechtbank samengesteld zijn uit assessoren in strafuitvoeringszaken met dezelfde specialisatie.

STRAFUITVOERING - Samenstelling - Vervanging - Strafvuotoeringsrechtbank - Assessoren in strafuitvoeringszaken - Eén assessor gespecialiseerd in penitentaire zaken de andere in sociale reïntegratie - Onvoorziene afwezigheid van een assessor

- Artt. 78, tweede lid, en 322, vierde lid Gerechtelijk Wetboek RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Samenstelling - Vervanging - Strafvuotoeringsrechtbank - Assessoren in strafuitvoeringszaken - Eén assessor gespecialiseerd in penitentaire zaken de andere in sociale reïntegratie - Onvoorziene afwezigheid van een assessor

- Artt. 78, tweede lid, en 322, vierde lid Gerechtelijk Wetboek

Si le tribunal de l'application des peines doit être composé d'un juge, qui préside, et de deux assesseurs en application des peines, l'un spécialisé en matière pénitentiaire et l'autre spécialisé en réinsertion sociale, en cas d'absence inopinée d'un assesseur, le juge peut désigner un autre assesseur en application des peines, un juge, un juge de complément ou un juge suppléant ou un avocat âgé de trente ans au moins inscrit au tableau de l'Ordre, pour remplacer l'assesseur empêché; en ce cas, le tribunal de l'application des peines peut être composé d'assesseurs en application des peines ayant la même spécialité.

APPLICATION DES PEINES - Composition - Remplacement - Tribunal de l'application des peines - Assesseurs en application des peines - Assesseurs spécialisés l'un en matière pénitentiaire et l'autre en réinsertion sociale - Absence inopinée d'un assesseur

- Art. 78, al. 2, et 322, al. 4 Code judiciaire ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Composition - Remplacement - Tribunal de l'application des peines - Assesseurs en application des peines - Assesseurs spécialisés l'un en matière pénitentiaire et l'autre en réinsertion sociale - Absence inopinée d'un assesseur

- Art. 78, al. 2, et 322, al. 4 Code judiciaire

P.11.1557.F

21 september 2011

AC nr. ...

De beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank die de maatregel van elektronisch toezicht die de veroordeelde is toegekend, meteen herroept, ofschoon die rechtbank, die met een door de procureur des Konings gegeven bericht van voorlopige aanhouding reeds kennis heeft genomen van de zaak, de dag van haar beslissing alleen bevoegd was om uitspraak te doen over de eventuele schorsing van die uitvoeringsmodaliteit van de maatregel, wordt vernietigd zonder verwijzing (1). (1) Zie Raoul DECLERCQ, Cassation en matière répressive, Brussel, Bruylant, 2006, p. 654, nrs. 1197-1199.

STRAFUITVOERING - Cassatieberoep - Arrest - Vernietiging zonder verwijzing - Strafvuotoeringsrechtbank - Herroeping van de maatregel van elektronisch toezicht - Vernietiging omdat de zaak niet aanhangig is gemaakt - Vonnis

- Artt. 64, 66, 68 en 70 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

VERWIJZING NA CASSATIE - Strafzaken - Vernietiging zonder

Est annulée sans renvoi la décision du tribunal de l'application des peines qui révoque d'emblée la mesure de surveillance électronique accordée au condamné alors que, saisi par un avis d'arrestation provisoire donné par le procureur du Roi, ledit tribunal n'avait pas, le jour où il a rendu sa décision, d'autre pouvoir que celui de se prononcer sur la suspension éventuelle de cette modalité d'exécution de la mesure (1). (1) Voir Raoul DECLERCQ, Cassation en matière répressive, Bruxelles, Bruylant, 2006, p. 654, n° 1197-1199.

APPLICATION DES PEINES - Pourvoi en cassation - Arrêt - Cassation sans renvoi - Tribunal de l'application des peines - Révocation de la mesure de surveillance électronique - Cassation en raison de l'absence de saisine - Jugement

- Art. 64, 66, 68 et 70 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

RENVOI APRES CASSATION - Matière répressive - Cassation sans

verwijzing - Strafvueroeringsrechtbank - Herroeping van de maatregel van elektronisch toezicht - Vernietiging omdat de zaak niet aanhangig is gemaakt - Vonnis - Strafvordering

- Artt. 64, 66, 68 en 70 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafvueroeringsmodaliteiten

renvoi - Tribunal de l'application des peines - Révocation de la mesure de surveillance électronique - Cassation en raison de l'absence de saisine - Jugement - Action publique

- Art. 64, 66, 68 et 70 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

Wanneer de procureur des Konings, in een geval waarin de aan de veroordeelde toegekende strafvueroeringsmodaliteit kon worden herroepen, de voorlopige aanhouding heeft bevolen van de persoon die voor de maatregel in aanmerking komt, en hij de bevoegde strafvueroeringsrechtbank daarvan onmiddellijk in kennis heeft gesteld, beschikt die rechtbank over zeven werkdagen na de opsluiting van de veroordeelde om uitspraak te doen over een eventuele schorsing van de toegekende maatregel; indien de strafvueroeringsmodaliteit wordt geschorst, moet de rechtbank binnen een termijn van ten hoogste één maand, te rekenen van het vonnis tot schorsing, die schorsing opheffen of de maatregel herroepen.

STRAFUOERING - Strafvueroeringsrechtbank - Aan de veroordeelde toegekende maatregel van elektronisch toezicht - Voorlopige aanhouding bevolen door de procureur des Konings - Schorsing van de maatregel - Vonnis

- Artt. 64, 66, § 3, en 70 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafvueroeringsmodaliteiten

Lorsque, dans un cas pouvant donner lieu à révocation de la modalité d'exécution de la peine accordée au condamné, le procureur du Roi a ordonné l'arrestation provisoire du bénéficiaire de la mesure et en a donné immédiatement avis au tribunal de l'application des peines compétent, celui-ci dispose d'un délai de sept jours ouvrables, après l'incarcération du condamné, pour se prononcer sur une éventuelle suspension de la mesure accordée; si la modalité d'exécution de la peine est suspendue, le tribunal doit, dans un délai d'un mois maximum à compter du jugement de suspension, lever celle-ci ou révoquer la mesure.

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Mesure de surveillance électronique accordée au condamné - Arrestation provisoire ordonnée par le procureur du Roi - Suspension de la mesure - Jugement

- Art. 64, 66, § 3, et 70 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

De strafvueroeringsrechtbank, die met een door de procureur des Konings gegeven bericht van voorlopige aanhouding, met het oog op een eventuele schorsing van de maatregel van elektronisch toezicht, kennisneemt van een zaak, en die niettemin het elektronisch toezicht meteen herroept, gaat de perken van de bij haar aanhangig gemaakte zaak te buiten.

STRAFUOERING - Wettigheid - Aan de veroordeelde toegekende maatregel van elektronisch toezicht - Voorlopige aanhouding bevolen door de procureur des Konings - Bericht aan de strafvueroeringsrechtbank met het oog op een eventuele schorsing van de maatregel - Herroeping van de maatregel van elektronisch toezicht - Vonnis

- Artt. 64, 66, 68 en 70 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafvueroeringsmodaliteiten

Outrepasse les limites de sa saisine, le tribunal de l'application des peines qui, saisi par un avis d'arrestation provisoire donné par le procureur du Roi en vue d'une éventuelle suspension de la mesure de surveillance électronique, révoque néanmoins d'emblée la surveillance électronique.

APPLICATION DES PEINES - Légalité - Mesure de surveillance électronique accordée au condamné - Arrestation provisoire ordonnée par le procureur du Roi - Avis donné au tribunal de l'application des peines en vue d'une éventuelle suspension de la mesure - Révocation de la mesure de surveillance électronique - Jugement

- Art. 64, 66, 68 et 70 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

Het artikel 1138, 4° Gerechtelijk Wetboek dat bepaalt dat, indien er in een vonnis tegenstrijdige beschikkingen staan, er geen herroeping van het gewijsde openstaat maar enkel, tegen de beslissingen in laatste aanleg, voorziening in cassatie wegens overtreding van de wet, is ook van toepassing in strafzaken (1). (1) Het O.M. concludeerde eveneens tot de vernietiging van het bestreden arrest op grond van een ambtshalve aangevoerd middel, maar dit middel vond volgens het O.M. eerder zijn grondslag in de schending van artikel 17, §4 Wet Europees Aanhoudingsbevel.

VONNISSEN EN ARRESTEN - Strafzaken - Strafvordering - Toepasselijkheid - Tegenstrijdige beschikkingen - Artikel 1138, 4°, Gerechtelijk Wetboek

L'article 1138, 4°, du Code judiciaire qui dispose qu'il n'y a pas d'ouverture de requête civile, mais seulement, et contre les décisions rendues en dernier ressort, possibilité de pourvoi en cassation pour contravention à la loi si, dans un jugement, il y a des dispositions contraires, s'applique aussi en matière répressive (1). (1) Le M.P. a conclu aussi à la cassation de l'arrêt attaqué sur la base d'un moyen invoqué d'office, mais ce moyen était plutôt fondé, selon le M.P., sur la violation de l'article 17, §4, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen.

JUGEMENTS ET ARRETS - Matière répressive - Action publique - Applicabilité - Dispositions contradictoires - Article 1138, 4°, du Code judiciaire

P.11.1583.F

28 september 2011

AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling die andermaal het verzoek tot invrijheidstelling van de beschuldigde verwerpt door met name te vermelden dat er aanwijzingen van schuld bestaan, dat het gerechtelijk onderzoek geen vertraging heeft opgelopen en dat een risico op ontvluchting kan worden afgeleid uit de straf waartoe hij voor het hof van assisen is veroordeeld, komt haar plicht tot onpartijdigheid na die artikel 6.1 Verdrag Rechten van de Mens haar oplegt.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onpartijdigheid van de rechter - Verwerping - Plicht tot onpartijdigheid - Onderzoeksgerechten - Verzoek tot invrijheidstelling

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 27 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstelling - Verwerping - Plicht tot onpartijdigheid - Onderzoeksgerechten - Verzoek tot invrijheidstelling

- Art. 6.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 27 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Het arrest van het onderzoeksgerecht dat de duur van de rechtspleging vergelijkt met het feit dat het openbaar belang de voortzetting van de hechtenis vereist, en dat dit belang afleidt uit het onderzoek van de concrete gegevens van de zaak, schendt artikel 5.3 van het Verdrag Rechten van de Mens niet.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Beoordeling - Redelijke termijn van de hechtenis - Duur van de hechtenis vergeleken bij het algemeen belang

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten

La chambre des mises en accusation qui rejette, pour la deuxième fois, la requête de mise en liberté de l'accusé, en indiquant notamment qu'il existe des indices de culpabilité, que l'instruction n'a subi aucun retard et qu'un risque de fuite peut se déduire de la peine encourue devant la cour d'assises, ne manque pas au devoir d'impartialité prescrit par l'article 6, §1er de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Impartialité du juge - Rejet - Devoir d'impartialité - Juridictions d'instruction - Requête de mise en liberté

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 27 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Mise en liberté provisoire - Rejet - Devoir d'impartialité - Juridictions d'instruction - Requête de mise en liberté

- Art. 6, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 27 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

L'arrêt de la juridiction d'instruction qui compare la durée de la procédure avec la persistance d'un intérêt public à la poursuite de la détention, et qui déduit cet intérêt d'un examen des données concrètes de la cause, ne viole pas l'article 5, §3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Appréciation - Durée raisonnable de la détention - Comparaison de la durée de la procédure avec l'intérêt public

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des

van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 27 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstelling - Beoordeling - Redelijke termijn van de hechtenis - Duur van de hechtenis vergeleken bij het algemeen belang - Verzoek tot invrijheidstelling

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 27 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 27 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

DETENTION PREVENTIVE - Mise en liberté provisoire - Appréciation - Durée raisonnable de la détention - Comparaison de la durée de la procédure avec l'intérêt public - Requête de mise en liberté

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 27 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

Het redelijke of onredelijke karakter van de duur van een voorlopige hechtenis moet worden beoordeeld op het ogenblik van de beslissing van de rechter die met dat toezicht is belast en niet op de veronderstelde datum van vaststelling van de zaak voor het vonnisgerecht (1). (1) Zie Cass. 13 jan. 2010, AR P.10.0001.F, AC, 2010, nr. 29; Zie Cass. 31 maart 2010, AR P.10.0529.F, AC, 2010, nr. 238.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Redelijke termijn van de hechtenis - Tijdstip van de beoordeling

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstelling - Redelijke termijn van de hechtenis - Verzoek tot invrijheidstelling - Tijdstip van de beoordeling

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Le caractère raisonnable ou non de la durée d'une détention préventive s'apprécie au moment de la décision à rendre par le juge à qui ce contrôle incombe et non à la date supposée de la fixation de la cause devant la juridiction de jugement (1). (1) Voir Cass. 13 janvier 2010, RG P.10.0001.F, Pas., 2010, n° 29; Cass. 31 mars 2010, RG P.10.0529.F, Pas., 2010, n° 238.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Durée raisonnable de la détention - Moment de l'appréciation

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DETENTION PREVENTIVE - Mise en liberté provisoire - Durée raisonnable de la détention - Requête de mise en liberté - Moment de l'appréciation

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Uit het feit alleen dat een onderzoeksgerecht dat uitspraak doet over een verzoek tot invrijheidstelling, het beginsel van het vermoeden van onschuld niet vermeldt terwijl het zich op de zwaarte van de uitgesproken straf baseert om te bevestigen dat er een risico op ontvluchting bestaat, kan geen miskenning van het vermoeden van onschuld worden afgeleid.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstelling - Verwerping - Eerbiediging van het vermoeden van onschuld - Onderzoeksgerechten - Verzoek tot invrijheidstelling

- Art. 27 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Une violation de la présomption d'innocence ne saurait se déduire de la seule circonstance qu'une juridiction d'instruction statuant sur une requête de mise en liberté s'abstient d'en rappeler le principe tout en se fondant sur la hauteur de la peine encourue pour affirmer l'existence d'un risque de fuite.

DETENTION PREVENTIVE - Mise en liberté provisoire - Rejet - Respect de la présomption d'innocence - Juridictions d'instruction - Requête de mise en liberté

- Art. 27 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

Ofschoon artikel 16, §2, Wet Voorlopige Hechtenis, met name vereist dat de onderzoeksrechter, alvorens een bevel tot aanhouding uit te vaardigen, de inverdenkinggestelde ervan in kennis stelt dat tegen hem een bevel tot aanhouding kan worden uitgevaardigd en hem in zijn opmerkingen terzake hoort, verplicht die bepaling de magistraat niet om de betrokkene daarover afzonderlijk te ondervragen nadat hij hem eerst over de hem tenlastegelegde feiten heeft ondervraagd; bovendien schrijft die bepaling voor dat die gegevens in het proces-verbaal van verhoor worden vermeld, maar niet dat de voormelde kennisgeving op een later tijdstip gebeurt dan de inverdenkingstelling (1). (1) Zie Cass. 2 nov. 2005, AR P.05.1353.F, AC, 2005, nr. 558.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Bevel tot aanhouding - Verhoor van de inverdenkinggestelde - Vormvereisten - Verplichting de inverdenkinggestelde te horen m.b.t. de mogelijkheid dat een bevel tot aanhouding wordt uitgevaardigd - Vorm

Si l'article 16, §2, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive requiert notamment qu'avant de décerner le mandat d'arrêt le juge d'instruction informe l'inculpé de la possibilité que celui-ci soit délivré à sa charge et lui offre la possibilité de faire entendre ses observations à ce sujet, cette disposition ne fait pas obligation au magistrat d'interroger séparément l'intéressé à ce sujet, après l'avoir préalablement entendu concernant les faits qui lui sont reprochés; en outre, cette disposition impose que ces éléments soient relatés au procès-verbal d'audition mais n'exige pas que ledit avertissement soit postérieur à l'inculpation (1). (1) Voir Cass. 2 novembre 2005, RG P.05.1353.F, Pas., 2005, n° 558.

DETENTION PREVENTIVE - Mandat d'arrêt - Interrogatoire de l'inculpé - Conditions de forme - Obligation d'entendre l'inculpé sur la possibilité de la délivrance d'un mandat d'arrêt - Forme

P.11.1593.F

28 september 2011

AC nr. ...

De kamer van inbeschuldigingstelling dient te antwoorden op de middelen die de gedetineerde aanvoert in het verzoek tot invrijheidstelling waarvan zij kennis neemt.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstelling - Kamer van inbeschuldigingstelling - In het verzoekschrift aangevoerde middelen - Verplichting tot antwoord - Verzoek tot invrijheidstelling

- Art. 27 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

La chambre des mises en accusation est tenue de répondre aux moyens invoqués par le détenu dans la requête de mise en liberté qui la saisit.

DETENTION PREVENTIVE - Mise en liberté provisoire - Chambre des mises en accusation - Moyens invoqués dans la requête - Obligation de réponse - Requête de mise en liberté

- Art. 27 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

De onderzoeksgerechten die uitspraak doen over een verzoek tot invrijheidstelling dienen artikel 5.3 Verdrag Rechten van de Mens na te leven (1). (1) R. Declercq, R.P.D.B., Compl. X, V° Détention préventive, nr. 245.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Redelijke duur van de hechtenis - Verplichting tot toetsing - Onderzoeksgerechten - Verzoek tot invrijheidstelling

VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstelling - Redelijke duur van de hechtenis - Verplichting tot toetsing - Onderzoeksgerechten - Verzoek tot invrijheidstelling

L'article 5, §3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales doit être observé par les juridictions d'instruction statuant sur une requête de mise en liberté (1). (1) R. Declercq, R.P.D.B., Compl. X, V° Détention préventive, n° 245.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Durée raisonnable de la détention - Obligation de contrôle - Juridictions d'instruction - Requête de mise en liberté

DETENTION PREVENTIVE - Mise en liberté provisoire - Durée raisonnable de la détention - Obligation de contrôle - Juridictions d'instruction - Requête de mise en liberté

Om de oordelen of de in art. 5.3 Verdrag Rechten van de Mens bepaalde redelijke termijn is nageleefd sedert het bevel tot aanhouding waarop de hechtenis is gegrond, nemen de onderzoeksgerechten het tijdstip van hun beslissing in aanmerking, zonder te onderzoeken of die termijn nog in acht zal worden genomen op het ogenblik waarop de zaak, in haar geheel, ten gronde zal worden behandeld; hun toezicht slaat, wat dat betreft, niet alleen op de hechtenis die aan de regeling van de rechtspleging voorafgaat, maar ook, als het geval zich voordoet, op de zorgvuldigheid waarmee de bevoegde nationale overheden de rechtspleging hebben voortgezet (1). (1) Zie Cass. 13 jan. 2010, AR P.10.0001.F, AC, 2010, nr. 29; Zie Cass. 31 maart 2010, AR P.10.0529.F, AC, 2010, nr. 238.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Beoordeling - Redelijke duur van de hechtenis - Criteria

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstelling - Beoordeling - Redelijke duur van de hechtenis - Verzoek tot invrijheidstelling - Criteria

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Pour apprécier si le délai raisonnable prévu par l'article 5, §3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales est respecté depuis le mandat d'arrêt qui fonde la détention, les juridictions d'instruction se placent à l'époque où elles prennent leur décision sans rechercher si ce délai sera encore observé lors du jugement de la cause au fond, prise dans son ensemble; leur contrôle porte à cet égard, non seulement sur la détention précédant le règlement de la procédure, mais aussi, s'il échet, sur la diligence avec laquelle les autorités nationales compétentes ont conduit la suite de la procédure (1). (1) Voir Cass. 13 janvier 2010, RG P.10.0001.F, Pas., 2010, n° 29; Cass. 31 mars 2010, RG P.10.0529.F, Pas., 2010, n° 238.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Appréciation - Durée raisonnable de la détention - Critères

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DETENTION PREVENTIVE - Mise en liberté provisoire - Appréciation - Durée raisonnable de la détention - Requête de mise en liberté - Critères

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

P.11.1616.F

9 november 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid - Onderzoeksrechter - Regel van openbare orde - Territoriale bevoegdheid

ONDERZOEKSRECHTER - Regel van openbare orde - Territoriale bevoegdheid

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Eiser die vrijwillig heeft geprocedeerd - Verzoek tot verwijzing van een zaak van een rechtbank naar een andere wegens gewettigde verdenking

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafzaken - Verzoek tot verwijzing van een zaak van een rechtbank naar een andere wegens gewettigde verdenking - Rechtscollege dat van de zaak kennisneemt - Echtgenoot van een tot dat rechtscollege behorende partij

De in artikel 62bis van het Wetboek van Strafvordering bedoelde regels inzake de territoriale bevoegdheid van de onderzoeksrechter zijn van openbare orde (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Strafzaken - Bevoegdheid - Onderzoeksrechter - Regel van openbare orde - Territoriale bevoegdheid

ONDERZOEKSRECHTER - Regel van openbare orde - Territoriale bevoegdheid

Conclusions de l'avocat général Vandermeersch.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Compétence - Juge d'instruction - Règle d'ordre public - Compétence territoriale

JUGE D'INSTRUCTION - Règle d'ordre public - Compétence territoriale

RENOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Demandeur ayant procédé volontairement - Demande de renvoi pour cause de suspicion légitime

RENOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Demande de renvoi pour cause de suspicion légitime - Jurisdiction saisie - Conjoint d'une partie appartenant à cette juridiction

Les critères de compétence territoriale du juge d'instruction qui sont visés à l'article 62bis du Code d'instruction criminelle sont d'ordre public (1). (1) Voir les concl. du M.P.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière répressive - Compétence - Juge d'instruction - Règle d'ordre public - Compétence territoriale

JUGE D'INSTRUCTION - Règle d'ordre public - Compétence territoriale

De professionele en persoonlijke relaties tussen de ambtsgenoten van het rechtscollege kunnen bij de partijen en bij derden gewettigde verdenking doen ontstaan omtrent de strikte onpartijdigheid van de rechters die uitspraak zullen moeten doen in de zaak van een magistraat van dat rechtscollege of van zijn echtgenoot (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafbzaken - Verzoek tot verwijzing van een zaak van een rechtbank naar een andere wegens gewettigde verdenking - Rechtscollege dat van de zaak kennisneemt - Echtgenoot van een tot dat rechtscollege behorende partij

Wanneer de eiser tot verwijzing van de zaak van een rechtbank naar een andere wegens gewettigde verdenking, de feiten alleen aanhangig kon maken bij een onderzoeksrechter van zijn arrondissement, heeft hij niet vrijwillig geprocedeerd voor de onderzoeksrechter, in de zin van artikel 543 van het Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2011, nr. ...

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE - Strafbzaken - Eiser die vrijwillig heeft geprocedeerd - Verzoek tot verwijzing van een zaak van een rechtbank naar een andere wegens gewettigde verdenking

Les relations professionnelles et privées qui existent entre les collègues de la juridiction sont de nature à inspirer aux parties et aux tiers une suspicion légitime quant à la stricte impartialité des juges qui seraient appelés à statuer en cause d'un magistrat de cette juridiction ou de son conjoint (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RENOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Demande de renvoi pour cause de suspicion légitime - Juridiction saisie - Conjoint d'une partie appartenant à cette juridiction

Lorsque le demandeur en renvoi d'un tribunal à un autre pour cause de suspicion légitime n'avait d'autre choix que de saisir, des faits de la cause, un juge d'instruction de son arrondissement, il n'a pas procédé volontairement devant ce juge d'instruction au sens de l'article 543 du Code d'instruction criminelle (1). (1) Voir les concl. du M.P.

RENOI D'UN TRIBUNAL A UN AUTRE - Matière répressive - Demandeur ayant procédé volontairement - Demande de renvoi pour cause de suspicion légitime

P.11.1623.F

14 december 2011

AC nr. ...

Uit het arrest van 6 december 2011 van het Hof van Justitie van de Europese Unie, dat de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 uitlegt, blijkt dat de onderdanen van derde landen die naast het misdrijf illegaal verblijf één of meerdere andere misdrijven hebben gepleegd, in voorkomend geval, krachtens artikel 2, paragraaf 2, onder b), van de richtlijn, aan de toepassing ervan kunnen worden onttrokken (1). (1) Zie Cass. 30 nov. 2011, AR P.11.1497.F, AC, 2011, nr.

VREEMDELINGEN - Vrijheidsstraf - Illegaal verblijf - Europese Unie - Lidstaten - Onderdanen van derde landen - Terugkeer - Richtlijn 2008/115/EG - Toepassingsgebied - Sanctie - Verbod

- Art. 75, derde lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

EUROPESE UNIE - Allerlei - Vrijheidsstraf - Illegaal verblijf - Lidstaten - Onderdanen van derde landen - Terugkeer - Richtlijn 2008/115/EG - Toepassingsgebied - Sanctie - Verbod

- Art. 75, derde lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Il ressort de l'arrêt du 6 décembre 2011 de la Cour de justice de l'Union européenne interprétant la directive 2008/115/CE du Parlement européen et du Conseil du 16 décembre 2008 que les ressortissants de pays tiers ayant, outre le délit de séjour irrégulier, commis un ou plusieurs autres délits peuvent le cas échéant, en vertu de l'article 2, paragraphe 2, sous b), de la directive, être soustraits au champ d'application de celle-ci (1). (1) Voir Cass. 30 novembre 2011, RG P.11.1497.F, Pas., 2011, n°.

ETRANGERS - Peine privative de liberté - Séjour illégal - Union européenne - Etats membres - Ressortissants de pays tiers - Retour - Directive 2008/115/CE - Champ d'application - Sanction - Interdiction

- Art. 75, al. 3 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

UNION EUROPEENNE - Divers - Peine privative de liberté - Séjour illégal - Etats membres - Ressortissants de pays tiers - Retour - Directive 2008/115/CE - Champ d'application - Sanction - Interdiction

- Art. 75, al. 3 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

P.11.1639.F

26 oktober 2011

AC nr. ...

Artikel 59 van de Wet Strafvuivering bepaalt dat de strafuitvoeringsrechtbank waarbij een procedure tot toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit aanhangig is, bij wijze van uitzondering een andere uitvoeringsmodaliteit kan toekennen dan die welke gevraagd is, wanneer dit absoluut noodzakelijk is om op korte termijn de verzochte strafuitvoeringsmodaliteit toe te kennen; de strafuitvoeringsrechtbank oordeelt in feite of de toepassingsvoorwaarden van dat artikel vervuld zijn.

STRAFUITVOERING - Onaantastbaar oordeel van de rechter - Voorwaarden - Strafvuiveringsrechtbank - Toekenningsprocedure - Toekenning van penitentiaire verloven als overgangsmaatregel - Voorwaardelijke invrijheidstelling

VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING - Onaantastbaar oordeel van de rechter - Voorwaarden - Strafvuiveringsrechtbank - Toekenningsprocedure - Toekenning van penitentiaire verloven als overgangsmaatregel

De intrekking van een strafuitvoeringsmodaliteit nog vóór de uitvoering ervan, is niet onderworpen aan de voorwaarde dat het zich voordoen van een toestand die onverenigbaar is met de voorwaarden voor die maatregel, aan de veroordeelde moet te wijten zijn.

STRAFUITVOERING - Toekenning - Intrekking van de modaliteit nog vóór de uitvoering ervan - Het zich voordoen van een toestand die onverenigbaar is met de voorwaarden - Voorwaarde - Voorwaardelijke invrijheidstelling

- Art. 61, § 1 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING - Toekenning - Intrekking van de modaliteit nog vóór de uitvoering ervan - Het zich voordoen van een toestand die onverenigbaar is met de voorwaarden - Voorwaarde

- Art. 61, § 1 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

L'article 59 de la loi du 17 mai 2006 dispose qu'à titre exceptionnel, le tribunal de l'application des peines, saisi d'une procédure d'octroi d'une modalité d'exécution de la peine, peut accorder une modalité d'exécution de la peine autre que celle demandée si cela est absolument nécessaire pour permettre l'octroi à court terme de la modalité d'exécution de la peine sollicitée; le tribunal de l'application des peines apprécie en fait si les conditions d'application de cette disposition sont remplies.

APPLICATION DES PEINES - Appréciation souveraine du juge - Conditions - Tribunal de l'application des peines - Procédure d'octroi - Octroi de congés pénitentiaires à titre transitoire - Libération conditionnelle

LIBERATION CONDITIONNELLE - Appréciation souveraine du juge - Conditions - Tribunal de l'application des peines - Procédure d'octroi - Octroi de congés pénitentiaires à titre transitoire

Le retrait d'une modalité d'exécution de la peine avant son exécution n'est pas subordonné à la condition que la survenance d'une situation incompatible avec les conditions de cette mesure soit imputable au condamné.

APPLICATION DES PEINES - Octroi - Retrait de la modalité avant son exécution - Survenance d'une situation incompatible avec les conditions - Condition - Libération conditionnelle

- Art. 61, § 1er L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

LIBERATION CONDITIONNELLE - Octroi - Retrait de la modalité avant son exécution - Survenance d'une situation incompatible avec les conditions - Condition

- Art. 61, § 1er L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

P.11.1644.F

30 november 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Loop.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij - Verzoek tot uitlevering - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beschikking tot uitvoerbaarverklaring - Arrest dat het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaart - Gerecht op verwijzing - Hoger beroep van de persoon gezocht met het oog op uitlevering - Arrest dat beslist dat het hoger beroep ontvankelijk is en zegt dat er geen grond is om het internationaal aanhoudingsbevel uitvoe - Beperkt cassatieberoep van het openbaar ministerie tegen de beslissing over de tenuitvoerlegging van het internationaal aanhouding - Miskenning van de omvang van de cassatie en van de verwijzing - Cassatie met verwijzing - Raadkamer

Conclusions de l'avocat général Loop.

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Ministère public et partie poursuivante - Demande d'extradition - Chambre des mises en accusation - Ordonnance d'exequatur - Arrêt déclarant l'appel irrecevable - Juridiction de renvoi - Appel de la personne recherchée en vue d'extradition - Arrêt décidant que l'appel est recevable et disant n'y avoir lieu de rendre exécutoire le mandat d'arrêt international - Pourvoi limité du ministère public contre la décision portant sur l'exécution du mandat d'arrêt international - Méconnaissance de l'étendue de la cassation et du renvoi - Cassation avec renvoi - Chambre du conseil

Wanneer het openbaar ministerie, met zijn beperkt cassatieberoep, het Hof alleen de beslissing had voorgelegd met betrekking tot de tenuitvoerlegging van het tegen de eiser uitgevaardigd internationaal aanhoudingsbevel, en niet de beslissing betreffende de ontvankelijkheid van diens hoger beroep tegen de beschikking tot uitvoerbaarverklaring van het verzoek tot uitlevering, en het Hof de bestreden beslissing heeft vernietigd met verwijzing, miskent de kamer van inbeschuldigingstelling die desalniettemin opnieuw uitspraak doet over de ontvankelijkheid van dat hoger beroep, de omvang van de bij het arrest van het Hof uitgesproken vernietiging en verwijzing en schendt zij bijgevolg artikel 19, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij - Verzoek tot uitlevering - Kamer van inbeschuldigingstelling - Beschikking tot uitvoerbaarverklaring - Arrest dat het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaart - Gerecht op verwijzing - Hoger beroep van de persoon gezocht met het oog op uitlevering - Arrest dat beslist dat het hoger beroep ontvankelijk is en zegt dat er geen grond is om het internationaal aanhoudingsbevel uitvoe - Beperkt cassatieberoep van het openbaar ministerie tegen de beslissing over de tenuitvoerlegging van het internationaal aanhouding - Miskenning van de omvang van de cassatie en van de verwijzing - Cassatie met verwijzing - Raadkamer

Lorsque, par son pourvoi limit?, le minist?re public n'avait d?f?r? ? la Cour que la d?cision portant sur l'ex?cution du mandat d'arr?t international d?livr? ? charge du demandeur, et non celle d?clarant recevable l'appel de celui-ci contre l'ordonnance d'exequatur de la demande d'extradition, et que la Cour a cass? avec renvoi la d?cision attaqu?e, en statuant n?anmoins ? nouveau sur la recevabilit? de cet appel, la chambre des mises en accusation a m?connu l'?tendue de la cassation et du renvoi prononc?s par l'arr?t de la Cour et, partant, viol? l'article 19, alin?a 1er, du Code judiciaire.

CASSATION - Etendue - Matière répressive - Action publique - Ministère public et partie poursuivante - Demande d'extradition - Chambre des mises en accusation - Ordonnance d'exequatur - Arrêt déclarant l'appel irrecevable - Juridiction de renvoi - Appel de la personne recherchée en vue d'extradition - Arrêt décidant que l'appel est recevable et disant n'y avoir lieu de rendre exécutoire le mandat d'arrêt international - Pourvoi limité du ministère public contre la décision portant sur l'exécution du mandat d'arrêt international - Méconnaissance de l'étendue de la cassation et du renvoi - Cassation avec renvoi - Chambre du conseil

P.11.1648.F

2 november 2011

AC nr. ...

De rechter bij wie, met toepassing van artikel 57bis, §1, Jeugdbeschermingswet, een procedure tot uithandengeving wordt gevoerd, beoordeelt in feite of de opvoedings- en beschermingsmaatregelen geschikt zijn, in het licht van de gegevens betreffende de persoonlijkheid en de omgeving van de betrokkene.

JEUGDBESCHERMING - Feitelijke beoordeling door de rechter - Minderjarige ouder dan zestien jaar die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd - Procedure tot uithandengeving - Geschiktheid van de opvoedings- en beschermingsmaatregel

Saisi d'une procédure tendant au dessaisissement en application de l'article 57bis, §1er, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, le juge apprécie en fait l'adéquation des mesures éducatives et protectionnelles, par rapport aux éléments relatifs à la personnalité et au milieu de la personne concernée.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Appréciation en fait du juge - Mineur de plus de seize ans ayant commis un fait qualifié infraction - Procédure de dessaisissement - Adéquation des mesures éducatives et protectionnelles

In het kader van een procedure tot uithandengeving, met toepassing van artikel 57bis, §1, Jeugdbeschermingswet, staat het weliswaar niet aan de rechter om zich uit te spreken over de schuldvraag, maar wel degelijk om, met inachtneming van de persoonlijkheid van de betrokkene en van zijn omgeving, te onderzoeken of een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding geschikt zou zijn, ingeval de betrokkene de hem tenlastegelegde feiten zou gepleegd hebben; dergelijk onderzoek miskent het vermoeden van onschuld niet.

JEUGDBESCHERMING - Eerbiediging van het vermoeden van

Si, dans le cadre d'une procédure en dessaisissement en application de l'article 57bis, §1er, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, il n'appartient pas au juge de se prononcer sur la culpabilité, il lui revient de rechercher si, compte tenu de la personnalité de la personne concernée et de son milieu, une mesure de garde, de préservation ou d'éducation serait adéquate dans l'hypothèse où celle-ci aurait commis les faits qui lui sont reprochés; un tel examen ne viole pas la présomption d'innocence.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Respect de la présomption

onschuld - Minderjarige ouder dan zestien jaar die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd - Procedure tot uithandengeving - Beoordeling van de schuld

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Eerbiediging van het vermoeden van onschuld - Minderjarige ouder dan zestien jaar die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd - Procedure tot uithandengeving - Beoordeling van de schuld - Jeugdbescherming

d'innocence - Mineur de plus de seize ans ayant commis un fait qualifié infraction - Procédure de dessaisissement - Appréciation de la culpabilité

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.2 - Respect de la présomption d'innocence - Mineur de plus de seize ans ayant commis un fait qualifié infraction - Procédure de dessaisissement - Appréciation de la culpabilité - Protection de la jeunesse

P.11.1690.F

21 december 2011

AC nr. ...

Artikel 127 van het Wetboek van Strafvordering is niet van toepassing op de rechtspleging tot onttrekking van de zaak aan een onderzoeksrechter vóór het gerechtelijk onderzoek is gesloten, aangezien dat onderzoek niet volledig is op het ogenblik dat de raadkamer die ordemaatregel neemt (1). (1) Henri D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, 6de uitg., p. 726.

ONDERZOEK (IN STRAFZAKEN) - Rechtspleging - Onttrekking van de zaak aan de onderzoeksrechter vóór het gerechtelijk onderzoek is gesloten - Raadkamer - Ordemaatregel

- Art. 127 Wetboek van Strafvordering

ONDERZOEKSGERECHTEN - Rechtspleging - Onttrekking van de zaak aan de onderzoeksrechter vóór het gerechtelijk onderzoek is gesloten - Raadkamer - Ordemaatregel

- Art. 127 Wetboek van Strafvordering

L'article 127 du Code d'instruction criminelle ne s'applique pas à la procédure de dessaisissement du juge d'instruction avant la clôture de l'instruction, puisque celle-ci n'est pas complète au moment où la chambre du conseil prend cette mesure d'ordre (1). (1) Henri D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH et Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, La Charte, 2010, 6ème édition, p. 726.

INSTRUCTION EN MATIERE REPRESSIVE - Procédure - Dessaisissement du juge d'instruction avant la clôture de l'instruction - Chambre du conseil - Mesure d'ordre

- Art. 127 Code d'Instruction criminelle

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Procédure - Dessaisissement du juge d'instruction avant la clôture de l'instruction - Chambre du conseil - Mesure d'ordre

- Art. 127 Code d'Instruction criminelle

De beslissing waarbij de raadkamer de zaak onttrekt aan de onderzoeksrechter, op grond dat de misdrijven waarop zijn onderzoek is gericht, samenhangend lijken te zijn met die waarvoor een procedure loopt in een ander arrondissement, is een bestuurlijke maatregel die niet op tegenspraak dient te worden genomen (1). (1) Zie Cass (verenigde kamers), 16 sept. 1998, A.94.0001.F, R.D.P.C., 1999, p. 106.

ONDERZOEKSGERECHTEN - Onderzoeksrechter - Bestuurlijke maatregel - Geen tegenspraak - Onttrekking - Samenhangende misdrijven

ONDERZOEKSRECHTER - Bestuurlijke maatregel - Geen tegenspraak - Onttrekking - Samenhangende misdrijven

Le dessaisissement du juge d'instruction par la chambre du conseil au motif que les délits visés par son instruction paraissent connexes avec ceux faisant l'objet d'une procédure dans un autre arrondissement, est une mesure d'administration qui ne doit pas être prise contradictoirement (1). (1) Voir Cass. (ch. réunies), 16 septembre 1998, A.94.0001.F, R.D.P.C., 1999, p. 106.

JURIDICTIONS D'INSTRUCTION - Juge d'instruction - Mesure d'administration - Non-contradictoire - Dessaisissement - Infractions connexes

JUGE D'INSTRUCTION - Mesure d'administration - Non-contradictoire - Dessaisissement - Infractions connexes

P.11.1724.N

2 november 2011

AC nr. ...

Artikel 80, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek schrijft niet voor onder welke vorm de aanwijzing van een werkend rechter als vervanger voor een verhinderde onderzoeksrechter dient te gebeuren; die aanwijzing is geen document dat of akte die door een griffier moet ondertekend worden of een repertoriumnummer moet dragen (1). (1) Zie Cass. 27 juni 2001, AR P.01.0743.F, AC, 2001, nr. 403.

ONDERZOEKSRECHTER - Voorzitter van de rechtbank - Verhinderd

L'article 80, al. 1er, du Code judiciaire n'impose pas de forme pour la désignation d'un juge effectif en remplacement d'un juge d'instruction empêché; cette désignation n'est pas un document ou un acte devant être signé par un greffier ni porter un numéro de répertoire (1). (1) Voir Cass. 27 juin 2001, RG P.01.0743.F, Pas., 2001, n° 403.

JUGE D'INSTRUCTION - Président du tribunal - Juge d'instruction

onderzoeksrechter - Aanwijzing van een werkend rechter ter vervanging - Vorm

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Voorzitter van de rechtbank - Verhinderd onderzoeksrechter - Aanwijzing van een werkend rechter ter vervanging - Vorm

empêché - Désignation d'un juge effectif en remplacement - Forme

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Président du tribunal - Juge d'instruction empêché - Désignation d'un juge effectif en remplacement - Forme

P.11.1767.F

21 december 2011

AC nr. ...

Een beklaagde kan op geldige wijze vervolgd worden in België wegens feiten waarvoor hem in Frankrijk de maatregel van terechtwijzing is opgelegd (1). (1) Zie Henri D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH en Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, Die Keure, 2010, 6de uitgave, p. 212 tot 214, en de aangehaalde rechtspraak van het H.v.J.

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE) - Ontvankelijkheid - Non bis in idem - Feiten waarvoor de beklaagde in Frankrijk een maatregel van terechtwijzing is opgelegd - Latere vervolging in België

- Art. 41-1 Frans Wetboek van Strafvordering
- Art. 54 Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985

STRAFVORDERING - Ontvankelijkheid - Feiten waarvoor de beklaagde in Frankrijk een maatregel van terechtwijzing is opgelegd - Latere vervolging in België - Algemeen rechtsbeginsel "non bis in idem"

- Art. 41-1 Frans Wetboek van Strafvordering
- Art. 54 Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985

De in artikel 41-1 van het Franse Wetboek van Strafvordering bepaalde maatregel van terechtwijzing, doet de strafvordering niet vervallen (1), aangezien die nog altijd kan ingesteld worden zolang één van de in artikel 6 van het Franse Wetboek van Strafvordering opgesomde wijzen van verval daaraan geen einde heeft gemaakt (2). (1) Zie Cass. Fr., 21 juni 2011, nr. 11.80.003, vermeld en van commentaar voorzien, "Forum pénal Dalloz", <http://forum-penal.dalloz.fr/2011/06>. (2) Serge GUINCHARD & Jacques BUISSON, Procédure pénale, Litec, Parijs, 2000, p. 457, nr. 804.

STRAFVORDERING - Verval van de strafvordering - Frans Wetboek van Strafvordering - Maatregel van terechtwijzing
- Artt. 6 en 41-1 Frans Wetboek van Strafvordering

Des poursuites peuvent être valablement intentées en Belgique à charge d'un prévenu pour des faits en raison desquels il a encouru, en France, la mesure de rappel à la loi (1). (1) Voir Henri D. BOSLY, Damien VANDERMEERSCH et Marie-Aude BEERNAERT, Droit de la procédure pénale, La Charte, 2010, 6ème édition, p. 212 à 214, et jurisprudence citée de la C.J.C.E.

PRINCIPES GENERAUX DU DROIT [VOIR AUSSI: 576 ABUS DE DROIT - Recevabilité - Non bis in idem - Faits en raison desquels le prévenu a encouru en France un rappel à la loi - Poursuites ultérieures en Belgique

- Art. 41-1 Code de procédure pénale français
- Art. 54 Convention du 19 juin 1990 d'application de l'Accord de Schengen

ACTION PUBLIQUE - Recevabilité - Faits en raison desquels le prévenu a encouru en France un rappel à la loi - Poursuites ultérieures en Belgique - Principe général du droit "non bis in idem"

- Art. 41-1 Code de procédure pénale français
- Art. 54 Convention du 19 juin 1990 d'application de l'Accord de Schengen

La mesure de rappel à la loi, prévue par l'article 41-1 du Code de procédure pénale français, n'éteint pas l'action publique (1), celle-ci pouvant toujours être exercée tant qu'un des modes d'extinction énumérés à l'article 6 du Code de procédure pénale français n'y a pas mis fin (2). (1) Voir Cass. fr., 21 juin 2011, n° 11-80.003, cité et commenté Forum pénal Dalloz, <http://forum-penal.dalloz.fr/2011/06>. (2) Serge GUINCHARD & Jacques BUISSON, Procédure pénale, Litec, Paris, 2000, p. 457, n° 804.

ACTION PUBLIQUE - Extinction de l'action publique - Code de procédure pénale français - Mesure de rappel à la loi
- Art. 6 et 41-1 Code de procédure pénale français

P.11.1768.F

9 november 2011

AC nr. ...

Of het openbaar belang gebaat is bij de voortzetting van de hechtenis kan alleen beoordeeld worden na een geactualiseerd, nauwkeurig en gepersonaliseerd onderzoek van de gegevens van de zaak, aangezien de vrijheidsberoving de uitzondering is en de redenen die haar verantwoorden mettertijd hun relevantie kunnen verliezen; het arrest dat met grote stelligheid de vrees uitdrukt dat de eiser, zo hij wordt vrijgelaten, opnieuw tot de daad zal overgaan en zich aan het gerecht zal onttrekken, alleen op grond van een verwijzing naar de in aanmerking genomen telastleggingen, dus zonder concreet het verband te leggen tussen de aangevoerde risico's en de feitelijke gegevens van de zaak alsook de gegevens die eigen zijn aan de persoonlijkheid, welke door het gerechtelijk onderzoek aan het licht zijn gebracht, is niet ten genoegen van recht met redenen omkleed (1). (1) Cass. 22 dec. 2010, AR P.10.1918.F, AC, 2010, nr. 765.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Voorwaarden - Geactualiseerd, nauwkeurig en gepersonaliseerd onderzoek

VOORLOPIGE HECHTENIS - Voorlopige invrijheidstelling - Voorwaarden - Handhaving van de hechtenis - Geactualiseerd, nauwkeurig en gepersonaliseerd onderzoek - Verzoek tot invrijheidstelling

L'existence d'un intérêt public à la poursuite de la détention préventive ne peut s'apprécier qu'à l'issue d'un examen actualisé, précis et personnalisé des éléments de la cause, puisque la privation de liberté est l'exception et que les raisons l'ayant justifiée peuvent perdre leur pertinence au fil du temps; n'est pas motivé à suffisance de droit l'arrêt qui exprime de manière péremptoire la crainte que l'inculpé, en cas de libération, commette un nouveau passage à l'acte et se soustraie à la justice, sans autre appui qu'une référence aux préventions retenues, donc sans que les risques allégués ne soient rattachés concrètement aux données de fait de la cause et aux éléments de personnalité révélés par l'instruction (1). (1) Cass. 22 décembre 2010, RG P.10.1918.F, Pas. 2010, n° 765.

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Conditions - Examen actualisé, précis et personnalisé

DETENTION PREVENTIVE - Mise en liberté provisoire - Conditions - Maintien de la détention - Examen actualisé, précis et personnalisé - Requête de mise en liberté

P.11.1861.F

7 december 2011

AC nr. ...

Nadat het Hof beslist heeft dat het vonnis van onbevoegdverklaring van een strafuitvoeringsrechtbank overeenkomstig de wet was geweest en het cassatieberoep tegen dat vonnis heeft verworpen, is het bevoegd om het rechtsgebied te regelen als de wettelijke voorwaarden daartoe vervuld zijn; het kan het vonnis van onbevoegdverklaring van een tweede strafuitvoeringsrechtbank vernietigen en, na erop te hebben gewezen dat die rechtbank bevoegd was, de zaak naar die rechtbank verwijzen, anders samengesteld (1). (1) Zie Cass. 12 maart 2008, AR P.08.0271.F, AC, 2008, nr. 172.

STRAFUITVOERING - Regeling van rechtsgebied - Tussen strafuitvoeringsrechtbanken

- Art. 525 Wetboek van Strafvordering

REGELING VAN RECHTSGEBIED - Strafzaken - Tussen vonnisgerechten - Strafvordering - Tussen strafuitvoeringsrechtbanken

- Art. 525 Wetboek van Strafvordering

La Cour, après avoir décidé que le jugement d'incompétence d'un tribunal de l'application des peines était conforme à la loi et rejeté le pourvoi dirigé contre ce jugement, a le pouvoir de régler de juges si les conditions légales prévues pour le règlement de juges sont réunies; elle peut annuler le jugement d'incompétence d'un autre tribunal de l'application des peines et, relevant que ce tribunal était compétent, renvoyer la cause à ce tribunal autrement composé (1). (1) Voir Cass. 12 mars 2008, RG P.08.0271.F, Pas. 2008, n° 172.

APPLICATION DES PEINES - Règlement de juges - Entre tribunaux de l'application des peines

- Art. 525 Code d'Instruction criminelle

REGLEMENT DE JUGES - Matière répressive - Entre juridictions de jugement - Application des peines - Entre tribunaux de l'application des peines

- Art. 525 Code d'Instruction criminelle

P.11.1863.F

7 december 2011

AC nr. ...

De strafuitvoeringsrechtbank die met toepassing van de artikelen 66, §3, en 70 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf, kennisneemt van de zaak, doet geen uitspraak in het kader van een rechtspleging die is ingeleid met een vordering tot herroeping van het openbaar ministerie en de bij die bepalingen ingestelde spoedeisende rechtspleging valt bijgevolg niet onder toepassing van de termijnen die bij artikel 68, §1 en 2, van diezelfde wet zijn bepaald.

STRAFUITVOERING - Rechtspleging - Uitvoeringsmodaliteit - Voorlopige aanhouding - Straf - Schorsing - Herroeping - Artt. 66, § 3, en 70 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

Lorsqu'il est saisi par application des articles 66, §3, et 70 de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté, le tribunal de l'application des peines ne statue pas dans le cadre d'une procédure introduite par une demande de révocation formée par le ministère public et la procédure urgente instituée par ces dispositions n'est, dès lors, pas assujettie aux délais prévus par l'article 68, §§1er et 2, de la même loi.

APPLICATION DES PEINES - Procédure - Modalité d'exécution - Arrestation provisoire - Peine - Suspension - Révocation - Art. 66, § 3, et 70 L. du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine

P.11.1912.N

20 december 2011

AC nr. ...

Uit de artikelen 19bis en 19ter Wet Bescherming Maatschappij volgt dat de beslissing van de Hoge Commissie tot Bescherming van de Maatschappij tot behoud van de internering in een welbepaalde inrichting, die slechts een uitvoeringsmodaliteit van de internering uitmaakt, niet vatbaar is voor cassatieberoep (1). (1) Cass. 2 juni 2009, AR P.09.0586.N, AC, 2009, nr. 367; Cass. 2 juni 2009, AR P.09.0735.N, AC, 2009, nr. 368.

*BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Aard - Beslissing tot behoud in een welbepaalde inrichting
BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Hoge commissie - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid - Beslissing betreffende de tenuitvoerlegging van de internering
CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Hoge Commissie tot Bescherming van de Maatschappij - Ontvankelijkheid - Beslissing betreffende de tenuitvoerlegging van de internering - Internering*

Il ressort des articles 19bis et 19ter de la loi du 9 avril 1930 de mise à la disposition du Gouvernement que la décision de la Commission supérieure de défense sociale ordonnant le maintien de l'internement dans un établissement déterminé qui ne constitue qu'une modalité d'exécution de l'internement, n'est pas susceptible d'un pourvoi en cassation (1). (1) Cass. 2 juin 2009, RG P.09.0586.N, Pas. 2009, n° 367; Cass. 2 juin 2009, RG P.09.0735.N, Pas. 2009, n° 368.

*DEFENSE SOCIALE - Commission superieure - Nature - Décision de maintien dans un établissement déterminé
DEFENSE SOCIALE - Commission superieure - Pourvoi en cassation - Recevabilité - Décision relative à l'exécution de l'internement
POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Décisions contre lesquelles on ne peut pas se pourvoir en raison de leur nature - Commission Supérieure de Défense Sociale - Recevabilité - Décision relative à l'exécution de l'internement - Internement*

Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens met betrekking tot de artikelen 5.1.e en 5.4 E.V.R.M., blijkt dat: - de "rechtmatigheid" niet alleen de gevangenhouding zelf maar ook haar verdere tenuitvoerlegging betreft; - de gevangenhouding in overeenstemming moet zijn, niet alleen met het interne recht maar ook met de limitatief bepaalde gronden van artikel 5.1 E.V.R.M. teneinde elke vorm van willekeur te voorkomen en er een band tussen die gronden en de plaats en wijze waarop de gevangenhouding geschiedt, moet bestaan; - de gevangenhouding op grond van artikel 5.1.e E.V.R.M. zowel de bescherming van de geesteszieke zelf als van de samenleving beoogt en enkel rechtmatig kan zijn wanneer zij in een kliniek, hospitaal of andere daartoe geschikte instelling wordt uitgevoerd (1). (1) E.H.R.M., 30 juli 1998, Aerts t./ België; 6 dec. 2011, De Donder t./ België; R.P.D.B., compl. VII, v° Convention européenne des droits de l'homme, nrs. 329 en 311.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering - Interpretatie door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Rechtmatige aanhouding - Artikel 5 E.V.R.M. - Tenuitvoerlegging

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1 - Interpretatie door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Rechtmatige aanhouding - Internering

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4 - Interpretatie door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Rechtmatige aanhouding - Internering

.....

Zoals de internering zelf van een geesteszieke noodzakelijk en evenredig moet zijn, zo ook moet de begane onrechtmatigheid bij de uitvoering van de interneringsmaatregel evenredig worden gesanctioneerd: een onaangepaste verzorging kan een onrechtmatigheid in de zin van artikel 5.1.e en 5.4 E.V.R.M. opleveren, zonder daarom de invrijheidstelling van de geesteszieke te kunnen verantwoorden indien de samenleving daardoor in gevaar komt; faalt bijgevolg naar recht het middel dat aanvoert dat, ongeacht het gevaar dat hierdoor voor de samenleving zou ontstaan, een geïnterneerde geesteszieke in vrijheid moet worden gesteld omdat hij niet binnen een redelijke termijn naar een geschikte verzorgingsinstelling wordt overgebracht.

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering - Onaangepaste verzorging - Geïnterneerde die een gevaar voor de maatschappij oplevert - Overschrijding van de redelijke termijn voor de overbrenging naar een geschikte inrichting - Sanctie - Tenuitvoerlegging

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ - Internering -

Il ressort de la jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme relative aux articles 5.1.e et 5.4 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales que: - la "régularité" concerne non seulement la détention même mais aussi son exécution ultérieure; - la détention doit être conforme non seulement au droit interne mais aussi aux motifs énumérés limitativement par l'article 5.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales afin de prévenir toute forme d'arbitraire et il faut qu'il existe un certain lien entre, d'une part, ces motifs et, d'autre part, le lieu et le régime de détention: - la détention fondée sur l'article 5.1.e de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales vise tant la protection du malade mental que celle de la société et ne sera régulière que si elle se déroule dans un hôpital, une clinique ou un autre établissement approprié (1). (1) C.E.D.H., 30 juillet 1998, Aerts c/ Belgique; Cass. 6 décembre 2011, De Donder c. Belgique; R.P.D.B., compl. VII, v° Convention européenne des droits de l'homme, n° 329 et 311.

DEFENSE SOCIALE - Internement - Interprétation par la Cour européenne des Droits de l'Homme - Régularité de l'arrestation - Conv. D.H., article 5 - Exécution

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.1 - Interprétation par la Cour européenne des Droits de l'Homme - Régularité de l'arrestation - Internement

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.4 - Interprétation par la Cour européenne des Droits de l'Homme - Régularité de l'arrestation - Internement

Si l'internement même d'un malade mental doit être nécessaire et proportionnel, l'irrégularité commise lors de l'exécution de la mesure d'internement doit aussi être sanctionnée de manière proportionnée: des soins inappropriés peuvent constituer une irrégularité au sens de l'article 5.1.e et 5.4 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, sans pouvoir pour autant justifier la mise en liberté du malade mental si celui-ci se révèle dangereux pour la société; le moyen qui invoque que nonobstant le danger créé ainsi pour la société, un interné malade mental doit être mis en liberté dès lors qu'il n'a pas été transféré dans un délai raisonnable dans un établissement approprié, manque, dès lors, en droit.

DEFENSE SOCIALE - Internement - Soins inappropriés - Interné se révélant dangereux pour la société - Dépassement du délai raisonnable pour le transfèrement dans un établissement approprié - Sanction - Exécution

DEFENSE SOCIALE - Internement - Soins inappropriés - Irrégularité

Onaangepaste verzorging - Onrechtmatige aanhouding - Geïnterneerde die een gevaar voor de maatschappij oplevert - Sanctie - Tenuitvoerlegging

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4 - Onaangepaste verzorging - Geïnterneerde die een gevaar voor de maatschappij oplevert - Overschrijding van de redelijke termijn voor de overbrenging naar een geschikte inrichting - Sanctie - Internering - Tenuitvoerlegging

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1 - Onaangepaste verzorging - Geïnterneerde die een gevaar voor de maatschappij oplevert - Overschrijding van de redelijke termijn voor de overbrenging naar een geschikte inrichting - Sanctie - Internering - Tenuitvoerlegging

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4 - Onaangepaste verzorging - Onrechtmatige aanhouding - Geïnterneerde die een gevaar voor de maatschappij oplevert - Sanctie - Internering - Tenuitvoerlegging

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1 - Onaangepaste verzorging - Onrechtmatige aanhouding - Geïnterneerde die een gevaar voor de maatschappij oplevert - Sanctie - Internering - Tenuitvoerlegging

de l'arrestation - Interné se révélant dangereux pour la société - Sanction - Exécution

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.4 - Soins inappropriés - Interné se révélant dangereux pour la société - Dépassement du délai raisonnable pour le transfèrement dans un établissement approprié - Sanction - Internement - Exécution

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.1 - Soins inappropriés - Interné se révélant dangereux pour la société - Dépassement du délai raisonnable pour le transfèrement dans un établissement approprié - Sanction - Internement - Exécution

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.4 - Soins inappropriés - Irrégularité de l'arrestation - Interné se révélant dangereux pour la société - Sanction - Internement - Exécution

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.1 - Soins inappropriés - Irrégularité de l'arrestation - Interné se révélant dangereux pour la société - Sanction - Internement - Exécution

P.11.1948.N

13 december 2011

AC nr. ...

De artikelen 6.1 E.V.R.M. en 14.1 I.V.B.P.R. zijn niet van toepassing op de strafuitvoeringsrechtbank vermits dit gerecht geen uitspraak doet over de gegrondheid van een strafvordering (1). (1) Zie: Cass. 28 dec. 2010, AR P.10.1893.F, AC, 2010, nr. 771.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Toepasselijkheid - Strafwitvoeringsrechtbank

RECHTEN VAN DE MENS - Internationaal verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.1 - Toepasselijkheid - Strafwitvoeringsrechtbank

STRAFUITVOERING - Artikel 14.1 - Toepasselijkheid - Strafwitvoeringsrechtbank - Rechten van de Mens - Artikel 6 - Verdrag Rechten van de Mens - Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten

Het verbod om het Belgisch grondgebied te betreden gedurende tien jaar vanaf de uitvoering van het vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank, dat de voorlopige invrijheidstelling met het oog op de verwijdering van het grondgebied onder die voorwaarde toekent, behalve indien de betrokkene voor het gerecht aanwezig moet zijn, is een maatregel die voortvloeit uit de verwijdering van het grondgebied en die bijgevolg overeenkomstig artikel 47, §2, Wet Strafwitvoering is genomen; zij kan in een democratische samenleving nodig zijn voor de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten.

Les articles 6, §1er de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et 14, §1er du Pacte international relatif aux droits civils et politiques ne s'appliquent pas au tribunal de l'application des peines dès lors que cette juridiction ne se prononce pas sur le bien-fondé d'une action publique (1). (1) Voir Cass. 28 décembre 2010, RG P.10.1893.F, Pas. 2010, n° 771.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 6 - Article 6.1 - Applicabilité - Tribunal de l'application des peines

DROITS DE L'HOMME - Pacte international relatif aux droits civils et politiques - Article 14, § 1er - Applicabilité - Tribunal de l'application des peines

APPLICATION DES PEINES - Article 14, § 1er - Applicabilité - Tribunal de l'application des peines - Droits de l'homme - Article 6 - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Pacte international relatif aux droits civils et politiques

L'interdiction d'entrer sur le territoire belge pendant dix ans à compter de l'exécution du jugement du tribunal de l'application des peines, qui accorde sous cette condition la mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire sauf si l'intéressé doit se présenter devant la justice, est une mesure qui découle de l'éloignement du territoire et qui est, dès lors, prise conformément à l'article 47, §2, de la loi du 17 mai 2006; elle peut se révéler nécessaire dans une société démocratique en vue d'assurer la sécurité publique et la prévention des faits punissables.

STRAFUITVOERING - Aard - Strafvuiveringsrechtbank - Voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied - Voorwaarde het grondgebied niet te betreden gedurende tien jaar - Doel

APPLICATION DES PEINES - Nature - Tribunal de l'application des peines - Mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire - Interdiction d'entrer sur le territoire pendant dix ans - But

Wanneer de rechter die kennis heeft genomen van de zaak ten gronde, later uitspraak doet over de uitvoering van de straf, neemt hij geen kennis van dezelfde zaak; de enkele omstandigheid dat een rechter die eerder de veroordeling heeft uitgesproken, later geroepen is uitspraak te doen over de uitvoering van die straf, heeft niet noodzakelijk voor gevolg dat daardoor bij die rechter een schijn van partijdigheid rijst noch dat deze ten aanzien van de veroordeelde vooringenomen is.

Lorsque le juge qui a connu du fond de la cause statue ultérieurement sur l'application de la peine, il ne connaît pas de la même cause; la seule circonstance qu'un juge qui a auparavant prononcé la condamnation, est appelé ultérieurement à statuer sur l'application de cette peine, n'a pas nécessairement pour conséquence de faire naître une apparence de partialité dans son chef ni qu'il ait des préjugés à l'égard du condamné.

RECHTERLIJKE ORGANISATIE - Strafzaken - Strafvuiveringsrechtbank - Rechter die kennis nam van de zaak ten gronde - Zelfde rechter die uitspraak doet over de strafuivoering

ORGANISATION JUDICIAIRE - Matière répressive - Tribunal de l'application des peines - Juge qui a connu du fond de la cause - Même juge qui se prononce sur l'application de la peine

STRAFUITVOERING - Strafvuiveringsrechtbank - Rechter die kennis nam van de zaak ten gronde - Zelfde rechter die uitspraak doet over de strafuivoering

APPLICATION DES PEINES - Tribunal de l'application des peines - Juge qui a connu du fond de la cause - Même juge qui se prononce sur l'application de la peine

P.11.1981.N

20 december 2011

AC nr. ...

Artikel 1, 1°, Voorlopige Hechteniswet, dat bepaalt dat de vrijheidsbeneming in geen geval langer mag duren dan vierentwintig uren, is een regel met algemene draagwijdte die ook van toepassing is op een minderjarige (1). (1) Cass. 15 mei 2002, AR P.02.0507.F, AC, 2002, nr. 296.

L'article 1er, 1° de la loi du 10 juillet 1990 relative à la détention préventive qui dispose que la privation de liberté ne peut en aucun cas dépasser vingt-quatre heures, est une règle de portée générale qui s'applique aussi à un mineur (1). (1) Cass. 15 mai 2002, RG P.02.0507.F, Pas. 2002, n° 296.

VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding - Termijn van vierentwintig uren

DETENTION PREVENTIVE - Arrestation - Délai de vingt-quatre heures

VOORLOPIGE HECHTENIS - Aanhouding - Toepasselijkheid - Minderjarige - Termijn van vierentwintig uren

DETENTION PREVENTIVE - Arrestation - Applicabilité - Mineur - Délai de vingt-quatre heures

Uit de artikelen 12, derde lid, Grondwet en 1, 1°, Voorlopige Hechteniswet volgt dat wanneer de jeugdrechter ten aanzien van een minderjarige naar aanleiding van het plegen van een als misdrijf omschreven feit een voorlopige maatregel neemt die, alhoewel hij de bewaring, de behoeding en de opvoeding van de minderjarige beoogt, gepaard gaat met zijn vrijheidsberoving, zoals de voorlopige plaatsing in een gesloten instelling als bedoeld in de artikelen 37, §2, 8°, 37, §2quater en 52quater Jeugdbeschermingswet, die beslissing hem moet worden betekend binnen vierentwintig uren na zijn aanhouding (1). (1) Cass. 15 mei 2002, AR P.02.0507.F, AC, 2002, nr. 296.

Il ressort des articles 12, alinéa 3 de la Constitution et 1er, 1°, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive que lorsque le juge de la jeunesse qui, lorsqu'un fait qualifié d'infraction est commis, prend à l'égard du mineur une mesure provisoire qui, bien qu'elle vise la garde, la protection et l'éducation du mineur, va de pair avec sa privation de liberté, comme un placement provisoire dans une section fermée telle que visée aux articles 37, §2, 8°, 37, §2quater et 52quater de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, cette décision doit lui être signifiée dans les vingt-quatre heures de son arrestation (1). (1) Cass. 15 mai 2002, RG P.02.0507.F, Pas. 2002, n° 296.

GRONDWET - Art. 12 - Toepasselijkheid - Minderjarige dader - Aanhouding - Termijn van vierentwintig uren - Voorlopige plaatsing in een gesloten instelling - Artikel 12, derde lid - Jeugdrechter

CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 12 - Applicabilité - Auteur mineur - Arrestation - Délai de vingt-quatre heures - Placement provisoire en section fermée - Article 12, al. 3 -

JEUGDBESCHERMING - Toepasselijkheid - Minderjarige dader - Aanhouding - Termijn van vierentwintig uren - Als misdrijf omschreven feit - Voorlopige plaatsing in een gesloten instelling - Jeugdrechter

MINDER-VALIDEN - Toepasselijkheid - Minderjarige dader - Aanhouding - Termijn van vierentwintig uren - Voorlopige plaatsing in een gesloten instelling - Strafzaken - Jeugdrechter

VOORLOPIGE HECHTENIS - Algemeen - Toepasselijkheid - Minderjarige dader - Aanhouding - Termijn van vierentwintig uren - Voorlopige plaatsing in een gesloten instelling - Jeugdrechter

Wanneer een minderjarige aangehouden wordt naar aanleiding van het plegen van een als misdrijf omschreven feit en binnen de termijn van vierentwintig uren na zijn aanhouding in vrijheid wordt gesteld, kan de jeugdrechter nadien een maatregel van voorlopige plaatsing in een gesloten instelling als bedoeld in de artikelen, 37, §2, 8°, 37, §2quater en 52quater Jeugdbeschermingswet, voor de feiten die aanleiding gegeven hebben tot zijn aanhouding, slechts nemen voor zover sinds de invrijheidstelling nieuwe en ernstige omstandigheden die maatregel noodzakelijk maken (1). (1) Het arrest maakt in randnummer 4 melding van nieuwe "of" ernstige omstandigheden. Dit is een verschrijving, aangezien het Hof duidelijk als standpunt inneemt dat moet voldaan zijn aan dezelfde voorwaarden als deze die gelden voor de toepassing van artikel 28 Voorlopige Hechteniswet.

JEUGDBESCHERMING - Navolgende tussenkomst van de jeugdrechter - Minderjarige dader - Aanhouding - Als misdrijf omschreven feit - Voorlopige plaatsing in een gesloten instelling - Vrijlating binnen de termijn van vierentwintig uur - Strafzaken

MINDER-VALIDEN - Minderjarige dader - Aanhouding - Als misdrijf omschreven feit - Voorlopige plaatsing in een gesloten instelling - Vrijlating binnen de termijn van vierentwintig uur - Navolgende tussenkomst van de jeugdrechter - Strafzaken

Juge de la jeunesse

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Applicabilité - Auteur mineur - Arrestation - Délai de vingt-quatre heures - Fait qualifié infraction - Placement provisoire en section fermée - Juge de la jeunesse

MINORITE - Applicabilité - Auteur mineur - Arrestation - Délai de vingt-quatre heures - Placement provisoire en section fermée - Matière répressive - Juge de la jeunesse

DETENTION PREVENTIVE - Généralités - Applicabilité - Auteur mineur - Arrestation - Délai de vingt-quatre heures - Placement provisoire en section fermée - Juge de la jeunesse

Lorsqu'un mineur est arrêté pour la commission d'un fait qualifié d'infraction et qu'il est remis en liberté dans les vingt-quatre heures de son arrestation, le juge de la jeunesse ne peut ensuite prendre une mesure de placement provisoire dans une section fermée comme prévu par les articles 37, §2, 8°, 37, §2quater et 52quater de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, du chef des faits qui ont donné lieu à son arrestation, que dans la mesure où, depuis sa mise en liberté, des circonstances nouvelles et sérieuses ont rendu cette mesure nécessaire (1). (1) L'arrêt fait état au numéro de marge 4 de circonstances nouvelles "ou" nécessaires. C'est une erreur matérielle dès lors que la Cour adopte clairement le point de vue qu'il faut remplir des conditions identiques à celles qui sont valables pour l'application de l'article 28 de la loi du 20 juillet 1990.

PROTECTION DE LA JEUNESSE - Intervention subséquente du juge de la jeunesse - Auteur mineur - Arrestation - Fait qualifié infraction - Placement provisoire en section fermée - Mise en liberté dans un délai de vingt-quatre heures - Matière répressive

MINORITE - Auteur mineur - Arrestation - Fait qualifié infraction - Placement provisoire en section fermée - Mise en liberté dans un délai de vingt-quatre heures - Intervention subséquente du juge de la jeunesse - Matière répressive

P.11.2021.F

14 december 2011

AC nr. ...

Artikel 5.3 van het EVRM heeft niet tot doel de Lidstaten te verplichten om een verdachte die nochtans als gevaarlijk is aangemerkt, onmiddellijk in vrijheid te stellen wegens vertraging die is opgelopen bij de uitvoering van een onderzoekshandeling.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Voorlopige hechtenis - Vertraging in de uitvoering van een onderzoekshandeling - Redelijke termijn

- Artt. 16, § 1er en 5, en 22 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

L'article 5.3 de la Convention n'a pas pour objectif d'obliger les Etats membres à remettre immédiatement en liberté, en raison d'un retard pris dans l'exécution d'un acte d'instruction, un suspect pourtant considéré comme dangereux.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Détention préventive - Retard pris dans l'exécution d'un acte d'instruction - Délai raisonnable

- Art. 16, § 1er et 5, et 22 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Vertraging in de uitvoering van een onderzoekshandeling - Redelijke termijn

- Artt. 16, § 1er en 5, en 22 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

De enkele verwijzing naar de ernst van de feiten en naar de openbare orde is onvoldoende om de handhaving van de voorlopige hechtenis te verantwoorden als het gerechtelijk onderzoek abnormale vertraging kent (1). (1) Cass. 18 dec. 1991, AR 9571, AC, 1991-1992, nr. 213.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Voorlopige hechtenis - Ongewone vertraging van het gerechtelijk onderzoek - Ernst van de feiten - Gronden van handhaving van de voorlopige hechtenis - Redelijke termijn - Openbare orde

- Artt. 16, § 1er en 5, en 22 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Ongewone vertraging van het gerechtelijk onderzoek - Gronden van de handhaving - Ernst van de feiten - Redelijke termijn - Openbare orde

- Artt. 16, § 1er en 5, en 22 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Ofschoon de beoordeling van de duur van de voorlopige hechtenis op een geactualiseerde, nauwkeurige en gepersonaliseerde wijze dient te gebeuren, volgt daaruit niet dat het onderzoeksgerecht dat onderzoek moet beperken tot de tijdvakken tijdens welke het onderzoek geen vooruitgang heeft geboekt ; bij de beoordeling dient daarentegen rekening te worden gehouden met de rechtspleging in haar geheel, m.a.w. vanaf de uitvoering van het bevel tot aanhouding tot het ogenblik waarop het rechtscollege, dat uitspraak moet doen over de eventuele handhaving van de hechtenis, nagaat of zij wel verenigbaar is met artikel 5.3 van het EVRM (1). (1) Zie Cass. 17 maart 2010, AR P.10.0434.F, AC, 2010, nr. 194.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Voorlopige hechtenis - Redelijk karakter van de duur van de voorlopige hechtenis - In aanmerking te nemen tijdvak - Redelijke termijn

- Artt. 16, § 1er en 5, en 22 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 5.3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

VOORLOPIGE HECHTENIS - Handhaving - Redelijk karakter van de duur van de voorlopige hechtenis - In aanmerking te nemen tijdvak - Redelijke termijn

- Artt. 16, § 1er en 5, en 22 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Retard pris dans l'exécution d'un acte d'instruction - Délai raisonnable

- Art. 16, § 1er et 5, et 22 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

La seule référence à la gravité des faits et à l'ordre public est insuffisante pour justifier le maintien de la détention préventive si l'instruction connaît un retard anormal (1). (1) Cas. 18 décembre 1991, RG 9571, Pas., 1992, n° 213.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Détention préventive - Retard anormal dans l'instruction - Gravité des faits - Motifs du maintien en détention préventive - Délai raisonnable - Ordre public

- Art. 16, § 1er et 5, et 22 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Retard anormal dans l'instruction - Motifs du maintien - Gravité des faits - Délai raisonnable - Ordre public

- Art. 16, § 1er et 5, et 22 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Si l'appréciation de la durée de la détention préventive doit se faire de manière actualisée, précise et personnalisée, il n'en résulte pas que la juridiction d'instruction doit limiter cet examen aux intervalles pendant lesquels l'enquête a marqué le pas ; l'appréciation s'effectue au contraire en tenant compte de la procédure dans son ensemble, c'est-à-dire depuis la délivrance du mandat d'arrêt jusqu'au moment où, appelée à statuer sur le maintien éventuel de la détention, la juridiction en vérifie la compatibilité avec l'article 5.3 de la Convention (1). (1) Voir Cass. 17 mars 2010, RG P.10.0434.F, Pas., 2010, n° 194.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 5 - Article 5.3 - Détention préventive - Caractère raisonnable de la durée de la détention préventive - Période à prendre en considération - Délai raisonnable

- Art. 16, § 1er et 5, et 22 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

- Art. 5, § 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DETENTION PREVENTIVE - Maintien - Caractère raisonnable de la durée de la détention préventive - Période à prendre en considération - Délai raisonnable

- Art. 16, § 1er et 5, et 22 L. du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

P.11.2042.F

21 december 2011

AC nr. ...

Uit het feit dat een vreemdeling die op onwettige wijze in het Rijk verblijft, een vast adres heeft, slaagt voor het middelbaar onderwijs, niet bekend staat bij de politie en niet gehoorzaamt aan de bevelen om het grondgebied te verlaten die hem zonder dwang ter kennis zijn gebracht, kan niet worden afgeleid dat zijn vrijheidsberoving volgens de wettelijke voorschriften niet langer beantwoordt aan het doel dat bij artikel 8.2 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden is bepaald of een handeling zou zijn die buiten verhouding staat tot de verwijdering die met minder dwingende maatregelen niet is kunnen verzekerd worden (1). (1) Zie Cass. 15 juni 2011, AR P.11.0987.F, niet gepubliceerd.

VREEMDELINGEN - Recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven - Arrestatie of detentie met het oog op verwijdering van het grondgebied - Vreemdeling die op onwettige wijze in het Rijk verblijft - Inmenging van het openbaar gezag in de uitoefening van dat recht

- Art. 7, eerste, tweede en derde lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Art. 8.2 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven - Arrestatie of detentie met het oog op verwijdering van het grondgebied - Vreemdeling die op onwettige wijze in het Rijk verblijft - Artikel 8.2 - Inmenging van het openbaar gezag in de uitoefening van dat recht

Elke daad waarbij opzettelijk hevige pijn of ernstig lichamelijk of moreel leed wordt toegebracht, is een onmenselijke behandeling in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden; onder vernederende behandeling wordt begrepen, elke daad die bij degene die ze ondergaat, in andermans of eigen ogen zware vernedering of verlies van waardigheid veroorzaakt (1). (1) Zie Cass. 18 mei 1999, AR P.98.0883.N, AC, 1999, nr. 288.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3 - Onmenselijke en vernederende behandeling

- Art. 3 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

De la circonstance qu'un étranger en séjour illégal a une adresse fixe, réussit des études secondaires, n'est pas connu de la police et n'obéit pas aux ordres de quitter le territoire qui lui sont notifiés sans contrainte, il ne saurait se déduire que sa privation de liberté selon les formes légales cesserait d'obéir aux fins prévues par l'article 8, §2, de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ou constituerait un acte hors de proportion avec l'éloignement que des mesures moins coercitives n'ont pu assurer (1). (1) Voir Cass. 15 juin 2011, RG P.11.0987.F, non publié.

ETRANGERS - Droit au respect de la vie privée et familiale - Arrestation ou détention afin d'éloignement du territoire - Etranger en séjour illégal - Ingérence d'une autorité publique dans l'exercice de ce droit

- Art. 7, al. 1er, 2 et 3 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

- Art. 8.2 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 8 - Droit au respect de la vie privée et familiale - Arrestation ou détention afin d'éloignement du territoire - Etranger en séjour illégal - Article 8, § 2 - Ingérence d'une autorité publique dans l'exercice de ce droit

Est un traitement inhumain, au sens de l'article 3 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, tout acte par lequel une douleur aiguë ou des souffrances graves, physiques ou morales, sont intentionnellement infligées; quant aux traitements dégradants, ils s'entendent de tout acte qui cause à celui qui y est soumis, aux yeux d'autrui ou aux siens, une humiliation ou un avilissement graves (1). (1) Voir Cass. 18 mai 1999, RG P.98.0883.N, Pas. 1999, n° 288.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 3 - Traitement inhumain ou dégradant

- Art. 3 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

De rechtmatige arrestatie of detentie van een persoon met het oog op zijn verwijdering is geen onmenselijke of vernederende behandeling wanneer de uitvoeringsmodaliteiten zelf van de vrijheidsberoving niet betwist worden en de minder dwingende maatregelen die de terugkeer moeten verzekeren door toedoen van de betrokken onderdaan ontoereikend zijn gebleken.

VREEMDELINGEN - Onmenselijke en vernederende behandeling - Arrestatie of detentie met het oog op verwijdering van het grondgebied

- Artt. 3 en 5, § 1, f Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 7, eerste, tweede en derde lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 3 - Vreemdelingen - Onmenselijke en vernederende behandeling - Arrestatie of detentie met het oog op verwijdering van het grondgebied

- Artt. 3 en 5, § 1, f Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 7, eerste, tweede en derde lid Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Het recht op eerbiediging van het privé-leven, dat bij artikel 8 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden is bepaald, is geen onbeperkt recht; die bepaling sluit de inmenging van enig openbaar gezag in de uitoefening van dat recht niet uit, wanneer die inmenging bij wet is bepaald en een maatregel is die in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid, de goede zeden of de rechten en vrijheden van anderen (1). (1) Zie Cass. 20 okt. 2010, AR P.10.1545.F, AC, 2010, nr. 617.

RECHTEN VAN DE MENS - Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven

- Art. 8 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

L'arrestation ou la détention régulière d'une personne afin de procéder à son éloignement du territoire ne constitue pas un traitement inhumain ou dégradant lorsque les modalités d'exécution de la privation de liberté ne sont pas elles-mêmes mises en cause et que les mesures moins coercitives prises pour assurer le retour se sont avérées insuffisantes par le fait du ressortissant concerné.

ETRANGERS - Traitement inhumain ou dégradant - Arrestation ou détention afin d'éloignement du territoire

- Art. 3 et 5, § 1er, f Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 7, al. 1er, 2 et 3 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 3 - Etrangers - Traitement inhumain ou dégradant - Arrestation ou détention afin d'éloignement du territoire

- Art. 3 et 5, § 1er, f Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 7, al. 1er, 2 et 3 L. du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Le droit au respect de la vie privée, prévu par l'article 8 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, n'est pas un droit absolu; cette disposition ne fait pas obstacle à l'ingérence d'une autorité publique dans l'exercice de ce droit lorsque cette ingérence est prévue par la loi et qu'elle constitue une mesure qui, dans une société démocratique, est nécessaire à la sécurité nationale, à la sûreté publique, au bien-être économique du pays, à la défense de l'ordre et à la prévention des infractions pénales, à la protection de la santé, de la morale ou des droits et libertés d'autrui (1). (1) Voir Cass. 20 octobre 2010, RG P.10.1545.F, Pas. 2010, n° 617.

DROITS DE L'HOMME - Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales - Article 8 - Droit au respect de la vie privée et familiale

- Art. 8 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

Het cassatieberoep van het openbaar ministerie tegen het arrest dat uitspraak doet met toepassing van artikel 72 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt noch door die bepaling, noch door artikel 31, §1 en 2, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis geregeld, maar door artikel 359, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering; dat cassatieberoep is, in de regel, ontvankelijk (1). (1) Zie Cass. 31 aug. 1999, AR P.99.1294.N, AC, 1999, nr. 428, met concl. M. De Swaef, toen adv.-gen.

CASSATIEBEROEP - Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Allerlei - Toepasselijke bepalingen - Vreemdelingen - Ontvankelijkheid - Vastgehouden in een aan de grens gelegen plaats - Beslissing tot invrijheidstelling - Onderzoeksgerechten - Verzoekschrift van de vreemdeling - Beroep tegen de maatregel - Beroep gegrond verklaard - Cassatieberoep van de procureur-generaal bij het hof van beroep

VREEMDELINGEN - Toepasselijke bepalingen - Ontvankelijkheid - Vastgehouden in een aan de grens gelegen plaats - Onderzoeksgerechten - Verzoekschrift van de vreemdeling - Beroep tegen de maatregel - Beroep gegrond verklaard - Beslissing van invrijheidstelling - Cassatieberoep van de procureur-generaal bij het hof van beroep

Le pourvoi du ministère public contre l'arrêt statuant en application de l'article 72 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, n'est régi ni par cette disposition ni par l'article 31, §§1er et 2, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, mais par l'article 359, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle; ledit pourvoi est, en règle, recevable (1). (1) Voir Cass. 31 août 1999, RG P.99.1294.N, Pas. 1999, n° 428, avec concl. de M. De Swaef, alors avocat général.

POURVOI EN CASSATION - Matière répressive - Décisions contre lesquelles on peut se pourvoir - Action publique - Divers - Dispositions applicables - Etrangers - Recevabilité - Maintien dans un lieu situé aux frontières - Décision de mise en liberté - Juridictions d'instruction - Requête de l'étranger - Recours contre la mesure - Recours déclaré fondé - Pourvoi en cassation du procureur général près la cour d'appel

ETRANGERS - Dispositions applicables - Recevabilité - Maintien dans un lieu situé aux frontières - Juridictions d'instruction - Requête de l'étranger - Recours contre la mesure - Recours déclaré fondé - Décision de mise en liberté - Pourvoi en cassation du procureur général près la cour d'appel

P.11.2074.F

27 december 2011

AC nr. ...

De appelrechters die vaststellen dat de eed van de persoon die door de voorzitter als tolk is aangewezen, werd afgelegd in de substantiële bewoordingen dat getrouw het gezegde zal worden vertaald dat moet worden overgebracht aan degenen die een verschillende taal spreken, vermelden de hoedanigheid van beëdigd tolk, als vereist bij artikel 31, derde lid, van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken (1). (1) Cass., 9 aug. 2005, AR P.05.0959.F, AC, 2005, nr. 393 ; Cass., 16 nov. 2005, AR P.05.1402.F, AC, 2005, nr. 602 ; BOSLY, H.-D., VANDERMEERSCH, D., BEERNAERT, M.-A., Droit de la procédure pénale, 6de uitg., 2010, p. 111.

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken - Tolk - Procespartij - Hoedanigheid van beëdigd tolk - Eedaflegging in de substantiële bewoordingen van art. 282, eerste lid, Sv. - Verhoor

Noch artikel 31, derde lid, van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, noch enige andere bepaling, verbieden dat in geval van nood een beëdigd tolk verklaringen die eerst in een andere taal werden vertaald, vertaalt in de taal van de rechtspleging.

TAALGEBRUIK - Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken - Wettigheid - Procespartij - Bijstand van een beëdigd

En constatant que la prestation de serment de la personne désignée comme interprète par le président a été reçue dans les termes substantiels de traduire fidèlement les discours à transmettre entre ceux qui parlent des langages différents, les juges d'appel ont mentionné la qualité d'interprète juré exigée par l'article 31, alinéa 3, de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire (1). (1) Cass. 9 août 2005, RG P.05.0959.F, Pas., 2005, n° 393 ; Cass. 16 nov. 2005, RG P.05.1402.F, Pas., 2005, n° 602 ; BOSLY, H.-D., VANDERMEERSCH, D., BEERNAERT, M.-A., Droit de la procédure pénale, 6ième ed., 2010, p. 111.

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En appel - Matière répressive - Interprète - Partie au procès - Qualité d'interprète juré - Prestation de serment dans les termes substantiels de l'article 282, alinéa 1er du C.I.C. - Audition

Ni l'article 31, alinéa 3, de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire ni aucune autre disposition n'interdit qu'en cas de nécessité un interprète juré traduise dans la langue de la procédure des déclarations préalablement traduites dans une autre langue.

LANGUES (EMPLOI DES) - Matière judiciaire (loi du 15 juin 1935) - En appel - Matière répressive - Légalité - Partie au procès - Assistance à

S.07.0046.F

26 september 2011

AC nr. ...

De definitieve beschikbaarstelling wegens afschaffing van betrekking van een personeelslid dat in geen andere betrekking wederbenuttigd wordt, onderstelt een interne beslissing van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen.

AMBTENAAR - Algemeen - Definitief benoemd personeelslid - Beschikbaarstelling - Interne beslissing van de werkgever - Vertrekvergoeding

- Art. 13, eerste lid, hoofdstuk XV Statuut van het personeel van de N.M.B.S.

La mise en disponibilité d'un agent à titre définitif, et qui n'est pas réutilisé dans d'autres fonctions, en cas de suppression d'emploi, suppose une décision interne de la Société nationale de chemins de fer.

FONCTIONNAIRE - Généralités - Agent nommé à titre définitif - Mise en disponibilité - Décision interne à l'employeur - Indemnité de départ

- Art. 13, al. 1er, du chapitre XV Statut du personnel de la S.N.C.B.

Het middel dat kritiek uitoefent op een reden die de feitenrechter aan zijn beslissing gegeven heeft, is in beginsel niet nieuw ook al is het vreemd aan een bepaling van openbare orde of van dwingend recht (1). (1) Cass. 12 feb. 2009, AR F.07.0063.F, AC, 2009, nr. 120.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel - Kritiek op een reden die de feitenrechter aan zijn beslissing gegeven heeft

N'est, en principe, pas nouveau le moyen, même étranger à une disposition d'ordre public ou impérative, qui critique un motif que le juge a donné pour justifier sa décision (1). (1) Cass. 12 février 2009, RG F.07.0063.F, Pas., 2009, nr. 120.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Moyen nouveau - Critique d'un motif donné à sa décision par le juge du fond

S.08.0009.N

17 oktober 2011

AC nr. 341

Uit het arrest C – 296/09 van het Hof van Justitie van 9 december 2010 blijkt dat wat dient te worden verstaan onder “ambtenaar” en “met hen gelijkgestelden” in de zin van artikel 13, lid 2, d), van verordening nr. 1408/71, uitsluitend wordt bepaald volgens het nationale recht van de lidstaat waaronder de overheidsdienst die deze personen tewerkstelt, ressorteert en dat contractueel overheidspersoneel van eiseres die in een lidstaat gedeeltelijk onder de socialezekerheidsregeling voor ambtenaren en gedeeltelijk onder die voor werknemers valt, overeenkomstig artikel 13, lid 2, d), van die verordening uitsluitend onder de toepassing kan vallen van de wetgeving van de lidstaat waaronder de overheidsdienst die hen tewerkstelt ressorteert; uit dit arrest blijkt ook dat de begrippen “ambtenaren” en “met hen gelijkgestelden” in de zin van artikel 13, lid 2, d), van verordening nr. 1408/71, verwijzen naar de definities die daaraan worden gegeven in de socialezekerheidswetgevingen van de lidstaten en geen verband houden met de wijze waarop de uitgeoefende werkzaamheden in het arbeidsrecht worden gekwalificeerd(1). (1) Zie Cass. 25 mei 2009, AR S.08.0009.N, AC, 2009, nr. 341 met de conclusie van het openbaar ministerie

AMBTENAAR - Algemeen - Europees socialezekerheidsrecht - Verordening (EEG) nr. 1408/71 - Begrippen "ambtenaren" en "met hen gelijkgestelden"

- Art. 13, tweede lid, d) Verordening Raad E.G. nr. 1408/71 van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Europees socialezekerheidsrecht - Verordening (EEG) nr. 1408/71 - Begrippen "ambtenaren" en "met hen gelijkgestelden" - Prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie

- Art. 13, tweede lid, d) Verordening Raad E.G. nr. 1408/71 van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen

PREJUDICIEEL GESCHIL - Europees socialezekerheidsrecht - Verordening (EEG) nr. 1408/71 - Europese Unie - Begrippen "ambtenaren" en "met hen gelijkgestelden" - Prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie

- Art. 13, tweede lid, d) Verordening Raad E.G. nr. 1408/71 van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Europees socialezekerheidsrecht - Verordening (EEG) nr. 1408/71 - Begrippen "ambtenaren" en "met hen gelijkgestelden"

Il ressort de l'arrêt C-296/09 rendu le 9 décembre 2010 par la Cour de Justice de l'Union européenne que ce qu'il faut entendre par "fonctionnaires" et "personnel assimilé" au sens de l'article 13.2.d. du Règlement (CEE) nr. 1408/71 du Conseil du 14 juin 1971 relatif à l'application des régimes de sécurité sociale aux travailleurs salariés et à leur famille qui se déplacent à l'intérieur de la Communauté, est déterminé par les seules données du droit national de l'État membre dont relève l'administration employeur et que le personnel administratif contractuel de la demanderesse, qui dans un État membre relève pour partie du régime de sécurité sociale des fonctionnaires et pour partie de celui des travailleurs salariés, peut se trouver ainsi soumis, conformément aux prescriptions de l'article 13.2.d. dudit règlement, à la seule législation de l'État membre dont relève l'administration qui l'occupe; il ressort également de cet arrêt que les notions de "fonctionnaires" et "personnel assimilé" au sens de l'article 13.2.d. du Règlement (CEE) nr. 1408/71 du Conseil du 14 juin 1971 précité renvoient aux définitions qu'en donnent les législations des États membres en matière de sécurité sociale et sont indépendantes de la manière dont l'activité exercée est qualifiée en droit du travail (1). (1) Voir Cass. 25 mai 2009, RG S.08.0009.N, Pas. 2009, nr.341 et les conclusions du ministère public publiées avant cet arrêt dans AC.

FONCTIONNAIRE - Généralités - Droit de sécurité sociale européen - Règlement (CEE) n° 1408/71 du Conseil du 14 juin 1971 - Notions de "fonctionnaire" et de "personnel assimilé"

- Art. 13, al. 2, d) Règlement C.E.E. n°1408/71 du Conseil du 14 juin 1971 relatif à l'application des régimes de sécurité sociale aux travailleurs salariés, aux travailleurs non salariés et aux membres de leur famille qui se déplacent à l'intérieur de la Communauté

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Droit de sécurité sociale européen - Règlement (CEE) n° 1408/71 du Conseil du 14 juin 1971 - Notions de "fonctionnaire" et de "personnel assimilé" - Question préjudicielle posée à la Cour de Justice de l'Union européenne

- Art. 13, al. 2, d) Règlement C.E.E. n°1408/71 du Conseil du 14 juin 1971 relatif à l'application des régimes de sécurité sociale aux travailleurs salariés, aux travailleurs non salariés et aux membres de leur famille qui se déplacent à l'intérieur de la Communauté

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Droit de sécurité sociale européen - Règlement (CEE) n° 1408/71 du Conseil du 14 juin 1971 - Union européenne - Notions de "fonctionnaire" et de "personnel assimilé" - Question préjudicielle posée à la Cour de Justice de l'Union européenne

- Art. 13, al. 2, d) Règlement C.E.E. n°1408/71 du Conseil du 14 juin 1971 relatif à l'application des régimes de sécurité sociale aux travailleurs salariés, aux travailleurs non salariés et aux membres de leur famille qui se déplacent à l'intérieur de la Communauté

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Droit de sécurité sociale européen - Règlement (CEE) n° 1408/71 du Conseil du 14 juin 1971 - Notions de "fonctionnaire" et de "personnel assimilé"

- Art. 13, tweede lid, d) Verordening Raad E.G. nr. 1408/71 van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen

- Art. 13, al. 2, d) Règlement C.E.E. n°1408/71 du Conseil du 14 juin 1971 relatif à l'application des régimes de sécurité sociale aux travailleurs salariés, aux travailleurs non salariés et aux membres de leur famille qui se déplacent à l'intérieur de la Communauté

S.09.0089.F

14 maart 2011

AC nr. ...

Zie conclusie van procureur-generaal LECLERCQ.

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Onverschuldigde betaling - Uitkeringen - Onvrijwillige werkloosheid - Arbeid - Zelfstandige activiteit - Gevolg

Wanneer de onverschuldigde betaling voortvloeit uit een door de sociaal verzekerde uitgeoefende activiteit die door de artikelen 44 en 45, eerste lid, 1°, Werkloosheidsbesluit, verboden is, hangt het recht van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening om de terugbetaling van de ten onrechte betaalde werkloosheidsuitkeringen te bevelen, niet af van de voorwaarde dat de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening de inkomsten uit die activiteit vaststelt (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr.1 Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr.

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Onverschuldigde betaling - Uitkeringen - Onvrijwillige werkloosheid - Arbeid - Zelfstandige activiteit - Gevolg

- Artt. 44, 45 en 169, eerste lid KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

Conclusions du procureur général LECLERCQ.

CHOMAGE - Droit aux allocations de chômage - Indu - Allocations - Privation involontaire de travail - Travail - Activité indépendante - Conséquence

Lorsque l'indu découle d'une activité exercée par l'assuré social en violation des articles 44 et 45, al. 1er, 1°, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, le droit de l'Office national de l'emploi d'ordonner la répétition des allocations de chômage payées indûment n'est pas soumis à la condition que l'Office national de l'emploi constate les revenus produits par cette activité (1). (1) Voir les concl. contr. du M.P.

CHOMAGE - Droit aux allocations de chômage - Indu - Allocations - Privation involontaire de travail - Travail - Activité indépendante - Conséquence

- Art. 44, 45 et 169, al. 1er A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

S.09.0099.F

14 maart 2011

AC nr. ...

Zie conclusie van procureur-generaal LECLERCQ.

ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Blijvende arbeidsongeschiktheid - Indexering - Rente - Basisbezoldiging

Inzake arbeidsongevallen in de overheidssector moet de jaarlijkse bezoldiging op grond waarvan de rente wegens blijvende arbeidsongeschiktheid berekend wordt, wanneer zij is aangepast aan de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen, gedeeld worden door de coëfficiënt die de rang van de laatste spilindex vóór het ongeval vertegenwoordigt(1) (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr.1 Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr.

ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Blijvende arbeidsongeschiktheid - Indexering - Rente - Basisbezoldiging

- Art. 14, § 2 KB 24 jan. 1969

Conclusions du procureur général LECLERCQ.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Secteur public. règles particulières - Incapacité permanente - Indexation - Rente - Rémunération de base

En matière d'accident du travail dans le secteur public, lorsque la rémunération annuelle, servant de base au calcul de la rente en cas d'incapacité permanente, a été adaptée à l'évolution de l'indice des prix à la consommation, elle doit être divisée par le coefficient représentant le rang du dernier indice-pivot antérieur à l'accident (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Secteur public. règles particulières - Incapacité permanente - Indexation - Rente - Rémunération de base

- Art. 14, § 2 A.R. du 24 janvier 1969

S.09.0102.N

10 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

Conclusions de l'avocat général Mortier.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Devolutive werking - Uitspraak over het geschil - Onderzoeksmaatregel - Verwijzing naar de eerste rechter

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Dienstboden - Inwoners

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Effet dévolutif - Décision au fond - Mesure d'instruction - Renvoi au premier juge

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Travailleurs domestiques - Logement sous le même toit

De appelrechter die het hoger beroep gegrond of ten dele gegrond verklaart, het beroepen vonnis wijzigt en zelf uitspraak doet over het geschil, mag de zaak niet naar de eerste rechter verwijzen, ook al beveelt hij tevens een onderzoeksmaatregel die dezelfde of grotendeels dezelfde is als diegene bevolen door het beroepen vonnis. De appelrechter doet ook zelf uitspraak over het geschil wanneer hij een geschilpunt dat niet de grondslag vormt van de bevestigde onderzoeksmaatregel anders beoordeelt dan de eerste rechter (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Devolutive werking - Uitspraak over het geschil - Onderzoeksmaatregel - Verwijzing naar de eerste rechter

- Art. 1068, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

Le juge d'appel qui déclare l'appel fondé ou en partie fondé, réforme le jugement dont appel et statue sur le fond du litige, ne peut renvoyer la cause au premier juge, même s'il ordonne également une mesure d'instruction identique ou en grande partie identique à celle qui a été ordonnée par le jugement dont appel. Le juge d'appel statue également sur le fond du litige lorsqu'il apprécie différemment du premier juge un élément du litige qui ne constitue pas le fondement de la mesure d'instruction confirmée (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans A.C.

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Effet dévolutif - Décision au fond - Mesure d'instruction - Renvoi au premier juge

- Art. 1068, al. 2 Code judiciaire

Het inwonen in de zin van artikel 18 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 veronderstelt niet noodzakelijk dat de dienstbode in dezelfde woning als zijn werkgever leeft (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Dienstboden - Inwoners

- Art. 18 KB 28 nov. 1969

Le fait d'être logé chez l'employeur au sens de l'article 18 de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, n'implique pas nécessairement que le domestique vive dans le même logement que son employeur (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées à leur date dans AC

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Travailleurs domestiques - Logement sous le même toit

- Art. 18 A.R. du 28 novembre 1969

S.09.0103.F

14 maart 2011

AC nr. ...

Zie conclusie procureur-generaal LECLERCQ.

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Gemeenschap - Onderwijs - Onderbreking - Vermindering - Franse Gemeenschap - Middelbaar onderwijs - Cyclus - Keuze - Prestaties - Beroepsloopbaan

ONDERWIJS - Gemeenschap - Onderbreking - Vermindering - Franse Gemeenschap - Middelbaar onderwijs - Cyclus - Keuze - Prestaties - Beroepsloopbaan

Conclusions du procureur général LECLERCQ.

COMMUNAUTE ET REGION - Communauté - Enseignement - Interruption - Réduction - Communauté française - Enseignement moyen - Degré - Choix - Prestations - Carrière professionnelle

ENSEIGNEMENT - Communauté - Interruption - Réduction - Communauté française - Enseignement moyen - Degré - Choix - Prestations - Carrière professionnelle

Artikel 2, § 2, eerste lid, en artikel 5, § 1 en 2, van het besluit van 3 december 1992 van de Executieve van de Franse Gemeenschap betreffende de onderbreking van de beroepsloopbaan in het onderwijs en de psychomedisch-sociale centra, bieden het lid van het onderwijzend personeel, dat gedeeltelijk in de lagere cyclus en gedeeltelijk in de hogere cyclus van het middelbaar onderwijs is benoemd, niet de keuze in welke cyclus zijn prestaties verminderd zullen worden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr.1 Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr.

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Gemeenschap - Onderwijs - Onderbreking - Vermindering - Franse Gemeenschap - Middelbaar onderwijs - Cyclus - Keuze - Prestaties - Beroepsloopbaan

- Artt. 2, § 2, eerste lid, en 5, §§ 1 en 2 Besluit Franse Gemeenschapsexecutieve 3 dec. 1992

ONDERWIJS - Gemeenschap - Onderbreking - Vermindering - Franse Gemeenschap - Middelbaar onderwijs - Cyclus - Keuze - Prestaties - Beroepsloopbaan

- Artt. 2, § 2, eerste lid, en 5, §§ 1 en 2 Besluit Franse Gemeenschapsexecutieve 3 dec. 1992

L'article 2, §2, alinéa 1er, et l'article 5, §1er et 2, de l'arrêté de l'Exécutif de la Communauté française du 3 décembre 1992 relatif à l'interruption de la carrière professionnelle dans l'enseignement et les centres psycho-médico-sociaux, n'autorisent pas le membre du personnel enseignant nommé pour partie dans chacun des deux degrés de l'enseignement moyen à choisir dans lequel de ces degrés ses prestations seront réduites (1). (1) Voir les concl. du M.P.

COMMUNAUTE ET REGION - Communauté - Enseignement - Interruption - Réduction - Communauté française - Enseignement moyen - Degré - Choix - Prestations - Carrière professionnelle

- Art. 2, § 2, al. 1er, et 5, § 1er et 2 Arrêté de l'Exécutif de la Communauté française du 3 décembre 1992

ENSEIGNEMENT - Communauté - Interruption - Réduction - Communauté française - Enseignement moyen - Degré - Choix - Prestations - Carrière professionnelle

- Art. 2, § 2, al. 1er, et 5, § 1er et 2 Arrêté de l'Exécutif de la Communauté française du 3 décembre 1992

S.09.0105.F

14 februari 2011

AC nr. ...

Les dispositions du décret de la Communauté française du 5 juillet 2000 fixant le régime de disponibilité pour maladie ou infirmité de certains membres du personnel de l'enseignement règlent les congés pour cause de maladie ou d'infirmité que peut obtenir l'agent auquel il s'applique et leur incidence sur sa position administrative; elles n'ont pas pour objet l'indemnisation de la victime d'un accident du travail, d'un accident sur le chemin du travail ou d'une maladie professionnelle.

ARBEIDSONGEVAL - Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Franse Gemeenschap - Disponibiliteit - Regeling

- Art. 10 Decr.Fr.Gem. 5 juli 2000

GEMEENSCHAP EN GEWEST - Franse Gemeenschap - Disponibiliteit - Regeling - Arbeidsongeval - Overheidssector

- Art. 10 Decr.Fr.Gem. 5 juli 2000

ACCIDENT DU TRAVAIL - Secteur public. regles particulières - Communauté française - Disponibiliteit - Régime

- Art. 10 Décr.Comm.fr. du 5 juillet 2000

COMMUNAUTE ET REGION - Communauté française - Disponibiliteit - Régime - Accident du travail - Secteur public

- Art. 10 Décr.Comm.fr. du 5 juillet 2000

Quels que soient les moyens qu'il ait soumis au juge du fond, le demandeur en cassation est recevable à invoquer contre la décision attaquée un moyen de cassation qui, pris de la violation de dispositions d'ordre public, peut être soulevé pour la première fois devant la Cour (1). (1) Voir Cass., 25 juin 2009, RG C.07.0595.F, Pas., 2009, n° 439 avec concl. de M. Werquin, avocat général. Selon le ministère public, l'explication était la suivante. Puisque la question est d'ordre public, le juge du fond aurait de toute façon dû soulever d'office cette question; il en était saisi. On observera par ailleurs que l'arrêt annoté réserve les dépens alors que le ministère public estimait que la défenderesse devait être condamnée aux dépens de l'instance en cassation (L. du 3 juillet 1967, artikel 16, al. 1er).

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Nieuw middel - Openbare orde

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Openbare orde

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Moyen nouveau - Ordre public

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Ordre public

S.09.0111.F

26 september 2011

AC nr. 733

Uit artikel 22, § 1, eerste, tweede en derde lid, Leefloonwet, volgt niet dat het centrum niet op grond van een onvolledige aangifte van een persoon de terugbetaling van zijn leefloon mag vorderen, indien het niet minstens om het jaar heeft nagegaan of de toekenningsvoorwaarden vervuld waren gebleven.

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Herziening - Toekenning - Intrekking - Verjaring - Leefloon - Maatschappelijke integratie - Beslissing tot schorsing van de uitbetaling van het leefloon - Sociaal onderzoek - Regelmatig onderzoek van de toekenningsvoorwaarden - Onvolledige aangifte - Terugvordering van het onverschuldigd betaalde

- Art. 22, § 1, eerste, tweede en derde lid Wet 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie

TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE - Herziening - Toekenning - Intrekking - Verjaring - Maatschappelijk welzijn - Leefloon - Maatschappelijke integratie - Beslissing tot schorsing van de uitbetaling van het leefloon - Sociaal onderzoek - Regelmatig onderzoek van de toekenningsvoorwaarden - Onvolledige aangifte

- Art. 22, § 1, eerste, tweede en derde lid Wet 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie

Il ne résulte pas de l'article 22, § 1er, alinéa 1, 2 et 3 de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale que, faute d'avoir examiné au moins une fois par an si les conditions d'octroi étaient toujours réunies, le centre ne pourrait pas poursuivre le remboursement d'un revenu d'intégration sociale octroyé à une personne sur la base d'une déclaration de celle-ci entachée d'omission.

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Révision - Octroi - Retrait - Prescription - Revenus d'intégration sociale - Intégration sociale - Décision de suspension du paiement du revenu d'intégration sociale - Enquête sociale - Examen régulier des conditions d'octroi - Déclaration entachée d'omission - Répétition de l'indu

- Art. 22, § 1, al. 1er, 2, et 3 L. du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale

REPETITION DE L'INDU - Révision - Octroi - Retrait - Prescription - Aide sociale - Revenus d'intégration sociale - Intégration sociale - Décision de suspension du paiement du revenu d'intégration sociale - Enquête sociale - Examen régulier des conditions d'octroi - Déclaration entachée d'omission

- Art. 22, § 1, al. 1er, 2, et 3 L. du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale

De rechter die de verjaringstermijn van 5 jaar toepast op de vordering tot terugbetaling van de uitkeringen die het O.C.M.W. onverschuldigd heeft betaald, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet.

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Artikelen 10 en 11 - Herziening - Toekenning - Verjaring - Termijn - Leefloon - Maatschappelijke integratie - Grondwet - Overeenstemming -

Le juge qui applique le délai de prescription de 5 ans à l'action en remboursement des allocations versées indûment par le CPAS ne viole pas les articles 10 et 11 de la Constitution (1). (1) L. du 26 mai 2002, art. 29, § 1er, dans la version ancienne à sa modification par la L. du 30 décembre 2011.

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Articles 10 et 11 - Révision - Octroi - Prescription - Délai - Revenus d'intégration sociale - Intégration sociale - Constitution - Conformité - Répétition de l'indu

Terugvordering van het onverschuldigd betaalde

- Art. 29, § 1 Wet 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie
- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994
GRONDWET - Art. 11 - Herziening - Toekenning - Verjaring - Niet-discriminatie in het genot van de aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden - Maatschappelijk welzijn - Leefloon - Overeenstemming - Terugvordering van het onverschuldigd betaalde

- Art. 29, § 1 Wet 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie
- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994
GRONDWET - Art. 10 - Herziening - Toekenning - Gelijkheid van de Belgen voor de wet - Verjaring - Maatschappelijk welzijn - Leefloon - Terugvordering van het onverschuldigd betaalde

- Art. 29, § 1 Wet 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie
- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994
VERJARING - Burgerlijke zaken - Allerlei - Artikelen 10 en 11 - Herziening - Toekenning - Verjaring - Termijn - Maatschappelijk welzijn - Leefloon - Grondwet - Overeenstemming - Terugvordering van het onverschuldigd betaalde

- Art. 29, § 1 Wet 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie
- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994
TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE - Artikelen 10 en 11 - Herziening - Toekenning - Termijn - Maatschappelijk welzijn - Leefloon - Grondwet - Overeenstemming

- Art. 29, § 1 Wet 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie
- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994
GRONDWETTELIJK HOF - Artikelen 10 en 11 - Prejudiciële vraag - Herziening - Toekenning - Verjaring - Termijn - Leefloon - Grondwet - Overeenstemming - Terugvordering van het onverschuldigd betaalde

- Art. 29, § 1 Wet 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie
- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

- Art. 29, § 1er L. du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale
- Art. 10 et 11 Constitution 1994
CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 11 - Révision - Octroi - Prescription - Non-discrimination dans la jouissance des droits et libertés reconnus aux Belges - Aide sociale - Revenus d'intégration sociale - Conformité - Répétition de l'indu

- Art. 29, § 1er L. du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale
- Art. 10 et 11 Constitution 1994
CONSTITUTION - Constitution 1994 (article 1 a 99) - Article 10 - Révision - Octroi - Egalité des Belges devant la loi - Prescription - Aide sociale - Revenus d'intégration sociale - Répétition de l'indu

- Art. 29, § 1er L. du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale
- Art. 10 et 11 Constitution 1994
PRESCRIPTION - Matière civile - Divers - Articles 10 et 11 - Révision - Octroi - Prescription - Délai - Aide sociale - Revenus d'intégration sociale - Constitution - Conformité - Répétition de l'indu

- Art. 29, § 1er L. du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale
- Art. 10 et 11 Constitution 1994
REPETITION DE L'INDU - Articles 10 et 11 - Révision - Octroi - Délai - Aide sociale - Revenus d'intégration sociale - Constitution - Conformité

- Art. 29, § 1er L. du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale
- Art. 10 et 11 Constitution 1994
COUR CONSTITUTIONNELLE - Articles 10 et 11 - Question préjudicielle - Révision - Octroi - Prescription - Délai - Revenus d'intégration sociale - Constitution - Conformité - Répétition de l'indu

- Art. 29, § 1er L. du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale
- Art. 10 et 11 Constitution 1994

S.10.0010.N

7 maart 2011

AC nr. ...

Het Hof dat het bestreden arrest vernietigt omdat de appelrechter de verdere behandeling van de zaak aan zich houdt in plaats van na het hoger beroep ongegrond te hebben verklaard en een in het beroepen vonnis bevolen onderzoeksmaatregel te hebben bevestigd, zonder daarbij enig geschilpunt anders te hebben beslecht dan de eerste rechter, de zaak met toepassing van artikel 1068, tweede lid Gerechtelijk Wetboek naar de eerste rechter te verwijzen, verwijst de zaak voor verdere behandeling naar de eerste rechter.

CASSATIE - Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken - Schending - Devolutieve werking van het hoger beroep - Verwijzing

HOGER BEROEP - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Schending - Devolutieve werking van het hoger beroep - Verwijzing

Lorsqu'elle casse l'arrêt attaqué au motif que le juge d'appel n'a pas renvoyé la cause au premier juge en application de l'article 1068, alinéa 2, du Code judiciaire mais s'est réservé l'examen de la cause, alors qu'il a déclaré l'appel non fondé et confirmé une mesure d'instruction ordonnée par le jugement dont appel sans statuer autrement que le premier juge sur un quelconque élément du litige, la Cour est tenue de renvoyer la cause en prosécution au premier juge.

CASSATION - Etendue - Matière civile - Violation - Effet dévolutif de l'appel - Renvoi

APPEL - Matière civile (y compris les matières commerciale et sociale) - Effets. compétence du juge - Violation - Effet dévolutif de l'appel - Renvoi

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Bijzondere bijdrage - Verjaring - Termijn - Aanvang - Vordering - Betaling - Werkloosheid

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Bijzondere bijdrage - Aanvang - Vordering - Sociale zekerheid - Betaling - Werkloosheid

WERKLOOSHEID - Allerlei - Bijzondere bijdrage - Verjaring - Termijn - Aanvang - Vordering - Betaling

De verjaring van de vordering tot de invordering van de bijzondere sociale zekerheidsbijdrage gaat in op de laatste dag van de maand volgend op die van de toezending van het berekeningsblad aan de onderworpen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas., nr. ...

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Bijzondere bijdrage - Verjaring - Termijn - Aanvang - Vordering - Betaling - Werkloosheid

- Artt. 60 en 66 Wet 28 dec. 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen

- Art. 2 KB 4 juli 1984 tot uitvoering van het hoofdstuk III "Bijzondere bijdrage voor sociale zekerheid" van de Wet van 28 dec. 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen

VERJARING - Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Bijzondere bijdrage - Aanvang - Vordering - Sociale zekerheid - Betaling - Werkloosheid

- Artt. 60 en 66 Wet 28 dec. 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen

- Art. 2 KB 4 juli 1984 tot uitvoering van het hoofdstuk III "Bijzondere bijdrage voor sociale zekerheid" van de Wet van 28 dec. 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen

WERKLOOSHEID - Allerlei - Bijzondere bijdrage - Verjaring - Termijn - Aanvang - Vordering - Betaling

- Artt. 60 en 66 Wet 28 dec. 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen

- Art. 2 KB 4 juli 1984 tot uitvoering van het hoofdstuk III "Bijzondere bijdrage voor sociale zekerheid" van de Wet van 28 dec. 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen

Conclusions du procureur général Leclercq.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Cotisation spéciale - Prescription - Délai - Point de départ - Action - Payement - Chômage

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Cotisation spéciale - Point de départ - Action - Sécurité sociale - Payement - Chômage

CHOMAGE - Divers - Cotisation spéciale - Prescription - Délai - Point de départ - Action - Payement

La prescription de l'action en recouvrement de la cotisation spéciale de sécurité sociale prend cours le dernier jour du mois suivant celui au cours duquel la feuille de calcul est adressée à la personne assujettie (1). (1) Voir les concl. du M.P.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Cotisation spéciale - Prescription - Délai - Point de départ - Action - Payement - Chômage

- Art. 60 et 66 L. du 28 décembre 1983

- Art. 2 A.R. du 4 juillet 1984

PRESCRIPTION - Matière civile - Délais (nature, durée, point de départ, fin) - Cotisation spéciale - Point de départ - Action - Sécurité sociale - Payement - Chômage

- Art. 60 et 66 L. du 28 décembre 1983

- Art. 2 A.R. du 4 juillet 1984

CHOMAGE - Divers - Cotisation spéciale - Prescription - Délai - Point de départ - Action - Payement

- Art. 60 et 66 L. du 28 décembre 1983

- Art. 2 A.R. du 4 juillet 1984

COLLECTIEVE SCHULDENREGELING - Schulden - Geschil - Totale kwijtschelding - Begeleidingsmaatregelen - Onsplitsbaarheid

- Artt. 31, 1084 en 1675/13bis, §§ 2 en 3 Gerechtelijk Wetboek

ONSPLITSBAARHEID (GESCHIL) - Collectieve schuldenregeling - Schulden - Totale kwijtschelding - Begeleidingsmaatregelen

- Artt. 31, 1084 en 1675/13bis, §§ 2 en 3 Gerechtelijk Wetboek

Est indivisible au sens des articles 31 et 1084 du Code judiciaire le litige dans lequel le juge accorde au demandeur de règlement collectif de dettes la remise totale de ses dettes, comprenant les amendes pénales dont il est redevable, et assortit cette remise de dettes de mesures d'accompagnement.

REGLEMENT COLLECTIF DE DETTES - Dettes - Litige - Remise totale - Mesures d'accompagnement - Indivisibilité

- Art. 31, 1084 en 1675/13bis, § 2 et 3 Code judiciaire

INDIVISIBILITE (LITIGE) - Règlement collectif de dettes - Dettes - Remise totale - Mesures d'accompagnement

- Art. 31, 1084 en 1675/13bis, § 2 et 3 Code judiciaire

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Recht op maatschappelijke integratie - Bestaansmiddelen - Berekening - Eiser - Samenwonende - Koning - Machtiging

Conclusions du procureur général Leclercq.

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Droit à l'intégration sociale - Ressources - Calcul - Demandeur - Cohabitant - Roi - Habilitation

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR) - Recht op maatschappelijke integratie - Bestaansmiddelen - Berekening - Eiser - Samenwonende - Koning - Machtiging

- Art. 34, § 4 KB 11 juli 2002

- Art. 16, § 1 Wet 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie

Pour le calcul des ressources du demandeur à l'intégration sociale, peuvent être prises en considération, dans les limites fixées par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les ressources des personnes avec lesquelles le demandeur cohabite; cette disposition habilite le Roi à déterminer les cas dans lesquels les ressources des cohabitants du demandeur à l'intégration sociale doivent être, peuvent être ou ne sont pas prises en considération (1). (1) Voir les concl. du M.P.

AIDE SOCIALE (CENTRES PUBLICS D') - Droit à l'intégration sociale - Ressources - Calcul - Demandeur - Cohabitant - Roi - Habilitation

- Art. 34, § 4 AR du 11 juillet 2002

- Art. 16, § 1er L. du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale

HUWELIJK - Openbare orde - Eerste huwelijk niet ontbonden - Internationale openbare orde

OPENBARE ORDE - Huwelijk - Eerste huwelijk niet ontbonden - Internationale openbare orde

Conclusions du procureur général Leclercq.

MARIAGE - Ordre public - Premier mariage non dissous - Ordre public international

ORDRE PUBLIC - Mariage - Premier mariage non dissous - Ordre public international

HUWELIJK - Openbare orde - Eerste huwelijk niet ontbonden - Internationale openbare orde

- Art. 570, tweede lid, 1° Gerechtelijk Wetboek

OPENBARE ORDE - Huwelijk - Eerste huwelijk niet ontbonden - Internationale openbare orde

- Art. 570, tweede lid, 1° Gerechtelijk Wetboek

L'ordre public international belge ne s'oppose pas, en règle, à la reconnaissance en Belgique des effets d'un mariage validement contracté à l'étranger conformément à leur loi nationale par des conjoints dont l'un était, au moment de ce mariage, déjà engagé dans les liens d'un mariage non encore dissous célébré à l'étranger dans les mêmes circonstances avec une personne dont la loi nationale admet la polygamie (1). (1) Voir les concl. du M.P.

MARIAGE - Ordre public - Premier mariage non dissous - Ordre public international

- Art. 570, al. 2, 1° Code judiciaire

ORDRE PUBLIC - Mariage - Premier mariage non dissous - Ordre public international

- Art. 570, al. 2, 1° Code judiciaire

Artikel 11bis Arbeidsovereenkomstenwet is vreemd aan de vaststelling van het loonbedrag dat verschuldigd is voor een deeltijdse tewerkstelling tot beloop van een derde van een voltijdse betrekking.

LOON - Recht op loon - Verschuldigd loon - Wekelijkse arbeidsduur lager dan de minimumgrens - Artikel 11bis, Arbeidsovereenkomstenwet - Deeltijdse arbeid - Toepassing

- Art. 11bis Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

L'article 11bis de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail est étranger à la détermination du montant de la rémunération due au travailleur occupé à temps partiel à concurrence d'un tiers d'une occupation à temps plein.

REMUNERATION - Droit à la rémunération - Rémunération due - Durée hebdomadaire du travail inférieure aux limites minimales - Loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, article 11bis - Travail à temps partiel - Application

- Art. 11bis L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

S.10.0039.F

28 maart 2011

AC nr. ...

Inzake de betaling van de bijdragen, die opgelegd wordt door het sociaal statuut voor zelfstandigen, stuit de aangetekende brief waarbij het met de invordering belaste organisme de bijdragen vordert van de vennoot of van de mandataris van die rechtspersoon, de verjaring t.a.v. de rechtspersoon.

SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen - Inschrijving - Invordering - Mandatarissen - Aansluiting - Vennoten - Hoofdelijkheid - Ingebrekestelling - Stuiting - Rechtspersonen - Bijdragen - Aangetekende brief

- Artt. 15, § 1, derde lid, en 16, §2, tweede lid KB nr 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen

En matière de paiement de cotisations prévues par le statut social des travailleurs indépendants, la lettre recommandée de l'organisme chargé du recouvrement réclamant les cotisations à l'associé ou au mandataire de la personne morale a un effet interruptif de la prescription à l'égard de cette personne morale.

SECURITE SOCIALE - Indépendants - Inscription - Recouvrement - Mandataires - Affiliation - Associés - Solidarité - Interpellation - Interruption - Personnes morales - Cotisations - Lettre recommandée

- Art. 15, § 1er, al. 3, et 16, § 2, al. 2 A.R. n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants

Inzake de betaling van de bijdragen, die opgelegd wordt door het sociaal statuut voor zelfstandigen zijn de rechtspersonen, samen met hun vennoten of mandatarissen, hoofdelijk gehouden tot betaling van dezelfde schuld; de verjaring wordt gestuit t.a.v. alle personen die tot de betaling van diezelfde schuld gehouden zijn.

VERJARING - Burgerlijke zaken - Stuiting - Zelfstandigen - Invordering - Mandatarissen - Aansluiting - Vennoten - Hoofdelijkheid - Ingebrekestelling - Rechtspersonen - Sociale zekerheid - Bijdragen - Aangetekende brief

- Artt. 15, § 1, derde lid, en 16, §2, tweede lid KB nr 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen

En matière de paiement de cotisations prévues par le statut social des travailleurs indépendants, la solidarité oblige les personnes morales à la même dette que leurs associés ou mandataires; la prescription est interrompue à l'égard de toutes les personnes tenues à cette même dette.

PRESCRIPTION - Matière civile - Interruption - Indépendants - Recouvrement - Mandataires - Affiliation - Associés - Solidarité - Interpellation - Personnes morales - Sécurité sociale - Cotisations - Lettre recommandée

- Art. 15, § 1er, al. 3, et 16, § 2, al. 2 A.R. n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants

S.10.0042.F

23 mei 2011

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

PARITAIR COMITE - Vervoer - Bevoegdheid - Internationale handel - Verwante bedrijfstakken - Goederen - Begrip - Bedienden

PARITAIR COMITE - Arbeiders - Paritair subcomité - Metaalhandel - Groothandel - Voorwerpen in metaal - Bevoegdheid - Geen arbeidsovereenkomst - Criterium - Onderneming - Arbeidsovereenkomst

Conclusions du procureur général Leclercq.

COMMISSION PARITAIRE - Transport - Ressort - Commerce international - Branches d'activité connexes - Marchandises - Notion - Employés

COMMISSION PARITAIRE - Ouvriers - Sous-commission paritaire - Commerce du métal - Commerce en gros - Objets en métal - Ressort - Pas de contrat de travail - Critère - Entreprise - Contrat de travail

De omstandigheid dat een onderneming slechts een gedeelte van de activiteiten van het stouwen en de goederenbehandeling alsook het opslaan, de herverpakking, het verzenden en de distributie van goederen in het algemeen uitoefent, volstaat niet om die onderneming uit te sluiten uit de bedrijfstakken van de met de bedrijfstakken van de internationale handel, het vervoer voor rekening van derden en de tussenpersonen in het vervoer aanverwante dienstverlening (1). (1) Zie concl. O.M.; K.B. 6 april 1995 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en de bevoegdheid van het paritair comité voor de bedienden uit de internationale handel, het vervoer en de logistiek, vóór de wijziging ervan bij K.B. 7 mei 2007.

PARITAIR COMITE - Vervoer - Bevoegdheid - Internationale handel - Verwante bedrijfstakken - Goederen - Begrip - Bedienden

- Art. 1, § 1, 1, en § 2, punt 18 KB 6 april 1995

De omstandigheid dat een in België of in het buitenland gevestigde onderneming geen arbeiders tewerkstelt met wie zij een arbeidsovereenkomst heeft gesloten, sluit niet uit dat die onderneming zelf een groothandel in voorwerpen in metaal drijft (1). (1) Zie concl. O.M.; K.B. 13 maart 1985 tot oprichting en tot vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van paritaire subcomités voor de sectoren die aan de metaal-, machine- en elektrische bouw verwant zijn en tot vaststelling van het aantal leden ervan, na de wijziging ervan bij K.B. 27 april 2000.

PARITAIR COMITE - Arbeiders - Paritair subcomité - Metaalhandel - Groothandel - Voorwerpen in metaal - Bevoegdheid - Geen arbeidsovereenkomst - Criterium - Onderneming - Arbeidsovereenkomst

- Art. 1, tweede lid, 4, a, 6°, en tweede lid, 4, e KB 13 maart 1985

La circonstance qu'une entreprise exerce une partie seulement des activités d'arrimage, de la manipulation de marchandises et du stockage, du réemballage, de l'expédition et de la distribution de marchandises en général, ne suffit pas à l'exclusion des branches d'activité des prestataires de services connexes aux branches d'activité du commerce international, du transport pour le compte de tiers et des auxiliaires de transport (1). (1) Voir les concl. du M.P.; AR du 6 avril 1995 instituant la Commission paritaire pour les employés du commerce international, du transport et de la logistique, avant sa modification par l'AR du 7 mai 2007.

COMMISSION PARITAIRE - Transport - Ressort - Commerce international - Branches d'activité connexes - Marchandises - Notion - Employés

- Art. 1er, § 1er, 1, et § 2, point 18 A.R. du 6 avril 1995

La circonstance qu'une entreprise, établie en Belgique ou à l'étranger, n'occupe pas d'ouvriers qui soient liés avec elle par contrat de travail n'exclut pas que cette entreprise exerce elle-même un commerce en gros d'objets en métal (1). (1) Voir les concl. du M.P.; AR du 13 mars 1985 instituant des sous-commissions paritaires des secteurs connexes aux constructions métallique, mécanique et électrique, fixant leur dénomination et leur compétence et en fixant leur nombre de membres, après sa modification par l'AR du 27 avril 2000.

COMMISSION PARITAIRE - Ouvriers - Sous-commission paritaire - Commerce du métal - Commerce en gros - Objets en métal - Ressort - Pas de contrat de travail - Critère - Entreprise - Contrat de travail

- Art. 1er, al. 2, 4, a, 6°, et al. 2, 4, e A.R. du 13 mars 1985

S.10.0043.F

14 maart 2011

AC nr. ...

Zie conclusie van procureur-generaal LECLERCQ.

ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening - Termijn - Termijn - Tegenvordering

Inzake arbeidsongevallen kan de eis tot herziening binnen de drie jaar worden ingesteld ; een tegenvordering tot herziening kan na het verstrijken van de voormelde termijn alleen worden ingesteld tegen een partij die zelf ook een vordering tot herziening heeft ingesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr.1 Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr.

ARBEIDSONGEVAL - Rechtspleging - Herziening - Termijn - Termijn - Tegenvordering

- Art. 72, eerste en derde lid Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

Conclusions du procureur général LECLERCQ.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Procédure - Révision - Délai - Délai - Demande reconventionnelle

En matière d'accident du travail, la demande en révision peut être introduite dans les trois ans; une demande reconventionnelle en révision ne peut être introduite au-delà du délai précité que contre une partie qui a, elle aussi, introduit une demande en révision (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Procédure - Révision - Délai - Délai - Demande reconventionnelle

- Art. 72, al. 1er et 3 L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

S.10.0046.F

3 januari 2011

AC nr. ...

Conclusie van procureur-generaal Leclercq.

BEROEPSZIEKTE - Overheidssector - Verkregen rechten

Artikel 23, eerste lid, van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen en voor beroepsziekten in de overheidssector, sluit de onmiddellijke toepassing van de nieuwe wet alleen uit wat betreft de verkregen rechten op de renten en andere vergoedingen, maar belet de onmiddellijke toepassing niet van een bepaling die deze renten en vergoedingen ten laste van een andere uitkeringsplichtige legt dan die welke de oude wet aanwees (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2010, nr. ...

BEROEPSZIEKTE - Overheidssector - Verkregen rechten

- Art. 23, eerste lid Wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

Conclusions du procureur général LECLERCQ.

MALADIE PROFESSIONNELLE - Secteur public - Droits acquis

L'article 23, alinéa 1er, de la loi du 3 juillet 1967 sur la prévention ou la réparation des dommages résultant des accidents du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public, n'exclut l'application immédiate de la loi nouvelle qu'en ce qui concerne les droits acquis aux rentes et aux autres indemnités, et il ne s'oppose pas à l'application immédiate d'une disposition mettant ces rentes et indemnités à la charge d'un autre débiteur que celui qui les servait sous l'empire de la loi ancienne (1). (1) Voir les concl. du M.P.

MALADIE PROFESSIONNELLE - Secteur public - Droits acquis

- Art. 23, al. 1er L. du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public

S.10.0052.F

31 januari 2011

AC nr. ...

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Bijdragen - Arbeidsovereenkomst voor voltijdse arbeid - Tegenbewijs - Deeltijdse werknemers

- Art. 22ter Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

La preuve contraire de la présomption que les travailleurs ont effectué leurs prestations dans le cadre d'un contrat de travail à temps plein doit être apportée par l'employeur; cette preuve contraire consiste à démontrer que les travailleurs à temps partiel n'ont pas effectué de prestations à temps plein dans le cadre d'un contrat de travail à temps plein (1). (1) Le ministère public concluait au rejet mais il était d'avis que le moyen unique manquait en fait.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Cotisations - Contrat de travail à temps plein - Preuve contraire - Travailleurs à temps partiel

- Art. 22ter L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

S.10.0054.F

10 oktober 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs - Ongeval overkomen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst - Ongeval door het feit van die uitvoering - Tegenbewijs - Vermoeden

ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs - Ongeval overkomen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst - Strafdossier - Ongeval door het feit van die uitvoering - Verduidelijking - Raadpleging - Tegenbewijs - Vermoeden

Conclusions de l'avocat général Genicot.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Notion. existence. preuve - Accident survenu dans le cours de l'exécution du contrat de travail - Accident survenu par le fait de cette exécution - Preuve contraire - Présomption

ACCIDENT DU TRAVAIL - Notion. existence. preuve - Accident survenu dans le cours de l'exécution du contrat de travail - Dossier répressif - Accident survenu par le fait de cette exécution - Précision - Consultation - Preuve contraire - Présomption

Het ongeval tijdens de uitvoering van de overeenkomst wordt, behoudens tegenbewijs, geacht te zijn overkomen door het feit van de uitvoering van die overeenkomst; dat tegenbewijs kan door alle rechtsmiddelen geleverd worden (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr. ...

ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs - Ongeval overkomen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst - Ongeval door het feit van die uitvoering - Tegenbewijs - Vermoeden

- Art. 7, tweede lid Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

Het arrest, dat niet vaststelt dat de door de eiseres gevorderde raadpleging van het strafdossier niet kon bijdragen tot het bewijs dat het voormelde vermoeden kon omkeren, mocht haar niet de mogelijkheid ontzeggen om dat bewijs door dat middel te leveren, alleen op grond dat zij geen melding maakte van de precieze feiten die zij aldus wou aantonen.

ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs - Ongeval overkomen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst - Strafdossier - Ongeval door het feit van die uitvoering - Verduidelijking - Raadpleging - Tegenbewijs - Vermoeden

- Art. 7, tweede lid Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

L'accident du travail survenu dans le cours de l'exécution du contrat de travail est présumé, jusqu'à preuve du contraire, être survenu par le fait de cette exécution; cette preuve contraire peut être apportée par toute voie de droit (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Notion. existence. preuve - Accident survenu dans le cours de l'exécution du contrat de travail - Accident survenu par le fait de cette exécution - Preuve contraire - Présomption

- Art. 7, al. 2 L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

Sans constater que la consultation du dossier répressif, que réclamait la demanderesse, n'était pas susceptible de contribuer à la preuve susceptible de renverser cette présomption, l'arrêt n'a pu la priver de la possibilité de rapporter cette preuve par ce moyen, au seul motif qu'elle n'indiquait pas les faits précis qu'elle entendait ainsi prouver (1). (1) Voir les concl. du M.P.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Notion. existence. preuve - Accident survenu dans le cours de l'exécution du contrat de travail - Dossier répressif - Accident survenu par le fait de cette exécution - Précision - Consultation - Preuve contraire - Présomption

- Art. 7, al. 2 L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

S.10.0056.N

7 februari 2011

AC nr. ...

1° Artikel 22ter, tweede lid, RSZ-wet, zoals vervangen bij artikel 8 van de Programmawet van 27 december 2004, die de aard van het vermoeden niet kwalificeert, kan alleen zo worden gelezen dat het ingevoerde vermoeden dat door de deeltijdse werknemers voltijds arbeid werd verricht, wanneer geen normale werkroosters werden bekendgemaakt, niet geldt wanneer door de sociale inspectiediensten is vastgesteld dat het materieel onmogelijk is om voltijds arbeid te verrichten (1). (1) Zie de andersluidende concl. van het O.M.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Artikel 22ter, tweede lid RSZ-wet - Vermoeden van voltijdse arbeid - Deeltijdse arbeid - Toepassing

- Art. 22ter, tweede lid Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- zoals vervangen bij art. 8 Programmawet 27 dec. 2004

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Aard - Artikel 22ter, tweede lid RSZ-wet - Vermoeden van voltijdse arbeid - Deeltijdse arbeid

L'article 22ter, alinéa 2, de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, dans la version postérieure à sa modification par l'article 8 de la loi-programme du 27 décembre 2004, qui ne détermine pas la nature de la présomption, peut uniquement être interprété en ce sens que la présomption instaurée suivant laquelle, à défaut de publicité des horaires de travail normaux, les travailleurs à temps partiel sont présumés avoir effectué leurs prestations à temps plein, n'est pas applicable lorsque les services de l'inspection sociale constatent l'impossibilité matérielle d'effectuer les prestations concernées à temps plein (1). (1) Voir les conclusions contraires du M.P. publiées avant cet arrêt dans AC

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Article 22ter, alinéa 2, de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrête-loi du 28 décembre 1944 - Présomption de prestations de travail effectuées à temps plein - Travail à temps partiel - Application

- Art. 22ter, al.2 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- tel qu'il a été remplacé par l'art. 8 L. du 27 décembre 2004

Conclusions de l'avocat général Mortier.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Nature - Article 22ter, alinéa 2, de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrête-loi du 28

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Artikel 22ter, tweede lid RSZ-wet - Vermoeden van voltijdse arbeid - Deeltijdse arbeid - Toepassing

décembre 1944 - Présomption de prestations de travail effectuées à temps plein - Travail à temps partiel

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Article 22ter, alinéa 2, de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrête-loi du 28 décembre 1944 - Présomption de prestations de travail effectuées à temps plein - Travail à temps partiel - Application

Waar artikel 22ter, tweede lid, niet vermeldt dat het vermoeden onweerlegbaar is en de wet op grond van dit vermoeden geen bepaalde handeling nietig verklaart of een rechtsvordering ontzegt, moet dit wettelijk vermoeden als weerlegbaar beschouwd worden, ongeacht de bewoordingen van de memorie van toelichting bij het wetsontwerp, die aan deze wetsbepaling geen draagwijdte kan geven die met de wettekst zelf niet overeenstemt (2). (2) Zie de andersluidende concl. van het O.M.

L'article 22ter, alinéa 2, précité n'indiquant pas que la présomption est irréfragable et la loi n'annulant aucun acte ou n'interdisant aucune action sur la base de cette présomption légale, celle-ci doit être considérée comme réfragable, quels que soient les termes de l'exposé des motifs du projet de loi qui ne sauraient conférer à cette disposition légale une portée qui n'est pas conforme au texte même de la loi (1). (1) Voir les conclusions contraires du M.P. publiées avant cet arrêt dans AC

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Aard - Artikel 22ter, tweede lid RSZ-wet - Vermoeden van voltijdse arbeid - Deeltijdse arbeid

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Nature - Article 22ter, alinéa 2, de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrête-loi du 28 décembre 1944 - Présomption de prestations de travail effectuées à temps plein - Travail à temps partiel

- zoals vervangen bij art. 8 Programmawet 27 dec. 2004

- tel qu'il a été remplacé par l'art. 8 L. du 27 décembre 2004

- Art. 22ter Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 22ter L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

S.10.0057.F

27 juni 2011

AC nr. ...

De burgers van de Europese Unie worden beschermd tegen discriminatie op grond van nationaliteit in de uitoefening van hun vrijheden om zich binnen de Unie te verplaatsen en te verblijven, zelfs wat betreft de sociale prestaties die niet worden toegekend door de wetgeving van de Staat waarvan zij onderdaan zijn ; het arrest dat oordeelt dat de eiseres geen enkel recht op de wachtuitkeringen verliest en dat zij zich niet in een minder gunstige positie bevindt omdat zij gebruik heeft gemaakt van haar recht op vrij verkeer door Frankrijk te verlaten en zich in België te vestigen, verantwoordt de beslissing niet naar recht dat het beginsel van het vrij verkeer van de burgers binnen de Unie niet is miskend en de eiseres niet tot de wachtuitkeringen kan worden toegelaten.

Les citoyens de l'Union européenne bénéficient de la protection contre les discriminations en raison de la nationalité dans l'exercice de leurs libertés de circuler et de séjourner, même en ce qui concerne des prestations sociales que la législation de l'Etat dont ils ressortissent ne prévoit pas; l'arrêt qui considère que la demanderesse ne perd aucun droit aux allocations d'attente et ne se trouve pas dans une situation moins favorable du fait qu'elle fait usage de son droit à la libre circulation en quittant la France pour s'installer en Belgique ne justifie pas légalement sa décision qu'il n'y a pas eu d'atteinte au principe de la libre circulation des citoyens à l'intérieur de l'Union et que celle-ci n'est pas admissible aux allocations d'attente.

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Frans onderdaan - Burger van de Europese Unie die niet de hoedanigheid van werknemer heeft - Discriminatie op grond van nationaliteit in de uitoefening van vrijheden om zich binnen Unie te verplaatsen en er te verblijven - Toekenningsvoorwaarden - Wachtuitkeringen voor jongeren - Sociale prestaties die niet worden toegekend door de wetgeving van de Staat waarvan de burger van de Europese Unie onderdaan is

CHOMAGE - Droit aux allocations de chômage - Ressortissant de nationalité française - Citoyen de l'Union européenne n'ayant pas la qualité de travailleur - Discrimination en raison de la nationalité dans l'exercice de libertés de circuler et de séjourner - Conditions d'admission - Allocations d'attente du jeune - Prestations sociales non prévues par la législation de l'Etat dont le citoyen de l'Union européenne ressort

- Artt. 12, 17, 18 en 39 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in de versie ervan geconsolideerd te Amsterdam op 2 okt. 1997, goedgekeurd bij de wet van 10 aug. 1998

- Art. 12, 17, 18 et 39 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Européenne, dans sa version consolidée à Amsterdam le 2 octobre 1997, approuvée par la L. du 10 août 1998

- Art. 36, § 1, 2°, j KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

- Art. 36, § 1er, 2°, j A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

De burgers van de Europese Unie die niet de hoedanigheid van werknemer hebben in de zin van artikel 39 van het Verdrag, worden beschermd tegen discriminatie op grond van nationaliteit in de uitoefening van hun vrijheden om zich binnen de Unie te verplaatsen en er te verblijven ; het arrest dat beslist dat de eiseres geen werkneemster is in de zin van artikel 39 van het Verdrag, verantwoordt niet naar recht zijn beslissing dat zij, overeenkomstig artikel 36, § 1, 2°, j), Werkloosheidsbesluit, niet tot de wachtuitkeringen kan worden toegelaten.

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Burger van de Europese Unie die niet de hoedanigheid van werknemer heeft - Discriminatie op grond van nationaliteit in de uitoefening van vrijheden om zich binnen Unie te verplaatsen en er te verblijven -

Toekenningsvoorwaarden - Wachtuitkeringen voor jongeren - Frans onderdaan

- Artt. 12, 17, 18 en 39 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in de versie ervan geconsolideerd te Amsterdam op 2 okt. 1997, goedgekeurd bij de wet van 10 aug. 1998

- Art. 36, § 1, 2°, j KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

Wanneer voor het Hof van Cassatie de vraag wordt gesteld of de artikelen 12, 17, 18 en 39 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in de te Amsterdam op 2 oktober 1997 geconsolideerde versie, zich verzetten tegen een bepaling van nationaal recht die, zoals artikel 36, § 1, 2°, j) Werkloosheidsbesluit, het recht op wachtuitkeringen van een jongere, afkomstig uit de Europese Unie die geen werknemer is in de zin van artikel 39 van het Verdrag, die middelbare school in de Europese Unie heeft gevolgd maar niet in een onderwijsinstelling opgericht, gesubsidieerd of erkend door één van de Gemeenschappen van België en die ofwel een bewijsstuk verkregen heeft afgeleverd door één van die Gemeenschappen dat de gelijkwaardigheid vaststelt met het getuigschrift, afgegeven door de bevoegde examencommissie van een van die Gemeenschappen voor de opleiding die gevolgd werd in die Belgische onderwijsinstellingen, ofwel een toelatingsbewijs dat toegang geeft tot het hoger onderwijs, afhankelijk maakt van de voorwaarde dat die jongere eerst zes jaar onderwijs heeft gevolgd in een onderwijsinstelling opgericht, gesubsidieerd of erkend door één van de Gemeenschappen van België, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Burger van de Europese Unie die niet de hoedanigheid van werknemer heeft -

Les citoyens de l'Union européenne, qui n'ont pas la qualité de travailleur au sens de l'article 39 du Traité, bénéficient de la protection contre les discriminations en raison de la nationalité dans l'exercice de leurs libertés de circuler et de séjourner; l'arrêt qui considère que la demanderesse n'est pas travailleuse au sens de l'article 39 du Traité ne justifie pas légalement sa décision qu'en application de l'article 36, § 1er, 2°, j, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991, celle-ci n'est pas admissible aux allocations d'attente.

CHOMAGE - Droit aux allocations de chômage - Citoyen de l'Union européenne n'ayant pas la qualité de travailleur - Discrimination en raison de la nationalité dans l'exercice de libertés de circuler et de séjourner - Conditions d'admission - Allocations d'attente du jeune - Ressortissant de nationalité française

- Art. 12, 17, 18 et 39 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Européenne, dans sa version consolidée à Amsterdam le 2 octobre 1997, approuvée par la L. du 10 août 1998

- Art. 36, § 1er, 2°, j A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

Lorsque devant la Cour la question se pose de savoir si les articles 12, 17, 18 et 39 du Traité instituant la Communauté européenne, dans sa version consolidée à Amsterdam le 2 octobre 1997, s'opposent à une disposition du droit national, tel l'article 36, § 1er, 2° j, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, qui soumet le droit aux allocations d'attente du jeune ressortissant de l'Union européenne, qui n'a pas la qualité de travailleur au sens de l'article 39 du Traité, qui a effectué ses études secondaires dans l'Union européenne mais non dans un établissement d'enseignement organisé, subventionné ou reconnu par l'une des communautés de la Belgique et qui a obtenu, ou bien un titre délivré par une de ces communautés établissant l'équivalence de ces études au certificat d'études, délivré par le jury compétent d'une de ces communautés pour les études effectuées dans ces établissements d'enseignement belges, ou bien un titre donnant accès à l'enseignement supérieur, à la condition que ce jeune ait suivi préalablement six années d'études dans un établissement d'enseignement organisé, reconnu ou subventionné par l'une des communautés de la Belgique, la Cour pose une question préjudicielle à la Cour de Justice de l'Union européenne (1). (1) Le ministère public était d'avis qu'il n'y avait pas lieu de poser une question préjudicielle à la Cour de Justice de l'Union européenne mais que le moyen, en ses autres branches, était fondé.

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Citoyen de l'Union européenne n'ayant pas la qualité de travailleur - Conditions

Toekenningsvoorwaarden - Wachtuitkeringen voor jongeren - Frans onderdaan - Recht op uitkering - Voorwaarden van onderwijs in een Belgische onderwijsinstelling

- Artt. 12, 17, 18 en 39 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in de versie ervan geconsolideerd te Amsterdam op 2 okt. 1997, goedgekeurd bij de wet van 10 aug. 1998

- Art. 36, § 1, 2°, j KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

PREJUDICIEEL GESCHIL - Europese Unie - Frans onderdaan - Burger van de Europese Unie die niet de hoedanigheid van werknemer heeft - Toekenningsvoorwaarden - Wachtuitkeringen voor jongeren - Recht op uitkering - Voorwaarden van onderwijs in een Belgische onderwijsinstelling - Werkloosheid

- Artt. 12, 17, 18 en 39 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in de versie ervan geconsolideerd te Amsterdam op 2 okt. 1997, goedgekeurd bij de wet van 10 aug. 1998

- Art. 36, § 1, 2°, j KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Burger van de Europese Unie die niet de hoedanigheid van werknemer heeft - Toekenningsvoorwaarden - Wachtuitkeringen voor jongeren - Frans onderdaan - Voorwaarden van onderwijs in een Belgische onderwijsinstelling

- Artt. 12, 17, 18 en 39 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in de versie ervan geconsolideerd te Amsterdam op 2 okt. 1997, goedgekeurd bij de wet van 10 aug. 1998

- Art. 36, § 1, 2°, j KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

Wanneer voor het Hof van Cassatie de vraag wordt gesteld of, in zoverre een nationale bepaling het recht op wachtuitkeringen van een jongere niet afhankelijk mag maken van de voorwaarde dat die jongere onderwijs heeft gevolgd in een Belgische onderwijsinstelling, de omstandigheden dat de jongere in België verblijft met zijn Belgische echtgenoot en als werkzoekende is ingeschreven bij een Belgische dienst voor arbeidsvoorziening, elementen zijn waarmee rekening moet worden gehouden bij het beoordelen van de band tussen de jongere en de Belgische arbeidsmarkt in het licht van de artikelen 12, 17, 18 en, in voorkomend geval, 39 van het Verdrag, en in welke mate hierbij rekening moet worden gehouden met de duur van die perioden van verblijf, huwelijk en inschrijving als werkzoekende, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (1). (1) Het O.M. meende dat er geen grond bestond om een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie, maar dat de andere onderdelen van het middel gegrond waren.

PREJUDICIEEL GESCHIL - Frans onderdaan - Burger van de Europese Unie die niet de hoedanigheid van werknemer heeft - Toekenningsvoorwaarden - Wachtuitkeringen voor jongeren - Band van de jongere met de Belgische arbeidsmarkt - Werkloosheid

d'admission - Allocations d'attente du jeune - Ressortissant de nationalité française - Droit aux allocations de chômage - Conditions d'études dans un établissement d'enseignement belge

- Art. 12, 17, 18 et 39 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Européenne, dans sa version consolidée à Amsterdam le 2 octobre 1997, approuvée par la L. du 10 août 1998

- Art. 36, § 1er, 2°, j A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Union européenne - Ressortissant de nationalité française - Citoyen de l'Union européenne n'ayant pas la qualité de travailleur - Conditions d'admission - Allocations d'attente du jeune - Droit aux allocations de chômage - Conditions d'études dans un établissement d'enseignement belge - Chômage

- Art. 12, 17, 18 et 39 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Européenne, dans sa version consolidée à Amsterdam le 2 octobre 1997, approuvée par la L. du 10 août 1998

- Art. 36, § 1er, 2°, j A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

CHOMAGE - Droit aux allocations de chômage - Citoyen de l'Union européenne n'ayant pas la qualité de travailleur - Conditions d'admission - Allocations d'attente du jeune - Ressortissant de nationalité française - Conditions d'études dans un établissement d'enseignement belge

- Art. 12, 17, 18 et 39 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Européenne, dans sa version consolidée à Amsterdam le 2 octobre 1997, approuvée par la L. du 10 août 1998

- Art. 36, § 1er, 2°, j A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

Lorsque devant la Cour la question se pose de savoir, si dans la mesure où une disposition nationale ne peut soumettre le droit aux allocations d'attente d'un jeune à une condition d'études dans un établissement belge, les circonstances que le jeune réside en Belgique avec son conjoint belge et est inscrit comme demandeur d'emploi auprès d'un service belge de l'emploi constituent des éléments à prendre en considération pour apprécier le lien du jeune avec le marché du travail, au regard des articles 12, 17, 18 et, le cas échéant, 39 du Traité et dans quelle mesure la durée de résidence, de mariage et d'inscription comme demandeur d'emploi doit être prise en considération, la Cour pose une question préjudicielle à la Cour de Justice de l'Union européenne (1). (1) Le ministère public était d'avis qu'il n'y avait pas lieu de poser une question préjudicielle à la Cour de Justice de l'Union européenne mais que le moyen, en ses autres branches, était fondé.

QUESTION PREJUDICIELLE; VOIR AUSSI: 143/01 UNION EUROPEENNE; 544 BENELUX; 555 COUR D'ARBITRAGE - Ressortissant de nationalité française - Citoyen de l'Union européenne n'ayant pas la qualité de travailleur - Conditions d'admission - Allocations d'attente du jeune - Lien du jeune avec le

- Artt. 12, 17, 18 en 39 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in de versie ervan geconsolideerd te Amsterdam op 2 okt. 1997, goedgekeurd bij de wet van 10 aug. 1998

- Art. 36, § 1, 2°, j KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

EUROPESE UNIE - Prejudiciële geschillen - Burger van de Europese Unie die niet de hoedanigheid van werknemer heeft - Toekenningsvoorwaarden - Wachtuitkeringen voor jongeren - Frans onderdaan - Band van de jongere met de Belgische arbeidsmarkt - Werkloosheid

- Artt. 12, 17, 18 en 39 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in de versie ervan geconsolideerd te Amsterdam op 2 okt. 1997, goedgekeurd bij de wet van 10 aug. 1998

- Art. 36, § 1, 2°, j KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Frans onderdaan - Burger van de Europese Unie die niet de hoedanigheid van werknemer heeft - Toekenningsvoorwaarden - Wachtuitkeringen voor jongeren - Band van de jongere met de Belgische arbeidsmarkt

- Artt. 12, 17, 18 en 39 Verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap, in de versie ervan geconsolideerd te Amsterdam op 2 okt. 1997, goedgekeurd bij de wet van 10 aug. 1998

- Art. 36, § 1, 2°, j KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

marché du travail belge - Chômage

- Art. 12, 17, 18 et 39 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Européenne, dans sa version consolidée à Amsterdam le 2 octobre 1997, approuvée par la L. du 10 août 1998

- Art. 36, § 1er, 2°, j A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

UNION EUROPEENNE - Questions préjudicielles - Citoyen de l'Union européenne n'ayant pas la qualité de travailleur - Conditions d'admission - Allocations d'attente du jeune - Ressortissant de nationalité française - Lien du jeune avec le marché du travail belge - Chômage

- Art. 12, 17, 18 et 39 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Européenne, dans sa version consolidée à Amsterdam le 2 octobre 1997, approuvée par la L. du 10 août 1998

- Art. 36, § 1er, 2°, j A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

CHOMAGE - Droit aux allocations de chômage - Ressortissant de nationalité française - Citoyen de l'Union européenne n'ayant pas la qualité de travailleur - Conditions d'admission - Allocations d'attente du jeune - Lien du jeune avec le marché du travail belge

- Art. 12, 17, 18 et 39 Traité du 25 mars 1957 instituant la Communauté Européenne, dans sa version consolidée à Amsterdam le 2 octobre 1997, approuvée par la L. du 10 août 1998

- Art. 36, § 1er, 2°, j A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

S.10.0058.N

30 mei 2011

AC nr. ...

De appelrechters die op grond van de door hen gedane vaststellingen oordelen dat verweerster 24uur op 24 permanentie nodig heeft en haar situatie sedert de vorige beslissing is verslechterd, dit noodzakelijk moet leiden tot een permanentie van categorie 3 en er geen redelijke grond aanwezig was om de categorie van permanentie te verminderen, beperken de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van eiser niet, maar geven aan dat eiser bij de uitoefening van zijn bevoegdheid dient te handelen als een redelijk oordelende overheidsinstantie, die uit de voorliggende gegevens die niet worden betwist en zich aan eenieder opdringen, slechts redelijke conclusies kan trekken.

MINDERJARIGHEID - Sociale reclassering - Vlaams agentschap voor personen met een handicap - Deskundigencommissie - Toetsing door de feitenrechter - Bepalen van categorie permanentie - Vlaamse Gemeenschap - Toepassing - Omvang - Discretionaire bevoegdheid

- Art. 582, 2° Gerechtelijk Wetboek

Les juges d'appel qui, à la lumière des constatations suivant lesquelles la partie défenderesse a besoin d'une aide permanente de vingt-quatre heures sur vingt-quatre et la situation de la partie défenderesse s'est aggravée depuis la dernière décision, décident qu'il y a lieu d'attribuer l'assistance de la catégorie de permanence n° 3 et qu'il n'existe aucun motif raisonnable justifiant la décision de rétrograder la partie défenderesse d'une catégorie de permanence, ne portent pas atteinte au pouvoir d'appréciation discrétionnaire de la partie demanderesse mais se bornent à relever que, dans l'exercice de ses compétences, la partie demanderesse est tenue d'agir comme une instance publique raisonnable, capable de s'incliner devant les conclusions raisonnables qui découlent des éléments incontestables et évidents d'une cause.

HANDICAPES - Reclassement social - Vlaams agentschap voor personen met een handicap - Commission d'experts - Contrôle du juge du fond - Détermination de la catégorie de permanence - Communauté flamande - Application - Etendue - Pouvoir discrétionnaire

- Art. 582, 2° Code judiciaire

De appelrechters die op grond van een analyse van alle concrete gegevens van de zaak en de overgelegde stukken tot het besluit komen dat de beslissing van eiser incoherent en kennelijk onredelijk is, oefenen een marginale toetsing uit op de beslissing van de deskundigencommissie van eiser en mochten op grond hiervan die beslissing vernietigen.

MINDERJARIGHEID - Sociale reclassering - Vlaams agentschap voor personen met een handicap - Deskundigencommissie - Toetsing door de feitenrechter - Vlaamse Gemeenschap - Discretionaire bevoegdheid

- Art. 582, 2° *Gerechtelijk Wetboek*

Les juges d'appel qui, à la lumière d'un examen de tous les éléments concrets de la cause et des pièces produites, arrivent à la conclusion que la décision de la partie demanderesse est incohérente et manifestement déraisonnable, effectuent un contrôle marginal de la décision prise par la commission d'experts de la partie demanderesse et, par ce motif, peuvent annuler cette décision.

HANDICAPES - Reclassement social - Vlaams agentschap voor personen met een handicap - Commission d'experts - Contrôle du juge du fond - Communauté flamande - Pouvoir discrétionnaire

- Art. 582, 2° *Code judiciaire*

S.10.0067.F

28 maart 2011

AC nr. ...

Een arbeidsongeval vereist met name het bestaan van een plotselinge gebeurtenis dat een letsel veroorzaakt; de gewone en normale uitoefening van de dagtaak kan een plotselinge gebeurtenis zijn, op voorwaarde dat er in die uitoefening een element kan worden aangewezen dat het letsel kan hebben veroorzaakt; het is evenwel niet vereist dat voornoemd element losstaat van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst en de handeling die bestaat in het hardhandig tegenhouden, boeien en doen knielen tijdens een oefening van de leerlingen van de politieschool, kan op zich al het element vormen dat het letsel heeft kunnen veroorzaken.

ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs - Plotselinge gebeurtenis

- Art. 2 *Wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector*

Un accident du travail requiert notamment l'existence d'un événement soudain causant une lésion; l'exercice habituel et normal de la tâche journalière peut être un événement soudain, à la condition que, dans cet exercice, puisse être décelé un élément qui a pu produire la lésion; il n'est toutefois pas exigé que cet élément se distingue de l'exécution du contrat de travail et l'action de s'être fait intercepter fermement, menotter et mettre à genoux par les élèves de l'académie de police lors d'un exercice d'entraînement peut, à elle seule, constituer l'élément qui a pu produire la lésion.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Notion. existence. preuve - Événement soudain

- Art. 2 *L. du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public*

S.10.0068.N

4 april 2011

AC nr. ...

Uit de artikelen 56.2 van de wet van 4 augustus 1996, artikel 76, eerste lid van het koninklijk besluit van 25 mei 1999 en artikel 76, eerste lid van het koninklijk besluit van 15 mei 2003 volgt dat in geval bij de sociale verkiezingen voor het comité voor preventie en bescherming op het werk slechts één kandidatenlijst is ingediend, waarop slechts één kandidaat voorkomt, de verkiezingsprocedure wordt stopgezet; gezien het aantal voorgedragen kandidaten lager ligt dan het minimaal vereiste aantal gewone afgevaardigden nodig om een comité te kunnen samenstellen, kan de enige kandidaat niet geacht worden te zijn verkozen.

Il suit des articles 56.2 de la loi du 4 août 1996 relative au bien-être des travailleurs lors de l'exécution de leur travail, 76, alinéa 1er, de l'arrêté royal du 25 mai 1999 relatif aux conseils d'entreprise et aux comités pour la prévention et la protection au travail et 76, alinéa 1er, de l'arrêté royal du 15 mai 2003 relatif aux conseils d'entreprise et aux comités pour la prévention et la protection au travail que la procédure électorale est arrêtée lorsqu'une seule liste de candidatures est présentée mentionnant un seul candidat aux élections sociales pour le comité pour la prévention et la protection au travail; le nombre de candidats présentés étant inférieur au minimum requis en matière de délégation effective au sein d'un comité, le seul candidat présenté ne saurait être considéré comme élu.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen - Representatieve organisatie - Een enkele kandidatenlijst met één kandidaat

- Art. 56.2 Wet 4 aug. 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk

- Art. 76, eerste lid KB 25 mei 1999 betreffende de ondernemingsraden en de comités voor preventie en bescherming op het werk

- Art. 76, eerste lid KB 15 mei 2003 betreffende de ondernemingsraden en de comités voor preventie en bescherming op het werk

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE - Elections - Organisation représentative - Unique liste de candidatures et candidat unique

- Art. 56.2 L. du 4 août 1996 relative au bien-être des travailleurs lors de l'exécution de leur travail

- Art. 76, al. 1er A.R. du 25 mai 1999 relatif aux conseils d'entreprise et aux comités pour la prévention et la protection au travail

- Art. 76, al. 1er A.R. du 15 mai 2003 relatif aux conseils d'entreprise et aux comités pour la prévention et la protection au travail

S.10.0070.F

6 juni 2011

AC nr. ...

ARBEID - Arbeidstijden en rusttijden - Uren van passieve wachtdienst

- Art. 6 Richtlijn 93/104/EG van de Raad van 23 november 1993

- Art. 19, tweede lid Arbeidswet van 16 maart 1971

- Artt. 3, 20, 3° en 81, § 2 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Artt. 2, 1°, en 3bis Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

ARBEIDSOVEREENKOMST - Algemeen - Uren van passieve wachtdienst - Arbeidsduur en rust - Verplichtingen - Arbeid

- Art. 6 Richtlijn 93/104/EG van de Raad van 23 november 1993

- Art. 19, tweede lid Arbeidswet van 16 maart 1971

- Artt. 3, 20, 3° en 81, § 2 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Artt. 2, 1°, en 3bis Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

EUROPESE UNIE - Verdragsbepalingen - Allerlei - Uren van passieve wachtdienst - Arbeidsregeling - Arbeid - Arbeidsduur

- Art. 6 Richtlijn 93/104/EG van de Raad van 23 november 1993

- Art. 19, tweede lid Arbeidswet van 16 maart 1971

- Artt. 3, 20, 3° en 81, § 2 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Artt. 2, 1°, en 3bis Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

LOON - Recht op loon - Bescherming - Uren van passieve wachtdienst - Arbeid - Arbeidsovereenkomst - Arbeidsduur

- Art. 6 Richtlijn 93/104/EG van de Raad van 23 november 1993

- Art. 19, tweede lid Arbeidswet van 16 maart 1971

- Artt. 3, 20, 3° en 81, § 2 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Artt. 2, 1°, en 3bis Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

La rémunération des heures de garde inactive, au cours desquelles le travailleur a l'obligation de répondre aux appels éventuels de l'employeur sans devoir ni se trouver en un lieu précis ni accomplir effectivement ses tâches habituelles de travail, ne doit pas être équivalente à celle des heures de travail effectif.

TRAVAIL - Durée du travail et repos - Heures de garde inactive

- Art. 6 Directive 93/104/CE du Conseil du 23 novembre 1993

- Art. 19, al. 2 L. sur le travail du 16 mars 1971

- Art. 3, 20, 3° et 81, § 2 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 2, 1°, et 3bis L. du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs

CONTRAT DE TRAVAIL - Généralités - Heures de garde inactive - Durée du travail et repos - Obligations - Travail

- Art. 6 Directive 93/104/CE du Conseil du 23 novembre 1993

- Art. 19, al. 2 L. sur le travail du 16 mars 1971

- Art. 3, 20, 3° et 81, § 2 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 2, 1°, et 3bis L. du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs

UNION EUROPEENNE - Droit matériel - Divers - Heures de garde inactive - Aménagement de temps de travail - Travail - Durée du travail

- Art. 6 Directive 93/104/CE du Conseil du 23 novembre 1993

- Art. 19, al. 2 L. sur le travail du 16 mars 1971

- Art. 3, 20, 3° et 81, § 2 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 2, 1°, et 3bis L. du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs

REMUNERATION - Droit à la rémunération - Protection - Heures de garde inactive - Travail - Contrat de travail - Durée du travail

- Art. 6 Directive 93/104/CE du Conseil du 23 novembre 1993

- Art. 19, al. 2 L. sur le travail du 16 mars 1971

- Art. 3, 20, 3° et 81, § 2 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 2, 1°, et 3bis L. du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs

S.10.0071.F

10 oktober 2011

AC nr. ...

Het arrest, dat beslist dat de werkgever het betaalde loon niet verschuldigd is, alleen op grond dat de werknemer geen enkele arbeidsprestatie meer heeft verricht, zonder dat het nagaat of de werknemer, hoewel hij geen arbeid verrichtte, wegens zijn dienstbetrekking recht heeft op dat loon ten laste van de werkgever, schendt de artikelen 2, eerste lid, 1° en 3°, Loonbeschermingswet, en 14, §1 en 2, R.S.Z.-wet (1).(1) Het O.M. concludeerde tot verwerping van het cassatieberoep. Volgens het O.M. verantwoordde het arrest zijn beslissing dat het loon niet verschuldigd was, door de vaststelling dat de werknemer eenzijdig beslist had te stoppen met werken.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Loon - Berekeningsgrondslag - Geen arbeid - Toetsing - Bevoegdheid van de rechter - Bijdragen - Recht op loon

- Art. 14, §§ 1 en 2 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 2, eerste lid, 1° en 3° Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

LOON - Recht op loon - Geen arbeid - Toetsing - Bevoegdheid van de rechter

- Art. 14, §§ 1 en 2 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 2, eerste lid, 1° en 3° Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

MACHTEN - Rechterlijke macht - Loon - Berekeningsgrondslag - Geen arbeid - Toetsing - Sociale zekerheid - Bijdragen - Recht op loon

- Art. 14, §§ 1 en 2 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 2, eerste lid, 1° en 3° Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

Het loon, waarmee het loon in geld en de in geld waardeerbare voordelen verstaan wordt waarop de werknemer wegens zijn dienstbetrekking recht heeft ten laste van de werkgever, omvat een dergelijk loon en dergelijke voordelen, zelfs wanneer zij niet de tegenprestatie vormen voor de arbeid die ter uitvoering van de arbeidsovereenkomst wordt verricht.

LOON - Recht op loon - Geen arbeid - Begrip

- Art. 2, eerste lid, 1° en 3° Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Loon - Berekeningsgrondslag - Geen arbeid - Begrip - Bijdragen - Recht op loon

- Art. 2, eerste lid, 1° en 3° Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

En considérant que l'employeur n'est pas redevable de la rémunération payée au seul motif que le travailleur n'a plus exécuté la moindre prestation de travail, sans vérifier si, malgré cette absence de travail, le travailleur a droit à cette rémunération à charge de l'employeur en raison de l'engagement, l'arrêt viole les articles 2, alinéa 1er, 1° et 3° de la loi du 12 avril 1965 et 14, §1er et 2 de la loi du 27 juin 1969 (1). (1) Le ministère public a conclu au rejet du pourvoi. Il estimait que l'arrêt justifiait sa décision que la rémunération n'était pas due dans la mesure où il avait constaté la cessation unilatérale de travailler dans le chef du travailleur.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Rémunération - Base de calcul - Absence de travail - Vérification - Pouvoir du juge - Cotisations - Droit à la rémunération

- Art. 14, § 1er et 2 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 2, al. 1er, 1° et 3° L. du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs

REMUNERATION - Droit à la rémunération - Absence de travail - Vérification - Pouvoir du juge

- Art. 14, § 1er et 2 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 2, al. 1er, 1° et 3° L. du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Rémunération - Base de calcul - Absence de travail - Vérification - Sécurité sociale - Cotisations - Droit à la rémunération

- Art. 14, § 1er et 2 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 2, al. 1er, 1° et 3° L. du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs

La rémunération qui vise le salaire en espèces et les avantages évaluables en argent auxquels le travailleur a droit à charge de l'employeur en raison de son engagement comprend pareils salaire et avantages, même lorsqu'ils ne constituent pas la contrepartie du travail effectué en exécution du contrat de travail.

REMUNERATION - Droit à la rémunération - Absence de travail - Notion

- Art. 2, al. 1er, 1° et 3° L. du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Rémunération - Base de calcul - Absence de travail - Notion - Cotisations - Droit à la rémunération

- Art. 2, al. 1er, 1° et 3° L. du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs

Vooraleer een beslissing genomen wordt inzake ontzegging, uitsluiting of schorsing van het recht op uitkeringen, wordt de werknemer opgeroepen om gehoord te worden omtrent zijn verweermiddelen en omtrent de feitelijke grondslag van de beslissing; bij gebrek aan het voorafgaand verhoor wordt de administratieve beslissing nietig verklaard (1), zonder dat die nietigheid zich uitstrekt tot de stukken van het administratief dossier dat de eiser reeds had aangelegd. (1) Zie Cass. 7 feb. 1983, AR 3731, AC, 1982-83, nr. 322.

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Weigering of beperking van het recht - Werkloze die moet worden gehoord - Geen voorafgaand verhoor - Regelmaticgheid van de administratieve procedure - Beslissing

- Artt. 142, 144, § 1, eerste lid, en 149 KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

Préalablement à toute décision de refus, d'exclusion ou de suspension du droit aux allocations de chômage, le travailleur est convoqué aux fins d'être entendu en ses moyens de défense et sur les faits qui fondent la décision; l'absence d'audition préalable entraîne la nullité de la décision administrative (1), sans qu'elle s'étende aux pièces du dossier administratif constitué préalablement par le demandeur. (1) Voir Cass., 7 février 1983, RG 3731, Pas., 1983, n° 322.

CHOMAGE - Droit aux allocations de chômage - Refus ou limitation du droit - Chômeur devant être entendu - Absence d'audition préalable - Régularité de la procédure administrative - Décision

- Art. 142, 144, § 1er, al. 1er, et 149 A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

S.10.0087.F

23 mei 2011

AC nr. ...

Het gevolg dat de werkloze geeft aan de tweede uitnodiging van de directeur voor het evaluatiegesprek, is geen voorwaarde voor het recht op uitkeringen die losstaat van de voorwaarde om werk te zoeken, in voorkomend geval, overeenkomstig de verbintenis die hij in de geschreven overeenkomst is aangegaan.

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Verbintenis - Actief zoeken naar werk - Werkloze die zonder geldige reden geen gevolg geeft aan de tweede uitnodiging voor het evaluatiegesprek - Werkloze

- Art. 59sexies, § 1, vierde lid KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

La suite donnée par le chômeur à la seconde convocation du directeur à l'entretien d'évaluation n'est pas une condition du droit aux allocations distincte de la condition de rechercher un emploi, le cas échéant, conformément à l'engagement souscrit dans le contrat écrit.

CHOMAGE - Droit aux allocations de chômage - Engagement - Recherche active d'emploi - Chômeur qui sans motif valable ne donne pas suite à la seconde convocation à l'entretien d'évaluation - Chômeur

- Art. 59sexies, § 1er, al. 4 A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

Wanneer de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening de werkloze uitsluit van het recht op uitkeringen en de werkloze die beslissing betwist, is de arbeidsrechtbank bevoegd om over het geschil betreffende het recht van de werkloze op de uitkeringen uitspraak te doen.

BEVOEGDHEID EN AANLEG - Burgerlijke zaken - Bevoegdheid - Volstreckte bevoegdheid (materiële - persoonlijke) - Uitsluiting - Recht op uitkering - Werkloosheid

- Art. 580, 2° Gerechtelijk Wetboek

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Volstreckte bevoegdheid - Verbintenis - Actief zoeken naar werk - Werkloze die zonder geldige reden geen gevolg geeft aan de tweede uitnodiging voor het evaluatiegesprek - Uitsluiting van het recht op uitkering - Betwisting van die beslissing - Werkloze

- Art. 580, 2° Gerechtelijk Wetboek

Lorsque l'Office national de l'emploi exclut le chômeur du bénéfice des allocations et que le chômeur conteste cette décision, le jugement de cette contestation portant sur le droit du chômeur aux allocations relève de la compétence du tribunal du travail.

COMPETENCE ET RESSORT - Matière civile - Compétence - Compétence d'attribution - Exclusion - Droit aux allocations de chômage - Chômage

- Art. 580, 2° Code judiciaire

CHOMAGE - Droit aux allocations de chômage - Compétence d'attribution - Engagement - Recherche active d'emploi - Chômeur qui sans motif valable ne donne pas suite à la seconde convocation à l'entretien d'évaluation - Exclusion du bénéfice des allocations de chômage - Contestation de cette décision - Chômeur

- Art. 580, 2° Code judiciaire

Wanneer de rechtbank kennisneemt van een geschil betreffende het recht van de werkloze op uitkeringen waarvan hij uitgesloten werd, gaat de arbeidsrechtbank de wettigheid van de uitsluitingsbeslissing na en doet zij uitspraak over de rechten van de werkloze op de uitkeringen waarvan hij uitgesloten werd.

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Verbintenis - Actief zoeken naar werk - Werkloze die zonder geldige reden geen gevolg geeft aan de tweede uitnodiging voor het evaluatiegesprek - Bevoegdheid van de rechter - Werkloze
- Art. 580, 2° *Gerechtelijk Wetboek*

Saisi d'une contestation sur le droit du chômeur aux allocations dont ce dernier est exclu le tribunal du travail contrôle la légalité de la décision d'exclusion et statue sur les droits du chômeur aux allocations dont il est exclu.

CHOMAGE - Droit aux allocations de chômage - Engagement - Recherche active d'emploi - Chômeur qui sans motif valable ne donne pas suite à la seconde convocation à l'entretien d'évaluation - Pouvoir du juge - Chômeur
- Art. 580, 2° *Code judiciaire*

S.10.0088.F

10 oktober 2011

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag - Voorwaarden - Persoon met kind ten laste - Vaststelling - Bedrag - Bestaansmiddelen

Om de bestaansmiddelen te bepalen waarover de persoon met het kind ten laste beschikt gedurende het kalenderkwartaal waarin de maand valt vanaf wanneer de gezinsbijslag kan worden verleend, kan uit de overweging dat een vereniging een bedrag van 500 euro per maand of 6.000 euro voor twaalf maanden ter beschikking wilde stellen van die persoon, worden afgeleid dat hij over 6.000 euro beschikte voor de periode van twaalf maanden waartoe die vereniging ze had bestemd, d.w.z. 500 euro per maand of 1.500 euro per kwartaal en niet 6.000 euro voor het enige kwartaal gedurende hetwelk ze werden uitbetaald (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas., 2011, nr.

GEZINSBIJSLAG - Gewaarborgde gezinsbijslag - Toekenning - Voorwaarden - Persoon met kind ten laste - Vaststelling - Bedrag - Bestaansmiddelen
- Art. 3, eerste en tweede lid *Wet 20 juli 1971 tot instelling van een gewaarborgde gezinsbijslag*
- Art. 6, eerste lid *KB 25 okt. 1971*

Conclusions de l'avocat général Genicot.

PRESTATIONS FAMILIALES - Prestations familiales garanties - Conditions - Personne qui a la charge de l'enfant - Appréciation - Montant - Ressources

Pour déterminer les ressources dont bénéficie la personne qui a la charge de l'enfant, pendant le trimestre civil dans lequel s'inscrit le mois à partir duquel les allocations familiales peuvent être octroyées, il peut être déduit de la considération qu'une association entendait mettre à la disposition de cette personne 500 € par mois ou 6000 euros pour 12 mois, que cette personne disposait de 6000 euros pour la période de 12 mois à laquelle cette association les avait affectés, soit 500 euros par mois ou 1500 euros par trimestre et non pas 6000 euros pour le seul trimestre au cours duquel ils avaient été payés (1). (1) Voir les concl. du M.P.

PRESTATIONS FAMILIALES - Prestations familiales garanties - Octroi - Conditions - Personne qui a la charge de l'enfant - Appréciation - Montant - Ressources
- Art. 3, al. 1er et 2 L. du 20 juillet 1971 *instituant des prestations familiales garanties*
- Art. 6, al. 1er *A.R. du 25 octobre 1971*

S.10.0093.N

16 mei 2011

AC nr. ...

Artikel 17, §1, Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden houdt geen ontbindende voorwaarde in, maar stelt een vereiste voor de opeisbaarheid van de beschermingsvergoeding.

*ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers - Aard - Personeelsafgevaardigden - Bescherming tegen ontslag - Personeelsafgevaardigde - Beschermingsvergoeding - Artikel 17, § 1 *Wet Ontslagbescherming**

- Art. 17, § 1 *Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en*

L'article 17, §1er, de la loi du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les travailleurs protégés implique non une condition résolutoire mais une condition concernant l'exigibilité de l'indemnité de protection.

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE - Travailleurs protégés - Nature - Délégués du personnel - Protection contre le licenciement - Délégué du personnel - Indemnité de protection - Loi du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier, article 17, § 1er

- Art. 17, § 1er *L. du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux*

De artikelen 2, §6, derde en zesde gedachtestreepje, 5, §3, tweede lid, en 8, eerste lid, Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden, waarin gevallen zijn bepaald waarin de arbeidsovereenkomst van een beschermde werknemer met diens akkoord op een andere wijze dan bepaald in artikel 2, §1, kan worden beëindigd en de bescherming ten einde komt, moet strikt geïnterpreteerd worden en houden geenszins in dat de beschermde werknemer te allen tijde afstand kan doen van de door deze wet verleende bescherming.

Les articles 2, §6, troisième et sixième tirets, 5, §3, alinéa 2, et 8, alinéa 1er, de la loi du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les travailleurs protégés qui prévoient les cas dans lesquels, d'un commun accord avec le travailleur protégé, il peut être mis fin à son contrat de travail et à sa protection suivant des modalités différant des modalités prévues à l'article 2, §1er, de la loi, sont soumis à une stricte interprétation et ne sauraient impliquer que le travailleur protégé peut renoncer à tout moment à la protection prévue par la loi.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers - Bescherming tegen ontslag - Personeelsafgevaardigde - Afstand

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE - Travailleurs protégés - Protection contre le licenciement - Délégué du personnel - Renonciation

- Art. 2, §§ 1 en 6, derde en zesde gedachtenstreepje Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden

- Art. 2, § 1er et 6, troisième et sixième tirets L. du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel

- Artt. 5, § 3, tweede lid, en 8, eerste lid Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden

- Art. 5, § 3, al. 2, et 8, al. 1er L. du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel

De beëindiging van de arbeidsovereenkomst ingevolge het door de werkgever aan de beschermde werknemer gegeven ontslag doet de band van ondergeschiktheid verdwijnen, wat de werknemer dan toelaat rechtsgeldig afstand te doen van zijn op dat ogenblik verworven rechten, spruitende uit de arbeidsovereenkomst; de onregelmatige beëindiging van de arbeidsovereenkomst van een personeelsafgevaardigde verleent deze werknemer evenwel nog niet de mogelijkheid om onmiddellijk afstand te doen van de beschermingsvergoeding, vermits deze vergoeding op dat ogenblik nog niet verworven is maar slechts verworven wordt vanaf het ogenblik dat vaststaat dat hij binnen de gestelde termijnen niet in de onderneming zal gereïntegreerd worden.

La résiliation par l'employeur du contrat de travail du travailleur protégé met fin au lien de subordination, ce qui permet au travailleur de renoncer valablement aux droits résultant du contrat de travail acquis à ce moment; cependant, la résiliation irrégulière du contrat de travail d'un délégué du personnel ne confère pas à celui-ci la possibilité de renoncer immédiatement à l'indemnité de protection, dès lors qu'il acquiert le droit à l'indemnité non à ce moment mais au moment où il est établi qu'il ne sera pas réintégré dans l'entreprise dans les délais fixés.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Einde - Allerlei - Tijdstip - Beschermde werknemer - Beschermingsvergoeding - Onregelmatige beëindiging - Afstand

CONTRAT DE TRAVAIL - Fin - Divers - Moment - Travailleur protégé - Indemnité de protection - Résiliation irrégulière - Renonciation

- Artt. 16 en 17 Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden

- Art. 16 et 17 L. du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers - Tijdstip - Personeelsafgevaardigde - Beschermingsvergoeding - Onregelmatige beëindiging - Arbeidsovereenkomst - Afstand

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE - Travailleurs protégés - Moment - Délégué du personnel - Indemnité de protection - Résiliation irrégulière - Contrat de travail - Renonciation

- Artt. 16 en 17 Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden

De bij de Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden bepaalde bijzondere bescherming tegen ontslag voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor bescherming en preventie op het werk, alsmede voor de kandidaat - personeelsafgevaardigden, heeft tot doel, enerzijds, aan de personeelsafgevaardigden de gelegenheid te geven hun opdracht in de onderneming uit te oefenen, en anderzijds, de volledige vrijheid van de werknemers te waarborgen om zich kandidaat te stellen teneinde die opdracht uit te oefenen; die bescherming, waartoe de in artikel 14 van deze wet bepaalde mogelijkheid tot reïntegratie in de onderneming behoort, is in het algemeen belang ingevoerd en raakt dienvolgens de openbare orde (1). (1) Zie Cass. 4 sept. 1995, AR S.95.0001.F, AC, 1995, nr. 363; Cass. 1 dec. 1997, AR S.97.0054.N, AC, 1997, nr. 518; Cass. 15 mei 2000, AR S.99.0194.N, AC, 2000, nr. 292.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermd
werknemers - Bescherming tegen ontslag - Doelstelling -
Personeelsafgevaardigde - Aard van de bescherming

- Art. 14 Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden

Het openbare -orde- karakter van de wettelijke ontslagbescherming heeft niet tot gevolg dat alle uit die bescherming voortvloeiende rechten de openbare orde raken en niet vatbaar zijn voor afstand door de beschermde werknemer; van zodra de werkgever de ontslagprocedure niet heeft nageleefd en de tot de ontslagbescherming behorende mogelijke reïntegratie van de beschermde werknemer in de onderneming binnen de in de wet bepaalde termijnen niet meer kan worden gevraagd of niet is ingewilligd en derhalve de ontslagbescherming niet haar doel heeft bereikt, worden door de in de artikelen 16 en 17 Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden bepaalde ontslagvergoedingen nog slechts de particuliere belangen van de ontslagen werknemer beschermd, zodat de ontslagen beschermde werknemer vanaf dan zijn recht op de ontslagvergoeding definitief verworven heeft en ervan afstand kan doen.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermd
werknemers - Aard - Bescherming tegen ontslag -

- Art. 16 et 17 L. du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel

La protection spéciale prévue par la loi du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les travailleurs protégés contre le licenciement des délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel, a pour but, d'une part, de permettre à ces délégués d'exercer leur mandat au sein de l'entreprise et, d'autre part, d'assurer l'entière liberté des travailleurs de présenter leur candidature à un tel mandat; cette protection, qui implique la possibilité de la réintégration dans l'entreprise visée à l'article 14 de la loi précitée, a été instituée dans l'intérêt général et, en conséquence, est d'ordre public (1). (1) Voir Cass. 4 septembre 1995, RG S.95.0001.F, Pas., 1995, n° 363; Cass. 1er décembre 1997, RG S.97.0054.N, Pas., 1997, n° 518; Cass. 15 mai 2000, RG S.99.0194.N, Pas., 2000, n° 292.

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE -
Travailleurs protégés - Protection contre le licenciement -
Délégué du personnel - Nature de la protection

- Art. 14 L. du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel

Le caractère d'ordre public dont la protection contre le licenciement prévue par la loi est revêtue n'a pas pour effet que tous les droits découlant de la protection intéressent l'ordre public et ne sauraient faire l'objet d'une renonciation par le travailleur protégé; dès que l'employeur ne respecte pas la procédure de licenciement et que la réintégration du travailleur protégé dans l'entreprise prévue dans le cadre de la protection contre le licenciement ne peut plus être demandée dans les délais légaux ou n'a pas été acceptée et qu'en conséquence, la protection contre le licenciement manque son but, les indemnités de licenciement prévues aux articles 16 et 17 de la loi du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les travailleurs protégés se restreignent aux intérêts particuliers du travailleur protégé licencié, de sorte que celui-ci acquiert définitivement le droit à l'indemnité de licenciement et à la renonciation à ce seul moment.

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE -
Travailleurs protégés - Nature - Protection contre le licenciement -

- Artt. 16 en 17 Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden

- Art. 16 et 17 L. du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel

S.10.0112.F

10 oktober 2011

AC nr. ...

Het Hof kan een door het middel niet bekritiseerde reden niet vervangen door een rechtsgrond zonder dat het zijn bevoegdheid overschrijdt (1). (1) Cass. 8 okt. 2007, AR S.07.0012.F, nr. 461.

CASSATIEMIDDELEN - Burgerlijke zaken - Belang - Tegen het middel opgeworpen grond van niet-ontvankelijkheid - Vervanging van een door het middel niet bekritiseerde reden door een rechtsgrond

La Cour ne saurait, sans excéder ses pouvoirs, substituer un motif de droit à un motif de la décision attaquée que le moyen ne critique pas (1). (1) Cass. 8 octobre 2007, RG S.07.0012.F, Pas., 2007, n° 461.

MOYEN DE CASSATION - Matière civile - Intérêt - Fin de non-recevoir opposée au moyen - Substitution d'un motif de droit à un motif non critiqué par le moyen

De rechter kan geen beslissing tot uitsluiting van het voordeel van de wachttuitkeringen bevestigen, wanneer die beslissing genomen is op grond van een koninklijk besluit waarvan hij vaststelt dat het ongrondwettig is.

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN - Wettigheid van besluiten en verordeningen - Uitsluiting - Wachttuitkeringen - Ongrondwettigheid - R.V.A. - Beslissing

- Art. 59quinquies KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid
- Art. 159 Grondwet 1994

Le juge ne peut confirmer une décision d'exclusion du bénéficiaire des allocations d'attente prise sur la base d'un arrêté royal dont il constate l'inconstitutionnalité.

LOIS, DECRETS, ORDONNANCES, ARRETES - Légalité des arrêtes et règlements - Exclusion - Allocations d'attente - Inconstitutionnalité - O.N.Em. - Décision

- Art. 59quinquies A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage
- Art. 159 Constitution 1994

De met eigenlijke rechtspraak belaste organen kunnen en moeten de interne en externe wettigheid van elke administratieve handeling onderzoeken waarop een vordering, eis of verweer gegrond is.

GRONDWET - GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Wettigheidstoezicht - Bevoegdheid en plicht van het met eigenlijke rechtspraak belaste orgaan

- Art. 159 Grondwet 1994

MACHTEN - Rechterlijke macht - Wettigheidstoezicht - Bevoegdheid en plicht van het met eigenlijke rechtspraak belaste orgaan - Art. 159, gecoörd. Grondwet

- Art. 159 Grondwet 1994

Les juridictions contentieuses ont le pouvoir et le devoir de vérifier la légalité interne et la légalité externe de tout acte administratif sur lequel est fondée une demande, une défense ou une exception.

CONSTITUTION - Constitution 1994 (art. 100 a fin) - Article 159 - Contrôle de légalité - Pouvoir et devoir de la juridication contentieuse

- Art. 159 Constitution 1994

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Contrôle de légalité - Pouvoir et devoir de la juridication contentieuse - Constitution coord. [1994], art. 159

- Art. 159 Constitution 1994

S.10.0115.F

14 februari 2011

AC nr. ...

Le juge ne peut prononcer sur choses non demandées ou adjuger plus qu'il n'a été demandé; hors le cas où la loi lui prescrit de statuer d'office, cette disposition interdit au juge d'accorder à une partie une chose qu'elle ne demande pas, la disposition qui en prévoit l'avantage fût-elle d'ordre public (1). (1) Voir J. LINSMEAU et X. TATON, "Le principe dispositif et l'activisme du juge", Finalité et légitimité du droit judiciaire, Bruges - Bruxelles, Die Keure - La Charte, 2005, p. 107, n° 10 et la note 25. Dans ses conclusions, le ministère public justifiait comme suit la règle reproduite dans le résumé de l'arrêt annoté: en droit judiciaire, l'ordre public n'a, en règle, qu'une fonction négative, permettant seulement au juge de déjouer un accord des parties qui en entraînerait la transgression, et non d'allouer à une partie une chose qu'elle n'aurait pas demandée. A la différence de l'arrêt annoté, le ministère public estimait toutefois qu'il y avait lieu de casser l'arrêt attaqué sauf en tant qu'il recevait l'appel.

OPENBARE ORDE - Rechtbanken - Burgerlijke zaken - Niet gevorderde zaken - Verplichting van de rechter

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Niet gevorderde zaken - Verplichting van de rechter - Openbare orde

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

ORDRE PUBLIC - Tribunaux - Matière civile - Choses non demandées - Obligation du juge

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Choses non demandées - Obligation du juge - Ordre public

- Art. 1138, 2° Code judiciaire

S.10.0117.F

9 mei 2011

AC nr. ...

De arbeidsovereenkomst voor handelsvertegenwoordigers is de overeenkomst waarbij een werknemer, de handelsvertegenwoordiger, zich ertoe verbindt tegen loon cliëntèle op te sporen en te bezoeken met het oog op het onderhandelen over en het sluiten van zaken, verzekeringen uitgezonderd, onder het gezag, voor rekening en in naam van een of meer opdrachtgevers; die bepaling vereist dat de handelsvertegenwoordiger personen of instellingen opspoort of bezoekt die klanten zijn of dat kunnen worden en met hen zaken sluit of op zijn minst daarover onderhandelt (1). (1) Zie Cass. 9 juni 1986, AR 7597, AC, 1985-86, nr. 627.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Aard van de wet - toepassingsfeer - Toepassingsfeer - Handelsvertegenwoordiger - Wettigheid - Bediende die niet voor rekening en in naam van zijn opdrachtgever over zaken heeft onderhandeld - Arrest dat beslist dat die bediende de activiteit van handelsvertegenwoordiger uitoefende

- Art. 4, eerste lid Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Le contrat de travail de représentant de commerce est le contrat par lequel un travailleur, le représentant de commerce, s'engage contre rémunération à prospecter et visiter une clientèle en vue de la négociation ou de la conclusion d'affaires, hormis les assurances, sous l'autorité, pour le compte et au nom d'un ou de plusieurs commettants; cette disposition requiert que le représentant de commerce prospecte ou visite des personnes ou des établissements qui sont des clients ou qui peuvent le devenir et qu'il conclue ou, à tout le moins, négocie avec eux des affaires (1). (1) Voir Cass., 9 juin 1986, RG 7597, Pas., 1986, n° 627.

CONTRAT DE TRAVAIL - Nature de la loi. champ d'application - Champ d'application - Représentant de commerce - Légalité - Employé n'ayant pas négocié d'affaires pour le compte et au nom de son commettant - Arrêt décidant que cet employé exerçait une activité de représentation commerciale

- Art. 4, al. 1er L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

S.10.0119.N

5 september 2011

AC nr. ...

Artikel 30ter, §6, B, eerste lid, R.S.Z.-wet, voor de opheffing ervan bij koninklijk besluit van 26 december 1998, legde een sanctie op aan de hoofdaannemer die de bij de wet opgelegde inlichtingen niet verstrekke, teneinde aldus de onwettige activiteiten van de koppelbazen te bestrijden en strekte er toe via bestraffing een ontradende werking te hebben.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Niet voldoen aan de informatieplicht ten aanzien van de RSZ - Sanctie - Ratio legis - Hoofdaannemer

- Art. 30ter, § 6, B, eerste lid Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

De artikelen 7.1. E.V.R.M. en 15.1. I.V.B.P.R. bepalen dat geen zwaardere straf mag opgelegd worden dan die welke ten tijde van het begaan van het strafbaar feit van toepassing was, wat impliceert dat geen bijkomende straf mag opgelegd worden, die niet voorzien was ten tijde van het begaan van het strafbaar feit, zodat het, met toepassing van die artikelen, de rechter niet is toegelaten de hoofdaannemer die de door artikel 30ter, §5 van de R.S.Z.-wet voorgeschreven meldingsplicht niet heeft nageleefd, te veroordelen tot betaling van een verwijlintrest op de som die hij krachtens artikel 30ter, §6, B van de R.S.Z.-wet verschuldigd is, nu de R.S.Z.-wet niet in een nalatigheidsintrest voorzag.

STRAF - Algemeen - Strafen maatregel - Wettigheid - Nalatigheidsinterest - Artikel 7.1 E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R. - Niet voldoen aan de informatieplicht ten aanzien van de RSZ - Sanctie - Toepassing - Sociale zekerheid - Hoofdaannemer

- Art. 30ter, §§ 5 en 6, B, eerste lid Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 7.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 15.1 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

De omstandigheid dat de maatregel bepaald in artikel 30ter, §6, B, eerste lid, R.S.Z.-wet, een strafrechtelijke sanctie was in de zin van de artikelen 7 E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R. brengt mee dat de waarborgen van de bepalingen van het E.V.R.M. en het I.V.B.P.R. moeten in acht genomen worden.

L'article 30ter, §6, B, alinéa 1er, de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, dans la version applicable avant son abrogation par l'arrêté royal du 26 décembre 1998, prévoyait une sanction à charge de tout entrepreneur principal qui omettait de communiquer les informations requises par la loi et ce, dans le souci de lutter contre les activités illégales des fournisseurs de main-d'œuvre par l'application de mesures à effet dissuasif.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Non-respect du devoir d'information à l'égard de l'O.N.S.S. - Sanction - Ratio legis - Entrepreneur principal

- Art. 30ter, § 6, B, al. 1er L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

En vertu des articles 7.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et 15.1 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques, aucune peine plus forte que celle qui était applicable au moment où l'infraction a été commise ne peut être infligée, ce qui implique qu'aucune peine supplémentaire ne peut être infligée si elle n'était pas prévue au moment où l'infraction a été commise, de sorte qu'en application de ces dispositions, le juge ne peut condamner l'entrepreneur principal qui n'a pas respecté le devoir d'information prévu à l'article 30ter, §5, de la loi du 27 juin 1969 précité au paiement d'intérêts de retard calculés sur la somme dont il est redevable en application de l'article 30ter, §6, B, de la même loi, dès lors que cette loi du 27 juin 1969 n'a pas prévu l'allocation d'intérêts de retard.

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Intérêts de retard - Article 7.1 Conv. D.H. et 15.1 P.I.D.C.P. - Non-respect du devoir d'information à l'égard de l'O.N.S.S. - Sanction - Application - Sécurité sociale - Entrepreneur principal

- Art. 30ter, § 5 et 6, B, al. 1er L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 7, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 15, § 1er Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

Il résulte de la circonstance que la mesure visée à l'article 30ter, §6, B, alinéa 1er, de la loi du 27 juin 1969 revêtait un caractère de sanction pénale au sens des articles 7 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et 15.1 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques que les garanties prévues aux dispositions de cette convention et de ce pacte doivent être respectées.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Niet voldoen aan de informatieplicht ten aanzien van de RSZ - Strafrechtelijke sanctie in de zin van artikel 7 E.V.R.M. en artikel 15.1 I.V.B.P.R. - Sanctie - Hoofdaannemer

- Art. 30ter, § 6, B, eerste lid Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 7 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 15.1 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

STRAF - Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Niet voldoen aan de informatieplicht ten aanzien van de RSZ - Strafrechtelijke sanctie in de zin van artikel 7 E.V.R.M. en artikel 15.1 I.V.B.P.R. - Sociale zekerheid - Hoofdaannemer

- Art. 30ter, § 6, B, eerste lid Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 7 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 15.1 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

De sanctie voorzien in artikel 30ter, §6, B, eerste lid R.S.Z.-wet kon tot aanzienlijke bedragen oplopen, waarvan de vaststelling, binnen de in de wet bepaalde perken, werd overgelaten aan de overheid die het bedrag moest moduleren, niet met de bedoeling om, al was het maar forfaitair, een geleden nadeel te vergoeden, maar door rekening te houden met de ernst van de tekortkoming. Die maatregel had een overwegend repressief karakter en kan niet als een louter burgerlijke sanctie worden beschouwd. Aldus vertoonde deze maatregel het karakter van een strafrechtelijke sanctie in de zin van de artikelen 7.1. E.V.R.M. en 15.1 I.V.B.P.R.

SOCIALE ZEKERHEID - Werknemers - Aard - Niet voldoen aan de informatieplicht ten aanzien van de RSZ - Sanctie - Hoofdaannemer

- Art. 30ter, § 6, B, eerste lid Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 7.1 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

- Art. 15.1 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 dec. 1966, goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Non-respect du devoir d'information à l'égard de l'O.N.S.S. - Sanction pénale au sens des articles 7 Conv. D.H. et 15.1 du P.I.D.C.P. - Sanction - Entrepreneur principal

- Art. 30ter, § 6, B, al. 1er L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 7 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 15, § 1er Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

PEINE - Généralités. peines et mesures. légalité - Non-respect du devoir d'information à l'égard de l'O.N.S.S. - Sanction pénale au sens des articles 7 Conv. D.H. et 15.1 du P.I.D.C.P. - Sécurité sociale - Entrepreneur principal

- Art. 30ter, § 6, B, al. 1er L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 7 Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 15, § 1er Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

La sanction prévue à l'article 30ter, §6, B, alinéa 1er, de la loi du 27 juin 1969 précitée pouvait atteindre des montants considérables dont la fixation était abandonnée, dans les limites de la loi, à des instances chargées de moduler ceux-ci non dans l'intention de réparer un préjudice, fût-ce de manière forfaitaire, mais dans l'intention de relever la gravité des manquements. Dès lors qu'elle était de nature essentiellement répressive, cette mesure ne pouvait être considérée comme une simple sanction à caractère civil. Ainsi, elle revêtait un caractère de sanction pénale au sens des articles 7.1 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales et 15.1 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques.

SECURITE SOCIALE - Travailleurs salariés - Nature - Non-respect du devoir d'information à l'égard de l'O.N.S.S. - Sanction - Entrepreneur principal

- Art. 30ter, § 6, B, al. 1er L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 7, § 1er Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, signée à Rome le 4 novembre 1950

- Art. 15, § 1er Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels, fait à New York le 19 décembre 1966, approuvé par la loi du 15 mai 1981

Het Waals Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie bepaalt dat elk document waarmee een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking uitgaande van één van de diensten van een intercommunale ter kennis wordt gebracht van een burger, de eventuele beroepsmogelijkheden, de instanties bij wie het beroep moet worden ingesteld en de geldende vormen en termijnen vermeldt, en dat de verjaringstermijn voor het indienen van het beroep bij ontstentenis daarvan geen aanvang neemt; die bepaling, die alleen de eventuele beroepsmogelijkheden betreft, vereist niet dat in de beslissing die een arbeidsovereenkomst beëindigt melding wordt gemaakt van de mogelijkheid om beroep in te stellen bij de arbeidsrechtbank en van de termijn waarbinnen die rechtsvordering verjaartikel

ARBEIDSOVEREENKOMST - Verjaring - Intercommunale - Waals Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie

- Art. L 1561-2, 4° Waals Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie

En vertu du Code wallon de la démocratie locale et de la décentralisation, tout document par lequel une décision ou un acte de portée individuelle émanant d'un des services d'une intercommunale qui est notifié à un administré, indique les voies éventuelles de recours, les instances compétentes pour en connaître ainsi que les formes et délais à respecter, faute de quoi le délai de prescription pour introduire le recours ne prend pas cours; cette disposition, qui ne concerne que d'éventuelles voies de recours, n'impose pas, s'agissant d'une décision mettant fin à un contrat de travail, l'indication sur celle-ci de l'action ouverte au tribunal du travail et du délai de prescription de cette action.

CONTRAT DE TRAVAIL - Prescription - Intercommunale - Code wallon de la démocratie locale et de la décentralisation

- Art. L 1561-2, 4° Code wallon de la démocratie locale et de la décentralisation

S.10.0159.N

20 juni 2011

AC nr. ...

Artikel 3, §3, Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden, die het bewijs regelt dat door de werkgever moet worden geleverd in de in artikel 3, §1, vastgestelde procedure tot erkenning van de economische of technische redenen tot ontslag, is niet van toepassing wanneer de beschermde werknemer die ten gevolge van het faillissement van de werkgever door de curator is ontslagen, tegen zijn ontslag opkomt omdat de curator discriminerend zou zijn opgetreden (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers - Werkgever - Bewijslast - Bewijslast - Ontslag door de curator - Vordering van de werknemer - Personeelsafgevaardigde of kandidaat-personeelsafgevaardigde - Faillissement - Toepassing - Ontslag wegens technische of economische redenen

- Art. 3, § 1 Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Aard - Faillissementsvonnissen - Arbeidsovereenkomsten

L'article 3, §3, de la loi du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel, qui règle l'administration de la preuve incombant à l'employeur au cours de la procédure de reconnaissance des raisons d'ordre économique et technique justifiant le licenciement visée à l'article 3, § 1er, de la loi, n'est pas applicable au travailleur protégé licencié par le curateur à la suite de la faillite de son employeur qui conteste son licenciement en raison du comportement discriminatoire du curateur (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans AC.

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE - Travailleurs protégés - Employeur - Charge de la preuve - Charge de la preuve - Licenciement par le curateur - Action du travailleur - Délégué du personnel et candidat délégué du personnel - Faillite - Application - Licenciement pour des raisons d'ordre économique ou technique

- Art. 3, § 1er L. du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel

Conclusions de l'avocat général Mortier.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Nature - Jugement de faillite - Contrats de travail

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Procedure - Vereffening - Ontslag van beschermde werknemers - Tijdelijk in dienst houden van bepaalde werknemers

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers - Werkgever - Bewijslast - Bewijslast - Ontslag door de curator - Vordering van de werknemer - Personeelsafgevaardigde of kandidaat-personeelsafgevaardigde - Faillissement - Toepassing - Ontslag wegens technische of economische redenen

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers - Procedure - Vereffening - Tijdelijk in dienst houden van bepaalde werknemers - Ontslag van beschermde werknemers - Personeelsafgevaardigde of kandidaat-personeelsafgevaardigde - Faillissement

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers - Ontslagbescherming - Ontslag om economische of technische redenen - Personeelsafgevaardigde of kandidaat-personeelsafgevaardigde - Voorafgaande voorlegging ter erkenning aan het bevoegd paritair comité - Ratio legis

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Procédure - Liquidation - Licenciement de travailleurs protégés - Maintien en service provisoire de certains travailleurs

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE - Travailleurs protégés - Employeur - Charge de la preuve - Charge de la preuve - Licenciement par le curateur - Action du travailleur - Délégué du personnel et candidat délégué du personnel - Faillite - Application - Licenciement pour des raisons d'ordre économique ou technique

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE - Travailleurs protégés - Procédure - Liquidation - Maintien en service provisoire de certains travailleurs - Licenciement de travailleurs protégés - Délégué du personnel et candidat délégué du personnel - Faillite

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE - Travailleurs protégés - Protection contre le licenciement - Licenciement pour des raisons d'ordre économique ou technique - Délégué du personnel et candidat délégué du personnel - Saisie préalable de la commission paritaire compétente aux fins de reconnaissance - Ratio legis

Het faillissementsvonnis is een rechterlijke beslissing die in de regel de stopzetting van elke handelsactiviteit oplegt, met als gevolg dat de curator de arbeidsovereenkomsten moet beëindigen; de uitzonderingsregel, dat in bijzondere omstandigheden, zoals die bepaald bij artikel 47 Faillissementswet 1997, de handelsverrichtingen weliswaar toch tijdelijk kunnen worden voortgezet, ontnemt aan het faillissementsvonnis evenwel niet zijn wezenlijke aard van rechterlijke beslissing die de stopzetting van de handelsactiviteiten oplegt (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Aard - Faillissementsvonnis - Arbeidsovereenkomsten - Art. 47 Wet 8 aug. 1997

Met de vereiste erkenning van de ingeroepen economische of technische reden tot ontslag, streeft de wetgever ernaar, zonder een voordelige discriminatie voor de beschermde werknemers tot stand te willen brengen, het werkelijk bestaan van de ingeroepen reden te laten controleren en te voorkomen dat zo een reden in het bijzonder ten aanzien van de beschermde werknemers zou worden ingeroepen omwille van hun functie van personeelsafgevaardigde of kandidaat-personeelsafgevaardigde, wat een nadelige discriminatie ten opzichte van de andere werknemers zou inhouden (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers - Ontslagbescherming - Ontslag om economische of technische redenen - Personeelsafgevaardigde of kandidaat-personeelsafgevaardigde - Voorafgaande voorlegging ter erkenning aan het bevoegd paritair comité - Ratio legis

Le jugement de faillite constitue en règle une décision judiciaire ordonnant la cessation de toute activité commerciale et obligeant le curateur à mettre fin aux contrats de travail; la règle d'exception suivant laquelle la poursuite provisoire des opérations commerciales peut néanmoins être autorisée dans les circonstances déterminées à l'article 47 de la loi du 8 août 1997 sur les faillites, n'affecte pas cette nature essentielle de décision judiciaire ordonnant la cessation de toute activité commerciale revêtue par le jugement de faillite (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans AC.

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Nature - Jugement de faillite - Contrats de travail - Art. 47 L. du 8 août 1997 sur les faillites

Par la condition de la reconnaissance des raisons d'ordre économique ou technique justifiant le licenciement, le législateur tend, sans vouloir instaurer une discrimination favorable aux travailleurs protégés, à faire contrôler si la raison invoquée existe réellement et à éviter plus spécialement qu'une telle raison soit invoquée à l'égard de travailleurs protégés en raison de leur mandat de délégué du personnel ou de candidat délégué du personnel, ce qui discriminerait ceux-ci défavorablement par rapport aux autres travailleurs (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans A.C.

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE - Travailleurs protégés - Protection contre le licenciement - Licenciement pour des raisons d'ordre économique ou technique - Délégué du personnel et candidat délégué du personnel - Saisie préalable de la commission paritaire compétente aux fins de reconnaissance - Ratio legis

- Art. 3, § 1 Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden

- Art. 3, § 1er L. du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel

Uit het faillissementsvonnis volgt eensdeels dat de economische reden tot het ontslaan van alle werknemers, ook van de beschermde werknemers, vaststaat, en, anderdeels, dat het ontslag door de curator van alle werknemers ten gevolge van het faillissement, hetzij onmiddellijk na het faillissement, hetzij geleidelijk naargelang de vereisten van de vereffening, in de regel niet discriminatoir is, zodat de omstandigheid dat de vereffening van het faillissement het noodzakelijk maakt dat bepaalde werknemers nog in dienst worden gehouden niet impliceert dat de erkenning van de technische of economische reden nog aan het paritair comité moet worden gevraagd vooraleer tot ontslag van de beschermde werknemer te kunnen overgaan; dit geldt, onverminderd het recht van de beschermde werknemer om tegen zijn ontslag op te komen indien de curator hierbij discriminerend zou zijn opgetreden (1). (1) Zie de conclusies van het openbaar ministerie.

Il suit du jugement de faillite, d'une part, que la raison d'ordre économique justifiant le licenciement de tous les travailleurs, y compris les travailleurs protégés, existe et, d'autre part, que le licenciement de tous les travailleurs par le curateur pour cause de faillite, soit immédiat, soit progressif en fonction des opérations de liquidation, n'est en règle pas discriminatoire, de sorte que la circonstance que la liquidation de la faillite nécessite le maintien en service de certains travailleurs n'implique pas que la raison d'ordre économique ou technique doive encore être reconnue par la commission paritaire avant le licenciement de travailleurs protégés; cette règle est applicable nonobstant le droit du travailleur protégé de néanmoins contester son licenciement en cas de discrimination par le curateur (1). (1) Voir les conclusions du M.P. publiées avant cet arrêt dans AC.

FAILLISSEMENT, FAILLISSEMENTS-AKkoord EN GERECHTELIJK AKKOORD - Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Procedure - Vereffening - Ontslag van beschermde werknemers - Tijdelijk in dienst houden van bepaalde werknemers

FAILLITE ET CONCORDATS - Effets (personnes, biens, obligations) - Procédure - Liquidation - Licenciement de travailleurs protégés - Maintien en service provisoire de certains travailleurs

- Art. 3, § 1 Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden

- Art. 3, § 1er L. du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Beschermde werknemers - Procedure - Vereffening - Ontslag van beschermde werknemers - Personeelsafgevaardigde of kandidaat-personeelsafgevaardigde - Tijdelijk in dienst houden van bepaalde werknemers - Faillissement

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE - Travailleurs protégés - Procédure - Liquidation - Licenciement de travailleurs protégés - Délégué du personnel et candidat délégué du personnel - Maintien en service provisoire de certains travailleurs - Faillite

- Art. 3, § 1 Wet 19 maart 1991 houdende bijzondere ontslagregeling voor de personeelsafgevaardigden in de ondernemingsraden en in de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen alsmede voor de kandidaat-personeelsafgevaardigden

- Art. 3, § 1er L. du 19 mars 1991 portant un régime de licenciement particulier pour les délégués du personnel aux conseils d'entreprise et aux comités de sécurité, d'hygiène et d'embellissement des lieux de travail, ainsi que pour les candidats délégués du personnel

Overeenkomstig artikel 35, § 1, a), van het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr 38 van 27 juli 1967, houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, worden alleen de activiteiten die op Belgisch grondgebied worden uitgeoefend, beschouwd als activiteiten in hoofdberoep op grond waarvan bepaald wordt of de werknemer zijn zelfstandige activiteit in bijberoep uitoefent; de rechter die om die reden beslist dat de werknemer beschouwd moet worden als een zelfstandige die zijn activiteit in bijberoep uitoefent, op grond dat hij in de Verenigde Staten als werknemer werkt, schendt het voormelde artikel.

SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen - Activiteit in bijberoep - Bijdragen

- Art. 35, § 1er, a KB 19 dec. 1967

Overeenkomstig artikel 6.2 van Overeenkomst over de sociale zekerheid tussen het koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika van 19 februari 1982, blijft de arbeider die gewoonlijk een beroepsactiviteit op het grondgebied van één van de overeenkomstsluitende partijen uitoefent en die een zelfstandige activiteit op het grondgebied van de andere overeenkomstsluitende partij uitvoert, onderworpen aan de wetgeving van eerstgenoemde overeenkomstsluitende partij, op voorwaarde dat de vermoedelijke duur van dat werk geen vijf jaren overschrijdt; de rechter die om die reden beslist dat de werknemer niet onderworpen is aan de Belgische sociale wetgeving voor de zelfstandige activiteit die hij heeft uitgeoefend op Belgisch grondgebied voordat hij in de Verenigde Staten als loontrekkende is begonnen te werken, schendt het voormelde artikel.

SOCIALE ZEKERHEID - Zelfstandigen - Overeenkomst tussen België en de Verenigde Staten - Werknemer die zijn beroepsactiviteit op het grondgebied van een land uitoefent terwijl hij in een ander land verblijft - Bijdragen

- Art. 6.2 Overeenkomst 19 feb. 1982 over de sociale zekerheid tussen het koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika

Conformément à l'article 35, § 1er, a de l'arrêté royal du 19 décembre 1967 portant règlement général en exécution de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants, seules les activités exercées sur le territoire de la Belgique sont prises en considération au titre d'activité professionnelle exercée à titre principal pour déterminer si le travailleur exerce son activité indépendante à titre complémentaire; le juge qui, sur cette base, décide que le travailleur doit être considéré comme un travailleur indépendant exerçant son activité à titre complémentaire au motif qu'il exerce une activité salariée aux Etats-Unis, viole l'article précité.

SECURITE SOCIALE - Indépendants - Activité complémentaire - Cotisations

- Art. 35, § 1er, a A.R. du 19 décembre 1967

Conformément à l'article 6.2 de la Convention du 19 février 1982 entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique sur la sécurité sociale, le travailleur qui exerce normalement une activité professionnelle sur le territoire de l'une des parties contractantes et qui effectue un travail non salarié sur le territoire de l'autre partie contractante demeure soumis à la législation de la première partie contractante à condition que la durée prévisible de ce travail n'excède pas cinq ans; le juge qui, sur cette base, décide de ne pas assujettir le travailleur à la législation sociale belge pour son activité indépendante sur le territoire belge avant d'avoir entamé son activité comme salarié aux Etats-Unis, viole l'article précité.

SECURITE SOCIALE - Indépendants - Convention Belgique - Etats-Unis d'Amérique - Travailleur exerçant son activité professionnelle sur le territoire d'un pays tout en résidant sur le territoire d'un autre pays - Cotisations

- Art. 6.2 Convention du 19 février 1982 entre le royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique sur la sécurité sociale

S.10.0179.N

12 december 2011

AC nr. ...

Artikel 740 van het Gerechtelijk Wetboek vereist niet dat de stukken op dezelfde wijze als de conclusie worden meegedeeld, noch dat ze samen worden ontvangen. Het volstaat dat de stukken ten laatste binnen de conclusietermijn zijn toegezonden.

RECHTBANKEN - Burgerlijke zaken - Algemeen - Overlegging van stukken ten laatste tegelijk met de conclusie

- Art. 740 Gerechtelijk Wetboek

L'article 740 du Code judiciaire ne requiert pas que les pièces soient communiquées de la même manière que les conclusions ou soient déposées conjointement avec celles-ci. Il suffit qu'elles soient communiquées avant l'expiration du délai pour conclure.

TRIBUNAUX - Matière civile - Généralités - Communication de pièces au plus tard en même temps que les conclusions

- Art. 740 Code judiciaire

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten - Gezagsverhouding - Beoordeling door de rechter - Ondernemingsovereenkomst - Verdeling van drukwerk - Onderscheid

HUUR VAN DIENSTEN - Gezagsverhouding - Ondernemingsovereenkomst - Verdeling van drukwerk - Onderscheid - Arbeidsovereenkomst

MACHTEN - Rechterlijke macht - Kwalificatie door de partijen - Ondernemingsovereenkomst - Arbeidsovereenkomst

OVEREENKOMST - Algemeen - Kwalificatie door de partijen - Ondernemingsovereenkomst - Arbeidsovereenkomst - Bevoegdheid van de rechter

De rechter kan, wegens het bestaan van een gezagsverhouding, de kwalificatie van ondernemingsovereenkomst afwijzen die de partijen hebben gegeven aan hun overeenkomst om drukwerk te verdelen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas., nr. ...

ARBEIDSOVEREENKOMST - Begrip - Bestaansvereisten - Vorm - Begrip en bestaansvereisten - Gezagsverhouding - Kwalificatie - Beoordeling door de rechter - Ondernemingsovereenkomst - Verdeling van drukwerk - Onderscheid

- Artt. 1, 2 en 3 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Art. 1134 Burgerlijk Wetboek

HUUR VAN DIENSTEN - Gezagsverhouding - Kwalificatie - Ondernemingsovereenkomst - Verdeling van drukwerk - Onderscheid - Arbeidsovereenkomst

- Artt. 1, 2 en 3 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Art. 1134 Burgerlijk Wetboek

De bodemrechter die, op grond van de elementen die hij moet beoordelen de kwalificatie kan uitsluiten die de partijen aan hun overeenkomst hebben gegeven, mag een andere in de plaats stellen (1). (1) Zie de conclusie van het openbaar ministerie in Pas., nr. ...

MACHTEN - Rechterlijke macht - Kwalificatie door de partijen - Ondernemingsovereenkomst - Arbeidsovereenkomst - Bevoegdheid van de rechter

- Artt. 1, 2 en 3 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Art. 1134 Burgerlijk Wetboek

OVEREENKOMST - Algemeen - Kwalificatie door de partijen - Ondernemingsovereenkomst - Arbeidsovereenkomst - Bevoegdheid van de rechter

- Artt. 1, 2 en 3 Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

- Art. 1134 Burgerlijk Wetboek

Conclusions de l'avocat général Genicot.

CONTRAT DE TRAVAIL - Notion. éléments constitutifs. forme - Notion et conditions d'existence - Lien de subordination - Appréciation du juge - Contrat d'entreprise - Distribution d'imprimés - Distinction

LOUAGE D'INDUSTRIE - Lien de subordination - Contrat d'entreprise - Distribution d'imprimés - Distinction - Contrat de travail

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Qualification donnée par les parties - Contrat d'entreprise - Contrat de travail

CONVENTION - Généralités - Qualification donnée par les parties - Contrat d'entreprise - Contrat de travail - Pouvoir du juge

L'existence d'un lien de subordination, permet au juge d'écarter la qualification du contrat d'entreprise que les parties ont donnée lors de sa conclusion à leur convention ayant pour objet la distribution d'imprimés (1). (1) Voir les concl. contr. du M.P.

CONTRAT DE TRAVAIL - Notion. éléments constitutifs. forme - Notion et conditions d'existence - Lien de subordination - Qualification - Appréciation du juge - Contrat d'entreprise - Distribution d'imprimés - Distinction

- Art. 1er, 2 et 3 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 1134 Code civil

LOUAGE D'INDUSTRIE - Lien de subordination - Qualification - Contrat d'entreprise - Distribution d'imprimés - Distinction - Contrat de travail

- Art. 1er, 2 et 3 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 1134 Code civil

Lorsque les éléments soumis à son appréciation permettent d'exclure la qualification donnée par les parties à la convention qu'ils ont conclue, le juge du fond peut y substituer une qualification différente (1). (1) Voir les concl. contr. du M.P.

POUVOIRS - Pouvoir judiciaire - Qualification donnée par les parties - Contrat d'entreprise - Contrat de travail - Pouvoir du juge

- Art. 1er, 2 et 3 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 1134 Code civil

CONVENTION - Généralités - Qualification donnée par les parties - Contrat d'entreprise - Contrat de travail - Pouvoir du juge

- Art. 1er, 2 et 3 L. du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

- Art. 1134 Code civil

Artikel 5 van de wet van 4 december 2007 tot regeling van de gerechtelijke beroepen ingesteld in het kader van de procedure aangaande de sociale verkiezingen van het jaar 2008, vindt toepassing op alle betwistingen betreffende de geldigheid van een kandidatuur en de samenstelling van de kandidatenlijsten, zodat de werkgever de geldigheid van een kandidatuur waartegen hij niet tijdig beroep heeft ingesteld, niet meer kan betwisten in een procedure met betrekking tot de ontslagbescherming.

ONDERNEMINGSRAAD EN VEILIGHEIDSCOMITE - Verkiezingen - Procedure - Geldigheid van een kandidatuur - Betwisting door de werkgever

- Art. 5 Wet 4 dec. 2007 betreffende de sociale verkiezingen van het jaar 2008

L'article 5 de la loi du 4 décembre 2007 réglant les recours judiciaires introduits dans le cadre de la procédure relative aux élections sociales de l'année 2008 est applicable à toutes les contestations portant sur la validité d'une candidature et la confection des listes électorales, de sorte que l'employeur qui n'a pas introduit en temps utile son recours contestant la validité d'une candidature ne peut plus contester celle-ci au cours d'une procédure en matière de protection contre le licenciement.

CONSEIL D'ENTREPRISE ET COMITE DE SECURITE ET D'HYGIENE - Elections - Procédure - Validité d'une candidature - Contestation par l'employeur

- Art. 5 L. du 4 décembre 2007 relative aux élections sociales de l'année 2008

S.10.0215.F

21 november 2011

AC nr. ...

Het arrest stelt vast dat een drankautomaat met flesjes plat of bruisend water ter beschikking van de werknemers stond tegen een bepaalde prijs, dat er geen dubbel gebruik was tussen het toekennen van de premie in kwestie en het ter beschikking stellen van water en dat het bescheiden bedrag van die premie de waarde van de prestatie bij equivalent niet overschreed, en verantwoordt aldus zijn beslissing naar recht dat de premie in geen geval een vorm van loon voor de werknemers is in de zin van artikel 2, eerste lid, 3° van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, doch de uitvoering van de verplichting van de werkgever bij equivalent.

LOON - Algemeen - Verplichting van de werkgever - Arbeidsbescherming en reglementering van het welzijn op het werk - Verstrekken van water - Begrip - Arbeid - Premie

- Artt. 14 en 19, § 2 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 dec. 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

- Art. 73 Algemeen reglement voor de arbeidsbescherming

- Art. 2, eerste lid, 3° Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

L'arrêt qui constate qu'un distributeur automatique mettait à la disposition des travailleurs des bouteilles d'eau pour un prix déterminé, qu'il n'y avait pas double emploi entre l'octroi de la prime en question et la fourniture d'eau, et que le montant modique de cette prime ne dépassait pas la valeur de la prestation fournie par équivalent, justifie légalement sa décision de considérer que cette prime n'est en aucun cas constitutive d'une rémunération au sens de l'article 2, alinéa 1er, 3° de la loi du 12 avril 1965 dans le chef des travailleurs, mais l'exécution par équivalent d'une obligation incombant à l'employeur.

REMUNERATION - Généralités - Obligation de l'employeur - Protection du travail et du bien-être au travail - Fourniture d'eau - Notion - Travail - Prime

- Art. 14 et 19, § 2 L. du 27 juin 1969 révisant l'A.-L. du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

- Art. 73 Règlement général pour la protection du travail

- Art. 2, al. 1er, 3° L. du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs

De artikelen 73 en 97 van het Algemeen reglement voor de arbeidsbescherming en van de reglementering van het welzijn op het werk verplichten de werkgever drinkwater of een andere aangepaste drank te verstrekken tegen de voorwaarden die erin bepaald zijn en sluiten niet uit dat de werknemers een premie of een forfaitaire geldsom mogen krijgen waarmee ze drank kunnen kopen op de plaats waar zij hun werk uitoefenen.

ARBEID - Arbeidsbescherming - Toekenning - Wettelijkheid - Verplichting van de werkgever - Verstrekken van water - Premie

- Artt. 73 en 97 Algemeen reglement voor de arbeidsbescherming

Les articles 73 et 97 du règlement général sur la protection du travail et du bien-être au travail qui imposent à l'employeur de mettre à la disposition de leur personnel de l'eau potable ou une autre boisson appropriée aux conditions qui y sont déterminées, n'excluent pas l'octroi aux travailleurs d'une prime ou d'une somme d'argent forfaitaire leur permettant d'acheter des boissons sur le lieu d'exécution du travail.

TRAVAIL - Protection du travail - Octroi - Légalité - Obligation de l'employeur - Fourniture d'eau - Prime

- Art. 73 et 97 Règlement général pour la protection du travail

Overeenkomstig artikel 7, tweede lid, eerste zin, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, wordt het ongeval overkomen tijdens de uitvoering van de overeenkomst, behoudens tegenbewijs, geacht als overkomen door het feit van de uitvoering van die overeenkomst ; de rechter die om die reden de veronderstelling dat het ongeval zich heeft voorgedaan door het feit van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, afleidt uit de omstandigheid dat het ongeval tijdens die uitvoering heeft kunnen plaatsvinden, zonder dat hij vaststelt dat die omstandigheid zich ook werkelijk heeft voorgedaan, schendt het voormelde artikel.

ARBEIDSONGEVAL - Begrip - Bestaan - Bewijs - Ongeval tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst - Vermoeden

- Art. 7, tweede lid Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

Conformément à l'article 7, alinéa 2, première phrase de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail, l'accident survenu dans le cours de l'exécution du contrat de travail est présumé, jusqu'à preuve du contraire, survenu par le fait de cette exécution. Le juge qui, sur cette base, présume que l'accident est survenu par le fait de l'exécution du contrat du travail de la circonstance qu'il a pu survenir dans le cours de cette exécution, sans constater que cette circonstance s'est réellement produite, viole l'article précité.

ACCIDENT DU TRAVAIL - Notion. existence. preuve - Accident survenu dans le cours de l'exécution du contrat de travail - Présomption

- Art. 7, al. 2 L. du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

Wanneer de werkloze overeenkomstig het vijfde lid van artikel 169 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering bewijst dat hij te goeder trouw uitkeringen heeft ontvangen waarop hij geen recht had, kan het bedrag van de terugvordering, in afwijking van de vorige leden van dat artikel, beperkt worden tot het brutobedrag van de inkomsten die hij genoten heeft en die niet cumuleerbaar waren met de uitkeringen; de rechter die op die grond het bedrag van de terugvordering van de onrechtmatig ontvangen werkloosheidsuitkeringen beperkt tot de bruto-inkomsten die de verweerder ontvangen heeft gedurende de laatste honderd vijftig dagen van onverschuldigde toekenning, schendt het voormelde artikel.

WERKLOOSHEID - Recht op uitkering - Terugvordering van het onverschuldigd betaalde - Beperking tot de honderd vijftig laatste dagen van onverschuldigde uitkering - Beperking tot het brutobedrag van de inkomsten uit de activiteit - Goede trouw

- Art. 169, eerste, tweede en vijfde lid KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

TERUGVORDERING VAN HET ONVERSCHULDIGD BETAALDE - Recht op werkloosheidsuitkeringen - Terugvordering van het onverschuldigd betaalde - Beperking tot de honderd vijftig laatste dagen van onverschuldigde uitkering - Beperking tot het brutobedrag van de inkomsten uit de activiteit - Goede trouw - Werkloosheid

- Art. 169, eerste, tweede en vijfde lid KB 25 nov. 1991 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid

Conformément à l'alinéa 5 de l'article 169 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, lorsque le chômeur prouve qu'il a perçu de bonne foi des allocations auxquelles il n'avait pas droit, le montant de la récupération peut, par dérogation aux alinéas précédents de cet article être limité au montant brut des revenus dont il a bénéficié et qui n'étaient pas cumulables avec les allocations; le juge qui, sur cette base, limite le montant de la récupération des allocations de chômage perçues indûment aux revenus bruts dont a bénéficié le défendeur durant les cent cinquante derniers jours d'indemnisation indue, viole l'article précité.

CHOMAGE - Droit aux allocations de chômage - Récupération de l'indu - Limitation aux cent cinquante derniers jours d'indemnisation indue - Limitation au montant brut des revenus tirés de l'activité - Bonne foi

- Art. 169, al. 1er, 2 et 5 A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

REPETITION DE L'INDU - Droit aux allocations de chômage - Récupération de l'indu - Limitation aux cent cinquante derniers jours d'indemnisation indue - Limitation au montant brut des revenus tirés de l'activité - Bonne foi - Chômage

- Art. 169, al. 1er, 2 et 5 A.R. du 25 novembre 1991 relatif à l'emploi et au chômage

Om te beslissen dat de rechthebbende op het leefloon, die onder hetzelfde dak woont als een illegaal op het grondgebied verblijvende vreemdeling, de huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk met hem regelt, moet de uitkeringsgerechtigde, naast de verdeling van de huishoudelijke taken, uit de samenwoning een economisch-financieel voordeel halen.

*BESTAANSMINIMUM - Toekenningsvoorwaarden -
Maatschappelijke integratie - Categorie van begunstigen -
Samenwoning - Gemeenschappelijke regeling van de huishoudelijke
aangelegenheden - Een van de samenwonenden heeft geen
bestaansmiddelen - Illegaal verblijf van de samenwonende -
Economisch-financieel voordeel - Begrip*

*- Art. 14, § 1, 1°, tweede lid Wet 26 mei 2002 betreffende het recht
op maatschappelijke integratie*

Pour considérer que le bénéficiaire du revenu d'intégration sociale, qui vit sous le même toit qu'un étranger en séjour illégal, règle principalement en commun avec lui les questions ménagères, il faut que, outre le partage des tâches ménagères, l'allocataire tire un avantage économique-financier de la cohabitation.

*MOYENS D'EXISTENCE (MINIMUM DE) - Conditions d'octroi -
Intégration sociale - Catégorie de bénéficiaire - Cohabitation -
Règlement en commun des questions ménagères - Absence de
ressources d'un des cohabitants - Cohabitant en séjour illégal -
Avantage économique-financier - Notion*

*- Art. 14, § 1er, 1°, al. 2 L. du 26 mai 2002 concernant le droit à
l'intégration sociale*